

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

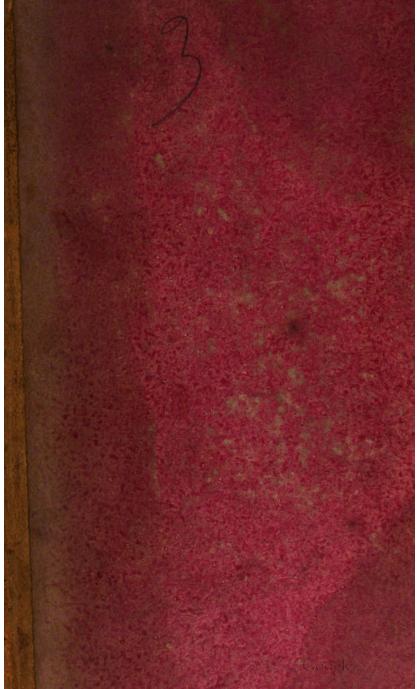
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

A. let a. 1432° 2114 Valeins

Google

C. VALERII FLACCI

SETINI BALBI

ARGONAVTICON LIBRI OCTO

C V M NOTIS

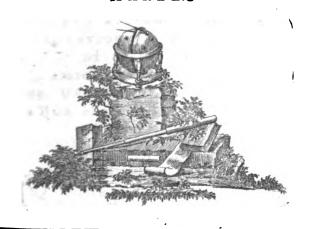
PETRI BVRMANNI I.

INTEGRIS ET SELECTIS

LVDOVICI CARRIONIS AEGIDII MASERII LAVRENTII BALBI LILIENSIS IVSTI ZINZERLINGII CHRISTOPH. BVLAEI NICOLAI HEINSII ET ALIORVM

RECENSUIT SVASQUE ADNOTATIONES

THEOPHIL VS CHRISTOPHORVS HARLES

ALTENBURGI -EX OFFICINA RICHTERIA GIO IOGG LXXXII.

Digitized by Google

TOSE TO LE JOY D

MOUNT HOUSE

PUBLICATION OF BURNEY

terre de la servicia de la composición En composición de la composición de la

:

Digitized by Google

VIRIS

INGENII ERVDITIONIS HVMANITATIS

CHRISTOPHORO SAXIO

PROFESSORI ANTIQUITATIS
ET HISTORIARUM
IN UNIVERSITATE ULTRAIECTINA

E T

SAMVELI FR. NATHAN. MORO

PROFESSORI GRAECAE AC LATINAE LINGVAE

IN VNIVERSITATE LIPSIENSI
ORNAMENTIS REIPVBLICAE
LITTERARIAE

VINDICIBUS ARTIVM TO LITTERARYM ELEGANTIORVM SOLLERTISSIMIS ET CELEBERRIMIS

AMICIS SVIS VETERIBVS

HANG VALERII FLACCI EDITIONEM

OMNI QVA PAR EST OBSERVANTIA ATQVE

PIETATE

D. D. D.
THEOPHILVS CHRISTOPHORVS
HARLES

C V & M B A C O - F R A N C Y &.

COLUMN TO THE WAY

MAINAM IN THE RESERVED

AND THE STATE OF STAT

The state of the s

・ Andrew State (1997年) - Andrew State (1997年)

andre de la Santa de Mariera de M O como de Mariera de M O como de Mariera de M

 $\mathcal{F}_{\mathcal{F}}^{(i)} = \mathbb{F}_{\mathcal{F}}^{(i)} = \mathbb{F}_{\mathcal{F}}^{(i)} + \mathbb{F}$

LECTORI BENOVOLO

do fere anni funt elapsi, quum Valerium! Flaccuri ea mente, vt ex illo particulas de-ligerem Anthologiae meae latinae poeticae ") inferendes, studiosius perlegissem. Poetae vero ingenio, sauitate reliquisque virtutibus poeticis acteo delectatus eram, vt et dolerem, auctorem, admodum inuenem, e vita decedentem, nec opus absoluere, nec illi expoliendo vltimam manum admouere potuisse; et qui factum sit, vt is ingenio atque vbertate rerum pariter atque verborum praeslantissimus, a Virgilioque secundus, interdum hoc haud inferior, cuius poelis magnitudinem ac sublimitatem saepe spirat, stque referta est nobilissimis sententiis reliquisque orationis poeticae luminibus, vniuersim, ad intelligentiam antiquitatis non minus quam ad animi delectationem miré efficax, in multorum praecipue iuniorum,

⁷⁾ Prodiit illa Altenburgi, 1774. in 8.

iuniorum, esset ignorantia, et minore, quam par videretur, dignitate, aliquoties mirarer. At, quum perpenderem, atque cognoscerem, raritatem pretiumque exemplarium, commentario, ad intelligendum auctorem difficilem plurimis necessario, stipatorum, in primis Burmanniorum, în caussa esse, cur optimus poeta, in quo multa loca nequaquam satis adhuc explicata funt, in paucorum veniat notitiam; nouae editionis, quae praeterea opes superiorum interpretum haberet coniunctas, parandae cepi confili-um. Ad anod (ulcipiendum atque exequendum id me quoque impulit, quod de interpretatione permul-torum locorum tam varias vidi esse doctissimorum hominum, tamque discrepantes sententias, vt et plurium scire iudicia de iis, quae non satis explorate percepta essent cognitaque, et noua legitimae interpretationis praesidia habere, ad moderandum iudi-cium poetamque recle intelligendum, perquam vtils fore existimarem. Ego vero, quum de ingenio poetae argumentoque huius carminis Burmannus in praefatione, quam cum eiusdem catalogo Argonautarum, interdum locupletiore a me facto, et cum aliquot virorum doctifilmorum praefationibus, in quibus de Valerio nostro potissimum agitur, repetendam curaui, satis adcurate intelligenterque disputasset; me, quomodo versatus fuerim, in hoc labore haud adeo facili et quibus subsidiis ad emendandum illustrandumque poetam instructus accesserim, pau-cis expediam. Primum igitur disseram de copiis, quibus post Burmannum, vti mihi licuit, et de cura, quam, quantum in mea fuit potestate, in contextu refingendo adhibui; tum de ratione, quam in alienarum animaduersionum delectu meisque accessionibus sequutus sum.

Que mihi igitur adminicula ad manus fuerint quorum quidem maiorem vim aliquoties desideraueram, haec funt. Vt primum de noua editione cogitrueran curanda, Ernesti, V. C. antiquae elegantioais litteraturae in Germania vindicem, penes quem exemplar Bononiense cum lectionibus variis ex codi vetere excerptis effe, ex Bibliotheca lat. Fabriciana ab illo locuplerata (tom, II, p. 255.) noueram*), edii, et, vi illud mecum communicaret, decenter rogani. Nec, quod cum grati animi tellificatione profiteor, vir fummus, pro ea, qua floret, humanitate litterarumque bonarum inuandatum ardore, defuit meis precibus. Illa editio, libris tarioribus adnumeranda, et a Burmanno reliquisque editoribus leuiter inspecta **), non solum lattam optimarum fingu-

") Scripfit vero V. C. de mandas, quae ipsis placehoc fuo exemplari: "Ha- bant." Enimuero ed. Bobeo exemplum editionis Bo- non. et cod. vet. differre nonienfis 1498. cum variis lectionibus manu veterrima addriptis, in his eriam verabus eliquot, quae in edd. pr. non funt, fed et ab aliis infertis e manuscriptis libris. Putati effe ex codice Farnefience, sed lectiones cum nul-pla! libr. II. 138. Carrion la editione vetere omnes confentiunt, vr e libro scriper ductae effe videantur. Sed dum ess comparo cum editione Burmanni, reperi, ed. Bonon. non fatis diligen. veni. II. 167. est vus, quam ter confultam effe ab Hein- falsam lectionem, Burmann. so et Burmanno; nam in- scribit, a se in nulla inuenterdum eins auchoritate pot- tam effe editione. III. 270.

cod. Farneliano, patet ex eo loco, quem Pius libr. II. p. 439. ex illo profest:, vbi nullam notaui varietatem.

**) Viros doctos a me haud temere incusari leuitatis, en pauca e multis exemhaud adcurate contulit Bon. odit. nec Vossius ad H. 46 D. vbi scribit, se ex illa repofuiffe iunctusque veni, quam tamen exhibeat iundisque crane vti ad lectiones fir- Carr. prodit, Bonon. habefingalariumque lectionum dedit segetem, sed estam tot egregias codicis antiqui, atque emendationum viri cuiusdam docti adiunctas habuit dotes, vt etiam illa vna sufficere videretur ad auctorem multis locis sibi restituendum. Exempli autem Bononiensis haec est inscriptio:

C. Valerii Flacci poete elegantissimi Argonautica diligenter accuratoque emendatu et suo nitori reddita in hoc volumine continentur. In forma maxima, In fine libri hace leguntur: "Explicit boc opur C. Valeria Setini Bononiae impressum per Benedictum Hectores um Bibliopolam fub anno Dei M CCCCLXXXXVIII. die XI. Aprilis. Ioh. Bentiuolo vrhem foeliciter illufrente." Ernesti V. C. de varis lectionibus margin ni adiectis haec notanit in fronte exempli sqi: ,, coli latus est hic liber cum Msto vetere a viro docto sec. XV. aut XVI." Qui contulit hoc exemplar, is e cod. suo varias lectiones additas virgula fignauit; quaedam tamen vocabula in prioribus praesertim libris, interdum correxit in iplo contextu: id num ex alio exemplari; an ex ingenio; an ex codice fecerit suo, non clare semper declarauit: suas tamen con« iecturas interdum infarfisse videtur, quas non virgu-las notasset aut fignasset litterula l', quod fignificari potest vel siue lege. Hinc intelliges, quando scripsi,

the, quo, vette bona lectio, quis, ibi reperiatur. III. 305. est in Bonon. exprobibebit, non cobibebit, quod protulit inde Carrion. num igitur nostram, an priores consuluerit, quas non habeo, edd. Bonon. nescio. III. 625 haber illa obfore, et Carr. citat abfore.

IV. 934. exempl. Bonondedit reclinem, et tamen scripsit Burm omnes vett. editt. ad Carrionem vsque habuisse reclinem. V. 432. ex. Bonon. ater iam bene dedit: quare Carr. et Burm. scribere non debuerat, omnes vulgatas habere acer. Sed hactenus.

vel codex aut codex collatus, vel correctum, vel coniectura esse videtur, vel alia einsmodi generis. Enimvero de his indicium fit penes arbitros lectoresque ina telligentes. At exemplar illud vna cum adferiptæ lectionis varietate, quantum profuerit ad poetany emendandum, ex paucis speciminibus, quorum adhuc maiorem copiam, a tibi videbitur, facile reperies, poterit cognosci. Et Bonon, habet II, 205. veram lectionem bireaeque pro vulgata atraeque.!

III. 98. dedit iam fellamia, quod Maserius excogitaffe sibi videbatur. III. 324. singularem habet lectionem a patria pro vulgata, a prima. IIII. 204. 211. 214. veras iam exhibet lectiones quo-uifat - remeetcaestus. IIII. 273. fingularem, et, vt arbitror, veram offert lectionem effugit, vbi vulgo legitur effudit. VIII. 458. firmat Heinsli coniecturum ab agris pro vulgato in agris; VIH. 332. legit vorat pto vulgato trabit; vt alias supraque iam memoratas varias lecliones praetermittam.

Maiorem adduc vim singularium aut probarum lectionum suppeditauit codex collatus, qui optimae notae esse videtur, e. gr. I. 418. clauum pro, coelum: ibid. v. 491. relinquunt, pro, sequuntur. I. 536. secreta pro, decreta. I. 780. miseros pro, seros. I. 808. incognita. sirmat quoque coniecturas V. D. vt Pii, I. 622. fulsere, Burmanni I. 150. matresque, pro, natosque; vt Gronouii aea I. 742. pro, acta; Heinsii II. 361. mentes pro, gentes. II. 389. Zinzerlingii et Heinsii, induere pro vulgato, imbuere. H. 464. Heinsii, turgensia lumina; III. 66. ecctionem corroborat Laeti Pomp. antra pro vulgato astra, et Carrionis cod. IH. 146. socios pro, potius, atque vest. 158. Protin et pro, protinus. III. 266. in loco vexato codex praebuit lectionem singularem cura

voi vulgato eris; III. 439. pettora fort Mopfut; voi vulgato eris; Drackenb. tamen ad Silii locummem. nescio vnde? aruis dedit. VI. 164. aula pro vulgati; vnda. Sed obet iam satis exemplorum; quae quidem codicis probant bonitatem: plura, si volupe erit; in notis inuenies adnotata.

Tum contendi Carrioriis editionem Antwerpise 1565. 8. vex officina Christophori Plantini, et ea notaui in viumque converti, quae acutissimus mihique amicissimus lob. Fridr. Herelius in Epistola critica (Altenburgi 1767. 8.) p. 68. sqq. pauca quidem, at erudite ingenioseque scripta; nec non vir quidam. doctus in Miscellaneis observationibus in auctores. veteres et recentiores, Vol. IIII. (Amfielaed. 1734. 8.) Doruille in commentario ad Chariton, Markland in Animaduers ad Statii Siluas et in Epistola critica ad Hare, (Cantabrigiae 1723. 8.) Oudendorp et Burmann in notis ad suas Lucani editiones, Christian. Crusius, haud admodum felix poetarum interpres, in Probabilibus criticis, Lips. 1753. p. 48. seq. aliique viri docti passim adtulerunt ad emaculandum ac restituendum Valerii contextum, quem Markland in Episola memorata p. 28. vocauit menderum emnis zeneris the faurum locupletissimum.

Forte fortuna nactus quoque sum Burmannianum, quod correctum postea dedi typothetis, exemplar, cuius orae quaedam suspiciones suerant additae, quas serius demum perspexi auctorem habuisse Cortium, qui quoque editionis Burmannianae confecit censuram, ad quam interdum prouocat, in Actis Eruditorum Lips. cal. Iulii 1724. p. 281--285. Quam, quum haud longa esset, et tamen ad notitiam et commendationem Burmannianae editionis haud parum face-

re mihi videratur, in margine infimo repetere plaeuit*). Illas Cortii emendationes licet pauces, at. tamen

mens 1724. 4.mai. Alph.5. pag. 12.

Merita Viri Celeberrimi Petri Burmanni in rem litomnes eruditi. qui modo non fint ad obscurissimas et mercenarias disciplinas proicci, habcant, quod illi acceptum ferre hand refugere poffint. Eam autem inprimis partem, quae in emendendis et illustrandis veruflis scriptoribus versatur, ita egregie ornauit, vt illi, qui Phaedrum, Petronium, Velleium, Quinclilianum, cura tanti viri perpolitos vel keniter trachauerint, magnifica omnia et exasciata opinione fint. praecepturi quando de Valerio Flacco. cum observationibus Bur-Irritauerat iam: olim cupiditates doctorum hominum, cum spem saceret Flacci prodituri et Ouidii: nunc eo ardentius exoptabunt Ouidinm, (quem vt aliunde cognouimus ad Indices usque absolumm

: *) C. Valerii Flacci - tiam Cl. Burmanni ct mo-Argonauticon Labri VIII. - destiam in castigandis Poor ourante Pet. Burmanno --- tis ex his in Flaccum lucu-Leidae ap. Samuel. Lucht- brationibus agnoscere licet. Sunt quidem pauci, atque ii fere vitilitigatores, qui, bus ad iudicandum arder animus, diligentissimo cuiterariam tanta funt, vt que infesti, ipsi ignaui et focordes, qui conarus Burmannianos et vules labores allatrare ausi funt: nihil tamen adhuc famae optimi Viri apud harum rerum peritos detraxerunt. Neque mirum hoc in tali Critica videri debet; cum omnes, qui in ista arte ad aliquod nomen ingenii peruenerunt maleuolis iudiciis obnoxii fucrint. Et si maxime virtutem praesentem odiffe pergant homines male feriation posteritas tamen illi suum decus rependet. Erunt etiam aliquando, qui, quod Burmannus Viris clariffimis manni in lucem emisso, ac- Graeujo arque Broukhusia praestitit, quorum famae acerrime confuluit, Burmanno itidem praestent, debitasque illi laudes vindicent. Sed ad Flaccum Valerium ve reuertamur, non ille in vitimis laudibus Burmanniania ponendus crit. Dignus crat iam habet) quo magis peri- tali interprete vates, et in

tamen haud spernendas, primum nomine Viri docti, dein, cognito auctore, nomine Cortii signatus, suis quas-

quem non incideret subitaneus quidam et tumultuarius notarum confarcinator. Iam anno 1702. satisfecerat ex parte votis eruditorum, cum Nic. Heinsii in Flaccum Animaduersiones, ex tenebris 'erutas communicaret. Sed neque Heinsius, neque infaustus ille plagiarius Alardus, etiam Carrione, Weitzio et Bulaco stipatus, omnes labes deterferant: multo minus omnibus locis Incem, qua egebat Valerius, affuderant. Multa itaque relicta erant emendanda, plura illustranda, in quibus ingenium fuum exercere poterat Cl. Burmannus. ctsi pro diutino vsu et mulra Poetarum lectione, audacius censuram peragere pomisset; modestissime tamen fese gessit, et omnia cauti et circumspecti Interpretis officia impleuit. Pauca fane in ipfo contextu immutauit caque omnia certa clara funt, adeo, vt quilibet lectorum affenfum dare cogatur. Ne in adnotationibus quidem nimium coniecturarum numeram attulit: quas non experieur, nisi in locis pessime effectis, deploratis atque depositis. Cre-

deres, non tantura temperis Cl. Autorem commodaffe Valerio, quantum Petronio aut Ouidio. Comra vero ante viginti amplius annos eum huic Poetae intentum fuiffe, manifesta indicia adfunt. Sacpius cum Graeuio atque Broukhusio, cum illi in viuis effent, de locis male sanis sese egisse, passim memorat; excerpta etiam litterarum, quibus illi confulti fententias suas expofuerant, inspersit. ctiam Bentleium cuius evéexiav praeclara declarauerant monumenta; vt videre eft ex note ad Libr. III. 122. Alicubi etiam praedicat, fo olim multa exempla verbil cuiusdam ad Valerium adnotaffe, quae cum postesi idem ille Bentleius pracceperit ad Horatium, omittere debuiffet. patebit, non tempori, sed moderationi Cl. Burmanni tribuendum effe, quod ita, vt diximus, caute in castigando Poeta fuo versatus siti Eximias tamen quasdam emendationes, cui volupe cst inquirere station Libr. I. 39. 100. 529. 590. 785. deprehendet, ex quibus de reliquis iudicium ferre potcrit.

quasque inferui locis. Pari ratione viro enidam' docto prius adferipleram coniectoras, paucas quidem,

at

erit. Verum non tam corrupta scriptura, quam intricarus et hand raro ab ipfis imerpretibus de prauatus fenfus, negotium facessiuit Cl. Editori. Flaccus enim vbique nitidus, vehemens, sublimis arque facundus incedens, imperitie, tardis et humi repentibus ingeniis haud raro impofærat: quod Balbi, Pii, Maserii, Carrionis aliorumque exemplis facile demonstrari posset. Cl. autem Burmannus non modo ea loca, vbi illi haesitarunt, pleraque omnia feliciter expediuit: sed illa etiam, quae non tacta ab aliis, lectorem tamen vexare aut morari possent, egregie explicuit. Ex eo genere placebit studiosis interpretatio Lib. I. 10. Eripe me populis et babenti nubila terrae; 4. 262. magnumque sonantes baurit; v. 428. quod gemina mater spectabile tela Duzit opus; addle v. 767. L. II. v. 620. Lib. III. 48. IV. 105. V. 167. et infinita alia, in quibus rarioris constructionis, aut vnius saepe vocabuli dilucida explanatio, quod in rali Poeta summe erat necessarium, gratissimam lurem foeneratur. Nec ver-

ba saltem, sed ipsas res et historiam interpretatur:, vt cum ad Lib. III. 479. oftendit, cur Hercules a quibusdam humilis staturae fingatur; qualia bene multa nullo negotio inuenire quess. Saepe tamen, vt ingenue omnia indicemus, optimus ille Interpres ipse vacillat, et, qua est ingenua fronte, fele haesitare, ignorare, quid verba velint, profitetur. Quod illi nemo vitio vertet, qui secum consideranerit. quantis tenebris immersus, quanta errorum copia obrutus fuerit Vir docussimus, in quibus omnibus tentare medicinam makuit, etiam successu carentem, quam nihil plane afferre. Alii certe ita veluti manu ducuntur ad bene merendum de Flagco: cum iis maxime locis animum intendere possint, quae corrupta aut impedita effe indicauit Cl. Burmannus. Genuini hoc atque ab omni ostentatione remoti interpretis erat; non minus tamen, quod neque Gronovii. Heinfii, Graeuii neque amicissimi Broukhusii auctoritate permotus cft, vt veritatem desercret, magnisque Viris adhaerescerer; quin potius, at sagaces, Alardi exemplo, quod mecum Iaegerus, doctor litterarum bonarum et historiae in Vinnersistate

potius, vbicumque res po-Rulauit, libere dissensum profitetur et in alia omnia ire, acquum existimat. Inter tot virtutes primo loco memorandum erat, quod non modo ineditas Gerli. Vossii in Flaccum annotationes adiunxerit et quasdam nunc primum Heinfii, quas nempe codici suo adpinxerat, euulgauerit, sed etiam, vt index habet, integras do-Aorum Virorum notas fubiecerit. Vere integras. Non enim fequitur Cl. Burmannus corum mores, qui integras promittunt, tacite tamen inter integras et vni*versas* discrimen quoddam agnofcunt: fed ne fic quidem lectoris exspectationi sarisfaciunt. Euoluas enim Tacitum, Cacfarem, Iustinum aliosque huius modi scriptores, quibus in fronte fplendidum titulum verunt; sed spes tua falsa erit. Tantum enim abest, vt vniuerfas Pichenae, Vrfini, Bongarfii, aliorumue notas, etfi index cas mentiri videatur, inibi reperias, vt ctiam, quas exhibent magnifici promifiores, decartatas et misere truncatas dederint, adeo vt multas ali-

as etiam editiones requirere debeas, si animo tuo satisfacere velis. Non ita delufit optimus Burmannus le-Aores fuos, tuto Carrionia Balbi, aliorumque, quorum integras notas promittit, fingularibus editionibus carebis; cum omnia illorum. nisi nos comparatio nostra fallit, bona fide exhibear. Neque Praesationes et Dedicationes desiderabis, a viris illis concinnatas: quasvtilissimo consilio, Flacco suo praemisit. Nulla tamen earum plura de Poeta docebit, quam ipsius Burmanni, quae omnia ad varias editiones spectantia. docte enarrauit: fimul errores quosdam Maittairii, Fabricii et defenforum importuni illius Alardi opportune castigauit. Accedit Catalogus Argonautarum ex Argonauticis et aliis scriptoribus collectus; non talis quidems quales editionibus Carrionis et Alardi adiunctos conspicimus, aut Simson in Chronico et Tho. Galeus in notis ad Apollodori bibliothecam dederunt, minus accuratos et legentibus parum accommodatos: **fed** ybertim ex omni genere fcripto-

tate Altorfina celeberrimus, et ingenio copiaque litterseum florentissimus, pro sua insigni humanitate,

leipearum et stirpem et mannus, quae nostra spes actatem, quantum fieri po- est, Cl. Cortio, qui apud and, Argonantarum omni- nos nouam Lucani editiomm tradit. Subjungitur et, nem molitur, haud inuideiam supplementum Valerii bit. Denique nec illud prac-Flacci ex Apollonio maxime tercundum existimatimus, ab Ich. Baptista Pio con- quod in notis non modo de cinnamm, qued alize queque editiones vetustiores iam expresserunt; item verso Latina metrica Orphei sed etiam de aliis viris do-Argonauticon, cuius auto- dis iudicia sua admisenerit, Cribellum rem Leedrifium Mediolaneniem effe ex Alde Barthio, Reinefio aliisme docnit Burmannus, cum vulgo eum ignorare videantur. Agmen claudunt Indices neceffarii, quos maiose cura et diligentia, quan feri folet, confectos effe spesa. Alardi certe Index enormioribus mendis scatet, quarum aliquot Celeb. Editor pelt Cetalogum Argonautarum enmocravit Indicavie its multa aliorum autorum loca, quae in notis il-Infrantur aut emendantur: in quibus eximia est emen-Manilii Lib. V. 502. rum castigatiorem cum haquan vide in notis ad Libr. Saepissime etiam II. 466. varies lectiones rum aliorum mm maxime Lucani laudat, ques, vt putamus, Heinfius olim collegie, et. Cel Bur-

interpretibus Valerii (ad quem numerum pertinet iblud de Pio ad Lib. III. 404.) aut eos tamen elogio quodana ornauerit. Ita haud inutilia neque ingrata funt. quae habet de docto illo Virgilii Interprete La Cerda ad Lib. III. 317. de lacobo Grononio ad v. 392. de Clerico, quem festino elogio, illud cymbalum huius seculi appellat ad v. 400. de multis practerea. Nos, qui videmus in plerisque curam Valerii Flacci satis feliciter CL Burmanno ceffiffe. optaremus, vt Vir eruditifsimus post Ouidium, etiam Catullum, Manilium aut alium quem veterum Poetarum rerum cupidis communicaret: sed aeras, grauissimae curae cumulata negotia (ctenim, post obitum Cl. Senguerdi, etiam Leidensis Bibliothecae curam Burmanno

mecum liberaliter communicauerat, quam vir hic eruditissimus, licet paullo serius, se ipsum illarum

auctorem coram professus esset.

His opibus instructus in adornanda hac editione ita versatus sum, vt orationem, eamque frequentius quidem in posterioribus libris, quam in duobus prioribus, ex adparatu editorum pariter atque scriptorum codicum, quoad mihi quidem visum suerit melius, (me tamen errasse, diffiteor nullus, veniamque rogo), diligenter emendarem, coniecturis tum meis tum aliorum haud paucis animaduersionum farragini immixtis.

Quod Burmannus, vti iam Cortius celebrarat in Actis Lipfiens. memoratis, praeclarus extitit Valerii interpres multis naturae atque eruditionis praesidiis ornatus, (quamquam cel. Ruhncken: in praefatione ad Velleium Paterculum pronuntiat, Burmannum acumine critico minus valuisse; eumque, si verum dicere sas est, meliorem suisse grammaticum quam criticum, haud negamus; tamen verecundia et temperantia critica multos vicit in mutando textu nimis audaces, ingeniique sagacitate aut tumore potius nimium elatos:) illius notas retinui integras; reliquorum autem interpretum observationes, quum interdum vel eadem, siue haud ita multum dinersa scriplissent, vel multa, erudita quidem, quae vero ad sensus perspicientiam saepius parum conducerent, largius adposuissent, nunirum, Carrionis, Pii, Maserii, Balbi, Bulaei, Zinzerlingii, Gerardi Vossii, Heinfis,

manno commissam esse querimus: dum verum bocognouimus) ea persua- numque iudicamus, tot
dere videntur, fore, vt exantlatis laboribus eius
vota nostra frustra sint. honestum otium condonaNihil tamen magnopere re.

Hinfi, fagacissimi alias critici et acutissimi nostri gut, modo contractas, aut illarum tantum fummam, meis varii generis animaduersionibus intexam, reddidi; ita samen, vt nihil, quod ad expli-cadum pertineret poetam, consulto delerem. Ego vero, quomiam vicorum dochillimorum commentationes mole iam widi laborare, eo parcior fui, measque animaduersiones interpretationibus reliquorum vel fichianxi, vel breuitatis studio, vbicumque commodam fuerit vilum, inferui, aut tantummodo vocis seinnui a ceteris. Heinstus denique et in praefatione et in notis Ersurtani cuiusdam codicis, quem non vno loco testem aduocasset Piccartus in Criticis Periculis, iniicit mentionem, (adde Fabricii Bibl. lain. IL p. 254. ed. Ernestii) illum tamen non amplius reperiri in bibliothecis Erfurtanis, Herelius mens me per litteras fecir certiorem.

ka vero Valerium Flaccum reddere fludui tum cepiis maioribus ornatum, tum mea qualicunque. (de qua quidem viri docti acquique iudicent,) aliorunque opera purgatum a mendis, (quibus tamen omnibus tollendis me imparem fuisse, consiteor,) seque explicitum. Neque tamen diffiteor, me, si praemidiflem tarditatem et redemtoris, viri honesti, aliis negotiis, quae sibi videbantur, granioribus difiricli, et typothetarum, in quorum manibus exemplar, curis meis emendatum locupletatumque, vitra quatuor vel quinque annos haesit; atque si res integra manfiflet, inter ea temporis plura collaturum fuille ad maius editionis non magis quam lectorum commodum, ad opus expoliendum, ipsumque poetam line inde melius forsan interpretandum illu-Arandumque. Atqui, ne vana me dixisse videar, pauca

pauca hic subiungam, plura per aliam occasionem, si deo placuerit, fortasse suppeditaturus. Valerius noster Flaccus Libr. I. v. 723. sqq. imitatus est Virgilium Aen. I. 462.

Sunt lacrimae rerum: et mentem mortalia tan-

pari ratione, more suo, imitatione sequutus est noster libr. II. 491. Maronem Aen. I. 589. vbi vide cel. Heyne, quem quoque conferas velim ad Virgil. Aen. I. 632. comparatum cum Flacco nostro II. 651. qui veterem heroum morem deseruit. Sic quoque noster V. 400. sqq. expressit Virgil. I. Aen. 410. sqq.

Talibus incusat, gressumque ad moenia tendit.
At Venus obscuro gradientis aere sepsit;
Et multo nebulae circum dea sudit amictu;
Cernere ne quis eos, neu quis contingere posset
Moliriue moram, aut veniendi poscere causs as etc.

De pictura libri V. 411. 417. sqq. (vbi corrigas velim v. 413. at) cel. Heyne in Excursu XV. ad Virgilii Aen. I. 453. pag. 126. med. ita iudicat: "Valerius Flaccus V. 411. in falligio templi, (ita quidem nobis videtur) et in foribus 417--465. expressas historias apud Colchas memorat: sapienter quidem hoc; sed idem in operis summa infelix; non enim adparet, quorsum ista descriptio anaglyphi inserta sit. At noster poeta (Virgilius) ad confirmandum Aeneae animum his rerum imaginibus egregie vtitur." Pari ratione si quis Virgilium aut Apollonium Rhodium, diligenter contulerit cum Valerio Flacco, perpetuo fere illorum imitatore, multa adhuc reperiet, quae valeant ad illuminandum poliendumque nostrum carmen. Ad libr. II. 271. notat Burman. fingulare fuisse Valerio, qui scyphum tribuisset Baccho: at respexisse.

spexisse videtur Horatium, (qui quamquam illi haud clare adserit scyphum) libr. I. od. 27. 1 sqq. dum canit:

Natis in vsum laetitiae scyphis
Pugnare Thracum est: tollite barbarum
Morem, verecundumque Bacchum
sanguineis probibete rixis.

De loco III. 143. vide Gesnerum in Thesauro L. L. voc. feretrum pag. 639. — Historiam rapti Hylae III. 561. paullo aliter narrat Theocritus Idyll, XIII. vbi consules Warton. Poetae vero in enarrandis fabulis antiquitate obscuris diuersas diuersarum gentium opiniones sectati, eam, quae ornandae sui carminis particulae maxime idonea commodaque videretur, deligere, aut mutare ornareue sueuerunt.

Quoniam igitur supplementa quasi conscribere coepi, criticorum quorumdam copias, in quae incidi, adducere iuuat ad maiorem nostrae editionis commendationem. Thomas Wopkens in Lectionibus Tullianis, pag. 23. (Amstel. 1730. 8.) vindicat illustratque antiquam lectionem in Val. Flacco I. 39. fictis dat vultum et pondera dictis. - Cel. Ruhncken ad Vellei. Patercul. II. cap. 70. pag. 307. calculum adiicit emendationi Herelianae in Flacci loco V. 102. altius in ventos rediit ratis, vbi Vossius, etiam ad hoc Paterculi caput pag. 1012. edit. Ruhncken, probat - ventos recipit ratis, damnatque Sabellici aliorumque opinionem, qui cecidit reponere voluerunt. — Valerii locum corruptissimum I. 672. putat Oudendorp. in curis poster. ad Frontini Strategemat. libr. I. cap. V. pag. 66. feq. (Lugduni Batau. 1779. 8.)ita legendum:

seu.

Seu voluitur axis'
Vi superum, seu sidere opus, tollique vicissim
Pontus habet.

additque: ", vbi constructio non est babet sidere, (quod emendaui pro staret. Opponil verbum debet $\tau \tilde{\omega}$ tolli) et vicissim tolli. Sed babet opus sidere et tolli, sine vt sidat et tollatur. Scio, damnari a viris doctis locutionem, opus babeo illa re. Sed nihil obsitat, quo minus infinitiuo iunctum adhibeatur."— Gebbard ad Liuium VI. cap. 39. init. ex cod. vet. sirmat lectionem Val. Flace. V. 456. operum defixerat error, et vsum verbi desigere vberius illustrat. adde Drakenb. ad eumdem Liuiilocum, ed ad III. 476.— Gronou. ad Liuium XXVIII. cap. 45. p. 285. tom. IV. ed. Drakenb. ex cod. Oxon. probat quoque, ac sus sius explicat conducere vulnera cera apud Valer. Flace. I. 480.

Atque ita, si res mihi suisset integra, plura congerere potèram. Enimuero moles pretiumque libri creuisset. Quare hoc Catone si lectores, iique arbitri iusti aequique, erunt contenti, me laboris temporisque, poliendo explanandoque poetae sacrati, non

poenitebit.

Inter ea temporis, quo exemplaria opinione tardius sudabant sub praelo nactus sum egregios duo Schraderi, critici, interdum audacis quidem, at sagacissimi atque acutissimi et in hac arte veterani omni laude laureaque condecorandi, libros: in quibus quia Valerii loca quaedam docte illustrantur aut emendantur aut vindicantur a vanis falsisque aliorum coniecturis, haud ingratum molestumque fore arbitror lectoribus, quando ea, quae huc faciant, libris illis non cuilibet notis, hic repetita legerint. Edidit vero vir doctissimus Librum emendationum, Leowardiae

dine 1776. 4. et Librum Observationum Franceker. 1761. 4. vtrumque exquisita raraque eruditione refertum. In Praesatione igitur ad priorem librum pag. XXXVII. hace notat.

"Quid? quod N. Heinsius, criticus sagacissimus, "et idem poeta summus, huiusmodi coniecturarum "(n. prauarum) copiam essudit. Etenim Valerii

"Flacci libr. III. 152. corrigere consbatur:

"Currit hyems Zeten et Broten Abarinque relinquit.

"in quo bis errauit, primum, quod Ze; deinde, "quod ten corripuit. Vt enim Graeci, Znrus, Znlum, fic Latini, Zetes, Zeten, vtraque syllaba promotion, pronuntiant. Ne multae scribendum cum, Maserio, Zelyn, sic Apollonius Rhodius, quem, Valerius sequim. I. 1041, vocat:

, Ή δε μεγαβρόντην, Σφόδριντ έναξιξεν ... Ακατος,

"Indeus de Zhaov eidev. "fic liber Carrionir exhibet. "Idem reponi volebat I. 412.

"Phleias imniofis

ggravis irvuit Oabum

"Sed in hoe vno tria peccata admilit: vnum, quod bifyllabum mutanit in trifyllabum: nam Grae, cis 'est Queac, bifyllabum. Apollonius Rhodi, us I. 115.

,, Φλέιας δ' αυτ επί τοῦσιν Αραιδυρέηθεν ίκανεν.

"Orpheus Argon. 192.

, alterum, quod primam syllabam produxit: terti, um, quod vitimam corripuit. Acenim producitur

XXII

"a bonis poetis; (v. Voss. A. G. II. 36.) a malis austem corripitur, velut auctore versus ab Hygino "f. 221. memorati:

"Plures esse malos Bias indicat ille Priencus. "v. Muncker diss. de Hygin. p. 7. Enimuero scri-, bendum Phlias, priore longa; quod vel Apollonia "us et Orpheus doceant. Nec diuerfus fyllabae mo-,, dus est servatus in, Phliaftus. Ouidius in Ibin. "v. 327.

"Quaeque in Adimantum Phliasia regnatenentem: "

Idem in Praesatione pag. XXXXV, "Vehementius," ait, "peccauit vir eruditissimus, (Burmannus) cum "Valerii Flacci libr. I. 67. corrigere conaretur hoc , modo

nunc aërii - dracones Celidae, ignaras Cereris qui vomere terras. Inbuit. -

, Keheos enim tribus syllabis, atque adeo prima breui "pronuntiatur." Cap. IX. pag. 179. vbi multus est de vocabulo accola, eiusque permutatione cum incola, in Valer, Flace. IV. 513. corrigit

Strophadas nunc accola ponti. Pag. 196. "Hic locus" inquit, "in memoriam redi-"git haud dissimilem, sed suspectum, Valerii Flac-_ ci V. 430.

Flebant populcae iunenem Phaetonta forores, Ater et Eridani tepidum globus ibat in amnem: At iuga vix Tethys sparsumque recolligit axem, Et formidantem patrios Pyroënta dolores:

"vt enim Tethys Solem in Iberum mare cadentem "excipiat Il. 36. fic iuga Phoebei currus, et equos "dispersos vix commode recolligit. Non nemo " certe nette congruenter Ouidio, Lucrotio Lucianoque nom I. p. 280, scripfisset:

At inga vix Phoebus, sparsumque recolligit

Axem,

Ft fermidantem patrios Pyroenta dolores:
"mt Titan, quod nomen viitatum poetae. Fauet
"quidem vox, patrios."

In libro Observationum pag. 21. ita emendat locum

difficillimum Valerii Flacci II. 437.

Hattenus in populos vati, Samothraca, diemque

Missa vale.

Que quam omnia fusius probasset, summam eorum debo: Samothraca est Samothracia. Deinde Samothraca vale firmatur Apollonii Rhodii versibus adcommodatissimis, quippe ad verbum fere expressis et connersis, I. 918. sqq. Tur per - aerder. Nam quid inter vijoos nexaeorro et Samothraca vale differt? Verba autem manere et valere librarii pariter permuterunt in Manil. II. 399. et Quid. Metam. Allik 809. vbi vide Burmenn. Tum vati, sequente structure, mirifice congruit cum Apollonii µuInσιμαι — τα μεν & θέμις αμμιν ά είδειν. Indidem denique firmissimum vati praesidium peti potest, qui non alius est, ac poeta de se loquens, vt III. 216. to, prodite, Diuas - vatique patescat etc. et libr. II. vers. 216. beu vatem monstris - o qui me vera canentem etc. Adpositus est locus Ouidii Fastor, III. 323 Emiss quid agant laqueis — nobis concessa canentur. Quaeque pie dici vatis ab ore licet. Tum fob examen reuocat coniecturas Salmafii ad Histor. Aug. script. pag. 32. Gronou. Observat. I. 15. Heinsii denique et Burmanni ad nostrum locum. -

Quod Valer. Flace. VI. 550, scripsit:

Dixit et in Sucten

Heinfius

Heinfius corrent in Surge vel Burge. Schrader veropag. 79. emendat in Seuthen, quod nomen aliquot Thracine reges habuille conflat. v. Cary. in historia regum Thraciae pag. 8. 10. 27. 47. Perfes autem, cuius duces h. l. memorantur, Scythiam monisse legitur vers. 34.

Hactenus Cl. Schrader. Quod vero supplementum. Vilerii Flacci ex Apollonio maxime ab Io. Baptisto Pio concinnatum, item interpretationem latinam metrieum Orpliei Argonauticon, cuius auctor Leodrisius Cribellus esse perhibetur, atque plutimorum superiorum editotum dedicationes atque praefationes, quae omnia exemplum ornant Burmannianum, in hac editione omisi, et indicem verborum contraxi, id feci eo confillo, ne libri mole pretioque poetarctipidi ab emtione et lectione cohiberentur. Denique, quum operis non pracessem, vt errores typographicos, quos omnis sollertia humana cauere non potest, ego vero ob temporis penuriam inquirere atque indicare nequeo, ipse benenole corrigas *) mihique faucas, etiam atque etiam rogo te oroque. Scr. Erlangae d. XVI. Decemb. clo locc Lxxx.

THEOPHIL. CHRIST. HARLES.

Sereniff. Marggranio Onoldino a confiliis aulae, et Roetorices ac Poefeas P. P. O.

⁹⁾ Sic lege pag. 3. b. ad v. r. lin. 3. offendie pro, offendie: ibid. lin. 5. air pro, ane. ib. lin. 6. Valer. 1. 644. p. 19. b. lin. 29. vr pro, et. pag. 32. a. lin. 32. quae pro, qua. pag. 38, a. lin. 27. V. 155. pro, II. 155. ib. b. lin. 20. vollie l. fere pro, fullollie. pag. 284. a. lin. 46. Seruium Virgilii ad v. 432. excitati. pag. 325. v. 652. auroqua. pag. 824. b. lin. 15. Medeam pro, Mediam etc.

PETRI BURMANNI

PRAEFATIO I.

SIVE AD PRIMAM EDITIONEM SVAM

A. cfo loce in.

LECTORI BENEVOLO

S. D.

uem ab aliquo ism tempore publico debemus, emittimus nunc Poëtam; inter Latinos solo Marone inferiorem, Valerium Flaceum, animaduersionibus, Viri Nobilistimi Nicolai Heinsii illustratum. Neque dubito, quin non exiguam a verse doctrinae cultoribus gratiam initurus sim, qui hunc Vatem, qui ab omni acuo inter Epicae Poeleos principes est annumeratus, iterum producam. Plurimi, apud Graecos et Romanos exstitere, qui ingenium, in verlibus expeditionem Argonautarum confignando, periclitati funt, quorum maximam partem à Gyraldo Dialog IV. de Poetis, vbi de nostro Valerio, Flacco agit, enumeratam videre licet. Tritam cam Va-. tibus Orbitam vocat Statius, et fastidium Romanis creasse nimiam Aegonauticon scriptorum turbam, credibile videtur. Sed, quod Flacci prae ceteris excellentiam declarat, omnes illi illacrimabiles longs nocte premuntur, vnus vero Valerius, ex immenso ilso numero, ad nos superstes, peruenit. Quo luculentius et certius aliud argumentum. dari non posse, conteudo. Neque cos tantum, qui in eodem genere laborarunt, excellens Flacci iudicium et diligentia superauit, sed, si a solo Virgilio discefferis, nullus deprehendetur, qui cum eo comparari mereatur. Abfuit quidem longius a felicibus Augusti temporibus, quam Lucanus; sed tanto internallo declamatorem illum post

post se reliquit, vt operam ludere videri posset, qui cos inter se componere velit. Nihil enim Lucanus praestitit, quod ipsi Poëtae nomen conciliare posset; Neque argumentum Epico carmine dignum elegit, neque fingere ca, quae Heroicum spiritum decerent, valuit. Perpetuus declamator, et fine vilo indicio, inanes quasdam fententias, ve Scholasticus, infarciens, rumore et fastu solo conspicuus est; denique in toto Poëmate, nihil Poëtici argumenti aut spiritus apparet. Nam non moramur peruerfum illorum hominum iudicium, qui omnis Disciplinae Poëticae ignarissimi, statim Scriptorem venerantur et laudibus in coelum vehunt, vbi graues quasdam de moribus fententias, et longas de vitiis aut virtutibus disputationes, versibus comprehensas offendunt. Nihil enim stultius et ineptius fingi aut dici potest, quam Poëtam Historiam quandam conscribere, et illam acutis Scholasticorum sententiis illustrare: Epici enim Poëtae partes suns praeclarum aliquod Herois factum ob oculos ponere. quod ita fabulis et ministeriis Deorum implicari debet, vt omnia potius a Poëta fleta, quam religiose narrata esse videantur. Omne autem Poëtae munus fola Heroicae istius actionis narratione obsoluirur, quae per omnes Epici carminis leges et partes producta, vicem inanium disputationum implet, et non tam ex sententiarum pondere ct dictorum grauitate, quam ex ipía actione lector ca addiscere debet, quae Poeta docere animo suo proposuit. Ipfa illustria veterum Heroum gesta, siue quae gessisse finguntur, animos legentium afficere, et attrahere oportet; procul esse omnis vana et vmbratilis subtilitas, et fimplex et nuda narratio totam inonociar absoluere debet. Inspice omnium consensu habitum Poëtarum Principem Virgilium, qui vna serie, ab initio diuini operis ad finem vsque, verum Poëtam agit, vnicus in delineandis iis, quae ab Heroë suo, et aliis, quos inducit, prisci seni viris, bene aut male administrata fuerunt. Si eius vestigiis infistere posterioris actatis Poëtae voluissent non tam tur-' piter coelestem doctrinam commaculatient, neque vbi paucis admodum verbis de Actibus quorundam Hominum egiffent, statim, tamquam in porticum aut Academiam effent translati, Philosophos agere coepiffent. Non movendi funt aut turbandi disciplinarum termini. Poëtae

se barbatorum gregi admiseere dedignantur, et ex vanis istis argutiis, et sententiarum strepitu se expedientes, et ipfas humanae vitae et conditionis actiones ex alto quafi comemplantes, populis, et habenti nubila terrae fe eripiunt, et quafi inter Deos recepti effent, spiritum diuino igne afflarum per varias ambages et fabulosum sententiarum tormentum (velut telum per balistam torqueri solet) praecipitant. Hoc sanctissime plerique Graecorum Poëtae, qui Epicae fictionis auctores fuere, et inter Latinos par modo illud nobile, Virgilius et Flaccus, religiose cuftodierunt; qui ctiam, vt omnes suac gentis Poëtas vicerunt, ita ipsos illos, quos sibi effigendos propostrerant, Homerum et Apollonium Rhodium, palmam fibi cedere Instituerunt iam olim, et his etiem tempocoëgerunt. ribus Viri doctissimi, inter Homerum et Virgilium comparationem, et per species demonstrarunt multum Latino vate minoremette Graecum, in Valerio et Apollonio id. nemo accurate, et vi decebat, adhue tentauit, cum facillime quis id practure posset: santum enim inter vtrumque discrimen intercedit, vt ne quidem cum Flacco congredi auderet Apollonius. Sed cum id iusti commentarii negotium fit, neque praefationia angustiis illud circumscribi posse, in opportunum tempus reiiciendum esse pu-Ne temen hace gratis me dixisse quis existimet. fpeciminis loco celeberrimum illum Hylae raprum, a toe. Poëtis etiam aliis decantatum, ex vtroque breuiter describernus, vt per se Lector diindicare possit, quanto melius Poëtae personam impleuerit Flaccus. Apollonius narrat. cum in Myforum terras appuliffens Argonautae, Herculem, cuius remus fractus fuerat, abiiffe folum in filuam, vt euulsam arborem sibi in revum aptaret. Hylan autem feorsim ad aquam quaerendam, ve omnia Herculi reuerso ad coenam parata effent, contendiffe. Dum autem e fonte haurit aquam, a Nympha rapitur; clamantem exaudit Polyphemus, qui ad eum locum, vade vox audita, accurrens, nullum Hylan offendit, regreffus vero obuiam. fit Herculi, narratque Hylan a nauibus abiisse, neque rediffe. Commotus Hercules illuc tendit, et errabundus quaerit Hylan, totamque nochem in filuis agit. Sub diem Tiphys hortatur socios, vt vento ferenti vtantur, qui cupide confeensa nane auseruntur; neque sentiunt Herculem

1

lem abelle, nife cum iam illuxerat. Origur mormur. Iafon tristis fedet, nec vllum emittit verbum, solus Telamon crumpit in verba, et impatienter fert absentiam Hereulis, cuius impetum sedant Aquilonis filii, et tandem, quafi ex machina, e mari emergit Glaucus, qui iubet faceffere defiderium Herculis: fato enim datum effe, vt Mercules aberrans reliques ex XII. laboribus absoluat, et. Hylas Nymphae jungeretur: Quid in his omnibus admodum fuspiciendum sit, aut Poetici spiritus non video, praesersim ti quis conferat Valerianam narrationem. Inducit ille Herculem comite Hyla in siluas abeuntem: fed non erat is Hercules, cui casu quodam, vel a Nympha quadam, minorum gentium Dea, malum creari poffet. Regina Dearum Iuno, quae semper caput eius odiis vrguebat, rata tempus nocendi, Pallada, quam ci fauere sciebat, aggreditur, et sub titulo quodam honesta procul ablegat. Vide quam egregie per ministeria Dearum hic spiritum praecipitet Poeta; quam praeclare de Hercule fingat, quem nemo, nifi Dea, vexare audebat, quam nullam omittat kuno laedendi Herculem occasionem. Ablegata Pallade Iuno, dum quacrit rationem confilii exequendi, non enim aperta vi Herculem aggredi fustinet, videt chorum Nympharum venantium, ex quibus Dryopen, quae, Herculeo fragore percussa, fontem suum repetebat, in amorem formolissimi pueri Hylae sollicitat: cui, vr in Isqueos cadat, offert et suscitat ceruum, qui, velut mansuctus, lento gradu ingrediens, Hylan imuitat ad infequendum, psulletimque eum ex oeulis Hereulis abducit, donec ad amnem Nymphae perueniens, vao faleu eum transiliens, spem pueri eludit. Puer, sessus curfu, procumbit ad amnem, vt sitim sedet, inclinatum autem Nympha detrahit, Hercules interim arboribus euellendis occupatus, credit Hylan alio calle reuersum, et iple, confecto fibi remo, ad focios regreditur. Cum autem Hylan non reperiret, iterum in filuam renertitur, et omnem viulatu et clamoribus implet, cum interim ventis secundis slantibus socii vellent vela dare, sed absentem omnes Herculem lacrimis et votis reposcunt: Inno iterum, Herculi infensa, ventos ferentes excitar, et ne amplius moram ferrent Argonautae, efficit. Neque Tiphys, qui magister cent carinae, desistit increpare desidiae et igna-

ignauise focios. Tor machinis expugnatus Islon deffium ad focios refert, an abeundum effe censeant, an Herculia causa diutius morandum? Scinditur inuentus variis studiis, et plurimi, qui se Hercule non inseriores iactant, inire vias volunt. Alterius factionis Dux Telamon fumma ope obmititur, sed a Meleagro et reliqua multitudine victus Isfon, tandem cogitur Hercule relicto abire. Vide, mi lector, quanto ingenio, et quam felici iudicio Flaccus superet Apollonium, qui contra omném veri spcciem Argonautas cupide Herculem deseruisse fingit, Iasonem non multum Herculis caussa sollicitum, et reliqua frigide admodum et iciune exsequitur. Valerii sictio omnibus numeris absoluta, et Poetica gravitate plena est. Iam si ipsos versus Flacci fingulis Apollonii opponere l?beret, magis Latini vatis excellentia eluceret. Huic etiam adiungere possemus certamen Amyci et Pollucis, et ostendere, quam misere et inepte Apollonius in eo argumento versetur, quam egregie autem et liberaliter Flaccus hos Athletas commiscrit, et veriffimum Barthii iudicium, quod ille ad Seat. VI. Theb. 746. rulerit, effe, demonstrare possemus; sed haec sufficient, cum maioris hace emolimenti fint, quam vt hoc loco plenius tractari poffint. Neque etiam, quamuis in procliui res effet, cum Latinis Poetis Lucano, Statio, Silio Italico, Claudiano, nunc Flaccum committere libet, a quibus omnibus viftor abiret. Tam naturalis vbique eius Orationis pulchritudo, tam castigatus sermo, tanta granitas er fublimitas, vt, quod maximum est, omnia sui seculi viria ignorauerit et superauerit. Nam non curamus paucorum iniquiora de nostro Flacco iudicia, cum nullus vinquam repertus sit scriptor, qui non obtrecutores suos repererit; et multo maior turba fit corum, qui meritis vatem hunc laudibus extulerunt, et a Scaligeri censura vindicarunt; quorum iudicia lector post praesationes collecta, perspicere poterit. Dignus ergo erat hic vates, qui familiarior effet studiosae iunentuti, et in quo euoluendo plus laboris poneretur. Sed deterruit plurimos ab eius lectione difficultas, quam in co rite intelligendo plurimi deprehendisse se putabant. Multi obscurius eius poema esse clamant, quam vt cum voluptate et fructu perlegatur. Sed hi fere funt, qui nullam operam in veteris aeui monumennumentis accurate perscrutandis posterunt, sed leui et perfunctoria festinatione, cruda sua studia propellere amauerunt. Accedit alterum incommodum, quod infelicius noster Flaccus, quam reliqui Poëme, fatum sit expertus: non enim quemquam inter Latinos scriptores exstare puto, qui magis corruptus et a librariis excarnificatus ad manus nostras peruenerit. Rarissimi etiam cius codices manu scripti, in bibliothecis, post instauratas literas fuere reperti, ex quibus pessime assecto medicina adferri posset. Inter primos, qui vatem nostrum illustrare et emendare adgressus est, suit Ioannes Baptista Pius, qui ante duo fere secula clarum fibi in literis nostris nomen parauit: sed cuius editio rarissime in nostris oris conspecta, a paucis, nec sine summa difficultate, parari potuit. Circa idem tempus, sed impari successu, Aegidius Maserius, suas in Valerium annotationes edidit. Sed plurimis adhuc locis tenebrae erant offusae, quas posterioris seculi Viri docti demere tentarunt, sed quo succesfu, ex Nicolai Heinsii praesatione, cupidus Lector cognoscet. Quae autem hodie absolutissima huius Poëtae editio vulgo habetur, est ea, quam Lampertus Alardus anno praeteriti seculi tricesimo cum Carrionis, Bulaci, Weitzii et suis notis curauit. Sed quam parum illi viri, Carrione excepto, ad auctorem hunc illustrandum, contulere, facile vnicuique patebit, qui diligenti labore cos excusserit. Nihil enim in illorum commentariis fere deprehenditur, quam tralatitium et vulgare, et quod in Lexicis, et Antiquitatum compilationibus, ad nauscam vsque repetitum, exstat. Es saepe magna cum ambitione coacervant, quae nemo, paulio modo humanioribus literis imbutus, ignorat, et in locos communes dilapsi, ca verba, in quibus eruditiores haerent, ficco pede transeunt. Denique pauperem suam supellectilem surtis et plagiis auxerunt. Sed ne meum hoc iudicium effe putes, ecce tibi Doctiffimi Barthii verba ad Stat. X. Theb. 787. vbi agens de loco Valerii Flacci. lib. 111, 442. haec scribit. ad Valerium notat nuperus Editor (Alardum innuit) funt ex Meursii commentario ad Lycophronem. p. 269. Wouwerii ad Petronium. p. 478. nostris ad Claudianum. p. 379. iure quidem iam plano talium Corrasorum; qui Obsernatiomes doctorum constipare, dissimulatis, vbi videresur res facere.

cere, nominibas, id putant Philologicum effe, et interpretari auctores poffe. In ifto autem bomine quanti faciendum putas, quod ait alibi, se vocum emendationes aliis relinquere? Sed quid talis aliquis audaculus magistellus ad tantum Poëtam? quem qui commode enarrare voluerit, omnem Graecam Romanamque Eloquentiam in numerato babeat oportebit. Constat enim Graecismis, et Graecorum Poetarum expressionibus magna cius pars. Et pro summorum Latinerum Antiorum una, merito suo babebitur sapienti. Vides Lector, quam verc de hoc hominum genere Vir saccissimus indicauerit. Non enim iis praesidiis instructi erent, quee ad doctiffimum, et simul tot locis male affedum. auchorem enarrandum requirebantur. Recondita etiam vatis nostri doctrina, et non vulgaris et abstrusa saepe loquendi ratio, alios interpretes desiderabat. Hinc quoque puto Flaccum Scholasticorum nostratium, qui tot Auctores conspurcarunt, manus obscaenas euasisse, cum viderent non tam leui opera hunc posse extrudi. Et tamen vnus omnium merebatur Flaccus, qui a viro, in lideris exercitatissimo, perpetuo et vberrimo commentario illustraretur, qui omnes salebras, in quibus hodie haeremus, demonstraret, et eius lectionem planissimam redderet. Promisit hanc nostro Flacco operam saepe in commentariis suis ad Statium Barthius; sed cum infinitis aliis eruditissimi Viri laboribus, vel intercidit illud scriptum, vel a Viro occupatissimo elaborari nequiit. Sed ad hoc opus aggrediendum, nemo a renatis literis magis accommodatus reperiri potuiflet, quam Vir in Poetis vtriusque linguae versatissimus, Nicolaus Heinsius, qui tam feliciter, omnes fere, quos Latium nobis transmisit, explanavit. Iam Adolekens hunc fibi, lectione indentidem repetita, perquam familiarem reddiderat, nec eorum morem securus erat, qui tum demum ad scriptorem quemdam animum appellunt, cum vident Typographis in mentem venire, typis eum describere. Sunt enim hodie venales quaedam semiliteratorum animae, quae operam fuam Typographis pro foliorum numero addicentes, omnibus scriptoribus, qui recuduntur, manus suas admo-Quos inutili farragine annotationum, vndique corrasarum, omnis artis criticae ignari, onerant, et sacpe, vt pueros et imperitos fallant, Iconum et Numisma-

tum lenocinio exornant, et ita orbi obtrudunt. Alia erat ratio viri Nobilissimi, qui a pucritia seuerissimae discliptinae innutritus, deinde per varia itinera, ca conquisuerat ex manuscriptis praesidia, quibus munitus hanc prouinciam rite administrare posset. Sed infelici furto, per Lavernam rapacem, omnibus, quae collegerat, ablatis, videbatur omnis eius Viri labor intercidisse, ni extremis vitae annis, aliunde iterum comparatis subsidiis, intermissam curam resumsisset. Sed nihil tamen dum vixit. praeter nuda Poëta verba, nobis exhibuit, annotationes autem magis policadas et augendas sibi reservauit, vt ex eius praesatione discere quinis potest. Credibile est, si longior lucis viura Viro excellentissimo contigisset, illum labores suos in nostrum Poëtam suisse aucturum. breui secuta mors huius, vt et aliarum commentationum. fruchu nos fraudauit. Ipfa quidem editio, quae anno octuagesimo Amstelodami prodiit, multis partibus emendatior est omnibus, quae cam praecesserunt, sed tamen fatendum est, eam tam negligenter ab operis Typographorum fuille habitam, vt vix vna pagina fine quadam menda exhibeatur. Hanc tamen nos in hac iterata edi-· tione, emendatis librariorum lapsibus, expressimus, nisi quod aliquando ab ea recefferimus, secuti codicem ipsius Heinsii, in cuius margine ea adnotauerat, quae in altera editione aliter legi voluitlet, si ipsi per longiorem vitam licuisset. Hinc etiam Lector, diuersam a communi Ortographiae rationem in hac editione deprehendet, quam Nobilissimus Vir sibi, ex multo vsu antiquissimorum codicum, persuaserat olim magis obtinuisse; neque, nos. cum Valerium ab Heinsio emendatum in lucem emittimus, aliquid mutare voluimus, quamuis non in omnibus Viri Eruditissimi sententiae accedamus, et quasdam vocum literas aliter efferendas effe credamus. Adnotationes autem, quas subiecimus, vt et alia, quae iam olim produxi, debes, Amice Lector, Heinfianis Heredibus. Inter quos Frater, mihi summo amore coniunctissimus, Vir Ampl. Carolus Crucius est, qui egregia humanitate Heinsiana mihi scrinia reclusit. Notior est Heinsii eruditio, et exactiflimum judicium, quo instructus ad emendandos Poetas veteres accessit, quam vt vobis commendari a me sit necesse. Incredibilis eius praedicanda industria, qua

qua per totius Europae bibliothecas peruagatus, codices manu exaratos ad editos contulerit, et excerptorum tantam fibi copiam comparanerit, ve nullus fere Linguae Latinae auctor exftet, ad quem non symbolam conferre pomerit. Huic-Thesauro digerendo, et instruendo, vltimis vitae annis, quos otio et quieti literariae consecraue. rat, vacabat; sed omnia absoluendi facultatem immaturum fatum praecidit. Quocirca, licet vltima manus ples risque eius lucubrationibus non sit imposita, cupide in men Viri, harum rerum non rudes, quin recepturi fint has reliquias minime dubito. Sed immensa tamen iactura, quam ex praecipuo Heinfiano labore deperdito fecit res literaria, omnes commouebit, vbi in his, vt et in aliis, adnotationibus, totics mentionem commentarii Virgiliani factam viderint. Quo abierit illud egregium feripeum ne diuinando quidem Horedes, et defunoti Heinfii amici exputure possunt. Certe statim post eius fatum a nullo conspectum, neque hodie, etsi diligentissime omnia scrinia excussa fuerint, repertum suit. Si sorte in rapaces manus peruenerit, vel in tenebris occlusus latear hic Thesaurus, publice omnes, per sacra Musarum rogamus, ne patiantur egregium et eruditissimum Poëtain, dintius Sospitatorem suum requirere. Nos, si Deus vis. res et otium sufficiat, ea, quae ex Heinsianis scriptis cumpublico communicari poffunt, non prememus, sed subinde aliquid', quod ad literas ornandas facere possit, ex Thefauris illis proferre studebissus. Vale, et paucos, qui irrepserunt, operarum lapsus emenda.

TESTI-

TESTIMONIA DE VALERIO FLACCO *)

Fab. Quinctil, Inflig. Oras. lib. x. c. 1.

Multum in Valerio Flacco nuper amisimus.

Dominicus Marius Niger in Comment. Ad Ouid. 1. Amer. XV.

Valerius Flaccus Heroicorum post Virgilium eminentissimus, ve mos quidem fert opinio. cuius exstant pulcherrimi illi Argonauticom libri octo. in quibus quam magno spiritu insurgat, quantum ingenit felicitatem ostendat, facile studioso lectori patet. ad perfectionem opus suum deducere, intempessiuae mortis interuentu non potuit. sed de hoe et Argonautis plura in commentariis nostris in Valerium. Flaccum dicemus.

Aegid. Maserius in Comment. ad lib 1. v. 218.

Subita cum pulcher arundine crines Velat Hylas? Ex hoc (inquit). Mopfi vaticinio facile cognoscimus, Poetam liquisse opus imperfectum. Ea namque vates depromit, quae Valerius esset descripturus, sod nec Medeae sugam, nec libetorum caedem, Creusaeue existum sato interceptus expressit.

Bernardin. Scardeonius de Vrbe Patauii lib. 1. cl.isf. 111. pag. 55.

Qui Valerio Flacco nostro Setiam oppidum Campaniae patriam suisse credunt, sequuntur illi quidem coniecturam cognominis Setini: quasi id patriae suae nomen sit, non samiliae. Atqui sane saluntur maxime. Constat enim eum suisse Patauinum, vel ex Epigrammate Val. Martial. 1. 79. vbi cum dolens conqueritur nullum sua aetate, neque honorem, neque praemium Musis esse, sed protribunali in foro, et in iudiciis tantummodo acquiri posse, dicens O mibi cararum etc.

Flaccus inter eos Poetas, qui Heroira decantauerunt, fuit iudicio omnium admirandus, si spectes quanto is spiritu, et quanta selicitate in scribendo carmine caeteris praeset. Hic est Flaccus, cuius praematurum obitum Quintilianus lib. x. vbi claros oratores commemorat dicens. Multum nuper in Flacco amisimus. Hunc ergo suturum magnum etiam oratorem, nedum Poetam illustrem Quinstilianus

dum fuit. confulto omifimus testi-

^{*)} Ba, in quibus nihil noui aut fingularis, quod a iudicii acumine aut veritate commendaretur, di-

tame haudistio comieccerat. De hoc Valerio Flacco, Tortelius ingenii aestimator eximius, vbi de Argonautis scribit, its honoriscentisme loquime. Clarissimus ille Peets Valerius Flaccus diusno
camine rem omnem Argonausrum explicite. Enstant attentistims
gracciari operis libri octo ad reditum vsque Heroum; reliqui vero,
vel amisti casu, vt multis accidit, vel Poetae morte intercepti sun.
Scripturus erat multo plures libros, et maiora poemata, nist mors
intempessima illum mobis eripuiste. Videtur autem in his, quae
scriptit, Apollonium Rhodium non tentummodo argumento operis,
verum ipsis etiam carminibus expressiste, Opus suum alii caniiciant
dedicatum fuiste Domiciano Caesari: alli vero Vespassano Patrig
cum in praestatione ipsius operis dicat.

Eripe me populis, es babensi nubila serrae Sanste Paser.

Conflat mediocri censii, ac tenui patrimonio suiste, et Romae presdietam seburbanum exiguum possediste: in quo Musarum curas deposere solitus suerat. Huic puer maxime gratus suir, qui Amazonius dicebatur: huius formam et indolem atque venustatem laudat Manialis eleganti epigrammate. Amicos habuis multos, sed, praecipuos Scellam conterraneum, et lulium Secundum, et Maternum et Quintilianum. Martialem vero prae caeteris coniunstissimum, et incimum, ve ex plurimis elus epigrammatis plane constat.

Ludonic. Carries.

haicium de Valerio Doctorum um honoriscum est, ve non desuerine acerrimo indicio homines, qui hunc etiam Graecis illis, Apollonio, Orpheo ingenii felicitate longe putarint praeponendum.

Inl. Caefar Staliger lib. v. cap. 6. Poet.

Orpheus aptius canit apud Flaccum Minyas et Phrymm, Athemastem, quam apud Apollonium terrae coelique creationem. Quid enim viris milisaribus, cum Philosophorum vmbris? Initium quoque operis Flacco gravius atque numerossus, tamessi quantum probenus, in sequenti libro fatis est declaratum. Toto etiam opere, quanquam est ille nostra inferior exspectatione, splendidior est Apollonio. Chironis autem et Pelei adsessus infantisque ingenium longe felicius describit.

lemque aderas summo decurrens versere Chiron.
et perro. Flucci tempediatem mox cum Virgiliana et aliis comparabinus: ad cuius tamen vel nitorem, vel efficaciam minime adipirat
illa Argo apud Apollonium. Porro: Iafonis oratio ad Aceten longa est inculentifisma, asque artis plena.

mendinins, solue ares preus.

Valerius Flaccus excusatione dignus est. Cuius cum estet ingenitus felix, iudicium magnum, diligentia non valgaris; immatura morte praeuentus acerbum item poema suum nobis reliquit. Est assem camino duriusculus: penitus vero nudus Gratiarum comitate.

Int. Caefar Scaliger in Hypercritico.

IVXXX

TESTIMONIA

Caspar. Barthius I. Adu. c. 17.

Valerium Flaccum maioris pretii Poetam, quam quis praetetiens censeat, esse, vel ignoratio eius apud vulgum nobis persuadet: Est enim omnium veterum minime tritus manibus Schelasticorum, quod genus velut ab eo abhorret, qui duriusculus censeatur, et minus gratiarum amans: sed nos quiduis potius, quam absurdum censemus.

and the state of t

Ego fane Valerium legens, decorum acutumque Epos, nec adfectaram grandiloquentiam, fed grauitatem animi agnosco.

Lib. xxvI. c. 3. dilates in the

Pluris omnino faciendum ego reor in numero Latinorum poetarum Valerium Flaccum, quam vulgo faciunt, immo non vulgo et iam eruditi. Sonus, Spiritus, Eruditio, Grauitas, in eo funt infigues.

Lib. XIVIII. c. 16,

Valerium Flaccum nemo scriptor nominauit tanto ingenio, tanta eloquentia Poetam, praeter Quintilianum.

Idem LVI. Adu. c. II.

Valerio Flacco, spiritu, granitate, numeris et orationis acqualitate nemo post Augusti principdrum scriptor prior exstat: medius enim inter illum tumorem et argutam iciunitatem, ingreditur nobili animo, nobili sermone: vt magnopere mirer poste este, qui non summis auctoribus Latii eum adscribant, qui vnam solummodo eius paginam legerint. Quod si Lucano et Papinio componere tantum scriptorem volueris, facile videbis quid illis supersit, quid huic non destit, vt constitutatur ex tribus illis Princeps, post Maronem, Heroici operis et carminis in Poesi Latina.

Idem ad 11. Theb. 92.

Val. Flaccus scriptor mihi vnice carus ob inassectatam, genuinam, Romanam dictionis maiestatem, a qua in translationes peregrinas singulis paginis ausertur Papinius.... Sane ego eum auctorem Argonautica scribentem legere malo, quam vel Ouidium, vel Papinium: quorum ille tenuem materiem lasciuia vtique violasset aut depudicasset, hie magniloquentia contriuisset.

Idem ad 11. Theh. 209.

Possquam Famae descriptionem, a Valerio lib. 11. consignatam, retulisset, subdit. Quae cum sequentibus si apud Maronem legerentur, sane per multa iam secula adorabilia suissent, nunc inanibus paedagogis aliter visum diu suit. Nostrum aeuum incipir de tanto austore paullo melius sentire. Sed succedent vere docti cordatique homines. mices qui abiditation authoritation al dabunt: non enim reference licet dicere. Cum Romano acuo omnino non interfuente Veletius, nofiri nimirum iudicio referuatus. Primus Angelus Politianus Vir maximus vexillum velut ad protrahendum ererit, licet ante eum non aemini innottuerit. Gerte Pomponius Sabiquis, Virgilii interpres, eum non fermel citat in testimonium. Priores tres Argonautican libros i cama dimidio quareb in Sangallensi coenobio reperiste jain dum Poggium, constat ex codice egregii Vini Laurensii Pignotii, cuius subscriptionem manu Poggii recenset vir summus, Gervosius.

Ibidem v. 485.

Quo loco (1. 775.) quae sequentur Dirae et imprecationes, eloquentism illius egregii Poetae docent, nulli toto Latio secundam, attidiorem lenge Papiniana.

Idem ad 1. Achilleid. 191.

Libernissime huius egregii Poetae testimoniis ytor, vt quem na glestum, et insuper imiuriis adsestum ab aliis, a prima vsque pueri; us dilexenim. Cuius assessus memoria vndique per libros nosseos seruata est hactenus, et nos ad ipsim totum demerendum alicuius (some vnius aux duorum) mensis opera deligabit.

Voffins de Poetis Latinis. cap. 3.

C. Valerius Flaccus e Sciia fuit, Campaniae vrbe, sed in Venera regione sedem habitt: vnde spen Antenorei laris vocat Martialis lib. I. Epig. 79. reliquit octo Argonauticorum libros; sed imperfectos, vnde Quincillianus conquerirur in eius obitu multum sisse amisum. Quam Martiali suerit carus, liquet ex eo, quodibilem vocet, curarum preium non vile suarum. Pauperem suisse, ex codem Epigrammate cognoscitur.

Passessi im Practorio sub Imagine C. Valerii Flatsi bace legi testann' Nathan. Chyeraeus, in Deliciis seinerum in Buropa. p. 146.

C. Valerius Flaccus Patuinus, carmine Heroico, labores Argousus rum decarteauir, quod opus fato praeuentus imperfectum inemendatum que reliquis, cum fui magno defiderio illorum temporum.
Îndiofis, ismo ved restimonio Fabii Quintiliani, conquerentis, usper,
in Valerio Flacco multum amifim effc, Nec tacuit M. Valerius Martialis, Testurem Aponam non minus gaudere Stella et Flacco, quam
foo Livio. Ad quem etiam scribens, alumnum et spem Laris Antoserai eum appellar. Floruit sub Vespasano et Tiro, peruent etad imperium Domitiani, eo genere carminis, aetatis suae nemini
focandas.

Digitized by Google

PETRIBURMANNI PRAEFATIO II

SIVE AD SECVNDAM EDITIONEM

8 VAM A. CIO ICCC XXIV.

LECTORI ERVDITO ET AEQVO.

oluimus tandem fidem, totics publice datam, et Poetam egregium, VALERIVM FLACCVM, omnium fere eum notis, quae dignae nobis visae sunt, vt manibus eruditorum versarentur, illustratum emittimus. De Auctoris ingenio, eruditione, et artis Poeticae summa facultate, et nos in praesatione, editioni olim minori praemissa, quaedam diximus, et Heinsius, aliique Viri docti, quorum praesationes, iudicia et elogia hic adiecimus, tam accurate et diligenter disputarunt, vt nobis gratiam longae dissertationis secisse videri possint. Quaedam tamen vt analecta, hinc et illinc nobis, dum quotidianis studiis vacamus, collecta de ipso Valerio, et deinde de variis eius editionibus, et, quos sortitus est, Commentatoribus, huc congerere visum fuit.

Et primum quidem de Patria eius admodum ambigi et certari inter viros eruditos videmus, et ex Setia vrbe oriundum fuiffe plurimos opinari, quia inter eius nomina,
Setini occurrit. Quem errorem post alios Heinsium confutasse satis feliciter credimus, neque quemquam postea
repertum iri, qui eum Patauinis inuidere velit. Memorat Felix Osius in commentario ad Alb. Mussati Historiam
Henrici VII. pag. 388. Tom. VI. part. II. Thesauri Italici, Historici cuiusdam Patauini, adhuc inediti, Guilelmi
Ongbarelli, qui de Valerio nostro etiam disseruisse dicitur.
sed quid censuerit, non addit, ideoque de eius sententia
nihil constat. sed nuper Petrus Marcelus Corradinas,

1. C. Sciinus, in libro de Cainitate et Ecclefia Setina A. 1702. Romae adito cap. I. pag. 7. Setiae adieruit Valerium familiam, et Poetam nostrum; non alio argumento, nifi quad recentiones scriptores, quos magno numero recenser, eum Setinum fecerint. Onod vero Alumnus Accurei larie a Marciali dicatur, hoc non ad natales, sed ad lares, vel sedes et habitationem, vel quod ibi nutritus fix, (quod a Voshio et alits, qui temere hace arripuerunt, hante) effe referendum. sed praeterquam quod alio loco, vt Heinfins oftendit, Martialis cenferi tellurem Aponant Flace diese, si vim vocis alumni confideremus, illa proprie de infantibus recens natis, qui ali debent aliena ope; dicieur, non ade allis, qui sedes, et lares in alias vrbet transferunt. Et hime alumni et alumnae, ratione nutricum, peffirm infantes occurrunt. Sic idem Martialis lib. XII. Ep. 60. Nacalem suum, qui incidit in Kalendas Merties, vocat Martis alumnum diem. natam et alumnum vt fynonyma ponit, eodem libro Epig. 21.

Nula nec in media certabit nata Sabura, Nec Capitolini collis alumna tibi.

vbi non est alibi nara, quae in Capitolinum collem domicilium transfulit, sed ibi genira est, et in ipsa vrbe Roma: se metaphorice lib. IV. 19. vocat Endromida, alument Sequenicae textricis, quia in Sequenis erat a muliere ibi nara consecta. Virgilius de Marcello, Romae 2000 VI. 277.

Nec Romala quendam Vilo se sansum sellus iastabit alumno.

Ouidius de Ioue in Creta nato III. Amor. X. 23. seffis lenderer almemo. Horarius lib. III. od. 18. ex veriori femenia Scholiastae et interpretum, ruris almenos vocat vernulas, natos im rure illo. vt et dulces almenos od. 23. et se Ouidius III. Amor. XV. 3. dicit, Peligni ruris almenos. Ennium Rudiis natum suisse constat, et eum almenos vocat Rudiarum Silius lib. XII. 397.

Name Rudiae sele memorabile nomen alumno.
putidum esset plura congerere, (nam sexcenta licet) quibus alumnos loci vel vrbis vocant, sbi natos, Poëtae et alii. Sed mirari praeterea Corradini acumen licet, qui arguere Quincissimum a generoso vino sius Patriae, id est. Setino, apad antiquos laudatissimo, ad sius ingenium, addit.

Į.

ri

Citat vero Quinefil, in lib. ad Marcel. et de Inflit. Orat: lib. x. cap. 1. vnde aliquis conficeret, illum numquam Quinctilianum consuluisse, et duos diversos libros faceres ad Marcellum, et de Institutione Oratoris. cum pateat inspicienti Quinctilianum, libros illum sues de Institutione Oratoria inscripsisse Marcello Victorio, sed in his ne haereamus, et condonemus hanc ignoranciam viro in aliis studiis occupato. Vbi vero arguit Fabius a vino Setino ad ingenium Valerii Poëtae? omnia, quae de Valerio dicit Fabius, fex verbis absoluuntur: Multum in Valerio Flacco nuper amilimus. sed bonum virum fescllerunt forte sequentia verba, quae de alio agunt Poëta, Saleio Basso, Vebeniens et Paeticum ingenium Saleii Bash fuit, nec ipsum lenectute maturum. huius vehemens ingenium forte ab scuto aliquo scriptore vino Setino posset comparari. lices nec id fecisse Fabium credam in Besso, multo minus in Flacco nostro, sed verosimile, Corradinum hanc conjecto. ram hausisse ex Criniti verbis, lib. IV. de Poëtis Latinis cap. 68. qui de Valerio agens, licet Patauinum credat, addit tamen, alios Setinum facere ex Setia, cuius vina in magno pretio fuere babita. et statim subiungit; mirum videri debet, quanto spiritu Flacous insurgat, quantaque ingenii felicitate in scribendo carmine praestet. Hic est ille Val. Flaccus, in cuius obitu multum fuisse amissum queritur Fabius Quinctilianus in libris ad Marsellum Victorium Haec non recte ab eo intellecta fuere, qui et inde libros ad Marcellum dinersos, a libris de Institutione Oratoria, non inspecto ipso Fabio, opinatus videtur. Idem Corradihus paullo post A. 1705. edito de Veteri Latio libro. tomo II. lib. II. cap. 23. latius hoc, adductis fere iisdem testimoniis, non tantum adferere, sed Heinsii argumenta refellere conatur, praecipue vero tenut Heinfio eripere, quo nixus erat maxime, argumentum de infolita Flauianis temporibus nominum quinque cumulatione. quod vt faciat, quaedam exempla profert hominum, qui ante hace tempora quatuor nominibus; praenomine, nomine, cognomine, et agnomine, infigniuntur; nullum vero quinque nominum, quod Heinsius negauerat, concesserat tas men solitum suisse quatuor nominibus homines infigniri; fed fi hoc fierer, quarto fine vitimo dixerat semper indicari illos, cum brenitatis caussa citarensur; er sunc Bal-. bum į. j

bum semper Boëram debuisse vocari, non Florence; quod penultimum erar, contendit ve ita Maro, Nafo, Lucanut, ete. qui tribus fuere moti, appellari folent. Quare producere debuiffet aliquem ex antiquie auctorem, qui Balbam vocauerit nostrum, non Fluerum. Its quidem ret centiores, sed in anciquitate versaussimi, Critici, saepe Balbam nostrum vocant, quitin opinione ea erant; Balbi. illud agnomen haefisse Valerio: ve Parrhasius ad Claus dian. III. de Rapt. 274. et Quavitis per Epistoli o IV. passim C. Balbam nominate et ita alii. Verum si ratio ille Heinsii valeat, possimus contendere, illum etiam deberi Serinum, quod vitimum est, simpliciter vocari, ve Lacamus, Italicus, Gallus, Sabinar, et alii appellari folent. Et fi iam Seciai cognomen habuisse concederemus Flaccum, non magis inde conficere liceret, illum ex Setia oriundum, quam Lucanum ex Lucania, Italicum ex Italia vel Italica, etc. quia illa cognomina non femper patriam demonstrant, ve hoc pluribus oftendi in praesatione ad Tomum VII. Thesauri Italici pag. 17. vbi et post Fabreteum docuimus, si tot nomina cumulentur, illud a Patris defumeum, plerumque poni in ablatito, et ita vocandus effet, C. Valetius Flaceus Balbus Setia scilicet oriundus? quamuis id aliquando fallere addiderimus. Lepidum ausem est, quod Flauiani temporis adducat in exemplum T. Plantium Silumum Aemilianum, cam pueris constet. illud vleimum nomen effe indicium adoptionis, qualis aperte Heinsius exceperat. sed nec meliori fide deinde pro fus sententia adducit Pignorium, quasi ille in libro de Originibus Patauinis pag. 113. testetur ex antiquis editionibus nostri Valerii liquere, Flaccum fuisse Setinum; non Parautaum, cum ille nihil adfirmet, sed haec tantum dicat: Cains Valerius Flacous, qui Argonautica scripsit, an noftras fuerit, dubito. Antiqui libri Setinum nuncupant, erat autem Setia in Agro Romano, ferax boni vini. qued Sesinam dicitur, nune vero est Sezza. Iudicat id es Raderus ad Martial. lib. 1. Ep. 77. Puit quidem Flaccus Pocta, Pataninus natione, verum nibil praeterea de isto felmus. an ille, qui dubitat, testatur hoc liquere, id eft, cerrum effe, et constare ex antiquis editionibus? Immo prudenter doctissimus Pignorius rem in medio relinquit, neque etiam perfuelus viderur, eumdem fuiffe Flaccum; ه. و د څ CF

quem Martialis celebrat; forte quia ex vsu tommuni enm Balbum, vel Setinum debuiffe vocari credebat. Cavillatio etiam est, quod Heinsium falsi arguat, quia plura nomina dixerat dari Flacco, cum vnum tantum habucrit, et reliqua fuerint, praenomen, cognomen et agnomen. quafi id ignoraffet Heinfius, fed cum vno vocabulo illa omnia volumus comprehendere, praenomen, nomen, etc. an. non liceret sub voce generis, omnes species comprehendere, et dicere aliquem habuifle plura nomina, id est, praenomen, nomen, cognomen, agnomens et an ideo falsi crimen Viro docto intentare liceret? haec puerilia et inania vere funt. De conjectura vero Heinfii, quali Setiuns Balbus, vel Balbus Sesimes, fuerit codicis possessor vel emendator Flacci, nihil definio, sed eam in medio relinquo, quia non liquet. De ipsius Poëtae vita et fatis non magis nobis constat, sola nobis de stilo eius, et ingenio acstimandi copia est relica; cuius excellentiam celebrarunt omnes docti, qui in Poeticae artis arcana penetrarunt, et quorum testimonia a nobis collecta fidem faciente Argumentum vero, quod fibi fumfit exornandum Valerius, funt Argonautica, fine prime ille militis nauelis, quae ab antiquis Poetis celebrata famma contentione fuit, ve in praesatione prima diximus. Leue vero hoc et inutile visum fuit quibusdam argamentum, nec dignum, in que magna se exercerent ingenia, inter quos Ludovieus Vines lib. III. de Tradendis disciplinis circa finem censerio. quem saepe sumit, fastu talem de Poetis nostris Argonauticis fert fententiam: Valerium Flacoum, ve Apollonium Rhodium, non video quid attineat legi, ques nibil sit, in quod tempus confumatur potius: non tam illorum, nel carmen vel dictionem impreho, quam argumenti lenitatem. Sed fi carmina et dictionem probet Viues, et fola argumenti leuitas displicest, qui placere Homerus possit, non video, quem tamen vehementer commendat, et merito. Viues nec magnum Vatem obtrechat, quali mima grave argumentum sibi elegisset. Nisi, quod de varoque opere pronuntier hanc sententiam; Alterum (Ilias) calidum, alterum (Odytica) callidum. multa non fatis probi exemple continent, et quae de natura rerum, et bemanis attingis moribus, torquentur, quocumque est visum iis, qui Vati favent immedice. An vero granius argumentum Iliadis videri

deri potest, quo Ira illa Achillis, et inde tot mala et calamitates oruse eclebrantur? An etiam errores illi Vlixis. quos posteritati tradere certe tanti non poterat videri, gravius argumentum videri potell, quam prima illa, quae maria aperuit, et cum remotiffimis gentibus mutua commercia exercendi viam patefecit, natigatio? Certe quo altius repetere rerum illustrium, et temporis mythici primordia poterant Poëtae, eo nobiliori in argumento verfari fuerune via, et facem, licet nubilam et obscuram, Historicae vegitati praeserre. Nam ab Argonautica expeditione seriem quali Historiae contexi videmus, quae deinde per Thebanum et Trojanum Bellum, ad origines fere omnium civitatum et regnorum Graecorum deducitur, donec certi aliquid reperiatur, in quo deinde Historica veritas fe exescest. Certe Herodotus Historiam suam orfurus, ve ab altiffima vetuftate per obscura tempora certo file deducat cam ad tempus Historicum, oftendire omnem materiem et cauffam bellorum, quae Afiam et Europam colliferunt; initium duxific a nanalibus illis latrociniis et rapinis, quae laudi et gloriae habebantur clim: et cum Phoenices primi fherint, qui mercaturae canssa maria exercerent, et in Graeciam merces suas vemales portarent, illos, saddit, primos rapuisse lo filians Inachi: quam iniuriam ve vindicarent Graeci, in Phoeniciam craiecisse, et Europam rapuisse. Alios deinde Graccos injuriae auctores extenifio, et nanc longa abiifle in Colchida, et cum ibi illa, quorum gratia (lucri nimizum et dinitiaram cupidine profecti erant, ve merces illius regionis, ques sub velleris aurei imagine Poëtae exhibent, compararent) peregifient, rapuisse regis filiam Medenn: et eum Rex Colcherum missifet legatos, qui res repeterents, respondisse Graccos, se hoc iniuriae, quae in rapen leus facha cret, rependendae caussa secisse. Huio latrocinio successisse Helenae rapium, et inde Bellum Trojamana, a que sperpetuas faisse inimicitias inter Graccos, et Afracicos, quae in bella deinde cum Persis eruperunt. Quid Thucydides? nonne ille quoque, in operis fuo exordio; res Graccornan ab origine repetens, omnes Graccos et Barbaros oftendit. olim latrocinia exercuisse, cum ve necessitatibus suis subuenirent, tum quaestus causle; esone fuiffe gloriole et honefte, et inde deducit origines

gines vrbium, quae in litoribus muniri coeperant, mer, carurae et potentiae caussa: et cum Phoenices et Caros maxime maria et terras ad mare fitas infestarent, Minos classibus suis purgasse mare praedonibus: et hinc ad Troisnum bellum descendens, ostendit, quantum viribus et diuitiis creuerint Graeciae Populi? Immo ipiam quoque Troianam expeditionem larrocinii quamdam antiqui foeciem habuiste, et nauigia fuitle andaig reone Antonire. gor magacusvencuive, veters et praedonum more constructa? Quia ergo omnis potentiae et divitiarum, quibus Gracci postes eminuerunt, origo ex his nauslibus expeditionibus, quas plures et anniuerfarias fuisse credibile est, est deducenda, gratum certe debebat hoc Graccis argumentum esse, quando maiorum suorum fortis facta, quibus yt fundamentis inniteretur omnis, posteriorum porentia, celebrarentur. Grave ergo argumenmm, et acceptissime omnibus Graeciae incolis Poemanum materies erat , quae licet minus nostras mentes capiat, non ideo leuis dici merctur, quia hac sub specie omnes Historias priscarum gentium, quae ad nos nibil attinent, abiicere licebit. Non damnaret, credo, Viues Poëras Hispanos, Lusitanos. Anglos, Batauos, et aliarum gentinm, qui carminum suorum argumenta, ex primis in Indiam er Americain. ante tria fère secula susceptis, nauigationibus peterenta Hac enim expeditiones vera lacrorinia fuere, et antiquifsimi illius temporis, de quo Herodoms et Thueydides agunt, faciem nostro orbi retulerunt. Ex Europa enim in genees, nec fitti, nec nomine ante cognites, nullius injuriae aur damni dati reas, irruunt lamones et mercatores, qui tamen se Christianos dicebant, sectamone profirebantur, quae non modo iniuriam inferre prohibet, fed illam etiam vindicare vetat; sed qui auaritia et divitiarum immeniarum cupidine inflammati, cum Dei et hominum contemu, caedibus et rapinis comnia crudelifsime implent, et dominis caesis, aut in durissiman seruitutem redactis, amplistima terrarum spatia occupant, et insident, posterisque transmittunt. Has expeditiones fi Poëta ita carmine nobis exornaffet et laudaffet; ve virtutis auitae et gloriae laudisque maiorum certiflima effe documenta popularibus fuis persuaderet, an ille in lesi, et, quod legi nihil aninet, immili argumento venfari videri derl poffet?, et bacc quidem Graccorum Poëtarum cauff sim satis honestem fuisse docent. Quod Latini vero Poër tae Graecos aemulari et, si possent, superare Auderent, quid mirabimur? cum enim antiquitate cum Graecis certare non liceret, immo, fi verum fateri vellent, consta, ret, plurimos Italiae, certe inferioris, quae Magnae Grae, ciae et Latii nomine appellabatur, incolas his expeditionibus et latrocinlis origines suas debere, nibil in annalibus fuis priscis debrehendebant Romani, Graecorum rebus, in antiquissima vetustate gestis, simile, quo originea fuas illustrarent. Nisi quod divino ingenio es spiritu Vat tes, Virgilius, Gentis Iuliae incunabula ab Acnea et Vepere deducere volens, ambitioni Romanae, et praecipuo Augusti superbiae callide suerit velificams. reliqui Poëtae argumenta a Graecis reperta, excolere et Latino sermone polita et ornatiora exponere ciuibus fuis conabantur, camque vim mentis et doctrinae intenderunt, vt auctores fuos ingenio et arte superarent; nam Valerium Apollo-l nio palmam praeripuisse alias ostendimus, et saepe in notis obseruamus: contrahenda enim oratio, quam Viuis calumnia nobis exprellit. maluimus autem rationes cerras. et firmas Viui opponere, quam cum Barthio ad Stat. 11. Theb. 156. audaciam arrogantis indicis traducere, et superciliofum et non-Poëtam de Poëtis Latinis iudicium ferre, indignari. quamuis temerarii nobis omnes illi videntur, qui de Poëtis sententias ferunt, ipsi expertes. omnis eius suauitatis et studii, de quo nemo reste sentire. porest; nisi sacris illis initiatus. Celeberrimus vero This Bartholinus, dr Medicis Poetis, rigidam Viuis censuram, alio modo refellere aggreffus est, et Medicis commendare: Argonautarum et aurei velleris inuolutum argumentum; eo nomine conatus, quia omnia ad Chemiam tendere cum Suida et aliis, quos laudat, credit; et Aureum Vellus arhitrarur librum fuisse, in membranis scriptum, qui continebat aurum conficiendi artem; Draconem effe Mercurium, et reliqua; quae numquam nos Poetis in mentem; venifie credimus, neque illos artis istius gnaros fuisse vila vestigia deprehendimus. Ita Fabulas Equi Troigni; Iouis in pluniam auream mutati; Martis et Veneris adulteril; immo vniuersum Metamorphoseus corpus, ad artis. istius arcana Tollium et alios traxisse nouimus, in quibus refellen

refellendis tempus terere non licet; cum en non certioribus nobis argumentis inniti videantur, quam corum ridiculi conarus, qui Homeri, et Virgilii carmina, Ecclesiae Iudaicae et Christianae speciem et sata exhibere sunt commenti. placeant his nugacibus ludibriis homines, qui otio abutendi tempore abundant, nos folidioris doctrinac copias ex veterum scriptis parandas effe censemus, et ex hac expeditione praeter illam, quam ex Poëticae artis elegantia et sermonis Latini venustate, voluptatem capimas, antiqui et obscuri aeui res gestas et priscorum virorum facta repetenda, et diligenter exigenda effe arbitramur. Nam hanc militiam Heroum, quam Valerius noster, et Orpheus, et Apollonius, vna naui Argo, obiisse canant, fuiffe veram expeditionem bellicam credimus, pluresque fuitle focios et milites, quam quinquaginta illos Argomautas: naues etiam plures, praeterque raptum Medete ei velleris, alia etiam egisse in vicinis Colchidi regionibus hos nautas magnos; sed quo maior virturis esser admiratio, Poëtas omnia in principes iuuentutis Graccae contulifie, quorum ve maiori veneratione memoriam coleret posteritas, praesertim ciuitatium primarii incolae, qui ab Heroibus illis saepe genus suum deducebant, cos folos fine militibus et adiutoribus, omnia per se egiffe, er vna naui iter totum emensos finxisse, certe Eustathius ad Dionyl Perieg. verl. 686. tradit, Argonautas multas instruxisse naues, et quasdam ab iis aberrasse, carumque magistros, colonias condidisse, ve surigae Dioscurorum, qui Gentis Heniochorum et Tyndaridarum auctores fuere: qui et de Vellere ea tradit, quae modo ex Bartholino narrauimus. Hinc alii corum nauigationem non Colchide finiuerunt, sed Oceanum et Erythraeum mare peragraffe Argonautas tradiderunt. vt Pindar. IV. Pyth. 445. et Herculis expeditioni contra Amazonas adfuiffe, tradit Scholiast. Pindar. III. Nem. 64. et idem ad IV. Pvth. 15. ad Syrres etiam peruenitse air: immo fuifse, qui Europam omnem circumnauigaffe contendunt. Nec his conzentus Olaus Rudbeckius, vir eruditissimus, sed amore patriac celebrandae saepe ad absurda abductus, probare voluit, Issonem cum sociis, postquam rapuissent Medeam, vt Acetem persequentem effugerent, in Paludem Macotim nauigasse, et ostia Tanais inuectos inde per fossam in Rha

Rhaflanium, hodie Volgam, venifie; hine in mare Balthicum intraffe, et ad Hyperboreos et finam Finnicum penetrafie: quo cum venisient, nauem per terram traxisse, et per fluuium Vlense venisse in mare Cronium, hinc in mare Mortuum, et Cimmerium, inde ad Iernidem sive Hiberniam insulam, et per mare Occiduum ad Herculis columnas, et post varios per mare Mediterraneum errores tandem ad portum Iolciacum rediisse. Quae si non fomnia et Iudibria, ego nulla vinquam agnoscam. sed excussit haze Rudbeckii opinionem satis diligenter Georgius Caspar Kirchmajerus, edita Wittebergae A. 1685. differtatione de Argonautarum expeditione, cuius scrinie nos non compilabimus; sed Lectori imegrum iudicium relinquimus, cum haec, quae et olim et hic dicimus, praesationem non librum nos scribere memores, sufficere credamus; nec plura de ipso Poeta et eius argumento, addere decreuimus. Obiter tamen de obscuritate huius Poëtae, quae caussa fuisse videtur, cur neque tam nobile inter Epicas nomen, vt merebatur, sit consecutus, neque toties edisus et commentariis illustratus, yt alios eius ordinis videmus, in ora hominum venezit, aliquid addemus. Dictionem eius et stilum vere Poëticum et Latinum effe nemo Latinae Linguae et Poeticae artis peritus negabit: abest enim ab eo omnis tumor inanium sententisrum, et affectatum Declamatorise vanitatis acumen et argutia; sed multa, fateor, singularia, ram in verbis quibusdam, quibus aliter vtitur ac reliqui, quam in ipsis locutionibus, deprehendi agnoscimus, et ad ipsa Poëtae nostri loca adnotare non praetermisimus, praecipuam vero obscuritatis caussam, illis, qui nolunt in expendendis morose verbis scriptorum, quos legunt, hacrere, obuenire ex conciso saepe et abrupto loquendi genere censemus. vid. ad lib. 1. 202. VI. 213. et 269. VII. 520. et infinita alia loca. deinde saepe omissium verbum aliquod, vt II. 375. 398. et III. 575. et praecipue, quod substantiuum. vocant Grammatici, fum, vt II. 133. 475. VII. 159. et passim. praeterea particulas, quae copulant membra orationis, vt et, atque, que, nunc omittit, nunc traiicit, et saepe remotiori vocabulo, quam fieri solet, coniungit. vid. lib. 1. 502. 529. II. 222. III. 444, IV. 342. V. 397. et centics alibi: immo praecedenti voci iungere, cumsequenti.

sequenti adhaerere deberen, mo que vidimus ad VII. 196. Pronominis etiam relatini, vt vocant, quo connexi folent sequentia verba, omissio obscurat saepe eius orationem. vid. II. 404. V. 565. Et alia verba, quae lector supplere debet, omissa esse vhique fere, vhi alii posuissent, in notis animaduertimus. hace et fimilia qui non observant. haerere saepitsime in Flacci sensu expediendo facile credi-Eruditio etiam fingularis, Graecae literaturae fumma peritia, multa ipsi subministrabant, ex fabulis Graecorum et veteribus monumentis, non exposita et obiua. in quibus percipiendis et interpretandis etiam docti hodie vix se expediunt. Deinde multa etiam esse effusa e primo Poëtae calore et manu, quae fortasse secundis curis emendafiet et polivifiet magis, credimus ve ita Barshius ad Stat, v. Theb. 99. non expleta nec emendata multa in hoc Poëmate agnoscit. sed maximam labem Valerio et vulnus imposuere librarii, qui rudes omnis elegantiae infinita loca depranarunt, in quibus castigandis laborarunt maxime interpretes, et nos saepius sudasse, non modo, et non liquet pronuntiare coactos, lector deprehendet. Et hae etiam non impulerunt caussae, vt in notis saepe amplioribus verbis ea exponenda esse duxerimus, quae quidem Doctis clara et manisesta credimus. sed Tironibus et non adsuetis Poëtarum lectioni moram iniicere possent; maluimus enim vberiores iusto videri, quam obscura loca intacha relinquere.

Altera nunc Praefationis pars versabitur in recensu editionum, et commentariorum, adnotationumque, quae a renatis literis, et artis Typographicae incunabulis ad nostra vsque tempora prodierunt. de quibus, quantum eorum a nobis versatum et inspectum fuit, ex animi sententia, procul ab odio et inuidia indicium et sententiam feremus: subiecturi denique, quid nos in hac editione praestitisse nobis visi sumus.

Et primo quidem meriro miramur, nullum eum interpretem, aut Scholiastem fortitum inter vetores, vt Terentio Donatus, Virgilio Seruius, et alii aliis Poëtis hanc operam dederunt siue obscuritas deterruerit, siue nulla

ex

ex labore Poëras, quem pauci versabant, fnam rara vel poeius nulla eius apud vereres Gnammaticos mentio) gloris speraretur. et hinc quoque penuriam scriptorum codicum fluxific arbittor. Que pero tafu et fortunt inwenters codex Valerii Flued, ante illa tempora vix moti. » Poggio fuerit, enarrare supernacuum credo, cum nemo, ex bibliochecarum, aut historiae literariae scriptoribus id omiferit, satisque iam eruditis id conftet. Primam vero omnium editionem memorari video Bononiensem, A. 1474, per Vgonem Rogerium, et Dominum Bemochum Regienses, a Labhaco in supplemento IX. no. vae Bibliothecae pag. 351. ex regia bibliotheca, et a Maitairio in Annal. Typogr. t. 1. pag. 1091 Hanc paffin landant Pitts et Masserius in commentariis, sed mihi eam videndi formuna defuit, ita ve de eius meritis, nifi ex indicio istorum commentatorum, existimare non licent. Antiquiteren tamen exstitisse editionem, et ab inso Poggio, quem magnam partem Valerii Flacci, cum Afconii Pediani fragmentis, et aliis (vid. eruditissimem Cl. Drakens borchii in Silium Italicum praefationem) auctoribus reperifie nouimus, curatam suspicari quis posser ex Tomaini Bibliotheca Pignorii, quae inferta Thefauri Italici Tom. VI. part. III. pag. 149. et descripta est ab rodem in Biblioth. Patatin pag. 8c. vbi inter eius libros recenfentur, Fragmenta Afconii Pediani, et C. Valerius ex EDITIONE Poggii. fed quia inter libros calamo exercitos refertmur, malo credere, ex codice. Poggii fuiffe exemplar descriptum, quia ipse Pignorius in Ansenore suo pag. 80. haec hahet. Eft apud me MS. quoddam, in que in fine bacc leguntur. C. Valerii Flacci Argonansicon. Hac fragmentury reperture est in Monasterio S. Galli, prope Constantiam XX. millibus passum, una cum parte Q. Afconii Pediani. Dous concedat altert, vt verumque opus neperiat perfections, nos quod potaimus egimus. Porgius Florentinus. Ex quibus verbis etiam colligeret aliquis, insum a Poggio inventum codicem ad Pignorium perpenisse, sed video Florentinam editionem itt 4. fine nota anni, aptid S. Iacobum de Ripoli, referri ab codem Mairairio pag. 377. de qua, an prior, an posterior sit Bononiensi, diiudicare non licer, alteram A. 1494, in fol, fine nota temporis et loci memorat Cl. Fabricius in the state of the s iom. H. Biblioth. Latinac p. 633. 1) fed nec eam Maintirius inter eins anni editiones numerat, neque ab alio vilo eins mentionem fieri noui. Venetiis deinde A. 1501. edidie in 4. Christophorus de Pensis de Mandello, quam nation commentatores prisci laudant, vt et Carries et Zinzerlingus, quem vide ad lib. 1. 41. sed neque hanc oculis meis lustrare contigit. Florentinam, a Philippe Junea editam A. 1503. in 8. memorat Maitairius tom. II. Annal. pag. 165. quae an cadem fit, quae annum 1517. praesert, de qua postea agemus, nescio. Saepe vero veteres Typographos, acque ac nostri tomporis, iisdem edisionibus, si non cupidos emtores statim reperirent, notas annorum renovasse, et prioribus rescissis, novos indices pirefixifie deprehendimus. Quare hanc quoque, fi exstet, inter non visas nobis reponimus. Secuta deinde Parisiensis A. 1512. per Iod. Badium Ascensium et lobannem Paruum, cuius etiam copia nobis facta non fuit. eam vero esse, quam Parisiensis nomine passim citat Maserius, credimus. Sed Iuntinam A. 1917. in 8. versandi facultatem habuimus, camque curaffe Bartholomaeum Fontium. varia linguarum literatura munitum asque instructum, ex praesatione Benedicti Philologi Florentini ad Bernardum Michalottium didicimus; fed quae simul scrupulum iniicit de commentario eiusdem Fontii, **) quo destituirur illa editio: nom addit, elegantem et cruditam eius interpretationem se vna cum aliis lucubrationibus publicare iam accinctum esse, quae an vinquam prodierit nescio. edidit quidem Georgius Remus I. C. et Noricae Reipublicae confiliarius Francof. A. 1611. opera exquifitiffima Bartbolomaei Fontii Florentini V. Cl. familiaris Matthiae Regis Pannoniorum; sed inter illa nihil, quod ad Valerium nostrum spectet, reperi; nisi quod, in dialogo, qui inscribitur Tadeus, ad Tadeum Vgoletum, de Locis Persianis pag. 13. Valerii explanationem se prosessum esse dicit.

y) vel in nouffima editione cura cel. l. A. Ernesti, Tom. II. pag. 252. vbi. editio ex officina Alcentiana Parifiis 1511. prodiiste dicitur, et exemplum 1494. est repetitio prioris A. 1474. Practure ca celi Ernesti ibidem notal, et Eurmannum, in hoc genere

litterarum tam tritum, minus adcurate dixisse de editionibus, quam vellet, aut lector diligens postulet. HABL.

**) Fontius in textu licentius versatus esse, arguitur in Bibliotheca lat. Fabricio - Ernestina pag. 252. HARL.

dicit, et specimen eins adsert, amendationem loci ex lib. V. 75. vbi pro Cellirbos, posnisse se Cassichorum dicie, que tamen emendatio in Juntinam editionem non en secessa: quod mirum, fi iftam recensuerit Fontius. His vero Feating viderur Valerium publice fuiffe interpresitus, qued colligo ex cius oratione in laudem Oratoriae Faculturis, habits Florentiae VII. Nou. MCCCCLXXXI. in que pag. 304. dicit, se veterem consuetudinem esse inteligre, Poëtas es Orstores interpretandos assumere. quere, w plerisque id rogantibus obsequeretur, se Valerium Placem et Ciceronem oggredi. Euocauit vero hunc Fontime, ve plures Italos, Vgoletum, Caelium Calcagninum et alios, in Vngariam Masthias Coruinus, vt corum confilio et opera literarum studia instauraret, et Bibliothecam infineres. Hic yero Fontius, non multum inter eruditos calibrams, a clariffimo Bailio etiam ex Gaddio memora, In Epitome Gefneri dicitur eius procemium et exi planetio in Persium, manuscripta in Imperatoris Biblio bece servari. sed quid opus eret manu exaratam illam esplanationem, quasi anecdotam, et quae publicae luci atadam effet commiffa, memorare; cum editam cam hebeem Venetiis XIV. Feb. 1494. fumptu lebannis de Tridino. fimul cum vita Persii, et procemio de Satyra cinsdem Foncii, (vt ibi vocatur, non Fontii, vt exhibet Mainirius p. 328. qui tamen p. 361. Foncii edidit) et commentario Ioannis Britannici, et quam repetitam esse 4. 1499. ex Maicairii Annalibus pag. 361. video. addita din fine epistola ad Franciscum Saxetum de mensuris et sonderibus. Immo iam Venetiis A. 1491. Fontii come memerium in Persium prodiisse Bailius refert, ad quem somm Venetam refert Maitairius d. l. pag. 310. sed cum selo Britannici commentario, qui etiam p. 169. duas Ve-A. 1482. profert Perii editiones cum commentaris Fostii. ita vt, cum ad minimum quamor prodicrine ame id tempus editiones, mirum videatur, cas ignoraffe Reman. Cur vero fecutac editiones, quae veteres commentatores repetituere, Fontium elecerint, ignorare me fateur. certe in editione Basileensi 1991. quae in fronte promittie omnium, quae in eum diem editae exstant, annetationes, nihil Fontii offendi, quam ctiam credo cauffam fuiffe, cur Georgius Remug illa opuscula, inter quae d a

in Persium Fontif notae funt, edidife ib diest ex libro pergamena charta scripto (quem suspicatur infum codieem fuitle Matthiae Cortino oblatum: quod fi verum fit, poruit etiam ille effe, quem in Bibliotheca Imperatoris fuisse suo tempore Gesneri Epitomator dixit, ve vidimus) bona fortuna in Saxoniam delato, et ab Augusts luniore, Brunsuigae et Luneburgii Duce, suppedirato. additone Remus huius scriptoris nullam a Gesnero in Bibliorheca sua mentionem fieri. Orationes etiam, quae, inter opuscula, numero sex leguntur, fine nota anni. loci aut Typographi, fed charactere pulcherrimo in 410. editas refert Maitairius t. I. p. 380. Atque heec in cranfiru de Bartholomaeo Fontio observaffe mon iniucundums putaui, quia eius viri memoria fere interciderat vel exoleuerat. An vero illi, fiue Philologus (quem laudae egregie Crinitus de Honest. Discipl. lib. XVIII. cap. 1. et quo duce editionem Iuntinam prodiisse videtur credidisse Mai ferins ad lib. 1. 7.) fine Fontius, officio suo recte perfun-Ai fint, et bona fide Flaccum ediderint, ittre dubitari potest: plurima enim fine vlla, ve videtur, codicum scriptorum auctoritate, certe nulla reddita ratione, mutauisse, et coniecturas suas Lectori imprudenti oberufise patet, et interpretes posteri res, et nos passim editorum horum temeritatem in notis oftendimus. Nam hoc fere Iuntinarum editionum farum fuit, vt pro ingerio aut eruditione correctorum notae melioris lectiones exhibeant, aut pro imperitia et audacia imperitorum infignem in modum Int depravatae: fic Marullo auctore Lucretianam Iuntae editionem, a Petro Candido curatam, peius vila alia effe habitam ab illo audaculo Graeco, querentes Victorium et Scaligerum, exhibet Cl. Fabricius in Bibl. Latin. tom. I. p. 59. et t. II. p. 45. et hoc de aliis, si id agendum effer, facile oftendi poffer. sed quie idem pestilons sidus correctores officinae Aldinae et aliarum adflauit, mox, vbi ad illas editiones nos feries deduxit, observabimus in hanc rem. Nunc ad proximam ab hac edicionem nos conferemas.

Eodem A. 1917. prodiisse Flaccum Parisiis cum Aegidii Maserii scholiis, Ascensianis typis, resert Maitairius t. 11. Annal. pag. 306. quam si viderit, sidem ipsi habendam puto. Fabricius tamen annum 1919. isti editioni adsignat.

signat, et ipst plurimes hoc anno notatas vidi, et duo adhuc exemplaria feruo, quee 1519. praeserunt, et in fronte igchant, prodire rum eruditishmis Aegidii Maserii Parrhifientes commencaria, et venundari in aedibus loannis Parsi et Iodoci Badii . corumdem impressoris; nec cam denuo recensere omilit Maitairius, sed non vt a se inspecham; fed ex Gefneri Bibliotheca notum, refert p. 33%. Incredibile certe mihi videtur, tanti visos Maserii commentarios, vt intra biennium cos repetere Badius spe lucri certi fuerit adactus, nec tam cupide dinenditos puto, cum et hodie in non paucis auctionibus cos expositos viderim. Quare potitus coniicere liceret, minime placuisse. cum prodirent primum, A. 1517. hos nommentarios, sed typographos, ve capiditatem libri, quali tam cito diuenditi, excitarent emoribus, tralatitia imposuisse fraude, et, vt nouse mereis mouum titulum proposuisse. sed et aliae Imihi tenehrae offunduntur ex Carrionis notis, qui aliquando (vt ad lib. I. 41. et alibi) duplicem Parificalens editionem memorat, verustigrem, et recentiorem; quae an fint duae illas Maserianae, an vna, et deinde altera A. 1532. in . quem Fabricius laudat a Colinaco curatam, de qua mox dicendum, nescio. Vetustam aliquam Parificufen laudat Barebius ad Stat. v. Theb. 62. et iple Magrius ad lib. 1. 7, meminit, fine nomine, alicuius hominis, quius opera Valerius Parifiis nouissime impresfus est, eiusque nuges refutat. qui quis sit ignorare me farcor, et vellem perspione magis hoc explicuisse viros doctos; nec his expediri sue polle video, nisi fortuna iplos codices oculis obtulerit. Ediditic vero Malerium fuos commentarios, antequam videre posset Papeistae Pii editionem, inde canticio, quia ad d. xIV. Kalend. Febr. emilifie se notat Badine, Pii vero editor XIX. Kal. Mais einsdem anni praesert, Quard ne quis, vbi Pium a Maferio citari viderit, credat, illum post Pium suum commenterium concinnelle: quae enim citat, funt ex Advotamentis Pii, quac A., 1504. produffe mon videbimus. Sic quee landet ad lib. II, 627. ex cap. 156. Adnotam, quie 211. 438, et IV. 428, ex capite 148, funt perita; et ita in aliis locis. Adieganit vero hic Maserius morem veterum Interpretum et Scholigstarum, quos omnes fere orimi Poëtarum interpretes in Italia aemulabantur, ct saepe d 3

frepe impudentissime et ignaua opera compilabant, codil cibusque manu exaratis suppreffisi veterum interpretum labores pro fuis venditabant; vt de Domitio Calderino et aliis conftat. Ideoque Mascrius illorum exemplo verbosas sacre et longas intermiscet, de fabulis, argumentis Geographicis, et historicis differtationes, quae hodie in illa literarum luce, et tanta librorum, omnia illa amplif sime complectentium, copia, patidum et ineptum effet, iterare. Quare ea tantum ex eius adnotationibus excerpsi, quae vel lectioni dubise et follicitatae constituendae, vel obscuriori loco explicando sacere mihi videbantur. Quis fuerit hic Maserius, quo loco et ordine habitus, vix indagare potui, nifi quod ex eius commentariis quaedam de rebus suis intermiscere animaduerterim: fic ad lib. V. vers. 24. dicit, se primum vix egressum lustrum orbatum fuiffe materna dulcedine. Auunculum memorat lacobum de Molendino, in divinitate Magistrum, a quo codicem Virgilianum se accepisse, gratus agnoscit ad lib. 141. 378. Hule labores fuos in hune Poetam exantlatos inferibia. cumque Theologiae Profesiorem appellat. Dedicatio vo ro illa adfectatione putidiffima etiam non admodum teneras et delicatas aures facile offendet. Nec minorem subactis ingeniis rifum mouere debet Allegorica eius, quae per totam fere dedicationem regnat, interpretatio huins expeditionis Colchicae: nam et ibi, et in praenomis fuis, hanc militiam, imaginem et viuam speciem esse contentdit cursus vitae humanae, quae per multa pericula et incommoda, variosque terrae marisque labores iactata, nave Palladia, id est, prudenti consilio freta, tandem ad Arietis vellus aureum, id est, agnum illum, quem Deum effe, qui ouis et aries dicitur, perueniat. Haec Auuncuto fortaffe eius placuiffe potuerunt, qui fi ex illo grege Theologorum fuit, qui his ineptils et somniis sacras coiam historias foedant et obscurant, vehementer sororis fui filii ingenio delectari potuit. Hinc certe videmus, nullo tempore desuisse mente motos, et imaginariae do-Ctrinae antistites, qui fatuis et ridiculis explicationibus, omnes siue fabulas, siue historias, ad Allegorias trabere tentarunt. Quales nec Metamorphosibus Quidii, nec Virgilii Aeneidi, immo nec Homeri Poëmatibus defuifie nouimus, et viinam hoc genus stultorum non vberrimus adhuc

adhuc hodie prouentus existeret, qui pium et sanctura effe purant, etiam diginis voluminibus confignatus histogias, interpretationibus alienis, ad fenfus hos arcanos at reconditos detorquere; quibus commentis nihil aliud efficiunt, quam omnia profanis ludum et iocum facere, es dum lasciniam insanientis ingenii iaclant, a solida eruditione longe deuertere, et adolescentes etiam, et in primis mulicrum credulas et infirmas mentes; his vanis imaginibus repletas, ad nugas et inanes labores deducere. fod haec mittamus, nolumus enim crabrones irritare. Faufti, praeceptoris fui, passim honorificam mentionem initicit, deque illius salute tam certam spem concipit, vt eius anjmam in finu Abrahae collocatum optet. vid. ad lib. 1. 33. et 114. Credo vero illum effe, Faafium Andrelinum Foroliujensem; squem in Academia Parisiensi iam triginta annos Poëticam docuiffe, narrat Erasmus in prouerbio, Strucusana mensa; quemque congerronem venerem suum vocat. De eo etiam Erafmi hoc indicium circumferunt, eius scriptis nihily nisi vnicam syllabam, nempe nir, defuiffe. vide Saluaguium ad Ouid. Ibin vers. 933. et Bailleti Iudicia de Poetis recentioribus part. III. p. 119. vbi cum morcuum sit A. 1918. quod fatis voto Maferii, and modo retuliums, congruit licet iam A. 1917. eum mornium credat Beilist in Lexico Critico, vbi plura de hoc Poëtarum lumine collegit: fi tamen ex Bailleti sententia A. 1518. obierit, non video, qua specie edidisse iam A. 1917. potuerit Maserius commencarium. nisi in illa editione mentio mortis tam chari magistri omissa, secundae demum fit inferta: quod fi vero in viraque editione votum illud legatur, non pomitse mihi videtur in ipfo initio commentarii mentionem fecisse hominis A. 1517. mortui, cum fumma manus mense Augusto eiusdem anni iam fir impolita, referente Maituirio, nisi flacusmus, Faustum ipso initio enni mortaum, et ita festinauisse operas Typographicas, ve post mortem Fausti inceprum opus, inter quinque vel sex menses absolucrint. Sed haec exquirant, quibus istius edicionis videndae copis contingit. Huius Fausti vero Liuiam (ita amicam Bononiensem vocat) quam ea tempestate cancbat, qua nondam primo laungo innenili vultu pullulare ceperat, et deinde Elegierum libros tres, et vnum ad Carolum Burrhacum · d 4

rhacum Patricium Parificalem, vide oditos Parifiis Anno 1496, 410, quorum in precistione, promistit Satyres decem, Epigrampuam ducenta, aphaericum Dialogum. morales centum Epistolas, et Latinae Linguae Observaciones. Ex illia vidi multos fuific ineptiores Poetas Andeclino noftro; pec tam Pocticam ipsi venam, quam elegantiam illam, et castinatem sermonis Latini deesse. legitur inter alias elegia, qua narret se ab Vniuersitate Parisiensi electum ad Orasorium et Poëticam artem interpretandem, derifo et expulso quodam Coruo ignorantissimo, et laudat munus a Gullelmo de Rupeforci, Cancellario Gulliae, cui librum primum Amorum dedicauit, accoorum, hanc editionem non vidiffe videtur Maissirius, licet Abrarium Guidonem Mercaturem ad annum 1489, referst. Eumdem Bailium eriam temere, et non inspecto dibro, adfirmare puto, Poëmata Andrelini inferta effe tomo primo deliciarum Poemrum Italorum, cum nibil practer 46, disticha, ex aliis operibus excerpta, ibi p. 107. legacur. Quorum cam exiguam rationem Gruterus hebuille viderur, vt nec nomen Feeffi in Catalogum Poetsrum partis primae conspici voluerit. Huic Fausta quotdam adleripfiffe Satyram illam violentissimam, quae Dialogi, qui inscribitur Iulius, sub specie acerbistime Iulium II. lecerar, refert Bailine in Iulio II, fed hanc ad Erasmum, facctioris er acutioris ingenii Belgam, auchorem doctorum suffregia reculerunt. vide Placcium de Anonymis n. 1913. . Grebro etiam Maferius, fumma cum honoris et renerentiae testificatione, meminit loannis Francifci Quintieni Score, quem Ormoris concintissimi, Poètae sonori et granis titulo exornat, eique se multura debere sacpius faccur. vid. ad libr. 1, 331. III, 349, 421. 1771. et IV. 214. Acriter etiam eum contra inuidos Quinsignomaftiges defendit. Nec tamen mata discipuli in magistrum pietas efficere poeuit, vt benignius de eq cenferet I. C. Scaliger in Hypercritico pag. 718. nec vehementiffime in eum inucheretur Laurentius Balbus ad Poetse nostri lib. 1. 331. Immo Auctor observationum in Menegiana tom. III. pag. 21. non dubitanit, eum Paedagogam (Pedant) appellare, nobisque egregium futilis ingenii specimen producere, praesationem nempe, quam Stoa Parthenocleae pracposair, obseurissimam et adsectatione turentpillian nulli seno intelligendene immo quan neme ad finem perfegere fustinerer, qui adfueras elegancioribus feripeis aupescheber. Cum que si quis Maserii nostre dedicationem, Auunculo inscriptam, comparare velit, egragie sub tam stulto magistro fatuum discipulum profecisse comperier. Barthau tamen, ne quid diffinulemus, ad Statii II. Theb. 575. hominem non ineptum ingenii et lectionis, sed iudicii et elocarionis a suo seculo victum pronuntiat, "veius einen Poeticam facultatem commendat ad Nemefian. Eclog. 111. 62. nos, qui praeter illam praefationem, mihil eius vidimus, nec etiam magno videndi desiderio tenemur, sacile ferre possumus eius laudes, dum bona mens a talium aemulatione nos renocet et deterreat. sed hinc aestimare Maseriani-ingenii dotes vnicuique licet, qui, cum sub his pracceptortbus creucrit, cosque semper admirarus fuerit, sine miraculo ad veram solidae doctrinae et eloquențiae laudem adspirare potuisse, mihi non videtur. Hinc etium commentatorem nostrum in Loureschum Vallam tam acerbe inuechum credimus, quia ille barbaras et minus virsus optimi ecui scriptoribus voces et locutiones proferibore et dammare fuerat aufus; cum iple adfectaret et captaret remodifima ab plu elegantiori vocabula, vel ctiam nouate a recentioris temporia auctoribus probaret. vide abilib. VII. 85. neque obrafos etiam et liuides dentes, ineptus cenfor, infigere timuit Theutopicae innerentis paedagogis tforce Leafmum . Seurmium, Melancheonem, er qui corum sectum sequebaneur, innueus) quod Alexandram Grammaticam, Gallam, feufu facileu, maseria refersum, verbisque succinctum, me citati quidem paterentur. Quem vero Alexandrum intela ligat dubito, nisi fit ille, qui de Villa Dei dichus nomen aliquod habitit circa A. 1240, et de quo videri poserit Vossius lib. 1. de Anal. cap. 19. Video etiam, inter pris ma initia typographicae artis prodiifie Alexandri Grammatisam Venetiis 1473. et 1482. quas editiones Maitairia us memorat. Praeteres in Epistolis Obscurorum virorum Alexandri partes saepe citari video, qui an idem sit auctor nescio, noque operae pretium puto, obscurum hunc tensbrionem in lucem retrahere. Et quid opus Maserium ex magistrorum suorum institutis, et disciplina, et aligrum elogiis cenfere, cum de cius ingenio licest nobis nobis ipsis conincere ex epigrammate, quod in Tentonias magistros estundit ad lib. 1. vers. 33- quod hie legivolumus, quiasin parcorum manibus eius commentarius versatur.

Inuidiam generanis bonos, virtusque serena.

Invidiam generante hones, virtusque ferena.

Edidis, estre faso dignus vierque parens?

Pettore viroso focdu abtractatio lingua.

Prodiit, huic simes est cui paser, èra fover.

Parsus inanis abis, vestigia fyrmate delee.

Gleria, debiac deminos digna practire stancus.

aliud non minoris elegantiae prodit ad lib. v. 196.

Paruns eras Phryxus, vestus erans sistera penti,
Parun Helle, innifis mersa puella vadis.
Succreuis Phryxus, creuis non addisa Nymphis
Hic dea de Pario marmore salla sorar.

quam implet Poeticas aures illa syllaba ve ter repetita, parwas, Phrixus, vectus? fed ex hoc vngue leonem licet noscere, et Andrelini et Stone germanum discipulum actimare; licer plus a Stoa, quam Andrelino arripuiste putem. Carrion et Balbur, mallam fere omittunt occasienem Maserium, quem interpretis nomine designat, traducendi. Et ille, enm leui manu tructaffe Poetam, omnia inoffenso pede praeterire, nusquam haerere, nusquam subsistere, (quanta selicitas ingenii!) dicit ad lib. III. vers. 76. innenit tamen Dempsterum, qui ad-Rofini Antiquitates lib. II. cap. 4. pag. 98. eius commentarios doctos fibi videri pronuntiauit, quem frui hoc fire iudicio facile patimur. Sed non doctrinae tantum et ingenii, qualecumque fuit, in hoc commentario monumenta nobis reliquit, verum etiam mores suos et iudicia de religione emisque antifitibus, vt suo tempore erant, ignorare nos noluit. ad lib. 111. 398. Sacerdores fui feculi, corumque infcitiam et socordiam viuis satis coloribus depingit. Ad eiusdem libri vers. 444. sacra lustralia gentium explicans, addit, fuorum facrorum antistites etiam, baec aliter mutantes, pro animabus, pro quibus orare pium et summum opus est, sacra facere lustralia, requiemque acternam precari, er cantu vei lustrifico, quoque frequen-

frequentius lacrum (miffac) fir et fanctius, co sperari viihus credit. non diffimulans, vt nec Pium fecifie videbiinus, cerimonias suas Ecclesiam Romanam paullulum mutatas, ex Ethnicismo deriuasse. et hinc multis de frequenti missarum et sacrificiorum vsu et repetitione disputat. nec diffimilis sunt, quae adducit ad lib. 1. 795. et 111. 367. vbi et allegoriis suis indulget, licet in priori loco non male fentire videatur; holtism nostram non esse taurum aut vitulum, sed Deum ipsum, filium Dei; nisi quis non tam ipsum Christum, quam hostiam in mis sa oblatam respexisse, existimare velit. Nec credidisse etiam facile vulgi omnibus rumoribus et opinionibus; quibus viros magnos infamare et suspectos magiae facere consucuerunt inuidi, indicio est, quod Picum Mirandula. num huius criminis suspicione liberat ad lib. VII. vers. 212. Quale vitae genus secutus fuerit, et an fuerit Maserius clericus vel monachus, nescio, sed puroyuns certe suit; nec diffimulat, sed odium in mulicbrem sexum declarat eius nota ad lib. II. 156. vbi muliebre genus elegiis his exornat, quod fit flamma cruenta, scorpionis percusso, iniquitatis via, ianua diaboli, genus viris noxium, mentis castao tentamentum, labes prima, viscus inenitabilis, vreus ventus, quum admouetur flipula, ignem accendens, et veram fententiam effe Catonis, fi absque femina mundus effet, nostram non fore fine diis connersationem, et deinde plura alia conuicia cumulat vndique collecta. addit, maritos duos tantum dulces habere dies, nuptiarum et mortis vxoris: quae sententia omnium ore trita est. sed hace de Maserii dotibus, viri parum eruditis, et Lexicographis cogniti, fufficiant, quae non iniucunda fore illis, qui historiae literariae recessus omnes esse excutiendos hodie censent, putaui. Scripsisse ctiam in Senecae Tragoedias dicitur, eiusque nomen in fronte editionis Ascensianae 1513. legitur. fed nihil inter commentarios isti editioni adiectum ab eo notarum reperio, nisi epistolam ad Dionysium de Bidant, et breuem dissertationem de Tragici carminis metro, et carmen iambicum ad Stephanum et Antonium Lapithaeos fratres. Vnde non caute satis Cl. Fabricium, in Supplemento Biblioth. Latinae I. p. 526. Senecam cum Maserii inter alios notis prodiisse adfirmas-&, colligo: cum nullae conspiciantur in editione, quam memomemoravi. sed in gratisar Badii recensissise illam editionem videtur: erat enim samiliarissimus Ascensio, et eius laudes saepe celebrat, caram eius circa Senecam praedicat ad Val. Flace. 1. 2021 immo se ad doctissimi Ascensii portum, inter pauigandum procellis agitatum, consugere prostetur ad lib. VII. 541. vicissim Ascensius in editione sua A. Gellis A. 1524. Scholia in fingula capita a se collecta esse adnocatis Aegidii Maserii prae se fert, quod iam assistaduentit disigentia Crenii tom. EV. Animad, Philosog. pate. 22.

Philolog. pag. 23. No vero aliquid supersit, quod vetustioris Maserio in serpretis suspicionem moucat, notandum est, in notis ad Valerium Masorii saepissime emendationes Sabelliei produci et laudari, quae ex cius adnotationibus, typis Ascensianis editis A. 1911. et in tom. I. Facis Criticae relatis. sed vitississime habitis, repetitae sunt, licet quasdam omiscrit Masorius. Baptistue eriam Egnatii ex Racemationi. bus cap. XIX. locum Valerii lib. 1. 398. Eiusdem etiem interpretationem in Valerii Argonautica, sibi non visana commendari a I. Pierio Valeriano ait ad lib. 1. 331.*) - Endem A. 1719. licer quosdam ad fequencem annum referre videam, prodiit Velerius Flaccus cum commenurio doannie Bapeistee Pii Bononiensis. Quam edittonem ratifimum elle, et diu a fe quaestam Heinfius, ea inventa lactus, monet., Hac divictism carere me dolui, neque, com frustra per connes Europae partes inuestigari iustiffem, nifi ipio remporis articulo, quo iam praelo commifforus eram Poëmm, nancisci licuit: cum ex auctione publica infano et iniquo presio, quod incendere folent locupletes Bibliothecarum extructores, qui omne genus librorum.

Addete luhet, quae in Bibliotheca lat. Febricio - Ernestina pag. 255. ab Ernesti V. G. forto scripta leguntur: "Habeo exemplum editionis Bononiensis 1498. cum variis lectionibus manu veterrima adscriptis, in his etiam veriibus aliquot, qui in edd. pr. non sunt, sed et ab aliis insertis e manuscriptis libris. Putant este e codice Farnesiano, sed lectiones cum nulla editione

vètere omnes confenciune, vt e libro scripto duchae este videantur. Sed dum cas comparo cum edirione Burmanni, reperi edit. Boroniensem non satis diligenter constitum este ab Heintib et Burmannes nem interdum eius auctoritate poterant vti ad lectiones firmandas, quae ipsis placebant. « De hac Bononiensi eiusque pretie pluta dispuraturus sum in Praesatione. Harles.

Abrorum, quos numquam inspiciant, animosistide concervant, comparani. Quam vt cospi perliuftraren: viz diel poreft, quanto gaudio adfectus fuerias; enm. fr ille ia manus nostras non incipifici, vix plagii suspicionepo euro dere pomissem. Plurima enim, iam a me scripto confignata, in notis Pii deprehendebam, quae a me profocta ante credebam; fed quae a Pio iam occupata effe comperiebam; quare libenter et aperte illa omnia, ve ingenutum et candidum virum decet, auctori transcripsi, ne calumniae aditum aperirem. Cum vero nemittom ex recentioribus viderim, qui de Pii meritis in Flaccum iudicium per se ferre pomerit, sed omnia fere, quas de co proferent, paucorum et in primis Heinsii indicio deboant; neque etiam Carrionem aux alios commentatores eum consuluisse compererim, accuratius mihi de hoc homine effe agendum, existime. Licer vero tam immane huic editioni pretium hodie stamatur, tanti cam valere vix adfirmare ausim. *) Scatet etim operarum et corre-Corum infinitis mendis, ita vt cius nulla fere auchoritas esse possit, in verbis ipsius Poëtae constituendis: nihil vero incommodum magis lectori accidere debet, et invertum cum dimittere, quam quod plane diverse saepe lectio in initiis notarum, quibus verba auctoris folent praeponis quam in ipfo Poetae contextu reperiantur: ettins fiue negligentiae, siue perucriae rationis, infinita exempla adduci poffunt. fed quaedam videbit Lector ad lib. 11. 78. v. 199. et pluribus aliis locis. De ipso Pio, et eins vita, hace fere parrim ex iplo commentario, pareim alinnde cognoui. Patrie fuisse Bononiensem, ex familia nobili, Equestri et Senatoria, quae olim Audalea dicta, deinde Pi nomen affamfit. vid. ad lib. II. 612. vbi etiam gloriatur, huic genu maximum himen addidiffe Virginem fanchitate vitae praeclaram, Dianam, quae inter Divas relata Agnes nomine decorata, et remplo honorata fuit. Adfliciam vero ciuilibus factionibus, quas misere Italiam laceraffe nonimus, deinde queritur, et ideo mulrum de antiquo splendore amissie. Inter maiores celebrat, Contestabilem Andalum, quem Imperatoriarum, id est Gibellinarum, partium ducem, in exilium ab aduer-

^{*)} Adde bibliothecam Fabri- pag. 252. HARL, clo - Ernellinam loco mem.

fariis pulfum narrat ad lib. 1. vers. 239. Ipse vero, inanes illos nobilitatis titulos contemnens, maluisse se esse, quem videri faterur, et ad literarum studium se recepisse, in coque acquieuisse gaudet; nec infra generis dignitatem se demisisse, quod pacne puer susceperit inventutis erudiendae provinciam, arbitratur, in commentario ad Plauti Bacchid. act. IV. fc. VII. 17. Mediolani vero maximam actatis partem exegisse, inde colligo, quod eam dicat patriam suam subsecundariam, ad Flacci lib. VI. verf. 165. Sub Leone X. Romae versatum, et publice ibi docuiffe variis huius commentarii locis profitetur, vid. ed lib. I. verf, I. et VII. 330. louins vero in Elogio eius. a Paulo III. cui familiaris olim fuerat, in Vrbem accitum, ibique octogenario maiorem in munere publico obiitse narrat, cum antea Bononiae, Mediolani, et Lucae per quinquaginta annos iuttentutem docuiffet. Quare, si quis potius Pio de se praedicanti, quam Iouio velit fidem habere, credere debet Pium, sub Hadriano VI. aut Clemente VII. Roma discessiffe, iterumque a Paulo reuocatum fuiffe. Academiae vero Romanae se saepe: Principem et moderatorem prædicat, nec defuiffe ipfi inuidos qui gemerent et mussaient: interque primos sibi iniquos et obtrectatores, foedum quemdam Archimimum refert. vid. ad lib. I. 495. 532. et V. 260. quem, cum non nominet, post tanti temporis internallum difficile credebam posse a me reperiri; sed cum Iouii elogium diligentius exigerem, et epitheton illud foedum perpenderem, suspicio incidit admodum verifimilis, notari Thomam Phaedrum, virum eloquentiae laude co tempore infignem, et cuius mentionem fecimus in praefatione genus sequerezur, adfectationem, et antiquarum obsoletarumque vocum ex rancida verustate delectum, in Pio ferre non poterat. quare, vt eius ineptias traduceret, per ingenuos iuuenes fabulas Plauti aliorumque non modo in Theatro exhibeat, sed ipse Oscorum et Aboriginum sermone conscriptam a se sabulam, in Pii opprobrium agendam histrionibus, discipulis suis, dedic. hunc certatim laudibus extollunt viri fummi, vt Bembus initio de Culice Virgiili p. 778. qui Pemponii Laeti se Catorem dicit; Picr. Valer. ad Virgil. XII. Aencid. 159. ct, quia crat ex Familia Inghiramia, deinde Leo Allatius ad Fragm. Etrusc. p. 199.

et

et legg. et Carolus Datus de Pictorib. Antiq. pag. 134. qui addi postunt citatis a Bailio in Lexico Histor. Critic. Immo nomen Pheedri ipsum traxisse, quis in Tragoedia Senecse Hippolyto agenda Phaedrae partes egiffet, vnde et Thomam Phaedram ab aliis dictum fuiffe ex Erafmo, a Bailio adducto, apparet. Peruerfum vero hoc antiquae dictionis studium a pracceptore suo Beroaldo, quem laudat ad lib. VI. 416. haufiffe Pius videtur: et louius refert, cum aemulandi Beroaldum studio, se accinxisse ad obsevros auctores interpretandos. In invenili aetate, caluiffe vehementi erga puellam Bononiensem, quam Flovam vocat, ardore fatetur, et eius dotes elegia celebraffe le ait ad lib. I. 611. aestum antiquum verbis referens, quae illum nondum plane resedisse ostendunt. A vulgi opinionibus et superstitioso metu non abdunisse plane animum, sed aminibus et prodigiis attendisse et sidem habuisse docent ea, quae ad lib. III. go. profert. Sententiam de rerum necessario euentu aperit ad lib. V. 218. prodens. se caustarum coelestium necestarios effectus non audere credere, propter antipathiam ot fympathiam, habilitatem et inhabilitatem recipientium etc. Immo addits hoc credere paene impium esse. Ritus et cerimonias Ecclefiae Romanae non dubitat conferre cum Gentium Idololatricarum cultibus, et vt hae hymnos et sacrificia certis riribus Diis offerebant, ad auerruncanda mala, pestes et calamitates, simili modo suos dieit binatim Litanias obire et Dis (ita Sanctos vocat) pompatice supplicare. Nec tamen ita addictum fuisse plebeiis persuasionibus, vt fine vllo discrimine aniles fabulas reciperet, patet ex commentario ad Plaut. Amphitryon. II. 1. vbi negat Dacmonas aut magos posse homines in bestias vertere, sed prodigiosa illa, quae vulgo iactantur, phantasmara melancholico morbo adscribit. De eius eruditione dinersa video effe doctorum virorum iudicia. Barthius in eo majorem lectionis copiam, quam diiudicandi facultatem laudat lib. 1. Aduers. 2. et xx1. 7. et simile fere est judicium Durantii Casellii lib. 1. Variar. Lect. 15. Ineptae locutionis hominem, multerum tamen emendationum in variis auctoribus non ineprum auctorem vocar idem Barthius ad Stat. XII. Theb. 492. Scaliger Auson. Lection. lib. 11. 32. eum fui comporis innentutis inanis Cymbalum fuiffe

fuiffe dieity enius sucheriertem foquateur Boxhornins Differt, de distichie Caconis page 192, en Saltiagn. ad Oujdii Ibin verf 297. Ludonicum Viuem non amenifice de co sensife apparet ex lib. 111. de Tradend. disciplinic. vbi cum de multis viris doctis sententiam suam tulisses. in fine libri addit, de Baptista Pia et Cornelia Visellia sine logui. Nos ex illis, quos nobis reliquit, commentariis. in Plaunim, Lucresium, Columellam de cultu hortorum, Fulgentium, Sidonium er quaedam Ciceronis, deprehendisnus multa quidem admiscuisse, quae posterior et polita magis actas fastidire folet, neque omnia ita ad acumen il-Ind Criticum, qued hodie in literarum humanarum cultoribus defideratur, exacta effe. Saepiffime etiam et graviter errasse, (vt insignem eins oscitantiam notat Hadr. Junius lib. II. Animadu. cap. 12.) fed temporis, que wixit, ratione habita, laude poeius dignam eius diligeneiam et cruditionem effe centemus; neque illius temporisliteratos ad laudes, quas postes Scaligeri, Victorii, Liphi, Heinhi, Gronouii et alii meruerunt, esse exigendos putamus. Hac enim statera si Erasmi, Melancheonia Camererii et aliorum virorum merita examinemus, nac illi hodie, si viuerent, vix locum inter eruditos ludimegistros meri poffent. Plura enim nunc scire cogistura et per immensam illam editionum mukiplicameum copiam, vix vita, ctiam laboriofathmi literatoris, fufficit tribus quatuorue Auctoribus, si in cos commentarios scrihere velit, ita excutiendis, ve nihil praeteriisse jure dici possit. Adde molem illam observationum, emendacionum, variarum lectionum, et infinitam Criticarum et Philologorum rurbam, qui hic et illic loca veterum auctogum tractant, quae omnis tamen perludrands efte mifi quis plagii et furti crimine se traduci velit. Quare Heinho facile accedo, qui notas Pii in Flaccum non inscitas nec ineruditas passim laudat; et plurimum cum contalisse ad lucem obscuriori hine poemati infundendant arhitror, licet, sermone molesto et verbis abstruficeibus delectarum, infum fuse orationi tenebras offudiffe non nogem. cam vero alios Pii labores cum hoe in Valerium commentatio confero, non abo opere eum positis cenfendum puro, quia in nullo tam bene ipsi successisse indu-Ariam credo. Quod fingulari etiam fedicinai adferibere quis

quie percrit, quia in emendando Rinco pretitus tam rari fans codices manu exame, nactus funça quos sum optimas mone, inter quos sum passim sulchent, mirisque maiestal via et venerandae veminis, quem examina Germania in Italiam adlatum esse gaudet, vide adribi, 2,4441, att. 5,384 et alibi. Hunc Heinfins, collatis multorum locorum varia legionishis, credit sumdem esse, qui adhue hodie in Vasicana Bibliotheca seruntur, vide cius noma ad libi vi. 353, et VI. 30, et 50. Romae vero rum scripterit has commentarios Pitas, ibi illum codicem some consumita nam ad lib. IV. 22715 e Romae seribere, et in negosicili illa vrbe nallum fere diem finim esse, verbis Martialia lib. L. Epig. 586

.. dactamur in also a ..

Vrbit, et in sterili vita labore perit. queritur. Alios sodices faepe memorat, fed in quos ism praffatos effe fui temporis Criticos queritur, inter quos Pomponium Lactum memorat, folebant enim Itali hoc tempore id fibi posmittere, ve iplosimanu examtos codices emendacents vbi librarios aberraffe crederent; vnde tot codices locundi Veremenfis, Iouiani, Pensani, Politiani, ce aliorum manibus emendatos, videmus laudari a Criticis. Et hine etiam in primas saepe editiones emendationes illas, pro verbis auctorum, receptas comperimus. Quase Pius recho iudicio, ve mihi videme, hos emendatos codices longe infia intactos et intaminatos ponebar. wid. ad lib. 111. 146. et 938. et alibi paffin. Politianse Miscell. Cap. c. opinatur omnes fere codices MSpt. Valerii Flacci fluxifie ex penneteri codice, quem habuit Tadeus Vgeletus Parmensis, Marthiae Coruini aulicus, quem iam supra diximos, cum aliis Italis a Rege illo accisum fuific. Barrbolomueus Fontius in initio Dialogi fui, Tan dei, ab hoc Vgoleto dicti, eum a Rege missum in Italiam dicit, ad Bibliotheram perficiendamiet libros conquirendos. Huius codieis an copia fuerit Lio nescio, quanuis id coniici posset ex notis ad lib. 11. 573, vbi primos codices habere, non Durica, quae est lectio codicis a Policismo daudati, adfirmat. Et posuit ab ipio Vgoleto habuiffe, cui familiarem fuiffe inde coniicio, quod ad fuppostitia Planti Amphit, act. IV. sc. 2. scribat, fibi ab Vgo. leto factem copiam codicis emaculatifiimi Aufoniani. Immo

ino ipfum illum antiquum codicem, quem toties ische Pius, force fuiffe ipfi ab Vgolcroex bibliotheca Marchise Coruini suppedimenen, inde coniici posses, quia in frome libri, emendationem Poëtae ex antiquo exemplati Dacico offe profectam aperte profiterar. qui an in Varicanan Ribliothecam concefferit, an alio abierir, memelcire fareor. Eins vero temporis Hungariam faepe Decian nomine fignare folebant, commia feilicet nonge forme nomina reficientes. Praeter wern hos commentatios detiplit eriam Pius adaotamenta maiora, ut vocat ad lib. IV. verfu 428. quec, Bononiae dam ageret, fcripfule peret ex niotis ad lib. V. 461 ... hnec sub nomine Admerationum priorum et posteriorum Bononiae exicrunt A. 1504. ct.a Badio Ascensio deinde vincen alica s'inorum doctorum adnotationes editier A. Real .. et paltes a Grutera in tom. 1. Facis Criticae coniectae leguntur. Laurentius Balbus ad lib. IV. 429. locum quemdam excusions, a Pio in illis adnotationibus cmendatum, admodum inclementer jeum tractat, vocatque Adolescentium et mudiorum ingeniorum seterrinam peftem. Iniuria cerce, et practer meritum, cum infe Balbus longe abfuerie a Pii eruditione, et in Valerium Flaccum meritis, mihilque, aut certe paucissima, ab aliis indica aut non animaducula, in hunc Poctan. ficet magnifica cum verborum ambage et pompa, contulerit. Hoc criam singulare editio Pii habet, quod supplenerit ille, quae Valerio Flacco desunt post medium sere libri VIII. vbi abruptum est opus, fue, morte scriptoris, fine quod remporum iniuria perierunt cetera: nem non convenir de illo inter interpretes Poërae nostri. Sequi vero fe Apollonii Rhodii opus profitetur Pius. Non accedit vero eius spiritus et vena ad Poetarum, non dico veterum, sed sui temporis Italorum laudem, et multa etiam antiquariae adfectationis documenta edit. Illas tamen reliquias commentario illustranit Iulius Caesar, Pii filius, quem a patre adiutum fuiffe non temere fuspicamur: qui modestius credebat commentarium in sua carmina sub nomine filii vulgari. Hacc supplementa, licet facultatem Poëticam Pii non admodum admiremur, ideo adiicienda credidimus, quia, obseruance Cl. Fabricio, illa a quibusdam, vt Valerii Flacci perfus, fuere laudata; quam inscitiam yt lectores deprehendere possent, quibus priore:

priores editiones valored manus effe folent, megis expofines et paratas has reliquies effe voluimus; praoscreim, iquis Aldum ctiam et Gryphium ens non omilific vidimus. Din vero dubitanimue, en molem libri augeremus verchene illa metrica Orphei, quam Pius, Aldus et Gryphius ction fuis codivibus subjectment: sed cuius auctorem se ignorare Pius in praesatione et alii prosessi sunt. Cl. etiam Fabricius in Supplemento Bibliothecae Latinae p. 344. ne inchibitech. Grace lib. 1. cap. 18. 5. 3. henominatune Aminer vertionis authorem se ignoratie oftendir. Nos vero fatis perfusti famus eins auchorem elle, Leodrifium Cri--billiant Acodiolamensem, quod Aldum non lamisse ex-pracfatione conftat, qui adiunxisse se, Orpheum per Mediolanenfinus Cribellorum aliquem (nomon babere non posuimus) Lutioum factum ait. fed Loodrifium fuitle praenomine didicimus ex Basshio; diligentifilmo talium indagatore, ad Sint III. Theb. 352. qui id ex antiquissimis chartis, quas apud se habebat, et Praesatione Aldi resciuit. Claruisse vero cum cum Francisco Philelpho, Oratore et Poeta suo--rum temporum praecipuo, addit, verfionemque satis concinnant, licet aliquando auctoris verba minus percipiat, laudar. vide et eumdom ad lib. VIII. vers. 212. nec ignoraffe id Reinessom video ex Epist LXV. ad Daumium, qui et Epist. LAVII. de eo agit. Familiam vero hanc Cribellorum Mediolani notam satis fuisse ex historicis eius ciustatis constat: et Ripamentius lib. V. Hist. Mediol. pag. 628. tom. 11. Thefaur. Italiae, Fratres Cribellos prodidiffe Sfortine Picicatonensem arcem, idque iis initium dorumae amplioris apud Sfortiam fuiffe, narrat. Io. Aus. Caftellienaeus fua actate celebrat Angelum Cribellum, prac--stantifirmum Architectum, amicitiae artissimo secum vinculo copulatum, in Antiq. Medielan. Sect. I. Fasc. 7. tom. III. Thefi Ital. p. 529. its vt diu floruisse haec familia videatur. Familiaritatem eius cum Philelpho mulone oftendunt epistolse ad Cribellum dame, ex quarum vna lib. V. apparet, eum maxime Graccis delectatum fuisse: et ex aliis lib. IX. Philelphum, cum Mediolano abiret, ipfi mandaffe curam rei domesticae. Ameae Sylvia, postes Pie II. etiam amatum fuisse docent duse eius epistolae CCXXX. CCXCI. et CCXC. quae est Cribelli ad Sylview, Edit. Bafil. 1551. ex quibus poëram fuiffe docemur, £ 1

Antequam vero ad Flacei editiones reliquas redcamus. aliud quid animaduertiffe non inumle erit, vnde difcere poterimus, quam non tuto saepe fidere licent Historiae 13terariae, in quam hodie denso agmine homines, docti et femi - erudiri innolant, scriptonibus; qui nobis vitas perditorum, et Auctorum omnium opera et editiones enuesure fuscipiunt. Certe quanti operis fit id genus scripta. Lexica, Bibliothocas, Elogia et Vitas, ita concinnare, ve iis secure, et sine erroris meto vii polimus, quotidie deprehendo, cum omnem laborem fere in describendis er compilandis, quae praecesserunt, seriptis consumi vidoam, et raro ipsos libros antiquos consuli; sed saepe ex Casalogis et Lexicis et aliis ppuscula talia compilari. Immenti ce ingrati laboris effe tales curas nouis immo tansignet vix hominis actatem fufficere eredam, ad paucorum -doctorum historiam, vitam et scripta, rocte componenda. Led obrainur hodie Bibliothecis, Lexiois Hillorisis. Grisieis, Geographicis, et nescio quibus chis timlis, quibus re--cogunnur tantum ante dicha, ce vitils veneribus nouiren-In hunc confiim referendos leffe -rores accumulantur. subitror illos Annales Typographicos. Maitanii, viilisimo stane confilio institutes, in materiae suffecisset faber a see anotorie éruditio, et peritis veterum (feriptorum, anius commis labor, in luftrandis titulis, et annorum typographocumque notis occupatur et confinnitur. Puto criam -potuific feneriorem delectum haberi operum oditorum olim, et tantum vorum librorum recentum inflitui, quos nouitle

manife publice interest, non stiam constipere nugacisti. mos, et isleo reros libros, quie dudam ed piper et merces olidas inuolucudas destinati, maximam partem pericre, sine vila iactura doctrinae. Quod si factum fuisse, ex tribus vaman nobis habile volumen, fummo cum spplaufu recipiendum, concinnatum fuiffet. Quid enim aniner tot verba ex epistolis Erasmi et aliorum repetere, quae, fi lector paucis verbis ad libros faris obnior effet remissis, ibi legi pomissena Sed defino: irritabilem enim effe vidi hominem, qui ne quidem tolerare potest, fa mis aliquam editionem, fibi praeteritam, fine vila nominis eins lactione aut opprobrio, inemoranerit; fed connicia, vix fellulariae plebi permittenda, et illiberales ane despecendi enimum habentes, inquinatissimo et barbaro sermone enomero sustinuit. Quem fi imimii vellem, et cum tam ignobili ladimagistro manus committere luheret, ignorantiam omnis humanitatis et disciplinae polinioria incredibijem, et sermonis etiam Latini stupendam imperition clars in luce ponere facillime possem. relinguamus cum engastulo suo obscuro, et diligentiae ignobili adixum. Non potium tamon, quin miram cius segecitatem in conjeciendis priscarum editionum auctoribus en appoeraphia, voi cerrae anni et officinae nome in cadicibus, defunt, ridesm, et publico ctiam exponsm. Memiliellue ille som. II. Annal. Typogr. part. It p. 337. nobis narrat a pener sa Orphei Metaphrafin esse in folia, fine aupo, cuius sharacter accedit prope ad Platonis de Benedictie Bonomiculis Typographi characterem. in en editione funt fignaturae et reclamontes, nullae vero ciplinee. ad Calcem Regestum. A. 111. B. 111. C. 111. in initio Ishanmis Bapt. Pa ad Sonagonem Elephantutium. Ex quibus, verhis numquam Valerii Flacci editionem a Pio curatam inspenisse catalogi consoctorem pater; licet cam ibidem remnicat hac mado, Val. Flacci Argonautic. cum commentario leb. Bapriffas Pii, et ad calcem Anonymi Pacica Orphei Arnemantic, mataphicali: qui tirulus longe aliter in editorlibro conciniones licet endent fere redeat, fed in historia literaria ad, superfictionem ysque accuratam dili-. gentiam raquiri namo, negabit, quam praecipue hoc gethe fripares sh slip exigues led minute transcemus.

Quod caput rel est; credidit se habere hanc meraphrasin; vti fingularem libellum et separatim ab aliquo typogéas. pho editam. et id titulus, qui tribus verbis conceptus? in medio folio, more primarum editionum, conspicitar, ipsi persuasisse videtur. Atqui si vidisset editionem Val-Flaccii cum commentario Pii, deprehendiffet, eam metaphrasin facere tantum partem Bononiensis editionis A. 1519. quae titulum hunc prae se fert. C. Valer. Flac. ci commentarii Pio Bononienfi Anctore. Cum Codicis Poetae emendatione. ex antiquo exemplari Dacico, additis libris tribus, qui desiderabantur, et Orpheo Latino. Ad calcent vero supplementi a Pio additi, legitur. Finis commentarii in Valerium Flaccium, et in Apollonii quartum Argonansicon, a Pio Bononienfi Latinitate donatum: Excuffore Hieronymo Platonico. Bonon. Leone X. fedente M. D. XIX. Cal. Maiis. hinc fequitur Index in Valerium. et deinceps; nouo titulo (qualem hodie nostri Typographi Francicum appellare folent) inscribitur medium folium, Orphei Argonautica Latina: quam partem, more Typographorum iestinantium, nouo signauit in inferiore pagina Alphabei to librarius, ne cogeretur, scilicet, differre Orphel ifting versionem, donec Pii commentariis summa manus effet imposita. Quid ergo? fraus et sacirius lucripetarum et impostorum, qualia centies in auctionibus illis subdossiste fallacibus, quae decipiendis et pecunia emungendis' imperitis librorum veterum studiosis, praesertim exteris; institutae fuerunt, aliquot abhine annis animaduertimus; fucum fecerunt nasuto nostro bibliothecario. Orphease enim illum Latinum auellerunt propolse isti a Pii commentariis, et quia titulo suo referebat codices, a primis Typographiae initiis impressos, pro antiquissima, Orphes Latine versi, editione, cum fine dubio studioso cuidam primarum editionum vendiderunt: nam deceptum fuiffe Maitairium, inde quoque apparer, quod ipie in prima: paginae parte editionem Pii recensens, quam non vidiffe videtur, Orpheum illi jungat, in subjectls vero notis coniicit, characteres istius Orphei separatim, vt eredebat, etc alio tempore editi, accedere ad Platonis de Benedictis, quem tamen iam A. 1488. inclaruisse narrauerat tom. 1. Annal. p. 138. et simul coniecerat vocatum fuisse, Ioannem Antonium Platonidem Benedictorum, quem Platonidem deinde

deside ex forme petronymica paga 306. forfan Platonis filium fuisse coniicit. Quae omnia infirma, confusa ce incerta, nec a me, qui copia talium librorum destituror, refinari satis possunt; sed Typographum Valerii Flacei, et fimul Orphei Letini, Hierenyemum Platonioum vocari, ex ipio libro impecto noui, et prodiific illum Orphes A. 1519. fimul et eodem tempore, et iisdem typis cum Val. Flacco, a quo, non nisi frande Bibliopolarum, anulfus, pro libro fingulari oft expositus, ad hiantes illos antiquarum edicionum conquisitores decipiendos. Cererum roce castigat idem Maitairus, (nam laude sua neminem prinare soleo) errorem Cl. Fabricii, qui Pii supplementa: Parifie 1419. prodiite tradiderat. sed verosimile est confudiffe virums variis et incredibilibus curis distractum. editionem Maserii cum illa Pii, quia codem anno veracque prodierunt; quod segux ille Maitairius inucstigator. priscarum editionum perquirere debuerat, et monere: nam Cl. Fabricium neutram vidiffe editionem puto; etc credidiffe, Pii commentarios innchim cum Maferii prodiisse, verba eius indicare videntur, quae hacc sunt, Praeter Pium (ne de Aegidio Maserio dicam, onius commentarii SIMV L excust Paris. 1919. fol) etc. Hinc vero manifeste efficieur, quam arduum sit de libris omnibus, qui vinquam prodierunt, differere et dijudicare, et quanz plenum periculi fit, festinatos tam vasti argumenti libros. in lucem protrudere, antequam de fingulis aestimandi faculcas sit facta. Scio veniam solere talium operum archisectos deprecazi, et follomnibas formulis, errores in fimilibre libris cuitari a mullo posse, persuadere conari. ia-Chari vulgo audio et lego, neminem Latinos omnes, Genecos, vernaculos libros ita peruidifie, ve accuramm, cui nihil defit, corum notiniam tales Annales, Bibliothecao, Thesauri et quoeumque titulo similia opera infigniri: folent, exhibeant. Non refragor, nec id exigo: fed tamen nemo, credo, contendet, aliquem cogi tales libros: scribere, et argumentum sibi sumere scribendi de materia non bene perspecta, et non penitus cognita. Si vero incidant organism minus explorata, recirus facturos scriptores paro, il nihil adfirmarent, sed felicioribus emendande vel adiiciende, quae fibi deeffe sciunt, relinquerent. Sed manum de tahula, et redeamus tandem ad Valerii Flacci editiones recensendas.

Proximan & Phichicone Bononicadi paro effe Venesus A. MDXXIII. quae in aedibus Aldi es Andreae Afulani Socori producta fuit in publicum. De preno et meritis Aldinarum editionum hie disputandi locus effet, sed quia idem fere de Inntarum, Colinacorum, Gryphiorum et fimilium iudicium ferri possit, de illis sententiam nostram mox in Colinaci et Gryphii editionum examine proferes mus. Quis hanc Aldi typis expressam curaucrit, ignorof fed quicumque fuerit, non e vulgo correctorum fuille, sed virum cruditum, licet audacine et temeritatis notam vix effugere possit, deprehendi. Multa enim sibi permiss, et infinitis in locis ab editionibus prioribus discesfir: an confiderate, an temere ex notis Zinzerlingi, Vofhi, Heinstanis et nostris singulation existimandi erit facultas. In hoc fine dubio peccanic, quisquis fuerita auod nullum posteris indicium reliquerit, an illa, quae mutanit, ex codicis alicuius auctoritate, an ex coniectura sua, profluxerint. Zinzerlingus et Vossius, qui diligentius cettris interpretibus cam editionem excusserunts spuria, et, ve loquuntur, ab homine mele seriato excogimen sacpe in has editione legi, notatterunt. Heinfine feepe in corruptelas huius editionis inuchitur, et ad. lib. 1, 829, interpolatoris manum aliquoties se deprehendiffe credit; quem ce vide ad lib. II. 439. et patfim. Sedde eius meritis, satis ex singulorum interpretum, ce meiss notis lectori conflabit, et mox plura dicentur, ideoque ad alia transbimus.

Anno sequenti 1524. Compluti edidit Valerium Flascum cum notis Laurentius Balbus Liliensis, de quo elogissi
quae nos ex priore edicione adiecimus; edocere possima.
Hanc editionem, rarissime in nostris oris visam, et Cla
Fabricio practeritam, ad vius nostras suppeditatit vin humanissimus, Gosainus Vylenbroechius, qui Amstelodami servat incredibilem nummorum et reliquiarum veteris actui
multitudinem, cui instructissimam adiunzit bibliothecam,
quam patere viris eruditis singulari comitate semper valuic. Notae Balbi verbosse admodum, et saepe nihil;
quod notari meretur, continent, et sastu quodam Gonti,
ex qua oriundus erat, samiliari, semper sere aliorum Interpretum, Maseria praesertim, dicha restutt. praetet Maferii vero et Innuse editionem nullam adhibuisse videtur.
Hae

Hangestenner be in editioner Genenensem 1617, de que monte des fines seniones licet fraude quadant, typicales manifestations in the mental distance of the contract of the con

. A. 1536. Argentorsti prodiit editio minori forma in adano, ve verget, emendata at ad vetuftiffima exemplaria recognite ner Philippum Engentinum, qui Friburgi vixisse videur: inde enim mense Maio breuithmam, nomine dedicationis, epistolam dedit ad Iuuenem Paulum Richart Escencenfent, qui seque mini ignorus, asque iple Engenemme: Adjecir vero nihil nomrum, sed singulis libris argumenta carmine hexametro proposuit. Licet vero inctet, se emendasse ad antiqua exemplaria, vanum et gloriosum fumi venditorem, de quo nihil mihi praeterea innomit, esse deprehendi. Sacpius eius lectiones, yt diversas, Carrion et alii adducunt: sed si Pii editionem adhibuiffene, deprehendere potuiffent, illum Pii vestigiis institusse: non modo enim editionem Pii in Poëtae verbis vbique exprimit, sed sope eius correctiones in suam admittit. Manifestum huius zei dat indicium locus lib. 11. 275. vbi cum in Pli editione fit, praecipit vitio operarum pro proccipiti, idem mendum exstat in Engentini. editione: quod videtur postes deprehendisse, nam inten errate ad calcem correxit; vide notas ad d. l. Eodem libro. verl 294. Pius ediderat, fatis iam defuit wum, fed in notis corrigit, fatis id defuit, quod in textum recepin Engentinus, quem posteriores secuti sunt. vt et vers. 539. Pii coniecturam, Est feroula regui, exhibet. vid. et ad lib. IV. 195. et similia saepe notanimus ad ipsum Poetam. hie non repetenda. Carring ad d. L. lib. IV. 199, ex Engentini editione citat, fumantem, cum tamen spumantem dederit. an Carrionis manus, an operarum estaperit, nefcio. Vide et ad lib. VI. 647. et alibi in notis.

Hanc vero Engentini editionem secuti sunt nura noda Colinaeus A. 1531. et Gryphius 1545. et 1548. Gryphius an diuersae sint, an mutato titulo eadem sit viraque, viz definire possum Lugdunensis nomine passim Carrioni infignitur. Sed, quod dicendum semel est, mirari saepe solto infaniam et surogem imperitorum et indoctorum, qui sine vilo discrimine omnes libros ab Aldo, Stephano, Colinaea, Gryphia et similibus excuses, venari et pretio immo-

immodico emere tam animole folent, ac fe omnis humanioris disciplinae et cruditionis fortunae siese essent in possessione tahum codicum; quos munquam trachant, tiquorum de pretio vero nihil bibliotheearum dominis conflat. Aldinae editiones non omnes vno ordine effe habendas deprehendi: funt enim, quas caffe nuce non emam, et quae scatent vitiis, ex correctorum negligentis et audacia ortis, feruebat praelum Aldinum maxime, et vindique correctores, apros er inceros, doctos er indoctos conquirebat Vir industria, si quis slius, insignis s sed id vnice Audebat, vt cito et properanter libri, et simul megna exemplarium copia exenderentur. Dictis fidem facient illa, quae de fuorum Adagiorum editione narrat Erasmus in prouerbio, festina lente. Et hine praecipine auctores, quos primus e MSS. edebas, deprauatissimi prodierunt. quia, quidquid non intelligebant correctores, mutabant; si quid vero antes simpressum suerat, consulebant saepe, si otium effet, priores interpretes, et caecos duces non magis oculatae sequebantur operae mercenai riae; quae vitra crepidam indicare non poterant, (ve inquit Pius ad lib. 111, 730.) et pro arbitrio constituebane verba auctorum ex fua fententia. Hine frequentiffime, si modus vindice dignus in deprauatis, ve fera omnes sunt primae editiones, codicibus incidebas, audacter mutabant; recidebant, intrudebant non verba, fed facpe verfus integros. Quare, quotiescumque viri docti, vt Naugerius, operam Aldo addiechant, ve in Quidio vt aliis fachum, cgregise funt chitiones; sed vbi minorum gentimin mercenarii correctores e fuerunt pesofedii editionibus Here nullius funt pretii. Breukhesfias ad Prop. H. VII. 76. notet in Aldina officina multos bones auctores malo mangonio per Hieren. Auentium-effe interpolatos. numquam de vniuerfis Aldi editionibus difudicandum, nec vno pretio omnes habendae, led fingules excutere par est, et emendates distinguere a vitiosis. Quid de Graceis eius editionibus dicam? quae maximam partem funt monstruosae, nec characterum venustate, nec emendatis lectionibus commendabiles, quoscumque Codices MSS. (nam primus fere Gracea excudere coepit) nactus' erat, flatim non collatos cum aliis; (nam eius paupertas vix copiam multorum fufficiellat) non recenfitos viris doctis dabat excutiendos, fed quotidianis officinae fuae merce-

mercenariis faptim corrigendos; unqui voi offendebunt, quodlibet pro quolibet hipponebint: non patiebaturchim moram eius festinate et rem ex editis codici-bus faciendi spes praeceps. Exemplum et documenrum cius rei, ne temere quid adfirmaffe videamur, manifestum est Plutarchi editio Aldina, ita depravata et mendoss, ve vix sensus inde confici possit. similie etiam, licer paullo melior, Athenaei et aliae. Cafaubomus in praceat. ad Athenaeum dicit, Aldum neque felicom fieir fuife de nempe feeids excliptaribus (quia nempe modico pregio vulgaria comparabat) neque in emendatione ettisient faris accuratum. Neque melius fuit fatum edidontim primarum ab aliis Typographis in aliis partibus Italiae curatarum, vt hoc oftendit multis exemplis Simon. in Biblioth. Critica t. I. cap. 17. et de hac negligentia fuere continuae querelae vere doctorum virorum. vnum audiamus nunc Daumium Epift. 4. ad Boftum. nofi quetelas virorum doctorum super monstrosis Aldini codicis (Pitterchi) mendis. plura nunc non addo: hic enim locus ista agendi plemius non videtur. videri potest et Barth. ad Statii IV. Theb. vers. 717. et ad Claudian. I. Laud. Stilic. in principio. et quid de Silio Aldi indicet Carrion, vid. lib. II. Emend. cap. II. et quae Cl. Drakenborchius in egregia praefatione fua ad Silium de Iunta et Aldo vepronuntiauit. Iam vero quidquid Aldus, Iunta, et siii alicuius nominis Typographi ediderant, id eupide. statim vitra montes exprimebant Probenius, Stephanus, Colinaeus, Grypbius et alii. quorum duo priores merito fuo diligentiae laudem, et in arte fua palmam retulerunt. Frobenianae enim et Stephanorum editiones iure magni funt ab eruditis: quia illis admoti fuere viri doctiffimi, qui collatis editionibus variis, et codicibus scriptis, vbi copia erat, multa millia mendarum fustulerum erexerunt bonas editiones non festinato, se cura et studio curandi. Colinaei vero et Grypbii nultas fere vidi, quae hanc laudem mercantur, et quae non ad verbum faepe hanc vel illam editionem exprimant. Quare, lucri cupidine, et fortuna omnem corum Typographorum operam gubernante, tolerabiles funt, si ad bona exemplaria sunt expressae; soedae vero et insidae, vbi malos anctores. sequintum. Me de aliis enages longius, Valerii codices, a Colinaco et Gryphio, expressos excutiamus, quos Argentoraten-

toratensem Engentini tam fideliter imitatos esse testor, et adfirmo, vt et vitia operarum retinuerint, et in paucissimis locis ab archetypo differant. Exemplo vno aut altero (nam raedet iam harum observationum, quales passim in notis occurrent) defungar. Libr. IV. 268. qualis in alta Pliade capta ratis edidit Engentinus vitio operarum: nam Pii editio alto habet; fed et Colinaeus et Gryphius alta dederunt, ex qua lectione vitiofa et stulta sententia oritur. Eodem lib. verf. 214. frigida ratis Dentibus aret bumus, pro raris Engentinus ediderat, nec emendarunt duo hi Typographorum Coryphaei, vel corum correctores, ignari Latinitatis, et modorum Poeticorum. lib. 111. 165. Argentoratenfis editio habet, iam abies piceaeque raunt, pro iamque: et hanc metri labem retinuerunt Colinaeus et Gryphius. plura reperiet lector in nostris animaduersionibus, unde et in paucissimis locis has tres editiones discrepare deprehendet, et omnes fere lectiones, quas Carrion ex Argentoratenfi editione tamquam mendosas citat, certus esse poterit, easdem in duabus aliis exftare; fi vnum vel alterum locum excipias.

Has editiones excepit celeberrima Ludouici Carrionis, qui typis Plantinianis in 8. edidit 1565. Vocatur vero hie fcriptor ab Heinfio femper Carrion *), non Carrio, et reche: ita enim in editione Plantiniania fe iple vocat, nec ideo Heinfius a Crenio t. XVI. Animadu. p. 146. corrigi merebatur. De codice eius egregio, quem nactus erat, Heinsii praefatio est consulenda, et, qui quo abierit, ignoratur; magno eum emtum volebat Barth. XVIII. Adu. 15. Carrion vero fretus eius Codicis bonitate, vt saepe nostra nimis amamus, non fatis fibi cauit a mendis, quibus inquinatus erat, et ideo male audiit ob audaciam in mutandis locis, vt ex fingulis fere eius notis, et cenfuris doctorum virorum fubicctis, lectori patere poterit: conftat certe hoc laboris pretium tuliffe vaniffimum hominem, vt passim vapulet, nec sidem suam nec eruditionem viris andrew basicar man se Jamus and meinet encruditis

*) Contra ipse versaui MScpt. manu exemplari meo adscriptum cod. Festi, f. Paulti Disconi ex fuir. Certium huius animaduer-Guelferbyt. n. 10, 3. qui olim sionis, orae exempli fui adscri-Carrionis foity in cultus fine iele prac, fuiffe auctorem, poftea se ille arteripferse noman finum L. nimaduenists mild videor. HAR-

eruditis probutterit. Barili. dichterf. xtV. 6. Carrio volle stanto supercidio nibil vidit in omnibus iffis, adeo ve tum rodice quoque fuo obique mibi faspettus fit. lib. 1. Ado. 17. -dicity eum plus naso, quan petiere edoratum: et hac et fimilibus verborum formulis in libris Aduerfaciorum facpe com duriter exagina. Inolementifime vero ad Stat. V. Theb. 2001 of allis commencaris illius locis. 'Valerium quoque corrupitle Carrionom confet lanus Guilielmius in -Mifelit Quaelt. Planin. cap. v. et Thaletum wouten. vocome l'apientiene, id est, sommorodien, eine uridet. Brinchbefins ; fale Actico folitive er mordaciter perfrieure id genus hominum folicus, cum ad Propert. 111/Eleg: 11. 29. notaffety Caprionem in libratino pro ergo, imperiplene se legisse adirmaro, addit: Oretlerem, fi in Comeras -legistes fed missium facianus hominom, cuius shores, ischantiam or inoruditum faltum breuker, ex Liphanis enistolis inteditis; viuis coloribus videbimus depictis; Non vidiffo ente Pii editionem putos certe numquimo quod sciam, aduocat, et quae citat ex Die, illa sunt ex Adroramentis Pii, quae supra vidimus. Mascrii mentionem facit in praefatione ad Lectorem, et aliorum etiam interpretum, fed, superbe, nihil illorum, praeter instantiam quamdam (quod ad hunc Poetam attinet) ad nos peruenisse, suae mercis putidus jactator, et incerus judex aliorum laborum pronuntiat. Primac editioni Carrion Schelia adiecit, quae et nos integra verbis Poetae subjecimus. Sed eum codem fere tempore Gifanius emitteret collectenea fua in Lucretinm, et in illis multa sibi sublecta crederet Carrion . A. 1566. alteram editionem curanit, minori forma in 12. typis Plantinianis. In cuius ctiam textu multa mutanit, et nouas Cassigntiones adiccit, in quibus Gifanium passim inclementer excipit, et vt solene fimilis farinac homines, fua ipfi vitia exprobrat. Has Calligationes nos Scholiis eins adiocimus et intermiscuimus ita. vt caueremus, ne eadem bis lectori oburnderentur. promittit vero in bac vltima editione Carrion influm commentarium, sed quem numquam prodiisse credo. certe eius, qui meminit, neminem noni.

Post absolutum iam typis Valerium, minoris sonnas editio in manus meas venit, Rothouagi excusa A. 1614. cum Praesatione ignoti mihi viri, qui his notis nomen suum

fuum texit A. S. I. V. D. inscripsit vero Spiritin Allemandi Castelli noui Domino, et in suprema Arausiaca Curia Praefidi. Carrionis vestigia se premere profitetur, et margini eius coniecturas et varias lectiones, non raro fuis additis adleuisse iactat. Hanc nune excutere non vacat, neque tanti effe ex vno vel aliquo specimine colligo. An lateat Andreas Schottus dubito. Certe vitimus Carrionis Castigationes 1617, simul cum Laurentii Balbi notis, et fuis Andreas Schottus iuffit edi Coloniae Allobrogum, vt titulus fert, apud Efaiam Le Preux; Schotto adscribit illam editionem Barthius, qui tune Aduersaria fua scribebat lib. I. Adu. c. 17. et XIV. 6. et alibi. Valerius etiam Andreas et Alegambe in catalogum operum, a. Schotto editorum, hanc editionem retulerunt. Notae Schotti breuissimae, et omnia fere iam in libros Observationum ab co collata erant. Hace vero editio nouo titulo, qui annum 1689, et Parisiensem typographum mentitur, nobis etiam obtruditur, fed in qua nihil, nifi indicem, mutatum Lector reperiet,

Eodem A. 1617. nouam editionem in 12. curanit Influs Zinzerlingus Thuringus, IC. Lugduni in Galliis, qui et Scholia priora Carrionis fuis notis praemifit, quae editio cum rariffima sit, et in paucorum manibus verse-tur, notas Zinzerlingi etiam excudi curauimus. Conscriptae vero illae funt satis festinante manu, dum peregrinaretur, et ex prioribus notis, quas ampliores anre decennium concinnatas, fibi periisse putaucrat: sed cum quaedam recuperaffet, inde fragmenta illa lectori exhibuiffe fe dicit. Multa in iis funt, quae in Promulside Criticorum iuuenilium Lugduni A. 1610. iam vulgauerat. Hic vero Zinzerlingus fub nomine Iodoci Sinceri etiam edidit Itinerarium Galliac, vt docet Richterus in Epift. Select. 90. et Barthius eum ad Claud. I. in Eutrop. 295. et 11. 239. et ad 1. Theb. 461. et alibi, lodocum Sincerum vocat. Celeberrimus Graeuius ad Cicer. II. de Offic. 7. ciuem suum et politissimi ingenii hominem meritis laudibus celebrat. Et certe videtur ex ingenio eius coniectura capi posse, si vel diutius vixisset, vel maturiori iudicio cogitata fua castigasset, cum magnum in his literis nomen consecuturum fuiffe.

Ab eo fest tempore reffarant viri dochia steque quisgnem manus admouit Poites police dones dempertus Alordus producere infelicis ingenii foctum, A. 1630. non prubefectes gum edicionem erfi connibus palman progripore confeat Borrichine de Politis Latinio Differt, I. per fineque lecurus indicium Grenius ad Scioppii Confunct page 327. st. t. IX. Animal 690 note bona gum corum venis, in slie omnis ibimus priocessi et proprium indistum, et suctoriesen virorum idocuiffimorum. Mem commentarium eine anog artiact, vellem aftenderetur nabis, quid ex fue penu promierit group vel vaus difficiliar decus note luce illustreme, vel depranata lectio emendents. Quantus enim quantus ello impudentiffimis furtis ex priorum doctorum ferinis est compilante pulla facpe mentione corum facia, ve in prima praesitione probauimus, et hoc fam orbi literato oftendit Brouckbuffus ad Propert IL LII. 171 et Tibul. I. VIII. 46. en infe Crewins de Franchus librariis page 11, eum insen funce refert, et Brouekhusiii verbis id firmat: et nos passim etiam in notis inscitiam cius et plagia adnotatimus. Quid de cius commentario censuerit Barebius, patet ex notis ad Stat. 1. Silu. IE. 177: qui omnie confuse et cornupte produxisse, sit, partim pro fuis, partim Barthii, Vacillare ad emnia, nec fidelem etians bonunque exscriptorem, nedum ve de suo aliquid boni ad enarrandum santum auctorem conferre quiverit. Gronouium iastantiam eius castigauisse vidimus ad lib. IV. 267. Haec praemittere vifnm fuit, ne nos celumniandi et reprehendendi libidine detrahere eius nomini videri possimus: nam, quod factum nollem, inter laudatores Alardi referre cogor virum egregium, et multis meritis erga rempub. literariam commendatum, Cl. Fabricium, qui Volum. 11. Biblioth. Latin. p. 634. *) laude potius dignam eius industriam censet, quam, quod non satisfecerit omni ex parte eruditis, reprehendendum, quia non plures annos quam XXVII. natus, ediderit Poëram. Quac fane actas, fi in furtis manifestis excusationem mereretur, nescio quando hoc crimine accusari aliquem sas effet: qui enim ca actate nescit aliquid producere ex sua penu, nac ille numquam ad bonam frugem peruenier. Excusare quidem in hac actate licet minus accurate dicta, quae postea.

nie ex edit. Ernesti tom. II. p. 253. Ilart.

postea, vbi maior exercitatio et lectionis copia accesserit, emendentur; fed totum commentarium, alis fubreptum in auctorem, quem non intelligimus, impudenter congerere, quo colore talis improbitas et confidentia defendi possit, non video. Inter praecoces sacpe eruditos multos referri video, ab illis, qui bibliothecas er catalogos eruditorum praecocium magna mole conficiunt, qui certe eruditorum nomine indigni funt. Quis enim hodie, fi enumerare velit cos, qui ante annum vigefimum Doctoris titulis et infignibus ornantur, non ingens volumen quotannis extruderet, et ephemeridas praecocium conficeret: fed qui fere omnes inter rudes et indoctos, qui Rudia cruda propellunt, ellent numerandi, ca enim peftis studiorum hodie graffatur, vt pueros omnium rerum imperitos, immo ne Latinae linguae quidem gnaros, doctorum praemiis honeftari videas. fed de his guerendi locus hic non eft. redeamus potius ad Alardum, cuius cauffam apere ante biennium quoque Nicolaus quidam Alardus, et gentilem faum contra Brouckbusii calumnias, vt vocat. defendere tentauit, in decade Alardorum p. 27. fed et infeliciter, et fimul fraudulenter. Accusatori, vt vocat, enim Belgae opponit Belgam defenforem, Hugonem Grotium, qui eadem commentandi methodo in annotatis in Nouum Testamentum vium se esse faterur. Bone deus! quam bene comparatum Alardo criminis focium! fed amifimus hodie vera rerum vocabula; nam qua fronte, nescio, adseuerare ausus fuerit hic Alardus, Grotium omnia fua ex aliis compilaffe, idque confidenter ipfum Grotium profiteri, in verbis annotationibus praefixis, adfirmare suffineat. Quae hace impudentia? folis Alardis, credo, frontis tam expudoratae, et crubescere nesciae esse licet. Fatetur quidem Grotius se profecisse ex omnibus, qui ante fe in N. T. commentati funt, fed abstinere corum nominibus propter inuidiam et factionum studia, quae eo tempore feruebant, et quia volebat inferuire omnibus Christianorum sectis, addit vero vir magnus, et merito Principibus Literatorum adnumerandus, ie tamen nibil protulife ex aliis, quae probabat, quin nouis argumentis firmimerit, in quibus vero in alia omnia ibnt, rationes, cur id faceret, diligenter adscripsisse. Hoc si vocari possit furem literarium esse, nemo huius criminis absol-.vemr.

vetar, qui post alios sibi in quemcumque auctorem commentarios scribendos sumet, et qui, vt licet et decet, semper priorum dicta vel nouis rationibus probat, vel certis argumentis refutare solet. Denique vnus ille Nicolaus Alardus repertus est post ea, quibus orbem illustrauit magnum illud lumen, tempora, qui Grotium, at quem virum! tam infamis plagii reum ausus fuerit agere, et cum tali heroë ineptum illum magistellum componere. Grotium quaedam mutuatum ab aliis nemo inficiatur. fed hoc omnibus commune eruditis. hic vero agitur de commentario, in quo nihil vel paucissima ab auctore profecta, sed dissimulatis sere auctoribus, omnia a capite ad calcem furto et plagio sublecta esse deprehenduntur. Haec labes a Grotio, et ab omnibus ingenuarum artium cultoribus longe abest. Alterum vero ridiculum est. quod addit, Crenium Brouckbusii sidem dubiam iam dudum fecisse. nec hoc verum. nam in illa de Furibus Librariis differtatione, Brouckhusium vocat Crenius, onmibus laudatissimum auctorem et amicum suum, nihilque in eo culpat, nisi quod furtum Alardi ex Canteri lib. III. Nouar. Lect. 26. non reperisse se adfirmet in sua editione Basileenfi 1566. fed haec Crenii, non Brouckhusii culpa. si enim inspexisset tertiam editionem Canteri Nouar, Lectiou num apud Plantin. 1571. vidisset librum tertium non vndecim, sed vno et triginta capitibus constare; et si hanc editionem videndi copia non fuisset, saltem Facem Criticam consulere debuisset, in quam Canteri librum ex tertia illa editione expressum, tomo III. reperire potuisfer: hoccine vero est fidem Brouckhusii dubiam facere? sanae mentis nemo ita colligeret; quid enim? an co in loco, vbi amicum suum vocat Brouckhusium, simul eius fidem in fuspicionem Crenius vocaret? apage hanc mas lignam verborum interpretationem. Alterum furtum ex Parrhasii commentario ad Claud. III. de Rapt. vers. 347. in finis codicibus reperire se non potuisse Crenius addit. Atqui ego totidem verbis, quibus produxerat Brouckhufius, illud deprehendi in editione Basileensi 1539. commentarii Parrhasiani pag. 251. nisi quod (ingenue enim agendum est,) non videam Parrhasium, errore memoriae, Propertii distiction Ouidio adscribere, sed vero auctoris hace duo funt, quae ad Brouckbufii verba notauit Grenius. ſed

sed nullum verbum addidit, quo vel Brouckhusii sidem dubiam faceret, vel crimen plagii ab Alardo repelleret. et tamen haec a nouitio illo Alardo, priore, ve videtur, adhuc indoctiore, sed impudentia non minore praedito. fine vllo pudore orbi literato obtruduntur. Rectius ergo Lampertus ille, qui se ecclesiastico muneri sacrauerat, feciffer, si Poëtam nostrum, vix viris, qui omnem in bonis literis aetatem contriuerunt, intellectum, reliquiffet intactum, et perorando, disputando, docendo etc. famanz fibi apud plebem vrbanam in Germania sua parasset. Ad excusationem praeterea inuenilis actatis, qua Cl. Fabricio as viitur, quod attinet, ca certe patrocinari huius literarii furis alteri opusculo non poterit, quod sexto, post edirum in Flaccum commentarium, anno prorulit, narus iam annos tres et triginta. Inscripsit autem illud Epiphyllides Philologicas, quae totae cuiam collectae ex aliorum scriniis, nihil habens, quod eruditos viros tenest aut docest. Sed haec non funt huius loci, et relinguamus fures et corum patronos iratis suis geniis. Adiccit Alardus etiam notas Christophori Bulaei, non magni quidem illas pretii, sed quae breuitate sua obtinucrunt, vt eas in agmen et turbam variorum coniccerim. Fatetur iple Bulacus, se in gratiam Alardi sui, quem praeconiis inepris extollit. vt mulus mulum, (vid. ad lib. II. 583.) has notas destirutum omnibus fere libris, practer Virgilium (vid. ad lib. VI. 261.) scripsiffe: quod si credere licet. memoria ipli firma tenaxque plurima suppeditare debuit. nisi illum ante in chartam coniecta digerere modo instituitse credamus, in notis suis saepius nos remittit ad alias a se elaboratas in Cassium Parmensem, quae an prodicrint nescio. vid. ad lib. I. 99. II. 562. IV. 87. et alibi. Quale vero Poëma intelligat, ignoro. nam Cassi Parmenfis, praeter pauca fragmenta nihil exftare, noui. Orpheus vero Cassii, quem Achilles Statius ad Sueton. Rhetor. cap. vlt. produxit, spurius habetur. vide Voss. de Poëtis Latinis Cap. II. Cl. Fabricius Biblioth. Latin. lib. IV. c. 1. dicit, occurrere cum Nath. Chytraei commentario ad calcem Galatei, a Casa scripti, et a Chytraeo versi. sed duo vidi exemplaria, praescrentia annos 1519. et 1537. ex officina Wecheliana. fed in neutro Cashum inueniri pomi, quem Supplemento II. p. 266. separatim prodiffe Fabri-

Fabricius testatur. Praeterea s'carere voluit Bulacus culpa, qua Alardus se infamem fecit; nam aliena scrinia compilare fibi religionem effe dicit ad lib. 1. 331. qua deprecatione en omne plagii crimen sit amolitus, nunc exquirere non vacat. possiffet fortaffe Bulaeus magis elaboratas nobis notas dare, fi antiquarum editionum ipfi copia fuiffer; sed solam Alardi editionem vidisse, vel potius excusa quaeque folia ipsi fuisse transmissa, ad quae notes fuas concinnaret, suspicari me indicaui ad lib. VI. p. 446. Adiecit etiam editioni suae Alardus notas lob. Weitzii, qui plurimos Poëtas cura sua dignatus est. non agemus multis hic de huius Viri meritis; hoc vnum notaffe contenti, diligentiae notas eas effe maioris, quam iudicii, et filuam materiemque potius commentario elaborando, quam commentarios ipíos praebuisse. Nudam enim fere similium locorum, a veteribus et nouis scriptoribus in camdem sententiam prolatorum, copiam continent; in hoc laudabilis viri diligentia, quod fi quid in aliis operibus viri docti ad verba Poëtae nostri illustranda contulerint, id monere non neglexerit. quare nos paucissima ex eius notis excerpsimus, quae lectori monstrare viam ad indagandum, quid alii sentiant de hoc vel illo loco, poffint.

Constituerat etiam Gerardus Voshus, magni Vossii filius notas in Flaccum emittere, sed in prima actate, spe illa per mortem immaturam praecisa, non impleuit desideria doctorum; neque praeter notas in Velleium Paterculum, eum, dum viveret, quidquam emifisse noui. Sed reliquiffe in Cenforinum et Valerium Flace, heredibus notas testatur Tollius in oratione, qua patri Vossio iusta persolvit. Quae ignorare non potuit Celeberrimus Graeuius, cum ipse a Vossiorum heredibus acceperit has in Valerium Fl. notas, milique, ve publici iuris facerem, olim tradidit. Et tamen tamquam ex Graenii ad Nicafium epi-Rola eruditi Ephemeridum Parifiensium auctores t. XIX. A. 1691. p. 550. promittunt, breui prodituras Vossi Patris in Valer. Flaccum et Censorinum notas, decepit eos forte praenomen Gerardi, patri et filio commune. Hae notae meliori iure patrocinio illo, quod Alardo accommodanie Cl. Fabricius, egerene, quia a primae pubertatis iunene (obiit enim primo et vigesimo actatis anno, qua

detate etiam frater cius Dionyfius, ertiditissimus iunenis Patris spem decepit) scriptae limam illam, quae a plemae aetatis viris adhiberi solet, non reserunt. Ne tamen perinet tam praecocis doctrinae monumentum, inter doctorum virorum labores etiam illis locum concessi. accusat hunc iuuenem, iuuenilis considentiae, in notis subcrudis in Velleium Crenius t. xv1. Animad. pag. 272. qui tamen, vt videmus, Alardi operae palmam praebet in editione Valerii curanda; atque ille sex septemue annis maior edidit suas in Flaccum emendationes, ideoque minus shoc patrocinio et laude dignus debebat videri, quam Vossius, qui in tam tenera aetate virorum eruditorum

praeconia retulerat.

Ab Alardi temerario aufu neminem noui, qui ad Poëtam illustrandum accefferit. quod merito miretur quis, cum intra seculum, quod viuimus, nullus fere exftiterit auctor, quin commentatorum turba fuerit obrutus. Farmabii, Schreuelii, Minellii et nescio qui e turba paedagoigorum, typographis quotidie mercenarias suas operas addicentes, nullum non Poemm, Historicum et Oratorem contaminare erubuerant, sed a solo Valerio Flacco manus cohibuerunt, nec ipfi illi heroës, et interpretum principes, qui in vsum Delphini tot chartas perdiderunt, Valerium Principi suo planiorem reddere voluerunt. sed prudenter et caute ad alios et faciliores operam fuam transrulere: deterruit enim, credo, omnes difficultas, et au-Ctoris nostri minime obnius semi-eruditis sensus. gnus hoc vate interpres erat Nicolaus Heinfius, qui inter Poetas natus, et in facrario omnis politiae et eruditionis educatus, tot vulnera antiquis feriptoribus imposita fana-De eius cura et studio erga Valerium ipsius praestio lectorem docebit; ex qua patet, notas olim ab co iam conscriptas, furto ipsi fuiffe subreptas, et cum secundas curas iam adornasset, verbis Poëtae, quae excudebat Plumerus bibliopola, addendas, morte illius ipsam edizionem interruptam, eique per H. Werstenium supremam manum impositam, et sine adnotatis emissam Ann. 1680. Quae edicio quidem priores multum fuperat, quod verba Poëtae emendatiora exhibeat, quo nomine eam laudat Ill. Spanbemius ad Callim. Hymn. in Dian. vers. 221. fed temen negligenciae operarum manifesta saepe vestigia often-27:238

ostendit; de qua supinitate, quotidianis sere querelia, amicos suos satigantem Heinsium in Epistolis egregiis, quas breui luci publicae donabimus, videre licebit. Quarte cum mihi ad scrinia Heinsiana, quae hereditatis iure transierant ad amplissimos Goesios, et eorum assinem Cruscium, Fratrem mihi honorandum, aditus esset sactum annotae Heinsianae in manus meas venissen, eas edendi impetum cepi, eoque munere orbem literarium auxi. A. 1702. quas viris, in literis nomen magnum habentivous, gratissimaa venisse multis indiciis deprehendi. illa vero minoris sormae editio, renonata tantum priori pargina, mentitur etiam annum 1720. sed eamdem esses dubitantes de hac typographorum fraude, Eruditi Parisienses recte iudicauezunt.

Ab eo tempore, captus ipse Poëtse ingenio et eruditione, nihil practermisi laboris et industrise, qua in abditos Poëtae sensus penetrarem, et faciliorem iucundio. remque eius vsum mihi et lectoribus facerem. et cum omnes, quas nancisci licuit, editiones conculissem, has in Poëram eximium notas tandem elaboraui, non vno spiritu et continua contentione, sed vbi ab aliis negotiis otium concederetur. An ex voto successerit eura, aliis diitta dicandum relinquo, qui non magnifice de meis contribus sentire soleo, et si quid voluptatis ex noua et vere obscuri loci interpretatione perceperimy non minus adhud doloris capio, quod tot deprauata et difficillima Poetae nostri carmina nondum post tot curas aut medirationes licet longas, a me intellecta, felicioribus et dochioribus enodanda relinquere coactus fuerim. Id vero in primis operam dedi, ne temerarii Critici notam fustinerem, aut coniecturas leues es incersas (quo merbo Heinsbum saepo laboraffe negari non potest) lectori obtrudesemi; fed quo tiescumque vulgatae ante lectiones commodam explibat tionem reciperent, cas servare et allustrese maluerime Sed bacc, vt omnia nostra, lectorumitudicio permittimas, confeii laboris et moleftiarum; quasim hoc auctore experti fumus. Subfidia vero, quae mebis ad manum fuere, non multa fuiffe, faceor, praction enim editiones modo enumeratas, ques, practer duas aresus antiquisti mas, ante oculos semper habuimus, et recilationes Miss. codicum, ques Heinlins consuluis, anda dicuit multum auxilii f 3

auxilii ab ahis codicibus petere, cum in bibliothecis, etiam inftructissimis, raristimi fint, vt ex Heinsii praesatione liquet. Vnum adhibuimus, sed neque vetustum, neque valde accuratum, cuius vium ante viginti annos quidam nobis concessit, et ex quo varias quasdam lectiones excerpsimus. Alterius excerpts ad nos misit praestantistimus Vir, Dominicus Ferrarius, qui Londini curam agit instructissimae bibliothecae, quam rarissimis libris, vndique collectis, ornauit vir Illustris Thomas Coke, cui eo nomine me multum deuinctum effe profitcor. Variantes etiam lectiones, sed paucas, manu Theodori Graenii, amici olim et sodalis nostri iucundissimi, et Magni Praceeptoris filii, ad oram editionis Heinsianae adscriptas habuimus, sed unde illae sint petitae, ignoramus. omnes vero, praeter codicem illum venerandae vetustatis, quo Pius vius est, ex Germania illatum, videntur post Pii et Maserii editiones reperti suisse. Nam Aldum diuersum a prioribus habuisse codicem ex variis locorum plurimorum lectionibus apparet. Superesse adhuc codicem antiquum Neapoli, quem in Bibliotheca Iosephi Vallettae vidit Montfauconius, docemur ex eius Diario Italico pag. 306. Alios codices nostri Poëtne non inueni memorari, licet eredam in quibusdam bibliothecis exemplaria alia, sed pauciora, quam aliorum Poëtarum, exstare. Nam et Maserius in fine commentarii quatuor se codicibus adiutum profitetur, qui quo abierint ignoro. Idem recensum ibi agit Virorum doctorum, qui ante se Valerio interpretando fe accinxerunt, partim quaedam loca eius in aliis opusculis illustrantes, vt Sabellicum, Politianum, Parrhafium, Pium in Adnorationibus, Baptistam Egnatium, et alios, quorum et nos sapra meminimus, partim qui commentarios promiscrunt, ve Danielem Caietanum, et Volscem, sed quorum nihil ad Gallos praeter inchantiam peruenisse scribit. Praeter illos vero a Maserio memoratos vidi et Dominicum Marium ad Ouid. I. Amor. VII. 52. promifife commensarium in Flaccum, quem etiam intercidiffe puto. Post Makerium Mich. Piccartus manum admovere Valerio etiam meditabatur, vt ipse in praesatione Periculorum Criticorum nos docet, in quo libello etiam locum vinum et alterum Poetac emendat, adiutus codice Erfurtenfi, vt et Heinfius in praesatione sua monuit. Barthius ctiam etiam ad Guiel. Briton. lib. XI. 366. meminit commentarii fui in Valerium Flaccum, quem adolescenulus conscripserit. Clarissimus etiam Fabricius Bibl. Graecae lib. I. cap. 18. loannem Viricum Meurerum Brancosurti ante aliquot annos Valerium Flaccum vulgavisse testarur, quam editionem nec vidi, nec ab alio quoquam memoratam legi. Memini quidem, me Vitraiecti vidisse olim Meurerum quemdam, qui e Gallia et Anglia redax, ad me intuisebat, et magnisse promittebat, se corpus Argonauticorum Poetarum editurum, sed ab eo tembore (essuxisse fere (viginti quinque et sorte plures annos paso) nihil nec de homine, nec de eius scriptis inaudiui, neque in Ephemeridibus aut actis cruditorum eius mentionem vilam sieri reperi. Quare sorte Cl. Fabricius prosacio accepit, quod numquam praestitum suit.

Sed iam te verbosa satis et longa praesatione moratum, Lector, me effe vereor, nondum tamen ad Poëtae ipfins lectionem properare vtile studiis tuis credo, nisi antea iples Heroas, qui expeditionem hanc susceperunt, cognoveris. Et licet facile labore eos recensendi supersedere potniffem, et ad Mythographos veteres, qui eorum catriogum confecere, remittere licuisset: molestum tamen et medii plenum hunc quoque laborem non subterfugi. Videbam enim Editionibus Carrionis, et Alardi adiungi Argonautarum catalogum ex Orpheo, Apollonio et Valerio Flacco concinnatum, quem et ex Pindari Pyth. IV. Hygino Cap. XIV. et Scatii lib. v. Theb. et Senecae Medes in choro Actus III. et aliis veteribus illustrare pomis-Simforem criam in Chronici fui parte II. pag. 33. ex Apollonio, et Thom. Galleum in notis ad Apollodori Biblioth. pag. 26. Apollonio memoratos recensuisse, et practeritos Apollodoro notafie, sciebam. Sed dum hos omnes catalogos inter se comparatos perpendo, subito impetum cepi, accuratiorem ex omnibus his et aliis scripteribus conficiendi, statimque fabulosis et tenebricosis miquissimi acui tenebris ita me immersum sensi, vt vix in lucem emergendi spem viderem. Neque enim in aetatibus Argonautarum vllam rationem temporum constare, neque in stirpe et stemmate deducendo ordinem ipsum naurse congruere videbam. nam et huic militiae adscribi videbam Heroas, qui per naturae leges et ordinem fati

EXXXVIII PET. BURM. PRAEF. II.

eo vsque vitam extrahere non potuere, vi aliis ab hac expeditione remotis Heroum militiis nomina dediffe narrari deberent a Poëtis et Mythologis. in idem etiam tempus auos et nepotes coniici, confanguineos actate longe inferiores prioribus vt aequales adiungi, concoquere vix pofse videbar, hinc non nudum catalogum sufficere, sed de fingulis accuratius agendum censebam; atque ita sensim mihi hic, quem Praefationi, vt necessariam appendicem, adiungi volui, Catalogus natus est, quem ordine literarum dispositum exhibere vtilissimum credidi, vt non modo continua lectione eius frui possit lector, sed quotiescumque de aliquo corum, dum Poëtam hunc vel alium idem argumentum tractantem versat, edoceri velit, eo recurrere commodius queat, quam si secundum Flacci ordinem enumeraffem: quem si sequi voluissem, euolvenda semper magna pars catalogi suisset, vt ille, quem quaereret Lector, inneniretur, et tamen placebat facpe animo Valerium sequi, quia illum Argonautas ita ordinasse per paria credebam, vt vno ordine ad remum sedentes iungeret, ita enim Telamoni et Herculi principem attribuit locum, huic dextrum, illi laeuum latus nauis adfignans, et deinde Afteriona et Talaum componens, reliquis omnibus ordine suum adscribit locum, donec ad nouissimum remigem Idam peruenerit. Tunc enim eos recenset, qui a remigandi quidem munere vacabant, sed ad alios vsus erant destinati: qualis fuit Lynceus, qui acutissimo visu exploraret et terras et astra, doceretque Tiphyn, quantum illa distarent, aut propinquiora effent. Calais et Zethes velis ministrare inbentur; Orpheo celeustae partes imponuntur; Iphiclus vt rector et monitor inuenibus apponitur; Argo cura nauis committitur, et tandem Tiphys clauo praeponitur. Quae Argonautarum ordinatio ingenium etiam Poëtae nostri declarat; sed Lectoris commodum et vtilitas aliud fuasit, quem laboribus nostris et curis fautorem beneuolum fore vouco et precor. Leidae Kal. lanuariis CIo Iocc XXIV.

CATALOGVS ARGONAVTARVM

EX ARGONÁVTICIS

SCRIPTORIBVS COLLECTUS.

CASTVS. *) Peliae, regis Theffaliae, filius ex Anaxibia (fiue vr alii, teste Apollodor. lib. 1. p. 36. Philomache) Biantis filia. Qui Bias est Amythaonis filius, ille autem Crethei, hic vero Aeoli, ex quo et Pelias descendebar: filius enim Tyrus, filiae Salmonei, (qui Crethei frater et Aeoli filius erat, licet Diodorus Siculus lib. IV. p. 188. faciat filium Hellenis, Aeoli nepotem) et Neptuni. erat frater vrerinus Aesonis," qui ex eadem Tyro et Cretheo erat natus. Ab Erymologici M. auctore dicitur marile Aduffelbee, cum fuerit eius frater, nifi locus fir corruptus, et legendum, "Ausree olde Πελίω, πατρός τε 'Αλκήτιδός. Nam id iple locus Euripidis, quem adducit auctor, ex Alcestide vers. 732. indicat, vbi Mind) dicitur. et Scholiattes confirmat. Hic inter Argonautas refertur ab Apollonio Rhodio lib. 1. 224. Hygino fab. xIV. et nostro Poeta. omittitur vero ab Apollodoro et Orpheo. Poëta noster lib. 1. vers. 163. et 484. eum a lasone persuaium, inscio patre Pelia, addidisse se Argonautis, cum iam solucient nauem, narrat, et suisse primae actatis iunenem, qui duce lafone primos virtutis bonores carpere atdebat. Adicribit tamen eum venatoribus Apri Calydonii, simul cum Meleagro Ouid. vitt. Met. 306. vbi iaculo insignis Acastus dicitur, quam tamen venationem priorem fuiffe hac expeditione. multi statuunt. sed pares in fabulis anachronismos plurimos in hoc Catalogo videbimus: et huic similem infra in Peleo, sed venatus ille Apri reuera' posterior fuit: nam in illo perierunt quidam Argonautae, vt Ancaeus, Eurytion et alii. Redux ab hac expedirione dicitur duxiffe Hippolyten Hippolyti filiam, quae ab aliis Cretheis dicitur. vid. Pindar. Od. Nem. 1v. 92. et ibi Scholiast. **) sed hoe vltimum Patronymicum est; nam Od. Nem. v. 49. Key9yle 1##0-Abra dicitur. Hane Magneffam Hippolytem vocat Horat. 111. od. 7. vbi interpretes quidam ex Scholiaste Piadari eam proprio nomine

XII. 2. descripsit: vnde cum ed Acasti vxorem Asydamiam vocat, quod etiam facit Hesychius, w pluribus docet Verheik ad Anton. Liberal. Metamorph. c. 38. p. 257. Hati.

^{*)} Rex Iolci, quae erat Magne-fiae, fed a Peleo deinde adfertae The faliae. Pindar. Nem. Od. IIII. 88. (qq. et Verheyk mox laudan-dum. Harl.

**) Adde Schol. Arift. Nub. V.

• 59. qui Apollodorum lib. III.

Cretbella, led'a patre Hipperffedir dictam notant, ab Apollodoro eliam Astydamiam, a Suida Atalantam: Gallicus interpres etiam Polydamiam dictam a quibusdam scribit, quod vnde habeat vellem adscripsisset. Astadamiam vocat certe Apollodorus, vt in Peleo videbimus. Atalantam vero vocat certe Suidas, sed perperam: nam in Fragmento, Nic. Damasceni, and legitur in excesptis Peirescianis, nomen hoc non legitur, fed simplicititer incipit, 850 4 Audes word etc. fine nomine proprio. quare nos statuimus proprio nomine vocatam Hippolysen. scd Cresbeida distum, quia ex Cretheo descendebat. sed quis pater eius Hippolytus fuerit nescimus: inter Crethei enim polteros neminem co nomine reperimus, nec lafonis fratres vsquam reperi, cum vnicus fuerit Aesonis filius, sublato altero, in prima aetate a Pelia, vel eius ministris, filio. vide nostrum lib. 1. p. 823. quem Promachum vocatum constat. sed inuenimus lasona habuisse serveen Hippolyten apud Schol. Apollon. 1, 286. quae forte fuit haec Acutti vxor, et inde iure Cretheis potest dici, quia Aesonis filia, et Crethei neptis fuit. Porphyrion vero ad Horatii d. l. dicit hane Hippolysen tradi, nuptam fuisse Eurypyle. vbi quem Eurypylum intelligat nescio, cum diversos suisse viderimus ad Ouid. v.i. Met. 363. et xIII. 357. certe ante Acasti nuptias Erzypylo nupfille debuit, cum fimul cum Acasto fuerit a Peleo occisa, yt infra in Pelco videbimus. Maserius Vxorem Acasti notat a Suida Atalansen dici, filiam Hippolytes, quod vitimum ego in Suida non yidi. forte error Suidae inde natus, vel verba prima turbata, quod Aftydamia, vxor Acasti, inciderit in amorem Pelei, dum cum Atalanea in ludis Peliae decertat, vt Apollodor. lib. 111. cap. x111. 6. 2. Ex Acasto nata fuit Laodamia, Protesilai vxor, ve tradit Hyginus fab. 103. et 104. et hinc Laodamia apud Onid. x 111. Epist. 25.

Vix focer Ipbiclus, vix me grandaeuus Acastas, Vix mater gelida moesto refecit aqua.

vbi dubitari potest, an noster Acassus intelligendus, qui ad Belli Troiani tempora peruenisse non videtur, vt iam rede notauit Antonius Volscus; sed non oftendit tamen, quis ille Acassus fuerit, fed in eam sententiam venisse videtur, quia matrem Laodamiae, non Hippolysen vel Aflydamiam, sed Laodosbeam dictam reperit: quam vnde petierit, non indicauit: forte ex adscriptis codici suo glossis vel scholiis, ex quibus primi illi Poetarum interpretes, vt Domitius, Raphael Regius et alii, saepe bonam notarum suarum partem descripsere. Certe et Acastus hic, et Landothea mihi incogniti funt. sed fi alius fuerit, ctiam Thessalum fuisse Acastum illum credo, vt et erat Protesilaus. quosdam tamen credidisse Acastum ad Troiani Belli tempora superuixisse, et a Peleo, qui eius vxorem occidit, expullum regno, deinde iterum illud recuperaffe, eie 20 iterum Peleo, ex Euripide Troad. 1126. pater, qui ideo Neoptolemum fiue Pyrrhum, Achillis filium, properafle reditum versus Phthium refert, quia audiuerat, Acastum pepulisse regno auum Peleas quae non cepit nuperus editor Barnesius, et contraria Euripiden aliis tradere credidit. Hie etiam Acastus Patris Peliae in honorem instituit ludos funebres et agonem, quos saepe a pistoribus er artiseibus expressos memorat Paulan, vt lib. 411.18. v. 17. vt. 20. -1-1

hes Argians vocat Hygin. fab. 273 in ilsque, qui vicerunt, enumerate plusimos Argonautas. vide in Calai. ipfius etiam Acafi imaginem, peaeter Argonautas reliquos, maxima cura pinxir Micon, et eius eques, teste eodem lib. 1. 18. de morte Acafti nihil certi reperi: mm quod Morerius eum a Peleo occisum narrer, citetque eam in rem Supplementi Austor Apollodori librum 111. ibi nihil de

eins morte legicus.

ACTOR. hoc nomine plurimi in mythico seculo Heroës memorantur"), quos hic enumerare nihil aninet. quosdam recensuit Berthius ad Statia lib. VIII. Theb. 152. et Mezeriacus ad Epistol. Oudii primam. p. 38. Hic vero, qui ab Hygino et Apollonio adnumeratur Argonautis, ab aliis omiffus, dicitur fuiffe Hippafi filius, et Peloponnefius: duo vero Hippofi memorantur ab Ouidio. Vnus inter focios Meleagri in venatione apri Calydonii lib. viti. Met. 313. qui ab Hygino fab. 173. dicitur Euryti filius. Alter inter Centauros lib. x11. Metam. 352. in qua pugna Centaurorum et Lapitharum etiam memoratur Eurytus, omnium Centaurorum saevillage ab codem Poëta verf. 220. Potuit ergo verque ille Hippafer vous et idem fuiffe, qui eum patre simul contra Lapithas pugnavenir, et folius contra aprum abiit: veraque enim illa expeditio iuvene Nestore contigit. sed cum nihil hic certi videam, nihil quoque adfirmo, memoratur et Hippafus inter filios Pelopis a Schol. op. Orest. 5. et ita recte Peloponnesius effet, vide infr. in Sphise. Sed alins ferupulus iniicieur ex eo, quod Augene frater dicarur hic After Apollodor, lib. 11. pag. 112. Augeas vere filius 'HASE. quod imperite interpres reddidit, filius Helii apud eumdem lib. 1. p. 42. cam vertendum fit filius Solis : vt rece Allatius in Anonymo de x11. laboribus Herculis cap. 5. pag. 329. vbi Graece, nate 'HAI's, et als Apollon. Rh. 1. 172. 'Healese, vbi Scholiastes notat, eum quidem valgo dictum fuiffe Solis filium, fed reuera fuiffe filium Phorbantis ex Hyrmine, Melei filia. et Pausan. lib. V. 1. dicit male quosdam run Haste, Elei filium facere, cum fuerit 'Hale, Solis, vbi etiam Affore indigenam facit Elidis, et filium Phorbantis. fi ergo frater Aftoris Angens fuit, Actor etiam filius Phorbantis debuit effe; fed Pherbantes etiam ditterfi memorantur a Mythologis. Phorbas Olenius fuifie viderur: nam Eustathius ad Homer. Iliad; 614. dicit Phorbanes ex Hyrmine (quam Schol, Apoll, Nelei filiam facere modo vidimus) Alestoris sorore et Epei filia suscepisse Augean et Allers, et ex Allere, natos Cteatum et Eurytum. Phorbantis eriam filium facit Hyginus, vt in eo videbimus. Phorbanta veso erigine fuife Lapithae filium et Orfinomes, et concessisse Olemen, et ab Aletore Elidis rege in consortium regni adscitum memorat Diodes, Sic. lib. IV. pag. 189. et huius meminit Ouidius in Lapitharum pugna lib. #11, Met. 322. postes transit in Rhodan, vhi, infula a ferpentibus purgata, pollea tina 'liquitat rinat, tefe endem Diodoro pag. 228. vbi aperte Lapithae filius, et in Thefalia morarus, fedes quaesinifie certas, vbi confideret, dicitur. sed Meursus de Rhodo lib. 1. cap. v. de hac Historia agens, illa verba ex Dienysii cestimonio omittit, et Triopae filium fuife statuits

⁹⁾ Confer Verheyk ad Anton, Liberal, B. 256, Harl.

tuit, ex Hygini Poëtico Afronomico: et eum Carem fecit: vade apparet veteres confudifie plures Phorbantas. Nam et Triopes plures fuerunt. et inter eos etiam Thesialus, vt et Phorbas erat; nam Perrhaeborum tyrannus fuit. vid. Berkel, ad Steph. de Vrb. in Migot. et Triopas inter filios Solis a Scholiaste Pindar. Olym. vii. 131. et a Tzetze Chil. iv. 137. pag. 65. memoratur, vt et noster Affor ex Sole progenitus videatur, et ita ille cum Phorbante eamdem originem habuit. Quidquid in has ambagibus fabularum stangendum sie, mihi cecum est, Apollodorum et Hyginum, qui soli Allora referunt inter Argonautas, illum confudifie cum Allore Centauro, Hippafi filio. quos verosque noster Poëm memorat lib. 1. 146. et 148. quamuis inde certi nihil possit essici, an Actor fuerit Lapitha, an Contaurus, verosimilius ramen Lapitham fuisse puto, quia Clanis Centaurus eum interfecit, iam etiam Schenelus, de quo Valer, Flac. lib. v. 90. Actorides dicitur ab Apollonio 11. 913. fed qui dinersus ab illo, qui ab Eustat. ad Dionys. Alex. 484. Cometae filius dicitut, de quo infra in Afterione videbimus.

ACTORIDES. hunc quoque aliqui in Catalogum Argonautarum retulerunt, et in editione Carrionis ex Orpheo memoratur. ceree Orpheo lib. 1: vers. 136. Astorides cum Corono memoratur. Va-

lerius quoque lib. 1. 407. canit,

Linquit et Alforides natum Chironis in antro.

Sed de Valerio parum laborandum, ille enim fine dubio ibi Menertium, Actoris filium, intelligit, qui filium Patroclum Chironi commendar, per absentiam suam educandum et erudiendum: nam sub eo magistro cum creuisse, etiam tradit Statius 1. Achil. 174. et Afterides dicitur etiam ipse Patroclus ab auo suo Ouidio x111. Met. 273, et 11. ex Pont. IV. 22. sed de co infra in Menoscio agendum erit, sed major labor in Orpheo, qui certe Actoriden diversum facit a Menoerio: cum enim eum recensuisset cum Corono vers. 1361 deinde dicit Menoerium etiam accessisse Argonautis ex Opoente. ita vt ille animo suo diversum a Menoetio Astoriden conceperit; mis memoria lapíum fuifie statuamus. Actoris vero, de quo modo egimus, nulli filii occurrunt, nisi Cteatus er Eurytus, quos omnes fere Mythologi agnoscunt, vid. Apollod. 11. cap. VII. 5. 2. et Ouid. VIII. 387. et qui Molionidae etiam dicht. vide Periz, ad Aelian. Iv. 5. et Schol. Pindar. x. Olym. 30. sed eorum neuter huic militiae nomen dedit, praever hos etiam Astoris filium vidimus modo Sebenehum, sed ille iam occiderat ante hanc expeditionem. Eurytion etram, Menoetii frater, Actoris fuit filius Schol. Apoll. 1. 71. fed ille etiam feorim Valerio memoratur 1. 378. et de eo postea agemus. quare apud Orphea non patronymica forma Attorides capiendus, sed ve nomen proprium, quem vnde habuerit nos ignoramus. fimile nomen mox occurret, Aethalides.

ACTORION. hunc in Catalogum refert Carrion ex Orpheo, qui verf. 177.

'HAGES 3' 'Asregiere "IAE wait, 'Asregieres.

whi Eichenbachius cecte quidem emendauit "198 wait, nam Actoris
filii ecane Menoetius et Irus.") vade apparet, 'Assegiese effe patronymicum.

^{*)} v. Anton. Liberal, p. 254, feq. ibique Verheik. Harl.

nymicum, et idem esse, quod Aurestat. sed non animaduertit, inconcinne dici Asteriana esse filium Asterianis. quas luderet Poèra in duplici vocis eius vsu, vt primo loco esset nomen proprium, altero esset patronymicum. Illustr. Spanhemius ad Callim. in Gerer. vers. 78. vbi memoratur Polyxo, mater Astorionis; hunc Argonautam intelligi eredit, quem tamen ab Hygino et Apollonio nom Iri silium, sed Hippasi dici murat: consundens Astoriona cum Astorie, de quo egimus. Verum ego puto locum Orphei corruptum, et quia ille inter Argonautas non memorat Eurytiona, quem alii recensent, tegendum puto,

"HAUSE &" Eugerfur "IAN wale Arregiuves,

nam Eurysion erat lei filius, itte voro Actoris, frater Menoetil. reid. Schol. Apollon. 1. 72. et infr. in Eurysione. Graecos vero patronymica lea slectere notum est. et ita Tzetz. Chiliad. v. p. 79. Eteatum et Eurytum Actoris silios vocat Aktorismus. et Homerus

Eurytum Actorionem vocat III. B. 621.

ADMETVS. memoratus Apollonio, Valerio Flacco, Hygine, Apollodoro, Orpheo, er Statio v. Thebaid. 435. Rex Pheretis notissimus, et qui lasoni coniuncrus senguinis vinculo ex Chretheil dis erat. filius enim Pheretis, et nepos Crethei, ita vt effet patruelis lasonis. Aeson enim et Pheres fratres, vide Pindari Pyth, IV. p. 224. mater eius Perichymene dicitur ab Hygino, Minyae filia, (vt recte correverunt viri docti) ex Theffalia monte Chalcedomo. Ita etiam vocat Tzetz. Chiliad. 11. 53. fed Micyllus eam Clymenen vocandam effe voluit. de qua in lasone videbimus, er lphiclo: duxit exorem Akeftida, Peliae filiam, Acasti sororem, quae nota pictate, pro viro obiit voluntariam mortem, ve patet ex omnibus Mychologis, et Alcestide fabula Euripidis: vide Barth. ad Stat. vs. The baid. 332. Hyginus verb fabula CCLVI, ipfi dat Theonoen, Thestoris filiam. plura de Admeso vide apud Mezoriacum ad Ouid Epift. Oenones p. 449. fed quae Argonauticam expeditionem non toedant.

AETHALIDES. nomen proprium, lieer formam habeat patronys micam, ve observat Scholiaftes Apollonii. quam male Bebaliden erprimunt apud Hyginum. Mercurii et Eupolemiae, Myrmidonis flize, flius, Lariffaeus, Orpheus verf. 131. qui in Alope natum effe dicit. Apollonius vero lib. 1. 54. natum ad Amphrysum fluuium canit, cum Alopae habitauerit. Valerio nostro ab arte sagittandi celebratur lib. 1. 436. ab Apollodoto omifius. Apollonius eriam lib. 1. 64. vt afgeren, (Mercurii enim filio rece hoc munus mandari poterat) missum ab Argonautis ad Hypsipyten Reginana Lemni dicit. apud Statium lib. v. Theb. 406., quidam Codices Acebalium habent. fed Barthius recte oftendit vulgaram, Es Talaum, lectionem effe praeserendam, quamquam ab Orpheo solum illum effe celebratum perperam adfismat. Aesbalium etiam memorat Ouidius in Ibin. 621. vbi et Aethaliden quidam codices, fed ex commentatoribus apparet, illum adhuc, quis fuerit, quaeri. Aethalides Mercurii filium etiam laudat fimul cum Ariftea et aliis Tzerz. Chiliad. Iv. pag. 68. vers. 520. inter eos, qui morte et vita, Ta duedrifenere na Cffr, gloriari poterant. quod illustratur ex Laert.

lib. vIII. 6, 4. vbi Pythagoras dicitur de se praedicasse, fuisse se aliquando Aetbaliden, Mercurii filium, qui a patre obtinuit, vt vi-22 functus omnium, quae contingerent, memoriam haberer. quae gadem fere Scholiastes Apollon. lib. 1. 644. Male ille, qui Morerio adiecit observationes, reprehendit in eo, quod donum memoriae ad omnia, quae in vita et post mortem secerat, extendat, ipse vero restringit tantum ad Metempsychoses, quarum ille meminerat variarum, alii vero obliti erant. Sed Diogenes Laëruus manifeste dicit, illum petiisse a Mercurio, ζώντα και τελευτώντα μνήμην έχειν τών συμβαινόντων, et addit illum, dum adhuc viueret, omnium meminisse, et post mortem servasse eamdem memoriam, et tunc demum per metempsychosin in Euphorbum transiisse, et ita porro. Nihil ergo censurae meretur Morerius, porro hic Aerbalides Iasona etiam propinqua cognatione contingebat. Eupolemia enim mater erat filia Myrmidonis, hic vero vxorem habuit Pilidicen, Aeoli filiam, et Crethei sororem. Apollodor, lib. 1. cap. v11. Eustath. ad Homer. Iliad. A. 338. dicie Myrmidonem louis filium, eius Actora, qui duxit Aeginam, postquam ex loue Aeacum edidisset, et inde gennit ille Menoetium. idem fere narrat ad Iliad. B. 684.

ALMENVS. hic Apollodoro memoratus, aliis omnibus ignoratur. dicit eum filium Martis, et jungit Ascalapho tamquam fratri, sed et huius nullus inter Argonautas meminit. sed fine dubio corruptus est locus Apollodori, et simul ipse auctor errauit, legendum enim est langereg. ve iam recte emendauit vir doctissimus Tho. Gale. quia vero saepe etiam alii Mythologi confuderunt quosdam Heroas. qui Argonauticae expeditioni interfuerunt cum illis, qui Troiano bello Graecos adiunerunt; Apollodorus perperam hos filios Martis adscripsit Argonautis, quos Homerus Iliad. B. 516. inter Graecos. qui in Troiam militauerunt, refert, quos ex Orchomeno Minyeo venisse dicit, vnde forte inter Minyas retulit Apollodorus, uide ibi Eustath. Ameleen Hygino memoratur. sed corruptum er ignotum nomen est, vnde nihil extrico. praeterea hic Almenus dicitur narus ex Astyoche Astoris filia, qui diuersus ab Actore Menoeti patre. Homerus enim 'Ateller, fiue 'Attue filium vocat, cum eius Myrmidonem fuisse patrem viderimus. Etymologici tamen auctor in "ARTHE. Actoris patrem "Ales facit.

AMPHIARAVS. hic ab Apollodoro memoratur, cum alii omnes eum bello Thebano sub Adrasto intersuisse naturent. inter austores perditos Deiochus etiam Ampbiaraum accensuir Argonautis, testa Scholiaste Apollon. 1. 139. et idem censuise Senecam Tragicum in Med. 656. multi interpretum mirati suere. quid enim Ampbiarau, aiunt, cum Argonautis? sed Celebr. Gronouius reste ostendit, licet alii eum reserant inter Argonautas, Senecam tamen ibi de Mopso agere. inter venatores apri Calydonii resertur a Nasone viii. Met. 317. manifeste etiam Statius 111. Theb. \$16. Colchicae militae interstuise Ampbiaraum docet, cum eum ita Melampodi resspondentem inducit,

Equidem varil, paetr, omina Phochi Saepe suli, iam sunc prima cum pube virentem Semideos inter pinus me Theffala reges Duceres, etc.

quae verba male Lutatius Melampedi tribuit. his adductis locis motus Cl. Perizonius apud Hyginum loco corrupto et mutilo; vbi legitur, Atriacha Thestii filia, rescribi lubet, Amphiaraus Oeclei filius, matre Hypermestra, Arginus. quod nos nec refellere, nec probare audemus. licet probabilis sit coniectura, quia dicitur a Statii Scnosiafte 1. 41. Lyncei et Hypermestrae filius. errauetitque forte ille Scholiastes, confundens Hypermestram Danai filiam, quae Lynceo nupra fuit, cum Hypermestra Thestii silia, quae Oicleo coniuncta edidit Ampbiaraum. Qui Thestius si idem sit, qui Ledae pater dicitur Schol. Apollon, 1, 46. vbi corrupte legitur Ofenie, et eius mater vocata Andredice. Ille Thestius fuit Martis et Pisidices filius, teste Plutarch. de Flumin. in Acheloo, quae Pisidice Acoli filia, Crethei foror, et ita lasoni etiam confanguineus, ex his patet, errare docliffimum Baylium, qui purat a folo Apollodoro eum Argonautis adnumeratum tradi, qui plura de Amphiarne congessit, quo lectorem remittimus. Patrem eius Oiclea, non Ioclea vocandama docuit Munkerus ad Hygin. fab. 128. Oicleus vero erat filius Tiphatae, Tiphates Melampodis, qui Amythaonis, et ille Crethei. vide Eustrath. ad Iliad B. 666. sed Diodorus Siculus lib. IV. p. 166. Oiclea, sub Hercule contra Laomedonta militantem, Amphiarai filium facit, qui an idem sit, an nomen aui habuerit ab Amphiarae nescio, nec etiam, an plane alius. nam Diodor. lib. 1v. pag. 188. Oicleum hunc filium Antiphatis et Xeuxippes, nepotem Melampodis facit. quem vide. Hyginus eo loco et fab. 70. addie etiam Apollinis filium habitum, sed illa opinio inualuit, quia Augur vet vates fuit. mater Clytemnestra dicitur eldem Hygino ibidem et 73. nescio tamen, an Clytemnestrae nomen fit repudiandum, quod in Thestii familia videtur magis vittatum, nam eius silia Leda etiam fuit. vide Schol. Apollon. 1. 146. huius vero altera Clytemnestra Agamemnonis vxor. vxor Amphiarai Eriphyle fuit, cuius fabula nota, illa autem cum fuerit filia Talai Argonautae, etiam Cretheis erat, vide in Tulao.

AMPHIDAMAS. omnibus Argonauticorum scriptoribus memoratus, soli Apollodoro ignoratus. apud Hyginum male Amphiramus olim legebatur. apud Orphea vero vers. 148. 140164445 pro Aquidente, Filius suit Alei et Cleobules, tesse Hygino, gente Arcas. Orpheus vero Tegeatem facit. Fratres cius suere Lycurgus et Cepheus, de quo infra agemus. Aleus vero silius suit Aphidantis, et mepos Arcadis. Schol. Apollon. 1. 162. qui Aphidas suit rex Tegeate in Arcadia. vide Pausan. viii. 4. Ille Aleus idem est, cuius siliam Augen, Hercules compressit. Hygin. sab. 199. nam in Arcadia illam habitasse, patet ex Ouid. Epist. 1x. 49.

Non ego Partheniis temeratam vallibus Augen.
et Diodorus lib. 1v. pag. 166. late hanc historiam narrans, Augen
Alei filiam circa Parthenium montem peperisse Telephum narran.
Apollodorus vero lib. 111. cap. 9, inter Alei filios Amphidamanta
omittis.

omittit, sed Cephea, Lycurgum et Augen memorat. et postea ex Lycurgo et Cleophile, sine Eurynome natum praeter reliquos Amphidamanta refert, ex coque Milaniona et Antimachen nuptam Eurytheo. Amphidamantis filium Clyfonomum a Patroclo in talorum lufu interfectum Homerus memorat Il. V. 87. et eius Scholiastes ad IL. Mt vers. I. et Apollodorus lib. 111. cap. 12. et Ouid. I. Ex Pont. 111. 73. An vero idem ille sit Amphidamas ab Homero memoratus Il. K. 268. dubito: cum ille Opunte habitasse videatur, in Trojano excidio Amphidamantem filium Peliae inter eos. qui se equo Durateo condiderant, refert Tryphiodorus vers, 177. filiam eius, Nausie dumiam, matrem Augeae facit Hyginus, de que in Augea. forte confusi hi duo Amphidamantes. In Moreri lexico, lego fuisse Amphidamanta ex Inachidis, filium Alcei, et fratrem Lycurgi, siue por tius filium Lycurgi, et nepotem Alcei, idque ex Apollodoro constare, quae omnia summam negligentiam arguunt auctoris, qui Aleum cum Alcaeo, et forte etiam Ancaeo confundit, et in codem lexico in Copbeo, auctori supplementi, Copbens dicitur frater Alei pro Alei, quem ignorarunt mercenarii farcinateres librorum futilium, et ex quibus certa eruditionis et literarum interiorum pestis est exoritura.

AMPHION. memoratus etiam omnibus, excepto Apollodoro, filius Hyperafii, et frater Afterii dicitur a Schol. Apollon. 1. 176. alios vero Hippafi filium facere, tradit Hyginus fab. xIv. de que vidimus in Actore. Orpheus, Apoll. Hygin. et alii ex Pallene venisse hos Argonautas tradunt. Valerius vero Flaceus 1. 366. ex Pella; Nos ad illum locum, non eum ex Macedonica Pallene, sed Achaica, (nam Schol. Apollonii dicit Hyperefium fuiffe Regena Achaiae) venisse coniecimus, at hoc inde verosimilius, quia vrbs Hyperelia, postea Aegyra dica, vicina fuerit Sicyoni, vt patet ex Paufan. vii. 26. et Pallenen in codem traftu fitam effe oftendie ibidem Pausan, cap. vltimo, coniungir etiam vt vicinas Vrbes Homer. II. B. 573. Hyperesiam ab Hyperasia distinguit Stephanus, sed Salmasius eamdem esse, vel vrbem et regionem duabus appellationibus, vna litera differentibus distinxisse Stephanum putat, et Strabonis, qui de regione agit, verba ita cepisse. Eustathius vrbem ab Hyperete, Lycaonis filio, dicam vult. Hic vero Amphies diuersus suit ab Amphiene, louis et Antiopes silio, conditore Thebarum, quod ex Apollonio lib. 1. vers. 736. patet, vbi lason Hypfipylae dat pallium dono, in qua illa Hiftoria, Amphionis et Zethi, affabre efficta cernebatur: vnde illum antiquiorem fuife efficitur.

AMPONITVS. ab Hygino memoratur, sed cum a nemine praeterea huius memoria sit prodita, nec nomen etiam notum; facile accedo viris dostis, qui pro eo Opunsius legunt, et de Menoetio, qui praecessit, explicant.

ANCAEVS, nulli eorum, qui Argonautica scripserunt, praeteritus. Hygino Tegeates est, filius sue nepos Lycurgi, qui suit fratet
maior natu Gophei et Amphidamansis. vide Comm. ad Valerii lib. 1.
376. Hunc Lycurgus pater pro se misst, dum ille curam Alei patris, senio consecti, gereret. Apollon. 1. 161. De sius matte snou
constat.

enales. Scholiefics Apollonii Appingia vocat. Apollodopus vena lib. 111. cap. 9. vbi Callistus posteros ex fene recenses, Lycunge des vuoreen Clasphiles, fine Aurymour, ex que neti Ausacus es alia-Scholiafter vero Steel ad lib. v. Theh. 208. Aucaren Lycurgi et Salaminae filium facis. Pauliniae lib, v141. 4. matrem non nominat, et Lycurgo tancuta dues aliqu Ancaepar et Reachant dat. Cui consentit Scholiaftes Apollonii lib. 1. vers, 464. nifi quod ille vocet. alterum filium Epischian, de vaore vero Lycurgi nihil reperi; variatas illa vero nominum non nous eff., ve in fingulis fere Argonancia videbimus. Salamina, quam Lutatine dat Lucurgo vxorem, vix puto esse aliana Asopi en Mesopeo, memoratara a Scholiaste Pindari, ad vr. Olymp. 144. nam ille Nopeune iunfta edidir Cenchres, telle Biodoro Siculo lib. 14. pag. 190. 1) vhi tamen melius feriberung eins nemen Krzeis, pe vocatur ab Apollod. lib. 111. cap. nt. f. 7. er a Scephano la Kezzeies. en Enstachine ad Dionys, vers. 112, dicia Salamine distant Kungeler, a quodem Cychree, cuius Lycophen et Arnianus meminerung, nimicum, ille meminit in Alexandra, Rugefor argur verl. 458. ybi vide Tuetzen, we et ad verl. 110. Autine quaedam Peliac filie memoratur Apalled. lib. 1. cap. vit. f. 27. fed ille post bane expeditionem virgo, non potuit mater Ancaci este, megne vero in hac perce Mythicae Historiae confusio, quia plutes Anceri, et Lycungi a veteribus memorantur, quorum faepe vui adferibicur, quod alii debenir. ita Schol. Apollonii hunc Lyangum. Ancaci parrem, confundit, cum Lycurge, Thraciae rege crudelifimo: nam adducit locum Homeri en Il. Z. 134. vbi de co agit, es de quo multa Enflathius, et nos egimus ad Petron. cap. LXXXIII. et ad Ouid. 14. Memm. 24. et quept reste distinguie Lutat. ad Stat. IV. Theb. 742. Meliori spocie stami posset Lycurgus Nemene ren, parer Archemori, quius meminis Stat, ibidem, voi vide Lutatium er Barchium. ille enim finit filius Pronactis, ve erudice probanir Gl. Perizon, ad Aelian. IV. S. Prenge vero flius Talai, ille Bientis, bic Amysbaenis, ille vero Crethei; ve ita Ancaeus ex Cretheidie lafoni cognoma fuerit. Scio, objici posse, si seriem illam maiorum. referciamus, hunc Ancaeum fimal cum prosuo fuo Talao, in camdem profestum fuile expedicionem, sed similia exempla in alies occurrent, et in fabulis rationem temporum non femper accuratam lices deducere. Quia tamen hos nimis incongruum videri pollet. etiam statui posset shius illius Lycurgi, qui circa Nemeam habitavie, et fracet Admeti fuit, et aline Pheretie, ex Cretheo nati Apollod lib. 1. cap. witt- f. 14. green ille quidem even Lycurgo Archamori peeze confinidit; sed ego distinguendos puto, Lycurgum Pronollis, et Lycurgum Pheretis filium, cuius a statuatur Aucaeus filing, opeime tempora congruerent, et propier cum lafone cognatio conspicerenus, et eum foste inselliguat alii scriptores, qui inter venatores apri Calydonii eum memorane: ve Apollodorus lib. 1. cap. xxx. 5.2. qui Lycurgi filium ex Arcadia facit, et Admeto proxime inngit. Vbi confudific Anescor viderur, quia cum facie fenerem Cepheis cum lib. 111. cap. 17. Cophoum facerit frattem

⁷⁾ vbi vide Wolfeling, in huine edit, p. 316. Hart.

Lycurgi; et ita patruum Ancaei. asium tamen Ancaeim Neptunishim venationi adsusse scribit Schol. Apollonii ad lib. 1. 188. Parrhassum vocat Onid. v111. Met. 315. vbi vide Micylii notas. et ad vers. 391. vbi eum instruit bipenni. plane vt Apollon. 11. 118. ipsi dat wsaenw 119. periit autem isle in venatu islo ab apro occisus, vt Ouidius ibidem narrat, et in Ibide vers. 503. et Pausan. v111. cap. 4. et Senec. Med. 643. vbi vide Delrii notas. Lycurgum etiam Pentbiden memorat Ouidius in Ibide vers. 607. de quo nihil mihi constat nec de Base islo, quem antiquus Scholiastes memorat, plus scio, vid, insta in Base. Porro hic Ancaeus inter fortissimos Heroas ab omnibus celebratur, et Orpheus 198. dicit illum auunquam laenam gestasse, sed pette vrsma tectum incessisse.

ANCAEVS alter: duos enim memorant hoc nomine Argonautas Apollonius 1, 187. Orpheus vers. 205. Val. Flaccus 1, 413. et Hyginus, qui faciunt eum Neptuni filium. et qui saepe cum priore Anczeo a Mythologis est confusus. Matrem eius vocat Hyginus Altam Cathesti filiam, sed Heinsius corrigebat ex Althaea Thestik filia. fortasse quia ex Acolidis etiam descendere credebat: Theshienim mater Pisidice, quae filia Acoli, soror Crethei, ve vidimus in Amphiarao, quamnis Apollodorus Thestium Martis ex Demonice, Agenoria filia, deducat; qui descendit ex Calyce, Pisidices sorore. vide in Castore et Iphiclo, sed et hic confusio: nam Pisidicen filiam Leuconis, qui Athamantis, et ille Sifyphi, et hic Aeoli filius erat, facit Stephanus in "Agyoweg, reclius vero alii (quia nullus, vt credo, Althaeam cum Neptuno concabuille tradit) huius Ancaei matrem produne fuisse Asignalaem, vt idem Stephanus in 'Asuπάλαια,' et Pausan, lib. v1. cap. 4. vbi eins posteros recenser, et eum Lelegibus imperafie et infulae Samo tradit. et ita frater fuit Ergini, cum quo Orpheus eum coniungie, qui etiam Neptuni filius vide Schol. Pind. 1v. Pyth. 61. (quamuis de eius matre variatum videbimus in illo) qui et Periclymenum ipsi dat fratrem et Apollodorus lib. 11. cap. 7. Eurypylum etiam Astypalaese et Neptuni filium fa-Apollonius quoque lib. 11. 867. Astypalaeme matrem vocat, vbi ex Simonide Genealogo Scholiastes idem stemma confirmat. Conditorem Sami insulae facit etiam Malchus de Vita Pythagoraepag. 4. vbi vide notas Rittershufti, qui ex lamblicho eum ex loue genitum quibusdam creditum norat: et hinc în nummis Samiorum Neprunus conspicitur, consecratus et templo honoratus ab Ancace filio. vide Numismata Abbatis du Camps a Vaillantio edita. p. 102. Astropalaes vero a Pausania et Scholiaste Apollonii Phoenicis silia dicitur, et ab Hygino fab. CLVII. vbi corrupte legitur, Ericlimenus et Ancaeus ex Astyphile Phoenicis filia, sed, ve vidit Munkerus, le. gendum, Periclymenus es Ancaeus ex Aflypolaea Phoenicis filia. hic vero Phoenix an Agenoris filius fuerit, an Amyntoris, qui Achillis praeceptor fuerit, dubium: ille antiquior quidem videtur, sed tamen, vt statuatur pater Astypalaeae, speciem praebere potest, quod Aganor filius Ancaei dicatur ab Hesychio in 'Ayavwe, quem ille in proaui Agenoris memoriam ita vocasse possit. Phoenix vero Achitdis magister temporibus his posterior, et multo magis eius filia Astypalaea, Ancaeum Argonautam edere non poruisse videtur, si fabularum

behrum Chronologiam ad Hillorici temporis fidem exigere liceret. Hic vero Ancaeus cum alio saepe confunditur; nam et ab Apro Calydonio interfectum, ex Pherocyde prodit Schol. Apollon, lib. 1. vers. 152. quod inde etiam posset aliquis efficere, quod hunc Ancaesas Pleuronium faciat Orpheus verl. 206. Pleuron aurem in Actolia, vade Meleager. ex quo Meleagria Pleuron Statio dicitur. Ib. 1v. 103. Quinrus Calaber lib. 1v. vers. 444. ludos funebres in honorem Achillis narrans, disci meminit, quo olim Ancaeus erat vin, antequam ab Hercule fuerat dominus, viniose vero in versione laime legitur Ancaeus, et mortis genus, quod Calaber non exprimit (dicie enim welv nearoeffe: Aleerer deunplon Reachfie) interpres rodonia, priusquatu inter validas mants Herculis elifus fuit. virumque etlam Ancaeum diverfis fententiis Scriptorum refertur adeginen veleberrimum, welle perate wiles nilenes not zelles, buen. male cutous inter calicem supremaque labra. vide Zenobii Centur. v. 71. et ibi Schotti notas. Apostof, Cent. xv1. 18. et ibi Pantinum. Ceterum hie Ascerus, qui peritifimus nauigandi artis et siderum describing, et ideo forte Nepruni filius dicus, Tiphy mortuo, ad clause fuit admorus, tefte Hygino cap. x 1v. (vt eins verba fupl pleux cap. xviss. dochiffimus Munkerus) Orpheo vers. 729, 1079. Valerius vero Flaccus Erginem suffragio ipsius et 1201. et aliis. neuis Argus fuperatie Ancaesin et Nauplium refert, et Tiphyn excepile, ve in Ergino videbimus. in Dictionario Historico Poetico vides memorari Anaxo Ancael filiam; quam din frustra quaesini; sed crede vel anctoria negligentia, qui vitiosam editionem Homeri con-Schoerer (in Scholiaste enim Hiad. g. 323. vbi Alemenae genus re-Seeme, legieur, "Aputo rie Ayudiu, pro 'Adudiu, ve in editione Hachiene correctum), vel operarum errore esse editum pro Alcaci file. mm Apoliodor. lib. 11. cap. 1v. S. S. Anaxo Alcaei filiant. Elettronie vxorem, et matrem Alemenae facit, et ille Alemen memocuter Schol. Apoll. 1. 747. vr filius Persei et Andromedae fuerit. et puer Amphieryonis. Schol. Pind. VI. Olym. 115. Euripid. Hecab. 226. et Serus ad Virg. vi. Aeneid. 396. ita vt Anaxo hacc molene perruo suo Electryoni, Alcaei fratri. Obitet etiam noto. Ann aliam memorari, quam ante Helenam ex Troia rapuisse The-Sea merrar Athenaeus Ilbi x111. 1. quem errare in patria huius muheris softe oftendit Meursius in Theseo cap. xxttt. et ex Plutarchi These pag. 13. pro la Testas legendum, la Testerius; quamquam winn pole legi, in Teorgiroc, oftendit.

ANCHISTEVS. hune Carrion retulit in catalogum Argonautarum Depheo memoratorum, licet corrupte legatur in Carrionis edi-

siene, Anchificus: Orphei verba vers. 220. *) funt:

9 Ad quem focurn vide Gefaer. ca, (Erlangae 1772.) non videns, 1. 40. qui etiam refutatum it Arfen, in Verifim II. 5. p. 194.

Arfen, in Verifim II. 5. p. 194.

Arfen, in Verifim II. 5. p. 194.

Arfen excidiffe arbitratus its piet. Kast Svauroc Köçoc löv Alebulze 'Accres , 'listeres Tyris. Facias in epiftola criti-

'Astès huius 'Aygerede dici peffit, emen-daturus est - Kaus' "Anerse "Ayzir' luc, sut a Me metro obfare videatur, "A7%' if. Vide criticorum diverfitatem, quem vero fub examen vocare, non huius loci eft. Haries.

'Aurag di Madina pagnieder Cand' Krantag:

Sed Guil. Canterus lib. v. Nouar. lect. cop. f. miratus Orphee nullam Acasii mentionem facere, correit hunc locum et legis,

Stank, Enth abegingen design (Serny,

Aγχιειώς notare affinem sou generum, vt silium Pelise Postica licentia voçat, docet. quem secutus est Ger. Vossus in norsis ad Valerium postrum 1. 485. sed non opus 'Αγχιειώα affinem aut sis ad Valerium postrum 1. 485. sed non opus 'Αγχιειάα affinem aut sis ad Valerium postrum 1. 485. sed non opus 'Αγχιειάα affinem aut sychius Αγχιειάα affinem aut sychius Αγχιειάα affinem aut sychius centere a survavie. et 'Αγχιειάα est ius hereditatis legitimae, quod proximo competit, et 'Αγχιειάα est ius hereditatis legitimae, quod proximo competit, et 'Αγχιειάα in Commentatio Gracege eognationis centere, vt docuit Budacus in Commentatio Gracege linguae pag. 88. vida et Suidam in 'Αγχειάα, qui tamen restringit ad eoe, qui sta 'Αδιαμών καὶ ἐνκιμιῶς sed Budacus latius simi do aest, sed ex hac voce nihil certi potest de Acasto colligi: nam est spdem iure Adments' Αγχειάα πελίπα dici potest, qui etiam gener sius siur, ducia Alcestide, et qui Rex Pherarum erat: sed ille iam gio Orpheo ante erat memoratus, quare quaerendum adhye pupo

hunc Orpheo intellectum Argonautam.

AREIVS. his ab Orpheo vers. 142. et Apollonio lib. 1. vegs. 118. gefortur inter Argonautas. Carrion omilit in suo Catalogo ex Orpheo, forte, quia creciderit, 'Agilor elle epitheton Talzi, qui Marsius dichus fuerit a Poeta, ve faepe Homerus Heroas suos boc epitheto ornat bur hic frater et Talqi et Laodoci, qui filit fuere Biandis, ille vero Amythapnis, qui Crethei: ita ve latonem propinqua agnatione contigerint, vid. Scholiast. Euripid. in Phaenist, verf. 423. er infra in Talio. Orpheus vero vers. 147, vocat Abantieda. quod sommentator nuperus non elle Patronymicum, fed gentile purata intelligens credo, illas ex gente vel populo Abantibus venife. Abantes vero fuere Eubocae incolae, vido Homer, Iliad B. 536. et ibi Euflath, fed Arginos fuite tradit Apollonius, et Bige pater Rex fuit Arginorum, quare confudifio Orphea credo, quia legerat forte Talai parrem fuifio Abourem, filium Lyncans, divertus ab Argonauta, fuit Hypermenestrae maritus, filius Aegypti, cuius filius Abas. nepos Talous, vide Paulan, lib. 11. cap. 26. et w. 35. ce Schol. Eurip. in Hecub. 826. Alius criam Abas fuit Melamgedis, filine. qui etiam Amythaonis filius fuit, et frater Biangis, vt Schol, Apola Jonii 1. 143, quos confudiffe potuit Orpheus, et per errorem Abentindas vocalle ex Biante natos, ille vero Abas Melampodis tilius hoc nomen habuit ex alio Abance, Proeti patre, nam Melamous, cum Proetidas ab infania liberaffet, vnam ex illis duxit vxorem, et confors regni factus eft a Proeto. v. Lurat, ad Star. 141. Theb. 452. fed verofinilius samen credo, Orphes illos fecurum, qui Am gehaonis exorem fecerunt Idomonen, Abaneis filiam, et Apollodomis lib. 11. cap. 11. 5. 2. liene iple lib, 1. cap. 9. 5. 11. eam cum reliquis Phepetis filiam dicae, ita ve ab auis matre Biantis, quae Abantis filia eret, Abonnindes pormerit vocare. Mater horum fratrum fuit Pere, Weltoris foror, Netoi filia, qui ex Tyro filia Salmonei, qui Acoli Hins erst, descendenst. vide in New. Com vero mirater, Valentium huius Argomusie non meministe, incidit suspicito latere in itte lib, 1. vers. 358.

Nithur bint Tulans, fratrisque Leolidens orguet Remo terga fui, ques mobile contulis Argos.

or Proces ille merit territis Arelus, et its cenfere quossium un Pins, qui camen revicit, quis nomination Valerius, et mos spli est, duns

non recenfer. quare hoc in medio relinquimus.

ARGVS. hoc nomine duo occurrent noble Argonantae; Sept înter se confusi, quos nos distinguere constituir. Primus en nobilis ille fabricator Nauis, quae ex quorumdam opinione ab eo 200 ye fuit dicta, qui ab omnibus, praeterquam ab Urpheo memorature tum autem multi Argi fueffint in Historia Mythica, non facile eft onmes in concordium redigere scriptores. De genere nostri non convenit eriam : ex Thelpiis oriundum facit woller lib. 1. 93. & 124. patrem eins Areftorem facit Apollon. lib. 1. 112. ita vt idem effet, qui Argus, cuffos lus, à lunone appointus; et contunt ocules Vigilans a Mercurio interfectus, hunc enim Arefloriaen vocas Odithus t. Metam. 624. Trern ad Lycophron, verf. 885. "Weet V 'Addurages filium dicit, vbi credo, 'Agfreges legendum pro Ereget. Et In Apollonio Alettorium pro Arestoriden elle contendit doctiffimus Mezeriacus ad Ouid. Epift. +1. 69. p. 671. vbi egregie de hoc Act go, et naue Argo disputat. hune train alii faciunt tordirored Schol. Euripid. Phoeniff. 1123. quem affi ffinn vibis Argi. Aleuse, vt Schol. Aefchyl. Prometh. 570. alii machi, vt Apollodor. fib. 11. cap. 1. f. 1. alfi louis et Niobes, vt Schol. Buris pid. Oreft. 930. ex Pherceyde faciunt. fed ventoculum illum diverfum a noftro Arge effe, certe ita centere Vaterium nofirum, apparet ex lib. 1v. 351. vbi Orpheus fabulim lus et euftedis Argi, ve multo antiquiorem canit. Variant vero in hac ipile has fabula veteres. Anonymus enim de Incredibilibus cap. 15. editionis Thomae Gale, facit to Areftoris filiam, Argum vero framem matris Arestoris: Charax Vero apud Stephanun in Insplanta Polasgum Arestoris silium, hunc Ecbasi, filium Argi. quale vix possent inter se congruere, nist Argi foror, mater statuatur Arestoris. Apollodorus lib. r. cap. rx. 5. to. Phirti ffium facit, fed itte alebe Argus eft, de quo mox dicendum. Hyginus fab. xiv. facit Polybi et Argiae filium, vel fecundum alios, Danai. Polybum vero Photidis regem, qui Oedipum educauit, reperio apud Diodor. Sicul. lib. IV. pag. 185. et Stat. 1. Theb. 64. Argiam vero eins matten plane ignoro, dinerfam ab omnibus opinionem tradit Prolements Hephaestionis F. lib. 11. pag. 310. qui prodic, Argo hauem dicam ab Argo Iasonis fillo, quem ille amans fecum in Scythiam duxit. Vide in Hercule.

ARGVS alter. Phrixi et Chalciopes, saine Acetale, sororis Medeze, filius, quem consuderunt multi cum phiore Argo: mam Aposlodorus lib. 1. cap. 1x. 3. 16. Phrixi silium sacht fabricatorem metris: et Pherecydes apud Schol. Apollon. 1. 4. in eadem sur sentia. Idem inter recentiores Scriptores secit Vir doctissmus Prans. Bianchinas in Histor. Vinters. Decad. 211. pag. 375: his acetsis.

enm fratribus finis Argonautis in infula Dia, ve Hyginus scribit: gaod vix verisimile videtur, cum illa in mari Aegaeo sita sit, dinque iam Argonautae Pontum Euxinum intrauerant, nisi sit alia insula in Ponto Euxino intelligenda: Valerius Flaccus lib. v. vers. 461. lasonem illus inuenisse in ipsa Colchide, et aula Azerae tradit. et ita fere Orpheus vers. 858. Scholiastes Apollon. ad lib. 11. 384. et 309. dicit, Argonautas illos inuenisse in insula deserta, quam Aretiada vocatam ait, in qua erant aues Stymphalides, et templum Martis, ab Amazonum regina constructum. et ipse Poëta vers. 1125. vbi Argonautas ad eam infulam perduxit, Argum inducit cum Argonautis colloquentem: vbi etiam Scholiastes dicit filios Phrixi quatuor, ab aliis quinque statui, et Acusilaum et Hesiodum eorum matrem non Chalciopen, sed Iophossam, filiam Acetae, facere. ex quibus inducor fere, vt apud Hyginum nomen Insulae corruptum effe, et pro Dia, Aretique legendum effe credam. dista vero 'Apprine fuit a Marte, quia ab Otrera Amazonum regina, Martis filia, fuit condita. Hic porro Argus duxit Perimelen Admeti filiam, ex qua Magnetem tulit, vnde Magnetia in Thessalia dicta; Magnetis silius vero fuit Hymenseus. vide Antonini Liberal. Metam. cap. xx111. [pag. 150. ibique Verheyk, HARL.]

ARMENIVS. vnde Armenia dicta, Iasonis comes in militiams Golchicam dicitur a Iustino lib. x111. 2. vbi Bongarsius a Strabone Armenum vocatum notat. Strabo enim lib. x1. pag. 530. Armenum ex Armenio Thessaliae oppido sito inter Pheras et Larisam, se comitem praebusse lasoni narrat, vbi multis cognationem et similes mores inter Thessalos et Armenios probat. Armenium tamen vocat eodem libro pag. 503. vbi Casaubonus Armenium Thessaliae vrbem, Ormenium vocati lib. 1x. p. 438. notat, idem sere tradit Eustathius ad Dionys. Perieg. vers. 694. niss quod addat, allos hunc Armenium Rhodium secisse. nisil praeterea de hoc obscuro

Heroë mihi constat.

ASCAHAPHVS, hunc Apollodorus in catalogum suum rerulit, cum fratre salmelo. vide supra in Almelo. vbi errorem esse ostendimus, et illos Troiano bello interfuisse ex Homeri II. B. 516. documus. diuersus vero hic Ascalopbus Martis silius, ab Ascalopbus Acherontis et Orphes silio, de quo vidimus ad Ouid. v. Met. 539.

ASCLEPIVS. Apollinis et Coronidis filius, qui Latinis Aefculașias dicitur, soli Hygino inter Argonautas memoratus. Clemens tamen Alexandr. lib. 1. Stromat. pag. 325. Asclepium et Dioscuros,
etiam cum Iasone nauigasse ex Apollonio Rhodio narrat. nuperus
vero in Anglia Clementis editor nos remittit ad lib. 1. vers. 146.
vbi quidem Dioscurorum str mentio, sed nulla, quod sciam, in toto
Apollonio, Asclepii Argonautae. ideo vellem locum nobis accuratius
demonstrari. de Asclepio vero vel Aesculapio, cum omnia sint obuis,
et eum nemo praeter Hyginum adnumeret Argonautis, hic pluribus
non agemus. Obiter tantum notabimus, ipsium Hyginum, hic siluum Coronidis facere, et tamen Fab. xcv11. Macbonio filium Aesculapii ex Coronide etiam natum adsirmate. vbi vide Munkeri notas.
et ad sab. Clx1. et quae nos ad Ouidii Met. 11. 569. de matte
Aesculapii adduximus, et alii ad xv. 624.

ASTE-

ASTERION. omnibus memoratus feriptoribus. Orpheo vers. 162. Apollogio 1. 35. Valer. Flacc. 1. 356. Apollodoro lib. 1. cap. 9. voi corrupte 'Assesse vocatur. filius dicitur Comesae, de quo vide commentatores ad Val. Fl. d. l. Hyginus folus ipfi dat Pyremum petten, qui quis fit, ignorasur; et loeus fine dubio corruptus est. idem Hyginus alterum Afterions memorat Hyperafii filium, fratrem Amphicais. fed ille Afterius vocandus, ve videbimus mox, et supra ·lan in Amplione docuimus, vbi de Pellene vel Peline eorum patria egines, apad Hygimum etiam pro Pyrene, Pyrete rescribi posset, que somine in pugna Lapitharum et Centaurorum sliquis memorater spud Ouidium lib. xrr. Met. 449. Sed haec incertissima: alii cain omnes Comerae filium faciunt, vt Paulanias lib. v. 17. Comese eriam memoraeux inter Lapithas Ouidio x111. 284. an idem ille fe, non audeo adfirmare. nec etiam an ille Cometes, cuius filius Stereles Troisni belli zempore ab Euftathio adfertur ad Dionys. Periog. 484. qui Schenelus diversus est ab ille Herculis comité in espedicione Assazonia, Actoris filio, quem noster memorat lib. v. 90. vbi vide notas. et ab alio Persei et Andromedae filio, apud Schol. Apollon. 1. 747. Mater Afterionis ab Hygino dicitur Antigose, Pheretis filia. quod cognationem cum lasone ostendit. Pheres cain Crethel fraver, filius Acoli fuit. Ab hoc heroë vrbem Aftersun Thefalise, cuius Scephanus meminit, denominatam credit Simfors: Seephanus, wel a fulgore, vel ab Asterio quodam, ve et Enlathius a Berckelio adductus.

ASTERIVS. hunc ab Asterione diversum faciunt Apoll. 1. 176. et Orpheus 214. Hyginum, vel eius librarios, permutasse duos modo vidimus. Frates Amphionis dicitur, quare Patria et Parentes iis cummunes, neque hic respetenda, quae supra de lis diximus. omitem valerius Fl. niss quod Pius eum intrudere pro Deucalione ten set sib. 1. vers. 365. de quo in Deucalione. Apollodorus Asterium Comeras filium facit, sed ibi legendum Asterionem diximus, quem caniso Asterio, solumn memorat. Fuit et alius hoc tempore Asterios, Nelei filius, frater Nessorie et Periclymeni, qui ambo quoque

itter Argenautus fuere. wide Schol. Apollon. 1. 156.

AVGEAS. Solis filius, vt vidimus in Aflere, memoratur ab Orpheo versu 212. Apollonio 1. 172. et 111. 361. Hygino et Apollodoro. sed ominicur. a Valerio. An Augus, an Augus dicendus sit,
disputat ad Valer. Fl. 1. 394. Maserius, vbi quidam codices pro
Bote August habenti. vade Maserius ansam arripuit de Augis ctiam
Bote August. August etiam dici posse credidit. Munkerus ex. iudicio
gendi. August etiam dici posse credidit. Munkerus ex. iudicio

Moinsti ad Nigsist sab. 30. sed hoc ex sexione Graeca venisse puto, quia 'asyaise' asyats in genitino haber. Mattern eius Hygisus
sab. xiv. sacit Noupidomen Amphidomenis siinant. qui it Amphidomens Argonauta suerit, Avus et nepos huic aspeciationi simul interfuisse debuerunt. haec vero Nampidome mihi poorsus ignota. Angene
vero nomen forte habete potuit, ab Ange, sovore Amphidomensis
aui sui, de qua supra vidimus. Tzetzes Chihad. v. 137. pag. 65.
inter Solis silias recenset Angene ex Iphibas, quae acque ignota mihi ac Naupidome. Scholiastes Apollonii, qui nomine Solis, reuera
Phorbantis filium suisse Angene refert, dicit matrem suisse NyGei
filiam, alii vero Boochi siliam, de quo loco egi ad Ouid. 11. Motam. 593. ideoque hic non repeto. Reliqua de Angen, eius sabulo
et besto cum Hercule, vi quae ad Argonautica non pertinent, hic
attigere non vacat.

AVTOLYCVS, Mercurii filins, nome furandi arte, ex Chiose, vel, ve alii, ex Philonide Daedalionis filia. vid. Hygin. fab. 200. et 201. et de cuius genere vide Mezeriaeum ad initium Epikolae Ouidianae Penelopes. hoe voum adiicio, Seruium duos Autolycos distinguere ad Aeneid. 11. 79. priorem, eniam furem, habuiste filios duos Sifyphum et Autolycum, ex Sifypho natum Sinonem, ex Autolyco ferundo Vlixem. ita ve Anticha, quam corrupit Sifyphus, fuerit fratris filia. Memorat etiam Strabo Aurelycum furem et parierum perfosforem, qui in Parnaso habitauit, lib. 1x. pag. 439. ex Homer. Il. K. 226. A folo Apolledoro memoratur hic inter Argonauras, videtur autem antiquior, nam eius filia Anticlia a Sifypho Acoli filio iam compressa dicieur, et gravida data Lacrtae, qui etiam inter Argonantas numeratur, vide de Arreduce hoc Tzetz. Chiliad. VIII. 202. p. 149. Praeter es a quibusdem Alcimede, meter lasonis, filia Autolyci creditur fuiffe, de qua in lasone agemus, nec videtur Auus sub dudu Nepotis sui militasse, quare credo Apollodosum hunc Auselyeum nobiliorem confudifie cum minus noto Aute-Ives, qui se Argonautis circa Sinopen Vrbem adiunxit, cum Phlogie et Deilonte, ve narrant Apollonius lib. 11. 957. et Val. Fl. v. 115. hos Apollonius facit filios Deimachi, et fuille comices Herculis contra Amazonas, et deinde erraffe, et circa Sinopen habitaffe. quidam etiam Autolycum conditurem Sinopes, et eius statuam egregii opesis, a Stenide fastam, ibi fuisse positam, quae expugnata vrbe a Lucullo fuit ablata. vide Strabon. x11. pag. 377. qui addit hunc Autolycum vaum fuiffe ex illis, qui cum lasone nauigament. Hyginus vero eum et tres eius comites fuiffe filios Phrixi, quos alio nomine diuersi scriptores appellare consueuerunt.

AZORVS. Helychius, "Açues sunchres sivos, xuì s unaequirre rin 'Aeyas. Munker. ad Hygini fab. xv111. se ignorare fatetur, quis ille Azorus sit Gubernator Argus nauis. nec ego plus noui. nisi quod suisse conditorem Vrbis Azori credam, quae in Pelagonia siue. Tripolitide memoratur a Strabone sib. v11. pag. 327. et a Stepharo recensetur, qui et conditam a quodam Azora addit, reliqua quaerat me disigentior.

BVPHAGVS, hunc in Album Argonausarum ab Orpheo memoratorum retulit Carrion. Alardus voco caecos duces non tantum fequi

fequi folitus, fed corum errores ampliare, unhibet Employum. Infigni certe veerque ignorantia et negligentia: Orpheus enim verf. 136. ait,

'Aurine d' 'amreglieux aut Buduryos Habe Kepunds.

vbi apperet esse epitheton Coroni, et pessime Pendrierium vertisse Baphogam Coroni filium, vt arguit optime Ekhenbachius, qui hoc epitheton, Herculi alias datum, robur et strenuitatem indicare ostendit. vnde apparet versionem Carrioni fraudi suisse, et verum de eo esse, quod Ligsius de eo kribebat Cantero in Epist. Lix. Centur. 3. a Gabbema edita, Graecae linguae ignarum suisse Carrionem, et aeglectis sontibus, versionibus acquieuisse; immo ne Graece quidem kribere nouisse. de hoc vero titulo supéru, qui Herculi ob voracitatem, et quia integrum aliquando bouem comederat, datus, confisiendi Barth. ad Sunt. vi. 532. et Spanhem. ad Callim. Hym. in Dianam vers. 148. et 160.

BYTES. Atheniensis, memoratur Orpheo vers. 132. Apollonio L. 95. Apollodoro et Hygino, nec omifius Valerio Flacco 1. 394. licet Carrion eum inter Argonautas Valerio memoratos omiferit. Teleonris filius, qui diversus a Teleonre, parre Eriborae, a Scholiaste Apollonii dicirus. diuerfus hic a Base memoraro Quidio v.11. Mecam. 100, Pallantis filio, quamnis Heinfius ibi Teleonte creatum. pro Pallante coniecerit legendum. Meursius vero, ve ibi norauimus, pro Bute, Brycen legebat. Orpheo vero 'Annibye dicitur; fed quod stemma plane ignorare me fateor. Mater eius ab Hygino dicitur Zeunippe, Eridani fluminis filia. quae eriam incognita mihi : fusbicor vero, legendum ese in Hygino Apidani fluminis filiam, ve ita ex Thefalia maternum genus trahens, lafoni se etiam comitem adiunxerit: et certe solere haec flumina confundi docebunt notae an Ouid. 1. Met. 580. plures Buras Athenis fuiffe hoc nomine nobiles, et ab auftoribus mepe inter se confusos, puto: nam idem Apollodorus libro 111. cap. xIV. §. 7. Zeunippen memorat vxorem Pandionis, ex qua Erechthea, Buten, Procnen et Philomelam tulit ! cui etiam accedit Zzetz. Chiliad. v. 29. quae Zeuxippe ab Apollodoro dicitur fuiffe matris Pandionis foror, mater vero fuit Pafithes, Nympha Nais, teste Apollodoro lib. 111. cap. xIV. f. 6. sed hune Buten diversum ab Argonauta facit Meurs, lib. 11. de Reg. Attic. 6. qui et de eo agit in Cecrope cap. xvrri. meminit cius et Stephame in Beridag. Er hoc, familia nobilishma Ercebyradarum descendit. vide Harpoch et Austorem Etymol. M. in Beradog et Eresputade. Diuersus etiam creditur Butes Amyci filius, qui ex Venere suscepit Erycem, qui in Sicilia regnauit, quem Lexicographi momorari putant a Virgil. v. 372. sed confudifie illum cum illo Bute. Argonautam nostrum apparet, quod Apollodor. lib. 1. 1x. f. 25. et Apollon, 1v. 912. et Hygin. dicant, hunc Buren, Sirenum carmine victum, ad coe nataturum se in mare praecipitasse, sed Veneris bemeficio e fluctibus feruatum appulisse Lilybaeum, ibique sedes fixiste. Hic ergo perer Erycis debet statui, de quo omnia collegit Cluueriur de Sicilia Antiq. lib. 11. cap. 1. qui etiam notat, alios Erycem non Butae, fed Neptuni filium fecifie. Nimirum, vt faepe in his Heroibus vidimus, neuera erat Bume filius, sed Neptuni dictus. et

huc spectare puto verba Auctoris Etymolog. M. quae praeterierunt Clauerium, in Bersine. Erw Bérne, Bern, Bersine, vol. Instrans Berne calum, iam Venerem vocat, "Egonse politicare, visit est, Scholiaste explicante, Vrbis Erycis. si enim Busae filius Eryn, eo tempore vrbe certe Eryn nondum erat, vel satem eo nomine insigniri non poterat, nisi apsantir statuamus, vel Busen illum deversum ab Argonauta. certe Diodor. Sic. lib. Iv. p. 196. loquitur de Buse, ve ignoto vel indigena. nam Erycem filium Busae, Businsis erynges, dicit. Polyconem filium Busae memorat Pausan. lib. 1v. I. quem ignoro. Alius, sed ignorabilis plane, Buses memoratur ab interprete veteri lbidis Ouidianae vers. 609. de quo vide, quae ibi diximus.

CAENEVS. Elati filius, ab Hygino solo refertur inter Argonaueas; sed suspicatur Munkerus, hic quaedam ex Apollonio a glossatore quodam descripta, qui Caroni Argonautae memoriam, cuius pater fuit Caeneus, voluit illustrare. quod tamen nescio an persuadeat, cum in vitima parte illius capitis xtv. recenseat Cenes alterum, Coronis filium (vbi certe Coroni filius legendum) quem neminem nouisse air, cum Coronus fuerit filius Caenei et certe loca illa Hygini male adfecta esse credibilius est, quia nusquam mentio Coroni occurrit, quem alii adnumerant Argonautis. quare in primo loco adsentimur Scheffero et Munkero, qui nomen Coreni excidifie credunt, et supplent, Coronus Caenei filius, wrbe Gyreone. Scholiaftes tamen Apollon. 1. 57. dicit, quosdam Caenen, non Coronum inter Argonautas retulisse, forte haec confusio inde nata, quod quidam Caenea, non Elati filium, sed etiam Coroni filium focerint, quos Tecurus Hyginus fuit. ita certe auctor Scholiorum Homeri, in Iliad. B. 745. Kuirestas, vt ibi Leonteus vocatur, explicat Kaires, waible Koglow. Carrion Catalogo fuo adscripsit quoque Caenca, ve ab Orpheo memoratum; sed ille vers. 167. de Polyphemo Caenei fratre agit, non de ipso Caeneo, nisi in corrupto illo versu 168. lateat Caeneus. de Caeneo vero Lapitharum in pugna, eiusque miraculis vid. Quid. x111. 459. et feq. vbi et Elateius dicitur vers. 497. [Confer, quae Verheyk ad Anton. Liberal. c. 17. pag. 115. feq. de noc late disputat. HARL.]

CALAIS. cum fratre ZETE. nati ex Borea et Orithyia, quae filia fuit Erechthei Atheniensis regis, silii Pandionis: ab omaibus inter Argonautas relati, vt et ab Oppiano 11. Cyneg. vers. 621. Hic Boreas, silius Strymonis a quibusdam habitus, rex Thraciae. vide Schol. Apollon. lib. 1. 211. qui rapuit ex Attica Orithyiam Erechthei siliam. vide Apollod. lib. 111. x1v. 5. 2. Schol. Piadari ad Pyth. 1v. 324. docet, Boream virum quemdam Thracem susse, quia Thracas Graeci Bopesse vocarent, et silios Boreae venti distos, quia erant velocissimi pedibus; et Calain distum quasi mande Reven, Zeten, quasi Zeren, id est, zere sinora noi neserva, quibus similia habet Eustath. ad Odys. E. circa sin. pag. 240. Ed. Basil. Stat. v. Theb. 406. velis ministrantem Calain inducit, vide forte alas ipsi tribuerunt Poetrae, eodem modo vt Perseo, Daedalo et aliis, vt notum est ex Mythologis. Matrem Oristyiam constudune quidam

enm alia eiusdem nominis: Scholiast. enim Apollon. d. l. facit Cecropis filiam. cum haec fuerit Erechthei, altera vero Cecropis II. quae, nupra Macedoni, Europum genuit, teste Stephano, vide Meurs. Reg. Att. 11. cap. 13. et 14. Sororem habuere hi Argonautae Cleopatrem, quae nupta Phineo. de qua noster Flacc. lib. Iv. 464. et cuius historiam enarrat Triclinius ad Sophoc. Antig. 977. et Scholiast, ad vers. 992. ad quem obiter notandum, illum Scholiasten, quisquis sit, narrare maximam partem ex Apollodori Bibliotheca, in cuius tamen lib. 111. cap. x1v. f. 2. ita vt nos habemus, et aliter, et breuius narratur, vnde confirmari posset opinio Barthii ad Stat. 1. Theb. 121. nos tantum magni et immensi operis Mythologici habere epitomen. ex hac Cleopatra Phineus tulit Plexippum et l'andiona, vel vt alu, Gerumban, et Aspendum. hos ad Argonantas venifie, contra iniurias nouercae auxilia petentes, et cum iis abiisse in Colchida narrat Diod. Sic. lib. 1v. pag. 172. hos Boreadas mortuos esse in persequendis Harpyiis quosdam tradere, alios vero circa Tenum insulam ab Hercule occidos, narrat Apollodorus d. 1. Hyginus telis ab Hercule confectos refert, quo respicit Senec. Med. 634.

Seranie Alcides Aquilone natos.

vbi vide Delrium. Condidisse Calain Cales, vrbem in Campania, auctor est Silius Ital. lib. viii. 514. quam et lib. xii. 525. Threiciam Calen ideo vocat. sed Cluuerius Ital. Antiq. lib. Iv. cap, 6. Poëtam ex similitudine vocabulorum id finxisse censet, cuius sententiae accedit eruditionis summae Vir Camillus Peregrinus dissert. 11. de Campania Felice pag. 316. sed idem vir summus non observasse Clunerium notat, Silium de eius situ contraria dixisse; cum enim lib. x11, recte eam inter Campanas retulerit, lib. v111. eam collocet in Pelignis. Vnde vero editor numifinatum egregiorum ex Museo Iacobi de Wilde resciuerie, caput iuuenis alati in nummo Amisi Vrbis Galatiae esse Calais, nescio. et vellem nobis vel vnicum testimonium veteris scriptoris protulisset, quo suspicionem de Calai, conditore Amisi, firmasset. vnde etiam Cales vrbem, de quo modo vidimus, Calefium vocatam didicerit, vellem indicasset. perfuasum tamen etiam Cl. Iac. Gronouio, caput in nummo Amisi, effe Calais, video ex tomo 1. Thesauri Ant. Graec, in quem eum contulit; sed de vrbe Amiso mentione nulla facta, quod tamen oportuit. Ex Hygino tantum fab. 273. (non 237.) memorat, Calain in Iudis, quos Acastus fecit, Argiuis, vicisse diaulo: de quibus ludis in Acasto 'egimus. si iis vero Calais et Zetes vicerint, vixere certe post expeditionem Argonauticam, sed quo tempore ab Hercule perierint, nescio. Dion Chrysost, in Corinthiaca p. 458. quem indicio Cl. Gronouii locum debemus, hoc certamen a Neptuno et Sole institutum ait, in quo et Argo nauis vicit, quae postea a lasone fuit consecrata. vbi in Ishmo certamen, non Argis suisse commissum dicitur, et nulli, nisi Argonautae, certasse; non alii, quos Hyginus admiscet. Ceterum Calsin et Zeten saepe a scriptoribus confusos cum Amphiane, et Zeto observauit vir eruditissimus Schurtzfleischius in Animaduersionibus ad Longin. cap. z. pag. 66.

Digitized by Google

CANTAVS. et hit emnibus memoratus scriptoribus. Abanis des dicitur Apollons s. 78. et Schohastes facit allum Canethi, (rede mons in Bocotio,) qui alius Abanis, unde Bubocae incolae Abanes dicit. quocum et Orpheus facit, qui vers: 139.

Kuvale d' Evfluider "Azariabye dutegere.

Valerius voro lib. 1. 433. genitorem Abanca vocat. et lib. vr. 321. Euboicum facit. Abantus vero plures fuife, et alios etiam Abantus vero plures fuife, et alios etiam Abantus vocari vidinas in Areio. quare nostrum deducere licet et illo Abantus vocari vidinas in Areio. quare nostrum deducere licet et illo Abante, qui Melampodis silvus, nepos Amythaonis, pronepos Crethei fuit, vt ita genere lasoni sueric contuntissimus. Hygino dicitur Cerioniis silius, quod nomen certe corruptum est. Hie non rediit domum, sed, vt Hyginus refert, in Libya a Cephalione com Eurybare interfectus. Apollon. lib. 1. 485. a Capharro silio Nasamonis et Tritomidis Nymphae, (qui silius Amphithemidis, vel Garmantis. et ille ex Acacallide minori silia silius Phoebi.) cuius pecus abigere volebat, lapide istum canie Orpheus 141. simpliciter ia Libya periisse dicit: Valerius ab his dissidens cum lib. vi. 377. et vii. 422. in pugna cum Perse a Gesandro interemptum memorata Maserius ad lib. 1. 451. ad Canthum refert illa Senec. Medea vers. 622.

Anlis amifi memor inde vegis etc.

quae alii ad Tiphyn, alii Erginum spectare censent, vide Scaligeri
ad Propett, 111, v1, 23, sed focus ille mihi nondum planus esse videtur.

CASTOR et POLLVX. frattes, Iouis filii, Diofturi, notiores fe-3t, quam ve describi postulent, nam et mulli huins expedicionis Scriptori praeteriti: nemo ignorat etiam louis et Ledae filios dici. In qua generis origine hoc folum, quia omnia reliqua obnia, obfernandum, quod etiam lafoni coniuncti fuere fanguine, et familiam Acolidarum contigerint. Acoli enim filia fuit Calyce, quae ex Aethlio suscepit Endymiona, cuius filius Aetolus, eius Pleuron lulus Agenor, illius Demonice. quae ex Marte tulit Theftium, Patrem Ledae, qui rex fuit Actoliae. vid. Apollod. lib. 1. cap. 7. fed In hoc stemmare hoc incommodum, quod cum tot gradibus Thestius ab Aeolo distet, vix eius actas remporibus huius militiae congruere posse videtur, cui cot dedere nomina posteri Acoli, multo propiore gradu eum contingentes. Sed idem in Anceo, ibbich et aliis occurrit, nec tales in Historia Mythica nodi nos morari debent, cum saepe einsdem nominis auos et nepotes confuderint Pottaé, possunt tamen Dioscuri propins Acolo admoueri, si per Patrem Tyndarca adfeendamus: ille enim filius Perieris, et nepos Acoli fuit, ve Apollodorus stemma deducit lib. 1. cap. 1x1 9. 5. qui tamen alios Perierem Cynortae filium facere addit, qui fuit filius Amyclae, et hinc lib. 111. cap. x. 6. 3. et 4. ex Cynorta deducit Perlerem, ex illo Oebalum, et ex eo Tyndareum. sed hinc etizia perturbationes plurimae temporum: si enim Tyndareus tertius ab Acolo, qui poruit Leda, quae nona ab illo fuir, eius comiux fuiffe? neque eriam Castor et Pollux multo infra haec tempora detrudendi, cum ante Troiani belli tempora jam e medio excessetint; quod fi etiam verum fit, qui eredibile est Helenam, corum sororem, Belli Troiani

Troiset potulfe elle auftorene: L'este ille file Tyndatei fuit, decrepitam arum fuiffe, cum Troiam irene Graeci, esqueet. quem nodum non alites soluit Servius ad Virg. 11. Aeneid. 601. nis quod Pollux et Helena fuerint immortales, ideoque non fenschae viriis obnoxii, Caltor vero memalis: quae recio nulli faciafacera potesie. Idem Seruius observat, Argonemarum filios interfuisso bollo Thebano, illorum vero filios Troisno, fed inextricabiles hos podos relinquemus, funt et, qui Castorem et Ballmerm ex Nometi genitos, a Loda vero, jam anu feilicer, marriers, vid. Had. hin. t. Animadu, 15. nihil praetorea de pobilifimis his frantibue addine vacar, nife onia gemini et vultibus ita fimiles fuernat, ye vix digacsci potnerint ar ita fuifie confusos a veteribne, va Castori tribuerie hic quae aline Polluci, et non modo Caffores veruseque vocamerino sed nec in artibus, quibus alteruter excelluit, constitueine. Caffone eque gandere Horat. 11. Sat. 1. et f. 9d. 42. et alia dinerunt ,. fed Polluci equan Cyllarum et equestrem scientiam Propenius libe 1212 eleg, 21, et Virg. 111. Georg. 89. attribuunt, quit mempe aquus ille communis verique, et Poétie hace licensia germieratur. vido Seru, ad Virgil. v111. Aeneid, 642. cum vero hanc ad expeditionem le Celtor fuccingeret.

Poffus Amyclaca pinguescere Cyllaren harba

ve nofter came lib. z. 426. et reme permuent behende vet Statius vet. Theb. 329. whi wide Luzze, et practeres opene practium tulenis, fa adierie Triftuni Toro, 14, Comma pag. 268.

CEPHEVS. omnibus memoratus. Arcas fuit, et filita del, Lyacurgi fineer. vida in Ancapo priote, et Anabidandrie. Apollodorus lib. 2511 cap. 9. ex Pelafgo eius originem deducat inser filica veto Alei omisti Amphidamante, et vidimus. vide Paulino, viz. 4. Scholisflest veto Apollonii ilb. 1. 161. duos hec nomine fuita Ancada dicia, vaum Cephenj. Alei filium, alectum, quius Italianium meminic in Arcadicis, fed, quis illo fuerit, men addie, faiso pomine Cepheus, filius lafit, quem memorat Aratus in Phaeseus, vetf. 1791. quammis-Theon Instance dici non a patre, fed ab lio, Inseni filia, vetfis Capheus Agamonis filius, de quo man videbirma. et inse Germanicas vetf. 1844.

Infides coion coclam cum coninge Cophens:

Amenus quoque verí. 440. Infidem vecat. sed potais Aranas Capbes Agenotis confudis cum Islii filio: Islam enim Aras memoratur Pausan. lib. v. 8. et viii. 48. vbi cum capite 47. narrasme Cephea, Alei filium, passisse Tegeas remplum Minemas Polistidi, Cephea, Alei filium, passisse Tegeann: seisse Minemas Polistidi, petile et illos consudisse Pausania. Tegeann: seisse Caphea etiania noster lib. i. 375. indicat. Pausan, lib. viia. 23. Caphyasum.condisorum facit. Seephanus vel 2 Capy Anchisae patre, vel a Caphea oppidi nomen repetit. Capheas vero ille habitit Aeropum, et illu. Echemum, Pausan, viii. 4. et 3. et cius mainen apud Herodosum 1x. 29. corruptum suisse ia Pagas vidinus ad Ouide 1x. Met. 412. Tertus vero Capheas Andromedae pater hue non perainata suis enim ille, vit notum, sequalis Perseo, qua sui pressuus Herculia, et ita expedizioni haic incensse nan pasuit: made dabico, an de

Cepbeo hoc capienda sunt, quae ex antiquo, sine dubio, scriptore profert Apostol. Cent. xvi. Adag. 22. vbi Comam Gorgones dictam suisse Asteropae, Cephei siliae, dicit, quo tempore Cepbeus cum Hercule militabat in Lacedaemonia, vt. illo absente incolumis ciuitas maneret. quae de nostro Cepheo narrat paullo aliter Paus. viii. cap. 47. et tunc forte Herculem hospitio excepit Cepheus, vt Val. R. 1. 375. dicit. sed in in fabula duos Cepbeus este consusos puro nam neque Cepbeus Rex Acthiopum potuit cum Hercule militare, cum ipse iam grandaeuus esset, quo tempore Perseus Andromedan liberauit, qui longe ante Herculis natales vixit. neque noster Cepbeus potuit Comam Gorgones a Perseo accipere, nifi singamus per manus traditam ad eum deuenise, austor supplementi ad Lexicon Moreti, Cepbea silium Alci, pro Alei facit. nisi operis adscribes se malumus id mendi.

CIVS. hic a nullo scriptore Argonauticorum, quod sciam, memoratur. sed reperi hunc apud Strabonem lib. x11. pag. 564. vbi
narrat, Hylam Herculis comitem raptum fuise fabulis tradi, simulque alterum comitem Herois Cium reuersum ab expeditione Colchies, vrbem sibi cognominem condidise: quod Strabonis testimonium
laudat etiam Eustath. ad Dionysii Perigesia vers. 806. vt Scherpenzeelii diligentia animaduertic. Casaubonus vero ex Scholiaste
Apollon. 1. 1346. observat, hunc Cium ducem Milesiorum suisse,
et idem Scholiastes ad lib. 1. 1175. vrbem hanc coloniam suisse
Milesiorum duce Cio narrat, cuius meminit Scylax. Plura de hoc
non observati.

CLIMENVS fine CLYMENVS. Soli Valerio Flacco celebratus lib. 1. 369. neque certi hic aliquid reperio, vande efficere liceat, quis ille fuerit. Vocar Poèta eum fratrem Ipbicli, quod incertiores nos facit, cum duo Ipbicli fuerint inter Argonautas. si vero intelligatur Ipbiclus Thessii silus, ille frater Althaeae, Clymenus vero Pener silius, et ita suisse Iphiclus Clymeni auunculus, si ex Althaea natus suit Clymenus, quia et Althaea suit silia Thessii, vide Apol. Lodor. lib. 1. cap. 8. qui et lib. 11. cap. 11. vocat Minyamum regem Clymenum, quem auriga Monoeci Perietes lapidis schu vulnerauit. patrem etiam Ergini suisse addit. sunt tamen, qui in Valerii loco legant; Clysium et Ipbisum, de quibus in issis Argonautis videmus. Addit Apollodorus, Clymenum vulneratum, suisse portatum in vrbem Orchomenon. quare sorte idem esse potuit, qui silius Orchomeni dicitur a Stephano in 'Asmassus. cuius tres erant stilii.

*Aσπλήδων Κλόμενός τα, καὶ 'Αμφίδουςς δοσκιδής.
wid. Eustath. ad Homer. Iliad. B. 511. Scholiastes vero Apollon.
lib. 1. 185. dicit, patrem Ergini Clymenum, suisse filium Presbonis,
lib. 12 street Eyei. Presbon vero fait filium Minyae et Clytodorae; teste eodem Scholiaste ad vers. 230. Austor vero Etym.
M. dicit Presbonem suisse patrem Spledonis, siue Aspledonis, vxorem ei fuisse Steropen. sed Stephanum Aspledonim et simul Clymeni patrem Archomenon sacere vidimus. diuersus ab hoc Clyments
Telei filius, cuium historiam narrat Parchemium in Eroticis cap. 1111.
et Hyginum fab. CCVI. (vbi Schoenei filium dicitur) et CCLIII. et
CGLY.

ectv. Filia dias Héspalyre vocator, quo nomine aliam ardentifimo amore in lebicless incensam fuiffe refert Turneb, z. Adu. 11. fed non addit quo ex auftore haec habeat. legitur vero apud Athemacum lib. xIV. cap. 3. quod fi constarer, hinc appareret, cognomines illas mulieros confusas; nam et Iphiclum Clymeni fratrem vidimus fuifie. praecerea hunc Clymenum confusum cum nostro inche etian colligo, quia filium, quem ex incesto coitu cum Harpalyco filia fustulic, Presbonem vocat Eustathius ad Iliad. R. vers. 219. pag. 976. ica vocarum certe propter Presbonem, Clymeni patrema quod vere addit Turnebus, canticum quoddam Harpelyess ab illas quae Iphiclem amanir; effe dichum, verum esse potest; quia alia Harpalyce, aut a patre interfecta, aut in Chalcidem mutata dicitur. hanc vero, forte ab Iphicio repulsam, ex desperatione se praecipirem dediffe: et hinc de infelici eins exicu canticum hoc fuille compositrum et celebratum conjicere licet ex Eustathio, qui ad Homer. Il. e. verf. 280. pag. 1324. dicit Calycen effe canticum Stefichori, in quamdam Calycen, quae per amorem se praecipitauerit. effe et alcerum. Haspalycon de simili casu. quaenam autem illa Calyco fit ignoro, fuit certe quaedam foror Pindices Calyce, sed etiam eo nomiue macrem Cygni, quem ex Neptuno sascepit, fuisse, docebunt te notae Heinlif ad Ouid. Epifk. x1x. 133. quamquam Munker, ad Hygin, fab. CLVs1. pro Calyce, confecerat. Harpalycen, vel Harpalen. Sed mattem Cygni Calycen fuifie dictam hine puto firmazi posse, quia, quemadmodum Stesichorus, teste Eustathio, oden. illam Kadundy scripfit, ita idem Poeta ftripfit Rouver, quem citat Scholiast. Pindari ad Olym. X. 19. Ernetzeges de duripantenden Kuney. beer, quamuis Colycen illam non fuific mattem Cygni ex Athenaeo: lib. ziv. cap. 3. colligere licent, qui landans Stelichori carmen, dicit fuiffe illam captam Euathli amore, et repulsam, se ex; Leucade praecipitale, et fuise virginem pudicam et moribas probatiffimis. Ita nihil in his certi, in quo confistamus, reperire licet. Sed haec nos longius a Clymene abduxerunt. alii videntur hunc: cumdem fecisso, qui Pexielymenus (licet Valerius ambos referat) namin Begino videbimus illum Perichymeni, ex ab aliis Clymeni filium. statui : vt et mater lasonis et Admeti ab his Clymene, ab illis Perielymene vocatur.

clytivs. Orpheo, Apollodoro et Flacco nostro ignotus, sed ab Apollonio lib. 1. vers. 26. cum lphito ex Oechalia venise dicitur: quare aliqui in Valerio eum Clymene voluise substituere viditurs. Scholiastes dicit, suise filios Antiopes. Pater eius suit Eurytus: sic Hyginus vocat, quem regem Oechaliae ex Homero suise Scholiastes distrus ostendic, de quo in Euryte videbimus. Scholiastes ad Trachin. 268. ex Euryto quaruor silios prouenisse ex Hesiodo docet, inter quos Clytius et Iphins. Matrem vero vocat Ansiochen. Aristocratem vero tres silios statuere, praeterito Iphito, addit. idem ad vers. 355. silios Euryti ab Hercule occisos praeter Iphitum, qui in Endocam sugit, narrat. Hyginus matrem dicit suisse filiam Pylemis: sed et hunc ignoro, neque de Clytie ant Iphito plura indagare potui. Pythius male vocatur in vitiosis Diodori Siculi lib. 1v. pag. 169, codeibus, cum Clytius dicendus sit.

CORO-

CORONVS. Caenei filius, de quo iem alhquid fupra in Creme vidimus, memoratur hic Orpheo vers. 136. Apollonio lib. 1. vers. 57. et Apollodero: aliis omittitur. Duo autem fuerunt Caenei, vaus Atracis, alter Elati filius, qui fuit pater nostri Coroni. De hoc Elato et Caeneo non repetemus hic, quae diximus ad Onid. stt. Met. vers. 186.. Rex fuit Perrhaeborum, quarum vrbs erat Gostyna. vide infia in Pobystomo. Hic Coronus, Lapitharum dux, in bello contra Aegimium, Dorienhum regem, cui Hercules se socium addiderat, ab hoc fuit interfectus, Apollodor. lib. 11. cap. VII. 6.7. Muius filius foit Leonteus, qui in Bellum Troianum cum Polypoote, filio Perithoi, profectus fuit, vide Homer. IL B. 744. vbi Eustathius dicit, eum cum Polypoerae Lapitharum ducem fuisse fa-Sum, cum Perithous cum Theseo ad inferos expedicionem sumserat, rapiendae Proferpinae caussa, meminit eins etiam Dichys lib. s. cap. x111. et Hygino capt. x ev 11. restituit eum Micylius. eumden inter Procos Helenae recenfer Apollodorus lib. 211, cap. 1x- f. 8. An hic fuerit Coreners ille Lapitha (ita enira puto vertendum, non films Lopiebae) cuius filiam Lyfiden Aiax habuit vuorem, selke Stephano in ostalde, nescio, ex his vero Philacum natum dicie Stephanus, et Herodotus lib. vs. 35. Miltiadis genus ex Philace, filie Aiacis deducit, qui Athenienti civitate donarus, tribuit nomen tribui Philiadarum nescio vero, vnde in Indicem resulerint edicorea Philaeum Aeaci filium; certe Herodotus id non dicit, sed Aiacis filium fuiffe, ve et Marcellinus auctor viene Thucydidis in inicion ubi pilater dicitur; voi Hudforius ex aleis scriptunibus Philacum hane illustrat. stims Corosses, frites Therfundri, ab codem Stephano memoratur in Koguveler, qui Therfander fuit fifius Polynicis, vide Schot. Apollon. IV. 1764: er Paufan. Ix. 34. qui et Therfandrum SilvPhi filium facit.

CYLINDRVS. hunc folus Hyginus refert inter filios Platini et Chalciopos, qui ex infala Dia Argonausis accellere, sed cum nemo altus cum hoc nemine agnoscat, pueso corruptum hoc nomen este, es locum dandum CYTISORO, qui et Cyrons dicinus, quem camaes agnoscune, et Munkerus etiam ad fab. 111. pto Cylindra reducendum crodit, et Hesadoso, Melae et aliis Cyniferum dici docuit. Valor. Flac. v. 461. etiam Cyriferum vocat. vt et Schol. Apolion. 11. 390. et ipse Apollon. lib. 11. vens. 1159. reliqua vide in Argo.

DELLEON. cum frattibus Autohyco et Phlogio accessie Argomentis ad Sinopen dicitur ab Apolton. II. werf. 957. et Val. Fl. v. 239. vide supra in Autohyco. hic, ve reche suspicatus est Manniceus, corrupte apud Hygimum vocatur Demelear, nam conjungitur frattibus suie, ve ab atiis scriptonibus. hunc seriba, cum sciner ab Homero Demolesses, silium Antenocis, memorari, pro Deileuse sorte suppossiti.

DEVCALION. memoratus Hygino et nostro Poitae. Hygino est Minois et Pasphaës situs. et cerse inser situs Minois eo nomine vaus memoratus ab Aposteti. lib. 111, cap. 1. 5. 2. et Diodoro lib. 111, pag. 183. et lib. v. pag. 232. vbi parrem Idomenei suisse scribit. vide Moursii Cretam lib. 111, cap. 3. et aetas faris engruere pro ratione Chremologica Mythici temporia posse. Nam et Theseus

Thesens huic expeditioni socius a multis refereur, quem Minois. actate vixisse constat. et filius Deucalionis, Idomeneus, Troiano bello interfuit, cum alus filiis Argonautarum, tamen inter quatuor Deugaliones, quos recenser Schol. Apollon. 111. 1085. etiam ille Minois filius legitur. Fuit et alius, Abantis filius, qui si Abas Meampodis filius fuerit, ex Crethei genere, et cognatione Iasonis fuiffer Deugalion. vid. Supra in Cantho. sed de hoc nihil repperi. Valerio vero nostro lib. 1. 366. dicitur frater Amphionis, ex Hypso matre, et Hyperesio patre, et venisse ex Pella, vide quae in Amphione notanimus. Et ille forte erit, cuius Hellanicus meminit apud Scholiasten Apollonii, qui nihil de genere aut patria addit. Pius ad Valerii locum Deucalionem hunc extrudere conatur, et Afterium pro eo inserere, qui Phylaci et Clymenes filius, frater Alcimedis fuit, sed forte adicripserit aliquis glossator Deucalionem Asterii fuiffe nepotem, Minois filium: nam ita Mythologi plures stemma deduxerunt, vid. Diodor. lib. 1v. pag. 183. et Meurs. Cret. lib. 111,

ECHION, nulli omiffus, filius Mercurii, et Antianirae, vt redo Schefferus apud Hygipum nomen matris correxit, ex Apoll. 1. 56. Orpheus vero Laosboin Mereti filiam vocat vers. 134. vbi tamen melius Meverolo legeretur. et apud Hygin. 160. legendum puto. Echion ex Antianira et Eurytus. Geminos fuific Eurytum et Echiona ex Pindari Iv. Pyth. 316. colligere licer, nam διδίμας νοκατ; Aethalides vero Mercurii filius ex alia matre fuit, vt vidimus. Alope venisse dicuntur; cum vero variae fuerint hoc nomine vibes, ut ex Stephano et Strabone est manifestum, Hyginus addidit, quae nune vocatur Epbesus. quae verba an ab Hygini manu sint dubito. Plinius etiam lib. v. 29. Alope etc. vacata est Epbesus, sed verosimilius puto ex Alope Thessalica, ab Alope Cercyonis, vel Actoris filia, dicta, venisse, et ita quosdam putare addit Hyginus, et Scholiast. Apollon. 1. 51. dicit, esse ciuitatem Thessaliae, vel Magnesiae: Orpheus mergylesen vocat, quod epitheton non conuenire puto Ephelo, sed bene vrbi Thessaliae, quae regio montosa. Mouere etiam aliquem posset, quod Arcas vocetur lib. v11. 543. et Nonacris proles IV. 141. fed hoc ratione patris Mercurii, qui in Cyllene Arcadiae natus fingitur, vnde et Parrhafio galero eum ornat Valer. IV. 137. Hic Echion, vt decebat Mercurii filium, aftutus et dolosus, exploratoris munere inter Argonautas functus fuit. Idem videtur fuille, qui inter Apri Calydonii venatores cum fratre Euryto, vel Eurytione memoratur Ouidio lib. viii. Met. 312. et templum Matri Deum fecisse eidem dicitur lib. x. 686. Alios hoc nomine, ve focium Cadmi, et patrem Penthei, et alium conditorem Echinadarum hic recensere nihil attinet.

ERGINVS. a nemine omifius, Neptuni filius Apollodoro, Hygino et Valerio Flacco 1. 416. peritifimus rei naualis et siderum, et ideo quasi vicarius Tiphyos, cui mortuo etiam successit. vid. Val. Fl. v. 65, et viii. 177. et hunc respicere illa Senecae Medea 617.

> Tiphys in primis domisor profundi. Liquis indosto regimen magistro.

putat Maserius ad Val. 1.416. Scaliger etiam ad Propert. 111.23. h sequen-

sequentem vers. 622. Aulis amissi memor inde regis ad Brginum refetebat, vid. in Cambo quae diximus. Scholiastes vero Apoltonii ad lib. 1. vers. 185. facit Clymeni et Buziges filium, nepotem Presbonis, de quo vide in Clymeno. qui cum et Periclymenus dicatur. Hyginus dicit, quosdam eum Periclymeni filium dicere. Schol, Pindari etiam ad Od. IV. Olym. 31. Clymeni filium facit, fed idem ad Od. IV. Pyth. 61. Periclymenum, Erginum et Ancaeum filios Nepruni dicit. vnde videmus, faepe filios et nepotes alicuius promiscue dici a veteribus, quare Scholiastes Apollonii eum vocat mesu-Lives dubyoror, et possunt hae diversae sententiae ita forte in vnum coire, si stemma hoc modo deducatur. Minyas creditus filius Bocoti, et Hermippes, sed obest erat Nepruni; licet Hyginus fab. 157. ipsum Bocorum filium Nepruni faciat. Minyae ex Clyrodora erat Presbon, et Periclymene et Ereoclymene; Schol. Apollon. 1. 230. ita ergo per Presbontem ex Neptuno descendit, et simul ex Minyarum familia. Minyam Chrysae er Neptuni filium facit Paufan. 1x. 36. eiusque filium Orchomenum, quo fine liberis mormoy regnum Orchomeniorum ad Clymenum Presbontis filium transiit. Presbon vero etiam filium Clymenum habuit, vr vidimus modo. per matrem etiam descendebat ex Nepruno: Clymeni enim vxor Buzyge, crat filia Lyci, teste Scholiaste Apollonii 1. 185. Lycus Vero etiam Nepruni filius, Hygino fab. 157. et Celaenus, Begei filiae, quam tamen Atlantis filiam facit Apollodorus lib. 111. cap. x. 6. 1. Tzetzes vero facit filium Promethei et Celaenus. Eustathins ad Homer. Iliad. B. 511. pag. 206. Erginum Clymeni filium facit, qui Thebas vedigales fecir et habnit, donec Hercules interfecerit Erginum, Ascalaphi et lalmeni progenitorem. Ergini filium dicit fuisse Azea, eius Actora, cuins fuit Astyoche, et ex illa Afcalaphus et lalmenus, vide et Schol, Pindar, Olym. IV. 2. et Pausan. Tx. 17. et 37. vbi in fine agens de Astyoche, dieit eam fuisse filiam Actoris, 'Agine (corrige 'Atine) neptem, Clymeni proneptem, omittens Erginum. qui tamen, an idem Erginus fuetir, qui Argonauta. dubitari potest, quia ille Orchomeni rex dicitur, et ex Minyis descendere, noster ex Mileto venisse refertur ab Apoltonio, Orpheo et Hygino, fi duo diuersi fuerum, corum res gestas inter se confusis statuere debemus. Ceterum Orpheus vers. 150. dicit,

"Ηλυθε δ' Εργίνος Βρώγχα πολύπυρου **ἄραςαυ** 'Εαπρολιπών.

quae interpres vertit, venit etiam Erginus Branchi, ita distinguens, quasi silius Branchi sussilet, et ita cepit Eschenbachius, qui hoc pugnare cum aliis dicit, qui Neptuni silium faciunt, quia erat antiposes Neptuni. sed oportuerat ergo Branchi genus ad Neptunum deduxise. sed Branchus vulgo Apollinis silius statuitur. vide Lutata ad Stat. viii. 198. quamuis ex Varronis, quem adducit, loco, potius eius amasius videatur sussile, vt et ipse Lutatius ait ad lib. 111. 478. vbi Thessalum dicit susse, vide et Conon. Natrat. xxxiii. et Menag. ad Laërt. 1. 72. quare illa Orphei ita capienda, vt coniunctim Exaperina sussesse Branchi, id est, Miletum, vel eius agrum, vbi erat templum Branchi, de quo omnio nota, et dista aliis hic non repetenda videntur. [et

ita interpretatur quoque Gesner illum locum in sua editione.

HARLES.]

ERIBOTES. Teleontis filius, memoratus Apollon. 1. 73. Valer. Flacco 1. 402. et Hygino. Orpheus et Apollodorus eum ignorant. obscurior huius Argonautae origo: nam hic Teleon, eius pater, diversus est a Teleonte, patre Butae, ve notat Saholiast. Apollon. ad lib. 1. 94. nec tamen indicat, quis fuerit, aut vnde oriundus. Eumdem etiam ese, qui Eurybates ab aliis vocatur, ex Herodoto notat idem Scholiastes ad vers. 73. et Hyginus in fine cap. xIV. dicit in reversione periisse Eurybaten Teleontis filium, quem antea Bribesen vocauerat, eodem modo vt mox Erytum et Eurytum eumdem fuiffe videbimus. Maserius in notis ad Val. Fl. 1. 401. ait. Orphea scribere. Beiboten Medicinae peritisimum fuiffe, et Oilei vulnus, a Stymphalidibus illatum, sanasse, quae ego reperire non potni in Orpheo, sed ea narrat Apollonius lib. 11. vers. 1032. et seq. et tamen in Lexico Historico secure compilator hoc ex Orpheo quoque tradit. Pausanias lib. v. 17. in ludis funebribus Peliae Eurybasar disco certale narrat. Sed quis fuerit ille incertum effe ait. forte noster Argonauta Eurybates fuit, quem non mirum nos ignorare, si Pausanias nihil certi de eo resciscere potuerit. An interciderit memoria huius Herois, quia postea Eurybasis nomen ita infamatum fuerit propter furem et scelestum Eurybasen, vel Eurybaann? (de quo vide Suidam et ibi adnorara) vt Eurybaten pro scelesto homine vsurparent. its vtitur apud Athen. 1x. 8. Amphis, vide et Alciphron. Epift. 111. 20. et ibi notas Bergleri. et Eustath. ad Homer. II. A. 320. vbi mentio Eurybatis Kijoung, dicit inde 'Eugu-Bartuedas pro mongeseedas, et proncrbium Eugustany mongely elden arles, ortum, et sic omnes Paroemiographi, Eurybatum alium Euphemi filium, memorat Anton. Liberal. Metam. cap. 8.

EVMEDON. foli Hygino memoratus, cui Liberi Patris et Ariadnae, Minois filiae, filius eft, et ex Phliunte venifie dicitur; ita vt frater fuerit Phleiantis et Staphyli, de quibus infra videbimus; unsquam vero hunc Argonautam deprehendere potui, neque eius nomen inter filios Bacchi, quos enumerat Scholiaftes Apollon. 111.

996. quare eum indagandum felicioribus relinquo.

EVPHEMVS. nulli Argonauticorum scriptorum neglectus, Neptuni filius, Taenarius patria, ex Europa, Tityi filia, Hygino. Taenari rex fuisse dicitur Scholiasti Pindari Od. Iv. Pyth. 61. et 307. in qua ode multa eius mentio. Ad versum 77. Neptuno ex Europa dicit natum, in ripis Cephisi fluuii. ad vers. 15, et 39. idem Scholiastes dicit natum ex Mecionice, Eurotas filia duxiste vero vxorem Alcmenes filiam Laonomen, et ex illo septimum decimum esse Bartum. fine Ariftotelem, qui condidit Cyrenen. Ad versum tamen 455. dicit, Euphemem in Lemno coiiffe cum Malache, et inde natum Leucoobsuem, vnde Arifforeles descendit, progenitor Arcesilai Cyrenaei, in cuins laudes hymnum illum cecinit Pindarus; et ibi plures Eushemes recenfet Scholiastes. Tzetz, ad Lycoph. Alex. vers. 887. etiam filium Mecionices, fine Dorides, (ita enim viri docti emendane pro Orides) filiae Eurotae, facit, et cadem fere, quae Scholiastes Pindari narrat. vide et lo. Tzetz. Chiliad. 11. 43. vbi triplicem h a

matrem Europen et Mecenicen filiam Orionis, et Otida agnofeit. Illa Oris vero incognita Mythographis, Neptuni vel vxor vel amica, posset forte esse filia Ori, quae et Leis dicitur, ex qua Neptunus etiam Althepiam susceptife dicitur Pausaniae lib. 11. 30: in Apollonii editionibus lib. 1. vers. 179, legitur vulgo,

Tulvager auf 'en reier denne Noduppes laure.

vbi certe, vt iam observauit Simson in Chronico, "Eudoquos legendum esse constat, quia de hoc Argonauta ibi agere certum esse mana et Polyphemi, Elati silii, iam meminerat vers. 40. Quam indiligenter vero Hoelzlinus in Argonauticis versatus suerit, notae eius ad hunc locum probant: cum enim Euphemem ab aliis dici adnotasset, addit, Orphea eum ne nomine quidem nouisse: cum disertim eius mentionem faciat vers. 103.

Танициейс в' Ебфикос Уви etc.

fed video quid fesellerit virum minime malum: neglectis Graecis Orphei verbis, Latinum interpretem consilluit, qui cum elloques, litera prima minori scriptum, deprehendistet, versit

Tuenarensque CELEBRIS venis, Meléasidis versices
Linquens Aulonas.

er hanc verlionem retinuit Eschenbachius. [Gesner vero in sua interpretatione Tuenarlenfis Euphemus relle dedit. HARL.] Pradierins omitit torum 7) Eliquus: et hinc iam nouem nobis Argonauram protulerunt Taenarea-dictum, qui epitheto dopque, id eft, celebrie, brnatus ab Orpheo effet, hinc Carrion Graecarum, vt vidimus, Ilterarum rudis, in Catalogum suum ex Orpheo Taenarieum refulia quem infelix Alardus in sua editione Thenaricum iusht vocari. bellus vero in versione metrica totum Euphemi nomen omisie, ve et Pradierium fecifie dixinus. Eg egium certe exemplum, ex quo discere omnes poterunt, quanti habendae fint versiones, etiam do Sif fimorum virorum, et quam turpiter errent, qui illas consulere femper solent. Quo vero maxime celebratus est hic Euphemus, Bales ille, gleba fuit, quam in mare iecit, et vnde nata infula Callifte, postea Thera dista, quod in locis ex Scholfuste Pindari et Tzetze laudatis refertur, et ab Apollon. Iv. 1562, et 1755, vbi vide et Scholiast. Praeterea dicitur potuiffe pedibus mare ita permeare, ac fi per terram iter faceret, (quod idem de Orione narratur) quod explicat Tzerz. Chil. 11. 41. quod fuerint gubernatores celeberiimi, qui numquam mari flamnum aut naufragium fecerunt, nam noster Euphemus newerde nauis Argi eriam dicitur Schol. Pindar. d. 1. verf. 36. et 61. et apud Apollon. lib. 11, Euphemus columbam de prora dimittit, vt iter per Symplegadas apericet. Euphemi etiam In ludis Peliae meminie Paulin, lib. v. 17. et dicit comitem lasonts fuife: ex hoc forte descendifie Euphemum fuspicor, cuius mentio fit apud Schol, Pindi od. Pyth. 1x. 185. whi de Antaei vrhe leaffa agit; quem dinerfult esse ab Antaeo, ab Hercule visto, sed alterna air effe, φ συνκάμασε Ευφημος, ε ci απόγενοι μετφανσαν είς Κυρώνην. Euphemi etiam memoriam consecrauit Cl. Grononius, et Thesauri Gracci parti primace fol. Geg. interuir, nec monuit vade eius imuginem petierir, neque etiam ex illa quidquam desumi potest, vude Euphemi efficiatur imago, cum vel Neptuno ipli, vel cuicumque Neptuni

Nepsimi filio, codem ium accommodari ptofit. Euphemem vero im effingere, vt in piscem definat, mihi indecorum videtur, et Tritoriem, Glaucum, aut alium Marinum deum hac forma exprimere magis solitos crediderim. Euphenium Eurybati alicuius patrem modo

in Europaso vidimus, nobis non aliunda norum.

EVRYALVS. Mecistei filius; hunc solus inter Argonautas numerat Apollodorus, ceteris indictum. Mecificus vero fuit filius Talai et Lufimoches, Abantis filiae. Talaus Biantis, et ille Amythaonis, qui Cresbei, ita vt fuerit ex Cretheidis, vnde et lason. sed ille in remogra aliquantulum seriora incidit: nam et aduersus Troiam navieraffe dicit Apollodorus lib. 1. eap. 1x. f. 13. et Pausanias 11. 30, com Diomede illum Arginos ad Troism duxifle ait ex Homer. Il, B. 464. quamuis ille posser alter, et forte ex eius posteris, fuisse ; name et fratres einsdem Mecistei, Adrastus et Parthenopaeus, qui fuir inter ieptem duces contra Thebas, (quamquam Parthenopaeum Apollodorus lib, 11. cap. v1. 5. 3. faciat Melanionis filium, sed Panf. 11. 20. et 12. 12. Talai) et foror Eriphyle nupta Amphiarao, am eidem bello interfuit. Quare fi noster fuit filius Meristei, fimul nepus cum auo Talao et duobus auunculis maioribus, Arcio et Leadoca, interfuiffet huic expeditioni. et post Troiana tempora vinitic hunc adhuc Euryelum, patet ex Paulan, 11. 18. fi conferatur cum cap. 30. nam ille enter Cyanippi fuit, qui a Biante Amythack nis filio quinque aerases distabat. alium Euryalum Neptuni et Euippes filium memoras Parthenius Erosic. 3. fed et ille tempore posterior. Apollodorus etiam libro 111. cap. v11, 6. 2. inter Epigonos recenset Eurypylum Mecestei filium, vbi cette Euryalum legere practer; ve idem inter Epigonos er Troiani belli duces memoraens fuerit. itidem vt Diomedes, cui iungit eum Pausanias. Mecisteas vero occisius a Melenippo dicitur Paulan, lib. 1x. 18. Ego vero pute Apollodorum in hoc viro errare, aut illum Catalogum malam manum paffum. Vnicum addendum; hung Euryalum intelligi in obscuro Ibidis Ouidianae loco vers. 287. credidisse Palmerium Exerrit, ad Scriptor. Graecosipag. 373. de quo vide notas ad illum locum. Euryalus inter Procos Hippodamiae, etiam refertur a Schol. Pindar. 1. Olym. 126. et Paulan. lib. vr. 21. sed qui eius patriam et parentes, se ignorare addit. An ille lateat apud Esymol. M. scriptorem in 'Eugundus, qui dicitur sie ruiv ururigent? an legendum 'Euefestes, non audeo definire, nec etiam an ex eo Pausanias et Scholiestes fint corrigendi. videant ernditi,

EVRYDAMAS. Hygino filius Iri et Demonassae. frater ergo suit Eurytionis, de quo mox agemus. addit Hyginus alios, filium Ceimeni facere; qui iuxta locum Xynium Dolopeidem vrbem inhabitabat, quae ex Apollonii lib. a. 68. ad vesbum sere versa sunt. vhi et Scholiastes notat Crimenen vrbem Thessaliam, et Dolopeida vocari Thessaliam. Orpheus dicit vers. 164.: venisse a lacu Boebeide, iuxta Pencam et Mesibaeam. vnde eumdem locum duplici nomine appellatum suisse documus ad Valer. Fl. 1. 449. nihil praeterea de hoc Earydamante reperi, quem Valerius noster omisic, vt et Apollodorus, qui lib. 11. cap. 1. 5. 5. memorat Earydamas quemdam, cul contigit Pharte, filia Danai. alius Eurydamas inter procos Penelo-

pae Homer. Odys. 2. 296. et alibi memonatur. vide Cl. Drakenb. ad Sil. 11. 178. Alius fomniorum interpres, cuius filios Abantem et Polyidem interfecit Diomedes It. E. 148. Tryphiodorus inter heroas, qui in Equo Troiano conditi fuerunt, memorat Eurydamanta, Peliae filium vers. 177. quem inter posteros Peliae non reperio, nifi alius Pelias, quam Crethei filius fuerit. Eurymas quidam a Polluce interfectus, quia erat calumniator, diagone, refertur ab Hesychio, vbi forte Eurydamas, praestaret legere, quod nomen notius. Olenium fuiffe dicit idem auctor.

EVRYTION. saepe cum Euryse confusus, memorarur Apolionies Hygino et Valerio Flacco 1. 378. Hygino [nec non Anton. Liber: cap. 38. aliis vero Afteris est filius, vide Verheyk ad loc. Ancon. Liberalis mem. HARL.] est Iri et Demonasse filius, itaque frater Eurydamantis, Irus vero frater Menoetil, et filius Actoris, Schol Apoll. 1. 71, ergo Patrocli patruelis. Hunc a Peleo (quem antea expiauerat, et cui filiam Antigonen dederat, teste Apollodor, lib. 111. cap. 12.) in venatione apri Calydonii interemtum dicit Apollodor. ibid. et lib. 1. cap. 1x. f. 2. quod modo videbimus de Euryse dici ab aliis. sed et Tuetu, ad Lycoph. 175. Euryeionem, Iri filium, occifum a Pelco, sed in alio venatu, et Irum frattem Polymelidia, prioris Pelei vxoris, fuifie ait. quod repetire se potuisse negat Munker. ad Quid. x1. Met. argum. fab. 8. fed fi legisfet totum locum Tzerzis, vidiffet illum, cum ante dixiffet, Pelea purgatum ab Euryto, deinde in fine notae addere, eum Barwiona Argonautam in venatu occidiffe. quod etiam Aristides Orat. 11. Platon. tom. 111. pag. 206. probat. idem natrat Anton. Liberal. cap. 38. *) Ouidius viii. Met. 311. Eurysienem etiam inter Meleagri socios in venatu momorat: sed quia Echioni adiungit, posset videri pro Europe posuisse. Eurytionis etiam meminit Anonymus de x11. Laboribus Herculis ab Allatio editus cap. v. qui liberauit Mnesymachen, Ole-, ni filiam, cum ab Augiae stabulo purgato ad Eurysthea redirec. contusionem vero Eurysi et Eurysienis inde prouenisse puto. quie Graeci patronymica non tantum in forc, sed et ser formabant, ve vidimus in Afforione, et ita Eurytus habuerit filium Eurytum, vt Maserium, sed nescio vnde, adfirmare vidimus: et Eurysion effet Eurytides, id est, Euryti filius. certe apud Virgil. x. Aeneid. 499. omnes editi fere habent.

Quae Clonus Eurysion multo caelaneras auro. sed Piërius iustit rescribi Eurydites, quod vnum idemque notat. Alius

*) Ad quem locum vide longam notam Verheyk pag. 255. 256. qui vero inter alia, Eurytionas, ait, plures inuenio, plures et iam Eny-ser, cosque, quamquam diversos, faepe inter se confundi, mihi perfuafifimum eft, fed de hoc Eury-tione cum cl. Burmanno dicere non auderem, alium ese, cni proprie Esryti nomen effet. Nam idem nomen est a diversis diverse, Quin et ab iisdem varie scriptum; vti enim Icarus, Icarius et Icarion; eumdemque iudicat etc. Hart.

Iafus, Iafus et Iafon; Glaucus et Giascon, vide Hemfierh, ad Arlfloph. Plut. p. 207. fic Eurysus et
Eurysion. Apollodor. I. cap. 8. 5. 2.
vocat eum Eugurisus "Autococ de Oliac. Sed libr. III. cap. 12. S. 1. vbi eadem habet, legit Coll. D' Orvill. pro Eugerimus Autuese, Treuter Tor "Autreges, wii et MSS. apud Gallum, qui idcirco EuryAlius Barysisa Centausus, qui Pirithoo sponsam eripuis, ost apud Pausan. lib. v. 10. et v11. 18. quem dubito suiso illum, mox ex Antonino Liberali produstum, quia ibi cum rege Oleni memoratur. Hyginus f. 32. dicit eum ab Horculo occissum, quia Deianiram petiit. et fab. 33. dicit krionis et Nubis filium suiso. eius et Homenus Odys. 4. 295. meminit, ubi Scholiastes videndus.

EVRYTVS. nulli praetermiffus, sed varie tamen scriptus. Valer. Fl. 1. 439. Hygino et Apollodoro Euryeus. Sed Orpheo 153. Apollonio 1. 52. Pindaro IV. Pyth. 319. Erytus. Emmdem ramen effe paret, quia frater geminus Echionis, filius Marcarii et Ausianieae dicitur Hygino fab. xIV. et CLX, et Pindaro et aliis. sed proprie "Eugures ab sugue, ve Etymolog. M. auctor in Alaures, "Egures Poctica licentia. hic in ludis funebribus Peliae fagitta vicit, teste Hygin. fab. 273. Diversus vero ille est ab Euryte Qechaliae rege (filio Seratonices, secundum Hesiodum, cuius fragmentum apud Schol. Sophoclis in Trach. 268. legitur, quod Aeschyli Schol. perpetam credo tribui ab Heñodi editoribus) patre Iphisi et Clyrii Argonautasum, ve ab Hygino et Apollon. 1. 88. dicitur. Hic magister Hexgulis, fagittas vt mitterer, dicitur fuifie a Theocrit, Idyl. xx11. 106. quem locum respicit Eustathius ad Homer. Il. B. 505. cuius siliam Iolen occiso patre et filiis captiusm abduxit Hercules. Apollod. lib. II. cap. VII, Schol. Sophoel. Trachin. 268. et 355. Pausan. II. 15. Diodor. lib. 1v. p. 165. et 169. *) Praeterea Athen. lib. 1x. a. dieit, Buryunn et filium fublatos ab Hercule, quia ab Eubocensibus tributa exigebaot. de hoc Euryee est epigramma sextum Callimachi, vbi nescio quid venerie in mentem Annae Fabri filiae, quae Baryron vibem camdem, quae Oechalia dicitur, explicat, cum sit viri nomen, patris loles, fed Homerus d. l. Euryti vrbem Oechaliam vocat, vide ibi Eustathium. sed fatale est Gallis nominum nomina in vrbes transformare. Homerus vero dicit ibi, Thamyrim venire ex Oechalia ab Euryto. quo respicere puto Lucianum in Piscatore pag. 202. Ed. Bourd. vbe Thamyrin jungit Euryse, et illum innuit Musas canendi arte, hunc Apollinem iaculandi prouocare ausos. idem vero est ille Enverus Dryopis pater Quidio 1x. Mer. 356. illa enim foror leles fuit; Alius etiam Euryeus, Actoris filius, frater Cteati fuit, qui Molionides distus, de quo vide supr. in Attorides. er ad Ouid. lib. viii. Met. 308. filius eins Thalpius, qui inter procos Helenae referrur ab Apollod. 111. cap. 1x. 5. 8. Hic Eurgens Peles a caede Phoci lustravir, vt narrat Tzetz, ad Lycoph, verf. 174. et deinde cum intereffet venationi apri Calydonii (vt vidimus ex Ouidio, quamuis Hygin. fab. 173. non Euryeum, sed Hippasum Enryti filium recenseat) ibi a Peleo imprudente et inuito occifius fuit. vid. Schol. Aristoph. in Nubib. vers. 1059. quod alii Eurysieni adkribunt, Euryeus etiam Melanei filius memoratur a Pausan. lib. 1v. 33. a quo Melaneo Eretriam, vrbem Euboeae, Melaneida appellari ait Stephanus in 'Resopta. hunc puto faepe confusum cum Euryse, Oechaliae rege, si non idem sit: nam oum plures Oechaliae fuerint, incertum de qua intelligenda Oechalia Euryti. vid. Eustath. ad Hom, d. l. Euryeus vero ille Melanei F. fuit in Messeniaca regione h 4

^{*)} ad quem locum vide Wesseling. Pag. 282. Heri.

gione cultus. vid. Pausto. 11. 3. qui et Epaminondam, notam vabem conditurum, praecipue Heroa Euryum inuocuse dicit cap. 26. et eius osta seruari in loco, qui olim Oechalia, postea lucus Carnasius dicebatur, cap. 33. Melaneus vero praestantissimus artis sagintandi, vi Apollinis sisius diceretus; Paus. 1v. 2. Maserius ad Vel. Fl. 1. 439. incertus est, quem satuat Euryum, an patrem loles, (quem Euryti alterius silium nescio vide facit) an Melanei (quem Meneleum vocat) silium, tamen Euryum, Echiona et Aethalides Mercurii silios, et inter se fratres. sed Aethalidae alia suit macee, vi vidimus. denique Euryum regem Cyrenarum a Phylarcho vocarii, quem alii Eurypylum vocauerunt, docet nos Schol. Apollon. 1v. 1461.

GLAVCVS. Hic, cuius parentes varie traduntur, Deus marinus factus, e nemine, quod sciam, Argonausis accensetur, nisi a Poside, quem laudat Athenaeus lib. v11. cap. 12. qui Argo nausis fabrum ez gubernatorem fuisse, et in pugna nausti cum Tyrrhenis nullo vulnere sauciatum; sed in imo maris apparuisse, et deum sactum. Apollon, lib. 1. 1310. post Herculem relictum, apparuisse Glaucesse e sundo maris singie, qui Herculis et Polyphemi satum non esse, ut in Colchida pernauigarent, doceret eos. reliqua de hoc en aliis Glaucis hic praeterimus, nisi si quis de Glauce, Sisyphi Filio-cogisse velit, qui silius Aeoli suit. et ita Glaucas, proximo genere lasoni

coniunclus, potuit focius itineris fuisse.

HERCVLES. Thebanus, Iouis et Alemenae filius, de quo venha perdere non licer, quia nulli non distus, sed notissimus est. Asgonautis se adsociasse omnes scribunt, immo Ptolem. Hephaestion lib. 11. tradit, Herculem aedificasse nauem, quae Argo a lasonis filio Argo, quem amabat Hercules, dista fuit, et propter quem cum lasone nauigarit, quae non congruunt reliquis, qui lasonem in prima iuuenta, antequam vxorem duxiffet, a Pelia extrusum omnes vno ore tradunt. Huic voluite omnes Argonaucas fummam imperii tradere, sed ipsum Iunonis constilii conscium, pronuntiasse Iasonem ducem, tradit Hyginus et Orpheus vers. 293. vbi Aristotelem lib. 111, Polit. 13. contrarium tradere notanit Eschenb. et notuiffe parere Iasoni, itaque deseruisse Argonaucas. Ancon, Liber. G. xx vs. *4 creatum etiam ducem adfirmat. vt et Diodor. Siculus lib. Iv. p. 178. ve lason demum post Herculem relicum summae rei præfuerit. Scholiast. Pindar. ad IV. Pyth. 305. relicum ab Argonautis, cum aquatum exilifet, Noster er alii, dum Hylam quaereret, tradunt. Varias sententias recenset Schol. Apollon, ad lib. 1. 1290. inter quos Hesiodi eriam refertur; scilicet iam relicum suise in Magnesia, in loco, qui and rife address dictus est 'Address, cui et consentit Stephan, in 'Adtray, quod vix verosimile videtur Berckelio, nec mihi. alii in Colchos peruenisse, et vicissim omnes Argonautas ipsi adfuisse in bello contra Laomedonta scribunt. Jadde Schol. ad Apoll. libr. 1. vers. 1207. et 1236. et Diodor. Sicul. lib. Iv. cap. 36. Pag. 281. HARL.] vide Schol. Pindar. 111. Od. Nem. verf., 64. re-

am quaereret, ab Argonautis elle la agunt. Harl.

fique de eins leberibus obuis, et an illi hac expeditione priores fuerint, vidienns ad Val. 1. 34. solique de Hercule praeterimus, ne tacdio delicatis finnus, quibus iam has Mythicas augas fallidium create credimus.

HIPPALCIMVS. Pologis et Hippedamise, Oenomai filiae, filius. ex Peloponneso, Pilis venisse auctor est Hyginus cap. xiv. Apollodorus vero lib. 1. cap. 1x. 5. 16. Peneloum filium Hippalmi inter Argonauras recenser, quem filium huius Hippalcimi fuille credo, et somen vel varie positum, vel a scribis corruptum per compendium scripcurae puto. Schol, Euripidis ad Orest. vers, 5. vbi stemma Pelopis haber, inter eius filios etiam habet Hippalmum, quem descripat fere ad verbum Apoltol. cent. xviii. adag. 7. (maje Munkerus eo numero cirar Zenobium, cuius tantum yz. Centurias edidit Schottus) Hypolessus vocat idem Hygin. cap. 84. et 97. Hippalemum Schol. Pinderi ad J. Olym. 144. fed Munkerus omnibus praefert Hypoternum. nec mihi displicet. nam et hoc nomen Diodorus habet lib. 1v. pag. 188. ex quo aliud form stemma huius Argonanme confici posset, ve non fuerir Pelopis filius, fed Itoni, et ille Bocoti, hic Arnes, quae filia Asoli secundi, ille Hippotis, qui Mimentis, et hic denique Aeoli primi, ex puo etiam lason et plurimi Argonautae. Vt fuerit ergo coniunctus fanguine Iasoni et Crethes. qui filius Acoli descendere quidem longius infra tempora haec vis deux flemme illud, sed et fimilia habuimus in aliis. vide in Ancese. HYLAS. Cui non dicus Hyles puer? vulgari dicto ex Virgil. 111. Georg. 6. celebratur, Theocrito, Virgilio, Apollonio, Valerio, Propertio, Scatio, et multis aliis memoratus, vide Barth, ad Stat. v. Theb. 443. Parer eins Hygino dicitur Theedawas, et mater Menedice Nympha, Orionis filia ; de patre consentiunt etiam alii. et inde Theodomoneens dicitur Propertio lib. 1. eleg. xx. 6. Scholinstes Apollen. 1. 131. Theodamantis, filii Dryopis, filium facit. Hellamican tamen Theomenitem, Theodamantis filium, patrem facere notat. vbi tamen Hoelz. legit, Octophera der) Octobeparres natel. idem Schol. ad werf. 1207. Complete, ex Hellanico profert, vbi etiam varise fessentias adfert. Anconinus Liberal, cap. xxvi. Ceycis filium facie. De que certius aliquid constaret, si supereffet Hesiodi liber de Riving grang, quem laudat Scholiaft, Apoll, ad lib. 1. 1290. et ita faifet fanguine coniunctus Herculi Hylas: nam Ceyx filius ffatris Amphieryonis, tefte Schol. Sophoel. Trach. vers. 39. alios Bien cum Hyde confudifie, ex eodem Apollonii Scholielle patet. vade fortale illa opiniu de Ceyce venit, nam Hyllum apud Ceycem regem Trachinis consedifie scribit Diodor. lib, 1v. pag. 169. et Paufan, lib. s. 33. Mater eius Menedice ab Hygino dicitur, vbe Muncherus mavult Mecionicen, Orionis filiam vocari ex Tzetz, Chil. 11. 43. quam vidimus a quibusdam haberi matrem Euphemi. fed hoc in medio relinquimus. Orpheus vers. 224. dicit, Hylam venife ad namem Argo, cum illo Anchifes, fine Acafte (de quo vide in Anchifico) ex Pheris, in quo eriam haeremus, quia alii omnes

en Dryopibus circa Octam venife scribunt.

IASON. Aesenis filius, dux et princeps expeditionis Argonautices, nulli man notus et celebratus, ideoque esus stemma, quod
h 5 cum

cum omnibus Cretheidis et Acolidis commune habait, non deducemus operofius, nec vitam eius omnem enarrabimus.. de matre eius ingens discordia veterum. Communiter Akimede Phylaci filia statuitur. Ita Apollon. r. 47. Valer. Fl. 1. 295. Hyginus f. 3. et 14. et Quid. Epift. vr. 105. Huius etiam genus incertum. Hyginus dicit Altimeden filiam effe Clymeni, vbi Mezeriacus ad Ouid. Epist, vi. inirio legendum censet Clymenes, quas mater Akimedes fuit, filia Minyae, vide Schol, Apollon, I. 230, et supra in Admeso. de Phylace videbimus in Iphicle. nam Clymene Phylaci vxor eriam Scholiasti ad vers, 45. vbi addit Herodotum Potyphemen vocare matrem lasonis, quae erat filia Autolyci, quae a Tzetze Chiliad. vii. 96. dicitur Polymele, et cuius foror Alchmede & quibusdam, mater lasonis habetur. Ab Apollodoro lib. 1. cap. 18. 5. 16. Polymede Autolyci filia vocatur, vt etiam vocat Tretres ad Lycoph. 272. qui ibi etiam alios Arnen macrem facere scribit. quod nomen in Acolidarum familia viitarum fuific docet alia Arne ex Acoli genere, quam vidimus ex Diodoro Siculo in Hippalsime. hanc Arnen ab aliis Scarphen, vel vt legitur in variis lectionibus nuperae editionis, Scraphen, vel Scaphen, vocari ait Tzetzes. ab Arne Acoli secundi filia, et matre Boeoti, vrbs Theffaliae Arm, teste Stephano, dista, de quo oracultum, "Apres gupestern petres Boshrur Lieben, cuius fensus obscurus: sed potest ad filium eius Booseam forte referri. ve enim Arne nomen habuit a patre, qui abundabat ouibue, ita illa ex Neptuno filium pariens Bocorum appellauit a Bobus. vid. Eustath. ad Homer, Il. B. 507. et ad Dionyl. Perieg. vers. 426. Et Erymologi M. auftorem in "Appy et Bourde, alii tamen Armen vibem deducunt ab Arne, nutrice Neptuni v. Tzetz. ad Lycoph. 644. et Etym. M. in "April. Practerea Andron mattem lafonis fecit Theognesem. Laodici filiam, teste Scholiaste eodem Apollonii. denique Trotzes d. l. Chiliadum, alios fuisse addit, qui Matrem lasonis facerent Rhoco, Staphyli filiam. Staphylus autem Bacchi filius duas babuit filias, Hemitheam et Rhoeo, vide Parthen. Erotic. cap. 1. Rhoeo autem dicitur concubuisse Apollini, et ex eo genuisse Ariam, qui pater fuit Oenotroparum. vide Tuetz. ad Lycoph. 570. fed nusquam legi cam Aefoni coniunctam. immo ipfe Staphylus inter Argonautas ah Apollodoro numeratur; ergo Auus sub nepotis ducta militasset. Vide in Stapbylo. Haec iam omnia, tam diuerfa, inter Mythicos hos scriptores componere, non est nostrum; sed multa forte nomine fuit Marer Infonis fortita, inter quae aliqua Epithetorum vice potuerunt fungi : vt in aliis Heroibus et Heroifin viu venire solet. Cererum Iasona metu Peliae Chrioni nutriendum datum plurimi inter iam adductos tradunt, et Pindarus Od. Nem. 111. 93. et praecipue IV. Pyth. 135. quo hymno lasonis praecipue laudes canuntur, et eius pulchritudo et forma vers. 153. celebratur; de reliquis eius factis, quae Argonauticam expeditionem secuta sunt, non agemus, sed vnum adhuc notari meretur, in quo temporis ratio non bene obsernata videtur ab omnibus fere Poëtis. Staphylus dicitur suisse Bacchi et Ariadnae filius, Thoas vero eius frater ex eadesn Ariadna genitus. Ita ve Hypfipyle, quae se Mineo Thoanse natam gloriarur apud Ouid. Ep. v. 114. si Iason ex Ruoco, Staphyli

file, fuiffet natus, cius fuiffet patruelis, at in hoc illud primum offendit in Staphylo. qui aetate prior Argonautica expeditione, iple feb sepote feo militare non potuit. At alterum maius, quod Thefeus infe inter Argonautas non tantum numeretur, a quo Ariadnam in Nazo deference Bacchus demum duxit, et hanc prolem suscepit. sed plans sessifie dicieur, quae in vasen hominis accatem conferre darum eft. nem plurima demum post Argonanticam expeditionem acciderant. Herculi enim iam prouelts actate adhaefit Thefeus isuenie, et in Amazonia expeditione socius fuit, interfuit huic expeditioni, venatui Apri Calydonii, et rapuit Helenam, quae circa Troismum bellum maxime floruit: quae omnia si Theseus tot temporum interuallis distinca egit, secula duo vel tria vixisse debuit. Certe lason Hypsipylen neptem Ariadnes nec videre, nec Lemni cognoscere poruit. licet noster Poëta huic difficultati occurrisse videri posset, per ea, quae de Ariadna memorat lib. v11. 279. vbi lafonem Ariadnae mentionem facientem inducit.

HDAS. mulli omiffus, Messenius, Apharei et Arenae, Oebali filise, filius, frater Lystes Hygino fab. x1v. vbi Munckerus de eius ano Ochale (nam vitiole Bubalus legebatur) videndus. Et hic ex polecis Acoli: Aphareus enim Perieris filius, nepos Acoli; Apollodor. lib. 1. cap. 1x. 5. 5. vbi Tyndarea etiam filium facit Perieris, ve ita Caftor et Pollux fuerint patrueles Idae et Lyncei. Et hine Schol. Apollon. 1. 151. dicit illos cum Dioscuris simul adolevife. Alii hunc Perieren, patrem Apharei, filium faciunt Cynorme, ve Apoliod. 111. cap. x. f. 3. Et Paulanias lib. 111. cap. 1. Cyportam facie Oebali patrem, hune vero duxisse Gorgophonen. Perfei filiam, et inde natum Tyndarea, ita vt Gorgophone bis nupta facial prime Perieri, vnde Aphareus, deinde Oebalo, vnde Tyndarem, ve fuerie frater Apharei buopirquos. et lib. 1v. 2. Perieri dat ex Gorgophone duos filios, Apharea et Leucippum. Apharea vero condife Arenen vrbem, dictam a filia Oebali vxore sua; Apharci succe filios Idam er Lyncea memorat. Scholiastes Homeri Iliad. 1. 557. dicie. Iden vulgo haberi Apharei filium, sed reuera fuisse Nestmi, and et adfirmet Apollodor, d. l. lib. 111. de matre etiam Arme non connes consentiunt. Scholinst. enim Apoll. d. l. Theocriton ion dare mattern Laocooffen, Pifandrum vero Polydoren. in qua nescio, an mon quaedam sit mulierum confusio. nam Pelea ex Antigone, Enrytionis filia, genuifie Polydoram narrat Apoll, lib. 111, cap. 12. f. I. quae Bupta fuit Boro, Perieris filio, quem Borum podes f. 4. dicir effe Sperchium flutium, et ex illo matrimonio merom Menefibiere. qui Borns ab aliis Mythographis inter filios Perieris son mumeratur, ve forte eius vxor fratri Aphareo fuerit a quibusdam data, qui legerant Polydoran nuptam filio Perieris. Eufach, ad Hiad. B. verf. 681. Polydoram hanc ex Polymela, filia Adoris, nature, et Achillis sororem facit. sed alii aliter, vide Schol, Apollon. 1. 558. Polydoram Procesilai vxorem, vnde nata vxor Molesgri, dicit Panfan. 1v. 2. de que vxore Meleagri mox dicemus. sliam opinionem de matre l'éae et Lyncei habet Tzetz. ad Lycoph. 511. qui alice Arnen, filiam Acoli, eius matrem facere dicit. de que Arne in lafone egimens. Ides veto ater et feren Hygino dici-

tur fuiffe, et hac nota als omnibus Argonautarum scriptoribus demonstratur, vide Valer. Fl. vii. 574. Ore procacem et deorum contemtorem, Apollonium eum inducere notat Barth, ad Stat, v. 505, et hinc in pugna illa cum Castore et Polluce, quam alii de sororibus Phoebe et Ilaira raptis, alii de praeda male diuisa, ortam narrant, ferociam ostendit, et Castora interfecit, vt Pollux Lyncea; quam caedem cum vicisceretut Idas, lapide Pollucem percustit, sed Jupiter Idam fulmine percussit. vide Apollod. 111. cap. x. f. 2. Pindar. Od. x. Nem. 115. Theocrit. in Dioscuris. Tzerz, ad Lycoph. 511. Ouid. v. Fast. 699. et seq. et alfos plurimos. Idas, qui bello Thebano interfuiffe a Statio narratur, non nofter quidem esse videtur, sed ad eius feroclam formatus a Poeta, vide vi, Theb. 553. vnde borridus verl. 603. improbus verl. 644. Nam Thebanus emt, et quem Lydeus prosternit lib. viii. 466. vbi Onchellium vocat, fortaffe etiam Neptuno, ve nofter Idas, ortum indicans: Onchestus enim Neptuno facra, ve notar ibi Baren, et Schol. Apoll. 111. 1240. Schol. Pind. 1. Ifth. 45. vade Onchesti plebes Neptunia Stat. VII. 271. eadem forte criam ratione alterum Idea Statius ex dinersa parte inducit lib. viz. 588. quem Taenarium vocat. cum et Taenarus Neptuno facra, vt Schol. Apoll. 111. 1239. Hic Idas etiam Marpeffam rapuit, et ex ea genuit Cleopatram Meleagri vxorem. Pausan. 1v. 2. de quo raptu vide Plutarch, de Flum, in Lycorma, et Schol, Homer, Iliad, 1. 553. haec Gleopatra etiam Alczone dicta fuit Hygin, fab. CLXXIV. vbi vide Munker. Maserius, cum ad Val. Fl. 1. 461. reste haec tradidisset, ad lib. 111. 544. dicit ex Alcyone Idam genuisse Atalantam, Meleagri vxorem.

IDMON. omnibus memoratus, sed soli Apollodoro in catalogo Argonautarum omiffus, quem tamen malam manum pasfum fuisse eredo, quia in sequentibus lib. 1. cap. 1x. 5. 23. lemona vatem ab apro percussum in Maryandinis narrat. Filius Apollinis et Cyrenes vulgo habebatur, sed Pherecydes Apolline et Astesia, Goroni filia, genitum scripsit apud Scholiast. Apollon. 1. 139. vbi et laudatur Chamalion antiquus scriptor, qui lamona, non nomen proprium Argonautae fuisse contendit, sed epitheton Thestoria, Maserius quoque ad lib. v. princ. notat Codrum Vrceum credidiffe Idmons effe Mopfum, quae suspicio etiam nata fuerat Caelio Rhodigino Lest. Autiq. xxxx. cap. 15. fed mox repudiata. nam omnes Poëtae et Mythologi Idmona diuerfum faciunt, et vatem sue augurem fuiffe tradunt, vt eum inter veteres vates recenset Clemens Alexandr. 1. Strom. pag. 334. vide Valer. Fl. 1. 228. vbi Phoebeins dicitur. et Mopfo, qui immanior et horrore deoque plenior, quietior hauss opponitur. Fuere et qui Abantis filium, et Argiuum fecerunt, tofle Hygino, inter quos Orpheus vers. 185, qui nothum dicie Abantis filium, quem Antianira genuit Apollini. Idem fere tradit Apollonius, vnde Scholiastes eius cognationem cum Aeolidis et Crethidis deducit: Abas enim Melampodis, ille Amythaonis, hic vero Crethei fitius. Harnspicis etiam munus obiisse ex Valer. 111. 438. conficit Maserius. Argolicum vocat eum idem lib. v. 2. etsi vero ex augurii et futuri scientia nouerat se in hac expeditione peritumem, non detrectauit tamen militiam, sod se lasoni adiunxit. de eius morte morte diuerfa quoque tradidere veteres, quorum opiniones recenfet Maferius et Weitzius ad d. l. lib. v. princ, Apollodorus ab Apro
in Maryandinis occifium narrat, cui et concinit Apollon. 14. 817. et
Hygin. fab. x1v. et Ouid. in Ibi verf. 504. vbi vide Saluagnium.
nofter vero Potta fatis et morbis lapfum dicit. Ammian. Marcell.
xx11. 8. eum prope Tibarenos humatum effe narrat. vide Senec.
Medenm verf. 652. et ibi Gronouium. ab hoc lamane diuerfus Epidaurius ille, Medicinae peritia in aula Adrafti celebratus a Stat. 11t.
389. et alius laman Pater Arachnes Ouidio v1. Met. 8. memoratus,
qui Colophonius fuit.

IOLAVS. Iphicli, fratris Herculis, filius, feli Hygino adnumeratus Argonautis. Hic ab Ouidio inter venutores Apri Calydonii memoratur lib. v.111. Met. 310. Ab Apollodoro eius pater Ipbiclus: Adfuit et Iolaus Herculi patruo contra Hydram, vide Scholiast, Nicandri ad Ther. 688. eiusque currum rexisse in illo certamine narrat Anonym. pe xis. Laboribus Herculis ab Allatio editus cap. 2. et eins precibus inuentuti restitutum fuisse, canit Ouid. 1x. Met. 429. alu eum mortuum dicunt, sed cum Enrystheus Heraclidas ab Atheniensibus deposceret, et bellum denuntiaret, reuixisse, et Eurysthea occidisse narrant, vide Schol. Pindari 1x. Pythior, 137. vbi addit. allos hoc de reddita seni inventute interpretari. eius vero tumulus honorarius erat prope Thebas ad Amphitryonis monumentum, vbi Iolaea sacra celebrabantur. vide eumdem Scholiast, ad 1x. Ol. 149. et iv. Nem. 21. et 32. Thueves 'Islas prope Thebanam vrbem memorat Arrianus lib. 1. de Exped. Alex. 7. vbi interpretes inter se contendunt, an lucum an fanum Iolai intelligi oporteat. In Sicilia quoque lolao templum et sacra instituisse Herculem, narrat Diodor, Sicul, lib. 1v. pag. 161. et vt deum in Sicilia et Sardinia cultum refert pag. 164. Iolaum hunc cum Protesilao confundi videbimus in Ipbiclo altero.

IPHICLVS, filing Thestii, Apellodoro lib. L. 1x. f. 16. Hygino cap. xiv. Apollonio 1. 201. et Orpheo vers. 158. memorarus. nec Valerio nostro comissius lib. 1. 370. quamuis ibi quidam Iphitum legant, sed perperam: cum quia bic Inhiclus Thestii silius a nullo praeteritus, neque a Flacco debebat negligi, tum quia, ve rece Maserius notat, media syllaba in Libitus corripiendadit, cum in lpbiclus fit anceps. Orpheo frater, ciryovos, Althaeae dicitur, quae et Thestii filia fuit Schol. Apollon. 1. 146. vbi Thespins male pro Theftins legitur vulgo. Mater vero Althaene ibi Laophonte dicitur. sed ad verf. 201. Scholiestes dicie Iphicium et Althaeam fuisse ex Deidamia Perieris filia: Apollodorus vero lib. 1. cap. VII. f. 10. dicit Thestium ex Eurythmide, Cleoboeae filia, sustylisse Althaeam, Hypermnestram, Inhicium et alios, vide supra in Amphiaras. Hyginus vero matrem Leucippen, tam Althaeae, quam Iphicli facit: quae fortaffe illa Lencippe fuit, quae ab Aeliano 111. var., 42. inten Minyadas numeratur, et ab Quidio Leuconor dicitur. vude cognatio eius cum lasone posser deduci, et simul ratio reddi, cur frater eius Clymenus vocetur, quod nomen, vt et Clymene, in Minyarum famiha vittatum finit, vide supra in Clamene.

IPHICLVS

IPHICLVS alter. filius Phylaci, pater Protefilai et Podarcis, Apollod. lib. 1. 1x. f. 12. quamuis cum omittat in catalogo Atgonautarum, quod fraudi fuit viro docto Eschenbachio ad Orphei vers. 137. qui cum Ipbiclo Thestii filio confundere videtur: reliqui omnes Argonautis adnumerant, et hic cognatione proximus fuit lafoni, et ex Acolidis: mater enim eius Periclymene, Minyae filia, quae et Clymene, foror Alcimedes, Iafonis genetricis, vide Schol. Apoll. 1. 45. et 239. et supra in Iasone. Auunculum lasonis vocat Hyginus, quia Alcimeden mattem Iasonis, eius sotorem, et filiam Phylaci faciunt aliqui. vide Heini. ad Ouid. xxxx. Epift. 35. per Patrem etiam ex Aeolidis deducebat genus. Phylacus enim filius erat Iphicli, huius pater Phylacus, illius Deion vel Deioneus, Aeoli filius. vide Eustath. ad Homer. Iliad. B. 697. Apollod. lib. s. cap. 1x. g. 4. Phylacus vero primus, filius Deionis, condidit vrbem Phylacem, teste Eustathio et Stephano in oudany. vnde Phylaeidem dictum Protesilaum a Propert. 1. x1x. 7. quidam putant: cum non ab oppido, sed ab auo Phylaco 11, patre Iphicli, ita denominetur: nam ab oppido gentili อบมหหหัดเอง, vel per periphrasin in Φυλάκης, dici docet Stephanus, quamuis et Φυλάκιος, de Protesilai, Iphicli filii, patria apud Luciau. in Dialog. Mortuor. p. 145. Edit. Bourdel. occurrat. Iphicli vxor Diomedes dicitur ab Hygino fab. CIII. sed ibi agitur de Ipbiclo, Herculis fratre, de quo in Iolao vidimus, quem Hyginus dicit effe didum Protesilaum, cum proprio nomine lolans dicatur. vide Munckeri notas. Eustathius Astochen vocat vxorem Iphicli, quae diuera videtur ab Astyoche, Actoris filia, de qua vidimus in Almelo: hic vero tanta pedum leuitate et pernicitate cursus fuisse dicitur, vt supra spicas triticeas posset currere, nec eas tamen laederer, vel, vt Demaratus aiebat, vt posset per fummas vndas labi. vnde in prouerbium abiit, Ipbicli celeritas. vide Scholiast. Apollon. d. I. et Tzerz. Chil. 1. 42. et Eustat. ad Hom. Il. T. 227. et Etymol. M. Auftorem in "Ioundog. quae Poetis hyperbolae vsitatissimae de quocumque, siue homine, siue animali pernici, vt multis Eschenbach, ad Orph, vers. 137, et alii ostenderunt. Qua tamen dote in hac expeditione nautica non commendari poruisse videtur, quia iam senior erat, et immunis omnium operum, sed vt monitor, qui inuenes ad virturem stimularer, adscieus. vide Val. Fl. 1. 474. quare mirari aliquis, cui Poetarum in historia Mythica temporum confusiones ignotae sunt, posset. Ouidium eum adhuc Troiano bello superfuisse tradere cum Laodania quae in Epist. x111. vers. 25. Soceri sui Iphichi, ve viuentis et sibi officium praestantis meminerit, nisi quis consusos Ipbielos, et eorum munera putet. nam Orpheus vers. 158. alterum Ipbiclan Thestii filium esse missum in hanc expeditionem, vt doceret Melea grum Althaeae filium, cuius anunculus erat, praeclara opera, vt iti tamquam eius rector effet. quem Iphiclum Valerius remo admoue Ad hun lib. 1. 370. cuius vacationem habebat alter Iphielus. Ipbiclum referendum est fragmentum Hesiodi apud Athen. lib. x1 cap. 14. vbi et Phylaci eius patris mentio fit, quis vero Ipbiclu fuerit, cuius Historiam narrat idem Athenaeus lib. v111. cap. 16 nescire me sateor. neque etiam an Parthenius in Iphicle, cuius opt ris meminit Stephanus in 'Aquiquiq, nofiri Herois res geffas descripse-

IPHIDAMAS. jes vitiose nominatur in Orphei editione, cum di-

cendus fit Amphidemas. vbi vide.

IPHITVS. Nanboli filius, Phoceniis, omnibus memoratus: nifi sutem ab Apollonio 1. 207. Ornitides vocatur, ve distinguatur a Naubele, Lerni filio, memorato eb codem Poeta 1, 135. vide infra in Namelio. Hoelezlinus Naubolum zlio nomine Haemona dici, es Oragian, qui et Orwyens et Ornyeion, effe; quia a l'aufania lib. 11. Iphicus Haemonis, Haemon Thoantis, Thoas Ornytionis filii dicuntur: et ex Ornytione etiam natus Phocus, unde Phocenses, sed haec admodum obscura. Pausanias lib. x. cap. 33. Naubolenses di-Ros Phocenfes olim tradit. et Homerns Il. B. 517. Schedium et Epistrophum, filios Iphiei Naubolidae, facit duces Phocentium: vbi Scholiaftes Naubolane facit filium Iphiel: ve et Scholiaftes Barthii ad Str. vii. Theb. 354. ipfe vero Naubolus Hippafides a Statio dicitu, vt et Hyginus notat, quosdam credidiffe, Iphieum Hippoli filium fuife, et ex Peloponnelo venisse, ita effet frater Afforis, de quo vide fupra, quae commia inter fe conciliare, non est opis nostrae. Filis Iphici Barynome dicieur, ex qua Adraflus. vide infra in Talao. alies est labitus Euryti, Oechaliae regis, filius, frater loles, apud Apollodor, lib. 11. cap. VI. S. I. quein Argonautis etiam admimetat Hyginus et Apollonius. lib. 1. 86. vide in Clytie et Euryte. vi pluribus de illis egimus. Hunc Ipbirum ab Herculo e turre praecipientum marrat Diodorus Sic. lib. 1v. pag. 165. quem tamen eferise in Enboram Scholiastes Sophoclis ad Trach. 355. adfirmat. Arram Iphiti, quem Hercules ipli abstulit, et quo postea in surore abofes eft. celebrat Anacreon verf. 421. vbi vide Barnefium.

IPHYS. vel porius Iphis, foli Valerio Flacco lib. 1. 441. memoraus, vbi admodum laborat Pius et alii, quia olim lobitus ibi legeberne peo lobi suis etc. Alii contendunt, bumdem effe, qui Tipbys. quos rede refellie Pius. et absurde Flaccus, cum Tiphys gubernator feerit, et ad clanum federit, feriberet, eius morte remum ceffafe, przeteren, Tiphys mortuus est in Maryandinis, vt ipse Valer. Flec. lib. rv. memorat. Iphys vero demum in Colchide lib. vit. 423. vbi vide Pii et Maserii notas, et ad lib. vi. 638. quae notavinne, et Balbum ad lib. 1. 721. quare ex ipla Valerii fontentia detti funt. Alectoris friffe filium, ex Paulania, Iphyn, qui Schenelo Copanei fracris fui filio regnum reliquit, notat Maserius ad bb. 1. 441. licet alium fuitle addat, fe patare, vide infra ln Leito. · IXITION. ex vrbe Cerincho, foli Hygino notus. fed cum locus ile procul dubio fit corruptus, neque id nomen obuium in feculo ille fabulofo, verosimilis Munckeri coniectura, illo loco Canthum file memoratum, qui ad finem capitis Ceriontis filius dicitur. quidquid fit, mihil definiam, donec a meliori codice medicina apperrat, vel indubitatis argumentis hic Ixition probetur fuille inter Argoneness.

LAERTES. Arcesii filius, pater Vlixis, a solo Apollodoro inter' Argonantas refereur, reliquis ofinibus ignoratus. Tempora satis

conteniunt, et cognatio cum lasone et Acolidis possis eum huic militiae sociare. Arcesius enim filius Celei, ille Cephali, hic vero frater Phylaci, et silus Deiones, qui Acoli silus suit, licet in loc stemmate quaedam aliter ordinentus, et ipse Vlixes apud Ouidium x111. Met. Arcesii patrem Iouem suise glorietus, quae omnia egregie illustrauit Mezeriacus ad Ouid. Epist. 1. cuius scrinia compilare non libet. addit idem Mezeriacus, credidise multos, Visem ex surviuo cum matre eius coitu ex Sisypho natum, quod ipsi obiicit Aiax, et ita propius Acolum, cuius Sisyphus silius suit, contingeret.

LAOCOON. Parthaonis filius, Oenci frater, Calydonius, et patruu Meleagri, in cuius nomine de Remmate horum, agemus. memoratur hic inter Argonautas ab Hygino et Apollonio Rhodio lib. 1. 192. qui addit, illum ex alia matte natum, et quidem ancilla, quare Oencus eum filio fuo Meleagro addidit nosuriras, recorem. Ex haec forte ratio, cur ab Apollodor. lib. 1. cap. VII. §. II. inter filios Parthaonis non numeretur, nec etiam alii inter Argonautas, vt ignobiliorem, recenseant. Nihil praeteres de hoc Lasconte mihi compertum est.

LEITVS. Autres, Alectoris filius, reperitur in catalogo Apollodozi, legitur quidem, Leiti filius Peneleus, inter procos Helenae Apoll. 11. 11. 5. 8. vbi vide, fed fine dubio mendosum id in hoc Argonauta; et cum Alectoris filium saciat Ipbyn Pausanias lib. 11. Corinth. cap. 18. ille forte reponendus effet. Alector vero filius Anaxagorae, vnde Anaxagoridae reges Argini post cum dici sucre.

LEODOCVS. Frater Arnii et Talai, filius Biantis, et ita ex Gretheidis, memoratur Orpheo, Apollonio et Valerio; sed Hygino et Apollodoro praeteritur. hic, stemma cum commune habear um Areio, et Talao, ad eos lectorem remittimus. notandum modo Orphea vers. 146. eum Assobias, vocare, quem Apollonius Assobias,

appellat.

LYNCEVS. Apharei filius, Idae frater, in quo pluribus de eorum parentibus actum, et origine ex Cretheo. celebratus maxime acerrima oculorum acie, qua penetrare in ipía terrae viscera dicebatur, quam eius dotem Valerius noster et omnes Argonautici et Mythologici scriptores extollunt, quod Poetas ipsi tribuere proptes studium rei merallicae et naturalium, et quod in visceribus terrae recondita perserutabatur. Hing Romanae Academiae sodales, quales in Italia plurimae, se Lynceus dixerunt, ex qua celeberrimus Fabines Columna, qui non Lynceus appellatus, quia in reruin naturahum perquisitione acutissimus erat, quamuis et eo nomine hac appellatione non indignus effet, sed quia Academiae Lyncoorum adscriptus erat, vt nos docet Leonard. Nicodemus id Addit. ad Toppii Biblioth. Neap. in Fabio Columna. Placcius vero de Pseudonymis num. 1430. pag. 77. Martiuum Fogelium Historiam Lynceorum iam iam editurum, nobis nuntiauit nuper. Lynceus vero Argonauti mortem habuit cum fratre lda communem, de qua supra egimus. Vnicum adhuc notandum, confundi hunc Lyncea, Messenium Apharei filium, saepe cum Lynceo, Aegypti filio, qui Argiuum regnum cenuit, marito Hypermnettrae, Danai filiae, quae eum seruauit. ita Aristophania Schol. ad Plut. act. 1. sc. 11. vers. 152. acutum visun Lynces Lyncio Aegypti filio tribuit; licet postea dués Lyncios distingual. Scholiastes quoque Pindari ad Pyth. v.111. 77r dicit Lyncei filium suissa Abantem, Talai patrem, en quo Adrastus, vbi est consusio duorum stemmatum. Nam Lynceis Aegypti sitius reliquit Abanta, sed cius situs seit Acristus, vt notissimum, vid. Paulan, 11. 16. sed Telai pater fuit Bias, situs vero Adrastus, vt in Talao videbimus, vbi et Orphea Taltum Abantis sitium sacere notabimus. intersuit et bic cum fratre ida venationi apri Calydonii. Ouid. v.111. Met. 304.

MELAS. filius Phrixi ee Chalciopes, qui cum fratribus Argo, Gytiforo et Phrontide in mula Dia accessi Argonautis. vid. in Argo et Cysiforo. hunc insti-fubmersum nomen dedise, vi μέλως πέωνες diceretur, decet Scholistes Apollomi ex Eudoxo ad lib. 1. 922. quantus addat, alide a sumis Mela deducete nomen. vid. Eustath.

ad Dionys. Perieg. 538.

MELEAGER, noriffintus seni prisci Heros, Oenei et Althaese filias. Calvidonius, qui genus longa ferie ex Aeolo trahebat, defcendens ex Calyce Acoli flis. vide Apollodori lib. 1. cap. v11. 5. 4. et seq. ab aud verb Parthaone, Parthaonides dichur Valerio lib. III. 705, vbi videndus Pros, qui de cognatione Tydei et Melengti muka ibi confert. egregia quoque Parthamis stemma illustreuit Heinfins ad Onid. VIII. Met. 541. vbi et fuiffe notar, qui Mertis filium Meleagrum fecerint; ve et Maferius notauit, vid. Lutat. ad Stat. 11. Theb. 727. relique sius alla nota funt. unum est qued alicui, longum ordinem maiorum recenfenti, scrupulum mouere poffit: nimis longum nimiram internation inter Acolum, et Melesgrum intercedere, ve potnerie interfuifie huic expedizioni; cum nonue fere numeretur ab Acolo, et plurimi, ve lason, Argus, et alie tertia turtum ab Acolo generatione distent, sed frepe iam notanimus, frustra temportini concordiem in fabulis quaeri. Iuuenem vero et imberbem adfuisse huic expeditioni dicit Apoll, lib. 118. 118. Vnde et Liocobita ipli rectorem additum vidimus. Noster tiemen Valerius in hac sententia non fuiffe videtur, qui lib. 1. 424. humeros ipsi er spatium pestoris Herculeis aequum lacertis praeben. et lib. v. 574. ipsum et Tyden vocat ingentees Calpdonis alumnos. Magnum Veniden vocat Stating lib. v. Theb. 405, licet haec de ftatura, quae iam iuueni immensa fuerit, explicare liceret. denique actate fam virili fuifie adparet, quod inse Apollonius lib. 1. 997. eum multi, nisi Hereuli, cedere adfirmer, vnde et Herculis relinquendi austor, et factionis dux, magniloquentia et superbia omnes superat. vide Flaccum lib. 111. 645. et seq. vxorem dicitur habuisse Cleopaeram, Idae filiam, de qua vide in Ida, et Heinf. ad Ouid. Epitt. 111. 97.

MENOETIVS. Actoris et Aeginae filius, ex infula Aegina; Aeofidseum eriam ex familia: Actor enim Deionei filius, qui Aeoli. Pater fuit Patrocli, qui inde Afforides Ouid. 1. Art. 743. dicitus. Vide et ad 11. ex Post. 1v. 22. Ab omnibus vero Argonauticis memoratur. a Valerio Flacco lib. 1. 407. Afforides dicitur, de quo vide fupra in Afforide. et Schol. Pindari ad 1x. Olymp. 104. Actor vero ille rex Opocintis fuis, or diuerfus ab Affore Argonauta, quem fupra

Supra recensulums. Euflathius ad Homeri Iliad. A. 337. ex Hesiodo tradit Menoetium fuiffe frattem Pelei, et filium Aesci, alice vero facere Myrmidonem, filium louis, ex quo natus Altor, eni duxit Aeginam, quae iam ex loue Aescum antea fulceperat, iple vero postea ex illa tulit Menoetium. Mytmidonie etiam filium Allere dicit Scholiastes Apoll. Rh. lib. 1v. \$16. vbi addit, eius filim Philomelam datam fuiffe Peleo. quam camen Hyginus facit, mettem Patrocli, ergo vxorem Menoetti, vide de his amplins agendum do-Stiffmum Mezeriacum ad Ouid. Epist. 1. vers. 17. et Munckerus quoque ad Hygini cap. xCv11. Sebenden Mettoetii vxorem fuille notat. Achillis etiam matrem Philomelam fuiffe, oftendir idem Moaeriacus ad inicium Epist. 111. Quidii. potuere vero confusae fuisse duae mulieres, Philomela Actoris filia Menoetii foror, quam duzit Peleus, et Polymele Pelei filià, quana duxit Menocrius, cuius nomen pro Philomela apud Hyginum effet restituendum, is vera funt. quae doctiffimus vir adnotat ad Ouid. 11. ex Pont. 1V. 22. quamvis apud Apoliodorum lib. 111. cap. 13., ex correctione Galai, mon repetiam, Polymelen Pelei filiam, fed Polydaram, ex qua Menelbins natus fuit. Sed Mezeriacus Eustathium dicit Achillem facere filium Polymeles, Actoris filiae, quae certe ab afite Philomelo vocatur.

MOPSVS. Nulli omiffus aut ignoratus; celeberrimus vares, vt eum inter antiqui nominis vates celebrat Clemens Alexand, lib. t. Strom, pag. 333. Ampyeis, vel vt alit Ampyeis, et Chloridis Nymphae filius, Lapitha, ex Oechalia, ve quidam, vel Titarenfis, tefte, Hugino: Terapiaces Apollon. lib. 1. 65. quidam etiam Tourestinus (Lycophron. vers. 881. Tornegaveler) vocant, quia pater Ampyci, fuit Titaron, vel ab Oppido Thessaliae Titarone, quod a Titaresto Sumine Thessalize diversum esse docet Stephanus, et meminir eins Homerus II, B. 75x. vbi multa de eo flussine adducit Euftathius, qui eum ex Titaro monte, qui vicinus Olympo, effluere, et Eurosan ctiam dici, notat. Hic vero Mopfus faepe confusus cum altero Mopfe, Tiresiae filio, vel nepote, qui cuam vares Trojani belli sompore fuit. vide Gronou. ad Senec. Med. 655. Vales, ad Ammian, Marcel. xIV. 8. et Berckel, ad Stephe in Mohim. Noster vero Ampycides varis munere funchus inter Argonautas memoratuc. Orpheus verf. 127. eum filium Ampgei et Aregonidis facis, vbi Eschenbachius, ex Graeuii sententia, diuersam de Matre varis Orphea sequi sententiam notat. alii constanter Chlorida matrem vocant, quae diuersa a Chloride, Amphionis et Niobes filia, quam Neleus vxorem duxit, et a Chloride, Titelize filia, vt quidam matrem Periclymeni vocant. vide in Periclymeno. Hygin. fab. x. et Schol. Homeri Odys. A. 280. vide infra, in Neleo. Valerius noster lib. 1. vers. 383. Apollinis filium facit. cum quo facit Starius 111. Theb. 521. vbi Lutarius interpres Apollinis et Himantis filium dicit fuisse, et hine quidam apud Ouid. 1. ex Ponto 1v. 37. legunt mee Himantide natus, et intelligunt Mopfum, vt docet Merula in no tis. Sed Apollinis filius non fuit reuera, sed opinione et Poëtarun clogiis, qui vates Apollinis filios faciunt, vnde Valerius dicit, Phoe bi fides non vana parentis, id eft, eum arte fua et praestantia vatici nandi vulgi rumorem confirmatie, quali Apollinis effet filius, eoder mod

modo ve Neptuni et aliorum deorum filios vidimus alios, qui tamen vero patre censebantur alio. ita et alter Mopsus Apollinis filius didus, cum estet Rhacii et Mantus; Pausan. lib. v11. Achaic. cap. 3. vbi vide notas Kuhnii, qui ex Cononis narcatione v1. id simat. rellqua de Mopso obuia et occupata aliis. Hyginus vero hunc ab initio non accessisse Argonautis ait, sed in itinere post mortem Ampyci patris ad eos se contulisse, deinde in Africa morsu serpentis obisse: cum ceteri omnes simul cum lasone conscendisse nauem, et ex Thessai foliusse narrent. de eius morte videri postunt viri dosti, quos iam laudauimus, et Tzetzes ad Lycophron. vers. 881. Ouidins, eum superfuisse huic expeditioni, et venatui Calydonio cum Meleagro intersuisse, canit lib. v111. Metam. 316. Apulcius de Deo Socratis, eum pro deo cultum, et in Africa oraculum habuisse

adfirmat, vid. Barth. ad Stat. 111. Theb. 521.

NAVPLIVS. Neptuni et Amymones, Danai filiae, filius, Argiuus, omnibus praeter Apollodoro, memorarus. Scholiastes vero Apollonii ad lib. 1. vers. 133. duos fuisse Nauplios tradit. hunc suisse veterem Nepsuni filium, et Argonautam, alium vero ex eius posteris Nauolium, et stemma ita deducitur: Amymone genuit Nauolium Argonautam, ille Proetum, ille Lernum, ille Naubolum, ille Clytonaum, ille denique Nauplium secundum. et videtur Apollonius ex huius stemmatis deductione Nauplium minorem filium Clytonai statuere Argonautam; licet vers. 138. Nauplium maiorem Amymones fil. nauigandi peritissimum staruens, eum Argonautis accensere posses credi. certe Orpheus vers. 200. Hyginus et alii eum Neptuni et Amymones filium faciunt. Hoelzlinus ad Apollonium, vbi de variis Naupliis agit, iple confundit stemma, et Proetum facit Nauplii minoris filium, cum fuerit maioris, et Nauplium putat cumdem effe, qui Abas dicitur Pausaniae lib. 11. 16. sed ille diversus Proegus fuit, gerninus Acrisii frater, filius Abantis, et Argiuus. hic vero Proerus, Nauplii filius, Phocenfis: nam Lernum er Naubolum fuiffe Phocenses, vidimus in Iphito. et hic Nauplius major conditor Nanpliae, teste Pausan. lib. 11. 38. et v. 35. et Schol. Euripid. in Oreste vers. 54. et verosimile est, Lernam Paludem a Lerno Proeti filio dictam, ve et ab Amymone fons nomen in eodem tracu terrae accepit. Nauplius etiam familiaris Aleo fuit, cuius iusiu filiam Augen necandam vel vendendam tradidit, teste Diodoro lib. IV. p. 166. et Apollod. lib. 111. 9. g. 1. et paullo aliter Pauf. v111. 848. Scholiastes vero Apollonii ad lib. 1v. 1091. ex hoc Nauplio Neptuni filio, natum effe ait Damastora, Pherecyde austore, ex eo vero Peristhenen, inde Castora, et ex eo Androthoën, matrem Dictyos et Polydectae. Hic Nauplins, cum Tiphys periiffet, petiit claui regimen, sed praelatus fuit Ancaeus, teste Apoll. 11. 898. ex Flacci sententia Erginus lib. v. 65. insignem vero fuisse cius nauigandi peritiam et siderum scientiam, inde confici posser, quod ex duabus Arcis vnam reperifie Nauplium, alteram Thaletem dicar Theon ad Arati Phaenom. vers. 27. Practerea etiam noster Poeta hunc Nauplium confudife videtur cum alio Palamedis patre lib. 1. 371. qui tamen fuit Euboicus, cum noster Argiuus dicarur ab Hygino xIV. et Scholiaste Euripidis d. l. Apollodorus etiam lib. 11. i 2

cap. t. f. S. itidem confundit. Nam hunc Nauplinu Clymenen Atrei filiam, vel ve alii Philyram, duxiffe narrat; vel ex sentemià Cercopis Hefionen cepiffe, ex qua Palameden et alios gemuit, qui locus mendosus est. nam Clymene Atrei, "Arreue, filia dicitur, vt etiam legitur apud Schol, Euripid. Oreft. 432. quae lib. 111. c.11. 8. 2. dicitur Cretbei filia, qui Koerene ettam ibidem dicitur, Minois filius, fed semper Carrea vocari debere, docuit Meursius in Creta lib. 111. rap. 3. et ita MSS. habere, notat Th. Galeus, et Tzetz. ad Lycoph. 384. rede tradit. haec Clymene fuit mater Palamedis, cuius foror Aerope, Plistheni nupta, edidit Agamemnona et Menelaum, vnde a Suida Palamedes dicitur Arthing Agamemnonis, iple etiam Virgilius Nauplios confudifie videtur, cum Palameden Beliden vocet lib. 11. 82. Amymone enim, Danai filia, Beli neptis erat, vbi Seruius, Apollonium secutus, dicit, eum septimo gradu a Belo Mistare, quae iisdem paene verbis haber Lutatius ad Stat. 1. Achil. 92. cum tamen ex Apollodori loco, mox adducto, tantum quarto gradu distare efficitur. fi vero Nauplium minorem fuise patrem Palamedis statuamus ex stemmate Apollonii, nono quidem gradu di-Stabit. Luratius vero ad Stat. 11. Theb. 432. vi. Theb. 288. Nauplime majorem patrem Palamedis statuit, vt Apollodorum fecisse vidimus, absunt ramen illa verba, quae Palameden ex Nauplio natum indicant, ab Hygini fabula curx, quam descripfife Lutatium Munckerus notauit. Morerius in lexico fuo memorat, Nauplium fecundum, quem Seriphi et Euboese *) Regem facit, quod vnde habeat, vellem docuisser. fi enim Seriphi rex fuisser, potuisser Polydecten aut Dictyn, quos ex posteris Nauplii prioris fuisse vidimus, cognatione contigifie. illorum autem posteros nescio an veteres memorauerint, qui vero supplementa adiecit Morerio, relle eum quidem reprehendit, quod nullam Nauplii prioris mentionem fecerit quem tamen iple Cenfor, an fuerit, ignorar, nec stemma Naupli accurate excutere satagens, ad Apollodorum, obuium omnibus in hac materia auctorem remittit, quem nos Mauplios duos confundere oftendimus. maximum hoc ex furum Lexicographorum feripti est incommodum, quod vet nullos auctures producant, vel ad seri prorem aliquem nos ita remittant, vt quaerendo defatigati, tanden illis fidem habere malimus, quam inutilem operam insumere. facp etiam citant auftores, apud quos illa, de quibus agunt, deber exstare credunt, licet saepe vel nihil ibi reperiatur, vel longe aliter NELEVS. Hippocoonsis filius, Pylius Hygino fabula x. et xiv qui folus eum in Argonaurarum censum refert, ab aliis Nepenzi e Tyrus filius dicitur. vide Schol. Pind. 1x. Ol. 43. et Schol. Apol lon. 1. 156. et Schol. Homeri Odys. A. 380. Apollodor. in catalo go Argonautarum et Liban. Diegem. 38. fed de Nelei gente mo in Neflore et Periclymes, Nelei filiis, agendum erit. eiestus hic era a fratte Pelia ex Thessalia, et in Peloponnesum abiens Pylum con diderat, ibique regno confirmato, et ducta Chloride, Amphionis e Niobes filia, Periclymenum, Nestora et Chromium fustulerai Hygid

^{.&}quot;) Maiore etiam inquistione di- Colon, Brandenb. 1692. p. 26. 50' gna faut, quae de *Nauplio, Bege-* in medium protulit. *Hart.* rox in Spicilegio antiquitatum,

Hygin, fab. x. quorum duo Argonautis se associanement: quare viz verosimile videri potest, illum cum filiis se voluisse adscribi in hane militiam, cum diu ante hoc tempus ex Thessalia migranerit, et senior iam esset. Pero, eius silia, Mater suit Areis Argonautae, pbi vide.

NESTOR. Nelei filius, qui solus omnibus fratribus superstes suit, quia aberat eo tempore domo, quo Hercules Neles cum omni familia sustulit. vide Hygin. fab. x. Hic soli Valerio nostro debet, guod inter Argonautas habeatur. vid. lib. 1. 380. et v1. 569. Licet vero Frater eius Periclymenus natu maior fuerit, ipsum huius expeditionis tempore militaris aetatis fuisse apparet, quia iam antea Lapitharum certamini interfuit, quod paucis annis hane militiam praecessit, ve iple Nestor apud Ouidium xII. Met. 212. et seq. et noster lib. 1. 145. testantur: quamquam scrupulus, si omnia ad Historicae veritatis calculum apud Mythicos renocare vellemus, inde iniici posset, quod primis in annis interfuisse Calydonio venazui dicat Quidius v111. Met. 313. qui post reduces Argonautas est institucus. Praeterea Scholiastes Statii lib. 1v. Theb. 126. dicit. illum ad bellum Thebanum non iuisse, quia nondum militauerat; quod tamen ex verbis Statii vix confici posse puto; quae ita se habent:

> Nondum nota Pylos, invenisque aetate fecunda Nessor, at ire tamen peritura in castra negauit.

s'inde tantum paret, eum vitra triginta annos natum, ideoque aptuma fatis militiae, fed noluisse huic bello nomen suum dare, voi etism Barthius notat, Poëtas non constare sibi in temporum ratione, ve salium dominos, non famulos, suo iquodam priuilegio, reliqua de Nestosis actis et vita, quia notiora sunt, et huc non pertinent, pomitremus.

OILEVS. Leodoci et Agrianomes, filiae Perseonis, filius, ex vrbe Naricea Hygino fab. xIV. memoratur, sed Berckelius in notis ad Fragmentum Stephani pag. 60. siue ad Aurier, emendat, Odoedoci filius, qui filius erat Cyni, quod stemma mihi est ignotum, et Herckelius ex Eustath. ad Il. B. 531. matris etiam nomen Laonomen pro Agrienome substituit, quod verofimile. nam idem Steph. in Raniages facit Calliarum, filium Odoedoci et Lapnomes. Gilei fuit Bripois, ex qua Aiax natus fuit, Homer. Il. N. 697. et O. 536. ex Rhene concubina habuit Medonta, Homer. Il. B. 727. memoratur vero hic inter Argonautas ab omnibus, praeterquam ab Apollodoro. dotes eius praecipuas fuisse, dolo hostes aggredi a tergo, si inclinata effet acies, canit Apollon. 1. 75. quod posset intelligi non de acie hostium, sed de sua, in qua pugnabat Oileus, quae eum fugeret, ipse, quasi in tergo manus haberet, insequentes hostes poterat impetere; et ad eum forte, non filium Aiacem, referri illa Sernii possent ad I. Aeneid, 41. a multis Historicis Graecis tertiane mount dicitur post torgum babuisse, quod ideo est fictum, quia fic celeriter veebasur in praelie manibus, ve certiam babere putaretur. quibus verbis si licerit praeponere qui, et ita connectere, fane bic Aian Dilei filius, qui a multis, ad patrem, non filium lubens referrem : quemnia non pugnem, fi de iplo Aiace quis vellet capere, qui

eadem dote, qua pater instructus, hostes in sugam datos mira velocitate insequi esset solitus, vnde Taxès Homero et Horatio 1. od. 15. celer sequi dicitur. sed haec relinquimus in medio.

ORPHEVS. Geleberrimus vates, et de cuius sapientia musica omnia veterum monumenta plena funt, a nullo Argonauticorum scriptorum non celebratus; quare nec nostrum est institutum operose de eo agere. De parentibus eius non conuenit, quidam Apel. linis et Calliopes, alli Ocagri, vt noster rv. 348. filium faciunt. vide Schol. Apollon. 1. 23. et Munker. ad Hygin. x IV. potuit vero reuera Oengri fuisse, sed habitus Apollinis, quia vates et Poëta excellens fuit; vt in Mopfo vidimus et aliis. et Schol. Pindari IV. Pyth. 313. notat, vt ex loue, et louis filii Reges dicuntur, ita Poetae et Citharistae ex Apolline. magister Eumolpi dicitur Ouidio 111. ex Pont. 111. 41. vbi vide notas. Hie rei militaris rudis, et etiam debilis, adfumtus a lasone ex consilio Chironis, quia aliter non potuissent Sirenas transire, Schol. Apoll. 1. 24. et 31. Orpheus, siue Onomacritus iuuenem facit vers. 408. et idem singit, la-Iona abiisse ad eum in Thraciam, et ad iter Colchicum innitasse. Eius munus fuit, Citharae cantu demulcere feros inuenum animos, friam feras mitigaffe Musis et literis mentes docent Parrhas, et Barth. ad Claudian. Praefat. lib. 11. de Rapt. Proferp. er alii.) et modum remis ducendis dare, et celeusuma canere. De poësi, quae sub eius nomine circumfertur, quam ad Onomacrisum quidam, alii ad iuniorem Poetam, nobis incognitum, referenc, hic agendi locus non est, vide Fabricii Biblioth. Graec. lib. r. cap. 18. et Schuttafleisch, notitiam Biblioth, Weimar, pag. 178.

PALAEMON. Apollodoro memoratus, Fulcani, siue Actoli filius, Orpheo vero vers. 208. Lerni filius nothus dicitur, et Palaemonius vocatur, vt et Apollonio 1. 202. qui dictum quidem Lerni filium, sed reuera Vulcani fuisse dicit, qui Lernus si idem sit, quem Procti filium vidimus suisse in Nauplio, itidem ex Aeolia familia genus suum deducebat. si vero ex Apollodori sententia suerit Aetoli filius, potuit illius Aetoli stusse, qui Endymionis filius, Calyces Aeoli siliae nepos suit, et ita ex Aeolisidis genus quoque traheret, et Calydonius, vt Hyginus eum facit, suisset, signoratur hic Valerio Flacco,

neque nobis de eo amplius quid constat.

PELEVS. Aeaci filius, Telamonis frater, Achillis pater, nulli incognitus, et ab omnibus inter Argonautas connumeratus. Martem eius Tzetz. ad Lycoph. 275. Deids fuise scribit, quam in Badeids mutat Munckerus ad Hyginum, cuius notas vide. hane Plutarchus in vita Thesei Scironis, slii Chironis filiam faciunt, quod verosimilius: et nomen apud Plutarchum corruptum esse patet, quia vxoi Chariclo additur, quae Chironi fuit nupta. vide ad Ouid. 11. Metam. 636. et Schol. Pind. 1v. Pyth. 182. et Apollon. 1v. 613. Aeaci vero mater Aegina dicitur Ouid. v11. Met. 615. Stat. v11. Theb. 317. et aliis, ita vt suerit frater Menoetii. Licet ille Ascore patre magis, Aeacus vero loue, (qui in aquilam versus Aeginam viciauit. vid. Schol. Stat. ad lib. v11. Theb. 424. et Nonni Dionys lib. xx1v. pag. 625.) censeatur, qua ratione etiam Aeolidas tangat vide in Menoetic. Ipse Petus, Thesis Nerei, (sue Nepuni Hygin

Pab DEVII.) Mian dunt, vado cum Generum profundi Nerces appelhe Stat. v. Theb. 436. relique notifime funt. sed hic quoque ratio temporum admodum turbata ell. vt enim multa praetuream, dicitur Pelens cum frattem faun Phocum, inita sceleris socierate cum Telemene, occidifiet, sufugifie, et luftratus ab Euryto Actoris filio, quem Euryrieus vocat Apollodorus. (vide fupra in Euryrien) cuius filiam Antigonen duxir, er in tertiam partem regni a socero adscitus fuit : deinde cum in venatu Apri Calydonii occidisset Eurytiona, itorum le lolcum contulit, ad Acastum, Peliac filium, a quo buftracus iterum fuit. Quid. 21. Met. 409. 11. Fait. 39. fed.cum ab Astydamia, Acasti vxore, sollicitaretur ad adulterium, nec vellet eius libidini morem gerere, ab Acasto, apud quem eum criminata erat Aftydamia, iterum expulsus fuit, et feris expositus, sed ope louis conseruatus spoliauit Acastum regno, et duxit Thetin. hace amatis prodita vide apud Tzetz, ad Lycoph. 176. Schol. Aristoph. Nabib. 1059. Pindar. 111. Nem. 55. et 88. Apollon. 1. 224. et milos. vide et supra in Acofto et Eurysione. quae si vera funt, cum maximum partem post hanc expeditionem accidere debuerint, qui ergo ab Apollonio et Valerio fingi potest iam tempore huius expeditionis natus Achilles, et apud Chironem, qui auus eius maternus. fuit, educatus? qui si ex Thetide natus, certe Acastus, qui in primo aeuo ad lasona venisse dicitur, non potuit iam vxorem habuisse, mec Peles lustraffe aute narum Achillem, mouet et hunc scrupulum Pies ad Valer. 1. 256. fed non foluit, quare statuendus hic anachromismus Poëris admodum familiaris: licet ego facile credam, connubinen Pelei fuisse posterius hac expeditione, sed Poëtas ornando argumento, iam Achillem puerum induxifie, qui indolem fuam tot Heroibus oftenderet: Paleus enim invenis debuit adfuisse Argonautis, quia eius Patruns Menoetius, qui neque prouesta actate fuit, ve plarimi Argonautae, itidem commilito fuit, neque etiam, si hoc tempore iam puer Achilles fuerit, et ad Tromna bella protraxerit aeuum, non habuit eins mater, nec ipse, quod de breuitate vitae querantur. sed plum incredibilia in Achille occurrunt. Apollodorus lib. 111. cap. x11. f. 8. dicit, Achillem anno nono aeratis fuifie a anatre in infula Seyro occultatum, et paullo post inde ad Troianum bellum extractum. vide Barth. ad Stat. 1. Achil. 1. et 503. Neoptolemus vero, ex Deidamia susceptus, vnum annum agebat, cum ab Vlixe deprehenderetur Achilles. vide Stat. 11. Achil. 234. ille tamen post decem vel vadecim annos iam vir, et serocissimus llii vastator, et Priami interfector inducitur a Virgilio 11. Aeneid. et aliis. quibus crediderim Onidium inductum, ve Neoptolemum adhuc in Seyro fuisse fingat x 111. Met. 155. vbi de armis Aiacis,

Est genitor Peleus, est Pyrrbus salius illi,
Quin lecus Aisci? Postinam Seyronue ferantur.
quamquam aliquis postet contendere, Pyrrhum post armorum iudicium Graccorum exercisui accessiste, nam nist hoc Ouidius credidente, sibi obloqueretur, cum moz vers. 455. eum Polyxenae caedi parentali interstusse narret, si forte haec tam accurate Naso excusterit in opere, quod non emendant. Denique Peles omnia illa egiste, quae supea vidimus, post expeditionem, inde apparet, quod super-

fuerit vsque ad bellum Troianum, quae aette loogistina faisset, se tam prouesta aetate, et rot rebus gestis demum ad Argonauriram expeditionem profectus suisset, superuixisse vero Achilli ex Ouidii loco x111. Met. 155. apparet, et ex Plumachi libro, an Seni sit gerenda Respubl. qui dicit, Pelea et Lugreen domi desedisse, ideoque despectos, cum Nestor etiam Sepex laudom adhuc obsinence ex se militari. vide et Schmid. ad Pind. 1v. Pyth. pag. 268. a Pytho nepote reduce resitutus etiam regno dicitur, quod kerum per Oxestem amist, indeque consectus moerore obiit. ad militaris rei scientiam, qua valuit, pertinet, quod usus inuenisse dicatur a Seruio ad Virg. 1x. Aen. 505.

PENELEVS. filius Hippalmi, foli Apollodoro notus: nobis, unde venerit, aut ortus sit, minime constat. memoratur Peneleus, Leiti filius, inter procos Helenae, ve vidimus in Loire. sed ille simul ergo cum patre debuiffet militare. Hippalcuum Pelopis filium reperio apud Schol. Pindari 1. Olymp. 144. sed de eius coniugio aux pofteris nihil noui, et en idem sit, qui Hippeleus: certe its vocatur a Schol. Euripidis in Oreste vers. C. Peneleus, Leiti filius, Boeotorum dux in bello Trojano ab Homese et aliis celebratur. fiend eum Leito duxisse copias dicit Homerus Il. B. vers. 494. quem Penelez an diverfum faciar, an confundat cum Argonauta cap. XXVII. Hyginus, nescio. nam dicit, Hippatti et Afterppes filium fuisse. Hippallum vero Pelopis et Hippodamiae filium fab. Lxxxv. quem alie Hippolmum et Hippoleimam vocant. vide Munkeri notas. huius Penelei nepos itidem Peneleus, conditor oppidi Paneli dicirur a Stephano, in Harekog. Leitus vero dicitur Leevesi et Cleobulis filius, quae etiam nomina corrupta; nam quod Aletteris vel Alettronis restituant viri docti, arbitrarium est. melius est, exspectare certiora.

PERICLYMENVS. Nelei filius, frater Nestoris, ab omnibus celebratus inter Argonaucas. vide Apollon. 1. 156. et ibi Schol. Homer. Od. A. 380. Orpheus dicit eum venisse ex Pallene vel Pellene (vid. Eschenbachii notas) et Lipaxo. Hyginus vero Pylium facis. Scholiastes vero Pindari ad Iv. Pyth. 111. et 12. Nem. 61. Nelsi et Chloridis silium facit, quam Chlorida dicit suisse silium Tiressas, vbi cum Amphiaras congressus dicitur. nis sit dinersus a nostre, quod vix puro. Seneca quoque in Medea 635.

> Patre Neptuno genitum necanit, Sumere innumeras folitum figuras.

vid. in Nelso: qui Neptuni filius censebatur a multis, vt vidismus, et hine auctor Neleidarum Neptunus habitus. vid. Schol. Pindari sv. Pyth. 309. et Ouid. x11. Met. 556. et recte auum Periolymeni Neptunum facit Tzerzes 11. Chiliad. 45. et d. Scholiastes Pindari. licer Pindarus eum Euphemo coniungens videatur Neptuni filium credidisse. ex hoc Periolymeno descendebat Melanthius, pater Codri, vt ostendis Meursius de Reg. Athen. lib. 111. cap. 10. Neptunus vero prae ceteris Neleidis hunc Periolymenum dilexisse dicitur, et decorasse munere, vt se posset vertere in vasias siguras: quod Ouidius et Schol. Apollon. d. l. docent. in bello wero, quo pater eius oppressus suit ab Hercule, cum se in Muscam conuertisset, claus fuit occisius, secundum Scholiassen dicum. Quidius vero verissimirio lius

lius in Aquilam conusrium lagieris ab Herculs confestum tradit. ad illas Metamorphoses respicit Seugrus Sophista in excepsis Rhetorum

Allatii pag. 231,

PHALERVS. Alconis filius, Atheniensis, comibus memoratus, Apollon. 1. 96. Orpheo 142. Valer. El. 1. 398, Alcon a Scholiaste Apollonii dicitur filius Erechthei regis Atheniensium, vnde Allaus Phalerus vocatur e Valerio. lib. v1. 217. Hunc Alconem forte respectivit Virgilius Ecl. v.

Aus Alconis babes landes, ant iurgia Codri.
in quo verifimiliter latet aliquod egregium Alconis facinus, Codro comparandum, quod praesitit Alcon patriae suae. certe Maserius ad Val. Fl. d. l. narrat, Alcono suisse quemdam Athenienssum ducem, qui sua morte suis vitam restituis, quod vade hauserit, non addit, de Erechthei sisabus corte narratur, illas se pro patria immolandas praebuisse, vide Ciceron. 1. Tusc. 48. et 111. de Natur. Deor. 19. er pro Sext. 21. Hygin, sab. xlv1. et alios, an in husus sacti societatem venerit frater, ignoro. consusus saepe hic Alcon Atheniensis cum Cresens sagistario, quem Seruins ad Virgilii d. 1. ibi innui putat: nam et nostrum suisse artis sagistandi peritissimum, apparet ex illis, quae Valerius ei attribuit, et Manilius v. 299.

Quin etiam ille pater tali de fidere cretus Esse potest, qui serpentem super ora cubantem Infelia, nata somnunque animamque bibentem Sustinuis misso petere, et proservere telo etc.

phi Scaliger videndus, qui adducit versus Sidonii in eamdem rem, ad quos vide Carm. v. 154. Sirmondi notas. quare forte Valerius Cretenfis factum Atheniensi attribuerit. Eustathius Alconem, Pandori filium, Erechthei nepotem, facit. vide Meurs. de Regib. Athen. lib. 11. cap. 13. Alius Alcon Myleus, artifex egregius, memoratus ab Onidio x111. Met. 683. alius Sicyonius Stat. 1x. Theb. 121. vbi de aliis Barthius videndus, et nomen illud etiam temporibus posterioribus vistarum suisse docet Aless Saguntinus apud Liu. xx1. 12. et Chirnego imposuit id cuidam Martialis x1. 85. Quidquid fit, de Alcone patre, filius eius Phalerus dicitur, et Gortynam vrbem Theffalize condidifie ab Orpheo verl. 143. quod a nemine practeres tradi nomuit Eschenbachius, ab eo portum Phalereum etiam Atheniensibus structum nomen accepisse, tradit Paulan. lib. 11. cap. I. praeterea in Italiam deinde transgressum, vrhem ex suo nomine Phalerum, quae deinde Parthenope, et postea Neapelis fuit di-Eta, condidifie Perrus La Sena de Gymnasio Neap, cap. x1, 5. 4. et Camill. Peregrinus de Campania Felice diff. 11. 5. 21, eruditiffime ex Lycophrone et aliis oftenderunt. La Sena etiam, quia Eupehine Phalerus ab Apollonio yocatur, inde Neapolim Eumelida vocari a Statio lib. IV. Silu. VIII, 49. credit. in quo loco explicando admodum sudant interpretes, sed Domitium Calderinum iam id suspicatum fuifie, licet ille ab Eumele Parthenopes patre deducat, ex eins notis, quas forte ex antiquo glofatore concinnauit, apparet, vide ad Onid. v11. Met. 390.

PHANVS. Disseyfei sine Berchi filius, soli Apollodoro numeratus incer Argonauma, mobis ignocus, vide instra en Staphile eius firstra. i 5 An ab hoc prouerbium oáre bigu ortum nescio. Resert id Erasmus ex Suida, citulo Indiligentiae. Sed ille oársos dicitur Zenobio Centur. IV. 24. oarsos a Diogeniano Centur. V. 5. Eustathius Phanism vocat, notante Schotto.

PHILAMMON. Apollinis et Chiones filius Hygino fab. cc. et Orid. x1. Met. 317. vbi pluribus de eo actum. Leuconoës, vel Leuconoës, vt alii, filium facit Hygin. CLXI. vbi v. Scheffer. et infr. in Therfanon, fuit Autolyci frater δμομέπτρος. Hunc Scholiaftes Apollon. lib. 1. 24. ex Pherecyde narrat cum Argonautis nauigaffe, non vero Orphea. De confusione circa hunc et Bumolpum, vide quae ad Ouldium notata lib. x1. 93. et 111. ex Ponc. 111. 41. nec verosimile esse, hunc cum Argonautis nauigasse euincent illa, quae de Autolyco eius fratre supra diximus.

PHILOCTETES. filius Paeaneis, ex Meliboea, satis notus. hic ab Hygino et Val. Fl. 1. 391. solis recensetur inter Argonautas; a reliquis omnibus omlttitur, et iure, vt puto, non enim verosimile, si rationem temporum spessemus, eum vtrique expeditioni Argonauticae et Troianac intersuisse, quod soli Nestori, omnium maxime longaeuto, contigisse dicitur, quare alis Paeanem eius patrem Argonautam saciunt, cui et Herculem sagittas suas dedisso scribis Apollodorus lib. 11. cap. v21. 5. 7. quare Philosteten potius Tro-

ianis bellis relinquimus.

PHLEIAS vel PHLIAS. Bacchi et Ariadnes filius. ex Phliunte vrbe. Valerio lib. 1. 412. et 111. 108. Apollon. 1. 115. Orpheo vers. 192. memoratus. Phliasius Hygino distus. Vrbs vero Phlius in Peloponneso olim Ataethyrea dista, teste Scholiaste Apollonii d. 1. et Pindari vi. Nem. 73. sed de auctore huius vrbis discrepant. quidam enim ab hoc Phliante volunt conditam; vt Pansa. 11. 12. qui eum non Ariadnes, sed Araethyreae filium ex Baccho sacie, licet alii ex Caso, Temeni filio, deducant. Orpheus matrem eius Nympham vocat, sed nomen non exprimit. Stephanus et Schol. Apollonii a Phliante, (rectius a Phliante) Bacchi et Chronophyles filio, conditam aiunt. Maserius ad lib. 111. 148. valde aestuat in hoc nomine, et licet Despauterio male Phacas dicatur, ipse tamen Phlocas recte dici posse conset.

PHLOGIVS. filius Phrini es Chalelopes, qui cum fratribus in Infula Dia Argonautis se adiunxit, memoratur Hygino, Apollonio et

Val. Flacco, vide in Argo et Mela, et in primis in Autolyce.

PHOCVS, vel, vt editur, Focus, Caenei filius, ex Magnesia, soli notus Hygino. Caeneus eius pater, Elati filius, Magnesius, supra est relatus, non vero, vt toties vidimus, verosimite credo, patres cum filiis subisse hanc expeditionem, cum passim Argonautae riuenes storente actate inducantur. alium Phocum Ornitionis, siue Neptuni filium memorat Pausanias lib. 11. cap. 4. Alius etiam est siius Aeaci, a Peleo et Telamnone occisus, de quo vid. ad Ouid. v11. Met. 685.

PHRONTIS, fiue, vr ab aliis vocatur, Phrontides, Phrixi et Chalciopes filius, de quo nihil est, quod dicamus, cum a fratribus Argo,
Mela et Cytiforo nihil habeat peculiare. Phrontis vocatur a Scholiaste Apollonii 11. 390, 1125, et ab ipso Apollonio vers. 1159-

Be its rection vocari, docet alter Phrains, roctor Menelai, memoratus Homer. Odyl. r. 282. et Eustath. ad Dionyl. Pesieg. vers. 9. et Hefychio.

PIRITHOVS. Ixionis filius, Thesei indiuisus comes et amicus. foli quoque Hygino referent inter Argonautas, cum Apoll. 1. 103. aperte neget, illos intereffe poruiffe huic expeditioni, cum retine-. rentur a Plutone, quod Proserpinam rapere instituiffent, ex qua captiuitate postea demum ab Hereule suere liberati, vide Germ. Valent, ad Virgil, VI. Acneid, 617.

POEAS. Phylaci filius, Iphicli frater, or its ex Aeolidis. vide in Isbiele. foli Apollodoro hic memoratur inter Argonautas, qui Thenmaci filium facit. manifesto mendo scriptionia, pro Phylaci. stemma eius recenset Eustath. ad Homer. Il. B. 697. et nos in Philoflese eius filio supra aliquid diximus: male vero Maserius eum confudit

cum Phleiante. vt vidimus.

POLLVX. nec hic nos detinebit: nam quia omnia communia, cum fratre Castore habet, ad illa, quae ibi diximus, lestorem ablegamus.

POLYPHEMVS. Elsti filius, Theffalus ex Lariffa, frater ergo. Caenei, mater eius Hippea, Antippi filia, ab Hygino dicitur. Scholiastes vero Apollonii lib. 1. 50. dicit alios eum Neptuni filium facere, nimirum eo modo, ve plures iam bipatres Heroas vidimus. an hie Elasus idem fit, qui memoratus ex Pherecyde a Scholiast. Apoll. 1. 101. filius Icari, qui Erimeden Damasicli filiam duxit, et inde Taenarum genuit, nescio. Eletus quoque Ischyos pater est Schol, Pindar. 111. Pyth. 14. et 55. vid. ad Quid. 11. Met. 599. Doliae etiam pater teste Steph, in Dolio, qui et Elateam vrbem, ab Elate distam dicit. qui omnes Elati quomodo distinguendi finta vix apparet. Male vero hunc confundunt quidam cum Polyphemo Gyclope illo nobili; et fortasse noster Valerius, licet distinguendos keiret. ideo eamen Polyphemi mentionem iniecisse videtur, in historia Amyci lib. Iv. 105. quia et ille Neptuni erat silius. Hic, senior licet, robore tamen corporis omnes fere superabat; sed pedibus prae aetate erat tardior. vide Orph. verf. 168. vbi verba illa, Hreide Rusvijos Adinero, funt corruptifima *), et sensu plane destituuntur. latere putem sub illis vrbem Aeniam, quae erat Perrhaoborum. sed quid restituam non inuenio, de vrbe illa vide Eustath, ad Iliad. B. 749. Strabon. lib. 1x. p. 434. Caenea Giam ibi recenseri. non male suspicati sunt vici docti. sed vellem explicuissent illud Hverde Karvijos. Porro Polyphemus comes ita fuit assiduus Herculi, vt et sororem eins Laonomen, Amphitryonis et Alemenae filiam, duzerit, teste Scnol. Apollon. 1. 1240. hinc etiam Herculem, Hylam inuestigantem, persecutus est, et simul cum Hercule ab Argonautis relicus, sedes posuit in nous vrbe Cio, quam condidit; licet noster renersum fuisse videatur dixisse lib. 1. 457. vbi vide, quae notauimus. vrbs camen nomen illud Cii postea demum consecuta a Cie Milesio, qui nouis colonis instaurauit. Ipse Polyphoneus obiit in

^{*)} Gefnerus nil difficultativ in interpretatus eft : Eneus Caenei fihoc verfu reperifie videtur, nam line adnenerat. Harl. nec notulam vllam adicripit, et

pugne cum Chalybibus, vide Schol. Apollon, 14. E377. et 13545 et 14. 1470.

PRIASVS. cum Fratre Phoco nobis fere incognitus, vide in Phoco.

STAPHYLVS. Bacchi filius, frater Phani, soli Apollodoro memoratus. In hoc vero mira temporium conturbatio; si enim ex Ariadna fuerit natus, post Argonatticam expeditionem viuere incepit, cette non diu ante, vide Schol. Apoll. 111. 996. sed fuit longe Theseo antiquior: nam eius silia Rhaeo a quibusdam mater lasone dicitur susse; ita vt anus, sub nepote militasset, vide in Iasone, praeterea ad eum dicitur deuertisse Lyrcus, Phoronei silius, tempore Inachi, quo nihil antiquius Graeci esse iacubant, v. Parth. Erotic. csp. 1. frater eius etiam suisse debuit Eumedor, de quo supra vidimus.

TALAVS. Biantis filius, frater Arei ex Laodeci, in quibus egimus de corum stemmate, vide et Euripidis Scholiasten ad Phoenist. vers. 423. Abantis filius Orpheo dicitur vers. 147. de quo etiam supra late vidimus. Hos fratres omittunt Apollodorus et Hyginus, meminit eius Apollodorus sib. 1. 1x. 5. 13. vbi ipsi dat vxorem Lysimachen, Abantis filiam: et sobolem eius recenset Hyginus sab, xxix. et lxx. dat ipsi Eurysomen Iphiti filiam. Pausanias 11. 64 duxisse Lysimassam, Polybi filiam, testatur. Inter filios nobilissimus Adrassus, qui qua ratione Argis regnum obtinuerit, docet Barth, ad Statium 11. Theb. 141. alter Pronas illustratur a Casaubono ad Athen. 211. 6. silia Eripbile, Amphiarai vxor, cuius sabula notissima. vide Ouid. 111. Art. 13. hunc male Alassa vocauit Cribellius, in versione metrica Orphei, deceptus praua verborum Graecorum lectione. nam pro Ausbusc, Tuduke legit, Ausbusca 'Adade.

TELAMON. Asaci filius, frater Pelei, in quo de genere eorum quaedam adduximus. eius omnes scriptores huius expeditionis meminerunt. Comes hic et amicus certissimus Herculis, qui contra Meleagrum et alios Herculem exspectandum, cum Hylan quaererez, contendebat. postea ipsi adsuit in expugnatione Troiae. Valerius 1, 351. solo Hercule eum minorem facit, et Statius v. Theb. 378, Herculem, Telamona, et Pelea principes Argonautarum esse ostendis, reliqua eius notissima, et omnibus narrata. Vxor eius Peribees, Alcathoi, Pelopis filii, filia dicipur Apollodor. lib. 111. cap. x11. 5. 11. quae ab aliis dicitur Eribesa. de qua Muncker. ad Hygin. fab. xcv11. ita et vocat eam Pindarus v1. Isthm. 65. et Sophocl. in Aiace 570. vbi vide Camerarium: apad Athonaeum x111. cap. 1. Inter coniuges These recenseur Melibosa, Aiacis mater, vbi Eribecam legendum esse puto.

THERSANON. Solis et Lenconoës filius, Andrius, foli Hygino notus, ad quem Schefferus notat, se credere, eumdem esse, qui Philammon, et qui cap. Cl.1. dicitur filius Apollinis et Leuconoës, Munckerus vero Leucorboës mallet legere, ego Leucorboes. vide quae hanc in rem notauinus ad Onid. 2v. Met. 196. Si vono Leucorboes silia Orchami intelligatur, qui septimus a Belo, videndum, an tempora congruere possint. quamquam id in his fabulis numquam nos morari debet.

THE-

THESEVS, nobiliffmus Horos, et cuius tanti opera habebatur, ve nibil fine Thefer in prouerbium abierie, quare neque hune expertem huius laboris effe voluerunt Apollodorus et Hyginus, quamuis nobis non verofimile id videri oftendimus in Pirithoo. Statius onoque lib. v. 431. eum Argonautis accessisse, "Juperbum a Marathone adferto, fingit, et 1. Achil. 156. Chiron dicit, se quondam vidisse inter Argonautas iuuenem Alcidem et Thesea, quos eadem in aetate non bene iungi, recle Barthius notar, quia in Thebaide iunenem Thesea, defuncto iam Hercule, inducit: Nec si Thesens adfuisset, id Plutarchum omiffurum fuisse ctedit, qui vel minima de These persequitur. praeterea plurimi Thesea antiquiorem faciunt hac expedicione, quia Hypsipyle filia fuit Thoantis, ille vero Bacchi et Ariadnes, quam a Theseo relictam duxir Bacchus: Et Apoll. 121. 996. inducit lasonem, Medeae narrantem fabulam Thesei et Ariadnes, vt et fecit Valerius lib. vr. 278. vide in lafone. vide etiam Meurs. Thes. cap. 23. Et idem Valerius sib. v. 90. Expeditionem Herculis, comite Theleo, in Amazonas priorem facit Argonautica, quamuis ex lustini lib. 11. 4. aliquis posteriorem poster credere, qui dicit nouem longis nauibus Herculem profectum, cum alii primam nauem bellicam Argo statuant, ve passim etiam Valerius, de Thefee ipso, et an pater Aegeus, an Neptunus fuerit, denique de eius tota vira ne astum agamus, ad Plutarchi inter veteres, et Meursii, diligentissimi inter recentiores kriptoris, vitam Thesei ablegamus.

THESSALVS. Hunc inter Argonautis video reponi in indice Munckeri in Hyginum. sed errasse credo auctorem, cum non sit nomen proprium, sed patriae, qua Polyphemus, Pirithous el putres alii inter Argonautas censentur. neque Thessalus ille, qui ab Hyginio cap. CCxxv. templum Iouis Dodonaei dicitur positisse, Argonauta suit. Thessalu vero plures in Mythica Historia reperiuntur, hoc tamquam proprio nomine insigniti: ita Herculis silium, patrem Philippi et Antiphi, Thessalum vocat Dictys lib. 11. cap. 4. qui forte idem est, quem Heracliden, et nomen Thessaliae dedisse, dicit Schol. Apollon. 111. 1089. et Pindari iv. Nem. 40. sed ille post haec tempora vixit. vide Muncker. ad Hygin. fab. xcv11. Aemonis silium Thessalum Stephanus vocat in Augusta, et alios habet hoc nomine in August et Epuga. vide et quae nerauimus ad Ouid. Ibin. 285.

THESTOR. Idmonis filius, a multo quidem scriptore Argonauticon memoratus. sed Scholiastes Apollonii lib. 1. 239. quosdam credidisse, illum nauigasse cum illis, sed proprio nomine mutato in
Idmana, ob peritiam vaticinandi. vide in Idmone. eius silia Theonost
nupta Admeto. vbl vide. silius eius celeberrimus ille in expeditione
Trojana vates Calchas suit, qui inde passim Thesporides dicitur.

TIPHYS. Hagnif Filius, Apollodoro, Apollon. 1. 105. Orpheo 120. Valerio 1. 481: vid. Eschenb. ad Orphea. Hygino vero est Phorbaneis et Hymanes filius, Boeotius. quae mater mini penitus ignota: si vero Phorbaneis filius fuerit, Hymnines ibi legendum foret: illa enim Phorbanei nupta, et ita Tiphys suisse frater Astoris, in quo de Phorbanei quaedam notauimus; natum fuisse Aphormia.

Joso Thespiensium, et samam obtinusse, ibi solutam et reducem appulsam suisse nauem, dicit Sephanus in 'Adquiss' et hinc Oupheus Osswesseur flumen, Siphacum, cuius et meannit Apollon, transiisse dicit. licet alii ex Tipha oppido oriundum velint, vide Pausan. 13. 33. Regem Aulidis suisse quidam putant, ex Senecae Med. vers. 622. quem alii ad Canthum, alii ad Erginum reserunt, sed nos ibi iam nobis nondum liquere pronuntiauimus. Obiit in apso itinere, vt Apollon. 11. 856. vbi vide, quae Scholiass et Val. Flacc. v. 15. Hygin. xv111. et alii notarunt. Ammianus lib. xx11. 8. eius monumentum et Idmonis et Scheneli non longe a Tiberenis et Macronibus esse narrat.

TYDEVS. Oenei filius, Meleagri frater, quamuis ex diuersa matte; hic enim ex Alibass, Tydeus ex Peribosa, Hipponoi filia, Hygin. fab. Lxix. vbi vide Munker. quae ab aliis Eurybosa, vt vidimus similem variationem in Telamonis vxore. De eius genere egit etiam Maserius ad Valer. Fl. 1. 387. sacpe a Valerio Flacco, licee omissus sit ab aliis, eius virtus, Meleagri fratris coniuncta, celebratur. vid. 111. 104. 705. 1v. 223. et v. 574. Parthaonides vocatur stiam eius frater Meleager 111. 705. vbi alii Tyden intelligunt. Sed de hoc patronymico remissus supra lectorem ad Heinsium in Ouid, viii. Met. 541. Porthaus ille ab Homero dicitur II. §. 115. vbi Eustathius videndus est.

ZETES. Boreae filius, frater Calai, in quo de illis diximus. ab eo literam Z. fuisse inuentam tradit Etymologi Magni auctor in 24xx: qui de co et agit in 24xx.

Acque haec de nobilissimis Graecae inventuris Principibus, quos in turbam et indicem coniicere nolui, sed locum proprium dare et conspicuum, vt qui hac doaringe parte deleagent, et Poëtze nostri, aut alterius Argonautici lestione capiatur, in promtu habeat Lexicon quasi Argonauticum, quo recurrat, et memoriae subsidium Indicibus reliquis praemittere prius animus tulerat, sed metuebam, ve multis lectoribus, qui saepius praetationibus et prolegomenis perlectis, abiicere solent libros, laterent. De ipsis indicibus etiam monere hoc in praefatione neglexi, illos, vt spero, cura maiore et diligentia esse consectos, quam vulgo sieri solet. hacc enim Promincia fere correctoribus aut mercenariis operis mandari soler, quia credunt Librarii et plurimi alii, nihil facilius esse, neque magnis eruditionis aut fermonis Latini copiis instructum ese debere, qui ad hunc ingratissimum laborem detruditur. sed et hunc errorem vulgarem esse, vel solus docere poterit Alardus noster, quem cum viderimus ex propria penu nihil fere adducere potuife ad Poëtae nostrae decus aut lucem, non viiliorem operam in indicibus confuendis posuit, cum non dicam negligentiae (cuius magna pars Typographicis operis transcribi posset) tam crebra documenta dedetit, sed inscientiae et crass imae stupiditatis indicia exhibuerit, ve nelciam, qua fronte vir xxvII. annos natus, ausus fuerit talem abortum publicae luci exponere, de mendis, in numerorum notis haerentibus, non agam operofe, licet tot ac tantae fint, vt nulla sit pagella, quae non sufficiat satigando lectori, qui frustra verba ad-

ducks in Politice designato libro et versa quaeret, itative index falforum numeroeum satis amplus confici posset: Sed ignorantiae en Latini fermonis, et in primis metricae disciplinate, imperitiae specimina longo ordine recenseri possent, quae patronis Alardianae industriae et doctrinae ruborem incutere possent. Nos paucis contenti crimus, ne calumniae locus relinquatur. Sie legitur in indico Capie VIII. 5. 89. atqui neutro loco id occurrit, sed prioci est tupis, polteriori est capus. Caffibus ponit post Caffis et ante Caffibs. quali agererur de Galea, sed citat III. 122. et IV. 447. et VII. 443. in quibus est cafibus, a cofur. Celerum, v.t. 310. auque ibi ipfe exprefit fcelerum. Certus, IV. 444. atqui ibi creens Agenore. Clauis, post clani, ance clano, quasi a clauns, 1. 140. VI. 708 carqui si loca respicias, repeties 1. 146. (nam et in hoc vitium est) Clanis nomen proprium. et v1. 708. Chlamys. Colla inter. alia loca, quibus legieur haec vox, notatur IV. 618. V. 431. et ibi Cokbos inuenies. Conscendere III. 548. atqui ibi iple consendere habet, nec aliter lexi potest. Cortina 1. 6. 708. prior locus recte notatur, sed in altero est Gortyna, Vrbs Cretae, quae cum cortina festiue in vnum locum cogirur. Scio quo se defendat, nimirum vitiosa Carrionis lectione. Defuie ex quibusdam locis adducitur. sed in duobus v. 428. 446. deficie legitur, etiam in Alardi Editione. Laborum III. 377. atqui ibi labem legitur, vt et v. 236. labes, vnde noster labes, nec hoc adscribendum operis docet ordo literarum. Lacti aliquot locis habet a lacens; feel IV. 113. legitur leet a legun , id est more: Line guam habet ex 1. 560. sed ibi linquam a linquere, nec hoc operatum culpa, sed sua. Manibus multis locis. sed in quibusdam est a manes, in aliis a manns, quae omnia confundit. Menirat II. 145. fed ibi meritae. Monte 11. 28. 111. 327. sed primo loco est mole, altero merte in iplius editione. sic Motibus ex lib. 11. 479. vbi iple ediche montibus, Plangere vt. 566. tamquam infinitiuus effet, fed ibi plangore legitur, nec errorem operarum effe, led eius, qui indicem confecit, apparet, quia mox plangore ex lib. 111. 275. fequitur. Plandum 111. 297. fed ibi placitum legicur. Pogentem ordine literarum producit ex v. 585. vbi potantem. Preciofis 111. 3. vbl Percofia legitur. Premi VII. 298. VIII. 99. priore loco recte, sed posteriore est perent. Qualis variis locis, inter quae t. 195. vbi quatis a quario legitur, quae vox suo ordine post quario repetitur. Signis v. 139. vbi ipfe edidit, furor infignis, quam vocem editor indicis separauit in duas. Solutus vii. 412. vbi est folstur, nec aliter versui constaret modus. Stat. 1. 174. vbi fitt. Statio 11. 566. 111. 361. vltimo loco reste, sed qui potuerit in eumdem conficere statut, ve ipse edidit priore loco, nescio. Tiefils 11. 526. vbi tacitus pudor, et iterum Teffis v. 334. vbi tacitis. Tellos 11. 409. pro tentos, telfum exhibet plurimis locis, in quibus recum legitur, et deinde in Tecum eadem repetit, cum in prioribus tectum legevit. Turba multis locis, sed inter ea 111. 349. legirur tabs, et fenfu et metro ita poscente. Turbane duobus locis, sed IV. 510. est surbine, in qua voce ille locus omissus. Turris v. 683. vbi terris. Sed desinamus taedium his erroribus lectori creare, qui tamen pauci ex immenio aceruo dele-&i, oftendunt Alardum, fi ipse indicem confecerit, non intellexisse

Poëram fuum, neque credo vilum extrare adhuc hothë indicema qui plura negligentiae et ignorantiae documenta exhiberet, nili alterum, quem quidam Maistaire in Quidium fecit, huic geminum adjungere velles, quem brevi oftendemus, Alardo fummo iure pofse sociari. Haec causis satis grauis me impulit, ve curarem alium confici, qui quidem mendis non carebit (hoc enim nefas sperare) fed a tam crassis erroribus immunis, ve spero, lectores non facigabit, Vnum vellem quidem accuratius vbique observatum fuisse, ve vbi vox earumdem literarum; sed quae diuersi vel casus, numeri. perfonze vel temporis effet, occurrit, semper ante alia verba effet repetita, quod aliquando neglectum esse nunc videol Exempli gratia Currus, cum sit in hoc nomine et similibus, singularis et pluralis numeri, genitiui fingularis, et accufat, pluralis, eadem enuntiatio. debuiffet diskingui, vbi alius oft casus. et ita in ceteris. Sed hace leuiora, nec lectorem morabuntur, qui si alios naeuos depsehendari humanitus cos commissos esse credat, et emendet ipse.

DE

LAVRENTIO BALBO LILIENSI

Ex Bibliosb. Hifpaniae And. Schotti Antwerp.

aurentius Balbus cognomine Liliensis, in ipsa nascentis Academiae Complutensis infantia, Demetrii Cretensis (cuius exstat de raptu Helenae poemation Graecis verlib. Heroicis) et Ferdinandi Pintiani affiduus auditor fuit. Hoc Salmanticam euocato, vna cum Petro Motta Poeticam docuit, carmen ipse pangere non infeliciter Solitus, Graecarumque litterarum in paucis peritus. Q. itaque Cargium Rufum de reb. Alexandri Magni ad Aldinum exemplar componere anno eius seculi xxIV. supra millesimum et quingentesimum ingressus, post etiam Valerii Flacci Balbi Argonautica cum Apollonio Rhodio committere eo iplo tempore ausus post Sabellicum ac Maserium, a quibus saepenumero discedit, Annotationes dedit, testes eruditionis, et qua valuit plurimum, memoriae singularis. Edidit et sua in Val. Flaccum in Belgio, illis non visis, Ludon. Carrio, Burgensis, Hispano et ipso patre natus. Iuuenis ille admodum in aetatis exstinctus est store, an amoris telo, an nimis lucubrando, incertum, certe morte praereptum immatura luxit Academia, qui et in-Tolenti opponi Italiae potuiffet:

> Rumpereque immones properassent sila sorores, Aeterna fores bic sama super aethera notus.

> > ARGO-

ARGONAVTICAE EXPEDITIONIS

WISTORIA A LAVRENTIO BALBO LILIENSI

E VARIIS SCRIPTORIBUS EXCERPTA.

Iafonis et Phrixi Genealogia.

VATVOR fuerunt Dencaliques, vnus Minois filius, de quo Phsrecydes. alter, de quo Hellanicus. tertius Abantis filius, de quo Aristippus in Arcadicis mentionem facit. Quartus vero omnium antiquissimus ex Prometheo Iapeti filio, et Pandora natus, ve scribit Hesiodus, qui primus, Apollonio teste, vrbes condidit, et aedes deorum construxit, primusque omnium mortalium regnanit. Is Pyrrbem Epimethoi filiam vxorem duxic, ve testatur Hesiodus in primo catalogon, de cuius nomine tota Thessalia Pyrsha suit dista, si Rhiano poétae Graeco sides habenda est dicenti,

Πόβαν δήνοτο τό γι παλαιδτίζο, απλέσταν, Πόβης Δευπαλίωνος ἀπ' ἀχχαίης ἀλόχοιο. 1. Accipinus prifcis banc Pyrrham nomine dictam Antiqua antiqui de caninge Dencationis.

vnde etiam qui ex Daucalion genere fuerum, Thessaliae regnum tenueca, vt scribunt Hesiodus, et Hecataeus. Ex Dencalione natus eßex hoc Atolus, qui ventorum rationem inuenisse dicitur, Minius vir. Naturalis historiae libro. Ab aliis tamen vt . matur, quibus magis accedo. Tres enim fuerunt Acoli, in infulis a se denominatis regnauit, atque ex earum sumo ventorum rationes deprehendit: Alter qui in Hetruria regnatiit. Cuius filii fuerunt Macareus et Canace. tertius vero hic Hellenis filius. Cui tres fuerunt liberi, Cresbeus, Arbamas, et Salmoneus. et Crethei quidem filius fuit Aefon Iasonis pater. Salmonei autem filia fuit Tyro, quae prius Cretheo patruo nupta, Aesonem eum, quem Iasonis patrem diximus, Pheretemane Admeti patrem, et Amysbaonem peperit, ex quo et Dorippe natus est Melamons vates, vt scribit Derichidas. Postes a Neptuno verso in Enipei stuvii, quem ille amabat, formam, comprehensa, Neleum Nestoris patrem, Peliamque Theffaliae regem edidit. Athamas vero ex priori vxore, quae Nephele dicta est, duos fustulit filios, Phrixum et Hellen. secundum Herodorum plures, qui air, eum ex Themisto genuisse Schencum, Erythrion, Leuconem, Poeum, vltimosque omnium Phrixum et Hellen. ex posteriore vero Melicertam et Learchum silios, siliamque Eurycliam habuit. k Dε

Digitized by Google

CXLVI ARGONAVT. EXPED. HISTOR.

De Athamante.

Athamas priori vxore ex viuis sublata, Ino Cadmi et Harmoniae filiam duxit vxorem, cuius insidiis parum abfuit, quin priuigni occiderentur. Illa enim neuercali odio mariti liberos insectata, perfizasit indigenarum vxoribus, vt semina coquerent. Cumque sequenti anno semen costum fructus speratos non suppeditaret, Athamas ad Delphicum Pythici Apollinis oraculum sacerdotes misit, qui de eius mali remedio deum consulerent, verum ab eadem corrupti Athamantis filios ad placandos deos facrificari, Apollinem postulare nunciauerunt. Cumque ii omnibus iam ad sacrificium necessariis rebus paratis, ad aras maclandi admouerentur, Nephele mater superinduda nube eos eripuit, arietemque aureo vellere conspicuum dedit, cui insidentes a nouercae insidiis euaderent, sed cum fugientes pontum transfretarent, Helle muliebri pauore perculsa in mare decidit, atque vadis submersa ponto nomen indidit. Phrixus vero in Colchos se contulit, atque ibi arietem Mercurii consilio, vt Apollonius scribit, Ioui Phryxio sacrificauit. Acetaeque regis filiam dunit vxorem, quam ex Graecis Herodotus, et Apollonius, ex Latinis Ouidius et Valerius Chalciopen vocant. Acesilaus vero et Hesiodus By rais peyahaus holaus (operis nomen est) Iophossam appellant. Pherecydes in sexto Eneniam scribic vocatum, fuisse autem ei cognomentum Chalciopae et Ophiusae. ex ea Phrixus quatuor sustulit liberos, Argum, Phrentim, Melana, et Cithiferen, quem Ephorus Cysberum appellat, addit et quintum Epimenides Presbonem nomine.

De Phrixi nouerca.

Causam nouercae in mariti filios odii, alii aliter referent. dicunt enim, eo quod Phrixus illicitum Mandumque nouercae amorem spreuerit, ab ea apud patrem incessi tentati insimulatum. de nomine tam matris quam nouercae corum mira est, et prope apud scriptores Graecos differentia. plures dicunt Nepbela fuisse, Ino autem vouercam. Sophoeles in Athamann autumat vocatam nouercam; Hippias Gorgopin; Pherecya fo, Pindarus in hymnis Demoticen.

De Ariete aurea.

Arietem hunc, de quo tam multa Graeci fabulantur, multi aureum veilus habuisse narrant, quos securus est Orpheus, et Apollonius, qui Mercuii contactu aureum dicit essectum lib. secundo. Simonides verò album inserdum, interdum purpureum suisse dicit. Acustiaus ex mari purpureo infectum colore asserit. Apollonius vocem humanam habuisse scribit,

And addition of the confirme supplementation of the confirme supplementation of the confirme confirme confirme confirmation of the confirmation of

Digitized by Google

quod & Hecataeus affirmat. Sunt qui dicant, hoc ideo fictum, quia Phrims navicula, arietis figuram in prora habenti, nauigauit. Dioayins verò Mitylenaeus, Criss, (quod nomen apud Graecos arieses fignificat) Phrixi paedagogum fuifie, atque cum iplo ad Colchos navigafie: unde ea omnia ficta effe narrat.

De lasonis parentibus.

lasonem omnes ex-Aesone genitum affirmant. De ejus matre non usque adeo inter scriptores convenit. Apollonius, et Valerius Akymedem, Clymenes filiam, suisse scribunt: Stesichorus Eeeoclymenes; Pherecydes Akymeden Phylaci filiam, Herodotus Polyphemes Autolyci. Andron in abbreviatione viv dryvevid Thognises laodici filiam, Jasonis matrem suisse autumat. Natus est autem ex his duodus solus Jason, ut sentit Apollon. Ibycus filiam etiam eis dicit suisse Hippolysen nomine. Diodorus, filium alterum Promactem appellatum. Fuit autem Jason à Chitone Centauro educatus, à quo etiam Medicinae artem didicit, unde Jason est appellatus. Findarus, die M 9000 lasone aualicaus necessiras: voi interpres, and viv lasone vocatum dicit, quod etiam Apollini Commentarius consimat.

De Pelia Rege.

Pelier, ve vidimus, Neptuni ex Tyro Salmonei filius, magnam Thefaliae partem ditione tenuit. Filium habuit Acafium, qui Argonzutas comitatus est, secundum Apollonium et Valerium. Orpheus nullam de Acasto mentionem sacit. Diodorus quoque in v. mesculis filiis Peliam caruifle scribit. Filias habuit Alcelling Amplinemen, & Enaduen, de quibus idem eodem libro. & Pelopeam, de qua Apollonius in 1. Is cum fortem accepisset, se menibus moriturum, quem altero pede nudo ad se venientem Millet, omnibusque diis, Junone excepta, solemnia forte sacra lieset, Jason ad sacra festinant, Junonem deam sub vetulae speciem in Anauri ripa invenit, quae se quidem transure in ulteriorem torrentis ripam velle, timere tamen simulabat. Eam Jason humeris acceptam transvexit, altero calceo fub torrentis caeno relicto. Score ad Peliam se contulit. Quem cum rex vidisset oraculi memor, animo cogitare coepit, quo pacto mortem illi moliretur. Cumque intelligeret nullam es tempestate rem esse maioris periculi. quam vellus aureum, quod in templo Martis apud Colchos erat, sepori persussit, ve ad id rapiendum eo proficisceretur, auxilium opesque suas pollicitus. Cui cum lason assensisset, nauem justie fabricari gracilibus clauis, ut scribit Timagetus, quo citistime distolvereur, omnesque in mari perderet. Caeterum architectus conerarium focie, cujus rei side accepta Acaffus cum Argonautis naviganit. Alii tamen dicunt Minervae industria ab Argo Arestoris filio compaginacam, eique nauis resarciendae provinciam injunctum, atque de ipfius nomine Argo fuiffe dictam. Pherecydes tamen ab Argo Phrixi filio vocatam fuife dicit, alii à velocitate. Fuit autem k a

EXIMIT ARGONAVT. EXPED. HISTOR.

vocalis & fatidica. Nam Minerua liguam in ea ex querca Dodeaea fixit, ur Apollonius lib. 1. fabulatur. Postea hace navis ob memoriam inter sidera collata dicitur.

De Argonautarum profestione.

Jason principum Graeciae juventute collecta, ipse omnium duz, Vt Apollonius, Orpheus, & Valerius testaneur, (quamvis Diodorus aliter) navigare coepit, solvens ex Pagasis, quod Magnesiae est promontorium, dictum and 78 inst nenngent vir Aeri. Demetrio vero Sceplio, ab eo quod multis fontibus irrigatur. Atque ad Lemnon primum applicuit, vbi paulo ante Lemniae mulieres viros omnes, (praeter Thoantem regem, a quo Hypsipyle filia manus abstinuerat) internecio sustulorat, eo quod illi uxores aversatio vt ab eis discederent, bellum Thracibus intulerant, quia pessimum earum odorem à Venere injectum ferre non possent. Myrtilus Scribit enim Medeam, cum tamen secundo Lesbiacorum aliter. iuxta Lemnon Argonautae à Colchide redeuntes navigarent, prae želotypia venenum in Lemnon jecisse, quo Lemniis foeminis gravissimus arque intolerandus est injectus odor. Argonautae igitut ad infulam appulli passim cum foeminis coierunt, benigne ab illis accepti, ut Herodotus, Apollonius, Orpheus, & Valerius scribunt, Aeschylus tamen in Hypsipyle, eas in armis egressas Argonautas accessu prohibuisse scribit quoad illi jurejurando sidem secerunt. te cum eis coituros. Sophocles etiam in Lemniis praelium grave inter utrosque commissum scribit: quos securus viderur Papinius in Thebaidi. Ibi cum Argonautae delitiis & voluptati vacantes. morae aliquantum traxissent, ab Hercule increpiti ad Samothraciam navigarunt vbi Cabiris, ut diximus, funt initiati. Inde profecti, cum ad Trojam appulissent, Hercules Laomedontis filiam Hefiouen, monstro objectam, liberauit, vt & Valerius & Diodorus affirmant. Apollonius, & Orpheus nullam eius rei mentionem faciunt. Inde navigantes ad Cyzicum pervenerunt.

De Cyzico es eius morse.

Erat autem Cyzicus a Tessalis oriundus. Fuir enim ex Aeneo Apollinis et Stilbes filio natus, qui relicta Thessalia, vbi suerat ortus, in Hellespontum se contulit, atque ibi regnauit, et Aenesem Eusori Thraciae regis filiam vxorem duxit, ex qua Cyzicum genuit qui Dolionum tenuit imperium in lstlimo et Chersoneso, quae est in Propontide, iuxta quam mons est Arsos nomine, quem semiferi et hortendi gigantes ex terra geniti incolebant, quos etiam Thessalos dicit fuisse Deilochus. Apollonius vero in Herculis perniciem a lumone fabulose scribit creatos. fabulae a leone Nemaeo genitos volunt. Polygnostus vero praedones eos suisse serios. Hi assidus cum Cyzicenis bellum gerebant. Cyzicus igitur, cum Argonautas sibi cognatione coniuncos didicister, eos benignisse suscepti holpitio, cumque a Cyzico digressi essent Argonautae, proxima nocte tempestate acti, codem reueris sunt, quos Cyziceni hostes cipa

em erederent, aduerfus eos egreffi plane internecione fublati funt, inter quos ipfe Cyzicus ab Iafone est interemptus, ve et Apollonius, et Valerius scribunt. Orpheus ab Hercule, alii a Dioscuris. Erat Cyzici vzor Clise nomine, Meropis Percosii Pitycae regis filia, ve autrant Deilochus, et Ephorus, quae cum virum extinsum videret, doloris impatiens suspendio viram finitit, ve et Apollonius libro a Orpheus in Argonauticis, et Euanthes, et Deilochus scribunt.

De Hercule ab Argonautis relicto.

Hinc Argonautae instis Cyzico solutis, ad Myziam nauigarunt, voi Hylas aquatum egressus, et diximus, in sontem decidic, quem cum Hercules inquirendo totum montem perlustrasser, diuque expessus non redisser, Argonautae morae diutinae impatientes relicto eo vela secerunt, et et Apollonius, et Valerius scribunt. Diosysus tamen Mitylenaetus ad Colchos veque cum Argonautis nanigase assirmant. Idem etiam Demaratus, quod et Diodorus assirmante videtur. Hessodus vero in Ceicis nuptiis in Magnesa relicum scribic. Antimachus in Lyde, eo quod ipsus onere nauem grauatum subsentes presentam timebant, relicum ait, quod et Posidippus, et Pherocytes sicuse. Ephorus ipsum sua sponte apud Omphalem Lydiae arginam mansisse testacur.

De Phineo.

Argonsutae vero ad Bithyniam appulerunt, vbi Pollux Amycum regem caestibus victum obtruncauit. Hinc nauigantes ad Phineum regem peruenerunt, Ageonis secundum Hellanicum filium, at Hefoodo, Asclepiade, Antimacho, et Pherecyde testantibus, Phoenicis et Cashopeae. Hunc quidam in Paphlagonia, alii in Salmydesso Thraciae regnasse scribunt. quem Boreae filii Zetes et Calais ab Harpyiis, vt vidismus, liberarunt, de quo, quia multa apud Latiano, non plura verba faciam.

De morte Idmonis et Tiphyot.

Ab co digreffi. Cyaneas petras, quas et symplegadas vocant, non fine periculo transierunt columba duce, ve scribit Asclepiades, et Ouidins in Ibi tangit. Inde ad Mariandyniam venerunt, vbi Lycus Dascyli filius regnabat, qui Argonautas libentissime suscepit hospitio, et quod a Graecis patrem suum Pelopem honorarum sciebat, et quod Pollux Amycum Priolae fratris occiforem interfecerat, Hic lanes vates Phoebi filius, aut verius Abantis, diem obiit ab apro vulneratus, va Nymphis in Heraclea, et Promaditas, atque Herodotus tessantur, qui eum in Heracleae foro sepultum scribit. Hic etiam obite Tipbys nauis gubernator, ve Apollonius, Nymphis, et Orphens arque Valerius scribunt. Herodorus vero non euntibus, sed redeuntibus Argonaucis mortuum ait. Hic nauis gubernandae munus mandatum est Ancase, Neptuni et Astypaleae filio, ve inquit Simonides steellantibus Apollonio, atque Orpheo: Theotimus Euphemum Neptuni et Mecionices filium; Herodotus vero Erginum post Tiphyos obitum namem gubernaffe scribit, quem secutus videtur. Vak 3

CL ARGONAVT. EXPED. HISTOR.

lerius. Quod fuir in causa, vt et Apollonius, et Valerius, in gubernationis petitione horum omnium memimerint. Defunctis heroibus solutis exequiis, secundo vento per vatia loca ad Golchos appulerunt. et quia multa hic de Aeeta, arque eius filiis dicurtur, non erit abs re, dum modo non sir lectroibus sassidio, non-multa de iis, quae varie ab authoribus traduntur, strictim breuiterque narrare. Non enim ad huius poetae modo carmina intelligenda, verum ad alios etiam maximum parient emolumentum.

De Acesa Colchorum rege.

Diodorus in quinto, Dionysius Milesius in primo viv Ayemovrallo, scribunt Solem duos habuisse silios, Aeetam es Persem, quem alii Persen vocant, ac Aeetam quidem in Golchide et Maeotide; Persen vero in Taurica regnasse, atque ex indigenis foeminam quandam duxisse vocame, ex qua Hecaten susceptit, quae cum venationis, plusquam muliebrem sexum decebat, este sudioss, dum in lustris ac montibus diu versatur, herbas inuenit complures, praesentanei multas atque essicatissimi veneni, multas etiam saluberrimas. Sed cum natura immitis este taque crudelis, primum veneno patrem Perseum sustulit, et ad Aeetam patruum consusticui nupta Circen et Medeam genuit. Epimenides Corinthium genere susse tradit Aeetam, Sole patre atque Ephyre matre natum. Diophanes vero libro Ponticarum historiarum primo, ex Sole et Antiope genirum affirmat, cui etiam subscribit Eumelus quidam poëtam, vt ex eius carminibus, quae subiciam, intelligi potest.

'Αλλ' ότα δή δ' 'Αιήτης καὶ 'Αλμεύς εξεγένοντο HANIE ROL ANTIOTHE, THE & MYSIXE YGOUN Dásaro maiste dois insployes dylade of be. "Hy mly Yz' 'Asurbe, tabtyr mbge dig 'Admil. Тур 3' Ефорня наветесс, "Уген зынел қишешт. Alarne d' me' ludy Brun mueldune dulicerers, Bigoney murde fixer, if it mureto rie Elloc, "H wais, \$ 8 viends, 88 inero Kodylda yalan. Nasus vbi Acetas et Alocus sanguine Phoebi Pulchraeque Antiepes. regionem rite suis tunc Dinisis nasis Phochus. donauit Aloci Quam pater Asopus nitidis circumsuit undis. Aft Epbyren dedit Acetae, quam sponte reliquit Buno Mercurii fernandum, dum ipfe rediret, Aut aliquis. natusue, aut sanguine tandem lunclus, as ipse quidem concessis Colchida terram.

Is cum fortem accepisser, se tunc periturum, cum externi homines nauigio ad Colchos vecti vellus aureum sustulissent, essera crudelitate se hospites sacrificare ostentauit; ve divulgata tantae immanitatis sama, externi omnes ab accessu averterentur. Lucum etiam, in quo vellus aureum erat: suspensium, muro circumdedit: quae et multa alia, quia vulgatissima sunt, consulto praetermitto. postea demum, cum Medeam siliam cum lasone rapto vellere comperisset ausugere, illes cum magnis copiis frustra est insecutus, nihil enim persecit, vt vult Apollonius. Dionysius Milesius scribit eum Argonauras consecutum, atque Iphim Eurysthei fratrem intersocisse. Diodorus a Melagro testatur occisum. Valerius aliud innuit.

De Acetae filiis.

De filiis, quos Acetas genuit, non adeo inter scriptores conuenit, ideoque breniter de vnoquoque sigillatim, vt poscet ordo, dicemus. Diodorus vt superius, vxorem scribit habuisse Hetaten Persae filiam, quam alii Iouis dicunt esse. Hesiodus Persae et Asteriae, Orpheus Cereris,

Rad Mps bit & Entry and reare educationer. Aethereasque Ceres Hecasen emifis in auras.

Bacchylides nocte gemitam fabulatur. Ε'κάτα δαδοφόρε νυκτός μεγαί Antilas Bigureg. Pherecydes ex Aristaeo natam. Musaeus louem ait Aristerim compressisse, et ex se grauidam Perseo tradidisse, quae postea Hecaten peperit, vnde credita est Persei filia. ex hac Circen et Medeam natas Acetae scribit Dionysius Milesius. rus filium etiam, quem alii Absyreum, ipse, atque ex nostris Paucuvius, Aegialeum vocat. Alii etiam multi Chalciopen addunt, de qua dictum est. Hesiodus Solis filiam Acetaeque sororem, non filiam fuisse Circen scribit in Theogonia. Eiusdem est Apollonius opinionis, qui eam in tertio ab Apolline patre raptam, et in Italiam curru paterno vectam canit. Et in quarte Perses et Solis filiam vocat. Orpheus etiam Apollinis et Asteropes filiam dicit. de eius nomine Kieneasov mediov vocatum scribit Timaeus. Cuius etiam facit mentionem Apollonius. quin et de Acetae regis vxore non parua est diffensio. nam cum multi Hecaten dicant, Apol-Ionius eum Afterodiam Caucasiam Nympham duxisse, deinde Idviam Oceani et Tethyos filiam. Sophocles Neaeram Neteidum vnam. Hesiodus in Theogonia Idyam. Qui Naupastica compostiit Errylyten ait.

De Medea.

Medes Acetae ea quacunque matre filis fuit, quae et veneficiis & herbarum cognitione adeo praessitit, vt ne Circae quidem cedere haberet, natura tamen misericors et ab immani patris erudelitate abhorrens, si Deodoro credimus. Hace eo pasto, quo dicemus, cum lasone rapto aureo vellere confugit, atque in Thessaliam lolchon venit Peliamque regem, filiabus eius per speciem pietatis deceptis, interemit. Decemque annos cum lasone concorditer vixit, atque ex eo Dydimum, Alcymenum, Thessaliam dramque, et Thessaliam genuit. Repudiata Medea lason Glaucum, seu Creusem, filiam Creontis Corinthiorum regis, vxuram duxit.

CLIL ARGONAVT. EXPED. HISTOR.

quam nuptierum die Nedea cum toto simul Greontis regia, missa corona venenis illita, vel naphtae bitumine, vr Plinius ait, cremauit. siliosque in mariti vltionem trucidauit omnes, praeter. Thessalum, qui suga sibi salutem perperit. Iason, cum doloris vim ferre non posset, propria sibi manu mortem consciuit. Medea ad Aegeum Athenarum regem consugit. Cui nupea Medum silium peperit, qui possea Mediae imperanti. Inde expulsa ad parter Asiae transiens (ait Diodorus) cuidam clarissimo nupsit regi, ex quo dicunt silium Medum peperisse, multa alii, quae recensere magis sastidio, quam voluptati lectoribus suturum puto. Haec non omitenda Latinis sorsan adulescentibus non valde nota, eam post mortem in Elysio Achilli nupsisse, quod primus dixir Ibycus, post hunc Simonides, et Apollonius, ad quod allust Angelus Politianus, vir de literis Latinis optime meritus. Is in Vmbra haec ait:

Elysium tenet. bic magna venrrabilis umbra Muteris pulchram auspiciis sibi Colchida iunges Solis es Oceani voluenti progener aeno.

De Absyrto.

Absgrius ex Acetta et Asterodia natus est, vt inquit Apollonius, Sophocles in Scythis, non ex eadem matre natos Absyrtum et Medeam scribit, sed Medeam ex Idyia, Absyrtum vero ex Neaera. Fit hic ob pulchritudinem Phaeton cognominatus, vt Apollonius libro III. Argonauticorum, et Timonax Scythicorum II. assirmant. Sunt qui eum Medea natu maiorem dicant. Pherecydes in vII. a Medea ex lectulo sublatum; et ad Iasonem perductum, ac vt Acetam regem Argonautas insequentem morarentur, dilacetatum. Sophocles in Tragoedia, quae Colchides inscribitur, sin patris aedibus samarum scribit; Apollonius vero ad Istrum suvium occisum: Plinius in instilis, quae ex eius nomine Absyrtides nuncupantur.

De amoribus Insonis et Medeae.

Cum igieur lason cum cereris Argonautis ad Colchos appulifient. Medeam force ad Phasidis ripam obuiam habuerunt. Cui cum lason aduentus sui causam exposuisset, atque ab ea de crudelitate patris effet edoctus, ad preces conuerfus, ndem de coniugio dedit, si in discrimine ab ea praemonstrato sibi ferret opem. Acceperat ante lason a Venere Iyngem auiculam, quam Magae mulieres tantam ad amatoria cammina vim habere credunt, vt omnia venena et vnguenta ad amorem excitandum idonea lyages appellentur, teste Theocriti antiquo expositore: et ipse amor Lynn a Pindaro dicatur: qui scribit in Pythijs hanc ex Olympo a Venere primum ad mortales allatam, et datam lasoni, ve ez smul, et quibusdam amaseriis carminibus, quae ipsa Venus docuit; Medeam amore ad insauiam vaque accenderet. Quod cum fecifier, illa amore correpta, suum ei promisit auxilium, ac statim herbas medicatos et pharmaca quaedam dedit, quibus a taurorum igne tutus effet, et eum quid agendum. effet docuit. Ille Acetam convenit, ac vellus suscum poposcie:

quod Acetas se daturum est policitus, si rauros ingentes siammas, ere et maribus eucomentes iunxisset, aque dentes, quos ipse daret, seminasset, hominesque armatos, qui inde pullularent, vicisset, Quae comnia lason Medea opitulante cum summa sua laude, et gloria persecit. Acetas tamen vellus aureum negauit, ac de Argonauturum caede trastare coepit.

De ferpentis dentibus.

Erant sutem dentes, quos lason seminauit, non ex eo serpentel, qui vellus in arbore suspensum custodebar, sed ex eorquem Cadmus in Boeotia interemerat. Nam ve Pherecydes in vii. et Apollonius in viii. seriount, Minerua dentes serpentis illius quem Cadmus in Martis sonte occidit. Cadmo et Acetae aequis portionibus diussat. et Cadmus quidem continuo, quos ipse, acceperat. Martis iussa seminauit, ex quibus plures homines aemeti sont nati, qui omnes mutuis valaeribus se confoderunta, quinque duntaxat relicitis, Udaco, Chibania, Peleso, Hyperenores, Ediant; quos Cadmus ad condendam vibem socios sibi assumpte. Ex his gentern quandam vocatam Sparies, scripit Hippias. Desius, et similiter Attornetus. Borum etiam mentionem apud vaque ad tempos illud, quo lason vellus aureum petebat, serua-, bit, suneque ei dentes stadidit seminandos.

De Vellere rapto.

Note proxima, cum Acetas de Iasonis sociorumque caede cogitans Colchorum proceres consulendos congregastet, Meder
clam ad Iasonem confugit, eumque ad lucum Martis, vbi vellusaureum in arbore suspensum a dracone seruabatur, deduxit. Serpentemque semper vigilem magicis cantibus sopiuit; et ita Iason
vellus agreum rapuit, atque cum Medea in nauem se recepit.
Hoc et Apollonius, et Antimachus, et Valerius: Pherecydes
vero et Herodotus occisum ab Iasone serpentem, sicque vellus
sublatum scribunt. Qui Naupastica composuit, Medeam singit,
cum ex patris domo segeret, secum aureum vellus, quod in
Acaetae domo seruabatus, attulisse.

De lasonis redita.

De reditu Argonautarum, non satis inter Graecos scriptores comenir. Timagetus primo de portubus libro, Istrum scribit ex Germaniae montibus derivari, et inde in Germaniae instuere paludem, postea in duo sciadi brachia, et vnum quidem in Germanicum pelagus, alterum vero in Euxinum pontum deserri, ac per hoc nauigantes Argonautas in Erturiam venisse. Hunc secutus videtur Apollonius, Apollonium Valerius. Hecataeus Milesius per Phasidem in Oceanum euasisse, inde Nilum penetrasse, atque ex hoc in nostrum mare peruenisse asseurat. Hoc Artemidorus Ephesius satium esse conuncit. Siquidem Phosis stavius Oceano minimee

CLIV ARGON. EXPED. HIST. ET LAVR. BALBO.

minime infundirur, idem et Eratosthenes in tertio Geographicorum confirmat. Scymnus per Tanaim autumat nauigantes in magnum mare, inde in nostrum venisse. Hesiodus autem, et Pindarus in Pythiis, et Antimachus in Lyde, per Oceanum dicunt eos ad Lybiam appulsos, nauem humeris vehentes in mare nostrum exiisse. Suphocles in Scythis, et Callimachus, atque Herodorus in Argonautis, eadem, qua Colchos petierant, reuersos aiunt. vnde hi, qui ex Colchis in Adriam venerumt Argonautas vestigantes, eos non inuenerunt, qui vero per Cyaneas petras nauigarust, aos in Corcyra insula iauenerunt.

De lasone es Medeae nupsiis.

Valerius Iasonis et Medeae nuptias in Peuce infula fieri incoeprus effe scribit: inopino autem Absyrti aduentu turbatas et interruptas. Timaeus, et Apollonius libro duarto, atque Orphene. Corcyrae scribunt. Dionysius Milesius in secundo Argonauticon. Byzantii, Antimachus in Lyde, prope fluvium dicit lasonem cum Medea coiisse. Philetas in Telepho, in Alcinoi domo celebratas ait. Timonax vero Siculorum primo, in Colchide scribit Modeam ab Iasone ductam vxorem, non sine patris Acette voluntate. Refert autem idem monstrari iuxta Pontum hortos quosdam Iasonios vocatos, ex quibus ipse discessum fecit, et in Aeea gymnasia quaedem, et thalamum, in quo Medea Iasoni nupsit, et prope vrbem sacellum Iasonis, et multa alia. Haec ex Apollonii interprete. Caetera vero, quae de Argonautarum in Theffaliam reditu a Graecis scriptoribus traduntur, consulto praetermisumus, tum quia ad Valerii nostri opus intelligendum, non multze frugis funt, tum ne dyzeielbier hoc, in quo breues effe laborauimus, volumen iu-Aum excederet.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAUTICON

LIBER PRIMUS.

rima deûm magnis canimus freta peruia

Fatidicamque ratem; Scythici quae Pha-

fidis oras Ausa sequi, mediosque inter iuga concita cursus Rumpere, flammifero tandem consedit Olympo.

5 Phoc-

mus.] Nullan hic loci in ipsa hactenus recepto, nil omnino is operis fronte inscriptionem exhi- notauit, alioquin plus satis relibebat venerandae vetustatis Co- giosus in admittenda passim exemden Vaticanus, post singulos ta- plaris sui scriptura, etiam vbi men libros agnoscebat plerum- satius erat consultiusque vulgaque titulum, quem hic expressi- tae lectionis vestigio inhaerere, mus, an in Carrionis membra- Quinque nominibus Flaccum nonis optimis pari etiam modo Va- ftrum infigniri vides, quod faelerii nostri nomen legeretur, culo quidem posteriori in vsu paucis exceptis locis, dictu dif- fuit obuiumque, vti ex marmo-

Valerii Flacci Setini Balbi dissimulauit: Sic tamen vt cre-· Argonansicon Liber Pri- damus facit, quod in titulo ficile cst, cum ipse Carrion id ribus antiquis habemus comperbus insolens et ferme inauditum, nisi si nomina adoptiua Gentilitiis forte adiungerentur. Sed vt demus id quoque tempestatis apud Romanos vsum obtinuisse adsciscendorum plurium cognominum agnominumque, cur Flaccus hic Poëta dictus est Quintiliano, Martiali, aliis, cum Balbus potius debuerit appellari? Vlrimum enim cognomen breuitatis causa in nomen plerumque transibat apud veteres. Sic L. Norbanus C. F. Flaccus Balbus, qui Consulatum gessit A. ab V. C. DCCLXXI, vna cum M. Iunio M. F. M. N. Silano, in tabulis Consularibus Graecis Balbus dicitur folummodo, non Flaccus: Silano et Balbo Coss. Plinius quoque libro II. cap. 87, M. lunio Silano L. Balbo Coss. vetus adhaec inscriptio. M. IUNIO M. F. L. NORBANO BALBO COSS. Sie Maronem, Naso-Catullum, Propertium, Lucanum, Martialem, Statium dicebant breuitatis causa vt plurimum, de quibus accurate iam disputauit ad Ennodium et Apollinarem Sidonium, Vir politiffimae litteraturae et eruditionis rarae, lacobus Sirmondus, Hunc nodum Herculeum reliquisse constrictum interpretes Valerii nostri ad vnum omnes fummopere equidem miror. Nam quid illa duo cognomina Setini Balbi postremo loco adscita sibi volunt? Adsirmant Setiam Italiae oppidum natale folum fuisse nostro, sed non probant. Vir summus Gerardus Johannes Vossius de Poétis libro, quod meminisset Flaccum Martiali dicum effe, Antenorei fpem et alumnum laris, hoc est, Patauinum, ea erat in fententia, vt crederet ex Seria fuisse oriundum Valerium hunc, sed larem Pata-

tum. Flauianis tamen temporibus insolens et serme inauditum, bat vir, cetera accuratissimus, nis si nomina adoptiua Gentilinis sorte adiungerentur. Sed vt demus id quoque tempestatis runt,

> Censesur Apona Linio suo tellus, Stelluque, nec Flacco minus.

Vt de patria Flacci Patauio non magis dubitari fas sit, quam de eadem ciuitate Liuianis incunabulis censenda. Nist alium fortaffe Flaccum, atque ab hoc nostro diversum plane Martiali fuisse celebratum contendimus. lam si Setini nomen ad patriam Flacci referendum est, vt volunt, vitimo id loco post Balbi cognomen oportebat collocari. quomodo in veterrimo codice Vaticano post librum secundum, C. VALE-RII FLACCI BALBI SE-TINI EXPLICIT LIBER II. est et vbi BALBI cognomen omittitur in eodem codice. vt sub finem libri IV, CAII VA-LERII FLACCI SETINI LIBER IV. EXPLICIT. INCIPIT QUINTUS. UTERE BONO TUO FE-LICITER. et sub finem libri VII. C. VALERII FLAC-CI SETINI ARGONAU-TICON LIBER VII. EX-PLICIT. post librum primum, tertium, et ocauum omne nomen Poëtae nostri omittebatur. Quid ergo? equidem per Sz-TINI huius BALBI nomen aut defignari non neminem existimo Philologum, qui hoc poëma Valerii emendarit, recenfueritque, aut quod verius videtur, nescio quem possessorem exemplaris alicuius horum Argonauticon vetusti denotari, qui cum fronti eius adleuisset nomen suuma id ipfum nomen SETINE BALBI postea ab imperitis librariis, aut aliud agentibus, vna

veniebant. Nam post Tiberiana iam statim tremo Domitiani tempore Oratotempora mos ille obsoleuerat, rias Institutiones absoluit et puqui Iulianis et Octauianis fre- blicauit, Diuo Vespasiano totos quentifimus erat in viu quoti- duodenos et plures annos superdiano, ve viri meritis ac digni- uixisse hunc nostrum sie vero tate illustres monetue publicae omnino simile: Ut Argonauticis nomen suum inscriberent, relico hisce absoluendis satis superque solis Caesaribus, aut Caesarianae temporis ac vitae suisse ei, vix sit domui illo honore, ve effigiem dubitandum, quae rerum pofuam nummis oftenrarent. Nam tiente Vespasiano sit exorsus, vt quam in veteri denario Baptista ex ipso poëmatis exordio sit Pius existimabat esse C. Valerii manifestum, et liquido apparet. Flacci effigiem, ea est imago Hernsius. Praeterea non mino-Victoriae. Meffailas, Acisculos, Catullos quido apparet. Ut ad hunc nonugari. Nec maiori iure idem Baptifta Pius Valerium nostrum Romanum facit, eunte in contraria Martiale, vt iam vidimus. Sed nec argumentum fatis validum videtur, quod homines eruditi colligunt ex verbis Quindiliani, quibus testatur, institutionum Oratoriarum libro x. capite primo, muleum in Valerio

cum Valerii Flacci nom ne perpe- Flacco nuper amissum esse, poema ram effe coniunctum, et confu- hoc dreade mutilumque ipfius fum in apographis exemplaribus, morte inmatura Valerii nunc exquae postmodum sunt eo ex co- tare. Poruit enim longae aeradice propagata. Viderint alii, tis, aut Gothicarum irruptionum an veriora indagare possint. Ego culpa truncatum ad nos peruehand premenda duxi, quae in nisse, quae res non magis explomentem mihi super re perplexa rata est, quam de Statiana Achiladmodum et perquam intricata leide, et Claudianeo Proferpinae Nam quod Ioannes raptu, quid potissimum causae Baptista Pius, vir, ve illa fere- sit, cur poëma verumque imperbant tempora, quibus floruit, festum nunc circumferatur. Certe non inerudirus, veteres nummos cum per omnes ferme Epigramargenteos, quales non pauci in- maton libros Flacci nostri memi-Beniuntur, inscriptos nomine C. nerit Martialis, quem ad impe-VALERII FLACCI ad hunc rium vsque Diui Traiani aetatem noftrum referendos effe conten- suam extendisse scimus, memidt, eiusque imaginem oftentare nerit etiam, tanquam nuper morarbitratur, toto aberrauit coelo. tui, Quinstilianus, qui sub ex-

v. I. Prima Delim.] Scaligeres numero Flaccos in Valeria rum in Hypercritico, qui est sexgente olim fuisse claros, quam tus de Poetica liber, ostendit hoc Flacci principium. ex annalibus et fastis antiquis li- modo prima? aut Iul. Caes. Scaliger, quum ipse Valer.] 644 castrum Domitianorum temporum nat: Plurius Tyriasque carinas, et Flaccum id numisma referre, sie Apollonius naues Iasoni obuias in Ponto scribit. Praeter ea classis adparatum Aceae vterque commemorat, et quae funt alia. Principium refingere sic tentabat:

Acquora facidicae primum sulcata carinae,

Cognatumque cano fulgentis tergoris aurum, Dinae opus. illa feras Scythici, quas Phafides oras etc. A z

vide Schottum. Harl. - Scaligero - satisfieri posse credo, si Tyrias et Pharias carinas, quas infr. versu 644 memorat Flaccus, concedamus iam ante Argo versus occidentem et oras Africae et Hispaniae cursum instituisse, sed minime ausas suisse Bosporum et pontum Euxinum peragrare, vel fi dicamus, Neptunum ibi non priores Argo naues facere, sed vaticinantem de sequentibus temporibus fi gamus. Neque etiam peccasse dici potest Poëta, quod naues in Ponto - Euxino obuias Argonautis faciat, quia nec illae vmquam Cyaneas et Bosporum transierant, sed intra Ponti oras se continuerant. Argo vero prima fecit peruia freta et ab Ægaeo mari perrupit aequora ad Phasim vsque. id enim peruia notat, vt Senec. Hyppol. 87.

- Quidquid Assyria tenus Tellure Nereus peruium rostris lecat.

praeterea illae potius rates, quam naues fuere, vt de Lemniis videbimus Lib. 11. 108. et alibi. Prima vero hic pro primum capiunt Pius, [Alciatus VIII. ##0έργων c. 8. repugnantibus Zinzerlingio et Bulaeo, qui prima fre-'sa peruia explicat, quod haec maria ante patuerunt nulla nauigiis. H.] et alii quidam, vide Gifan. Indic. Lucret. in prima. BURM.

I. Magnis nautis | Nautis quoque ed. Bonon, quam lectionem defendunt Maserius, Zinzerling, Barth, Carrion, al. fed. natis Gronou. 1. Obseru. c. 7. al. inprimis Heinfius vindicauit Flacco, multis locis prolatis libr. III. 504. Dis geniti vocantur Argonautae,

438. divis geniti et I. 553. proceres natique deum etc. Harl. Accedimus libenter viris dodis, qui Defin natis vindicauerant, inter eos, qui nautis legunt, non conuenit, an to Delim cum nautis, an freta sit iungendum. Maserius Delim naueas vult dici, quia erant in tutela Iunonis et Palladis, et Delim pro Dearum elle positum, vt Deus de vtroque fexu passim apud veteres poetas Barthius contra ad occurrit. Claudian. Bell. Get. vers. 1. et ad Praefat. in Rapt. Proferp. verf. 4. Freta Desim pro factis accipit, vt et Vossius et Schottus ad Senec. Suafor. 1. fed frustra. Nati Deorum funt Argonautae, vt inuicis argumentis Heinfius offendit, cuius notis haec addi possunt. Catull. Epithal. vers. 23. Heroës faluete, Delm genus. Germanic. Phaenomen. verf. 270.

Quin etiam lyra Mercurio dilesta, Deorum Proli accepta, pio coelo nitet. BURM.

v. I. canimus] Canere folenne verbum poëtarum est, de quo audiendus Scaliger lib. 11. de caust. LL. cap. v. et lib. 111. Poët. cap. xxvi.nec non lib. iv. BULAEUS. vid. XVI. Barth, ad Nemef. Cyneget, verf. 1. WEITZ.

v. 2. Fatidicamque ratem.] Vide Parrhaf. ad Claudian. de rapt. 31. nescio vero an recte apud Stat. I. Theb. 373. Infanam arborem Barthius interpretetur vaticinantem, securus Maserium ad h. l. cum *infana* ibi fit magna, immenfa, vt ipse hanc vocem illustribus exemplis explicat ad I. Theb. 367. et fecere ante illum et post plurimi. Dinam racem vocat noet V. 504 laton, Delimque nos fter lib. iv. 336. an habuerit genus, vti hic desim nati. libr. IIII. humanam vocem Argo, disquirentem

seru. Hum. 10. fatidicamue erat in Oxoniensi. Burm.

3. Phasidis] fluuii Coichicorum maximi, aut qui, vti Plin. VI. s. scribit, Ponti suit clariffimus. H.

v. 3. Ausa sequi.] Durum hoc censet Scaliger in Hypercritico pag. 775. neque enim praeibant orae. quae indigna tanto viro censura, cum ignorare non potuerit, Virgilium et alios patlim verbo fequi vios, pro tendere, curfum dirigere in oras aliquas, et eas quaerere; ita fequi orientem Poctarum imitator Florus dixit lib. 11. 11. et fequi iter lib. 111. 5. quod apud nostrum et lib. 11. 458. et v111. 190. occurrit. fed infolentius adhuc videri possent illa Plinii viir. Ep. 8. Villae, quae securae fluminis amoenisatem, margini insistunt. BURM.

v. 3. mediosque inter iuga concita curfus rumpere.] Medio curfu, caffigat Barthius ad Claudianum prioris eurae Commentario pag. 339. (et secundae pag. 306.) sed Rumpere cursum elegans frustra. et Latinum. Silius lib. v111.

Primus claustra manu portae Dictator, es altos Disiecis postes, rupitque in proelia curfum.

Ita et rumpere iter eidem Silio non semel. etiam Lucano lib. 11. Rumpere viam, etc. eleganter autem subiungitur, Flammifero tandem consedit Olympo, ac si de portu post peractam nauigationem agatur, quomodo apud Maronem libro Aeneidos tertio,

- quo tutior bospita lustres Acquora, et Aufonio poffit confidere portu etc.

Heins. Rede vindicauit hanc locutionem Heinfius contra Bar-

rentem vide Schottum 11. ob- thium. neque puto hic, vt Alardus et Weitzins fecere, respici tam ad nauigationis celeritatem, quam difficultatem et periculum primae huius expeditionis naualis, quibuscum in transitu Symplegadum conflicati fuere Argonautae. Vide, quae collegit Cl. Drakenborch, ad Sil. lib. vii. 568, et est varius et multiplex verbi rumpere apud Poëtas vius. sic aera rumpere Ouid. 11. Art. 54. et insula rempere discretas aquas, endem modo ve nauis dicitur 11. Fast. 194. sic Virgil. x. Aeneid. 373. Ferro rumpenda per bolles est via, vbi nescio, quare Heinfius malit, rapienda: ita enim et Quinctil. ix. de Intt. Orat. 4. ipsum zratiam perdit, si ad eam rupta via veniumus. nc Ouid. v. Met. 257. fontem pracpetis ungula rupit, vbi male Ciofani codex, fecit. Lucan. 1. 221.

> Molli tum cetera rumpis Turba vado fracti faciles iam fluminis vudas.

Et ita apud eumdem in antiquissimo Rotterdorfii codice lib. IV. ICI. legebatur.

Rupitque ruens in proclia miles. vbi vulgo, rapuis. sic rumpere freta de hac Argo Senec, Med. 302. et apud Catull. in Coma Beren, vers. 45. codex optimus Commelini,

Cum Medi rupere nouum mare? Noster non multum diuerso fensu libr. 11. 37. ruptum aequor, et hoc libro verf. 463. rumpere terras dixit, et codem sensu, frangere, scindere, scenre viam, measum, iter et similia, veteres dixisse in procliui esset ostendere. fed iam nimii fuimus. Burm.

v. 4. Flommifere] Statius 1. Silv. 11. 119.

Et si flammiferas potuissetscandere fedes. Bunn,

Αz

5 Phoebe, mone; si Cymaeae mihi conscia vatis Stat

v. 5. Phoebe mone,] Quanti interfit diligenti opera editiones curare, hic locus ostendere poterit. Nam cum Carrionis editio prior exhibeat haec duo verba iuncim Phochemone, fraudi id fuit magno Cafaubono, qui in ora codicis fui, qui seruatur in Bibliotheca Leidensi, coniecit legendum forte effe, Phoemonoe. Cui hic nullus est locus, sed optime Phocbo, qui vt omnium auguriorum et vaticinationum praeses, ita in eius templo seruabantur fatales libri. Quare Tibullum lib. II. eleg. v. incipientem, Phoebe fane, M. Messalino gratulari Quindecimuiratum, collegit recte Broukhusius noster. BURM.

V. 5. mone] Monere est docere. Virgil. lib. III. vers. 461.

Hace funt quae nostrà liceat te voce moneri.

Noster lib. vr. vers. 33.

Hinc age, Riphaeo ques videris orbe furores, Musia, mone. Bula Eus. Virgil. VII. 42.

Tu vasem, su, dina, mone, dicam borrida bella.

Vide Barth. ad Stat. VIII. Theb.
335. et xxi. Adv. I. B U R M.
v. 5. Si Cymacae] Cumcae ed.
Bon. fed in veterrimis membramis conflanter Cymicae. Nam
Graecis κύμη eft, non κέμη.
Hinc κυμώρος. v. Carrion. Zinzerling. et Heinflus, quorum
postremus ex eo, quod poeta
de corrina et cassa domo subiungit,
Valerium manifeste designare se
xvVirum sacris saciundis suisse,

iudicat. Quindecim viris autem hisce folis ius erat Sibyllinorum carninum infpiciendorum. Sacerdotes passim poetis dicuntur cassi, et cassa domus ad illius xv-viratum est referenda. Harl. Pius iam ad decemuiratum retulit, sed cum Valerii tempore auctus esset iam numerus, optime Heinfus Quindecimvirum fuisse Valerium colligit: corrins enim Sibyllae propria, Propert. IV. 1.

Si modo Auernalis tremulae cortina Sibyllae Duxit Auentino rura pianda Remo.

Et ita censuit quoque Barthius ad Stat, I. Silv. 11. 177. retractans fere quae scripferat lib. 17. et 111. I. Aduers. et succensens plagiario insigni Alardo, quem, ve neque sidelem bonumque exscriptorem, nedum ve de suo aliquid boni ad enarrandum Valerium conferre quiuerie, notat iure meritoque. De Cortina vide Seruium ad Virgil. 111. Aen. 92. et Adnotata ad Ouid. xv. Metam. 635. et Gifan. ind. Lucret, in praessringere. Burm.

v. 5. Conscia vatis] Vates Cymaca est Sibylla fine dubio. sed vtrum vatis an vati cum quibusdam legas, parum refert. vtrumque enim casum huic voci conscias iungunt. vide ad Ouid. vt. Metam. 588. Concita in duodus codicibus, vitio ex paullo praecedenti voce orto, legebatur. Conscia vero eleganter, quia arcana, quae non cum vulgo communicanda, solis Poëtis, vt a deo inspiratis, scire fas est. vti insta lib. 111. 301. Mens consciavatum. Statius 1. Silv. 1v. 25.

Licet

Stat cassa cortina domo; si laurea digna Fronte viret. Tuque o, pelagi cui maior aperti Fama, Caledonius postquam tua carbasa vexit Oceanus, Phrygios prius indignatus Iülos, 10 Eripe me populis, et habenti nubila terrae,

San-

Lices enthea vatis Excludas Pimplea fitim, nec confita detur

Pirene.

Et idem fere confeia, quod arcana, et qui homines, vel loca fecretorum funt confortio notat. vz lib. 11. 254. Confeia Bacchi templa. 410. feruati genitoris confeia fura. Senec. Hippol. 107.

Inclare tacinis confcias facris faces. Sic et magicis incantationibus, quae et nostro et aliis saepe, arcanae dici solent, hanc vocem accommodari docuit Barthius ad Papinii 1x. Theb. 733. et 1. Achil. 532. Burman.

v. 7. Fronte viret.] male quosdam [in his ed. Bon.] fronde legere iam notarunt Pius et Masetius, licet et exstet in excerptis Graeuianis; neque tamen hanc labem insidere editioni suae noluit Alardus: nihil vero notius quam Poëtarum frontes, si dignae tam sacro nomine essen, lauro praecingi. vide Stat, I. Silv. II. 99. et II. I. 26. I. Achil. 9, et alios. digna pro digne exponit Pius Burman.

v.7. Tuque o pelagi.] Vespasianum pattem, non autem Domitianum hic accipimus, neque enim Domitianus Britanniae vitor fuit. CARRION. Caled.
h. e. Britannicus, a populo quodam Britannico tota regio saepe vocatur Caledonia etc. vide Oudendorp. et al. ad Lucan. VI. 68. HARL.

v. 9. Phrygios prius indignatus Illos,] Ad expeditionem infaustam Iulii Caesaris [cuius gens ex Phrygia a Troianis originem traxisse putabatur] in Britanniam respici planum est, et verbum indignatus, vt Pius iam notauit, egregie exprimit naufragium, quod fecerunt plurimae eius naues, vt Virgilius v111. verf. 728. pontem indignatus Araxes. non fine venere de hac ipsa re Florus lib. 111. 10. Es viterius isset, nisi improbam classem naufragio castigasses Oceanus. Burman.

v. 10. Eripe me populis, et babenti nubila terrae.] Per terram obscuritatem Poëtae notant, per coelos gloriam et famam. Virg. 111. Georg.

Tentanda via est, quâ me
quoque possim
Tollere bumo, vistorque virâm
volitare per ora.

Propert. lib. 111. Eleg. 1.

Quo me fama leuas terrà sublimis, et a me

Nata coronatis Musa triumsat equis.

Notae sunt istae perese, ad coelum tollere, ad sidera ferre, pro laudibus mactare. Bulaeus Vid. Barth. I. Adv. 17. apposite Senec. de constant. sapient. I. Stoici virilem ingress videatur, curae bubent, sed ut quam primum non eripiant, et in illum editum vertisem educant, Lucas Actor. xxvi. A 4. Sancte Pater; veteruinque faue veneranda canenti Facta virûm. versam proles tua pandet Idumen, (Namque potest) Solymo nigrantem puluere fratrem,

Spar-

17. lξαιρόμονός σε lu τε λάε, vbi vetus lnt. eripiens te de populo, quod multo elegantius, quam cruens Bezze. lξαιρόω enim et lξαιρόμαι hang praccipue vim habet, vt notet segregare aliquid et quasi consectare, vt Aristides Oratione in Minerv. p. 21. Ed. Canter. τὰς ἀκρονόλοις ἰξείλον αὐτῆ, et mox, τοῖς βασιλοῦσει καὶ ὑγόμοσει τόμονα καὶ χώρες ἰξαιρῶσειν. Populus vero et populi saepe pro turba vili et humili: Silius lib. 11. 579.

— pergite primi Nec facilem populis, nec notam invadere laudem,

Lastant, de falsu sapientia. 5. ipse se in populum redegisses. infr. lib. 11. 439. in populos missa. Burm.

v. II. Sancte Paser] Vespasianum intelligit. Pater autem religionis et reuerentiae nomen est, quod non solum Numinibus datur, sed et hominibus, imo et inanimatis, adeoque cunchis rebus venerabilibus et augustis. Lege Turnebum xIII. c. 8. Noster lib. v. vers. 209. Pater Inachus. B u l. A e u s. adde Clericum ad Hesiodi Theog. v. 457. Hul. Sollemnis ista inuocationis formula. Propert. Iv. 1x. 71.

Sancte Pater falue, cui iam fauet aspera Iuno, Sancte, velis libro dexter adesse mec.

Ouid. 11. Fast. 127.

Santle Pater patriae.

Marcilius ad carmina Pythagor. pag. 13. ita veteres proprie moraffari solitos existimat. tuos quem facile hic locus confutat: viuo enim Vespasiano suum inscripsit opus Flaccus, et mox ipli consecrationem vouet; ridiculum magis errorem admisit Guido Allardus, qui edidit A. 1683. Inscriptiones Gratianopolitanas, qui ex lapide, quem Valerius Valerianus Sanctiffimae Vxori posuit, rarum esse hodie maritos inter Sanctas referre vxores (canonifer) notat. sed quid fit vxor Sautta, vide in notis ad Phaedr. 111. 10. Pius refert ad mores sanctissimos Vespasiani, qui et miraculis claruit, et Patrem dici, vt a Sandinimo filio Tito distinguatur. sed Pater est quasi przesentis Dei titulus. Burm.

v. II. Faue veneranda canenti] Heinfius et Francius in ora codicum fuorum coniecerant, memoranda, vt a syllaba vltima rā faue, illud ve fuerit geminatum: ita apud Lucan. Ix. 202. pro venerabile nomen, aliquot codices exhibent, memorabile. sed veneranda magis rā veterum congruit; et simul Poëtam excusat, quod non cecinerit gesta Vespasiani, sed veterum Argonautarum sasa, quae venerabilia ipsa sunt antiquitate. Burm.

v. 12: Tua pandee] Recius edietio Aldi, pandee. mens Valerii est. Antiqua mihi canenti faue, nouisima Titi fratris gesta et Idumaeos triumphos pandat Domitianus: quippe qui et ipse in censu

illa, namque potest, et testantur que castigauit Hermolaus Barbakriptores perperam igitur alii rus. Namque potens Aegidio Malibri, naugue potes, aut namque serio perplacebat, quod Pio non Huiusmodi vide libr. II. vers. 489. Nota afyadeton in his versibus. versam lamen, nigrantem freirem, quod es, instar perpetuse apud Poetas dubio procul fecit, vr aliquid hic defiderari Scaligero visum fueric. Zenzenz. Malim, ve est in Aldina editione, pandat. Innuit autem Flaccus poëma inflitutum a Domitiano της άλώστως Islaicife. Vossius. Pandat in ver. cod. pardit ed. Bon. Harl.

v. 13. Namque potens] potens ed. Bon. por, line pores cod. vet. poteft, n. tua facta rantare Domitianus, Mascrius, Carr. et Voff, rede adserunt Valerio noftro. Harl. Locus vexatifimus. Primo pander est in scriptis, non pendu. recte. Perperam vero illi, qui pergar reponunt. enim vittarum has tignificatione apad Poëtas verbum, ve iam momut Observationum libr. 1 v. cap. 12. cruditifimus Gronouius, Quo loco egregie hos versus illustrat, et diversas hominum literatorum congerit coniecturas, quibus recentendis, ne actum agam, hic supersedebo. pro namque potest, kripti constanter, poses, sed fruthra. alii aliter haec tentarunt. Viri duo doctiffirmi, Gronou. in Diatribe ad Statii fyluas c. 19. et Voff. immune potest. Sublata parenthen, vt +B iumque potest to pendere fubintelligatur, ex praecedentibus repetendum. fed, vt dicam quod res est, nil mutandum videcur in hisce duobus vocabulis; nisi quod sententiae Raptislae Pii subscribo, cui receptam lectionem debernus Commentario Lucretiano, et ad hunc locum. Quamquam Observationibus ad praefationem Naturalis

census Poëtzrum; quod innuunt Historiae Plinii pari modo quoformulam fine caussa damnatum, in Schedis Langermanni, potest pro diuerst lectione annotatum. Namque potformulae, haber ipfe noster libro 11. 489. libr. VII. 241. Hor. Epod. carm. 17.

> Et tu (potes nam) folue me dementia.

Virgilius Aeneid. vr. 366.

– aut tu mibi terram Iniice (namque potes) portusque require Velinos.

Atque ita frequenter boni scripto. res. etiam in Graccis. libro v. Anthologiae,

AAA Sed, divasas yde, ii ii gy-THER HE TEUEOV.

Pessime vero Carrion et Giphanius, Solymoque nigrantem renonunt. Reddit quippe scriptura haec locum admodum falebrofum, idque praeter receptum a Valerio nostro morem. Illud vero rectes quod locum mendo non vacare arbitrati funt. lampridem ego ita scribi debere sum opinatus, nec muto sententiam,

– versit proles tua pandet Idunie (Namque potest) Solymo nigrantem puluere fratrem.

Verfi Idume fexti cafus eft, fiug de euertione Hierofolymae futura agitur, fine de praeterita, versa Idume, poit Idumen versum, propter longius protractam periodum ab oscitantibus librariis hace interpolata erant, cuiusmodi errores non paucos in Nasone, alisque optimae Latinitatis feriptoribus a me sunt deprehensi. Apud hune nostrum quoque non abii-A S

mili modo libro vir. vers. 94.

--- atque ea vixdum
Vifa viris, atrâ nox protinus abflulit umbrâ.

Cum inconcinne prorsus et conera auctoris mentem legeretur. aeram nox protinus abstulit umbram. vmbrofa et atra nox auferebat Stheneli spearum, vid. ad Onid. v11. Met. 726, Solymos, inquit, a Tito fratre euersos pandet, et decantabit Domitianus tuus, qui argumento tanto par est. hoc sibi volunt illa, namque potest. Domitianum studio Poetico polluisse, qui ignorant, oportet Martialem, Statium, Silium Italicum, Quincilianum, Suetonium, ceteros illorum temporum scriptores numquam legerint. Auunculus meus Iohannes Rutgersius in Variis Lectionibus, lib. 11. c. 9. persuasum habebat, vt crederet Aratea Caesaris Germanici, quae etiamnum extlant, Domitiani Germanici foetum esse, non illius Germanici, Druso parente nati, cui Fastos suos dedicauit Naso. Et sane recordor vidisse me Lutetiae peruetustum Arateorum codicem, qui Domitiano Caesari poëma istud adserebat: vt veri omnino fimile fit, pro Domitiano Germanicum ob inuidiam nominis in plerisque exemplaribus esse repositum. Nam et Domitianus Germanici cognomentum sibi vindicabat ambitiose, vt ex Historicis, Poëris, ac nummis antiquis liquido adparet. Nigrantem puluere non palaestrico, quod interpretes volunt, sed bellico, apud Horatium habes, lib. 1. Od. v1.

--- puluere Troico Nigrum Merionen. et lib. 11. Od. 1.

Non indecoro puluere fordidos.

Solus Baptista Pius non caecutiuit hoc loco. Heins. Pandet editiones Pii, Maserii, Iuntae, Gryphii, Zinz. et aliae. verbo hoc vitur etiam Prudent. #492 #40. 1. hymno. IV. 153.

Publicum pandas chorus es renoluas. Vbi codex Rehdigerianus, pangae, vt hic volebat Schotrus lib. 11. Observ. 56. versa Idume etiam Francius volebat: sed cum contra omnes scriptos et editos fit, nescio cur mutare voluerint viri dolli, cum relle procedat oratio: Proles tua pandet versama Idumen, fratrem nigrantem puluere, et spargentem faces, etc. (Namque pote) et Solymo nigr. legebat Schott. II. Observ. 56. iamque porest Barth. xxv1. adv. 3. vt vellet illum iam sufficere ad canenda illustria Titi fratris gesta. Domitiano vero hic adulari Poëtam certum elt. vix tamen Rutgersio et Vossio cap. III. de Poëtis Latinis et cap. xxxv. de Mathefi, accedere posiumus, qui Aratea Germanici nomine prodita, Domitiani foetum effe suspicantur. Suetonio enim fides habenda, qui simulasse quidem Poëtices studium, insuerum antea, at postea spretum et abiectum, et omnia, quae publice dixit, alieno formasse ingenio testatur, et, imperio potitum, neglexisse omnia studia liberalia, nec vmquam historiae carminibusque recognoscendis operam vllam, aut stilo vel necessario dediffe, testatur in eius vita cap. II. et xx. vix ergo credibile, tam repente Poëtam potuisse prodire principem, et tam difficile argumentum eleganti carmine potuisse exprimere, aut Graccis vertendis operam consumsisse. vide Tristan. Comment. Tom. 1. pag. 220. BURMAN. Christian, Crusius in Probabil, criticis

Spargentemque faces, et in omni turre furentem. 15 Ille tibi cultusque deûm, delubraque genti

Infli-

cis pag. 48. ingenio poetae vim adfert emendaturus: Verfam proles ma pandere Idumen Iomque potef. HARL.

v. 13. Nigraneem puluere] De bellico puluere capit Zinzerling, Pius et Geuartius lest. Papin lib. 1. cap. v1. Scaliger ad Manil. lib. 1v. verf. 726. pag. 320. videtur de puluere Palaestrico capere, sed male. noster infr. vs. 415.

Currus caede modens, atroque in puluere regum Vifcera nunc aliis, aliis nunc curribus baerens.

Cererum nigrantem nouum verbum effe ad Virgilii lib. Iv. Aeneid. 120. et quaeri, qui primus dixerit, norat Seruius: quod mirum, cum ante Maronem vius fuerit aliquoties Lucretius, vt lib. 11. 732. ct 792. vbi vide Lambin, postea certatim l'octae hoc verbo vii, ve Ouidius II. Met. 535. Sil. v11. 690. et alibi, Claudianus Bell. Get. 59. 201. et pallim, immo postea etiam nigree pro nigrum facere viurparunt, ita Barthius explicat illa Statii lib. 11. Silv. VI. 82.

Non ficulus atros Nigraffes planetu genetrix tibi ficua lacertos.

Quod si ita hoc loco capere liceret, sensus esset, Idumen ver-Im a Tito, puluere fuife foedatam, et in cinerem versam, ita et nigrare activa vi capit apud Lucret. I. 411. Lambinus, sed priori significationi potius ac-Migrantem quiescendum puto. erat in nostro codice. Gifanii Grammatici meminerunt, saepe

lectio, Solymoque nigrantem, est contra libros; et, vt reste Zinzerling, asyndeton hic dedit Poëta. Burm. Solymo h. e. Hierosolymitano. vide Tacit, Hist. V. 2. 7. et Gesn. thefaur. L. L. fub h. v. HARL.

v. 14. Spargentemque faces,] ita constanter omnes, quos vidi, scripti et editi codices, quare nescio vnde hauserit suum iastantem Harduinus ad Plinii praefat. hunc locain proferens, praesertim cum et sparsue faces infra occurrant lib. IV. 412. et verbum f argere nostro sit frequentissimum. BURM.

v. 14. In omni turre furentem] furere in omni turre, phrasis est in vulgum minus nota, quam illustrat eruditiff. Caspar Barthius, lib. 11. magni operis, cap. ix. Bulaeus, Vid. eumdem Barth. lib. xxvr. adners. 3. est vero poëris familiaris illa numeri enallage, pro in omnibus turribus. fic. Stat. IV. Silv. v. 35.

Quis non in omni vertice Romuli Reptasse dulcem septimum putet?

et 111. Theb. 130. omnique in torpore plangi, vbi Barthius multis hanc locutionem illustrat, vt et ad lib. v. 376. et x1. 243. et omnis saepe singulari nomini addi folere, vidimus ad Petron. cap. 107. et infr. notabimus, lib. 11. 202. recle vero Pius de turribus, quibus pluribus instructa erar Hierofolyma, exponit. Burm.

v. 15. Ille tibi] Ita cod. manuferiptus, plerique alii; illa tibi, [vii est in ex. Bon.] codem vero vtraque lectio recidit, nam vt non ad vocem, sed ad rem sit ex insana illa Diocletiano posita, post me alius in sua conlectanea pro suis coniecit. Falluntur qui existimant haec de Domitiano dici, quae de Tito dicuntur, qui patrem inter deos retulit. vt ex Plinio secundo constat. Is autem ordo est verborum; Domitianus cantabit euersam Hierosolymam, et frattem Titum, cam euertentem: Titus vero tibi diuinum honorem nuncupabit; de his scribunt losephus, et Egesippus, Martialis ad Domitianum, lib. 11. 2.

Frater Idumacos meruit cum patre griumphos.

Quae datur ex Dacis Laurea, sosa sua elt.

CARRION. MS. Carrionis, ille. Carrio notat saepe ad rem, non ad vocem fieri relationem; vt mox vers. 27. cui rei videas Riuium ad Sallust. Cat. cap. 43. et \$6. Gifan. conlest. Lucret. in Generis mutatio Alberic. Gentil. disput, de Latinit, ver, Bibl. vers. Popmam ad Varronem pag. 808. ZINZERL. non cepisse poetae mentem Carrionem puto, qui tamen Pium sequitur. Ille enim euleum Deam honores deorum, id est divinos, Vespatiano instituturum Titum explicat, post apotheofim. fed perperam: vis enim illius datiui tibi est, vt Titus fub autpiciis patris et in eius honorem et gloriam instituturus fit Deorum cultum, quem ludaei credebantur, vbicumque poterant, aboleuisse, et ipsi nullos deos colere putabantur a Romanis et aliis gentibus, vnde Impiam gentem vocat Florus lib. 117. 5. et hoc plures notarunt. sic postea eodem ordine habuerunt Christianos et Iudaeos, quod patet

relatio. Quod loquendi genus fiue ficta, inscriptione apud Gru-Graecis nouum non est, quae ter. pag. CCLXXX. 4. SVPER-STITIONE CHRIST. VBIQ. DELETA. ET CYLTY PROPAGATO, cultus deorum est idem, qui Ethnicismus, religio Gentium, vt hodie loqui folent. Cic. 1. Tufc. 26. Philosophia nos primum ad deorum cultum, deinde ad ius bominum, etc. erudinit. lib. II. de Nat. Deor. 2. In nostro populo et in ceteris de rum cultus religionumque fauclitates exfistunt in dies maiores atque meliores. et cap. 28. cultus deorum est optimus, idemque certissimus, etc. et millies Cicero per cultum deorum ipfam religionem, et omnem de diis, quos venerabantur, publicam curam et caerimonias intelligit. vt libro eodem cap. 3. Religione, id est cultu deorum, superiores reperiemus, et ita pallim, pollet et sibi παρέλκειν, vt faepe. Bur M.

v. 15. Delubraque genti instituet. 1 Templum iplendidiffimum Flaniae genti a Domitiano dicandum intelligi vult Materius, et cum illo Baptista Pius. nam ceteri interpretes tacent. quomodo praeteire potuit futura Flaccus? an quia vates? nugae. et sane 70 ille ad Titum potius, Patri destinatum fuccellorem, quam ad Domitianum, aetate filium minorem, referri debet. Titum Vespatiano successurum, Patre non inuito, augurari potuit Flaccus, fiquidem, euntibus ordine fatis, id acquum, ac proinde optandum quoque erat. De Domitiano id palam praesagire non potuit noster, nist Titum offenderet. Vide igitur, ne ab iphus Valerii manu fit.

Ille tibi cultusque Deam delabraque gentis Instituet.

Vt

Instituet; cum iam genitor lucebis ab omni Parte poli. neque enim in Tyrias Cynofura carinas Certior, aut Graiis Helice servanda magistris: Sen tu signa dabis, sen te duce Graccia mittet,

20 Et

Vt delubra gentis non Flauiae, sed vide doctissimi Diecmanni speci-Idumaeae innuat; ac templum Hierofolymitanum, toto orbe celeberrimum, abrogato veteri cultu diuino, Vespasiano in Deorum numerum post mortem referendo, dedicatum iri, a filio Solymorum victore designet. Quomodo id Ioui Capitolino dedicauit postea Imp. Hadrianus, ipsamque ciuitatem, vicumque instauratam, Coloniam Aeliam Capitolinam hac de causa nuncupauit. Heins. lure reiicit Heinfins eorum fententiam, qui ad templum Flauiae venti excitatum a Domitiano respici volunt. sed neque ego gensis hoc loco facile ferre, neque explicationi eius accedere poffum. retineo vero genti, eo fenfu: instituet delubra genti ludaeorum, ad quae posthac, relictis facris patriis et abolito veteri cultu, sit conuentura, cum adhuc nulla habuerit diis dicata. Nam genti est in vsum, vel in commodum etiam gentis, vt paffim loqui amant veteres, noster infr. vers. 565.

Durum vobis iter et graue coeli Institui.

et Iv. 543.

Ipsa mibi puppim Ionis optima proles

Instituit.

Genti vero simpliciter pro Iudaicae genti. vide ad Ouid, x11. Met. 369. et hinc recte etiam delubra dicit; illa enim proprie diis tant, nec ego mucare suffineo. dicata, qualia ignorabant ludaci. Bu R M.

men Glossarii Latino-Theotisci. pag. 93. de templo Flauiae gentis nihil hic potuit vaticinari Poeta, et durum effet genti ponere simpliciter pro Genti Flaviae, cepit tamen ita etiam Barthius ad illa Stat. v. Silv. I. 240. quae de illo templo agunt.

Est hic, agnosco, minister Illius, aeternae modo qui sucraria genti Condidit, asque alio posuit sua sidera coelo.

Quamquam ibi epitheton aeternae clariorem facit sensum. pro institues in vno codice reperi, confituet. quod minus huc convenire puto, vbi de prima templorum apud Iudaeos institutione agit. wide ad lib. IV. 487. BURM.

v. 16. Cum iam genitor] alii fcribunt, cum tu genitor. res parui momenti. Pius. Coniecerat olim Heinfius, fenior, ve ita votum longae vitae, et vt ferus in coelum redeat Vespasianus, fignificet, vide similia ad Ouid, xv. Met, 838. et confundi has voces docet Gronouius ad Senec. Herc. fur. 1032. et Diatr, Start cap, xxxIII. quem etiam maluitle feu tu meriti lucebis ab omni parte poli, notauit Heinfius. certe cum praecesserit in omni turre furentem, odiose hie repetitur, ab omni parte poli. Heinfius adscripserat codici suo, ab alta arce poli. fed quia codices nihil muv. 17. Neque enim in Tyrias]
Sic primus Vaticanus. in aliis
quibusdam, ne quae in Tyrias
quod fibi quoque in veneranda
vetustatis exemplaribus repertum
adseuerat Pius. Nescio tamen an
satis Latinum. forte scribendum.

- neque cris Tyriae Cynofura
carinae
Cartius, aut Graiis Halica Erwanda

Certius, aut Graiis Helice seruanda magistris.

HEINS. Iniuria haec, vt minus Latina, follicitati puto. vus enim praepolitionis in, vt finem notet, fatis est obuius, et quem ipse Heinsius late adstruit ad Claudian. 1. in Rusin. 152. sensus est, non certiorem esse Cynosyram ad dirigendas naues Tyrias stella Vespasiani, quae luce sua omnes, quibus nautae vtantur, vincet, sie lib. v11. 545.

Daret aeripedes in proclia sauros. et cum alia praepolitione lib. 11. 57.

Certusque ad talia Titan.

certa vero sidera eleganter dici, splendida, clara, quorum ductu cursus diriguntur, docuit Broukh. ad Tibul. 1. x. 10. Lucan. 111. 218.

Has ad bella rates non flexo limine ponei

Certior baud villis duxit Cynofyra carinis.

et Germanicus:

Certior est Cynosyra tamen sulcantibus aequor.

Quibus locis Heinsiano correctio firmari posset. Ouidius Ep. xvii. 155.

Est aliud lumen, multo mibi certius istis, Non erit in tenebris, quo duce, noster amor. Ita certus Boreas Ep. XIX. 41. et contra incerta aura II. An. IX. 33. et miferos fallentia nautas fidera Lucan. VIII. 173. et quae id genus plura. Burm.

v. 17. Cynosura.] Duze visae in Aquilonari regione elucent, quarum Cynofura minor est; sic dicta quod canis caudae inflexae similis sit: Helice vero maior, a circumuolutione nomen fortita. nam ίλιξ circumuolutio est: Alii vel ab Helice Thessaliae oppido. vel ab eo quod est in Peloponneso dictum credunt. Callistonem enim Lycaonis Arcadis filiam a loue constupratam, et a lunone conversam in vrsam, cum Arcas filius fagittis conficere vellet. in sidus cum ea mutatus est; et hic Cynosura, illa vero Helice dicitur; alii, (in quibus Aratus) louis nutrices fuille, dum a Corybantibus custodiretur, fabulantur, atque inde nomina sideribus fasta; vide Diodorum libro v. Antiq. Ouid. lib. 1v. Fast.

Esse duas Artos, quarum Cynosura petatur Sidoniis, Helicen Graia carina notet. Carrion.

v. 18. Seruanda] vid. ad lib.

v. 19. Sen tu signa dabis,] Gronouius lib. I. observ. cap. xviii. quia signa dare, et ducem esse, idem notare videtur, legendum censet,

Si tu signa dabis, si te duce Graecia mittet, etc.

Cui facile adsentiremus, si codices addicerent, sed cur non licuit poëtae iure suo idem fere efferte duobus modis, et ita cum Pio explicemus, sidera dici figna dare, quando luce sua nautis demonstrant, quem cursum debeant tenete, egregie vero hans Imperatorum Orla iuues; haec vt Latias vox impleat vrbes.

Haemoniam primis Pelias frenabat ab annis,

Iam grauis et longus populis metus: illius annes,

Iö-

torum apotheosim, qua in sidera noua transire credebantur, illustrant illa Manilii 1. 294.

Summa senent eius miferis notissima nautis ma nautis Signa, per immensum cupidos ducentia pontum;

Maioremque Helice maior decircinat arcum; Septem illam stellae certantes lu-

mine (fignant)

Qua duce per fluctus Grange dant

vela carinae.
Augusto Cynosyra breui sorquetur
in orbe.

Tum spacio quam luce minor, sed iudice vincit

Maiorem Tyrio. Poenis baec cer-

Non apparentem pelago quaerentibus orbem.

Eodem modo adulantur principibus Plinius, Panegyr. cap. vi. Statius Iv. Silv. II. 58. Lucanus I. 50. Claudian. conf. Olybr. 242. et alii. vide plura apud Triftan, tom. I. comment. pag. 34. Burm.

v. 20. Serenus] vt antea sideribus inseruit Vespasianum, ita nunc eum non procellarum, sed tranquillitatis facit austorem. respicit enim titulum Iouis, qui Sereni nomine colebatur. Martial. vi. 6.

Nosti sempora su Iouis sereni, Vid. et 1X. 25. Ita lapides lout Sereno positi apud Gruter, pag. LXXVII. 6. et MIX. 9. BURM.

V. 21. Orfa] incepta. Virgilius: Atque ve araneoli tennem

formauimus orfum in Culice. BULAEUS vid. Weitz. loco vrbes cod. vet. melius habet oras. HARL.

v. 22. Frenabae] sic vet. cod. nec aliter omnia vetustatis monumenta. Carrion. Arcebas codex noster, et excerpta Graeuii, quod videtur a Glossatore profectum. Vide Weitzii notas. Burm. Pelias, Neptuni filius, fratrem Neleum, ex Theffalia, quae Haemonia olim dida fuit, expulit. H. Duo libri Vaticani, Oxoniensis, et editiones veteres Veneta ac Bononiensis, populos, opinor pro populo. Sed Baptista Pius ex antiquissimo libro popu-Ilm corrigebat, vt fenfus fit: omnes populi, Ionium quicumque petunt, longo metu illius vexabantur, et est subintelligi volebat, nec perfuadet nobis id tamen. Gravis, non senex, quod interpretes volunt, sed grauis peoulo. Sic graves Perfie Horatio, fubintellige Romano Imperio, quod praecesserar apud illum proxime. HEINS. Rede gravis cum populis conjungit Heinfius, ita de Dionyfio luft. XXI. 5. cum granior crudeliorque indies ciuitati effet. Flor. 1. 3. Albanus grauis et diu princeps populus. et ita pailim veteres. eumque etiam in sensum cepie Pius, longus vero metus non ad latum imperium, sed ad aetatem refero, vt infr. vers. 71. Veserem Tyrannum vocat. ita Martial. XII. 6. longi terga dedere metus. ita enim indicat poëta vix spemsuperfuisse popularibus se ab eo

r

liberati posse, quia longo tempore dominationem confirmaterat. ita longus sacpe pro perpetuo. vide quae notauinus infr. 11. 368. et ad Ouid. 1. Amor. vil. 25. vt vero populis metus, ita Senec. Hyppol. 29. aprum vocat mesum agricolis. vbi Grononius hunc Flacci locum adducit. Burm. Longus populos metus illius omnes. ed. Bonon. longos populis cod. vet. HARL.

v. 23. Illius | Idem est, quod imperio eius parent. infr. vi. 117.

Illius et dites monitis spoudentibus Indi.

Et recte Pius observat, poëtas, cum volunt alicuius regionis regem signare, eum praeterlabenti siunio dominari dicere, ve infra av. 463.

Nam rex ego diuitis Hebri. Burm.

v. 23. Onines | Annes ex conjectura Sabellicus, atque etiam Aldina editio. in qua cum multa fint ab aliis diuerfa, reperta post a Carrione in libro MS. nec dubito, hoc a bono libro profectum. Secus si legas, quinam erunt, qui Ionium petant? At per annes in Ionium se effundentes mare, signat accolas si fluiorum in Ionium se penetrantium: quomodo vers. 518. per Phasim et alios amnes Scythas aliosque populos notat. ita Propert. 111.

Tigris et Euphrates sub tua iura fluent.

Et fexcenta huiusmodi apud alios alia. Quin et ipfe Valerius lib. v. verf. 484. in perfona Iafonis meminit amnium fub imperio Peliae fluentium.

Sceptra tui toto Pelias firb nomine Phoebi

Maxima ab bolle tenens, sosque
illachrymansia dinos
Oppida, tos vigili pulcherrima
flumina cornu, etc.

ZINZEPL. Pro illius omnes, optime Sabellicus, amnes, quamquam inuitis vetustis codicibus. idque iam adprobarunt Andreas Schottus in Humanis Observationibus. 11. c. 54. in Adversariis Barthius, xxvi. 2. ad Linium Gronouius. vt audiendi non fint Maserius et Carrion, qui obloquuntur. videtur et *de amnibus* non nihil subodoratus eife Baptista Pius. HEINSIUS. Amnes legendum esse vel verbum adiuncum petunt ducer. fi enim omnes legeretur, nullus sensus inde exoriretur. Weitzius omnia fere nostri loca notat, vbi petere loca aliqua de hominibus et aliis dicitur, sed in quibus nulla fere huic loco

v. 24. Othryn et Haemum] videtur non pars Macedoniae, sed tota Macedonia indicari, quafi fub imperio Peliae fuisset. illa enim inter hos montes definita. Iustin. VII. 5. Xerxes Alexandrum inter Olympum Haemumque montes totius regionis imperio donauit. Othrys vero inter Thraciae montes etiam a Statio ponitur lib. 1v. 655. quod inde euenit, quia olim Thracia ad Peneum fuit porrecta. vid. Periz. ad Aelian. VIII. 6. et infr. ad lib. I V. 28. et fortaffe ab hoc Othry monte Odryfii fiue Orbrysii dicti, nam promiscue in MSS. duplex scriptura occurrit: ita apud Claudian. Bell. Get. 177.

faciunt illustrando. Burm.

Nil profuie Haemus Odrysiis.

vbi MSS. Othrysis, et apud Ouid vi. Met. 490. Rex Othrysius. iic Ionium quicumque petunt: ille Othryn et Haemum,

25 Atque imum felix versabat vomere Olympum. Sed non vlla quies animo fratrisque pauenti Progeniem dinûmque minas: hunc nam fore regi Exitio vatesque canunt, pecudumque per aras Terrifici monitus iterant: super ipsius ingens

fic et infr. vers. 450. variat scriptura. scio tamen ab oppido Odrysa dictos tradere alios. Burm. Haemus, hodie Tschengie, mons Thraciae et per Macedoniam et Romaniam procurrens iugum. H.

v. 25. Imum felix | bene dixit imum ex peritia agriculturae, quoniam latifundia montibus fubdita, solent esse felicissima. Praeterea apud Liuium lego dorsa infima montis Olympi fuisse cultoribus frequentissima, cum summas partes eius gelicidia ac niues occuparent. Pius. Male vnum vel vnus legunt Balbus et alii. verum quidem est has voces passim apud nostrum et alios confundi. vid. inf. 11. 58. ficanti occurriffet, forte vidit lafoet praecipue quae diximus ad Ouid. Ep. xx. 41. quibus adde Lucan. v 1. 341.

Nec metuens imi Borean babitator Olympi.

Vomere autem versare, est arare. Pacat. paneg. 1x. iugera vomere aut ligone ver sanda. Claudian. 1. Rapt. 196.

Nullos patiere ligones, Es nullo rigidi versabere vomeris ittu.

Poërica vero locutio est pro habitare aut tenere regionem, Statius Theb. 1. 152.

Dumque veer angustive squallensia ingera Dirces

Verteret, etc.

quem locum et Pius adduxit, vide et Weitzii notas. de za arare, et quae adducit dodiffimus Drakenborchius ad Silium lib. viii. 566. BURM.

V. 27. Hunc nam fore regi Exisio vatesque canunt] Historiam hanc, quam fuse tractant alii Argonauticorum scriptores, tangit tantum Valerius. Quapropter non peccaturum me arbitror, fi Seruii de hoc locum apposuero: partim ipsius Seruii, partim Valerii gratia. ita autem ad IV. Eclogam scribit : Pelias cum accepifset responsum ab Apolline, fore ve ab eo prinaretur regno es visa (inlere qui) altero pede nudo ei facrinem nudo pede venisse, qui dum Iunonem transmutaçam in anni (lege anus) speciem, credens mortalem, petentem per vadum fluminis transferret, alteram ex caligis in limo amiserat. Igitur Pelias metuens ex responsis facta (scribe fata) iuffit eum Colchos proficifci, ad petendam auream pellem arietis, qui Phrixum et Hellen Colchos pertulerat. Vossius. conf. luftin. XXXXII. 2. Hygin, fab. 12. H.

v. 29. Terrifici monitus] Imitatur hic Maronem noster, apud quem lib. IV. 434.

Multaque praeterea vatum praedicta priorum Terribili monitu borrificant.

Ita

30 Instat fama viri, virtusque haud laeta tyranno.

Ergo anteire metus, iuuenemque exstinguere
pergit

Aesonium; letique vias ac tempora versat. Sed neque bella videt, Graias neque montira per

Vlla. Cleonaeo iam tempora clusus hiatu

35 Al-

Ita serrificos vates, serrificum Phoebum illustrat Heins, ad Claud. 11. in Eutrop. 46. monere vero et monitus, vel monita etiam proprie de vatibus et oraculis, vt ins. 231. IV. 27. VI. 17. VII. 187. Vide Barth. ad Stat. 11. Theb. 696, et Claudian. Bell. Get. 229. Gronou, Diatr. Stat. cap. xxvI. et de somnis Heins. ad Ouid. xIII. 216. BURM.

v. 29. Super] insuper, praeterea. Gifanius Indice Lucret. BULAEUS.

v. 30. Virtusque baud laeta tyranno.] Rarior certe locutio, pro non grata, accepta. similiter Tacit. 1. Hist. 71. Laeta primoribus ciuitasis, celebrata in vulgus Celfi falus. Vid. Inf. 11. 294. BURM. Lucan. viii. 89.. vbi vide Burm. nulli laeta, h. e. accepta, marito. HARL.

v. 31. Anteire metus] Praeuertere, anteuenire. Bulaeus. Simili fere fensu dixit Terent. Andr. III. III. 24. Hem id te oro, va ante eanus, dum tempus datur. pro anticipare, poni apud Silium lib. xiv. 455. obserbat Barthius. Bur M.

v. 31. Exstinguere pergit] Prus. In nostro codice erat qrit quod compendio Scripturae fotte quaerit est, quod sensum satis aptum efficere posset. cum pergit, quod notet progressium rei iam inceptae, aliquem offendere posset,

quia nihil antea de hoc Peliae confilio dixit poëra, et ideo forte Heinfio suspecta fuit vox pergir, nam in ora codicis coniticiebat scribendum esse, feruet, vt codem modo ad Ouid, Halieut. 52. pergir in feruet mutatum volebat, sed nihil hic puto nouandum: iam enim ab edito oraculo intidias Iasoni struxerat, nunc vero pergit, et cum antea non successistent doli, nouum confilium illum tollendi init. ita lib. viii.

Hand vitra sociis obsistere pergit.

lib. 1v. vets. 121.

Sie se olim pergere sens: Iupiter.
plura de hoc verbo dicemus alib. 1v. 690. exstinguere hic non
de effectu, sed conatu capiendum, vt millies ita loquuntur ve-

teres. BURM.
v. 32. Letique vias] rationes
ac modos exflinguendi. Ouidius
I. Art. Am. 585.

BULAEUS, Vid, infr. ad vers.

v. 34. Clausus biatu] clusus biatu, non clausus vetustiora exemplaria nostra. et sic in Marone, Silio, aliis Scriptoribus codices antiquissimi. Heins. et hic Maronis vestigia premit, qui lib. x1, 680.

Capue ingens oris biatus,

Es malae sexere lupi cum dentibus albis.

Et

35 Alcides: olim Lernae defensus ab angue Arcas; et ambobus iam cornua fracta iuuencis. Ira maris, vastique placent discrimina ponti.

Cum

Et ante eum, vt Pius obseruat, cones vero in cunis occisi inter cam nobis nunc magnus biasus Ille Poëta vetus in appendice Virleouis obeffes? Rictus Cleonacos vo- giliana: cat Martian, Capell, lib. 1, quos illustrat Barthius lib. xxv. Adverf. 11. quibus adde Sil. 1. 195. me, ve praeteritorum laborum, meminit et lib. 11. 382. Draco- quis posset, quid Arcadi cum nis, qui Hesperidum hortos ser- Lerna? cum constanter Argolicae nabat. Inter labores vero pri- adscribatur a veteribus haec pamus numeratur Leo Nemeus, lus. de qua vide eruditiffime disvid. Pindar. vr. Ifth. 70. et Ano- ferentem Ezech. Spanh. ad Calnymum ab Allatio editum, inter lim, Hymn. in Pallad. vers. 45. varia excerpta Rhetorum; et Hy- vbi probat, Lernam ad mare gin fab. xxx. et egregium lapi- fuisse sitam, Neptuno sacram.

Lucret. v. 24. Quid Nemedens athla eius non numerari folent.

Prima Cleonaci tolerata aerumna Leonis.

et Stat. iv. Theb. 304. de his Cui noster, vt et Lapis, et Hyexpuis, et facris in memoriam ginus Lernam subiungunt. alter monstri illius profligati, vide scrupulus superest de duobus Perizon, ad Aelian. IV. 5. Qui Tauris, quibus noster iam corclausum hoc hiaru Herculem nua fralla canit. Pius et Heinoculis adspicere velit, adeat sius, qui Flaccum Anachronismi Tritin, tom. 111, pag. 360. et incufat, Cretensem et Acheloum Begeri Thefaur. Brandenb, tom, intelligunt. Maserius multa ad-III. pag. 45. et 80. sed negotium fert, vt se expediat, et tandem aliquis Flacco sacessere posset, Marathonium et Acheloum, cui quod hie iam defunctum hoc la- in taurum mutato cornu fregit, bore Herculem inducat, cum intelligit. sed Acheloum postea Apollon, lib. 1, 1317, demum demum vicit. Quare viderur noeius fatum effe dicat, duodecim ster illorum sententiam securus, labores implere, et quodalii ex- qui Cretensem et Marathonium peditionem hanc cum Argonauris diuersos statuunt, et priorem non primis Herculis annis tribuant, ex Creta adductum, sed ibi caevid. Sil, Ital. 1. 512. Et noster sum credunt. de quo vide comiple espeditionem Herculis con- mentatores ad Virgil. viii. 294. tra Amizonas hac priorem facit et Munker. ad Hygin. fab. xxx. libro v. verf. 91. Sed alii quos- Burm. clusus scil. erat. Hercudam ante hanc militiam labores les iam involverat se pelle leonis iam obiiffe narrant, et ipse Apol- Nemeaei et rictus ipfi effet pro lon. lib. 1, 122. dicit aprum Ery- galea; h. e. leonem illum iam manthium eum iam fustuliste; interfecerat Hercules, Alcides, et noster lib. 11. 495. Nemei ἀπὸ τῆς ἀλαῆς, a robore sic dictus. leonis, Erymanthii apri et Let- HARL.

v. 36. Arcas] Iterum quaerere cem apud Reinef. IV. XI. Dra- Arcadia vero nulla sui parte mare B 2

Cum iuuenem, tranquilla tuens, nec fronte timendus,

Occupat; et fictis dat vultum et pondera verbis: 40 Hanc mihi militiam, veterum quae pulchrior actis, Adnue; daque animum, nostri de sanguine Phrixus Cre-

tangit, vndique cinca Peloponnetiis gentibus, et mediterranea, vid. Paufan. Arcad. lib. v111.

1. Quare poetica licentia terminos vicinorum populorum confudiffe, vel erraffe in finibus statuendis harum gentium credibile est, sic et insta vers. 108. tela Herculis, Arcadio stammasa veneme dicit. Burm.

v. 38. tranquilla timens.] sic ed. Bonon, sed rectius Ald, et Carrio dederunt tuens. et tranquilla est per Graecismum pro tranquille, vti apud poetas latinos viitatum eft. HARL. Redetuens receptum a viris doctis: inepta enim et odiofa in eodem versu eiusdem verbi iteratio. fic transuerfa tuentibus bircis Virgil, 111. Ecl. 8. et Asper, acerba 1x. Aeneid. 794. suens, et patim alii. vid. Weitzii notas, de verbo tucri pro intueri vid. ad Ouid. I. Metam. 85. tum inuenem eriam editi ante Carrionem habebant. Burm.

v. 39. Occupat] sponte et prior alloquitur, vt nosser 11. 136. v111. 413. et alii saepe. vid. Torrent. ad Horat. 1. Ep. v11. 64. Burm.

v. 39. Fillis dat vultum et pondera diffis] fic ed. Bonon. et al. H. Offendit ille rhythmus, in fillis diffis, quare eos fequerer, qui fillis verbis malint, quae voces apud Poëtas passim permutantur. sic Ouid. x111. Met. 9,

Tutius est igitur sictis contendere verbis.

Et lib. v. Fast. 505.

Addidit et vultum verbis.

Quem locum noster imitari potuit. est vero acute dictum, pro fidem orationis fuae fecit placido et blando, quem fingebat, vultu. nam vultus est externa illa et mutabilis oris species, quam accommodare folent homines verbis et rebus praesentibus, vide Et hi lib. v11. 32. et v. 155. funt falfi illi vultus lib. vr. 661. quibus verus vultus apud Terent. Andr. v. I. opponitur, et ita fingere vultus blandos noster lib. 111. 507. sic Phormio Terentianus dicit act. v. 6. vultus mibi nunc est capiendus nouus. Burm.

v. 40. Militiam] ita eleganter vocat expeditionem hanc. "As9Asv dixit Pindar, Iv. Pyth. 293. luftin. vi. 1. in banc militiam electus Hercyllides, et ita ille et alii paffim, Burm.

v. 41. Adnue daque animum.] fic quoque ed. Bonon. vitiofe ouaedam dataue. H. Omnino scribendum est, vt emendauimus iam ad Ouidii Fast. 111. 688. daque manum. Hoc est, promitte: non enim tam attentas aures, quam affenfum lafonis hic exigit, ac requirit Pelias. Plautus Au-Iularia, Da mibi, optima faemina manum etc. Ita et Tullius nonnumquam. Praestiterit tamen, daque animo. HEINS, dare manum, pro fateri se victum, vel alicui adsentiri vulgatum est, vid. Lambin, ad Lucret, II, 1042, vel etiam

Cretheos vt patrias, audisti, effugerit aras.

Hunc

cum foedus iungitur, manus dantur, vt apud Ouid. III. Fait 226.

Dans soceri generis accipiuntque manus.

Et ita hoc loco capi posset, pro hoc mihi concede, et quasi soedere inito promitte; sed contra codices non facile mutem, cum fingularia multa apud nostrum occurrant, aliter posita, atque apud antiquiores, da animum ego explicarem, pro oftende te nihil timere, praesta te virum, vt contra accipere postea vers, 182,

The animos promissague talia lactus

Pius explicat animose concede, et mihi hunc laborem condona,

V. 41. Nostri de sanguine Phrisus Cresbeos | Nostrum vocat, quia communem flirpem ex Aeolo trahebant. Pelias per matrem Tyro, quae a Neptuno compressa, et filia erat Salmonei, cuius pater Acolus, Iason ex Acsone, filio Crethei, cuius item pater Acolus. vide Schol. Apollon. 1, 143. et 11. 1166, et Diodor. Sic. lib. IV. pag. 187. Phrixus vero Athamantis filius, et ille Acoli. vid. inf. 236. et Schol. Pindari ad IV. Pyth. 254. et 298. Pius explica- Maserii, Iuntae, Aldi, Gryphii, bat, quia Pelias vitricum Crethea et aliae. Male: infinuare enim fe vocabat: nam Tyro nupta fuit blandis verbis conatur Pelias, in-Cretheo, sed ex Neptuno Peliam cipiendo a notis et veris, quae tulit. Burm. conf. Ochhei Ar- fidem sequentibus facerent, et gonaut. v. 870. ibique Gesner. HARL.

v. 42. Audisti, effugerit] Fabula, quam tangit, haec est. Athamas Aeoli filius, frater Creliae, ex Nephele vxore Phryxum phele in nubem conversa, Ino- LXXXI. BOM M.

nem Cadmi filiam duxit, cum more nouercarum prinignos odiffet, Aeolicis feminis persuadebat, semina terrae mandanda torrerent: terra autem, tosta sementis grana suscipiens, infecunda permansit, et magna proinde penuria subsecuta est. Qua de re ad Apollinem misti, qui oraculum sciscitarentur, et ab Inone muneribus corrupti, nunciarunt oraculum poscere, vt Phryxus et Helle mastarentur; quod etsi Athamas diu facere recufauit, neceilitate tamen compellente, Phryxum et Hellen ante aram mactandos constiruir. verum Nephele, mater eorum nube sua ad eos deuecta, ve fugerent praecepit, tradiditque arietem lanam auream habentem, quo vitra mare transueherentur. Sed Helle male arieti inhaerens, et in pontum delapsa, Hellesponto nomen fecit. Phryxus vero ad Colchos delarus est, vbi arietem in Martis templo sacrificauit, quod Diodorus Siculus responso monitum fecifie scribit, in vet. cod. legitur, Audisti aufugerit: in aliis amnibus, Audis effugerit. Prius malo, CARRION. Audis habent editiones priscae, Bonon, Pii, fraudi viam munirent. In nostro codice erat pro audisti, paruulus, quod inepti glossatoris esse puto, qui adnotauerat Iasonem haec audivisse a parentibus, cum parmulus theos, patruus Acionis et Pe- esset, aufugerit, quod Carrion ex fuo codice profert, admitti miniet Hellen sustulit, post vero Ne- me debet, vid, ad, Petron, cap.

Hunc ferus Aeëtes, Scythiam Phasinque rigentem Qui colit, (Leu magni Solis pudor!) hospita vina 45 Inter, et attonitae mactat sollemnia mensae,

Nil nostri diuûmque memor. non nuntia tantum Fama refert. ipsum iuuenem tam saeua gementem, Ipsum ego, cum serus sessos sopor adligat artus, Adspicio: meque adsiduis lacera illius vinbra

50 Que-

v. 43. Hunc ferus Acètes] Oèta in primo Vaticano et aliis nonnullis pro Acèta, vt vltima Syllaba producatur ob fequences duas consonantes. Regius, Acètas Heins, Acètas lunt. Octas codex noster. Burm. Octas ed. Bonon. Acetes, vel Acetas vet. cod. Harl.

v. 44. Heu magni folis pudor] Francius malebar, magnus folis pudor. Sed perperam, vt ostendimus ad Ouid. x111. Metam. 852. BURM.

v. 45. Inter et attouitae] hic versus abest a Scriptis potioribus; sed perperam, sorte ctiam, admotae mensae: smills varietas infra lib. v. 50. HEINS. Sed attonita mensa, vt recte Pius, sunt ipsi conuiuae, qui hac caede, super coenam perpetrata, per.usti et attoniti erant. sic Aetheria mensau, qui m plenum conuiuium Suetonius dixit, exposuimus ad Petron. cap, xiiii. Burm.

v. 47. Tam facua gementem] primus Vaticanus diuerfae lectionis loco, vel frementem. Heins. Nihil muta, vid. infr. vers. 530. In codice, quem Vossius contulerat, erat pro varia lectione, gerentem. Burm.

v. 48. Serus] interpretari poffis vel, qui post longas curas vigilanti sero demum euenit, vel matutinus; quo tempase puta-

bant vera demum videri somnia, vt norum. conferri cum hoc nostri poëtae loco debent Pindari versus in Pyth. Od. 1v. vers. 284. ét seqq. vnde multa in hoc operis sui initium Flaccus transstuit. Adspicio vero, h. e. coniicio in eum oculos, vt mox ait, verbum proprium in hac re. Stat. x1. 267.

Illum sanguineos prostantem pettore riuos

Adspicio.

Confer et eiusdem poëtae lib. x11, 187. Et plures similes, ad miserationem faciendam, somniorum descriptiones obuiae sunt. Burm. Hunc eumdem v. ad Nemes. 1. vers. 34. Harl.

v. 49. Lacera affiduis.] lacera afsiduis namque illius umbra ed. Bonon. et ante Carrionem, qui e codice bene restituit lectionem, quae in textu est, quam quoque Heinsius probauit et illustrauit illo Statii 1. Silu. 4. 88. primusque insigne tributum spse palam lacera poscebas Regulus vmbra. Zinzerling priscam defendit lectionem; eique particula numque non exigenda videtur, per quam ratio reddatur, quomodo adspiciat Phryxum, scil, quia vmbra eius excitetur. Mortuorum vero animas, quibus sepultura non obtigisset errare, et quolibet diuagari, credebant veteres v. Achill.

50 Questibus, et magni numen maris excitat Helle.

Si

Tat. libr. V. pag. 313. Alciphron. 1. 10. Ouid, Heroid. 11. 135. fq. et alii multi. HARL. Illustrantur haec a Meursio ad Lycophron. pag. 113. et Gifan. Ind. Lucret. pag. 373. Weitz.

v. 50. magui maris] Erudite haec illustrat Ob. Gifanius Indice Lucret. BULAEUS. Ita ob studius et saeutriem dici vult Gifanius; cui addas, quae observat Douza in praecidan. cap.v. ad Gatulli Carm. xxiv. illa,

Vilus minuta magno deprenfa nauis in mari.

et Barth. ad Stat. 1. Achill. 44. et Seru. ad Virg. 111. Aeneid, verf. 196. v. 626. et Purfch. ad Salluft. Ing. 18. et Ciaccon. ad cap. 78. certe ita passim poëtae. Lucan. v. 655.

Parua quem puppe sedentem

Tam magno petiere mari.

Et apud eumdem lib. VIII- 35.

Inde ratis trepidum, ventis et

fluctibus impar,
Flumineis vix tuta vadis enexis
in altum.

In Codice Petauiano erat pro tregidum, magnum. Stat. 1. Achil. 44. attollere magnum acquor. vbi et de Hellesponto agitur, cui vastas aquas etiam dat Ouidius Ep. xix. 164. Plin. ix. 8. Receptum Pateolos per magnum mare in ludum ferebas. sic apud Ouid. de Remed. 279. ex MS. legi posse, es freta magna vides oftendimus. Sic inf. 11. 365. Heinfius volebat, magnum Aegaeum, et ita ingens nox Stat. 1. Theb. 454. procellofa dicitur. aliam tamen rationem profert Gifanius, quare Hellespontus magnum mare dicatur; eo fensu nimirum, quo Homerus et Graeci and dier dicere solent.

quomodo et lib. IV. 90. magnus Oceanus, qui et logos et facer dicitur. quomodo et logos Hellefpontum dixit Aefchyl. Perf. 747. quod huic loco aptius, quia numen Helle ei praceffe dicitur, vt Stat. I. Achil. 24.

Qua condita ponto
Fluctibus inuifis iam Nereis imperat Helle.

Nam ob spatium Magnum vocare ineptum effet, quem nofter tenuem pontum vocat lib. 11. 635. et Angustam Hellen. 111. 7. et Stat. 1. Achil. 28. Longum quidem vocat saepe Ouidius, vt IV. Fast. 278. et 507. vi. 341. et x111. Met. 407. quia longo et tenui freto extenditur. Vel quia Graece whates, vid. Hefych, in ждатди, et Etym. M. in 'ЕЖу́emovros. Ceterum magnum mare eriam vocauisse veteres omne Mediterraneum, vsque ad Euxinum, patet ex Plin. 1x. 15. vbi de Thynnis. Intrant ? magno mari Pontum verno tempere gregatim. vbi vide quae Harduinus ex aliis producat, et praecipue Rob. Tit. IV. Locor. Controu. 3. vbi Graecis Oceanum, Latinis Mediterraneum ita dici contendit, et ita patfun lönium et Aegeum magnum apud Virgilium et alios occurrit. vid. inf. 11. 365. 1v. 513. quare Hellespontus, quod nomen olim latius extra fretum patebat, et celeberrima pars Mediterranei maris habebatur, recte magnus vocari possit. sic Ouid. Epist. x1x. 143.

Te decet out magnas magnum iacture carinas.

Salmasius apud Solinum cap. x. in fin. vbi olim legebatur, omnis
B 4

autem

,

Si mihi, quae quondam, vires; vel pendere poenas Colchida iam, et regis caput hic atque arma videres. Olim annis ille ardor hebet: necdum mea proles Imperio, et belli rebus matura marique.

55 Tu, cui iam curaeque vigent, animique viriles, I decus: et pecoris Nephelaei vellera Graio

Redde

autem magnus Hellespontus stringitur in stadia septem, ciecit voces illas, autem magnus. vide eius exercitat. Plin. pag. 117. Burm.

V. 51. Si mibi, quae quondam] A'nosianysis hic latere vifa. SCHOTT. Quem vid. lib. 11. obseru. 54. BURM. mox aut regis emendat Pius. HARL.

v. 53. Olim annis ille ardor babet | bebet rede ed Bonon, et Maferius dedit, Balbus male abit corrigit, H.

v. 53. Olim-ardor] per Hyphen. waλαιδκαυμα, vt docui Obseruat. lib. 11. cap. 54. et hebet, pro. babes Aeg. Maserius Parisiis legendum censuit. Schott. annis, role welv Erest, praeseritis annis. Ita Graeca hac Syntaxi fupra veri. 23. dicebar, longus populis metus. Quare ardor olimannis est, qui olim in annis erat iuuenilibus lib, vii. 156. quando ar.lor bebet. Bul. Hebet minime mouendum. Ardor enim ille, vt hic iuuenilibus annis, ita et stellis er igni proprius, quae etiam bebere dicuntur, vt lib. v. 371. Hebet Arcas, haec vero ita Pindarus Od. IV. Pyth. 279.

Λ'λλ' ήδη μέ γηςα:δυ μέςος άλικίας άμΦιπολεί. Σο'ν δε άυθος ήβας άςτι κυμαίνει

In codice nostro erat pro arder, dolor. vitiose. Burman.

v. 54. Belli rebus] Circuitio pocitica, pro bello, vt Homerus μίγα έργον ἄργ. eiusque suppar et aemulus Coint, Smyrn. lib. x111. ἔργα μόβοιο: vt Virgil. v111. ἔργα μόβοιο: vt Virgil. v111. tershus. ad Oppian. 1. Hal. vers. 105. Vechner. lib. 11, hellenolex. cap. v111. Weitz.

v. 55. Animique viriles] anni, cod. animi ed. Bonon. H. Erat, qui mallet, annique, quod nolim. Senec. Thyest. 24.2. animosque fume, Tantalum et Pelopem aspice. inst. 336. Sed fortior Acson atsollens distis animos. ZINZERL. Animi viriles dicuntur e diuerso animorum muliebrium: vt apud Tryphonium legitur l. vlt. sf. qui pet. tut. Et Virgil. 1x. Aeneid. vers. 311.

Ante annos animumque gerens curamque virilem.

plura congessit Tiraq. Connub. 1. n. 92. WEITZ.

v. 56. I decus, et pecoris] decus hac fignificatione absolute poni alias non observani, nisi addas, nostrum decus, decus mearum rerum, at quid simile. sic in illis Matonianis, I decus, i, nostrum. et Tu decus omne tuis. apud. Horatium, I. ed. 1.

O et praesidium et dulce decus meum.

tum, mearum grande decus columenque rerum, atque ita porro. primus Redde tholo; ac tantis temet dignare periclis.
Talibus hortatur iuuenem, propiorque iubenti
Conticuit, certus Scythico concurrere ponto

60 Cyaneas: tantoque filet possessa dracone Vellera; multifidas regis quem filia linguas Vibrantem ex adytis cantu dapibusque vocabat, Et dabat hesterno liuentia mella veneno.

Mox

primus Vaticanus, id decus. quartus, nec decus. puto, rum referre arbitror. nam ita ru-

Tu, cui iam curaeque vigent animique viriles, que viriles, In decus i, pecoris Nephelaei vellera Graio

Redde tholo.

HEINS. qui multis Silii Italici locis probat, illum in sue ad decus dixisse. In codice Vossano deerst hic versus; sed legebatur post vers. 64. admitto Heinsis lectionem. et sicet lib. v. 564. itur ad decus etiam occurrat, tamen hic mallem in decus coniungere cum vigene, et ita distinguere,

Tu, cui iam curacque vigent animique viriles

In decus, I pecoris etc.

Sic Propertius IV. VII. 68. dixit, animum valere in seclus, et de vsu eius praepositionis in vidimus supra ad vers. 18. decus vero est gloria illa, quae ex militia et bello quaeritur. Flor. III. v. et decus, et nomen, et titulos Pompeio sua fortuna quaerebat, et IV.

2. in summ quisque decus niteretur.

Virgil. II. Aeneid. 49.

Et nos aliquod nomenque decusque Gessimus.

sic fomam et gloriam mox vers. 76. coniungit. si cui vulgatam tueri placet, caperem, per iv dia dociv. I, redde decus et vellera tholo Graio. id est vellera, quae decus olim nostrae suere gentis.

anni vero an anini legantur, parum referre arbitror. nam ita rudes anni et anini confundi folent, vt vidimus ad QuinGil. 1. de Instit. Orat. 1. vid. ad Sil. 1. 187. anni ex Pindari verbis paullo ante adductis praesidium habere possent. Burm.

v. 58. Propiorque iubensi.] Pius maluit rubensi. quod non' opus est. propior, h. e. magis fauens, in sententiam iubentis ire videbatur, et vindistam quasi spirare. vide quae scripsi ad Ouid. 1. Trist. 2. 7. Habl. — Mallem, bortusus. propiorque iubensi est, ve recte Maserius, idem, quod similior. Stat. 11. Achil. 468.

Tinc ille modeste Inchoat, ambiguus paullum, propiorque coacto.

x11. Theb. 223.

Es nimiis confiss malis, propriorque simeri.

Vid. ad Vell. Parerc. 11. 35. proprior in MSS. inuenimus, follemni culpa librariorum. Burm.

v. 63. Dabat besterna] sic quoque ed. Bonon, externo cod. nee displicuit Carrioni. HARL. Hesterno veneno rectius legitur, quam externo. Vult mella Draconi data esse, quae virgo pridie veneno miscuerit. Terentius Eunuch. act. v. sc. 1v.

Quo patto en iure besterno panem atrum vorent.

Вς

But.

Mox taciti patuere doli, nec vellera curae 65 Esse viro; sed sele odiis inmania cogi In freta: qua iussos sic tandem quaerere Colchos

Arte

But. infr. viii. 62. et 96. Turneb. lib. xxvIII. Adv. 45. WEITZ. Hesternum pro nupero, et recens intrito videtur posuisse. Apud Plautum, besternae reliquiae; caena besterna apud luuenalem et Plinium in Panegyrico. atque his similia. In scriptis tamen omnibus, externo veneno. perperam. nec dubitasse Carrion debebat. Nam cum ex Caucafo fuo omnium praesentissimum venenum aconiton Medea posset depromere, quid opus illi erat ad venena externa confugere? liquentia mella Oxoniensis. libantia prim. Vatic. alii, libentia. HEINS. Rece beferne retinent viri docti. quia enim pridie miscuerat mella venenis Medea, postero die liuorem contraxerant, quae recentia candida effe folent. habuit hic ante oculos Virgilium lib. 1v. 484.

Epulasque draconi Quae dabat, et sacros seruabat in arbore ramos,

Spargens bumida mella, soporiferumque papauer.

Et tale intritum serpenti exhibet statua a Gronouio tom. 11. Antiq. Graecar. Thesauro num. 6. inserta, quam vel Circes vel Salutis esse censent, cum et ipsius Medeae effe post. Burm.

v. 64. Taciti doli] lasoni. vel clandestini: aut etiam tacendi et pudore pleni. BULAEI.

v. 66. Sic tandem] Sic exempl. Bonon. H. Florentini codices seffantem perperam relicum oftendunt, quum fic tandem legendum

Ita Sabellicus et fit. Maser. Maserius restituerunt. Nam in scriptis est constanter oppido, quod et Pius, monuit, fedantem quaerere. Putabam aliquando,

- quo iussos sectantem auertere Colcbos

Arte queat?

Quo sese iussos Colchos sedantem queat auertere, et alio able-Sestari Colchos, vt initio operis de Argo,

- Scythici quae Phasidis oras Austo sequi,

noster libro v. 426.

Barbarus in patriis sellatur monsibus Acam

Phosis amore furens.

Auertere, vt apud Plautum,

- bomo in mercasum auorsitur.

Amat id verbum. noster. sic libro 11. 572.

- Priami sed quisnam auertere regnis

Fata quent?

Perperam vertere illic nunc circumfertur. sic lib. 111. 489. V. Vide Vossium 629. 1111. 128. ad Velleii Paterculi lib. 11. cap. xuvii. vbi male tentat Asconii et Valerii loca. Fors et scripse-

- qua iusos seltando inquirere Colcbos

Arte queat, nunc aerii plantaria

Perfeos.

in Vaticano Venetae editionis codice ab erudita manu erat adfcriptum,

Arte queat. nunc aërii plantaria vellet Perseos, aut currum, vt saeuos frenasse dracones Creditus

alias frustra iam adhibitas per- lie primo, deinde postat. dendo lasoni machinas, apparuit autem absolute poni ostendit tandem, hac arte, eum scilicet egregiis exemplis Drakenb. ad ablegando in Colchos, exitium Sil. 1x. 7. Flurus 111. 1. et Zaeius quaerere. sed non alienus mam quidem frustra voluis. Vid. fum a coniectura viri docti,

Qua iussos settantem perdere Cokbos

Arte que as

Nifi quod mallem, quo, et capere pro or. se cogi in freta, vt pollit perdere eum, iusiu Peliae sedantem Colchos, id est iter eo inflituentem, vt verf. 2. sic vers. 31. pro pergit, quaerit vidimus in MSS. fuiffe. inffes Colches rece. m enim Ouid. Ep. x11. 27.

Influs inexpertum Colchos aduersere puppim.

Et Seneca Medea. 668.

Im fais, diui, mare vindicastis, Parcise info.

vbi vide Gronouii notas. Bury, v. 67. Acrii olantaria vellet Perfes.] Imitatio haec Onidiana ex 111. Trift. eleg. 8. aërium vocat Persea volucrem, qui per aëra volabat, vt *sërime palumbes* Virgil, Eclog. 111. 69. vbi male aërii coloris Seruius interpretatur, sie Sezeins lib. 11. Sil. 1V. 24.

Occidit acriae celeberrima gloria gensis

Psittacus.

he Aerberium Triptolemum idem dicit ev. Silu. verl. 35. veller auten eleganter: iam sponte cupens, quod opponitur pracce-

scriptum, sectantem perdere Col- denti, in freta cogi. sic apud Virches. HEINS. Sensus verborum gil. VII. 340. Arms velit poscatque intricatior. si retinendum est sio simul rapiasque inuentus, voi Donasenden, interpretor, post tot ms, plus velle est, quam cogi, vead Quinctil. decl. 1. 11. BURM.

v. 68. Perseos.] Perseus Danaës louisque, qui se in aureum imbrem verterat, filius, cum ad Gorgonas vt Medufae caput praecideret proficisceretur, Mercurii talaribus vius elt. CARRION.,

v. 68. Aut curru vt] Omnibus vulgatis in libris locus hic corruptus est. quidam pro, Creditus. legunt, Triptolemi, fine vilo fensu; alii aliter, aeque tamen vitiole. Haec autem germana et vera lectio est: aut curru vs faenos, etc. Optat Iason aut Mercurii talaria, aut eo modo vehi, quo Triptolemus vectus est, qui Celei et Menalinae filius diuino lace a Cerere nutritus in Attica regione vium aratri et agriculturae primus inuenit, alatis ferpentibus deinde impositus, quibus tanquam curru vtebatur, per totum terrarum orbem, vt frumentorum vsum docetet, a Cerere missus est: eadem hacc alibi totidem prope verfibus optat Ouidius, 111. Amor. vl. 12.

Nunc ogo quas babuit pennas Danatius beros, Terribili densum cum sulis augue caput ; Nunc opeo currum, de quo Cerea-

lia primum Semina venerunt in rude miffa ∫olum.

CAR-

CARRION. Hic locus interpretantum ingenia miris modis exercuit. Minime vero ferenda illorum audacia, qui pro Creditus fubstituunt, inuitis omnibus membranis, Tripsolemi. Quod Maserianam editionem occupauit. Minime etiam ferendus Carrion, qui in editione sua ex conieQura inselici voluit circumserri,

- aus curru ve saeuos frenasse
dracones

Creditus.

pro, quo vomere eiusdem liber Cartionis bene, qui vomere. Nimirum Creditus antiquitus exaratum fuit elisa litera vna, quales naeui in antiquis codicibus occurrunt frequentissimi. Scribe ergo,

--- nunc aërii plantaria vellet Perseos, aut curru sueuos frenasse dracones.

Creditae ve ignaras Cereris qui vomere terras Imbuit, et flaua quercum damnauit arifla.

vt ad Sabini Epist. Oenon. vers. 91. monuimus. In primo Vaticano pro diuersa lectione, imbuas, et dannabit. perperam. Credere Cererem, aut fegetem terrae oppido elegans est, et plurimo poëtis in vsu. Apud Nasonem Artis Amatoriae libro 1. 401.

Nec semper credenda Ceres fallacibus aruis. etc.

posset etiam mutara solummodo distinctione corrigi, [vti clare legitur in exemplo Bonon. H.]

- aut curru saeuos frenssse dracones

Creditus, ignaras Cereris qui vomere terras.

Imbuis.

Idque verius opinor coniectura modo prolata. Plantaria vocat, quas plantares alas Statius de Mercurio, Thebaid. 1. 304. Summa pedum propere plantaribus inligat alis.

talaria Nafoni non vno loco dicuntur. Quare autem Baptista Pius reponat, et curru, pro aut curru, causam non video. fertim scriptis exemplaribus prorecepta lectione stantibus, erfi ille de suis aliteradfirmat. HEINS. Non satisfaciunt Heinsii coniecturae, prima enim duriffimum verlum facit; in fecunda nescio quo creditus referas, quod cum praecedentibus non cohaeret, nifi voluerit, aut curru vt facuos etc. creditus, qui. in Iuntina, Argent. Gryphii et Colinaei est, creditus i. C. quo vomere. in Aldina, cui vomere, quae et, scaeuos Dracones exhibet. ego omnia recte procedere iudicarem, fi legamus,

Nunc aerii plantaria vellet Perfeos, aut currum, vt faeuos frenasse dracones Creditur, ignaras Cereris qui vo-

mere terras

Imbuit.

vel, creditus, posset et nomen Triptolemi latere in illo creditus, quod Gloffator per Triptolemi exposuit. forte, Celeidae, vel Celidie: nam Celei filius fuit. et tunc lege, aut curru faeues frenasse dracones Celidae, etc. sed de hoc nihil statuo. Ignaras Cereris terras dixit imitatione Ouidii ex correctione Heinfiana lib. 111. Trift. VIII. 2. imbuat, erat in Vollii codice. BURM. Zinzerling et Bulaeus malint currum: Schott. in Obsf. II. cap. LIIII. aut curru fieus fren, drac. Triptolemi. fed hoc foret interpretamentum, quum hittoria fine potius fabula Tripteleui tunc notior fuiffet. Equidem malim, currum, faeues --- creditus etc. h. e. aut vellet currum eius, qui saemos frenasse dracones creditus

Creditus, ignaras Cereris qui vomere terras 70 Imbuit, et flaua quercum damnauit arista. Heu quid agat? populumne leuem, veterique tyranno

Infentum, atque olim miserantes Aesona patres Aduo-

ditus est, et vomere - imbuit. et est periphrasis Triptolemi ac sationis primae poëtica, aut lectio ex Bonon. seruni potest: curru faenos - creditus, et explicari : aut gittas. Burm. Horat. III. 3. 23. vellet plantaria, siue alatos serpentes eius, qui creditus est et imbuit. etc. - ignaras Cereris terras ornate, pro terris, quae antea nondum acceperant femina frugesque tulerant. Tibullo I. 8. 31. vbi vide Broukh. Ofiris dicitur primus inexpertae terrae commilisse semina. adde Hygin. fab. 147. ibique Munker et Callim. H. in Cerer. 22. ad eumque Spanhem. HARL.

v. 70. Vomere terras imbuit] primum versauit. Pari modo Catullus de nuptiis Pelei et Thetidos. v. 11.

Illa rudem cursu prima imbuit Amphitriten.

hocest, prima secuit, prima transit. Imbuere enim proprie inchoare est, seu initiare. Bulaeus.

v. 70. Et flaua quercum damnauit arista] Elegans vsus verbi damnare, pro mutare. Virgilius 1. Georg. verf. 7. 8.

Liber es alma Ceres, vestro si munere tellus

Chaoniam pingui glundem mutanit arista.

Vide Ios. Castalionem Decade III. Obseruat. cap. 1x. Bul. Non modo mutauit, sed efficaciori significatu, quasi rebus hoeckius, per patres, pro per ipfis oftendiffet effe viliores glan- parses restituit. apud Lucanum des, et proscripsisset, ne vieren- lib. x. 339.

tur homines. simili fere modo Silius VIII. 495. Lycios damnans bastilibus arcus. et Stat 111. Silus. 11. 126. Eoas iaculo dammare fa-

v. 72. Miferantes Aefona patres Advocet?] Partes in Aldino codi-Quomodo apud Nasonem epistola vi. 101.

Atque aliquis Peliae de parsibus acta venenis

Imputat, et populum, qui sibi credat, babes.

Nil mutem tamen temere. HEINS. Nullum dubium est, quin paeres legendum, quia leuis populus praeceilit. et hoc poscit regnorum veterum conditio, quae fere ariftocratica erant, et in quibus magnae partes erant nobilium et procerum. ita coniungit Statius VIII. Theb. 290.

An fidi proceres, an pugnet vulgus babenis.

Ouid. VII. Metam. 431.

Agitant convivis pasres, Es medium vulgus,

Sic noster, patres et reges coniungit lib. v. 465. plura iam ante viginti annos adscripseram veterum loca, sed ea deinde, me cessante occupanit Bentleius ad Horat. 111. Od. 6. quem vide plena manu illa promentem, confundi vero partes et patres multig exemplis oftendi posset. ita in leg. 11. §. 11. de O. I. Bynkers-

Que

Aduocet? an socia Innone et Pallade fretus Armisona, superet magis, et freta iussa capessat? 75 Si

dere patres.

Heinfius malebat, villas parses, ex lib. 11. 513.

Victis iam spes bona partibus esto. Iterum libro V. 8.

Conful vterque vagos belli per munia patres

Elicis.

vbi vagas partes Rottendorsii codex. vid. et Claud. 11. in Eutrop. 123. er Berneg. ad Suct. Aug. 12. BURMAN.

v. 72. Miserantes] dolentes Aesonem deturbatum ab admini-Aratione regni: nec tamen re certa, vbi re opus est, adiuuantes. Quid attinet misercri, cum ad rem auxilium emertuum, vt cum Plauto iocari libet. Pius.

v. 74. *Superes*] scilicet astus et infidias Peliae. Magis, potius.

v. 74. freta iussa] h. e. profectionem maris iniunctam, habent cod. vet. et alii. fera insfa ed. Bonon. HARL. Nihil mutem, etli verius videtur, fera iussa capessat, quam, freta iussa. quod inmania freta iam praecesserunt, et domitus pontus mox fequitur. Quid, quod Virgiliana illa videeur respexisse, mibi iussa capessere fas est. Certe in editione veteri Veneta, in secundo Vaticano, Regioque fera iussa legebatur. freta iuffa ex membranis veterrimis tuetur Baptista Pius. habes et, imperium capessere, apud Plautum. fera iussa ve apud Nasonem Remedio Amoris,

> Non sunt imperii sam fera iu∬a mei.

Que fortuna parat victos perfun- superare quoque iussa eidem Nasoni Met, 1x. quomodo Flaccus hic loci ex coniectura noftra.

> Hic superata suae referebat insta MOUCTCAE.

Si quis vulgatam scripturam tuerur nihilominus non multum Force tamen pro farepugno. peres legendum, dures. vt infra verf. 237. et VII. 338. belli experientia durari exercitus Paterculus lib. II. cap. Lxxviii. et alibi. HEINS. Et in hoc versu rece constituendo fluctuant interpretes, quia ex diuersis coniecturis sensus non omnino absurdi oriuntur. nec improbabilis Maserii et Heinsii lectio, fera iussa, vt lib. v. vets. 660. dicit, dira iussa tyranni. et Apollon. lib. 11. 210. neuegar loermir. sed nec alterum facile damnandum: nam capeffere freta ex confuetudine sua loquendi potuit dixisse noster, vt acquora capessere lib. 1v. 344. Limina v. 408. ofia vail. 270. adscripserat et Heinsius codici suo, superet maris et fera iuffa capeffat, [fic quoque Crufius in Probab. Critic. pag. 93. conjecit H.] quod sequenti, domito ponto, conuenire posset, et superare et vincere maria passim occurrit. vid. v. 512. 2d lib. III. 481. sed tamen posten improbasse puto, quia in notas non retulit. Neque etiam magis mouendum eft, nam et hac voce poëta faepius amat vti pro potius infr. vers. 176. patriisque magis confidere regnis, quam tibi. 111. 270. vellem bac equidem me strage meosque procubuisse magis. Vid. et v. 564.

75 Si qua operis tanti domito consurgere ponto Fama queat. tu sola animos mentemque peruris, Gloria: te viridem videt inmunemque senectae

Phafi-

564. v1. 600. sic quoque Statius IV. Theb. 543.

Argolicas magis buc appelle precando.

Thehanasque animas

Achil, 141. Trade mogis. vbi
 vide Barth. Burman.
 v. 75. Si qua] fi pro an. infr.
 lib. vi. verf. 4. Bul. ita faepius

apud Terentium. Adelph. IV. 2. 30. Eun. III. 4. 7. Phorm. III. 3. 20. Habl.

v. 76. *Tu fola amimos*] Vulgati omaes, enimum, vet. cod. animos, vult fignificare neminem tam durum, tam ferreum rerum bumanerum contemtorem exfiltete, qui non gloriae cupiditate ducatur. CARRION. animos ism ex Bogon, dedit. H. Animum menseupe ex formula quasi distum. Virgil 1, Aen. 394. VI. 11. Cicer. pro Arch. 6. animum et mentem mem ipfa cogitatione bominum excellensium conformabem. et ita alii paffim. Homer, II. A. 193. Sepaive merà poéva nal natà Bupév. pernra vero efficacissimae et elegantis fignificacionis verbum effe docet egregius locus Ciceronis lib. xni. ad fam. 15. Sed tamen idem me confolarur, es iam bominem perufum inani gloria volunt incendere: ita enim cum Maitutio legendum, vel certe, immani gloria: nam Ratgerfins, qui lib. s. Var. Lett. 5. legit, in omni gloria, non perfradet. Senec. Here. Oct. 620.

Vris miserum gloria pellus.

Et hinc eleganter Silius VI. 332.

Abripais, transeque virum fax mensis bonessa

Gloria. adde infr. vers. 476. Burm.

77. Gloria,] hanc vt numen adolescentibus, et militari rei deuotis viris cultam proponere solent poetae; Virgil, x1. 154.

Haud ignarus eram, quantum noua Gloria in armis,

Es praedulce decus primo certamine posses.

Quod imitatur Stat. Iv. Theb. 246.

Tu quoque Parrhifias, ignara matre, caternas Ha rudis armorum (tantum noua

Gloria fuades)

Parthenopaee rapis.

Idem v1. 831.

Ergo vbi luctandi innenes ani-

Gloria.

Vid. et lib. IX. 716. et IV. Silu. IV. 76. sic Seneca Med. 226. Argonautas vocat, Decus illud ingens; Glorine florem inclysum, vt ex Florentino codice, (et quod etiam in Traiectino reperi) recte legit Gronouius. et hinc frequens illa Imperatoriorum Numismatum inscriptio, Gloria exercitus. Gloria Romanorum. Petron. in bello ciuili, bos Gloria readis bonores. Terent. Heaut. I. I. rem et gloriam armis repperi. vid. Gruter. ad Liu. 11, 12. §. 14. Burm.

v. 77. Te viridem vides] Elegantissimo schemate singit Gloriam siue Famam in littore stantem, ac ad magnos ausus inuitantem cum policitatione victoriae certo reportandae, memoPhasidis in ripa stantem, innenesque vocantem.

Tandem animi incertum confusque pectora
firmat

80 Relligio: tendensque pias ad fidera palmas, Omnipotens regina, inquit, quam, turbidus atro Aethera caeruleum quateret cum Iuppiter imbre, Ipfe

riaeque nominis aeternae. Quo etiam argumento victum Iafona mari incubuiffe tradit, fiquidem ob nominis celebritatem nihil vnquam intentarum mansit. Bul. Silius vr. 546.

Longo reuirestes in acuo

Viridis proprie de iuuenili actate. vt Ouid. IV. ex Pont. xII. 29. vid. Ciofan. ad III. Trift. I. 7. BARTH. XXIV. Adu. 15. et lib. IV. 4. BURM.

78. In ripa] in ripas codex MS. fed vleima litera adhaesit ex sequenti santem. Burm.

v. 79. Animi incoeptum] Sic Carrion in altera editione e cod, vet. rescripst, sed iure indignantibus Zinzerlingio, Bulaeo, Vossio, et Heinsio, qui multis exemplis meliorem lectionem animi incertum (vti quoque est in ex. Bonon.) sirmauit, et docuit, veteres dixise, incertum, anxium, impazientem, oblitum, parcum sui aut animi. Harl. Vid. Gronou. ad Senec. Epist. CxxxIV. Burm.

v. 79. Confusaque pettora sirmat]
vox illa confusa, facit vt credam
omnia, qua de Gloria poëta sinxit, obueniste lasoni in somniis.
vider enim vulgato vsu est, per
quietem, in somno videt. confusia vero, est perturbatus visu
nocturno. sic Sueton. Caes. vsi.
etiam confusum somno proximae

nottis (nam vifus erat per quietem matri stuprum insulisse) conicctores ad amplissimam spem incisaucrunt, Ouid. Ep. x1x. 193.

Nec minus bellernae confunder imagine nostis, Quamuis sit sacris illa piata

Senec. Odau. 712.

Confusa trisli proximae nostis

Visuque, nutrix, mente turbats feror.

Sic exterruit Somnium Aeeten lib. v. 233. Religio autem confirmat confusum lasonem, quia diuinum esse somnium sentiebat. et est hic, vel divinum numen, vel ipsa Religio, numen, vt apud Phaedrum I. fab. 27. et iv. 10. BURM. fed nulla somnii sit men-Iasonem potius mente cutio. risque agitatum, mox vero spe gloriae erectum fingamus nobis. Animo igitur commoto, videt, autem tempus, ait. Praesens videt, tunc fortius et grauius positum est, pro videbit, quoniam rem futuram concipit mente tamquam praesentem de qua temporis enallage plura disputaui in Anthol, graeca poetica ad Callim. H. in Cerer. v. 82. et ad Pindar. v. 179. HARL.

v. 82. Aethera caeruleum] Sic liber calamo exaratus. reliqui omnes, (sic quoque Bonon.) Aethere caeruleum quateret cum laoutr Ipse ego praecipiti tumidum per Enipea nimbo In campos et tuta tuli: nec credere quiui

85 Ante

piter imbrem. quod aperte supposititium est, quis enim ita loquatur? adde quod restius dixeris, caeruleum aesbers, et atrum imbrem, quam e diuerso, quod consitmat Papinius lib. 1.

Huc se caerules libraris ab aesbe-

Imbrem vero arum etiam Virg. dixit lib. 1. Georg. 236.

Caerulea glucie concretae atque imbribus atris:

Quamquam non negauerim ab eodem caeruleum vocari Aeneid. III. 194.

Tum mibi caeruleus supra capus assisis imber.

Quare si quis omnino priorem lectionem praeferendam afferat, non decreui contendere. CARR. Varietas haec lectionis prouenit inde, quod poetae vtroque loquendi genere vtantur, et quaparo imbrem, fulmina, etc. et quatere aethera imbre, etc. dicant, vide vtriusque exempla apud Weitzium, ex nostro etiam, ve lib. 11. 22. et v1. 169, sic et quarere nubene Virgil. vII. 143. praeterea aeque frequenter erme imbrem, ac coelum et alia tempe-Aaribus turbida loca, arra vocare folent. fic nigrum acquer Horat. III. 27. et inf. verf. 784. niger pontus, et quae id genus passim obuis. inlistere tamen visum est Carrionis codici. Heinfius coniecerat in ora libri sui.

Quam turbidus atro Asgida caeruleam quateret cum Iupiter imbre.

Quod et elegans, et multis ad- feum pro Enipeo, vitiosum esse, Arui posset. sed suo loco incer- sciat hoc ipsum discrimen e Stra-

tam hanc coniecturam relinquimus. BURM. quarere autem caufam, vim et naturam imbris aliusque rei bene eleganterque exprimit. vide infra v. 195. Horat. III. od. 29. 53. fi celeres quatit (fortuna) pennas. HARL.

v. 83. Tumidum per Enipea] Homerus Iliad. a. refert Thetidis et Briarei aduentu, louem a coniuratione, cuius auctores fuerant luno, Pallas, et Neptunus, liberatum fuisse. Iuno itaque existimans se non impune ablaturam, anus facta in Thessaliam descendit, ibique properipam Enipeos, seu (vt Apollonius eiusque interpres volunt) Anauri desedit, atque ab lasone in viteriorem ripam deuelta est. Lactantius Grammaticus locum, vbi contigerit, non nominat, constat tamen in Theffalia factum fuiffe. CAR-RION. ad flumen Euhenum id factum effe tradit Hygin. fab. 13. HARL.

v. 83. Enipea] M. Antonius Muretus hac tempestate vir doctiffimus, exponens illud Propertii I. XIII. 21.

Non sic Haemonio Salmonida mistus Enipeo,

alt; Propertium aut memoria lapfum, aus nominum similitudine
fuisse deceptum. is enim Enipeus,
inquit, cuius amore slagrauit Tyro, in Peloponeso est. In Thesfalia autem non Enipeus fluit, sed
Eniseus ab hec alius; vt cognoscitur ex octauo Strabonis libro,
et ne quis putet vtrumque Enipeum dici et apud Strabonem Eniseum pro Enipeo, vitiosum estesciat hoc ipsum discrimen e StraG

85 Ante deam, quam te tonitru nutuque reposci Coniugis, et subita raptam formidine vidi: Da Scythiam Phasinque mihi: tuque innuba Pallas, Eripe me. vestris egomet tunc vellera templis Illa dabo: dabit auratis et cornibus igni

90 Colla

bone ab Eusthatio annotatum esse. haec ille, quae si vera sunt, oportet scriptores plerosque errasse dicamus, nam praeterquam quod Propertius eo loco Haemonium, vocat et libro ill. xvii. 13. Thefalicum:

Testis Thessulico flagrans Salmonis Enipeo.

Homericus quoque scholiastes xt. Odysi. eandem fabulam enarrans ait, Ενιπεὸς "Ηλιδ ποταμός καλ Θεοχαλίας. Ouid. ttt. Amor. vt. 43.

Siccus vs ampletti Salmonida posses Enipeus.

Et Lucanus libro v1. 372. recensens aliquot fluuios Thessaliae;

- Et gurgite, inquit, rapto Apidanus, nunquamque celer nisi missus Enipeus.

Idem libro septimo vers. 116. Claudian. B. Get. 183. Ouid. Met. 1. 579. Denique, ne longum faciam, Apidanus, ait Herodot. lib. vii. fluuius vnus e praecipuis Thessaliae est, et sarde fluere dicitur, donec illi commisceatur Enipeus. Videat itaque lector, malitne vni Straboni adhaerere, an vniuerfum gregem poetarum damnare. CARR. bius Sequester de fluminibus p. 31 ed. Hessel Enipeus e monte Othry Theffaliae. ex. Bon. male Eniphea. Litem de hoc fluuio, HARL. per quem lason tulit lunonem, compilatis impudentissime Nicolai Leens. v. Epiph. 21. scriniis componere studuit Alardus, vid.

et Schol. Pindar. IV. Pyth. 134. Munker ad Hygin. fab. x11. et Spanh. ad Callim, in Dian. verf. 101. Enipes etiam ex MSS, apud Frontin. 11. 11. 22. legendum. vide ad Ouid. 1. Met, 579. lunonem etiam lafonis amore fuise captam quosdam tradere docet Schol. Pind, IV. Pyth. 156. fabula refertur a Seruio ad Virgil. Ecl. 1V. 34. fed verbis faepe corruptis. Pius putat magnos vates minuta haec non mouere aut morari, cum fatis sit, accidise hoc ad torrentem Thessalicum. Burm.

v. 84. Et tuta tuli] Vid. Cl. Bentl. ad Horat. 1. od. 1. Burm.

v. 84. Neceredere quini] Sunt, qui Bononiensem sequentes codicem legunt, neceredere quinic. ve referatur ad louem, sed falluntur. Maser.

v. 87. Da Scythiam] Fac Scythia potiar. Verbum Da in precationibus hac notione perfamiliare est. Vide Brissonium lib. 1. de Formul. et Taubmannum ad hoc Virgilii, lib. v. vers. 690. da stammam enadere class. Bul. eripe v. ad vers. 10.

v. 89. Dabit auratis et cornibus igni colla Pater | Mos prifcus statuendi ad aram victimas inauratis cornibus fulgentes inf. lib. 111.

Ibat agens lectas aurata fronta innencas.

vide Delr, comm. ad Oedip. Senec, verf, 137. vbi plura huius rei, quae non compilo, ZINZERL.

90 Colla pater, niueique greges altaria cingent. Accepere deae, celerique per aethera lapsu

Diuer-

in exempl. Bonon. HARL.

v. 90. Niueique greges altaria singent] non damno: Malim tamen, tingent. Sic Martialis lib. I, epigr. ICII.

Tonantis aras, borridique Syl-

Qua tinxit agni saepe sanguis ant bacdi.

Vosszys. Reclius forte videtur, singens. Imbuere dixerat Maro.

– illius aras Sacre tener nostris ab ouilibus imbuet agnus,

Idem Maro dedicatione Aeneidos, Corniger bos aries bumiles, es

> maxima taurus Viclima sucrato tinget bonore focos.

Praeterea non satisfacit loquendi modus, dare igni colla aurasis cornibus. Quam lectionem ex confusis temere vocibus a festimate librario subortam esse arbitraber, scriptum que a Valerio,

- dabit aurato praesignia

Colla paser, nineique greges alsaria singens.

apud Nasonem Met, xv. vers. 132. - vissis praesignis es auro

ViBima. Homerus Odys:

Bêr vod lyù f'aku zevedy niçaei TERIXIVES.

Vide Lipf. ad Senecam de Benef. lib. 1. cap. LXV. vbi aure praefulgences victimae. Sed hanc coniesturam pro certo venditare non suim. In margine editionis Vesetae vir eruditus emendarat,

agri correctum est a manu docta agni colla. pro colla, primus Varicanus, Colea, quartus cum Oxonienfi, Colcha. Nunc persuadeor. vt credam excidiffe vocem fua, ciusque loco et repositum esse a librariis, ne claudicaret versus. Cuiulmodi mendae in Nasone saepius commissae,

> – dabit auratis sua cornibus igni

Colla pater.

Heins. Praefero, eingent propter rd greges, quod multitudinem hostiarum, quae altaria circumdabant, dum prius pater gregis, deinde reliquae immolentur, notat. nam tinguent per se intelligitur: eum enim in finem adducuntur hostiae, vt mactentur, et sanguine suo tinguant aras. quare hine manum criticam abstinendam esse puto, deinde in sequentibus nihil muto, cum fensus sit optimus et elegans. pater dabis igni colla auratis cornibus, vel potius, Pater auratis cornibus dabit colla igni. eodem modo, ve culser Norico ferro; luncea splendenti ferro et fimilia, de quibus vid. ad Ouid. 111. Met. 53. et 607. Thyrsi virenti fronde. XI. Met. 27. Propert. 11. xx111. 11. Auro folis eras currus. Burm.

v. 91. Accepere Deae] audiuerunt: Virgil. 11. Acneid. Accipe nunc Danaum insidias, Bul. Non modo audiuere, sedsibi cordi sutura, et firmaturas figno quodam omina et iomnia, declarauerunt. vt infr. 161. Accipit augurium Aefonides. et 182. ille animos prosalia laesus accipis. mi faque BURM.

C s

v. 93.

Diuersas petiere vias. in moenia pernix Thespiaca ad carum Tritonia deuolat Argum. Moliri hunc puppim iubet, et demittere ferro 05 Robora: Peliacas et iam comes exit in vinbras.

Λt

v. 93: Thespiaca ad] Thespia vrbs Boeotiae à Thespiade Theutrantis filio condita; est et altera Thessalize, de qua hic; et tertia Sardiniae. vet. cod. Thespiaca ad: vulgati omnes, Thespiaca et, male. (Tespiaca: ed. Bon.) Ab hoc Argo quidam Argo nauim distam existimant, alii ab Argiuis remigibus, aut a dictione Graeca, argon, quod est velox. CARRION. Trisonia h. e. Minerua a lacu Tritonis in Africa. v. Wesseling ad Diodor. Sic. 111. c. 53. p. 221. HARL.

v. 94. demittere languere videtur Crusio in Probab, Critic. isque scribit demetere. HARL.

v. 95. Peliacas undas,] Scribendum, vmbras, pro arboribus ingentibus vmbrotis, prae frondium multitudine ac densitate. Senec. Med. 607.

Quisquis audacis tetigit carinae Nobiles remos, nemorisque sacri Pelion densa spolianis umbra. Flaccus item libro vII.

Anse meus caesa descendet Caucasus umbra.

Idem lib. VIII.

Nulla sua fulgentia dona sub

Apollon. Τὰν γὰς Αθηνάιη τεχνήσατο δύρατα Πηλίαδο πορυφής πορί. pro exit funt qui legunt, bacfit, hoc est adhaesit Argo. Argo se iunxit ad hoc opus. Pivs. Exit in umbras: Sichunc locum reposuit Sabellicus: in cod. vet. et omnibus vulgatis (etiam ex. Bo-

malo; nam apud Pelium montem, cuius altitudo est (vt Plinius tradit) CID. CC. et L. paffuum; materia caesa est, ex qua Argo compingebatur; quin et nauis ibi aedificata eft, teste Diod. Biblioth. lib. v. vnde frequenter ab Apol-Ionio Pelias Argo vocatur. CAR-RION, qui postea tamen retinuit undas. HARL. Umbras Aldi editio, in qua cum plurima, vt facpe dico, superent, vnde colligat quis, auctore vetere libro curatam, quid hic dubitem. fedit et Sabellico, vmbras reponendum. Vudas vero huc influxifie in MSto libro Carrionis nullus miror: Alterum enim horum abiiffe in alterum, idem liber testatur, qui infra habet, tenui vagus innasas umbra crinis. vbi rectistime alii libri, vnda, vt doceo alibi. adī quae noto ad lib. 111. verf. 1. ZINZERL. Exit in umbras. Ita ex Sabellici restitutione in editos codices iam pridem receptum est. ante legebatur, in undas. quod miror postliminio renocasse Carrionem, quamuis adfentientes ha--beat membranas. Certe, qui vetustos codices triuere, non posfunt ignorare voces hasce duas frequentitume confundi: hoc quidem loco vmbrae omnino admitteadae funt, neque aliter Aldinus et Maserianus codex, et Bononiensis Baptistae Pii. Ipse Pius operole etiam và umbras corrigendum demonstrat; sed, baefit in umbras, quod idem profert, minime admittendum. Paulo ante Bon.) legitur, exis in undas, prius idem Aldinus liber confirmate quod At Iuno Argolicas pariter Macedumque per vrbes Spargit, inexpertos tentare parentibus austros Aesoniden: iam slare ratem; remisque superbam Poscere quos reuehat, rebusque in secula tollat. 200 Omnis auet, quae iam bellis spectataque fama, Turba

quod Carrion ex suis membranis merito amplexus est,

- ad carum Tritonia deuolat
Argum.

Infra etiam v. 120. fortafis scribendum,

- Haemonias oculos detorques ad unibras.

non undas. HEINS. Vmbras praetuli; notum enim ex Pelio nemore Argum factam. Vide ad Phaedr. IV. 6. et hic Weitzii notas. BURM.

v. 96. At Inno] hoc iph Infoni eribuit Pindarus Iv. Pyth. 301. Burm.

v. 96. Macedumque per vrbes]
Sunt qui contendunt, Macetum
effe feribendum, propter Stephani
verba: legitur et Macetes masculini,
Macetis faeminini, et Macessa, vi
inquis Heraclides, et Macetta. PIUS.
Probe primus Vaticanus Regiusque, Macetumque, cum Aldino
codice. Nam alterum nec Graecum est, nec Latinum. Quod
primus docuit, si recordor, magnus Scaliger. HEINS. Viden
weitzii notas. BURM. macedumque Bonon. HARL,

v. 97. Parensibus] Non damno: forte tamen scripferat Valerius, rudensibus. Vt hoc ipso libro, vers. 627.

Hoc eras inlicitas temerare rudentibus undas,

Qued nostri timuere patres, HRINS. Nil muta. HARL. v.99. Poscere ques renchas] eleganter hoc verbum rebus, anima carentibus, noster et alibi tribuit. Stat. 1. Achil. 558.

Nec mora, iam dextras Ithaceis carbafus auras Poscis, et in remis bilaris sedoro inuentus.

Vid. infr. ad verf. 543. renebæ vero ad faustum reditus omen pertinet. Burm.

v, 99. Rebusque in secula tollas]
Noster saepe res pro sactis egregiis et fortibus ponit. ita mox, data copia rerum. II. 381. rerum amor, et III. 680. et v. 771. et alibi. infolentior vero locutio, in secula tollere, quod alii in sidera, vel astra, et posset quis coniicere hic sidera legendum. sic apud Lucan. IV. 107. pro, non sidera coolo vila videt, codices quidam, secula habent. sed in secula possetula sopre in aeternum apud posteros gloria extollet. vid. ad lib. II. 245. Burm.

v. 100. Omnis auei Auet, Carrion ex suo codice. quomodo et Sabellicus castigabat, et in veterrima editione Bononiensi comparet, approbante etiam Maserio. Sed et fuma bene pro forma Carrionis liber. Vt et in Venetae editionis ora castigarum erat, et Aldus express. Quidam cum Aldo, abit; adit Muserius. Haeret Oxoniensis. Baptis Puro, euer, vel abit. Puro,

C 3 Omnis

Turba ducum, primae seu quos in slore inventae Tentamenta tenent, necdum data copia rerum.

Omnis onat, seu iam bellis spectataque fama Turba ducum, primae seu quos in flore innentae Tentamenta tenent.

Certe nisi priore versu feu iam, pro, quae iam, reponis, nihil erit ad quod 70 seu proximo versu referatur. Ouare pro exfultare poetis familiare. simile mendum infra hoc libro vers. 485, tollendum, vbi Ductor auet pro enat nunc legitur, et libro 11, 124. Quaerit auens. imo, ouans. Helns. abit cod. collatus. H. Columna ad Ennii Medeam, pag. 199. hos versus scopas dissolutas vocat, si cum Catullianis comparentur. Sed non recte videtur percepisse Valerii nostri loquendi morem. legit vero, Omnis abit. Auet, quod viris dollis places, ideo minus arridet, quia absolute ita poni posse vix putem, et deberet sequi aliud verbum infiniti modi, vt aues se iungere Iasoni, vel simile quid, quae forte caussa imapud Ouidium et alios illa verba, abire, adire, babere, video conlegi posse, omnis adest turba duquos tentamenta tenent, et hoc pla produximus, ita infr. 180.

Subitusque paratis tunc adero. 11. 530. iamque agmine toto Piffris adest. VIII.74. Nunc, age, major ades. et Eleg. in Druf. 203. omnis adest aeras; apposite, arque ita passim. In sequentibus nihil mouendum. nec quia sequitur; sen quos, debuit necessario praecedere feu iam. nam nihil frequentius, quam semel hanc particulam poni, vbi bis requiri videtur. ita et infra vers. 840. male pro si quando, feu quando Heinsium reponere videbimus, et plura subministrabit Pafferatius ad Propert. 11. Eleg. 26. pag. 355. quod et accidit cognatae particulae fine, vt exemplis egregiis docuit Lambinus ad Horat. 1. od. 3. et aliquot loca, male eo nomine suspesta, vindicauit Gronov. ad Senec. Hercul. Oet. 1260. Burm.

v. 100. Spectataque forma] fama verus codex, quod malo. CAR-RION. Sine dubio reclius: non enim pulchritudo, sed decus et nomen commendat Heroas, simipulit Heinstum, ve crederet vnum lis confusio harum vocum infra ante hune versum desiderari, vt lib. 11. vers. 148. et apud Ouiin ora codicis notauit, neque dium saepe notauimus, vid. ad etiam illud ouat admodum satis- Epist. IV. 27. VII. 5. et x. Mefacit. abit, quod verustas maxime tam. 240. spectantur praeterea, editiones occupauit, capi posset id est experti et rerum periti hapro a patria sua ad lasonem se bentur, non forma homines; sed confert, sed quia infinitis in locis fama et rerum gestarum decore, expertae virtutis esse cognoscuntur. Sic Virgil, vIII. 151. rebus fundi, et etiam cum alesse saepe speltata inuentus. vide Heinfium commutari, puto commodissime ad Ouid. v111. Met. 301. Neque etiam reda oppolitio effet inter cum, siue spectata bellis, siue veteranos, bellis spectatos, et tirones, si illi a forma commenverbo vtuntur de illis, qui subito darentur, quod his magis conueadueniunt: ita Ouid. 11. Metam. niret, qui forma vincere folent, 49". Areas adest, vbi plura exem- sed sama terum gestarum a veteranis

At quibus aruorum studiumque insontis aratri, Hos stimulant, magnaque ratem per lustra viasque 105 Visi

mis superari deberent. Burm. vbi male MSS. quidam, gloria, kil. in societatem lasonis et 11. Achil. 112. ire, equidem non damnarem. Nam, vti in Anthologia lat. poet, ad h. l. iam monui, ad voluntatem mirumque reliquorum defidenum innuendum verbum h. l. sbiolute ponere bene potuisse videtur poeta. Tum in bellis spettasagne fame illud que indicat, repetendum effe verbum, cui adiungieur, bellis spettara er spetta-28 fama : cuius structurae pluscula dederunt exempla Brouckh. ad Tibull. 111. 6. 48. et Gesner ad Horat. 11. od. 19. 28. Denique forme, vii in ex. Bonon. quoque exflat, (a manu antiqua correctum elt fans,) mihi quidem verior Notio enim lectio effe videtur. fense iam latet in voc. bellis; forma vero aetate heroica princeps quoque et necessaria virtus fuir militaris, et comites lasonis fuerunt forms praestantes. Spellato est explorata, probata, metaphora a metallis, quae proprie dicuntur spectari in ignibus, sumta. vide quae scripsi in Antholog, lat. poet. ad Lucret. I. 141. et ad Ouid. 11. e Ponto. 7. \$2. foris haber cod. quae quidem lectio multum valet ad fociorum laudem et commendationem. HARL.

v. 102. Tenent] Hic est voluptate quadam capiunt, et ad maiora incirant, vt infr. 262. vide dehoc verbo Cl. Graev. ad Cicer. v. ad Farm. 18. BURM.

v. 102. Dasa copia rerum] Ita quoque frequens nostri imitator Statius I. Achill. 494.

Namque buic bellare Capido Praecipus, et primae iam nunc data copia mortis.

Non alias umquam tantae data copia famae.

Res autem passim noster de expeditionibus militaribus, vid. 11. 387. 771. et alibi. Gunth. Ligur. 1. 661.

Magnarum Semina rerum Quaerentes.

Non rece Pius de administratione regni capit. BURM. Crusius male tentat in Probab. crit. pag. 48. tentat mente recens, nec dum data copia rerum. HARL.

v. 1^3. Aruorum studiumque infontis aratri.] Malebam, aruorum studium atque infontis aratri. Quod et Iohannes Columbus, Socero Scheffero gener dignitumus, fibi quoque in mentem venide per litteras mihi est testatus. Heins. Sensus horum verborum intricatior, et prout simulat vel simulane legitur, longe dinerfus. [Stimulat ex. Bonon, milique cum Maserio placet et post Fauni-Amnes reperendum est stimulins. quo rei grauitati maius additur Stimulant e codice suo pondus. vnice probat. HARL.] Maserius, qui flimulat legit, ad lunonem, quae stimulabat hos, quibus studium aruorum et agriculturae, referebat. sed posset ita ordinari. ar Fanni, quibus est studium arvorum et arami (id est qui favent agricolis, et vt Dei rurales eos tuentur) stimulant vadique coeuntes duces, dum per filuas et lustra canunt rate Argo. et dubito, quaenam interpretatio verior sit. Pius quoque, vt Maferius capit, ac fi luno stimularet hos, quibus est studium aratri. C 4

105 Vifi laude canunt manifesto in lumine Fauni,

Silua-

tri, id est, agricolas, quod mihi minime placet, nec puto poetam, si hoc voluisset, relatiuum pronomen tanto internallo a va bos collocaturum fuisse sine vila elegantia. et satius fuisset bes omittere, nisi ad Argonautas, vel qui ad eam expeditionem confluere iam proni erant, respexis-Let: ad lunonis ergo denuntiationem omnes, qui in vrbe habitantes bellis solebant operam suam addicere, adsunt, sed qui in agris agebant a Faunis, qui canebant nauis nouae laudem, ftimulantur. Faunos vero. vt deos mulicos et nunc praecones lasoniae militiae, rustica pubes magis reuerebatur, quam ipsam Janonem. vid. Barth. ad Claud. Nupt. Honor. et Mar. praefat. Apollon. lib. 1. vers. 549. inducit omnes deos et deas e coelo, tamquam ex machina, spectasse nauim, eo die, quo ingressa est mare, et Nymphas attonitas stupuisse. sed elegantius noster praeconium peregisse lunonem illis, qui Argolicas et Macetum vrbes incolunt, Faunos vero et Nymphas, filuarum et fluminum numina, stimulos ruricolis adjecisse fingit. Neque reprehendi potest poeta, quod Iunonem, Dearum reginam ad tam humile ministerium demittat. si enimilla amore. lasonis capta, ve vidimus, suit, quid non in eius gratiam et gloriam egisse censeri potest? praeterea ad vellus aureum, id est diuitias ex Colchide petendas, quae aptior diuitiarum Dea famam huius expeditionis differre poterat? Stimulare vero tamquam verbo ex ipso rusticorum more, qui stimulis agunt pecora, recte

vtitur. sic et Stat. x11. Theb.

Omnis ad arma rudes ager exfimulauit alamnos

Spectati ergo bello, et ad arma nati viri et tirones voce fola lunonis excitantur; at glebae fuse addicti filmulis egent, quae accurate confiderata poetae noftri praestantiam ostendunt. Burm.

v. ICC. Infh laude canunt manifelto in limine Fauni .] iuffi-lumino ex. Bonon, et lumine reste probant Balb. Vossius. al. De adparitione deorum Nimptsch Lipsiae 1720 egregiam ventilauit disputat. adde cl. Heyne ad Virgilii Aen. 1. exc. x 111. pag. 121. fqq. HARL. Legunt alii, lumine, quod non displicet: vbi enim homines nocht aberrantes studemus congregare, ignem struimus, mirumque illud de Satyro errante legitur, quod ignem fieri infolitum Satyrus videns, rei nouitate oblectatus et pulchritudine in eum irruit. MA-SER. A quibus vero iuss? Scribe meo periculo,

- magnaque ratem per lustra viusque

Viss laude canuns manifesto in lumine Fauni.

Mimelis est indubitata Maroniana versus Aeneidos 1V. 358.

- ipse Deum manifesto in lumine vidi.

Apud eundem Maronem Aeneidos 111. 148.

Ecce Deum facrae effigies Perggiasque Penates, Ques mecum a Troia mediuque

ex ignibus wrbis
Extuleram, visi anse oculos adstare incentis

In Somnis mules manifesti lumine.
Contra

Siluarumque Deae, atque elatis cornibus Amnes. Protinus Inachiis vitro Tirynthius Argis

Aduo-

Contra Silius lib. xrer. 319.

— fubic intima corda Perlabens sensim mitis Deus. ille superbae Fundamenta Capyn posuisse anti-

quitus orbi
Non cuiquan visus passim monet.

Cicero de Natura Deorum lib. 11. Saepe Faunorum voces exauditues saepe visae formae Deorum. HEINS. Responderi posset Heinsio interroganti, a quibus iuffi? a lunone, quae has partesiplis, vt mimoribus diis imposuit. sed ne tricemur, accedamus coniecturae ingeniositsimi viri, quia in lumine sequitur, et Virgiliana imitatione persuasi, cuius Poetae loca Maserium docere poterant de alio igne, atque ipse explicat, hic agi: in Virgilii vero loco ex 111. Aeneid. video Heinstum citare, Ecce Deum sacrae effigies, quod unde habeat nescio, cum vulgo legatur, effigies facrae dinum. manifestos lumine idem Maro dixit, quos alibi, et noster hic, manifeste in lumine. et manifesti proprie dii erant, qui se videndos praebebant, fine terrore et periculo. vt manifestus Apollo Ouid. II. Art. 403. sic Cornelius vidit ou-PERS MYYELEV TE SEE ACTOR. X. 3. vide et infr. v. 232. Locutionem vero illam, magna laude canunt, gemulatus, vt saepe alias, Statius viii. Theb. 552.

Longa iaces ipfe canendus.

Lande.

Laus autem propria militaribus viris. vid. lib. v1. 556, Burm. v. 106. Elatis cornibus] Ita recte legitur. Glaudian 11. in Eutrop. 163, Cornua cana gelu mirantibus antulio undis

Hebrus.

Vbi vide Heinstum, et hic de cornibus fluuiorum Weitzii notas. Burm. adde Giosan. ad Ouid. Met. x111. 8. v. 894. et Spanhem. de vsu et Praest, numism. 1.

pag. 394. HARL.

V. 107. Vitro] proprie vsurpsta voce. Lege Taubmannum ad
vers. 282. Culic. Bulaeus. Et
hoc ex decore, ne nouercae Iunonis gratiae hoc dedisse videretur, et ad eius vocem se huic
militiae accinxisse diuitiarum cupidine dici posser: neque etiam
pugnant illa cum praecedentibus.
licet enim Iuno hanc vbique celebraret militiam, et Fauni et
Nymphae stimularent duces, sponte tamen et primus, nec a lasone rogatus, aderat, eodem modo
Stat. 11. Achil. 352.

Inde dato possim varias rumare per vrbes,

Viodique inexciti fibi quisque # fponse coimus

Visores.

Et hinc videous nostrum elegantius Apollonio Herculem principem aduolasse singere, etiam non vocatum a lunone: cum Apollonius post multos enumeratos, eum post Erymanthii apri laborem, cum audisset, Heroas ad lasona contendere, inconsultos Eurystheo abisse, inducat. Bunn.

v. 107. Argis] Agris in MStoreperi, vt et Vossius in suo, familiari permutatione. vid. ad Ouid. 1. Amor. x. 5. eadem varietas in scriptis apud Lucan. vii. 452.

Subitis damnauit notiibus Argos. C 5 Vbi Aduolat: Arcadio cuius flammata veneno Tela puer, facilesque humeris gaudentibus arcus

110 Ge-

Vbi agres alii codices, sed perperam. Statius 1. Theb. 225.

Perfees alter in Arges. Scinditur.

Vbi et codices et Geuartii editio, Agros, et ita centics. Burm. Tirynthius h. e. Hercules, a Tiryntha, vrbe Argis vicina, in qua nutritus est ita dicus. Hant.

v. 108. Arcadio.] vet. cod. Archadio: et supra, Archas, et vbi-

que alias. CARRION.

v. 108. Cuius armata] fic exempl. Bon. sed cod. vet. fl.mmara, h. e. ardenti veneno temperata, et mixta veneno Lernaeo atque flammifero, et Pius id ex antiquittimis libris malit. Carrio duéxes. HARL. Quam impegerint superiori aeuo librarii ad caefuras, vix est vt dici possit: eiusque rei alibi promam documenta. idem hic accidisse opinor: liber enim Carrionis, cuius flammata venene, indubie corrupte. Plane ita, vt noster, Virgilius locutus fuit, ferrumque armare veneno. Qui locus laudari meruit a QuinA. Fab. Inft. Orat. vui. cap. 6. de eropis, vbi notat duplicari hic tropum: nan (verba eius funt) et venens armare, et ferrum armare, translatio oft. ZINZERL. Sic et Statius Theb, IV. 505.

-- Scyebicis quoties armata venenis Colchis ages.

Vbi tamen in scriptis nonnullis, medicats. Maro etiam armatam felle veneni sagintam dixit Aeneidos xIII. et alibi, ferrum armare veneno. Columella libro x.

— quae barbara Perfis Miferas (vs fama est) patriis armasa venenis. et al. Primus tamen et tertius Vaticani cum libro Garrionis, flammats veneno, et placet, conspirantibus praesertim duobus veterrimis codicibus, e quibus reliquorum, quidquid nunc exitat, codicum est propagatum, quod et Giphanio in Ind. Lucret, olim videbatur. Silius libro 111. 273.

— feelerataque fuccis Spicula dirigere, et ferrum inflammare veneno.

Ita scribendum, perperam nune illic circumfertur, infamore: amat hoc verbum noster. sic libr. 1v. 655.

- flammats pudore inuentus.

libro VIII. 300. I. 568. v. 178. Heins. Vid. Weitzii Notas.

v. 109. Facilesque banacris gandentibus arcus Geflas Hylas Banapreque iam memoratur Hylas ab
initio operis, quoniam celebris
est in hoc carmine persona, Vide
artificium poetae. HARL, Pulchra
gestientis ad magna pueri defcriptio: nec cedit illa Papinii v.
Theb, vers. 441.

Audet iter, magnique sequens sestigia mutat
Herculis, et tarda quamuis se
wole serencem
Vin cursu tener acquat Hylas,
Lernacaque tollens
Arma, sub ingentigandet sudare
pharetra.

Vide, vt versus vitimus nostro respondeat. Zinzerl. Si vero ingens pharetra, vt Herculi, qui magno robore et corporis mole singitur, suisse conuenir, qua ratione fuciles arcus dicantur, vix video; nisi dicanus clauae comparatos,

no Gestat Hylas: velit ille quidem; sed dextera

Par oneri, clauaeque capax. quos talibus amens Insequitur, solitosque nouat Saturnia questus: O vtinam Graiae rueret non omne inuentae In noua fata decus: nostrique Eurystheos haec nunc

115 Iussa

paratos, cui gestandae nondum capax Hylas, faciles portatu suisse visos, puero alacri, et qui gaudens hoc officium Heroi praestabat. ita apud Sil. Iv. 435. Galeamque Deorum baud vili facilem. Vel faciles, stexiles, vt facilis cera, possimus capere. posse tepe enallagen explicari, vt ipse puet facilis, id est agilis, alacer arcus gestauerit, vt ita facili manu aliquid facere dicimue, de quo ad Ouid. I. Art. 160. egimus; quo sensu et facilem canem dixit Nemes. Cyneg. 50.

Et varias cupimus facili cane sumere praedas.

Sed praestat prius, si ponamus non ipsam pharetram, quam Hercules ipse gerebat, sed arcus et tela quaedam ad vsum expedita gestisse puerum. eleganter vero puerilem alacritatem, bumeri illi gaudentes ostendunt, sic apud Propert. 111. x11. 9.

Nunc ligas ad cestum gaudensia brachia loris,

recte vindicat Broukhusus, proscriptis pendentibus illis indecore brachiis. Statius de equo Tydei, cui humanos sensus tribuit, lib. 1x. Theb. 213.

Non iam Aetolo fatiabere campo, Gaudentemque iubam per stagna Acheloia folues.

Vbi nihil necesse cum Barthio, undantemque reponere, idem lib. 1. Theb. 172.

Nec impositos umquam ceruice

Ferre duces. et Lucan. 1, 603.

Laeto portans ancilia collo.
Sic incundum laborem dixit Catut.
Epithalamio Thetidis vers. 161.
Quae tibi incundo femulare serna
labore. Burm.

v. IIO. Velis ille] Quaedam exemplaria, v. lus ille, vetus vero Parifiense et manuscriptum, velis ille, vtut legeris, sensus est apertus. Carriore Velis ille quidem scripti nostri et Aldinus, (et Bon.) pessime in aliis, velus. miror dabitasse Carrionem. Hzins. Confirmat hanc lectionem intario Papinii lib. vi. Theb. 477.

Neque praesulis vllom Frater opem; velis ille quidem, fed Marsius anse

Obsitie Hippodamus.

Debet vero subintelligi, velit ille quidem clauam ferre. Pius pu-

quidem clauam ferre. Pius putabat subintelligi posse, arcum instedere, et experiri. Burm.

v. 110. Dextera nondum,] Simile quid de Parthenopaeo Statius, lib. 1x. 720.

Silvestria cuius

Nondum tela procax, arcumque implere valebas. Bun.

v. 113. O veinam etc.] Et horum verborum fensus ambiguus et obscurus: in fasa rnere, idem quod in mortem, notare solet. quare

115 Iussa forent! imbrem, et tenebras, saeummque tridentem

Iam iam ego, et inuiti torsissem coniugis ignem.

Hunc quoque nec socium nostrae columenue carinae

Effe

nam non omnis inuentus Graeciae. fed folus Hercules in noua fata, (fiue vias fati nonas, vt alibi dixit) rueret, vnde illi certiffimum exitium, auxilio, quod lasoni ferre decreui, ipsi negato: ammo contra tempeltate et procellis excitatis, ipli adferre necem iam liceret, quam terrestribus laboribus toties effugir. sed pro fata sollemni permutatione facta est in quibusdam, et in no-Atro codice. quod fi admittatur, nous facts effent ingentia, fordia, vt faepe ita capi fulet vox mens, pro rueret, Volius in codice fuo reperit, grueret. BURM. v. 116. Inuiti torfissem.] Mà

v. 116. Inuiti torfissem.] Mà Calapira. Adi quaeto magnum Danielem Heinsum ad Horat. lib. 1. Od. II. Bul. Recte inuiti, propter Herculem et Dioscuros fratres, quibus lupiter fauebat. Caue ergo audias Carrionem, inwilli coningis ex codice suo praeferentem. Pari modo castigandus Silius Italicus libro x. 143.

ciet inde quietis
Regnautem tenebris somuum, quo
facpe ministro
Edomius innist componit lemina
fratris.

HEINS. Eadem varietas apud Silinm lib. 1v. 678. vbi Venus, Rapidas direxis in amness

Comingis innicti vires.

Whi alii, inuisi, vide Cl. Drakenb.

quere posset sententia esse, o vtinam non omnis iuuentus Graeciae, sed solus Hercules in noua fata, (sue vias fasi nouas, vt alibi dixit) rueret, vndas, vt alicissimum exitium, auxilio, quod lasoni ferre decreui, ipsi negato: cantes.

> Tumulumque rebellem Disiice, es in Thebas aliud (potes) excute fulmen.

Vbi videndus Barthius: noster in Neptuni tridenrem et Aeoli ventosam potentiam eam dominari quoque singit. Impotens enim et nimia adsectans mulier erat. Burm.

v. 117. Nunc quoque] Omnes libri, (etiam Bonon.) praeter Parisiensem et veterem codicem, hic vition funt, legentes, Nunc queque, pro Hunc quoque, id ex affinitate literarum euenit. CAR-Indignabundae lunonis RION. vox exprimitur, digitoque velut indice Herculem notat, quem cum pedisequo suo modo dicebat adventure, aliorum librorum lectio putida: Nanc quoque. fumque est, quod nec socium, nec columen velit fuae carinae. cui enim rei paullo superius sparsit per Argolicas et Macedum vrbes nauigaturum Iasonem, nisi vt noua gloria percelleret iuuentutem et alliceret, vti pelagus cum lasone ingrederentur. ZINZERL. Si tamen nunc quis servare vellet, non puto ineptum inde, quem Zinzerlingus fingit, sensum posse orizi. Esse velim; Herculeis nec me vinquam fidere fas fit

Auxiliis, comiti et tantum debere superbo. 120 Dixit: et Haemonias oculos detorquet ad vndas. Feruere cuncta virum coetu, fimul vndique cernit Delatum nemus, et docta resonare bipenni

Litora:

oriri, cum modo exclamauerit luno: utinam non omnes iuuenes ruerent in nous fars, sed solus Hercules, vt possem eum perdere. sed quoniam omnes gloria illa trahit, et lason et socii, nouam bane militiam' experturi, in Hercule magnum columen sibi ponunt, ego tamen, etsi lasoni favem, ne nunc quidem vellem illum accedere socium, neque me debere alignid Herculeis auxiliis. Tt illud nunc quoque notet, in hoc serum staru, in tanto, quod nova illa nauigatione subeunt, periculo. fecium vero cape, non ve Zinzerlingus, quemcumque, sed Merculem, de quo agitur. BURM.

V. 119. Superbo] Ita decore vocat Herculem, qui meritis fidens, et loue patre, negligebat domimantis lunopis imperia. ita Claudian. Bell. Get. verf. 8.

SEMPMETE Superba Arre viridi domisae Symplegades. Voi tres Heinsii codices, superbi praeferunt. Burm.

v. 120. Desorquet ad undas.] Oras fecundas Vaticanus et Re-Et in codice notios. HEINS. to ores vidi. Burm. oras beac ed. Bonon. codex vero deterfit ed undar, qui autem v. 21. was pro whes habuit. HARL.

v. 121. Feruere] Ita fledebant Peteres illud verbum loca vero fernere dicuntur, ve recte Pius Hinc eft, quod noster libro septi-Observat, quae frequentia homison celebenarur. Sio Proponio cer, quod ducatur. Nemo enim

lib. 1. El. x1. 29. restituit Pafferatius.

Litora quae feruent castis inimica puellis.

Vbi fuerunt vulgo legitur. Stat. IV. Silu. 111. 61.

Feruent litora nobilesque siluae. Virgil. Iv. 407.

Opere omnis semita feruet.

Et passim. coetu vero antiquo significatu pro coitione et conuentu, vt Virgilium, Statium et alios posuisse docet Barth, ad Papin. vii. Theb. 91. Burm. Fervere quam videas classem. Lucr. 11, 42. vbi v. Lambin. et Nonium Marcell. p. 767. HARL.

v. 122. Es dolla resonare bipenni] Non puto hic aliquid debere mutari. Doctam bipennem vocat Flaccus, quae perite ducitur. Vossius. Primum rede Gronovius Obseruat. lib. 1. cap. x 111. dueto bipenni, pro adducta. Quod et mihi iam olim adolenscentulo venerat in mentem. Seneca Oedipo, verf. 936.

Haec fatus aptat impiam capula manum,

Ensemque ducit. Vagina ducitur ensis Silio lib. VIII. vers. 225. et lib. 1x.

- infanus dextra qua ducitub enfis.

mo enfem Sequacem dixit. videli-

Litora: iam pinus gracili dissoluere lamna Thespia-

ducit, nisi sit, qui sequatur. Claudianus libro 11. in Rusnum,

- Visroque manus mucrone rubenti

Ducitur, et siccum gladium vagina recusat.

Cum manus ensem soleat ducere, non duci ab ense, sic et cera duci et sequi dicitur, vnde illud luvenalis Satyra VII. 237.

Exigise, ve mores teneros ceu pollice ducas,

Vt si quis cerae vultum facit. Hinc sequi cera dicta Plinio secundo:

Ve lans est cerae, mollis cedens.

que sequatur,

Si dostos digitos, iussaque fias opus.

Vbi perperam doctissimus Pithoeus , ceffisque fequatur. cera cedens, eft, quam facilem et fragilem poetae pastim dicunt. Ceterum quod poetis est gladium ducere, id deducere dixit A. Gellius Noch. Atticar. libro v. cap. 1x. cum bostis gladio deducto, regem esse ignorans, inuaderet. cui gladium reductum mox opponit ibidem. ita ensis Brictus, er destrictus idem fignificant. pro quo perperam districtus passim in vulgatis exemplaribus plerumque circumfertur. denique Delasum nemus, ad litora videlicet, Deferri enim dicitur, quod ex altiori loco deuoluitur in inferio-Liuius lib. 11. cap. VII. Deferam non in planum modo aedes, sed colli etiam subiiciam. et paulo Delata omnis materia infra post. Veliam. infra lib. 11. vers. 523.

Deferre velint quem vallibus imbres.

possis et, Deiettum nemus. vt lib. v111, 289.

Es tantum deiella suis e monsibus arbor.

in re simili. HEINS. Deiestae arbores in ipsis adhuc montibus iacent, sed delatae ex nemore ad litora debent intelligi, cum Pio. vt lib. 111. 311.

Vos age funcreas ad litora voluite filhas.

Sic descender caesa Caucasus vmbra lib. VII, 55. detracta ex situis materia. Liu. XXVIII. 45. deiicere dixit etiam Statius II, Silu. VI. 28.

Inuitas deiecit in aequora pinus. Dutita bipennis, si libri scripti adicerent, posset admitti. et saepe has voces commutari, vidimus ad Ouid. Ep. XX. 210. sed dolla bipennis est Argi, qui fabricandae nauis Magister et a Pallade doctus erat. Artificis, magisti, explicat bene Pius. Ita Stat. 111. Silu. 111. 201.

Te lucida fax**a,** Te fimilem doctae referes mibi

linea cerae.
Claudian.Conf. Prob.et Olyb.177.

Laetatur veneranda parens, &

pollice docto

Iam parat auratas trabeas. Martial, VI. 73.

Non rudis indocta fecit me falce colonus.

Quod imitatus ex Propertio, qui lib. 11. xv. 12. et visem dessa ponere falce comas. vbi vide Broukh. et nihil vulgarius, quam ad artifices, et quoslibet alicuius artis peritos et scientes, hane vocem referri. vid. Cuperi Apoth. Homer. p. 116. et 186. et quae notauimus ad Ouid. 11, Am. v11. 24. Burm.

v. 123. Lomno] Quidam nuper in veteribus libris semper Lam-

Thespiaden; iungique latus, lentoque sequaces 125 Molliri videt igne trabes; remisque paratis Pallada velifero quaerentem brachia malo. Constitit vt, longo moles non peruia ponto, Puppis, et vt tenues subiere latentia cerae Lumina, picturae varios superaddit honores.

130 Hic

ms, non Lamna, legi admonuit. Ego contra nunquam Lamma, fed femper Lamna invenio. CARRION. Lama Edit. luntse. Burm. Lamma ex. Bonon, H.

v. 124. Jungique latus] Jungitque Voffian. Cod. ita Claudianus bell. Get. 17. de hac ipsa navi,

Nec nemoris tantum iunxife carentia sensu Robora, sed caeso Tmarii Iouis

sugure luco, Arbore praesaga tabulas animasse loquaces.

Vbi male alii, vinxisse. Curtius lib. VIII. 10. 3. Sic iunxere naves, vt solutae plaustris vebi posfent , rursusque coniugi. vbi male firuxere Freinshem, idem lib. VII. 8. Tanta alacritate militum rates iunctae funt, vt in triduum ad XII. millia effectae fint. Burm.

V. 125. Molliri vider In nostro codice erat, iuber. sollemni etiam librariorum aberratione. Burm.

v. 127. Ve longo | Longe cum aliis Aldina editio. longe interpretor diu, ad longum tempus. MS. Carrionis et antiquior Veneta, (item ed. Bonon.) longo. quod nec ipsum extenium. suffeauram nempe Argo maritimo itineri etiam longo, quin Maserius mare hoc epitheto donavit lib. 111. vers. 354. praesigaque fulmina longo Acta mari. ZINZERL. Longo rectius videtur, ve respiciat ad Ouid. Rem. 595. et Broukh. ad Tibul. 1. IV. 18. BURM.

v. 129. Lumina] Sic Bonon. H. Dixi in miscellis meis criticis, rimas innui per latentia lumina, easque ita vocari, quia aliquid luminis intret per eas, ea ratione, qua fenestrae lumina audiunt. addidit, cera oblitas fuisse. Ouid. x1. Met. 514.

Spoliataque tegmine cera Rima patet, praebetque vium letalibus vndis.

Noster infra vers. 479.

Sors tibi, ne qua Parte trabat tacitum puppis mare: fiffaque fluttu Vel pice, vel molli concludere

vulnera cera.

ZINZ. Satis erat molem dixiffe. nam de puppe seu naue agi quis non videt? medicaberis nonnihil loco, si post to ponto distinguis, et Puppis lumina construis. suspicatus tamen aliquando sum Stuppae vocem in Puppem degeneralle.

Constitit vt longo moles non peruia ponto, Stuppaque ut et tenues subiero lasentia cerae

Lumina.

Seuppa enim, non Seupa scribitur in veterrimis Virgilii, Nasonis, aliorum codicibus. Atque ita Graecis nuno Festus agnoscit. rbany elt, nunc sumeiov. autem vsum in stipandis nauium dongam per pontum viam. vid. ad zimis fuifie frequentishmum in

com-

130 Hic insperatos Tyrrheni tergore piscis Peleos in thalamos vehitur Thetis: aequora delphin

Cor-

comperto est, vnde et nomen deduci volunt. Curtius lib. x. c. I. Cypriorum regibus imperatur, ve aes, stupamque, et vela pracberent. Lumina pro timis. Lumina brác. apage Maserianum Limina, longo ponto recte scripti, non longe. de quo ad Maronem. HEINS.

v. 129. Picturae varios] Naues pictura illustrare folebant veteres; hine Virgil. IV. Georg. 289.

Ee circum pictis vehitur sua rura Phaselis.

Horat. carm. l. 1. Od. 14. Ouid. 111. Met. 639. Quem morem adhuc hodie seruamus. CARRION. Honores vocat, vt rede Pius, or-Statius Thebaid. lib. namenta. II. 99.

Glaucaeque innexus oliuae Vittarum pronenit bono .

Et libro viii. 573.

Nudus adbuc nulloque inbae flaventis bonore.

et ita alii. de pictura nauium vide Scheffer, de Milit. Nau. 11. čap. vi. Burm.

v. 130. Hic sperata sedens] Hic insperato, Guilielm. e cod. suo laudat. bic sperata (h. e. sponsa) fedens etiam Bonon. bic fperata sago. cod. HARL. Vet, cod. Hic insperato; si cui tamen magis prior lectio arriferit, per me the fruatur licet, dum modo quod fequitur, Corripit, illa fedet; mahit quam, (quod etiam est in edit. Bonon. HARL.) Corripuit, filet Baec. Ego sane suspicor verbum, fedet, ab imperito nescio quo, logento, Mie insperara, e tertio

versu huc tralatum esse.eodem pertinent verfus Tibulliani lib. 1. VI.9.

Talis ad Haemonium Nereis Pelea quondam

Vetta est frenato caerula pisco

Alii aliter hunc locum tentarunt. primus Vaticanus, Hic spelles iters quartus, Hie Sperata, omisso sedens. in tertio Vaticano, Insperaen, quomodo et Carrionis liber. Vnde vere et eleganter, saepe laudandus nobis, Gronouius Obseruationum libro IV. cap. XII. insperatos in thalamos. qui adeundus. thalamos insperates Pelei vocat, non exoptatos Thetidi, vtpote minores Dea. Nollem lanus Guilielmus (in miscellan. Plautinis quaestion. c. 11. Bulaeus) et Zinzerlingus pro vulgata scriptura stetissent. Regius,

Hic sperata vago Tyrrbeni tergore piscis.

Spectara vago notat ex vetufto codice Baptista Pius. HEINSIUS. Guilielmi lectionem fequitur quoque Alardus lib. 11. Epiphyl. Philolog. II. cap. VIII. in nostro etiam erat, bic sperata vago, quod non contemnendum videtur. fed tamen potior Gronouii lectio. sie libro IV. **2**93.

Illum insperata turbatum fraude, furentemque

Oebalides refugit.

Et Lutatius ad Stat. v. Theb. 263. Deianiram insperato suo matrimonio copulauit, vt legendum. speratos thalamos vocat, vel quia Peleus fine numine Thetide numquam Corripit: ilia sedet deiecta in lumina palla; Nec Ioue maiorem nasci suspirat Achillem. Hanc Panope, Dotoque soror, kaetataque sluctu 135 Pro-

quam potitus fuisset, vid. Ouid. XI. Metam. 263. vel quia insperati erant Thetidi, quae lovem maluisset maritum. Stat. Achil. I. 90.

Pelea iom defiste queri, thalamosque minores.

Thyrrhenus vero piscis est Delphin. vid. Barth. ad Star. I. Achil. 56. et Broukh. ad Tibul. I. vi. 10. et Sil. XIV. 571. BURM. Hic in fpirate, contorte emendat Crusius in Probab. pag. 48. HARL.

v. 132. Corripuis] Codices antiqui, corripie, at filet baec. (vi cod. coll.) isto sensu; Delphin secat maria; ipsavero pudibunda Thessaliam annauigat. corripere sequers est raptim secare, et vndas praeterire. PIUS. Deiesta in lumina palla habuit V. C. Carrionis, et comprobat hanc lectionem ipse Valerius lib. VII. 204.

Atque ibi deielfa residens in lu-

Ait autem Valerius Thetim prae pudore pallam in oculos deieciffe. Ridicule Zinzerlingus coniciebat, in flumina; aut putabat hypallagen effe pro luminibus in pallam reiectis. vide quae ad locum lib. VIII. iam adductum notamus. Voss. Nosterlib. vIII. vers. 204.

- deiesta residens in lumina palla,

facessat ergo Zinzerlingus, qui reponi velit, in stamina, apud Statium Theb. XII, vers. 479.

> - Obtenta fubmistere lumina palla.

Primus et tertius Vaticani a maau prima, Conripit, fedet, a ma-

nu segnda, Conripait resides. Nos Carionis librum secuti sumus. Regius, Conripit et sedat baec. Codices Baptistae Pii, Conripit, at filet bacc. forte, carpit, at illa fedet. idem monet, nonnullos *reiecta palla* legere, quos caue audias. Nec ferendus ipse Pius, dum mendofis Maronis exemplaribus deceptus pro Doto, reponit Clotho. cum Doso nympha sie marina apud Homerum quoque et Claudianum. mox, laetataque fluctu cum iisdem scriptis. HEINS. Et tristitiae, modestiaeve habitum potuit poeta in animo habere, et simul nuprurae speciem, cuius vultus quafi flammeo obnubebatur, inducere. locutioni autem nullam effe controversiam mouendam, docet imitatio Papinii lib. x1. Theb. 495.

Deiestam in lumina pallam Dina trabit, magnoque fugis quesura tonanti.

Vbi vide Barthium. reiellas nullus locus. vid. ad Ouid. II. Met. 582. BURM.

v. 133. Sufpiras] Crusius in Probab. Crit. pag. 49. absurdum esse putat de moesta et suae sortis ignara. hinc corrigit: nasci se speras: quod non plane intelligo, nec opus erit. HARL.

V. 134. Panope, Dotoque] Deferibit focias Thetidis: funt enim Panope, Doto, et Galatea, Nymphae marinae Nerei ac Doridis filae. recte itaque Galateam laesam fluctu dicit, non, vr vulgati habent, iaclasaque. Sed I. Pierii verba, quae huc faciunt, praefat aforibere, ls in IX. Virgilia

135 Prosequitur nudis pariter Galatea lacertis,
Antra petens: Siculo reuocat de litore Cyclops.
Contra ignis, viridique torus de fronde, dapesque,
Vinaque, et aequoreos inter cum coniuge diuos

Aeaci-

vers. 102. Qualis Nereia Closo. in Varicana (inquit) bibliotheca Doto, non Closo scriptum obseruaui, quam lectionem in Valerii Flacci emendasis codicibus esiam inuenies, lices professores nonnulli, qui aetatem nostram praecesserunt, Cloto ex boc Virgilii loco censeant reponendum, fed in alio cod. nomen bos altera manu depranatum est, cum Doto prius scriptum esfet ; praeterea Homerus Iliad.nviii. Galascam, Doto, Proso, asque alias complures filias Nerei recenset. neque Glosus usquam meminit. eadem sunt apud Hesiodum Theogon.excepto epitheto Galateae, quam ibi formosam vocas: cumque Nymphas quadraginta Nerei filias enumeret, de Closo nullum verbum. Quare bis

nope Dotoque. CARRION. v. 135. Nudis Galatea lacertis Antra petens Siculo] Pessime haec distinguuntur. scribe,

veteribus exemplaribus fretus omni-

no legendum senserim apud Virgi-

lium, Qualis Nereia Doto; apud

Valerium Flaccum vero, Quam Pa-

Prosequitur nudis pariter Gala-

Antra petens; Siculo revocas de lisore Cyclops.

Antra petens, non Cyclops, fed Galatea, quae Thetin profeque-batur ad antrum nuptiale, in quo conpressa mox est a Peleo. Eius antri descriptionem habes luculentam apud Nasonem, libro xI. Metam. Cyclops vero revocabat. Galateam, vtpote a se adamatam, non Thetin. Ita locus hic capiendus, quem interpretes ceteri

intactum reliquere. Baptista Pius contra Valerii mentem est interpretatus. HEINS. Pius explicat, Polyphemus, indignatus abeunatem dominam, petit antra solita, maritimum secessium sine Galatea aspernatus. Burm.

v. 137. Contra ignis] Hac, inquit, in parte picturae, Thetis Peleo nubit; ex aduerso illius celebrantur nuptiae. CARRION.

v.137. Viridique torus de fronde] Sic Sabellicus reponendum curauit textum: eftenim, vt credit, Satyrographo adflipulante, id magis heroicum. Sat. v1. 5.

Syluestrem montana torum dum ferneres vxor

Frondibus.

Verum quum antiqui ex lauro virenti ignem factitarent, non dubium quin, viridi totus de fronde, (vti est in exemplo Bon.) legi eruditius possit, vt antiqui codices ostendunt, quos inuertere piaculum est, si queant tolerari, natumque ideo est prouerbium in clamosos homines et obstreperos, Clamosius obstrepunt quam laurus, quum crematur. inspiciatur Plinius xv. 30. ad rem facit Lucret. vt. 153.

Nec res vlla magis, Phoebi quan Delphica laurus, Terribili fonitu flamma crepi-

tante crematur.

Valerius autem satis aperte ostendit in vIII. 247. ignes sieri in nuptiis solitos,

Seal

Aeacides: pulsatque chelyn post pocula Chiron. 140 Parte alia Pholoe, multoque infanus Iaccho Rhoetus,

Sed neque se pingues tum candida flauma per auras

Explicuit.

Et his quidem antiqui rerum euentus dignofcebant, quod Caelius lib. 111. cap. VII. repetit. MASER. Viridique torus. Hanc lectionem liber calamo extratus et plerique veteres recipiunt, et magis mihi probatur quam alia illa, viridi rotus: toros autem discubitorios intelligo astipulante Satyrico.

Syluestrem montana sorum cum Jerneret vxor

Frondibus et culmis.

Tameth me non fugit in nuptiis olim ignes ex lauro virenti fuiffe adhibitos, quod Rhodiginus retulic in libros fuos Antiq. lect. 10. CARRION.

v. 139 Acacides] Est is Peleus Acaci Regis filius, ne quis alucinatus, Achillem nominari credat, qui ab auo saepe Acacides dicitur, CARRION.

v. 140. Pholoe] Pugnas Centaurorum et Lapytharum attingit, quas lyricus poeta Stefichorus celebrauit: et Ouid. XII. Metam. marrat, qui locus hinc ex contentione oppositus, multum lucis adferet. Est autem Pholoe mons Arcadiae, vt Plinius et Strabo tradunt, a Pholo Centauro ibi sepulto, vt addit in quinto Diodorus. CARRION. Cum pugna haec fit in Theffalia pugnata, Arcadiae mons hic conspici non debet. erroris caussa, quod plurima loca in Peloponneso iisdem nominibus fuerint infignita, quibus Theffaliae, ve alibi oftendimus. vid. ad Ouid. 11. Met, 679.

Pholoe ergo hic est saltus Thessaliae, circa quem Lapithae et Centauri habitarunt, Lucan. 111. 196.

Tunc linquitur Haemus
Thracius, et populum Pholoe mentita biformem.

Vbi laborat etiam Hortensius. Idem. vs. 389.

Aspera se Pholoès frangensem Monyche saxa, Teque sub Oesaco sorquensem versice vulsas,

Rhoece ferox, quas vix Boreas inverteret, ornos.

Vbi et quaedam editiones, Rhoete. vid. et lib. v1. 390. Statius 111. Theb. 604.

Vnus ve e filuis Pholoes babitator opacae.

Vbi Lutatius facit montem Theffaliae, qui facile in siluosa regione admitti codem nomine, quo silua, potest, idem 1. Achill. 168.

Foetam Pholoes Sub rupe Leac-

Perculerat ferro.

Vbi vide quae Barth. et 11. Achil. 41. et x. Theb. 222. et alibi. vid. etiam Scholiasten Pindar, 11. Od. Pyth. 85. vbi corrupte Φλδη pro Φολδη legitur: fuit et Pholoe Nympha, cuius meminit Stat. 11. Silv. 111, 10. Burm.

v. 140. Infanus Iaccho] Infamis duo posteriores Vaticani, et Oxoniensis. ibid. parse alia Pholoe. forte, Pholos est. v. infr. vers. 338. HEINS. Infamis et infanus centies a librariis promiscue scripta sunt, vid. inf. 11. 525. et quae notat ad Propert. 11. x111. 39. infignis Broukhusus, et quae D 2 nos

Rhoetus, et Atracia subitae de virgine pugnae: Crateres mensaeque volant, araeque deorum, Poculaque, insignis veterum labor. optimus hasta Hic

nos ad Ouid. Remed. 254. Hic tamen, quia de ebrietate est sermo et nimio vino, vnde infania et furor oritur, malim infanus. vide et notas Weitzii. practerea quia de piftura agitur, rectius illa infaniam ex vino ortam oculis proponere, quam infamiam potest. vide Schol. Pindari modo laudatum ad 11. od. Pyth. pugna vero hace posito vino conflata. Ouid. I. Amor. Iv. 8. sic Horatius 111. od. 19. Infanire inuat. exprimens Anacreonteum illud ex od. x111. 96hu, 96hu μανήνω. et Lib. 11. od. 7.

Non ego fanius Bacchabor Edonis: recepto Dulce mibi furere est amico.

Burm.

v. 140. Rhoetus.] Rhoeteus ex. Bon. Carrionis habet codex Rbesus, et is non adsentitur Adr. Turnebo qui ex Ael. H. V. xIII. vbique Rhoccus legendum putat, cum quo tamen facit Voilius. HARL. Dominicus Marius ad Ouid. 1. Amor. 1v. 9. legit, Rhoeceus, Atracia, etc. Varie autem huius Centauri nomen scribitur; Rhoesus , vel Rhoecus. vid. Illustr. Spanh. ad Callim. Hym. in Dian. 221. alii Rhoesum Centaurum Ouidio x11. Met. 271. et Virgil. 11. Georg. 435. memoratum, Rhoecum vero Gigantem, qui cum fratribus loui bellum intulit, effe volunt. cuius meminit Horat. II. Od. 19. alii contra. vide egregie de his disputantem doctissimum Be ntlei, ad Horatii locum. BURM,

v. 141. Atracia subitae] Hippodamiam intelligit, quae Perithoo

nupsit. Ouidius Epikol. xv11.

An fera Centauris indicere bella coegit Atracis Haemonios Hippodamia viros.

Et I. Amor. Iv. 9.

Atracis ambiguos traxit in arma

Cum Hercules a Pholo Centauro hospitio exciperetur, Centauri prius Amyraei, postea Leleges dicti, dolium wini optimi defofsum extulcrunt, quod ea illis lege Bacchus dederat, vt, cum Hercules illac transiret, illud effoderent; ipsi vero ebrii facti, et ad rapinas conuersi, ab Hercule ad vnum omnes caesi sunt. Alii non omnes caesos, quin ipsum bis cum Centauris pugnasse prodiderunt; Primo cum Perithoo nupfit Hippodamia; deinde cum Eurytus ab Oeneo hospitio exceptus, nihil deos hospitales veritus, vim inferre Deianirae conatus est, quas fabulas Ouidius prorsus confundit. Pro co quod est in vulgatis, Aeracia, vet. cod. extrasta habet. quod non placet. Nam Hippodamia etiam Ouidio Atracis et Atracia appellatur. CARRION. athracia ed. Honon.

v. 142. Mensaeque volants Aras addit, quia illas mensis adhibere solebant, et praecipue in nuptiis, ad quas siebant comprecatio et vota, vt notissimum. Burm.

v. 143. Opsimus basta.] Virgil. Aeneid. 1x.40. Opsimus armis Aeneas: et Bucolicis Ecl. v. 1.

Beni

Hic Peleus, hic ense furens agnoscitur Aeson. 145 Fert grauis inuito victorem Nestora tergo

Monv-

Tu calamos inflare lexes, ego dicere versus.

Quam locutionem Graecam effe docet Caelius. CARRION.

v. 144. Hic Pelens | Hac Pelens, bac parte furens agnoscitur Aeson, interpolauit ex membranis suis Carrion, cum antea legeretur, quod in scriptis quoque codicibus Vaticanis exstat, et Oxonienfi, (etiam ed. Bonon.)

Hic Peleus, bic enfe furens adgnoscitur Aeson.

optime. ense furere perquam elegans. Stat. Theb. v.

> - ibat, letumque inferre parabas

> > matantia raptans

Ense furens rapto.

Theb. Ix. Es nunc ense furit, nunc tels

Ingerit.

apud Florum lib. 1. cap. xv1. strictis ensibus miles per ipsam viam ante pugnam furit. vbi perperam Salmasius curis secundis fuis reponebat Appuleius: Furit, ensem corripit, fertur in eum praeceps, nibil tale timentem adgreditur. nofter libro vi, verf 198. vbi forte scribendum, Enfibus inde furunt. nam furunt in ipso etiam Cicerone occurrit. Plura diximus libro 11. Fastorum Nasonis vers. 751. HEINS.

v. 145. Fert grauis innito victorem Nestora tergo Monyebus] Haec ex Nasonis pugna Lapishaea Metam. x 11. verl. 345. defumlit, ybi Theseus tergo Bianoris Centauri insilit, atque hine videtur castigandus Scatius Theb. vi. 538. in

Boni quoniam connenimus ambo; descriptione eiusdem pugnae, de Hercule.

> - tenet ipse furentem Hylaeum, es sorta molitur robora barba.

scribendum, inquam, videtur, ferentem Hylaeum vt designetur eius tergum inscendisse Hercules. Infra de Achille Chironis disciplinae tradito noster hoc ipso libro,

Difcat eques placidi confcendero terga magistri.

HEINS. Adscripserat Heinsius, fequens Pii interpretationem, codici suo, grauem hic notare gravatum, id, est indigne ferentem tergo suo inequitantem Nestora, fed forte rectius grauis Monychus (qui fuit vnus e Centauris, et adeo fortis, vt arbores e radicibus euullisse diceretur, et in pugna aduersus Lapithas maxima cum vi, quasi leue iaculum torfiffe. H.) hie est fortis, validus, vt ita, *grauis Auleses* Virgilio lib. x. 207. interprete Seruio, et x11. 458. grauis Ofiris. sic et apud Senec. Hippol. 49.

Tu grani dextra lacuaque simul Robur late dirige ferro.

Vbi Farnabius etiam explicat, grauato, sed paullo ante dixerat, ceruice grani porsare plagas. fic et nostro grauis dextra inf. verf. \$17. et IV. 311, vide Vlitium ad Gratii Cyneg. vers. 165. et Broukhus. ad Propert. 11. xxv. 47. Monychi vero sub nomine luuenalem Sat. 1. 11. Poetam nostrum oblique tangere credidit olim Pafferatius Quaesit, per Epist. 11. et 14. quem refutat Dresem. ad los. D 3

Monychus: ardenti peragit Clanis Actora quercu: Nigro Nessus equo fugit: adclinisque tapeti

In

vers. 946. Burm.

v. 146. Peragit Clurus Antora] fic ex. Bonon. Cloris cod. vet. Clanis exempla vetusta Pii. Clamis After cod. Carrionis. Clysus Antora Ald. probante Zinzerlingio. HARL. Clanis nomen retinendum. eo enim nomine etiam in hac pugna Centaurus, quem Peleus occidit, est apud Ouidium x11. Met. 179. ita vt erret Maserius, qui Lapitham facit. Actoris nomen variis seculo fabuloso Heroibus nomen impositum. vid. Barth. ad Stat. VIII. 152. et nos in Catalogo Argonautarum. peregit vero bene explicant Pius et Carrion. fregit ac superauit, Ouid. IIII. Epist. 119. nam fic et Stat. x. Theb. 259.

> Ceu iam exanimes multoque peracti

Enfe iacent.

Et ita passim alii. vid. Mart. vii. 46. Sil. xr. 363. reddidit Martiali lib. x. Ep. 6. pro peremit Scriuerius. sic et codices optimi apud Ouid. in Ibide 507.

Sine idem simili, pinus quem morte peregit.

Sed apud Statium lib. vi. Theb. 109. vbi Cl. Gronouius legit, citius nocturna peregit flamma, ego mallem peredit, edere enim et vorare igni proprium elle ostendimus Iov. Fulger. Cap. vi. BURMAN.

v. 147 Nigro Neffus equo fugis] Quare non albo? Aut fallor vehementer, aut scripserar Vale-

Iscan. lib. VI. de Bell. Troian. exhaustis datur, libro II. vers. 92. de Vulcano,

> Adclinem scopulo inueniunt, mi-Serantque fouentque Alternos aegro cunctantem poplite gressus.

libro III. 357. et To libr. 1v. 378. apud Statium Theb. x1.

--- auidos inlidit in aegrum Cornipedem cursus.

vti aegrum equum noster hoc loco. Vel etiam aegro equo dixisse potuit, pro saucio, noster, vel propter vulnera tardo. Pro tardo etiam Paullinus posuit nono natali Felicis,

- aegra redire, Ales abire dies.

Nessum certe in hoc conflictu vulneratum fuisse testis est Naso in hac ipsa pugnae Lapithaeae descriptione, quam libro x11. Metamorphoseon inseruit. Simile mendum ex Statii tollendum Pietate Abascantii vers. 19. vbi corrigo,

Aegra domus questu, miseramque accessus ad aurem Coniugis orbasi.

cum Nigra domus questu nunc circumferatur. sic Aegram lacrimis Thetidem initio libri fecundi Achilleidos idem dixit. Noster quoque lib. 111. 283.

- Lacrymis at mentibus aegri Stant Minyae.

iterum hoc libro de tauro, vers. 777. item 111. 74. 393. 365. v. 132. 264. v. 146. vi. 623. vii. 135. viii. 183. mox Clanis rius, Aegro equo; hoc est lasso. Attora ferro bene verusti codi-Quomodo Aeger anbelieus cursu ces nisti quod primus Vaticanus,

In mediis vacuo condit caput Hippafus auro.

Haec

Außers. in Aldino libro, Clyins. in Veneta editione castigatum, Chromis. sed Clanis etiam Nasoni in hac pugna memoratur. Heins. Mera hace est coniectura, sed admittatur, explicarem aegro, vulnerato, saucio; nam vulneratum susse posser coniici, sed non letali ictu, ex Ouid. xii. 307. de Astylo Augure.

Ille esiam metuenti vulnera Nesso,

Ne fuge, ad Hercukos inquis feruaberis arcus.

Et ita voce aeger vitiur idem Naso vers. 373. aeger in bostem erigitur. et noster 11. 93. aegrum poplitem dixit debilitatum. Broukhusias vero mihi per epistolas signiscabat, sibi magis arridere, pigro equo. vt apud Nasonem ibidem vers. 305.

Quique pedum nuper certamine vicerat omnes

Mermeros, accepto nunc vulnere tardior ibat.

et Virgilius 11. Aeneid. 436.

Iphitus acuo

Iam granior Pelias et vulnere tardus Vlyffei.

Et sane niger et piger saepe commutantur. vid. ad Ouid. 1v. Met. 470. sed cum haec incerta sint, videamus, an non vulgata lestio defendi possit. namet nigrum Cyllaro in hac pugma equum dat Ouidius vers. 402. totus pice nigrior atro. et sane terribiliores equi nigri videbantur. Silius vii. 683.

Nigra viro membra, es furui iuga celsa trabebans Cornipedes; totusque nouae formidinis arte

Concolor acquabas linentia cur-

Tergs.

Eo ergo ignauior Nessus, qui colore ipso reliquis centauris terribilior, sugerat tamen. Burm.

v. 147. Acclinisque] acclinis godd. Pii et Carrionis ac Bonon. in quo tamen e cod. correctum fuit acclinis. HARL. Lege, adclinisque tapeti. Virgil. Aen. Ix. 325.

— qui forte tapetibus alsis Exstructus toto prostabat pettere somnum.

Statius Theb. v. vers. 207.

Eninclum romis, altaque in mole tapetum

Efflantem fomno crescentia vina. letti quippe instrati tapetibus, in mediis, in medio Lapitharum et Centaurorum. HEINS. Vide Weitzii notas.

v. 148. In mediis] infolention est locutio, acclinis in sapetis mediis: nec si in mediis tapetis condita construas, habebit acclinis suum casum; sin sapeti cum Heinfio legas, nescio quo referas, in mediis, suspicionem loci corrupti praeterea dat codex, quem adhibui, in quo erat, in nexus, ynde coniiciebam,

Inpexum vacuo condit caput Hippafus auro.

Inculti enim et ipso habitu terribiles erant Centauri, ita Ouid, lib, x11. de Cyllaro et Hylonome agens, vt rarum quid, vbi illum nitentem vers. 405. dixerat, de hoc, amatorio more se comente, addit vers. 408.

Culsus quoque, quantus in illis Esse posest membris, ve sie coma pettine leuis, esc.

Atque hanc coniecturam probaus olim Broukhuso, quia et Hippa-D 4

1

Haec quamquam miranda viris stupet Aesone natus;

150 Et

fon hunc immissa barba horridum et impexum ex Ouidio lib. x11. vers. 351. capere licet. Vacuo auro interpretor, poculo aureo siccato. sic inf. 338.

Non leuiore Pholum manus baec compescuit auro.

Virgil. 1. Aeneid. 738.

Impiger baufit Spumantem paterom, et pleno fe proluit auro.

Stat. v. Theb. 187.

V.w.u.antque profundo Aurum immane mero.

Minus bene haec ceperunt Pius et Maserius, quorum ille inter plicus tapetum, auro neto contextorum, caput abdidisse Hippasum instar struthi; hic in picus auro et insignitis tapetis caput Hippasi latere visum putat. Burm.

v. 149. Haet quamquam miranda] valde miranda, Bulaeus. Vellem ita capi haec verba posse oftendisset exemplis Bulgeus, nam quae adducit exempla Alardus lib. 11. Epiphyll. Philol. cap. 11. minime hoc probant, ego in hoc loco olim diu haesi, et de eo ad Broukhusium meum, vt solebam. referens, hoc responsum accepi. Ego nibil bic possum extricare, nec fatis capio, cur lason debeat stupere ad pugnus et caedes. versum Valerianum excidisse, quem postea supplenerit de suo nugator aliquis. Neque enim bacc verba bominem fonant, multo minus Pocsom et cultum et eruditum. Huius ipsius pugnae Historiam ecquid lason numquam audiuerat ex patre, qui ipse pars magna fuerat? quid igitur stupet? aut quid tantopere

miransur viri? voluis exprimere, quicumque sandem fuis, Maro-nem. 1. Aeneid. 494.

Hace dum Dardanio Acneae miranda videntur, Dum flupes, obsusuque bacres defixus in vno.

Nimirum stupebat Aenens, videns et Troine casus. et suos in alio quodam orbe piltura expressos. fimul mirabatur artificis solertiam, qui res singulas fingulosque Heroas tam perite reddidisset. Jed bic in portu Thessalico depingitur nauis imaginil . s pugnae notissimae, quaeque in ipsa Thessalia non ita pridem fuerat pugnata. scilicet bac pictura exstimulabas Pallas animos innerum, et ad aemulationem virtutum paternarum inflammabat. sed omnia alia infinuat versiculus vulgatus, quem ego nulla ratione pro germano et genuino babere posfum. haec amicus olim noster magnus, cui pene adsentior, sed quia difficilior fum in expungendis versibus, quos omnes codices exhibent, posset forte ita noster explicari, licet aliis viderentur haec omnia miranda, et tam pulchra nauis, firma fatis ad expeditionem illam, et augurarentur alii bonum euentum, stupet tamen lason ad imaginem tam periculosae nauigationis, et secum, etc. admirabile ergo omnibus hoc opus Palladis lasoni in mentem vocat pericula, quae possent nauigantibus euenire. simili fere modo, sed in alia re Stat. vi. Theb. 65.

Opus admirabile semper Oderas, atque oculos slettebas ab omine mater.

. Vellet

350 Et secum: Heu miseros nostrum natosque patresque;

Haccine nos animae faciles rate nubila contra

Mitti-

Vellet forte aliquis, Haec tamquan miranda viris, stupes Aesone seras. postea nactus Pii commentarios, vidi cum primum legere, nee quanquam miranda, sed vulgatam deinde ita explicare, nec lason miratur haec, quamquam etiam viris miranda fint, quoniam ipse maiora concipit, quam quae pida videat, maiorem patre animum gerens. vt fit ordo, lason nec stupet, subintellige, ea, quae videt in pila naui, quamquam miranda viris; fed potius stupet et miseratur, quod in aqua luctari cogeretur, cum pericula terrae funt prope ludicra et leuia, si maritimis calamitatibus conferantur. quare parentes felices dicir suos, quibus benignitate fatorum datum est, terrefria subire certamina. haec Pius. quae an huic loco conueniat explicatio, aliorum iudicio commino, mihi nondum latisfacio. in Volliano codice etiam erat, deleta veteri lectione, flupet Atfon yeacus. Bur M. vulgata tamen fulciri poterit a Valerio nostro ipio, collatis I. 262. inprimis v. 347. fqq. H.

v. 150. Et secum] Haec secum pri. Vaticanus. Puto, At secum. moz idem ex dittersa lectione, Nan innenem, pro non. Heins.

v. 150. Nostrum natosque pasreque] Argonautae fere omnes in flore iuuentae, neque adhuc vzores duxisse inducuntur a Poetis, quare minus bene hic iam lasonem de liberis suis et sociorum sollicitum legi puto. scripsatit sorte, mastresque parresque:

nefas certe, patres follicitos inducere, et matres omittere, quibus hac in patre primae semper dantur patres. vid. inf. vers. 155. 315. et 730. et alibi. BURMAN. en! matresque habet cod. HARL.

v. 151. Haccine nos animae faciles rare) Haccine, id est, tam pulchre pista et ornata naui mit. timur, sed quae ornamenta et honores nihil ad pericula Ponti superanda faciunt. Faciles vero animas explico credulas, quibus tam facile hace expeditio persuaderetur. Ouid. 12. Fast. 45.

Ab! nimium fuciles, qui tristia crimina caedis Fluminea tolli posse putesis aqua.

Vide ad Ouid. z. Art. Amat. 267. eodem sensu noster lib. iv. 6. vbi vide. et ita faciles omnes, qui non repugnant, sed facile cedunt, aut se dant alicui rei, vt inf. Iv. 508. Es morti faciles animas. Claud. Bell. Gild. 378. praedae faciles. et 1. Eutr. 426. Sperni faciles Quindt. Decl. 1. miuriae faciles. Saepe hoc verbo veitur Statius, quem vide 1.60% VIII. 570. XI. 102. XII. 737quae ideo collegi, quia video haesisse in hoc verbo Heinstum, et olim dubitasse, an non animae viles effet rescribendum, vt Lucan. lib. v. 263. et alii saepe loquuntur. quod ex Pii et Weitzii commentariis ipli in mentem venisse suspicor, qui faciles explicant, viles, corpora plebeia, quorum iactura facilis est Peliae. praeterea posset hic pro mittimur, legi , nisimur , quae verba cen-DS

Mittimur? in folum nunc seuiet Aesona pontus? Non iuuenem in casus eademque pericula Aca-

Abripiam? inuisae Pelias freta tuta carinae 155 Optet, et exoret nostris cum matribus vndas. Talia contanti laeuum Iouis armiger aethra Aduenit: et validis fixam erigit vnguibus agnam.

Αt

ties confusa, vid. ad Ouid. IV. Ep. 37. 111. Art. 668, et alibi. Burm. nitimur etiam Crus. in Probab. p. 49. 11.

v. 152. Num faeniet] Sic Pius, et e cod. suo Carrion, sed nunc melius in ex. Bonon. al. HARL.

v. 153. Non iunenem in cafus, endemque pericula Acastum Abri-piam?] Vt scilicet hoc pasto vicifcar fraudes mihi structas, et habeam de familia Peliae, qui idem fatum mecum experiatur, luuat enim socios habuisse malorum. BULABUS. Nam alios legere Votius notauerat. Burm. 11. 155. matribus] patribus cod.

v. 156. Talia contanti] sic quoque in ex. Bonon. conanti cod. vti Pius iam coniecerat. H. Contanti, id est inquirenti, et quonam modo conceptum absolveret perscrutanti. idque tractum est a nautis pertica contoue scopulum tentantibus, aut aquae profunditatem scrutantibus, legunt alii , conanti , id est enitenti, et molienti. MASER. Cunstanti liber Aldinus, neque aliter Maferius, fed Pius mauult vulgatum. eunttari cum quatto, cafu quoque iungitur infra; vers. 757. 11. 92. libro IV. verf. 17. vt ex coniectura restituo,

– multa morantem · Cundennemque preces, inclusaque pettore verba.

Plura de hoc verbo obseruani ad Claudianum lib. 11. in Stiliconem. 284. Heins. Vid. Gronov. 1. obs. 18. Cunctanti datiuo casu posuit, vt ostenderet hoc augurium lasoni missum a loue, et in eius gratiam tam laetum apparere, Burm, immo Ablatiuo, propte: !neuum, adscriptum fuit a quodam docto homine meo exemplo, H.

v. 156. Laeuum aduenit] exemplum huius locutionis quaero. vitatius eft laeuns, vt et dexter aduenit, de quo vide Gronov. ad Stat. 11. Theb. 222. a dextra vel dextre etiam Quid. 111. Trift, x1. 45. dexter et in laeuum Pontus iacet, noster iv. 211. BURMAN. v. 157. Erigit] In fublime fustollit, in ora Bonon, ex. est coniectura cuiusdam: egerit. vero imitatio Virgil. x11. Aen. 247. fqq. HARL. Fixam gerit, Carrion ex suis membranis, at longe neruofius, quod ante legebatur, fixam erigit. Idem sensisse politissimum Gronouium video cap. x L I. Diatribes ad Sylvas Statianas. Cum tamen in Vaticano primo vegit exaratum sit, a Valerii manu fuisse postis opinari,

--- validis fixam vebit unguibus agnam.

in aliis duobus Vaticanis, Ergis a manu prima, sed correctum, rapit. Ergis etiam in Oxoniensi. At procul e stabulis trepidi clamore sequentur Pastores, fremitusque canum: citus occupat auras Raptor: et Acquei super effugit alta profundi.

160 Raptor; et Aegaei super effugit alta profundi.
Accipit augurium Aesonides, laetusque superbi
Tecta petit Peliae. prior huic tum regia proles
Aduolat, amplexus fraternaque pectora iungens.
Ductor ait; Non degeneres, vt reris, Acaste,
165 Veni-

in Veneta editione Vaticanae Bibliothecae a docta manu castigatum, Egerit. non probo. Erigit, in altum tollit, quam scripturam Baptista Pius quoque exhibet, ac praeterea monet esse, qui legame eripit, gerit, whit, similiaque. posses et

Aduebit: et validis fixam ingerit unguibus agnam.

lib. 111. vers. 69.

Humeroque Learchum
Aduebit.

HEINS. In Vossiano erat...
gis superscripto super puncta illa
ne. ex omnibus mihi eripit arridet: videt nempe lason Aquilam
a laeua venientem, quae subito
impetu agnam iacentem viguibus
eripit gregi. raptorem autem paflores clamore, canes latratu prosequuntur, at frustra: quod significabat lasoni, illum Acassum unter
the periculo patri et custodibus posse abripere. Ita Septimius
bello Troiano v. 7. Aquila extosum partem eripit. Burm.

v. 159. Fremitusque] MS. Cod. Coki, firepitusque. fed restius fremere dicuntur canes, cum latratu tauco (vid. infr. 11. 307.) et murmure indignationem oftendunt, quod raptor euaferit, nec eum attingere posint. ita fremere dicuntur equi. Horat. 1v. od. 14. vbi vid. Lambin. Leonibus tibuit noster 111. 238. et Martial.

lib. X11. 62. vt legitur in codice Vossiano, In tauros Libyci fremuns leones; vulgo. ruuns. disfere vero strepium et fremisum et hunc magis este geneem et tenribilem, docet Cicero de Harusp. resp. cap. X. Exaudisus in agro strepisus quidam inconditus, et borribilis fremitus armorum. Bun.

v. 160. Rapeer] Aquila. Bul.

M Acg. malit Heinf.
v. 161. Accipit augurium] peofe interpretatur. verf. 183. pro-

wiss accipus. BULAEUS.
v. 161. Superbi Peliae] Sie
Phaedrus lib. 1v. 6. Superbi Acetae domus. et hoc cognomen intustis regibus, vt summum convicium, adhaesse, ex Tarquinis
exemplo patet. vid. Serv. ad.

xi. Aeneid. 15. Burm. buc tum cod. HARL.

v. 163. Fraternaque pettora iungens] confanguinea. Sic hoc ipfo libro vers. 178. fraternae fi des accedere famase. Bula Eus. Amplenu fraternaque p. iungens legendum videri diximus ad Petron. cap. Lxxxvi. nunc tamen vulgatam seruare malo; vt Acastus aduolans iunxerit amplexus et fraterna pectora, non lason: nam tunc distinguendum foret post aduolat. et reliqua cum duster air, iungenda: quod non aeque concinnum videtur. Burm.

vid. Lambin. Leonibus triv. 164. Non degeneres, or reris,
buit noster 111. 238. et Martial. Acasse, venimus ad questus] debuit
ergo

165 Venimus ad questus: socium te iungere coeptis Est animus, neque enim Telamon, aut Çanthus et Idas,

Tyndariusque puer mihi vellere dignior Helles.
O quantum terrae, quantum cognoscere coeli
Permissum est! pelagus quantos aperimus in vsus!
170 Nunc forsan graue reris opus: sed laeta recurret
Cum ratis, et caram cum iam mihi reddet Iolcon;

Quis

ergo Acastus iungens amplexus figna notasque dedisse miserantis eius fortunam, vnde eius sententiam collegit Iason. sed ita sollent Poetae plura nobis intelligenda dare, quam verbis exprimere. degeneres veto questus eleganter dicit, vt Tacit, xii. Annal. 19. At Eunones claritudine viri, mutatione rerum, es preceband degeneri permotus. et cap. 36. exterum preces degeneres fuere, ex metu. Burm.

v. 166. Est animus] fert animus primo coniecerat Heinfius, fed quia apud Maronem saepe est animus occurrit, notis suis inseree neglexit. Burm.

v. 166. Aus Canthus et Idas Tyndareusque puer) Candidus Idas in primo Varicano. mendole. deinde scribe, Tyndareosque puer, pro Tyndarei. sic Cresbess et Eurysthees, casu secundo, supranis mauis Tyndariusque puer, Turdaquio. insta 570.

- fratresque petiuit, Tyndarios.

Tyndarcus tertiam fyllabam producit. Vide ad Ouidii Ep. VIII, verf. 31. HEINS. In noûro codice et excerptis Graeuii, Telamon mibi, Canthus et Idas:

v. 169. Pelagum quantos pelagum ex. Bonon, sed pelagus recte dedit Carrion ex cod, suo, et

Balbus et Heins, e scriptis. quoniam, grammaticis veteribus monentibus, pelagus numquam generis masculini, sed neutrius reperitur. HARL. Omeisius in notis ad luuencum lib. 1. 415. etiam Pelagum hic legere quosdam refert, et ex lornande in Geticis, cap. 111. profert immensus pelagus, sed veteres Grammatici omnes vulgum quidem, sed non Pelagum admittunt. vide Charif. lib. 1. p. 9. et 17. Rhemn. Palaem. p. 1367. Voss. 1. de Anal. ZI. BURM.

v. 169. Quantos aperimus in vsus] linitatus et hacc Statius 1. Achil. 61.

Cui Thesis, o magni Restor genisorque profundi, Aspicis in quales miserum pasefeceris vosus

V. 170. Laeta recurret] Cod. noster, ifta recurret. Bunm.

Acquor. Burm.

v. 171. Cum iam mibi] iam deerat in excerptis Graeuianis. Burm.

v. 171. Iolchon] Iolchos ciuitas est Thessaliae Pomponio Melae lib. 11. c. 3. vbi eandem Larissan vocari scribin, et Straboni lib. 1v. cap. 1x. Iasonis patria ab Iolcho Amyri filio sic dicta, ve tradit Stephanus de vrbibus. Homerus Iaelchon vocat. Ouid. Me

tim

Quis pudor heu nostros tibi tunc audire labores!
Quas referam visas tua per suspiria gentes!
Nec passus rex plura virum. Sat multa parato
175 In quaecumque vocas; nec nos, ait, optime, segnes
Credideris; patriisue magis confidere regnis,
Quam tibi; si primos, duce te, virtutis honores
Carpere, fraternae si des adcrescere famae.

Quin

tam. VII. 158. de lafone in patriam reuerlo, sic canit,

Victor lokbiacos tetigit cum coniuge portus.

Ita autem ibi legendum esse, non, Vidor Cecropios, vt vulgati habent, testantur manuscripti omnes, quos vidi. CARRION.

v. 172. Tibi sunc audire] sibi nunc Editt, Argent, Gryphii et Colinzei, Burm.

v. 173. Quas referam] Ita exempl. Bonon. et omnes vulgati: et referipfi, HARL. Quam optime Carrionis liber. quod ille non intellexit. Sed elegantziem eius vocis deprehendit Zinzerlingus. quam pro quantum. neque aliter Oxoniensis codex. sic libro 11. 564.

--- quam parta tuis iam gloria

Vbi parua perperam legebatur. plura ad Claudianum diximus lib. 1. in Eutrop, vers. 65. et ad lib. v111. Metamorphoseon Nafonis vers. 64. confirmat quartus Vaticanus hanc scripturam quoque. HEINS. Agnoscimus elegantem particulae quam vsum, fed an huic loco aeque conueniat dubito, ac quas, quia hoc multitudinem gentium, quas visuri et adituri effent Argonautae, melius exprimit. Statius 11. Achil. 111.

Quis enim non vifere genses Innumeras, variosque duces, asque agmina regum

Ardeas ?

Reste Pius, quas explicat, quam memorandas, et scitu dignissimas. eligat lestor. Burman.

v. 173. Tua per suspiria] Te suspiriante. Bul. Vid. inf. vers. 767. Burm. sua cod. sunc Bon. ed. H.

v. 174. Rex] Ita, viuente Pelia patre, vocat Acastum ex more
Poetarum, qui filios reges, filias
reginas appellare solent. vid. inf.
203. 342. 111. 28. Iv. 543. v.
497. Virgil. Ix. 223. Stat. 1.
Achil. 156. et vbi non? nihit
enim magis obuium. sed semel
monendum erat. Manilius lib. II.
princ. Priamum, quinquoginta regum regemque patremque vocat.
BURMAN.

v. 174. Sut] Stat codex Vossi.
v. 176. Parriisue] sic ed. Bonon. H. Patriisque edidit in secunda editione Carrion et Heinsius. Burm.

V. 177. Primos virtutis bonores]
Infr. v. 55. Infernos almae virtusis bonores. Weitz Zius. Florus
1. 3. cui in bonorem virtutis regnum vitro datum, vid, ad Quinciil,
decl. iv. 1. Pindarus 1. Pyth, 95.
dixit δρέπεων τοιών, ντ nofter, carpere bonores. Burm. carpere h. 1.
celeritatis vim et fignificatum habere

7

Quin ego, ne qua metu nimio me cura parentis 180 Inpediat, fallam ignarum; fubitusque paratis Tunc adero, primas linquet cum puppis harenas. Dixerat. ille animos promissaque talia laetus Accipit; et gressus auidos ad litora vertit. At ducis imperiis Minyae monituque frequentes 185 Pup-

bere videtur. v. Klotzii lest. Venus. pag. 172. alias notat quoque id, quod non repente, sed minutatim sit, quam potestatem pluribus illustrat Drak. ad Sil. Ital. 11. 458. HARL.

v. 178. Fraternae sedeatque ac. erescere famae] Contra si placeat tibi me ducere vt tecum concrescam ad virtutem, dicitur quis aderescere famae alterius, quando apud illum gloriae et studio navat operam, vt accrescere sit apud et iunctim crescere: in antiquo codice legitur, Fraternae euenietque adcrescere. in emendato, Frasernae licentque baerescere f. hoc est haerendo tibi ad famae tuae participationem peruenire liceat. Pius, fraternae fedeutque adcrefcere famae, etiam ex. Bonon. nec equidem mutarem hanc lectionem, et construerem, si sedear h. e. placeat tibi, bonores etc. carpere, et sedeat adcrescr. famae. HARL. Fraternae fi des accedere famae, Carrion. Incertum, an ex fuis membranis. Scripti nostri cum vulgatis, fedeatque adcrescere, et fanc to adcrescere non mutandum temere. enenietque adcrescere primus Vaticanus, sed a correctrice manu. quartus, fede adorefure. tertius, Oxonienfis, Sedeque adorescere. Sede adcrescere. Scribo, si des adcrescere. hoc est addi. Plinius Secundus lib. 11. Ep. v111. Nam veteribus negotiis noug adcrescunt. Sic vetustissimus codex Mediceus.
male nonnullae editiones, in veteribus negotiis. Auienus fab.
xxvII.

Nam breuis inmersis adcrescens vnda lapilijs,

Potandi facilem praebuis vnda viam.

eleganter, quo plus enim in vrnam lapillorum coniicitur, eo magis adcrescit aqua et attollitur. Tacit. 1. Annal. 19. adgerebastur ibilominus cespes, iamque pettori adcreueras. apud Horatium arte Poetica, (v. 251. 252.)

Syllaba longa breui subiecta vo-

Pes citus: unde etiam trimetris adcrescere insist

Nomen Iambeis.

accedere ex glossemate videtur enatum. in Aldino codice, licesique adcrescere. Heinstus. Ammian. Marc. xxvi. 6. rogo et obsestor, or adcrescencen Imperatorem sacti vestrae commissium seruetis. paullum alio sensu, glorine succrescere dicit Liuius x. 13. Se glorine semiorum succrenisse, et ad suam gloriam consurgentes alios laceum aspicere. Burm.

v. 183. Accipit] hic versus deerat nostro et Graeuiano. Burm. Minyae, quo nomine Argonautae, quod horum praestantissimi ex illorum gente suerunt, saepius insigniuntur, Thessaliae inculae suerant, ex Orchomeno Mynico oriundi. 185 Puppim humeris subeunt; et tento poplite proni Decurrunt, intrantque fretum non clamor anhelis

Nauticus, aut blandus testudine defuit Orpheus. Tum

eriundi. v. Munker ad Hygini fab. xIIII. inprimis ad Anton. Liberal. Met. cap. 26. pag. 172. ex. Verheyk, adde Vossum ad v. 310. qui Lutatium ad Papinii V. laudat, is enim, a Minya, rege Thessalorum, omnes Argonautas Minyas esse adpellatos, tradit, HARL.

v. 183. Et greffus auidos] Celeres. Bul. De verbo vertere vid. ad Ouid, II. Met. 21. Burm.

v. 185. Et tento poplite proni]
primi noster codex, quasi Minyae
intrassent primi mare, sequente
Argo, non puto, imaginem huius
laboris describit etiam pulchre
Apollon. lib. 1. 383. BURM. pro
decurrunt, quod eleganter positum est, Crusius in Probab. pag.
49. haud iusta ratione motus
corrigit desrudunt, quoniam humeris solum puppim leuassent, vt
a decliui litore in fretum voluesetur. HARL.

v. 186. Non clamor anbelis Nausicus] Celeusma intelligir. Sed non vnum celeusmatis ac celeusfarum genus. At celeusmatis quidem genus est, cum nautae clamore innicem hortantur; vt hoc loco. Tale et apud Virgilium 111. Aeneid. 128.

Nansicus exoritur vario certamine clamor.

Vbi Seruius: celcusmo nauticus est clamor ad bortandum. Celcusmo etiam dicitur Symphonia, quae in nauibus adhibetur instrumentis, aut quocumque genere enusices: quo facilius remiges

molestias sufferant. Quo modo Orpheus Celeusma dixit in Argo naui, vt refert Hyginus fab. xiv. De quo aliqua ad librum Iv. Valerii nostri notamus. Celeusma etiam pertica fit, cum celeustes es cursum moderatur. Marcellus: Portisculus proprie est bortator remigum: id est qui eandem perticam tenet, quae portifinlus dicitur, in qua excursum et exbortamenta moderatur. ushsuche, portificulus, vt est in glotfario veteri. Frustia apud Nonium pro perticam vir do&isfimus reponebat, pergulam. Plerumque tamen celeusma per assam vocem fiebat: ac huiusmodi intelligit Ouidius III. Metam.

— Es qui requiemque modumque.

Voce dabas nausis, animorum borsasor Epopeus etc.

Vossius. De Celeusmate omnia iam nota. vide Ascon. Ped. in Diuin. cap. 17. Sauar, ad Sidon. II. Ep. x. Sitzman. ad Rutil. 370. Lips. ad Senec. Epist. 56. hic Weitzium et praeter alios, Commentarios ad Sil. Ital. vi. 361. Hic vero de celeusmate proprie dicto non agi puto, sed de clamoribus illis, quos nautae, dum operi alicui instant, et alter alterum hortantur, tollere solent. sic naue laborante in tempestate, de quibus inst. 646. et cum in naves coguatur, apud Lucan. II. 688.

Ne litora clamor Nauticus exagitet. Burman.

v. 187.

Tum laeti statuunt aras. tibi, rector aquarum, Summus honor: tibi caeruleis in litore vittis 190 Et Zephyris Glaucoque bouem, Thetidique iuuencam

Deiicit Ancaeus. non illo certior alter Pinguia letifera perfringere colla bipenni. Ipse ter aequoreo libans carchesia patri Sic ait Aesonides: O qui spumantia nutu

195 Regna

v. 187. Aus blandus] band cod. moster et Excerpta Graeuii. Silius lib. x1. 472. ad Argo ipsam coadum carmine Orphei pontum addudum fingit, vbi vide notas Cl. Drakenborchii, Burm.

v. 188. Tibi rector aquarum, erc.] hos deos, vt lares permarinos, siue 318 stantorius, hic poetam coniungere obseruat et illustrat Meurs. Aucar. Philologico cap. 11. quem compilat Alardus Epiphyll. Philol. lib. 11. cap. 1v. Restor aquarum passim Neptunus. vid. Stat. 1. Achil. 61. et 78. et alibi. Burm.

v. 190. Thetidique iunencum] fic ex. Bonon. H. Quidam codices habent, iunencam, vt fexus Tnetidi magis congruat. adde quod femineus in facris fexus magis litabat, vt in tibicinis patet. quin et si masculus sexus non placaret, succedebat hostia femina piacularis, Pius. Iunencam, probe Carrionis liber, et Aldus cum Turnebo. Heins.

v. 191. Deiicit] Inft, II. 329.
Protinus ingentem procerum sub
nomine taurum
Deiicit.

Er veuneur hoc verbo tam de caede hominum, quam ferarum, in facris et in venatu, vid. infr. vs.

194. et 218. Ouid. 1x. Met. 196. et ad Phaedr. 11. 1. et Nepot. Thrasyb. cap. 3. notas doctorum. sic deiellus Lyncis pro exuuiis Statio lib. 1v. 272. Burman.

v. 192. Pinguia] fausta voce veiter, quia non aliter fas erat sacra facere, vide Festum in opimus, et quae insta ad. vI. 559. notat Heinsius, et, qui plura congessit, Delr. comment, ad Senec. Hercul, Furent, 921. Burana.

v. 193. Carchefia] De hoc vaforum genere multa erudite difputat Tristanus ad sinem Tom.
11. Com. Hist. p. 604. qui tamen Macrobio (Saturn. v. cap. 21.
init. vbi vide Pontan.) credens,
nullum praeter Virgilium huius
vasis meminisse adsirmat, cum et
noster hic et inst. 11. 656. et Silius XI. 302. vtatur. vbi vid. Cl.
Drakenborchium, qui et Ouidii
locum producit. Burman.

v. 193. Patri] nescio vnde librarius in codice Graev, et nostro Baccho petierit. Nisi quia ille saepe Patris nomine gaudeat. sed ad Neptunum hic decore preces a lasone adlegari Poeta singit, rectius, vt puto, quam Apollonius, qui Apollinem eum inuocasse narrat, Burm.

'v. 195.

105 Regna quatis, terrasque salo complecteris omnes, Da veniam, scio me cunctis e gentibus vnum Inlicitas tentare vias, hiememque mereri: Sed non sponte feror: nec nunc mihi iungere montes

Mens tumet, aut summo deposcere fulmen Olympo;

200 Ne

Silv. 1. 2.

Stat Latium complexa forum. v. 197. Illicitas tentare vias] Infra vers. 672. et supra v. 97. Quid, 111. Trift. 9.

Non rate, quae cura pugnacis falta Minernae, Per non tentatas prima cueurrit aguas.

WEITZIUS. Virgil. Ecl. IV. 32. Quae tentare Thetim ratibus. vbi vide Emmeneff. 1. Georg. 207.

Pontus et ostriferi fauces tentantur Abydi.

Lucan. 1x. 321. Tentatum claf-fibus aequor. Tentare agros dixit Salluft. lugurth. 18, non multum diuersa ratione. Bur M. da veniam h. e. adnue precibus, v. Cic. 1. de Orat. 21. ibique a me notata. HARL.

v. 197. Hiememque mereri] Hiems, language pro tempestate. Gloff. Zeipar grechang und plyus, tempestas. Ouid. 1. Trift. 1. vers. 42. Vide infra 544. 630. 619. lib. 11. 434. 504. 704. lib. 111. 150. lib. vii. 51. lafra lib. viii. 372. WEITZ.

v. 199. Mens tamen] Nec nune mibi iungere montes Mens tamen. Ita scripti constanter. Gryphius et Colinaeus expressere, mens tumet. quomodo et Baptista Pius ex coniectura curauit edendum. eleganter, si veterum librorum

v. 195. Completteris] Stat. 1. auftoritate niteretur ea scriptura. infra libro 11. v. 103. pari modo castigauimus,

> --- neque enim alma videri Iam sumet.

vbi plura dicemus. Hzins. Tumet fatis aptum facit fenfum, fi codicum auctoritate niteretur. didaireir hoc sensu Apollon. 111. 383. Sed quo tota haec lafonis excusatio specter, non satis adsequor. Pius et Maserius ad Gigantes, qui montes montibus imponendo coelum oppugnarunt, referunt, quos sequitur Weitzius. sed an iungere montes co sensu dici pollit, dubito: sequentia ad Salmonei impietatem, vel Promethei furtum idem Maserius coniicit referenda, quae omnia quid valeant ad deprecandum Neptunum, non video, ego fateor me haec non fatis intelligere: nam illa duo iungere montes, si de Gigantea audacia capiatur, et deposcere fulmina, in vnum lasonem non quadrarent; qui suis precibus se perire, deiettis fulmine molibus, videret. forte; nec nunc mibi iungere mortes m.t. hoc est Acattum occidere, et deinde Peliam ei iungere, aut rogare louem, vt Tyrannum fulmine feriat. si quis melius, eruerit, gratias lubens agam. BURM. mens tamen ed. Bonon. sed quia cod. habet quet, ab auctore feri200 Ne Peliae te vota trahant; ille aspera iussa Repperit, et Colchos in me luctumque meorum. Illum ego. tu tantum non indignantibus vndis

Hoc

otum fuisse, tumet, cum Pio arbitror, et auer illius interpretamentum esse. Sensum vero adco difficilem non videre mihi videor. lason tantum optat, vt Neptunus Peliae vota non audiat, nihil vero impii se contra deos tentare, nec iram et fulmina louis contra quemdam nunc poscere, prudenter prius dixit. Illud aut Burmannus non videtur confiderasse: quare duo illa, iungere montes et fulmina poscere de vno homine vnaque re non simul dicuntur. Prior possessor exemplaris, quod typothetis dedi, adscripscrat: "v. receas. huius libri in Act. Eruditorum a nobis concinnatam." quis vero auctor illius sit, aeque nescio, ac quae ibi dicta fint, quod Acta illa mihi non funt ad manus. ex quibusdam tamen locis suspicor, suisse Cortium. Haec quam scripsissem, forte fortuna incidi in Lucanum, et vidi, Burmannum ad illum poetam libr. v. vers. 57. operose tractare hunc Valerii locum, fuamque interpretationem, et coniecturam, mortes, ab Schultensii crisi vberius vindicare. Primum obseruat, et probat bene, tumere de omni graviori motu animi, vt de ira in primis Vsurpari, et metaphoram dudam ab irato mari, quod tumere dicitur. Deinde negat, iungere monses posse notare, montes montibus imponere, quum deberet intelligi, quasi dinerti et distantes inter se montes fibi · coniungerentur, et admoueremur: (fed fint diuerli, quid ad rem? Poeta adludit ad

rem notiffimam, quae nulla eguiffe videtur explicatione.) idem contendit, poetas, quando velint impolitos montes exprimere, addere solere datiuum loci, cui adiungantur impositi illi montes. fic Statius III. Silv. II. 65. Pelion Offae iunxit, et Val. Flacc. 11. 491. Nepsunus muros quum iungeres aftris, et alii, quos laudat. Enimuero, si diuersa sunt, quae iungantur, omnino addi debet datiuus. alioquin fenfus nullus subesset verbis. At si res eiusdem nominis iunguntur, 21ter datinus facile intelligi potest et debet, vt hoc Valerii loco, iungere montes scil. montibus, sic Sil. Ital, Iv. 373. Eumachus et Critias et laetus nomine patris Xantippus iunxere gradus scil. gradi-Verba scil. verbis iungere pro componere. Quinct. 1x. 4. Pari modo veteres dixerunt elliptice, manus, ofcula, finum etc. Sed haec sufficient, et iungere. penes acutiores fit iudicium. HARL.

v. 200. Ne Peliae te vota trabant] id est in partes trahant, ve ipsi faueas contra me, subest fraudis et fallaciae sensus huicverbo. Ouid. I. Art. Am. 631. Nec simide promiste, trabunt promissa puellas. Lucan. Iv. 222. trabimur sub nomine pacis. Vid. et ins. v. 13. Suet. Tib. 31. trabi se a Tiberio querentes, Burm. v. 201. Lustumque] Lustusque MS. Coki.

v. 202. Illum ego. eu tantum 1 Eclipfis est. fignificat, illum puniam Peliam, et vleisear iniuriam. Hoc caput accipias, et pressan regibus alnum. Sic fatus, pingui cumulat libamine flammam.

205 Pro-

riam. fed cum minime deceat coram Deo alterius mortem exoptare, cum reuerendae verustatis exemplaribus legamus, ille metu, hoc sensu. repperit Colchos in me ludumque meorum, et ille repperit hoc metu, id est caelo et coruscatione regni, istaque pronominis epanaphora facit incrementum canino stomacho. Prus. Et in nostris codicibus erat, ille metu, tantum. in Vosfiang, ille metum tantum, deleta priore lectione, quod non capio. Cl. Francius haec connecebat fuperioribus, hoc fenfu, ille repperit aspera iussa es Colchos, ego illum repperi. sed vix puto illa acumina nostrum captasse, consultus de hoc loco a me Bronkhufius ita rescripsit. Est abrupta oratio indignantis et simul pudibundi. primum precatur Neptunum, ne fibi velit irafci, quod mare vetitum tentet: non sponte se id facere, sed Peliue imperiis asque asperis iussis coactum. deinde, ne velit moneri votis ac diris Peline: nam, inquit, illum ego, quamuis ignarum et inuitum pertraxi in so-Cietatem periculi, abducto mecum Acasto, qui simul pereat oportet, si nostrum boc iter tibi non probatur. Non audet furtum suum Neptuno fateri, vt in precibus: tantum leuiter indicat, vt apud deum, quem non poterat fallere. Hic, nifs fallor, est sonfus loci Satis intricati. Scriptorum lectio, ille metu, aperte prae se fert notas stolidae corruptionis. Haec Broukhusius, quae an satisfaciant nescio. Ego mallem, illa, i/lum ego, ve minantis et indignantis lasonis verba capere, quales

abrupti sermones saepe occurrunt, vid. inst. vi. 213. vt indicent, redeam modo, ego vindictam de illo sumam; vt sere Pius cepit. BURMAN. inssa ago. su scribere iubet Crusius in Probab. crit. p. 49. HARL.

v. 203. Hoc capue] Vid. lib.

VIII. 349.

v. 203. Pressam regibus alnum]
More poetico Alnum pro qualibet
arbore nauibus conficiendis apta
nominat: neque enim ex alno Argo contexta fuit, nam antea dixit;

Iom pinus gracili dissoluere lamna Thespiades.

Et Orpheus eam ex piceis quercubusque compactam fuisse narrat, alibi etiam fagos adhibet. Ennius abietem dixit, cuius illa citat auctor ad Herennium lib. II. cap. xxII.

Veinam ne in nemore Pelio, securibus
Caesa, accidisset abicgna ad terram trabes:
Neue inde nauis inchoandae
exordium
Coepisset, quae nunc nominatur
nomine
Argo, qua vesti Argini delesti
viri
Petebans illam pellem inaurati
arietis
Colchis, imperio Peliae regis per

Nam nunquam bera esc.

Alexander Cornelius, vt est apud Plinium, arborem Eonem appellauit, ex qua Argo constructa esfet, similem robori viscum ferenti, quae nec aqua nec igni corrumpi posit, vt refert Muretus. CARRION.

dolum.

205 Protulit vt crinem densis luctatus in extis
Ignis; et adscendit salientia viscera tauri;
Ecce facer, totusque Dei, per litora Mopsus
Inmanis visu, vittamque comanque per auras
Surgentem laurusque rotat: vox reddita tandem,
210 Vox horrenda viris: tum facta silentia vati:

Heu

v. 205. Protulit vt crinem denfis luctatus in extis Ignis] Non bene hunc locum intellexiste videtur Iulius Scaliger lib, vi. Poet. cap. vI. sed optime monuit Cl. Gronouius cap. II. diatribes in Syluas Statii, per crinem ignis intelligi debere ipsas stammas. Quomodo etiam apud Aeschylum in Frometheo legas. Iughe ἀμφάτις βότριχ, et apud Senecam Oedipo, vers. 309.

Verumne clarus ignis et viridis

Restusque purum verticem caelo tulit,

Es summam in auras fusus explicuis comam?

Sic enim locus ex MS. nostro legendus est. vulgo editum, et nitidus steit. Perperam. Eleganter Seneca ignem viridem dixit, quemadmodum Horatius EpodxvII. 34. stammam virentem.

Nec Sicana feruida Virens in Aethna flamma. Sed hoc ***eefe/we. Vossius.

v. 206. Et ascendir salientia viscera tauri] Perperam Andreas Schottus, 11. Observ. c. 39. accendit, adscendit adstruut satis ac super praecedentia, protulit ve crinem ignis. in mortem Druss vers. 256.

Aethera subiestis lambit et astra comis.

Forte tamen, escendit. nam quartus Vaticanus, aescendit. de quo

verbo ad Maronem Aen. 1x. vers. 37. Heins.

v. 207. Ecce facer totusque Dei] De inspiratione agi clarum est, et furore divino, quod cum multis modis Poetae efferunt, vt Deum implere, incolere, agitare, etc. vates dicant, et vates plans deorum, vt inf. 11. 441. ita nulla elegantior, quam haec, qua totus Dei dicitur, qui est in Dei potestate ita omnino, ve ab eo possessus nihil per se loqui aut facere possit. tic Graecis 8AG. 72 348, quod nuper docte explicuit Bergler. ad Alciphron. I. Ep. 13. sic in alia re hac locutione vtitur Terentius Eun. v. sc. vit. Fratris Thais tota eft. Livius III. 59. quad adeo toti plebis fuissent. et lib. xxIII. 14. Plebs nouarum rerum et Hannibalis tota effe. Burman, nec Meursii vsque dei. nec aliorum plenus dei correctio probanda est. H.

v. 209. Laurusque rotas Multa de lauro, eiusque vsu in vaticinationibus, aliis centies dica, huc congerit Alardus. et in lib. 11. Epiphyll. cap. xv1. ese, qui laurosque voras malint legere, notat, et eius sententiae ese Bulaeum adsirmat, de quo more etiam omnia obuia. sed quis voras voluerit, adhuc nescio. Burm.

v. 209. Vox reddits tandems Vox borrenda viris] vix Voshus et Heins, malint. HARL, Abut vis; vbi mollior medicina ad manum Heu quaenam adspicio! nostris modo conscius ausis

Aequoreos vocat ecce deos Neptunus, et ingens Concilium: fremere, et legem defendere cuncti Hortan-

num est. vox est hic vt recte Pius, Mopfi, pleni numinis, oraculum (vid. ad Ouid. vri, Met. 2.) quae, quia horrenda erat, decore geminatur. Vox eras, sed horrenda, et ipse Heinsius ita citat ad Ouid. vi. Fast, 140. si quid mutandum, mallem, vox edita tandem, quia proprie edi oracula et responsa dicuntur. vid. ad Ouid. vII. Met. g. et alibi, vel prodita, vt inf. v. 223. focerumque exterruit ingens Prodita vex. nift quis vocem redditam, malit capere, quan Mopfo antea possesso, et frustra loqui conanti, et anhelo (vt saepe vates inducuntur. vid. inf. 11, 277,) flatu agitato, reddita sit facultas loquendi. De repetitione illa, vox, vox videndae notae Weitzii. Burm.

v. 211. Concitus ausis.] sic bene exempl. Bon, et probat Carrion. conscieus Balbus, HABL. Maluerim, conscius, quod Maserianam occupare editionem video. concisos in primo Vaticano. magni fibi conscius auss Maroni reddidimus, et Senecae. conscius enim tam cum tertio, quam secundo cafu jungitur, yt pluribus exemplis ad Nasonem libro Met. vi. 488. adstruximus curis secundis, quae videantur. conscius aufis: vt libro 11. 280. 11.410. 111. 211. IV. 294. et 356. Atque ita porro. Heins. Eadem varietas apud Lucan. 1v. 628. vbi in Voffiano codice legitur,

Prinasae sed bella dabas Iuba conscius irae:

Verum quidem, quod Heinfius notat, constins eleganter saepe politum, et ad eum quem vult sensum, apposite, vt Virgil, xt. 812. conscius audacis facti. et Stat. 111. Theb. 368. magnique fugis non inscius aust. et alibi etiam cum datiuo iungi ad Ouidium saepe notatum, et supr. vers. 5. fed hic tamen malim, concisus retinere. quia vt nouum et subitum hoc Neptuno obuenisse singendum, et aufis illis, id est temerario facto, Argonautarum, motum concilium ceorum aequoreorum egisse, et ipso concitato et indignante, adfremere Deos cunctos, et eum impellere, nec nisi a lunone et Pallade mitigari. Sic concitus inf. verf. 577. praeterea hoc requirit vocula modo, id est, qui ante qu'etus erat, et aquas non motas nec temeratas moderabatur, iam subita ira commotus convocat concilium. Burm.

v. 212. Vocas effe deos] vocas i.e. conuocat, effe in ex. Bononfed grauius legitur in cod. vet. et Pii priscis ecce. HARL.

v. 213, Fremere? Confer Ouidii 1. Met. 199. Burman. In
Miscell. Observ. pag. 158. quidam intelligenda putat haec verba. cunsti fremere (i. e. fremunt
fremere incipiunt) et bortantur
(Neptunum) legem defendere vt
libro 1. v. 608. Stat. Theb. v11.
64. quam variationem modorum
in narrationibus, viros doctos
observasse, monet editor Bat. et
laudat Perizon. ad Sanchii MiE 3

Hortantur. sic amplexu, sic pectora fratris, 215 Iuno, tene: tuque o puppim ne desere, Pallas: Nunc, patrui nunc siecte minas. cessere, ratemque Accepere mari, per quot discrimina rerum

Expe-

merv. III. 5. p. 658. et ad Liyium II. 23. vbi male quidam locum tentant. H.

v. 213. Legem defendere cuncti] Quam legem? Tacent interpretes. praeter Pium, qui legem maris, qua cauetur inaccessum effe, exponit. rede: lex enim quasi erat lata hominibus in exordio mundi, vt terra fua contenti viuerent, nec aequora tentarent. vnde passim vt impietatis, remeritatis et audaciae rei Argonautae aguntur. et ita foedera rupta per primam hanc nauem Seneca saepe dicit. vid. Med. vers. 335. et 605. et chorum totum vers. 301. adde Claud. praefat. de Rapt. Proserp. Statius 1. Achil. 64.

. Ex quo iura freti, maiestatemque repostam Rupit Iasonia puppis Pagasaea rapina.

Columella Praefat, de R. R. an bellum perofis maris et negotiationis alea sit optabilior, vt rupto naturae foedere, terrestre animal, bomo, ventorum et maris obiectus irae, se fluctibus audent credere. Lucanus lib. 11. 2. dicit, leges et foedera rerum , licet de aliis agat. et ita reliqui poetae certum illum ordinem rebus humanis datum vocant legen, ius, foeders etc. sic lex Poli infr. II. 357. Iouis 1V. 75. Deum VIII. 401. Boeth. 7. conf. Phil. Met. 5. Legemque pati sidera cogis. Eleganter senec. Agam. 813. de lovis cum Alemenae concubitu, continuatis noctibus.

Cui lege mundi Iupiter rupta Roscidae nostis geminauit boras. Plin. 11, Hist. Nat. 12. legem numinum vocat perpetuum siderum ordinem et motus. Luc. 1x, 875.

Exignane via legem connertimus

Virgil. I. Aen. 62.

Regemque dedit, qui foedere certo Et premere.

Vbi Seruius, modo, lege. Defendere vero legem est cauere, ne violetur. ve Cicer. II. ad Fam, pero ve SCsum et leges defendas. lib. 1v. 68. aetheriae defendas. filentia mensae. Iura tueri dixit Claud. I. in Ruf. 69. vbi vid. Heiniii notas. Bur M. adde Horat. I. od. 3, v. 23, 24. H.

v. 214. Sic amplexus, sic pettera frairis Iuno tene.] Amplexu corrigendum; etsi aliter codices. Heinsius. Vide ad Petron. cap. txxxvi. lustinus xxiii. 2, discedentes parunti stebili viulatu, amplexi parem tenebant. totus autem sermo abruptus, vt surentis et vaticinantis, qui videre sibi lunonem et Pallada amplestentes Neptunum videbatur, Burm. compara Lucan. IIII. 246. ibique. Burm.

v. 216. Ceffere] Dei maris victi funt precibus Palladis et Iunonis. cefferunt et indulferunt eidem, vt perambularet, quacumque vellet. Pius.

v. 217. Per quot discrimina rerum expedior] Haec ex Argomautarum personis, quarum pars Mopsus. interpretanda; qui per laboExpedior! fubita cur pulcher harundine crines Velat Hylas? vnde vrna humeris, niueosque per artus

Quantus Io tumidis taurorum e naribus ignis!
Tollunt fe galeae, fulcisque ex omnibus hastae,
Et iam iamque humeri. quem circum vellera
Martem

Adspicio? quaenam aligeris secat anguibus auras 225 Caede madens? quos ense ferit? miser eripo

Aesonide: cerno en thalamos ardere iugales. Iam dudum vates Minyas ambage ducemque

Terri-

labores et pericula multa enadunt tandem, metu defuncti: Nam hoc verbum expedior notat. Horat. 17. od. 4.

Quas et benigno numine Iuppiter
Defendit, et curae sagaces
Expediunt per acuta belli.
lta noster inst. lib. v11. 270. et
v111. 384. et saepe Terentius et
alii. Burm.

v. 219. Vade vrna] Lege, Vade vrnan bumeris, niucosque per artus,

Caeruleas vestes.

Aut unde Haemonine molem rates. Vide ad Nasonem Ep. x11. vers. 84. Heinsius. Vraam vero capit Maserius, quacum aquatum sett: sed quia adduntur caeruleae vestes, posset capi de Hyla, iam sontis numine, cui, vt sluviis reliquis, vrnam tribuit vates. nisi quod vrnas stuii humenis nisi quod vrnas fluuii humenis nisessemes, nondum legerim. quare posset legi, unde urna, bumeris nisessque per arius caeruleae vestes. nam contra scriptos

hic accusatiuum ingerere temerarium nimis, cum et nominatiuus saepe adhiberi soleat. Bunm.

v. 219. Ninesque per artus]
Candidis in artubus. To per pro
in fumitur, vt faepe apud hunc
Noftrum. Bulaeus. Ninessque
paratus coder, quem vidit Voifius.

v. 223. Martem Pius vel Martium anguem, vel Martius aram, voi erat aureum vollus, intelligito. Maferius vero, deum velleris cu-ftodem. Sed fimplicius est intelligere de proelio inter terrigenas illos, recens editos, ve centies Mars pro proelio, et bello sumitur. recte autem ex sequentibus colligit Maserius, illa de Medes Placcum sibi canere quidem proposuiste, sed reliquiste opus impersedum. Burm.

v. 226. Cerno sbalamos ardero ingales] Cerno es sbalamos scripti (et Bon.) sod rectius coden Aldinus, corno en sbalamos. Heins.

v. 227. Iamdudum longo Minyas] vò vases abelt a scriptis nostris, excepto Regio. recte Carion ex suo codice, lamdudum

Terrificat: sed enim contra Phoebeius Idmon, Non pallore viris, non vllo horrore comarum 230 Terribilis, plenus fatis Phoeboque quieto; (Cui genitor tribuit monitu praenoscere diuum Omina,

longa Minyas ambage. posset et Lucan. v. 216. castigari, Terribili

lamdudum hac vates Minyas ambage ducemque etc.

HEINSIUS. In Vossii codice, iamdudum Minsas ambige ducumque; corrupte. in Coki codice, iamdudum Mopsus Minyas ambage ducemque. sed non video caussam, cur vares, quod priscae editiones (etiam Bonon.) agnoscunt, hic loco cedere debeat, cum ad sensum, et cum superioribus et sequentibus connexum, mihi magis desiderari videatur, quam 73 longa, quod Glossatori deberi puto. Quid enim ambages velit, etiam fi abfit 70 longa, intelligit lector, praesertim cum eadem vis sit ve iamdudum. sed serrificas requirit nomen viri. Burm.

v. 229. Pallore viris] fic rece ed. Bon. et cod. Carr. Sed oris emendat Pius et probat Heins. HARL. Ingrati soni verba, pallore oris, borrore ita coniuncta esse a Poeta, vix credo, sed a Pii coniectura profecta. quare cum antiquis editionibus retineo, viris, et refero ad serribiles. viros vero simpliciter eos, de quibus praesens sermo est, noster et alii faepe vocant. vt fupr. 121. 174. et alibi millies. otiofum praeterea illud oris, vnde enim pallor nisi ex ore colligitur? Stat. 1. Achil. 515.

Iamdudum srepido circumfers lumina mosu Insransemque deum primo pallore fatesur. Lucan. v. 216. Terribilis fed pallor inest;

et vI. 517.

Terribilis Stygio fucies pallore granatur.

Pallerem et borrorem coniungit Claudian. in Rufin. 11. 130.

As procul exfanguis Rusinum perculis borror,

Infestae pallore genae.

Hic autem borror comarum ad iactationem et rotationem capitis, vatibus folitam, referendus, vt apud Lucan. v. 154. nulloque borrore comarum Excuffue laurus. licet aliis in rebus horror comarum faepe occurrat. Stat. viii. Theb. 389. Galeaque tremunt borrore comarum. Vide ad Petron. cap. xcix. Burm.

v. 230. Phoeboque quieto] Duplex enim vaticinandi genus, aut per furorem, quale Sibyllae, aut fimplex, quale Heleni. Seruius ad Virgil. III. Aeneid. 443. Lucan. v. 148.

Atque deum simulans, sub pellore sista quieso

Verba refert etc.
Vide Commentatores ad Lycophr.

vets. 3. vbi "συχω" κόρυ, cadem ratione dicitur, vt hic Phochus quietus; vt notauerat in ora codicis sui Casaubonus. Burm.

v. 231. Praenoscere dinum Omina] Bene Celeberrimus Graeuius, in epistola ad me scripta, corrigit,

Cui genitor tribuit monitus preguoscere dinum. Omina sen Ammaes sen lubrica

Omina, seu stammae, seu lubrica cominus exsta-

HEINS.

Omina, seu flammas, seu lubrica comminus exta, Seu plenum certis interroget aera pennis)

Sic

HETNS. Nescio quare monitus murandum sit, quod instinctum, quo vates sutura praedicunt, notat. Silius IV. 120,

Huic superos sentire monentes Ars fuit, ac penna monstrare sura magistra.

Cicero 11. de Diuin. 39. quid est aliud nolle moneri a loue, vide supra ad vers. 29. Burm, v. Cic. 11. de diuin. c. 45.

v. 232. Seu flammas, seu lubrica cominus exsu | Omnis hic vera ominum species tangitur. Per sammas, ignispicium intelligitur; cum nimitum, ex eatum vigore de suturis rebus coniessios, etc. Vide Barthium ad Claud. lib. 1. in Eutrop. 125. Weitz. Cominus exit, codex Vostian.

v. 233. Aero pennis] Ita vet. cod. (et ed. Bon.) reliqui omnes, aera pinnis, (vti in primo Vat. et vetustis exemplaribus saepius occurrit scriptum. H.) simile est illi Virgiliano, lib. 111. Aeneid. 361.

Es volucrum cantus es praepetis omina pennae.

CARRION. Haec ex ipfa Augurum disciplina, qua persuasum erat miseris mortalibus, aues etiam sermone et lingua posse fensa sua edere, earumque voces augures se intelligere iastabant, Virgil. x. 176.

Cui pecudum fibrae, coeli cui fidera parent, Es linguae volucrum, es praesagi fulminis ignes.

Vbi vide eruditissimi Cerdae notas, et Stephani ad Saxon. Grammat. p. 112. Ouid. 1. Fast. 445. Sed nibil ista innant, quia linguae crimen babetis, Dique putant mentes vos aperire suas.

Vide plura in hanc rem apud Stat. 111. Theb. 494. 557. 638. et viii. 181. et 1. Achil. 519. Sil. 111. 344. Interrogare vero aera, ficut Stat. vi. Theb. 190. Vacuos interrogas agros. de quo vide ad Quinchil. 1. Decl. 2. et Buchner. ad Venant. Eleg. de refurt. 45. fic loqui etiam dicuntur aer, acquora, campi et fimilia, vnde omina capiuntur. Claudian. Bell. Get. 231.

Quid meditentur aues, quid cum mortalibus aether

Fulmineo velit igne loqui.

Lucan. vi. 617,

Tellus, nobis , aetherquis,

Acquoraque et campi Rhadopeaque faxa loquentur.

Et ita Schol, Pindati vi, Olymp. 112. notat, quosdam explicare, durar herdenr byrnser, et Plinius lib. xxix. 4. Democrisus quidem monstra quaedam ex bis conficit, w possint anium sermones intelligipluribus haec, pro stupendae eruditionis copiis illustrat Spanhem. ad Callim. Hymn, in Pallad, vers, 123. ex quibus videmus, omnes Poetas, eadem orbita oberrantes, in vanitimi augurii descriptione. Hanc vero Idmonis descriptionem ex Apollonio expressit, apud quem lib. 1, 144.

A'utis (Apollo) di Seongonime Midziev Olaris t' dylyer, hi' γμποςτι σηματ' Mesam. Ες Sic fociis Mopfoque canit: Quantum augur Apollo,

235 Flammaque prima docet; praeduri plena laboris Cerno equidem; patiens sed quae ratis omnia vincat.

Ingentes durate animae, dulcesque parentum Tendite ad amplexus, lacrimae cecidere canenti, Quod fibi iam clufos invenit in ignibus Argos.

240 Vix ea fatus erat; iungit cum talia ductor Aesonius: Superum quando consulta videtis, O socii, quandoque datur spes maxima coeptis;

Et simili fere modo Mopsum nobis describit lib. 111. 916.

Έωθλός μέν ἐπιπροφάνεντας ἐνισπεῖν Οἰωνὰς, ἐσθλὸς δε συνουΦράωπσθαι

löen Et similiter Amphiaraum Statius

Et similiter Amphiaraum Statius v11. Theb. 707.

Quansum dinersus ab illo: Qui sripodas laurusque sequi, qui dostus in omni

Nube, falutato volucrem cognofcere Phoebo. Burm.

v. 234. Augur Apollo] Accepta mimirum hac dignitate er titulo e loue, qui proprie Auguriis praeesse credebarur. Vid. Illust. Spanhem, ad Callim. in Hymn. Pallad. vers. 121. Burm.

v. 236. Quae ratis omina vineet] Legendum potius hic cenfeo, omnia. Schottus. Ita et Pius in notis legit, et aduerfa facta, et nouercantem fortunam explicuit. Burm. omnia vincet Bonon.

v. 236. Vincet] Vincas male. tota enim vaticinii huius ratio, tamquam de re praesenti, agit de futuris. omius etiam pr. Vaticanus. sed et superiora male di-Ainguebantur,

— praeduri prima laboris Cerno equidem.

emina tamen cum praecefferint, paulo ante, hic inportune repetuntur. HEINS.

v. 237. Durate animae] duratae Argent. edit. culpa, vt credo, operarum, quam tamen fequitur Colinaeus. est vero Virgiliana imitatio. lib. I. Aen. (vers. 207. ibique Cerd. supple vos. H.)

Durate es vosmes rebus feruate fecundis.

Verbum nostro familiare. vid. 11, 350. v1. 308. v11. 74. pro diutius viuere vtitur lib. v. 25. rt Terent. Adel. 1v. 2. durare non bercle bic quidem quisquam posest, et eodem fere sensu Plaut. Asin. 1. 111. 24. mibi quidem 1e parcere acquum est, vt tibi durem diu. Burm.

v. 239. Clusos inuenis in ignibus Argos] Non rediturum se in patriam, per πυρομαντείαν videbat, omen capiens ex slamma victimae. de eius morte vide in Catalogo Argonautarum. rece etiam Pius cepit. Burm.

V. 242. Quandoque datur]
Quando oraculum deorum audiflis.

Vos quoque nunc vires animosque adferte paternos.

Non mihi Thessalici pietas culpanda tyranni, 245 Suspectiue doli: deus hacc, deus omine dextro Impe-

sis, quando et illi spem faciunt, maxima a nobis defignari posse; non folum deorum responsis, verum et viribus vestris fidite; omnes vulgati, (in his Bonon.) quantisque datur; male. CAR-RION. O foci:, quandoque datur, Ita bene Carrionis codex. nostri omnes cum vulgatis, quantisque datur. Poffet tamen, tantisque datur. pro, animos afferte etiam, efferte praetulerim, efferte animos apud Ciceronem non semel occurrit. assollere dictis animos infra 336. HEINS. Confulta eleganter vocat decreta deorum per vates enuntiata, Stat. 1. Achil. 81.

Rasus ordo deum, mistere cruentas Europaeque Asiaeque manus, consultaque bella Iupiter.

Sic et in alia: vt lib. v111. 419. confultaque vestra fas audire mibi. Stat. v11. Theb. x1. Ille refert consulta patris. vbi vide Barth. Adferte vero mutari nolim, sensus est, addite et adferte coeptis meis animos paternis similes. sic auxilium asserre Terent. Adel. 111. 2. consilium, visitasem, solutium et similia Cicero passim. noster inf. 111. 574. adferre moras. Burm.

v. 244. Non mibi Thessalici pietas culpanda tyranni) Legitur in Aldina (et Bonon.) editione, impietas. Quomodo etiam emendandum censet Laurentius Balbus. sed nihil mutandum. pietatem enim nuncupat sistam. illam

pietatem Peliae, qui se sub specie pietatis perditum ire volebat. Quod vidit etiam Zinzerlingus. Sic fidem pro simulata fide posuit Plautus Mostellaria. II. 11. 69. per fidem deceptus sum, bospes bic me necauit. Item Caesar 1. de bello Gallico. cap. 46. per fidem in colloquio circumuentos. Vbi perperam aliqui reponunt, perfide. Seneca de Diuina Prouidentia cap. III. Multa millia ciuium Romanorum post fidem, immo per ipsum trucidata. Voss. Impietas liber Aldinus cum Baptista Pio. male. pietas culpanda, pro impietate ponitur. HEINS. si ita capias, erit fensus imperfectus, et deficiet verbum, nam repeti a sequentibus suspecta posse vix puto. quare ego pietatem hic explico fictum illum, quem pras se ferebat, ardorem, caedem Phrixi vlciscendi; de quo supr. verf. 41. huic non vult lason adfcribere iam hanc expeditionem. et quae eam comitabantur incommoda; hanc criminari et culpare non vult, sed omnia fato et deo, qui in meliora vertet. attribuere; et ita rece omnia procedent, non mihi nunc est culpanda pietas illa ficta, et doli merito suspecti, quibus mihi exitium parat (vt apud Stat. vii. Theb. 220. Suspection aetas) Deus faustiori omine imperat hanc militiam. Pius edidit, piesas. fed in notis impietatem explicat. est quidem impius, sed frustra foret, nisi fata vellent. Bur-MAN.

v. 246.

Imperat. ipse suo voluit commercia mundo luppiter et tantos hominum miscere labores. Ite, viri, mecum; dubiisque euincite rebus, Quae meminisse iuuet, nostrisque nepotibus instent.

250 Hanc vero, o focii, venientem in litore laeti Dulcibus adloquiis ludoque educite noctem.

Paretur.

v. 246. Voluis commercia mundo] Hoc est, volvis. Vossius. Sed quo tunc referas miscere? Burm. sui mundi haud inepte quidem sed tamen praeter necessitatem corrigit Crusius in Probab. p. 49. mundo h. l. coelo. vide ad vers. 563. et Lucr. 1.74. in Anthol, lat. poet. H.

v. 248. Ise viri mecum; dubitsque] Godex noster et Graeuii distinguunt et legunt, Ise viri, metum dubiis euincite rebus. Bur M. Ibimus, o suci comiresque Horat. 1. od. 7. 26. qui saepius excitat alios suo 1. e. g., i puer 1. Serm. 10. 92. Ep. 11. 2. 37. etc. HARL. v. 249. Neposibus instent] Id est simulent eos ad virtutem et similia facta: ita supra vers. 30. instas fama. et 302. votibus bis infare duci. in Vossano corrupta

trat lectio, Istem. Bunm. v. 250. O focii] O deest plutimis (in his Bon.) editis. Burm. v. 251. Educite noctem] Aliud Verbum a manu prima in vetertimo Vaticano fuerat. sed proba haec scriptura, pro venientem litore, malo etiam, venientem in Sic infr. 11, 371. licore. Heins Nimbosque educere luxu. Stat. 11. Theb. 74. Infomnem ludo certatim educere noctem. Ita et ducere Senec. Thyeste 466. Nec fomne dies, Bacchoque nox ducenda peruigili datur. Vbi Gronouius malit ex Etrusco codice, jungenda, quem et vide ad Senec, de Tranq.

cap. III. Sic quoque Tibul. I. x. 61.

Illam faepe ferunt convinia ducere Baccho.

Lastant. III. Institut. 21. notiem lusibus ducere. et Claudian. Epith. Pall. 96. et notiem ducere ludo. et ad priorum Poetrum, nom ineptus pro seculo, quo vixit, scriptor, exemplum loseph: lscan: Bell. Troj. III. 207.

Plebs quoque Iunonis celebres confluxeras Argos, Ludificum ductura diem.

Vid. Serv. ad Virg. 1. Georg. 6. et hic Weitzium. et Graev. ad Gicer. v. ad Att. vlt. saepe ita Propert. 1. x1v. 10. 111. xx11. 18. 1v. v1. 85. eodem sensu Terent. Adel. dixit producere diem; et Statius v111. Theb. 219.

Vario producunt sidera ludo Ante domos.

Auten. deser. orbis. 752.

Producit nottem ludus sacer.

Ludo vero rece, qui conuiuiis semper comes, ita ins. 294. iamque mero ludaque modus. sic apud Prop. 1v. vi. 71. Candida nunc molli füheant conuiuia ludo. ita Liuio. vbi vulgo, luco. BUR M. Horat. Epod. xv. 17. sq. Illic omne malam vino cantuque lenato, Deformis aegrimoniae (aut vt melius malit Klotz in Lect. Venus. p. 404.

Paretur. molli iuuenes funduntur in alga, Conspicuusque toris Tirynthius. exta ministri

Rapta

degrimonias) dulcibus adloquiis.

v. 252. Paretur] Pariser in Voss. cod. a prima manu.

v. 252. Fundantur in alga]
Fungantur in alga, non fundansur, primus, tettius, et quartus
Vaticani. vt dapibus vel epulis
fubintelligatur. sic fungi alliato
pro vesci, apud Plautum; apud
Nasonem libro 11. Fast. 327.

Sic epulis functi, sic dant sua corpora somno.

Et alibi, Functus erat dapibus. vulgata nihilominus [criptura huic loco adposita et conueniens. mox vers. 295. quibus ordine fufis. HEINS. Et hic nihil mutandum: Heroes enim temere et fine apparatu in ripis et gramine genio indulgentes ab Homero, Virgilio et aliis passim inducuntur, quod apte verbo fundi indicatur, quod notat recumbere. Ouid. III. Met. 438. Opaca fusus in berba. inf. verf. 710. fufus bumi. Vid. Heinf. ad Claud. Bel. Gild. 327. et Drakenb. ad Sil. III. 57. et nos ad Petron. cap. Cxxx. BURM.

v. 253. Conspicursque toris Tirynthius] Torosus semper Hercules a Poetis describitur, infr. 11. 510. Surgentemque toris. vide quae notarunt Delr. ad Senec. Herc. Fur. 623. et Heinf. ad Ouid. xiv. Met. 230. Achillem quoque a toris commendat Stat. 11. Achil. 96. Burm.

v. 253. Exta ministri] Ministros Argonautis adfuisse nusquam Aeneid. 180. Aeneam inducit in legas; nam quod infra vers. 689. scopulum conscendentem, et maministros habet, ipsos Argonautas sic vocat, respectiu Tiphyos, alli expediunt cerealia dona. vid.

qui ratis erat magister. Suspicor eam vocem conflatam ex võ canistris proxime sequenti, nimirum hic error commissus idem, qui saepe, vt vna syllaba omissa magnas turbas dederit. Exaratum primo suerat, extalignis, ex quo cum semidosti se non expedirent, ministrorum, si Dis placet, opem inplorauere. exta lignis igitur, pro exta salignis. omnia igitur se bene habebunt, si versu sequenti pro dedere reponas, edere.

— exta falignis Rapta fimul verubus, Cereremque edere canistris.

edere Cererem raptam ex canistris. Naso Fast. 11. 363.

— verubus transuta suliguis Exta.

possis et, Colurnis verubus, idque ad imitationem Maronis. HEINSIUS. Verum quidem effe Heroas omnia per se, sine ministris obiisse, nemo, qui Poetas vmquam legit, diffitebitur, quod docet egregius Homeri locus Iliad. H. verf. 332. ad quem vid. Eustath. et Periz. ad Aelian. v11. 5. fed non ideo tamen hic damnandam esse vocem ministri, contra omnium codicum fidem, puto. nam in duas quasi classes, illos describere solent Poetae. vt fupra vidimus verf. 100. primi ordinis, et natu maiores et rebus spestati, vilia ministeria non obibant, nist religionis caussa; culinaria vero et alia mandabant iunioribus. ita Virgilius lib. 1. Aeneid. 180. Aeneam inducit in scopulum conscendentem, et maria prospicientem, dum interim ibi

Rapta simul veribus, Cereremque dedere canistris. 255 Iamque aderat summo decurrens vertice Chiron. Clamantemque patri procul ostentabat Achillem.

ibi Seruium. sed in funere eum etiam adhibet ad fordidiora ministeria lib. v1. Aeneid, 176. vbi itidem Servius videndus, fic Homerus Iliad. A. 470. describens sollemne conuiuium, addit.

Κθροι μέν πρατήρας δποςέψαντο

Vbi Scholiastes, Keen, of vion Apollonius Rhod I. 409.

TES PERSONE Κυρδτεροι έτάρων βώμυ χεδόν.

Vbi Scholiastes idem adducto Homeri loco docet. iuniores ergo minifiri rede dicuntur, vt et infr. 689. et hinc Pindar. x111. Olym. 57. vocat eadem de caussa mesπόλες, vbi vide Benedicti notas. BURM.

v. 254. Veribus] verubus Bon. quod vero Balbus copiose reiicit, veribus probans. HARL.

v. 255. lamque aderat] Hoc quoque fingit Apollon. 1. 553: nisi quod Achillem vinis Chironis portatum, tamquam primae actatis infantem inducat. cum noster elegantius iam puerum et ingredientem, simulque animi iam virilis notas prodentem nobis exhibeat, et certe pauci hi versus summum Flacci ingenium et artificium, si qui alii, produnt. Anachronismum autem in aetate Achillis, qui iam puer, et tempore Troiani Belli, vix iuuenis a poetis fuisse dicitur, excutiemus in Catalogo in Peleo. BURM. chiron, centaurus, Achillis magister, conf. Begeri bellum et excidium Troianum, ex Raph. Fabretti tabula Iliaca delin. et pore puerum quis credat? Bukn.

comment, illustr. Berol. 1699. pag. 1-4. HARL.

v. 255. Decurrens vertice] Subintelligendum montis Pelii, vbi habitabat Chiron. imitatur vero noster Carullum in Epithalam. Thetidis et Pelei vers. 278.

Quorum post abitum princeps e vertice Pelii Aduenis Chiron, portans silue-

stria dona.

Quem locum Carrion adducite et ad quem vide Vossii notas. BURM.

v. 256. Oslentabat Achillem] Vet. cod. oftendebar, alii, often-Ex hoc loco, quemadmodum ex Apollonio, Orpheo, Claudiano, et aliis, manifestum quo tempore profesti euadit. funt Argonautae, non folum Thetidem Peleo nupfisse, etiam Achillem ex ea suscepisse, et Chironi educandum tradidiffe. a quibus Catullus iure quodam suo diffentit : ait enim Thetidem Pelei amore tum captum fuisse, cum ad vellus aureum vna cum reliquis Graeciae principibus navigaret, quod verum non effe **superioribus** etiam ex potest, nam ait in naue nuptias pictas fuiffe. CARRION. len primus Vaticanus veterrimus. de quo ad Nasonis amores, deinde oftenderet idem. oftendebat ex fuo codice Carrion, mihi placet oftentabat. Heinstus. Dubium an patri iungendum sit cum oftentabat, an cum clamantem. hoc mauult Gronouius ad Stat. v. Theb. 462. cantaffe vero hoc tem-

CARSANO

Vt puer ad notas erectum Pelea voces Vidit, et ingenti tendentem brachia paffu, Adfiluit, caraque din cernice pependit. 260 Illum nec valido spumantia pocula Baccho Sollicitant: veteri nec conspicienda metallo Signa tenent. Rupet in ducibus: magnumque **fonantes**

Haurit.

cantantem maluit Pius et oftenta- vulgo, calido. Idem vi. Fast. 677. rat Bonon. H.

v. 257. Ad notas] Ad nras erat in codice nostro, sed emendatum. notas. recte. Stat. 11. Achil. 213.

Cuius cum gaudia primum Lamenta et notas accepit pellore voces.

Haefit,

Sic et 1v. Theb. 31. notam puppim dixit, vbi non debebat haerere Barthius. et paffim note dicuntur, antea visa vel audita, et quibus quotidie vtimur. infr. vers. 447. 111. 594. IV. 228. vid. ad Phaedr. 1. fab. 11. BURM.

v. 258. Ingenti tendentem brachia passu] Nota passum tam de brachiis dici, quam de pedibus. pandere brachia obuium apud Poetas. apud Statium equo Domitiani habes, laterum passus. Si pasfas hoc loco ad pedes referri mauis, per me licet. Heins. Ita eleganter vetus interpres, apud Lucam Actor. xxvi. 28. efyuide elners, vertit viginti pafsus, cum alii vinas reddant, nam ofyviki veniunt ab leiyeda, expandi vid. et Orph. vers. 893. Vid. Cl. Perizon. ad Aelian. x11. 22. BURM.

v. 260. Valido Baccho] Vires vini, quod vincit homines, notat. ita in MSS. Ouidii xv. Met. 324

Sen vis est in aqua, validocontraria vino.

Nec mora: conuiuae valido titubantia vino

Membra mouent.

Sic validum venenum, pro quo et calidum saepe librarii supposuerunt. vid. ad Ouid. v11. Met. 123. In hac Achillis pueri descriptione mirificus est Poeta, et alios longe superare mihi videtur. BURMAN.

v. 262. Tenene] Vid. supr. 102. v. 262. Stupet in ducibus] Virgiliana locutio. lib. x. Aeneid. 446. Stupet in Turno. Burm.

v. 262. Magnumque sonantes baurit] Electiffima verba, quibus et militarium virorum solitam iactantiam et magniloquentiam. puerique intentum illos audiendi studium exprimit. ita Virg. x.547.

Dixerat ille aliquid magnum. vbi vide Seruium, infr. v. 600.

Non frustra magna superba Ditta volant.

et VII. 557.

Tum maxima quisque Dicta dedit. Vid. Passerat. ad Propert. 11. 25. pag. 349. Sic Minora verba funt humiliora; Ouid. vz. Met. 1510 Graecis eodem modo μεγάλα. Aeschyl. Septem contr. Theb. vers. 571.

Μεγάλα μεγαληγόςΝν κλύΝν άνος राध्य क्षेत्रवेश्यय.

Sophi

Haurit, et Herculeo fert comminus ora leoni. Laetus at inpliciti Peleus rapit oscula nati, 265 Suspiciensque polum; Placito si currere fluctu Pelea

Soph. Aiac. Flagel. 366. 44024 μέγ' είπης. et verl. 423. ٤π ... εξερίω μέγα. Antig. in fin. μέγαλοι δε λόγοι, μεγάλας πλήγας των δπεραυχών αποτίσαντες. Ceterum de Achillis, iam viri, eadem magna loquendi et erudiendi cupiditate egregie decorum observans Ouidius lib, xII. Met. 162.

Quid enim loqueretur Achilles, Aus quid apud magnum potius loquerensur Achillem?

Nec loquentes modo magna, sed fonantes; quod maiorem vocis intentionem et iactantiam innuit. ita Epicedio in Drusum vers. 446. forti verba tot ore sonet. Haurit vero hic, metaphora a bibendi aniditate ducha eft, intentissime audit, et in intimam mentem demittit, et, vt Pius, imbibit, oculis adspiciens, et auribus accipiens eorum pugnas, sic loseph Iscan. Bell. Troj. 1. 465.

Inmque vrbis trepido conspectum pectore ductor

Hauserat.

Vbi de visu, similis Metaphora in verbo trabere. Stat. II. Achil. 1220.

aure trabentem.

De quo verbo agemus lib. III. 609. quem Statii locum imitatus est Gualtherus lib. 1. Alexandreidos:

Atque baec dicentem vigili bibit aure magistrum.

De verbo baurire, quod occupare aliquid, penetrare notet, vid. Barth. ad Stat. 1. Theb. 537. BURMAN.

v. 264. Impliciti] Et hoc Patris ardentissimum amorem indicat, qui ardentissimis complexibus puerum constringit. Statius 11. Silv. 1. 46.

Osculaque impliciti vernos redolentia flores.

Petron. CXXVII. implicitum me brachiis mollioribus pluma deduxit in terram. Burm.

v. 265. Placido si currere fluttu Peles vultis, ait] Placito fluctu Aldinus liber. rece vobis placito fluctu. sic libro 11. de lasone, 5.

- placitosque Deis ne deserat wetus.

Initio libri tertii quoque scribendum videtur, Tipbyn placita alta vocabant. libro III. vers. 415. placita cocpea: libro 11. 509. placira pugna. hoc ipso libro vers. 793. placite fedis, et v. 72. plaeisus. serras, vbi pari modo peccatur. De folemni hoc errore plura ad Nasonem Epistola Herus, 265. perperam posterior Carrionis, aliacque editiones, (vti etiam Vossius maluit) fic currere. Nec video, quid fibi velit Baptista Pius, dum corrigit, placides Adspicit intentum, vigilique baec fi quaerere fluctus. Saltem, placidos currere fluctus dediffet. HEINS. Placido, quod et Coki codex (et ex. Bon.) habet, necessario hic retinendum: antes enim lason vers. 197. dixerat se biemem mereri, quod deprecatur nunc Peleus; et conuenit praeterea ventis ferentibus, vt ita optet aequor placidum, et ventos fecundos. fic IV. 83.

Pluctibus insulerant placido cana tintea cursu.

Currers

Pelea vultis, ait, ventosque optare ferentes; Hoc, superi, seruate caput, tu cetera, Chiron, Da mihi. te paruus lituos et bella loquentem Miretur: sub te puerilia tela magistro 270 Venator ferat, et nostram festinet ad hastam.

Omni-

Carrere autem cum accusativo et ablativo iungitur. sic carrere freta IV. 336. et aequore carrere inf. vers. 306. dixit noster, plura habet Weitzius. Burm.

v. 266. Ventosque ferentes] Felices, fecundos. Virgilius 111. Aeneid. v. 473.

- Fieres venso mora ne qua ferensi.

Noster lib. vi. v. 327.

Aut ventos opus expellare fe-

Senecalib. de Beat. Vit. cap. xx1. Nauigansem ferens et seundus ventus exbilaras, id est, ventus qui a puppe: sesse. Homero est sesse dem suppe. Hae notione idem Seneca Foreunam seretem dixt, pto prospera, Epist. xx11. Bulaeus. Vide Weitzii notas.

v. 267. Hoc, Superi, sernate copur) Haud absimilia sunt in 111. Consul, Honor. apud Claudian.

Ren o stellantis Olympi, Talis perdomisso redeat mibi silins boste etc.

Talia et Annibal ad filium apud Silium lib. 111. Aiax apud Sophoclem, Hector apud Homerum, vid. Scalig. libro Critic. Cap. xvi. Zinzerl.

v. 268. Paruns lituos Erat lituus genus buccinae incuruae, quo Romani ad acuendos militum animos vtebantur in proeliis. Virgil. 111. Georg. 182. Primus équi labor est, animos atque arma videre Bellantum, lituosque pati.

Plura apud Agellium, lib. r. cap. 11. CARRION. Hinc, quod iam notasse Pium video, ornauit suam Achilleida Statius lib. 1. 38.

Quid enim canabula paruo Pelion, et sorui commissimus antra magistri?

Illic (ni fallor,) Lapisbarum proclia ludis Improbus, et pasria imm se metitur in basta:

Et Silv. v. 111. 193.

Quique tubas acres lituosque andire volentem Aeaciden, alio frangebat carmine Chiron:

Et similia de puerilibus armis idem 1x. 720. et Claud. bell. Get. 493. omnibus vero praeiuit Pindarus Od. 111. Nem. vers. 75. et seq. loqui vero illustrauimus ad Petron. cap. cxv11. et Ouid. Epist. xv11. 251. Burm. miretur h. e. imitetur v. Heins. et Burm. ad Ouid. Her. II. 77. HARL.

v. 270. Fessinet ad bastam] In codice Coki erat, splineat bassam, vitiose. et in excerptia Graeuii, fessinet ad aram. et hoc perperam. nam eleganter impatientem morae et acrem pueri animum signat poeta, cuius ingenium annis velocius male serebat moram et ignauiam temporia. Stat. vi. Theb. 74.

Nam-

Omnibus inde magis calor additus: ire per altum Magna mente volunt. Phrixi promittitur absens Vellus, et auratis Argo reditura corymbis.

Sol

Namque illi et pharetras, breuioraque tela dicarat

Festinus voti pater infontesque fagittas. Bunm.

w. 271. Omnibus inde viae] ita Bon. et vulgat. probatque Zinzerl. HARL. Omnibus inde magis Carrion ex suis membranis. Quomodo noster alibi non semel. inde me pr. Vaticanus. Heins. Vid. lib. 111. 271.

v. 271. Ire per altum] Virg. IV. Aeneid. v. 210. Es mediis properas Aquilonibus ire per aleum. Naues autem dicuntur Ire, vel Eurrere in mari. Vide Rigalt. ad Artemidor. lib. 1. Onirocrit. cap. 1. Meurf. ad Lycoph. pag. 106. et quae notaui ad Horatii Oden. xvi. Epod. v. 21, et 1. Trift. 2. Infra v. 506. lib. 11. v. 60. lib. 111. v. 674. lib. 1v. v. 83. 586. 614. 709. lib. vii. v. 138. lib. viii. v. 198. 207. 209. 329. 331. 355. Ita et Via ac Iter de nauigatione vsurpantur. Infra verf. 555. Via facta per undas. lib. 11. v. 372. Nec iam velle vias. lib. 111. v. 41. Puppis fletfit iter. v. 613. 628. 6,5. Confer Geuart. ad Statium III. Silv. carm. 5. c. v. WEITZ.

v. 272. Magna mente] Ex Virgil. vi. Aeneid. 11. Magnam cui mentem animumque Delius inspiras vares. Pindarus loui dat v. Pyth. 164.

Διίς τοι νό Φ μέγας πυβερνά Δαίμον' ανδρών Φίλων.

Sic anima magna Quinctil, declam. CCCx xvi. imitatione Horatii, qui lib. I. od. 12. animae magnae

prodigum Paullum dixit. et ita alii. Burm.

v. 272. Phrixi promistitur abfens Vellus | Opinor, ardens a
mas Valerii esse, infra vers. 346v. 229. vi. 150. v. 140. Demurice libro vi. vers. 520. vbi
plura ad rem. Absens tamen defendi potest. de quo nos ad Silium libro vi. 337. forte, iam
promisur absens. Heins. Phryxus
ar. absens noster codex et excerpta
Graeuii. Burm.

v. 273. Auracis corymbis] Ingens de Corymbis inter veteres distentio. etiam Grammaticos quaenam pars nauis illa fuerit. quorum diuersas sententias videre est apud Pium hoc loco, et Girald. de Nauigiis cap. xvi. vbi sollemni more aliorum scrinia compilat. alii äzen, vel dzeosbin faciunt, vide Eustath. ad Homer. Il. 1. 241. He ych. dicit vocari A'phara, axeorohia et axea, ex quibus schefferus de Milit. Naual. 11. 6. Corymbas (melius Corymbos dixiffet, Pius Corymba) dicit fuisse ornamenta in proracum in puppe fint #pages. fed cum Corymbi et ioanna, vt eacdem res a quibusdam describantur, et hoass rurlus eadem, quae εξεροτόλια nonnullis habeantur, vt Apollonio apud Scholiast. 1. 1039. difficile discrimen videtur. refutat quidem Apollonium interpres, sed nescio an iure: cum, adairoto anea noquesa dixerit idem Poeta lib. 11. 603. Mibi videtur duplici fignificatu eadem vox a Poetis sumi, vel stricte, cum degeratie, five ornamenta 垴 Sol ruit, et totum Minyis laetantibus vndae 275 Deduxere diem. sparguntur litore curuo Lumina, nondum vllis terras monstrantia nautis. Thracius hic noctem dulci testudine vates

Extra-

in prora notet: vel latius, cum et #0Ansa comprehendat, et ita apud nostrum Corymbos duas extremitates, sue cornua natis, tam in puppi, quam in prora notat, vt agnoscit Schefferus in addendis, quod praecipue apparet ex lib. Iv. 692. vbi describit transitum nauis per Symplegadas,

Saxa sed extremis samen increpuere corymbis,

Parsque (nefas) deprensa iugis. Quae verba ita capio, ac si exstantes nauis a puppi et prora partes, a scopulis illis, et eminentibus faxis, superque Argonautarum capitibus pendentibus, fuerint fractae. nam montis ruinam, quasi superne illapsi in nauem, etiam vocat Claud. Bell. Get. 6. Vnde et libro viii. 194. Arge non totis redit Corymbis, male a Maserio explicatur, quasi in itinere quidam effent mortui, quorum galeae et arma in foris et nauis partibus superioribus posita, (quas omnes per Corymbes ille interpretatur) non conspicerentur in reditu cum hoc tenue damnum, ve Claudianus ibidem vocat, tantum fenferint extrema illa cornua, Auratos Vero Corymbos vocat, non vt Maserius vult, quia vellus aureum reueheret Argo, sed, ve reclius Pius, quia nauis in triumphi modum ornata, auratos Corymbos oftentaret, cum victis hostibus et captis nauibus Corymbi siue Axen. ripus demi folerent. vid. Scheffer. 1V. de milit. Nauali cap. 11. Burm.

v. 274. Sol ruis] Centies folem pro die, et vice versa diem pro fole penere Poetas, notum est. sic lib. vii. 229. qua resit itque dies, vbi plura dicemus. sic Senec. Suasor. 1. ruis ipsa dies, vbi non recte Cl. Schultingius mallet, fsit. Ruere vero sol dicitur, quia credebatur labi in mare: Apulei. III. Metam. Quod ni celerius sol coelo ruisse. vnde addit noster, Vndae deduxere diem. Ita de surgente sole ins. 1v. 95.

Inde super terras et Eoi cornua montis

Emicuit, traxitque diem candentibus vudis.

vbi dies est ipsa lux. Bunm.

V. 275. Torum Minyis lactantibus undae Diduxere diem | Deduxere priscae editiones, (in his Bon.) quod placet. diem sub vndas raptum esse designat, pro Sparguntur forte merguntur legendum. HEINS. Non mouerem illud sparguntur, et videtur Heinsius lumina cepisse de stellis; quae si mens Poetae fuerit, sparguntur lumina capiendum effet, ac si stellae, sole occaso, visae fuerint ab Argonautis litus respicientibus, velut sparsae, sed quae nullum adhuc vium praebebant, quia primi mare tentantes earum vsum ignorabant. rius capit de luminibus, quae in Pharis et turribus per litora accensa attollebantur, in vsum navigantium. fed vix hoc menti Poetae conuenire videtur: fi enim nullae adhuc naues, et nauigatio F 2

Extrahit; vt steterit redimitus tempora vittis Phrixus; et iniustas contectus nubibus aras 280 Fugerit, Inoo linquens Athamanta Learcho; Aureus vt iuuenem miserantibus intulit vndis Vector, et adstrictis vt sedit cornibus Helle.

Septem

in Pontum nondum instituta, cui bono Phari et ignes illi fuissent? quare melius forte intelliguntur ignes et lumina in casis et domibus ab habitantibus accensa, non certo consilio, ve nautis monstrarent terras, sed in vsum habitantium; haec iam nondum terras monstrabant: non enim eum in finem accensa erant, vt postea in pharis, nauigatione magis frequenti, oftenderentur. vel posfent ignes intelligi, quos certis et celsis in locis accendebant ad figna danda, de quibus inf. IV. 755. plenius agendum. BURM.

v. 278. Extrabit] idem quod supra vers. 251. educere notat. Manilius de Orpheo libro v. 327.

Ille dabis cantus inter conuiuia
dulces,

Mulcebitque fono Bacchum, noctesque tenebit. Burm.

v. 278. Vs fleterat] Prisci codices habent, fleterit. Pius. Qui haec ad Orphea refert, quasi ille vt Apollinis sacerdos, virtatus steterit; sed Phrixum respiciunt, et subintelligi debet, canens; quae ellipsis samiliarissima, et multum etiam elegantiae addens, austoribus vtriusque eloquentiae, qui odiosum illud dicens, inquiens, etc. libenter praetereunt. vid. Perizon. ad Sanstii Minerv. lib. 1v. 4. et nos ad Vellei, 11. 92. Burm.

v. 279. Ve iniustas] sic Bon. H. Er Codices scripti. HEINSIUS.

v. 281. Miserantibus] Oudendorp. ad Luc. VIIII. 832. omnino reponendum arbitratur, miransibus, frequenti poetis loquutione, et quaerit, si miseratae fuissent vndae, an tum merhisent Hellen? idem laudat, quae interpretes congesserunt ad ipsum Valerium Flaccum III. 712. Sed Burmann ad eundem Lucani locum repudiat Oudendorpii emendationem, atque, "ibi, inquit, iam miserabantur vndae, fiue numina maris, fata Phrixi et Helles, quae praeuidebant, et ideo miserorum frattis et sororis fugam et puellae casum dolebant et miserabantur, nec quia miserabantur vndae, debebant Hellen seruare: hoc enim fato destinatum non poterant impedire."

v. 282. Adstrictis vt sedit cornibus Helle] Forte, Subsidens, Heins. Si quis de acumine et ingenio, primarii Poetae nostri interpretis, Alardi dubitet, is ad hunc locum notas eius, eleganti sane eruditione ornatas, legat, et rideat. Hellen enim cornutam facit, vt solent Poetae magnis fluuiis cornua dare. quod fi verum, cur ergo non cornua quoque Hellae, quae magni numen maris factum, hic data credamus! Papae! quantum est fapere! sed tu lector cum Pio, et omnibus sanae mentis lectoribus, hic cornua arietis intellige, quae insidens pecori Helle, stringebat manu, metu ne laberetur. ad-Stringere

Digitized by Google

Septem Aurora vias, totidemque peregerat vmbras

Luna polo; dirimique procul non aequore visa 285 Coeperat a gemina discedere Sestos Abydo.

Hic

firingere enim est arte et sirmizer adprehendere. Stat. Theb. 1x. 539.

Ingensiaque borrent.
Funera, et adstrictis accedunt cominus armis,

Et ita, fi per codices liceret, legerem apud eumdem Poetam libro viii. Theb. 229. de Europa.

Hi mare Sidonium, manibusque adstricta Tonantis

Cornua.

Vbi vulgo attrita minus, vt mihi videtur, verofimiliter; non enim tam diu tauro infedit Europa, vt atterere potuerit cornua, fed metu, ne caderet, adfirinxit artius: et ita Poetae passim de Europa agentes illam tenuisse cornua referunt. vt Ouid. II. Met. 874. dextra tenet cornu. et I. Am. III. 24. Virginea tenuit cornua vara manu. vbi presse malebat Douza. Statius ipse 1x. 235.

Iam secura maris, teneris iam cornua palmis

Non tenet.

Illas voces vero adstritta et attrita facile confundi apparet ex Claudian. I. Rapt. 13. vbi editio Parrhasii et MSS.

Colla leuant adstricta ingis.
aliae editiones, astrita. et lib.
111. de Rapt. 161, pro Attritosque manu radios, in MSS. legitur,
adstrictosque. Petron. cap. xC1.
2010 pettor adstrinxi. Bugm.

v. 283. Sepsem Aurora vias] In ora Venetae editionis adfcriptum, dies. Puto, vices. apud Nafonem Met. 1V. 217. Dumque ibi quadrupedes coelestia pabula carpunt, Noxque vicem peragit.

Aurorae noctisque vices apud Claudianum Raptu Proferpinae, libro 11. 46. noster infra hoc libro 506. HEINS. Dies hic etiam cum nonnullis codicibus se legere dicit docuisimus Dauisius ad Cicer. 1. de Natur. Deor. 28. qui quales fint vellem indicasset, non enim Heinfius, non Carrion, non alii hanc ex MSS. varietatem adnotarunt. sed in ora editionis Venetae adscriptum ab aliquo, notauerat Heinfius. certe, a glossatore, qui septem vices feptem dies explicabat, eadem mente, qua Maserius adscripsit; septem dies signat, interpretamenti vice. nos vices retinendum putamus: nam vices, quas aurora peragit, funt dies, umbrae, quas luna peragit, funt noctes. eadem varietas apud Ouid. xv. Met. 238.

Quasque vices peragant (animos adbibete) docebo.

et ita viae et vices confusae apud Ouid. Halieut. 21. et alibi. peragere etiam eleganter, vt inf. vers. 506. vide ad Quinstil. decl. 1. 9. et 13. Burm. dies habet cod. Harl.

v. 285. Coeperas a gemina] dificedere, recte Bonon. ed. et defendunt Zinzerling et Vossius tam pater libro 1. de Analog, c. x11. quam filius ad h. l. Sestos et Abydos, quae ante ob distantiam Argonautis iunsta videbantur, iisdem propins accedentibus, coeperunt quasi distangi ac disce-F 3 Hic foror Aeoliden, aeuum mansura per omne. Deferit: heu sacuae nequicquam erepta nouercae! Illa

dere. Carrion e codice suo reeinnit descendere idque Barchius Adv. Ix. Civ. putat idem effe, quod infra 11. 7. mergi, sed hoc effet, sub mari condi. - gemina h. e. quae ab vna et altera parte vna vrbs videbatur procul, et nunc propius duae visuntur. infra v. 443. gemino (h. e. ab veraque parte) circumflua ponto. Claudian. in Rufin. 1, 276. (vbi vide Gesner.) geminis quae lassa procel-Lis tunditur. HARL. Primo versu opinor a Valerio relictum effe,

Dirimique procul nullo sequore vifa.

nimirum +) nulle ob cognationem praecedentis vocis procul erat omiffum a festinante librario. Ita solet in similibus freti angustiis, si curua sint, quale est fretum, quod Siciliam diuidit ab Italia, teste Salustio in Historiis apud Seruium. Iustin. initio libri 1v. Siciliam ferunt angustis faucibus Italiae adbachffe, direntamque velut a corpore maiori, imperu superi maris, quod toto undarum onere illuc vebitur. Sic legendus ac diftinguendus locus. Deinde discedere versu altero reuocandum ex priscis editionibus. Ita enim reste coniecit Sabellicus. Idque ipfum Aldina quoque exhibet editio. nec aliter agnoscit Pius. in primo et quarto Vaticano, diftendere, fic terra, fic coelum dicitur discedere, quando dehiscit et diducitur, de quibus ad Fastos Nafonis lib. 111. verf. 371. curis secundis. vide Nonium in discede. Neque aliter tam hoc loco, quam ex patre Cretheo. Bunm. Infra libro iv. vers. 645. castigabat nofter Graeuius,

Diffugere, adnersosque vident discedere montes.

initio libri II.

Iamque freum summas acquatum Pelion ornos Templaque Tisacae mergunt oblique Dienae.

Iam Sciasbos subsedit aquis, iam longa recessis Sepias. adtollit tondentes pabala сатрив

Magnes equos.

quod ex Apollonio hausit, apud quem, Youre de Lyming aney. lib. 1v. 636. v. 766. Idem Iustinus, vbi describit fretum, quod Italiam diuidit a Sicilia, adpofite protfus. Es est enim procul inspicientibus natura loci, ve sinum maris, non transitum putes, que cum accesseris, discedere ac seiungi promontoria, quae antea iunde Paulo ante, fuerant, arbitrere. coeunsibus in se, (lege, inter se) promontorils, ac rursus discodentibus. HEINS. Difcedere tuetur et Schott. 11. obs. 39.

v. 285 Abydo] v. Ouid. 1. Trift, x. 27. ibique notam. HARL.

v. 286. Acoliden] Phrixum filium Athamantis, nepotis Aeoli ex patre Cretheo. Prus. Male: Cretheus enim et Athamas fuere fratres, ambo filii Aeoli, et ita Phrixus fuit nepos Acoli, non Athamas, qui filius erat. vid. Hygin. fab. 239. Tzetz. ad Lycophr. 23. et Apollodor. lib. 1. pag. 31. et alios patfim Mythographos. forte scripserit Pius, nepotem, sed tunc obest iterum,

v. 287. Nequiquam] hanc cum alii Lucretio, aliisque audoIlla quidem fessis longe petit humida palmis Vellera, sed bibulas vrguenti pondere vesses 290 Vnda trahit, leuique manus labuntur ab auro. Quis tibi, Phrixe, dolor, rapido cum concitus aestu

Respiceres miserae clamantia virginis ora, Extremasque manus, sparsosque per aequora crines?

Iam-

auttoribus restituissent; ego quoque primus Valerio multis in locis ex vet. cod. reddidi. CAR-RION. ita quoque scribendum putant Pierius in II. Aen. 101. et Broukh. ad Propert. II. 3. 5. H.

v. 288. Fessi longe perit bumida palmis Vellera] inuida tertius et quartus Vaticanus. scribendum, wuida vellera. sic, vuida vestimenta apud Horatium, et vestes vuescere Lucretio distae. vox haec frequenter in x bumida degenerauit. de quo pluribus ad Nasonem Amorum lib. 111. El. v. Heins. Argentin. Gryph. et Colin. editt. fessa, quasi ad vestes referendum effet, Burm.

V. 289. Bibulas surgenti pondere vestes] sic quoque ex. Bon. H. Surgenti Hellae, surgere et aquis prodire conanti. nonnulli codices habent, vrgensi poudere, hoc est veste vuida illam deorsum trabente, quamuis emicare niteretur. Pius. Rectum est, vrgens pondus. Plin. lib. v11. 2. de Thibiis; eosdem praeteres non poffe mergi, ne veste quidem degrauasos. Variant hic Venetae ambae, at perperam. ZINZERL. Ribulae surgenti tres Vaticani, quartus, bibulas surgenti. Aldus, surgenti pondera vestis. opinor, bibulas vergenti pondere vestes, id enim verbum cum pondere frequenter coniungunt veteres. vt in illo Maronis, quo vergas pondere lathum. Claudianus lib. I. in Eutrop. 207. cum pondere iudex vergis. Lucanus pari modo, viii. 280.

Ast ego curarum, proceres, arcana mearum

Expromam, mensisque meae quo pondera vergant.

Appuleius de Deo Socratis, quod fi manifestum stagitat ratio, debere propria animalia etiam in aere intelligi, superest, ve quae tandem et cuiusmodi ea sint, disseramus. Igitur terrena nequaquam: deuergunt enim pondere. Heins. Vrgenti agnoscit codex Coki, nec mutarem. Ouid. 1v. Fast. 515.

Restirit et senior, quamuis onus vrget,

et ita millies. vid. Ouid. x111; Met. 26. Burm.

v. 293. Extremasque manus] Ald. Extentaque manus. nulla opus mutatione. Cogitabam tamen si scriptum suisse, extantesque manus. sic libro v111. 365. h. libro v. 659. Non sollicitandus hic locus. nam entremae manus sunt, paene merse aquis, ita vt extrema pars exstans vndis tantum conspiciatur. sic Lucan. v. 193.

Extremaeque sonant domica ians virgine voces.

F 4

id

Iamque mero ludoque modus; positique quietis
295 Conticuere toris: solus quibus ordine sus suits Inpatiens somni ductor manet, hunc grauis Aeson, Et pariter vigil Alcimede spectantque tenentque Pleni oculos: illis placidi sermonis Iason Suggerit adfatus, turbataque pectora mulcet.
300 Mox, vbi victa graui ceciderunt lumina somno, Visa

id est, quae vix exaudiri poterant. Stat. x11. Theb. 362. Cum samen erectas extremus Virginis aures Accessit sonus. sic extrema ronistua Ouid. x11. Met. 52. exrremum lumen Petron. cap. xx11. vbi vide. Burm. mox passoque crines maluit Heins.

v. 292. Imaque mero Indoque modus | Finis. infra lib. 1v. vers. 475. Bulaeus.

v. 296. Impasiens fomni ductor]
Alludit ad Homericum illud;

Non decet principem solidam dermire nottem.

Vnde Virg. faepe, reliquis aut fomno aut cibo indulgentibus, Aeneam aut vigilantem facit, aut cette excitat. lib. 1. Aeneid. 305. 3V. 560. X. 228. CARRION.

v. 296. Grauis Aeson] Hoc vocabulo iam vsus est vers. 23. et 145. vbi vide. hoc vero loco quid velit non fatis clarum. Pius, gravem annis, vel molestia, quod filium abiturum videbat, interpretatur. sed et posset quis capere, ac fi curis et follicitudine, quas pro lasone agebat, molestus ipsi lasoni esset; quem complexibus et votis fatigabat. quo sensu infra videtur lib. 1v. 74. lapetum grauem vocasse; et Acrisium Statius vs. Theb. 286. rectius tamen ad eius aetatem refertur, vt saepe auctores, graues annis, nasu, setate, dicunt senes. et

vt lib. v. 22. granidus forte. Terent. Heaut. 1V. I. granior natu. vide quae notamus ad Ouid. vii. Met. 299. praesertim cum Apollon. lib. I. 263. eum prae senecture lecto adfixum, et adgementem vxori suae faciat. Burm.

v. 297. Alcimede] De matre Iasonis vide in Catalogo de Iasone. Burm.

v. 298. Pleni oculos | Oculis ex suo codice Carrion. frustra: quam scripturam ex nostris solus Vaticanus quartus a manu prima confirmat, vulgatae scripturae subest elegans Graecismus. Heinsius. Pleni oculos scilicet lacrimis obortis, vt recte Pius et Maserius, quales illi contenti et tumentes oculi Tiberii apud Sueton. cap. VII. sic apud Tibul. I. IX. 54. Passeratius legebat, lacrimis lumina plena madent. quamuis ibi Broukhutius omnia plena egregie tueatur, in cuius commentario multa in rem reperies. Burm. mox v. 299. ingerit affatus Bonon. H.

v. 300. Vida] Proprie. vide Gebhard. ad Tibul. 1. 11. 2. et saepe apud Ouidium. vid. ad x1. Mct. 238. et hic Weitzii notas. Quae vox saepe in vineta abiit. Statius x11. Theb. 48.

Nec dulcibus astris
Victa, nec assiduo coierunt lumima stetu. Burm.

v. 301.

Visa coronatae fulgens tutela carinae
Vocibus his inflare duci: Dodonida quercum,
Chaoniique vides famulam Iouis. aequora tecum
Ingredior. nec fatidicis auellere filuis
305 Me nisi promisso potuit Saturnia coelo.

Tempus

v. 301. Vifa coronatae] Vide omnino, quae notaui 1. Trist. 1x. v1. Brod. 1. Miscell. cap. x. Gyrald. de nauig. cap. 1x. Meurs. ad Lycoph. pag. 323. Rigalt. ad Artemidor. pag. 52. Weitz. Fuit ipsius. Palladis simulacrum, quod in puppe erat. lib. viii. 203. de Medea,

Puppe procul summa, vigilis post sergu magistri, Haeseras aurasae genibus Medea Mineruae.

De tutela vero nauium egimus ad Petron. cap. Cv. et videndi D. Heinfus et Drakenborch. ad Sil. XIV. 543. Argo vero in prora habuit Tritonem, tefte Statio v. Theb. 371.

Exfuntem rostris modo gurgite in imo,

Nunc coelo Trisona ferens.

Vnde apparet tutelam a παρασήμο hic fuisse diuersam. Burn.

v. 302. Dodonida quercum] Innuit lignum illud, quod in puppi erat, ex Dodonide filua excitum, et quod vocale fuiffe fingitur. vid. Apollon. 1. 526. et ibi Scholiaflen. in prora statuit Apollodorus. lib. 1. pag. 42. Pius carinae pensitate dictum hic vult; quia carina erat ex fago Dodonide, oracula ferente, et in Argo naturam non deponente. BURM.

v. 303. Chaoniique vides] Hunc versum, qui in omnibus libris hactenus excusis illum sequitur, sidens superisque mibique, hu

transferendum curaui, secutus vet cod. CARR. Ald.confirmat, pro Silv. Regius lucis.

v. 303. Famulam 3 Ita Harpyias vocat famulas Iouis lib. Iv. 520. vbi plura dicemus. familiam Iuntae edit. vitiofe. Burm. Chaqn. h. e. Dodonaei.

v. 304. Fatidicis auellere filuis]
Dodona filua in Epyro loui facra eft, vbi et eius templum oraculis illustre viftur, et duae columbae, quercubus infidentes,
fortes petentibus respondere solent, hinc Propert. lib. 11. xv11. 3.

Sed tibi iam videor Dodona verior augur.

Ouid. xIII. Metam. 716.

Vocalemque sua terram Dodonide quercu.

Vnde factum est, ve ipsae arbores loquerentur, et Argo fatidica appellarerur, in cuius carinam lignum fuisse impastum a lunone ex Dodonide fago, quod quandoque humana voce loqueretur, prodidit Apollonius, lib. 1v. 580. non igitur temere carinam hic loquentem facit. Quin et Lycophronis interpres ad vers. 1319. scribit, Iasonem cum sociis quadraginta nouem conscendisse Argo, quae Λαληςάτην είχε την τε6-THE IN THE ANDWARE DELOS. HOC eft. carinam babebat loquacissiman ex Dodonide quercu. fed innumera funt huius rei et apud Latinos et apud Graecos testimonia. CL. Claudiani carmen attuliffe suffe-Fς

Tempus adest. age, rumpe moras: dumque aequore toto

Currimus, incertus si nubila duxerit aether; Iam nunc mitte metus, sidens superisque mihique. Dixerat, ille pauens, laeto quamquam omine diuum,

310 Pro-

cerit. sic itaque canit Bell. Getic. vers. 14.

- Lices omnia vases In maius celebrasa ferans, ipfamque fecandis

Argois trabibus inclent sudasse Mineruam;

Nec nemoris tantum vinxisse carentia sensu

Robora, sed caeso, monieu Iouis, augure luco Arbore praesaga sabulas animasse loquaces.

CARRION. Eucllere crat in Coki codice.

v. 306. Dumque aequore toto Currimus] Gronouius Obseruationum libro 11. cap, x1. et ad Scriptores Ecclehalticos, tuto acquore. noster supra vers. 154. freta tuta. 11. 545. Ligora tuta. Vide infra lib. v. vers. 39. Fors tamen a Valerii manu fit, aequore moso, pro incertus perperam Pius i certus reponir, obnitentibus membranis. Heins. quidem est totus et tutus siepe commutari, hic tamen nihil novandum puto: nam vt supra longum pontum dixit vers. 127. ita hic ad totam nauigationem per omnes ponti partes respicit. ita libro 111. 725.

Dat procul interea toto pater acquore signum

Phoreys. et libro vIII. 103.

> — nec me sua fibila toto Exagirens infesta mari.

fic rotum profundum v. 439. Sin more placet, non explicarem commotum, perturbatum, vt lib. v. 513. fed quod primi ingredimur, et remis mouenus, vt lib. v. 44. vid. ad Ouid: vr. Met. 721. Burk.

v. 307. Incertus] Sic rede Bonon. quoque, et Carrion retinendum, aut i, incertus corrigendum putat i Pius, F cereus malnit. HARL. Nihil et hic mutandum: incersus enim est minans tempestates et imbres, quando niger et obscurus est nubibus, neque perpetuo serenus, ve iam notauimus ad Ouid, 11. Art. 317. fic incertos foles Virgil. 111. Aeneid. 207. ybi vide Seruium, qui obscuros interpretatur. sic incertas faces Statius VIII. 266. et incersos ipsos nausas lib. eod. vers. 372. contra certum Olympum noster lib. 11. 66. pro sereno posuit, et ita patlim alii. Burm.

v. 308. Miste mesus] Ita cod. Carrion. miste manus vulgo, probante Zinzerling. H. Durior locutio, mistere manus pro in coelos extendere, vt Carr. explicuit: vel opus adgredi, secundum Zinzerl. quare nos mesus retinuimus. manu erat in nostro codice a m. pr. iam nunc autem est ab ipso temporis articulo, quo tempestatem minatur aether. vt mox vers. 334. et alibi. Burm.

v. 310. Mensas simul 3 sic ex. Bon. sed rede codex, vt Pius Alma nouo crispans pelagus Tithonia Phoebo.

Discurrunt transtris. hi celso cornua malo

Expediunt: alii tonsas in marmore summo

Praeten-

iam viderat, Minyas, de quibus vide supra ad v. 183. etiam Voshus ad hunc locum, qui laudat Scholiast, Apoll. 1. 129. et Servitum ad Eclogam IV. quem ita legit et corrigit : Socii vero lasonis Minyae dicti, vel ab Argo (lege agro) buius nominis Colchorun (fcibo Iolcierum) vel quod multi ex quadam Minya nati Iafoni se coniunnerint; vel quod Minya losonis terra ania fuerit. Vbi reponit *lasoni materna auita* fuerir. Minyas autem ita dictos ab egro Iolciorum, non Colchorum, confirmat Demetrius Sceplins apud Scholiastem Apullo-Bii , Σαήψε. Δημήτρο. Φησί τός well the Indude besieves Mirbas sperayeques bu. Ceterum in hoc a Seruio abit Apollonii interpres, ait idem quod Minyam, non feminam quandam, aut lafonis metersam suiam, fed maternum abauum fuisse dicat matre Althea Thefii filia, its enim alii omnes. HARL. Scribo,

— Minyis fimul obtulit omne Alma nono crispans pelagus Trithonia Phoebo.

Discurrant transtris.

Is priscis exemplaribus nihit erat nobis praesidii hoc loco: opinor tamen veram lessionem a nobis ese indagatam. insulse Maserius, musis simul obsulis omnes. in verusis codicibus pro Minyas frequenter memses exaratur. sic es supra vers. 227. minsu et mensa habent membranae. Hzins. Fotte legendum,

Minyas fimul extulit ounes.

Pro ex stratis, in quibus somno depositi suerant, Aurora excitavit. sic efferre orbem ingentem dixit libro vi. 345. Burman. S. Minyas omnes sub ortum Aurorae, qua surgente, mare collucebat, Iasoni in conspectum oblatos suisse crispans actum denotat, vt iam vidit Carrion. Harl.

v. 311. Crifpans pelagus] Splemdere faciens reddit Maserius. ego malim radiis solis vndas tremulas perstinguens; Pius notat crifpantes suchus a veteri Poeta apud Gellium x1x. 7. dici mulsigrumos. sed illi sun magni et tumidi suchus, hi leuiter tremuli, super quos sux torta et crispa videtur. Burm.

v. 313. Tonsas in marmore summo Praesentant] Rede explicat Maserius, experiebantur et proludebant quali remigio vero, quo debebant euerrere vndas: nunc in summa aquae superficie se exercebant. ita vtitur hoc vocabulo de Calliope, quae ante legitimum certamen (vt vocat Quindil. Iv. de Inft. 1) praetensas pollice chordas. Ouid. v. Met. 339. et dubito an hoc verbum mutari mereatur apud Claudian. 111. de Rapt. 362. quod ipse Heinfius eleganter reddidit eidem Poetze lib. 11. in Rufin. 477. et Barthius, adducto hoc Flacci loco, ad Stat. 11. Theb. 369. Ouid. vIII. Met. 8.

Praesensasque fui vires Mauertis in Vrbe. Bunm.

v. 314.

Praetentant. prora funem legit Argus ab alta.

315 Increscunt matrum gemitus, et fortia languent
Corda patrum. longis flentes amplexibus haerent.

Vox tamen Alcimedes planctus super eminet
omnes:

Femineis tantum illa furens vlulatibus obstat; Obruat Idaeam quantum tuba Martia buxum.

320 Fa-

v. 314. Funem legit] Nimirum quo anchora erat adligata, et qua fundabant nauem; de prora enim iacitur. puppis fune, quae ora vocabatur, ad terram ligabatur, vnde oram foluere, vid. 2d Quinail. de Instit. procem. Pius vero imperitos Grammatistas oras vocare folere, quae retinacula aliis dicuntur, notat. et funem legere explicat orum intra nauem trahere. fed quo puppis religabatur, ora dicebatur, et etiam retinaculum, quod saepe in subita re praecidebatur, hic vero legebatur, nam legere est eiedum reuocare et contrahere, eodem fensu, vt vela legere lib. 11. 23. Hastam legere et relegere lib. v1. 237. et fila legere et relegere, de quo vide Heinf. ad Ouid. x. Heroid. 105. hinc et terram legere, a fune legendo dictum vult Seruius ad Virgil. 111. Aeneid. 127. quod tamen non satis capio. Argos erat in nostro codice. ab alto codex Vostii. Burm.

v. 315. Languent] Aptum verbum, quo animi illa imbecillitas, quae etiam fortifilmos saepe deiicit, exprimitur. noster lib. v11. 104.

Virginis ecce nouus mentem perstringere languor

Incipit. Sil. 111, 504.

Sed languida monstris Corda virum fouet bortando, revocasque vigorem.

Recte etiam 73 ned noi in hoc verbo observauit Pius. non stent more muliebri viri, sed dolorem intus coquunt, tristantur et ingemiscunt. Bur M.

v. 316. Haerent] Ita inf. 111. 4. caris socium digressibus baerens. Ouid. v11. Met. 143.

Vistoremque tenent, avidisque amplexibus baerent.

Stat, Iv. Theb. 26.

Haeres amica manus. Burm.

v. 317. Vox tamen Vos luntae et Aldi editiones, vnde Heinfius olim coniecerat, bos. in codice, quem contuli, erat, Vox t. A. plantiu superemines omnes. in Coki, vox samen Alcimenes, vt et vers. 335. Alcimene. Burm. v. 318. 325. defunt in edit. Bonon. H.

v. 319. Obruat Ideam] Obruit consensu editi libri. MS. (Carr. et pr. Vatic. probante Heinsto. H AR L.) Obruat. elegans vero huius verbi vsus. Statius I. Achil. vers. 293.

Sed quantum viridis pelagi Venus addita nymphas

Obruit, aut humeris quantum
Diana relinquit,
Naidas effulget sautum.

Val. Max. 1. 1. Obruitur tot etiam illustribus confularibus L. Furius Bibaculus, exemplique locum vix post Marcellum relinquis. Z.1NZ. Barthius 320 Fatur et haece Nate, indignos aditure labores,
Diuidimur: nec ad hos animum conponere casus
Ante datum; sed bella tibi terrasque timebam.
Vota aliis facienda deis. si fata reducunt
Te mihi, si trepidis placabile matribus aequor;
325 Possum equidem lucemque pati, longumque

Sin aliud Fortuna parat; miserere parentum,

Barthius ad laudatum a Zinzerlingo locum, vbi obruit et obstat etiam conjunguntur, notat hoc tamquam Papinianum Verbum, et videtur, quasi Poetae impetnm non cohibentis esset, non admodum probare. sed quid ergo Ciceroni fiet, qui pro Muraen. cap. 1v. mibi autem cum Muraena, iudices, es vetus et magna amicitia est, quae in capitis dimicatione a Serv. Sulpitio non ideireo obruetur, quod ab eodem in bonoris contensione superata est. et Ouidium co verbo ita vsum docet Quindil. x11. de Inst. Orat. 10. lana sincta fuco citra purpuras placet. at fi contuleris lacernae respectu melioris obruitur, vt Ouidins ait. quare tuto eo verbo vei potuit Statius: exquisitum enim est, idem Statius Iv. Theb. 290. Obrueratque deum, id est vicerat Apollinem, ita vt nihil Thamyrae prodesset, scientia videndi futura fata. Val. Max. 1. 1. 9. obruitur tot illustribus confularibus L. Furius Bibaculus: quem locum Zinzerling, iam adduxit. Quindil. Decl. v1. 16. sor voluptates obruere possunt unum dolorem. Decl. 111. 18. suis laudibus pressa et obruta. huius vero loci fensum aliis verbis exprimit Declam. CCCLXXXVIII. Fragor undarum audientium auribus mi-

Fetron. cap. v. et Ouid. 111. Amor. 1. 40. et noster alteri voci obstar eamdem vim rede tribuit. vt ins. vers. 518. et lib. v. 669. Burm.

v. 319. Tuba Martia buxum] Buxum in facris Cybeles adhibitam docet Virg. libro viii.

Tympana vos, buxusque vocae
Berecynthia matris
Ideae. CARRION.

v. 320. Indignos aditure labores] Indignum aparev fiue magnum est, seu quod prae magnitudine non possit aestimari. Sie Ennius Indignas turres dixit magnas. Virg. Ciri vers. 312.

— Haec nobis gravia asque indigna fuere.

Vide Ioseph. Scaligerum ad h. l. Bulagus.

v. 321. Nec ad bos animum]
Voshii cod. Nec athos atimum.
BURM.
v. 322. Bella tibi terrasque] 'Bv

bus consularibus L. Furius Bibaculus: quem locum Zinzerling, iam
adduxis. Quincil. Decl. vi. 16.
sor voluptases obruere possura vuum
dolorem. Decl. 111. 18. tuis laudibus pressa et obrusta, huius vero
loci sensum aliis verbis exprimit
Declam. CCCLXXVIII. Fragor
undarum audientium auribus minorum excludebas sonum. vid. 2d
bus dibus pressa dum morus est,
dibus pressa et obrusta. huius vero
etc. Zinz, probante Heinsio. in
ex. Bon. punctum post parentum
ett quoque sublatum. Hari.
Hoc est, dum mors alicuius adnorum excludebas sonum. vid. 2d
bus metuitur, metus ille tolerahili-

Mors bona, dum metus est, nec adhuc dolor. hei mihi! Colchos

Vnde ego, et auecti timuissem vellera Phrixi? Quos iam mente dies, quam saeua insomnia curis 330 Prospicio! quoties raucos ad litoris ictus

Deficiam,

bilis est, et non omnino pessimus, quia semper aliquid bonae fpei admixtum habet : vbi vero, cuius mortem antea tantum timebam, iam vere mortuus et exflindus eft, tum metus ifte degenerat in acerrimum dolorem. Igitur iam temporis, quo mortem tibi metuo, posium me adhuc folari spe bona, fore vt euadas et superes pericula: vbi autem triftem nuncium accepero mortis tuae, tum fane et ipfa, quanta fum, tota perii. Eft oratio haec Alcimedes succincta quidem et succisa, verum admodum plena multis affectibus, quos obiter legendo non statim aduertas: attentione opus est, Bu L. Barthius ad Stat. vi. Theb. 156. recte censet his verbis Flaccum expressific illa Lucani lib. 11. 27.

Necdum est ifte dolor, fed iam metus.

Non tamen magni facimus super-Stitiosam eius observationem, qua in hoc vnico versu vndecim verba deprehendit, quod confusam mentem notare putat, in quo invento fibi admodum placuisse videtur, cum et repetat ad Claudian. IV. Conf. Honor. 561. non enim puto ad haec Poetam, duin versus pangeret, attendisse, aut articulis verba computasse, sed saepe non modo acutiores suis auftoribus interpretes, fed et stultiores esse puto Poetis, quibus haec sponte effluebant, nec qui in his ineptiis sibi laudem aliquam quaerebant. videtur vero ipsa sententia de medio sumta, et passim sermone in re simili celebrata. sic Ouid. Epist. xv. 102. Denique non timui quod dolitura sui. et Suet. Tib. 13. Non inm mera, sed distrimine. XI. Met. 425. Taniumque dolebo, Non eriam mesum. Epiced. in Drusum 397.

Praeuertitque metus per longo pericula luctum.

Curtius 111. v. Ingens follicitudo, es pene iam lucius in cafiris eras. Mesus enim de futuris, delor de praesentibus malis. Statius etiam hinc colorem duxit lib. vi. Theb. 142.

Vnde ego bella tibi Thebasque ignara tinnerem? Burm.

v. 3a7. Mors bona] V. N. ad Dracont. verf. 3g1. Et fecundum Herodotum lib. v11. cap. x Lv1. δ βάνατ⊕ μοχθησις ίδευς τῆς ζόνε, απαφυγὴ αίρετατάτη τῷ ἐνθρώπα γέγους. WEITZ.

v. 327. Hei mibi) in Vossiano,

amipli Colchos.

v. 330. Raucos ad litoris] Ita vet. cod. Alii, paucos ad litoris, vt inter se opponantur paucos et quotiens: mihi tamen vetusta lectio magis placet. Nemo saus dubitabit. est enim aptisimum epitherum; ita Virg. lib. v1. 327-raucum fluentum vocat.

Nec ripas datur borrendas nec rauca fluenta.

Et Statius lib. v Thebaid. 291.

— Tum demum licore ranto.
Mulco

Deficiam, Scythicum metuens pontumque polumque;

Nec de te credam nostris ingrata serenis!

Da,

Multa meta reputans. CARBION. v. vers. 614. paucos Bon. HARL. Horat. II. od. 14.

Frustra cruento Marte carebimus, Fractisque ranci fluttibus Adriae.

Vide infra ad v. 141. fed notandum hic raucos isus dici. cum alii ipfum mare raucum faciant, quia crebris icibus et fluctibus litus verberat, fed et ita rancum fremitum dixit infra lib. 11. 307. BURMAN.

v. 331. Pontumque, Cretamque] poutum cretamque etiam Bonon. exempl, cui ex cod, adscripta fuit varia lectio duplex crema quod non intelligo, et fretunque, quod posterius etiam Despauterius coniecerat. Quoniam Cresam in priori fyllaba longa est, (quod quidem Schottum non moratur, exceptionem fingens quamdam,) alii legerunt pontum Cretamque, aut Cretom, quae breuem habeat fyllabam, Colchi locum effe putant, aut emendant Cytamque, quae est cinitas Colchica, patria Medeae. Sed quid est commune Ponto cum Cyta? deinde non est alibi Cyta, ad cuius discrimen addi debeat Scythicus, nec Creta illa Pontica a quodam memoratur, vt Carrion bene monuit, recleque reposuit e codice suo lectionem commodiorem pontumque polum-Balbus maluit pontumque retemque. HARL. Locum perplexissimum ex suis membranis optime fic restituit Carrion. Aldus, pontum Boromque. Baptista Pius, pontum Gretamque. Maserius, pontumque Cytamque. Sed factis. Quidius lib. II. de Ponto, Cyraca, non Cyra dicitur vibs eleg. I.

Colchidis. Stephano Byzantinos Κυταία, πόλις Κολχικί, πατείς Mndelag. Lei und ähln Duvhlag. b πολίτις Κυταϊώ. Alii alia commenti sunt super hoc loco. Deficiam duo Vaticani, Defigimus. Pomp. Sabinus ad Virgilium Ecl. 1. Deficiens. prior Vaticanus, Deficiamus Scyrbicum, puto, Deficiar. sic loquebantur optimo acuo. adeantur, quae annotamus ad Epistolam Oenones Nasonianae sub finem, vbi plura exempla congetti huius verbi. HEINS. Adferipferat et Heinhus codici suo forte legi posse, pontum, Actamque, vt mox vers. 245. Scythici regisque marisque victorem dicit. Deficiam vero mutare non est opus. etsi enim deficiar dicatur recte, non tamen damnandum deficiem. fic nofter lib. 1v. 25.

In duris band omquem defice rebus. plura vide ad Quindil, decl. CCCXXXIX. BURM.

· v. 332. Net de te credom nostris ingrata serenis] Adeo male tibi metuam, vt etiamli interdum vel bonum de te nuncium accepero, vel ipsa aliquid boni siue pee fomnium, fiue alia per indicia de te concepero, tamen non sim creditura, vt etiam ingrata videri pollim tum in numina, quae nunciati curabunt, tum in te ipfum, vtpote quem plane infelicissimum credam omnium hominum, et non ea praeditum virtute, vt fuperare obiecta possis pericula. Serenis valet gaudiis de te mihi

Tandem

Da, precor, amplexus, haefuraque verba relinque Auribus, et dulci iam nunc preme lumina dextra.

335 Tali-

Tandem aliquod pulfa curarum nube ferenum Vidi, fortunae verba dedique meae.

Idem 1. Trift. 111.

Vt tamen banc animi nubem dolor ipfe remouit.

Bulagus. Non cepit Poetze mentem Bulgeus, cum ferena hic non fint gaudia, et boni nuntii a filio accepti, sed dies seroni, quos Alcimede in Theffalia manens, videns, non ideo credet, nullam tempestatem in ea parte orbis elle, in qua Argonautae oberrarent, sed semper rimebit filio suo nauiganti, etsi domi fint dies ferenistimi. ita primum ferenum lib. II. 403. pro primo die apto nauigationi. Sucton. Aug. 94. repente liquido ac puro fereno. Iul. Obseq. cap. Lv. Narfiae fereno nimbi orti et bomines duo exanimari. vbi vide Scheffe. rum, et apposite ad nostri senium Statius lib. III. Silv. 1. 81.

Laesique sides reditura sereni. Et eleganter Calpurn. Ecl. v. 46. Lucan. 1. 530. Claudian. 1v. Cons. Honor. 425. quae fraus insida sereni. et Bell. Get. 49.

Aut coniuratum querimur splendere serenum.

Credere vero ferenis eleganter etiam dictum, ad exemplum Maronis IV. Georg. 192.

- Aut credunt coelo aduentantibus austris.

Et Ouidii II. Fast. 453.

Orea dies fueris: tu credere define ventis.

Perdidit illius temporis aura fidem.

vid. Marcil. ad Tertul. Pall. cap. 11. p. 37. Ingrata vero acute dictum, quia incredulitate sua nihil debebit serenis diebus in Thessalia, qui spem ipsi facere sereni possent etiam in ea parte orbis, qua ferantur sine periculo Argonautae, et promittere bonam nauigationem, Burm.

v. 333. Da precor amplexus, baefuraque verba relinque Auribus] Morituri suos prius amplexabantur, et extremum alloquebantur, dum poterant. Seneca in Medea act. III. Sc. 11.

Suprema certe liceat abeuntem loqui

Mandata, licear vleimum anplexum dare.

Lucanus lib. III. 746. 747. Elegans et eruditus Poeta Sanazarius lib. I. eleg. III.

Atque anima tecum iam fugiente loqui.

Tibull. lib. 1. eleg. 1.

Te spectem, suprema mibi quan veneris bora,

— Te tencam moricus deficiente mann.

Confer quae huc facientia conflipauit sedula Musarum apis, Ian. Gruterus lib. Iv. Suspicion. cap. 1. Et adde Nostrum lib. 111. 326. BULAEUS.

v. 333. Verba relinque] Et hoc placuit Statio, qui lib. 11. Silv. 1. 152.

- Tibi ora mouet, tibi verba relinquit. Burm.

v. 334. Iam nunc] Id est praecipe officium, quod absens mihi praestare non poteris, sed in antecessium matris, te non visurae, posthac 335 Talibus Alcimede moeret. fed fortior Aeson Attollens dictis animos: O si mihi sanguis, Quantus erat, cum figuifero cratere minantem Non

posthac oculos preme. vid. sup. verf. 308. Bunm.

v. 337. Signiferum tratera Nifantem] Monuerunt me quidam non indocti, hie non legendum, fignifero cratere Nysantem, (qui fuit Centaurus) ve omnes vulgati habent, fed figniferum cratere Mimantem, cuius Horatius meminit, lib. 111. od. 4.

Sed quid Typhoens es validus Mimas:

Quibus tantisper affensus sum, dum veram lectionem affecutum me putarem; videbam enim haec duo nomina, Mimantem et Pholam, inter se minime cohaerere posse, nifi legeretur, Nec leniore; verum exemplar manuscriptum nactus, in quo haec erat scriptura, figniferum cratera minantem; plane gestiens a priori sententia desciui. Virg. imitatus est, qui Georg. 11. 455. inquit, (vbi vide Heyne, H.)

Bacchus es ad culpas causam dedit, ille furentes Centauros leto domuit, Rhetumque Pholumque, Es magno Hylacum Lapythis cratere minantem.

Pet figniferum tratera, accipio vastum aliquem scyphum, non alium ab eo, quem Quid. x11. Met. 235. in pugna Centaurorum et Lapyth. celebrat.

Forte fuit iuxta signis exstantibus afper Antiquus crater, quem vaftum vastior ipse Suffulie Aegides: auerfaque iecit in ora.

Nam quem hic figniferum, ille fignis exflantibus afperum dicit. praeterea Stefychorus Lyticus scribit, Pholum impleuisse Herculi trium lagenarum craterem, quem ipse prius obbibiffet, amplius fuerit oportet, qui quatuor er viginti fextarios caperet: verba adscribam.

Enucler de Aufthr, démas Superger ůς Τειλάγυνον. Mier laigiper. , to la of auglbyus bid. negásus.

Meminit et eius crateris Statius, quem duo inuenes vix portabant, et hinc illud luuenalis est, x11. Sat. 44.

- Vrnae cratera capacem Et dignum sitiente Pholo.

Vt monuit Iunius IV. Observ. 5. CARR. Adseruit hanc lectionem Gronouius noster Observationum libro IV. cap. xvII. in primo Vaticano, figniferam Sinain. mendosssime, quo et alii duo eiusdem Bibliothecae adludunt, figniferam fin aut. Carrionis liber, vt expreilimus. Ceteri codices, tam editi, (Bonon. Ald.) quam scripti, fignifero cratere, quod et mihi mutare religio est, cum meminerim horum Maronianorum Georgicon secundo, v. 455. fqq. sic noster v. 572. Pro minantem perperam codices nonnulli, nifantem: nec felicius Baptista Pius, Mimantem: ad Pholum enim haec referenda. etiam, Quantus eram, idque tertius Vaticanus confirmat, infra

Qualis eram, nondum vinclis es carcere clausus. G

HEINS.

Non leuiore Pholum manus haec conpescuit auro!
Primus in aeratis posuissem puppibus arma,
340 Concussoque ratem gauderem tollere remo.
Sed patriae valuere preces, auditaque magnis
Vota

HEINS. Nifautem etiam noster codex. Burm. etiam Bonon. nifatem cod. H.

v. 338. Non leuiere auro] acque magno et graui pocule aureo, quam Pholus tollebat, vid.
lunium lib. Iv. cap. v. BuLAEUS. Vid. supra ad vers. 148.

v. 338. Tolum] Tholum, nomen itidem alterius Centauri, quem cratere confecit Aelon, ex. Bon. sed Pholum cod. vti coniecit. Pius. H. Sic libri vulgati et manuscripti, sed cum nusquam de Tolo legatur, libenter hac in parte subscribo Sabellico, et cod. Lugdunensi, qui legunt Pholum: praesertim cum et Acton et Pholus illi bello interfuerint. Originem vitii hanc fuisse existimo; cum scriptum esfet, Folus pro Pholus, (veteres enim promiscue f. et pb. vtebantur.) fuerunt, qui non f. sed e. esse arbitrarentur. Nam in veteri meo codice, forma huius literae quam fimillima est litera f, et Folum in Tolum permutarunt, nec obstat his quod Ouid. Theseum craterem illum in alium coniecisse dicat: Virgil. vero Hylaeum Lapythis, (quemadmodum Valerius, Pholum Aesoni) minitatum scribat; sieri enim potuit, vt dum plures minitarentur, vnus tandem coniecerit. Quod autem verbum minandi iunxit acquirendi casui; id et Poetis et Oratoribus familiare est. Cic. Tusc. primo c. 43. Theodoro cum Lifymachus Rex crucem minaretur, istis quaeso, inquit, borribilia minisare purpu-

ratis suis. Horat. Od. 1x. Epod. 7. minatus vrbi vincla. CARR. Pholum Aldi et Gryph. Edit. nec leuiore manus Pholum MSS. quem vidi. Burm.

v. 340. Tollere remo] pellere reme Turneb. in Aduers. correxit, sed inuitis et libris, et Carrione atque Heinsio, qui laudauit loc. 111. 471. ac Lucan. 111. 526. HARL. Recte nil mutant viri docti, remigando enim fupra fluctus nauis erigi videtur, fic fere inf. v111. 328. Sic apud Curtium lib. IV. 3. legendum cenfebat Heinfius, tamen remis pertinacius exerberatum mare, veluti erigentibus nauigia classicis, cessit: vbi vulgati habent, eripientibus. agitur vero de tempestare quae connexas naues in profundum ferebat: et hinc Graeci in hac re verbo ávzelesiv faepe vnintur, vt dναφέςειν κώπας Thucydid. 11. 84. quod videndum an huc facere posiit. sed frequentius d cunt Poetae, aequor etiam tolli remis, vt inf. 111. 472. acquora pellore tollunt. Vt avapigeiv Too naudava Polyb. lib. 1. 60. Pellere et pulsare aequora remis millies quidem occurrit, vid. ad Ouid. v111. Met. 103. fed licet haec verba saepe apud Nasonem et alios commutari sciam, hic tamen contra libros nihil puto nouandum. BURM.

V. 341. Valuere preces] Ouid. 2111. Met. 128.

Si mea cum vestris valuissent vo-

Sic

Vota deis. video en nostro tot in aequore reges, Teque ducem: tales, tales ego ducere suetus, Atque sequi: nunc ille dies, (det suppiter oro) 345 Ille

Sic valere regando idem II. Met. 183. Bunn.

v. 342. Deis videam nostro] Vs dens nostro tot in aequore reges codex Carrionis, qui id probat. Aldinus, videam vs. aliae editiones, videam nostro, vel, video; quod postremum ex coniccura est Bapt. Pii. pr. Vaticanus, vs deque; tertius et quartus, vs deque; tertius et quartus, vs des fecundus, videam, corrige, video en nostro tos in aequore reges. diximus ad Ouid. Metam. vs. 650. sic supra resticuimus, vets. 226. cerno en thalamos ardere ingales. et insta vers. 639.

- en quanto fremitu se sustulis Aegon.

HEINSIUS. Ad Ouidium Heinfius, nostrum aequor, explicat, quia eius aperti gloria lasoni debebatur. vs dent noster codex. Bupm, sic quoque cod. noster collatus. deis. videam nostro Bornon. reges, h. e. Minyas, heroas, duce lasone, ad egregium opus adniti. HARL.

V. 344. Atque sequi, nunc ille dies det supiter oro Ille super]
Perplexa nonnihil haec sunt, deinde cum tales se duxisse iam dixerit, vitiose decrescit oratio, subiungendo, asque sequi. hoc enim aut të ducore praeponi debuit, aut omnino tolli, primus Vaticanus, Adque sequi. quid si segas?

Desque sequi nunc ille diem, des Iupiser oro,

Ille super.
Super pro insuper, praeteres.
(Pius interpretatur, superest, aut
Supersis). Ille supiser Maronia-

num quoque est; Aeneidos vii. vers, 110, ex optimis membranis,

Fic Inpiter ille monebat.
Vbi plura ad rem adnotamus.
eodem libro.

Hand paser ille velit fummi regnasor Olympi.

Fuit, cum corrigendum arbitrarer; Seasque equidem nunc ille dies (det lupiser oro) Ille super.

HEINSIUS. Peccasse hic mihi vir egregius videtur, vt faepe, nimia nouandi libidine, qua acute nimis verba Poerae expendens, decrescere orationem purabat. Quid? non saepissime praepostero illo ordine Poetae et oratores vti sciebat? sed non opus eo commento: nam qui decore magis hic Aesonem verba facientem inducere poterat Flaccus, et generosi animi signa edere, quam vt se et sequi praestantes laude viros, et etiam ducere folitum affirmet. sic ipse lason, quamuis dux, meliori se non negat parere, lib. v. 490. apud Statium vii. Theb. 375. Etheocles,

Mognanimi reges, quibus band parere recufo Ductor, es ipse meas miles defendere Thebas.

Vnde et confici posset ordine haec Poetae verba procedere, praecipue si, quod supra iam notauimus, reges veteres, magis primos inter proceres fusse, quam, vt hodie, imperiose illis dominantes cogitemus. et hinc saepe colores duxerunt alii in laudanda G 2 mode.

THE PARTY OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF TH

345 Ille super, quo te Scythici regisque marisque Victorem, atque humeros ardentem vellere rapto Accipiam, cedantque tuae mea facta iuuentae. Sic ait. ille suo conlabsam pectore matrem Sustinuit, magnaque senem ceruice recepit. 350 Et iam finis erat: Zephyrumque ratemque mo-

Soluerat amplexus tristi tuba tertia signo.

Dant

men. Paneg. Constant. cap. xviii. Quid multa? confitendum oft, imperator, boc tuo vigore corporis, boc mentis ardore laborasti interdum, ve, quem ducebas, sequereris exercitum. Pacat. Paneg. Theod. cap. xv. bis te viris semper dedi-Bi, quod adfestare publica deberet imitatio, qui quam faciles tibi fuissent sequacesque discipuli, tam ceteris expetendi effent magifiri. vbi nollem Barthium lib. xxiv. adv. 2. eiicere to fequaces, vt glossema. Plinius lib. viii. Ep. 14. de militia togata. Inde Adolescentuli statim castrensibus stipendiis imbuebantur, vt imperare parendo, duces agere, dum sequuntur , adfuefterent. et nequam ille Encolpius apud Perron, cap. xcix. vel fequimini me, vel, fi manultis, ducite. Dicator apud Liuium vii. 15. ad Tullium, Etquis fequeretur corum, qui modo ducturi fuerint. Marcellus apud eumdem ad milites lib. xxiii. 45. bine vos ex tam opulenta vrbe praeda spoljisque onustos vel ducam quo voletis, vel sequar. Coenus apud Curtium lib. 1x. cap. 3, 5. si perseueras, inermes quoque es nudi et exfangues, vecumque tibi cordi est, sequimur, vel antecedimus. Velleius II. 125. defuit qui rempub. duceret, non qui sequere-

moderatione Imperantium. Eu- tur. Nimit forte sumus, sed tot loca oftendunt nostrum, quasi ex formula loquentem, minime esse sollicitandum. Insolentiae et superbiae contra vocem plenam Lacedaemoniorum nobis dat Arrian. de Exped. Alex, lib. I. I. qui Alexandro petentia ve dux in patris locum Graeciae constitueretur, respondent, #9 είναι σφίτι πάτριον Επολμθείν Ελλοις. an, autos ander Tenyeragan, non esse sibi patrium alios sequi, sed alios ducere. Burm.

v. 347. Cedantque] Cedamque Vostii Cod. Burm.

v. 349. Senem] Senex de foe-Turneb. lib. xxx11. cap. xv. Bulaeus. Ego Senem de Aesone cum Pio caperem, vterque enim parens in amplexus lasonis ferebantur. et dum collapsam matrem pectore fouet lason, Acson ceruici eius brachia iniicit. confer. Apollonii lib. 1. 268. De voce vero Senex vide plena manu copias eruditae elegantiae praebentem Broukhusium ad Tibul. I. VII. 88. magnam cervicem lasoni vt heroi tribuit, de quo vide, quae notamus ad Albinov. in Drus. 224. et inf. 658. Buzm.

v. 351. Solverat amplexu] Ica vet. cod. Carrion. morantis folu. amplexus Bon. Ald. al. in quibus-

Dant remo fua quisque viri, dant nomina transfris. Hinc laeuum Telamon pelagus tenet: altior inde Occupat Alcides aliud mare: cetera pubes

355 Dividitur, celer Afterion, quem matre cadentem Cristatus gemino fouit pater amne Cometes,

Segnior

dam est morantes, fed idem est. H. Pius et Maserius iam morantis ceperant acculatiuo casu, amplexus enim illi et oscula morabantur muigationem. ita ofcula per longas immere pressa moras. Quid. 11. Ep. 94. vide eumdem Ep. v. 45. et legg. Burm.

v. 352. Dans remo sua quisque tiri, dant nomina tranffris | Duplex poffet Argonautarum hinc class statui, yt quidam remis impellerent nauem, alii in tran-Aris reliqua ministeria expeditent. vel possent per in dia dueste capi, vt in transfris sedentes ordine remigarent. dant nomina autem posser ita capi, vt sorti suefit commission, quo ordine sedetent. ita certe lason apud Apollon. 1. 357.

ŰTRÁ TE TÉVTE 'Ετλίμενοι πεπάλαχδι κατά κληΐδος ίρετμά.

Arms antem omnia imponentes rewes per transtra fortiemini. Quamvis noster rationem roboris et victutis potius habitam fuisse hgnificet, cum Telamon et Hercules primum locum occupent: et hipe dare nomina a delectu Romanorum rectius cum Pio deducas. fic lib. v. 118. none nomina de supplemento dicit. vide et Livium 11. 30. x L 11. 32. et paclim, Bur M.

v. 353. Hinc laenum Telamon pelogus tenet | Laeno pelago Oxozientis liber; quomodo Grono-

cap. xv11. confirmant tertius et quartus Vaticani. in primo, luvom pelagus. HEINS.

v. 354. Aliud mare] Aliud, quod ex aduería seu dextra parte est, accipe: id enim notat. Plaut. Mostell.

Quo nemo adaeque innentute ex omni Attica Antebac est babitus parcus nec magis continens, Et nunc in aliam partem palmam

poffidet. Vid. Guil. Canter. I. nov. left. IO. ZINZERL.

v. 355. Celer Afterion] Statius IV. Theb. v. 723. Et nunquam in ripis audax Erafinus, et aequus Fluttibus Allerion. Ibid. v. 121. Ques celer ambit Asterion. Vide Apollon. Rhod. lib. 1. vers. 35. WEITZIUS.

v. 355. Quem matre carentem Cristatus gemino fouit pater amne Cometes] Matre cadentem Barthius ad illa Claudiani libro primo in Rufinum vers. 92. de matre cadentem Suscepi. Heins, carentem Cleneus gem. exempl. Bon. HARL.

v. 356. Cresbaeus gemina] ego secutus Orpheum, Penens logo. Prus. Allufum est ad nomen cometae. nam, vt ait Plinius, Cometas Graeci vocant, nostri crinicas, stellas horrentes crine fanguinee, hos versus ve plerosque alios, quos longum effet adferre, ex Apollonio transtulit, (quos Heinfius quoque polea vius ad Liuium libro xxvii. laudat, id eo hic omiti. HARL.) Quam-G 3

Segnior Apidani vires vbi fentit Enipeus: Nititur hinc Talaus, fratrisque Leodocus vrguet Remo

Quamquam nullum addit Cometae epithetum; cur vero a nostro dicatur Creeneus aut Claenacus, a Claenaco promontorio; vt alucinatur Maserius, (quem multis refutat vituperatque Balbus, qui Chreshwus contra cenfet legendum esse. H.) certe non video. quare seruaui vet. cod. lectionem, cristatus: si quis alteram priorum malit et solidam rationem attulerit, cum illo non pugnabo. CARRION. Cristanus est ex codice Carrionis, quod tamen mendosum videtur, primus Vaticanus, Crestus. Forte, Pirefius. nam Crethaeus, quod in vulgatis libris est, ferri non potest. sed nec Maserii coniecturam probo, Clenaeus reponentis, a promontorio Clenaco, nec probandum 70 Peneus Baptistae Pii, qui non deesse affirmat corrigentes, Caesaeus. Pirefius cur videatur scribendum ex Apollonio et Orpheo liquebit. Apollonii locum nofter aemulatus eft.

βα Κομήτης
Γείνατο δινάεντ () - 1φ' () Δαειν 'Απεδανοΐο
Πιρεσίας, 'Υρε (() - Φυλλήθε Αγχόθε
ναίαν.
'Ενθα μλν 'Απίδανός τα μέγας καὶ
δτος 'Ενιπεὺς
"Αμφω συμφορέονται ἀπό προθαν
εἰς ἐν 'Ισντες.
Νας abludunt illa Orphei.
'Αςαρίων δὲ δπέρησε πάις αλεινατο
Καμήτω,
Πιρεσόην ός δναιον ἐπ' 'Απιδανοτο
βαιθροῖς
Είννοιὸς μίσγων ξυνλν ρόον εἰς άλα
πάμπαι,

"Haute de 'Aregime Lutogedde, Se

Hyginus in Catalogo Argenautarum: Afterion Pyremi filius, maere Antigona Pheresis filia, ex vrbe Peline. Alii aiunt Prisci silium whe Pirefia, quae of in sedicibus Phyllaei montis, qui est in Theffalia. quo loco duo flumina, Apidanus es Enipeus, separatim proiesta, in unum conueniunt. quae ad verbum fere ex Apollonio transcripta, sed vnde depromserit Piremum Asterionis patrem, haud scio, certe Apollodorus quoque filium hunc Cometae facit. Stephanus Byzantinus, Πειρασία, πόλις Μαγνητίας, τὸ lavindy Meigneieus; üs Togieus na Τσιεύς. τ' Βηλυκόν Πειρασίς. λέγε-TOU RO WEIGHEIDE Pro Cristatus, quod est in Carrienis libro, Prisfius etiam reponi possit, literis transpositis, nam e et i facillime confunduntur, in verustis quidem Valerii exemplaribus paffim; fic fupra, ve dene, pro video en, et alias saepe. Pirafia et Piresia dixere veteres promiscue. Crestus, pro Presius, vel Piresius veterrimum Codicem Vaticanum. vti iam dixi, occupauit, quae mutatio non est nimium audax. Norunt quippe illi, qui prisca exemplaria triuere, primas literas vniuscuiusque vertus frequenter depravatas elle, quod minio describi solerent, ac facile extererentur. Atque haec hactenus. si quis 70 Cristaeus tuetur mordicus, ita dicum capiat, quomodo apud Maronem, Cristasus Achilles. Pro fouis etiam legendum puto, lauit. Heins. Cristatus defendit Barthius ad Stat. IX. Theb. 321. et 414. vbi tamen male colligit Cristatos fluvios a Poets

Remo terge sui, quos nobile contulit Argos. 360 Hinc quoque missus adest, quamuis arcentibus Idmon

Aliti-

Poeta fingi, cum Cometen fuisse Certe Statius lib. 1x. 429. Auuium noster non dicat. Afterione vide in Catalogo, Heinsii coniecturam Pirefius rescribentis, verosimilem ideo putem, quia vibs Peirefias etiam Afterione dica fuerit. vide Holstenii notas in Stephan. in Asterione et Peirefius. Cretheus etiam noster codex, quod pro Cretbeins effet capiendum. si Asterionis pater Pyretus, et ille filius Pheretis, hic autem Crethei fuerit, vid. Catalogum, Fouis vero tueri poffet imitatio Statii lib. 1. 60.

Si me de matre cadentem Fonisti gremio.

In tota autem periodo requiritur verbum, quo, quid egerit Astezion, fignificetur. quare forte legendum, fedet Afterion. ad remum nempe. Burm: id verbum ez diniditur exauditur,

v. 357. Segnior Apidani] Rationem, ob quam segniorem dicat, superius retuli, quas enim alii vires dant Apidano, eas Strabe tribuit Enipeo, vt sit plane credendum, alterum alterius concursu et concitatione egere. de hoc Apollonius;

EASE MAN , VERSERY, ARE WEER, δίος Έππούς, "Appa ouphociorras anthrester ale Ly Ibyrec. CARR.

v. 357. Vires vbi fentit] Vires vocat cursum rapidiorem ex adfluente aqua. Guntherus Ligur. 11. 413. nescio un hine sumferit.

Tum vires praebebat biens, asque SHEETS! VAIGS.

Frater sacitas Asopus eunsi Conciliat vires, et biulcis flumi-RA VERIS

Suggeris.

Opes dixit noster lib. Iv. 720. Sentis vero elegans; vt nauis dicitur fentire ventum, cum propellitur, lib. vi. 666. Lucan. III. 236.

Vastis Indus aquis mixtum non sentit Hydafpen. Bur m.

V. 360. Hinc quoque missus adest 1 Non quali ab aliquo missus, sed ita loqui amant, vt originem et natales indicent; et ipla patria dicitur mittere viros. infra 474. de Iphiclo. libr. vt. 312. Vid. et v1. 406. Ouid. v111. Met. 308.

Es missus ab Elide Phylens.

Et sic Lucan. vii. 229. et loseph. Iscan. Vi. 498. et plurimi. in Coki codice erat, bic queque. Bur M.

v. 360. Arcentibus alitibus] Quamuis aduersa auspicia nanigationem diffuaderent. lib. vi. contrarium habetur: diis melioribus. Bul A Eus.

v. 360. Idmon] Sic (Bonon.) vtraque Veneta. Carrion, Idas. fed ille demum nouissimus conscendit aequor vers. 460. et pro hac lectione pugnant illa, quam-Idmon vis arcentibus alitibus. enim, Apollinis et Cyrenes, Nymphae filius, Argiuus, non Idas, vates fuit. Senec. Med. verf. 652. adde fupra 228. fqq. ZINZ. Idas codex MSS.

v. 361. Sed surpe viro simuisse fueura) Statius vill. Theb. 182. de Amphiarao,

G 4

Hee

Alitibus; sed turpe viro timuisse sutura.

Hic et Naubolides tortas consurgit in vndas
Iphitus; hic patrium frangit Neptunius aequor,
Qui tenet vndisonam Psamathen, semperque
patentem

365 Taenaron Euphemus: mollique a litore Pellae

Hos quoque bellorum casus nobisque sibique
Praescieras, et (quanta sucro sub
peltare virsus)
Venisti tamen, et miscris comes additus armis, Bura m.

v. 362. Infurgit] fic Bon. H. Confurgis pr. fec. et quartus Vaticani cum Regio, bene. Naubolides etiam, quod perperam ex fuo codice murauit Carrion: nam a Ναυβδλος Naubulus, vt a Ναυβολίς Naubulus, Heins. Confurgis etiam Coki codex.

v. 363. Iphirus] Male Lugdunenfis, Argentoratensis, et Parifiensis, Iphirus; cuius nec Apollonius, nec Orpheus, nec villus denique alius Poeta meminit. Hic vero Naubuli filius fuit: sic enim vet. codex, non Naubolum vocat. de illo Papinius; vit. Theb. 353. CARRION. Iphirus iam in editione Pii legitur, qui lapsus operarum sequentibus imposuit. Burm. Iphirus recte quoque Bonon. H.

v. 363. Frangir acquor] remo scilicet propellens nauem. vt vIII. 353. Silius xI. 492.

Es simul adductis percussa ad pectora tousis,
Centeno fractus spumabat verbere pontus.

Et lib. VIII. 427.

Non nequore verfo Tom creber fractis albefcis fluctus in vadis. Claudian. 111. Cons. Honor. 56.

Fregis Hyperboreas remis audacibus vudas.

vid. Barth. ad Stat. viii. Theb. 461. Burm.

v. 365. Eaphemus Polyphemus hic est Apollonio 1. 179. SCHOTTUS. Vide Catalogum in Eupheno. femper patentem vocat Taenaron, quia ibi hiatus et antra erant, per quae ad inferos aditum dari credebant, vt notifimum, videtur autem noster illa Virgilii vt. 129. in animo habuiste, licet de alio illa aditu ad inferos capienda,

Noctes atque dies patet atri ianua.
Ditis.

Taenaros autem Euphemo parebat Nepruni filio, nam illi Deo facra erat. vid. Apollon. 111. 1239. et Pindar. 1v. Pyth. 309. Burm. Pjām. h. e. fontem apud Thebas. H.

v. 365. Pellae 3 Cum nec Orpheus, nec Apollonius vilatenus de hoc Deucalione meminerint, nonnullis arridet haec lectio, gravibus auctoribus fulta, mollique a lisora Pellenae Afterius. vt sit versus Hypermeter, vna auctior syllaba: quam sequens atterat, vt in illo Virgil. Georg. 11. 69. Arburus horrida Et steriles plaumi etc. quod Euripides et Graeci Poetae passim faciunt, Asterius vero Philaci et Clymenes stater Alcimedea, matris lasonis, quare

Deucalion certus iaculis, et comminus ense Nobilis Amphion; pariter quos edidit Hypso, Nec potuit similes, voluitue ediscere vultus, Tum valida Clymenus percusso pectore tonsa, 370 Fra-

iure nepos Asterii Iason credi potest auunculum non omisifie, de eo Orpheus vers. 214. Quae quidem sententia quamuis appofite tum menti auctoris, tum decoro competere concinereque videatur, nihil tamen aufim detorquere codicem, quoniam in priscis exemplaribus Deucalion habetur, et in peruulgatis. Legendum tainen Afterium docet Orpheus, qui Amphionis fratrem appellat, nist libet credere Valerium consulto alteri fratti mutaffe nomen. Pius. Cum quatuor hoc nomine vibes Stephanus recenseat, de Achaica hic Maserius explicat. sed cum Dencalion frater fuerit Amphionis et Asterii, lique ex Pellens Achaica venerint, teste Apollon. 1. 177. malim eam intelligere, fe πότε Πέλλης πατροπάτως έπάλισσες ent toper diversers. Quod exprimit Valerius per molle litus, id est leuiter et molliter decliue. non rupibus praeceps, aut arduum, vt ita mollia fastigia, molles clinos et fimilia dici optime oftendit Barth, ad Stat, vr. Theb. 260. et 714. vel, vt Pump. Mel. 1. XIX. molle et arenosium litus dixit, Scholiastes vero Apollonii hanc vrbem, vt Achaicam, in Thessalia ponit, quam distinguit ab Arcadica, quae Pallene dicitur. confusa Theffaliae et Peloponneh loca vidimus fupr. ad vers. 140. Thessalicam Pelinnam illustrauit Salmasius Exercit. Plinian, pag. 608, et post Holstenium Iac. Gronouius ad Arrian. de Exped, Alex. lib. 1, cap. vii.

castigat interpretem, qui pro Pelinna Pellam vertit, et posset hic Pellae esse secundus casus conditoris, qui Pelles et Pellas dicitus antiquis. Burm.

v. 366. Cereus iaculis] infra vers. 437. et Weitz.

v. 368. Nec potnit similes voluitue ediscere vultus] De eiusmodi hominum similitudinibus notabilia narrant Plinius lib. vrr. cap. xrr. Solinus cap. v. Aristoteles de Natur. animal, vr. cap. vir. Lastantius de Opif, cap. x 11. Plusarchus de Placit. v. cap. x11. Lucretius lib. IV. Valerius Maximus lib. 1x. Baptista Campofulgosus memorabil. lib. 1x. cap. xv. Bulaeus. Valuitue Regius; sed frustra. Claudianus in re fimilia

- inunt ipfe Tamontem Error, et ambiguae placet ignorantia matri.

de Castore et Polluce. HEINE. Pius restatur, in emendatis codicibus legi, educere. sed fruitra. error enim ille ob fimilizudinem melius per verbum edistere oftenditur. Virgil. v., Aeneid. 755. Venientum discere vultus. Indula gent vero saepe in hae re ingenio suo Poetae, vid. Sil. 11. 637. Stat. v. 227. et v. 337. et Quin-Off. decl. virr. 3. adi Barth. ad Stat. IX. Theb. 295. et xxxv. Ad. 20. Valuitue est eriam in nostro codice et Coki, et ita Voisius in ara codicis sui. Burm.

v. 369. Valida Climenus } Stephanus Niger, ex Pautania Climenum quendam nominat Arcadie filium, ab Hercule Idaeo GS

370 Frater et Iphiclus puppim trahit: et face saeua In tua mox Danaos acturus faxa, Caphareu, Nauplius: et tortum non ab Ioue fulmen Oileus Qui gemet, Euboicas nato stridente per vndas: Quique Erymanthei sudantem pondere monstri 375 Am-

oriundum, qui ex Creta in Graeciam venerit, et certamen renovarit, statueritque aram Herculi auo. Idem habet Solinus de Iphielo (vbi, veluti et hic, veteres quidam libri habent, Ipbitus,) qui certamen Olympiacum, quod Hercules in honorem ataui materni Pelopis ediderat, instauravit post excidium Troize, anno 480. Apollonius Clytum quendam nominat, Climeni non meminit. Iphiclum autem lasonis auunculum fuisse canit. CARR. Coki cod. et Pii editio, Climemus, sed ille in notis Clytium il-Justrat. Burm. Clytius Bonon. Ald. et altera Veneta, HARL.

v. 370. Trabit] Mallem, rapit. Aldus hic, omissa voce frater, habet

Iphitus et puppem trabit : et face

Sed lunta, Frater et Iphitus. Burm. frater et Iphiclus Bonon. HARL.

v. 370. Face fueua] Heinstus in Oxoniensi reperit, ldeus, id est, noxia, fallaci. vid. Heins. ad lib. 1v. 540. ita ignis fallax de hoc ipso Senec. Med. 657. et fallax Capbareus Agamem. 560. eodem modo Stat. v. Theb. 307. Non maris incursu, non boste, nec setbere laeno. Et Virgilius x. 275. de Sirio. Lacuo contriftat lumine soelum. Vbi Seruius nonium explicat. facuus vero et laenus confunduntur saepe, vt inf. 111. 391. Sil. v. 661. et alibi. sed nibil ta-

men temere mutem, cum fax haec faena, quia exitii caussa tot nauibus et viris fuit, reste dici posset. ita faeuum aurum lib. v. 370. et noster amat hanc vocem. Burm.

v. 371. Capbaxeu] Capbercu primus et quartus Vaticani. quomodo et in Nasonianis membranis frequenter scriptum obseruaui. HEINS. vide Ouid. Trift. 1. 1. 83. v. 7. 35. et quae ibi notaui. H.

v. 372. A loue] Ab meliores editi. vid. ad Ouid. I. Fast. 236. hoc addit, quia a Minerua fuit tortum, vid. Virgil. 1. Aeneid. 42.

et ibi Seruium. Burm.

v. 373. Nato Bridente] Aiace querente fata sua: vel stridente nato, vulnere Aiacis filii emittente stridorem ex plaga, sanguine auras terebrante: quod vix placet: vel fulminis vi in aquis luctantis. Prus. De vulnere non displicet explicatio. vt lib. 111. 278. et adbuc stridentia prensant vuluera. Burm.

v. 374. Sudantem pondere] Cum in vtroque Parisiensi et Veneto (et Bonon.) legeretur, fudantem, vitio librarii Argentoratensis itreplit, fundantem. id observans Gryphius, et qui eum secuti sunt temerario quodam cassigationis genere, substituerunt, fundantem pondere, quod iam omnibus vulgatis codicibus turpissime inhaeret. CARRION.

v. 375. Amphitryoniaden Togeco limine Gephens Innie] Fonis Bulaeus,

375 Amphitryoniaden Tegeco limine Cepheus
Lunit; et Amphidamas, at frater pleniorannis

Maluit Ancaeo vellus contingere Phrixi.

Tectus et Eurytion seruato colla capillo,

Quem pater Aonias reducem tondebit ad aras.
286 Te quoque Thessalicae, Nestor, rapit in freta

Fama; Mycenaeis olim qui candida velis

Aequo-

Saeus, sed male. apud Nasonem lib. t. Cons. Phil, prosa I. colore Met. XI. petit wrbe vel agro Se viuido atque inexbaussi vigoris, iiuet. male limite Columbus, vid. quamuis ita aeui plena foret, va ad Ouid. Ep. 11. 55. Heins. nullo modo nostrae crederesur astatis. Iohan, Ianuens, in Catholico. notis non reperi illud fonis. Annosus ab annus, dicitur annosus Burm.

v. 376. At frater] Vulgati

As frater plenior annis
 Matuis Anchaeos vellus consingers
 Phryxi,

De Lycurgo sermo est. legerim itaque plenior annis auctoritate Apollonii 1. Arg. 165. τῶν ἄμφω yrurde mesyerese. altero versu Ancocon legit tueturque Laur. Balbus. Turnebus vero, Ancaes lib. xx11. adv. 28. nam editur Turnebi plerumque Anchaess. interpretationem assegui se posse negat Carrion, cum Ancaeo dictum fit pro per Ancaeum filium. Plenior actis scripti SCHOTT. vetustiores, et Ancaes, quod Turnebo venerat in mentem. Lyeurgus fratet natu maximus Amphidamantis et Cephei domi manlit, vt parentis sui Alei, senio confecti, curam haberet, misso in expeditionem filio suo Ancaeo. rem docet Apollonius lib. t. vers. 161. et sequentibus. Plenier anmis tuetur Schottus Obferv. libeo ii. cap. xxxix. et liv.

vinido atque inexbausti vigoris, quamuis ita aeui plena foret, ve uullo modo nostrae crederetur actaeis. Iohan. Ianuens. in Catholico. Annosus ab annus, dicitur annofus, a, um, plenus annis. Bunm. cod. MS. ET frater etc. ancaeos quoque ex. Bonon. vti edd. pr. docta vero manus correxit ancaeum, et Ancaeum fine Ancaeon, graeca adcufatiui terminatione, tuetur Balbus qui hunc locum copiose explicat, et sensum esses frater, ait, fine Lycurgus, qui plenior annis, i. e. illis natu maior erat, maluit filium suum Ancaeum inter Argonautas mittere, quam iple actate grauis ad vellus aureum proficifci. Bulacus probat Schotti emendationem: "parum autem, inquit, refert, Ancaeum fiue Ancaeo legas: nam verbum contingere verique cafuum fensu eodem iungi potest." Carrion probat lectionem cod. sui, plenior actis Maluit Ancaeo. HARL.

v. 378. Serusto capillo] Id est ex voto, vt aleret, donec saluus rediret, paullo aliter hoc verbo vittur Statius vt. Theb. 178. Neque enim illa comas, nec pessona fernat. Burm.

beo 11. cap. XXXIX. et LIV. V. 382. Nec flantes mirabere HRINS. Et recte, its Boethius mille magistros] Heinsius in codice Aequora, nec stantes mirabere mille magistros.
Hic vates, Phoebique fides non vana parentis,
Moplus; puniceo cui circumfusa cothurno
385 Palla imos ferit alba pedes, vittataque frontem
Cassis, et in summo laurus Peneia cono,
Quin etiam Herculeo consurgit ab ordine Ty-

deus,

Neli-

dice suo variis coniesturis tentauerat haec verba, sed quas induxit, pro magistros etiam carinas videtur volusse, quia proprie stare naues dicuntur: vt supr. vers. 98. et passim alibi. sed magistri sunt nauium restores, de quibus ad Petron. cap. Ct. ita noster infra. 465. et saepius. Quidius 1. Art. am. 6..

Tiphys in Haemonia puppe magister eras.

Stantes veto moram, quam in Aulide traxerunt Graeci, antequam ad Troiam nauigatent, notat. nec mirabere veto dixit, quia iam expertus tem nauticam, bellicas illas naues, non v rem novam, cum admiratione esset spedaturus. ita de hac Argo Quid. II. Amor. x1. I.

Prima malas docuit, mirantibus acquoris vudis,

Peliaca pinus vertice caesa vias. Ad cuius exemplum Claudian. 11. in Eutrop. 163.

· Cornua cana gelu mirantibus extulis vudis

Hebrus.

Iterum Ouidius VII. Met. 199.

Quorum ope, cum volui, ripis mirantibus, amnes
In fontes rediere suos.

Et noster mirantes umbras IV. 313. Burm.

v. 383. Hie varis] Ita vetus codex, alii omnes, bie vares. CAR-

BION. Vases fide vetustiorum editionum scripsi, male alii, useis. Voss. Malo, Hine. Heins. Vases sine dubio: quia enim varies erat, argumentum hine certum erat esse filium Phoebi. vid. ad Ouid. XII. Met. 365. bine etiam legit Pius. BURM. Hine quoque in ex. Bonon. esse videtur. editum quidem bic, sed cum lineola supra i. idem vero vases quoque. HARL.

v. 385. Palla imos firis ima pedes | Sic vetus codex. vulgati,
Palla imos feris alba pedes. CARRION. Perperam Carrionis liber, Palla ima. fed nec seris rofingendum. Propertius pari modo.
HEINS. Tibul. 111. IV. 35.
Ima videbasur salis illudere palla.
vibi vid. Broukh. fed alba rectum.
vestes enim sacerdorum, et ipsae
vittae albae. vid. Barth. ad Stat.
vi. Theb. 330. et 11. 738. IV.
218. et 1. Achil. 11. et passim.
Burm. vide Opuscula mea vatis
argumenti pag. 492. sq. HARE.

v. 385. Victoraque fronten Barth, ad Stat. III. Theb. 566.
legit, virturque fronte, quia
abfurdum credit, caffide feriri
frontem, sed cur non aeque victae ex casside dependentes frantem fetiant, ac palla pedes? locum Propertii, quem Heinsus
significat, puto esse ex ib. III.
Eleg. xv. 32. Es feries nudos
vesse summer pedes. posset etiam
per

Nelidesque Periclymenus: quem parua Méthone Et leuis Elis equis, et fluctibus obnius Aulon. 390 Cuestibus aduersos viderunt frangere vultus.

Tu quoque Phrixeos remo, Pacantie, Colchos,

per graecismum, taffis vittata. est ipsi, vel legi, cassis, at in fummo eft lauxus P. c. vt ita fianul vatis et militis habitum capice fuo oftencet. Burm.

v. 389. Et leuis Elis equis] Durius paullo videntur tria nomina in is definentia coniungi, prim. Vatic. Felcuis Elis equis. locus corruptus. HEINS. Rarior bacc. locutio, quam explicat Pius, habens equas cursu velocissimas. sed Elis polita pro incolis, aurigis, yt notet Elida agilem, et peritam equos sectore et agitare, ve in Olympiacis ludis, ad quos per prolephm respicit, fieri solet. ita Helenor apud Virgil. 1x. Aeneid. 548. Enfe kuis nudo. fic et noster saepe. vid. 111. 126. 167. 363. vi. 697. et Caltori dat leuem equum lib. vi. 240. vid. Barth. ad Stat. v. Theb. 403. Respondet Graeca vox ελαφεδε, quae et velocitatem et leuitatem, quae ad agilitatem requiritur, notar. Aeschylus Promet. 279.

Rai võr laapeä modi memmyössurer QUEST TELLITER.

Vbi vide Schol, eadem vis in 266 leuis, quo et de velocitate vituatur. Homer, Iliad. N. 158. Sophoel. Antig. 230. Euripid. Alcest. 586. et Apoll. IV. 22. concurlus vero ille syllababet facere locum, nam fimiles plurimi occurrent inf. vers. 797. parens merisis regis fuccedite soctis. ocior beris. Buan. adde supea gladiancur Hieronymi ¥. 169.

v. 389. Obnius Aulon] Obnius frontem capi, vt subintelligatur, fluttibus, tamquam promontorium excurrens. sic de naui Stat. x. Theb. 178.

> Quem penes obuid ponto Prora fuit.

Vid. infr. Iv. 656. Maserius vere explicat de Aulone, fiue Caulonia, in Calabria. sed verosimilius est agi de Peloponness vrbe. duas vero Stephanus recenset, Laconicam et Arcadicam. haec vero ad mare fita effe non potuit. de Laconica capit Pius, quod vix videtur, quia Xenophon lib. III .-Hist. Graec. pag. 491. dicit Agida iter instituisse per Autonem versus Elidem, quare forte regio Messeniaci agri intelligi posset, quae Aulon dicebatur, in qua Olyris vel Olyrus erat sita, teste Strabone libro vIII. pag. 350. et vbi Aesculapii Aulonii fuisse delubrum narrat Paufanias lib. 1v. in fine, hanc vero tractum voluig esse dictum a conuallibus in longum porrectis, qualia loca auadme vocatos apparet ex omnibue Grammaticis Graecis Suida, Hefyth. Etym. M. auctore, Eustathio et aliis, Vt etiam ex Hieronymi versione Onomastici Eusebiani. vbi habet, Aulon non Grascum, ve quidam putant, fed Hebraeum vocabulum eft: appellatur autem vallis grandis acque camperum in is minime suspectum de- stris, in immensam longitudinem se entendens, quae circumidatur, ex veraque parte monsibus, sibi inuicem succedentibus et cobserentibus. lib. II. vers. 60. ie tacitis ratis circa quem locum sudant et di-Duperus editor

Bis Lemnon vilure petis: nunc culpide patris Inclitus, Herculeas olim moture sagittas. Proximus hinc Butes Actacis diues ab oris:

395 Innumeras nam claudit apes, longaque superbus Fuscat nube diem; dum plenas nectare cellas Pandit, et in dulcem reges dimittit Hymetton. Inseque-

editor, et eius aduersarius Clericus in Quaestion. Hieronym. 1. 6. et v. 14. sed facillimo negotio gem, composuit vir doaringe melioris et iudicii subactioris Rhenferd. in exercitat. ii. ad loca deperdita Euleb. et Hieron. 6. 21. et 23. vbi tamen quid indicis auctor nouse editionis operum Rhenferdii velit, non intelligo. qui ita ibi refert ; 'Αυλών 🕒 Eusebii explicatur et emendatur, cum certe Kulur debuisset dicere, non สบังลัง 🖫 . fed genitiuum pro nominatiuo sumsisse viderur. Forte etiam potuit vocari maritimus tradus, tenui limite ve Isthmus protenfus. ita Aefchylus in Prometh. verf. 725.

Ον βρασυσπλάγχνας εξ χρή Лінвски колду ўхнесёў рычытікду. Scholiastes. r' serde & mpor 920 209μον Ικάλοι, et teste Eustathio ad Hom. Iliad. E. 495. Eximunis no mueupung rénes. quem et vide ad Odys. A. 74. et ex Sophocle in Scythis producit Athenaeus. lib. v. cap. III. 'Erentiae audayae. vbi plura de hac voce et eius genere, vnde colligere iam licet, locum hunc vt linguam, quemadmodum et promontoria vocant, procurride in acquora. BURMAN. Auto Bonon.

v. 392. Vifure] Per enallagen, pro vifurus. Mox vers. 393. Mosure. lib. vi. 313. lib. iv. 467. Auson, in Mosella v. 103. Tomrarum. Quae Phrasis est Ausonio frequens, ve norat Scalig. Auson, lect. lib. 1. c. x11. Freher. WEITZ.

. v. 393. Moture [agittas] Merture prim. Vaticanus, an terture? libro tamen Iv. 609. mouere bastam. mota pater incitat basta. Silius lib. 11.

Conceptos arcus moesta ter monis ab ira.

Forte, lasure; vel meriture fagittas. HEINS. Francius miffare coniecerat.

v. 394. Proximus Aegeus) Hoc scioli triviales ita corruperunt. scribendum ex reuerendae verustatis exemplari, Proximus buic Butes. de quo Apollon. 1ib. 1. 95. Prus. Huic Aegens ex. Bon. Actneis h. e. Atticis v. interpr. ad Virg. 11. Ecl. v. 24. HARL. Attheis cod. MS. noster. Huie etiam editiones. Burm.

v. 395. Nam clandis] Iam cod. nofter. Bunn.

v. 396. Fufcat nube Diem] Claudian. 1. de raptu vers. 165. Faedat nube diem, Quid. 1, Trift. 11. Fuscabatque diem custos Erymanthidos Ve sue. Accipitur autem Nubes, vt apud Graecos violo, pro multitudine grandi et frequentia immani, Virg. Acneid. vii. verf. 335. Vrgeri velucrum rancarum ad listora nubem. Georg. IV. vers. 60. de apibus: Obscuramque trabi vento mirabile pora longarum fers incorrupte mo- nubem. Ac lunenal. Sat. xiii. v. 167,

Insequeris, casusque tuos expressa, Phalere, Arma geris; vacua nam labfus ab arbore paruum 400 Ter quater ardenti tergo circumuenit anguis: Stat procul intendens dubium pater anxius arcum.

·Tum

cum volucres nubemque fonoram. Theb, 199. Pygmaeus paruis currit bellitor in ermis. Ita Homer. II. g. v. 755. Teriv vio@ zej zedouiv. Noznus lib. xv. v. 335. er lib. xxix. v. 12. 1493. lib. xvii. verf. 241. vépas jadav: vt et lib. x x 11. vers. 347. lib. xxix. v. 237. define ricoc. lib. xLVIII. v. 9. Auergerer หลดอธ ไหอ้ฉีห. vide Nanfium in Nonnum Curis secundis pag. 11. infra libro v1. verf. 88. WEITZ.

v. 398. Insequeris] praestet, binc fequeris. HEINS.

v. 398. Cafusque tuos] Graeca figura est, quod Maserius non intelligens, arms (inquit) Pbaleri, serpensis forma accipiemus. hanc fabulam enarrans Egnatius ait, Phalerus Alconem patrem habuit sagittandi, vt sere omnes Cretenses, peritia celebrem: qui, con Phalerum infantem adhuc desco spiris implicuisset, es acte arcum intendit, vt draconem confixerit puero illaefo, qua de re elegans apud Graecos Epi-Phalero postea gramma legitur. Athenienses, vt Iasonis comiti, aram erexerunt. CARRION. Ita lib. 11. 255. Tale illud Virgilii ia Palaemone, inscripti nomina regum Niftunsur flores. tale quod contigue in Valerio sequitur, tene enclasa mestus alios gerit arma Eribores, et post paullo, Phlias immissus paeries de vertice crines. Eleganter pro espri-ZINZEBL. mentions, per Graecismum vide nodis implicaretur. Burm. In

167. de gruibus : Ad fibitat This. infra verf. 491. Heins. Stat. xi.

Protinus Inachii vultus expressa

. Obtulit, ac fidas exclusit caffife voces.

Mos ille obuius casus et facta exprimendi clypeis, vt et tabellis votiuis, Tibul. 1. 1x.

At the tum me poens innet; Venerique merenti Fixa notet cafus arrea palma

Vbi Broukh. recte palmam pro parma politam notat. Burm.

v. 400. Te quater] Te, Phalerum, ex. Bonon, H. Ter quater bene Sabellicus et Egnatius, (et maluit Carrion.) male rettocant ex scriptis codicibus, Te quater. Naso, Ter quater exegis repetità per ilia ferrum. Praecedenti verfu cur arbore vacua dixerit haud scio; ni fallor, scripserat Valerius, patula nam lipfus ab arbore. Sic parula fagus apud Maronem initio Bucolicon. Naso Metamorpholeon primo.

Es quae deciderant pasula Iouis arbore glandes.

A. Gellius Noct. Atticar. libro xv. cap. xvi. de Milone Ceotonista: Quercum vidit proxime viam, paculis in parte media ramis biantem : pro ardenti tergo , etiam forte melius, gyro. HEINE, Vacuam explicat Pius, enacuatam ex descensu ferpentis, cum prius immenti tortuotiffimique draconis

Tum caelata metus alios gerit arma Eribotes. Nec Peleus fretus soceris et coniuge diua Defuit at prora splendet tua cuspis ab alta. 405 Aeacide: tantum haec aliis excelsior hastis. Quantum Peliacas in vertice vicerat ornos. Linquit et Actorides natum Chironis in antro; Vt socius caro pariter meditetur Achilli Fila lyrae: pariterque leues puer incitet hastas: **∆10** Discat

Miscell. Obs. pag. 159. doctus Malim etiam, ac prora, quam quidam, "forfan, inquit, vacua arbor fignificat excauatam arboren. Lector confideret. Hant expolitionem non multum commendare possum," B. autem subiicit. "Seruius ad Virgil. 11. Georg. 287. in vacuum peterunt se extendere rami, dicit in apersum: in patulum. in aliis locis vacuus; latus, magnus interpretatur, an ergo arbor vacua, quae ramos longe lateque in vacuum fiue aerem extenderat?" HARL.

v. 402. Tunc coelasa] lege, sum, id est praeterea, et sic Carrionis liber. HEINS. Stat, 1. Theb. 553.

Tenes bacc operum coclass figuras. Et 11. Achil. 178.

Orbem Coelatum pugnis saeuis, et forte rubentem

Bellorum maculis.

Vbi MS. pugnas, facuis et forte r. vt Heinfins docet ad Claud. Conf. Olybr. verf. 14. BURM.

v. 405. Tantum baet altis excelfor bassis altis ex. Bon. sed aliis bene restituit Voshus. HARL. Videtur scribendum, taute bace aliis excelfior baftis, uliis certe Regius et Aldinus Codex, vt apud Maronem in Bucolicia.

Verum bact tantum alias inter caout ensules wrotes.

as. Heins. Aliis etiam Barth. ad Stat. v. Theb. 379. qui haec etiam de Telamone capi posse putat, quia et ille Aeacides: sed illius iam praecessit mentio, et primo in ordine cum Hercule collocatus erat. Bunn.

v. 407. Linquit et | hic malim. linquit at. Cod. Coki, liquit. v. 408. Ve socius caro pariter meditetur Acbilli] Recte focium Acbilli dici posse scio. sed pure legendum, Achille, quia pariter hic idem notat quod cum Acbille. ita enim construi solere pariter docuit Lambin. ad Horat. z. Ep.

x. 5. et Barth. ad Claudian 1. de Rapt. 166. sic et simul. Senec. Troad. 1045.

Prenderint altum. Vt locum recte Gronouius conflituit. Auien. desc. orb. vs. 284.

Nunc quariums campos, nunc filuas inter oberrant.

Cum fimul vensis properanse rema

Coningibus natisque simul. BURMAN.

v. 409. Inciset bastas | Idema quod mouest, vibret cum impetu et celeritate, vt Stat. 1. Achil. 170.

Casulus asportat es incitae ungues. Quod male Schol. Barthii per irritar emplicat, infr. v11. 586410 Discat eques placidi conscendere terga magistri. Et, quem sama genus non est decepta Lyaei, Phleias inmissus patrios de vertice crines.

Nec timet Ancaeum genetrix conmittere ponto, Plena tulit quem rege maris. securus in aequor 415 Haud minus Erginus, proles Neptunia, fertur:

Qui maris infidias, clarae qui fidera noctis
Norit, et e claufis quem destinet Aeolus antris;
Non metuat cui regna ratis, cui tradere coelum
Assidua

Incitat Aefonides dextrum. Bun-

v. 410. Placidi magistri] Graeili codex noster, imitatus Sidon. Apollon. 11. 156.

Quamquam subiella magistri Terga premens. Bunm.

conf. L. Begeri Bellum et excidium Troianum etc. Betol. et L. 1699. pag. 3. et 4. ac fab. 5. et 6. HARL.

v. 411. Et quem fama genus non est decepta Lyaci Philas] Locum pro corrupto Alardus habet corrigitque, Et cui fama genus non sunt decepta Lyaci. Inselicitet. Nec capio, quid velte. Fama non est decepta, nec salso inacauit, hunc Bacchi genus esse. 70 esse subintelligi debet, quod Alardum decepit. Heins.

V. 412. Phlias] Vet. cod. hic mendosi sunt, qui legunt, Pelyas. neque enim is inter Argonautas aut ab Apollonio aut ab Orpheo recensetur; cum Phlias ab vtroque nominetur. CARR. Sumtum ex Orpheo vers. 194. Argon. Schottus. Phlias et Apollonius et alii. Corrupte itaque apud Hyginum fab. x1v. legitur, Phliaius. Vossius. Pro Phlias in scriptis Pelias; lege, Phleias trisyllabum. Sie Plias

distyllabum, trisyllabum Pleiss, pheisse Graecis est. ita quoque lib. iii. 149. idem nomen castigandum. Heins.

v. 413. Nec times Vt matres timidae et follicitae esse folent pro filis. sed confidebar Neptuno Astypalaea, ex quo Ancaeum conceperat, Burm.

v. 415. Minus Erginus] in ora ex. Bonon. dolla manus addidit

vnus ex Argo] HARL.

v. 417. Et e clausis quem destinet. Heinsius coniecerat, quae. in editione vero Maserii est, im clausis, vt puto rectius. qui praevidere poterat et nouerat ventum, quem Aeolus clausis adbuc antris destinabat emittere. Vossius in ora codicis castigabat, e clausis quam destinet Aeolus auris, non male. nam aura pro vento, etiam grauiore, sumi docuit Passerat. ad Propert. 1. 17. pag. 223. Burm.

v. 418. Tradere coclum] Singularis locutio; quam puto fignificate, spectationem siderum, secundum quae cursus institui de-

beat. sic lib. v. 47.

Cui Minyas, caramque ratem, cui sidera tradis?

Regna ratis dixit Graecos imitatus, quibus sivat est idem, quod H

T

Affidua Tiphys vultum laffatus ab Arcto. 420 Taurea vulnifico portat celataque plumbo Terga Lacon; saltem in vacuos vt brachia ventos Spargat; et Oebalium Pagaseia puppis alumnum Spectet, securo celebrantem litora ludo. Oraque Thessalico melior contundere freno,

425 Vecto-

Geoveiene, inspector et curator, ve multis docuit Dan. Heins. ad Horat. 1. od. 13. qui regem, rectorem iuuenis vocat. quo lensu Euripid. 953. Orphea Hvente vocat, qui ve magister tradidit ritus et mysteria discipulis. et Tiresias žvag dicitur ob vaticinandi porentiam Sophocl. Oed. Tyran. 292. et \$12. vid. Schol. quo sensu regnare et regnum tenere Latinis dicuntur, quicumque in arte sua inter ceteros excellunt. vid. Cl. Graev. ad Cic. 1x. ad Fam 18. et ruguvelv etiam dicos Rhetoras, aui in cloquentia principatum tenebant, docet Crefoll. Theatr. Rhetor, IV. 12. vt vero hic regna ratis ita Aeschylo Perf. 378. Kuthe unet, et paullo post vade Evantes dicuntur. imperium carinae dixit noster lib. v. · IA. BURMAN, clauum cod. pro: coelum, idque vnice verum effe puto conf. II. 430. HARL.

v. 419. Laffatus vultum] Vultum posuit pro tota facie. sunt, qui multum legunt, vetuftis exemplaribus refragantibus. Pius.

v. 420. Portat celer acrea] Sunt, qui non aerea, sed insita scribunt. posfunt insita vocari, quoniam manibus et brachiis inserebantut illa vngula, cum quisquam pugnaturus effet. Pius. Lora e corio bubulo, quibus insutae sunt masfae plumbeae addito, etiam ferro: iis enim pugiles magno discrimine inter se dimicabant, ta-

metli aliqui putent caestum nihil aliud fuitle quam corium bubulum manibus implicitum, quo ictus hostiles minus tentirentur; hostes vero gravius ferirentur. hine illud Plautinum, Vbi viues bomines mortui incursime bones. vulgati omnes, portat celer aerea: Maserius, portat celer infita. vet. cod, portat caelataque, optime. Taures vulnifico por-CARRION. tat caelataque plumbo Terga ex veteri libro Carrion, celer infica vetus editio Venera, (et Bonon.) probante Maferio; neque aliter codex Regius. Prim. Vaticanus, celera plumbo, fecundus, portat aerea plumbo. praesutaque legebam aliquando ex illis Maronianis verl. 404.

- tantorum ingentia septem Terga boum plumbo infuso ferroque rigebant.

et Quid. Met. x1.

Hasta foliis pratsuta.

nunc praetulerim, velataque plum. bo . vel caelaraque , vel vallaraque. HEINS. Caelacaque etiam nofter codex, fed caclatos caestus quis vmquam dixerit, ignoro, quare velara praeferrem vt lib. 1v. 298. licet ibi de manibus dicatur, caeflu velatus veroque inruis. sed nec ibi lectio conftat, vallata etiam non contemnendum. Burm. Lacon. i. Poliux in ora ed. Bonon. H.

v. 424. Theffalico freno] Thefsalio primus et secundus VaticaPassus Amyclaea pinguescere Cyllaron herba.
Illis Taenario pariter tremit ignea fuco
Purpura; quod gemina mater spectabile tela.
Duxit opus: bis Taygeton siluasque comantes
430 Struxerat: Eurotan molli bis suderat auro.

Quemque suus sonipes niueo de stamine portat,

mus Regiusque Codex, cum Florentina luntarum editione. Hzins. Et ita Codex Coki. B. recte v. Oudendorp. ad Lucan. vi. 402. H. v. 426. Paffus Amyclasa, etc.] Imitatur Stat. vi. 337.

Tua furto lapsa propago, Cyllare, dum Scythici dinersus ad ostia Ponti Castor, Amyelaeas remo permutat babenas.

De Cyllaro vide Tristan, tom. II. Comm. Histor. pag. 268. et quae hic notat Weitzius. Bunm.

v. 427. Fuco] Proprie de purpura, vt oftendir Heinfius ad Claudian. 1. in Rufin. 208. et Broukh. ad Tibul. 1v. 11. 16. de verbo rremere vid. ad lib. v1. 526. BURM.

v. 428. Gemina tela) Purputa et auro. Statins x1. Theb. 401.

Es pollice dollo Stamina purpureae fociauerat aurea selve. Burm.

v. 429. Duxis opus] Et hoc in hac re proprium verbum, et aliis attifice manu factis operibus. Stat. 1v. Silv. v1. 23.

Quisnam oculis certanerit vs-

Vindicis, artificum veteres agnoforre dullus?

Quincil. x. de Inst. Orat. 3. ab initio fic opus ducere, ve coelandom, en integro fabricandum fis. Auctor elegise in obitum Maccenatis vers. 77.

Lydia te sunicas iussis luscina fluentes

Inter lanificas ducere saepe suas. Deinde in tota hac descriptione vestium Dioscurorum apparet Poetae eleganria et delectus verborum, quae matris artes etiam ob oculos ponunt. duxeras respiciens ad fila, quae ducuntur proprie; fruxerat Taygetam et filuas, exprimens altitudinem montis et Fuderat Eurotan, vt arborum. nos capimus, auro esfingens fluvium decurrentem, vt fluere videretur. aliud est apud Claud. iv. Conf. Honor, 208. fimili rhlamys effluit auro. quod de fluentis et vndantis vestis imagine explicat Gronoulus ir. Obf. 7. fed de splendore Geuartius Left. Papin. lib. 1. cap. xxv11. de quo infra v1. 27. eumdem delectum verbnrum infra vers. 452. in Canthi armatura describenda videbis. decore etiam vellimenta Heroum a matre texta inducit, cuius confuetudinis plena nostri et aliorum Poetarum carmina, vid. Barth. ad Stat. Ix. Theb. 582. et 691. Burm.

v. 430. Eurotan Fluuium Laconiae, qui Spartam alluit, et
a quodam Eurota Miletis filio nomen defumfit: is enim ftagnantes aquas per eam regionem foffa
H 2 deduxie

Et volat amborum patrius de pectore cycinus.
At tibi collectas foluit iam fibula vestes,
Ostenditque humeros fortes, spatiumque superbi
435 Pectoris, Herculeis aequum, Meleagre, lacertis.
Hinc numerosa phalanx, proles Cyllenia i certus
Aethalides subitas neruo redeunte sagittas
Coge-

deduxit in mare, vt latius Rhodiginus lib. x. CARRION.

v. 432. Es volas | Lege, Euo--lat. Heins. Sed fi ita legatur, fensus erit intricatus, et posset quis quemque referre ad Cygnum, ira vt quis caperet, Cygnum a fuo equo portatum; quod abfurdum effet. quare apertior erit fensus, si retineamus vulgatam hoc iensu; quemque pro vnumquemque, id est vtrumque; Dioscurum, Castora portat Cyllarus, Pollucem Xanthus (vid. Probum ad Virg. III. Georg. 89.) et ex vtrorumque Dioscurorum pectore volat olor, in quem lupiter verfus Ledam corrupit, quod explicandum de imagine Cycni volantis, quae in veste ance pedus erat a matre intexta. in nostro codice erat, niuco gestamine porsas. Burm.

v. 474. Osienditque bumeros fortes, spatiumque superbi Pettoris, Herculeis aequum, Meleogre, laceris

Humeros fortis Ed. Pii, Maser. Ald. lunt. (Bonon.) Arg. Colin. et aliae. vt sit dubium, an ad petsoris referatur, vt apud Virg. Iv. II. quam forti petsore et armis; vel an sit accutatiuus in is, an vocatiuus fortis Meleagre, si ostendis legatur. Burm. imitatio est Virg. v. Aen. vers. 376. Vossius scribere iussis ostendisque; quia ridiculum est, solutam sibu-

lam oftendisse humeros Meleagri.

v. 434. Spatiumque superbi pe-Goris) Vid. Schott. II. Obs. 54. v. 436. Hine numerosa) Hie editiones priscae. B. bine ed. Bonon.

v. 437. Certus Aethalides subitas nerno redeunte sagittus cogere] Obscuriora hace verba, subitae fagittae, quas subito aduentu hostium, non diu collineans, certas tamen mittit. neruum redeuntem vel intelligamus, cum Pio, neruum arcus, cum impolita fagitta adducitur, tendi valide, et ea emissa redire in priorem faciem, quod magno cum impera fit. cogere vero fagittas, est in destinatum locum, vt eant, cogere, et impetum illum nerui redeuntis ita moderari, yt fagitta tamen non aberret. vel redeunte neruo sit, qui vix adduci potest, cum intenditur arcus, sed qui femper redire vult: quo fenfu reluctantes nernos dixit Apollinaris Carm. II. vers. 138. qui locus forte hunc illustrare pot-

Ludus eras puero rapsas ex boste
fagistas
Festina tractare manu, captosque
per arcus

Flora relustantes in cornua ten-

Flexa reluctantes in cornua tendere neruos.

In excerptis Graeuii deerat vox. cersus. Bunn.

v. 438.

Cogere: tu medios gladio bonus ire per hostes, Euryte: nec patrio Minyis ignobilis vsu,

440 Nuntia verba ducis populis qui reddit, Echion.
Sed non, Iphi, tuis Argo reditura lacertis;
Heu celerem Scythica te moessa relinquet harena,
Cessanteinque tuo lugebit in ordine remum.
Te quoque dant campi tanto passore Pheraei
445 Felices, Admete: tuis nam pendit in aruis

Delius,

v. 438. Gladio bonns] Vid. Barth. ad Stat. II. Achill. 50. Burm. Bonns, vt Graecorum 2723c, pro perito, praestanti sepius vsurpatur, quod est notissimum. H.

v. 439. Patrio vsu Ad velocitatem refert Maserius, quia et Echion Ouidio inuitus cursu dicitur. ego, quod nugus suevit Argunautarum, vt Mercurius deorum. nec male Pius, linguam et facundiam patris Mercurii exponit. Burm.

v. 449. Qui reddit Echion] Qui reddis praestat. Heins.

v. 441. Sed non Ipbi] Sic quoque ex. Bonon. codex vero Ipbisus. Ipbis vero, qui infra vit. 423. etiam memoratur, ex cod. vet. bene et copiofe defendit Pius, item Carrion: quamquam nec Orpheus nec Apollonius eius faciant mentionem, Valerio alium historiae Argonauticae fequente. Quidam Typbi: fed is iam fupra v. 419. memoratur. HARL. Sed non Ipbitus, Pii, Iuntin. Argent. et Gryph. sed non ipsa suis Aldin. Ipbisuis Cod. Coki. corrupte pro, Ipbi tuis. Burm.

v. 442. Hen celerem Malo, Hen celebrem! vel, Hen scelus! in Scyrbica. sequenti versu etiam, sino orasino. Harns. In Scyrbica etiam Vossius. vide infra vst. 423. v. 443. Lugebit] Its Sabellicus, et notatur, antea fuiffe, lucebas. v. 444. Tanto] Tanti Editio Pii. vitiofe,

V. 445. Felices, Admete] Admetus Rex erat Pheraeorum, cuius armenta fingitur pauisse Apollo; eum Olympo a Ioue ob interfectos Cyclopas expulsus, interris exsularet, et haec est opinio Euripidis, apud quem Apollo id conqueritur. Rianus et Callimachus Poetae Graeci, Admeto Apollinem ipsius amore captum serviisse tradunt, quos sequirur Tibullus lib. 11. 111. [vbi vide Brouckh. H.] et 111. 4.65. Ouid. quoque epistola Oenones ad Paridem v. 151.

Ipse repertor opis vaccas pauisse Phoraeas

Fortur, et a nostro similias igne fuit.

Cum vero apud Adinetum perquam humaniter effet acceptus, eo quod effecifiet, vt omnes vaccae gemellos parerent, vt refert Apollodorus lib. 11. Bibliotheces (licet Pius dicat, omnes eum boues in feminas conuertifie) a Parcis obtinuit, vt Admeto, cum eius fuiflent deuoluti fufi, liceret mortem effugere, si quem alium inuenisfet, qui capitis sui dispendio vitam eius redimere vellet. Ceteris autem omnibus H 3

Delius, ingrato Steropen quod fuderat arcu.
Ah quoties famulo notis foror obuia filuis
Fleuit, vbi Offaeae captaret frigora quercus,
Perderet et pingui miferos Boebeide crines!
450 Infurgit transfiris, et remo Nerea versat

Canthus,

recusantibus, Alcestis mariti vitam suae praeposuit: qua defuncta assiduae lugubres quaedam neniae apud Admetum decantabantur, donec Proserpina iis mota remitteret Alcestidem, aut, (vt quidam dicunt) donec Hercules [v. Euripidia Alcestis] expugnato. Orco eam ad superos reduceret. CARRION.

v. 445. Felices] Ita vet. cod. et fic omnia antiquitatis vestigia. GARRION.

v. 445. Tuis nam pendet in arvis] Austoritatis antiquillimae codices habent, pendie, hoc est luit, et dat poenas. quod perplacet iuxta illud Virgilianum, sum pendere poenas Cecropidae iussi. Pendere dicebantur, qui puniobantur mulcabanturque, quoniam aere multatitio taxabantur, quod per libripendem soluebatur agre penso, vnde aeris grauis poena, pensiones, vnde compendia. et licet pendere poenas dicatur vitatius, tamen nihil obstat pendere simpliciter dicere, praesertim Poetam, qui ferulae verba non subiicit. Penfor elementorum ab Augustino pro numeratore ponitur. Prus. pendet ex. Bon. in armis Ald. male. H. Carrion edidit, pendit, quem secuti posteriores, et videtur hoc verum: vt absolute sit positum, pro pendit poenas, vt Pius explicat. de qua locutione vid. Heins. ad Ouid. 1. Trift. 11. 63. Barthius vero ad Stat. x1. Theb. 223. explicat, rependebas. Bunu.

v. 446. Ingrato Steropen quod fuderas area] Egregie decus olim literarum et nostrum Broukhusus ad Tibul. 11. 111. 17. legit, irato, quia ob fulminatum a loue Phaetonta iratus erat Apollo; alii iratum ob Aesculapii necem tradunt. Pius ingrate exponit, quia Cyclopes nihil meriti erant, quare transfigerentur ab Apolline. Burm.

v. 447. Ab! quoties] Imitatio. Tibulliana. libro 11. eleg. 111. 17.

O quoties, illo vitulum gestaute per agros,

Dicitur occurrens erubuisse foror. Pius.

v. 447. Quotiens] fic ex. Bonon. et defendit Carr. v. quae fcripfi ad Cellar. Orthogr. lar. h. v. notis h. e. patriis, v. Burm, ad Lucan, v. 107. HABL.

v. 448. Frigers | Vmbras. Virgilius Ectog. II.

Nunc etiam pecudes umbras et frigara captant. Bul.

v. 449. Perderet et pingui miferos Bocheide ctines] Vir Eruditus in Venetae editionis ora emendarat, fpargeret. Sed cum in primo Vaticano, aliisque duobus, et Oxoniensi sit, Penderet, forte scribendum,

Petteres es pingui mersos Boebeide crines.

vel, Tergeret. Locus non diffimilis apud Tibullum lib. II. Eleg. III.

Sacre

Canthus, in Aeaeo voluet quem barbara cuspis Puluere: at interea clari decus adiacet orbis, Quem genitor gestarat Abas: secat aurea sluctu Tegmi-

Saepe borrere facros doluit Latena capillos, Quos et mira:a est ipsa nouerca

prius.
Quisquis inornatumque caput crinesque folucos Adspiceres, Phoebi quaereret ilte

comam.

Ceterum Roebeidem lacum cum Titaresso Thessalize fluuio videtur confudife Valerius. Titaressus enim pinguissimus, de Boebeide nil tale vidcor legisse. HEINS, panderet cod, spargeret quoque docta manus in ex. Bon. HARL. Ego nihit muto: eleganter enim limofa et lutofa, aqua paludis Apollinem perdidiffe et corrupiste formosissimos capillos ait, quos ante in Hippocrene luciditimo fonte solitus erat lavare, ve recte l'ius, nec confundi Boebeidem cum Titaresso putem; nam Offaea epitheton vulgutam lectionem vindicat. Vicina enim Ossae et Pheris erat haec palus; teste Strabone lib. 1x. pag. 296. et 300. vnde er Offaea dicitur Lucan, vii. 1'6.

Ire per Ossaeam rapidus Buebeida sanguis.

Vbi vir non indoctus, et seculi fui orgamentum, popularis meus L. Hortensius, hunc Valerii Flacci versum hoc modo adducit:

Perderes es pingui miseros in Boebide crines.

Et in nostro codice erat, in biblide. Bocheido etiam earndem fuisse, quae et Xymias, colligi posses ex Apollon. 1. 68. vbi Eurydamantem dicit habitasse ad lacum Xyniada. At Orpheus vers. 164. eumdem ad Boebeida collocat; et clare Stephanus; κυνιάς λίμνη, ήν Βοιβίαδα φασί. Burm.

v 4, 1. Acaeo] Colchico. Sabellicus legit, Heoo: est enim Head, vt ait, litorale oppidum Aphrice, et quum in Libyam cum Argo appulerit (vt Orpheus et Apoltonius scribunt) ibique perierit Canthus, Heon legendum monet. Caeterum cum auctorum citatorum neuter hic explicetur, fed Valerius, Aeaeco recipiam ab Aca vrbe regis Acetae. Est etiam infula codem nomine in Colchide, altera insuper circa Siciliam, quam Calypso dicitur incoluisse, et a qua dicigur Circe secundum aliquos Aenen a Virgil, in vii. MASER. Sine dubio Acaco legendum, nam in Colchica pugna periisse noster canit lib. vi. 317. et segg. Burm.

v. 45.2. At interea clari decus adiacet orbis, Quem genitor gestabat Abas] Lege, in terra adiacet arbis. adiacebat Cantho prostrato in terram clypeus. simile mendum insedit codices Dracontis Hexaemer. 62.

Est locus in terra diffundens qua-

Vbi imares vulgo legitur male: agit enim de Paradifo. de Argolico Abantis ciypeo, qui in proverbium abit, diximut nonnulta di Nafonem libro xv. Metam. verf. 164. quae nunc non itersamus. New el the lu "Agyes Earis (30), quod adagium de Abantis ciypeo intelligendum effe, illic monumus, neta illa Marconis.

H 4

Arre

Tegmina Chalcidicas fugiens Euripus harenas: 455 Celfaque semiferum contorquens frena luporum Surgis ab ostrifero medius, Neptune, Geraesto. Et tibi Palladia pinu, Polypheme, reuecto

Ante

Aere cauo clypeum, magni geflamen Abantis, Postibus aduersis sigo.

Malo etiam, gestarat Abas, quam gestabat. HEINS. Licet interea saepe a librariis pro in terra suppositum nouerimus. vid. Sil. Ital. xv. 411. Quinct. xit. de Inft. Orat. 1. nihil tamen hie mutandum credo. sedebant iam in tranfiris, vt fingit Poeta, Argonautae, quare nullus hic locus terrae, nec de prostrato capi potest Cantho, cum remigantis habitum describat, non vero iacentis et occisi statum vaticinetur: sed interea, dum seilicet remigaret, clypeus ad latus vel pedes adiacebat, eodem modo vt Pelei hasta in prora erat posita paullo ante, per tegmina vero intelligo clypei supremum tegmen, quod auratum exhibebat Euripum et Neptunum Geraestium. et interea codex Coki. Burm. gestabas h. e. gestare sucuit : quare nihil mutandum eff. H.

v. 454. Euripus] In Regio, Euripos. HEINS.

V. 455. Contorqueus] Stat. VII. Theb. 134.

Ter contorsis equos, clypeum ter pettore plausis.

Vbi tamen MSS. habent, concuffe. Burm.

v. 455. Luperum] Equorum Neptuniorum, qui cauda pisces sunt, ore et corporis anteriosi parte veluti lupi vol equi. Sed lupos dixit, quod supinum rostrum haberent. Vidi, dum Romanae princeps Academiae in

vrbe domina docerem, antiquum Lapidem, in quo Neptunus in solio sedens, suscinamque tenens mare sulcabat, dextra moderans equos duos, qui ab vmbilico ad extremum pisces erant cauda intortis, capite vsque ad medium corporis lupino; ita acuto rostro, vt lupum potius quam equum referrent. Pius. Vide Rittersh. ad Oppian. I. Halieut. vers. 112. Weitz.

v. 456. Gerasso] Scribe, Geraesto. P 1 U s. Sic legendum, non vt pletique vulgati (etiam ex. Bonon.) habent, Gerasso vide Strabonem lib. x. Melam lib. II. Solinum cap. 29. CARRION. Euboeae hoc promontorium Neptuno sacrum erat. vid. Apollon. III. 1242. Euripi etiam praesidem suisse posset colligi ex cognomine Eusini, quo Neptunum ornatum Hesychius tradit. Burm.

v. 457. Et tibi Palladia, etc. reuello] Atqui reueltus non fuit naui Argo in patriam: fed fimul cum Hercule Hylam perquirens ab Argonautis in Moesia relicus. Apollon. I. 1240. et segq, quare vel alios auctores securus noster, vel reuello capiendum, si reueltus fuisses, deprehendisses patrem iam rogo impolitum, dum famuli sacra parentalia diu distulerint spe aduentus tui, et ita faepe participiis illis praesentibus vios fuise veteres constat. sic Liv. 1x. 18. Adalaciones etiam victis Macedonibus granes, nedum victoribus. id eft fi vieli fuiffent. vid. Gronov.

Ante vrbem ardentis reflat deprendere patris Relliquias: multum famulis pia iusta moratis, 460 Si venias, breuiore petit iam caerula remo, Occupat et longe sua transfra nouissimus Idas. At frater magnos Lyncens seruatur in vsus; Quem tulit Arene: possit qui rumpere terras, Et Styga transmillo tacitam deprendere visu. 465 Fluctibus e mediis terras dabit ille magistro,

Et.

et ad Liv. xxx. 42. et Senec. de Benef. 1. 10. et vestigia magistri premens Graev. ad Cicer. pro Quind. 23. vel legendum forte

At tibi Palladia p. P. relicta, etc. Id eft, quis reliquisti nauem, restat tibi deprehendere reliquias, id est non potuisti obire munus illud pietutie. fic restore eleganter res dicitur, quae adhuc peragi debet, vt Terent Phorm, v. v. 3. nunc una res mibi etiam restat, quae est conficiendo, et ita faepe ille Comicus et alii. Burm.

v. 458. Ardentis] Ardentes reliquias, concinnius. Heins.

v. 460. Breniere petit] Gestibus et alacritate oftendit, se iam optare remo mare mouere, nisi ferit legendum. BURM.

v. 462. Lyneeus] Plinius naturalis Histor, libro II. cap. x11. Nouissimum primamque lunam aullo alio in signo Lynceus, quam in ariete endem die vel eadem notte conspexit, id quod pautis mortalium obeigie. Apollonius scribit, hunc Lynceum vsque adeo perspicacem fuisse, vt etiam, quae apud inferos fierent, peruideret. Et hoc ideo, quia sunt (vt scribit Lycophronis interpres) qui tradant, Lynceum primum reperifle fodinas metallorum, CAR-BION. Cur Lynceus fub terra cemere didus fuerit ita narrat dicet se videre, et oftendet, quo

Hyginus fab. xIV. Lyncens fub terra quaeque latentia vidisse dicitur, neque vlla caligine inbibebatur. Alii aiunt, nocte eum nibilum vidisse. Idem sub terra solitus cernere dictus est ideo quod aurifodinas noras: is cum descendebas et aurum subito ostendebat, ita rumor sublatus eum sub terra solitum videre. Ita enim locus ille legi debet. Vossius.

v. 462. Lynceus seruatus in vsus J Seruatur rectius in Aldino codice et Carrionis libro. HEINS. Magni vfus opponuntur remigio, quod vilioris operae est. spectandis enim sideribus adhibetur Lynceus, qui stellis segnibus vsum daret, vt de Tiphy inf. 482. Bur Ma

v. 463. Posst qui rumpere terras] Inrumpere puto; nisi rumpere pro inrumpere ponitur. certa, libro III. pro erumpere occurrit. HEINS. Vide hic Weitzii notas.

v. 464. Deprendere] Proprium et elegans verbum, de rebus latentibus et occultis, cum reteguntur. Claud. Bell. Get. 103.

Arcanum tanti deprendere regnis Flor. II. 17. Cadentem in maria folem, obrutumque aquis ignem non fine quodam sacrilegii metu et borrore deprebendit. id eft vidit. Burm.

v. 465. Terras dabis] Id esta

Et dabit aftra rati; cumque aethera Iuppiter

Perdiderit, solms transibit nubila Lynceus. Quin et Cecropiae proles vacat Orithyiae,

Temperet vt tremulos Zetes Fraterque ceruchos.
470 Nec vero Odrisius transtris inpenditur Orpheus,
Aut pontum remo subigit: sed carmine tonsas

cursum dirigere debeat Tiphys. lib. III. 484. quosque debar densa erabe Mysia montes. Petron. cap. CXIV. Siciliam modo vensus dabas. vid. III. 598. Burm.

v. 467. Perdideris] puraueçat olim Heinsius, abdidarit, vel condiderit esse legendum, quo verbo saepe in hac re vruentur scriptores. sed et perdere hic probum, pro obscurare et inuoluere tenebris, ne prospici queat: vt bene Pius. ita stat. x11. Theb. 692.

Sed puluere crasso

Caligare diem, es Tyrios iuga

perdere montes

Adspicit. Burman.

v. 467. Solus transibit nubilo Lynceus] Forte, solirus; ve libro BIL. verf. 45. solirus; ve libro BIL. verf. 45. solirus; ve lesses in Non mouends vox solus. praeter enim Lynceu fioc nemo praesture poterat.

v. 463. Quin et Cecropiae proles quecat Or.] Francius volebat, Quin nec. sed non percepit meutem Roetae, qui hic recenset eos Argonauras, qui immunes a temigandi munere erant, vacant ergo a remigio Boreadae, vt alium vitum praestent, scandendi nimigum malum, vt antennas et vela curent, vt egregie Pius explicuit. Burm.

v. 469. Fraterque ceruchos] Rudentes, quali tà négara Exertes: suas vero habent hi in pup-

pe ansas, ad quas religantur: propterea tremulos dixit. Apuleius lib. vitt. puppis intorta cerucho, voi multa Beroaldus scitu digna habet; et Coeffus lib, xxx. cap. x. Lucanus etiam bis ea dictione vius oft lib. viii. 177. Instabit summis minor orsaceruchis: et lib. x. 495. summique arsere ceruchi. de his Virgilius III. Acneid. 549. intellexit, dicens, Cornua velasarum obnertingus antennarum: nam (vt apud Macrobium lib. v. cap. 11. disserit Asclepiades) naualis veli para inferior, patera (cu prera vocatur, media reaxya@4 dicitut, fumma Carchefium: et inde diffunduntur per verumque veli latus ea, quae cornus appellantur. GARRION. Vide co notas Weitzii. fretresque habebat codex Coki.

v. 470. Inpendisur } Gravisimum verbum, et quod excellentiam Orphei pane ceteris Argonautis exprimit, vt qui infigniori scientia, et vi animi maiore infrustus eras, quam vt ad vilia remorum ministeria et corporis laborem dimitteretur. sic Claud. Bell. Get. 418.

Creditur Herculeis Incem renonaffe

Femina, diletti facis impensa mariti. Plura de hoc verbo instra IV. 581dicturi sumus. BURM.

v. 471. Aus pontum] Edit. Pii, (Bonon.) Muster, luntae, Argent. Ire docet, summo passim ne gurgite pugnent.
Donat et Iphiclo pelagus innenumque labores
Aesonides; fessum Phylace quem miserat aeuo,
475 Non iam operum in partem; monitus sed tradat vt acres.

Magnorumque viros qui laudibus vrat auorum, Arge, tuae tibi cura ratis: te moenia doctum Thespia Palladio dant munere: sors tibi, ne qua Parte

Argent. Gryph. Colin. band, ha-bent. Burm.

y. 473. Donat | Donet Ed. Argent. Gryph. Colin. sensus vero est locutionis insolentioris, sed elegantis, remittit labores, et dat ipsi vacationem et immunitatem operis nautici et remigii. Vid. Gronov. 11. observ. 23. et Drakenb. ad Sil. Ital. 1. 487. Male Vius explicat, concedit Iphiclo, vt nauiget cum ceteris Argonautis. Burm.

v. 174. Fessum Phylace quem miseras aeno | Olim heroibus vazii submonitores adhibebantur; quomodo etiam Achilli Phaenix s qui a Lycophrone μχήμων ideo appellatur; Cui ettam a Symmacho lux lib. 111. ep. x111. dum ait: Nec Achilli excusauit aetatis Suar frigus Phaenix monitor. Idem munus Aepitidae apud Virgilium Aeneid. v. yerf. 545. vide et supra vers. 267. Deledi ad eam rem non nist viri moribus et aerate graues. Apuleius lib. x. Met. Es magnam domus cladem ROSES indigere confilio pleniore, ad quendam compertae gravitatis educatorem senem protinus refert. Menrs. ad Lycoph. pag. 165. et 369. WELTZ. Aeui poetice magis scripsisse vatem, credit cl. Herel. in epist. critica. p. 68. et laudat v. 771. aeni rudis alsera proles. HARL.

w. 478. Sore sibi, no qua } Leua mendum est, sed quod turber orationis elegantiam. scribe, fora sibi ne qua. fors pro forte. vt libro 111. 665. IV. 620. lib VII. 129. vt illic etiam scribendum monui,

Curaque, qui profuga fors ima

nam forfan tenet minus concinna nunc illic circumfertur, Horarius Oda xxviți. lib. 1.

— fors es Debita iura, vicesque superbae Te mancant ipsum.

Ita verusti illic codices. Proper-

— sed fors et in bora Not ipso eietto, carior alter erit.

Vbi nolim magnus Scaliger reponeret, fors sit. Vide Passeratium pag. 280. Virgilius lib. x1.
50. Fors et vota facis. HEINS.
Dubito, an eiicienda vox fors,
quae huic loco longe accommodatior, quam fors. quae laepe,
quidem abiit in sortem, sed numquam, quod sciam, sumitur pro
parte aut munere, quod alicui
obuenit, vt hoc loco cum omnibus Argonautis suae essent partes
adsignatae, Argo sors euenit cura
ratis, vt prouideat, ne rimas
agae aus satiscat. Hogae, 1. Sag. 1.

Vε

Parte trahat tacitum puppis mare; fissique fluctu 480 Vel pice vel molli conducere vulnera cera.

Peruigil

Vi nemo, quam fibi fortem Seu ratio dederit, seu fors obiecerit ipsa.

Vbi aperte distinguuntur, vide ibi Lambin, Ouid, xvii, Ep. 113.

Sed fine, quam sribuit forcem forcuma, tueri.

Male Pius nequa fors explicat, ne aliqua finisferitas aut aduersa fortuna aquam in nauim compelleret. srabas vero eodem sensu, quo bibas, vid. ins. 111. 609. Burm.

v. 479. Fixaque] Scribe, fissaque a findo, et interpretare aperta, rimosa, hiucla, hiantia. Pros. Fessaque lustu primus Vaticanus ceterique cum Carrionis libro. Alii, (vt in ex. Bonon.) fixaque; fed fissaque non videtur mutandum. Possit fessa etiam vel quassa reponi. fissa tenui rima paries apud Nasonem Metam. Iv. et fissis obba, non bene obstructa apud Persium Sat, v.

Exhales vapida laefum pice fiftlis obba.

Ita in optimis membranis Bibliothecae Leidensis inueni, satis adposite, ets fessiem obbam illic non danno. Heins.

v. 480. Concludere] fic quoque in ex. Bonon. HARL. Vetus cod. conducere, quod verbum nescio an satis huic loco conueniat. CARRION. Vbique veteris codicis lectiones victosissimas domanic contextu Carrion. Hic vero ne in notis quidem Valerio adseruit, quod in scripto est, conducere cera vulnera. id quod tamen elegantissimum est. conducere est contrahere, soviéquir. Ouid. 1. Met. vers. 571.

Deiestuque grant tennes' agitatio fumos

Nubila conducit.

Add. Gifan. Ind. Lucret. in conducere. Nec officit, quod reuera rimae non conducuntur, fed obligantur: si enim vulnera proprie loquendo conducuntur, cur, fi rimag nauis semel vulnera dixit, non perstet in meraphora, vid. Promultidis nostrae cap. x r.v. ZINZERL. Elegantissimam hanc lectionem ex V. C. Carrionis Valerio nostro restituimus, vulgo concludere. Sed conducere est swiyear et contrahere in vnum. Notandus autem praesens Valerii locus, propterea, quod hinc conftet, voum in naui fuiffe, qui rimis nauis prouideret. idem indicare videtut Diodorus Siculus in IV. vbi ait Argum cum Argonautis nauigaffe "vene va 3e-इस्मार्थराम केरो प्रके सर्थरणक मार्थम प्रमुद Quin et hodie naues bellicae habent vnum, qui rimis et vulneribus nauis prospiciar, quem fabrum naualem nuncupant. Vos-Scripfi codices, conducere. probe; quod Carrion non intellexit; atqui nihil elegantius, aut magis proprie poterat dici. Nos ad Nasonem libro Iv. Metam. verf. 375. nonnihil diximus. Solinus capite x x x 11. Coeno deinde plagam obligeit : vsque dum valnus conducatur in cicatricem. cotitra diducere oras vulneris apud Celfum aliosque medicos non raro. Supra 207. nubila ducere habuimus, ducere rugas fimiliaque passim obuia apud scriptores. DEO conducere, contrabere, HEINS. Satis adfertum a viris doctis 70 conducere, quod requirit vox vul- Pernigil Arcadio Tiphys pendebat ab aftro

Hagniades; felix stellis qui segnibus vsum,

. Et dedit aequoreos coelo duce tendere oursus. Ecce per obliqui rapidum conpendia montis.

485 Ductor auens lactusque dolis agnoscit Acastum,

Horrentem iaculis, et parmae luce coruscum.

mes et fissuras notat, ita de calceo luuenal, 111. Sat. 150.

Vel ficonfuso vulnere crassum, Atque recens linum oftendit non una cicatrix.

Manil. I. Aftr. 719.

Quid? quasi non timeent magui cum vuluera coeli

Confriciant, feriatque oculos iniuria mundi.

loseph. Mcan. 1. 477. vulnera mari dixit, ve notat Weitzius, et ea-'dem figura Horatius dixit 1. od. xiv. 5. malum funcium. Ita Thucydides saepe dixit resuperirseiver rav reer, notante Polluce libro 1. cap. 12. 5. 125. vbi vide notas, et eius imitator Livius lib. "XXXVII. cap. XXIV. Ipfins Endani muleis iffibus vulnerata nanis era et cap. xxx. Romanorum duar neues fractae suns, vulnerathe aliquet. Quod autem Voffins Inflit. Orat. IV. cap. VI. 5.5. er hoc loco obseruat, rimas navium cera fuisse impletas, et id pracis observatum credat, fallitur, fi de sola cera acceperit, cum cera bic notet picem cera mintam, vade cerese passim naves Poetis dicantur, et a plurimis fit illustratum. vid. fupr. vers. 128. er Scheffer, de milit. Nav. 1. cap. v. Burm.

V. 421. Pendebat ab Aftro] Pen- vittis. HEINS. dere vel Suspensum esse ab astris, ell totum corum nominibus exigendis esse occupatum. Barth. ad locum Flacci.

mra, quae Poetica locutione ti- Cirin. n. 7, Ita: adfixum aftris nauram dixit Silius lib. vit. Supra vers. 419. affidua Tipbys vulsum lassatus ab Arcto. Weitz.

> v. 482. Stellis sugnibus] Adludi ad Booten et alias circa Polum stellas secte norauit Maserius, vnde passim tardae a Poetis dicuntur, his vinu dediffe Tiphys dicitur, eum docuit nauigantibus vrile elle ad eas curfum dirigere, cum antea inutiles generi humano viderentur. Lucan. x. 115.

Stabatque sibi non segnis Achates. Burm.

v. 485. Ductor auens lactusque dolis adguoscit Acastum] Ouans denuo scribendum videtur, vii supra ad vers. 100. monuimus. pro lactusque dolis adgnoscie, fors etiam relicium a Valerio. Laerusque doli cognoscit; sic enim amat, vt pluribus dicemus libro vį. vers. 264, Heins.

v. 486. Horrentem iaculis] in iaculis ab iplo scriptore elle nullus dubito. respexit videlicet, ve patfim alias, Maronem fuum lib. v. Aeneid. 37.

Horridus in iaculis et pelle Libystidis vrsae.

noster infra vers. 642. trifida Nepeunus in hasta. libro v. vert. 594. Campefus in Spoliis bic tigridis. ibidem, vers. 349. Talis et in Pius exponit oneratum corito ex pelle horrentis ferae, vid. Heins. ad vitimum

v. 487.

Ille vt se mediae per scuta virosque carinae Intulit; ardenti Aesonides retinacula ferro Abscidit, haud aliter saltus vastataque pernix 490 Venator cum lustra fugit; dominoque timentem Vrguet equum; teneras compressis pectore Lasting to groups tigres.

Quas astu rapuit pauido: dum saeua relictis Mater in aduerfo catulis venatur Amano.

V. 487. Ille vt fel Forte, inde. omnes, nisi quod in Alardi ve reperio, quod l'equutus Heinfius, vid. ad Ouid. Iv. Falt. 255. apud quem saèpe hae voculaé permutatae. De locutione se inferre egimus ad Quinclil. Decl. x111. cap. xv. vid. et infr. ad lib. vit. 364. BURM.

v. 490. Dominoque simensem Vrguet equum] Elegantius hoc multo, quam quod Statius in hac re iv. Theb. 316. equum ipfum praedatorem dicat. frequens vero haec comparatio Poetis. vid. Claudian, III. de rapt. 263. et ibi Demfterum et alios, mallem etiam legere, venator quam lustra fueit, quod requirere mihi praecedentia, band aliter videntur. BURM. confer Virgil. 111. Georg. 102. fqq. er fundum comparationis Homer. II. Y. 362. fqq. H.

v. 491. Complexus pectore] Vetus codex, compressus pettore. prius magis placet. CARRION. Conpressus in Carrionis libro, et nostris, excepto primo Vaticano. Elegans Graecismus, nec intellectus Carrioni. sic supra 397. casusque tuos expressa. Et vers. Gryph. et Colin. Edit. 402. coelata metus arma, libro II. fub finem,

Pocula bellorum cafus expressa recensum.

Tacitus Hiftor. 111. cap. 74. HEINS. Vbi etiam editiones modicum fatellum foui Conferuetori aramque posuit, casus suos in marmore expression. Sic MSS. quo fum vius; vulgo, cafusque fuos in marmore express. plenus horum Graecismorum notter. HEINS. Compressus etiam Coki codex. sed in loco Taciti expres-. sam legitur, et dubitat I. Gronov. an lapfu typorum hic editum fit, expression. sed ita Heinhi manus. fed cur praecedente neutro et feminino, non liceat neutrum adiectiuum subiungere? cum in his faepe variauering veteres. vide Vost. de Construct. cap. Iv. similia fere notauimus ad Ouid. Iv. Mer. 177. et ad Quincil. 1x. de Instit. Orat. 14. et Decl. CCxLv11. vbi neutrius vium post masculina et feminina videbis. Burm. complexus ex-Bon. H.

v. 493. Rapnis panide.] Verus ·codex, et vterque Parisiensis (sc ex. Bon.) hanc habent scripturam: recentiores vero, Rupit povido, inepte. Simili comparatione alibi vius est Virgilius. CARRION. Rupit oft in Argenta

v. 493. In adverso Amano] fic quoque ex. Bon. et probat Heinf. auer fo Ald. et placet Vossio. H. Veraque lectio satis defendi poterit_

Vt pariter propullathis; flant-litore matres: 495 Claraque vela oculis, percussaque sole sequuntur Scuta virum: donec iam celsior arbore pontus, Inmenfusque ratem spectantibus abstulit her. Siderea tunc aree pater pulcherrima Graium Coepta

erit. nam et auersus mons, pro Arrian. 11. 5. montem Amanum a via temoto, attio et filuis ita iln en se videre putats et animal, impedito, ne facile a venatori- genus lupi, quod et Begerus conbus peragretur, qualia tigres et ferae aliae loca petere et colere folent, vide lib. 11. 459. vt mox verl 518. auersue gentes, vbi rechus, aduersue alii. vide Graev. ad Flor. 11. 12. et Gronov. ad Liv. 11. 31. fed magis tumen inclimat animus in aduersum, de quo egimus ad Ouid. 1. Amor. IX. II. et ita omnia loca aduerfa dicuntur, ad quae iter facimus, e regione polita, vt Pius explirat. vid. lib. 111. 420. v. 186. et 275. Virgil. 1. Aeneid. 420.

Aduerfasque adspectat desuper erces.

TIII. 616.

Arma sub adverso posuit radiantia quercu.

IX. 412.

Es venis aduersi in tergum Sul-

In quibus locis eadem fere varietze, sed reste Germanus vitimum exposuit. Quid. xiii. Met. \$41. et aduersa figit modo lumina terra, et ita millies Poetae, eodem sensu opposiens mons Quid. III. Amor. v 1. 7. vbi vide adnotata, rece autem montis Amani hoc loco mentionem fecit, quem Tigribus et feris fuisse frequentem indicat nummus l'arlenfium, quem ad Sardanapalum retulit Begerus Thesaur. Brandenb. et nauem in altum prouestam: 1. 1. p. 501. fed Cl. Gronov. ad vt ita inmensum aequor Virgil. it.

iecerat. Вирм.

v. 495. Claraque vela oculis] Posset quidem reddi candida . recentia, quae nullas adhue fordes contraxerant, et ita ad folis radios lucem quandam reddebant: coniecerat tamen Heinlius, tela, quae vox saepe cum aliis commutata, vt intelligantur hastae, quae cum armis, id elt scutis, in transtris et aliis partibus navis posita radiabant, et certe ita facpe tela et arma videmus iunita. Onid. 1x. Met 200.

Sed nous pestis adest, cui nec virtuse refisti,

Nec telis armisque potest.

Et passim alibi. ita supra vers. 304. de Pelei hasta, quae prora fplendebar ab alta, patlim autem Iplendor ille telis et armis adscribitur, qui augetur folis percuffibne, percuti vero et ici propria in hac re verba, vid. ad Otlid. IV. Metam. vers. 349. V. 389. et III. Fast. 23 . Bunm. pro sequentur cod. relinquent haud male. HARL.

v. 49 . Inmetifusque ratem fpe-Stantibus abstulit ner] Immensamque tres fcripti, an, Inmerfanque ? V. ad Claud. 1. in Eutr. 13. Nihil muto. inmenfus HEINS. ner, est longum interualtum inter terram, vbi stabant matres, Georg. Coepta tuens, tantamque operis confurge molem,

500 Laetatur: patrii neque enim probat otia regr Vna omnes gaudent superi, venturaque muno Tempora, quaeque vias cernunt sibi cresce Parcae.

Se

Georg. 541. et similia aliis. ali- tertia regna somniat. ter haec exprimit Statius v. Theb. 48?.

Prosequimur visu, donec lassauit

Lux oculos, longumque polo contexere vifa est

Aequor, et extremi pressit freta margine coeli. Burm.

v. 499. Operis consurgere mo-Lem] Глико Жини, quo rebus inanimatis sensus et actio tribuitur. Sic Virgil. O fortunati, quorum noua moenia surgunt. Plinius lib. x. ep. L. Opere, quod furgit. Alcimus lib. v. vers. 472. Coeptis desistunt oppida muris, Nec sulitum consurgit opus. Ouid. v11. Metam. vers. 282. Mollia pabula furgunt. inf. lib. 11. vers. 735. Nec procul ad tenuis surgit confinia ponti vrbs. lib. v. vers. 39. Bina (nefas!) toto pariter mibi funera Surgunt littore. WEITZ.

v. 500. Laetatur] Male, laetatus. HEINE. Sed tunc non video quid faciat nec enim; non enim absolutus erit sensus, si laetatus legas, nisi eft subintelligas. quod minime opus hoc loco. per otia patrii regni, segnitiem Heins. Nec ipse capio sati et torporem aurei seculi intelligit, quo nihil praeter sua litora quae Horas deas intelligit Fius mortales norant, vt recte Mase- nec facile tamen correctione rius ex Ouid. 1. Metam. 100. et ineptus est Weitzius, qui hic de tolerabilis existat, si hic ord forte, qua regnum Saturni, lu- verborum constituatur. Vna cun piter, Pluto et Neptunus sortiti loue omnes superi gaudent, e funt, nugatur, et nescio quae Parcae, quae cernunt ventur

Melio ex Claudiano didicisset, qui li 111. Rapt. 20.

Saturnia postquem Otia, et ignani senium cognon mus a xi.

Et ex Virgilii loco 1. Georg. 12 quem adducit Pius. Nec torpe grani passus sua regna vetern BURMAN.

v. 501. Venturaque mundo Ter pora, quaeque vias cernunt fi crescere Parcae] Locus difficil et corruptus, ni fallor. an, vei tura profundo Tempora? an, ve turaque ponto Tempora? sic aequ ra mundi, pro ponti legitur ma in Syluis Statianis, Propemptio Metii Celeris,

Cui varii flatus, omnisque p acquora ponti Spiritus, ac byemes nimbofaque

nubila parent. Aequora ponti paffim apud Lt cretium occurrunt. Sed ventur profundo Tempora verius est. via autem dixit vt Propert. 111. V. 44

Naturae miferas auximus ar vias.

ventura illa mundo tempora. pe Heinsianas admitto; cum sensu mund Ordine cuncta suo, rerumque a principe cursu Fixa manent: neque enim terris tum sanguis in vilis

Noster erat, cum fata darem; instique facultas 535 Hic mihi, cum varios struerem per secula reges. Atque

ti, pag. 427 fq. 432. 438. et alibi, Harl. Quem enim sensum interrogatio illa facere possir, non

v. 532. Rerumque a principe curful Eleganter, vt saepe Poetae, curfum fatorum pro ordine ipso ponit. sic apud Lucan. lib. 11. initio in codice Turriano erat,

Cursusque et soedera rerum Praescia monstrisero vertit natura tumultu.

Vulgo, legesque et foedera. sed frequens Poetae consuerudo eurfus tueri potest, sic enim idem lib. vi. 423.

Qui stimulante metu fati pracnoscere cursus.

Et vers. 591.

Quaeque suo ventura potes denertere cursu.

Rursus lib. v. 41. fatorum impellite cursum. et veri, 88.

Omnia cursus
Aeserni secresa senens.

v. 534. Cum fata darem] Hinc pater frustra saepe Heinsium data fata apud Ouidium mutare in rata. vid. ad Epist. xvi. 279. Virg. 1. Aeneid. 382. data fata secutus. sic et fata dicuntur dire, quae futura constituunt. inf. iv. 431. Ouod pellere sacum

Quondam fata luem dederunt
Aquilone creatis.

Sic forten dare dicuntur oracula Quid. 1. Met. 389. decresus faso pauor nostro lib. 1v. 704. Burnan.

v. 535. Hic mibi cur] Legerem potius, Iustique facultas Hinc mihi, cum varios strucrem per succuterrogatio illa facere possir, non equidem percipio. At fi, vt dixi, legarur, sensus erit, fuit mihi facultas iusti, id est, iuste, et aequabiliter hominum, atque terrarum fata disponendi, cum rerum immutabilem seriem componerem, hinc. i. ex eo quod nullus tunc mihi in terris filius erat. cuius priuatus amor a recto, et iusto me retraheret. Bai Bus, cui immerito refragatur Bulaeus, vulgatam defendens, bene vero laudat Andr. Schottum 11. Obsf. c. 54. qui ex Apollonio illa esse do-Haec mibi: cur ex. Bon. bic-en h. e. cum cod. rece. Carrion infuauem cod. fui lectionem baec mibi vt bine probat, tune mibi Pius et Maserius minus belle coniecerunt: prior vero quum pro cur melius. Harl. Laurent. Balbus. -- instique facultas

Hinc mibi, cum varios strucrem

per saccula reges. Satis concinne, nam in vetustis editionibus, Hic mibi cur varios, atque ita etiam scripti, nisi quod Oxoniensis, Hic mibi cum, proxime verum; quomodo et Baptist: Pius, secundus Vaticanus, Hace mibi cur, quomodo et Maserius. versu proxime subsequenti Carrion perperam vique ego, pro atque, ex fuis membranis repofuit. eft enim vfus elegans ve atque, vt ab aliis iam monitum. sic Virgilius non femel, mox scripti duo priores Vaticani et Pii codex, Es Tunaim senus. Maserius ex Bononiensi

Atque ego curarum repetam decreta mearum; Iam pridem regio, quae virginis aequor ad Helles,

Et Tanain tenus inmenso descendit ab Euro, Vndat equis, floretque viris: nec tollere contra 540 Vlla pares animos, nomenque capescere bellis Ausa manus: sic fata, locos sic ipse souebam.

Acce-

niensi editione, Tanai tenus, et fane, exemplum adhuc quaero, quod coniungat hanc vocem cum quarto casu. [Maserius Tanai probat recte Carrion autem Tanaim librorum editorum et MSS, au-Storitate, defendit. H.] mok difcedit malit Baptista Pius, quam descendit. HEINS. Haec mibi etiam Cod. Coki. sed bic non mutandum, quod saepe de tempore illo, de quo agitur, sumitur. vid. ad Phaedr. 1. fab. 14. et Ouid. 1. Met. 278. et de Nuc. 133. firuerem reges vero durior locutio videri posset, sed idem ftruere hic est, quod condere, animo suo proponere et decernere reges, qui per saecula ventura imperarent terris. sic lib. 111. 617. v. 453. Vid. inf. lib. 111. 586. BURM. v. 536. Decreta] cod. fecreta, h. e. quae hucusque secreui a cognitione vestra: atque ego hanc h. I. praeferrem lectionem. Lucan. x. 194. Fas mibi magnorum, Caefar secreta parentum prodere etc. vbi cum Oudendorpio, quem vide, deorum e MS. malim. lacrimas-fecretumque, h. e. lacrimas a conspectu hominum secretas, Lucan. 111. 314. ibique v. Burmann. Oppositum est fecreta tegere apud Petron. fragm. p. 679. Burm. fecreta ciuilium facrorum dixit Valer. Max. I. 1. 13. pag. 23. Torren, et, quod nostrae Valerii Flacci menti ell aptius, borren-

dae-fecreta Sibyllae, Virgil. Aen. VI. 10. Harles.

v. 538. Defeendir] Declinat vt a sublimi in deuestiorem, in quantum oriens est principium terrae semper inclinantis. Caeterum delectat lectio, difeedir. Nam plurimum ora Pontica discedit ab Euro, id est oriente, vt qui videamus Tanaim a Riphaeis, qui sunt in septentrione, Maeotim, et ipsam Septentrionalem, insuere. Pros.

v. 539. Vndat equis] Pro, abundat. Claudian. 111. de Raptu: Vndaret neu filua fauis. Infrailib. v. v. 303. lib. 111. vs. 524. Eryth. Ind. Virg. et Ind. Draconcii. WEITZ. Vndat promultitudine, vt bene Pius et Weitzius. pro inmdare etiam poni docuit Barchius ad Stat, 1, Achil, 86, Burm.

v. 541. Sic fata, locas fic ipfe fouebam] Ita ego fouebam, augebam, et extollebam fata locorum voluntate mea propitia, vel fatta lege, hoc est, fatta virorum eorum gloriosa, magnisca vistriciaque fouebam, distingue a verbo tequenti, locas, ita pari sauore locos illos donabam, dotabam, illustrabam, etc. Prus, Distinctione subvenimus huic loco: libro 1v.

Fata locosque tibi (possum quas foluere grates)

Expediam.

Prae-

Coniugio, videt e Graia nunc stirpe nepotes:
Et generos vocat, et iunctas sibi sanguine terras.
525 Flecte ratem motusque pater; nec vulnere nostro
Aequora pande viris: veteris sat conscia luctus
Silua Padi, et viso stentes genitore sorores.
Adfremit his, quassatque caput, qui vellera dono
Bellipotens sibi fixa videt: tentataque contra

530

v. 523. E Grata] Graia diuimabam legendum: nec enim scriptum hic codicem videre contigit, lib. 11. Obs. 39. Schottus. Graia ex. Bon. male Carrion. grata. H.

v. 524. Et generos vocat et]
Sic es. Bon. H. Zinzerlingus cum
Aldo male,

Graiorumque vocat iunclas sibi sanguine terras.

Sed obnituntur reliqui codices mira constantia. Baptista Pius, Es generis vocas. scilicet fui, cum non sit verisimile Acetam natis ex silia alias in matrimonium natas innxiste. Heins. Versus obscurissamus, sed forte legendus,

Es genero vocat, et innetas fibi

fanguiue terras.
Terras, id est Graeciam, vel cius pecius reges et pioceres, genero fuo Phrixo iuncos fanguine, etiam fibi vocat coniuncios, et eodem habet loco. Burm.

v. 526. Luctus-Padif conf. Plin. H. N. 111. 16. vbi inter alia: a Graccis dictus 'Heldovos, ac poena Phaetonini illustratus. Quod Phaethon patris inscienter curru vestus, incendit terram, a loue fulmine perrustus, in Eridanum deiectus ett, teste Hygino in puetico Astronom. xxxx11. Harl.

v. 529. Tentasaque contra Pallas, et amborum gemuit Saturnia quesus] To tentasa contra quid tibi velit, haud video. Sed use quare gemuisse Iuno dicatur queflus Solis et Martis, cum a partibus aduersis starct, ac Iasoni saueret aeque ac Pallas: nam 70 gemere condolentis est et miserantisquid si legamus?

Pallas, et amborum renuit Saturnia questus.

hoc est, improbauit, et est plane contrarium 📆 adnuit. Martem Solis questibus adfremuisse modo dixerat tanquam adsentientem: nunc renuisse iisdem, quali non probantes, Mineruam et lunonem addit. To renuere cum quarto casu interdum coniungi, multis exemplis ad Nasonem demonstrauimus, Metamorph. 1x. 506. recte autem lactora Pallas: Palladem coim infestam aduersamque Marti toto hoc opere passim inducit, cuius rei causam iam vidimus. Heinsius, rennit iam correxerat docta manus ad oram ex. Bonon. Harl. Et hic multum calliginis, Heinsii correctio arbittaria nimis, & vix persuadet. forte sola distinctione posset lux quaedam adfulgere,

Qui vellera dono Belliposens fibi fixa videt , tentasaque. Contra Pallas , et amborum gemuis Sa-

Mars adfremit Soli, videbat enim vellus fibi dono fixum, iam tentatum iri ab Argonautis, qui il. 1 3

530 Pallas, et amborum gemuit Saturnia questus. Tum genitor: Vetera haec nobis et condi pergunt

Ord

lud petebant hac militia. Tensare vero obuium nostro & aliis verbum, de conamine et molimine. vt inf. 803. tentata effugia. fupra 102.

Primae seu quos in flore iuven : ae

Tentamenta tenent.

Et ita Argonautae tentare acquera ventos et illicitas vias passim dicuntur. vid. fupr. verf. 97. et 197. fic et apud Propertium vetus scriprura seruari posset lib. 11. NV. 21.

Non tamen ut vastos ausim tentare leones.

Virgilius lib. 1. Georg. 207. Pontus et ostriferi fauces tentantur Abydi.

Gemuit vero minime mouendum, vt enim solus hic verba faciens Sol a Poeta inducitur, Mars tantum adfremens et caput quassans, ita duae Deae gemitu modo curas et follicitudines suas prodentes finguntur. anxiae enim erant, an Iupiter duorum questibus faueret. obscuritatis causa familiaris nostro Poetae vocum, quae particula er conjungi deberent, ab illa seiun lio: ordo enim est, contra Pallas et Saturnia gemuit questus amborum. Gemere vero cum quarto casu noster saepe coniungit. vt 1.47. et 373. viii. 9. et alibi. BURMAN.

v. 531. Vesera baec nobis et condita pergunt Ordine cuncta suo] Non hodie haec se decreuisse, sed a rerum initio fatis ita esse constituta fignificat. Condere proprium huic rei verbum, quod instituere, et in iplo principio decernere notat. Pius, pro in secretis cet, opuscula mea varii argume

abdere capit. quae fignificatio f mul aliquando adfumi potest, decreverit simul Inpiter et cel uerit homines, quis ordo fate rum futurus effet. sed hic ma prius. ita Horat. rv. od. 12.

Quae semel notis condita fast

Inclusie volucris dies. Propert. Iv. eleg. 1. 74.

Non funt ab deztra condits fi

Quae ibi omnium est codicu feriptura. Manilius 1. 119. Et venit in terras fatorum co

ditus ordo. Lucan. v11. 131.

Aduenisse diem , qui fasum s bus in accum

Conderet bumanis. Stat, I. Silv. 11. 24.

Ergo dies aderat fatorum co ditus albo

Vellere. Silius xvi. 125.

> Sic fic Coelicolne: portentaq vestra secundi

Condite.

Vbi acumen D. Heinfii proba nequeo. Vlpianus. lib. rv. ff. o praescr. verbis. Natura enim r rum conditum est, ve plura sint " gotia, quam vocabula. vbi pessin Haloander, et alii, inductum, que sapit manum Glossatoris. de a dine videbimus inf. lib. 14. 44 BURM.

v. 531. Condita pergunt Ordi cuneta suo] Confer. Boeth. li IV. Met. 6. Vide Marquard. Fr her, lib. II. parerg. cap.v. WEIT Fata igitur ordine pergunt, et z gunt vrbes ciuesque, vide, fi pl Cederet his etiam; et ses sine honore referret
515 Ulterius: sed nube rigens ac nescia rerum
Stat super, & nostros iam zona reuerberat ignes.
Quid regio inmanis, quid barbarus annibus vilis
Pha-

Infedisse domos, tristesque babitasse pruinas. ZINZERL, probant Vostius atque

Heinius H. v. 515. Sub nube] Sic ex. Bon. H.

Scribendum. fed nube. abiret ulterius habitatum filius. fed nimium frigus eum repellit. Pros.

v. 515. Nescia rerum] Imo nefcia rerum, quali extra mundum ac rerum naturam collocata, id que ex Aldino codice iam amplexus est Zinzerlingus, infra 725. regumque asperrima versat, pro rerum in membranis nostris omnibus. infra vers. 771. rerum rudis altera proles. HEINS. Nescia rerum elt rudis, inculta, vid. ad Ovid. 11. Art. 675. posset et legi, vt Vothus in ora codicis notaverat, nescia legum, barbara, quae iuris et aequi nullain habet notitiam. reges et leges saepe permutarunt librarii. vid. N. Heins. ad Claud. 1. Eutrop. 381, et Gud. ad Phaedr. praefat. lib. 111. et Grot. ad Lucan. vII. 579. Bur-MAN. nescia rerum elt inculta, quae nullas res frugesque profert. compara Ouid.ex Ponto 111.1.11. faq. de eadem mundi plaga, fupra 1.69. ignaras Cereris terras scripht. Ouid. Trift. III. 8. 2. misit in ignocam qui rude semen bumum. Tibull. 1. 7. 31. de Oficide, primus inexpertue commiss simila Atque illam interpretaserrae. tionem vindicant verba nube rigens et flat, quod gravius et elegantius ponitur pro eft. Zinzerling rerum late interpretatur vel, nescia bominum, nulli babitata vel

gesta, τὰ πραττόμενα. In ex. Bon, est regum, sed a docta manu rerum corr. Doctus quidam in Micell. Obseru. p. 160. ingeniose
coniicit veris, atque putat, nostrum respex se ad Lucan. 1. 17.
de eadem regione: Er qua bruma
rigens ac nestis vere remini Adstringit Scypbicum gluceali frigore
pontum. idem prouocat ad nostrum
infra 1111. 729. sqq sed rerum
idem comprehendit, vastitatem
Zonae plenius notat, et propius
accedit ad alteram scripturam regum. Harl.

v. 517. Quid barbarus amnibus illis Phasis] Non video qui fine amnes illi. rectius in Aldina, [et Ponon. vbi quoque est aduersis] amuibus vilis, fic ait: vilisne amnibus Phases noster obstar? per amnes, populos accolas notari dixi vberius ad verf. 22. ZINZERL. Qui amnes? nullos cerce nominauit, quare postliminio reuocanda vetus scriptura, quam Carrion inmeritam iutlit exulare, amnibus vilis. vidit hoc quoque Zinzerlingus. auersis etiam icribendum cum Barthio et Bulaco, id est remotis, quod pro diversa scriptura lestori etiam proposuit Baptista Pius. Heinsius. Nec hoc in Bulaci notis reperi: pro ... flat , codex Coki habebat, obstet. Burm. vllis igitur rescripti Vosfius quoque ita correxit, at aduerfis, retinuit, interpretatus gentes eas, quae Colchis oppositae funt. H.

v. 517. Barbarus Phafis] Barth. lib. xxxv. cap. x11. Barbarus, Phasis, et aversis proles mea gentibus obstat?

Quid Minyae meruere queri? num vellere Graio

520 Vi potitur? prosugo quin agmina iungere Phrixo

Abnuit: Inoas vitor nec venit ad aras:

Imperii sed parte virum nataeque moratus

Con-

inquit, Latinis incultum, rusticum, absurdo ingenio, inciuilem et morosum significat. Sic inculta loca Barbara dicuntur a Cl. Mario Victore lib. 11. v. 8.

1. Mario Victore lib. 11. v. 8.

———————— Mirabile quali
Ore rudes stupeant tam barbara

rura coloni. Weitz.

v. 519. Quid Minyae merucre queri] Primus et quartus Vaticani cum Oxonienli, Quod Myniae. scribe, Quo Minyae meruere queri? pro, quare. apud Nasonem Epistola xiv.

Quo meruere necem patruelia regna tenendo?

Ita illic optimae membranae. quod pro quo frequenter scribi in veterrimis poetarum membranis ad eundem Nasonem me monuisse probe recordor. HEINS.

v. 521. Annuit, Inoas] adnuit ex. Bonon, et ita ex suo cod. repoluit Carrion, fed abnuentibus interpretibus reliquis : et cod, melius legit abnuit. dein vitro ex. Bonon, fed docta manus vicor cotrexit. reste. Harl. Annuit ex Veteri codice reposuit Carrion, rationem emendationis addit: nam eum non folum admitit, verum etiam filiae dignatus est coniugio. Eugepae! non ea mens Flacci est: non. id ait, Graiis non ereptum est vi ab Aceta vellus aureum. lmo noluit profugum Phryxum auxilio iuuare et nouercali Inus astu (finxerat illa Phryxum et Hellen diis, ve sterilitas averrunce-

tur, immolandos) institutum parricidium vindicare. Quin potius illum ab vitione abstinuit data in matrimonium filia, et oblata pottione regni. Vlsor non vlsro legendum res ipfa clamat. ZINZERL. cui adcedit Vossius. H. Imo, Abnuir, recufauit Phryxum vi armata in regnum restituere, neque aliter ante Carrionem legebatur in Aldi, Colinaei, Gryphii editis codicibus, qui mox pro Grais firpe perperam quoque ex suo codice grava stirpe in editionem posteriorem admisit, cur non et paullo ante verf. 507. vbi feripti codices.

Grataque nunc vndis duce tenutuque secundo

It ratis. Infta Graiam luuentusem habes verf. 599. fed et apud Nafonem gratus pro Graius multis locis

inrepferat, ve illic pluribus est didum. Heine.

v. 521. Vitro necvenit na aras] Vitro cum Zinzerlingo, ne dubita. Non venit viturus se ac Germanam Hellen, quos ambos Ino nouerca victimas piaculares arae machandos admoverat. Et hoc, et vì abnuit, quod paullo ante praecetierat, Graeuio etiam nostro venerat in mentem, vt is ipse per literas nihi significauit. Helvatvs. Simile mendum in hacvo vitro visum erat Heinsio lib. vi. 254. sed ibi non admittimus correctionem. Burm.

V. 523.

Sed non & Scythici genitor discrimine nati Intrepidus, tales fundit Sol pectore voces:

505 Summe sator, cui nostra dies, volventibus annis, Tot peragit reficitque vices: tuane ista voluntas? Graiaque nunc vudis duce te, nutuque secundo, It ratis? an meritos sas et mihi rumpere questus?

mundo tempora, et vias sibi crecere. saepe noster illas copulas, et et que variis locis ponit, quae in sium debent revocari locum. vid. lib. 11. 222. et mox \$29. et alibi. sempera vero ventura, quibus, hominibus in se armatis, et bella inter se gerenut crescere: cum enim antea sola infirmitate et senecute considerentur, nunc cernunt per aquam, et bella ex his navigationibus orimus, leti genera varia increscere. ita supra vers. 32.

Letique vias ac tempora versat.
Ubi etiam sempora et vias coniun-

git, lib. v1. 290,

Si fasa perofo
Tarda sibi, surpe que moras non
fegnius ipfi

Parnimus, parnique viam didicere nepotes.

Et forte hunc locum respexit Joseph. Iscan. 1. de Bell. Troi. 155. Nauigas auricomo spoliasus vellere Cokbis

Procedo posens, culpemne rasem, quae prima per undas Ad facinus molisa vias, asque Asropon auxis.

Luctet. 11. 916. et leti vicare vias, Liv. xxxl. 13. se ipsi per omnes vias leti insersicerent. Quinctil. zvit. decl. 15. quia rerum natura varias satorum vias indulsis onimae, Livul. 1. 1x. 4.

Tunc Fraior dirae morsis apersavia est.

Et quae infinita alia cumulari posfent. Tu vide egregie haec illufisantem, lector, Broukhufium ad Propert. 111. v. 44. BURM.

v. 503. Genitor] Male Pius Marem intelligit, et viderur ille haec verba vsque ad insrepidus, separatim cepisse, ibique distinctione posita, reliqua de Sole cepisse, cum duo hi versus vnico contextu de Sole genitore Acetae sint capiendi. in ipsa etiam Solis oratione, multa de Marte interpretatur. BURMAN.

v. 506. Reficitque vices] Vid, supr. ad vers. 283.

v. 507. Numque secundo le rasis] Sic et libri, malim nihilominus, flatuque secundo, vndis et flatu secundis. Naso Metam, x111. 418.

Iamque viam fuadet Boreas, flatuque secundo

Carbafa tensa sonant.

id. libro xiv. 226. et Sil. Ital.
vii. 479. Paullo ante, fundit Sol
pestore voces, cum scriptis praefat ac nonnullis editis, quanfudit. Heins. Fudit a Carrionis
manu est, editi ante eum, fundit. Burm.

v. 503. It ratis] Verbum ire tutum et fine domno prosperum iter notat. vt lib. 11. 60. it tacitis ratis ocior boris. et 1v. 710. Stat. Achil. 11. 10. It pelago facura ratis. Vbi mallem, pelagi, cum Heinno. Burm.

v. 508.

Hoc metuens, et ne qua foret manus innida nato.

510 Non mediae telluris opes, non improba legi
Diuitis arva plagae: (teneant vberrima Teucer,
Et Libys, et vestri Pelopis domus) horrida saevo
Quae premis arua gelu, strictosque insedimus

Cedc-

v. 508. Fas est mibi rumpere questus] Pro est placet, et. An meritos fas et mibi rumpere queflus ? ut lib. vii. 231. Fas mibi non Stabiles, fas et tibi linquere Colchos. HEINSIVE. Fas eff codex notter, et editiones omnes. fed Heintius et justit rescribi, quod secutus sum. maior enim vis in hac particula. cum tor alii querantur apud te, ego continui adhue me, sed an nune etiam mihi non licet rumpere questus meos? rumpere eleganter, quali se inuito erumperent. sic lib. 1v. 42. Claudian, rr. Rapt. 249.

Questus ad nubila rumpis inancs. Sil. 1v. 458.

Gemitumque ad fidera rupit.
BURMAN.

v. 510. Mediae telluris] Pius haeret hic, vel intelligi vult viscera terrae, vbi aurum et argentum; vel Delphos vmbilicum orbis, vel reges mediterraneos, qui feliciores, sed mediam tellurem puto dici respectu extremae arcti & feptentrionis, vbi omnia horrida et rigida. improba vero arua vocat hic latifundia et planos campos in longum extentos, nullis filuis, montibus aut rupibus horridos, fed gleba vbere fertiles, & quae messes immensas ferunt : non multum dissimili ratione inf. 11. 632. improba caccis Intulit arua vadis, vbi vide. ita mons improbus Virgilio x 11. 687. pro migno. Burman.

v. 513. Quae premis arua gela] ex Horatio 1. od. 22.

Quod latus mundi nebulae, malusque

Impiter verget

Hic versus hic omissus in codice
nostro legebatur post vers. 526.

BURM. premit corr. a manu dosta
in ex. Don. H.

v. 513. Strittos in fedibus amnes? Sic ex Bon. H. Admilla hac
lectione fedes interpretari necesse
haberes alueos, et kno novo repetere, quod superius est, legi. illa
vero teneans etc. usque domus,
femicirculis includere. sed violens explicatio sutura esser, et
longius accerteretur verbum. Ex
coniectura igitur sic emendarim
hunc locum:

Horrida Saevo

Quae premis arua gelu, strictosque insedimus annes;

Cederet bis esiam.

Id innuit. ne quis invideat, non occupaut loca amoena et opima. habitent illa alii. meum genus asperam et horridam insedit regionem, et amnes frigore concretos. Quin et sua cederet, nin terra restaret nulli habitata: hic insedimus miscet suam personami hic cederet, de nato, vt paullo ante, solo loquitur: quod nec aliis inustratum, in eundem sensum verbo insidere vtitur lib. II. vers. 176.

Sarmaticas viina fortuna dediffet

Info-

Acquore Trinacrio, refugique a parte Pelori 580 Stat rupes horrenda fretis: quot in aethera furgit Molibus, infernas totiens demissa sub vndas. Nec scopulos aut antra minor iuxta altera tellus Cernitur: illam Acamas habitat, nudusque Pyracmon.

Has nimbi ventique domos, et naufraga feruat

rentem, qui Graecis est mousée. motusque ex. Bonon. Harl.

v. 579. Refugique a parte Pelori] Refugitque Pii, Argent. et Colin. vitiole, refugus autem vocatur Pelorus, qui cum longe appareat, et navigantibus propior videtur, quam reuera est, ideoque cum credunt se paeno tangere Pelorum, longo adhuc spatio diftare, et quali refugere videtur, ita Virgil, 111. Aeneid. 536. Refugitque a litere templum. Vbi vide Cerdae notas, sic fere de Sieulo frexo lustinus, IV. I. quo cum accesseries, discedere ac seiungi promonteria, quae antea iuncta fuerant, arbitrere. BURM. Pelorus est promontorium Siciliae Italiam versus. compara Virg. 1. Acn. 55. fqq. Harl.

v. 580. Quot in aethera surgit Molibus infernas totiens demiffa sub vudas] totidem ex coniectura Pii Baptistae promanauit. toties ex feriptis omnibus. mox Pyragmo primus et quartus Vaticani, non Pyragmon. Heins. Forte illud totiens coaluit in vnum ex duobus tot ient. quod participium vindicanit Vothus lib. 1v. de Analog. cap. 12. dubitans tamen hic ita legendum esfe coniicio. Bu n m. toticus ex. Bon. et probat vir dodus ad oram mei exemplaris, quem Cortium fuitle, rurius intelligo; prouocat enim ad fuam obferu, ad Sallustii fragm, III. hist.

epist. Pomp. n. 1. vbi dedit sos labores-quotiens etc. Vossius de-fendit socialem. Harl.

v. 582. Nec scopules aux antra minor Graecismus, pro, nec altera tellus proxima minores scopulos aux antra habet, vt recisssume Pius exposuit. Burm.

v. 583. Illam] Ille codex noster.

v. 583. Pyragmon] Sunt, qui malint scribere, Pyracmon et cygnus, cum tamen aliter veteres libri habeant, et in multis dictionibus c. pro g. positam esse, ve inquit. Scaurus, mirum non sit, quam litteram non suisse diu apud Latinos, inuentam vero a Spurio Carbilio noua forma idem Scaurus et Victorinus, telle Pierio, asserunt. Carrion. Pyracmon Bonon. H.

. v. 584. Domos] fic et infe. virr. 322.

Ipfa fabit terras, tempestatumque refringit

Ventorumque domos. Statius vii. Theb. 7.

I mediam rapido Borean illabere faltu

Bistonias Super vsque domus, axemque niuosi

Sideris.

vbi Barthio immerito vapulat Seruius, co nomine quod domos apud Virgilium lib. 1. Aeneid. 140. et immania faxa ex Plauti Pfeudolo elle translata dicit. nam & domus 585 Tempestas: hinc in terras latumque profundum Est iter: hinc olim soliti miscere polumque Infelixque fretum: neque enim tunc Acolus illis Rector erat, Lybia cum rumperet aduena Calpen

ventorum recte carcer dicitur, eodem modo, vt seruorum, qui vtrique includuntur carceri. vid. Ouid. 1v. Met. 663. sed ipsa illa, quae citat Seruius, verba hodie in Pseudolo Plauti non reperiet puto memoriae vitio voluisse alia producere, quae sunt act. 1v. sc. vii. 76. an etiam ille vnquam expugnauit carcerem, patriam tuam. quomodo et Virgilius eod. libro vets. 51. nimborum patriam saepe pro eodem poni notum est. Burman.

v. 585. Lacumque profundum] Latium legere malo, loci angustia, cum codice Bononiensi tam commodo nos admonuit. Hincenim, ab ea sc. parte, qua Pelorus in mare protenditur, in terras Italicas et Latium iter est: vt a parte Lilybei in mare Aphricanum, et Pachini partim Lybicum partim lonicum. fi Latum legatur, fenfus est patens, ex loco enim angusto ad latiorem plerumque via est. signabiturque mare Tyrrhenum. idque minus placet. MASER. Latiumque legit Maserius, altumque Carrion. Ineptiffime. Quid enim aleum aliud quam profundum? vulgata lectio verissima est. Sic Papinius Statius v. Theb. 287.

Tu lato patrem committe profundo.

Item Seneca Hercule Furente 1009.

Latique patens unda profundi. Sie enim legit MS. noster: vulgo Lateque. Et quis nescit Homerum insum dicere, "Eugen vora SaAdsonc. Vossius. Vid. Turneb. XXIII, ad 27. et supra vs. 160. WEITZ. Latiumque Bononiensis editio, et secundus Vaticanus. Quod Maserius adripuit. Carrion altumque malebat. atque nihil familiarius Poetis, quam satum aequor, latum mare: latum etiam profundum. altum profundum qui dixerit, bis idem dixerit. HEINS. satumque correxit vetus docta manus in ex. Bon. Harl.

v. 586. Polumque, Infelizque freeum} Iuvenalis. vi. 284.

Confundas, bomo fum.
Vitgil, lib. v. 791. de l'unone extrema omnia tentante;

- Maria (inquit) omnia coelo Miscuit:

Et paullo diuerfius, x11. 204.

Non si tellerem effundas in vndas

Dilunium mistens, coelumque in tartara soluat.

Quae congessi, vt melius apper reat superius recte legi, Schytioum metnens pontumque polumque. Carpion.

v. 588. Lybia cum rumperet aduena Calpen Oceanus] Poetice pro adueniens, tamquam peregrinus ex Lybia. fed quomodo ex Lybia aduenisse queat dici Oceanus, qui rupta Calpe in Lybiam sibi iter secir, quare sotte Lybias scribendum, datiuo casu, vu non esset popularis (vt Ouid. de suminibus ait 1. Met. 577.) sed aduena Libyae. vt Propert. Iv. 1.8.

Es Tiberis nostris aduena bubus

1'bi

Iapeti post bella trucis, Phlegraeque labores 565 Inposuit: duram vobis iter et grave coeli Institui. sic ecce meus, sic orbe peracto Liber, et expertus terras remeauit Apollo.

Dixit

ad oram exemplaris mei Burman- dem reste legas in editionibus veniani scripsit. lege me primum regia mundi Impofuit, h. e. praefecit mundo. v. ad Sallust. Cat. cap. 51. 28. et ibi Cortius, hunc vium et vim verbi imponere vberius demonstrauit. Zinzerlingii suspicionem, quam ipse timide scripht, audacem, minusque gratam omittam. Harl. Corruptissimus locus, ex quo me vix expedio. Maserius explicat, mea regia primum facta est mundo, id est mundanis, sed post bella lapeti, etc. vel coniungit, trucis mundo. neutrum placer. Pius conftruit, regia mea imposuit durum vobis iter coeli, et grave iter coeli ego lupiter institui, sed nihil de ve mundo addit. cogitabam aliquando.

Mea frenum regia mundo lapeti , etc. imposuit.

Vt primum corruptum fuerit ex frenum, et regia hie simpliciter ponatur pro coelo, fiue fede imperii. ve infr. vers. 668.

Imperium, es magno penisus par regia coelo.

Ita et Ouid. IV. Fast. 599. Pofica eft mibi regia coelo. Vbi alii codices, ceffit mibi regia coeli. vt inf. v. 67. ille, gregis cessis cui regia, saurus, totus vero hic locus adumbratus ex Horat. 111. od. 111.

Hac arte Pollux et vagus Hercules Enixus, arces attigit igneas, etc. BURM.

v. 564. Inpeti post bella, truces Phlegraeque labores] Scribe, lapeti poft bella trucis, etc. Et ita qui-

tustioribus. ceterum praecedentia sequentiaque in iisdem non leuiter erant corrupta, quae recle ex suo codice restituit Carrion. Vossius. Perperam denuo Carrion eruces repoluit, etfi tres ex nostris id ipsum quoque adgnoscunt. mox pro coeli institui monet Baptista Pius in aliis codicibus elle, coelum instituit. foite, coelo institui. HEINS. Ego parum differre arbitror an coele, an coele legas, hoc tamen, quia fide codicum & editorum nititur, practuli. durum iter explicuimus ad Quid. 11. Epist. 116. Quinctil. XII. de Inft. Orat. II. vi ip/um iter neque imperuium, neque faltem durum puteut. Institui non instituita recte multi, id est, praciui vobis exemplo meo, et ostendi arduam in coelum eile viam, codex Coki habet, imposui et institui. BURM.

v. 566. Orbe peratto] Id est, peragrato et expeditionibus lustrato et penetrato. Stat. Iv. Theb. 574.

Longus vix tota peregit Membra dolor.

Vid. ibi Barth. et comment. ad Petron. Lxix. et supr. ad vers. 287. Burm.

v. 567. Remeauit Apollo] Quafi rediillent in coelum, vnde descenderant, vid. ad lib. 111. 383. vel ve victores, quibus hoc verbum proprium effe videbimus inf. IV. 589. BURM. v. 568

Digitized by Google

Dixit, et ingenti flammantem nubila sulco Direxit per inane facem: quae puppe propinqua 570 In bifidum discessit iter, fratresque petiuit

Tyndarios: placida et mediis in frontibus haefit Protinus amborum; lumenque innoxia fudit Purpureum, miseris olim inplorabile nautis. Interea medio facuus permissa profundo

575 Carbafa Pangaea Boreas speculatus ab arce, Continuo Aeoliam Tyrrhenaque tendit ad antra Concitus. omne dei rapidis nemus ingemit alis: Strata Ceres: motoque niger sub praepete pontus.

Ae-

v. 568. Ingenti flammantem nubila fulco | Iucundiffima translatio: qua veitur et Prudentius Cathem. 12. vs. 45. Qua stella sulcum traxerat. Iuuencus lib. 1. Ecce vine medio stellam praecurrere cernunt Sulcantem flammis auras. Virg. 11. Aeneid, verf. 697, Tum longe limite fulcus Dat lucem. WEITZIVS. De hoc prodigii genere satis multa viri docti ad Virgil. 11, Aeneid. 694. adnotarunt. eleganter attem tractum et spatium, per quod stella decurrit, fulcum, vocat, exprimens Graecam vocem 11may, vnde Latina descendit. Apoli. Rhod. 111. 1376.

*Οιος δα' δρανόθεν πυρόεις άναπάλ. хети, Асйр

Όλκλη δπαυγάζων. Βυκ ΜΑΝ. v. 572. Fudit] Fundit scripti. HEINS. Et ita edidit Carrion.

v. 573. Miseris nautis] Proprium, propter naufragiorum metum et frequentiam, nautarum epithetum. Lucan. VIII. 174. [vbi vide Butm.]

Miferos fullentia nausas Sidera non fequimur.

Et lib. 1x. 343. Stant miferinau-

tae. ita miserae carinae infr. lib. VI. 666. et paffim. Bunm.

v. 576. Tyrrbena antra] Pomponius Sabinus ad Virgil. 1. Acneid, 67. legit, arva, male, supra verf. 417.

E clauses quem destinat Acolus

antris.

Infr. verf. 751. Secretisque ciet volitans pater Acolus antris.

et ita alii Poëtae. Burm. Pangaea ab arce b. e. Thracia, quae ventorum quasi sedes est. vide v. 611, magno atque excello promontorio, Macedoniae iuncto. Harl.

v. 578 Motusque niger] Vet. codex, motoque niger, et, totiens demissa, vbi vulgati, sotidem. CARRION. Mosoque Carrionis liber, et nostri omnes, excepto Vacicano secundo, non magnae illo rei, quod quidni amplettamur? nifi mavis, motuque. Heinsius. Moraque Edit. Maserii. Burm. Lennep in Animadu, ad Coluthum pag. 57. legit ventoque n. f. praepete pontus, et ventum praepetem intelligit, ardentem (infra vii-561. austrique ardentis barenae) h. e. vehementem, summa vi furentem,

Bella! quot ad Troism flentes hiberna Mycenas! Quot proceres natosque deum, quae robora cernes Oppetere, et magnis Aliam concedere fatis!

555 Hinc Danaum de fine ledet: gentesque fonebo Mox alias. pateant montes, filuaeque, lacasque, Cunctaque claustra maris; spes et metus omnibus

Arbiter, ipse locos, terrenaque summa mouendo

Expe-

tionibus monet Gronouius dons indifferentet hic poni, Ita libro v.

- Seu fraude petivit, Sen quis borore mos, fun reddita dona, etc. Similiter et bonos inter ancipitia antiquitus erat: votle Metellus Numidicus in oratione quadam

dixit, malus boner pro iniuria. Tefis Agellius noct. Attic. libro x 11. cap.ix.Vossius Damna Carrion et Schottus, sed infeliciter, et inuitis membranis nostris, notum istud Maronianum Aeneid. x. 881.

Define, iam venio morisurus, et baec tibi porto

Dona prius. Vulgatam scripturam reste propugnauit Cl. Gronouius Obieruationum lib. I. cap. xv. pro ques elasse, Carrionia liber et nottri omnes [et ex. Bon.] qua classe, quanta classe, et sequor. mox, ques proceres omnes nostri cum vulgatis. at Carrionis codex [et ex. Bonon.] quot proceres. HEINS. Donna et dona passim confundi vidimus ad Ouid. v. Fait. 314.

v. 552. Quot ad Troiam Ad Troiae corrigit Baptista Pius; sed inmerito. HEINS.

v. 554. Opperere] Simpliciter poluit, pro mortem oppetere, occumbere. vid. ad Phacd. lib. 111. fab, 16. Burm.

v. 554. Es magnis Afiam concedere fatis] Concidere codex Carrionis. forte, ve magnis Afram concedere fatis! nam concidere verbum nihili eft. concedere vita apud Tacitum frequenter occurrit, concedere faco, pro mori apud. Plinium in Panegyrico, HEINS. Maghis concedere fatis fine dubio legendum. concedere enim est vinci. fata Troinna victa fuere a majoribus faeis Graecorum. Ouid. 1. Epift, verf. 28.

Illi victa fuis Troia fasacanuns. Vbi late de illis egimus, vid, et inf. libro IV. 127. BURM. nollem! adferipfit poffessor ex mei, ad loc.

Ouidii. Harl.

v. 555. Hinc Danaum] Hinc est, post euersam Troiam, etiam Graecorum fortuna et florentes res ruent, et transferam imperium ad alias gentes, bic cod. Coki. feder fimpliciter ponitur pro decretum eft. vid. supr. ad vers. 178. Burm.

v. 556. Pateant montes etc.] Peragretur totus orbis, et loca antea inuia et incognita, exercitibus et classibus pareant, vt paffim, aperta, parefalla, et contra clauss aequora etc. nofter dixit.

v. 558. Summa monebo: Experiar] Monebo cum fuis membranis Carrion. ego nostris accedo, quae vulgatam scripturam ampleauntur.

Experiar, quaenam populis longissima cunctis 560 Regna velim, linquamque datas vbi certus habenas.

Tunc oculos Aegaea refert ad caerula, robur Herculeum Ledaeque tuens genus; atque ita fatur:

Tendite in astra, viri: me primum regia mundo Iapeti

Stuntur. paullo ante distinguendun: cum Regio

Arbiter. Spes et met us omnibus esto

neque aliter Vaticanus tertius, HEINSIUS. Terrena summa Pius explicat dignitates et humana sastigia, ita certe Horat. I. od. 34. valet ima summis musare et insigua atternat Deus. Vbi musare est idem quod hic mouere. Ovid. I. Am. 9. summa ducum Atrides, vbi vide. Terrena vero sunt inferiora imperia in terra, quae coelo opponuntur, quamodo apudOuid, 11. Met. 730. in MSS. erat:

Coeloque petit terrena relicto. Vbi vide, Burm,

v. 559. Quaenom populis longissima cunstis Regna vestim Sensum video, sed constructio turbat, et vox illa cunstis, nisi legendum, quaenam ex populis l. c. regna velim. quaenam regna ex cunstis Populis, Asianis, Graecis, Romania (hos enim indicat) velim este longissima, vt quaenam sit, pro quibus populis regna esse velim. BURM.

v. 561. Robur Herculeum] &4veς ήγακλης & βίνν, circuitio poëtica, pro Herculem: vt virtus
Catonis apud Horatium. Τηλημάχε
γε, et fexcenta alia, Rittershufad Oppian. 1. IIal. v. 105. Vechner. 2. Heilenolex. cap. VIII.
Barth. ad Ceirin. n. 136. infra
lib. 11. vers. 64%. virtus Bebrycis.

lib. 111. v. 85. vis Acbiuum. lib. vi. v. 683. vis ducum. libro viii. v. 335. Styri violentia, WEITZ. v. 562. Me primum] Mea primum, vitiose ex. Bonon. rece autem post, institui, vbi pr. edd. habent constituit. locum vero vt nunc legitur, maximam partem bene constituit Garrion, qui verborum quoque sensam verius et melius, quam alii perspexisse videtur. Ego vero olimin Anthol. mea poet. latina ad h. l. p. 164. ita fere explicui; Me regia h. c. sedes imperii, primum mundo h. e. coelo imposwis, simplicicer pro, firmiter, tutiffime imposuit et confirmauit, i. e. firmum ac tutum imperium sedemque coelestem haud amplius concutiendam, accepi demum post lapeti trucis bella Phligraeque labores, i. e. post deuictos Gigantes, aduersus Deos pugnantes, in campia Phlegraeis, quos alii in Theffalia, alii in Macedonia, alii in Campania fitos effe putarunt : vobis ergo institui h. e. praeiui meo exemplo, incepi et ostendi, viam in coelum arduam effe. Mundus pro coelo iam supra explicitus fuit, et vel ex Lucretio, qui eo frequenter vius est, notior erit, quam vt pluribus probem. probauit tamen hanc potestatem ad h. I. Carrion et Bulaeus, vide etiam, quae notaui in Anthol. lat. poet. pag. 9. Vir doctus, Cortium fuille credo,

Accelerat sed summa dies, Asiamque labantem Linquimus, et poscunt iam me sua tempora Graii; Inde meae quercus, tripodesque animaeque parentum

545 Hanc pelago misere manum: via sacta per vndas, Perque hiemes, Bellona, tibi: nec vellera tantum Indignanda: manet proprior de virgine rapta

Ille

Praecedenti versu mares animos, qui [vti Bulaeus mutata tamen pristina sententia.] reponunt pro pares, vellem aliud egissent, iras pares mox habebis, Heins, capesser ante ex Bonon, Harl,

v. 542. Sumna dies] Recte ex Virgilio libro 11 321. Venis fumma dies, et inclustabile tempus, haec fumta Maserius adnotat vid, ad Ouid, 111, Amor. 1x. 27, BURM.

v. 543. Poscunt iam me sua tempora Graii] Petunt Graeci imperium fibi a fatis destinatum, eiusque tempus et opportunitatem iam adesse contendunt, sic Liv. Iv. 7. f. Ardeates sua tempora exspectare velint, fore vt postmodum gandeant se irae moderatos, Cicer, 111, Verr. 60, Scandilius rem se totam relicturum dicit, et suo tempore esse rediturum, vbi vid, Hottom, Terent, prol. Adelph. Suo quisque tempore vsus eft. ita et sua occasio. Liv. 1v. 58. Justin, xxxvIII. 4. Curt. IV. 6. fua pugna, Corn. Nep. Conon. vlt. vid. Gronov. 1. Obseru. 2. Poscunt vero vt debitum, noster lib. ♥1. 28ú.

Ecce locum tempusque ratus, iamque et sua posci

Proelia. Et lib. v11. 176. Cunstantia pofeuns Pectora me. Ouid. 11. Fast. 791. Poscunt sua tempora somni. et 861. Iure venis, Gradiue, socum sua sempora poscuns. Et 1v. 253. Sed nondum fasis Latio sua numina posci Senserus.

Et ipla fata poscere dicuntur, Virgil, VIII. 477. Fatis buc te poscentibus adser. Et 512. quem numina poscuns. Ouid. I. Fast. 381. Poscis ouem fatum, Burm,

V. 544. Animaeque parentum] Sic quoque ex; Bon. H. preces Heroum, qui funt in Elytis. Necyomantiam intelligit, quae fit per inuocationem animae. Quidam perentum feribunt, pro perentum veterum Editionum fide feripsi. Nam parentum, quod fuit in codice veteri Garrionis, nihil ad rein facere satis perspiciet, qui louem hic loqui considerabit. Vossius.

v. 546. Per bienes] Id est mare crebris tempestatibus motum, sie Statius viii, Theb. 361- de Nilo.

Septemque patentibus alueis In mare fert biemes,

Vbi vid. Schol, etBarthium, Burn.
v. 547. Propior de] Medeam Interpres intelligit, quam proxime
rapturus erat Iason, vnde dolor
propior consipiendus esset, ego de
Helena dici credo, quod latius
explicans ait, Venier I brygia nam
passor ab Ida, etc. etti, inquit,
grauitimus dolor futurus sit, nihil tamen magis in fatis ess. Canton. Dubium an de Helena
1 5 capien-

Ille dolor: (sed nulla magis sententia menti Fixa meae.) veniet Phrygia nam pastor ab Ida, 550 Qui gemitus, irasque pares, & mutua Graiis Dona ferat. qua classe dehinc essusa procorum Bella!

capiendum, eius enim raptus mox verl. 548. Veniet, etc. praedicetur, et virgo restius Medea dicitur, quam Helena, licer non ignorem etiam mulieres, virgines dici, sed eo non opus hic recurrere. sensus ergo, non tantum fato datum est, vt vellera rapta indignentur Aliani, et virginem Medeam raptam, qui dolor magis tanget Acetam, vt rede Pius, sed (quo nihil magis est mihi certum) veniet Paris etiam, qui rapiet Helenam, et inde bellum gravissimum orietur, quo cadet imperium Asiae, verba autem ita puto distinguenda,

Nec vellera tantum
Indignanda manent, propiorque
ex virgine rapta
Ille dolor; fed (nulla magis fententia menti
Fixa meae) veniet, 'etc.

Propior, non proprior, vt Maserii editio vitiose, dolor est, qui magis tangit et adlligit, vt libro VII. 462.

Cessis ab ore pudor, propiorque impleuit Erinnys.
Stat. v. Theb. 120. Quod si propioribus assis. Est opus, id est magis vicinia, recentioribus, propiorque ex virgine, et manens noster codex et omnes editi ante Carrionem, pro ille dolor, legi posser, inde; vt saepe hae voculae confusae, sed et ille seruari potest, proluder ergo hic raptus velleris et Medeae grauiori calamitati, quae Asianos premet bello Troino, et imperio priuabit. Bur m. in ex. Bon. iam beue editum suit:

Indignands manent: propiorque ex virg. Harl.

v. 548. Sed nulla magis sententia menti Fixa meae] Vetus posfessor mei exemplaris, quem Cortium fuisse supplaris, quem Cortium fuisse supplaris, quem Coradscriptit: bace verba, n. sed meae male infarta arbitror, et recte sensisse mini videtur. ideo cum illo vneis inclusi. Harl.

v. 5.49. Peniet Phrygia nam poflor ab Id.i] malo, veniet iam, paullo ante Carrion ex fuis membranis, propior de virgine rapta. Nostrae onnes cum libris editis, propiorque ex virgine. mallem

Ille dolor. HEINSIUS. veniet iam edidit Aldus. Burm.

v. 549. Pastor ab Ida] Praepositio cum suo casu, pro adiectivo, nomini substantiuo aptatur: Et frequensin hoc est genere, pro adiectiuo gentili primitiuum proprium ponere casu praepositiuo. Virgil. 111. Georg. v. 2. Pastor ab Ampbryso, pro, Amphrysus. Ouid. 111. Trist. 12. Nauita ab Italia, pro, Italus. Vechner. I. Hellenolex. cap. vi. Weitz.

v. 551. Dona feras] Sic ex. Bon. H. Vices munerum, id est antidota, per irrisionem loquitur. sunt, qui scribant, danna, quae seuera et sententiosa vox soui deorum maximo quadrat. Prus. Dona suit in MS. Carrionis, mavult tamen cum aliis, Danna. Perperam. Restitume in obseruationi-

Oceanus, cum flens Siculos Oenotria fines 590 Perderet, & mediis intrarent montibus vndae: Intonuis

Vbi vid. Paffer. & Broukh. Stat. 1v. Theb. 239.

Qui te flane natans terris Alphee Sicanis Aduena. Quem imitatus Claudian. 11. Rapt. 60. Aduenam Alpheum vocat, Apud Justinum, lib. 11. 6. Junea edidit. Quippe non advena, neque passem collecta populi collunies originem orbi dedit. vulgo, adnenae. Libya etiam retineri potest, si cum Pio explices, remorres Calpen Libya, pro a Libya sive BURMAN. Calpe eft Africa. Hispaniae mons, Abylae, monti Africae oppolitus, quem Oceanus a Libya f. Africa rupit, notria est regio Italiae s. Italia ipsa, ab Oenotris Pelasgis, v. Heyne ad Aen. 1.530. exc. xx1. Harl.

v. 590. Et mediis intrarent montibus vadae] Scio, Silium Italicum saepe boc verbum intrare ita construxisse. vide Heinsii & Drakenborchii notas ad lib. vr. 498. & vii. 466. fed nec Virgilio nec mundissimo nostro Poëtae id facile adscriberem, nisi certiora Augustei aeui scriptoribus exempla producerentur, nec etiam verbum, intrare satis accommodarum impetui & violentiae aestus, qui in fretis obseruatur, & praefertim Sieulo, effe videtur, cum passim Melae & aliis mare introre terras, vbi finum facit, dicatur, quod non ea vi sit, quali in fretis, quae creduntur rupisse confinia terrarum. Quare, familiare omnibus Poëtis & aliis scriptoribus, vbi de hoc freto & rupta terra agunt, verbum libenter redonarem Valerio, & legerem,

mediis latrarent montibus vudde. sic. Lucan. vi. 66.

Mediae qui tutus in aruits Sicaniae, rapidum nefeis lasrare Pelorum.

Claudian. 1. Rapt. 145.

Hinc latrat Gaetula Thetis, Lilybacaque pulfat Brachia confurgens,

Stat. Achil. 1, 450,

Juxtaque Capbareus sectores tollens caput.

Latratum pelago rellens caput.
vbi vid. Barth. qui ex Virgilio
infignem locum profert, & ad
lib. v1. Theb. 13. ex Accio producit,

Atque voi curno litore latrans Vnda fub vndis labunda fonat. voi etiam malim, sonat. Auien. desc. Orbis. 577,

Isthmi terga debine geminus circum latrat austus.

Vid. Doctiff. Drakenb. ad Sil. Ital.

111. 471. & ne dubitemus, hoc exigit ipfa descriptio Freti, ext Trogo Pompejo a lustino prodita lib. IV.: cap. 1. vbi natrans fabulosa Poëtarum commenta de Scylla & Charybdi. Hinc fabulae Scyllan & Charybdin peperere, binc latratus auditi, &c. quem focum ante oculos habuit non ineptus Poëta Josephus Iscan. lib. 1. bell, Trojan. 3:0.

Scyllacos nona praeda canes ad funera moesti

Gurgitis innitat, count latran-

Monstra maris Siculi.

Et lib. 111. 293.

Nunc non Lilybaea vorago
Lasraius Siculi, Libycus seneor.
Quinctil. Decl. x11. 27. aus inguinibus Virginis lasrasum Siciliae
lisus. Secuius ad 111. Aeneid. 566.
K. cle-

7

Intonuit donec pauidis ex aethere ventis Omnipotens, regemque dedit, quem iussa vereri Saeva cohors: in monte chalybs iterataque muris

Saxa

clamerem, vt Virgilius vocat, explicans, dicit, Vndae illifae concauis saxis imitantur latratus. & hanc correctionem vaice probabat Broukhusius, candidus scriptorum olim nostrorum iudez & cenfor. Mediis autom monsibus dicit, innuens Apenninum, qui olim in Siciliam perpetuo excedebat iugo, immissis vero vadis Lucan, 11. 435. suptus fuit. Longior Italià, denec confinia

pontus Solueret incumbens, terrasque repelleret acquor.

Claudian 1. de Rapt. 142.

Rupit confinia Nereus Victor, & abscissos interluit aequore montes, &c. BURMANN. Virgil. 111. Aen. 417. idem narrans, canit: venis medio vi poutus & & vadis Hesperium sicuto latus abscidit &c. ad quem locum cel. Heyne Cluuer. Sicil.I. 1. de Italia ac Sicilia motu terrae diremta iam laudauit. H.

v. 591. Pauidis] malim, rabidis. sic lib. vII. 400. rabidus auster, vide curas secundas ad Ovid. 1. Metam. 36. HEINS. Non putem huic loco epitheton illud aptum, cum panidi recte venti dicantur, (epitheto temporario, vt Pius notat) quia ex tonitru louis, pauorem illum concipiebant, cum antea fingantur licenter abusi violentia sua: nunc vero sub rege eos cohibet. Pompon. Sabin. ad d. I. Virgilii legit pro ventis, nimbis. etiam extra veri speciem. Burmann compara Virgil. 1. Aen. 61. sqq. quem noster expressit, ibique Heyne,

& eundemque in excussu 1. ad h. 1. H.

... v. 593. In monte calpbs] sic liber calamo ecaratus: alii, [vt ex Bonon.] montemque calybs, inepte. Erroris origo ad verborum transpolitiones referenda elt: cum enim scripsissent librarii, mente inque calybs, pro in monte calybs, natum eft verbum illud, montemque, quod passim in vulgatis exstat. Sic Iacobus Raeuardus cap. vitimo. C. de testam. milit. pro tribunatum militum, eleganter refliquit, in tribunatu militum. Sic lacobus Cuiacius cap. penult. de bonorum possess. contra tab. pro eo, quod in vulgatis est effettum, in effettu legendum effe, acmè animaduertit, vterque sane 1. C. hac netate doctiffimus. Raeuardi autem nostri emendationem co libentius attuli, quod eam in duobus manuscriptis libris liquido compererim, ita ve de lectionis integritate vix dubitari possit. Observandum est hic in veteri codice scribi calyps pro chalybs, aut certe salybs: quemadmodum in Pandedis Pifanis, opeines, ep-Bringo, & fimilia. CARRION. Carrionis codex, in monte chalybs. Suepe cobornis monte calypsi terataque. prim. Vaticanus. caeteri, suena cobornis monte calypsi cera-Aldinus tamen, mososque tague. Euros. & placet, fic fupra vetf. 578-- motosque niger sub pracpete

poztus. vti illie caltigauimus. libro IV. verl. 129. cum feriptis,

Atque adco neque ego banc motis auertere ventis Tentaui, tenuine ratem.

Saxa domant Euros, cum iam prohibere fre-

595 Ora nequit, rex tunc aditus & claustra refringit
Ipse volens, placatque data fera murmura porta.
Nuntius hunc solio Boreas proturbat ab alto:
Pangaea quod ab arce nesas, ait; Aeole, vidi!
Graia nouam ferro molem commenta iuuentus
600

Sed praestat, inmota chalybs, HEINS. Noster codex, montemque Libys. Ego sequendam puto lectionem & distinctionem Gartionis,

Quem iussa vereri Suena cobors; in monte Chalybs iterataque muris

Nam & monte claufos ventos facit Virgil. 1. Aen. 81. fic etiam de Cereris domo Claudián. 1. de Rapt. 237.

Seant ardua ferro Moenia, ferratipostes, immensaque nestis

Claustra chalphs.

Iterata saxa muris vocat, quia plus simplici muro erat carcer hic munitus, vt Virgil. vt. 549. de Tartareo carcere,

Moenia lata vides triplici circumdata muro.

Ingentibus structum saxis careerem dixit Calpur. Decl. IV. Bu R.M. ad Lucan. Pharsal. 111. 223. vulgatam Valerii vindicat ab emendatione Marklandi ad Stat. 11. Silu. 1. 217. immensa chalybs, in qua, inquit, lectione non video constructionem, nisi, immensa iungatur cum chalybs. immensa sungatur cum chalybs. immensa saxa vero iungi poste non video, interiecta voce chalybs, nisi intricatum in modum, chalybs Simmensa & iterata saxa domant Euros. V. instra V. 541. & chalybis stequens sit mentio tam de armis

inde facis, quam de munitionibus vebium & arcium. Harl.

v. 594. Cum ism probibere frementum Ora nequie] malim, cobibere. vt apud Maronem libro 111. 424.

At Scyllam caecis cobibet spelunca latebris.

Et lib. 1x. 778.

Nec muris cobibe patriis media Ardea Turnum,

Contra cobibere pro probibere Carrionis codex libro 111. vers. 304. HEINS. Quid opus contra libros criptos nouare, cum eadem vis & sensus fir verbi probibere, quae cobibere, quae passim verba confunduntur. sic eadem diuersitas fir apud Horat. 1. od. 1. 33. Stat. vs. Theb. 811. vbi vid. Barth. Lucanus 1. 398.

Pugnaces pictis cohibebant Lin-

& ibi MSS. nonnulli, probibibans.
BURM. Furensum cod. sed nil muto vid. v. 60%. & noster fremere frequenti & vario modo vsur.
pat. confer Oudent. ad Lucan.
1x. 332. vbi etiam duo illa verba in MSS. confunduntur. furensum tamen legit Markland. ad Srat. Silu. 11. 1. v. 217. Harl.

v. 596. Data porta] Ex Virgi-

Quadata porturuuns. Bukm. v-597- Proturbat] Perturbas cod. noster. Burm. K 2- v. 600. One Pergit, & ingenti gaudens domat aequora velo
Nec mihi libertas imis freta tollere harenis.

Qualis eram, nondum vinclis & carcere claufus
Hinc animi, structaeque viris fiducia puppis,

Quod Borean sub rege vident, da mergere Graios 605. Infanamque ratem: nil me mea pignora tangunt Tantum

v. 600. Domat acquora] Vetoties vincere acquora dixit, ità hic eleganter domare. vid. infr. ad librum v. 512. BURM.

v. 601. Tollere harenis] Ita vet. 60d. & omnes antiquiores: Varronem tamen ab ariditate deduxiffe, testis est Seruius. CARRION.

v. 602. Qualie eram nondum vinclis in carcere clausus] Clausum secundus Vaticanus. Puto.

Qualis eras nondum vinclis & cascere clauso.

Mihi claufo. erat refer ad libertatem, potlea incidi in Baptistae Pii commentarios diu desideratos, in quibus ille monet, sic exstate in nonnullis exemplaribus. HEINS. Nihil muta. exclamatio est, qua a priori potentia & regno se decidisse deplorat. Ouid. v. Fast. 462.

Cernite sim qualis, qui modo qualis eram!

Vt ex codicibus refitruit Heinfius. vide & inf. lib. IV. 604. Burm.

v. 604. Quod Boream] Boream meliores. Heinsius.

v. 605. Infanamque ratem] Temeratiam propter nauigantium audentiam, quam equidem interpretationem rei & poetae aptiffimam'effe puto. H.] aut, vt diximus ad vers. 2. fatidicam, Papinium interpretantes, quad non ignorare potuit Boreas, quia de-

us. MASER. Respicit locum Sta tii lib. v. Theb. 373. Puppemqu insana flagellat arbor. vbi etiat Barthius, vocalem & fatidicat interpretatur; sed postea etiam in fanam hic ratem audaciffimam ex ponit. sed cum paulo antea no wam molem vocauerit, & haec na uis maior fuerit omnibus ante il lam structis, vnde paullo anteis gens velum ipsi tribuit, cur no magnam intelligere liceat, vt it passim insana omnia, quae mo dum excedunt, vocantur. sic no fter celfum malum dixit fupr. ver 3:2. quam insanam arborem Pap nius. sic infanus aestus lib. 11 676. infana faxa IV. 641. & fim lia omnibus obuia. vid. inf. 1 525. & Barth. ad Stat. 1. Thel 367. Burm.

v. 605. Nil me mea pettora tas gunt] pettora quoque ex. Bon. probat Voffius, quod petters etis vocantur carissima pignora. Que vero Ruricius Lemorix ep. x. lib 1. scribit ad Lupum, Domine pectori suo Lupo, Ruricius, id hi non quadrat, ego vero probo s gnora. HARL. Scribendum, g licet perirent cum caeteris Arg nautis, fi a me tempestate m mergerentur in mari, moriantu dum moriantur alii, feritas ba bara nec proprio fanguini parc Pius. Pignora cum Aldo Zi zerlingus, Bapt. Pius, Maierin Sabellicus, Schottus.

1/=

Tantum hominum conpesce minas, dum litora iuxta

Thessala, nec dum aliae viderunt carbasa terrae.

Dixerat. ad cunchi fremere intus & acquora venti
Poscere, tum valido contortam turbine portam

solo Inpulit Hippotades, fundunt se carcere lacri

Thraces equi: Zephirusque, & nocti concolor alas Nimborum cum prole Notus; crinemque procellis

Hispi-

- Ifmarios, Aquilonia pignora, fratres.

Deitsdem dixit Statius, v. Theb. 442. in contraria eunte Gaspare Barthio, lib. XVIII. sdv. 21. HZINSIUS. Vid. ad Ouid. VI.

Met. 498. Burm.

v.606. Dum licera inxea Inma appiendum pro adiccitiuo prox. ma, ve fupe, ve. 582. inxea altera telesta. & fupplenda oratio, dum tantum proxima litora Theffaliae viderume varbafa, fed nec dum aliae terrae remotiores, ita qui inxea erant Suet. Cal. x. quod aliate, qui circa, sa mach durdy, de sa mach durdy, ve notum. vide ad Vell. Pater. 1. 17. BURM.

v. 609. contortam turbine perton Inpulis] Durior & haec locutio; pro turbine contorto, immilo cum vi, impulit portam. vill quis conustfam, vel concustam, Vt Onid. I. Amor. 6. 50. vel con tallam velik legere, vel interpretati, vt contarquere frena pro-concorere supr. 455. ted relinquamus confecturas, & capiamus ianuam bie contortam, vt mox, verl. 629. nauem sorquens verberae Eurus, impellere vero proprium is hac re inf. 11. 272. vid. ad Petron. cap. xv1. validam hic Cod. Coki, sed tunc consorra legendum effet. Burn.

V. 611. Thraces equi] Vide Valfium ad Carullum p. 254, inepre Maferius equos dici ventes vultia matre, quia ex Borea & Dardani equabus nati. Thraces vero venti dicuntur, quia ibi quafi domicilium est ventorum, & its passm Poëtae. vid. Horat. 1. od. 25. & iv. od. 12. Epod. xiii. 2, vbi vide interpretes. Threiches Rovens Ouid, II. Art. 431, nofter Elonios ventos dixit lib. vi. 340. Thrutis equi Edit. luntae. Bur M. equi vocantur ab equina pernicitate, hac metaphora iam vsi sunt Graeci. conf. S. breideri Anmerkungen tib r den Anacr. pag. 722. & Klorz in Lection. Venus. pag. 358. ad Horat, IV. od. 4. 41. Compara descriptioem tempellaris Ouidia-'nam g. Trift. 2. init. & quae ibi feripti. Hart.

V. 612. Nimborum cum prole Notus] Cum mole videtur scriben-

dum, infra

- quam muita leo cunstatus in artla

Mole virum.
Sic bellorum moles lib. vr. apud
Nafonem lib. i. Metam. pro mundi moles operofa, cudices quoque
nonnulli, proles. Heins. Ninit
temere mutem: nam nimbi ventis oriuntur, vade eadem metaphora Virgil. 1. Aeneid. 51.

K 2 Nimba-

Hispidus, & multa flauus caput Eurus harena, Induxere hiemem; raucoque ad litora tractu Vnanimi freta curua ferunt: nec sola tridenti Regnamouent: vafto pariter ruit ignous aethe Cum tonitru, piceoque premit nox omnia coelo Excussi manibus remi; conversaque frontein Puppis in obliquum resonos latere accipiticus

Nimborum in patriam, local foeta furentibus austris,

Acoliam. dicit, vbi Seruius, Nimbi enim ventos fignificant. quia nimbus fere nullus fine vento, qui corum quali parens, audaciori figura losephiscan. 1v., de Bell. Troj.

Cum subito egressos inopino turbine surbat

Nimborum pincerna notus.

Quia effundit notus nimbos. ad quem locum plurima congessit Dresemius, qui ad Flaccum respexisse lscanum notat. vide & hic Weitzii notas, sic a veteri Poëta Iris dicitur, nimborum fulua creatrix. & ita mox vf. 652, notos fequitur cohors filiorum, horror, pluuis & imber, cum redirent ad Aeoli claustra, nosti concolor dicitur, vt passim nigri venti, picci, &c. vid. Barth. ad Stat. vi. 335. BURMANN.

v.613. Hispidus & multa stanus caput Eurus barena] Flanum copus, hispidus videlicet, in secundo Varicano, quod versum reddit molliorem. Baptista Pius pro dinería lectione adgnoscit, inprobatque. Heins, In luntina editione est vitiole, capit. Hispidus vero dici crinem potest recte Eurus, sed an arena caput flauwa hispidus eleganter dicatur dubito, Etus. Puppis in obliquam resont cum flauus caput arena sit obuium Carrionis liber, quod in second

& expositum, ideoque nihil mu tem. Burm. Flanum ex Bon. fe cor. a docta manu flauus. H.

620

v. 615. Fresh curua ferunt] No gum est litera pallim curus voca ri, fed concitatum a ventis mare curuum vocari poste olim dubita bam, & an non roctius furus le geretur, vt nigra aequera venti mota faepe dicuntur, sed & cm ua freta, retineri poterunt, pro curuatis, id est, in aleur vadis sublatis, cum Pio explica ri; vt & rece D. Heinhus & Dra kenburchius ad illa Silii 1. 471. Flasuque tumescens

Curuatis panidus transmisit Cy . cladas vudis.

vbi plura adduxerunt ; quibus ad de illa Virgilii IV. Georg. 360. — at illunu

. Curuata in montis faciem cir cumsterie unda.

vbi & vide interpretes. BURM. v. 616. Ruit igneus aether] S lius I. 135. Ruptoque polo mica igneus netber. De ruines coeli vio ad Phaedr. IV. 17. & mox ad ver 663. Burm.

v. 619. Puppis in obliquem] f Carrion, sed a Vosho iure culps tus. Puppis: in obliquum ex Boi in obliquo mutatat Cort. in me exemplari. HARL. Accipie achi prim. Vatic. alii, artus, vel as edition 620 Vela super tremulum subitus volitantia malum Turbo rapit. qui tum Minyis trepidantibus horror!

Cum picei fulsere poli, pauidamque coruscae Ante ratem cecidere faces, antennaque laeuo Prona dehiscentem cornu cum sustulit vndam! 625 Non hiemem, missoque putant consurgere ventos Ignari, sed tale fretum, tum murmure moesto: Hoc erat, inlicitas temerare rudentibus vndas Quod

editione perperam fecutus est. nihil mutandum. Lucani enim illa respexit libro 111. 627.

Strage virum cumulato ratis, multoque cruore Plena, per obliquum crebros la-

sus accipit iclus.
HEINS, vel potius imitarus viderur Virgil. 1. Aen. 102, sqq, vbi vide Heyne, HARL.

v. 620. Volitantia I Ita quidam codices, quos habuit Heinius, apud Quid. xL Metain. 470.

Vela tamen spectat summo voli-

yhi vulgo a finitantia. Burman.
v. 622. Cum picci flutere pali]
Scribe fulfere, emicuere, exiplendescere coeperunt. Prus. & fulfere, bene, cod. flutere ex Bon.
H. Praecesserat paullo ante,
— piccoque premis non omnio coèlo. Quare aut illic spiso coelo,
aut hic spiso poli corrigatur, hic
tamen malim, Adeantur notata
nostra ad Nasonem Metam. x.
508. Heins.

v. 623. Antennaque] Sic liber manuscriptus & aliae antiquitates. nec placent Grammatici, qui didum putant, quod ante se habeat amnem, quasi antenna, set est in ex. Bonon.] scriema set an en quod priscitur autem ab an, quod priscis circum etat, se seuendo: olt

enim id, quod Carchesson nominatur. CARRION.

v. 625. Non biemem missogue]
Andreas Schottus legendum putabat inssogue. Sed noli aliquid
mutare. Virgilium imitarus est
Ffaccus, cuius iltud in 111. Aeneid. 687.

Ecce autem Boreas angusta
a sede Pelori

Missaden. VOSSIUS.

v. 626. Sed tale freems] Sed hanc maris naturam elle putant. BULARUS,

v. 626. Tim murmure] Cum codex Coki. Bunn.

v. 627. Hos eras] Inf. viii. 160. Hos eras, infelix St. Vide ad Petron, cap, xciii. Burm.

Temerare rudentibus v. 627. undes] in codice Coki erat, sentare; sed in margine alia manu, tomerare. & roce: temerabantus enim aquae, quali facrae offent. er mox verl. 632. & 801. facros fluttus dicit. Pedo Albinou. apud Senec. Suasor. 1. Quid facras violamus aquas ? Plin. xsv. 4. non maria plus temerata conferremercetori. Et ita impias rates dixie Horat. 1. od. 3. & quicunque audacia & temeritate infigni nouum quid tentat, violare & temerare res quali facras dicitur. Silius 111. 501. [vbi vide Heinf. & Drakenb.] K 4

153 C. VALBRII FRACCI

Quod nostri timuere patres! vix litore puppim Soluimus; en quanto fremitu se sullulit Aegan! 630 Hoccine Cyaneae concurrunt aequore cautes? Tristius an miseris superest mare? linquite, terrae,

Spem

Impia ceu sucros in fines arma per orbem Natura probibente serant, divisque repugnent. Et IV. 70.

En age, qui facros monses, rupefque profundas Transiluie.

Vid. Barth. ad Stat. 111. Theb. 463. BURM. Sil. II. v. 472. ibique Drakenb. HARL.

v. 628. Quod Pius quod explicat per quare. reclius. haec caussa fuit, cur timuerint temerare vndas nostri patres. Burm.

v. 629, Quanto fremitu se susulir Asgon] Id est mare Aegeum; quod hodie dicitur Archipelagus; infestum id est & periculosum, tum propter scopulos valde exstantes, & vnum ex his sigura Caprae, teste Plinio lib. 1v. tum quod valde lasciuit slucibus caprino more, ve scribit Isacius in Lycophr. tum quia naues solet subuertere, & in breuia vada impellere, auctore Periegete. maxime circa Cycladas, vbi potissimum affligit & daystas; vt ait Hesychius.

Haec & alia notauit Delrio in comm. ad Thebaida Senecae, vnde ego enotaui, ZINZERI. Turnebo XIX. cap. 11. Aegon hic est Aegaeum mare. Statius v. Theb. v. 56. Innumeris quas spumifer adsilis Aegon. infra lib. 11. vs. 365. Eurus intonas Aegaeo. lib. 1v. 755. Nec santas quamuis Tyrrbenus & Aegon voluas aquas. vide infra

lib. 11. 365. Supra vers. 160: Er Aegaei super esfugit alta profundi. vi. 561. Tunc oculos Aegaea refert ad caerula. WEITZ. Alegon Bon. Aegan secundum Salmasium probat Voffius, HARL. En quanto f. f. S. Aegon Baptista Pius coniecerat, scripti omnes, editique, praeter Colinaei & Gryphii codices, & quanto, quod Carrion tamen adripuisse non debuit i ita enim frequentissime apud nostrum peccatur, vt iam supra vidimus. forte, at quanto! deinde Aegan scribendum tam hoc loco, quam lib. 1v. vers, 715. Et apud Statium, lib. v. verf. 56. quas fpumifer adfilit Aegan. vti Salmasius ad Solinum pag. 825. iam monuit, Aiyalav, Aiydav, Aiydv, vt Αλκμαίων η Αλκμάν, Ποσειδαίων η Mossidáor, Nossidár, Eguníur, Eéμάμν, Ε'θμάν. HEINS. Acgon tamen, ve contractum ab Access, praefert Barth, ad Stat. v. Theb. 88. Burm. aequore cautes] littore codex, sed nil mutandum. vide supra vers. 59. vbi concurrere ponto dicuntur. HARL.

v. 631. Terras spo pelagi] Sic quoque ex. Bon. sed meliorem, quam in suos cod. reperit Carrion', lectionem iure desendunt quoque Bulaeus ac Vossus, atque explicant vt Heinsus & Burmann secerunt. Bulaeus praetee ea comparat & laudat Propert. 111. el. 6. HARL.

Linquite, terrae, Spem pelagi cum Carrionis libro ac nostris codicibus.

Spempelagi, sacrosque iterum seponite fluctus-Haec iterant, segni flentes occumbere leto.

Magna-

bus. ne dubita. serrae, hoc est, homines, linquite & omittite spem pelagi. male Barthius pugnat pro vulgata scriptura Advers. lib. LII. cap. xI. & libro xXII. cap. XIX. vti etiam Zinzerlingus, qui praeterea perperam subpenite peo seponice, renitentibus libris feriptis, mox occurrere letbo, non eccumbere duo Vaticani & Oxoniensis, quod non est de nihilo: vide annotata nostra ad Phoenissas Senecae vers. 366. vbi legendum, non vitro suo sceleri occur. rit: vt in Oedip. 964. vltro consequentur, vulneri occurrunt suo. Heins. Terrae fine dubio verum & pro hominibus humanisque rebus poni ostendit Barth. ad Claudian. I. in Eutr. 157. & CL Drekenb. ad Sil, tir. 75. BURMANN.

v. 638. Sacros fluctus] Hoc est, quos tentare religio tit. Nam facrom haut raro religiofum, venerabile, inviolabile. Supra vs. 1. Deorum freta appellabat. LAEUS.

v. 632. Seponice fluttus] Pius, Nultum enim alium inseriiffe difeponice, vel pro eligite, ve qui xit, sed ve quisque a corpore sefrudus eligunt , meliores sepo- iungitur , arbie de floffines. Siffing nunt, vel pro contemnite, abii- lib. vr. vs. 202. cite, vt apud Ouid, 11. Amor.1x. 22. tutaque seposito postitur ense rudit, explicat. in priori expositione effet ironia, sed melioralters, seponite, pro desistite amati temerando, soponite vt rem sacrear, quam tangere non licet. ve its sepositum ad fanum dixie Gicer. xv. ad Att. Ep. 15. sed ad hanc locum apposite a Vossio adductus Seneca Med. 335.

Bene diffepti foedera mundi Tranis in vann Theffala pinus, Iussique pati verbera pontum, Partemque meeus fieri nustri Mare sepositum.

In Ouidii loco a Pio adducto est. diposito, reclius, vide notas Weitzii de verbo seponere. Alard. lib. 11. Epiphyl. Philol. 16. exponit Seponere, pro postponere & remouere, inepte. Bunm. Supponise Zinzerling legendum putauit. HARL.

v. 633. Segni flentes | Mors quae in naufragio oppetebatur inuifa maxime erat veteribus illis. Hinc milites apud Synefium, ne naufragio perirent, statuunt sibi necem manu consciscere, vt heroicam, & animae nequaquam exi-Quia enim igneam hanc tialem. credebant, exstingui videbatur contrario elemento. Quare Homerus de folo Aiace Oilei aquis submerso ad istum modum scriplit:

Die a find and antimates, imm mies extraton again.

Aiax interiit, postquam bibit acquoris undam.

Hune medio inundit fluttu, ripasque relatos (Hen genus infandum lesi) depa-

skitur artus. Nam fic emendat primum versum Fr. Modius Nouantiqu, lect. epift. mxsr. Vide Synefium epift, Isr. Seruium in I. Aeneid. 93. Frid. Taubmannum in Culic. verf. 348. Lud. Carrionem, [qui commode laudauit Ouid, 1. Tristium 11. 15. quem conferes. HARL.] & eruditiff. Lamp. Alardum ad hunc No-Kς

Magnanimus spectat pharetras & inutile robur Amphitryoniades: miscent suprema pauentes Verba alii, iunguntque manus, atque ora fatigant: Aspectu tota in misero cum protinus alnus Soluitur, & vasto puppis mare sorbet hiatu.

Illam

Arum. BULAEUS. Adde hic Weitzii notas, & Barth, ad Stat. VII. 807. & Cuper. 1. obseru. 8. & alios. Burm.

v. 634. Et inutile robur] Clauam intelligit, vt inf. 11.534. & Stat. IV. Theb. 163. & ita explicat rece Cerda ad illa Virgilii VIII. 220.

- rapis arma manu, nodisque graugtum

Robur.

Qui & ad vers. 250. eiusdem libri, rabur dici, non quia roborea, sed firma & valida erat, docet: nam ex oleastro fuisse probat ex Theocrito & Apollonio Pineam fuisse oftendit Scholiastes Barthii ad Stat. Iv. Theb. 155. quamquam id ex Statii verbis non necessario conficitur, quod autem folo ligno fuisse clauam Creda existimet, nescio an omnes tradiderint, Aere munitam fuisse, docet Schol. Apollon. 1. 1196. BURM.

v. 636. Iunguntque manus atque ora fatigant] Discedentes manus iungere, & se inuicem osculari amant. Ouidius 1. Trift. eleg. 3. Et quafs discedens oscula summa dedi. Bul. Petron, cap. Cx IV. de timili miferorum in metu naufragii conditione: I fi vere Encolpion dilexisti, ad oscula, dum lices, & vleimum bot gaudium fatis properansibus rape, Gc.

v. 637. Tota cum] afpectu in mifire pora cum ex. Bon. Ald. al. & probat Zinzerling, eie La tantum particula in, quae ex prima fe-

quentis dictionis littera nata fuerit. Carrion inuenit in suo cod. & dedit tota in mifero. HARL. Scribe, cum torta protinus alnus, vt vocalis vitima fit longa, duabus consonantibus sequentibus: tortam alnum vocitat nauem rotatam, & tam vefane agitatam, vt impetum maris viterius ferre non posset, postumus quoque legere, tota, id est vniuerse & multipliciter. Prus, Tirefias hic plane fuit Iulius Scaliger lib.v1. de art. poet, cap. vi. vbi ita ad hunclocum commentatur; Si tota folsisur, quomodo posest deinde pracfiere quin nulla fit? Verum, fed hic introducitur Deus e machina Neptunus, nempe qui cos iunat, & vastos hiarus nequeune farcire nautae. Inne foluitur longe aliud est ac putauit Scaliger, nimirum gubernaculo destituitur. similiter libro tertio loquitur noster.

--- refolutaque puppis Turbine flettit iter. portugue refertur amico:

Puppim autem valto hiatu mare sorbuisse ait Valerius, non quod fiffa effet, aut quod latera diffiluissent, sed quod soluta gubernaculo superiori parte magnam vim aquae hausisset. Vossius. Puto & distinctione laborare locum, & vocem tota, quae folkcitos, habet interpretes, effe meadosam, an enim tota alnus solui dici possit, quae rimam tantum agebat & yna parte hiabat, qua hauIllam huc atque illuc aunc torquens verberat Eurus.

640 Nunc stridens Zephyris aufert Notus; vndique feruent

Aequora: cum subitus trifida Neptunus in hasta Caeruleum fundo caput extulit.

Et Soror hanc, inquit, mulcens mea pectora fletu Abstulerint: veniant Phariae Tyriaeque carinae,

645

fius de gubernaculo adducit, qua authoritate probare possit, non video, in altero etiam loco, non resoluta, sed revoluta legendum est. folui vero nauis dicitur, cum aleres & zabulae, quae commifsae erant, laxantur & rimas agunt. Le lib. v111. 357.

ac fluct u puppis labefacta rener fo

Soluitur. vbi etiam pars nauis fatiscens intelligenda; apud Ouid. 1x, Met. 664. & ingenti ialtuam flamine Soluir. & ita Lucas Actor. xxvII. 41. ή थे πρύμνα ίλύστο ύπο τῆς fuit tur augustur plura de verbo folgere infr. vers. 829. quae cum ita fint, legerem & distinguerem,

Atque ora fatigant Adspellu mota in misero. Cum prosinus alnus

Soluitur.

Mota, vel commota tristi casu & metu naufragii ora fatigant fupremis osculis. posset & nom legi, fenfu, quo fupra 257. netas voces vidimus, tres vero illae voces conftifae faepe funt a librariis. in Gryphii edicione transpolitis vocibus erat, cum tota protinus, BURM.

v. 639. Verberas Eurus] Incodice, quem contuli, sequens versus omiffus erat, vt senfus Flor. 1. 3. Abstulie vireus porri-

hsuriebat aquam. nam quod Vos- effet, Eurus torquens nauem huc atque illuc, verberat aequora. quod defendi posse quidem video, sed elegantius ventis inter se certantibus, vt solent Poëtae, (vid. Virgil. I. Aen. 85. & IV. 442.) imperum in nauem Euro adicribit, & habuisse illa Horarii ex Epod. x. ante oculos videtur,

Ve borridis verumque verberes latus,

Auster , memento fluctibus. vbi, fi per codices liceret, maflem, flatibus, vt borridi flatus fint asperi, sacui, ve Seruius bibernos flasus exponit 11. Georg. 339. vide ad Ouid, vrt. Met. 532. & supra vers. 507. quamuis & vulgata defendi inte potlit. De verbo verberare vide Broukh. ad Tibuil. 1. 11. 7. Burm.

v. 641. In bafta] Vide ad lib. **v.** 349.

v. 643. Mulcens men pettora] Mukentes pettora, codex, quem contuli. BURM. conf. Schrad, ad Musaeum p. 274. HARL.

v. 644. Abstulerunt] ita ex. Bonon. Mas. & probat. Voilius, HARL. Inepte per banc Bulgeus baftam intelligit. est enim deintende. hanc nauem Argo, audacem & temerariam, feruarint, abducendo ab ira mes, ve bene Pius, ita Vela Notis, plenasque malis clamoribus vndas!
Non meus Orion, ant faeuus Pliade Tantus
Mortis caussa nouae. miseris tu gentibus, Argo,
Fata paras: nec iam merito tibi, Typhi, quietum

Vlla parens volet Elyfum manesque piorum.
Haec ait, & pontum pater ac turbata reponit
Litora, depellitque Notos: quos caerulus Horror
Et madido grauis vnda finu, longeque fecutus
Imber, ad Aeoliae tendunt fimul aequora portae.

655

eidam, nec multum distimile illud Stat. v1. 809.

Moriturum auferte Lacona.
Burman.

v.645. Permissungue putent]
Exemplo servatze primae navis
audeant aliae ingredi mare, credentes iam permissum, sed poenas
dabunt. BURM.

v. 646. Plenasque malis clamoribus undas] putabam aliquando, aliis clamoribus. hoc est similibus eorum, qui nunc audiuntur, fic IV. 575. Iam alio clamore ruunt. fic alii cantus. vers. 218. alius Pelias : alia aequora VII.92. alius sermo ibid, 257. alii cafus. 362. aliae vrbes 448. alius Draco. 11. 382. fi malos clamores placet feruarianon multum obnitor, vagis clamoribus Iohannes Columbus legebat. HEINS. Mali illi clamores, funç miserorum in extremis constitutorum, vt bona verba lacticiae indicium faciunt. vide Weitzii notas, de his clamoribus vide Iuret. ad Tertull. de lona, vers. 42. Virg. 1. 87.

Insequitur clamorque virum stridorque rudentum.

Statius III. Theb. 58.

Tollunt
Clamorem. bello qualis suores

Clamorem. bello qualis supremue

Vrbibus, aut pelago iam descen-

vbi Heinfius malebat, desidente corina. vide supra ad vers. 186. Burmann.

v. 647. Meus Orion? Pius explicat, quia est naufragum sidus, & ideo Neptuno amicum. sed suum vocat, quia eius silius a quibusdam proditur, vt noster infr. lib. 11. 507. & IV. 123. BURM.

v. 650. Vila parens voles Elyfum] Malebam, vanet. de futuris enim, ceu de praesentibus, agebant vaticinantes, sed ne hoc quidem pro re certa venditarim, nec sam praeterea in scriptis. HEINS. Tam merito esset, vt se meritus. de quo inf. lib. 11. 145. manesque deorum noster codex. Buamann.

v. 652. Ques ceeralus berrer]
Sensus planus est, constructio paulo intricatior. Ordo hic videtur:
Cum Notis ad Aeolise tendunt
simul aequora portae, hoa pipos
Notos a tergo infecuti comites,
Hortor, Plunia, & Imber. Adi
Linactum de constr, ordin. Bul.

v. 654. Tendun: simu!] Haer mihi optima lestio visa est, tamets liber manuscriptus inderesa ab Asoliae renduns. simul acquire portat. 566 Emicuit reserata dies; coelumque resoluit

Arcus; & in summos redierunt nubila montes. Iam placidis ratis exfrat aquis, quam gurgite ab

Et Thetis, & magnis Nereus socer erigit vlnis. Ergo humeros ductor facro velatur amichu,

66o

portee. iudicent doctiores. CAR. RION. portas cod. forsan Valer. fcripfit, fimal (cum) acquore porsas. HABL.

v.655. Emicuit reserata dies] lucunda translatio, qua Condum & Promum appellent Solem autores. Statius v. Theb. v. 489. Vix referets dies. Martian, Capel-La lib. 1. de Phoebo: Asque ident pallio rusilante, ac referato stellantis poli limine Sol repente clarus micrit. Sedulius lib. 111. Clara renascensis referas spiramina lueis. Sic Lucret. lib. 1. 11. Es reserma viges genisalis aura Fauoni. Seating lib. vit. Theb. 483. Referere viem. Et 11. Achill. 320. referato limine. Seneca Troade vi. 353. Referare polum. Agamem. voci. 756. Referate paulum terga nigrantis poli. WEITZ. Claudere coelum, & contra aperire & redudere, passim apud Poetas occurrit, cum de luce & tenebris; vel frigore & calore agitur. Stat. hb. v11. 47. Lateque nono Titane reclusum Acquer. Manifius 1. 702. Cen missara diem subito coelumque recludens. Boëtius lib. I. Confol. Philos. Metro III.

Hanc si Threicio Boreas emissus ab antro

Verberet, & clausum reseret dien.

Dictys Gretens. 1. 22. quibus perallis sedara lues, instarque aestiui temporis coelum reseratum est. vbi Heinfine malebat, fenenceum, Ita Codex MSS. quem contulit

quo nihil opuselt. Ammian.x1v. 10. coeli referato tepore. Senec. Suafor. 111. aliis serena elanduntur, 9 omne coelum nubilo graue. & hinc apertum coelum est serenum, vide Seru. ad Virgil. 1. 155. & 394. & VIII. (22. vbì etiam. Cerda clausum pro sereno, & apersum pro pluuio dici notat. sed perperam tamen Virgilii locum ita interpretatur, cum ibi de tonitru, quod fereno coelo fit, agatur. adde etiam Silium libro x 11. 613. & 665. & Ouid. 1. Fast. 681. vid. Barth. x xx111. Adv. 7. & hic Weitzii notas, easdem locutiones adhiberi Poëtis, vbi de vere agunt, cum laxatur & aperitur humus, & de hyeme. vbi clau*diner*, videbis in notis ad Ouid. 11. Ep. 123. & IV. Faft. 88. BURM. v. 655. Coelumque refoluit Idem notat, quod recludit. Ouid. xIV. Met. 400.

Passague eras nebulas vensis as sole resolui.

vbi multi codices, recludi. Virgil. 1v. Georg. 52.

Cotiumque aestina luce recinsis. vbi vide Cerdam. Bunm.

v. 658. Socer erigit] Socer hic respectu Pelei, qui inter Argonautas erat. Magnes vero ipfi elmas cur det, vid. ad Albinou. Epiced. in Drusum 224. Stat. 11. Silu. 1. 219.

Immenfis wraam quatis Acacus vlais.

Heinfitt :

660 Aesoniamque capit pateram: quam mun gaudens

Liquerat hospitio, pharetrasque rependerat au Salmoneus: nondum ille furens; cum finge

Quadrifida trabe tela Iouis, contraque ruent

Heinfins: male vulgo embris le- cico duces; neque magis ph gitur. Burm.

v. 660. Quam munere gaudens Liquerat bospitio, pharetrasque rependerat auro] Primo scribendum opinor per adpolitionem', quidquid libri veteres obnituntur. quam munera, vt libro iv. 262. Indomitamque bouem da carae

munera nuptae.

libro v. 512.

Munera tu contra victum mibi ve-Eta per aequor Accipe, Tenarii chlamydem de

sanguine abeni. & fic frequenter Poëtae, dicemus denno nonnihil infra libro 11, 252. malo etiam, bospitii. deinde non video quis phareeris hic nit locus. quapropter phaleris debere reponi opinor, hoc enim Aesoni Thessalo vonueniens. Thessali quippe primi equorum domitores, supra de Castore habuimus, verf. 414. Oraque Theffalico melior

contundere freno. Et lib. 111. 13.

- spfe ducis pateras, & Thef-

fala contra Frens rapit. HEINS. Cum fequatur rependerat, necessario debuit Aeson prior dedisse hospiti suo Salmoneo munus, quod rependit ille data Aesoni patera aurea. quare munere gaudens feruandum. gratum enim fuit hoc Salmoneo. ideoque ille donum contra dedit. incerta vero coniectura de Phaleris nam non minus pharetra vsi Thesali ac reliqui empore her-

ras muneri dabant, quam Ph tras. he apud Ouid, x111. A 679. de Anio, Aeneae & co tibus hospitii munera dante,

Prosequitur Rex, & dat

nunus ituris Anchifue sceptrum, chlamy pharetramque nepo Deinde Troiani rependunt mui illa aliis non leuioribus, i Quae etiam patera, fic apud Pl tum, Amphitryoni ob virtu patera donata aurea est, qui l rela potitare rex solitus est. A& I. 104. & pailim, quare nec nec inf. lib. 111. 13. contra bros scriptos aliquid nouano existimo, licet Pharesrae & l lerae, saepe librariis commun fuerint. vid. Barth. ad Status Theb. 74. & eadem varietas apud Claudian. 11. in Rufin. & alibi. illa vero locutio, redere auro, saepe occurrit, pari pondere auri aliquid aeq re in remunerando, vt docuit daeus de asse lib. 11. ex Plin. VII. 78. & aliis eius, & Cic nis locis, hic tamen de patera bet fumi, quae an aequau pharetrarum vel phalerarum p dus, nescio. surum vero no saepe pro vase aureo, vel poci vel patera, vel alio capit. \ fupra vf. 148. 338. & alibi. Bu

v. 663. Contraque ruentem}. enti videtur feribendum, vt jungatur të armulus- aemulus Aut Athon, ant Rhodopen; moestae nemora ardua Pilae

665 Aemulus & mileros iple vreret Elidis agros. Hac pelago libat latices, & talibus infit:

Di

si ruesti contra Atbon. cette in primo & quarto Vaticanis, ruente, vel ruentis. fic apud Horatium, I. od. 16. Iupiter ipfe ruens turuit igneus aether. Silius XVII. 252.

Hinc rupti reboare poli, & crebra micare

Fulmiua, & in classem ruere inplacabile coelum.

Phaedrus, IV. 16. Canes confusi, subito quod ruerat fragor. de tonitru. ita feribendus, vulgo, confusus Subite quod fuerat. Heins. Ruente noster codex: Pius exponit, se opponens loui ruenti, id est diffipanti Athon, &c. fulmine. vt Ruo habeat vim actinam, quod non displiceret, si modo constaret Latine & eleganter dici, nemulus contra aliquem. Sed ego con-Aruerem hoc modo: cum fingeret tela louis, & ruentem (louem feil.) contra Athon, aut Rhodopen. (distinctione posita) & aemulus (fcil. loui) ipfe vreret nemora ardua Pisae & agros Elidis. BURMANN.

v.664. Aut Athon, aut Rhodopen] Maserius refingit, Atho. Quod & Aldinus codex adgnofcit. pari modo apud Maronem Grammatici veteres contendunt Scribi oportere Georgicon primo, verf. 332. aut Atbo, ant Rhodopen&c. De qua re operose dispuzat Maserius, nos membranis inuitis nihil mutamus, mox pro ipfe wreret, puto scribendum, exureret. HEINS. Vid. Voff. de Art. Gram. lib. 1v. cap. v11. qui dicit Carrionis editiones habere, ant

Athon, aut Rhodopen, aut moeflae moenia Pifue. Vide & infr. lib. 11. 76. Burm.

v. 664. Nemora ardus Pisael multu. Supra habuimus vers. 616. Seruius exponens illud Yhgilii lib. vr. 585.

Vidi & crudeles dansem Salmomones poenss,

Dum flammas: Ionis & sonierus imitatur Olympi.

Salmoneus (inquit) Acoli filius, non quidem Regis ventorum, fed cuinsdam apud Elidem, vbi regnauis: fabricato ponte aereo, super eum agitabat currus, ad imitanda tonitrua, & in quem iaculatus esses facem, eum occidi inbebat; postea vero fulmine ictus est. quae eadem habet Hyginus. [fab. 61 & 250.] Virgilius,

Quatuor bic inuestus equis &. lampada quassans

Per Graium populos, mediaequa per Aelidis vrbem

Ibat onans, diunmque fibi poscebat bonores,

Demens, qui nimbos & non imitabile fulmen Aere & cornipedum cursu simula-

rat equorum. Porro Pisa oppidum Achaiae est, adiquod est amnis Alpheus, qui Elidis fluuius in Siciliam exit. Elidis meminit Plinius in descriptione Achaiae lib. v. Virgilius lib. 111. 694. Carrion. Virg. Bucol. x. 4. ibique Heyne. HARL.

v. 666. Hac pelago libas latices] Vide Pindar.-rv. Pyth.343. qui ausea Phiala liboffe lafona scribit, eum primum anchorae sublatas effegt. Burm.

v. 657.

Di, quibus vndarum tempestatisque fonorae Imperium, & magno penitus par regia coelo: Tuque, fretum dinosque pater sortite biformes:

670 Seu casus nox ista suit; seu voluitur axit,
Vt superum sic staret opus; tollique vicissim
Pontus habet; seu te subitae noua puppis imago,
Armorumque hominumque truces consurgere
in iras

Inpulit:

W. 667. Tempestatis sonorae]
Maiorem quamdam in sonora,
quam in sonars, dignitatem esse
notant Grammatici ad Virgil. 1.
Aeneid. 53. vnde noster sumstr.
BURMANN.

v. 670. Seu cafus nox ista fuit] Cafus fecundus Vaticanus. Lege, seu cafu nox illa ruit. vt apud Maronem Aeneid. vt. 539.

Non ruit, Aenea: nos flendo ducimus boras.

& fecundo, vers. 250. ruit Ocearoo nox. sic & dies ruit apud eundem libro decimo, vers. 156. pro
ingruit. nss legendum, seu casu
noxa illa fuis. deinde pro voluitur axis, forte, foluitur. sed lib.
11. 358. aeternum voluens opus dixit. v. insta vers. 329. HENS.

v. 671. Tollique vicissm Pontus babet] Schottus legebat, Auer. sed vulgaris lectio recta est; Nam To babes opponitut To cafus, quod praecessit. Air igitur Valerius, feu casu tempestas haec orta sit, feu pontus id fatale habeat, vt vicissim tollatur. Res clara est. Vossius. Hauer Andreas Schottus II. obseru. 39. & Alardus. male, vii iam docuit vir eruditissimus Iohannes Fredericus Gronouius ad librum verr. Thebaïdos Statianae vers. 515. idem pro mendolis habet ista, quae proxime praecedunt, sollique vicifim.

HEINS. Attigit quidem hunc locum, difficilem sane & intricatum, Gronouius, sed non persanauit, nam pro sare opus, asterisco posito legit, sic slare * tolsique vicissm pontus babet, & alias latius de eo sententiam disturum promist, quod secisse nusquam reperi, vocem opus suspectam sacit etiam codex noster, in quo erat a prima manu, sares axis, sed correctum opus, sorte legi posset,

Seu voluitur axis Vi superum; seu stare salum sollique vicissim

Pontus babet.

Singula videamus. Vi saepe expullum esse ab vs vidimus ad Phaeds. 1. fab. 2. & Quin&.x. de Inst. Orat. 1. vid. Gudium ad. 1. fab. 11. vis superum dicitut, vt Columellae, 1. de R. R. 7. vis maior coeli. & vis maior passim pro diuina, maior humana occurrit. vid. ad Vell. Paterc. 11. 31. & mox ad vers. 683. Pii notas. & ita vis dinina, pro numine culta, de qua egregia habet Phil. a Turre de Diis Aquileiensibus, pag. 296. deinde opus superum, sine capias adicative superum, five pro superorum, debet notare vniuersum, vt 11.358. *aesernum opus*, & faepe apud Ouid, vt v. Fast, 12. & 11. Trift. 426. sriplex opus. Non video

Inpulit: haec luerim fatis; & tua numina, rector, 675 Ism fuerint meliora mihi, da reddere terris

Has animas, patriaeque amplechi limine portae. Tum quocumque loco meritas tibi plurimus aras Pascet honos, vbicumque rotis horrendus equisue

video autem, qua ratione axis volvi dici pollit, vt ftaret opus illud. Pius quidem explicat, voluitur axis vicissitudine media, vt confisterer mundus, & vicibus fe Vegetaret, cum modo serenum eft, modo pluuiosum tempus, fed relius opponit, cafum, & vim fuperorum, quia dubii faepe erant, vui adscriberent extraordinacia illa. stare vero falum, vel mare proprie dicitur, cum tranquillum est, vt in noto illo Virgilii Eclog. 11. 26.

Cam placidum ventis stares mare. Vicifitudinem igitur maris, quod nunc placidum, nunc turbatum eft, fignificat. fiue ergo cafu, fiue vi deorum concuffus fit axis, fiue per vices mare agiterur, & placatum fit, &c. Illud babet fatis re-Ste vindicauit vir summus. Tertul. 1. de Cult. Fem. 1. proper tuum meritum, id est mortem, etiann filius Dei mori babuis. apud Quinail. vII. de Inft. 5. Obrechtus edidit, Princeps qui vule multa scire, habet multa ignoscere. confusio vero illorum verborum auere & babere tantum ex diuerla scribendi ratione prouenit, v. P. Victor ad Cicer, vili, fam. Epift. 16. & Dauis. ad Cicer. 11. deNat. deor I. Burm.

v. 6-4. Hen luerim] Ita legendum elfe, non ve omnes vulgati habent, bace luerine, satis patet ex sequenti, tua numina Restor, Iam fuerint meliora mibi. nam dux pro fuorum falute & incolumitate sollicitus, quidquid perieuli aliis incumbit, fibi id deberi cenfet, CARRION. Hen luerim fatis Catrionis liber. Haet luerim fatis bene primus Vaticanus cum Aldo. duo alii Vaticani cum Oxonienfi, Haec lueris. Vulgati, Haec luerint. HEINS.

v. 675. Da reddere terris bas animas] Supra: da mergere Graios. Infra lib. Iv. v. 635. date tangere vultus. Virgilius Iv. Aen. v. 687. dase vulnera limfis abluam. id elta finite, concedite. Bulagus. Votum pro reditu. vt infr. v. 294. Has animas illustrauimus ad Ouid. vi. Met. 539. Burm.

v. 676. Patriacque ampletti limina portae] Limine primus Vaticanus, omnino probe. non enim tam precatur, vt limen patrium, quam ve comites itineris in limine patriae detur ampletti. Heins. Sed durius eft, amplecti animas in limine, & cur non reduces pofles & limina patriae fuae amplexos credere licet? cum notum fit procubuisse in terram reduces & oscula fixiffe. vid. ad Ouid. III. Met. 24. & vt abeuntes in portis vota faciebant Lribus, quos salutabant, ita tedeuntes iridem. Vid. Broukh, ad Propert, IV. 111, 17. BURMANN.

v. 677. Meritis] Legunt alii, . meritas, & ad aras referunt. MA-Meritas edidit iam Pius, [ed. Bonon.] Aldus, Arg. Gryph. & alii. Burm.

v. 678. Pofter bonos | Varie hic locus legitur: in vetuftioribus exculis, pascie bonos: recentioriStas, pater, atque ingens vtrimque fluentia Trito
680. Frena tenet; tantus nostras conderé per vrbes.
Dixerat haec. oritur clamor, dextraeque so

Verl

thus, poscas bonos. Sensus est, vbicunque, quocunque denique nomine goleris, & loci veneratio requirer, ibi ego, cetera subticentur. CARRION. Pascer Carrionis liber, & Pii editio. alii, Pascas. scripti nostri omnes cum Aldino, Florentino, Mascriano [Bonon.] libris, Pascis. ne dubita quin yere. apud Nasonem Tristium lib. IV. El. IV. 64.

163

Caede pharetratae pascitur ara Deae.

Ita illic optimae membranae. vbi plura ad rem congelfimus. meritis praeterea primus Vaticanus, & tres alii scripti, ac editiones nonnullae. meritis tibi pluribus tertius Vaticanus. sed frustra. Herns.

v. 678. Honos] Sacrificia funt honores altarium. Sic infra, v. 735. &c. Vossius. Viede ad Petronii Fragmenta pag. 636. & hic notas Weitzii. Burm. Tibull. 1. 7. 53. tibi dem turis bonores. conf. Burm. 11. ad Anthol. vet. latin. tom. 1. libr. 1. ep. 63. 8. Cuper. Obff. II. cap. 3. Harl.

v. 679. Stas pater] vet. cod. flas pater. quod tamen alia manu deprauatum fusse videtur. sic vetus. cod. santus nostras. vbi vulgati, tansum nostras. CARR. Stas in Carrionis libro ac primo Vaticano. forte tamen, nas pater. Ouid. vi. Met. 75. vt est in codice Leidensi, Nare Deum pelagi. Heins. Minime puto necefatiam coniecturam. agitur enim de statua Neptuni. ita & apud Statium 111. Silv. 111. 82.

Stat celer obsequio iussa ad N

quentum

psunia Trico.
Rescribi volebat, nas. sed stare iussu, non nare recte divitur, mox 689. sedere ad iussa. Oui 1. Fast. 201.

Iupiter angusta vix totus stab.

Et verl. 257.

Cum tot fint Iani, cur flas for cratus in vno?

Lucan. 1x. 512. Stat corniger i lic Iupiter. Vid. de loue Fulgrat. cap. xiv. flat etiam in noficodice. Pius explicabat, excell cultu peculiari, vt numen tur lare. Burm.

v. 680. Tontum nostras conce. per orbes] Haec corruptissima sun Carrionis liber, tantus, scrib tantus condere, statuas Neptur vouet per Aesonias vrbes.

Tum, quocumque loco meritas ti plurimus aras.

Pascit bonos, vbicumque rotis be rendus equisuc Stas, pater, asque ingens verm

que fluentia Trise Frena tenet; tantus nostras con dere per vrbes,

Omnia iam sunt perspicua. loci simillimus lib. v. 205. vbi laso Tanc sibi - Inachus vrna, Pi borrendus equisque prim. Vat. bo ren & equis. mendose. Heins.

v. 681. Dextraeque seguntante legit Philippus Engentinus quae lectio non displiceret, su tus aliquis codex eam ptobaret in recentioribus excusis est, des traeque sequentum, quo mod etiam legendum putauit Turnibu

Verba ducis. sic cum stabulis & messibus ingens Ira deum, & Calabri populator Sirius arui

Incu-

bus: in vetustioribus vero & maauscripto codice, dextraque fe. queneum, quod retinendum effe ex meo veteri libro recte nuper quidam in suis Conlectaneis monuit; non tamen ea id ratione, qua ille faciundum putauit, nempe quod veteres multa in a. produxerint, quae nos breuia constituimus. Nam exemplum illud Prudentii, quod ex libro primo in Symmachum adducit, plane huic nostro simile, & ita ve ille legit, legendum est, Mimica ridendaque fuis. nimirum proptér vocem encleticam. Alia, quae affert, huc non faciunt, sed de illis alias, veut legeris, pet dextras, manuum in caelos extensionem (vt dixi) intelligo, quod in obtestationibus supplices facere confueuerunt: apud Virgilium Aeneid. lib. 11. Si non Sustulit exutas winclis ad sidera palmas. CARR. Clamor, dextraque sequentum legit ex veteribus libris Gifanius Ind. Lucret. Nec potest dissentire Car-Nam hanc literam saepe veteres contra vulgatos Grammaticorum canones produxerunt. Propter sequens scilicet 70 ov. vbi v in vv mollescens duplicem confonantem atque sic positionem, quam vocant, repraesentat. Lipsius de recta pronunc. LL, cap x11. Et Aegidius Schudus de Rhetia Alpina cap. xxxvi. Inde Liquor & Liquidus primam longam per Lucretium :

Quae calidum faciuns aquae sastum asque vaporem. But. Dextraque fequuntur Verba ducis. hanc scripturam Aldus cum plerisque aliis expressit. Scripti, dextraque sequensum Verba ducis, bene, modo reponas, dextraeque, quod

Turnebo, Bapt. Pio aliisque olim. adridebar. Plaufum, qui manibus dabatur, designat. Ouid. Met. x111. Vulgique secutum Vltima murmur erat. Heins, Dextraeque sequentum tuetur etiam Alardus lib. 11. Epiphyll. 9. Bu n-MANN. dextracque sequentum cod. dextraque sequentum ex. Bonon.H. v. 683. Ira deum] Scaliger ad Manil. v. vf. 202. intelligi caniculares ardores per iram deorum existimat, & esse Isoppelar. Pius calamitatem, grandinem, quae vis maior dicitur, de que modo vidimus ad verf. 670. & quid magis obuium apud Poetas, quam tempestates & similia iratis diis adfcribere? Burman flabulis. i. moriente pecore, messibus, i, iniqua annona, aut corrupta. orae adscripserat Cortius. HARL.

v. 683. Calabri] Vellet quis, Calabris aruis incubuis. vt Horat. I. od. 111. 29.

Es nova febrium

Terris incubuis cobors.
Virgil. I. Aeneid. 19. Ponto non incubas atra. Et ita noster II. 59. 494. & alibi. sed & incubuis absolute ponetur infr. 11. 60. quare nihil mutem. Vid. Barth. ad Stat. I. Silu. II. 84. Calabra vero arua, more Poetico speciem pro genere ponens, ideo praetulit, quia maxime aestui illa exposita. Vnde Horat. 1. od. 31. aestuosa dicitur Calabria & Epod. 1.

Pecusue Calabris anse fidus feruidum

Lucana mutat pascua.

Vide infra III. 582. Fopulatorem ad nostri imitationem Sirium dixit & loseph. Iscan. IV. Bell. Froi. 258. Iciuni populator Sirius anni L 2 quae

Incubuit; coit agressum manus inscia priscu In nemus, & mileris dictat pia vota sacerdos Ecce autem molli zephyros descendere lapsu Adspiciunt; volat inmissis caua pinus habeni Infinditque falum, & fpumas vomit aere triden Tiph

quae notauit recte Weitzius. De Et apposite ad insciam manum Sirio vide erudite agentem popu- bro v. 87. larem nostrum lunium. 1. animadu. €. BURM.

v. 684. Manus inscial Ita vetus codex, alii, manus anxia. vtrumque conuenit. CARRION. Manus anxia. Schottus 11. obseru. c. 57. [& Bulaeus: inscia scripti: forte, incita] infra 728.

--- talem incita longis Porticibus coniuxque fugit nati-

que Lycurgum. Nescio cur mutetur. rude enim vulgus & caussas pestilentis sideris ignorans, & adscribens irae deorum, ad superstitiones & vota solet decurrere, sic Vir-

gil. v.r. Aen. 381. Stupet inscia turba Impubesque manus, mirata volubile buxum.

Et 11. Aen. 307.

Stupet inscius alto Accipiens sonitum saxi de vertice pastor.

Sic inscios & imperitos coniungit Cicero 11. de Legibus 5. sed nec anxia repudiarem, si auftoritate codicis niteretur. ex superstitione enim & inscientia anxietas & metus oritur. Burm. anxia ex. Bonon, nec dissentit cod. & equidem praeserrem. HARL.

v. 685. Miseris lta religione & metu perterrefactus, & ex fuperstitionibus remedia quaerentes saepe Lucretius vocat, lib. 111. 51.

Et quocumque tamen miseri venere, parentant Et nigras mactang pecudes, &c.

Es dominos acres adsciscus omnia posse

Quos miseri credunt, ignari q queat effe,

Quid nequeat. Et ita passim. Burm.

v. 687. inmiss babenis] nau comparat equo. vide Iv. 679. i que Burm, Virgil, vi. Aen. 1. 6 sique immissie babenas. adde C dendorp. ad Lucan. 1x. 3

v.688. Vomit aere tridenti] diuerfum pellendo vomere vic tur: quod facit vomer aratri is xa dentili, vnde vomeri non haelit, lunt, qui Balbum (ecu vorat legere malunt, quod n placet, huc trahendum est ill Maronianum ex x. Aeneid. 10 Massicus aerata princeps secat quora Tigri. Prus. Virgil. 1. A neid. 25. Spumas falis aere r. bant. Non ad remos quidem, ad rottrum nauis referendo, exponit Parrhasius, qui hunc cum citans legit, voras acre s denti. MASER. Innuit Parrh comment, ad Claud, 1. de Ra 213. & eum fecutus viderur Sch ferus lib. 11. de Milit. Nau. c: v. qui etiam vorat citar, vbi tribus rostris, siue embolis arn tam nauem intelligit. & fane nummis Gentis Vibiae apud I tin. & Vallantium tribus rost instructae naues cernuntur. sed vnum rostrum tribus cuspidib in modum tridentis Neptuni,

mati

Tiphys agit, tacitique sedent ad iussa ministri.

Qualiter ad summi solium Iouis omnia circum
Prona, parata deo, ventique, imbresque, niuesque,
Fulguraque & tonitrus, & adhuc in sontibus
amues.

At subitus curaque ducem metus acrior omni, Mensque mali praesaga quatit; quod regis adortus

695 Progeniem, raptoque dolis crudelis Acasto, Cetera nuda neci, medioque in crimine patrem Liquerit, ac nullis inopem vallauerit armis, Ipse procul nunc tuta tenens? ruat omnis in illos Quippe

matum intelligi potest, vt clare conspicitur in nummis Gentis Fabriciae apud eosdem: est vero imitatio Virgiliana, ex s. Acneid. 35. & v. 143. vbi videndus Pierius. vomis vero rectum, quia spumas ante se actas & sublatas ex rostis euomere videbatur. Burm.

v. 689. Tipbys agis] Agere hic est gubernare, ut infra 11.613.

Cursuque tuos agea diua, secundo. Ouid. 1. Fast. 499.

Iamque ratem doctae monitu Carmentis in annem Egerat, & Toustis obuius ibas aquis

Sic agere currum Ouidius dixie, 11. Met. 62. vbi vide, quae notauimus. sic & Graeci Uyun Tin vin dixerunt. Bus m. Magistri cod. fed vulgatam lest, praesero, quoniam & ròsaciti, & sequens comparatio eam flagitat. HARL.

v.6)2. In fonsibus annes] Rethe hace ex Plauti Trinumn, Iv.
II. 94. explicat Barthius ad Srat.
II. Silu. vII. 33. quia nonnulli
fontes fluuiorum coelo oriundos
flatuebant. quo refer & illa Statii libro 1. Theb. 207.

Summis cognati nubibus annes. Burman, tonisrut, more Lucretii vi. 163. 170. Plauti & aliorum, Hart.

v. 696. Medioque incrimine patrem Liqueris] Videtur scribendum esse, medio in discrimine pastem Liqueris, vt libro v1. 545.

Asque bos in media duri discrimine belli

Caedibus inque ipsis gaudens vibi

& statim vers. 714. discrimina lesi. HEINS. discrimine iam coniecerat vir dostus in ora ex. Bonon.
HARL. Sed rectius Maserius in
crimine explicuit, in criminia suspicione, vt pater crederetur sito
hunc raptum suasiste: sic Terens.
Phorm. 11. 11. 8. arque ex crimine bac Antiphonem eripium, arque
in me omnem iram deriuem senis,
Hecyt. 111. 1.55. Hera in crimen
variet. Sic in crimine esse dicuntur, quibus culpa adscribitue.
vid. ad Ouid. v11. Met. 576.
Burman.

v. 698. Ruar emnis in illes] in illis scripti nostri. Hunn.

L3

بوو6 ۲۰

Quippe furor. nec vana pauet, trepidatque futuri
Saeuit atrox Pelias, inimicaque vertice ab alto
Vela videt: nec qua se ardens essundere possi
Nil animi, nil regna inuant. fremit obiice pon
Clausa cohors, telisque salum facibusque corusca
Haud secus, aerisona volucer cum Daedalus or

v. 699. Nec vana pauet, trepidatque futuris | Futuri puto. vanus futuri; vt vanus vasi apud Silium Italicum libro x11. Nec forfan voti vanus foret. sic contratium, certus futuri palsim apud Poetas: & Horatius, auis dinina futuri. Heins. non puto. Harl.

v.702. Obice pansi] Fest. Obices, pessuli serae. Perott. Obex fignificas obictiom sine obictionem cuiuscunque rei. Recte scribitum Obiex. Statius III. Theb. v. 673.
Cum vagus (torrens) in campos

frustra prohibentibus exit Obiicibus, resonans permixso surbine secta, &c.

Alcimus Auitus lib. rv.

— Obiice rupta Saeuit laxatis excurrens bumor

vbi femineo genere legitur. Prudentius Hamartig. v. 876. — Innoluis viereo quos Incida palla

Obiice.

Et vers. 910. Nullo obiice rerum
Disclusa. Licentiose autem con
fonans eximitur, cum haec vox
corripitur, vt in adicit, abicit, obicit, Barth. libro xxxv. cap. x.

WEITZ.

v.704. Aerisona Ira Scribendum, Ida. [& ita codex. HARL.] sunt duae ldae, in Phrygia & Creta, nunc Cretensem intelligit, quam vocat aerisonam, propter Telchinas fabros optimos. possim & aerisonam, id est armisonam, intelligere propter dactylos Idacos louis fabtos,

vel propter saltationem, quam L tini bellicrépam dixerunt, inne tam in Creta. Pius. Non legira cum Bononiensi codice, sign turque Ida Cretensis, vbi Con bantes, ne louis vagitus audire tur, aera pulfarunt. quamuis etia Phrygia Ida recte postit serifona d ci, propter tympana facerdotu Berecynthiae, MASER, Daedal ora profiliit vetus codex. vulgat Dacdalus Ida profiluit. CARRIO Ira scripti nostri & vetustae ed tiones. Carrionis liber, aerif Ba ora. [& probat Bulacus.] I. Baptistam Pium auctorem habe Ida probe; erat enim mons to tius Cretae, vt altiffimus, ita meditullio Infulae fitus. aerifo: propter Dactylos, qui hinc Ide difi. Heins. Ira etiam noft codex, sed Ida placet etiam Ba thio xxx111, adv. 15. quem vid sed ex Ida mediterranea Daed lum euolasse, nescio quis trad derit, cum ex colle ad mare pe tius iter aerium instituite innu Ouid. 11. Art. amat. 71. qua ego or a praeferrem, quod mag Focticum, frequens vero he glossatoribus, vt, vbi Poetae v bem , montem vel simile quid g nerali vocabulo innuant, nome proprium adferibant, fie apu Martialem 1x. Ep. 106.

Mamfiss Helene, Phrygiamq redisses in vrhem Dardanius gemino cum G nymede Paris. 705 Profiluit, iuxtaque comes breuioribus alis; Nube noua linquente domos, Minoia frustra Infremuit manus, & vifu laffatur inani Omnis eques, plenisque redit Gortyna pharetris. Quin

vbi MSS. plurimi habent, Phrygiom Idam. BURM.

V. 706. Nube nous linguense domos'] Nouns domos libens refinxerim; vt ad Labyrinthum referatur, a Daedalo extructum, ve Poetae volunt, quem & Nafo Metamorphofeon octano, Multiplicem domum, & caeca sella appellat, vbi fugam Daedali, & Icari casum enarrat. Claudiano etiam Labyrinthus dicitur, vr. Conf. Honor. 634. femiferi Gortinia tella innenci. At Senecae in Hippolito 649. aeque ac Nasoni Domus.

Monstrique caecam Gnosii vidit $oldsymbol{D}$ o $oldsymbol{m}oldsymbol{u}oldsymbol{m}$.

Ojanua Apollodoro est. Carullo tellum, nec defuerunt ex antiquis. qui antrum in monte effollum fuisse dixerint, (vide Meursii Cretam lib. 11. cap. 11.) atque in Gnosso vrbe illum statuant, vbi Minois regia, & louis seputcrum. Potest & ad Daedalam vrbem in Creta, a Daedalo conditam, re-Daedalo Cretenfes videntur debere ftructuram domorum: certe Diodorus Siculus testatur nullas in Creta domos fuiffe tempore Curetum & Dactylorum. Nubem eleganter Daedalum & Icarum dixit, vt Harpyias nubem Cocyclam libro IV. V. 495. Statius Coma Earini, de raptu Ganymedis, Pergame, pinifera multum feliciar Ida,

Illa licer sacrae placeat fibi nube rapinae.

Irerum idem Statius Saturnalibus, Inset quae fubito cadant volatu Inmensae volucrum per aftra nubes.

Noster libro 11. vers. 421. totaque pharetrae Nube premit. & paylo ante de bellua,

--- Cuius stellantia glauca

Lumina nube tremunt. Nubem columbarum habes apud Prudentium Hamattig. vers. 805. Supra, Innumeras nam claudit apes, longaque superbum Coudit nube diem. HBINS. Nous nubes rectius Daedalus & Icarus volantes dicun+ tut; licet domum & rectum Labyrinthum Vocet etiam Virgilius va Aeneid. 27. & 29. hic tamen in genere Cretam & Mingis rella, vt Virgilius, notante Pio, dicit, intelligerem. Burm.

v. 707. Vifu laffatur] Ita suauislimus poetarum Musaeus de amore Leand, & Herus v. 72. MARTALYON lubyyes. Plautus Menaechm. Oculi spettundo dolent. Lucretius: feffus satiate videndi. Adde Nostrum v. 419. BULAEUS. Infra 111. 661. vt. 639. Silius 1:1. 538.

Victa profundis Acquoribus fessus renocas sua Lumina coela.

Stat. v. Theb. 483.

Prosequimur visu, donec lossarit quutes

Lux ocules. Burm.

v. 708. Certina] Sic vulgati. vet. cod. Gortina. [vrbem Cretae.] CARRION. Nescio quid in mentem Carrioni Venerit, vt curis fecundis, Cartina pro G rtyna reponeret, scribe,

— & vifu la∏**atur** mani ∙ L 4 Omnis Quita dan in thalamis, primoque in limine Aes 7rc Fusus numi, iuuenis gressus & inania signa Ore promit, sparsisque legena vestigia canis,

Omnis eques, plenisque rodio Gortyna pharetris.

Gortyna quartus casus. Poerdy, yogzinoc, yogriin, yogriina. confirmauir hanc mihi pottea coniecturam codex Regius. certe eques a nonnullis scribi a iam monuir Bapr. Pius. Hein's. Equis editiones priscae, sed Aldus iam eques repotuir. Omnis eques, vt lib. II. 202. omnis mater, quod illustrauimus ad Petron. cap. CvII. & ad Albinou. Eleg. in Drus. 202. Burm. equis gortina. ed. Bonon. HARL.

v. 709. Primoque in limine Acefi] Primum limen faepe occurrit pro introitu & vestibulo domus, etiam de initio vitae vel pueritia, infra vers. 823. vid. & ad Ouid. 1. Fast. 176. sed primum limen Acasti quid fit, vix capio. nam pro cubiculi, in quo Adrastus morari solebat, primo introitu, dici posse vix puto. cum vero in codicibus MSS. saepe offenderim hanc vocem ita f.riptam Prio, vnde faepe libratii proprio, Saepe primo feceriat, & scriptor voluerit, priuo, vt ad Ouid. 1x. Met. 20. oftendimus, hic quoque, prinoque in limine scribendum coniicimus, idque optimo iudici Broukhusio approbaumus, ve intelligat cubiculum prinatum & proprium Acasti, quo Pelias, more corum', qui raptos, & qui quaserunt, frustra iis in locis requirunt, vbi frequenter versari folebant, se contulerat. Piuma etiam offendisse primum illud limen Acasti apparet, quia voluit To Acasti constructe cum to that lemir. & ita non repugnatem pol-

fe capi, vt % 3/3 300%, in pr limine thalami Açasti. Burm,

v.710. Fusus burni] De hic loquatur, interpretes i se contendunt, ego de Pelia p Acasti intelligo, qui etiam abi filii fui curam gesserit. quod ro dicit, ferus ille, de lalone cipiendum est. CARRION. F. bumo. Hanc lectionem & fenj ram certam este, cum ante l retur, fusus bumi, persuales mihi infiniti fere veteres ! Virgiliani: nam primo Aen vers. 192. in illo, Quam septem gentia victor Corpora fundas bi bumo, non bumi, in omnibus tiquioribus exemplaribus prum eft, quod nec Pierius fimulauit, qui cam tamen pturam admittere verebatur, q quod ita etiam illud lib. v. eiusdem: Caefis ve forte inn Fusus bumo, vbi, alii bumi, bamum habent, legendum ex bus vetultislimis libris did quam loquendi rationem Valt videri poterat imitatus esse ita plane habet vet. cod. m IDEM. Humo Carrion ex suo dice, quomodo & nostri, nihi men mutandum incogitanter. quod idem Carrion libro Ac dos primo apud Maronem ex tustis membran s reducit,

— quam feptem ingentia va Corpora fundas bumos, nos id ipfum quoque in optuac longe vetuftifimo Med aliisque nonnullis inuenimus. Donatus adprobat, at quod in Carrion Aeneidos v., ex trantiguifimis codicibus redi

Te quoque iam moesti forsan genitoris imago Nate, ait, & luctus subeunt suspiria nostri. Iamque dolos, circumque trucis discrimina leti Mille vides, qua te infelix, quibus insequar oris? Non Scythicas serus ille domos, necad ossia Ponti Tendit iter; falsae sed captum laudis amore Te, puer, in nostrae durus tormenta senectae Nunc lacerat, cessis an si freta puppibus essent

720

sachs we forte innences Fusus bume, aon adfentior, cum Mediceus illic exhibeat: Fusus bumum. Quid, quod fundere bumi eodem libro digerat Maro?

Hic dua rite mero libans carchefia Bacchi

Fundit bumi.

nec variant libri veteres, lib.vi, -- inmania terga refoluit

Fufus bumi.

procumbis bans bos apud eumdem. & arma cruenza Sternis bumi, & non se optima mater Candet buni. & prolem Dolicaonis Hebrum Sternis humi, & voluitur ille Excufis bumi, & no bumi naftentia frage. atque id genus plura, Heins, Vrd. adduid. 1v. Met. 131. Burm.

v.712. Imm moesti Miseri codex, quem contuli, quod non repudiandum, nam de luctu mox subiungit. sic Ouid. vi. Ep. 159.

Quam fracri germana fuit miseroque parenti Filia, sam natis, sam sie acerba

Et Iv. Met. 155.

O multum miseri mens illiusque parentes. Bunna.

V. 717. Tendit iter] Vid. ad Ouid. 11. Met. 547.

v.718. Durss Durss in notis Pius explicat, sed in textu est dirus, & ita lunt. Ald. Argent, & aliae editiones ante Carrionem. BURM. durus ex. Bonon, h. e. immanis, nimium feuerus, & dirus interpretamentum ese videtur, vide de h. v. Passerat, ad Cic. proficio Archia c. 9, & quae scripti in Chrostom. lat. poet, ad Ouid. 111, Amor. 1. 45. conf. not. ad 11, 237, &c. Harl.

v. 719. Celfis an fi freta puppibus essent Peruia] Nam fi puto. HEINS. Adicripferar etjam codici suo, forte, at fi, ego nihil muto: interrogatio enim hic vim habet egregiam, Si ego credidissem tuto posse maria peragi nauibus, an tibi gloriae cupido hanc ad famam viam praeclufiffem, & non vitro dediffem naues & milites? sed tu deceptus noua hac naue, quae celsior antiquis, credidifti tutum iter : in +# telfis enim vis est. Argo enim action erat prioribus navibus, quae humiliores. infra v. 215. Arma iubet celfa focios depromere puppe. Et ita de Vlixis naue Statius rr. Achil. 6. Ibi excelfa libane carchefia puppe. vbi mallem, ex celfa. vel e celsa, nam & in MSS. quibusdam prima syllaba ex non conspicitur. celfae names funt bellicae, vt Virgil. 11. Aen. 375. vos celfis nunc primum a nauibus iris. lib. 1. 183. celfis in puppibus arma Caici. & paffim, Bunn. LS v. 720.

720 Peruia, non vitro iuuenes classemque dedissem?
O domus, o freti nequicquam prole penates!
Dixit, & extemplo furiis iraque midaci
Terribilis; Sunt hic etiam tua vulnera, praedo;
Sunt

v. 720. Classemque] Prisci codices habunt, slassemue. Prus.

v. 721. O domus, a freti, nequiequam prole nepotes | Sic quidem quaedam habent exempla pr. fed parentes, ed. Bonon. Ven. Ald. adprobante Zinzerlingio. penates emendauit Balbus, qui antea verfum hunc, fi legeris nepoges, vel adulterinum esse putauit, vel aliqua deesse carmina, qua de re multus fuit : quae quidem, vei h. l. supersua resecui, ea vero, quae ad illustrandam eius emendationem pertinerent, reti-Arque Balbo adsentiunt Bulaeus, Vostius atque Heinsius. confer infra ad 11. 595. HARL. Ego mehercule non nepotes, sed penares legendum esse affirmarem. Post longos enim questus, ad domum suam sermonem Pelias convertit, queriturque se frustra in ea prolem suscepisse, ve qui filium simul cum caereris Argonautis in pelago crederet periturum, eritque ad solam domum apostrophe, & non ad nepotes, quos non habebat. Nam neque Açastus vxorem duxerat Creteidem, neque Alcestis Admeto Thessaliae regi, neque Pelopeia cuiquam adhuc nupserat. Quid? quod quamuis Peliae nepotes ex Acasto essent, nibil tamen ad illum locum eorum mentio facere poterat, quare paucis literis inuersis, si, vt monui, legatur, sensus erit apertus,

O domus, o freti nequicquam prole penates!

Id est, in quibus frustra ego filium sustuli, cuius amptius videndi

nulla mibi fies relique fie. BALB. Penates & nepotes saepe in MSS. permutari deprehendimus. vid. inf. lib. Hr. 14. eadem varietas apud Lucan, vir. 394. viit, 132. Stat. x11. 561. Ouid. Iv. Trift, VIII. II. nec minus parentes faepe sapposucrunt, vt inf. v11.50. videbimus: fed hie fine dubio penates, qui faepe cum donso iunguntur, est autem querela haec, ex regio pestore dusta; stabile enim dominatores demum regnum putant, si heredibus fulciatur.ita subfidia dominationis vocat Tacitus 1, an. 2. & paullo post manimensa. Sueton. Cal. 12. Subsidia anlae. egregie Stat. IV. Silu. VII. 30. alma prole fundasti vacuos penaces, unde To penases hic adftrui potest. vide ibi Barthium. eadem metaphora dixit, adoptione defertam domum fulfit, de Augusto Senec. confol. ad Marc. 15. & Sil. 11. 65.

Atque is fundabat thalamos Tritonide Nympha.

Vbi vid, Cl. Drakenb. & ab eo laudatos viros doctos. & ita passim penates, siue familiam domui & aediscio comparari, cuius sulcra & columnae sun liberi, multis docuit Gatakerus lib. II. Aduers.

13.. & 25. sic imperfessem domum noster infra VI. 721. vt contra plenam Quinchil. Decl. xI. 4. & similiter vacuos penases Decl. I. I. & mox vacuam damum initatione Sallustii. Catel. xv. vbi vide Cl. Wassum. Burm.

v. 723. Vulnera] Cort. in ora ex. laudarat Luc.vIII.353.644. Plin. vIII. ep. 5. pr. HARL.

V. 725.

Sunt lacrimae, carusque parens. simul aedibus

Itque reditque fremens, rerumque asperrima

Bistonas ad meritos cum cornua saeua Thyoneus Torfit, & infelix iam mille furoribus Haemus, Iam Rhodopes nemora alta gemunt, talem incita longis

Porticibus coniuxque fugit natique Lycurgum. 730 Tartareo tum sacra Ioui, Stygiisque ferebat Manibus Alcimede, tanto super anxia nato;

Si

ex. Bonon. HARL. Tormenta ac mala, quibus reges pollent; carnificinae fabri Regia res scelus eft inquit Ouidius. Prvs. In editione ipse Pius rerum exhibet, vt & omnes alfi, & recte, vid, fupr. ad vers. 515. & lib. 111. 350. vbi Diodor. Sic, 111. c. 72. HAR. fimilis varietas. vt & apud Ouidium & alios saepe deprehendi. vid. & Cl. Drakenb. ad Sil. x Iv. 668. & hic Weitzii notas. Bur M.

v. 726. Cornua sueua Toyoneus] Eodem epitheto vsus est Horatius I. Carm. ode 17. nec Semele- riget. BURM. lus cum Marte confundes Tbyoneus praelia. Vbi and rod their ad Quid. Ibin vf. 345. cltat, fre-Commentarius deductum putat, munt. Bunm. eo quod illi adhuc in viuis agenti facrificabatur; alii vero and tus cod. Ligurgum, quomodo THE Outrys The Louethe. nam So- etiam in sexcentis fore vetustie melem Pindarus Thyonem appel- libris, Virgilii, Horatii, (qui in lat. Scholiaftes Apollonii Argo- Martiniana Bibliotheca Louanii nauticon primo, eam fic dicham adseruatur sexies) Prisciani, Soafferir, quod Bacchus in choris necae, & aliorum feriptum eft, concitatus fuerat. In votustiori unde id factum fit, post often-Parisiensi legitur, cornua faena dam. quare eam scripturam reti-Thyone: in aliis omnibus, cornus nui, vt hoc loco verissimam: & faeva Thyoneus. CARRION. Vide verisimile oft alios id post me Barth, Aduers, XXXIII. 15. & hic etiam observaturos, CARRION. Weitzium. Burm. cornus tribusbat & adfingebat antiquitas Bac- verfui fequentem praeponunt

v. 725. Regumque afperrima] Sic cho, quia primi mortales e cornibus boum bibebant, alii a cornibus, h. a. splendore Mosis ex monte descendentis desumta putarunt. & confer. infra 11. 271. Tibull. 11. 1. 3. ibique Bronckh. Leffing in Laocoonte pag. 103.

v. 727. Infelix] Ita dici Thraciam, quia Mars ibi habitare & femper caedibus indulgere creditur, tradit ibidem Barthius. Pius, quia conscius est tot scelerum, vel quia semper niue & frigore

v. 728. Alta gemunt] Micyll.

v.729. Natique Lyeurgum] Vo

v. 731. Manibus Alcimede] Huic Pius. Si quid ab excitis melius praenosceret vmbr Ipsum etiam, curisque parem, talesque p mentem

Corde metus ducit, facilem tamen, Aefe

735 In scrobibus cruor, & largus Phlegethontis op Stagnat honos, saeuoque vocat grandacua multu

> Thessalis examines atauos, magnaeque Nepot Pleior

Plus, Argent. Gryph. & Colin.

v. 732. Praenosceret] Ita vetus codex. alii, pernosceret. CARE.

v. 734. Carisque] lego carasque, feripfit Cort, in ora exempli mei. HARL.

v. 735. Phlegesboutis opersi]
Opersi cum Carrionis libro, Turnebo xxii, adu, 28, & Alardo,
HEINSIUS. Apersi alii. Bunm.
Carrion. libro fuffragatur nofter
cod. apersi cx. Bonon. HARL.

v.736. Saeno sumultu] Propria quali in magicis facris vox, inf. vi. 757, Hand alio remeas Medea tumultu, Horat, Epod, v. Quid ifte fere sumultus? Burm.

v. 737. Maguneque nepotemPiciomes | Per nepasem Pleiones , Creebeum potius, quam Mercurium intelligi vult Commentator, his verbis. Erunt fortaffe qui Mercurium innui contendant inter deas Superos & inferos medium, qui ex maioribus veus cras ex Maja Atlantis filia natus, vnde Ouidius: cui fic respondit Atlantis Pleionesque nopas. Verior tamen sensus mibi videtur, fi ad Cretbea refpicias , cuius originem ante explicuimus. Praenidit Maserius, quod futurum etas, & profecto meliocem sententiam videns, deterio- ex Pandora Pyrrham, Pro

zem fequi malnit. Nam ne nem, veique fore creda, qui potius Mercurium in eo lo quam Cretheum recipiat. Na Mercurium in magicis facris uocari folitum, haud ignora qui vel quartum Papinianae T baidos librum excusserit: & (theum Pleiones nepatem dici posse, nemo inficiabitur. Na nepos, is dicitur, qui ex f filiaue, aut fratre vel sorore tus est, aut is demum, qui e lius sanguine, cuius dicitur pos, originem ducit, non quod Cretbens, Pleiones dici sit mepos. si quidem lapetus, fuit vnus ex Titanibus, ex (mene Oceani filia, quatuor Scepit filios, Atlantem, Me tium, Prometbeum, & Epime um, Hesiodo in Theogonia [v. 507, [qg.] ference. his Menoesium fulmine custum lupiter in infernum grufic. Atlas vero ex Pleione prem habuit filias, ve inquie. tus in Phaonomenia, & alii numeri, quae in stellas mut Pleiades & Vergiliae appellar Ex harum vna, Maia nomine piter Mercurium genuit. vt facrificulorum & aeditimo tuchae notum elt. at Epimetl Pleiones. & iam tenues ad carmina vultus Extulerat, moesiosque tuens natumque nurumque,

740 Talia libato pandebat languine Cretheus:
Mitte metus, volat ille mari: quantumque propinquat,

Iam magis atque magis variis stupet Aea deorum Prodigiis, quatiuntque truces oracula Colchos. Heu quibus ingreditur fatis! qui gentibus horror

745 Pergit! mox Scythiae spoliis nuribusque su-

Adue-

theus silium habuit Deucationem. ex hoc & Pyrrha natus est Hellen, a quo tota Graecia Hellas est appellata. Ex Hellene natus est Aerolus. cuius silii suerunt, Cretheus, Salmoneus, & Athamas. ex quibus colligitur, cum Cretheus nulla ex parte Pleionem sanguine contingat, eius nepotem dici non posse. BALBUS. Rece. Cretheus enim inter exanimos atauos, quos vocabat saga, iam numeratus esse debet credi. & de Mercurio iam Pius explicuit. BURM.

v. 733. Et i.m.] Hae particulae faepenumero versum initiant: vt demonstrare conatur Robbig. lib. 1. Robigal. cap. xtv. Exempla aliquot noster suppeditat autor, supra vs. 350. lib. v. vs. 71. 120. 425. 428. 692. lib. vsi. vs. 189. & 389. lib. vsii. vs. 29. Weitz.

v. 741. Quantumque propinquat] Quantoque malebat Heinfius, ve in ora codicis notabat. vid. eum ad Ouid. vitt. Metam. 749. & x111. 366. forte autem hic profinm magis, posset legi, boc magis, ex simili loco lib. Iv. 544.

Quantumque propinquat

Phasis, & ille operum fummus labor, boc magis anguns Proxima.

Vid. Vorst. ad Val. Max. v. 1x. 3. Burmann.

v. 742. Stupet atta deorumProdigiis] atta, ex. Bonon, sed aea codex, qui igitur optime sirmat sufficionem Gronouii. HARL. Stupet Aea diu est quod scribendum vidi. Cui meae sententiae accedentem habeo celeberrimum Gronouium ad Liuii lib. xxvII. cap. xLVII. Aea quippe vrbs Colchidis. supeatta prim. Vaticanus. supefatta tres alii. Heins. Pius atta de Argo naui intelligebat, de qua mox vs. 744. de supere cum ablatiuo vid. lib. v. 376. Burm.

v. 743. Quariunt] Vide Cl. Drakenb. ad Sil. 14. 7. whi haec illustrat. Stat. 11. Achil. 54.

· Fama trucis belli, regum placidifsime, quod nunc

Europamque Assamque quasie, Burm. quasiuntque cod. quasiunt Bonon. HARL,

v. 744. Quibus fazis] ld eft, quam magnis. vid. fupr. vf. 554. Burm. mox cod. in fq. v. mors Bonon. HARL.

V. 746.

7

Adueniet cuperem iple granes tum rumpere terras.

Sed tibi triste nefas, fraternaque turbidus arma Rex parat, & saeuos irarum concipit ignes. Quin rapis hanc animam, & famulos citus effugis artus?

750 I, meus es, iam te in lucos pia turba filentum, Secretisque ciet volitans pater Aeolus antris.

Hor-

erumpere; vide ad Silium Italicum lib. v11. 355. & x11. 438. Heins. v. ad. v. 508.

v. 748. Irarum ignes] Lib.vii. vi. 294. Tunra pudor aestuat bra. Ignem passim pro ira ponunt autores, & inter Symbola Pythagorae: Ignem gladio ne scalpas, id est, iratum ne lacessas, vt explicat Gyraldus; qui tradit, Aegyptios, cum iram & furorem aenigmate declarabant, craticulam effinxisse, cui ignis subiectus esfet, & cor illi fuper impositum. Feruntur & adagia quaedam, quibus ira igni comparatur. Ignem diffecare. Lucernam accendere posses. Virg. 1x. Aeneid. vf. 66.

Ignescunt irae, & duris dolor osibus ardet.

Vide commentar. Terent. p. 496. & 651. & infra lib. 11. vf. 184. WEITZ, Supra v. 701.

v. 749. Quin rapis binc animam] Ita omnes, quas vidi, editiones, praeter Alardi & Heinfii, in quibus banc, vt & habebat codex Coki; ita fupra 676. vidimus, bas animas: tamen dubito an non reclius, binc, id est, ex medio, e vita. famulos areus non reste Maserius cepit, quia rei diuinae animae famula-

v. 746. Rumpere terras] . An, explicans seruientes corporeis perturbationibus. sed idem rectius capit, qui famulabuntur Peliae, nisi morte praeuertatur. & intellige corpus ipfius Aesonis, quod Peliae Tyranno feruire cogebatur, quod effugere animus deberet, de voce famulus vide Heinf. ad Ouid. 1. Fast. 286. & Claudian. Epist.1. 17. BURM.

v. 751. Volitans | Non ad Ventorum regem adludens hoc verbo vtitur, vt vult Maferius, fed quia Aeolus inter Vmbras est, quae volitare dicuntur, Virgil. vr. Acneid. 700.

Hunc circum innumerae gentes, populique volabant.

Stat. 111. Theb. 75.

Te diro borrere volantes Quinquaginea animae, circum no-Aesque diesque

Adfilient. Sic & striges volabent. vid. ad Petron. cap. Lx 111. & Ouid. I. Amor. viti. 13. Burm.

v. 751. Acolus antris] Fuit Acolus Deucationis filius, Salmonis, Athamantis, & Cretheos pater, Aesonis & Peliae avus, Iasonis & Acasti abauus. omnes vulgati, Acolus aruis. vet. cod. Acolus antris, quod melius convenit cum epitheto, fecretis. CARR. rum referre puto, cum pastim ri debent, non corpori. nec Pius, Elysii campi, & arua, & rura ocHorruit interea famulum clamore supremo Moesta domus: regemque fragor per moenia differt,

Mille ciere manus, & iam dare iussa vocatis. Flagrantes aras, veltemque, nemusque sacerdos

current, area vero & autra palline. confunduneur, ve & supra vers. 576. nec addita vox fearets quid-Tattero & impiorum sedibus re-Horat. 11. od. 13. vbi vid. Torsent. Bug M.

v. 752. Clemore [upremo] ld eft, vt solet in comploratione, & desperatione edi. lib. 111. 349. ie-, cere supremo Tum clamore faces. ita inft. 780. ignis supremus. Vid.

ad Quinail. Decl. vIII, 8. BURM. v. 753. Per moenia differi] Aldus, [vei in ex. Bonon.] differt. melius hoe, dicitur per totam vrbem. Pelian aduerlus Aelona infesta moliri. sbiicienda etiam difinctio, & contiguo legendum, regemque fragor per moeniu differt Mile ciere manus. Tacit. 1. Ann. 4. pars multo maxima imminentes dominos variis rumoribus differebans. Idem 111. Annal. 12. differrique cliam per externos, tamquan unens interceptus effet. quibus munit Pichena lectionem in Mi. Florencino inuentim xiii. Am. 19. de Silana. non vetera & facpius iam audita differens. vbi amilitet fuerat deferens. Lucret. 22. 673.

Vade ignem incere, & lamen fammittere poffint, Seintillatque agére, ac late dif-

ferre fanillam. Terent. prol. Heaut, rumpres diquam pro alterutro decernit, cum fulerunt maleuoli fallitur ergo & feeresa arua Virgil. vi. 477. di- Goclenius, Suetonianum hoc adcat. & idem v1. 10. antrum Sibyl- ferens in observationibus Lat. lee secresses vocet: magis tamen Linguae pag. 142. Imo superstes ia arna inclinat animus, quia vo- fuit etiam antequem Suetonius. litere rectius erwis, quam eneris nesceretur, similis variatio in didici puto. secreta vero dicit, a dita & dedita apud Turneb. in Aduers. XXIII. 30. ZINZERL. mota. ve fedes discretas pierum. Ita locus hic distinguirur in Colinaei & Baptistae Pii editione. quomodo castigandum esse iam monuit, & multis confirmanit Zinzerlingus. defert perperam Carrion ex suo codice. HEINS. Rede differt tuentur Pius & Zinzerl. nam & homines dicuntur differ-, re, & iple rumor, vel fama &cc. antiquiores autem Suctonio vii Plaurus, Liuius, Propertius & alii. vid. Nonium in differre. & Propert. I. IV. 21.

Es se circum omnes alias irasa puellas "

Differet.

Liu. xxx IV. 49. qui male commissam libertasem populo Ro. sermonibus distulerunes. Gunther. Ligur. ¥1. 250.

Cuius ve aduentum praecurrens fama per urbes Diffulit.

Vbi vid. Rittersh. Burm.

v. 755. Nemusque] Nisi capiamus cum Pio pro lignis ad facrificium paratis, quae subito parat, & praecipiti festinatione in altaribus componit, non video, qua-

Praecipitat, subitisque pauens circumspicit Ael Quid moneat, quant multa leo cunctatus in a Mole virum, rictuque genas & lumina pres Sic curae subiere ducem, ferrumne capella 760 Inbelle, atque aeui senior gestamina primi:

le hie nemus fit intelligendum; tent. sed camen audacior haet figura, affectat. nam folene illi adu quam ve Valetii simplicitati con- pluratine nominum inflar ofur; Meniat. forte scripserit; pecusque, Expone ergo caeca pro caece. ve victimae intelligantur: pecus prorfus diffinilis apud Cypris vero & nemus alias etiam in MSS. locurio est, quam inquie de confundi, docui ad Quid. 111, Fait. Patientiae, qui non loquimus 71. per vellem intelligere licet, gna, sed viuimus. Simile eft facrificantibus folitam, quam ca- cresimum ibid. acerba tuens fam Vocat infr. verf. 840. candensem IV. 432. in codice MS. erac. westam, vnde quis vierumque coniiceret. Burm. nemusque, andax quidetà est figura; sed tamen-Flacci ingenio apta: fignat id voc. festinationem & studium sacerdotis in paranda & componenda linorum multitudine, quae fingitur tanta fuiffe, vt nemus videtetur. Sic Ouid. Metam. VIII. fab. is, init. vna nemus de vna arbore, quercu. HARL.

v. 756. Subiris] Aut subirus, Vt alii habent. prior tamen lectiocommodior, ne duo adiecius non necessaria concurrant. Maser.

v. 757. Monear] Cotlex Coki, Moneati .

v. 757. Quam multa] Quant mulea Gifanius Ind. Lucret. in incedere explicat, quam faepe. bene. Propius, quamuis idem fit fenfus, ego per multum. &c. [hic graecismus quam familiaris & frequens sit poetis, vel Vechneri Hellenolexia docere potest H.] Tertull, de patient, sub initium. Bonum eins etiam, qui caeca vi- HEINS. Intelligendus effet nunt, summae virentis appellutione vulgata lectione taneus oris t benerar. Vbi notat Renatus Lau- & hiatus, ve diducto ote, B

Hic elegantiam Gra acerbe. similitudinem etiam his quandam haber illud I Sat. I. Verf. 30. verum nec : paratum Plorabit. ZINZ. male. sed cunctari cum tegat quistiuum, hic multa cunctas varia apud se voluere, med dubitare quid agat.

v. 757. Quam mulea leo] hic putarunt legendum,

Quammulta leo cunctatus in a Mole virum , ristumque ge qúe & lumina pressat. facile uinci possunt, si auctoritas v rum codicum omnium obiici: quibus illi ipli ita religiosé haerere solent, vt vel errare illis, quam cum vulgatis sentire, malint. Porro quo scribendi modum attinet, Va us Probus, Artes pro enga & Artus pro membris, fola d natione, non etiam kriptur ftinguit. CARR. Ridumque mess dolliffimus lobannes Col bus, nec diffentio, genitam & Virgilius leonibus Aen. & noster sub finem libri An patres regnique acuat mutabile vulgus.

Contra effula manus, haerensque in pectore

coniux:

Me

& oculi its obduserentur, & teperentur, vt videri nequirent. fic lib. H. 30. ens premens est impofits Aetha cooperiens & condens. & sequemer emendationem Columbi, erit gemens pressit rictum & oculos, id est, os & oculos clausit, vt lib. 177. fin, delor atsrabit orbes. quod fatis placere pocest. Muserius explicat ex illio Plinii lib. VIIL 16. Quum leo pro catulis dimicat, oculorum acien in serram defigit, ne venabula expavescat. Pius, strinzit iram colligens, qued vie intelligo, ve nec iplum fatis Valerii locum. force ctiam pro quam legendum. Cen mutea leo. vid. infr. ad lib. 11. 453. vbi qua mutant in ceu viri dochi. arta veto moles virum, effe videtur vndique cingontium venatorum turba, quae molem quafi refert, qua Leonem oblident, vt moles belli inf. v1. 104. & alibi & de magna multitudine, Curtius lib. 111. 2. bić tanti apparacus exercisus, bacc tot gentium & tosius Orientis excita fuis sedibus moles finitimis potest esse terribilis. & apposite Virgil, x11. 575.

Dant cuneum, denfaque ad mu-

Vbi densa est idem, quod hic arto. & ita saepe ille voce moles vtitur, vt sib. 1x. 35. Aduersa moles. & ita relle hace Pius cepisse, & comparationem ex Apollonio lib. 11. 26. illustrasse mini videtur. vbi de Leone vulnerato,

Ovr' dy Heares K'rugus dipohembururus, '5 83 linbusa vbs mug' hulhig. Quod artem virarum molem noften dixit, & lib.vt. 346. feprum in arto leonem. Buan.

v. 761. An parres] An patriae duo scripti. Paullo post accipias legit Baptista Pius. Hzins. De Patribus vid. ad vs. 71. acmere vero hic est incitate, instigare. vt Stat. 11. Theb. 331.

Non alias sacisa iunenis Thenmesius iras

Mente acuit. Et paullo post, Pernigiles acuunt suspiria que...

Ioseph. Iscan. v. Bell. Troian. 122.
At pueri lacrimis matres & voce
fecuti,

Contendunt, gemitusque aequant acuuntque tumultum. Bun M.

v. 762. Contra offusa manus]
Lege, infusa. Phyllis Nasoniana,
Ausus & amplesti, colloque infusus amantis

Ofcula par longas inngere

Noster lib. 1v. 552. sam mira fenestae Maiestas infusa, postic etiam adfusa scribi, idque, vt opinor, restius Nuso Meram. x. 605. viii. 539. Seneca Phoen. 475. Statius, Theb. 121, v. 87. Idem Syluarum quinto, Pietate Abascantii, vers. 112.

— vicisti gaudia coenae Ipsius, udfuso dum pestore prona sacrasos

Ante pedes anide domini tam magna merentis

Volueris.

Ita & illic feribo pro effus. Lucanus libro v11. 71. Florus lib.lv. M cap. Me quoque, ait, casus, comitem, quicumque propinquat,

Accipies: nec fata traham, natumque videbo

765

cap. II. Cleopatra regis foror adfusa genibus Caesaris. Silius Italicus lib. vI. vets. 570.

lamque vbi conspectu redeuntum visa propinquo Corpora, sollicite laeti adsundunsur, & ipsis

Ofcula vulneribus figune.

Ita & illi versus castigandi, vti & codem libro, vs. 635.

— lacerae fragmenta videres Classis, & alfusos suitare in gurgite Poenos.

non effusos, adfusos fragmentis nauium. plura illic dicemus. HEINS. Adfundi, & adfundi genibus, & similia rece & eleganter dici video, & scio, sed adfusa masus quid notet, nescio, nisi primo cafu, manus, id est, turba adfusa, & coniux haerens in pectore, capiamus, vt fecit Pius. sed si, vt credo debere, de vna coniuge haec junctim funt fumenda, contra coniux effusts manus & baerens, &c. erit elegans Graecismus, pro extendens manus ad amplectendum virum : sic Petron. cap. Cxxxix. effus: simo amplexu me inuafit. vid. ad Quintt. Ix. Decl. 7. infr. IV. 375. effusos lacertos dixit. sic apud Virg. IV. Georg. 492. de Orpheo, qui volebat reprendere Eurydicen, ibi omnis effusus labor. quod Ouid. x. Met. 57. ita exprimit,

Es protinus illa relapsaest, Brachiaque insendens, prendique El prendere capsans, Nil niss cedenses infelix arripis auras.

Plura de huius in re Athletica verbi viu dicemus infr. lib. 1V. 304. sic effusa babenae sunt laxatae, immissae Sil. vizi. 282. vid. ad Sil. xiii. 172. vt effundere gradum & frena Stat. 1x.182. & effusi crines apud nostrum zi. 42. & Silium xiii. 780. & alibi, effusaque comas eodem Graecismo. & Virg. iv. 509. crines effusa sacerdos. effusa membra Statius vi. Theb. 838. effusa corpora Calp. Decl. 2. Vid. ad Quinct. x. de Inst. Orat. 1. Burm.

v. 763. Me quoque, ais, cafus comitem] Nihil temere mutem, blanditur tamen coniectura, qua rescriberem.

Me quoque, ait, comitem in cafum, quicumque propinquas, Accipies.

Vel, in cofus, comitem, quicumque propinquant, vt supr. 153.

Non invenem in casus eademque pericula Acastum Abripiam.

Ita 1v. 163.

Nec vestros comes adspernandus in actus, Bu R w.

Oudendorp, ad Lucan. 11. 346. huius imitatorem fuisse Valerium Flaccum, & casus comitem, ita ve casus sit genitiuus, putat probatque esse coniungendum. sed vide Burmannum ad eumdem Lucani locum. HARL.

v.764. Accipies] Scribe, accipias. Plus. accipiens. Bon. HARL.
v.764. Nec fata trabam] prodiutius extendam vienm. fed lib.
lii. 221. fata trabens alio fenbuixt: contrarium, est quod mox fequitur, fata capeffere. coeli vero pariens ex Virgiliano illo, lib.
lv. 451. taedet coeli conucxa tueri. Burm.
v.767.

765 Te fine sat coeli patiens, cum prima per altum Vela dedit, potui quae tantum serre dolorem. Talia per lacrimas. & iam circumspicit Aeson, Praeueniat quo sine minas, quo sata capessat Digna satis. magnos obitus natumque domumque, 770

m ma Doublest s a m a

omnes typis excus: at exemplar manuscriptum, Talia per lacrimans. Quod verbum, cum nondum alibi inuenistem, huc etiam non admis: nist sorte litera n, interieda set, sicut in vicensimus, ossociongensimus, trigensimus, & simili-

v.767. Talia perlacrimans] Sic

Eta fit, ficut in vicensimus, octogensimus, trigensimus, & fimilibus factum effe, ex Pandectis Florentiae renatis facile apparet. CARR. Lacrymans liber Carriomis, [& ex. Bonon.] quod ille non probat. Opinor, Talia fert lacrymans. Ferre, pro fari, dicere. sic rumor fert, fama fert & similia. Baptista Pius in antiquisfimis exemplaribus adfeuerat extare, per lacrymas, mox idem, quae fata capessat. fert lacrymans etiam Gisbertus Cuperus obf. 111. c.vl. & Iohannes Columbus fuis ad me litteris. Heins. Miror viros in MSStis euoluendis exercitatishmos vitiofa codicis Carrionis le-&ione indu&os, pulcherrimam lectionem mutatam voluisse, cum litera # millies vocibus fimilibus addi fuleat ab imperitis Librariis, fic moderantius apud Ouidium faepe pro moderatius. vid. ad Ouid. 11. Amor. v1. 23. quoties vero non

dum. supr. 173.

Quam referam visas tua per suspiria gentes.

omittunt Poetae illud dicis, ais,

fert & fimilia? per lacrimas veto

est, idem quod inter lacriman-

Id est. dum tu, me narrante, suspiras, vbi Casaubonus in ora codicis notauerat, 312 pro 17, Ouid. Ep. v. 71. Per lacrimas specto. & x11. Ep. 58.

Alla of per lacrimas non mibi, quanca fuis. 11. Fast. 638. ve in editis olim loa gebatus,

Dicite suffuso per sacra verba

11. Am. x1x. 55.

Per nulla srabam suspiria se-

111. Fast. 509.

Occupat amplexus, lacrimasque
per oscula siccas.
Seat y Theb and

Stat. v. Theb. 216.

Oculosque tremens per murmura
Gorgen

Quaeris. Ita enim est in scriptis. & r. Achil. 576.

Et ligas amplexus, & mille per ofcula landas.

Albinou. eleg. in Drusum 307.
Te moriens, per verba nouissima, questus abesse.

Lucan. 111. 35.

M 2

Vmbra per amplexus trepidi dilapsa mariti.

Ita per iocum MSS. apud Suet. Cael. v. & xx. per iurgia Ottid. v. Trift. x1. 1. per filentium. Tacit. 1v. an. 31. per bella inft. v. 35. & infinita talia. Bur M.

v. 763. Quo fine] Qua morte: quo fasa, subintellige, fine. vel legatur, quae, & iungatur cum fasa. Pius.

v. 769. Magnes obitus I Id est pulchram & memorandam mortem, vt Stat. Iv. Theb. 610.

Tela

Et genus Aeolium, pugnataque poscere bella. Est etiam ante oculos aeui rudis altera proles. Ingentes animos & fortia discere facta Quem velit, atque olim leti meminisse paterni. Ergo facra nouat, veteris sub nocte cupressi Sordidus, & multa pallens ferrugine taurus

Stabat adhuc: cui caeruleae per cornua vittae,

Tela manent, pulchrique obitus. Idem lib. 1x. 491.

Nec fuga iam misero, nec magnae copia mortis.

x. 239.

Sen virtus egressa modum, sen gloria praeceps,

Sen magnae data fama neci. BURM.

v. 770. Puguaraque poscere bella] Intelligebat & parentes & progeniem, & ca denique bella, quae pugnauerat, mereri, vt honestam mortem oppeteret, ne turpis exitus praeclare facta obscuraret. puguare autem bellum aut pugnam, loquutio scriptoribus familiaris eft. CARR. Horat. I. Ep. xVI. 25. Si quis bella tibi terra pugnata marique

Dicat. Burm.

V. 771. Aeui rudis] Sic ex. Bon. & Bulaeus probat vnice. HARL. Expers aetatis, non integer aeui. Reuerendae vetustatis exemplaria habent, aeuum, quod figurate dici potest, rudis aeuum, vt alba pedes. nupera recognita habent, rerum. is vocatur rudis rerum, qui nihil adhuc rerum est aggressus. Prus. Acuum rudis codices nostri. idem de suis Pius Baptista testatur. Carrionis liber, aeui rudis. nil tamen temere inmutem. diximus fupra. vide inf. 823. HEINS. Sic contra rerum prudem. vid. ad Ouid. 11. Art. 675.

& supr. vs. 515. & hic notas Weitzii. intelligit autem filium, Promachum. vid. Diodor, Sic. lib.iv. p. 176. Burm.

v. 772. Discere facta Non tantum audire, sed & imitari velle, & exhibere, vid. Heinf, ad Claud. 11. de Rapt. 368. & Bentl. ad Horat. III. od. 3. BURM.

v.773. Arque olim letbi meminisse paterni] Ergo vinue, is noтери итвочис, нивоис китилевны. Adi P. Fabrum 111. Semest, c. VIII. p. 106. WEITZIUS.

v. 773. Meminiffe] Non simpliciter memoria tenere, sed etiam vlcisci. vt inf. \$26. memor Aesonis ombra. & ita ira memor. Vitgilio I. 4. & aliis. contra oblisisci est deponere animum viciscendi. infr. 111. 664. oblitaque mumine fesso Iuno sui. Burm.

v.774. Sub nocte Cupreffi] ld est ymbra densa, quae tenebtas efficiebat. omnia hic infernalia fere verba, ita non pro inferis, & tenebris spitsisimis vid. Drakenb. ad Sil. xIII. 708. BURM. Sic v. 95. vmbras poluit pro denliffima filua. Horat. vero IV. od. 4. 57. 58. Duris ot ilex tonfa bipennibus Nigrae (h. e. vmbrosae) feraci frondis in Algido. HARL.

v.778. Multa pallens ferrugine] An, fquallens? adeantur quae notamus ad librum 1. Metamorph. NasuEt taxi frons hirta comis; iple aeger, anhelans, Inpatiensque loci, visaque exterritus vmbra. Hunc sibi praecipuum, gentis de more nesandae, Thessalis in seros Ditis seruauerat vsus. Tergeminam tum placat heram, Stygiasque

Tergeminam tum placat heram, Stygiasque fupremo

Obsecrat igne domos, iam iam exorabile retro-Carmen agens, neque enim ante leues niger auchit vmbsas

Por-

Nasonis. 374. palleuses tamen biasynthi, & qui ferruginei Poetis, albe purpurantes Columellae didi. Sordibus in Aldino codice, item in ex. Bonon. HARL.] HEINS. Vid. Broukh. ad Tib. 1. 4. 37. BURM.

v. 779. Gentis de more] Virgilius vi. lestas de more bidenses, Statius, ex more v. Siluar. II. vs. 29. Contrarium est, sine more; quod iniuste, sine exemplo, crudeliter exponit Luctatius in Stavii Thebaida. Legendus Petrus Faber IC. lib. II. Semestr. cap.xvIII. BULAEUS.

v. 780. In seros vsus Quo non mis in extrema necessate vtete-tur. Stat. x1. Theb. 563.

Vlericemque animam ferusbat in iras. BURM. miferos cod. quod non plane sperno, v. ad vers. 712. & ind, in not. & fera ac miferi saepe confunduntur. v. ad 11. 234. 294. 111. 270. Tergemina bera est Hecate. v. Virg. 1v. Aen. 511. Diana etiam eriformis vocatur. v. quae scripsi ad Ouid. 1v. Trist. 4. 73. HARL.

v. 783. Niger asebis] Nihil hic saurandum, fed observandus mos weterum, qui credebane animas occisorum non starim a Charonce avectas ad loca debita, sed tamdiu in faucibus Orci, siue ripa Lethaei sluminis, moratas, douec impletum esset certum spatium. Aesan igitur hoc loco, cum de sato cogitaret, Hecaten infernosque Deos vitimo sacriscio obsecrat, vt patiantut animam statim auchi in loca, quae pios manent. Credebatur autem id ante sieri non posse, quam retro exorabile carmen egissent. Quad ex Valerii nostri verbis apparet. Quamquam non memini me alibi hune ritum legere. Voss.

Tergeminam qua placen Heram.
Singiasque suprema
Obsecrat igne donos, iam ium
exorabile retro
Agmen agens.

Ita Aldus. Obferas legendum videbatur Andreae Schotto IL Obf. 57. exerabilie, qui exome, an dicarur, dispiciendum. auchie bene scripti pro aduebie, [quad est in ex. Bon.] paullo ante Baptista Pius testatur non deeffe, qui legant, Stygiasque Suprema Obsacrat igne canes, exemplo Maroniano, Stygiasque canes in notte suprema. quomodo & Lucanus. moz., & cunctae primis stans fancibus orch adulterina videntur. deinceps editio eiusdem Pii, mibi sonciliis, ve & aliae vetuftiores [e. g. ed. Bon. Μą correct.

Portitor, & cunctae primis stant faucibus Or

correct. vero a docta manu confilis. HARL.] cum scriptis potiogibus, quod & idem Pius de fuis adseverat. dixi ad Hbr. 11. Aeneidos Virgilianae. HEINS. Cum plaeas Cod. Coki. locus obscurus. de Ingulis videamus. Ignem supremum capio, vt supr. 752. clamorem supremum, id est, vitimum, & postea non iterandum. Imitatus hoc Statius VIII. Theb. 71.

Sit qui rabidarum more fera-

Mandet atrox bostile caput, quique igne supremo Arceat exanimes, & manibus acsbera nudis

Commacu let.

Stygias domos interpretor inferos & inferorum numina, quae eum recipere deberent, vt domes exilis Plutonia Horat. I. od. 4. & Stat. VIII. 48.

Quid enim mibi nuntius ambas Itque reditque domos?

Vbi coelum & Styx intelliguntur. Exerabile autem pro, quod exorat, ponitur; vt & lib. v. 321. neque inexorabile certe. Quod petimus. retro vero quid hic notet, & an iungendum cum exorabile, an cum agens, dubium. Pius, retro agens, reiterans, vel aucrtens fe dum dicit, explicat. ego puto cum priori iungendum, & carmen retre exerabile idem notare, quod antea, olim vsitatum erat, quo olim Stygios deos exorare folebat, ita Stat. 1. Sylu. 1v. 69.

Genus ipse suis praemissaque retro

Nobilitas, nec origo latet.

Sie Quinct. lib. v. de Inft. Orat. stant, ve ait Virgilius, orani 10. vbi docet caussas non ab vl- primae transmittere cursus, no timo esse repetendas. Quomodo alias auchit Charon, nisi man pernenire que libet, retre cauffas le- placati, & dii inferi propitis

gentibus (agentibus alii) licet, est ab initio. centies ita vti Tertullianus, vt Apolog. 1. minem pudet, nist plane retro n fuisse. & xvIII. Hebraei retro. patfim. Sidon. Apoll. IV. Epift. Cum abbine retro inuenes eram vbi vide Sauaronis notas. aga vero carmen est quasi ex formi pronuntiare: vt IV. 87. Securi numeris agit & medicabile carmo Qui locus dubitationem exen Th. Sitzmano ad Boet, Confe Phil. lib. 1. princ. recte & Lati dici a Boetio, Carmina qui que dam studio florente percei. Buni

v. 783. Leues] Ita facpe vi brae dicuntur, vt Senec. Her Fur. 708.

Quid ille, opaca, qui regit sa pero loca,

Qua sede positus temperat pop los lenes.

Qued ad imitationem Ouidii d aum, qui x. Met. 14.

Perque leues populos, fimulacri que functa sepulchri Sed huic loco accommodatif mum epitheton, quia sutili cyr ba transuehendae vmbrae, quae graues forent, deprimerent nau culam, vnde egregie fingit Virg lius lib, v1. 413. cymbam rim sam pondere Acneae viui grau

fimul accipit alues , Ingentem Acnean: gemuit fi pondere cymba Sutilis, & multam accepit s

mosa paludem. Deinde legendum, ut cunctae, & sensus enim est, ex vmbris, qu ħr 785 Illum vbi terrifici superesse in tempore facri Conspexit, statuit leto, supremaque fatur, Iple manu tangens damnati cornua tauri; Vos, quibus imperium Iouis, & non segne peractum

Lucis iter, mihi conciliis, mihi cognita bellis 790 Nomina, magnorum fama facrata nepotum: Tuque excite parens vmbris. vt nostra videres Funera, & oblitos superum paterere dolores; Da

fint, & sepultura honorati defuncti. vt Virgilius late docet lib. IV. verf. 317. & feqq. or hic capio pro quamuis. licer omnes in primis faucibus Orci stent, non ante tamen auchit. Fauces Orci illustrauit Barthius ad Stat. VIII. Theb. 278. Homerus & Graeci mulas ale dixere, vt post Grotium docuit Stanl. ad Aesch. Agamem, 1300. & cum #6244 etiam Graeci angustias & isthmos vocauerint, vt Corinthiacum Pind. 1x. Olym. 129. & alibi vid. x. Nem.50. & Schmid. ad x 111. od.5. ita hic fauces, quo nomine & isthmi dicuntur, recle #blas gib exprimunt. cundi eret in nottre codice. Burn. &, quod post negatiuam propos. saepe idem, ac fed fignificat, non mutandum puto. HARL.

v. 785. Terrifici] Terrificis MSS. codex. & tunc facris legendum foret. & sensus effet, vbi opportune illum ad haec facra Stygia, hue feres vfks, fernatum effe confpexit. eodem fere sensu Iustin. lib. 111. I, cum vaum ex regis filiis sceleri sua superesse Artabanus videret. id eft, in quem scelus exercere posset. in tempore vero, vt apud Terentium & alios, pro opportune, tempestiue. Burm. adde, quae ad Cornel. 1. 5. 1. scripsi. HARL.

v. 787. Ipfe] Lege, ipfa. Vossius. Sed fequentia & praecipue 791. notant, Aesona, non sagam haec agere & fari. nisi Vosfius ipfa ad cornue retulerit, quod minime puto conuenize. Bur M.

v. 787. Damnati tauri] Rece explicant, morti destinatum. sic Quinetil. trt. Declam. 4. ve bune mibi deploratum spiritum, boc destinatum damnatumque corpus, publicarum viilitatum vsus absumeret. ita damnata mulier Petron. cap. CVIII. est supplicio vltimo digna. Burm.

v. 789. Cognita bellis Nomina] Graecanicum est. Ita dicimus, nomen agelli, pro, agellas. binouanus in epicedio Drufi: 20mina magna locorum. Scalig. in Catalect. p. 176. infra lib. III. vf. 562. magni referentem nomen amici. lib. iv. vf. 136. 223. lib. v. vf. 61. 119. lib.v 11. 2 '5. WELTZ. Concilia spestant pacem, ita ut pace belloque cognitos fibi innuat. fic Virgit. 11. 88. regumque vigebat conciliis. & Glaud. Bell. Gild. 46. Armato quondam populo patri-

isque vigebam Conciliis. ita enim legendum. BURM.

v. 792. Oblicas Superum paserere dolores] Rece ad fluuium Lethen refert Maferius, quo poro obli-M 4

Da placidae mihi fedes iter; meque holia velki Conciliet praemissa locis, tu nuntia sontum

Virgo Ioui, terras oculis quae prospicis aequis Vitricesque deae, Fasque, & grandaeua Fu rorum

Poena parens, meritis regis succedite tectis.

obliuiscebantur vmbrae ante in vita actorum. fuperi enim hic in 11. 362. terra viuentes. vid. ad Vellei. Paterc. 11. 48. oblitos autem paffiwe nofter saepe solet ponere vid. 11. 380. 111. 532. Catull. Epith. Thet. 207.

Ipse autem carca mentem caligine Thefeus

Confitus a oblito dimifit pettora

Quae mandasa prius constanti mente tenebat.

Virgil. 111. Georg. 236. praecepsque oblitum fertur in bostem. Bun-MANN. paterere cod. parere ex. Bonon. HARL.

v. 797. Virgo Ioui] Quam bic virginem dicat incertum est. Maserius Lunam intelligit : Inferi (inquit) fuas stellas & sidera norunt : forte quod Erigone nomimetur, ca enim morte patris audita, quam rustici ei intulerant, eo quod vinum dediffet, quo hauto gravistime somno eppretti fuerunt, & datum libi venenum exiftimerunt, manus fibi attulit, postea vero morbo pestilenti Athenis graffante, oraculum acceperunt, vt Icarum & Erigonen annuo honore venerarentur, atque ita in aftrorum numerum cum patre relata est, & nomen virginis a. vs. 105. & ibid. notas. WELT retinuit. quae fi cui placebunt, gaudeo, fin minus, caufam non dico, quin, si melius quid affe- Furia est, imo Furiarum sine Fu rant, haec nostra cedant. CARR. rorum parens. Adi Scalig. in Ca Duo codices, tum vitia. sed ma- taleit. p. 22. & seqq. Tres au

le, Aftraeam innuit, de qua lib

– tunc vrguet enim, tunc fla gitat iras

In populos Aftraca lonem. Mox malim, meritis regi succede re, quam regis, quod ingratiu quid fonat. atque ita Carrionis li ber. HEINS. Posse & legi, merit regis, Heinfius in ora codicis no țauerat. & ita euitaretur concut fue vocum in s. exeuntium. vid fup. vers. 389. Justitiam etian Pius intellexit. Bunn. merit quoque iubet legere Markland is Epistola critica pag. 125. vbi co piose docet, Poeses esse Furias vei infra vei. verf. 147. Compa ra Didonis diras exfectationes (deuotionem apud Virg. IV. Aen 607. Igg. ibique de la Cerda é Heyne, HARL.

v. 795. Terras oculis quae pro spicis acquis] Iustitiam five Neme fin facit omnituentem; quat Cointus Smyrn. lib. x111. note diesque prauorum studia obseruan tem, eosque praecipites ad pos nam rapientem. Barth. ad Clau dian. in sv. Conf. Honorii vf. 98 Est videlicet ithe Sour iglandi die ta mart' Bely, innta Euripide: in Phryxo. Vide Prudent. Cathem

V. 797. Paena Parens | Paena

Et secuas inserte faces. sacer effera raptet Corda Pauor, nec sola mei gravia adfore nati soo Arma ratemque putet: classesque, & Pontica signa,

Atque indignatos temerato litore reges

Mente agitet; femperque metu decurrat ad
vadas,

Arma ciens; mors sera vism tentataque claudat Essugia, & nostras nequeat praecurrere diras:

805.

tem Furize fiue Eumenides dicuntur Paenae. Vindicham enim omnium feeleste factorum ad Futias referebant prisci. WEITZ.

v.798. Sacer Paner] Sacrum can poetae, quicquid religione at opinione horrendum, sur alioquin terribile atque recondition obferramque est. Virg. Aeneid. 111. vs. 57. Auri facra famet. infra IV. 185. Arma facra meta. lib. viz. 165. Illa facra que freta comeno. vide Barth. lib. xxxxxxx. Decemberg. in Antiquatio p. 396. Weitz.

v. 800. Es Ponsica figua] Heinfre in oza libri explicabat, vellera Colchica. sed intelligit, signa militaria, quae gentes Ponticae inferebant Theffaliae. its vt menturbara Pelias timeat nunc reducem lasonem, ipsi grauom & mimicum, & fi iam ille occidetit, vt sperabet, Ponticas gentes fibi fingae classe in Theffaliam irruentes, ve vindicarent militism lasonis, anchore Pelia sukeptam, fic lib. 11. 110. & v. 637. Vbi *figne* poffunt & vela effe, & omnia, ex quibus naues dignokuntur. Heintius ibi magásupos intelligebar, Car. Ep. Ther. 210.

Dukia nec moesto fustoltens figna
parensi,
Classesque editiones priscae &
foripti. Burm.

v. 201. Temerato lisore] Vt supta vers. 627. semerasss vindas, id est, antea intastas, ita hic lisora, in quae saepe descendentes Argonautae, bello vezarunt regea, Hercules Troianum, Poliux Amycum &c. imitatio videtur esse Lucani, qui lib. 11x. 193.

Inde lacefitum prime mare, sum rudis Argo Mistuis ignosas, sumeraso lisso-

re, genres. Vid. de hoc verbo Broakh, ad Tibul. Irr. v. 7. Bunn.

v. 804. Nequest praeturrere diras] De fuga vel amuleto, quo diras effugiat, capit Maserius. male. imprecatur Peliae, vt tam diu viuat, ve omnia illa mala, quae modo imprecatus est, videre & sentire possit, & tunc demum turpi morte obeat, & infepultus abiiciatur, quas diras, f statim moreretur, praecurreret & praeueniret. via j & effugia tentara, non fugam aut amuletum, fed morris modos, quos sibi in rerum desperatione, & agitatione mentis, incundos tentaret, fignificant, de vie vidimus supra verl

805 Sed reduces iam iamque viros, auroque co

Cernat iter. flabo infultans, & ouantia cont Ora manusque feram. tum, vobis fi quod aufum

Arcanumque nefas, & adhue incognita leti Sors superest, date fallaci pudibunda senecta Exitia, indecoresque obitus, non Marte,

Aut nati precor ille mei dignatus vt vmquan Ense cadat, quin sida manus, quin cara suor Diripiat laceretque senem; nec membra sepul Contegat, haec noster de rege piacula sangu

32. & 501. tentara effugia dixit, vt Florus 111. 5. male tentatum veneno spiritum ferro expulit. & Suet. Net. 34. cum veneno ter tentafet. claudere veto pro impedire in hac re obuium. Ouid. 1. Met. 662. praeclusaque ianua leti. & patet ianua leto, Virgil. 11. Aeneid. 661. vbi vid. commentatios. idem ergo dicit, quod Ouidius d. 1. Burm. saeua cod. forsan saeua seta fed praestat sera. Har L.

v. 805. Sed reduces Addit votis de longa & calamitosa vita Peliae, nunc, vt ex plurimis, quibus Pelian exagitandum optat curis, praecipue videat reditum celerem Iasonis, qui Aesonis vices viciscatur. Burm.

v. 808. Arcanumque nefas] Rete ad necem Peliae, per Medeam inferendam, refert Maferius. arcana enim omnia magica. vid. ad lib. vi. 477.

v. 808. Incondita leti] h. e. ignota, fic Carr. ex fuo cod. & al. id. edd. pr. Bonon. & Bulaeus ac Barth. Aduerf. xxix. cap. 5. probant. fed melius cod. notter & al.

edd. incognisa, probante He HARL. Incondisa etiam in no codice & Coki, & propugetiam Barth. ad Gratii Cyneg 96. & ad Claud. Epig. xxvvi fimilis variatio vocum incognis incondisa est apud Vellei. Pat 11. 14. vbi pro immensa & i guisa turba, incondisam rese iubent viri doci: de verbo dere egimus ad Albinou. Eleg Drusum 343. & supr. vers. 531. incondisum hoc sensua Burn.

v. \$09. Sors] Sic quoque of mors ex. Bonon. HARL.

v. §12. Quin fida manus, que Vehemens & dira est haec de statio: nam magnam vim ha repetitio illa, quin, quin; mem certe, quam si legas comuibus vulgaris libris, quem manus, quem; [sic quoque in Bonon.] sine vito commodo su. CARR. Quae f. m. quae stationes. non male, ve sit or

\$15 Sumat, & heu cunclae, quas misit in aequora, gentes.

Adstitit, & nigro fumantia pocula tabo Contigit ipsa graui Furiarum maxima dextra. Illi auide exceptum pateris hausere cruorem. Fit fragor: inrumpunt sonitu, qui saeua ferebant Imperia, & strictos iussis regalibus enses.

Īα

manus fuorum, quae fida eft, quam fibi credit fidam, & caram habet, diripiat fenem. Buzm.

v. \$15. Hen cantioe] Columbus, buc. credebam aliquando, buic iantioe legendum. nune ni-hil muto. hac enim nauigatione prima, mare gentibus fuit apertum. fupr. verf. 169. verf. 195. 648. Heins. Totus hic verfus in nostro codice [item in ex. Bonon.] erat post vs. \$22. positus, quod & de suo testatur Maserius, qui de Argonautis, & omnibus, qui nauigaturi essent, capit. Buam.

v. 816. Fumantia] Coniecerat & Heinfius, fpumantia, vt Virg. 111. Aeneid. 66. fpumantia cymbia laffe. & ita difertim est in codice Cokiano. Burm. nigra a manu docta orae ed. Bonon, adscript. Harl.

v. 317. Grani dentra] Quali venenata & infecta. Vid. inf. Iv. 597. alio sensu lib. Iv. 311. Burm. Furiarum maxima est quoque apud Virgilium vi. Aen. 605. confer. Scaliger Poet. v. cap. x111. de Ditis. H. RL.

v. 213. Illi anide exceptum paseris baufere sruorem] Ita ex veteribus editionibus referipfi. Male Carrion & recentiores edidera, illae anidae. Non enim hoc capiendum de Furiis, fed de Aefone ac Alcimede. Apollodorus lib. 11. Alcimeden (quam ille Polymeden nominat) aliter periific scribit, sed de Aesone consentit, ac lectionem nostram confirmat. Ita enim scribit, "Aven Svelag lau-ન્ટ્રમાં કેરેલિંદ કેર રહેલ્ટ કોંગ્રહ હજાન-Similiter fere çáµeros ≧≈ílaver. idem refert Diodorus in 1v. quem Male Carrion, adi. Vossius. Illae auidae. Aesonem & Alcimeden intelligit, ceterum taurino fanguine potato etiam occubuifle Midam Lydiac regem, & Themistoclem auctores antiqui produnt; id ipsum quoque de Hannibale a nonnullis creditum, vt testis est in eius vita Plutarchus. HEINS.

v.819. Fit fragor: imrumpunt fonitu qui saena ferebant Imperia] Sonitus qui saena ferebat, Imperie, primus Vaticanus, mendofe. forte. inrumpunt foribus, qui saeva ferebane Imperia, quamquam id verbum rarius cum casu tertio coniungitur. fonitus etiam in Aldino, Maseriique ac Iuntae codicibus. fed forte praestar legere, inrumpunt, domini qui saena ferebant Imperia. Heins. At virumque a corruptis litterarum ductibus nimis recedit, vti iam viderat Pierson, in Verisim. libr. 11. cap. 10. p. 250. cui quidem legendum videtur, irrumpunt, fenibus qui saeua fer. ex illoque sonitus, & quod hic stare non potuiflet, sunien ortum putat. HARL.

V. 821.

In media iam morte senes, suffectaque leto Lumina, & vndanti renomentes veste cruore Conspiciunt: primoque rudem sub limine reno Te, puer, & visa pallentem morte parentum Diripiunt, adduntque tuis, procul horruit Aes

bram.

Cardine sub nostro rebusque abscisa supernia

Tartarei sedet aula patris: non illa ruenti

Excedens, memoremque tulit sub nubibus v

v. 821. Suffectaque] Suffufaque editio Ald. sed imitatur Virg. 11. Aeneid. 210. sic & inf. 11. 105. Maculis suffecta genas. leto suffecta lumina, sun ism morte nancia, & labentia, vt alibi loqui solent Poetae. Burm.

v. 822. Reuomentem | Scribe, revomentes, id est senes. Plus. revomentes corr. in ed. Bon. HARL.

v. 223. Primo sub limine] Potest de introitu & vestibulo aedis intelligi. vt fupr. vers. 709. & tib. 11. 255. vid. Barth. ad Stat. III. Theb. 379. loco huic valde accommodato. primo plorantes limine nacos. vel de pueritia & inicio quasi vitne cum Pio. ex Virg. vt. 427. sub limine prima Absalic arradiss. & ira nostee lib. III. 679.

Kos quibus & virons. & spes in

Stat. v. 535.

Tune bas vix prima ad limi-

limine primo.

Hose iscer?

Whi Heinfus malebat, primse. vt fie fimili loco apud Glaud. 111.
Conf. Honor. to. prims a limine wisse carrigebat primse, fine necessitate. idem Statius codem libeo vers. 260.

Seminoces pueri, trepidat in li-

Singultant animas.

& v11. 166.

Cui su dignasus limina vi.

Praereptumque isor & mases
reddere menfes.

Ennodius Epitaphio I.

Quid decus in pueris, quid p
finne limina vii
Vbi hemina edidit Schottus. C
dian. pr. Conf. Scilicon. 63. vi
que & lucis in ipfo Limine.
limen visae do morte etiam d
Sedulius carm. Posch. lib. 1

299.
Alter adhuc vinens, alter f
limine vitae.

Vbi alii limine mortis. sed opus, dictum enim., quis, vt men primum est intrantibus, exeuntibus extremum, vnde possiminium dixiste volunt. S. 5. Inst. Quibus mod. Ius E Pot. solu. & Salmas. ad Ius A qum pag. 572. BURM.

v. \$27. Rebusque absciffa]
feisa codices nostri. [it. ex. Be
Turnebus, absciffa. quod Car
nis confirmet liber. sed abscruterum est. quomodo & Bart
Aduers. lib. xxv. csp. v. He
tius 1. od. 3.

Accessura polo, victam si soluere molem 830 Iuppiter, & primae velit omnia reddere massae. Ingenti

Quidquid & abscissm vasto ium tusa profundo

Credideras. quomode scribendum lib. vrr. 324. Sensis, & abscisum, quidquid puder anse monebas. Ita bene Carrionia liber. ab abscido, abscidi. lib. 1. 489. retinacula ferro Abscidit. Sic fata querelas Abfeide lib. 11. 161. ibidem, Tansum abscidit imi Concutiens a side meris. atque iterum eodem libro, 619. Cufpis & adners longus laber abscidit aeni. Hzins, Vid. Cl. Drakenb. ad Sil. xv. 473. BURM.

v. 829. Victom si voluere molem] Villam fi voluere molem Ingenti iaer &c. ex. Bonon. omifio versu \$30. Pius in antiquo cod. reperit duo verfus, quos fententiae & vontextui pernecessarios esse arbitratur, & Aldus rescripsit; Zinzerling vero & Heinfius iure reiccerant:

Accessiva polo, victam fi volucre molem Senferit, atque grani totam sub-

fidere motu Para volius , si summa dies sub-

nerterit orbem. Carrion stellula lacunam inter verí. 829 & 831. indicans, in notis memorat, in vulgatis interielium effe versum, fata vilint, fi summa dies subuerteritorbem : c vetere autem cod. laudat versum, qui nunc in edd. loco illius legitur a Vostio, Heinsio & Burmanno receptus, Inppiter, & pr. vel. meffae, at neutrum Valerii effe indicat. Voffius tantum loco vi-Cam legere malit vinCam. Berthius fruffra correxit Aduers. xxv.

autem emendat & fule probat Heinfius, fi foluere molem. Laudat Virgil. x II. 204. coelmme in Tartara foluet, h. e. resolutum cum tart. miscebit: Silium xvii. 607. coclum licet owne foliata In caput boc compage ruat : Lucan. L. 73. fqq. Senec. op. 1x. qualis all Ionis, cum refoluto mundo, & diia in vnum confusis adquiescit sibi; & alios. HARL. Egregie vindicauit hunc locum Heinfins. fic & Chudian. 1. Rapt. 115.

Compage folura Fulgidus umbroso miscebitur axis Auerno.

Qui locus & Barthianae emendationi faueret, fi modo legisset, nifi foluere. nam fi folueretur mundi compages, coelum & inferi confunderentur, & antiquum chaos rediret. Minut. Fel. XI. Quaf. aut naturae dininis legibus constitutus aeternus ordo turbetur, aut rupto elementorum omnium foederes & coelesti compage dinisa, moles ista, qua continetur & cingitura subruatur. vbi forte scribendum; cómpage dinulfa. To foluere 20. ferit etiam Manilius lib. 1. 716.

Num se diductis conetur soluere moles

Tegminibus , raraque labent compagine rimae.

Quind. Decl. vi. cum rerum natura opus suum resoluit. & soluere esse proprie iuncia & contenta opera diducere, docet Passerat. ad Catuil. pag. 67. confundi veto cum voluere docebunt notae ad Sil. 1. 369. Villa etiam moles minime mutanda in vinction : nam elt idem, quod fatificens, quas amplius relistere nequit ruinae cap. 3. nifi voluere. Ingeniose suae, vt omnia opera, moles, aediliIngenti iacet ore Chaos; quod pondere fe Materiem, labsumque queat consumere n dum.

aedincia & similia vinci dicuntur, quae vel vitio, vel aetate, vel vi quadam subsidunt & ruunt, & vista moles idem notat, quod mox masteria pondere fessa. de quo loquendi modo vid. Heins. ad Claud. III. de Rapt. 352. sic Propert. III. 1. 61.

Aus illi flamma, aus imber subduces honores,

Annorum aut illu ponders vilta ruent,

fic villa nauis Ouidio I. Trift. III. II3. vid. Heins. ad I. Trift. Ix. 8. Seren Sammon, cap.xxx.

Aus cerass victum longo iam tempore pomum.

Lucret. v. 306.

Lapides vinci quoque cernis ab aeuo.

De homine Lucan. III. 729. vi
aeuo robur cecidis. vid. & ad
Petron. cap. LxxXIII. ita contra, innicus adamas Ouid. Iv.
Pont. XII. 32. vt recte Ouidli
fospitator Heinstus vindicauit.
BURMANN.

v. 831. Jaces ore chaos] Per chaos hic intelligit ipsos inferos, Ditis domum, vt inf. 11. 86.11. 23. & v. 96. v11. 402. Ouid. Iv. Fast. 600. Statius v11. Theb. 52.

Anne profanatum toties Chaos bospite vino

Perpetiar.

Vbi vid. Barth. & ad Iv. Theb. 520. & XII. 772. & Buchner. ad Venant. bymn. de resurrest. verf. 62. ora adferibit etial

Hic ora foluit ditis innifi a Burm.

Eleganter autem scripsit Va incer ad profundum Ditis d designandum. Praeiuit verbullus in elegantissima tartar scriptione 1. eleg. 3. 67. sq. vide Broukhus.)

As feelerata facet fedes in profunda Abdisa, quam circum f na nigra fon

Tu vero totum locum com & vide sentique, quam scitto bullus & Valerius, quishen ingenio & natura argumenti Tartarum & campos Elysos scripserint. adde Scaligeri Pares v. p. 733. sqq. Harl.

v. 832. 'Confumere'] Elegat ori conueniens verbum, quafi uoraret, & conderet alueo vt amplius confpicus non f materia, fed euanefceret. B lum alio fenfu Lucan. vi. 690

Et chaos innumeros auidum Sumere mundo

de bellua marina Manil. v. 5

Inque ipso rapidum mare vigas ore.

Hinc vastis vrgent immensis quibus orbes, Tergaque consumuns pelagus

Eι

Id est, totum tegunt, vt nihi bellua videatur. quod classe G corum tribuit loseph. Iscan. zv. Bell. Troi. 316. Hic geminae aetermum portae: quarum altera, dura

Semper lege patens, populos regesque receptat;

835 Ast aliam tentare nesas, & tendere contra;

Rara & sponte patet; si quando pectore ductor

Vulnera nota gerens; galeis praesixa rotisque

Cui domus, aut studium mortales pellere curas,

Culta sides, longe metus atque ignota cupido:

840 Seu venit in vittis, castaque in veste facerdos.
Quos omnes lenis plantis, & lampada quassans,
Progenies Atlantis agit. lucet via late
Igne dei: donec siluas & amoena piorum
Deueniant, camposque, vbi Sol, totumque per
annum

845 Durat aprica dies, thiafique, chorique viro, rum,

Carmi-

Enboicas numerosa ratis desceudit in vadus Consumtura fretum, tosum sub puppibus acquor Ire supes.

Conference, nother codex: vitio-

v. 832. Geminse portae] Compara omnino Virgil. vi. Aen. 540. fqq. de itinere Aeneae ad inferos & ad fedes beatas. HARL.

v. 836. Sī quando] praestiterit, fen quando. HEINS. Nulla opus emendatione, ve patet ex illis, quae supra de non semper geminata particula sen vel sue notavimas ad vs. 100. alium vsum reus fi quando videbimus ad lib. v. 474. vbi etiam male mouetur. Burm.

v. \$39 Longe metus] Vitiole Iuntina Editio, [& Bonon.] lonteque metus. BURM. v. \$40. In vissis] Vid. inf. lib. v. 349.

v. 841. Quos omnes lenis plentis] Languent numeri in hoc verfu. opinor,

Quos omnes leuibus plansis & lampada quaffans.

Apud Claudianum Confulatu
Theodori,
Es castos lenibus plantis ingref-

Sa penates.
Certe in Oxonienfi, lasuis plantis. HEANS. Sed apud Horat. III.
od. 18. lenis incedas, vid. ad Quinciil. I. 3. contra durns. vid. ibid.
Decl. II. 16. intenta plana inf.
v1.540. dixit. posset & legi, plantas. Burm. Heinsii emendation
nem sirmat codex. HAML.

v. 844. Vbi Sol] Vid, ad Claudian 11. Rap. 484. Pind. 11. Olymp. 109. & quae hic adfert Weitzius. Burst. De hac veter rum.

C. VALERII FLACCI

Carminaque, & quorum populis iam nulla cu pido.

Has pater in sedes aeternaque moenia natum Inducitque nurum. tum, porta quanta finistra Poena, docet, maneat Pelian; quo limine monstrat.

850 Mirantur tentos strepitus, turbamque ruentem Et loca, & infernos almae virtutis honores.

opinione plura disputati in timis versibus duo discreta loc Opusculis varii argum. pag. 148. indicet, primo sinistrum, alter sqq. & 164. sqq. sbiasi salturiones, quae Baccho exhibebantur. v. Viegil. v. Bucol. 30. ibique de la Cerda & Heyne. HARL.

v. 849. Maneas Pelian] Sic supra, Borem, lib. vet. habet, vbi vulgati Boream, hic Peliam. CAR-RION. Multo verior & elegantior tedro Aldinae editionis, mameans Peliam quae limina, monpras. ita ergo repositi. Voss.

v. 250. Turbanqueruentem) Feret fictis porch heec lectio. Fed quia
agic de simifra porca, quam intraturus Pelias, & quae maxime
traturus pelias, & quae
traturus pelias, & q

timis versibus duo discreta loc indicet, primo sinistrum, alter dextrum. quare mallem, surban que nocentem, vel nocentem. bi enim surba melius conuenit, ve ins. 11. 327. praeterea noces es proprie ad Tartara damna vocari solente. Stat. 11. Silv. vi 117. procul nocentum andis verbra. lib. 1v. Theb. 528. ex Midominoque nocentes Adaumera pi pulos. xII. 96. Breboque noces es Pellere fas, Lucan. vi. 69. Singiumque nesas, Lucan. vi. 69. Singiumque nesas, Lucan. vi. 69. Singiumque nesas poenaeque nocentes mum. sic pits (ve, qui in Elssos veniunt campos, passum cantur) opponit nocentes Cludian. II. Rapt. 302. Tu domnitura nocentes; Tu requirm lasm piis. Burmann.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAUTICON

LIBER SECUNDUS.

Interea scelerum luctusque ignarus Iason
Alta secat, neque enim patrios cognoscere
casus

Iuno sinit; mediis ardens ne flectat ab vndis; Ac temere in Pelian, & adhuc obstantia regis 5 Fata ruat, placitosque deis ne deserat actus. Iamque fretis summas aequatum Pelion ornos.

Tem-

v. 3. Ardens] De ira capiendum, ob patris casum, vt lib. 1v. 3. Burm.

v. 5. Deferat actus] Vid. ad Ouid. viii. Met. 58. Bunm.

v. 6. Iamque fretis Vult dicere, eos post tergum reliquisse Pelion, montem Thessaliae versus Orientem (vt tradit Herodot, lib. VII. & meminit Lucanus lib. VI.) vbi Orni consitae erant, quarum cacumina fretis coasquata vide-

bantur, male hic itaque in omnibus praelo impress, legitur, Iamque freti: cum vet. cod. habeat, fretis, quo in casu saped alios Poetas reperitur. Horatius lib. carminum. 11. v11. 16

Vnda fretis tulit aestuosis.

Presum autem ab vndarum fremitu, Varroni nomen inuenit, ad fimilitudinem feruentis aquae, quod in fretum concurrat aestus N Templaque Tisaeae mergunt obliqua Dianae. Iam Sciathos subsedit aquis, iam longa recess Sepias: attollit tondentes pabula Magnes

Io Campus equos: vidisse putant Dolopeia busta Intrantemque Amyron suruas quaesita per ora Aequo

atque feruescat. CARRION. Prificae editiones & scripti nostri: Iamque freti. idem de suis testatur Pius, & freti ornos interpretatur malum Argus nauis. insulee. forte, Iamque freto. Heins. Freto exstat in codice, quem contulimus. Poetices studiosos iunabit, si haec conserant cum initio lib. II. Achilleidos Statianae. Burm. Freto bene in ex. Bon. wbi etiam dosta manus aequarum mutauit in aequantem. Harl.

v.7. Templaque Tifaeae mergunt obliqua Dianae] Piscae ex. Bon. sed ex Apollon. Rhod. 1. 566.sqq. lam Turnebus Aduers. lib. xix. 18. &, copiofius, Balbus Tiffaeae fiue Tifacae, a Tifaco, Magnetiae promontorio, in quo Diana colebatur, bene correxerunt. Atque ism Aldus dedit Tifaese, HARL. Tifaese vel Tiffaces corrigendum, neque vilus dubitationi locus, apud Orpheum quoque castigerur versus mendofus, verf. 458. [fed v. Gesner. ad h. l. Orphei locum, qui dis-Sentit. HARL.]

Τισφιη δ' Απέκρυφθεν άκην, καὶ Συπίας Ακτή.

200 Πεσσέιν nam & Apollon.1.568. Τισώνν εύπηλοι ύπλη δελιχήν θέεν Μαρην.

Vbi Scholiastes, Torator, ânqueráger Occanlas, meminerunt eius inter cacteros Polybius & Liuius nam alius locus apud Stephanum Byzantium, Nochor Indaportae, 70 dorado Incaso, Heins, Pius etiam

iam monuit Tifacam dici ab Apolonio. Pifacae codex noster

Coki. BURM.
v.7. Mergunt] Oculis nim
rum, quibus euanescere videba
tur loca & mari mergi. & pote
sumi de Argonautis; qui mergu
loca, id est, quibus videntur me
gi loca, vel mergunt pro mergu
tur. nam saepe poetae similiu
verbis vsi, nunc illud naui &
coribus, nunc ipsis locis trib
unt. Claud. 1. Rapt. 189.

Iam linquitur Assua, Totaque decrefcit refugo Triv cria vifu.

111. Rapt. 140.

Sicaniam quaerens, cum necd absconderis Iden. Vbi vide commentatores, & Bar

Vbi vide commentatores, & Bar IX. Adv. 4. Obliqua vero tem dixit, quia, in mare procurt te promontorio incurato, a mebant, vnde balaxiv aqui e Balbus notat, dixiffe Apolloniu male oblita erat in nottro cod Burm.

v. 8. Recessie Quidam legurecedit, ve tempora conuenia Prus. Sed & tunc substair leg dum. Burm. compara Apoll Rhod. 1. 583. ibique Schol. Sciatos iniula esse dicirur Tl saliae prope Euboeam. Sepias promontorium Thessaliae in strum vergens. v. Apollon. 1. m v. 582. ibique Schol. HARL.

v. 11. Intrantemque Amy Argentoratenius & Lugdune Int

Aequora; flumineo cuius redeuntia vento Vela legunt, remis infurgitur. inde falutant

Eury-

Intrantemque Myrin. vetustius Pa- ri, vt postquam vento impleta Stionem tenendam cenfui. eaim Amyros fluuius Theffaliac, in mare Aegeum decurrens, cuius Apollonius post Schyaton meminit. Litorea quoque vrbs est, non longe a Melibea sita: vnde Centauri Amiraei dicti funt. Quid vero Myris aut Amyris sit, nec apud Graecos, nec apud Latinos legi, nisi ita Valerius Amyron vocarit. CARR. Amyrin Ed. Pii, Gryph. Arg. & Colin. Myrin Iuntae, Misyn Cod. noster. Mirin Cod. Coki. Burnt. amirum ex. Bonon. Apoll. Rhod. 1. 585. 764-Bog dodonátos, quo isti die praecipiti adpulerunt iterum. Schol. nomen deriuat a Dolope, Mercurii filio, qui in vrbe Magnesa interiit, ibique iuxta ripam Sepulturam habuit. HARL.

V. II. Curnas quaefita per oras Acquera] Elegans fluminis flexuofi & curui descriptio, cui similis illa Ouid, 1. 582.

In mare deducunt fessas erroribus undas.

Vid. & apud Ouid. 1x. Ep. 55. & VIII. Mer. 162. Maeandri descriptionem. Male curuss oras Pius de litore capit. funt enim ripae Amyri intelligendae. quaesife male codex noster. BURM.

v. 12. Fulmines] Impetuoso & velocissimo. alii legunt, flumineo, respicientes ad Amyron. MASER. Flumineo rece ex. Bonon. HARL. Veneum flumineum illustrauimus ad Quinct. x11. de Inst. Orat. 10. redenneia vela poffent ita explica-

risiense, cum manuscripto & aliis, fuere & rumefalta, fluctuent & isterantemque Amyrin: Maserius, retro quas agantur. nam in mul-Intrantenque Amyron. quam les tie locis maritimis ventus ex ter-Est ra vel flumine per diem solet flare, quo fublidente, succedit marinus ventus, qui frigore compenfat aestum diurnum, de priore nunc agit Poeta, qui antea impleuerat vela, nunc eo subsidente debent Argenautae vela legere & remis vti, donec ille, reuersus iterum vela expandere iuberet. posset tamen & ita capi, vt vento ex flumine Amyro orto, & aduerso vela retro suerint alla, & redire coacta nauis, quare ne retro ageretur nauis, coacli Argonautae remigare, donec Auster refurgeret. ita apud Ouid. xx1. Ep. 71.

Bis tamen adverso redierunt carbasa vento.

he hoe verbum legere posset firmsre. vt enim dere vela est prospero vento expandere, ita legere est aduerso contrahere & subducere. Ouid. xv. Ep. 215.

lose gubernabis residens in puppe Cupido,

Ipse dabit tenera vela, legetque, mans.

Sie cedentia vela, cum prospero vento intumefeunt, Lucan. 111. I. BURM.

V. 13. Remis infurgitur] Codex nofter, insurgunt. eft vero imitatio Virgilii, qui lib. 111. Aen. 207. Vela cadunt, remis infurgimus. Bunm. Paullo aliter canie Apoll. Rhod. 1. 587 - 597. vbi iespirat diesyrat, & Schol. sac έις το πλάτος ανεφγράνας dicit. Offa, mons Theffalige gigantum fa-N₂ bulis

Eurymenas. recipit velumque fretumque versus

Ossa redit. metus ecce deum, damnataque le Pallene: circumque vident inmania monst Terrigenum coelo quondam aduersata gi tum;

bulis notus. Schol, ad Apollon. Rhod. I. 597. "Over mole th ti-At: the decouling, mid' & diadexetag if Manedoria. HARL.

V. 14. Fresumque renersus] Reversus veterum editionum fide scripsi, sensus est perspicuus. Carrion e fuo codice edidit, velumque fretumque renersum. sed quid sit fresum renersum non capio. Voss. nostri omnes renerfo. HEINS. Sine dubio, reversus Aufer debet legi, qui dicitur recipere velum, quod antea quasi deserverat; ita vela petentibus austris. lib. 111. 700. ex quo loco fere inducor, vt legerem hic repetit; nisi idem verbum mox sequeretur, fic & redire noti ad vela dicuntur Statio lib. Iv. Theb.25. BURM.

v. 15. In nubem] Maserius explicat, quasi nubis speciem procul videntibus praebuerit mons, cum non potuerint dignoscere, an mons, an nubes suerit. sed in nubem redire potest explicari, songinquitate euanescere velut nube techam Ossam, & ex oculis tolli, vt mox vers. 39. raptos en oculis montes dixit. Pius explicat, erigitur vsque ad nubes. Burm.

v. 17. Pallene] Thraciae oppidum; Phlegra & Cherronesus ante dictum, vt ex Eudoxo resert Stephanus, cui Pallene Sithonis Gletique (vt Egesippus ait) filia

a se nomen dedit. gigantun lo infigne fuit: verum Th nes aliter historiam hanc in Pallene, inquit, quae veter mine Phlegra dicebatur, bo tenuerunt, quibus immanis Superbia morum gigantum nom dit. in bos praelium ineunte cule, fulmina de caelo visa ferri, donec se fugae commise magnaque victoria superati unde rumor in vulgus belli c deos manauit, idem fere l Eudoxus. Mela. lib. 11. cas Pallenen inter Thraciae loc censet, & soli tam patentis refert, vr quinque vrbium fit atque ager. vide Herode lib. vrr. Quod alii Achaia bem esse putant, decepti vi tur vnius litterae immurati est enim Pellena oppidum Act ad Sicionem: Eustathius in talogo, Πελλήνη, inquit, α Azaias &c. Pallanam in Lac sitam narrat Strabo. lam e apud Plinium legitur, Phase oppidum effe iuxta Phlegram, gigantes sunt fulminati, mendo esse suspicior, & Pallene, le dum contenderim. Ouidius tremo xv. Metam. 356.

Esse viros fama est in Hype rea Pallene. Carri Quos scopulis trabibusque parens miserata iugisque

20 Induit, & versos exstruxit in aethera montes.

Quisque suas in rupe minas, pugnamque, metusque

Seruat adhuc: quatit iple hiemes, & torquet ab alto

Fulmina crebra pater: scopulis sed maximus illis Horror abest, Sicula pressus tellure, Typhoeus. Hunc prosugum, & sacras reuomentem pectore slammas,

Vt

v. 19. Quos scopulis] Scopulos edit. Maserii.

v. 20. Exfirmais] Ita libet calamo: exaratus, quod fuadet compolitionis ratio, teste Scauro Grammatico. CARRION. extruxis Bon. HARL.

v. 24. Horror abest | Cum Ouid. variis in locis haec duntaxat attingat, Poeta noster pleraque omnia recenset, vbi aliquande jure quodam fuo ab aliorum opinione recedit, quibus in hoc tamen adhaeret, quod Typhoeum sub Aetna iacere afferat. Ouid. lib. Fastorum. IV. 491. [& v. Metam. 352. fqq.] Nam & Strabo lib. x111. ex Pindari auctoritate sub Aetna cruciati scribit: ceteris enim gigantibus in Phlegra monte interfectis, solus Typhoeus effugit, vnde eum postea bellum illud instaurasse, quidam tradiderunt: Homerus vero 11. Iliad. quem Virgilius imitatus est, eum Inarimae monti (qui & Pithecula a figulinis doliariorum Plinio lib. III. cap. VI. dicitur) suppositum: Enceladum vero (vt & Callimachus) Aetna pressum fabulatur. Virgil. 111. Aeneid. 578. [vbi vide de la Cerda & Heyne.]

Fama est Enceladi semustum fulmine corpus Vrgeri mole bac, ingentemque insuper Aetuam Impositam, ruptis stammam exspirare caminis. Es sessima quoties motae laeus, intremere omnem Murmure Trinacriam, & caelum subtexere sumo.

De Typhoei cubili, memoratu digna tradunt Solinus cap. L 1. Apol. lonius lib. 11. Argonaut. ibique Scholiastes. Hesiodus vero Theogonia [v. 821. sqq.] Typhoeum Terrae ac Tartari filium vocat, cuius manus robustae, pedes indefessi erant, ex humeris pendebant centum capita draconis, ex oculis admirandorum capitum fub supercitiis ignis micabat, omnia capita varie loquebantur, & omnium animalium fonum exprimebant, haec aliaque portentofa He-Ceterum cum sub Aetna iaceat, recte dixit Poeta eum a Phlegra abeffe, vnde erroris convincuntur, qui, borror adeft, cum vulgatis legunt. CARRION. Adeft Ed. Pii. Arg. Gryph. Colin. Bunn. Abest Bonon. confer lablonsk.Pan-N 3

1

Vt memorant, preasum ipse comis Neptuni

Abstulit, inplicuitque vadis: totiesque cru Mole resurgentem, torquentemque angu vndas

theon Aegypt. 111. libr. v. pag. 41. fq. HARL.

v. 26. Nepsunus in also] In also Carrion ex suis membranis. sed aliter nostri codices. Hains. Carrionis lectionem probat Schrader ad Musaeum pag. 268. HARL.

v. 28. Torquentemque unguibus undas] Pindarus & Olympiis & Pythiis centum illi capita draconum tribuit; & ingrerrynosegrer appellat : Aristophanes Nebulis, eum vocat ілиготиліфики Тофи. Hesiodus (vt diximus) idem sensit. quare falli mihi videtur Scholiastes Pindari, dum apud eum numerum certum pro incerto acceptum vult. fabula exftat apud Ouid. quinto Met. & Horatium Iv. Od. tertio lib. Carminum, Strabo Typhoeo & draconis capita & serpentinos pedes dat, quo Poetam respexisse dicet, qui hic leget, torquentemque anguibus vndas : qui vero malit, torquentemque ignibus undas, referet ad id quod dictum eft, facras renomentem pectore flammas, per quas fulmen intelligo, que idus erat. quae commodior interpretatio esse videtur. CARRION. Aldus aliique ediderunt, anguibus. quod probum. nec persuaserit mihi Carrion, suum ex MS. erutum ignibus dilucidiorem gignere fenfum, Draconipedas (vt Ouidius appellat) fuitle gigantes tritius est, quam ve pluribus moneri debeat. Ouid. v. Fast. 35.

Terro feros partus, immanio fira , Gigante Edidis , aufuros in lou domum. Mille manus illis dedis , {

Atque, ait, in magnos

cruribus angu

monete deos. Vid. aliam perlimilem descri nem Ouidii v. Metam. Zin z Malim, anguibus, yt haben teres editiones. Dicit enim lerius, Typhoeum pedibus pentinis commouere ac-Quod verum esse liquet ex tonino Liberali, [cap. 28. 184. ed. Verheyk, quem & ker. conferes,] qui ita de phone scribit: ἐπεφύπεσαν γὲ φαλού πλείςου, κού χείζες, κού פטייון. פֿג פֿר דבּט עונפטי שַנֹייִשרָם xbrewr emeilem. Et quis r omnes illos terrigenas angui & draconipedes dici? Quad scribit Carrion, Strabonem serpentinos Typhoni tribuere fum est. Quin ille Geogr. xvr. ab omnium fere opinion cedens ait, simpliciter Typ sivay deánovra. Vossius. A bus, h.e. pedibus anguinei. vs ex vetustissimo codice, antea legeretur, vnguibus. lem ignibus hie reposuisset es exemplari Carrion, pedes qu Gigantum ex serpentibus co bant, unde serpensipedes & a pedes Poetis dicti. Nonno in nyfiacis non diffimiliter dess ибин. quid fi legas, forben

Sicanium dedit vsque fretum; cumque vrbibus Aetnam

30 Intulit, ora premens: trux ille eiectat adesi Fundamenta iugi; pariter tunc omnis anhelat Trina

que anguibas undas, sic forbere undai Scylla quoque canibus dicitur apud Poetas, in Regio, [& in et. Bon.] sorquentemque unguibus, turquet biemes paullo ante praecesterat. HEINS.

v. 29. Dedit vsque fretum] Durior locutio. Dare aliquem in terram, in mure & fimilia, pro proiicere vi & impetu, passim occurtere noui. sed dare vsque fretum an eleganter dicarur, dubito, fingit vero Poeta Neptunum, proelio cum Gigantibus commifio, fugientem Typhoea comis preheadiffe, & implicitum vadis, trasife vsque ad fretum Siculum, vbi eum supposuit Aetnae, quare ego mallem, Sicanium tulit vsque fresum. nam sulit & dedit centies Poerarum librarii commutarant. vid. ad Ouid. 111. Amor. 1x. 53. & paffim, sed quia sequitur intulis, retineamus hanc Valocutionem. lerio peculiarem BURM.

v. 30. Intulit, or a prement Malo, Intulit ore, vel Inpulit.
HEINS. Nihil mutem, vid, ad
lib. 1. 758. premit enim Neptumus, imposito monte & vrbibus,
ora Typhoei. sic de eodem Ouid,
v. Met. 351. Lilybaso crura premustur, diuerso paullum sensu
ooster lib. vii. 594. ianque ora
premis. Bur M.

v. 30. Eielles] Sic bene queque ex. Bon. Sabellicus erullas, quod auribus magis impleat, cenfet legendum, probante Schotto. Sed vulgatam lest reste desen-

dunt Maserius & Carrion. Ouid. v. Met. 352. Degraunt Actna caput, sub qua resupinus arenas Eieltas, flammamque fero vomis ore Typhoeus. Virg. quidem 111. 576. de Aetna *erigit erustans.* sed id nondum impellere nos debet, vt Flaccum continuo inde corrigamus. & de loco Virgilii confer A. Gell. N. A. XVII. IQ. HARL. Iustinus quoque de Aetna tib. IV.I. dixit cam, nunc flammas, nunc vaporem , nunc fumum eruttare, confundi vero haec duo verba constat ex notis Heinsii ad Ouid. v. Met. 353. & xiv. 211. ego eiestas hic quoque praeserrem. Ouid. 11. Met. 221.

Sed neque iam cineres eiellasamque fauillam

Ferre potest. Statius VI. 47I.

Crassum rapit eieltatque vaporem.

Mollique pharesra Infandam eieltas fimiem. Silius, lib. x11. 150.

Flammasque rebelli Ore eiellantem.

Sic eiicere, Quinchil. x. de Inft.
Orat. 7. si non intersissentes officifantesque brenia illa stque concis
fingulantium mode ciecturi simus.
& ciicere pro vomere apud eumdem
lib. x1. cap. \$11. illustrauimus.
adesum iugum, scilicet ignibus,
illustrabunt notae Heinsii ad Ouid.

1. Amor. xv. 41. BURM.

v. 31. Ingi] Ingis codex noster, v. 31. Anbelas 1 Ita infr. 111. 208. magis vs mugisor anbelas Vefvins. Virgil. v111. 421. fornost-N 4

Trinacria, iniectam fesso dum pectore mo Conmouet experiens, gemituque reponit in Iamque Hyperionius metas maris vrguet H 35 Currus, & euectae prono laxantur habena Aethere; cum palmas Tethys grand

finusque Sustulit, & rupto sonuit sacer aequore Tita Auxerat hora metus; iam se vertentis Olyn

bus ignis anhelas. vbi vid. Cerdam. Burm.

v. 32. Inieltam] Ingestam me malle, quia eieffat praecedit, dizi ad Ouid. v. Met. 346. quae verba etiam commutata videbis apud eumdem lib. x IV. I. confer & Claudianum lib. 1. de Rapt.152. qui Enceladum Aetnae suppositum fingit. BURM. Sed vulgatam lectionem a correctione Burm. vindicat Schrader ad Musaeum p. 250. HARL.

v. 33. Experiens] Vide ad Ovid. 111. ex Pont. VII. 12.

v. 34. Metas .maris Iberi] Exprimit Ouidii illa It. Met. 142.

Hesperio positas in litore metas Humida nox tetigit.

Et ita passim Poetae. Burm. vide elegantem occasus solis descriptionem poeticam. Flaccum vere in seqq. non cohaerere, & plane dissona canere', monet Schrader ad Museum p. 288. HARL.

v. 35. Euectae babenae] Heinfius in ora codicis coniiciebat, innettae, fed enettae habenae funt, currus solis ex carcere primum dimiffus. vid. ad Ouid. 111. Met. 150. Erestae legebat Pius, qui alto coeli spatio ductas explicat. BURM.

v. 36. Cum palmas Tetbys grandaena sinusque Suftulit | Mallem se versentis Olympi Vs faciem]

legere, cum pallam Tetbys Vossius. Pallam finusque no videtur scribendum. sic de Venere verf. 106.

- pinumque sonantem Virginibus stygiis nigramque lima pallam.

Vbi Carrionis liber, palman ri errore. libro primo de Tet & libro VIII. de Medea, a in lumina palla, quae sollic non debebant, Hzins, Nesci palmas loco moueri mereatur, notum fit, Poetas fingere To vinis fiuis excipere Titana, & mio fiue finu fouere. vid. (11. Met. 68. si *pallam* volu debuisset pandere, non solle mihi videtur, dixiffe. De dore vero & fonitu, quem f dis se mergens edere credeb vide Barth. ad Stat. 11. Silv 27. quem deprehendisse] mum Brutum Poetica vanita firmat Florus lib. 11. 17. vbi Freinsh. Burm.

v. 37. Rupto fonnis] Male que & Parifientis & Bononie rupta fonnit. CARRION. R scilicet intrante sole & cader mare. vide. lib.1.4.Bunm. Ca Bonon, exemplar haud dilig inspexit. quippe in illo le rupto. HARL.

V. 38. Auxeras bora mesu

Vt faciem, raptosque simul montesque locosque

40 Ex oculis, circumque graues videre tenebras.

Ipsa quies rerum, mundique silentia terrent,

Astraque, & essus fellatus crinibus aether.

Ac velut ignota captus regione viarum,

Nocti-

le haeç distinguebantur hastenus. primus Varicanus, Auferae bord. in aliis tribus, Hauserae ora meius. nil mutem. pro vertentis Olympi, sorte, vergentis. pronus aerber. vs. 35, Heins. Reste nihil mutat Heinsus. per borom enim nostis tempus hic intelligit, inf. 111. 206.

Nox alta cadentum Ingentes denset sonitus, augetque ruinas.

Germanicus Phaenom, 293.

Es cum serrores auges non acra

Es cum serrores auges non asra marinos.

Statius VIII. 161. non auctura timores. Ammian. Marc. lib. x1v.2. augente nocte adulta terrorem. Vertentis etiam non mutem. paffim enim ita Poetae. Virgil. 11. Aen, 250. Vertitur interea coelum, & ruis Oceano non. Vbi vide comment. Bunn. Dodus quidam Britannus in Miscell. Obif. p.162. coniicit pontumque locosque: quopiam inter montes & locos nulla differentia ipsi videtur. At enim B. iam ibi respondet, non tansam caliginem fuiffe videri, quum ftellae luxerint, vt mare cernere nequirent: & bei funt regiones, wrbes vicique iuxta littora, grawes vero v. 40. vel falla est lectio, aftris enim omnia fecundum v.42. collustrantibus, tenebrae densae & terribiles effe non potuerunt, vel potius fignificat novias, quae iplis exitiabiles & nociturae videbantur : quoniam noctis merus erat (vers. 45.) nec syrtes, nec res

& terrae acute cerni & discerni poterant de qua potestate egit Burin. ad Ouid. 1. Amor. 9. 19. & Klotz in Lection. Venus. p. 171. fq. HARL.

v, 41. Mundi filenzia] Ita vocatam noctem intempestam a Poetis multis docetParrhasius inQuaesitis per Epistolas Epist. 1. & Barthius ad Stat. II. Theb. 57. qui his Valerii versibus aftendit suavitatem ipsam rei, & quietem depingi. Ennius apud Macrob. v s. 2. Mundus coeli vaftus conflitit filentio. Ad quem vide Column. pag. 166. Stat. XII. 253. mede nox magis ipfa tecebat. Burm. Plura huiusmodi audaciae felicis exempla dedi in Chrestom, lat. poet. p. 159. Contrarium, nemus loquitur est apud Manil. III. Astron. 656. HARL.

v. 42. Stellatus crinibus aether]
Capella lib. 11. Nunc stellata poli conspice limina, Statius vi. Thebaid. coeli stellamis imago. Crines autem pro radiis accipit. Instalib. v. vs. 415. Virgilius in Culice v. 43. Crinibus & reseis semebras aurora fugaras. Bulazus, Vide Weitzii notas.

v. 43. Ignora captus] Pro deceptus, nifi cantus mauis. Heins. Coniecerat & rapeus. contus non displicet, quod sequentia videntur exigere, & sirmari posset ex Ouidio, qui Trist. 11. 271.

Et latro & causus praecingitur ense viator.

Apud quem causus & capsus paf-

Noctiuagum qui carpit iter: non aure quie 45 Non oculis; noctisque metus niger a

vtrimque Campus, & occurrens vinbris maioribus ar Haud aliter trepidare viri. sed pectora firm Hagniades, non hanc, inquit, fine nun

pinum

Dirigimus: nec'me tantum Tritonia cursu 50 Erudiit; saepe ipsa manu dignata carinam An non experti, subitus cum luce fugata Horruit imbre dies? quantis, pro Iuppi austris

Re

Am confundi vidimus ad Remed. 34. Burm. Sedrapins v. 39. prae- fi carinam legas. Burm. Ti cefferat, & vulgata lectione dete- nie est Minerua. Virgo Trin rius est, iudice Schradero ad Mufacum p. 243. HARL.

V. 44. Non aure quiescit] Similem meruentis habitum describit Stat. 1. Silu. 1v. 120.

Dum postibus baerens Affiduus, nunc aure vigil, nunc lumine cuntin

Auguror. Vbi forte melius, aucuper. Vt Plautus Rud. 1. 14. 4. quaerere voce, oculis, auribus. Statius 1. Theb. 365. nubigenas e montibus annes Aure panens. Oculis vero & auribus quafi ex formula dicitur, vide Lipf. ad Tacit. 111. Annal.46. contrariam impanidi notam dat Papinius lib. x11. Theb. 222.

Vadit atrox vish, nec corde, nec aure panescens. Ita enim editiones emendatiores :

v. 45. Auget virimique] Inepte edidit Carrion, verumque. Voss. Verumque etiam codex noster. B.

aliae, ore. BURM.

V. 48. Numine pinum] Numine diunm cod. MS. & mox, iam faepe manu dignata carina est. v vocatur a Statio I. Silu. I. HARL.

V.51. At non experti sub cum luce fugata Harruit in dies] Legendum cum interre tionis nota, An non? An non perti estis ab ipsa Minerua d gi hanc navem? atque ita L rentius Balbus, alii aliter, nihil temere mutem. HEI At non ex. Bon. sed an docta: nus vetus iam correxit. Bula maluit ac non vel & non, HA

v. 51. Subitus] Heinfius co ci suo adscripserat, subito, cum imbre iungatur. non quid male, fed contra omnes codi quid opus nousre? its fubi amnis lib. 111. 101. vid. ipi Heinfium ad Ouid. xv 111. Ep 160. fortaffe contrariam coeli e tationem, vt est apud Phaedr lib. IV. 16. in animo habuit, ciem ad serenam subito muta dies. vbi vide. Burm.

v.

Restitimus! quanta quoties & Palladis arte In cassum decimae cecidit tumor arduus vndae! 55 Quin agite, o socii; micat inmutabile coelum, Puraque nec grauido surrexit Cynthia cornu; Nullus in ore rubor; certusque ad talia Titan

Inte

v. 53. Es Palladis ares] malucim, es, quod mirantis est, poset etiam transpositis vocibus resngi, queste & quante Pall. arss. HEINS.

v. 54. In cassium secimas] Mazimus omnium suctuum decimus est, hinc Ouidius 1. de Tristib. II. 49.

Qui venis bine fluctus fluctus fuperemines omnes;

Posterior nono est, undecimo-

Accurate his de rebus disputat Politianus Miscel, cap. LXXXVI. GABRION. In cussim & decimae contex noster. Burm. adde Gesner in thes. L. L. v. Decimanus S. Decommuns. HARL.

v. 56. Puraque, Sc.] Quae sondum plena furrexarat, Mafeferius interpretatur, quod fequentia quidem docent, vbi cornuta dictur. fed pura est nullis mubibus offusa, &c, vt Pius, innubiba, fine maculis, vt Horat. II. od. v. Ve pura nosura renides Luna mari: vt & folpurus. III. od. 39. Senec. Hippol. 418.

Sic se lucidi vultus ferant, Et nuberupea cornibus puris eas. Hercul. Oct. 239.

Parumue claris pociibus fidus micas,

Ita Suet. Aug. 95. Liquidum ac parum ferenam dixit. Granidum contra cornu erat obnubilatum, & plunias minans. Lucan.1.218. [vbi v. interpr. in ed. Oudend.] Terria iam grauido surrexit Cynthia cornu.

Ita grauem ombram dixit nostet lib. VII. 393. vide de his prognoflicis nautarum, praeter ea, quas Maserius notar, Lucan, 111.594. v. 546. Barth. ad Stat. 11. Theb. 48. Stewech. ad Veget, v. 9. Sic ex ortu solis starum coeli notare gubernatores posse dicit Liuius xxxvii. 12. ex occasu Claudianus bell. Gild. 494. vbi plura figns cumulat Poets, Bunn. Pura Cynchia est Diana f. Luna. HARL. v. 57. Nullus in orbe | Sic vet. cod. Alii, nuttus in ore. CARR. Ore consensu libri cusu es interpretor vultum., Lunae nempe: Tacit. de Germania cap. 9. Deos in bumani oris speciem assimulare. Horat. 1. Sat. 5.

Es illi foeds cicarrin Sesofam lacui frontem surpaneras eris.

Mauelit Carrion ex MS. orbe. quod non (pemerem, si de plena loqueretur luna: sed modo dixite furrexisse Gynthiam puram, nec grauido cornu. Zinzert. Pallim es & erbis a librariis permutata. vid. ad Ouid, xv. Met. 274. & Ibide 72. Tibul. 1. 11. 50. Claud. 1v. conf. Honor. 270. Sil. 111. 654. Stat. XII. 517. Innat orbe sereno contemssse nines. Vbi codices nonnulli, ore. fed os Lunae patlim tribuitur etiam plenae, vt Petron. cap. CxxvII. vs videretur plenum os extra nubem Luna proferre. Sic de Sole Claud. Bell. Gild. Ore 494.

Integer in fluctus, & in vno decidit Euro.

Ora licet maculis adsperserit occiduus Sol. Bunm.

v. 57. Certusque] Vid. lib. 1.

v. 58. In fluctus] Es fluctus codex noster. Burm.

v. 58. In imo decidit Euro] Enre vulgati omnes, praeter Bafiliensem & Argentoratensem, qui habent, imo decidit auro, inepte. Vet. cod. in one decidit Euro. CARRION. Male ex fuo MS. pro imo, uno edidit Carrion. Etsi cam lectionem tueatur etiam Zinzerlingus. Nimirum vt sensus sit. folo Euro flante solem occidisse, quod fignum tempestatis serenae & secundae. Hic autem Valerius folem in ime Eure decidiffe, hoe est ad antipodes esse delapsum. Voss. In vno auro codices nonnulli ex nostris, idem de suis Pius teltatur. Carrionis liber & primus Vaticanus, in uno Eura. Scio quomodo haec interpretentur homines eruditi. fed non fatisfaciunt; vt fortalis a Valerio relictum fit,

Integer in fluctus vicino decidit

Vide Plin, XVIII. 35. Taçit. de moribus Germanot. cap. 45. ficus Orientis fecretis, vbi thura balfamaque fudantur, ita Occidentis infulis terrisque inesse crediderim, quae vicini solis radiis expressa asque liquentia in proximum mare labuntur. aurum solis pro tadiis. sc folis que di auricomus nostro lib. 1v. 92. quod perperam inmutant. lib. v. de Sirio vers. 369.

Non fecus, autumno quam cum magis afperat ignes Strius, & faeuo cum nox accendisur auro. Vbi male Zinzerlingus, aftro non de Sirio, sed de C Chryseo intelligit, male, v nor. Plin. 11. Nat. Hist. des tis: Chryseus radios auro s similis, colore aurem elettro ros crines e margine emissis. stet lib. v. 567.

Qualibus adfurgens nox aur

Sol crinibus aureis, & Phoch reus in catalectis Pithaei ve de Aurora, vt & fol aureus aurea Phoebi & fimilia, vide men de Sole in catalectis P. pag. 445. valde corruptum, & rescribi, redituro decidis Silius,

O blandum coeli lumen, ta cauetur

Mors reditura mesu? Vel etiam, genuino decidis fed mundo decidis auro lobs

fed mundo decidir auro lone Columbus legit. Heinsius. cus obscurus. Ex Heinsius cus obscurus posset placere, reditur ro. vt Sol nitidus & purus dens promitteret serenum tum sequenti die, cum oits Sic Horat. 111. od. 21. dum ens sugae aftra Phoebus. Sta Theb. 142.

Sed nec Puniceo rediturum bila coelo

Promisere inbar.

lib, x11. 3.

Trepidas obi iam Tisbonio
bes

Discutit, ac reduci magnum p aesbera Phoebe

& vers. 228.

Iom pater Hefperio flagra gurgite currun Abdideros Titan, aliis redit ab undis. Adde, quod in noctem venti veloque marique
60 Incumbunt magis: it tacitis ratis ocior horis.
Atque adeo non illa fequi mihi fidera monstrant,

Euro autem vix locum hic esse puto, quia raro, nist in tempestate summa, plures vno vento flare folent. aurum vero recte Soli tribuitur nitido & puro, in codice Coki erat, in vno decidit øre, etiam non male, ve idem fit quo'd puro, sereno. sed placet magis, auro. ità apud Ouid. vir. 705. MSS. roseo Spectabilis auro, pro ore, notauimus legi. illud tamen in vno, vel imo adhuc corruptum effe puto. nam Voshi interpretatio, quam habet a Maserio, vix videtur congrua. quia autem saepe in positum librariis pro literam, posset coniunctim pro muno emendari, & mundo decidit auro, vel ore, id est splendore puro & lucidissimo. sed definamus hariolari. Burm. in imo d. euro ex. Bon. in uno cod. forfan lectio in vno Euro ex fitu & plaga coeli, quam habuerant Argonautae. lucem accipit: aut Flaccus physices ignarus iple errauerit. HARL.

v. 59. Veloque] Caeloque noster codex: quod librarius propter marique videtut recepisse, sed incumbit terris, mari, & iis, quae in illis sunt, ventus, non autem coelo. se Lucan. 111, I.

Propulis vs classem velis ceden-

Incumbens.

& lib. v. 414.

Quam'quos incumbere cersos Perfida nubiferi vesus inconstansia veris.

& paulle post

Hic vrinam fummi curves carebefia mali,

Incumbatque furens,

Vide de hoc verbo Lamb. & Torr. ad Horat. 1. od. 111. 31. & Iustin. 1V. 1. vbi acrior per spiramento veneus incubuis. ita Graecis entersisses xespara, Actor. xxvil. 20. vbi recte Beza per incumbere red. dit. & vbi videndae notae Grotis & Pricaei. vid. & ad Quinctil. v. de Inst. Orat. 9. vbi, in mare vis venti incumbis. ita coelum incubas orbi lib. 11. 494. Burm.

v. 60. It secitis] Vetus cod. & tacitis ratis ocier beris. Impreffi omnes, is tacitis ratis ecyer anris. CARRION. Malim hic, quod Carrionis liber seruat, is tacisis ratis ocyor boris, tacitas boras no-Sem interpretor. se paullo superius vers. 41. noctem filensia mundi indigetauit. ZINZERL. Horis liber Carrionis & duo Vaticani cum Regio, recte. hoc est nocturnis horis, necturno tempore. fupra Auxeras bora mesus, genuinam fcripturam Zinzerlingus quoque iam vidit. Vid. ad Ouid. Epist. vis. \$7. HEINE. It tacitis noster codex. boris vero recum esse facile apparet ex adnotatis supra ad vs. 41. sic apud Statium 11. Theb. 89. Heinsius coniiciebat,

Nox ea, cum tacita volucer Cyllenius bora Regis Echionii stratis adlapsus,

Vbi vulgo, aura. Francius orae suae adscripserat, forte, rapidis. Burm.

v. 61. Atque adee non illa fequi mibi fidera monfirme: Legenadum puto, monfirme, vt referatur ad Argo nauem, quae erat fatidica. Quae delapía polo reficit mare: tantus Or Iam cadit; irato iam stridet in aequore Per

tidica. Vossius. Ioh. Columbus legebat, mibi fidera confine. forte, mens fert. HEIMS. Coniecerat & Heinfius, mens flat. quod propius accedit, ad vulgatam feripturam. fed non placet tamen. BURM. Votsii emendationem, quae vero iam a docto quodam homine in ex. meo Bonon. facta fuit, probat Schrader ad Musaeum pag. 68. fed ita, vt ad Palladem, non ad Argo, referat. Exempli Bon. orae idem doctus adferipsit, vel, mos est. Harl.

v. 62. Reficit mare] An, recipit? Heins. Nescio cur mutatum reficit velit Heinfius; cum fine dubio vnica & vera fit lectio: credebant enim veteres laffa a curfu fuo fidera pasci & recreari humore & vndis, vt ad hunc locum pluribus oftendit Maserius, & D. Heinfius & Cl. Drakenb. ad Sil. Ital. v11. 639. congessit etiam quaedam infignis ille fur literarius Alardus ad lib. III. 411. ve vidimus ad Calpurn. Flacc. Declam. 11. & inde explicat feliene δέπας. Vossius ad Catull. p. 274. huc & respicit Statius lib, vII. Theb. 9.

Occano veritum qua Parrhafis iguem Nubibus bibetnis & nostro pascitur imbri.

Vbi vide Lutatium. & hinc Oceani genisale capus 1V-91. explicat Maferius. Burm.

v. 62. Tantus Orion] Qui tam vocatur irasum aequor, quia vastum & minax astrum est, vt seus liberauerat Andromed: videri posset numquam debere camenstrum marinum occid dere, vnde magnus passim dicitur, quia eius mater Nereides esibus, a Poetis ornatur. Burm. derat. Harl.

v. 62. Orion] Sidus eft, ia fuo ortu & occasu tempe acerrimas concitat, bella & des saepe portendens; quo gitur in formam iuuenis en cincti, qui precibus Hyriei rum hospitis e louis, Met Neptunique urina genitus fe & cum venator enaliffet egr iactaretque, se quodlubet a aut monstrum, quod terra p ceret, confecturum; terra pium emilit, cuius ictu pere & in fidus converfus est; vi rat Ouidius quinto Fastorun que inde fit, vt, oriente pio, occidat Orion. He Neptuni filium esse ait; Hos autem Odyff. 11. a Diana fa confixum afferit. lege varias niones apud Hyginum & Ar de Orione & Diana. CARR

v. 63. Irato] Recte puto ferium notare, ideo iratum a hie dici, quia in Iunonis h rem Tethys Iouis filios adu nos odio habebat. vid. Oui Met. 509. Sic quia Perseus in lam abierat, & numen qual consecutus erat, non minus thys itata erat, quam lun Calisto receptam inter sider cens, este bominem verui, fat dea. vbi ingeniolissimus fingit ta precibus lunonis Deos annuisse & vetuisse, ne pare gnatur in acquore pellex. Bi Doctus quidam in Miscell. p. 163. ad h. l. Mare, in vocatur iratum aequor, quia occid quia eius mater Nereides derat. HARL.

Sed mihi dux, vetitis qui numquam conditus

65 Axe nitet serpens, septenosque inplicat Ignes. Sic ait: & certi memorat qui vultus Olympi, Pleiones Hyadumque locos; quo sidere vibret Ensis, & Actaeus niteat qua luce Bootes.

Hace

v. 64. Sed mihi dux] Quae iter montret. Tibul. 1. x. 10. Ducunt inflabiles fidera certa rates. Bunu.

v. 64. Numquem conditur] Ita vet. cod. alii, [eriam Bonon.] numquem conditus. male. Virgil. Georgicon primo. vf. 244. CARR. lmo, conditus, quomodo ante legebrur. quidquid Carrion codicia fui suctoritatem praetexit. Hains.

v.66. Certi valtus Olympi] De voce certus vid. 1. 17. valtus vesto hic est status, species externa. vt lib. 111. 578. Hiberni valtus lanis. vt antea vs. 39. faciem Olympi dixit. Bur m. secti cod. ten veus postesor ex. mei Bon. certi caplicula, sereni, immutabilis. Hare.

v. 67. Pleiones Hyadunque lochi Pleionen pro Pleiadibus videtur posuisse. nisi scripferit, Pleiada Hyadunque choros. Sic Naso Met, XIII. 293. Virg. Georg. 1. 138. HEINS.

v.68. Es Adaeus niseas que luce Bosts;] Niss Ardous legendum in, Adaeum, ait commentator, appallari propter vicinitatem. Ego certe nescio, quae adeo propinque vicinitas six inter Articam rentam, & eam, quae subiesta est septentioni, vt inde vel Vrsa, vel Artiophysius possint cognomentum mutuari. Quare non ex ea suas, vt ego sentio, Bootsen

poeta dixit Allaeum, sed quia, ve lulius Hyginus lib.11. scribit, nonnulli Bostem dixerunt fuiffe Icarum Atheniensem Erigones patrem, qui cum a Libero patre vinum accepiffet, flatim vtres plenos in plaustrum imposuife dicitur, atque ex hac re Bootes appellatus effe, & cum Atticorum fines perambulans vinum pastori-Bus oftenderet, atque eorum nonnulli auiditate pleni, nouo genere potus inducti, somno opprimerentur, membraque huc illuc faede & indecore iactarent, verbaque loquerentur, haud fanae prorfus mentis, reliqui corum venenum pastoribus ab Icaro datum arbitrati, eum interfecerunt, quem postea Iupiter simul cum Erigone filia, quae necis paternae dolore confecta suspendio vitam finierat, canem etiam nomine Meram inter astra collocauit, atque lcarum Bootem, Erigonem Virginem, canem vero fuz appellatione Caniculam nominarunt; ab aliis creditur hic idem fuiffe Arcas ex Calysto Lycaonis filia natus, inter quos Aratus in Phaenomenis; ab aliis Orion dicitur. vt scribit Arati commentator. Valerius igitur primam secutus opinionem, Actaeum appellauit Bootem ad Icarum athudens, nihil enim magis familiare poetis, quam fabalas & historias ex commodo suo peruertere, ficut in Vrfis quoque, quas multi Calyfle cum Arcade Haec vbi dicta dedit; Cereris tum muner 70 Restituunt vires, & parco corpora Bacch Mox somno cessere: regunt sua sidera pu Iamque sub Eoae dubios Atlantidis ignes Albet ager: motisque truces ab ouilibus

filio dicunt esse, non pauci, vt & Aratus, louis nutrices fuisse autumant: in Serpente quoque, qui eas cingit: in Aquario & aliis plurimis, atque in vulgatioribus adhuc: quemadmodum illud est, quod de Tantalo dicitur, quem cum Homerus libro x1. Odysseae, & omnes Latini poetae, praeter Lucretium, si recte memini, poena omnibus notifima torqueri dicant, Aleman, Archilochus, Euripides, Pindarus, Alcaeus, saxum immensae magnitudinis supra caput eius pendere, ipfumque in aere fuspenfum miserabili timore affici scribunt; atque huius poenae alias alii causas suggerunt. BALBUS. Caue Ar-Gous reponas, quod viros eruditos voluisse inuitos video. ten enim cum Icario confundunt ex veteribus astrologis nonnulli, ve inter alios Hyginus testatur in Poetico Astronomico, huc refer illud Propertianum lib. 11. El. XXXIII.

Flectuns Icarii sideraturda Boues. Booten facit Icarium, qui Actaeus. Seneca Medea actus secundi choro,

Non quae sequitur, flectitque senex Attica tardus planstra Bootes.

Ita verustissimus & optimus codex Mediceus, cum Artica plaustre in vulgatis exemplasibus circumferantur. Vid. ad Ouid. III. Art. Amator. 55. HEIMS.

v. 69. Munere] Vid. 2 Remed. Amor. vf. 173. B

v.71. Regunt fua fidera Sua, vt fui venti, Dei & passim occurrunt, pro fau & adiuuantibus. vide We Burm.

v.72. Dubios ignes] Qu niente die hebetari incig luuenal. Sat. v. 20. [Rut 433-] Senec. Hippol. 41. rans rostro, dum lux du Troad. 1141. Premiturque motte vicina dies. Vid. C ad Oedip. I. Burm.

v. 73. Albet ager] Potel ce capi, vt de hac voce v ad Quinctil. v111. de Inft. 3. de rore dixir Claudian. Rapt. Prof. 232.

Es prima sub luce legun rore serenus

Albet ager.
Vbi vide Heinfium. Bunn lantidis cod.

v.73. Motisque] In noi dice, motique. & ita Pius videtur, qui explicat, reli onilia. Heinfius in ora conilia. Heinfius in ora consisque. fed ego vulgatam nem recte fe habere putentemere duo epitheta moti effe cumulanda. mota eni fia capio pro perturbatis in ne vrforum. ita Horat. 111.

Non vides quando moucas p Pyrrbe, Gesulae casulos la Eodem lensu, monere nupsia Terent. Andr. 111. 2. D Tuta domosque petunt: raras & litus in altum
75 Minit aues; cum primus equis exegit auhelis
Phoebus Athon, mediasque diem disperfit in
vadas.

Certa-

perturbare exponit, fic motae comae Ouid. 1. Am. 7. pro turbatis. Americ, agris pro exturbare Florus 211. 14. & ita apud Claudian. 11. ân Europ. 347. mosere ins Heinfius teche explicat, turbare & enertete, quem vide, Burn. mosique ex. Bonon.

v. 74. Tata domosque perant] ld est, loca & mansiones. Sic Cetul-ins Carm. LXIV. de Attine furose percita:

Phrygiam ad domum, Cybolles
Phrygia ad domum, Cybolles
Phrygia ad nomera deza.

Et domos anium Virgil. 11. Georg.
nidos appellauir: ne putemus domos tantum habitacula hominum
dici. Lucrerius etiam lib. 1. vf.
18. Frondiferasque domos anium.
BULAEUS. Vid. ad Phaed. lib. 1.
62b. 3. & Salmaf. ad Tertull. Pall.
pag. 223. & Gatak. 11. Adu. 17.
1125 vero hinc potuifet Cl. Bent.
leius arceffere, vt correctionem Acidalii in Horatii loco lib. 1. od. 1.

firmacet.et ita lib. 1.84.in campos &

suta suli.& 698. susa tenens.Bu R M.

v.74. Raras & liens in alema Mittie aues] Aues raras halcyonas exponit Maserius. Quo nihil ineptius. Vidit hoc etiam Laurentius Balbus, qui Valerium scripsiste putat, rancas & lie. Bc. Sed stustra loco sano medicinam adhibet. Raras valet pancas. scio quidem matutino tempore plurimas aues conspici; sed loquitur Valerius de primo exortu solis: quum aues paullatim nidos egredi incipiunt. Voe-

saus. Rances ones malit reponi Laurentius Balbus. forte, ranas & lieus in alta Mistis aues. sic raves bubenes Nasoni in Amoribus lib. J. El. XII. verf. 19. reddidimus, vbi pluribus de ea voce est adum. Herns. Non agitur hic de auibus, quae sub solis ortum frequentes euolare solent, sed de illis marinis auibus, vt mergis, fulicis & similibus, quae a litore super acquora volare consueverunt. rariores autem tempestate ferena effe, fed turbatum mare pluses petere folent. Pius exponit, illas gragatim in litore cogi; marae ergo volant in mare, dum adhuc in litore spatiantur. BURM. Incus in altem cod. hand inepte quidem : at num vera fit lectio, subdubito. HARL.

v.75. Rregis] Rarior locutiq, quam explico, pro superauit, adfoendit eo vsque, vt radiis Athovicerit. Its Pinius x11. 19. Hibernum mare exigunt circa bramam. paulium aliter Propert. 111. x1x. 3.

Tu quoque, qui aestivos spasiofius exigis ignes, Phoebe, morasurae consrabe lucis iter.

Statius 11. Theb. 41.

Ast vbi pronu dies longos super acquora fines

Exigis. Burm.
v. 76. Phothus Athon] Atho Aldinus codex, de qua lectione iant libro primo nonnihil diximus.
HEINS. Vid. zd lib. 1. 644.

v.76. Diem dispersit in vadas] Apud Claudian. Cons. Mant. 73. O Dispersit Certatim remis agitur mare: rollraque ci

Prima tremunt. & iam summis Vulcania: Lemnos aquis, tibi per varios defleta labo 80 Ignipotens: nec te Furiis & crimine matru Terra fugat, meritique piget meminisse pr Tempore quo primum fremitus infu opertos

Difpergit renocatque diem, est in mentes repont inbet; vt fit codice Vaticano & aliis. fed De- nur indicetur. fed & ex um praeferunt viri docti. idem III. tibus fonus satis intelligitur de laud. Stilic. 139.

Dispersis cum sole manus.

1. de Rapt. 8. Claram dispergere . culmina lucem. Burm.

v. 77. Remis agisar mare] Idem eft ac mouetur, vt Lucan. IX. 319. Ve primum remis actum mare, propulis onme

Classis onus.

Vbi Heinsius malebat, istum, vel fellum, quo nihil opus, ita apud Horat. Art. Poet. 65. Doctifimus & mihi longa amicitia coniunctiffimus Al. Cuningamius reponendum censet, serilisque palus dudum . actaque remis. Bunn.

v. 78. Tremuns] Fremuns Ald. . premunt Cod. Coki. & ita in Pii lectionem feruaui, vt vetul notis legitur: nescio vero, an & meliorem alia illa, serra ita ille legi voluerit, an vitio judicet lector. CARRION. operatum, vt saepe in illa edi- est: Nec te terra nocens n tione voces in notis diuersae po- scelere fugat, nec de pige nuntur ab illis, quae in ipso con- minisse meriti prioris. N textu Poetae leguntur. certum enim and sourd intelligene tamen est nihil mutandum; curfu Ita autem antiquarum imp enim, id est, celeritate motus, num fide edidi. & fluctuum & maris, quod ro- codice Carrion scripserat, stra findebant, idu & pulsu tre- fugae meritique, &c. Vos mebat prima pars nauis. fere vt Fugae Carrion. restituit. se apud Horat. 111. od. xxv11. 23. structionem orationis in e trementes verbere ripas. vbi Cl. ptura non video. quamqua Bentl. contra omnes codices ge- modo & primus Vaticanus

titur. vt infr. 111. 463. 01 Paruaque a sede profectas tremensum Remorum son verumque coniungie lib. v

Ipse rotis gemis iusus age mebundaque

Nueae bumus. Vt ripae verbere tremunt, pulfu bumus. quare ii gemeni ratius reliquisset, non m in trementes, nec nunc ho tari placer. Burm.

v.79. Tibi per varios defi bores] Bis coelo eiectum num doceo Human, obser II. cap. 44. SCHOTTUS. h. e. mala, dolores, quod eiectus fuit, vide not. ad Trift. v. 2. 19. HARL.

v. \$1. Terra fugae] Infulfe Coelicolum, & regui fensit nonitate tumentes
Iuppiter; aetheriae nec stare filentia pacis:
Iunonem volucri primam suspendit Olympo
Horrendum chaos ostendens, poeussque ba-

rathri,

Mox

confurgere proinfurgere tres codicos. Hisns. Nec repetendum efse & Maserius notauit. confurgese sperses noster Goden.

v. 83. Regni nonisate tumental Id est, in quos èt nouerum resum cupidos, quia leuem nondum regnum confirmalie crederent. Iustin, xx11. 6. nobilifimae urbes novisatem fecutae ad Agarboclem defacere. & xxxv. I. Demerrius occupate. Spriae regno nouitati fuae esium periculofum ratus. Buxm.

v. 84. Net flare filentio path]
Id eft, non certam effe & obserman pacem; flare hos fensu vidimme ad Petron. cap. 3. Propert.
TEEL EL. VIII. 18.

Inque meum semper stent tua re-

Id est, semper dutent. Iohan. Sarisb. Polycr. vIII. 7. Sed non din steit bace parcimenia. & sare pro este passim poni docuit Brouk-hursus ad Tibul. 11. vII. 92. qui camen concoquere non poruit ikla Propertii. 111. 111. 24.

Stone mibl cam domina proclia dura mea.

Whi fam volebat. sed puto contra mentem Poetae, & praecedentia verba: quare ibi sam interpretari malim, delinunt, siniuntur. Stat. 1x. Theb. 469.

Seas pugna impar, amnisque vi-

Calpurn. Deck. viit, Nefeinnt flaer profidus. Pinra ad Quinct, Doct. 111.33 reperies. Bunn.

v. 86. Poensmane Baratril Sic meliores codices & Virgiliani & Valerii Flacci: alii, Poenasque Barsebri- male. GARRION. Melius, & rectius editi & fcripti, poesas retinent, varia enim poenarum genera apud inferos fignificat, quibus sontes torquebantur, & przecipue Titanes, qui & olim regnum adfettauerant, & qui nunc in Tartaris poenas dabant. Chaos enim funt inferi, Vt notum, vid. ad lib. 1. 831. Barasbrum autem scribendum elle contra Carrionem recte docet Dausqueus in Orthographia. Barathrum veto etiam hiarum terrae notare patet ex Festo in portenta, vbi barathra recenset inter portenta, vt Glossae Augua biatum terrae reddunt. & ita zdopa illud Lucae xvi. 26. Chaos vertit vetus interpres, quod ex communi vulgi opinione ibi effe dicitur. nem ita spud Platonem quoque poni docuit Spencer. ad Origen. contra Celsum lib. 11. pag. 36. & iniuria reprehendi puto vulgatum interpretem, cum barathrum illud, fiue xáeus per chaos reddidetit, quem defendunt recte Grotius, Pricaeus & D.Heinf. Exercit. Sacr. p. 203. licet nuper vir docus loh. Diecmannus in specimine Glofferii Latini Theotisci pag. 74. conatus sit, eos refutare ! sed frustre. vt enim ipsa parabolae verba ex opinione ludaeis & Gentibus communi sunt accipienda, ita etiam interpres profundum illud, & ve nofter vo-0 2 cate Mox etiam pauidae tentantem vincula matr Soluere, praerupti Valcanum vertice coeli Devoluit, ruit ille polo noctemque diemqu

go Turbinis in morem; Lemmi cum litore tan Infonuit: vox inde repens vt perculit vrbe Adclinem scopulo inueniunt, miserentque, ventque

Alte

cat, barachrum hic & inf. vs. 192. rece ebaos vocauit. Bunn. poenasque ex. Bon. & ego restitui.

v. 91. Infonuit] Cadens sonum verba millies commutata. its fecit. Prus.

v. 91. Vox inde repens Hanc Tabulam Vulcanus matri suae apud Homerum Iliad. a. [v. 591. fqq. vbi vide Clark.] recenset; repens autem hic idem est, quod subita & repentina, ve apud Lucretium lib. v. 400.

At pater emnipotens ira tum percitus acri,

Magnanimum Phaetousa repensi fulminis ittu

Deturbanit.

Lt Virgilium Aeneidoe x 11. 313. Que ruisis? queux ifta repens discordia surgis?

Sic Liuius lib. t. Repeus ex agris in orbem tumultus allatus, pro mancio fuit. Falli itaque omnes constat, qui ne syllabam, quam repe longam habet, in repens breuem constituent, vox inde recens, legere malunt, contra veterum librorum fide subnixam scripturam. Recte Carrion. & male recens edit. Arg. Gryph. Colin. Claudian, II. Rapt. 152. Ecce repens mugire fragor. Vt infr. vf. 478. Ecce repens consurgere ponto in veteribus libeis vocibus, recens fir. Paus. Adelinem etiam ex-

Met. 61. & 1. Fast, 95. & Dra ad Sil. xv. 604. Burst.

v. 91. Perculit | Non de fed forte legendum, percutit, Ili. 529. percussa fragore. & TIT. 436.

> At voce Hercules percussa nina monti

· Intremuère ingis. Vbi malim, firmeis Intremue gis. fic quatere regionem rums lib. v, 273. vbi vide. fie & vtuntur, vt vidimus ad Oci Fast, 741 Verberare aures Li 211.25. & alii. Burm. Pe vero idem denotat ac percut impetum quemdam ac vebe tiam innuit: quare graue ho que elegans verbum h. l. mi mutarem. v. Westerhou. ad rent. Eunuch. 11. 3.87. & scripsi ad Ciceron. de Ora cap. 10, HARL.

v. 92. Acelinem] Acelinem bent mirae antiquitatis cod funt qui acclinen legunt in es fignificatu. caufam non agn ica in Lucani lib. 11. 356. kq

Legitimaeque faces , gradibi acclinis eburai

Inftin. lib. XXVIII. 4. 10011 que armorum enus deposuit, se clinis pariett. vbi dispiciend Vide de commutatis his an acclinis, an acclinis legen & repens Heinf. ad Quid. x11. non. HARL. Adelinem renoc

Alternos aegro cunchantem poplite greffus. Hinc, reduci superas possquam pater adnuit arces. 95 Lemnos cara deo: nec fama notior Aetne Aut Lipares domus, has epulas, haec templa, peracta

Aegide, & horrifici formatis fulminis alis, Lactus adit, contra Veneris stat srigida semper

seleueret ex mirae veruftatis codicibus. quod multis locis pellimis exemplis Carrion electrat, vt lib. 1. verf. 147. & lib. 111. verf. 532. acque alibi. pro miforentque forensees, quod mox sequitur, probarim, miserantene, quod verbum cum querto calu folet conimgi. Heins. De voce acclinis vid. Zinzeri, Promulf. c.ss. Barth. ed Claud. Conf. Prob. 115. & Pincier. Parerg. 111. 24. apud Ouidium etiam facpe acclinis in ectivis vitio librariorum transiit. vid. zv. Met. 737. miferent non mutem; plus enim esse quam mi*forei d*ocent Grammatici, & melius 78 fonensque congruit, nec cafte hic additur quartus. Bun M.

v.93. Alternos] Vid. Turneb. иг. Adverf. cap. 13. Scнотт. ha veteres har voce vios multis decet Gronouius ad Scat. 1x. Theb. 43. hic sutem claudicantem Vulcanum indicat, et fere fimili modo Sil. 1. 554. Terdepre poullation & dabio vestigia nista Alsermese trabent. vbi tanda velpondet verbo *camifieri* , de quo vidi Heinf. fupr. ad 1., 156. Bull M. -

v. os. Hine] His Carrlonis Bditio prior, male: bior oft ob hane CHILDRE

V. St. Nec fame notion Actual Puto, nec fama aut notior Actual,

kriptie. idque sibi inuenum Pius Herns. Aeine placet. vid. ad Ouid. 17. Met. 220. ita Ide infe 482. BURN.

v. 96. Peratta Aegide] Complesem explicat Maserius, quod quid notet Latine non facile intelligo. rectius Pius & Barthius ad Stat. 1. Silu. 1. 2. perfectam, elaboratam interpretantur. Suet. Calig. 21. Incheanis aquaeductum & Ampbisbeatrum, quorum operum a. succeffore cius Claudio alterim pera-Gum, omiffum alterum. Vid. ad Ouid, Epist. v. 41. Burm.

v. 97. Fulminis alis] Ita paffim Fulmen in nummis & monumentis veterum conspici notum est. Claud. tr. de Rapt. 229.

Pacificas rubri torfisset fulminis adas.

vt reste eum locum aduocat Maferius. vid. Virg. v. Aeneid. 319. Burn. vide Orfelium in thefauro Numism. tab. 63, n. 4. & in commentar, pag. 463. Alam enim velocitatis fuifie fignum, inter omnes condut. v. Begeri thef. Brandenb. tom. 1. pag. 50, 55. & alibi. HARL.

v.98. Prigida semper] Super. vocem frigide Heinlius Scriplerat, viridir, qua quid fignificare volucrit vix exputo, nili herba & gramine eam, vt folent res reli-Que, teltam voluerir. vt Prop.11. v. 28. & mala defersos occupas Aut Lipares domus, vel Actue, berba Does, &c.de, Tarraconenfi 0 3

Ara loco; meritas poliquam dea contingis ira 100 Horruit, & tacitae Martem tennere cateriae. Quocirca struit illa nefas, Lemnoque mérei Exitium furiale mouet: neque enim almavid

ars, ex qua palma enata erat, io- ea germanam esse scripturam, o cus Augusti, de quo egimus ad suit Carrion. mihi vere pl Quint. vs. de Inst. Orar. 3. sed praestat capere cum Maserio, de ara, numquam ignibus factificio-

gum calefacta, Ouid. 11. Fait. 564. Ture vacens arae, stenique sine igne foci.

v. 206. Phoebes ara fine igne fuit. duo coniungit idem Ouid, 111. Fast. 728. in golidis berba repersa focis. & 1. Met. 374. Faßigia surpi Squalebane musto, stabaneque fine ignibus arae. & ita contra estere arae dicuntur, yt inf. b. libro vs. 331. calesara. Et lib. VIII. 260. facra calentia. Lucan. 11. 127. de Vesta, semperque ca-Jenses Mattanore focos, vt Ouid. 1. Fast. 452. salidos foces dixit. Stat. vii. Theb.

Domus ensuis & emnia facris. Templa calent.

In Catalectis Pithoci A. Septimius pag. S.

Tibi vetus ara caluit Aborigio neo facello.

Loce flere vero notat codem feinper statu manere, vid. inf. 111. 121. BURM.

v. 101. Mezenti] in melam partem accipiendum, vt faene, vid. Barth, ad Claud. Bell. Get, praef. vers. 16. p. 305. ita meritum lustin. 1. 6. & alii.Burm. 🧃

v. 102. Alma videri lam tum ee, cum lam tunica: band ex. Bon. & he Maserius maluit legeres quam ent. In ex. Bon. a dosta manu margini adicriptum 🛧 🗸 🗸 🔭 🔭 en, vel tunc, vel vult. dem sum Redes veffie definnic ad imes.

Heinsii emendatio. HARL. tum es cum reti. Codices no practer fecundam Vaticanum quo, iam tunica aut tereti. q in priscis editionibus Mase queque invenerat. scribe,

-- veque enim alma vida lan tumet, aut. tereti crinem, nelitur anto. fupra libro primo verf. 199. no - Sed non sponte feror une i

stibi iungert ste Mens sumer.

Plura huius locutionis eseu congessimus ad bellum Gilde cum Claudiani verf. 330. c confulantur. HEINS. Barthiu Stat. v. Theb. 92.

Neque enim alma vider Tunc ea, ceu seresi crines nectitur auro, Sidereos diffust finus, verum

fers & ingens. Quae longius abeunt a script editis, in nostro codice erat. tinuo literarum ductu inu m vade facile accedo palmariae. sectioni Heinfianae. Senfus av egregius, non adfectat nunc men aimas, quae calores & a res alie; aut habitu lactitia felicis amoris indicia prae le : nam diffuli finus & laxi lacta fortunge beerse figna funt. vt

Inde sam molles placuere cui Et finus laxis fluidumque fy Et de ipia Venere Virgilata

nec. Oedip. 493.

Iam tumet, sut tereti crinem subnectitur auro, Sidereos diffusa finus; eadem estera & ingens,

105

nouae nuptae folutis sinibus erant. Catull. 1x1. 52. Tibi virgines. Zonula foluunt sinus. Et quae passim obuia. contrarius in re trisli & atroci habitus, & fere, vt hic, furialis. ita apud Stat. x11. 108. Par babitus cuntis, deiesti in

Par babitus cunctis, deiecti pectora crines

Accinetique finus.

Adde & Senec. Hippol. 387. & nofirum. v111. 18. Sinus vero iplas veftes notare docuimus ad Petron. cap. Cxx11. Burm. confer, quae Leffing V. C. in Laocoonte pag. 97-102. fuper h.l. eleganter disputat, HARL.

v. 103. Crinem fubneciitur auro] Aureis funiculis nectere capillos mos. Ouid. xII. Metam. v. 395. Infra vI. v. 709. Coluthus de Baccho: χουσίως δ' διάτερθε τιναστόμενες πλοκάμοισι. Adi Tiraq. Connub. 3. p. 32. in Crobyle. Weitz.

v. 104. Sinus] Simus alii habent. Schott.

v. 104. Et ingens] Ita fingunt Poetae numina, vhi terribilia apparere volunt, flaturam & formam efferare & augere, quod Pius & de hominibus fingi observat, & recte, ingens vero est terribilis, dira, instans. Virgil. 1x. 598.

Ingentem Sese clamore ferebat. Et vers. 735.

This Pandarus ingens Emicas, & mersis fraternas fervidus ira

Efecur.

2.578.

Hand sulis Aeneas canco fernore furentes:

Imuit, aduerfaque ingens apporait baffa.

x11. 887.

Acreas inflat contra, telumque corufcat

Ingens arboreum, & facuo sic pectore fasur.

Stat. XI. 326. Subito cum apparuit. ingens Mater. & eo sensu cape ingentes animas apud nostrum I. 237. III. 84. ingentes dominos. VI. 724. metus etiam instantes vitores & hostes maiores videri facit. ve infra hoc libro vs. 224. Quod vero corrigendum temere Barthium induxit, vt verum effera legeret, est non intellecta vis voculae eadem, pro qua ille verum fuppoluit, quia aduerfatiuam particulam desiderari credebat. sed eadem hic idem facit. eadem enim illa dea, alias alma, & habiru amabili placida, nunc effera & ingens apparet Furiarum more. sic. lib. 111. 640. cum antea furentem induxisset Telamona, addit, Idem orans prenfatque viros demif-Suque Supplex Hacres ad ora Ducis. & lib. v1. 669.

Nec credere falfos Andet aerox vultus, eademque 'in gandia rursus

Labitur.

vbi eadem est primi casus, nec cum' gaudia coniungendum. eadem enim illa Medea, sollicita & plena curarum, suctuar, an sit vera soior, suno, quae illi aderat, & nunc dubitat, nunc gaudet, &c. sic lib. v. 520. Supiter, qui antea immiserat Harpyias in Phinea.

Nunc quaque Agenareis idem decedere sellis

Imperet.
Idmi lupitet, sed mutata nunc sententia. Onid. XIII. Met. 792.
O 4 Seenier Virginibus Stygiis, nigramque fimillima pal Iamque dies aderat, Thracas qui fuderat ar

Saculor indomicis eddem Galatea iunencis. Vide & IV. Fast. 101. Bunne.

V. 105. Maculis suffetta genas Nigris scilicet, vt omnis Furiarum habitus, ita crines nigros Ouid. IV. Met. 455. x. 349. Stat. 11. Theb. 282. de vestibus atris vid. Stanl. ad Aesch. Choeph. 1049. & Eumen. 373. & Diog. Lacrt. lib. v1. 102. vbi Menedemum habitu Erinnyium incessisse dicit, cum pulla veste talari, & virga ex fraxino; cui Fere similis vestitus incolarum Cassiteridum infularum, vt describit Strabo lib. 111. pag. 175. Et Eustath, ad Dienyf. 563. Burm.

v. 105. Pinumque sonantem] de flagello posset capi, quo armant Furias poetae. sed & de face, quae ex pinu quibusdam est. Claud. 1. de Rapt. 40. Tisiphone quasieus infausta lumine pinum. Vid. infr. vers. 196. alii ex Taxo tribuunt. vid. Lutat. & Barth, ad Stat. EV. Theb. 485. & tunc forans pimus, est crepans; sed maio de flagello sonanti capere, hoc flagellum etiam intortum fuit, in modum serpentum, de quo agit Vostius ad Catull. Epithal. vs. 258. P-223. quamuis ego fiagellum a serpentibus effe distinguendum putem, quia in egregio Philippi Imperatoris nummo, qui tres Furias exhibet, vna faces tenet, altera ensem & flagellum, tertia serpentem & clauem, exhibet eum & illustrar Seguinus in Select. pumism. p. 180. in quo etiam Palles funt completuse. Graccismus veco ille fimillime pinem le pallent

notior est, quam ve illustra beat. Pius tamen subincell gestabas. de Venere & Furi inf. 1v. 12. Burm.

v. 106. Simillima pallam mam ex suo codice Carrion cunda editione, sed perp quamquam id ipsum in codinostris quoque adparet, sum Vaticanum excipias. mus paullo antevers. 36. H In nostro codice To nigram rat, & legebatur tantum, si que simillima pallam. palmam bat etiam Coki liber. Bu at

v. 107. Idmque dies aderne lam vitii suspicionem facit tissima loquendi formula, divide ad Ouidii 111. Met. 5 15 praeterquam quod durius di catut fudisse Thraces armis, ii cinni etiam aliquid auribus dit, si post hunc versura distinctione, vt editiones mae habent, hous sententia tur, Dan Lemni: quare pla omnia putem, si legatur,

Imque redux aderas, T. qui fuderas a Ren Lenni, puppes, Gc.
Dux autent & renetiam apud

Dun autem & ren etiam apud dium zv. Faft. 884. & Num commutantur in MSS. &n. vta placet, minima mutation lim, Thracas quo fuderas; vfiinguendum cum Maferiana tione, lamque dies aderas: cas qui fuderat armis Du. Lesta marisum figua refere. rion vero edidit, dum figua refere.

v. 107. Thracas | Cod. (Trachas.

Buam,

Dux Lemni, puppes tenui contexere coma Aulus, & inducto exarem desendere tergo. 110 Lacta maritum figna refert: plenasque mouebat Atmen-

pleasique monebas. ibi vet. cod., fiuni ad Phaede. IF. 6. BURM. haber, plemasque monebous. Carr. Industo habuit Carrionis MS, non indere, ve vulgo ante legebatur. Rede. fimiliter apud Lucanum lib. 17. 130. [queq: Maserius pro letione indures lauderat,] MSS. amborime refrimo:

Primum cana falin madefallo vi-i mine parnam

Tenisar ia guppen, caefoque industa innenco

: Volloris patiens sumidum Supermerat amnen.

Non indica, ve excusum. Plautus and Donatum ad illud Terentii Andriae Act. v. Sc. v. Nodom in Rirgo quaeris. Sciepea inducitur rais. Vbi veteres codices legunt. scirpe inducisur. Recte: fimiliter enim idem adfert Festus, sed de hor genere locutionis plura dicewus in moltris ad Caelarem notis. qui non semel ita loquitur. Vos-\$108. Inducto fine dubio verum ell. Vid. ad Ouid. Iv. Met. 402. VII. 161. & II. Art. 495. & alibi fespe. in Lucani loco Grotius ex MS. induces probat, & its emen**datiores editi.** Bu R M . induffo cot-2008. a docka manu in ex. Bonon. pro, cracem cod. necem, qued milius esse puto. HARL.

V. 109. Distandere tergo] Di-Andere vetus editio Veneta, [& Bonon.] Pius recte ex scripcis, defadere. in duobus scriptis, defredere. HEINS. Rette defendem: idem enim eft, vt bene Pius,

v. 100. Indute cracem] lada- & tegere times. Stat. VII. Theb. So melioris notae libri : alii , in- 244. Teneras defenditur atra. Vedute crarem. & infra, vbi omnes, fle genas. Ita & munire vidimus

> V. 110. Lasts mari sum figna refers] De fignis vidimus lib. 1. 800. hic vero describi classis vi-Aricis & triumphalem in speciem adornatae reditum facile affentior Barthio ad Stat. v. Theb. 130. nec tamen censorium eius supercilium probo, quo inconfiderate tenues illas naues excanna & corion plenas armentis nuribusque onerari a Poeta culpat. sed hoc est nodum in scirpo quaerere; plenae erant naues, sed ita ne subsiderent nimio pondere prefise: nam fi milites potuerint viatica & apparatum bellicum transuchere, cur reduces, praeda & captiuis, ad iustum tamen modum, plenas naues, non liceat Poetae fingere? mouebant an repudiandum fita dubito, quia remiges intelligi posiunt, qui proprie mouent & mare & rates. vid. ad lib. v. verf. 44. & ad Ouid. I. Art. 3. numerus vero ille pluralis eleganter ita poni Solet. Ouid. I. Met. 132.

Vela dabant ventis, nec adbue bene noneras illos

Nauita. III. Am. VIII. 43.

Non fresadentifo verrebans ernta remo.

Vbi vid, notata & ad Epist. xiv. 48. sed & monebat de Thounte possit capi, vt enim coffra moneet, its & manes woner potest capi. Bung.

v. 110. Menebat } Monebant qued munice contre vim aquae, scripti, sed non opus. Heides, in ÖŞ nostro Armentis nuribusque rates, it barbarà vessis Et torques, insigne loci, sonat aequore clara O patria, o variis confux nunc anxia curis, Has agimus longi famulas tibi praemia bell 115 Cum dea se piceo per sudum turbida nimb

nostro codice monente, sed cor- Vid. Barth. ad eiusdem libri zectum, monebar. Bunn. 548. & infra lib. 1v. 216. B

v. 111. Es barbara vestis since ex. Bonon. HABL. Elegantius songe est, quod Aldus edidit. it barbara vestis &c., nempe ista praeda adportabatur. ita enim +3 ire vtimur. Martialis de Vacerra suorum semporum Iro; ex aedibus conductis cum farcinis & supellectile migrante lib. x11. Ep. 32.

Ibas tripes grabatus & bipes menfa.

Id est, exportabatur, vbi tamen manuscriptos quosdam infidet, ibi tripes &c. quod ab inscitia est Fibrariorum, ZINZERL. bene Aldinus, Gryphii, & Colinaei codex cum scriptis tribus, it barbara vestis, quod [Pio &] Zinzerlingo suboluit etiam. plenaeque mouebant Iohannes Columbus, pro mouebantur, bene. idem ex Laeti codice, it barbara vestis. HEINS. Barthius ad Stat, v. Theb. 71. geminat verbum, It barbara veftis, It torques infigue loci. Ve sorques dicatur pro sorquis : nam vtroque modo dixisse veteres docet Vossius lib. 1. Analog. 36. vid. ad Phaedr. I. fab. 7. & ad Quin-Etil. Declam. vs. 17. fed & torquis posset retineri, & vltima produci, vt in fanguis & similibus. vid. inf. 111. 234. & ad Ouid, x11. Met. 127. it vero recte explicat Zinzerlingus. Stat. Vs. Theb. 719.

Tum genitus Talao victori Tigrin

Ire inber.

Vid. Barth. ad eiusdem libei 548. & infra lib. Iv. 216. Bra vefis est acu pista, ve bant vocare, & Phrygia, ve sum, & ex Ouidio, Virgil aliis notum. vid. Seru. ad. x1. 769. Sie barbara Banass lib 229. vid. Vistor. xxx. Var. 10, cortuptus in hac voce I vius apud Nonium in commis

Pra

Barbaricam peftem manibu: firis obtulit, Nona figura factom, comm infabre.

Quis vero pestem nous figui cere & comittere dixit? lege Pricaco ad Apulci. Apol. p. barbaricam vestem, praeterea : puto Nonium ibi commission e nere effigatam, cum ex variis tibus compositam & consutam lim explicare, vnde & comm rae, vbi connectuntur panni partes vestium. nisi intelliga acu insertae figurae, quae apte committument & cohac reliquis partibus, male vero Pricaeus nauibus mutat in in bus. ego mallem nuribus, o senarius versus exigere vide fed in fragmentis talibus of coniectura temeraria, cum fa si praecedentia aut seguentia a fent, omnis impetus corrig refideret, torques guten in loci, id est patriae, vocat, Thraces & reliquae ad septem nem gentes eis, ve nobilioris dinis & virtutis infigni, vte tur. Vide Scheffer. de Torqu Praecipitat; Famamque vagam vestigat in vmbra: Quam pater omnipotens digna atque indigna canentem,

Spargentemque metus, placidis regionibus arcet Aetheris: illa fremens habitat sub nubibus imis,

Qua datur: audentem primi spernuntque fo-

Mox omnes agit, & motis quatit oppida linguis. Talem diua fibi scelerisque dolique ministram Quaerit auens, videt illa prior; iamque aduolat

vltro 125

5.12. qui tamen Thracas omisit.

v. 116. Famamque vagam] Sunt, qui vaga scribant, hoc est mobili de agitabili. vel dixit famam vagam, pro conditione temporis mutabilem. Pros. Elegans est hace famae descriptio non absimilis illivirgisianae lib. 1v. Aeneid. vers. 174. sqq. Ouid. x11. Met. 39. ita eius domum describit,

Orbe locus medio est, inter terrasque fretumque Caelestemque plagam, triplicis consinia mundi, &c.

CARRION. Vaga umbra praestiterit. quomodo legi a nonnullis testatur Pius. mox malim, placidi
aetheris, & sic Columbus. HEINS,
Sed ego vagam potius famam puto dici, quod idem notat quod
voluctis, de qua egimus ad Petron, cap. CXXIII. ita vagae Hotatio IV. od. IV. & passim aues dicuntur. & omnia vaga dici, quae
celeria & in motu sunt continuo,
docuit Broukh. ad Tibul. I. III.
39. Virgil, II. Aeneid. I7. ea fama vagatur. Quid. Ep. XXI. 233,
Vt nunc vaga sama susuare.

VIII. Mct. 267.

Sparferat Argolicas nomen waga fama per vrbes

Thefees. & ita alii. Bur M. Barth in Animadu. ad Stat. Tom. 11. p. 377. hanc famae descriptionem tantum non diuinam adpellat, HARL.

v. 119. Fremens] Sic & Ouid.

v. 120. Terrasque fatigat Qua datur! Quas datur in feripeis. HEINS. Qua ex. Bon. & refitui. vide fis, quae feripfi ad Lucr. e. vers. 290. in Anthol. lat. poet. H.

v. 121. Audentem primi spernuntque souentque Similiter de subito prodigio Stat. 11. Theb. 261.

In regem convers omnes formidine prima,

Mon audisse negant, cunctos ta-

Dira mouent, variisque metum

Vbi Barthius hunc Valerii locum aduocat. Burm.

v. 123. Dolique] Dolisque noster codex. sed tunc & feelerique legendum esser. Bus M.

v. 124. Quaeris auens] Ouans videri icribendum iam monuimus libro primo, verf. 100. quod ta-

....

Impatiens; iamque ora parat; iam fuscitat a Hanc superincendit Venus, stque his vo inplet:

Vade, age, & acquoream, virgo, dela Lemnon,

Et cunctas mihi verte domos: praecurrere q

men pro re indubitata non adfeveramus. HEINS. Bene, quod dubitet Heinfius: nam nullus hic ouationi locus. sed quaeris anens est auide & cupide quaerit. Bun M.

v. 124. Videt illa prior] Egregie mores, affectus & gestus corum depingit, qui nouitatis auidi quid-Vis inquirunt & cognoscere gestiunt, ac pleraque priusquam facta fint pro factis recensent; adeo fama futurorum praemuntia esse solet: male vulgati cod. habent. vidit illa, nulla carminis ratione habita. CARRION. Vidit est in editione Argent, quam more suo Colin. & Gryph. fecuti funt.

v. 126. Vocibus imples] ld est, stimulat & impetum addit. v. infra verf. 389. Stat. 111. Theb. 619.

Letum fremit , affenfuque furentem

. Imples Achaea manus. Vbi vide Barthii notas, & Heinfii ad Ouid. vri. Met. 120. in Statii vero verbis Heinkus mallet . lacsum fremit. vt fit Graecismus, qualis duke ridere &c. sed ego mallem, lactum fremitu affensuque furentem Implet. Burm. Super intendit divilim ex. Bon. fed COTT. incendit. HARL.

V. 127. Ad Acqueream] Lemniacae mulieres cum ob foetorem hircinum a Venere immiffum & viris contemperentur, iniurism visae sunt, de cos e Thracia rever-

praeterquam Hypfiphile, qui trem Thoamem foruauit. runt hoc & alii & Papinius baide: noster vero aliam causam affert: ait enim fan Venere sparsam fuisse: Les cos, repudistis vxoribus Thresses mulieres domum d ros; atque id Lemniacas inc tas maritos ad vnum omnes feciffe. belle itaque Venus fi alloquens, hinc (inquit) principia desumenda funt, rabiem & furorem Lemniscas cites. CARRION. Ad sequi reposuit Carrion, sed male. pro & cunclas forte, i cun & deinde pro flatus confingis rum , caftigandum , cum f Certe in primo Vaticano & bus aliis, cum fringis legeb cum fingis manifeste Regius. lo post perperam prior e Carrionis & contra fideen u branarum.

- ve rabidas dolor va MAGNES

Instimulet.

Pro bine rabidas. HETHE. confingis in nostro libro eret, firingis, led confidgis rectum trimae confictae dolis Terent. A 111. 3. confinger'e falfas can Hecyr. Iv. 4. & patfim ille & BURMAN.

V. 128. Praecurrere] Ex ho co vulgatam apud Ouid.tx. / 137. lectionem defendimus, his vna omnes nocte trucidarunt, loquax praecesse ad sures. Bu n

Bella foles : cum mille tubas, armataque campis 130 Agmina, & innumerum flatus confingis conorum. Adfore iam luxu turpique cupidine captos Fare vigos, carasque toris inducere Thressas. Hinc tibi principia; hinc rabidas dolor undique matres

Instimulet: mox ipsa adero, ducamque paratas. 135 Illa abit, & mediam gaudens defertur in vrbem: Et primam Eurynomen ad proxima liminaCodri Occupat, exclam curis, castumque cubile Servantem: manetilla viros; famulasque fatigat Velleri-

Thress Charisque codex, quem comparatimus. inducere vero proprium in hac re esse verbum vidimus ad Quincil. Decl. CCCXXVII. BURM.

v. 133. Hinc eibi principia. binc] Ita vetus codex. Vulgati omnes, Hest sibi principia. baec. ptius malo. CARRION.

V. 133. Rabidas] Rapidas codez notter a manu prima, fed male, rabidae funt furentes, vt rabide Sibyille Claud.tv. Conf. Honor. **149.** inf. 111**. 216.** rabic ora calow. BURM.

V.136. Es primam Eurynomen] Hunc verfum liber calemo examtus nescit, quanquam de fide eius zihil dubito. Nam de Apollonius Ewynomes meminit. Sed libentius legerim*y ad proxima*, quam, ve vulgati libri habent, ac prexihe, atque ita fant logendum contendo. CARR. An ad hanc Eurynomen spectet locus comprus apud Alciphron. r. Ep. 2. nescio. wind cerre cenfer tius editor & emendator doctificmus Berglerus, Burn. Hanc emendationem pro-

v. 132. Carasque soris inducere proxima linina Codri idem valena adhrmens, ac proxima Codre, at Carrionis emendationem multo faciliorem effe puto. De hac fabula occiforum a feminis virorum v. Aeschylum Prometh. Vinct. v. 261. Exquisite vero dixit poets. exesam curis. h. e. carne nudatam. ad fenedutem corporisque turpitudinem plene indicandam: De loco inferernm Tibullus 1. 10. 37. Illic exefisque genis, ustoque capillo Erras ad obscuros pallida surba lacus. Sc. HARL.

v. 138. Manes illa viros Manes illa virum, famulasque farigat Velleribus, Aldinus Codex, adprobante Zinzerlingo, viros coden Regius. sed manere pro pernottare non raro ponitur, ve in illo Horatiano, manes sub loue frigi-Adeatur Salmafius do Venasor. ad Historiam Augustam p. 82. Manere Nonius interpretatur, lece inssere. Donatus ad Terentii Rumuchum , remenere & perfekerare in loco. Rece igitur vulgata feriprura fese habet, Ipla Eurynome heerebet loco, lucubrationi & lanificio assiduo intenta, cum but Heinsius, sod Vostius reiscit, interim famulas iterum iterum-

Velleribus: tardi-repetunt quae tempora 140: Ante torum, & longo mulcent infomnia

que mittendo ad litus fatigaret. Vir & torus centies in ci Viro etiam ex antiquiffimis libris. MSS. permusancus. vid. H Pius. fed maner perperam inter- Ouid. Ep. x1. 200. xv1. 2 pretatur, manet caffa. cum mane- Amor. 1x. 6. & paffim. re nil afind fit hoc loco, quam legisse Maserium ex notis expettare. To velleribus, fi ad- qui reperunt, exponit re mittimus, bis idem dixerit. fe- recte: ita fache Ouldius' quirur quippe, longo multene in- vid. ad Epither. E17. & A fomnia penfo. pro reputant & mul- textum recepit. aliae editi cent in veruftis editionibus, repu- putant, quod codemt fere sons & mulcens, recle, quaniquam - & quad Pius hoc. mado membranis in contraria euntibus. soputant, cum domino re ante torum quomodo apud Naso- nam & hoc verbum cod nem lib. 11. Falt, 749. Ante torum calathi lanaque mol-

lis erac.

& , medio nebat & ipfa toro, Propertius. Herne. Locus vexatistismus: manere vire an eo .fenfir, quo vult Heinlius, dicacut, vehementer dubito. fatigare etiam lisoribus eo fensu, quo Voffius exponit, fine exemplo dictum puto. quare mihi fatigare velleribus arrideret, prae lisoribus, quomodo apud Virg. VIII. 411. famulas exercere penfo Seruius exponit fasigare, quem totum locum potuit nofter aute oculos habuifle. Ouid. Iv. Met. 35, famulasque laboribus orguent. Senec. Herc. Oet. 563. quaeque Palladia colu

Lassanie omnem texto famularem manum.

Male tamen adhuc habet illud mene illa vira qua re fi audacia derue, libenter totum locum ita confituerem.

Manet illa tore, famulasque fatigat Velleribuse tardi repetunt quae Et quae fequuntur. nullun tempora belli Antetorum, & longo mulcent in- ria colorem duxerit Va

sensu sumitur, vt ex hoc ro Valerii loco docet Bari Stat. v. Theb. 292. male 1 putans & mulcens quidam cum non ad Eurynomen, ancillas, vt vox pensum do beant haec verba referri ante torum dominae lucu repetunt cauffas morae, & dum bellum referent, & i cent eius insomnia, pensi longas nocles trahentes, qu mina illis diftribuebat. i vero, quia domina prae a re & cura fomnum capere n erat, cum ipite encillae rentur lucubrando. illa au persone & mulcene ita intelli ve deminae fubinde de vi rante iniicienti fermonem, lae respondeant, & caussas ad tardi tempora belli re ve apud Ouid. 11. Fast. 747. tia ad ancillas. . Quid tamen quditis: nan

audire fol Quantum de bello dici.

fe Super? dubium, quin ex Lucretiae Somnia penfo. Burn. Illa vires, ex. Bon. Heic dea cum lacrimis, & nota vesto Menerae Icha genas: Vtinam non hic tibi nuntius effem

rum effer putte, call. v. 132. nec Maseniapia scriptia vallge adeextramen litigarem, fi quis virum sur, vers. 98, iam monti debene cum Alde, Zinzerlingo, & Volto caltigari, ficha gengeni negi muio mallet, vti etiam a docta manu in fententiam, atque is loquendi moesemplo meo Bonon, correction dus multis illique me affectus est. et. vire Pius & placuit Heinlie, certe codex Oxoniensis, Laere. quod cum Busmanno valde mi- Bulaeus, Pilla, perperam, cum see sere vero, quod suspicatus eft Burmannus, iam displicuit Schradero ad Mulaeum pag. 243. qui lectionem virum-velleribus comprobat, welleribus enim; quod Aldus dedit, & probum esse, Zinserlingius enicit, omnino praeferendum puto alteri, litoribut, quod quamuis habeant edd. Bononcaliique libri & scripti & editi. Acque Vollius interpretatur, fatiper projet, num forte classem vimens est a Burm. Denique repetant ex. Bonon. & cum Burmanno verum effe puto, reputat cod. reputant, Carrion, qui quidem a codicem fuum non curatius inspexit quam in laudanda edit. Boson, ab eo factum esse, h. l. & aliquoties deprehendi, parum Adel meretur, alii reputans & mulches, male. Quare ego rescripsi, mener ille viros. fam. fatigat Velleribus: sardi repetunt &c. HARL. W. 141. Et nota veste Neaerae Ma genas] illa ex. Bon. idem in verfu fuperiore bine des Ce. fed codex melius buic dea Cc. & Schrader ad Musaeum p. 243. filla zeser prober, interpretando, ementita; nec putat, mulieres Lesbias eiusmodi genas pictas habuiffe. HARL. To morn vefte minus fatisfacit. quid si reponimus, & notae voce Neserae ? Pro Icia genas, obfernatis ad Epicedion Druh, quod

id infra vers. 150. denuo sequatur. Pilla Zinzerlingus quoque ante Bulgeum. Sedulius lib. 17. . Hace laceros crimes nuclato ver-

· tice rupis .

Illa genas fecuit. Forte tamen, cum calashis vel canis, & ficta genas. v. lib. VII. 210. fqq. Heins. Vbi Zinzerlingus picta voluerit nefcio, in notis certe fifte corrigit. [at Zinzerling. picta scribere voluisse videtur, quoniam laudat. l. vii. v. 211. vbi pillis, non fillis lègitur: errante igitur calamo fcripferit. HARL.] fed huic loco minime conveniens, nam ornatui inferuiebat fucus. non dolori. Idem Heinfius ad Ouid. 1x. Ep. 126. curis secundie volebat, retta genas, quia in moerore tegebant vultus. felle plurimis exemplis le tueri potelt, vid. ad Petron. cap. Cx1. feiffa genas dixit Lucanus 11. 37. ego picta cum Zinzerlingo praeferrem. omifsa nimirum fuit prima litera, vt saepe in initio versuum a librariis factum. Burm.

v. 142. Viinam non bie tibi nuncius effem O forer] Infolens videtur nuncium vocari foeminum. quapropter minimum abelt, quin opiner a Valerio elle, vimam non id (vel boc) tibi nuncia ferrem, O soror! vel non bic sibi nuncia adeffem. vt Columbus voluit. HRING. Recte dubitat Heinfius; an, vt dire Oloror; aut nostros, inquit, prius vada d Obruat; in tali quoniam tibi tempore co

de author de femina dicitur, ita borchius noster ad Silita & nuncius. Preclidium quidem 112. & vid. infr. v. 53 peterer quie ex Virgilio, qui lib. Dict. Cret. 11. Bel. Troi. 1 zi. 896.

Interes Turnum in films facuiffi. bilque in tali tempore be muis imples

' Nuntins, & suneni ingentem fers Acca tumultum.

Whi post varios aestus Seruius nancium feminam dici colligit. Seti male: nam ibi pro re auntista debet capi, quomodo & hic capi vellem, & partia mutatione legi,

Vtinam non bic tibi nuntius effet, Vel iffet, vel iret. Burm.

v. 143. Noffres dolores] Threffas mulieres, quae nobis dolori -... erunt. BULALUS.

v. 144. In tali quoniam tibi temgare coniuu] In tali quoniam tibi sempere coniux (Sic mernis) la prior editio Carrionis. male. nam ceteri codices feripti editique con-Manter, fic meritae, & rette, eft autem cum invidia coniuncum, sanquam velit merito Eurynomen pletti, quae fidem inlibatam peasflet infido marito. noster lib. vs. 725, ex verustis membranis,

--- dint tamen oro Vnum illum mibi fasa diem , quo fallat Achinos Sic meritos.

Nec distimilia illa lib. vrr.

Nec paser ille suus sansis moopponere monstris

(Quid meritum?) aut tales vomis me pendere poenas. Heins. Recte omnia procedent, fi hic ordo fit; quoniam coniux, quem tu Stat. x. Theb. 723. votis & fletu requiris in tali tempore, tibi sic meritae furit. sale sempus illustrauit egregie Draken-

ex veteri codice feribene suentibus. Gell. 11. 22. bis Raverinus in co, que a pore apud mensam suum. VII. 27. Sie weritag teche vindicauit, & nos ad Oni IV. 127. illud sibi furie fed non intellectum tene fudit. fed sæpe tibi & m Poetas, idem qued in en lorem, damnum &cc. nota IV. Ep. 148.

Qui mibi nunc saenie, parcat ame Et vt pro re nata datiui

dolorem & damnum, ve tem & praemium notar Stat. VII. Theb. 678. vinam ipfe ven

Cui furis. Vbi Lutatius, Liber, in norem furibundus adueni. imitatus Claudian. rv. Co nor. 604. dubitassent orgi Cui fureres: nec multum li sensu Papinius x1. The

Orbaque Parrhasiis vin mater in a

Vbi Barthii Scholiaftes, me iple vero, in me, mea ca de ibi eius noms. fic fler pro alicuius cauffa, Propen 15. vbi vid. Pafferar. pa & Brouk, ad Tibul. 1. x1 vero hic mibi., pro cum meo, sic explicat Barthi

> Gemit Inachia mibi. Aemen

Cuspide.

145 Sic meritae, votis quem tu fletuque requiris,
Heu forit, & captae indigno famulatur amore.
Iamque aderunt: thalamisque tuis Threissa propinquet;

Non forma, non arte colus, non laude pudoris Par tibi; nec proles magni praeclara Dorycli: 150 Picta manus, vitoque placet ied barbara mento.

Atto.

Vbi tamen mallem gemit mihi jungere, quam mihi faucius. Passeratius vero ad Propert. 1. xv11. 3. mihi Aemon pro meus Aemon capit. apud Graecos idem vsu venit. sic apud Lucam xv, 30. Viusas αδ. τὰ τὸν μόχον. hoc est in eius homorem, gratiam mactasti vitulum. & Act. VII. 24. ἐνδιησεν ἐκδίμησεν τῷ κατακνοφείνη. vindictam sumfit in gratiam illius, qui vexabasur. quomedo & Homerus II.A. 159.

Τιμάν άγνύμενοι Μενελέφ, το) το Κυνώπα.

whi, pro Menelao & se poenas expetentes recte vertunt. he νόπτοσ̄σος του illustrauit optime Iscob. Gronou. ad Herodot. 11. 61. hace paullo operofius, quia inde vexatoo loco lucem adferri posse credebam. Burm.

v. 145. Fletuque requiris] Metuque in nostro codice, vitiose, lib.
111. 601. Ilum omnes lacrimis, moestisque reposcere voeis. Requiris hic est, iterato stetu vt absencem quaeris. Virg. 1. Acneid. 217.
Amisso longo socios sermone re-

Alibi verborum ex re compositozum hunc vsum notzuimus. Bu z n.

V. 146. Amore] amori corr. in ex. Bon. HARL.

v. 148. Non fama, non arte colus] fama ex. Bon. sed Aldi lect. forms probant Mafer. Schott. Zinzerl. atque Heinsius. Nottrum adlusisse ad Hom. II. à. 113. sqq. de depar, edd oude, observat vir docus in Obseru, miscell. Belg. ad h.l. p. 164. HARL. Non se probat tamen Gronouio ad Senec. Conf. ad Helu. cap. xvi. forma, qui fams, quod hic Coki quoque Cod. haber, praefert, necesfariam vero emendationem, & formam legendum pronuntiet & vindicat Barthius ad Stat. Iv. Theb. 752. neque nos dissentimus. fama enim fatis ex arre colus colli-Lanae enim deditae mulieres optimae famae & pudicitiae, (quod indicat adiunctum laude pudoris) habebantur. frequens vero harum vocum confusio saepe incertos interpretes facit. vid. ad Ouid. Iv. Ep. 27. vII. 5. & x. Met. 240. & alibi, Bur m.

v. 1:9. Proles praeclara Dorycli] Doryclus filius Phoenicis & Calliepeiae memoratur Scholiastae Apollon. 11. 178. alius Virgilio v. Aeneid. 620. & 647. vbi vide Cerdam. Hieronicam etiam hoc nomine celebrat Pyndar. x. Olym. 81. Burm.

v. 150. Picta manus vstoque placet fed barbara mento] Gypfatas manus intelligendus este, arbitrabatur Hieronymus Columna ad fragmenta Ennii. pag. 203. Perperam omnino. Nam stigmati-P Attamen hos tales for an folabere casus.
Tu thalamis, fatoque leges meliore pen
Me tua matris egens, damnataque pellice p
Examinat; quam iam miseros transuers
entem,

bus compunctes indicat Flaccus. Quod & Phanocles de Thressis his versibus testatur,

Ποινοίς δ' Ορφήι πταμένο είσυσι γυνώμας,

Εισίτι νου κείνης είνηκεν έμπλακίης.

Et propterea mox Dabas virgatas vocat. Vbi vide quae notamus. Vossius. Vid. & commentatores ad Cicer. vii. ad Famil. 6. & hic multis de Threiffis notis & fligmatibus habet Pius. de Gyplatis capit Turneb. xii. Adv. 18. vid. Weitzii notas.

v. 151. Attamen bos sales forfan folabere cafus Tu shalamis] Scribendum omnino Attamen bos aliis forfan folabere cafus Tu thalamis. quamquam pro vulgata lectione membranis stantibus. vide ad lib. 1. vers. 646. Lucan. 11. 331.

Tertia iam soboles alios secunda penates

Inpletura datur.

Pro kges perperam, legens Catrion ex suo codice. Heins. Non improbanda emendatio. quam eriam protulit vir insignis ad Ouid. x111. Metam. 460. Quinctil. Decl. 11. 3. boc iuneni fuis consilium, ve pater, cui matrimonium filiumque absuleras incendium, residua senestutis alia solaretur vxore. cafus solari, vt Virgilius I. Aeneid. 238.

Hoc equidem occasum Trojae srifresque ruinas Solabar. Ita & 111. 285. folari fortet bam. & 1v. 86. fasa & ince wirae. Vid. ad Ouid. II. Fa BURM. in ex. Bon. ebala: prascriptum est. HARL.

v. 152. Fatoque leges mell nates] Meliore hic pro fat feliciore ponit, vt saepe, sic dina melior. inf. 369. & XII. 179. fata meliora v. & lior belli imago vi. 514. dii res vi. 676. Ouid. Epist. xi Nubite felices Parca melior res. Burm.

v. 154. Quan iam mifero: uersa tuentem Letalesque Miseras maluit Voitius. S feros intellige libros, nec praccesserit proles, mouere cum mutatio talis generis miliarissima, vide quae nota ad Ouid. 1. Met. 162. & 1 VI. 546. matte genus nostra que etiam nouerca dapes adspiciebat, sed prolem E mes, cui exitium per da venenata pocula medita trunsuersa tueri aliquem 20. locutio videtur. sed est pro uersum, vt saepe more plurali vruntur pro fingul multa pro multum, & fimil dinersa sonare, pro dinersa X. Met. 146. plura dolere pr Rem. 391. vid. Vorft. ad Su ver. 1. 4. sic & inf. vs. 555. torna tuens. quamquam ibi: bit referri posit. quem iam & Aldus, in nostro codice, pte, Exanimas Venus quan miseres. Burm.

155 Letalesque dapes, infectaque pocula cerno. Scis simile vt flammis simus genus. adde Cruentia

Quod

Transuerfa tuentem} V. 154. Toruitatem adspectus nouercalis pulchre notat. sic Horat, Epod.v.

Quid ve nouerca me intueris: aut vti

Petita ferro bellua? De Nouercali odio vide Epigr. Graec. lib. 1. tit. 50. Tiraquel. leg. connub. ix. n. 189. & seq. atque in primis Marcel. Donat. prolize ad Tacit. 1. Annal. pr. notas transcribi nec possunt, nec debent. ZINZERL.

v. 155. Infectaque pocula cerno] Pecula venene aut toxico infelia optime dicuntur. infella pocula pro venenatis simpliciter alias dici probae Latinitatis scriptoribus haud memini. Quapropter vide, ne a manu Valerii fit, infestaque pocula, sed & infra hoc libro vers. 494. habes, infettae miferatus flumina Lernae. HEINS. mis temere damnare, infella pocula, vir illustris videtur. nam & similiter, praeter Lernam infectam, habes terga infelta lib.vil. 5\$2. Ould. in Ibin. 244.

Neuit & infecta stamina pulla MANN.

Carull. Epith. Thet. 225. licet ibi non agatur de veneno,

Inde infetta vago suspendam lintea male.

Propert. 11. x 1v. 25.

Nunc esiam infectos demens imitare Brisannos.

Frontin. 11. Strateg. v. 12. Reli-Gis insra castra quibusdam sarcinis, & omni vino infecto, fugam simulauit. satis ergo se tueri poterit

Valerius. plene dixit Iuftin. xxI. 4. pocula veneno infella. Bunn.

v. 156. Scis sumus &c. serniro Dabi] Infelicissime, si vaquam alibi, in hoc loco versatus est Carrion, qui ex membranis suis obtrusit nobis, scis sumus ve similes flammis genus, quod Latinum vix est, & sedeiniges, deinde dabis pro Dabis. nec melius idem codex, [& ex. Bon.] feruire pro Quae & similia in has breuiores Jaeuire, qua deceptus scriptura ad Nasonis Metamorphoseon lib.xv. vers. 460. tentabam,

> – adde cruentis Qued patimur servire Dabis.

Sed vulgatae lectioni controuersia non est temere mouenda. sic & Graeci. Callimachus Hymno Apollinis, dud wurguter gra Silius Italicus libro xv. 720. ex fcriptis codicibus,

Laxat vis subita, & fessos errore viarum, Net foli faciles, longique labon

ris anbelos.

Auertit patrius genti paner. De Celtis est sermo, gentem est in vulgatis. Statius Thebaid.x1. 32.

Hinc premit Eurymedon, cui rusticus borror in armis. Rustica tela manu, patriumque

agisare sumulsus.

Pan illi genitor.

Dabas pro Dacis posuit Graecorum exemplo, vide Stephanum Byzantium in Aussu. alii ab his Dabae, populus Scythiae. Dahis etiam Pius ex codice summae antiquitatis. HEINS. Nec ego quidquam muto. sensum vero esse puto, scis mulieres vindicae cupidifimas, P 2

Quod patrium saeuire Dahis. iam lacte feris Iam veniet durata gelu. sed me quoque puls Fama viro: nostrosque toros virgata tenebit

comprehendere possunt, deuorant, sic nouercae praecipue odium exitiale exercent, & liberorum prioris coniugis necemomni modo prosequuntur. sed in primis haec ex gentis vitio, & confuetudine est cruentissima. patrium est, vt saepe Graeci márques vel πατρωτόν έςι. Callimachus apud Schol. Homer. Iliad. x. 398. #6-Teiby Isi Gerradois, &c. & ita pafim loquuntur, loca vero tantum indicabo, Xenoph. vir. Hellen. pag. 614. Arrian. 1. Exped. Alex. I. Herodian, vII. I. apponam tamen verba ex veteri apud Gruterum pag. CCCCI. monumento, Tois d' Rugayaut lvois margior les, au ди теорбоит тисидедеристом, терего รอง ล้านเลื่ ลังอิยนง. dicere etiam folebant yerraibr bei, vt ex Homer. Iliad. E. 351. docet Schol. Pindar. VIII. Pyth. 57. & ita 7d yevvalor Sophocles dixit Oedip. Col. vers. 2. sic apud Statium lib. x1. 27. ex MS. Barthii, patriumque agitare sumuleus. & ita meum eft Terent. Heaut. 111. 11. 28. Horat. 111. od. xx1x. 57. & Ouid. x111. Met. 270. BURM. Dabis ex. Bon. male, pro quo minus feliciter Balbus coniecit cibis. Dabis vero recte cod. pro Dacis; vide etiam interpr. ad Lucan. 11. 296. de elegantia ve adde qued v. ad h. l. in Anthol. mea lat. poet. & Burm. ad Lucan. 111. 321. Quae sequuntur, ea explicat Turn. 11. Adu. cap. 14. de Virgatis vestibus ornata. Sed vide ad v. 159. HARL.

V. 157. Iam latte ferino ld eft. equino: ferus enim pro equo paf-

quae vt flammae omnia, quae sim poni solet. De Schytis, bus Poetae saepe Thraces &v nos populos adnumerant, prae tim, vbi inuidia illis facier hoc passim tradunt veteres. V III. Georg. 463. Es lac con tum cum fanguine potat equ Horat. 111. od. 2. laceum equ fanguine Concanum, Vbi de l panis quidem, sed ex Messag originem trahentibus agitur. v egregie Cl. Drakenb, ad Sil. 361. lac autem equinum dicit quia ipsum lac bibebant, v γαλακτοπόται dicti quamquam feebant etiam fanguine equi vid. Sidon. Car. 11. 39. vbi Thracibus, & ibi Sauaron. & Claud. 1, in Ruf. 311. Barthit BURM.

v. 158. Durata gelu] Potesi animi duritiem referri, sed ad corpus & cutem, quae a duro etiam durescit. Stat. Ac Durataque multo S 11. 393. geluque cutis. Vbi vide Barthii BURM. Pulfa ferua viro est ha inepta coniectura docti cuiusd hominis orae. ex. Bon. adfcrip HARL

v. 159. Tores virgata] Ve codex, Toros ingrasa. Lugi nensis & Bononiensis, teres i gata; fed magis placet lectio vi usque Parisiensis, [& Bonon.] res virgata: ait enim eam, qu plaustro assueuerat, barbarico tu vestitam, Lemniacarum to turbaturam. CARRION. Virg elt, i driyulve, stigmatis co puncta. Herodotus de Thrac mulieribus, rd plv frizin 1874 пвидотом, то од бестот бутов. У 91V 160 Et plaustro derepta nurus. sic fata, querelas Abscidit: & curis pauidam lacrimisque relinquit.

Transit

Diffident interpretes, an SIUS. de vestibus virgatis, an de notis & stigmatis capiendus sit Poeta. Alardus hic in notis, & in Epiphyll. Philologicis cap. v. de vestibus variegatis, compilatis aliorum scriniis, multa constipat, sed vide haec ad examen reuocantem Broukhusium ad Tibul. 11. V1. 36. postremum tamen probabilius puto: nec horridas illas mulieres. & víto mento purpura ornatas facile credo, vid. Pii notas supr. ad vs. 150. quamquam de pictis corporibus, vt folebant multi Schytae, rede etiam accipi posset. Virgas enim hoc fenfu vocari vidimus ad Quid. 111. Art. Amat. 269. ita Nicander Theriac. verl.725. de Astesione agens,

ΤΕ δ' έπ) νιάτψ Αιγνωτά τίλβετι, διαυγέες δυ χροΐ βάβδοι.

Vbi 12830., vt Latinis virgae, funt maculae, notae. manifelte autem de his virgis intelligendus Artemidor, lib. 11. Oneiroc, cap. x11. p. 92. vbi de Pardali, & fomnio, quo fera illa videtur, agit. Πολ-Aine mai dad ibrait brene, by bie be whalson afferred. Vid. hic notas Weitzii, quas debet Salmasio ad Vepifc, Carin. Cap. 20. in MS, nofire erat, virgulta. iurgets in Coki. Bunn. Exquisite vero Flaccus scripsit tenebit. nam torum, s. sbalonum f. cubile tenere ca dicitur, quae in alius expulse locum successerat. v. Onid. Metam. 37. 145. HARL

v. 160. Plaufiro direpta] Vetus codex, Plaufiro diretta, prius malo. Carrion. Melius, derepta.

Quod mendum quo leuius, eo facilius obrepere poruit. Gloffa Cyrilli, hapaughua. Adimo, demo, deripio. Vossius. Direpta ex. Bon. Harl. Derepta scribendum, etti membranae disfentiunt, in quibus, diretta. Apud Tacitum Ann. 1. cap. xx. recte optimae membranae Mediceae, praefestum castrorum, dereptum vebiculo sarcinis grauant. Heins. De hoc verbo, quod saepe Ouidio reddidit, vid. Heins. ad Ouid. 111. Met. 52. Burm.

v. 161. Curis pauidam lacrimisque reliquis] fic ex. Bon. HARL. Rectius membranae nostrae, relinquit. Omnino scribendum, curis gravidam. quidquid codices vetusti dissentiunt, vt iam monui ad Ouid, 111. Fast. 238. Lucanus lib. v. 734. Gravidum curis pellus. Gravida arcanis Cymes anus apud, Silium de Sibylla lib. x111. 494. gravidi noxa populi apud eumdem eodem libro 542. atque his fimilia passim apud auctores, noster librov. vers. 23. gravidum iam sorte parentem. Vulgatum si quis pertinacius tuetur, sic interpretare, vt Eurynomen curis & lacrymis relinqui a ficta Neaera dicatur. de quo loquendi modo ad Plinii epistolas nonnulla lib. v. Heins. Ego quoque curis cum relinquis iungerem. ita Plinius lib. 11. Ep. 11. dixit, Marium repesundarum poenae censuit relinquendum, an alibi ita locutus sit nescio. sed est obuia illa apud veteres locutio. limilis illa Ouid. 11. Met. 186. quam dis votisque relinguis, & palim. quare tutius

Transit ad Iphinoen; isdemque Amythaor inplet,

Oleniique domum furiis, totam inde per vrbe Personat, vt cunctas agitent expellere Lemno Ipsi vrbem Thressaeque regant. dolor iraqu

furgit.

Obuia quaeque eadem traditque auditque: n
que vlli

eft, nihil mutare. pauidam autem relinquis, vt lib. v11. 508. medio in terrore relinquas. Bur m.

v. 162. Iphinoen] Iphinocen Iuntae, & Coki Codex hic, & infra semper. Amychoonis & Olemnique noster codex. Burm.

v. 164. Vs cunstas agitent expellere Lemno] Vs nupsas maluerim, fi per membranas liceat, vel iuntas. Heins. Et hic nihil mutem. ad omnes enim timor ille pertinete debebat. Agisens fimpliciter, pro meditentur, in animo habeant, quod alii, mente vel fecum agisare dicere folent. Flor. I. I. Moenia nouae vrbis agisabat. Burmi.

y. 166. Retrabitque auditque] Retrabitque Carrionis codex, & defendit Vollius, interpretans, repetit. eademque trabitque auditque ex. Bonon. & vterque Paris. quae lectio, nist w que nimis saepe ingrateque in hoc versu occurreret, non omnino spernenda fuiffet. Melius tamen correxit Pius sraditque h. e. parrat, & sic Ald. al. probantibus Zinzerling. & Heinfio. traditque auditque inuerlo ordine scriptum est, vt infra v. 230. mactatque trabitque, nec equidem contra codd. sensu sano, aliquid hic nouarem. HARL. Retrabit ortum ex solemni vitio librariorum, qui que saepe in re, verbo additum fequenti, mutarunt. vid.

ad Ouid. x11. Met. 121. & passis & infr. 1v. 288. Illud tradit v. ro facile patior locum suum tuen nam & Silius 1v. 32. sic vulgi traduntque metus, nec poscitur at stor. sed audit mihi praeposte loco positum videtur: audire eni prius, quam tradere alii debe Scio talia inuerso ordine saepeo currete dista; sed attentius hur locum comparans cum aliis, vi de simili tumultu & rumoribi repentinis agitur, crederem Flacum scripsisse,

Obuja quaeque cadem traditque,

Proprium enim augere in his ve bum. Stat. 11. Theb. 264.

Variisque mesum fermonibus a gent.
lib. v11. 457. loco corrupto,

Rumor obique akus, pluresque a nuntias bolles

Maisresque timor.

vbi Barthius, alios, Gronou. alia
fed rectius mea fententia, auch
rescribit Heinsius. Curtius IV. II
vbi explorari vera non possunt, fa
fa per metum augentur. ita cer
MSS. quam lectionem defendit de
stillimus Heumannus in pericul
Criticis. pag. 101. & egregi
exemplis firmat. an tamen augu
rantur remoueri debeat dubito, se
nunc disquirere non vacat. Taci
x11. Ann. 40. atque illo augen
audita. posset & legi, eadem tra

ARGONAUTICON LIB. II. 331

Vana fides. tum voce deos, tum questibus inplent.

Oscula iamque toris, iamque oscula postibus ipsis Ingeminant: lacrimisque iterum visuque morantur.

Profiliunt; nec tecta virum, thalamosque revifunt

Amplius: adglomerant sele; nudisque sub astria Condensae sletus acuunt; ac dira precantur Coningia, & Stygias infanda ad soedera taedas.

Has

addisque. nam augeo & adud Virgil. VII. 211. video nati, quibusdam codicibus tibus, numerum dinorum alis auger. & verbum addere frequens. Ouid. 1x. Met. nae veris addere falsa Gankc. quae aliis verbis effert 7. Caefar. 11. Bell. Ciu. 29. quod ab alio audierat, fui d timoris addebat. Amm. x IV. I. rumigeruli compertis · addere quaedam male sueti. olura in rem apud Silium rv. & seqq. quia tamen addit solute positum minus plasugerque praeferrem. fenfus est, obuiam quamque mualii tradidile, & limul aurumorem , & omnibus fuisse habitam. Burm.

167. Vna fides] Scribe, vates. Supple, videtur, omnes
m ac exploratum credidenec effe vanum quod audiePius. Vnde vna Pius hait nescio: certe in nulla edirepperi. [habet vero ex.
vna; zt. a viro quodam doorrectum vana. HARL.] Sed
te haec verba commutari paz lib. vii. 240. & 540. in cotous tamen MSS. vna exitare,

est indicio Codex Coki, qui ita habet. Bunn.

v. 167. Deos impleus] Coelums dixit lib. vi. 726. vid. ad Ouid. vi. Met. 547. & Epist. v. 73.

V. 168. lamque ofcula Vulgati omnes, seque ofcula. peius. CAR-

v. 169. Lacrimisque iterum vifuque morantur] Pracstiterit, lacrimisque iterum visuque morantae Prossiliunt. visunque morantur, in membranis nostris. Heins.

v.171. Nudisque fub aftris] Vid. ad lib. III. I. Burm. h. e. nocu. v. v. v. v. 454. & Doru. ad Chariton. p. 632. Harl.

v. 172. Fletus acuumt] Maiori impetu ingeminant, ita iras acuere Virg. 1x. Acneid. 464. & Senec. Troa. 834. & Stat. 11. 332.
& paullo poft, vf. 336. quefius.
vid. ibi Barth. & Broukh. ad Tibul. 11. vi. 19. Burm.

v. 173. Singias sacdas] Adnotandum, nuprias fuisse infaustas, fi futurae funt, vt apud Senec. Octau. 24.

Tellure rupea Tartaro gressum.

Seygiam cruenta praeferens dentra facem

Thalamis feelefis. P 4 Foeder 5

Has inter medias, Dryopes in imagine moe Flet Venus; & saeuis ardens dea planctibus in Primaque: Sarmaticas viinam, Fortuna, ded Insedisse domos, tristesque habitasse pruina Plaustra sequi; vel iam patriae vidisse per i Culmen agi ; stragemque deum ! nam cetera

Foeders infands, adulteria non connubia. MAS. Ita patlim Poetae. vid. Ouid. Ep.11. 117. x1.103. Lucan.viii.90. Senec.Oedip.644. Stat. x1. Theb. 91. & Heins. & Barth. Claudian, I. de Rapt. 40. BURM.

v. 174. Inter medias] Pro media inter has, notat autem palama in publico. sic Virgil, x1. 237.

Sedes in mediis, & maximus

acuo, Et primus sceptris, band laeta fronte, Latinus.

Inf. 1v. 531. 740. v. 553. Horat. III. od. xxvII. medias fraudes palluis, & noster infr. 277. medios metus & millies alii. ita Graeci Iv price of . Apollon. 1. 464. "Auda evi pécesses réev véev. sic & Homerus Iliad. A. 212. & pailim Graeci poetae. Burm.

v. 174. In imagine] Pro sub, mutata in Dryopes figuram, Ouid. I. Amor. x. 4.

Callidus in falsa lusit adulter aue.

Infr. lib. Iv. 391. lamque refetta Ioui paullatim in imagine prisca Ibat. BURN.

v. 176. Fortuna dediffes] Sic Carr. liber : recte. dediffer. Bon. ex. & al. compara Ouid. 111. Trist. el. 10. HARLI

v. 179. Culmen agi. stragemque Mallet ergo fulmen & stragem deum] Sic quoque ex. Bon. tum Carrion in priore ed. qui deos intelligit penates, & Zinzerl. qui seris restabat; nam reliqua

culmen agi per ignes interpre per hypallagen, pro, igne per culmina. Idem vero & sius reiiciunt lect. cod. Car quam hic in posteriore ed. pr fulmen agi. Heinsius con fequi, aut altum patrice &c. dem subscribo Burmanni inte tationi & emendationi. HAR I tricatifimus fenfus, nec hypi illa, quam Zinzerlingus fi placet. Verosimilius vero videtur, optare mulierem, v tria potius fulmine pereat, Diis euertatur, quam vt fe virorum expellantur vxores: lemnis enim in rebus despe haec imprecatio, tam fibi, domibus & patriae, inaudit ro locutio, culmen agi per i quare mendum latere in Voce puto, quae & mox vi. 182. titur. cum vero illa a librarii quando commutetur cum a vt apud Ouid. 111. Trift. 1V Saeuum praelustri fulmen a

ce venit. MSS. plerique codices igne bent, hie quoque similiter catum reor, & legerem,

Vel iam patrice vidiffe p ces (vel sede

Fulmen agi, stragemque D nam cetera bel Perpetimur.

rum agi per patriae moenia (dificia, quae fola calamitas

280 Perpetimur, mene ille nouis, me destinat amens Seruitiis? wrbem aut fugiens natosqué relinquam!

mala perpetiebantur, quia licet mariti victores effent, captiuso in earum locum fuccedebant, & ipfae captiukatis mala; feruituti Thracicarum mulierum destinatae, aut fugae, perpetiebantur, vr fere apud Ouidium Ep. vitt. II. quefitur Hermione,

Quid granius capsa Lacedaemone ferua suliffem, Si raperes Graias barbara surba nurus?

Agere vero fulmen elle vlitatillimum, confr. ex i is quae notavimus adOuid.zii.Amor.iii. 30. fic & tonierus agere Stat. 1. Theb. 258. agere tela & fimilia, de quibus ad Vellei. Paterc. 31, 80. Lucanus lib. vr. 134. ex MSS. pluribus, & nimbus agens tot tela peribat, vbi vulgo, nimbusque ferens, agere feintillas Lucret. 11. 674. agere gladium Val. Max. lib. 111. cap. 11. 2. Vibius Sequest. de Flumin, in Acis. ex cuius ripis Polyphemus foza in Vlinem egisse dicitur. vbi male Munckerus corrigit, iecisse, sic actus pro ictu MSS, apud Lucan, 111. 469. [vbi Oudendorp, i&u. sed Burm. edu defendit.]

At saxum quoties ingenti verbe-

· Excusisur.

Noster hoc verbo infra etiam IV.
III. vrens ostendit eo, quasi tormento emittatur aliquid, notari:
dicit enim sorquet agens. Seragem
vero deum, capio actiue, quam
Dii inferunt, vt & Barthius videtur intellezise ad Stat. II. Silu.
VI. 66. eodem modo vt apud
Pomp. Mel. II. 7. Romano clades,
quam ipsi intulerunt Carthaginiensibus. vbi vide Vossum, Fra-

terna caedes Virg. Iv. 21, quam frater admilit, ve rede Seruius. & fimilia passim obuia, sic & Graecos reciprocis his locutionibus bifariam vios docet Perizon, ad Aelian. 11. 25. vbi irra Falipau dicitur, quam illi Persis intulerunt. de ira apud Lucam xx1. 25. evvozi itvev, funt angustize, quibus gentes premunt ludaeos. vid. & Stolberg. ad Soph. Aiac. verf. 1336. Deorum strages ergo est divina, maior, quae enitari nequit, vt lib. VIII. 336. praelia diuum, tempellatem maximam vocat. & iram deorum fupr. 1. 682. & Virg. 111. Aeneid. 59. monstra Deum, id est, prodigia a Diis immissa. hoc vero exigunt sequentia, quia enim iam passae erant extrema quae ab hominibus inferri posfunt, mala, diuinam patriae vim & stragem imprecantur, sic Gell. lib. 1x. cap. 11. de pugna Valerii & Galli, atque ibi vis quaedam divina fir. ita Sophocl. Antig. 427. Belev vocev dixit & ita to Belev Medici vocare solent illud, quod morbis originem dat & fere humana arte impenetrabile & infuperabile est, vnde & Ispi ves 🚱 & plura alia. & ita mox, facer gemitus Veneris. Vide an huc facere possint illa, quae ad Vellei. 11. 31. notauimus. Barth. xx111. Adu. 21, vult, deos hic notare bona nostra, opes & diuitias, aeque ac Fortunae folent. vellem probaffet. Bunm.

v. 181. Vrbem vt fugient] Pro nut Carrion ex suo codice emendauerat, vt. Ridicule. Duplici enim argumento Lemniades instigat Venus, aut quo illis seruiendum sit, aut sugiendum. Non P c Non prius ense manus, raptoque armabir igne?

Dumque filent, ducuntque nous cum conic

Magnum aliquid spirabit amor? tunc ignea (

185 Lumina, praecipites excussit ab vbere nator Ilicet adrectae mentes, euictaque matrum Corda sacer Veneris gemitus rapit. aequ

Pro

dubitaui ergo veterem lectionem reponere. Voss. Rece Carrionis liber, vs fugicus, quod indignantis est. sic apud Nasonem Metam. Vst. 40.

Ve per me soopes sine me det lin-

Heins. fugiam cod. tunc aus retinendum effet: num vero aus pro an dici possit, disputat Schwarz ad Plinii Panegyr. cap. 84. p.432. HARL.

v. 182. Rapsoque armabimus igne! Armabimur opinor Valerium dedise nobis, qualium is Graecismorum est plenus. insta de Hypfipyle, vs. 249. Illa pias armasa manas. proximo versu pro, Dumque silent, etiam malebam, Dumque licet, vel, Dumque iacent, vt Hypermnestra apud Nasonem,

Quin age, dunque incent, fortes imitare forores, Credibile est caesos amnibus esse viros.

HEINS.

v.184. Sperabit] Sperabit, audebit. Bulaeus. Spirabit Coki Cod. Burm. Spirabit cotrect, in ex. Bon. quod placuit Maserio. Harl.

v. 185. Praecipises excuffis] Capite in terram proiiciens. vid. ad Phaedr. v. fab. 7. Bunn,

v. 186. Mic arrestae] Ad spectaculum. sed legendum ilicet, ex antiquo codice, pre tim. Virgil. H. Aen. 758. ignis edax summa ad fastigia pli Voluitur. Prus. In Vul male legitur, ille arrectae, ilicet arrettae. Ita matris in tem reiicientis impietas & ve rum improbitas Lemniacarum tientiam expugnauit, vt fub tatis praetextu, reduces viro os excipientes interfecerint; autem ilices (pro quo in vul male legitur, illic) despera fignum. Virgilius. Ilices obras Terentius Phoemic numero. Hoc nibil est Phaedria, ilicet, conterimus operam frustra?vbi natus; sic, inquit, de canfilio dices dimittebantur, Suprema ba cum praeco pronuntiasset, Il boc oft, ire licet. CARRION. lie abrellae noster codex. ificet dus iam edidit. Burm.

v. 186. Enistaque massum (da] Id est, vt recte Pius, ex gnata, superata, expulsa piet nam persuasae feminae a Vei imperum iniectum sequi, vid hoc verbo Barth. ad Stat. Theb. 558. Gronou. ad Sat. \$40. & Graeu. ad Cicer

Prospiciunt, simulantque choros, festa

Fronde tegunt; laetaeque viris venientibus adfunt.

lamque domos mensasque petunt; discumbitur altis

Porticibus: sua cuique furens festinaque coniux Adiacet, inferni qualis sub nocte barathri Adcubat attonitum Phlegyan & Thesea iuxta Tisiphone, saeuasque dapes & pocula libat. (Tormenti genus) & nigris amplectitur hydris.

Ipla

. Ita mox *villas* vf. 214. di-

8. Delubraque festa Fronw] Virg. 11. Aenoid. 248. delubra deum miseri , qui-

bus vitimus effet per wrbem.

ON. t. Sua cuique furens festimiunx Adiaces] Festinaque hum videtur. quod tertius us confirmat & Regius, vel que. HEINS. Minime fetandum. nullas enim moebant mulieres, sed per facinus festinabant. ad nec cum Marklando in ritica p. 19. corrigendum laque: exemplum enim e Thyest. 1. V. 43. infefta huc non quadrat. HARL. . Sub nocte barathri] Vet. erri; erat proprie lecus , in quem sontes praeciur; vt apud Lacedaemo-Caeadam; haec vero pul-

est comparatio, vbi illud

ano fonte huc derivatum

, lib. v1. 605. & 617. fq.

Poetae imitatione Graecorum (vid. Orph. Arg. 965.) vocare folent Tartara. Claudian, I. de Rapt. 37.

Iam quaecumque lasent ferali monstra baratbro.

ties, festa velamus fronde voi consule plenas bonae frugis Parrhasii notas, & Barth. Stat. 1. Theb.85. Tarsarei Regina barathri. vid. fupr. ad verf. 86. & hie Weitzium. Ridicule Isidorum Beresbrum, quali Veresrum di-Rum, tradere, notauit Vossius in Etymolog, quod tamen nuper placuit doctiffimo Hearnio in praefatione ad Guilielmi Neubrigensis Historiam. Burm.

v. 193. Phlegyan] Erat Phle-' gyas Martis filius, Ixionis pater, a quo & Phlegyae populi infulani Thessalize cognominati sunt; qui cum sacritegi deos & homines spernerent, immisso a Nepruno diluuio submersi fuerunt. CARRION.

v. 195. Tormenti genus] Haec parenthesi includenda. ipsum illum accubitum & amplexum Tisiphones genus esse tormenti, nec inferius aliis, quibus Ixion, Sy-Heyne] CARRION. Ita siphus & reliqui excruciantur, inIpla Venus quassans vndantem turbine pir Adglomerat tenebras, pugnaeque adcinc mentem

Pesilit in Lemnon. nimbisque & luce frag Prosequitur polus, & tonitru pater auget he 200 Inde nouam pauidas vocem furibunda per Congeminat: qua primus Athos, & pont ingens

dicat. imitatur vero, vt notauit Weitzius, Virg. vIII. Aen. 486. Componens manibusque manus,

atque oribus ora, (Tormenti genus) Sc. Sic Silius IV. 41.

Solandique genus, laesis oslensas
ad vrbem

Per campos superesse viam. Bunn.

v. 195. Ampletitur Hydris] V. Virgilius VI. 571. fq.

v. 196. Turbine pontum] Ponsum Carrion ex suo codice reponit. infeliciter, sic, vt nihil magis. fupra vs. 105. de Venere habuimus, pinumque sonantem. Vide adnotata ad Silium lib. xIV. 304. HEINS. Fraudi librario & Carrioni fuit undans epitheton, quod Ponto recius quam faci conuenire credebant, sed ita undans Actna Virgil. I. Georg. 472. vbi vide Comment. & Maronem exprimens Obseq. de prodigiis cap. LXXXI. Mons Actna ignibus abundanit. vbi vide Scheff. & Oudendorpii nostri notas, sic etiam de fumo & flamma undare Poetis viitatum effe. docet Heinf. ad Sil. v11. 355.

v. 197. Trementem Defilit in Lemnon] Frementem correverat Heinfius in ora codicis: non incongrue, fi ad mulieres Lemnias referatur. sed vulgatam explicare

commode licet, quod presenting en millientis tremuerit fic enim fere femper Poet tron. cap. Cxxiv. fentidess &c. vbi vide adnotate alia de caussa tremere dici dimus supr. vs. 78. Burm.

v. 198. Nimbisque] Nim tiones antiquae, & Cod membris nofter codex. Bart Stat. v. Theb. 100. volebs bis quam & luce fragofa P tur. fed non video quid e versum facere scabriorem quitur vero honoris causta 504. tonitru vero bonorum qui indicium erat fauenti sic Apollinem Amphiatao tem inducit Stat. v11. The

Ille esiam clypeum galean cendis ban

Sidere.

De voce bonorus vid. Ba
Stat. Iv. Theb. 624. & H
Vellei. Paterc. 11. cap. 116.

v.200. Per auras] Sic vet Catrion. & alii, item ex. B lius vero vulgatum, aures. Auras codex noster. con hase funt cum aduentu I nes in vrbem Thebas apud Theb. 114. & seqq. & cur vii. 510. quod iam mont serius. Burm.

v. 201. Qua] Quas codes Burm. v. ad verf. 120. HA

Thraca palus, pariterque toris exhorruit omnis Mater, & adstricto riguerunt vbere nati. Adcelerat Pauor, & Geticis Discordia demens E stabulis, hirtaeque genis pallentibus Irac, Et Dolus, & Rabies, & Leti maior imago Visa, truces exserta manus; vt prima vocatu Intonuit, fignumque dedit Mauortia coniux. Hic aliud Venus & multo magis ipsa tremendum

210

03. Es adstricto riguerunt ati] l'bera nato codices praeter primum Vaticaqui, *obera nati*. paullo an-185. excussis ab vbere na-Vihil igitur mutandum te-Heins. *Vbera nato* etiam perimus in feripto codice. gere vero est arte amplecti. o. 1. 282. mater ergo expar artius adstringit natum, & torrore eius vbera rigent, escunt. Burm.

04. Pauor, &c.] Totum hic

terribilis satellitium egreter describit, in quo veretae luxuriare faepe folent, nerico fonte riuos ducenomerus enim Hiad. A 440. 19. Martis equos 468ev & facit, vid. & Heñod. Scut. 95. Stat. 111. Theb. 424. m facit Armigerum Martis. lib. v11. 47. 108. & 127. l. Iv. 327. Claudian. 11. kil. 372. Conf. Olyb. 77. um III. 89. quae inter fe e volupe erit Poeticae elestudioso. Discordiam etiam Stat. v. Theb.74. Burm. 5. Atracque genis pallenti-

Pium legiste, birtaeque,

, quia explicat, incompo-

pridas, non male, si aucto-

3. Omnis Maser] Vid. lib. ritatem antiquissimi sui codicis secutus effet. & confundi illas voces vidimus ad Ouid. 111. Met. 64. BURM. Hirtaeque eleganter & probe ed. Bon. & rescripsi pro vulgato, arraeque. HARL.

> v. 207. Vocatu] Rarior vox, fed Virgil. lib. x11. Aen. 95.

Numquam frustraza vocatus Hasta mees.

Sic mandasus Suet. Caef.7. &c. vid. ad Ouid. 111. Ep. 107. & IV. Met. 566. vacaru codex noster. Burm.

Manortia coniunx] v. 208. Quaerunt eruditi interpretes, quaenam fit Valerio, coniuna Mavortia. Nec Netienen, [de qua vide A.Gell. N. A.x 111. cap. 22. H.] pec Bellonam, [quam intelligit Carrion. HARL.] quod illi volunt, sed Venerem intelligi certum est, de qua agere Valerium ex praecedentibus liquido apparet. HEINS. Rece Heinfius, & ita iam ante cum Pius exposuit. vt enim omnia fere vocabula legitimae coniunctionis, ad vetitam legibus referunt, & nuprias, coningium, &c. ip fa stupra & adulteria vocant, ita coniux hic est adulterio cognita, vid. egregie haec illustrantem Broukhus.ad Tibull. 141. Eleg. 11.4. BURM.

v. 209. Hic alind Venus | Virg. carmen expressit, qui 11. Aeneid. 199. ita canit.

Hie

210 Orla nesas, gemitus fingit, vocesque cade Inrupitque domos: & fingultantia gestar Ora manu, taboque sinus persusa recent Adrectasque comas: Meritos en prima re Vlta toros: premit ecce dies. tum vorbere In thalamos agit, & cunctantibus inuenit

Hic aliud maius miseris muleo- eta bene tuetur Drakenb que tremendum Obiicitur magis, atque improuida pestora turbat.

Et illud quod sequitur, Vnde ego sot scelerum facies? ex Virgilii Aeneidos v1. 560. desumtum videri posit, Quae scelerum facies ovirgo effare? adeo diligens eius, qui viuidum quoddam Poetae omnibus numeris abfoluti exemplar repraesentauit, imitator fuit. CAR-RION.

v. 211. Irrupitque] Irrumpitque editio [Bonon. &] Maserii, melioris aeni scriptores malunt dicere, irrampere in domos. fed lustinus 11. II. castra irrumpunt, & alii.

v. 211. Singultantia ora] Caput recens abscisum, hians & tremens, Stat. VIII. Theb. 752. vbi vid. Barth. & eius Schol. Ouid.v. Met. 135. fingultantem animam dixit, & Sil. 11. 362. & x1v.551. & plenum fingultibus os Quid. vi. Met. 509. BURM.

v. 213. Arrectasque comas] Vel habens, vel perfusa, ve crines haberet cruentatos ad maiorem sceleris patrati imaginem. Ptus. An de ipsa Venere furibunda, an de capite quod gestabat, intelligendum fit, dubium videtur. ego malim cum Pio de Venere. hic enim furentis habitus. Sil. 11. 668. Squalentemque erecta comam. vbi Heinfius arretta malebat. sed ere- referens: tum faeua pare

Stat. 11. Theb. 505.

Hic fera quona Pallentes erecta genas, que tabo

Lumina, &c. Sinus & comas perfusa t nus irrumpit. finus vero: stes. vid. supra vers. 104. Abrepsasque cod. HARL.

v. 214. *Verbere vi&as*] codex Carrionis. sed v scripturam merito tuetur vius Obseruat. lib. Iv. c pollet & adactas rescribi. venit enfes, etiam malo, HEINS. *Victas* legendum dimus supra vers. 126. n wir mouendum, quod mag rem & vires deae exprim enfes, qui deeffe ad feely bantur, subito inuenit. gendi vero maritorum en in thalamis, vbi dorn erant politi. inuenimus en via, in quae incidimus, mus aliunde parata. Ou Ep. 127. Attulimus flamm bic innenimus illas, infra i inuenis Ochum. & alibi. Inuenis orationem pimis tam & obscuram reddere, obseruat Herelius meus i stola critica p. 69. & bene dat: inferit, apteque lauc tium Theb. v. 230. apud Hypúpyle idem nefas ex Vnde ego tot scelerum facies, tot fata iacentum Exsequar? heu vatem monstris quibus intulit ordo!

Quae se aperit series! o qui me vera canentem Sistat, & hac nostras exsoluat imagine noctes! 220 Innadunt aditus, & quondam cara suorum

Cor-

voninge fuso Adstisit, impellisque minis, asque inseris ensem. HARL.

v. 216. Vnde ego tos] Poetae res magnas & horrendas narraturi, earum recordatione a narratione deterrentur, & huiusmodi exclamationes praemittunt; Sie Mato Troiae excidium descriptuzus, lib. 11. 361.

Quis cladem illius notiis? quis funera fando Explices? aus possis lacbrymis dequare dolorem? CARRION.

V.1218. Quae se aperit series]
Vetus cod. Quae se aperit facies; sed male, vt mibi quidem videtur, vt & illud, quod supra inveteri codice legitur, meritas en prima reuertor. GARR. Praecessit facies scelerum, quod ibi retum est, & irerum occurrit lib. VIII. 312. sed hic series praestat, cui ordo respondet. se Ouid. xv. Met. 152. seriemque evoluere fasi. Lucan. vi. 611.

At simul a prima descendit origine mundi

Caussurm scries.
Sil. 111.630. Dum pandit scriem venturi Iupiter aeui. Claudian. 1. de Rapt. 51. Quae scriem fatorum pollice ducuns. Hinc ipsum saturum dessinitur, scripiterna quaedam Windeclinabilis scries rerum & catena, a Chrysippo apud Gell. VI. 2. de ordine vid. ad lib. IV. 449.

BURM. Mon me dirs canentem, melius est in cod. HARL.

v. 219. Siftas] Ad compositam mentem reducat. vt ita confissere, de quo ad Petron. cap. x.vvi. exfoluse vero nostes imagine, est liberet mentem, ne in somniis imago illa scelerum animo obuersetur. lib. xii. 362.

At non inde dies, noque magnis afpera curis Non Minyas tanta caeforum ab imagine foluis.

Imitatur vero Virgil. II. Georg. 488. O qui me gelidii in vallibus Haemi Siffat, vu notauit ibi Cerda, & hic Pius, qui tamen noctes explicat lucubrationes & studia Poetae, quae a cogitatione hac liberentur. dubito an rece: imago enim est somnium, quod nocte obuenit. vu nocturna imago Ouidi III. Am. v. 31. & Flor. Iv. 2. & passim aliis. Sil. III. 210.

Promissa evoluit sommi, noctem-

Vbi vide commentatores. Burm. Imagine vocas. h. e. exculabit me a neceffitate narrandi hoc crudele facinus, legit atque interpretatur Markland ad Stat. Silu. 111. 5. 28. p. 176. & parum abeft, quin accedam ingeniofae huic emendationi. Harl.

V. 221.

Corpora: pars, vt erant, dapibus vinoqu poros;

Pars conferre manus etiam, magnisque p Cum facibus; quosdam infomnes & tuentes.

Sed tentare fugam, prohibetque capessere 225 Arma metus. adeo ingentes inimica vide Diua dabat; notaque fonat vox coniuge

V. 221. Pars, of erant | Pars hic pro partim ponitur, vt apud Liuium xxxvi. 24. Actoli, pars fopiti affecta labore ac vigiliis corpora ex somno moliebantur, pars vigilantes adbuc ad strepitum pugnantium in tenebris current. vid. infra 414. Burm.

v. 222. Magnisque paratae Cum facibus | Magnosque parate, Icripti nostri. Puto,

· Pars conferre manus etiam magnisque paratos Cum facibus.

Ita cum superioribus haec cohaeferint. HEINS. Intrication ordo verborum. & túrbat illa copula que post magnis. si vero paratos legas, de maritis capiendum, qui fubito se armant facibus raptis. sed vade illae faces maritis, nist vxoribus furentibus ereptas fingimus. quare rectius vxores facibus magnis, furialem in modum, armatas intelligam; ordinem aurem hunc faciam, inuadunt &c. partim foporos, partim conferre manus (sc. audentes, conantes) & quosdam (fc. inuadunt) paratae cum facibus infomnes & tuentes cuncta. fed Vt verum fatear, durior ille verbi defectus, quare ex vestigiis scriptorum, qui *parațe* habent, malim,

Pars conferre manus e ptisque par

Cum facibus. Mognae enim illae faces : cet. magnus veto & rap funduntur etiam apud Or Met. 695, rapsae foror O vbi alii magnas, eligat les velit. ego mihi non sa Burm, forfan paratae lo bere potest, ita vt trat verborum in hunc ordine gatur, pars paratae, h.e. lae f. partim paratae cum facibus, & etiam ad man ferendas paratae inuadu dam infomnes&c. confer paratae est graecimus, au ne seruato, legi poterit ve, ita: nonnullae paratae nus conferendas, nonnu gnis facibus paratae is quosdam &c. modo tolla

V. 224. Tentare fugam ftro codice, captare erat margine, tentare. BURM.

punctionem post facibus.

v. 226. Notaque fonat a iuge maior] Sil. 111. 700. At major note iam vox p

in auras. De voce ingens egimus sur 104. BURM.

Tantum oculos pressero metu; velut agmina cernant

Eumenidum, ferrumue super Bellona coruscet. Hoc soror, hoc coniux, propiorque hoc nata parensque

230 Saeua valet: prensosque toris mactatque trahitque

Femi-

v. 227. Oculos pressere mesu] Ita vet, cod, alii omnes, ecules preffere viri. est premere oculos idem hie quod claudere; ita, inquit, nimio timore perculfi oculos claudebant, vt nec faeminarum numerum nec formam animaduerterent. CARRION. Cartion ex fuis membranis, pressere metu. sed mesus paullo ante praecesserat, forte, Tansum oculos pressere suos. MEINE. Illud meen hic rolerari minime potest, sed potius viri: quod si non placeat, aliud tentandum: & quie metus facpe a Librariis politum pro manus (vide Sup. 1. 308.) hic quoque legerem , tantum oculos preffere manu. sic oculas premere dextra, vel manu faepe occurrit, cum a cognatis morientibus clauduntur, hic ipli rem videntes desperatam, & vim, cui resisti nequibat, manum oculis opponebant, quod viitatum etiam in subita vi, cum gladii & arma intentantur; quae rectis oculis adipicere non audent, sed quasi munimentum fronti manum praeducunt. ita fingit Ouidius Tellurem ad Phaetontis incendium vultus exculifie, & manum fronci oppofuiffel 1. Met. 276. ld. x11. 385. Es iaculum torfi ; quod cum vi-

tare nequires,
Opposuit dextram passurae vulnera fronti.

Apud Petronium cap. CXXXII.

Encolpius, cum se conspui & verbera sibi intentari videt, oppono ego, inquit, manus oculis meis. in cod. vero nostro erat, pressigne, pro sansam, Heinsius etiam coniecerat, standem. BURM. viri ex. Bon, verum, & de industria mulieribus oppositum esse videtut. HARL.

v. 227. Agmina Europaidam] Ideft, multas. Et ita sacpe Poetae, licet tres sint tantum Furiae, vel propter impetum, aut serpentum turbam, qua cinstae, vr Servius; vel propter iras, vr Cerda ad Virg. vr. Aeneid. 572. Burm.

v. 230. Pressoque thoris] Scribatur, prenseque cum Carrionis sibro & primo Vaticano, atque Oxoniensi, pro vulgato pressoque. pro mastas, forte agitaque, vel iastasque. Heins. In codicis nostri margine erat, pssque, id est prenseque. ego, si codices fauerent, mallem, prenseque comis mastasque, trabisque. vt supra vers. 26.

Prensum ipse comis Nepsunus in alsum

Abstulit.

Ouid. 1x. Met. 117.

Prensam ipsis dea saeus capillis Traxis.

Vide plura ad Ouid, 11. Met. 476. matins autem srabisque est viseer metreger. Bunm.

Q

v. 231.

Femineum genus, inmanes quos sternere Be Nec Geticae potuere manus, aut aequoris ir It cruor in thalamis, & anhela in pectore fum Vulnera; seque toris misero luctamine trunc

Deuoluunt: diras aliae ad fastigia taedas

v. 221. Quos sternere Bessi Sic quitur de vulnere sanguis. Papinius v. Theb. 305. Et Vicgilius lib. 11. Aeneid. 190.

- Captique dolis lacbrymisque coacti,

Quos neque Tydides, nec Lariffaeus Achilles,

Non anni domuere decem, non mille carinae. Sunt autem Besti populi ad Hae-

mum montem, qui ob latrocinia Strabonem latrones vocantur. vide lib. vrt. & Solinum cap. xv. de his Ouidius lib. Iv. Trift. I. v. I.

Vinere quam miserum est inter Bestosque Getasque. adde Ouid. CARRION. Trift. 10. 4. HARL.

v. 233. His cruor] Hic ex. Bon. fed corr. ab antiqua manu bis. in eodem ex. recte legitur anbele. bis defendit Carrion. male, HARL. It cruor repone, quod Sabellico etiam in mentem venisse serus deprehendi. anbelo etiam pettore maluerim, quam anbela vuluera, quomodo & Columbus. Is cruor; quomodo lib. vt. 723. largusque cadentum It cruor. Quod perperam inmutauit Carrion, apud Mazonem Aeneidos IX. 433. pulcrosque per artus It cruor. Silius lib. VI. 204. per candida membra It fumans cruor. lib. x1. 395. idem,

Paruula nos arcu puerili spicula sensim

Fundimus, is nullus nostro de vulnere sanguis. Sic scribe. Vulgati, & nullus. Virgiliana illa respexit, nostro se-

nus lib. v11. 176.

Ire per Offaeam rapidus Bo da sanguis.

L

Pro fumant forte etiam, span legendum; vt Virgil. de Dide Aen. IV. 664. enfemque er Spumantem. saepe hae duae ve in MSS. confu!ae. v. ad Ouid Metam. 324. inf. lib. IV. HEINS. Hie noster codex. se verum. Ire frequens nostro i tae. vt supra vs. 111. vidimus. de inf. 348. III. 277. iv. fic & apud Stat. x1. Theb. scribendum puto,

Exfultat, fratris credens l ire cruorem.

Vulgo, effe. fed MSS. ille. at in pectore edidit. Maserius, Bu

v. 234. Seque toris misero etamine trunci Denoluunt] Scril dum videtur, fero luctamine. accepta iam videlicet lethalia nera, simile mendum erasum o que infra vers. 294. & libro: vers. 249. 272. atque ita & l VI. verf. \$10. fors feribendu Inter equos saeuam sero la

Congeriem. HEINS. v. ad L. v. 234. Trunci] Corpora ca bus ampuratis. Virg. 11. Acr 557.

mine versaut

Iacet ingens litore tra Auulsumque bumeris capus Vid. Barth. ad Stat. v. Theb. BURM.

Digitized by Google

Iniiciunt, adduntque domos: pars ignibus atris Effugiunt propere; fed dura in limine coniux Oblidet, & viso repetunt incendia ferro. Ast aliae Thressas labem caussamque suroris

240

v. 236. Adduntque domos] Malit Maferius legere, obduntque domes, ait enim, fenits eft, quaedam domos occludunt, quaedam oblident, deceptus opinor interpunctionibus. at ego cum id, quod in omnibus legitur, sensum nihilo deteriorem, imo non paullo meliorem efficiat, nihil muto. vult enim dicere, quasdam ignem in domos coniecisse & domorum partes conuellisse, interea vero viros domo fefe proruentes, vxores, quae limen obsidebant, offendisse: ita in vet. cod. meo di-Sincta funt. nec quicquam difficultatis habent, vet. cod. iniciunt, alii initciunt. CARRION. Diu elt, quod scribendum vidi, addantque domo. obduntque domos minus bene Maserius, apud Silium de Poenis Falernum montem populantibus libro v11. 161.

Addunt frugiferis inimica incendia ramis.

Noster, lib. v1. 181. quibus se fuga mentibus addat. & lib. 1. 825.

Te puer, & visu pallentem morte parentum

Diripiunt adduntque tuis.

Hoc est addunt morsuis', non rethe cepit Bapt. Pius. mox pro dura coniunx rectius Carrionis liber, dira, sed praecesserat. Heins. Sed cui domo, si addunque domo legendum sit? praeterea quis sensus erit rose ignibus arris? nam, effugere ignibus dici posse non putu. nisi peculiare hoc Valerio velimus esse loquendi genus, vt effugicudum a vilisate verberam

dixit Petron. cap. CXVIII. & hoc fensisse puro Heinstum, qui codici suo adscripserat, ignibus assi, vel igne substi aufugiunt, vel diffugiunt. Editiones vero Maserii, suntae & aliae post asris distinguunt, ac si absolutus esset sensus, ac ca che, vt pute, segendumque, Abdunsque domos pars ignibus

atris. Id est, fumo & caligine involuent. vt vix conspicuae fint, quod fieri sclet initio incendii, antequam clara reluxit flamma. addere & abdere passim confusa docebit industria Cl. Drakenb. ad Sil. vr. 394. effugiuns hic est tentant effugere. moliuntur egretium; reliqua, fed dira in limine coniux obsidet, in parenthesi dica. Pius, addunt domos, explicat, ad cladem addunt: exurunt insuper penates. Burm. Cod. obduntque domos: p. i. actà Effug. atque hanc veram effe le-Rionem, nec post acti incidendum iudico. effugiuns vero idem eft, ac effugere volunt. HARL.

v. 237. Sed dura) Vet. cod. dira quod magis placet. est enim dirum deorum ira immissum, vtait
Varro, vnde etiam Cic. Tuscul.
ib. III. diritas protulit; vt siqua
iniesta casu diritas foret. Carcion.
Dura forte magis placere possit,
quia dirae faces modo praecedunt.
& sollemnis fere harum vocum
confusio. in codice Coki erat, praperes Est dura. Bur M. vide ad I. 718.
& dura, quod etiam est in ex. Bon.
resitui. HARL.

v. 239. Labem] Virgil.11. Aen. vers. 97. Hinc mibi prima mali labes, Diripiunt, mixti gemitus, clamorque precam Barbarus, ignotaeque inplebant aethera voc Sed tibi nunc quae digna tuis ingentibus au Ora feram, decus & patriae laus vna ruent Hypfipyle? non vlla meo te carmine dictan Abstulerint, durent Latiis modo secula fasti

& imitatus Iustinus lib. xvII. I. Haec illi prima mali labes. boc inisium impendentis ruinae fuit. furoris edidit Carrion, cum antiquiores editiones, [ita quoque Bon.] furorum habeant. & ita Stat. v. Theb. 297. nosturnos furores vocat. Burm. labem h. e. vitium & malum, quod adfligebat domos Thracum, & ruinam minitabatur. v. Heins. & Drakenb. ad Sil. Ital. VIII. 21. HARL.

v. 243. Ora [cram] Forte, orfa feram. fic dicta ferere IV. 330. HEINS. Ora ferre viitata noilro locutio. vid. lib. 1. 806. IV. 19. 241. v. 418. & aliis. sed pro externo habitu, quo quis se exhibet alteri videndum, certe ora ferere nullo fensu dicitur, nec orsa serere eodem iure dici ac ditta putem. praesertim cum orfa & aufa, quod praecedit, fere idem Ausa autem ante Virgilium quis dixerit, quaeri ait Servius ad x 11. Aeneid. 351. nec in prosa posse dici ad 11. Aen. 535. notat. vulgatam ergo seruare tutius est. ora explicat Pius laudes eloquentia plenas, posset etiam legi,

Sed sibi nunc quo digna tuis ingentibus aufis

Ore feram.
Quo ore, vt magno ore Oud. 1.
Art. :06.

Es magno nobis ore fonandus eris. Sic IV. ex Pont, xVI. 5. magni Rabirius oris. & millia talia apud Ouidium & alios. vid. Paffel Prop. 11. x. p. 287. & 111. p. 415. digna ferre, est dicen nere. vt apud Virg. 11. Act 161. si vera feram. vbi Ser pro dican. & ita dista, verba, ces ferre. de quo ad lib. Iv. digna absolute, vt supra versu & apud Virg. v1. Acn. 662. sho digna locusi. & Ecl. 1x. 3

Nam neque adbuc Varo vide dicere Cinna

Digna, Burm. ora ferano, HARL. v. 244. Hypfipyle] Eadem narrat Apollonius lib. I. Pi nuc Pirkie air ouidem. Arro

narrat Apollonius lib. I. Prus Pithiis ait quidem, Argo tas in Lemnon appulfos fuife non ante quam aureo vellere titi a Colchis redirent, quod ve dictum esse annotauir enus Sliastes; non enim in reditu, in prosectione ad Colchos in I niacas inciderunt, vt Orph Rhodius, Flaccus, & Ouicanunt, CARRION.

v. 245. Durent Latiis mode cula fastis] Fatis, si quid vi nam nihil haec historia ad si aut annales Romanos. Silius Xvi. 130. ad Masinistam, ex optimorum codicum,

Hic tibi regna dabis regnis
iora paternis

Ignis, & adiunget Latiis tud mina fatis. Vbi pari modo peccatne in vu

tis libris. HRINS. Nihil viccur moueri debeant Fasti, se

Iliacique lares, tantique palatia regni.
Inruerant actae pariter nataeque nurusque;
Totaque iam sparsis exarserat insula monstris:
Illa pias armata manus, Fuge protinus vrbem
250

sit apertissimus, Hypsipyles & laudem perpetuam fore, do Romanum imperium & nnales, quibus etiam noalerii Flacci acternitati conitur, durent. fi enim Poero, Flaccus, & alii secure possunt, stante Romano o, eius fastis etiam Argoa nostri vatis celebrabuntur. ultum hinc abit Pii intero tu celebrata meo carviues, dum imperium Ron & Latina Lingua florebit, asti Romani legentur & suint , tu , a Latino Flacco Lingua aeternitate donata, aberis, ita Sidon, Apoll,

y. 112. Latiis funt condita faftis la ducum.

. Conf. Prob. 278. Longarperni ducent in ficula farula vero pro longissimo temposuit, vt Claud, Bell. Ger.

ident properatis fecula metis, Seren. 55. Tibi fecula deraianum, Ouid,v. Trilk,175, SS.

nique nulla mibi captantur fecula

punder e sollere noster 1. 99.
punder e servis Iv. 559. ire in
Claudian. cenf. Mall. 115.
lerth. v. Ad. 12. nen ergo
pyles fabula fastis Romania
benda debet intelligi, fed
ii, Poetae egregii & dosti,
ius laudes cecinit, momen

in fecula ibit per fastos Romanos. idem dicit Ouid. 1. Amor. xv.

Tityrus & Segetes, Aeneiaque arma legentur, Roma triumphati dum capus

orbis erit. Et ita passim alii Poetae sibi zeternitatem cum acterna vrbe vaticinati, pietati simul erga patriam, & suae gloriae satiafecere, votum de aeternitate vrbis & imperit aliud vidimus lib. 1. 560. nec etiam in Silii loco aliquid mutandum, sensus enim est, tua nomina, ve amici & focii regis, Fastis Romanis adscribentur, quibus foedus tecum initum consignabitur. praeterea idem sensus debet exire, fiue fatis, fiue fafis legas, cui ergo bono constantem codicum lectionem mutare? Burm.

v. 247. Irruerans] Instrucruns Maserius adnotat ex suis, & placeret, si nostri codices Maserianis adsentirentur. Helins. Irruerans, penultina breui, vt sulcans &c. apud Virgilium, ex. Bonon, margini vero adscriptum, alirruerans. quod Vossus propter seq. exarseras, probat. HABL.

v. 247. Nataeque nurusque] Fatua lectio, cum natae, & nurus eandem rem notent. scribe omnio no secundum Papinium nostrum, nupsaeque nurusque. & ita ipsa. lib. vii. 141.

Es foror asque omnes aliae masresque nurusque. neceffatia hace emendatio; error librariis natus ex fono fere pari Q 2 vociss Thraces habent; nostrum hoc facinus, ne cre, quis aucto

Iam fuge, iam dubiae donum rape menti

vocis, alfacque, &c. BARTH. Ad Stat.v. Theb. 200. Sed per noras intelligere licet virgines, & per nurus nuptas. nam dera cominus fupra vers. 238. matres iam notat, quae limina obsidebant, hic pariter, id est cum matribus, nuptae innuptaeque irruunt in domos. sic apud Ould. 1v. Fast. 295. tres quoque species difinguuntur.

Proceduns pariter macrety nacacquae nurusque.

Vt ibi legendum ex MSS. idem VI. Met. 39.

Si qua tibi nurus est, st qua est tibi silia.

Et ita alii. Burm. V.252. lam fuge, iam dubiae donum rape mensis, & ensem Tu potius miserae retine] Primo, vel inuitis membranis, scribo, Iamque fugam dubiae donum rape menzis, eleganti adpolitione, fic libro av. 362. infra v. 480. fq. Adeangur quae libro primo vers. 660. adnotamus, rapere fugam libro v. 272. etiam habemus. Cicero lib. III. de Orat. cap. 40. ad illud Veteris Poetae, l'ine Vlyffes, dum licer oculis postremum lumen radiatum rape. non dixit cape, non pete, baberes enim moram sperantis diutius effe se victurum; sed tapa boc verbum est ad id aptatum, quod ante dixerat, dum licet. V. Tennul. ad Frontin. lib. 1. cap. 1v. 5. 8. vbi ex Virgilio habet lib. 11. 619. eripe nate fugam. & ita apud Frontinum lib. III. cap. 1. 9. 2.

non adripere. Hern s. Negr loco medicum, sed inter aduocandum esse arbitro enim elegans festinantis & v tis patrem filiae oratio. ia est illico, fuge, & dum me dubitat, an imitati velim re & te occidere, an vero i vtere hoc temporis actici munere & beneficio cun I mese te eripe, respexit fim illa Horatii 111. od. v111. : na praesentis rope laceus Fuga vero non est donum : fed mora illa & tempus, q bitabat Hypfipyle. ita Qui de Inft. Orat. 6. temporis refutare. Ouid. v1. Trift. 1 Vtere temporibus, quoru

Anmian. Marc. xviii. 7. ..
nus inter rapienda momenta
lorum communium letissimu
rason belli imernecini. Rape
in hac re proprium, vid. &
ad Stat. x. 665. Heins. ad
Ep. xix. 74. & Drakenb. ac
569. sic Lucan. vii. 32.

Entremum tanti fructum retis amoris Vt in duobus codicibus p

gato caperesis inueni. Plin. n mundi cap. II. nibil bora sempore, sed rapiuns diebi nis munia. Buam.

nul. ad Frontin. lib. I. cap. IV. S.

8. vbi ex Virgilio habet lib. II. fer eece sene] Sic ex. Bo
619- eripe nate fugam. & ita apud
Frontinum lib. III. cap. I. S. 2.

ster eripere, vt potiores scripti, merem. HARL. Sabellicus

Tu potius miserae retine. tunc excipit artus,
Obnubitque caput, tacitumque ad conscia Bacchi
Templa rapit: primoque manus a limine tendens,

Exime

ifer ecce sene, legi posse puad praesentem, inquit, relatum referatur. Maserius et. cod. miferae retine, [quam am esse lectionem putauit ıs.] legit. Lugdunensis & ntoratenfis, miserande tene, im quodlibet corum fentenfacile praetulerim, qui vel ene, vel miserere sene, legencensent. CARRION, In Mana procusum officina miserae : vulgati plerique ante Carm', miserande tene. Florenluntarum, [quod vnice pro-Vostius.] Quomodo ex noprimus tertiusque Vaticanus Oxoniensi & Regio. Baptiius in nonnullis adseuerat ex-Quin potius miserande tene. llicus, mifer ecce tene ex conıra. Sed legendum ex veftiveteris scripturae, Tu porius r, ore, tene. fic apud Naso-Metam. III. 477. fabula ciffi, pro eo, quod vulgati ces constanter ampleduntur, refugis? remane. castigaui, fugis? oro, mane. cum in otis nonnullis exemplaribus enissem Quo fugis? o remane. er en retine, loh. Columbus. INS. Tu posõus miserate sene bat Barth, ad Seat. V. 35. fenlatis apro. ve iple potius miretur filiam, quam ve gracias agat pro officio, & enfem tet, ne victa furore scelus per-

ret. BURM.

. 253. Excipit] Amplestieur

serius interpretatur. sed an ita

pliciter capiatur nescio; cum

addi soleat, vinis vel amplexa excipere. sed excipimus cadentes, quos sustinemus. Ouid. II. Ep. 130. Ancillis excipieuda cado. x. Met. 186. Collapsos excipis arrus. xII. 423. Provinus Hylonome morientes excipis arrus. Senem ergo, & ad siliae sermones animo linquentem singere debemus a silia sustentatum. Burm.

v. 254. Obnubitque caput Antiquum fuit institutum, vt sacra diis facientes caput tegerent. Varro: Romano vitu sacrificium foeminae cum faciunt, capita velast. Ioan. Brodaeus lib.v. Miscell. cap. viii. Bulaeus. cansiis poetis ea saepe dicuntur, quae aliquid in continent vel inclusum habent. vesupra 1. 5. insta 11. 410. Tibull. 1. 7. 48. ibique Heyne, & Drakenbad Sil. Ital. III. 399. Harl.

v. 254. Tacitumque rapit] Non placet, cum mox tacita denuo fequatur. HEINS. Poffet &, tellumque, nam praecedit obnubit. telfus autem & tacitus pallim confunduntur. vid. Heinf. ad Ouid. I. Amor. 11. 6. saciteque codex nofter am. f. fed non femper mutandae voces, etsi breui interuallo repetantur. hoc enim nostro & aliis saepe accidit, ita lib. III. 346. referre v. 161. arduus. VI. 582. arma. 666. mifer repetuntur, vt & saepe alibi fit. quae omnia loca corrigere temerarium effet. BURM. conf. Schrader ad Musacum. p. 243. HARL.

v. 255. A limine] Ad limina Cod. Coki.

Q 4

v. 256.

Exime nos sceleri, pater, & miserere pior Rursus, ait. tacita pauidum tunc sede locat Sub pedibus dextraque dei. latet ille recep Veste sacra. voces chorus & trieterica reddu 250 Aera sonum, fixaeque fremunt in limine tig

Reg

v. 256. Pater] Bacche, vid, ad fimul fub pedibus flatuae & Petron. cap, xLi, Burn, tra portuerit latere. Francius

v. 256. Pierum] Se & Thoanta intelligit, ne quis pierum corrigere velit. Burm, Prierum ex, Bonon.

v. 257. Rurfus ais Barthius ad Stat. v. 287. explicat, iterauit fermonem. Voffius refert ad bis repetitum miferere. fed puto, antea iam Hypfipylen expertam, vel certe eius domum, alio in casu Bacchi fauorem, & ideo eam nunc denuo implorare eius opem, forte adlufit ad Ariadnes fabulam, quae relicta a Theseo in Naxo suscepta in marrimonium fuit a Baccho, qui ex ea a sustulit Thoanta, patrem Hypfipyles, vid, 5ch. Apoll. 111. 999. Ouid. vr. Epist. 115. in qua fabula temporis ratio difficulter expediri poreft: fi enim Thefeus haic expeditioni iuneais adhuc interfuerit, quomodo Thosa iam fenex, (vt mox verfu 279. dicitur) & filiam nubilem Hypfipylen habens, Ariadnae filius flatui poffit, non video, fed de hoc in Catalogo Argonautarum plura dicemus, Anton. Liberal, XXVII. Thoanta Borysthenis filium facit, qui fi idem fit, qui Tauricee Dianae facris praefuit, vt nofter mox dicit, & ille superfuerit ad tempus Troiani belli; nae ille Iongaeuus admodum fuerit necesse eft. sed quis in fabulis rationem temporis praestet. Bunn.

v. 2;8. Sub pedibus deurraque ennalia, Bacchi orgiis follem Dei] Mirabile hoc. qui enim annuis eius Orgiis (muscust

fimul fub pedibus flatuae & tra portuerit latere. Francius rigebat, pallaque Dei, vt mo 265, veflemque Lyaci, fed tum diceret idem, nam fequitur peus vefle facra, forte dextra a destra parte vel manu dei, later aliud. Bußis, ail muta D, in Obs. Misc. ad h. L. fed tam respexisse putat ad illud gilii 11. Aen. v. 227. Sab peus (h.e. inter pedes) deae cips sub orbe (h. e. post clipeum) guntur. Ita quoqueFlaccus, Ha

v. 260. Fixaeque fremant in mine tigres] Fidiaeque opinos aere videlicet, vel ebore. au vera fidiae aut falfae, vr apud fonem Metam. IV. 404. de Bac nautas Tyrrhenos mutante in

phinas,

Falfaque facuer um fimulaciera lare ferarem. Posset & legi, pistes sigres. est virgatue; sic, pillarum carpora pantherarum eidem N ni ili. Mer 669. Heins. ? muto: figi enim dona imagi que dicustur & in Licris & in fanis aedibus, v. Propert, III 26. ibique Broukh. & Supr çag, illae igitur ûue ex aere ex chore fathae & affixae for fiue Echo, reddiderunt: gras vero omateque fremmes dicit ta, cuius vium etiam explicu Lucret. v. 1063. in Anthol. poet. tripterica autem proprie ennalia, Bacchi orgus follem Regina, vt roleis Auroram furgere bigis Vidit. & insomni lassatus turbine tandem Contiguisse domos; stabilem quando optima

Dant animum, maiorque piis audacia coeptis: Seria patri, inuenisque comain vestesque Lyaei Induit, & medium curru locat; aeraque circum. Tympanaque, & plenas tacita formidine cistas. Ipla finus hederisque ligat famularibus artus: Pampineamque quatit ventofis ichibus hastam,

in factis Bacchi vittata,

60. In limine tygres] Obieocuerca farore, Liber 🖚 amnem Mesopotamiae decui grantire metuenti adl'ygris, & deum tergo imn in viceriorem ripam tranacque ex eo Tygris in Bacela remanist, vade Bacchi res eius pellibus velantur, irgilius, Ou dius, & Clauoccinerunt. CARRION.

2. Falla] Fata noster co-VEM,

5. Serta patri] Paschalius onis lib. Iv. 15. citans ocum habet, ferta capit, nde ceperit ignoro, conf, m ocnacu Bacchico Papinii lib. v11. 653. & quae ibi s adnotat. famulares vero dicit, quia Bacchae mierane buius numinis, ipla ve princeps & dux Chom pampineam capit; quaapud Papin. v. Silu. 1. 115. imi cui ius venerabile Thyrsi us, & estenisae tribuit vezilla caternae.

placa Lyaco genetrin Stat.

exat, bederis ligas familiaribus arsus. de qua confusione vid. ad Vellei. Paterc. 1.2. Burn.

v. 265. Innenisque coman 7 Cave comes cum Carrione reponas. aliter membranse noftras, & magie poetice. Herns,

v. 267. Ciffas] Pro vannis func qui intelligunt, propter illud Vitgilianum 1. Georg. 166. & Myßica vannus Iacchi. id est, cribrum areale inquit Servius. Varro Valum dixit. lege Seruium. alique scrinia intelligunt, vbi erant arcana religionis Bacchicae, vel docente Tibulto. 1. VIII. [al. el. VII.] 48.

Et lenis occultis confcia cifta facris. De Ofyri loquitur, qui est Sol. Sol & Bacchus idem, vt Aurelius Macrobius approbat. Pius. Et hoc verum, vt ex Catulli carmine LxL 259. a Broukhusio adlato patet. vid. infra lib. v111. 17. cistae vero etiam ipfe Bacchus recens editus fuit inclusus, ob metura lunonis, a nutricibus fuis, vid. Oppian.1v. Cyneg. 242. vbi multa his Valerii similia, & adde notas Rittershulii, BURM.

v. 269. Pampineamque quasit] b. 794. in notice sedice Halls vives in Bacchi facris fuif-Qs

Vt pater, & niuea tumeant vt cornua mitra

Et facer vt Bacchum referat scyphus. inpulit

fe ex hoc loco constat, huc etiam referendus est locus Virgilii Ecloga quinta, v. 29, sqq.

Daphnis & Armenias curru fubiungere Tygres Instituit, Daphnis Thyafos in-

ducere Baccho,

Et foliis lentas intexere mollibus
bastas.

Est enim periphrasis Thyrsorum: Ouid. 111. Met. 667. & x111. Ep. Nec omittere possum quae Flauius Blondus de Roma triumphante lib. 11. scribit, Bacchanalia Libero patri Baccho dicata, temporis longitudine per Autumnum Saturnalibus paria, maiore luxu celebrata sunt; nudi enim viri cum nudatis omnia membra mulieribus, matronis, viduis, & virginibus ad facra conueniebant; quae non niti nocturna erant, caput omnes pariter femoraliaque pampinis & vuarum racemis cinti; alios item vuarum racemos in manu tenebant; & rumultuario inuicem commixti coetu, in fublime faltantes, variaque gesticulatione, brachia, ceruicem, caputque mouentes, carmen inconditum Baccho cantabant, nec prius erat saltationis modus, quam defatigati & toto corpore vacillantes, partim resupinarentur, proximieribus inhaerentes, partim in paulmentum fanatici amentesque procumberent, vt rede fenserit Marcus Varro talia nisi ab amentibus fieri non potuisse. Macrobius ait & Liberum patrem tenere Thyrfum, quod est latens telum, cuius mucro edera lambente protegieur. Diodorus scri-

bit Dionysium in exercitu ha fe mulieres Thyrsis armatas citus, Messalima crine fluxo sun quatiens. CARRION. D Thyrsium dat Hypsipyle sut duci chori, quemadmodu dimus modo ad versum 26 ima Mater Penthei etiam T armatur ab Ouidio. 111. Met BURM.

v. 270. Virides velasus bai Elasus videtur scribendum, ir ru sedens. sic elasus aquis A lib. II. 532. Simile mendum que sustulinus lib. Iv. vers. HEINS. Immo retinendum sus. attus enim eius omne deris ligauerat, & etiam haltigridum, quae inde vin BURM. cons. Virg. v111. Aen

v. 271. Ve pater, & lta vecdex. alii ineptiunt legente que pater ninco sumeans w. (RION.

v. 271. Cornua misra] De nibus Bacchi vide supra ad 1. adde Propert. 111. 15. inprim 19. & 30. ibique Broukh, H Mitra propria Baccho. vide: Weitzii. sic apud Statium vII. Theb. 149. vbi vulgo, crines, non sersa loco. In sest misra, lib. 1x. 795.

Haud vmquam deformes q

Induimus.

11. Achil. 41.

Baccheaeque terga micras Huc tuleris.

Et 1. 607.

Sersa comis, misramque le Thyrfumque vires Armas.

H

Tum valides stridore fores; rapiturque per vrbem,

Talia voce canens: Linque o mihi caede madentem,

Expiet; & referam lotos in templa dracones.
Sic medios egressa metus: facit ipse verendam
Nam deus, & flatu non inscia gliscit anhelo.
Iamque senem tacitis saeua procul urbe remotum

280

Heinfius in ora codicis pro ninea coniecerat, Phrygia, sed nihil opus. alba ornamenta sacerdotum & deorum capitibus data. vnde toties albae vittae, vid. ad lib. 1. 385. Scypbus vero ab aliis Herculi tribuitur, vide ad Virgil. VIII. Aeneid. 277. Senec. Epift. 22. & Barth. ad Stat. vi. Theb. 532. & conspicitur ille in Gemma apud Leon. August. t. I. p. 8. Baccho autem tribuunt cantharum, vt conspicitur in nummo Antiochi Epiphanis, qui & Diomilii nomen adfumlit, apud Beger. in Thesauro Brandeb. tom. z g I. pag. 29. & in numismate Cazacalli apud du Camps pag. 71. & in nummis Tarfensibus & Nicacensi Herenniae Etruscillae apud Wildium pag. 109. 117. vid. Cl. Drakenborch, ad Sil.vii. 197. hoc ergo fingulare Valerio, qui scyphum ei tribuit, vt & mox Dracanes, cum alii Tigres, vel Lyncas Bacchi currui adiungant. in codice notto erat, vs sacer, ps Bacchum referas scyfus. Burm. De Cantharo Bacchi & Sileni, v. quoque Doruille ficula p. 408.fq. HARL.

v. 274. Carens] Recte, quia Bacchum pater mentiebatur, filia vaticinans canebat.

v. 274 Linque o mi] Sic liber manuscriptus. Alii omnes, Linque o mibi. Carrion. Argorbis-ween vi mi, quod Carrion hic inculcari voluir. Herns. Vid, supr. ad vers. 145. Burm.

v. 276. Lotos Letos codex, quem vidi. Carrion infra ad lib. v111. 239. per Dracones hic intelligit figna & vexilla in templo Bacchi. Burm.

v. 277. Medios egressa metus]
Egressa manus am. pr. Goden noster, qui & verenda, medios hic
est manifestos, praesentes, vide
supra ad vers. 174. Burm.

v. 278. Et flatu non inscia glifeit anbelo] Barth. ad Claud. I. de Rapt. I. citat ex flaen, quod an operarum vicio, an eius iudicio editum sit, dubito; cum in priore editione, & flam legatur, multa ibi & ad vers. 6. in hano materiam congesht. glistis vero cum proprie crescere latenter notet, & le ignis incremento ponatur, teste Sernio ad Virg. XII. Aen. 9. eleganter hic de Baccha furente dicitur, quae inflata tumescens, ardebat furore, & ingentes spiritus edebat. infra 111. 632. vana gliscunt praecordia linene, id est tument: nam praecedita 280 Occulerat filuis: ipfam fed confcius aufi Nocte dieque pauor, fraudataque turbat E Non fimiles iam ferre choros (femel or

Audet, non patrios furtis accedere falms

cedit, flasu mentem erigit. Stat. 1. Theb. 107. tenditur ac sanie gliscie curis. & XII. 755. gliscipque tepentis Lumina torna videns. vbi Lutatius, irafcendo in maius accendieur. Vid. Barth. & x11. 639. dulci gliscere ferro. vhi Lutat. cum furore cupere explicat. Lucret. 1. 475, Ignis Alexandri Phrygio sub pettore gliscens. Et ita de cometa vtitur nofter lib. v. 372. Vid. Barth. x x x v. Ad. 20. anbelus vero flasus, quia a Poetis vates, quafi viribus defectae & anhelantes, inducuntur, Senec, Agam. 713. anbela corda murmure incluso fremunt. Lucan. v. 191.

Gemitus, Sanbelo clara meacu Murmura.

Prudent. Apoth. 439.

Non spumme ambelus Fasa Sibyllinis fanasicus edita libris.

Sic ipla louis quercus anbela dicitur Statio vIII. 202. qued ad Amilitudinem vatum, qui deo pleni & anhelantes responsa dabanta dici notant Lutatius & Barthius. suspirat pettere Bacchum eleganter dixit Silius IV. 770. grauiter hanc infaniam castigat Tertull. Apolog. cap. xx111. Producatur aliquis en Vollius & Heinsitus, qu' iis, qui de Des pari existimantur, opinatur, Valerium dedi qui aras inbalantes numen de nidore concipiant, qui ructando conan- HARL. Rece cepit hund zur, qui anbelande profantur. Non Zinzerlingus, vide quae inscis vero gliscis, id eft, ac fi mus ad Ouid. Ep. vr. 43 olim imn furorem illum prae se ad Ouid. x111. Met. 611 ferre didicerit, & inter Bacchae bat, furtim succedere. iam magiskra esse videretur. Bunn. erze in nostro Cod. Bunn

v. 280, Occulerat filmis terito occuli, quod inf dicimus enim occului. Pro occulueras Latine nor Forte, Occultat, celara vel condiderat filuis. Ni video, quod propius ad scripturam adcedat, nisi lit, occulere it, vel obtui lib. 111. 176. oblatumq Heins, Orac codicis et scripserat, obrueras. But v. 281. *Fraudus*] E

quia patrem furto subtra: rentibus mulicribus, & agitatis. Burm, v. 282. *Non paeries fe*n

dere faltus Patrios falta quibus abdiderat patren accedere est clauculum acci infra libro viii. 228. Theb. vf. 303. furto defe erras Litera, Idem lib. VII verf. 61.

Ast ego vix vnum nec sidera furte Ausus iter.

Perperam ergo MS. Carr bustis accendere saleus, nemo excoxerit tolerabile fum. Zinzerl, cui fub tius accedere, quod non Et fuga diuerías milero quaerenda per artes.
285 Visa ratis, sacuae defecta laboribus vndae,
Quam Thetidi longinqua dies Glaucoque repostam

Solibus, & canis vrebat luna pruinis;

Huc

V.284. Es fuga] Malim, est fuga. VOSSIUS. & sic iam coniecit olim doctus quidam homo in marg. ex. Bonon. proboque. H. Pro as fuga, quod Baptisae Pii est inuentum, scripti plerique, & fuga. opinor vs fuga. vel stat fuga, sed Ta & recte se habet. Heins. At Gryphi. Arg. & Colimate Edit. Burm.

v. 285. Defatta] Fatiscens, timis patens, vid. ad Phaedr. 1. fab. 21. dt ad Quintl. Dect. x111. 2. 6: Heins. ad Ouid. 121. Fast. 674talem nauem eleganter describit Ouid. v. Taist. x11. 27.

Versitur in teneram cariem, rimisque debiscit

Si qua din foliris cymba vacavis aquis. Burm.

Defuncta cod. & quia laboribus idem est, ac periculis, haud invenusta lectio esse mihi videtus. Nolo vero cum Markland ad Stat. Silu. 1. 2. 102. fianae lab. vndae, interpretati, desiciens saeuis laboribus vndae. HARL.

. v. 286. Theristi | Thery Ed. Mafer. Iuntae , Bonon. Aldi & aliae anne Carrionem. Bur M.

v. 286. Repostam] Consecratam, ve solebant res, quibus antea viiliter vsi erant. vnde, sussipara. Graecis dicha. vide ad Calpurn. Flacc. Decl. xv. emeritas alnos dixit Lucan. III. 520. & emeritam puppers Marcial x. 85. BURM.

v. 287. Solibus] Iuuenis Barthius olim correxerat, Sol verus, quia ineptum iph videbatur, fi luna vreret solibus, sed postea vidit, longinquam diem solibus, & lunam pruinis visise. vide ad Stat. v. Theb. 287. foles vero protalore & nimio aestu, qualitatien bus serenis esse solet, poni notissimum. Horat. Epod. II. 41. perusta folibus. & Epist. xvI.

. Quaeque carent ventis & folibus offa Quirini.

Ouid. v. Trift. viri. 31.

Se numeres anno foles & nubila toto,

Inumieus nisitum faepius esse diem.

Similiter dixit Dionys. Perieg. verf. 40. µadepols, nonnipely@ 4e-Mosew; agens de zona torrida. vbi Eustathius notat, & Libanium dixisse Haise, pro diebus, sed alios pro quotidianis folis folendoribus. Praeterea capillatur Barthius, Poetam sui oblitum hic inducere ratem antiquam, qui primam Argo nauem fecerat, & iplos Lemnios in Thraciam tia eeisse ratibus ex canna & cratibus textis cecinerat. Sed Argo prima nauis armata & ad bellicas expeditiones & longinqua irinera parata fuit, prima etiam Pontum: speruit, nam ante Argo nullas fuisse naues ridiculum foret adfirmare Poetae nostro, & cuilibet. cum & tot coloniae in Infulas iam effent ductae, earumque incolae quotidie in continentem traiicerent. sed scaphis tantum & ratibus temere fabricatis vtebantur primi mortales. Argo Palladia

Hue genitorem, altae per opaca filentia no Praecipitem filuis rapit; & fic moesta profa 290 Quam, genitor, patriam, quanta modo quis inanes

Pube domos! pro dira lues, pro noclis acerl Exitium! talin possum te credere puppi,

atte, id est, noua & inustrata ante, constructa, prima dici merita est. & hanc ipsam, de qua nunca noster, non nanem, sed ratem noster vocat, quae forte etiam, vi reliquae Lemniae, ex canna corio techa suit. insta etiam Pelasgas rates a Cyzico crematas memorat vers. 659. vbi Pius recte notat rates Poetam dicere, quia prima nauis Argo. sc. bellica; Dolopum vero rates, id est, trabium nexus. Bur m. pro luna Markland ad Stat. Silu. 1.2. 102. malit bruma. HARL.

v. 288. Huc genitorem] Nunc codex noster, Burm. Silensia nodis. v. supra ad 11. 4. HARL.

v. 291. Ineni Pube demos] Inenie edd, Bon. & aliae. Inenis eft concedura cuiusdam orae ex. Bononadicipta. fed inenes vera est lectio. HARL. Vrbe domos scribendum olim videbatur. Sabellicus, Puppe, quod & Carrion secutus, fed frustra. occurret enim eadem vox paullo post iterum. sed vere Aldinus liber etiam probante Zinzerlingo, [& Vossio]

--- quanta modo linquis inanes Pube domos?

Cuius scripturae Baptista quoque eum credat, diligenter in an Pius facit mentionem. & sic conceptat. Porto, credere est iedabat Iohannes Columbus.

Heins, Sollemnem hunc circa haec verba errorem notauit Heinstus instra lib. v. 528. per pubem intellige & maritos ab vxoribus signarum tabernarum sundam signarum tabernarum sundam

occifos, & corum filios. n hos occidisse mox ex versu patet, & Statii lib. v. 259 nes domos pro viduatis dixit versu 106. Burm.

v. 291. Dira lues] Dura cedex noster.

v. 292. Tali te credere p. Ita hic legi debet, non, a dere, vt vulgaris editio h GARR. Vera, fine dubitati lestio. Catul. Epith. Thet.

Linquentem gnatum ventis trederet Aegei

Vbi vid. Passer. pag. 53. & ad I 1. xx. fin. pag. 240. & no Quincil. Decl. x11. cap. Burm, credere etiam ex. Bo HARL.

v. 292. Tali possim te] M est voique Poetae in exprime affectibus artificium, nibil vehementius, nihil omni aff um genere plenius hac Hyp les oratione, qua certe Ap nium superauit, qui nihil a quam Hyplipylem patri pepe se, & naui imposuisse ser magis autem haec ad Hyplig pietatem faciunt, quae de fi patris maxime solicita est, & eum credat, diligenter in an cogitat. Porro, credere est alicuius aliquid committere. cero ad Tyronem, lib. xvr. E vit. ifti duo vix funt digni,

Care parens? possum tantis retinere periclis? Soluinus heu serum Furiis scelus? adnue votis.

295

CARRION. Poffin Argent. ii & Colin. Edit. te reddere Coki. Burm.

3. Tansis possum resinere J lam olim placebat, pofnsisne inferre periclis? sed an fatis Latine : nam inferui pericula, quam aliquem is inferre rectius dicitur. malim, possum tantisne ofericlis. HEINS.

94. Soluimus beu serum furlus] Optime in omnibus iibus legitur; ben serum! ilicet aftu iam parente fetlyplipyle feelus expiabat. RL. Alii non miserway rm, quod rectum puto. Virv. Aeneid. 524. .

que serrifici cecineruns emina vates,

k, tristis, vt Seruius interr. Lucretius initio lib.111. isa sera voluntas, id est, , turpis, coeca, male saneca in Medea A&. 1v.17. Sera Serpeus corpus immensiem trabit,

d**om**que linguem exsertat, & quaerens quibus tifera veniat.

Palmerium in fine xIV. g. Bur. Primo petime Cartwo codice, misterum sce-Deinde, fursi Regius, fed feliciter Gronoulus Obserım lib. IV. cep. XII. Sehrie Serum Puriis scelus! Qui anino adeundus. Necalietur legisse Pius Baptista, nimus interpretatur, pendi*lus Furils debitu*m. HEINS. obscurus & varie tentatus. Hypsipyle, quid de duo-

bus malis eligat, an pattem rati tam vetustae & lacerae credere audeat, propter maris incerta, an vero retinere in Lemno, tantis periclis ibi quoque apparentibus (nam male haec mutata vule Heinfius) tandem post varios ae-Rus eligit prius, verbis illis, folvimus beu, &c. Gronouii interpretatio, quae Heinsio placuit, etiam non displicebat Broukhufio ad Propert. 1. xv. 21. (vbi multis oftendit ferum in miferum a librariis deprauatum) sed idem mihl scripsit postea, se meae interpretationi accedere, primum quidem dubito, an latine dicatur, yt Gronouius vult , *soluere scelus furiis*, pro, debitum eractricibus Furiis nunc sero praestate & exsoluere : nam foluere scelus idem notare mihi videtur, quod luere, expendere, quae verba idem significare constat, id est, puniri propter scelus, quo obligauimus nos. ita apud Stat. Viti. Theb. 318. Quod precor ignari luimus scelus? Et ita lib. v. Silu. v. g. luere errorem Virgil. II. 229. scelus expendiffe nocentem Laocoonta ferunt. Vbi tractum a pecunia, dicit Seruius, quamquam expendiffe pro luisse ante Virgilium dixisse neminem putet, & scelus pro ipso supplicio propter scelus interpretetur. vid. eumdem ad Virg. x. 32. fic & iniuria foluisur poenis. Ouid. v. Fast. 304. Senec. Oedip. 940.

Quid whi, quae tuum magna

Scelus ruina, flebili pasriae dabis Vid. infr. 547. Sed, quod magis congruit, ipla Hypfipyle, orbara filio suo, se puniri dicit apud Stat. v. 628. quod non itidem, vt reliquae Non populos, non dite folum, non vlla p Regna peto: patria liceat decedere terra Quando ego feruato mediam genitore per v

liquae mulicres, Venere instigante, patrem occiderit, Exfolui tibi Lemne nefas. Vbi vid. Barthium. & exfoluere est pro foluere, ve apud Virgilium expendere pro pendere. posset & foluere scelus pro expiare sumi, ve Zinzerlingus volebat, nam vel poena, vel expiatione, qua poena tolle batur, scelus aboleri quasi videtur, neque id Latinum esse negare debebat Gronouius, sed huic loco non conuenire, nam & ita foluere nefas dixit Ouid. 11. Fast, 44. & apud Tacit. IV. Hist. 62, exfoluere culpam. sed nobis placet prior fignificatus; hoc dicit ergo Hypsipyle, Furiis, quas antea frandaffe se dixerat, nunc se poenas dare, cum cogatur etiam invita, & serius quam aliae mulietes, pattem in certam mortem mittere, fiue credat naui, fiue retineat in Lemno. ferum ergo scelus eft quod prioribus, tamquam corollarium accedit. alia etiam huius loci sententia, mutata distinctione, in mentem veniebat, si legamus,

Solumus. Hen ferum Furiis fee-

Vt folumus absolute sit positum pro nauem solnimus. electa scilicet priori sententia, vt patsem mati committat, deinde interiecha exclamatione, Lunam votis, vt iter placidum Patri faciat, propitiet: ipsa enim vix dubitat quin pater sit periturus, & ita quoque scelus admittat, quod Furiis, quae omnes muliezes primo appeta

impulerant, nunc ferun videri poterat. vt enim m oram foluentibus bene Quinctil. Procem. lib. c. patri felicem nauigatione na deprecatur. & tunc ve me huc quadrant, quae: Gronouiano sumantur ve hil facere ad praestandun videntur, praeterea cogit an non posset legi; ben Pariis scelus! vt lib. 1. 30. que band lacta Tyranno. rias, quae entea fraudame nunc lactentur hoc feele defisto ab hariolationibus. doctiones an felicius hunc expedire possint. Burm. I gine ex. Bon. feriptum el Cla manu antiqua aliter, o lege facuum. HARL.

v. 295. Nunc trabis acq gas | Non authors, quod alii, videndus ibidem loc Grosonius, HEINS, De Luna haec intelligit Gro rette: verolimile estim est pylen nondum illustrà lus obscura & alta nocte (veldixit Poeta, altae per epac tia notis) egretiam vibe, ad litus cum patre veniff nam orientem vidide, & v conspectum eins fecifie. IV. 97. de sole, Tracirqu candentibus undis. Vid. Gr Obf. 12. patrem media no gille infr. verl. 413. ait B Lacta ferat? quando hic lacrimas planchusque videbo?

Dixerat. ille procul trunca fugit anxius alno; Taurorumque locos, delubraque faeua Dianae Aduenit. hic illum tristi dea praesicis arae Ense dato, mora nec terris tibi longa cruentis. Iam nemus Egeriae, iam te ciet altus ab Alba Iuppiter, & soli non mitis Aricia Regi. Arcem nata petit, quo iam manus horrida ma-

trum

Congruerat. rauco fremitu sedere parentum Natorumque locis: vacuaeque in moenibus vrbis Iura

99. Hic latrimus] Eartum quae maritos interfecerunt, mitentiam lacrimis & plantellabuntur. Burm.

OD. Tranca alvo] 'Id est, sue , & armamentis. sue ex Floo codice hanc vocem red-Gronouius Senecae Agaon. 306.

tranca toto puppit Ionio natat. Bunn. 02. Des praeficis arae] Ma-

raeficis. nec enim bene &

nam nunc, & mox ad ipfum yles patrem oratio per gedirigitur spostrophen. ik L. Sed nescio, an rectius us illa, *mora net terris ti*ga truentis, ad Dianam quae paullo post ab & Pylade **Sublace** fuit transportata. Thoero vmquam in Italiam non legi. luppiter vero d tempus instare, iam Diaebat, & vocabat in Italiregie & Poerice admodum originem cultus Diense e Flaccus hac occasione

memorat. Iouis autem Albani meminit, quia illius templum in monte Albano (vnde Alus dicitur) proximum Ariciae stabat, vnde in viciniam quasi inuitabat Dianam. vide Cluuer. 111. Ital. cap. 4. vbi ex Lucani lib. I. 198. profett. Es residens celsa Lavialis suppiter Alba. Et alia huc facientia, quae videri possuat. Burn. De Aricis confer Lucan. v1. 74. sqq. ibique Schol, vet. in edit. Oudendorp. Harl.

v. 306. Arcem nata petis] Nist saepius Poeta noster ita abrupte loqueretur, mallem, Arcem binc nata petis. Arx autem hic sedes tegia, vt millies. Burn.

v. 307. Congruerat] Orae codicis sui adscripterat Heinsius, forte conruerat; sed nihil opus: Congruere enim est, in vnum convenire. vide lib. VI. 59. de duobus draconibus. & Festum in Gruere, & hic Weitzium. Burm.

v. 307. Sedere] Seridore in nofiro codice, quae glossatoris reu fremieu interpretatio est. Burn. Inra nouant: donant solio sceptrisque pa 310 Vt meritam; redeuntque piae sua praemia a Ecce procul validis Lemnon tendentia re Arma notant: rapitur subito regina tum Conciliumque vocat: non illis obuia tela Ferre, nec insessos deerat suror inprobus

315 Ni Veneris saeuas fregisset Mulciber iras. Tunc etiam vates Phoebo dilecta Polyxo

v. 309. Donant folio sceptroque] Id est reginam faciunt. Sceptrum enim & Solium, duo vera insignia principatus, coniungit. Vide Barthium ad Claudian. lib. 1. in Eutrop. vs. 213. Weitz.

v. 310. Vi meritam] Arbitrantes scilicet eam patrem interseciste, & hoc scelere regnum meritam.

BURM.

v. 310. Redeunsque piae] Ita vetus codex. Alii, reddunsque piae. prius malo. CARRION. Recte. ita infra 485.

Verum o iam redeunt Phrygibus fi numina, suque

The ades.

Ita mox versu 355. veuersam Venerem dicit. Burm. v. D. in Obss.
misc. pag. 165. "redeuneque non
est malum, sed reddunsque aeque
bonum. Malae hae mulieres (insciae) remunerant Hypsipylem pro
pietate, illam tam prauam credentes, vt ipsae erant. "HARL.

v. 312. Arma notane] Est hic notare idem quod observare, nis quis legat, arma natant. Apollonius Lemniacas armis bellicis indutas & bacchantes, ad litus concurrisse, eo quod Thraces aduentare existimatent; quin & ipsam Hypsipylen in armis paternis vna cum illis accessife, scribit. CARRION. Notas in nostro codice.

mallem, notans rapitur, sare saepe Ouidius hoc sei Ep.xvi.74. & i. Att.169. cur notans necessaria sit e tio, non video. HARL.

v. 312. Subito sumulsu] tio Virgilii lib. 11. Aen. 1

Hic Isbacus vatem magno

Protrabit.

Infra v 1. 757.

Haud also remeat Medea

v. 314. Dederas] Lege, non defuit illis impetus venientes. Pius. & sic co a prisca manu in ex. Bon.

v. 315. Pregisset iras] limachus Hymn. in lou. v. dixit lynkäsas µsvouvy, Spanhemius docer idem hbum notare, quod lunvää explicat Schol. Apoll. 111. 307. imitatus nothru lib. VIII. 532. in latus iragis. vid. ad Petron. cap. L. Heins. ad Claudian. Ep. Burm.

v. 216. Dilecta Polyno, Rhodius lib. 1. 648. Hy, nutricem facit, quae era fenio curuis fubclaudicaus p baculo firmans gradum, & promid loqui. CARRION.

Non patriam, non certa genus, sed maxima Ceto *Proteaque ambiguum Pharii se patris ab antris Huc

17. Sed maxima coere] Vul-[& ex. Bonon. quam lettionice veram pronunciat Vos-[ARL.] sed maxima Thetym, que ambiguum, Phariis refeab antris. vet. cod. Sed ma-Chese Proseaque ambiguum se patris ab antris. quam aram retineo. funt 👛 tem pisces in Atlantico mari rum specierum tantae madinis, vt fi aquis fupernainsulae effe videantur. Plib. xxx11. scribit Coete sexrum pedum longitudinis & itorum latitudinis; intrasse men Arabiae. CARRION. intricatus omnino & men-. pro *Tetbyn* primus Vaticataeta, Regius, maxima nares alii , maxima tete, maxiere Carrion ex suis membraoto, Phariis referebae ab annembranae eiusdem Carrio-Pharii se patris ab antris. Tè Carrionis ineptum est, cum post Phocis Polyxo adueuisse adarmet. referebas quoerri nequaquam potest. cum ms mox sequatur, abest id m a primo & quarro.Vatipro eo *edebat* Kegius, fcribe,

ese, maxima Ceto, seaque ambiguum Phariis fere rumor ab antris rexisse vias.

Ponti & Terrae filia, Phoroniuna, ex quibus Gorgount natae, testes cum alii,

Apollodorus, sed & hanc Polyxo ex Ponto & mari innuit Hyginus, Oceanitite facit sororem. Lucanus x. de Medusa, 645.

Hoc monstrum simuis genitor, numenque secundum Phoreys aquis, Cetoque parens,

ipfacque forores
Gorgones.

Vbi etiam ceteque in nonnullis scriptis. si mauis cum Carrionis libro, Pharii patris ab antris, nil obnitor, dummodo scribas,

-Pharii fers pasris ab uneris.

-Phariae fert Thesyot antris.

Coki codex, Phariis & pris ab untris. locus desperatus Polyxo hacc nutrix Hypipyles fuit, de quavide ad Stat. v. 90. & Spanhem. ad Call. Hymn. in Cererem vf. 78. vbi & de aliis hoc nomine. Ponti & maris filiam facit Hygin. in praefat. & fab. 192. Atlantis & Pleiones, & vnam esse ex Hyadibus, quae an eadem sit, neicio; cum prior sit soror Oceanitidum, altera filia Pleiones, quae fuit Oceanitis: Caropi Lemnii vxor dicitur Scholialtae Barthii ad Stat. v. Theb. 159. alia memoratur in Anthol. Graec. lib. 111. cap. x 111. pag. 337. sed quam ignoro. Proteus vero diuerlis etiam parentibus traditur, ita vt inter ineptias & nodos Grammaticorum referatur, quis fuerit pater Protei. vid. Anthol. Graec. lib. 11. cap. x. p. 201. cum vero quidam eum Oceani & Tethyos filium faciant, & eum cum matre, relista Phato, ad Thessalize litora super aequora vectum aduenite, nofter tradat, hic forte legi posset,

Te, maxima Tetbys, Proteaque ambiguum Phariis ren ferebat ab antris

Huc renisse vias.

Illa

Huc rexisse vias, iunctis super aequora pl 320 Saepe imis se condit aquis, cunctataque par

Illa Polyzo videns Argo aduenta- deorum velut genetrix & an re ratem, consultare oraculum sima erat. vid. Fest. in # Teshyos aggreditur, & ideo imis se condit aquis, & auditas ibi refert voces. sedem vero Tethyi Met. 8. Sil. v11. 436. & ad Poeta dat in mari circa Lemnum, cum Proteus eius filius ex Aegypto adueniens Pallenen regni sedem ceperit, ad cuius litora eius mater deinde morata fuerit, & ipse Proteus vates marinus fuit, qui relista Pallene, in Carpathio mari regnauir, & vaticinatus est. unde Carpathius vates Stat. 1. Achil, 136. deinde vero rediit in Pallenen, vid. Lutatium ibi & Barth, & passim Poetae Protea inducunt vaticinantem. sensum ergo puto effe, Polyxo, vt fidem faceret vaticinationibus, saepe subiife aquas, quan Tethyn & Protea consuleret, nunc vero emergentem clamasie, Portum demus, &c. maxima vero Tesbys saepe dicitur. vt Statio. 111. Theb. 34.

vbi primum maxima Tetbys Impulit Eoo cuntiantem Hyperiona ponto.

Et 1. Ach. 222.

Delphinas bituges, quos illi maxima Tetbys

Nutrierat.

Vid. Heins. ad Claudian. praes. in Kb. 11. de Rapt. p. 45. vbi pro, te maximus Atlas borruit, ex MS. restituit, se maxima Tetbys borruit. facessat ergo maxima coete, quod fortaffe a librario, qui Protea monstris marinis praefectum fuisse nouerat, (vid. Barth. ad Claud. Laud. Seren. 128.) ortum fuit. Maxima natu etiam gloffatoris est, qui vocem maxima ita explicabat: cana enim Tethys, &

Ambiguum vero Prosea vi mo epitheto vocat. vid. O 111. Amor. x11. 28. Phari antra minime mouenda: ind Proteus aduenit Pallenen & Act tius vates Cononi VIII. dicitur, quem & vid. xxxII. vide & Helych. in ள்ட்டு, ex Homer. Odyff. & hinc nuper Berglerus in phronis lib. 11. Ep. 4. Cl. 1 nii conieduram, reponent Noth & no Houring the day pene probare videtur, qu men incertam faciunt mox f tes, Páqual Growiel. Dec et rofimile, paruam infulam l morasse, & ab eadem no gniisse, promontoriis & s quae saepe in idem incidus culae enim erant in proriis. vnde Florus de Clyp II. cap. II. quae velut arx cula procurrit. si quem c referebat, quia mox hoc s repetitut, illi fuccurret nostri codicis lectio,

Phariis effata sub ans Effari enim vatum verbu effata, vt mox dicta;, re notare & oracula docuit 111. Obs. 10. mallem tam fatur ab antris, nam illae p titiones fub & ab pation co tatae. vid. ad Ouid. Ep. 1 xzv. Met. 323. & alibi. Bu

v. 319. Innetisque sub phocis] Scribendum ex pri dice, iunclis super acquora Proteus iunctis phocis, i bus piscibus, eius currum Surgit, vt auditas referens in gurgite voces: Portum demus, ait. haec hospita, credite, puppis Adueniet: leuior Lemno deus aequore flexit HucMinyas. Venus ipsa volens dat tempora iungi,

325

tibus huc, videlicet, in Lemnum diuertebat, a quo futura Polyxo praedicabat, ve amica numinis ambigui. PIUS. Nunc r. v. victis f. ac.ph. codex noster.

v. 321. Es anditas] Vs auditas editiones priscae praeter Argent. Gryphii & Colinei. Burm.

v. 322. Porsum demus, aic) Vulgati omnea: Porsum demus, aic; nobis bac [baec. ed. B.] credite puppis, Aduenis & leu. &c. Vetus codex; porsum demus aic, bacc bospita, credite, puppis Advenies lenior Lemna. Puto en, levior. sed tutius legi cum Carrionis libro, Aduenies. nist mauis, Aduendas, quod verum. pro lenior malo, melior. Heins. Corruptisma haec in nostro codice,

Porsum demus ais, nofira bace credita puppis . Aduenis, & leuiore leno Deus acquore flexis

Hue Minyas.

In Coki libro etiam erat, advenir &, vnde, & ex Carrionis libro apparet locum effe corruptum. forte ex vestigiis codicum posset legi,

Portum demus, ait. nostra bacc, mibi credite, puppis Aduenis, & leuior Lemno deus aequore senis

Huc Minyas.

Nofira bace pappis, non hostilis, fed amica, vt apud Virgil. 11. Aeneid, 148. nofier eris. & infra 561. nofier ades. quamquam & nobis bace seruari postet, & cum Pio exponi, in fauorem nostrum.

vide supra ad vers. 146. & passim, non vero lenior mutem in melior. de quo vidimus vers. 152. nec Deum leuiorem Venerem intelligerem cum Maserio, nunc benigniorem, sed quam ante graue numen erant expertae Lemniae; tunc enim inepte, Venus volens mox iteraretur; sed Cupidinem; qui leuis duplici sensu potest capi. vel benignus, magis fauens, & minus nocens. vt infra v 11. 256. leuior mens. vid. Gronou. Diatr. Stat. cap. 1x. & ita Ouid. 1v. Trift. 1.61. leuior fortuna malorum, vbi & melior alii. & contra v. Met. 17. Grave Nereidum numen. & ita cepit Saluagnius ad Ouid. Ibin. 210. explicans, commodam & leuem flellam, cui contrarium faepe grane fidus, vt Saturni. vel, vt passim a Poetis, levis, id est mutabilis, volabilis dicitur, vt lib. v1. 472. lexis & festina cupido, pro libidine. sed prior interpretatio praeplacet. quia volens Venus, quod est benigna, codem sensu subiungitur. ita volens Melpomene Horat. 111. od. 30. & saepe noster, vt lib. I. 596. & III. 410. & 1v. 484. & Seruius ad Virg. 1. Aen. 733. ex Etruscorum disciplina hanc vocem esse in precibus & votis receptam docet. vid. & 1. Aeneid. 303. & ad Quinet. Procem. lib.tv. Burm.

v. 384. Venus ipsa] Dens ipse Codex Coki.

v. 324. Dat sempora iungi] Durius dictum, pro dat opportunitatem iungendi nos Minyis, & R 3 incundi 325 Dum vires vtero, maternaque sufficit actas.

Dicta placent, portatque preces ad litora Gr
Iphinoe: nec turba nocens, scelerisque rec
Signa mouent; tollitque loci Cytherea timo
Protinus ingentem procerum sub nomine au
330 Deicit: insuetis & iam pia munera templi

ineundi matrimonil. nec quis ita loquatur scio, quare cum passim apud nostrum & alios confundantur a librațiis sempora, pessora & cerpora, alterutrum ex duobus vlzimis malim, sic lib. 111. 333. Et sempora moesti Summa locant. vbi MSS. corpora, vid. Ouid. Iv. Met. 492.lv. Fast. 414. Lucan.vit. 406. Virgil. 1.44. vbi Seru. & ita milies. elegans vero in hac re corpora, vel pessora iungere. Ouid. Ep. xv. 191.

As quanso mellus lungi men pellora tecum.

moster 1. 164. frasernaque pestora iungens, 111. 309. fas iungere secum Pestora. carpora iungere illustranit Heinsus ad Ouid. Rem. Amor. 407. dat iungi vero obuia apud nostrum & alios locutio. vt I. 604. da mergere Graios. 675. da reddere terris. 1v. 634. date 2angere vulbus v. 516. da iungere destram. v11. 246. da prendere vestes. & alibi. Silius sx. 149. Da mate manum, da iungere pestus. Vid. ad Ouid. x11. Met. 202. & ita Gsaeci. Homerus It. A. 128.

*Αι αέ ποδι Ζεὺς Δῷσι πέλιν Τζοίν εὐτείχεον ἐξαλα_

πάξου. Vbi Sch. παράχη explicat. Bur κε.

v. 325. Dum vires viero masernaque sufficit aetas Masernam aetatem ponit pro aetate partui edendo apta. Vide tamen ne scripserit noster, masuraque sufficit aetas. libro primo, vers. 53.

— necdum mea proi Imperio & belli rebus mais riquo, Helni

v. 326. Dies placens] It prie vocat Polyxus vasis dies enim pro oraculis & r fis poni docuit Heins, ad Ep. rv. 33. Burm.

v. 327. Ipbinoe Breniter ras, quae Apollonius pro qui scribit post concilium fum Iphinoen ab Hypfipyle tam, & ei mandatum, v virum arcefferet, qui dus nauigii offer, & focieraten fi vellent, addiceret. pos noe ad Minyas digressa, fuae legationis rogata expo ea repetit, de quibus an concilio actum erat: quam titionem velut superfluam fter Vitaret, Iasonem ad H len euocatum, ab Iphinoe, se memorat, nec quicqu cultu lasonis, cui descri alter diutiffime immoratur, git. CARRION.

v. 327. Scelerisque recentis cod. feelerisque nocentis. no cet. Carrion. Recentis fine rectum, fensus est, nec no & adhuc quasi a caede mari madentes, mouisse Argon quo minus accederent, c Venus tolleret rimorem BURM.

v. 330. Deicie] Ita vetus of & antiquior Parifiensis. C Vid. de hoc verbo ad liber Reddit: & hac prima Veneris calet ara iuuenca.

Ventum erat ad rupem, cuius pendentia nigris
Fumant fara iugis, coquiturque vaporibus aer;
Subflitit Aesonides. atque hic regina precari

335

Iphinoen, an ad ipfam Hypsipylen (quod malo:) quae pro Argonautis victimam macat, quod falm terram tetigerint. nam procerum fub nomine, est Argonautarum nomine, quos mox etiam vs. 347. proceres vocat. Pius de Polyxo intelligit, quae immolabat, dicit autem, ipsam fecisse impenfas & apparatum; licet facrificium fieret pro Argonautis, & zitulus illis donaretur, fere vt Suet. Aug. 29. dixit, quaedom opera sub alieno nomine fecit. vid. ad Ouid. II. Trift. 550. BURM. Procere in ex. Benon. fuit a do-&a manu supra scriptum, ab eadem margini adscriptum, "vel procerum de nomine " nam in ex. Bon. est, procerum nomine taurum. pro nomine cod. vertice, quod equidem h. l. non intelligo, fed aliquid latet. Pierson in verifimil. pag. 101.fq. scribendum putat : procerum dux nomine taurum , & putat, fieri potuiffe, vt, quum poeta alibi saepe dicat fub nomine, illud loco corrumpendo ansam dederit. HARL.

v. 331. Es bac prima Veneris cales ara innenca] Forte, ad primam innencam. sed verius, & bac primam Eurynomen sic habes. redaisis bac prima Regius. nist sorte. sera innenca. Hains. Barth. ad Seat. v. 449. legit.

Et binc prima Veneris calet ara innenca.

dubium vero, an referendum ad Jphinoen, an ad ipsam Hypsipylen (quod malo:) quae pro Argonautis victimam mactat, quod falm terram tetigerint. nam procerum sub nomine, est Argonautarum nomine, quos mox etiam vs. 347. procers vocat. Pius de
Polyxo intelligit, quae immolabat. dicit autem, ipsam fecise
impensas & apparatum; licet facrissicium sieret pro Argonautis, &
ziculus illis donaretur, fere vt

Vritur in calidis alba celumba focis. Vbi vid. comment. Burm.

v. 332. Rupem] Super quam constructum erat Palatium, aut vrbe proximam. fi ad Romanorum respicias historiam, consulto fadum est a Poeta, vt Vulcania domus extra vrbem polita & descripta. cum enim vrbs (inquit Blondus primo de Roma Triumphante) esset incendiis exposita, Romulus Vulcanum censuit colendum, sed ab vrbe excludendum. Maser. Aedes Vulcani in Campo Martio fuit, teste Liuio xxiv. 10. vid. Nard. Rom. Veter. v1.7. vbi & de altero templo in circo Flaminio agit. Area etiam Valcani, vel Vulcanale prope forum supra comitia erat. vid. Marlian. Topog. vrb. Rom. 111. 8. & alios. Romulum iam templum Vulcano constituisse, & quosdam tradere eum in illo a senatoribus interfectum narrat Plutarch, in Romulo. p. 33. & 34. Edit. Franc. fed R 4

Hortatur: caussaque docens, Haec antra vio Vulcanique, ait, ecce, domos: date vina proque,

Forfitan hoc factum taceat iam fulmen in an Nox dabit ipla fidem; clausae cum muri flammae,

Hospes, & incussae sonitum mirabere ma 340 Moenia tum, viresque loci, veteresque paren Iactat opes, mediis famulae conuiuia tectis Expediunt; Tyrio vibrat torus igneus ost Stat moerens atauos reges, regesque mari

Th

non addit, is stum suerit, sed sussession inde conficitur, quia ibi concilia haberi solita scribit Dionys, Hal. 11. c., 50.
(vbi Tatio adscribit templum Vulcani.) & v11. 17. & x1. 39. quare nescio, quo austore Blondus
adsirmet Romulum extra vrbem
templum posuise. Burm.

v. 337. Taceae iam fulmen in antro] laceas scribendum sequentia confirmant. Heins. Elegantius etiam, factum modo fulmen noster codex, qui deinde vitiose, nox erat ipsa fidem. clausae tum m. f. &c. fed taceat, quod omnes codices agnoscunt, nescio an mouendum, cum velit, nocte fulmina fabricata, die vero tacere hoc antrum, nocte massa, vnde fulmen fit, sonat, die factum modo fulmen tacet, id est nullum sonitum emittit, quiescentibus miniftris & Vulcano. nam Hypfipyle ostendens Vulcani domum, dubitationem eximit lasoni, & occupat, ne interroget, si haec Vulcani Domus, vnde tilentium illud? responder, nox ostender, cum miraberis funitum, licet nunc taceat. ipso nex est proxima

v. 339. Incuffee Potest legi; incufae, ah incuder. Et hoc probat Casaub. ad Seat. II. versu 52. sed cun incudere explicet imprime dendo, non video cur ma cufa dici possit, nisi velimi mini aliud quid sigaum sui pressum. incussom ego pro sam capio, vt lib. v. 551. se mentem pauer, id est, p sit. Luc. vi. 493. apposite, somm calidae percusso ponderi sale. Bur M.

v. 340. Veteresque parentus terumque codex noster a. m. potredum, veteresque. Bu

v. 341. Famulae] Recto qui qui in famulos iam face effet. MABER.

v. 342. Torus ignoms] îta a dore purpume dicisur, quare, &c. dicitur, vid. lib. 111 & v1. 526. Buam, mox ista fed hoc & fequens verbu rians nec legere nec inte potui. HARL. Thressa manus, queescunque faces simuisse iu-

345 Crodita, nec dominae fanctum tetigiffe qubile.

Jam medio Aefonides, iam se regius Jacquit;

Post alii proceres: sacris dum vincitur extis

Prima fames; circum pateris it Bacchus, commis

v. 344. Faces tenuisse ingales? Carullus de nuptiis Pelei & Thetydis, & Cato lib. I. de Re rustica saedas ingales appellant, Lucanus saedas legisimas, Papinius saedas geniales, alii aliter, quae eleganter Bristohius libello nuper edito, de Ritu nuptiarum, congestic. Garron, Heinsius contecerat, senuisse sugales, quad verbum saepe voltus obtrudere poetis, sic apud Ouid. 1x. Met, 706.

At non Acolline thalamos timues re forerum.

Vbi renuere rescribit, vid, eius notas, sed retuere non potuerant captiuae, quae cogi poterant, sed rimere est, vultu notiaque cortis aduersum a coitta animum testari, serigisse mon, vim invalisse explicat Pius, sed hoc non est captiuazum, quae vt pellices tarigerant dominae cubile, hoc est, locum dominarum occuperant, & in torum venerunt; fere simili seasa Ouid, I. Fast, 427.

Vt tetigit niuene fecreta cubilia Nymphae. Bunm.

v. 346. Medio Aefonides] Lege, medium. Virg. I. Aeneid. 697.

— aulaeis cum se Regina superbis,

Aurea composuit sponda, mediamque locanit.

HEINS.

v. 348. Circum paseris is Bue- re ren folisus est, quare etiam hic, chus, & comis Auls files] Non le- de poqu fi quie velit capere, pot-

viter hanc ritum illustrat Semin ad I. Aeneid. verfui /730; Verba cius adicribemus a nom paulo emendatiora, quam vulgo leguntut: Mos eras apud veteres, ut lumini incenso silentium praeberetur, ve opantiuom fiki landen lopuetdo nullus averteret. Apud Romanos ctiam coma edita Sublesisque menfis primis silensium fieri salebaro guend em quae de coma libasa fuerant, ad focum ferrensur & igni derentur, ac puer Deas propisies munciaffet, ve Diis, bonor baberetur tacendo. Voasius. De libatione, non potu, qui demum mensis remotis institui solebat apud veteres, agi, docet voz pateris, vid, ad Petron, xxvuz, qui & forte hinc cap. xxxix. publicacie sermonibus operam daram, post libationem dixit, quia huc vique filentio debebant vti, & linguis fauere, ceterum in nostro codice alia erat distinctio,

— & omnis Aula files dapibus coeptis: mon tempora fallant.

Sed male: nam dum libatio fiebat, erat silentium, omnia hic ex Virgilio 1. Aen. 729. sqq. expressa sa sunt. Licet etiam ex pateria bibisse ostendi possit ex Plaut, Amphitt. 1. I. 104, possib virentem bero Ampbitryoni patera donata est aurea, qui Peerela postiare ren fossius est, quare etiam hic, de potti si quia velit capere, pot-R 5

Anla filet: dapibus coeptis mox tempora 350 Noctis, & in seras durant sermonibus v

> Praecipueque ducis casus mirata requirit Hypfipyle: quae fata trahant, quae reg vis:

Aut vnde Haemoniae molem ratis, vaius Adloquio, & blandos paullatim colligit

355 Iam non dura toris, Veneri nec iniqua rei Et deus iple moras spatiumque indulget Pliada lege poli nimboso mouerat astro

erit. fed ego libationem intelligi malo. Burnt.

v. 349. Dapibus coeptis | Captis probe Aldinus, & cum illo Zinperlingus: posset &, raptis. Heins. Sed rapris aviditatem & festinationem, minime regalibus epulis convenientem, notaret, de verbo capere vid. ad Ouid. III. Art. 757. ego tamen coepsis retineo, ob caussam modo dictam. BURMANN.

v. 352. Quae fasa trabant, quae Regis agas vis] Heinfius orae codicis fui adferipferat; quo fata trabant, que regis agas vis. quod reaius mihi videtur: iam enim ex fermonibus, qui in seram noctem protracti erant, casus lasonis audierat, & mirata erat, quomodo a Pelia extrusus regno in hanc militiam erat : quare impatiens & amore iam flagrans mulier, cum audisset priorem partem, & apparatum nauigationis, nunc requizit, quo tendere in animo habeat, an forte Lemnos foret meta itineris, quod tacite vouebat. adscripserat & Heinfius, forte, feu futa trabant, seu regis agas vis. sed prius malo. Burm.

v. 353. Molem] Moles Ald. ma. Vid. ad lib. 1. 213. pro a le, vid. ad Ouid, x H. Epift, 34. auftre Heinlius prius

non intellexit hace Pinsxit fupplet, vel dicat pr v. 355. Veneri nec iniqi fae] Veneris primus & Vaticani cum Regio, HE: meris etiam noster-codex ki. fed male. non iniqua ta amplius Hyplipyle Ven ab exfilio quali reuería e enim eius ara caluerat & ita propitiata, quae facinus impulerat Lemni amore incendit, vid. fu 210. BURM. Veneris ex.

v. 356. *Deus ipfe*] Ven rum intelligit Maserius. &ius vel in genere Deus diuinum numen, vel lu telligendus. malim vero en Deus, vt sit praeparat quentis & subitae tempe fcriptionem. Burn.

a docta manu Veneri con

v. 357. Moueras astro] us coniecerat, inuolueras v. 357. Lege poli] Id (

follemni, vt fieri folebat pestare, ad ortum Plei Auson. Epift. 111.

Quod si lege maris refi Curreret a

Impoiter, acternam volvens opus: & firmil vndis Cuncta ruunt: vnoque dei Pangaer fub.ictu, 360 Gargaraque, & moesti steterant formidine luci.

Sacuior haud alio mortales tempore mentes

quae vox saepe ab altera loco pulfa. vid. ad Claudian. Bell. Gogic. 347. fed bic aftre redum: oriente enim hoc fidere, imbres & nimbi erant. Propert. 111. 111. 52.

Pleiadum spisso cur cois imbre charus?

Et passina hinc densas Pleiades dicit noster lib. v. 415, vt mox, Lunem imbribus denfam. Burmann. Phiada ex. Bon. HARL.

v. 358. Aesernum volucus opus] An aesberiem? vel alternum? Heins, Nihil muto. seternum epes est aer, mundus, quem tomitru questi voluit, vide supra I. 671. forte fellet quis & his folaeur, quia aperiri coelum fulminibus & conitru videtue, sed nihil mouee. Burn.

v. 258. Vadis Cantis ruens] Vadae hic pro largo & copiolo imbre, qui terram inundat, videntur politae. Tacit. I. Ann. 30. Annerat militum curas praematura ·biems, imbribus continuis, adeaque facuis, us non egredi sensoria, congregari inter so, vin tutari signa poffent, quae turbine atque unda reseabangur, & mox, ruere tempeflates. & formido coelestis irae, ve hic, feterune formidine luci. BURN.

Jaga, ve lib. 1v. 631. Pangara intes co genero di aumero plurali efferte folent Poetae. Vt Mac- Montes emendandum effe, monui

nals, Dindyms, Ifmars & fimilia. lic Rhipaes ardua infr. vf. 916. & Taygeta memoranda IV. 329. nam errare, qui fingulari numero Taygeram dici posse putant, iam ostendit Maserius ad lib. 1. 429. parco pluribus exemplis, quibus facile paginam implerem, factum hoc vero ad exemplum Graecorum. sic Eustath, ad Dionys. Periega vs. 694. Replevior de@., Alveray ned क्रमेन्रीप्रसामित क्षेत्र में श्रेट्सिश्च. & ad vs. 1146. Huddy & . nd adureαθς λέγοτος τά Ημυδά: δε ita alii. Buam. Gargara mons Myliae, montis Idae pars.v. Virg.1. Georg. 102. ibique interpr. & Macrob. Sat. V. 20. HARL.

v. 260. Steterant Lege Reservan vt lib. I. Abfulerunt, & in IV. deder unt. De Gargaris autem ita Seruius ad I. Georgicon, verf. 269. fane Gargara multi autores Graeci, ficus Serenus Sammonicus tradit, altitudinem Idae montis B per boc abustue omnes summieases montium Gargara appellant: effe etiam Gargara ciuitatem in radicibus montis Idae in proxincia Moefia Afiatica, quam conflat naturaliser vliginofam & ob bot frugum feracrem in tantum, ve multi poetae Gracci Gargara abufine pro culusuis rei multitudine vel copia v. 359. Pangaea] Absolute ita posuerins. Quid in hoc Seruii loco peni docuit Heinl. ad Ouid. 111. praestiterim, videbunt, qui no-Falt. 776. poffet quis subintelligere ftra cum vulgatis contendere, dignati fuerint. Vossius. Maluega dixit. fed absolute potius ca- rim fleterunt. & fic Pius & Voifius piendum, ve & saepe alios mon- artis Grammaticae 11.21. HEINE.

v. 361. Morsales sempore genses] notis

Terror agit: tunc vrguet enim, tunc flagita In populos Astraea Iouem; terrisque relic Innocat adfiduo Saturnia sidera questu.

365 Infoquitur niger, & magnis cum fratribus I Intonat Aegaeo: tenditque ad litora pontu

notis ad librum primum Metamorphofeon Nasonis vers. 100. noster lib. 111. 93. trepidant morsalia longo Corda metu. pro Tervor agit Carrion ex fuis membramis, Torsor. mihi vulgata scriptura magis arrider, Heins. mentes ogregie habet codex. HARL,

v. 362. Tunc vrguet enim | Vrguet open Pius Baptista censet castigandum. Heins.

v. 364. Innocat adfiduo Saturnis syders questu] Aut fallor, aut scripserat Valerius, Sasurnia foedera. Optime videlicet Astraeae cum Saturno conueniebat, sic lib. 111. 290. te tomen-testantem foedera queeffu. Baptifta Pius affirmat a nonnullis legi, Saturnia foedera. Heins. Saturnia sidera Maserius seculum aureum interpretatur, & Pius quoque, addens quosdam emendare, Saturnia secula. sed si illud inuocat, placidum louem, non itatum, debezet terris conciliare. cum contra iratum in populos inuocat, quare immensim Ouid. 1v. Met. 53 Saturnia fidera hic gravia & no-Seruius enim xia terris capio. ad Virgil. 1. Georg. 336. docer in vid. lib. 1v. 90. & 513. Me Capricorno, quod Saturni sidus us vero magnos fraeres, ve est, gravissimas esse pluvias, & Saturnum esse Deum pluuiarum, plura collegit Passerat, ad Propert, IV. 1. 106. & alii. est enim obvium. Burm.

v. 366. Insonat Aegeo, tendit- vt ita metas in litore sibi po que ad listora pontum] Sic ex. mare transgrediatur. posset & Bon. & Pius ac Maser. sendis ex- fundirque pontum. Bunn. plicant, flando dilatat & exten-

dit. si pontus legeris, e Pius, contendit & vadit. Veteres quaedam editione bent, ponsum. Vnde leger

- truditque ad littora po Et sic pene habet Aldina e in qua ell,

— eruditque ad Litton tum. Vossi

Aut tendique corrigo pro ten aut tendit pontum. ve de Eure dicantur, atque its legere nullos Maserius testatur. ne ter videtur agnouisse Pius I sta, & Vaticanus secundus firmat, in primo & quarto, dus. trudit pontum in Aldia bro. paullo ante opinor, a cum fratribus Eurus Insona geo, non magnis fratribus. Hi Magnummare illustrauimus 1 50. & hic posset recipi. v Stat. III. Theb. 433. mag volantes Iniicit Acgaeo. voc patens Aegaemu Horat. 11. 00 & Ianium magnum Visgilio & gens Stat. 1. Theb. 14. & p notro, magnus pensus, & s cardinales quatuor, sut, finguli duos habent practe duodecim explicat sendis pe pro se extendit recte dici p puto. vid. ad Ouid. x. Met. Et linam quarto densam videt imbribus ortu Thespiades, longus coeptis & fluctibus arcetted Quem

v. 367. Et lunam quarto densam videt imbribus orsu] Quatnor menses defignat, licet Antonius Volscus illud Ouidii Epist. 11. v. 5.

Luna quater latuit, toto quater orbe retrenit .

ita interpretetur, quasi Ouidius quatuer annos fignificare voluerit, cum tamen Pfinium alleget, qui 7. & 25. diebus cum octo horis Iunae cursum peragi tradit; quid quaeso absurdius dici poterat? nifi annos lunares intelligat, mequartum lius lanus Parrhalius, mensem exactum fignificari annotauit. Ouidius autem diuersum ab hoc Poeta prodidit. nam is Argonautas in Lemno vaque ad tertium annum haesisse sub Hyplipyles persona canit, quae lasoni scribens.

Hic tibi bis (inquit) aestas, bisque cucurris byems. Tertia messis erat, eum tu dare vela coactus, &c.

Nec id cuiquam mirum videri debet. Quid enim Poetis cum con-Stantia, fide, & veritate. CARR. Quatuor menses designat Valerius, si Maserium aliosque Valerii interpretes audimus. sed omnino nugantur. Nam quatuor dies intelligi debent. Quod liquet ex Arato in Prognosticis, vbi scribit, Es d'aurus bely na réteater

لإستو كالابادة H T' AT ZEIHAY & GUVRYEIQOHEYOIO Bidáskoi.

Sed si codem modo resta etiam quartum diem agat, certe pluniam collectam indicat. Voss. Vt Lunam opinor, vt infr. 401. Heins, Vollii interpretatio (quae et Pii est, inducti loco Virgil, I. Georg. 432.) Bus arcent Quem metus] Bene iam

placet; si non de integra mora Argonautarum in Lemne capiamus, sed de quarto post Lunam nouam die, quo imbrium luna Tiphyi signum dabat. Nam ex sequentibus longior mora facile colligitur, nec fegnitiem & defidiam tam graviter increpandi caussa Herculi fuisset, si tantillum spatii desedissent Argonautae: Praeterea non fatui puella sensus esse debuisset Hypsipyle, (quam tamen virginem & numquam antea expertam virum Poetae omnes describunt) si iam quarto post coitum die, deprehendere potuisset, se iam paruum laiona vtero fuo gerere. quod, cum lasen adueniret Lemnum, recentia adhuc sceleris Lemnii essent vestigia & signa; sup. vs. 327. & tamen mox versu 410. dat dona abeunti Iasoni Hyplipyle, labores textos, quibus patris feruati confcia facra acu pinxerat. an hace quoque intra quatuor dies elaborasse dicemus? quos potius totos, ofculis & amplexibus noui mariti, quam textrinae impendere maluisset, si vero longius spatium detur, vacuum ab amoribus tempus aliquod operi huic potuit infumere, vel certe Poetae licuit, vt credibilius, fingere. Hyginus quoque fabula xv. plures dies huic morae tribuit, & Ouid.Epist.v1.56. duos annos, vbi vide quae notamus, & Barth. ad Stat. v. Theb. 461. cuius Scholiastes annum continuae cohabitationis finitum fuiffe, cum Lemniades pepererint, dicit. BURM.

v. 368. Longus coeptis & flucti-

270 MG VALERII FLACCI

Quem metus: vsque nouos diuae meli

370 Vrbe sedent laeti Minae, viduisque vaca Indulgent thalamis: nimbosque educere Neciam velle vias: Zephyrosque audire vo Dissimulant; donec resides Tyrinthius

ex. Bonon habet, vt Carrion ex suo cod. correxerat, longus coepitis of stussibus arcet quem metus & ita alii: contra Maserius aliique arceut; alii, longis coepitiance qui metus of. & alii, notante Pio, coepits a stussibus. H. Scribendum,

—longe incertis a fluctibus arces Quem metus-

Nam Cartionis liber & editiones nonnullae cum Regio, longus. Aldinus codex, longe, posset &, inceptis a fluttibus legiv pr. sec. & quart. Vaticani, longus coeptis & fluttibus arcent Qui mesus. Longe coeptis a fluttibus arcent Qui mesus. Longe coeptis a fluttibus arcet loh. Coumbus, vel longus. HEINS. Arcens qui metus Cod. Coki. ego praeserrem,

Longus coepsis & flustibus arcet Quem metus.

Vt indicet, Tiphyn, non vt ceteros Argonautas, moras amoris causa traxiste, sed non ausum fuisse cursum instituere propter tempestates. vt ergo longus amor resiquos, ita longus metus arcebat Tiphyn a mari, & coeptis, quorum caussa exierant patria Argonautae. coeptis a fluctibus nihil est. sed coepta & fluctibus nihil est. sed coepta & fluctibus nihil est. sed coeptis a fluctibus nihil est. sed coeptis a fluctibus nihil est. sed coeptis dictum. Ve tib. 1. 498. pulcberrima Graium Coepta auens. Arcet coeptis dictum, vt arcet regionibus supra versu 118. longus metus, vt inst. 111. 93. pendent mortalis longo Corda metu. & 1.23. iam granis & longu lis metus. vbi vide. Bunn

v. 369. Dinae melioris Venus, non Luna, vt Piu volunt, intelligi debet. an ta Lemnialin fuerat, nun gna & propitia. vid. fupr. *sedeut* vero aptum desidia luptati verbum, qua re ingentes illos animos & f qus noster passim Argonau buit. Stat. vir. Theb. 19. sique sedent ad iusta sepulch vide Barthium. & ita passi tae & alii. usque vero con moram notat, docente G 111. Obs. ts. Burm. vidu a coniugio aut amoribus ita teres frigides, vacues, &c. apud poetas frequente rimus. v. Markland ad St 5.60. & quae scripsi in Ch lat. poet. ad Ouid. 111. Ar 5. 42. sic vers. 397. vidul tia teffi. HARL.

v. 371. Educere] Vid. 251. Burm.

v. 372. Vocanses] Vid. 341. BURM.

v. 373. Refides] Electroquam huic loco accommo plicat Scholiastes Barthii al ad Stat. vii. Theb. 285. quidem viros; sed bello

Tum subita resides socios
dine lason

fuetos. infr. 1v. 626.

Praecipisas.

Non tulit, iple rati inuigilens, atque integer vrbis;
B75 Inuidisse deos tantum maris aequor adortis
Desertasque domos, fraudataque tempore segni

Quid. XIV. Met. 436.

Refides & defuctudine sardi Rurfus inire fretum, rurfus dare vela iubemur.

BURMANN.

v. 274. Iose reti inuigilous]
Apollonius & Valerius Herculem
cunt Herribus e naui non descendise, naurant; cum apud Hypsipylen amoris ac voluptatis causfa alii diuertissen, quod Physici,
qui per Herculem fortitudinem &
prudentism intelligunt, non alia
de causta a Poeris confidum arbitrantur, quam quod e virae humanse actionibus ad illecebras &
voluptates non descenderit. CARRION.

v. 374. Integer] Integer atque integer orbis, fic distingue, apud Horatium, integer vitae. Neque, aliter Aldina editio. HEINS. Masesius conjungit vrbis dees, (quam Sequentur distinctionem Arg. Gryph. & Colin.) & Vulcanum & Venerem intelligit. male: nam invidiffe deus in genere, vt saepe alii, notter dieit. vid. Cuper. 11. Obf. 4. fed integer vrbis est, non corruptus deliciis & otio vrbis, ideoque nullius mulieris amore tactus, vt qui vrbe carens, in na-Vi manserat. sic State 1. Theb.415. eadem constructione, integer armorum. Sallust. Jug. 63. de Mario, son facundia Graeca, neque vrbavis muudistis sese exercuit: ita inter arces bonas integrum ingenium adoleuis. Horat. III. Od. 7. voces andis adbuc inseger. 11. Od. 4. Brachia & vulsum seretesque suras Integer laude. Quind. Decl. CCCIII. mops censin. Sed integer, fine cri-

mine, fine fishalis. Ouid. v. Met.. 30. bis adbue oftonis inseger annis. Burmann.

v. 375 Tansum maris aequor] Heinfus malebat, sassi, quod eodem redis, vid, inf. iv. 541. vi. 24. & 592. Ouid. v. Met. 498. santique per aequoris andas Aduebor Orrygiam. vbi vide. fed Virg. 11, Aeneid. 780. vafism maris aequor. Horaf. v. od. 5. Carpasbii trans maris aequora. Lucan. lib. 11. 726.

cum super aequera toto Praedonem sequerere mari.

Ita vulgo legitur, sed in duobus codicibus. & vno Bersmanni est, super aequora victor. in pluribus etiam, maris. quare legendum puto,

Cum super aequora victor Praedonem sequerere maris.

Aequora maris, vt aequora camporum Lucretius & alii dixerunt, qui & faepe aequora ponti habet, quam locutionem illustrat Vossius ad Catulli Epithal. Thet. v. 178. pag. 211. vbi legit,

Discernens ponti truculentum voli dinidit aequor.

fic Apollon. 111. 349. πελάγν άλλς. vid. infr. 1v. 712. Tansum vero aequor, vt Propert. 111. El. 111. 33. Nunc maris in sansum venso infamur. vbi aequor poffet intelligi. Iulian. Orat. v. pag. 159. πλαϊν δυναμώνη τὰ τουαύτω πελάγν. Βυς μανη.

376. Defertasque domos] Ita vetus cod. Alii, Defertasque domus. fed prius malo. CARRION. domos lam ex. Bonon. HARL.

v. 376.

Vota patrum quid & iple viris cuncta

O miseri, quicumque tuis accessimus act Phasin, & Aceten, Scythicique pericula

380 Redde, ait, Aesonide: me tecum solus in a Rerum traxit amor, dum spes mihi i

> Cyaneos, vigilemque alium spoliare drace Si sedet, Aegaei scopulos habitare profun Hoc mecum Telamon peraget meus. hae dicta,

385 Haud fecus Aefonides monitis accenfus an

v. 376. Tempore] Sic ex. Bon. HARL. Tempore Pii & Jundae Editiones, BURM.

v. 377. Quod & ipfe] Sic ex. Bonon HARL. Dolens quod ipfe faueat, & comes fit pigris. vel legatur, quid & ipfe, per interrogationem, quid expedit ipfum versari cum segnibus. Prus. Quod Ald. sed quid indignantis est, idem quod cur; quid caussae sit, cur adit. Burm. Markland ad Stat. v. Silu. 2. 154. haud male legere iubet. quid? & ipse vivis cumsantibus adsis? h. e, saueas. Harl.

v. 378. Accessoms actis] Sie lib.
1. 178. Frateriae si des accedere
fames. Carrion. Columbum
maluisse susis notauit Heinsius.
quod sirmati posset ex lib. v. 270.
vbi etiam ausi & res iunguntur,
Sed ibi imperium notat, quare
tutius est sequi scriptos. sie lib.
111. 678. nospris ferri comes abnuite assis. & iv. 163. nec vestras
comes adspernandus in actus, &
ita passim acta & actus nostro &
aliis. Burm.

v. 382. Vigilemque alium spoliare draconem] Spoliare, quoniam

mortuo dracone spoliauit l Helperidum, funt qui legu pire. tanquam Hercules A nis prius femno strauerit occiderit. vel; fopire, in fo id est, mortem redigere. cum priscis exemplaribus priot. Prus. Ergo iam ex f tia Poetae nostri Hesperidt stodem superauerat. vld. lib. Pius haeret, an de serpent cunis elifis, an de custode peridum.& vix definire aude & Vigilem hunc notare vide potest esse perpetuum epis draconum, qui natura fun les & acie pollent, vnde l nes dicti. sed sine dubio b ridum custodem intelligit. B

v. 383. Si feder] Omnin cet. Claudianus bell. Gilde 415. Haec vbi federant g Vide de hoc verbo Bernartii lia ad Papinium, & Pincie Catech. BULAEUS.

v. 385. Hand fècus] Ignar inortes decet garrulitas, str vero & fortes tacitumitas; ideo Valerius Herculem pa quum inducit: Apolkmius s

Quam bellator equus, longa quem frigida pace Terra

eth elegantissimam illi orationem tribuat, copiosior tamen eth, quam ve Herculi conuentat; Cuius orationis baec summa est; o miseri an aupsiaram egentes buc venimus? an placuie contemis Toessalicis mulieribus Lemniucis adbaerere, qui quaeso celebres cum alienis feminis erimus? eamus quisque in patriam; relinquite vero illum in letto Hypites, donce Lemnon pueris locupletaueris, infignisque ad ipsum fatti glaria redieris. CARRION.

v. 385. Monitis accensus amaris]
Monitus accensus amoris codex noster. perperam. vide ad Ou. xvIII.
Ep. 11. BURM.

v. 386. Longa quem frigida pace Terra innar] Codex scriptus Michaelis Piccarti, & Aldinus liber, Crura innane. vnde eleganter Gronouius Diatribes ad Statianas Siluas cap. xxvi.

- quem frigida pace

Cresa ligans Nam terpere ligari passim apud Poetas occurrit. is ipse illic adeundus. mihi aliquando videbatur, longa eni frigida pace Terga vacam. lib. iv. 213. nofter, frigida raris Dentibus ares bumus, frigida bello dextera apud Maronem. & frigida rura apud eundem Georgicon tertio. 324. quam frigida pace primus Vaticanus. Vir doctus praeterea in ora Venetae editionis castigarat, in laenos pes angitur orbes. fed perperam. pluribus haec illustrauit dico iam loco Grono-Vius. quique in lacues piger angitur orbes Aldus. Pollet & fcribi. longa quem frigida pace Terga invant. Heins. Non persuadent viri do&i. si enim ex Aldino & Piccarti codice aliquid nouandum, facile est rura innant restituere

pro crura. Vt terram vel rura hic desiderari docer comparatio ipsa cum Argonautis, qui quali confecto bello & emeriti milites resident hic in vrbe, otii & pacis plena, eodem modo vt equus, qui post operam bello praestitam in pascua & saltus dimissus liber vagatur, & quafi consecratus est. vt Caesaris equi, de quibus Sueton. cap. LxxxI. vbi vide Cafaub. & Tigres apud Stat. v11. 564. nec innar mutandum: delectat enim hoc otium & Vacatio equos, ve amor & defidia Argonautas. frigida vero terra Vel rura, (licet vt epitethon perpetuum posset explicari,) non capio, ve apud Virgilium, sed quae non turbantur tumultu militari, sed otio & quiete quali frigent. ita Rutilius 1, 389. frigida Subbatha dixit, quibus quieti & otio indulgetur, fic noster ipse lib. 111. 368, vnde & iuunt adseri potest, Segnique iuvat frigescere ludu. Et lib. Iv. 214. qui optime hunc locum illustrat.

Iam pridem coessus resides, & frigida raris

Dentibus aret bumus. Sic apud Senec. de Breuit. Vitae cap. v. iam victo patre Pompeio, adbuc filio in Hispania frigida arma refouente. vbi vid. Gruter. & notum Ciceroni & aliis *iudicia*, *fludia* & fimilia frigere dici, vbi languent nec exercentur, & contra calere, vbi feruet opus & frequenter celebrantur eadem. fic Tibullus lib. 1. Eleg. 11. in egregia Pacis descriptione, postquam, bellis sedatis & frigentibus, arua coli dixit, addit vers. 53. Sed Veneris tunc bella calent. Virg. 1V. Georg. 104. de apibus,

Terra iuuat, breuis in laeuos piger a

Frena tamen dominumque velit, si Martius

Contemnuntque fauos & frigida vt norunt equitandi peri tella relinquunt. semper operam dant, vt i

Et contra quando sunt in opere vers. 169. Feruet opus. ad quae loca videndi interpretes. Illud vero breuis me male habet, nam duo epitetha breuis & piger iure offenderant correctorem Aldinum. fed non, quia hic scrupulus manet, deserenda priorum verborum vera sententia. nec, vt Carrion fecit, brewis cum terra construendum, neque ratio etiam mihi ap. paret, cur potius in laeuos, quam in dextros gyros angatur equus. angitur in orbes vero eleganter. hinc rede Torrentius cortigendum Varium apud Macrob. lib. v1. g. existimauit,

Quem non ille sinis lentae moderator babenae Qua velit ire, sed angusto prius

orbe coercens,
Insultare doces compi, singisque
morando.

Male angusto ore legitur, quod quid sit nescio. Quia veto in gyros vel orbes angi, non conueniat desidi & dimisso equo, puto hic negationem deesse, cuius locum breuis occupauit. & forte scripserit poeta, nihil enim melius occurrit,

Terra innat, nec in exignos piger angitur orbes.

Vt breuis, vel breues adscriptum fuerit vt glossa vou exiguos. sic Cicero dixit translate 111. de Orat. 19. in exiguum gyrum compellere. deeuos enim subsister non potest: nam naturalis ille equi stexus est in laeuum, (vt & bobus esse ad Arati Prognos. 85. Theon notat)

semper operam dant, vt i tram partem equum fle& in gyrum ire discant. vnd Dextrarii equi, vid. Barth. 111. reliq. MS. Ludouic. & Cang. Gloffar, Med. L. dextrarii. Pius lacuos diffic terpretatur; cum contra, turales, fint faciles. qu proptet To augitur, hoc en bum equi flexionem, q equitandi exercitatione t tat, & qua equus contra r cogitur in exiguos orbes (fe flectere. Ouid. Ep. 1v. Sine ferocis equi luctani recuruas,

Exiguo flexos miror pedes.

Vbi lustantia sunt se in semper referentia, nec fa dextrum se flectentia. fic lus Iv. 1.94. Seu libeat cur vius compellere gyro. Vt re melius repolitum, antea d mato compescere freno, qu angere, vt noster Flaccu ibi Broukhusii notas. equ go ille vacans & piger, i: cogitur in gyros exiguos i cogebatur, cum militares Aendi equi exercitio se fed lato campo liber pass spatiatur. & vt Statius de bus loco laudato dixit, vaga rure quies. Tota aute comparatio, mutato equi plo in leonis ab codem Sta

Quem viridem quondam montesque tres Iam piger & longo incet e tus ab asuo.

fumta lib. x1. 742.

Clamor, & obliti rursus fragor inpleat aeris 390 Tunc Argum Tiphynque vocat; pelagoque pa-

Praecipitat. petit ingenti elamore magister Arma, viros pariter, sparsosque in litore remos. Exoritur nouus vrbe dolor, planctusque per

It facies antiqua domos, fibi moenia lingui \$95 En iterum. ecquando natorum tempora, gentem Qui recolant, qui scepta gerant? nunc triste nefandae

Noctis

At fi demission venior mugitus ad

Brigitar, meminitane sui, viresque peractas

· Ingenit, & campis alios regnare leones.

Vid. & Ou. 111. Met. 704. BURM. v. 389. Clamor] Quia mox fequitur clamere, hic forte clanger praestaret, nam commutantur hacc saepe. vid. ad Ouid. x11. Met. 845. BURM.

v. 389. Obliti fragor] Ita dixit, oblisi aeris, Ita I. 97. Propert. 1. 3.18. L. 10.5. CARR. Vid. lib. 1. 792. & hic notas Weitzii.

v. 391. Clamore magister} Magifter navium is dicisur, inquit VIpianus, cui nanis gubernandie cura incumbit, ve illud lib. 1. 782. nec stantes mirabere mille magistros, intelligendum est: loquitur enim de mille nauibus, quibus Graeci Troiam oppugnabant, nam Nofor postmodum bello Troiano interfuit: vocat alio loco regent nawis, lib. I. 418. Non meruae cui regna ratis, cui tradere puppens. CARRION.

v. 394. Es facies] Sic ex. Bon.

peram. HARL. It. editio Pii, Mafer. & reliquae. Burn.

v. 395. Et quando] Sic ex. Bon. & cod. Carr. HARL. Subintellige erunt nepotes, qui renouent & instaurent gentem Lemniam, sune qui legunt, Ecquando per interrogationem, id est aliquandone erunt tempora natorum, quibus generabimus filios, qui recolant & renouent gentem nostram? Pius. Ecquando non mutare debuerat Carrion. forte ctiam, natorum pignora. Heins. Es quando etiam noster codex. sempore non mutandum. respicit enim partus tempora, & adolescentes deinde pueros. gentem recolans, eft inftaurent. Vt recelere egros VII.68. & reculta bumus Ouid. v. Met. 647. reliquias colerem dicit Virg. Iv. Aen. 343. Burm.

v. 296. Stepera geraut] Etiam' hic infeliciter Carrion, scepera regant. Quid enim familiarius scriptoribus antiquis, quam scepera gerere? regant placebat Columbo. fed aliter nos ad Ouid. alicubi Metam. Heins. Nescio, & mutare vetuit Carrion, sed per- an tam infeliciter Carrion regent S 2 repolueNoctis opus: vidui nunc illa filentia tech Saeua magis; thalamos excussique vincla ausae

Induere, atque iterum tales admittere cu

400 Ipía quoque Hypfipyle subitos per litora

Vt vidit, totaque viros decedere Lemno

Ingemit, & tali conpellat Iasona questu

Ianne placet primo deducere vela serence

reposuerit. eadem enim varietas apud Virgil. x11. Aeneid. 206.

Vs sceptrum boc (dextra sceptrum nam forte gerebat.)

Vbi in MS. regebat, & ferebat. sic frena regere Stat. 1x. Theb. 818. & Claud. 111. de Laud. Stil. 9. quo frena reguntur imperii. Sic regere imperium aeque dicitut atque imperio. Ouid. 111. ex Pont. 111. 61. apud Claud. 11. in Rusin. 82. eadem vatietas currus & iura regentem. vbi MS. teudntem. sed iura regunt dixit & lib. 11. in Eutr. 344. Burm.

v. 396. Nunc trifle nefandae]
Ita liber manuscriptus, melius
quam vulgati, eunc trifle, CARRION. Nunc Ald. Edit. B. nunc,
Bon. vidui v. ad v. 369. HARL.

v. 368. Sausis amor] Et hace ast lectio veteris cod. alii legunt, facua magis, plane inepre. CAR-BION. Sacua mamens quartus Vaticanus & Regius, quod & Pius ex suis monuit. in primo Vaticano, facuamas. Carrion ex suo, facuir amor, vulgatum non debuit follicitari, pro sessi mallem, lessi. Heins.

No. 398. Excussague Sic recte ex. subducta erat Argo, Ronon, quod etiam postea habet cules manserat sed ve imbuere; sed codex tonge elegantractionem lectionem induere; quam cenda erant. Bunn.

fubodoratus est Zinzerli vel inucitis membranis, re dam censuit ac probauit i Exclusaque cod. Carrionis cuit. Vossio. Harl. Esc nime mutandum, caede e ritorum excusserant vincututis, quae aduentu Argiterum induerant. Ouid. v 773. vt optimi codices,

Iamdudum vinenta i Excutere ipse sibi.

Vulgo, emere, quod va minus congruit. nifi qui exutaqua malit. nam faepi derunt hacc verba librai ad Ouid. 1x. Met. \$2. fimilia apud Liuium illa li 13. lugum quo fe exuit, acciper cogaris, imbuere vi explicat renouare, & init re. fed dura illa huius vei patio foret. Alardus lib. 1 phyl. Philol. cap. 7. dicit bum Venereum, & ad c tum traduci, huc adducer quae aliud fignificant. Bu

v. 403. Deducere] Vid. 111. Met. 663. male Pius re deducere, cui contrario ducere, interpretatur. no fubducha erat Argo, in qui cules manserat. sed vela erat racha de ligata, quae iam cenda erant. Bunn.

Carius o mihi patre caput? modo saeua quierunt
405 Aequora. sic portus fugeret ratis, aspera si te
Plias in aduersae tenuisset litore Thraces?
Ergo moras coelo cursumque tenentibus vndis
Debui-

v. 404. Quierunt] Quierant Cod. Coki. edit. [Bonon.] Pii, Maserii, Iuntae, Argent. Gryph. & Colinei. Burm.

v. 405. Sie portus] Sie portus probe Aldiana codex [& Bonon:] cum Garrionis libro. quieruno etiana malo, quam quieruno, panie nante cum Aldo &: Carrionis libro. perperam is interrogationis notam addidit etiam in sequentibus. Heins, al si p. s. rosis aspera, si te Pleias Ec. Habl. Sie quidem retineo: sed interrogationis notam post Toraces ponendam puto, & legendum pro quierunt, quierint, vtstoptantis,

Modo saena quierint Aequora, sic portus sugeres rasis, aspera si te

Plias in adversae tenuisses litore Thraces?

Vinam inquit bona fide pacata effent sequora, quod tu ex primo illo sereno colligis, sed fallax illud. Verum an fic quoque, hoc eft, ad tale ferenum primum, dubium & fallax, nauem ex portu Thracico solueres, si tempestas te ibi tam diu tenuisset? minime; fed exipetiares, dum confiantius & certius coelum viam luaderet. nunc vero iter, ad primum serenum, moliris ex terra, quae te prime quieto simu est amplexa. morare ergo mei caussa, & exspeda certiorem coeli fidem. fi vero primo fereno vela deducis, col. ligo inde, me non moras illas mili & amori debere, fed tempestati & mari tenenti cursum a ita omnia etunt planissima. licet & vulgatae lectioni sere sua constet sententia. Burm.

v. 406. Tennisses Detinuisset. Saepe hac voce ita vtitur Symmachus in epistol. Bulagus.

v. 407. Ergo moras coelo debaimus] Colorem duxisse puto ex Propertio, lib. 1, v1. 17.

Osculaque opposito dicat sibi de-

Quae verba amicissimus Broukhussus ex mea sententia explicat, sed nescio quo sato verba epistolae meae, de eo loco olim ad eum missae, non sesse expressi: putabam enim, hunc esse sensesti: putabam enim, hunc manereri Propertii (nam tunc manereri P

Quod tibi malueram, fine mo debere procellis.

Nam neminem credo facile Pontani fententiae accessurum, qui apposium ventum, vestem interpretutur tenuem; lib. 111. Analect. 9. qui tamen approbatorem portui zeperire Fortun. Licet. lib. vt. de Lucet. in Sepul. cap. 68. sed qualem, dii boni; Philosophum! qui in veterum scriptis saepe admodum caecutire solet. Buam. Debuimus? dixit lacrimans: haefuraque ca Dona duci promit chlamydem textosque bores.

410 Illic servati genitoris conscia sacra
Pressit acu, currusque pios: stant saeua
ventum

Agmina, dantque locum: viridis circum l rida tela

v. 408. Haesuraque caro Dona duci] Recte. nam postea chlamydem hanc gestasse docet Apollon. Rhod. 111. 1203. mile Pius, quae animo semper haererent. Burm.

v. 409. Clamidenque] Ita scriptum inuenio in vetori cod. in quo etiam secundo ab hoc versu pro vulgata lectione, pinxis acu, legitur, prassis acu, ex pro Parisiensi, saena parentum, saena parentum. CARRION. de Chlamyde quaedam disputaui ad h. l. in Anthol. lat. poet. p. 192. HARL.

v. 409. Textosque labores] Vide ad Ouid. 1. Amor. x111. 23. & hic notas Weitzii. BURM.

v. 410. Conscia sacra Be anxia facra Pressit acuque pios currus codex noster. Burm. vide ad 11.254. HARL.

v. 411. Pinnit acu] Scribe, preffit ex antiquo exemplari, hoc est filo neto impressa acu. Pius. Maser. Pressi Ald. cum MS. Carrionis. dubito si non melius sit, quod aliae ostentant editiones. Pinnit acu. Possis suspicari inconveniens pictori instrumentum supido descriptori visam fuisse acum, rato penicillo conuenientius ipsum vti. At sic Virgil. 1x. Aen. [vers. 582.]

Pictus acu chlamydem, & ferrugine sinctus Ibera. Zinz.

Preses pro expresse. simples composito. Desinant igitur ferius, Zinzerlingus, & alistrudere nobis, Pinnis acu, damnatum a Baptista Pio. Ha Presis placet, quod editi habent. Statius vits, Theb.

— Tunc auro phaleras, que fagittas Cingulaque & manicas, ne iuge vilior ire Presseras.

Vbi Scholisstes Barthii exp impresserat, nenerat. Burm. p ex. Bonon. HARL.

v. 411. Panensum] Ad Lei das refertur visis sacris meti ligionis correptas, & sunt parensum legunt. MASER. edidit parensum, vt & Pius, in notis panensum explice luntina erat, parensum, & Cokl. BURM.

v. 412. Viridis circum he stale Silva stremis] Viridi sela nor. Heins. Ita iam conic Barthius ad Stat. v. Theb. qui hinc colligit, Lemniadi bonam mentem reuerfas, et verint Hypfipylen feruaffe pa regnum iph donaffe. poffe wiridis selae. filva viridis pro ex viridi tela, quod ap effet. nam Pius sela a sela plicuiffe videtur. quafi Lei

Silua tremit: mediis refugit pater anxius vmbris.

Pars & frondosae raptus expresserat Idae,

Adstabat mensis: quin & Iouis armiger ipse Accipit a Phrygio iam pocula blanda ministro. Tunc ensem, notumque ferens insigne Thoantis, Accipe,

des mille telis filuam, in qua latebat Pater, circumdederint. tremere autem filua dicitur, tali arte picta, vt arbores mouere ca-cumina fua viderentur. Vnde patfim mobilis filua & fimilia. vid. ad Ouid. vil. Met. 187. tremere vero de vento, vt chlamys tremefalla vento infr. v1. 526. BURM. viridis ex. Bon. fed viridi a docto quodam homine. vide autem artificium poetae, qui id, quod pictor aperte & ad intelligendum apte pingit, difficili quadam & obscura translatione tremit, vsus adfequi studuit. Quod vero tota haec pictura breuis est, excusari potest poeta, qui picturam ipsam ante oculos positam enarrauit, non, more Homeri, quali actionem nec chlamydem fubinde nascentem & deinceps artificiose elaboratam dedit, adde Leffing in Laocoon. inprimis Sect. XVI. XVII. fq. & quae ad h. l. fcripfi in Anthol. lat. poetica. anxius vndis, cod. quam equidem lectionem veram fatisque parentis aptam esse puto. Nam fupra v. 300. ille procul trunca fugit anxius alno &c. Propter verba, filua tremit, sciolus quidam scripferit vmbras, quod deinde reliquos codices obsedit. H.

v. 414. Pars & frondosa Heinfus coniecerat vel, ars, vel parte. sed nulla opus correctione, cum & pars hic eodem modo sumi posset, vt supra vers. 221. pra partim. si quis quid mutatum vel-

let, legat Pars (pro partim) ex frondosa raptus expresserat Ida. pro raptus in Ida factos. Burm.

v. 415. Fugam] Vere vocat non voluntarium Ganymedis, fed velocifimum raptum, quo ablatus est celerrime quasi ab aquila ita enim raptus ille per aquilam a Mythologis explicati solet, vide infra 111. 532. Burm.

V. 415. Mox aethere lactus Adstabat mensis Lactis mensis me iudice praestiterit. laetae mensae apud Poetas faepe occurrunt. HEINS. Facile patior laetas menfas alibi dici, fed illae pingi vix possunt. fed laetitiam Ganymedes vultu praeferebat, vt gauderet etiam raptum fe effe, & honore pocillatoris a loue auctum. ita infra moestum ebur vers. 466. videbimus. laetus aethere ergo, id est coelesti sede & honore, hoc artificium Hypfipyles exigit, quae, vt filuam trementum, pauentum agmina, fugam pueri, ita etiam laetum expresserat Ganymedem. BURMANN.

v. 418. Notumque ferens | Votumque codex, quem vidi: fed vulgata melior: respicit enim ad ensem consuetum & gentilem Thoantis, qui in capulo insignia generis expressa habebar, sic Senec. Hipp. 899.

Regale paruis afperum fignis ebur Capulo refulget, gentis Actaeae decus.

Vbi

Accipe, ait, bellis mediaeque vt puluere p 420 Sim comes, Aetnei genitor quae flammea Dona Dei, nunc digna tuis adiungier ar I, memor, i terrae, quae vos amplexa Prima finu; refer & domitis a Colchidos Vela, per hunc, vtero quem linquis Iasona r

Vbi vide Gronouii notas, sic Paufanias in capulo gladii habebat caelatam quadrigam. Val. Max. 1. viii. ext. 10. sine dubio a palma ludis sacris, per se vel maiores, reportata. sed de hoc more alli viri docti vbertim egerunt. ex his saepe mirae agnitiones in sabulis sactas legimus. vid. Hygin. sab. 88. est vero hic sv dia docti. ensem & notum insigne, pro ense in capulo insigne habente. in Godice Codic erat, insigne tonantis. Buamann.

v. 420. Sim comes] Mos erat apud veteres, discedentes munere profequi. sic Helenus Aen, lib. I. 111. 464. & al. Nam intuitus munerum facit, vt eorum recordemur, qui nos iis donarunt, optat itaque Hypsipyle vt in muneribus comes eius semper sit, vet. cod. sim comes. vulgati, sit comes, male. CARR. Sim scripti. non male. posser & reponi, sing comes. apud Maronem Andromache, 111. 486.

Accipe & baec manuum tibi quae monumenta mearum

Sine, puer. HEINS. Mihi, licet fim non damnem, magis sie placet, vt de ense dicatur. & ita melius cohaerere verba sequentia meto. Burm. Sie comes, ex. Bon, forsan optima est lectio, vnde sie & deinceps sim ortum suerit. H.

V. 421. Armis] Dubitat Pins, an humeros intelligat, an per no-

tum infigne Ephestridem; vestem, quae armis super tur, in qua insigne Thoa telligat, ego simpliciter armis, quae ante habebas ensem hunc adiungi velle nam armas de homine n vidimus ad Ouid, x11, M BURMANN,

v. 422. I. memor, 1 ter. bellicus legit, i memor, 8 prior textus non displicer patio emphasin habet, Manostro codice erat, immemorae, vitiose, quasi esse es leguam, ex. Bon. & terral at minus eleganter. vidiccipsi ad Ouid. 11. Pont. HARL.

v. 423. Referet] Ait S
cus, referant, non refer
neutro admisso, refer, &
etsi potest forsan dici, i
serrae, quae prima est simu
vos amplexa, vela referant
eris, &c. cum Sabellico,
imitari studeat, quod seni
crediderim. MASER. refer
ne ed. Bonon. HARL.

v. 424. Per bunc vter linquis] Vitatifiumae obtest per liberos. Libanus Pla Afinat. I. 7c. 1. Sient summs cum gnasum suae supereise un pitem & supersisem: ita t flor. But. Vide Weitzii n

v. 423. Quem linquis Iafo Horum, ques ex Iafone A25 Sic ait, Haemonii labens in colla mariti,
Nec minus Orphea triffis ceruice, tuaque,
Aeacide, & gennino coniux a Caffore pendet.
Has inter lacrimas legitur piger vocus harenis:

Hypfipyle, nomina funt Deiphilus & Euneus, fi Hygimum audimus; Si Lutatium ad vr. Papinii Those & Euneus. Graedis tamen dicuntur Euneus & Nebrophonus. Apollodorus lib.. L. Tipo with it larone evvenuaterms. Mak yerra melias Europe per Nifeldiwe. Ita i gendum, non Everer. Erfi fic quoque legarur apud Apo-Bolium Parcemia Auguig XIII) Nam Erre hic etiam dicitur Homero Iliad, H. Poetice tamen. nomen Euve . Verum enim Quippe ita dictus a prospera Argonautarum nanigatione. Statius vi. Theb.

--- Asque emine distus En-

Vossius, Scrupulum etiam movet Malerius, quod neutrum en Gemellis Iasona appellauerit. & foluit, studuisse modo Flaccum imitari Maronem, qui Didonem etiam inducit opeantem, vt parwins Aeneas and luderet. Sed potuit mutaffe sententiam Hyphpyle, vel lesona nunc in antecessuch vocare, quod fimilem patri fore sponderet, ita simul pudicitias fuae argumentum dans, busc veso deustunde accipi debet, quafi manu in vterum intenta haec vetbe pronunciaret. vide ad Petron. cap. Cx ! ! . & infra verl 657. ce+ Hem Oc-Burm. terum apud Statii Sch wens, non Euneus leg conf. Apoll. Rhod. 1. 904. 199. HARL

v. 427. Aeacide] Telamon, aut Peleu; licer vxorem haberer Ne-

reida, MASER. Peleu crederem, nam Hercules, paulio ante increpans Argonautas, viderar de Telamone meliue femifie, verf. 384. buc Telamon perages mecam meus; BURMANN.

v. 427. Coniux s Castore penades Cod. Codi : coniux rependes Acasto.

v. 428. Has inter lachrymas legitur piger vacus arenis] Anchoram Argo naul cribuit Valerius. Imo & idem facit Pindarys Pyth. Oda tv.

> — επεὶ δ' ჰμβόλα Κείμασαν άγκύρας ῦπεςδε.

Vbi tamen notatur a Scholiaste: iding vorb Opsivb Hiving@. i yan rais aquique lalxente téte, and Moic. De dust uch 'AnonieriG. Quin & Arrianus in periplo ponti Euxini tradit veram anchoram Argonautarum non ferream, sed lapideam fuille : eiusque fragmenta apud Phasidem suisse afferuata. Nimirum lapidem illum, quem Cyzico secum assumserant, indicat Arrianus. Nam illum, quo prime vii fuerant, Cyzici reliquerant, qui & inde fugitiuus dictus, ve refert Plinius Natur, Hift. lib. LVI. cap. xv. Quam historiam saus fuse narrat Apollonii Scholiafles ad I, Apollonii. fed alibi idem ille, si modo idem sit, se ipsum oppugnat his verbis: yeator. "Ефесф. черіўшу праточ Ачахирыя туп учимы фановая вобыковые узбес-Buzeen yde Kykaferis@- al Keyeчайты. Quae quidem conciliare non est. Quapropter omnino inducor SS

Iam remi rapuere ratem, iam flamina po 430 Spumea fublequitur fugientis femita clau Tunc tenuis Lemnos; transitque Electria Th

ducor, vt credam Scholia illa ex Tarrhage, Sophocle, Theone, ques in Apollonium olim scripfisfe conftat, effe collecta. quo alias. Genseo autera male Ephorum culpari ab Apollonii Scholiaste, cum, vt vidimus, lapide vii fuerint Argonautae. Anchoram vero quis inuenerit, liquet ex his Plinii verbis lib. v11. çap. LVI. Rostra addidit Piseus Tyrrheni: anchoram Eupalamus; eandem bidensem Anachaefis: barpagonas & manus Pericles Asheniensis, adminicula gubernandi Typhis. fic locus ille legi & distingui debet. Pifeum Tyrrbeni Gracco more pro Tyrrheni filio dixit Plinius, ve codem capite, seneam tubam (inuenisse) Pifeum Tyrrbeni. Ita enim ex MSS. lego, non Tyrrbenum. Vncum igitur fiue anchoram fimplicem invenit Eupalamus, at vero the kupifolor aysugar Anacharlis. Quod & apud Strabonem lib. v11. tradit Epho-Non satis igitur distincte Laertius de Anacherside, soes? Be Tor Blor Myxuems, VOSSIUS.

v. 430. Figientis clauf An clavus reche fugiens dicatur nesclo, ego mallem legere, fugiensem, scil, ratem. celeritor euntem sequitur semita spumea, sute sulcus, quem clauus mexime facore folet. De clauo vide hic Weitmium. Burm.

v. 431. Tunc tennis Lemnos Sic ex. Bon. & rece explicate Maferius, cui accedit Vosius. tenns is scribere iubet Pius. Fluctust Carrion. HARL. Scripti plerique, tromfies Blestris sellus. & sennis Lemnas. Forte,

Tunc, tenni Lemno, tran Aria tellus.
Vel transire. tenus it Leconiectura Bapeistae Pii pi vik; transit Lemnos tra Ichannes Cotumbus. Herimallom, binc tenuis Lemn st tenuis, cotte tenais non vendum, quod recte Mase plicat, paullatim tenuem lem ese visam. ita infra v tenuis ponent. & IV. 672 lux. & VII. 22.

Ecce videt tenni cande fc. Ecc.

Ouid. IV. Epist. 106. Es sellus audit virumque ma transit codex noster, er Electria. male, instruv. 121 fer Halys. & VIII. 214. ia feram transite Carambin. transcurrere sarras dixit VI BURMANN.

v. 431. Elettria tellus). nius dicit eos in infulam Athlantidos appulfos fui experti sacra mysteria h trans mare nauigarent, sed ria commemorare negat o & se ab is recensendis a CARRION. Samos nome ta ab Electra Dardani fili Apollon. Rh. 1.916. in q terpres multa de Harmon danoque & latione, quem Ialium al<u>ii</u>: lubiungens e Θάβης π vocatas fuiffe Ora material armoniae, vt Hellanicus & Idomeneus rum primo. Mas. Eadem l re habet. arcanam quare videbimus infra libro vi Apollonius vero dicto loc

Threiciis arcana facris: hic numinis ingens Horror, & incautis decreta piacula linguis. Hanc demissa Ioui non vmquam laedere fluctu 435 Audet hiems: sponte iple deus tunc asperat vndes, Cum vetat infidos fua litora tangere nautas. Obuius at Minyas terris adytisque facerdos Excipit, hospitibus reserans secreta, Thyotes. Hactenus in populos, vates Samothraca, diem-

Sala Salvere Κζβήμνυς Αγανήσι τελεσφορίμου Sauigue, &c.

Vbi videti legendum abbitus cenfuit Bisetus, in ora codicis, quem contulit, & hoc The arcana cunvepiret. Burm.

v. 432. Threiciis arcana] Virgilius lib. v.r. 208.

Threiciamque Somon, quae nunc Samothracia fertur.

Et Ouidius; 11. Art. 602.

Sacraque Threlcia magna repersa Same.

Sacra deum matris ex Samothracis Dardanus in Phrygiam transtulit per Deucalionis diluujum, quippe tum obrute aquis infula Spiritu diftentum vtrem pectori admouit, atque ita in proximum litus coatauit. Myfteria haec funt; in Samothracia mitiabatur Cabiris, vt est Mnafaeas auctor, qui riernes tiel tor dellubr, Afines, A'giónegen, A'gibnege .. Ağiee. brga ga gein & Dabritabe Vargueben 95 я Персофочу. Крабиеро . За в Конс. 80e meoridiper. Tiruer. Karpi. AG- 6 'Equif deir, ve habet Scholistes Apollonii; hoc eft, quasuor Cabiri numero erant, Axieros, id est, Ceres, Aniocerfae, quae Proserpina, Axiocersus, qui Pluto, & Casmilos, qui Mercurius;

relte ne legatur & ibi, & apud Ianum Parrhasium, Casmilos, potiusne legi debeat Camillus, saepe dubitaui: dubitationis causa haec fuit. Macrob. lib. 111. cap. 1 x. ex Statio Tulliano de vocabulis rerum dicit Callimachum dixisse, Tufcos Camillum appellaffe Mercurium, qua voce significabant ministrum deorum. Servius in x ;. 543. Aeneid. Mercurius (inquit) Hetrusca lingua Camillus dicitur, quasi minister deorum. Camillus (vt Constat ex Festo & Varrone) nominatur in Samothraces mysteriis dius quidam administer deo, rum; quid itaque dici debeat, nondum certus fum. Carrion. conf. Heyne ad Virg. 111. Excurs. v1. & ad VII. 208. HARL.

. W. 438. Thyotes] Quem prius sacerdotem dixit, eundem vocat Thyoten, a 86a, quod est facrifico. sensus est, Thyotes excipit Minyas, referans iis fecreta, min quis deum matrem Thyoten malit appellari, eo quod illi facra fiant in Samothracia. CARR...

v. 439. Hacteurs in popules vaves Samosbracia dinum Miffa mamel in codice Alexandri Farneisi Principis Augusti, quem manu Pomponii Lacti emaculatum con-Aut, seperitur hie versuum contextus,

Digitized by Google

textus, qui in omnibus, quae tat ab interpolatoris mas quidem viderim, exemplaribus da effe. Ex. Bon. haberdefant.

Hallenus in populos varem Samoebracia ditem

Sole babuie, vernitque fuis arcana calonis

promere dilla Ishus volgit pater. At vos un- ves. yt Heroes semideiqu

mine dextre Miffa maient, facrisque mesun

fernemus opertis. Direm. An vatem dixit, quod Pluto, id est Axiocersus illic colebatur, & oracula ferebat. An Disem locupletem, quando ob advenarum confluentiam plurimum Jucrabatur. An, quod plutes rentur, nomen est proprium. fela, etiam folum. fuis colonis, scribo, fues cologes. noluit colonos fuos participare. in numero, carmine, quod eraculo debemus, inquit Plinius, caeleflia diela oracula, mentes deorum, futura. promere, effari, lasus, interpres Rhodii hunc Cereris filium vocat Iasiona, Dardani fratrem. milla, depromta, prolata. manent ves, a vobis volentibus diis audientur. numine dextro, Cabiris fauentibus, Saerisque, que politum est pro as. fed nos merum ac religionem feruemus, neque tacenda facra referemus, Admonet Argonautas, vt quae audient taceant. Opertis, tacitis, fatra opertanea vocantur a Latinis, quae in adytis fiebant: Aperrheta vocat Aristophanes, Prus, Ita quoque dant & supplent veratifimum hunc locum cod, qui tamen v. ? in memerum haber, & Aldus; quam lectionem Zinzerling, qui praeter ea laudat Seruits ad locum Virgilii, iam ad verfum 419. excitata, & Augu-Ainum var. de ciuitate dei, ibique Viuem, pasne probare videsuc. Heinfine vero en verbe, per Samothraciam venisse, &

mothracia diuum Miffa = Visa est missa in popules d mothracia, cum post cata emersit. vbi vota inde d funt & Mysterijs imitiati su Scire, nec in numero caelestia rum participes iultiores ha runt, magis pir & prorfu populos diunm rece dixit Vt de populo etecto frep tur beatithmus Hierony ergo ve dicat vates, Sa ciam hactenus in populo missam debere; nunc man aliis secreta aperire, N dicat Thyotem vatem, in populos, indeper Apollo o Samothracia mane nanc miffs fubitantiue, ve men gum. quae sutem fuerint de rum ostendit Diodoras MAS. Vet. cod. Hallem pulos vates Samoebraca, Miffa mane, neutran la quor, nec mihi vili bac fatisfaciunt commentari poim dixiffet, chairs at cerdotem Samothracam phen fuisse existimarem. Fecit me hic locus (fared dubitare, anxie disqui quid sibi ex poetae nosti Vellent, nam ea quae à hallucinans dicit, hunc meo iudicio non tam e quam implicare, non tai dire quam itretire vident cum intelligerem multa a ex Apollonio sumta, Graecum Apollonii opus gatur, haud facile pottus ligi, ad hunc protinus re dum mihi statui, perlecco co, vbi candem rem Apo exfequitur, inueni verum quod antea fueram opina enim similiter & Argona

rum myfteria didiciffe scribit, quod Orphei monitu factitatum, & Apollonius, & Orpheus affirmant, quorum prior haec ait! T Libr. 1. v.915. fqq. vbi v.Schol.] *Eemieto: 9, ,Обфы фыноельнеть YERROWY

NHEON IS 'HAINTONG 'ATAUNTIOG. ४००० ठेवरिंग्स

Affintus Eynvior Teleschoeinet SILITES

Σыбтере : пробестич бжегр шли чич-TIMOITO, i.

Vespere dinini monitu ratis mtight Orpbei

Eleftrae terrant, Samothracen nomine dicunt. Que fecreta deum beroes myfe-

ria docti

Tusius aequoreos fluctus vudasque secarent.

Orpheus vero haec, [Argon. 464. fqq.] Hemingy T' edgelav, 132 ZadenvEa-

pessenzuv. "Bayn nod, genin. Geinag gena nigt

SHATE BOOTETSIV "Acuevos eleemépyens, luis one-Sykoruvysiv House.

Et post Pallenen petitur Samon tbracia tellus.

Sacra deum bic borrenda, viris in ignosa profamis

Nostris parentes monisis adiere Inbenter Heroes.

Est autem Samoibracia infula in mari Aegaeo, e regione Thraciae pofita, vt fcribit Mela Pomponius, a Lemno xx11. M. D. distans, Plinio teste, quam Callimachus atque Diddorus Siculus Dardaniam nominant. Fuit autem prius Leucofia dicta, ve feribir Aristoreles, postea a Sno Mercurii & in concilio coelestium collocatum Rhenae filio interiectum, dicta eft feribit. Tertiam peperit Harmo-Samos, inde Thracibus eam in- niam Cadmi vxorem, quam de colentibus appellata est Samothra- matris nomine Elettridas (seu cum dam Cabiri nuncupati, quorum tas Thebarum dixisse existimans facra in vulgus efferre piaculum, Hellanicus, & Idomeneus Trois

erat, quae a Pelasgiv, lis, qui cumAtheniensibus vna flabitarunt. mutuatos effe Samothraces, feribit Herodorus secundo historiarum libro. his facris fi dais initiabatur, mirabile in fis deis praefidium habere credebatur. & in mari & in bello, multoque mehor ac iustior fieri prorsus existe mabatur, atque impetrare, quitquid honeste optaret. Quare & Agamemnonem & Menelaum his facris initiatos, scribit Apollonil interpres: Orpheum, Pollucem, Caltorem, lasonem, atque Herculem, Diodorus, De deorum autem numero varia est inter scriprores opinio, Mnafeas tres ponit, Axierum, Axiocerfam, Axioterfum, id ell, Cererem, Proferbinam, Plutonem. addit quartum Dionylodorus, Casmilum nomine, quem Mercurium interpretatur. alii duos mntum fuiffe Cabiros au tumant, louem nattt grandiorem, minorem vero Dionysium. Athenion vero ait ex loue & Eledes natus effe lafionem, & Dardanum; qui Cabiri funt appellati. autem Elettra, Atlantis, & Plei4 ones filia, quae Corithi Italiae regir vrot fuit, deinde in Samothraciam profecta, ibi habitauit, appellataque est ab indigenia Strategis, aeque Electrione, vt testa-Genuit autem tur Hellanicus. tres liberos Dardanum, quem Poliurebem indigence vocitarunt, & Beteonem; quem Insionem seu Iafium, ve Diodorus; qui, secundum aliques, eo quod impie in Cererem inuehererur, fulmine percusius interiit, Diodorus vero Colebantur in ea dii qui- Pindaro & Papinio Elettras) percorum

corum feriptores. non ab re fuerit, vt ea, quae breuiter Valerius perstringit, intelligantur. Sed vt ad locum nostrum redeam, videbis ipse, quam meca infomnia interpres comminiscatur, sensum variis interpretationibus confundens, verba Apollonii, quantum ego existimo, apertum faciunt, atque manifestum. Nos ergo ex Apollonii verbis ita intelligimus. poetam, cum dixisset, Argonauras a Thyote, Cabirorum facerdote, & hospitio acceptos, & arcanas deorum cerimonias edoctos, videreturque debere, vt poetis est moris, subiungere, quae essent illa deorum facra, fignificate se ab enunciatione facrorum abstinere, cum, ve dixi, nefas effet, ea nifi Senfus itaque initiatis efferri. erit simplex, facilis, & expositus. Hattenus in populos dictum fit, quando caesera dicere nefas est. at su Samothracia, deorum vates milla mane. id eft, millam te facio, quoniam tua sacra celari cum metu & religione debent. verba ex Apollonio sumpta ex iis ipfius carminibus deprehendes.

BALBUS. eodem modo explicat Vossius, cui Samosbraca est Samothracia, vt Thraca, pro Thracia. HABL. Optime Carrionis liber, wases Samosbraca dienque, quod ille tamen non est adsecutus. veram scripturam vidit Gi-

Haec dixisse phanius indice Lucretiane vt ca, quae ligio. Primus Vaticanus fifringit, inalii, vates Samothraca dium do locum no dose. mieti in populos (a populos quam quomodo apud Lucanum pres commi-

— posuis discrimine,
Cacfuris vna dies in fa
faecula miss
Apud Silium lib. vt. fub s
Haec misse in populos, l

maiora dabi

Tentauit post alios hunc locum infeliciter Salmastus storize Augustae scriptores corrigendo, vates Sametho umque Mysta mane. vt Thy farminae nomen, quod fal niseste conuincit Apollonia dius, deinde in populos mij gans esse, nec sollicitandu demonstrauimus. Sed fa mus Gronouius noster omi teri pristino iam afferuit, dite est interpretatus libro Observationum, capite xv. tamen Samothracam in Sam cem matrem nolim mutari. & Delius vates, & vates Can as pro Apolline & Proteo ni dicuntur. Delius quoq ses apud Silium occurrit lil & vates Garamonsicus lib. x 1 Hammone. Arnob. lib. 111. nius vates. Quid enique er dies feret, Latonius expli aperis vases. & Cirrbaeus apud luuenalem Satyra x 11 codem Apolline, arque is etiam Poetae non raro. Cu viri coniecturas in hunc ver mum & depoûtum locum clitati fint, nibil fraudi er bis quoque hic laborem pe in populos & diem missa ted fanium, Gronouium & H um explicuisse puto, sic, s notare vilem turbam & vulg dimus lib. I. vf. 10. & aliq publicum notat. yt Ouid. vi 440 Missamane: sacrisque metum seruemus opertis.
Illi sole nouo laeti, plenique deorum,

Confi-

546. in populos veniam, id est in publicum. fic Statius viil. 239. populis oftendere, quod illustrat ibi Barthius, & ita haec recte opponuntur facris opersis, ad quae populis non erat aditue. in diem idem fere notat, quod in notigiam homiaum, vt Nepotem dixisse exire in turbam notauit Gronouius, ita Arrianus I. de exped. Alex. 12. bbl lenvix94, it dv966mus tà 'Adeférdeu leya imazins, & paullo post, oux dazginous imus-Tor pareed natarkeers is driebnus TR 'AASEEVSOU LOVE. Sic & in literas mistere Spart, Pescen. Nigr. 1. in longum aenum dimittere Lucan. 1.448. & in secula VIII. 608. in Incem niti dixit Lucanus lib. v. 180. de simili re agens, qui togus locus conferri meretur. Vases vero pro ipso numine, non tantum facerdote; fumi rece monuit Heinfius, vide quae & nos notamus ad Ouid. 1. Amor. VIII. 59. legerem ergo, minima mutatione, Hactenus: in populos, vates Sa-

mosbraca, diemque Missa mone; sacrisque mesum seruemus opersis.

Saepe enim Poetae in medio carmine se ad Deos conuertunt: particula vero illa bactonus abrumpere & interpellare folent sermonem, wal narrationem, & post illam diskinguendum est. vid. Ouid. 11. Met. 610. v11. 799. x. 423, & alibi; sin quie bactonus cum mone cuniungere velit, non repugnabo. Sensus ergo apertus. hactenus, vates Samothraca, mone me illa, quae vulgo nota & in populos & diem missa scire licer populo, a feruemus reuerentiam arcanis mysteriis: sunt hace enim verba

ipfins Poetie od dom Samothra ciam, qui exemplo, Quidii, ve ille saepe in Fastis, & aliorum, mezeri fe petit a numine, fed ca tantum, quae scire fas homini. cum ergo narraffet factum ipfum. initiatos nempe Argonautas, & vidererur exigere locus, vt modum initiandi proderet, interiicit Hallenus: &c. monere autem proprium in numinis, inuocatione verbum, vt lib. 1. 5. Phoche mone. VI. 34. Miffe mone. Virgil. vil. 41. Sic vatem tu dina mone. Ouid. I. Fast. 467. Ipfa mone, quae nomen babes a carmine ducium. Ill. Fast. 261. & v. 447. Neque movere aliquem debet, quod illis in locis dei dicantur monere poetas. hic ipsas res; nam & hec frequens ese optimis scriptoribus, infra lib. vI. 16. quia hic iam nimii fumus, docebimus, interim ea, quae de hoc verbo congessia ad Tibull. Broukhufius lib. I. El. vii. vers. 56. consulere licebit, ceterum Diodor, Sic. lib. IV. p. 246. Argonautas in Samothraciam venisse post Hesionen ab Hercule liberatam narrat, Buam.

v. 440. Sacris operais] Ita operasaes facra dicit Plinius lib. x. cap. 56. vid. Barth. xL. Aduers. 13. Burm.

v. 441. Sole none] Postet quis capere, de ipla initiatione, quae, vt sol, illustrabat mentes, quia sequitur pleni deorum. sed praestat simplicius de serena aurora. vt lib. 1. 311. nonus Phoebus. & Stat. vii. 472. Laseque nono Tisane reclusum Acquor. Ita renouasus Sol Sil. Ital. vii. 639. vt redisurum vidimus supra v.58. Burm.

V. 441.

Conflident transfris. Jam, quas praeuiderat v Nama, condebat: proraeque accesserat Imb Et Sol aetherias medius conscenderat arce

445. The fine Derdanis tunc primum puppis ha

Defili

v. 441. Plenique deorum] Inition i facris Samothraciis, & ideo inspirati. vt Horat. 111. od. 25. quo me Bacche rapis sui plenum. Quid, vi. Fast. 538.

Fisque fui toso pellore plena dei, Minutius Fel, cap. vi. Pleni & mixti deo vates fusura praecerpant. Iustin. x xiv. 6. frigidus spiritus mentes vatum in vecordiam vertik, impletasque deo responsa consulentistas dare coegis. vbi MSS. Bodileianus, impletosque deorum. Bustann. Lucan. 1. 675. plena Lyaco. Harl.

v. 442. Iam quas praeuiderat urbes] Proniderat Oxoniensis & quartus Vaticanus cum editione Pii. Heins. Ita luntae editios sed & praeuiderat rectum, immo, melius. est enim longe videre, procul. Sueton. Tiber. 14. affirmantem naue praeuisa gaudium adferri. Quincl. 1v. Inst. 5. quam iudex si praeuidet. vbi alii etiam, pronidet. apud Ouid. xiv. Met. 375. secenum, qui praeuidet omnia, folom Accipe. vbi peruidet cottigit Heinsus. nescio, an bene, Burn.

v. 443. Nauira condebar] Id est ex oculis amittebat, vt reste Weitzus. nauris tribuit, quod ipsi spacio debetur. intr. 1v. 636. v. 10. Virgilius III. 291. abscondere dixit,

Proxinus aerias Phaeacum abfcon-

Claudian, 111, de Rapt, 141.

Sicaniam quaeris, cum no absconderis Id

Senec. Epist. 1xx. Sie in boc rapidissimi temporis primum primum abscondimus. Bunu.

v. 446. Appulis] Damnan regrinitatis hanc locutionen fius lib. r. de Vitio Serm. ca Vorit. ad. Val. Max. r. 1. e & cap. xvi. de Latinir. n suspecta, neque, qui practe strum inter probatae auctor scriptores ita vsus fit, scio; lius praeterea vitii suspectur dit locum constans scriptor editorum consensus. Quid mus? An ignoralle vsum v huius verbi? atqui hoc ip bro verf. 559. 111. 536. 1v. & v. 278. Grammaticorum d tis paruise videmus. an vsan va forma pro paffiua? vt in tit, mutar & similibus verbi pe accidere solet. certe de etiam lib. tv. 733.

lam Mariandynis aduertis pis arenis.

Quod verbum eodem iure n cum, quo appellere, cum fit dem forma deberet poni. An go fatidicam & animatam q quodam iure appellere, aequ vectores, fe posse credimus potius inter singularia Poeta ferrem, vt supra vers. 282. leras, & alia quaedam, prosum editio Maserii. Bugm. Defiliunt: pars hinc levibus candentia velis Castra leuat: tracto pars frangit adorea sexo Farra: citum strictis alius de cautibus ignem

Aso Oslendit foliis, & sulfure pascit amico.

Alcides Telamonque comes dum litora blando

Anfractu sinuosa legunt, vox accidit aures.

Flebile

v. 447. Desilium! Dissilium codex, quem contuli. Signeo corrupte hic & inf. 498. & 557. editiones fere omnes pro Sigeo : Graecis enim Elysios, hon Espais, vode Sigeis litora Quid. XIII. Met. 3. Francius etiam volebat, Sigeo in litore sedis. sed contra morem mostri, vid. Supr. 370. 1v. 720. 736. vi. 486. & alibi. Burm.

v. 447. Pars bic] Hine Carriobis edicio fecunda, quod Heinfius fecurus videtur. Burm. bine ex. Bonon. fed a docta manu bic correctum. HARL.

v. 448. Cafira lenas Quia levibus velis praecesserat, & rectius videtur fore, Cafira locas. pro pratio faxo forte reclius, sriso. vide annotata nostra ad illud Nasonis in Fastis 1v. 795.

Pars quoque, cum faxis pafteres faxa serebant, Scinsillam fubito defiluisse fe-

Ita & Lucretius non semel. nisi mauis mox infra, tritis strictum de ceribus ignem. Cicero lib. 11. de Nat. Deor. Nam & lapidum constista atque tritu elici ignem videnus, tatto sano Regius. Heins.

v. 449. Sericlis alius de cautibus ignem Ostendit foliis Trisis alius de cosibus videri scribendum monui, & pluribus adstruxi lib.1v. Fastorum Nasonis vs. 795. quae adeantur. Ostendere ignem etiam libro tertio habes apud nostrum 111.603. *firidae* tamen cores hoe loco defendi commode possunt. Putabam aliquando

Extundit foliisque & fulphura pascit amico.

Vel Excudit. Heins. Elegans est coniectura Herelii in Epist. crit: p. 69. 70. Justentas, i. e. excipit foliis, his tamquam fomite vitur: recteque monet, libr. 111.603. quem locum laudat Heinfius, sensu longe diuerso vsurpari formulam. Harl.

v. 450. Pascis amico] In nostro codice a manu prima erat, amaro, fed amicum sulphur ignibus est, vt venti amici dicuntur nauibus. v. Heins. ad Ouid.x111. Met. 440. pascere autem dictum eleganter. vt ins. 659. meus bic, rasibus qui pascisur, ignis. & ita suni potedapud Ouid. 1v. Trist. 1v. 64. vbi v. Heinsii notas. Burm.

V 451. Litora blando Anfrasta finnofa] Pando anfrastu, si quid video, hoc est curuo anfrastu, turua passim litora poetis dicuntur. de voce panda pluribus egi ad Nasonem non vno loco. Heins, Maserius blando exponit mollinec difficili, vt puto, recte, ita mollem anfrastum dixit lib.vi.239. & ita passim vocibus, lenis & moltis, vtuntur veteres, posset & amora no explicari, vt Stat. 111. Silu. 3, blandissima litora Baise. quo sensu & ridere dicuntur loca. Burm.

v. 452. Lisora legens] Isodorus lib. x. Origin. Lettor a legendo diFlebile succedens, ceu fracta remurmarat Attoniti pressere gradum; vacuumque sequi Vocis iter: iam certa sonat: desertaque o

eitur, boc est, percurrendo: unde B nauis dicitur legere, quicquid transis. Minutius Felix: Oram curui molliter litoris, iter fabulis fallentibus legebamus. Virgil. III. Aeneid. 705. Bul. Vid. Weitzii

v. 452. Vox attigit aures] fic ex. Bon. HARL. Alii, accidit. Lucretius lib. tv. 572. pars vocum non sures incidit. Confer quae inferius noto ad lib. IV. vf. 580. BUL. Primus Vaticanus & alii duo cum Oxoniensi & Regio, accidit aures. ita passim quisque elegantium au-Borum, accidere ad aures etiam habes apud Liuium, noster libro sv. verf. 580. vox bacc simul accidie aures. ita & illic ex vestigiis veterum membranarum castigandum, in quibus, excidit & exciit. Accidere ad aures Attius apud Nonium & Lucretius dixerunt. HEINS. Apuleius. v. Met. pr. jam prouecta nocte clemens quidam fonus aures eius accidit. vt sette Coluius, quem vide, & Gifan. Indic. Lucret. in accidere ad aures. & Heins. ad Ouid. v. Fast. 360. BURM.

v. 453. Flebile succedens] Flebilis accedes reperi in nostro codice, pro accedens. Burm. ita quoque codex noster collatus. HARL.

v.453. Qua fracta] cum fracta ex. Bon. & al. que Sabell. cen al. quod probat Heins. HARL. Frequentem hunc errorem, quo cum pro cen Librarii posuere, notat etiam Heinf. adClaud. 11. de Laud. Stil. 436. vid. & ad Sil. Ital. XII. 234. fed hic tamen milii qua magis placet, non enim vox illa fle- Vt diri cruciagus Quid. Ix

bilis referebat murmur aqu ctae, sed ex ea parte ve vbi Helione religata erat ad i & vbi murmur fractae aqua audiebatur, nam litora le Hercules & Telamon audiu cem flebilem, quam fecuti virginem ad rupem vinQa fracta unda videbimus ad l 26. BURM.

v. 454. Vacuumque feq Vocis iter] Quid fit vocis i vi, & ex notis ad Ouid, I 830. & IV. 69. patet. fevacuum iter sit, vix video. stro codice erat, vacuique cuum iter vocis dicitur, qui semitam vel viam facit pe qui pallim vacuus (vid. Ho od. III. 34.) & inanis, vel dicitur? & ita fere Pius ca an vacua ora lisoris, per qui illa emissa a scopulis ad au rum accidebat? Ita vacum Ouid. 11. Amor. vlt. 25. sur vt apud Petron. cap. 1 sequati sonitum. vbi vide (BURM. equidem deligeren h. e. quoniam a labore vac runt. HARL.

v.455. Certa fonat] G mus. vt Ouid. v. Met. 296. tam certa loquentes. vid.ad 11. Met. 668. BURM.

v. 455. Durae] Malim, Bu L. Perperua harum vocu fulio saepe incertos facit pretes, fed & hic dirae p rem. vt & inf. iv. 486. commonis imagine poenac. N lia potius dira funt, quan Virgo neci quem non hominum superumque vocabat?

Acrius hoc inflare viri, succurrere certi.
Qualiter, inpleuit gemitu cum taurus acerbo
Auia, frangentem morsu super alta leonem
460 Terga ferens; coit e sparso concita mapali
Agrestum manus, & caeco clamore coloni.
Constitt Alcides; visuque enisus, in alta

Rupe

179. vid. Heins, ad Ouid. 111. Met. 694. & 1v. 498. Busm.

v. 456. Hominum Superumque] Diumque Cod. Coki. sed in marg. alii, Superum. BURM.

v. 459. Asia] Ita noster passim, quae vulgo deserse vocant, parum Latine: vid. lib. 111. 546. v. 476. Stat. vi. Theb. 598.

Non aliser celeres Hyrcanae per ania cerni.

BURMANN.

v.459. Frangensem leonem] Propria in hac re vox. infr. 111. 587. Stat. x1. 27.

Indomitos ot tum Massyla per arna

Armenti reges magno leo fregit biasu.

Et its capiendus Horst. 1. od. 23.

Asqui non ego te, tigris ut
aspera,

Gaesulusue les frangere perfe-

Plinius vitt. 40. Leonem a cane fractum prosinus vidis. Frangere aquum paullum alio fensu dixit Silius 1. 262. vbi vid. comm. plusa habet de hoc verbo Heinssus de Claud. 11. de Laud. Stil. 21. habitum aucem leonis frangentis taurum, qui eum super alea terga fett, describit Silius x1. 245.

Masus velus armensis Super ardua colla Cum fese imposuis, victorque im-

Infremais Les.

Vhi opportune ex gemma & nummo fpeciem huius rei Cl. Drakenborchius oculis proponit, quibus adde Gemmam Gorlaei alteram, in qua duo leones taurum frangunt. tom. 1. num. 528. Burm. Mapali in fingulari ad fingularia Valerii Flacci referri debet: alias dicuntur cifae illae agricolarum Maurorum Mupalia in plurali viiatata, quae describit Sallust. B. lug. xv111. 8. vbi vide Cort. H.

v. 461. Caeco climere] Incondito, incomposito, vario, & in omnes partes effuso. Confer autem Virgil. 11. Aeneid. vs. 223. BULAEUS. Qui intelligi non potest. vid. Barth. Adu. xxxxx. 21. BURMANN.

v.462. Vishque enisus] Ita re• flituit Carr. e suo cod. enistas ex. Bon. vnde vera tamen lectio cognosci potest. HARL. Enixus edit. Maier. Enixus ab alta Cod. Coki. Eniffus lunt, Emiffus codex nofter. enifus vero rectum eft, & probat hic, & apud Horat. III. ed. 114 10. Cl. Bentleius. & sic meliores codices spud Currium lib. vII. cap. II. per aspera enifis duriera restabane. Heinfius maluerat olim, remenfus, vel elasus. sed enisi visu, est loca ob-ΩanRupe truces manicas, defectaque virginis or Cernit, & ad primos turgentia lumina fluct

stantia visu superare, vel leuando corpus, vel adscendendo loca al- lectionem ex. Bonon. flamm tiora, vnde prospectus in longi- nec spermendam putat. Pius p us pater. Graecis vasqubaren: bat verustorum codd. lection Anthol. 11. 47. p. 257. vid. Me- furgentia flumina, non factin nag. ad Laert. 11. 131. BURM.

v. 462. In ala Rupe] Hunc mi-Terae Virginis habitum considerare lector poterie in Bellorii Lucerna Sepulchrali No. 1x. parte I.

BURMANN.

v. 463. Defectaque virginis ora] Recte ita, non deieltaque. Defe-Ca ora funt pallentia, deficientia. Pari modo Apuleius libro viii. Metamorph. defectam valetudinem dixit. Sic. vii. 116. & II. 489. BULAEUS. Nescio quis hic deie-Caque voluerit. sed apud Stat. viii. Theb. 648. de Aty moribundo, pro

Ad nomen visus deiettaque forsiter ora

Sustatie.

Legendum recte censet Heinfius, defectaque, quod exigit vox fortieer. MSS. ibi, dilectaque, vel delestaque habent. firmat corectionem ipse Statius lib. x11. 325.

Huc assolle genas defectaque lumina.

Sic defectum poplitem dixit Ouid. x111. Met.477. & defectam turbam, senes Lucan. v. 333. & defectum moribundum vr.252. Quid fignificet docet Quidius x. Met. 194. vbi defectam vigore ceruicem dicit, vid. fupr. ad.v. 285. Burm.

V. 464. Ad primos surgentia lumina fluctus] Surgentia lumina explicat Maserius oculos virginis Heĥones pauentis, ideoque ad. primos fluctus furgentes, videns enim vadas escitari, monstrum pu- oculos turgentes ad primos ma

tabat accedere, idem commemo sed flumina, h. e. maximam piam & fluentum lacrimarum er nasse, quum Helione flere coe Sed Heinfi optimam emenda nem firmat codex, in quo le tur, surgentia lumina. HA Turgentia lumina opinor , lacri videlicet. idque codex Regius nifeste confirmat, addita gloss e. lacrimantia. Potfis &, ut tia lumina. Sc lumina gemitu s geneia Propertio dicuntur. Sequ tia confirmant de moetenti ebo Surgentia flumina in Carrionis bro, [quam quidem Carrion t adoptat, sed tamen similem putar illi Lucret. IV. 1030. I minis ingentis findus &c. HAB primo Vaticano aliisque trib Idem Vaticanus non fluctus, flettus, vade fletus, alii di Oxonientia, surgentia flamina tus. Surgentia flammes castiga Sabellicus. HEINS. Sine du turgentia lumina legendum, qu & tumida pallim dicuntur. vide: notata ad Ouid. 111. Am. vi. & surgentes genas a Gronouio necae vindicatas Agam. 762. cilis vero in his verbis lapfus. apud Lucan. vi. 109. vbi ho legitur,

nondum , surgensibus all In segetem culmis.

Infiniti codices legunt, surger bus. fupr. 1. 298. dixit, pleni a los, vbi vide dicta, videbat et ora pallida, & virginis expoli Aud

5 Exanimum veluti, multa tamen arte coachum, Moeret

us, hic est verus sensus. sic vii. 496. ad primos procumbis cia fluctus, sic primae undae 638. iv. 434. & alibi, prima a vers. II8. BURH.

465. Multa tomen arte coa-Moeret ebur] Coacium moepro moeret pri. Vaticanus, t. tres alii, mo &. Nasonis stella aemulatio est, qui de tomeda Mevam. IV.

nisse quod leuis aura capillos arseras e E repido manabans Innina stern,

demoreum ratus esser opus.

d Silium quoque ex MSS.

lum Marmor. I. 86. Heins.

den Silii locum v. Heins. &

tenb. Harl. Intelligit sta
dence, vel denique picam

inore, vel denique picam

inore, tanta arte etaboratam,

ristex coegerit eam lacrimas

octoris indicia prodere spe
ristous. sic Stat. vii. Theb. 418.

rsee efficiem moestom, exo
rangue Mycenae

infusum Iunionis ebur.

ett. 11. xxIII. 14.

tera deiellos Parnafi vertica Gallos Altera mocrebas funera Tan-

moestas aras apud Virgil. III. aplicat Seruius, ex Gicerone cens imaginem lugensem, ve a supra vs. 415. Idenum Gadem vidimus: & luxuriant dum Poetae in laudibus rainsginum, quas vinere, & es viuentium gestus exprimequasi animatae essent, dicunterit nec ingratum, Poetarum or loca conferre. ve luuen. Sat. 103. Sil. 11. 417. Stat.

1. 547. II. 216. IV. 132. VI. 247. & 269. & VII. 59. & quae viri docti ad Petron. cap. LxxxIII. & Propert. III. VII. 9. & Barth. ad Claud. Bell. Get. 19. & 613. adnotarunt. & praecipue quae Franc. lunius lib. III. cap. IV. admirandi operis de Pictura veterum congessit. vnum Manilii locum ex lib. v. 501. praeterire non possum, quia medicina indigere videtur;

Artifices auri faciet, qui mille figuris

Vertere opus possint, caracque acquirere datem

Maseriae, & lapidum viuos miscerc colores.

Illud carae acquirere dotem Matériae non intellexit bonus ille, nec multo Linguae Latinae vfu callidus Theologiae Baccalaureus Fáius, qui explicat, mercedem de tam pretiofa materia , vel opera confequi. mirum non addidiffe, vt ex ea mercede dotem filiae suae paret. dos certe hic est ornamentum, quod accedit materize per le pretiofae. vid. multis viros doctos ad Phaedr. fab. prol. lib. f. id docentes. fed aliud latere indicat veterum editionum lecio, Carnique acquirere, quam & codices feripti confirmant. caraeque a Scaligero est profestum. legendum nimirum,

Carnisque acquirere dotem Materiae.

Hoc fensu: Artifices possunt materiae, id est, metallis, lapidi, ligno, vnde statuas faciunt, addere dotem carnis, vt quasi viuere videantur statuae, & non materia inanimata, sed caro ipsa humani corporis esse credatur. Acquirere vero hic non est consequi, T 2 Moeret ebur: Pariusue notas & nomina sumit Cum lapis; aut liquidi referent miranda colores. Ductor sit: Quod, virgo, tibi nomenque ge-

Quae mors ista, doce, tendunt cur vincula palmas!

470

fibi lucrentur, sed est addere, conciliare, parare illam dotem materize informi. vide, quae notauismus de hoc verbo ad Ouid, vri. Metam. 459. carneae ergo videneur illae statuae, codem sessu, quo dura dicuntue, & mollia figna de quibus vid. ad Virg. vs. \$47. & Ramirez. ad Martial. Spect. 1.) quae vel magis materiae durae, vel carni molli funt fimilia, talis erat illa Pygmalionis statua apud Quid. x. Metam. 257.

Et credit tactis digitos infidere membris;

Et metnit, pressos veniat qe linor in artus.

V. 466. Notas & nomina | Notae funt lineamenta corporis, vnde dignofcuntur homines. sie Senec. Troad. IIII. Et era & illes nobilis patris notas confudit. Quod Petron. cap. Cv. confusa omnia corporis indiciorumque lincamenta dixit. vt & luftinus trr. 5. Lucan. 11.166. confusaque sempore multo Amifere notas. Et ita pastim. vide Geuart. & Barth. ad Stat. I. Silu. 1. 16. vbi notae in Coloffi Vultu exponuntur egregie. nomine autem funt indicia, quid fint Statuac, an vir, an femina, an equus &c. quae artificis lineamenta quali verba & nomina sunt, quibus res intelligitur. sic con-

et Fains, quali artifices aliquid mander. Vbi navae funt literat, nomina vero verba, ita vt ex pi-Quean tamquam ex libro posse legi, quid sit imago, co sensa infra lib. 1v. 184.

> Quibus odnersa sub vuluere mulla

Lam facies, nec namen erat. Vbi vide quae notamus, has notas & nomina fimit lapis. Parius a manu artificis : cum enim caeditur, album est, & informe fine nota ac nomine. Pius explicat, hominis individui speciem, cum marmor in Socratem vel Platonem mutatur; fed hoc wese fignificat, Burn.

v. 467. Aut liquidi] Ita liber scriptus, [& ex. Bonon.] Alii, aus aliqui. male. CARRION. Horat. 1v. Od. v111. 7.

Hic faxo, liquidis ille coloribus Sollers nunc hominem ponere, nunc Deum.

Quem ante oculos habuit noster, aliquid noster. codex. Burm.

v. 469. Quae mors ista, doco] Quae fors ifta scribendum, folemnis error, vide noras ad Silium lib. xiv. 630. mox pro Ille tremens, forte reclius fuerit, premens, oculos nimirum, quod fequitur, fupra habuimus, Tantes oculos preffere viri. HEINSIUS. Quae mors retinendum, id est, quale hoc genus morris, cui tu es aungit haec duo Virg. 111. Aen. destinata? supra vers. 455. diren 444. Feliisque notas & nomina necem vocauit. Le mortes pro goneribu

A70 Illa tremens, tristique oculos deiecta pudore,
Non ego digna malis, inquit; suprema parentum
Dona vides, ostro scopulos auroque frequentes.
Nos Ili veteris quondam genus, inuida donec
Laomedonteos fugeret Fortuna penates.

475 Principio morbi, coeloque exacta fereno Temperies; arfere rogis certantibus agri: Cum fubitus fragor, & fluctus Idaea mouentes

Cum

neribus diuersis mortis inf. v11.
332. & vidimus ad Ouid. x1. Met.
538. nec premens probo, ne omisso to totius corporis tremore, oculis duo tribueret, quae simul seri vix possunt. non enim claudere & deiicere simul oculos poterat videri virgo. nec pudoris est signum premere oculos, sed deiicere. Ouid. x1. Ep. 35. Erubuit, gremioque pudor deiecit cellos. 1. Am. v111.
37. Cum bene deiestis gremio specialis. Noster infr. v11.514.
Deiicit bine vulus aeger pudor.
BURM. Mors restitui. HARL.

V. 472. Oftro Scopulos auroque frequentes] An rigentes, quomodo apud Maronem? 1. 648. pallam fignis auroque rigentem. Heins. Et ita ille saepius. certe frequentes auro scopulos quis dixerit quaero; & corruptam vo-· cem credo. plenas interpretatur Pius. alia tamen est ratio vestis rigentis auro, alia scopulorum, qui per se satis rigent. si non sit peculiaris haec Flacci locutio, alia vox, ex MSS. emendatis depromta, est exspectanda. Bunn. an frementes? de multitudine donorum, qua scopuli, vento agitante, fremitum quali, infignem fonitum Arepitumque reddunt. HARL.

v. 473. Ili] lunt. ili. Buam.

v. 475. Principio morbi, coeloque exacta fereno Timperies] Aldus, coelo est exacta. ita melius cohaerere visum est correctori. sed nostro familiare omittere copulas & verbum. quare & morbi plurali numero capiendi, & subintelligendum, fuerune, orti sunt, vt recte Pius. Burm.

v. 476. Rogis certantibus] Id est; tam frequentibus, vt certarent homines de rogis, vel ipsi quasi inter se rogi, ita vt & agri quasi ardere continuo incendio viderentur, vt Virg. xr. Aen. 209.

Certasim crebris conlucent ignibus agri.

Stat. 1. Theb. 654.

Ignique dasis cultoribus omnis Luces ager.

Vbi male ex MS. luges alii. de verbo certare videbimus ad Lib. v.645. adde & Sil.11.599. BURM.

v. 477. Fluttus venere] Sic ex. Bonon. & Maser. sed fluttus Idaes. Cod. Carrion. & alii apud Pium, qui explicat recte, quum subitus stagor venit, & venere sucus, quae mouerunt Idaes, i. e. Troiana, nemora & stabula. Iuntae ed. vitiose, flutus Idae meventes. inde in cod. Burmann. HARL.

T

V. 478.

Cum stabulis nemora: ecce, repens consu re ponta

Bellua, monstrum ingens; hanc tu nec me tibus vllis,

480 Nec nostro metire mari: primaeua furenti Huic manus, amplexus inter planctusque rentum,

Deditur. hoc fortes, hoc corniger impe Hammon,

Virgineam damnare animam, fortitaque Leth Corpora: crudelis scopulis me destinat vrns

est quod repente, vt supra v. 91. fes, Hercules & Telamon cum Hesionem quidam Laomedontis chos Argonautae irent , codem filiam, alii fororem elle dixerunt, nerunt & coetum interfeceri quam virtutis praemium Telamo- Et ne plura adscribere cogar, p ni dedit Hercules: quia in prima Troize oppugnatione anteomnes Pergama ascendit: hanc vt repeteret, aiunt Paridem in Graeciam nauigasse, atque eam alterius belli originem exstitiffe. CARRION. Vide Weitzium de voce repens. & fupr. ad verf. 91.

v. 480. Primaena manus] Iuuenes primi aeui. Sic noster hoc iplo libro vf. 653. Et primum seum inferius l.b. vii. pro luventute. Seneca Hippol. 11. sc. 111. Tu qui innentae flore primaeno viges. Statius lib. 11. Silu. Epicedio Pileti:

– miserum est primaena parensi Pignora, surgentesque nefas accendere natos.

BULAEUS. Primaeua manus, vt alibi, primaena corpora, & priz maenus Iafon. Corruptus autem in hac narratione Hyginus fab. LXXXIX. Cuius locum emendatum apponere libet; cum complures consumsae effent. & Hesionem

V.478. Ecce repens] Repens ident fors exemisset & petris religata lo post in eadem fabula pro . daci scribe, Podarci. Ita es Priamum antea dictum fuisse quet ex Apollodoro lib. 11. V sius. Huic nurus corrigit Pi vt de ipsa Hesione intelligaperperam. Heins.

v. 482. Hec fortes, bec con ger imperat Hammom) Aut buic repetendum, aut bic. hic vero c fortes habeas, sequenti proxi versu ve fortita minus concit videtur poni. Forte, subitura Letben Corpora. Heins. Sed v vindicat 70 fortito. Virg. 11. 15

Huc delecta virum fortiți con

ra furtim Includunt caeco lateri. Hygin, fab. 89. dicit, cum He nae fors exiffet. Burm.

v. 483. Lesben] Cod. lese. id vers. sq. deflinet, sit in ex. Be est destinet. HARL..

v. 484. Scopulis me Bestinat (ma] Ex Virgil. 11. Aen. 129. defines arae. fed quia liganda rup Verun; o iam redount Phrygibus fi numina. tuque

Ille ades, auguriis promisse & sorte deorum: Iam cui candentes votiuo in gramine pascit Cornipedes genitor, nostrae stata dona falutis. Adnue, meque, precor, defectaque Pergama monstria

49Q

delimare originem respiceiae notat adligare, vincire, ileius & alii faepe vtuntur. re vero recte subsequitur 70 re. Quind. IV. Decl. 4. bot sum domnatumque corpus. ud lust, viii. 3, ex codice legendum, fratres olim defupplicio tradit. male vulleftinato circumfertur. vid. indil. Decl. xv1. 4. in Coam. pr. erat unda, sed atum *vrna*. Burm,

85. O iam redeunt] Esiam e codex noster, hoc autem n redeuns (de quo supra 10.) docet, recte fugeret furs. 474. tegi. Burm.

85. Tuque Ille ades] Eleganlib. v111. 10. iibi si profugae genitor nunc

ille supremos

olexus Aceta dares. leins. ad Ouid Epist xIV. xv. 78. & nos ad Petron. xxvi. sic & Aristoph. Plut. v. 82. Ingir@ brrug el eu.

88. Nostrae stata dona saluieleti maluerim. HEINS. ue coniecerat in ora libri oftrae fator alme faintis. folens illa vocis *flater* vfurcerte praestares desor. Sed nutandum. *Sata dona ret*le Malerius certa, fixe, fia

erat , potuit hic ad veram tuta interpretantur. vt flatuere munera mox vers. 366. dixit. & lustinus XII. 4. alimenta pueris ftatuta, & instrumenta armorum equorumque innenibus data; & patribus. pro numero filiorum, praemia statuta. vbi vide 1. Fr. Gronouii notulas, inconcinne tamen illic bis flatuta in eadem periodo recurrere puto quare mallem priori in membro, alimenta stata St. data; & patribus p. n. f. p. statuta. vt annua & certo die persoluenda alimenta, praemiorum vero certam fummam defignet, fic anud eumdem lib. xvIII. 4. mallem. mos eras Cypriis, virgines anse nuptias statis diebus, dotalem pecuniam quaesituras, in quaestum ad lieus muris mittere. Vulgo flaturis. sed starae illae dies erant Veneri festae & sollemnes, ita flasi dies & stata facea, de quibus pluribus agit Heinf. ad Ouid. 1. Fast. 310. & saepissime fasum & flatutum vidi confundi: vt apud Liuium lib, xx111.35. ipse pridie quam statutum sacrificium Campanis esset, Cumas moves castra, olim legebatur, sed Valla, approbante Gronouio, ex MSS. iam correxerat, flarum. sic in MSS. nudus & nudatus, notus & notasus & fimilia faepe permutata. Burmann.

> v. 489. Defediaque] Despettaeur ed. Bon. deserrague cod, quod

490 Eripe; namque potes neque enim tam lata videbam

Pectora, Neptunus muros cum iungeret astris; Nec tales humeros pharetramque gerebat Apollo. Auxerat haec locus, & facies moestissima capti Litoris, & tumuli, coelumque, quod incubat vrbi:

495 Quale laborantis Nemees iter, aut Erymanthi Vidit, & infectae miseratus flumina Lernae. Dat procul interea fignum Neptunus: & vna Monstriferi mugire sinus: Sigeaque pestis

Adglo-

malim. quamquam vulgatum fua habet praesidia & elegans est. HARL.

v. 493. Auxeras baec] Hauferas Cod. Coki. vti Sabellicus legit, fed fine dubio, auxeras baec. omnia, quae Hesione dicebat, erant fatis apta ad mouendum Herculem, sed hace dida augebantur (magis permouebant Herculem) loco & aspectu litoris. sic sup. 11. 28. auxeras bora metus. lib. 111. 207. non denfet sonitus augetque quinas. Burm.

V. 493. Capti Literis] A monstro marino infelli, praestiterit tamen vafti, vel cassi liseris, vel eperti: scriptum forte erat, apti. HEINE. Rede Heinfius, poft Pium explicat, insessi a monstro, fi medo non capiamus, illo ipío tempore inselli, sed quod obsidere & subinde infestare solebat monstrum, eodem modo vt captinitas pro oblidione, & angufiis, ad quas locus vel homines rediguntur, poni solet. & ita mox vers. 546. deuicta bellua, vocat litera tuta, coepti erat in nostro codice, follemni errore, conferenda vero haec descriptio cum & Seruius notat ad Virgil. xst. Maniliana Andromeda lib.v. versu Aen. 103. magisum esse non san-

ti vocat, vbi male infesti legit Barthius ad Claud. 11. in Rufin. 278. & intelligit rubrum mare. cum reverain mari mediterranco ad loppen haec accidiffe fabulae narrent. quod rubrum mare Claudianus dicat, factnm, quia apud Indos quidam hoc accidiffe referunt. sed quo sensu hoc capiendum, docuit Ampl. Cuper. 1v. Obseru. 7. Burn.

v. 494. Incubas] Vide supr. v. 59. BURM.

V. 495. Nemees iter] Nemett firem cod. nofter. Bunn.

v. 496. Infectae] Vid. Supra ad verf. 155. Burm.

v. 498. Monstriferi mugire sinus] Ad iplam belluam, quae Phoca erat, mugitum hunc refert Maferius, etfi tamen fatetur peffe referri ad alia. quod verum eft: ipfum enim mare & alia loca terribilia saepe poetis mugire dicuntur. vt Stat. vii. Theb. 419. Mrgire potentem, Inachen agriculae narrant. vnde taurinis capitibus fluuii saepe fingebantur. fic & magitor Vesunius noster lib. 111. 20%. 540. & fogg. qui infesti litoro pon- sum dolensum y sed & irascensium. vid.

Adglomerare fretum: cuius stellantia glanca 500 Lumina nube tremunt, atque ordine curua trisulco

> Fulmineus quatit ora fragor; pelagoque remenfo Cauda redit, passoque sinus rapit ardua ceruix. Illam incumbentem per mille volumina pontus Prosequitur lateri adsultans; trepidisque ruentem

505 Litoribus sua cogit hiems. non fluctibus aequis Nabiferi

vid. Barth. ad Stat. 1. Silu. 1. 69. & 1. Achil. 524. videtur autem noster hic Lucanum imitari, qui lib. v. 620. monstriferas agis unda finas, Burm.

v. 498. Signeaque pefis Adelomerare fresum] Signeaque pefis. Draco pessifer. Nam quidquid letale, noxium, & damnosum est, id pefis nomine solet appellari. Catullus seipsum alloquens ita de amore suo:

Exipite banc pestem gerniciemque mibl.

Idem: Quare aut crudelem nosqsum interficie pestem. Videatur Claud. Minos in Embl. Alciati **IX. & contendatur haec descriptio Valeriana cum illa Virgilii ex II. Aeneid. vs. 200. & segq. Nam co respexisse Nostrum, liquido apparet, But. Prifis, quod Gromou, malit, nil opus reponi, cum ea vox infra subsequatur. peftis quidquid noxium & perniciosum. Lic pestis Nemeses poetis pallim dicitur Nemeacus Leo, ab Hercule interfectus. HEINS. Vid. Gromou. 1.1 Obs. 15. vbi multis locis priftin obtrudit, fed peftis rectum, Ita Pestis Erymanshia Sil. 111. 28. wbi v. Cl. Drakenb. Sigaea hic editi plures. Sigyaeaque. Ed. Pii, [Bonon.] Argent. Celin. Gryph. BURMANN.

v. 499. Adglomerure fretum] Ex hac natantia belluae descriptione colorem potuit duxisse Statius I. Achil. 59.

Illi spumiseros glomerans o petiore studius,

Pone natant, delenique pedam vestigia canda.

Vid. & Manilium d. I. Burm.
v. 499. Seellantia] Ardentia, etc.
fellantia admittit potelt, tamen
conuenientius etc. fellantia. Lumen enim vt stella micabat, eratque lumen oculi ardentissimum
inter orbem glaucum. MAS. Stellantia etc fusgentia, vt 111. 98.
fellantia tegnina. fellantia tella
coetum v. 623. vid. Weitz. Indic.
in Dracontium, in Stellas. Nules
vero hic toraitatem notat, vt nu-

1. Epift. xviii. 94. Burm. v. 501. Remenfe] Reuerfe no... fter codex. Burm.

bem supercisio demere dixit Horat,

v. 502. Passage sinus Varia hie lectio est: quidam leguns, passague sinus: alii, passague sinus; sed liber manuscriptus habet ve excussum est. Carr. cui subscribit Heins. Harr. Passague sinu ve multi editi, [e. g. Bon.] etiam Coki, & noster codex & mor, illum incumbensem. Brrm.

v. 505. Litoribus faa cogis bitms] Suum dicitur, quicquid alicui proprium, Nubiferi venit vnda Noti, non Africus a Tantus ouat, patriisque manus cum plem benis

Orion bipedum flatu mare tollit equorum Ecce ducem placitae furiis crudescere pu 510 Surgentemque toris stupet, inmanemque

· Aeacides; pulsentque graues vt terga phar Ille patrem, pelagique deos, suaque arm catus,

Infiluit scopulo: motumque e sedibus seq

Ho

ouantum furiae lib. 111. (

patfim. Pius, exfultat in exponit. Burm. v. 507. Pasriišque man

plenus babenis Orion] Pa minax Bulaeus. sed male. cismus est, vt plenus man ni oculos, HEINS.

v.509. Furiis crudescere efferari, impelli vt Stati Theb. 624.

Tantus ab exiguo crudes guine Manos

vbi vide Barthium. de Ter culis copiose Heinstus egit xv. 230. an & hic scrib surgentemque toris? an die Surgere in bastam Stat. 1. 485. & asurgere in clypeur x1, 284. vbi vid. Cerdam.

v.511. Aeacides} Pele Telamona Maserius intellig accederem.

v. 512. Skaque arma pr Duces praelium inituri, lum Deos, sed & arma se plorabane, Virgil. x11.92 vide infra 111.707. Burn

v.513. Infilmit scopulo? scopulos. Heins. Ita lib. 1

prium, aut certa ratione ad all- fistrum lib. IV. 418. & b quem pertinet. lib. 11. vl.626. Sed ouasus vt. 187. Maferius fuus in Venerem rapras Deus. Vult cat, ouantum more fert ergo: Draconem ad litora agunt auctus, quos iple excitat. Hiems non folum pro tempestate, sed & quibusuis flucibus maioribus apud Valerium faepe occurrit. But. Intricatus sensus. an ruentem litoribus pro in litora. Vt mox yerf. 523. deferre vallibus pro in valles? an fua hiems, id est, tempestas, quam ipsa bellua excitat, cogit litoribus, id est continet, coercet ne viterius procedat? fateor me non plane haec capere, BURM, Cingit, quod coniecit Heinfius, interpretamentum 78 cogis effe videtur; mihi vero. hic fenfus: Dum ruit, i. e. cum imperu natat litora versus, tantam excitat maris tempellatema vt hæc ipfa, h. e. fluctus ab illa bellua marina excitati illam quafi coagant, (vnde contradum cogans) & ab viteriore progressu, atque adeo a litore retineant, HARL, v. 506. Alta] Mari. lib. Iv. v.

268. Spumanti qualis in alto Pliade capta ratis. Sed haec protrita funt. Bul.

v.507. Ouas] Videtur hic notare, fonitum edit grauem, vt in ouatione solet fieri. ita ouans

201

Horruit, & celli spatiola volumina montiri., Qualis vbi a gelidi Boreas conuallibus Hebri Tollitur, & volucres Rhipaea per ardua nubes Praecipitat, piceo nec dum tenet omnia coelo. Illa fimul molem horrificam, scopulosaque terga-Promouet, ingentique vmbra subit; intremere 🔤 Ide 📞

e pariecr Joopulos. & VIII. uppem insilis. vid. ad Ouid. Net. 142. Burm. Oudenamen ad Lucan. 111. 626. non mutandum putat , & ad illum Lucani locum tantum ablegat ad Draid Liu. vnt. 1x. 9. Harti 5. Qualis vbi agelidi] Egeit Mariang. Accurlius in s ad Ouid. vt. Met. 711. es Hebri etfi satis defendi ex illis, quae infra dicam vir. 391. nescio tamen an chie legi, connallibus Haeapud Claud. Bell. Geti-Haemus & Hebrus confunin MSS. & lib. v111. 228. bro alios Haemo legere vis. vide& iaf. lib. v1. 139. in & Haemum coniungit Theb. 15. & gelidas Haes agnoscie. Virg. 11. Georg. monte vero, non de fluagi verofimile ex sequenhipaeis. sed sine libris nieo. nam & vallem Hebri r. 67. habet, vbi planirca hunc fluuium effe dohius. quare liberum cuiitrium relinquo. in codito esat , cum vallibus. Nil muto: in conuallibus rtus quafi Boreas continenatte fich verfangen) fed

tum per altiffma Rhi-

bam metumque prae se fert: ita bellua ista e mari emergente intremuere terrae &c. HARL,

v. \$17. Nec dum tenet omnia] Vetus codex, nec dum tena emina. CARRION. Heinfius malucrate picei nec dum tenet amuia coeli. forte, piceo nec dum premis omnia coels, ve oreus & initium tempes fatis comparetur adnanti belluaes BURMANN.

v. 518. Illa] Ita Cod. Coki. ex. Bonon. & al. probante Vossio s & ego rescripsi. Ille a Carrionia. cod. in reliquas edd. venit. HARL.

· v.518. Scopulofaque terga] Heinsius hoc nimis poeticum de scopulosis tergis arbitrans, corrigit scruposaque serga. Papias: fcrugefu, spinosa, aspera. Idem ; scrupes faxa, aspera, nigra, lapidofa, vel glarea. Scrupes ora dat Ismeno fluuio Statius Theb. Ix. 411. & Lucan. v. 675. Saxa fcrupofa. Reliqua, quae adfert Heinfius, funt quidem erudite dicta, sed alios poetas; non, Valerium illustrant. HARL.

v. 519. Intremere idem] lta dedie Carrion ex suo codice, cui tres Heinsiani adsentiunt. sed Ide cod. regius apud Heins. ex. Bon. & pr. edd. ita quoque v. 583. eft feribendum. al. Idae. HARL. Coki Cod. etiam , Iden : fimilis loecipitat, & maiorem tur- cus Senec. Hippol, 1047. vbi de Bellua, 520 Inlidique ratis, pronaeque resurgere turres. Occupat Alcides arcum, totaque pharetrae Nube premit. non illa magis, quam sede moueri

Bellus, quie Hippolyti eques terruit,

Tulis extremo mari Pifrix citatas forbet, aut reddit rates.

Tremuere terrae. &c.

v. 520. Rasis] Argo mouebatur, vibraturque a fluctibus vastitate : huius belluze commotis. quae Argo erat in litore Sigyaeo. Quidam codices habent, races. quae lectio si placet, intellige alias etiam naues fuisfe in Sigyaeo, quod difficile est credere, cum Argo prima nauis fuerit, quamvis races, id est, schedia prius fuerint, ergo prior lectio purior stque fincerior. funt qui non rases, sed arces, id est, cacumina montis legunt. Prvs. cui subscribit Heinuus, & ita ex. Bonon. vbi quidam in marg. coniecit inseger lde, quod non intelligo, H. Rases noster codex & editi quidam. Gronou. 1. Obf. 18. legebat grabes, & intelligebat arbores. non puto. sed rates legendum, quae & inter se, & scopulis illidunt. Nihil enim impedit, quod plures non videantur fuisse rates, cum supra iam vidimus ratibus Thraces & alios vsos. Burm.

v. 520. Pronaeque resurgere turres] Nec hoc capio. qua ratione fimul ac bellua promoueret molem, turres resurgere videantur. quae antes pronse, id est inclinatae erant, nisi quis capiat, ita alternia motibus quaffari, ve nunc pronae & ruinam minitantes, mune resurgere videantur. forte neta & Maseriana. etiam rupes pro turres posset legi, quo maior vis belluse indi-

cetur, & folent hac voces permutari. Burm.

V. 521. Occupat Alcides arcum] Imo, arcu. belluam videlicet. lib. 111. 168. & libro vs. 198. prier occupat aera Cytacae cassidis ima Melas.

Ita scribendum, vulgo, aere titate. lib. v11. 251.

Occupat ampleme Venus, & furialia figit

Ofculs. Sic & alibi non femel. Idem & Iohanni Columbo venerat in mentem. Ouid, rutro teler occupat ausum. Heins.

v. 521. Totaque pharetrae Nube premit] Omni telorum genere. Ita Apostolus in ea ad Hebraces Cap. 12. S. I. vides maetieur, nebem testium. But. Imitatus fere Statius I. Sil. II. 74.

Hunt egomet tota (quoniam tibl dulce) pharetra Improbus, & denfa trepidanten

cuspide fixi. Telerum nubem dixit etiam Lucan. 11. 262. vt ita passim Poetae nubem & nimbum telorum dixerunt. vid. Barth. ad Claud. 1. de Laud. Stil. 263. & Tennul. ad Frontin. IV. V. 13. fic nubem de magne exercitu lib. 121. 501. Bunn. adde Gatack. aduerf. miscell, cap. 2. HARL.

v. 522. Quam sede monetur Mognus Eryx] lam dudum meseri scribendum suboderatus quod confirmat vetus editio Ve-Primus & quartus Vaticani cum Oxoniente menenti. HEINS. Meneri, pro movetur Magnus Eryx, deferre velint quem vallibus imbres.

Iam breuis, & telo volucri non vtilis aer. 525 Tum vero fremitus, vanique insania coepti, Et tacitus pudor; & rursus pallescere virgo. Projecit arma manu, scopulos vicinaque saxa

vemr, etiam ex. Bon. & eft weeweinbrager. HARL. Monenti Coki codex. BURM.

v. 523. Magnus Eryx] Post imires non est ponendum pun-&um, fed zippa: dicit enim Erycem neque ab imbribus, neque a ventorum flatibus sode sua dimoneri. Cicero IV. Verrina Ery-CHE VOCAL. BUL. Eryx, mons Siciliae, ab Eryce ibi sepulto nomen nactus. confer Virg. I. Aen. 56). v. 24. & 392. ibique Heyne. HARL.

v. 523. Deferre velint] Differre Ichannes Columbus, disiicere per valles. HEINS. Nihil muta. fic delas um nemus vidimus fupra lib. I. 122. saepe in his luxuriant Poetae. fic lib. IV. 321. annofi veluti si decidas olim Pars Erycis. Lucan. 11. 665. [ad quem locum v. Oudend.]

Vs Maris Aegaci medias fi celfus in vndas

Depellatur Eryx.

Vbi mirum videri potest, Erycem statui ad mare Aegaeum, qui lomio propior est. an dicemus Lucanum latius fines Aegaei produzisse? an cum Hortensio pro Eryx, Athes legendum? quem etiam faepe Poetae adhibent in fimilibus, we noster lib. 1v. 321. & Virgil. x11. 701. verumque coniungit. in Editione Lucani Gymnici, in margine legitur coniectura cuiusdam, Effis, qui eff in era Macedoniae, vt apud luuen. Sat. 11. 71.

quem ignero; sed Aefietin elle partem Thessaliae scio: nec video quomodo legi Pediae satisfiat, si ita legatur. quare puto & ibi Asbes elle reponendum, & ex vitio operarum Eftis prouenisse. Ouid. xv. Met. 267.

Elunie mons est deductus in acquor.

Silius 1x, 395.

Tunc filicem scopulo avulsum, quem montibus altis

Depulerat torrens. Vbi alii, detulerat. vid. Cl. Drakenb. descendere Statius xi. 194. de niuibus solutis, quibus decrescit altitudo montis. (vt Florus contra lib. III. 10. bieme creverant Alpes)

Submittitur ingens Haemus, & angustos Rhodope descendit in amnes.

Et vii. 115. Aut nutare folum, aut veteres descendere filuas. Burm.

v. 524. Tele non vrills der] Quis nimium admotus erat Hercules belluse. Florus IV. 9. donec, absumto ialtus spatio, adimeret vsum fagittarum. Silius 1x. 321. amifere ittus spatium. vbi v. Drakenb. BURMANN.

v. 525. Infania coepti] Infomnia codex noster. Heinsius olim maluerat, infamia, & explicabat metum infamiae ex irrito conatu. & folent haec verba commutari. Nudus

Digitized by Google

Respicit, & quantum ventis adiuta vetullas Inpulerit, pontiue fragor, tantum abscidit imi 530 Concutiens a sede maris. lamque agmine toto Pistris adest, miseraeque inhiat sam proxima praedae.

> Stat mediis elatus aquis, recipitque ruentem Alcides:

Nulaus agas, minus est înfamia turpis. bl insmia alii. vid. supr. lib. I. 140. sed infania hic notat temeritatem, qua negotium ingens adgressus perficere non videbatur poste, quod est insani hominis. & infa negotia talia infana dicun- Burmann. tur. Plaut. Batch. IV. 5. Infanam magnum molior negotium, metuoque ve bodie pofficm emolirier. vid. Barth. ad Stat. 1. Theb. 367. vbi rectius explicat, quam ad lib. v. 273. vid. & supra ad lib. 1. 605. Burm.

v. 528. Respicit] nec hoc vetbum placuit Heintio, qui vel per-Spicie, vel arripie volebat. sed respicere de illis, qui in arto positi circumspiciunt subsidia & auxilia, fumi foler. Senec. Hippol. 818. tunc & meas respexit Alcides

manus. Burm.

v. 528. Ventis adium vetustas] Adiuuata Cod. Coki. elegans vius verbi. sic & 111. 564. adiutae prono pondere vires. & VI. 540.

Intentaque adiutum missile planta Dirigit

Şilius ıv. 291.

Tum nodo cursuque leui simul adinuat bastam.

Telum ingens, perque arma viri perque ora, doloris, Adiutum nisu letalem pertulit ittum.

Vid. Cl. Drakenb. ad v11. 354. & XIV. 423. vbi adiusus venti turbi-

ne Valcanus legendum. Frontini II. II. 2. adiunante procline imperum boftium. imitatur vero nefter: Lucanum III. 470.

🔍 Rupes 🔾 quam versice montis . Abscidit impulsu vencorum adiaea vesustas.

v. 530. Agmine toto] Egregie, & propria vocis notione, imperu filo, quo per varia volumina & tortuofos flexus, quali plures vno effent, inuadit. Virgil. 111. Georg. 425. de serpente,

Cum medii nexus, extremaeque agmina caudas Soluuntur, şardosque erabit finat

- visimus orbes. Auienus Descr. Orb. 175.

Sic spiras crebro sinuat draces seque vel orbe Colligit inclinant, vel pronis agmi-

na longe Tractibus absoluit.

Vnde Heinlius viderur correxisse in ora codicis, agmine torto, edidit vero, agmine tota, fed nihil opus. lib. viii. 333. bes agmine toto Gurges agit. vid. Barth. ad Stat.v. Theb. 60. vbi Schol. explicat agmine, quadam aduolutione. 💖 agmen serpentis, qui voluendo corpus suum procedit, alio sensu nostet infra v11. 624. Hydrae agmina dixit renascentium capitum turbam. Burm.

v. 231. Piftris] Piffris, maximum animal in mari Indicio, ait Pliniw

Alcides: faxoque prior furgentia colla Obruit: hine valtos nodoli roboris iclus

1335 Congeminat. fluctus defertur bellua in imos.

Iam totis refoluta vadis. Idaeaque Mater,

Et chorus, & summis vlularunt collibus annes.

Protinus e scopulis, & opaca valle resurgunt

Pastores, magnisque petunt clamoribus vrbem.

540 Nuntius hinc focios Telamon vocat; ac fimul infi

Horrescunt, subitoque vident in sanguine puppim.

Nec minus in scopulos, crudique cacumina saxi Emicat Alcides, vinclisque tenentibus ausert Virgineas de rupe manus: aptatque superbis

545 Arma humeris: regem inde petens superabat

Litora

Plinius 11b. 11. cap. Iv. Ciceroni dicta, Nepsunius Piffrius. Videatur Hadrianus Iunius libro 11. Varius. Lect. capite x 111. Bul. Prifit Ald. vid. Gronou. I. Obs. 17. & Delr. ad Senec. Hipp. 1049.

v. 533. Saxoque prier] Prius codex nofter. Bunm.

v. 534. Roberis Wid. ad lib.t. 634. pelleris illu cod. noster. Burmann.

v. 535. Flutius defereur bellus]
Exemplaria typis euulgata habent,
flutius pracceps defereur in imos.
fed prior lectio & vetustior est &
magis rem ipsam oculis subitere
videtur. Carr. Pracceps fersur in
imos reperi in Vereri libro. Bunn.
Pracceps defereur in imos ex. Bon.
fed cod. pifris: at vtrumque glofia est. & amplector Gerrionis ledionem. Habl.

v. 537. Collibus aunes] Ida enim aquis & fontibus abundat. Bur.

Nisi armes sumimus pro numinibus sontium, id est Nymphis, suspectus est locus. fonces explicat Materius. Burm.

v. 540. Hinc] Hic Cod. Coki. v. 542. Crudi faxi] Alperi, duni. Bul.

v. 543. Emicae] Profilit. Emicare celerem & concitatum modum indicat. v. libr. v1. 550. Bul.

v. 543. Tenensibus Terensibus olim malebat Heins. sed non tam diu adligata fuerat Andromeda. B.

v. 544. Apeatque superbis Arma humeris Pharetram & arcum, quae proiecerat antea in litus; vs. 527. appare etiam Claud. Bell. Get. 494. Gestatum parua solitus donare

pharetra, Asque aptare breuis bumeris puerilibus arcum. B.

v. 545. Ouanse] Sic ex. Bonon. HARL. Ouansem noster codex & Coki. enansi editiones Pii, Argent. V Gryphii Litora tuta gradu. qualis per pascua victor Ingreditur, tum colla tumens, tum celsior armis Taurus, vbi adsueti pecoris stabula alta reuisit. Et patrium nemus, & bello quos vitus amores.

550 Obuia cui contra, longis emissa tenebris, Turba Phrygum, paruumque trahens cum coniuge natum

Laomedon, iam moestus equos, iam debita posci Dona gemit. pars aerii fastigia muri Cingit, & ignotis iuuenem mirantur in armis.

555

Gryphii & Colinei. sed egregie de his participiis in e ablatiuum casum emittentibus egit Cl. Bend. ad Horat. I. od. xxv. 17. Burm.

v. 546. Qualisper pafeua victor] Quotidiana & tralatitia Poetis comparatio. vide Stat. II. Theb. 330. v. 330. vi. 861. xi. 251. Vide etiam ad Phaedr. I. fab. 30. BURMANN.

v. 547. Cum colla] Alii legunt, sum colla sumens, sun celfor armis. Carr. In primae editionis notis Carrion, celfor arus. fed an virium sit operarum dubito, cum in neutra ita ediderit, & in secundae scholiis armis exhibeat, yt etiam est in codice Coki. Burmann. sum colla-armis, ex. Bon. & repositi, quamquam cum Heinfio malim armos, yt persistat in Graecismo. Harl.

v. 548. Stabula alta] Perpetuum hoc epitheton, quod saepe transsit in stabulata. vid. ad Ouid. viii. Metam. 553. ratio est, quod plerumque in montibus & collibus essent. Pindar. iv. Pyth. 135.

³Ευ τ³ Εν Επεινών Επδ Σταθμών ές εὐδείελον

N96va µ6hy nhaträg'lwhus. Burm. armis vtentem, a v. 549. Patrium nemus & amodem tunc, quae res] Quasi regno a patribus tradi- ferunt. Masar.

to tauri succederent. pro amores noster codex, bouores, sollemni permutatione. sed ex locis Statii & aliorum apparet, haec bella propter iuuencas oriri, vndevulgata retinenda. Ouid. II. Am. 12.

Vidi ego pro ninea pugnantes con-

inge tauros, Spectatrix animos ipsa innenca dabat. Bunn.

V.550. Emissa corrigebat Heinfius, emersa. vt Cicer. pro Sextio cap. 1x. bominem emersurum se en distunnis castrorum senebris. Burmannis nil muto.

v. 553. Aerii muri] Eodem modo Ouidius xIII. Met. 197. aliam Troiam vocat.

Vifaque & intrata base altas mibi mosnia Troise Nec vox erarii, quae in aliis edi-

tionibus est, huc pertinet. Carrion. Alti. Virgilius Tityro Ecl. 1. 59.

Nec gemere aeria cessabis sansur ab vimo. Idem vi. Aeneid. 224. monte sub

Idem vi. Aeneid. 234. monte fub aerio. Id. lib.111. v. 291. Bul. v. 554. femeir. Nuppenson co.

v. 554. Ignotis] Nunquam cognouerant virum pelle leonis pro armis vtentem, aut ignotis quidem tunc, quae postea bis senserunt. MASER.

v. 555.

Rex subit, & patrio fatur male laetus amore:

Maxime Graiugenum, quem non Sigea petentem

Litora, nec nostrae miserantem funera Troiae Adpulit his Fors ipsa locis; si vera parentem

560 Fama Ionem, summique tibigenus esse Tonantis; Noster ades, iunctusque veni: sator vnus, & idem Stirpis

v. 555. Afta] Efta Cod. Coki. v. 556. Subit] Eft, insidiose aggreditur, & fallacem sermonem ingerit. Stat. v111. Theb. 85. Subit ille minantem. 1x. 511.

Tandem precibus commeta To-

Iuno fubit.
Sic apud eumdem lib. 1. Achil.
545. legendum puto, fubiis gauifus Vixes. vulgo fubicit. vt codem
modo Claudiano ex MSS. refuit Heinf. 111. de Rapt. 134. fubiis Cybele. pro fubicit. vid. Gromou. 11. Obf. 4. Burm.

v. 556. Male laetus] non bona fide laetus, distimulans dolorem, & laetitiam vultu praeferens. vt infr. ex Virgilio noster vt. 178. mala gandia dixit. sic male persiwax digitus Horat. 1. od. 9. eft, qui ita pugnat, vt vinci velit. male peruigil ignis Stat. VIII. 266. male sublimes Asbenae Claud. 111. Laud. Stil. 162. & hinc explicandum dictum Catonis de Caesare apud Suet. Caef. xLv. vt male praecinclum puerum cauerens, quod non recte quidam interpretes ceperunt. sed est, non bons fide praecin lum, quem ex molliori cinctura, etiam mollem & effeminatum iudicates, fed qui fub illo habitu molli gerebat animum fortem & virilem. & its centies

vtuntur illo male Poetae & alii. Burm. male fobrius. Tibull. I. 10. 51. HARL.

v. 559. Fors] Sors nofter codex. BURMANN.

v. 561. Noster ades] vnus es de iis, qui propinquitate nos attingunt. Terentius: noster ost, pro de necessariis nostris. Bul.

v.561. Imedisque venis] Impressus Bononiae codex habet, inustingue veni, potest etiam dici, inustingue venis cod. noster & Coki, & Editiones pletaeque, sed recte inustingue veni repositum. inustins vero est coniunctus sanguine, vt mox genus recenset ipse, sic apud. Ouid. 11. Met. 368. Qui sibi materno quamvis a sanguine inustus. Sic apud Lucan. v11. 179. pro,

Defuntiosque patres & cuntias fanguinis umbras.

Heinfius legebat, iuncti fanguinis. & apud Stat. 111. Theb. 644.

Miseri quid pulcbrum sanguine inneto

Aoniam, & Tyrii fasurare novalia Cadmi?

Vbi vulgo, fanguine villo & diri Cadmi legitur. BURM. Venis corr. a docta manu in ex. Bon. quod superiores edd. non curate diligenterque inspexerant. hinc Volsii & Heins. notas expunxi & V 2 Mase-

Stirpis honos: quamquam longis disiungimur oris.

Quot mihi post lacrimas, post quanta piacula patrum

Serus ades? quam parua tuis iam gloria factis?

565 Verum, age, nunc focios fraternis moenibus infer.

Vt tibi, feruata statui quae munera prole, Crastina lux biiuges stabulis ostendat apertis. Dixerat haec: tacitusque dolos, dirumque volutat

Corde nefas, clausum vt thalamis fomnoque grauatum

570

Maserii suxi inserto + intelisque. HARL.

v. 562. Stirpis bonos] Eadem stirps. lib. v1. v1. 109. inde esiam par mortis bonos. Honor rei pto re ipsa. Bul.

v. 563. Piacula parrum] Marrum maluerim. Heins. Pericula noster codex. quae voces saepe consusae, vid. Heins. ad Ouid. xv. Met. 155. & ad Claudian. II. in Eutrop. 596. & nos ad Ouid. II. Met. 565. Quanta hic pro quor capit Weitzius, quem vide hic, & lib. v. 636. & Broukhus. ad Propert. I. v. 10. & xii. 4. Bukm.

v. 564. Quam parus tuis iam gloria factis?] Quam parta opinor. Adi notas lib. I. 173. sic & libro III. parta iam laude tumens. & lib. vir. vs. 291. Heins. Sed mihi haec correctio aliquid inconcinni videtur habere. nam rectius diceretur, quae parta tuis iam gloria factis? ld est, exigua. quod conueniret omnia extenuanti Laomedonti. contrarium laudantis effet dicere, quam parta gloria?

aliud est etiam, quom referen, quom metuo, quom gemui, & imilia. & illud iom necessario exigit parua iom, id est tam sero, post tot expositas virgines, quam parva est gloria, cum tu sanguine nobis iuncus debuisses venire, cum primum lue & bellua insestati coeperanus, tunc magna suifet gloria, sed iam illa minor est post tot piacula patrum. Buem.

v. 565. Fraternis moenibus] Id est, consanguineis: vterque enim, Hercules & Laomedon, ad souem genus referebant. vel ab Apolitine fratte tuo struktis moenibus, vt non male Maserius. Burm.

v. 568. Tacirusque dolos 3 Tacitosque praetulerim, id est occultos, tectos. Heins. Nihil muto. tacitus est secum, sine teste & arbitro. Martial. vi. 5.

Nil mibi respondes, sacisum se dicere credo: v1.64.

Es sacitus quaeras, quam poffs rodere carnem. Sic lustinus saepe, sacisus profcifcitus, Namque bis Herculeis deberi Pergama telis
Audierat. Priami fed quis iam vertere regni
Fata queat? manet inmotis nox Dorica lustris.

ciscitur, meditatur, colloquitur & similia; vt & alii passim, si quid mutandum, mallem tacitoque sc. corde. de quo vid. ad Ouid. XIII. Ep. 69. qui saepe racito petsore & similia dixit. BURM. Vide ipsum Valer. Flaec. qui v. 265. habet, praecepta volutans Aegro corde. H.

1

v. 570. Ereptaque leuet responsa pharetra] Luat ex consectura Baptistae Pii. Luat videtur reuccan dum, quod in suis codicibus invenit Maserius. lib. 111. 406.

> - atraque fedens in veste Celeneus

. Infontes errore luit.

vbi pari modo scribendum; leuat. HEINS. Luat hic expono cum Pio soluat, irritum reddat oraculum, quod Herculis sagittis perituram Troiam praedixerat. Burm. leuet ex. Bon. HARL.

v. 571. Deberi Pergama] vid. infr. v. 21. BuRM. pro telis cod. fatis: fed mox fata haud suauiter repeteretur. HARL.

v. 572. Priami sed quis iam vertere regni sata queat Sie maniseslo vet. Vertere autem pro auertere positum videtur. Vulgata scriptura haec est:

Herculeis deberi Pergama telis ipse dies.

Audierat Priami, sed quis iam Vid. Scalig. ad Manil.v. 34. Burm.

vertere regni v. 572. Non Durica Primi co-

Fata queat?

Magis antiqua lectio placet. CAR-RION. Regnis Carrionis codex, & primus ac quartus Vaticani, [item ex. Bonon.] etiam veterrimus Baptistae Pii. scribe, fed quisnam auertere regnis Fata queat. con-

fule notas lib. I. vers. 66. HEINS. Vossius ad Vell. II. 47. Pium & Carrionem secutus, vertere pro auertere capit, & regnis legit, vt Maserius notat, quosdam legisse, vt generalis sit sententia de omnibus regnis. quo sensu post Priami distinguendum esset. sed ego regni puto retinendum, & vertere sara regni esse mutare; vt lib. III. 701. versus fauor. versa sides III. 91. Horat, I. od. xxxv. 3.

Vel superbos Vertere funccibus triumphos.

vbi antiquus Scholiastes, conuertere, mutare. coniungit Quinst. I. de Inst. Orat. I. bona fucile mutantur in peius, nunc quando in bonum verteris vitia. Idem lib. v111. 6, verti formas verborum & fenfumi ita in bonum & malum vertere Livius, Caesar & alii. & vertiur pro mutatur Quid. 111. Fast. 283.

Atque aliquis modo trux visa iame vertitur ara.

vbi perperam Neapolis, de corporis conuersione capit. de Fato etiam Propert. 11. xx1. 33.

Nunc vicumque potes, fato gere faucia morem,

Et Deus & durus vertitur ipse dies.

v. 573. Nox Durica] Primi codices habent, Durica, lignea, propter equum ligneum. funt qui Dorica legunt อัสเติ pro Graeca. quoniam Graeci Heroes Troiam vaftauerunt. quidam feribunt, nox Duria, quoniam Aristophanes equum illum Durion appellat. อิต

Et genus Aeneadum, & Troise melioris hos

575

garsov Homerus Odyst. 6. 492.
so) www nosurer misser Asparts.
quem Lucretius his imitatus est
lib. 1. 477.

Nec clan Durateus Troianis Pergama partu Inflammasser equus nosturno Graingenarum. P108.

Durica etiam Bon. & Cartion in priose ed. defendit, in posteriore samen Dorica e suo codice. vindicauit, & Dorica reste retinuerunt atque axplicuerunt Bulaeus ac Vossius. HARL. Pro mex Duria, scripti nostri magna ex parte, nax surica, vnde Politianus in Miscellaneis, non Durica. sed non Dorica verum est. quam tectionem & Carrionis liber exhiber cum fecundo Vaticano Regioque, &, qui mihi pluris est, doctifimus Gronouius lib. 1. Obseruat. cap. 2. adseruit. etiam in Lucretium Giphanius, in Durateus. & Geuateius ad librum primum Siluarum Statii, cap. xx111. meminit ad haec Pius Baptista quorundam, qui sic legant. HEINS. Maussacus ad Harpocr. in Audolehus legebat non Dulia, vt apud Tragicos dicitur denier quae. Mauffacum compilauit hic Alardus qui Dulia malit, & lib. fr. Epiphyll. Philolog. 19. tacito, vt folet, eius nomine, sed infeliciter, rede viri docti explicuerunt, vt dies Aklienfis, Octanianus & Cinnanus. vid. Freinsh. ind. in Florum. ita non vestra Stat. vII. Theb. 543. vbi vide, quae Barthius adducit, idem lib. xII. 224.

Note velus Phrygia, cum lamen-

Dindyma.

Id est facra Cybeles. Sidon. Apell. v. carm. 196.

Cum Graccia Troiae Nottem babnit simitemque facen. Funcsiam nottem dixit Senec. Agam. 611.

Vidimus pasriam ruensem noce

Cum Dardana selfa Dorici raperesis igues.

Pro Dorica antem etiam Durica in MS. apud Stat. IX. Theb. 312.

Resupinas ademeis

Resupinas ademeis

Durica suspis equis.

Vid. Broukh. ad Propert, LEL VEF.

v. 573. Lafris] Ang. Politianus & Baptista Pins, fatis legunt,
tuncque sensus fatis apertus est;
quum tamen dixetit Valerius fata
queat, vix crediderim, poetam
eadem dictione solo casu variato
versum clausisse, vnde nihil muto. At quum legitur lustris, exponitur per decennium duodus
lustris constans, quae erant immora. Si qui vero ad annos decem referre velint signatos per decem lustra, Phoebi lustra intelligant necesse est, vnde Senec. in
Agam. 42.

Post dena Phoebi lustra, post capeum Ilium, Adest daturus caningi ingulum

Et Lucret, in v. 929.

Multaque per coclum folis vol-

Volginago vitam tractobant more ferosum.

MASER, Bapeista Pius & Politisnus legunt, fasis, suius tamen vocis, paucis quibusdam interiotain Nos, sit, ad Scythici, Tirynthius', oftia ponti Raptat iter; mox huc vestras reuehemur ad oras, Donaque dicta feram. tum vero plura vocatis Adnuit ille deis. promissa infida tyranni

Iam

Sis verbis, repetitio inornate mihi videtur. nibil itaque est, cur non antiquam lectionem, quae ad duo lustra quibus ad exscindendam Troiam opus fuit, alludit, conferuemus. quali diceret, nihil de temporis, que llium exscindi necesse est, ferren & immobili serie immutatum est, quin post exactum decennium equus Durateus Troism maneat. CAR-RION. Alard. lib. 11. Epiphyll. Philol. 19. per lustra Olympiades intelligit, fed ego luftra huic loco conuenire parum apte puto. nam quis luftra its simpliciter dixit, vel pro duobus quinquenmiis, vel pro fingulis annis? egomalim, immosis nox Dorica infis. *iulia* deorum & fati elle immota de perdenda Troia sit. fic aspera iussa lib. 1. 200. regalia I. \$20. & puttim, facilis vero laptus in his vocibus, ita apud Stat. v11. 213. Lacero tua lustra replenit Ennere, in MS. reperit Heinfius, iussa. Nisi quis luftre ita intelligere vellet, ve incendium, quali luftrationem caperet, vnde expiata & luftrata cinitate (vt Florus 1. 13. de Roma) melioris Troize honores furgerent, id est Romae, vt recte Pius. ne quis aliam in Italia vrbem intelligat, vt videtur Maserius su-Spicari. Burm.

v. 575. Nos air] Hos Cod. nofter. vt ad focios, quos inuitauit Laomedon. vf.565. respiciat. mox, sprar iter idem. vitiose. Bunm.

v. 576. Renebenur] Renebetur Cod. Coki. BURM. v. 977. Dies feram Pacha mihi auferam. vide ad Ouid. Iv. Met. 95. feram hic est auseram. alio sensu posuir enim lib. I. 551. Horat. 111. od. 16. a dis plura feres. & Iv. 8. neque su pessima munerum ferres. & II. Ep. I. 246. Munera quae multi magna cum laude sulerunt. Et ita passim alii-BURMANN.

v. 977. Plura vocatis] Tum vere plura vocatis Annuit ille Deis quoque rescrips side vetustiorum editionum. Carrion ex suo codice editio, sum vere plura vocatis Annuet ille dies. Quod omnino praeter rem est. Vossius. Haec nihil sunt. male etiam Carrion in posteriore editione, Aduut ille dies. scribe, sum vere in verba vocatis Adunti ille Deis. Naso Fastorum v. 527. vbi Hyrieus ad lovem & Neptunum de vxore sua,

Huic ego invatus, vobis in verba

Coningio, dixi, folo fruere

Non diffimilia illa apud Maronema libro v11. 471.

Haec vbi dista dedit, Dinosque in voca vocanit.

& lib. x11. 780.

Dixit; opemque Dei non caussa in vota vocanit.

apud Silium libro xiv. 396. & Senec. Oedip. 304. Poffis etiam, ture vocatis, vel & plura. plura promifis dona. Heins. Illud plura non est mutandum: nam praeter equos, plura se redeunti Herculi daturum, vocatis diis in V 4

3

Iam Phryges, & milerae flebant discrimina

580 Panditur hine totis in noctem carbalus alis; Litoraque, & veteris tumulos praelabitur Ili,

Darda-

testimonium, promittit. ita inf.

Tum vellera victor
Tam mericis, nec fola dabo.
Vocare fuperos dixit & lib. 1v. 761.
& quis non? Burm.

v. 580. Toris] Sunt qui soriis.

v. 581. Veteres tumulos praelabitur IIi] Sunt qui Hylii legunt, Bononiensem sequentes codicem, quod nomen, telle Strabone in xtill. pro Phrygiae siunio ponitus, tuius meminit Homer. Il. T. 392.

Τλλφ επ' Ιχθυδεντι, καὶ "Εςμφ

ed Hylum piscosum & Hermum vadosum. Alii legunt Ili, [vti cott. est in ora ex. Bon. HARL.] quos imitamur, & seu ponitur pro vtbe, siue pro rege, sensum relinquit optimum. Strabo namque duplex Ilium celebrat, vetus & noyum, & tunc apocope effet in textu. Qui tamen rem profundius scrutabitur, lectionemque rectius perpendet, abiectis duabus primis opinionibus pro Ilo rege fensum accipiet, sepulchrum siquidem regis Ili fuit in campo Dardaniae. Hic Ilium construxit in campis habitare aufus, vnde par est, inquit Strabo in x 111. sepultum fuisse in medio campo. Hinc ex poeta, quod ad rem facit, Strabo afferens, inquit,

Hi veterem ad tumulum atque Ili monumenta ruebant Dardanii, medium qua campus Erincon ambis. 1

& idem poèta in x x tr. Mied. air, lam Priamus ad magnum sepukhrum senebris terram operientibus iumenta ad fluuium, us biberent, sifii iusserat. Dardaniumque patrem intelligas Ilum patrem Dardanidarum, seu Troianorum, cuius cippus & statua est super tumulum eminens. Ego sane, si quid mutate licet, legam non minus eradite, veteris Ili sumulos, etsi eundem repetis sensumos, etsi eundem repetis sensumos, etsi eundem repetis sensumos, etsi eun-

Vitte , Vylkansk@- , Evlant apak

hvabysis Tuddidy dad thiga teralists neudin Adors ,

Στήλη πομλιμόν . ἀνδροκμήτη δαλ Τύμβη

"136.8 Amplauldus, mylaud diployicort@.

Quod Homerus dicit "1248 wo Aus Valerius exprimit Ili veteris. praeterea sulv refert parrent Dardenium. Legitur apud Homerum "IMs, vt notatum confpexi pro "IAS. Si autem quisquam /les non admittit, intelligat, Derdeniam patrem Teucrum, patrem Troisnorum. teste enim Virg. 111. Aen. 108. Teucrus Rhoeseas primum est aductius in oras, a quo regio dicts oft Teneria, Dardania & Dordenium Promontorium, & vrbs ab Abydo Lxx. stadiis distans. Apollonius nit Angdariarde Limerth vnde fi quis diceret in textu Derdaniam, iam necesse etiet putra legere, id est pinguem & fertilem, vt, putris se gleba resoluit. Est enim Dardania regionum Afiaticarum in fecunditate non vitims. Aitera

Dardaniumque patrem: vigili fimul omnia ludo Festa vident hinc vnda, facris hinc ignibus Ide Vibrat, & horrisonae respondent Gargara buxo. Inde vbi iam medii tenuere filentia ponti,

Stridentesque inuant aurae, Phrixea subibant

Aequo-

Altera enim Phrygia dicitur exufla, quam Alcida bellua vastauit. yade non mirum fi decennale bellum tolerauit, fed prior fensus verus est admittendus, hoc expleso, quem produxife placuit; ne quis putet & & u fedes permutaf-Le in dictionibus Dardanium & patrem, vt plerumque contingit. quod zutem praelatum est, perplacet. MASER. Theocrit. Idyll. 16. vf. 75. & # #86/4 Liphivr . Bis ocurde seion "IAs. Meurl. ad Lycoph. p. 176. Ambo autem fecuti funt Homerum Iliad. A.

Ol. It was "like then makend <u> Azedavidas</u> Micron aummedier mut levedy le-

valorro.

Barth, lib. xxxv. cap, xv111. WEITZ. Veteris Ili fit concinnius, yt lupe. verl. 473. Nos Ili veteris quondam genus. atque ita Masezius. Heins.

v. 582. Vigili fimal emnie ludo festa vident] Hoc est, videnc omnia personare lactis ludis. Fefirm pro lacto, bilari. Seneca Hippol. 11. sc. 11. vers. 14. id. Treade Iv. Sc. 1. 23. But. A Valerii manu effe arbitror, Vigili Collemnia ludo Festa. Festum Soldemne apud Nasonem Fastorum 11. Festus, sollemnia sacra dicunsur, quae certis semparibus annisque (lego, anni) fieri folent. Heins, Sime libris viz audeam, elegantem licer, coniecturam recipere. nam somia loca Trondis, que Assomantae profpicere practernanigas-

tes poterant, intelligit, quae ob belluam occifam festos dies & notes agebant, ita licet alio sensu lib. 111. 212.

Perge, age, Tarvarese meeum fimul omnia noctis Musa sequi.

lib. VII. 328. Oblataque contra Omnia. Omnia pro omnibus locis hic ponitur. vt lib. t. 627. picesque premis non omuia coelo. La patim. ic owne etiam ponitue spud Ouid. x11. Ep. 28. vbi vide Heins. ita cunte lib. 111, 594. BURM. binc nuda cod. non probo. HARL.

v. 583, Idae] lam olim notaram non Idae, fed Ida legi debere. But. Ide ex. Bonon, & dederunt Voll. stque Heinl. HARL. Sic supra vs. 519. & 95. Acrne; vid. Heinf. ad Ouid. v. Epift. 72. BURM.

v. 584. Horrisonae Legitut &. berrifone, nam & bot buxum dicitur, & back buxus, MAS. Horrifore noster codex. vid. ad Ouid. 111. Art. Am. 691, Bunm. Horrifone ex. Bonun. HARL.

v. 586. Stridentesque innant auree.] Id est, propetiumt nauem prospere flantes. Ouid. 11. Art. 514. Nec semper dubias adiunae aura rates. Martial, x. 30.

Vina sed quies Ponti Pillam Phaselon adiunante fere Vid. ad Ouid. vir. Epift. 147.

BURM. ¥ 5

V. 587.

Aequora, & angustas quondam fine nomine fauces.

Ecce antem prima volucrem sub luce dehiscens Terruit vnda ratem, vittataque constitit Helle, 590 Iam Panopes Tethidisque soror: iamque aurea laeua

Sceptra tenens, tum sternit aquas, proceresque ducemque

Adfpi-

v. 587. Quendam fine nomine] Nunc vero Hellesponeum dictas; eas describit Mela cap. I. Catullus rapidum appellat Hellespontum. Ouidius vero longum; Longus in engustum qua clauditur Hellesbonsus, vet. cod. quondam fine numines quod non emnino reiiciendum eft. sed facilis est literae o in u, & contra, transmigratio. CARRION. Alii, fine numine. Quod non displicebat Carrioni. A quo omnino dissentio. Neque mouet me, quod epitomator Strabonis dicat Hellespontum, antequam illic Helle effet submersa. Borysthenem dictum. Nihil enim hoc vulgatae lectioni obest. fine nomine enim ait Valerius, non quod antea nomine caruerit, sed quod fuerit ignobilis, sic Manilius de eadem re lib. v. 22.

Vir gregis, & ponti victor, cui nominis expers Nomen onusque dedit.

Et similiter Seneca in Hercule. Qetaeo de Icaro vs. 689.

> — dedit ignote Nomina ponto.

Ignoto enim hic valet ignobili. Vosstus. Nomine ex. Bon. & scripti potiores Heins. qui Carrion. cod. iec. insulsam esse dicit. HARL. Non tam inepta videri possit Carrionis lectio. qui & lib. I. 50. Helle magni maris numen dicitur. praefero tamen, nomine. sed vode Vossius in Manilii loco habest illa, cui neminis expers, nescio, cum vulgo legatur, cui parte relissa. forte memoriae nimium fidens perperam ita citauerit. Bur mann.

v. 589. Vistaraque] les ve aufugerat; folent enim qui immolandi erant, vittis redimiri, va Sinon ille Virgilianus loquitur. llb. 11. 132.

— Mibi facro parari, Es falfae fruges & circum temb pora vistae.

Hanç autem orationem Helles non habet Apollonius, fed resto ordine nauigationem eorum describit. Lugdunensis liber, vicasaque, male. CARRION.

590. Laeua steptra senens? Pius dicit, quasi dextra salutatura Minyas. sed tu vide, quae diximus ad Onid. 111. Amor. I. 13. quibus adde descriptionem Philosophiae apud Boeth. Cons. Philos. lib. I. pros. I. cuius dextra sibellos, segtrum vero sinistra gestabas. Bux m.

v. 591. Dum sternis] Tum scribe, Heins. Ita Editio secunda Carrionis & Alardi, Burm.

v. 591. Sternit aquas] Deze Deive maritii fermonem facturi, prius acquori Adspicit, & placidis conpellat Iasona dictis: Te quoque ab Haemoniis ignota per aequora terris,

Regna insesta domus, satisque simillima nostria 595 Fata serunt: iterum Acolios Fortuna penates Spargir, & inselix Scythicum gens quaeritia annem.

> Vasta super tellus, longum (ne defice coeptis), Aequor; & ipse procul (verum dabit ostia)Phasis.

> > Hic

sequori ventisque filentia impomere folent, quod passim apud Nostrum aliosque observare possis. BULAEUS.

v. 591. Proceresque] Proceremque Cod. Coki.

v. 594. Regna infesta domus] Familiae nostrae. quidam non ce legun; sed su non domus; Ve rum, domas. sed repugnantibus bonis exemplaribus nihil temere interpolandum. Pius. Domes Oxoniensis; sorte pro dome. H.

v. 594. Fallique] Scribendum, fasis; eodem fati turbine agimur. Prus. Verior mihi textus, quam fine fallis, fine fallis, vraliqui habent, quorum postremum non cohaeret. Mas. Fallis ex. Bon. sed docta manua correxit: Tu queque ab Haem. — infesta domas: fatisque. Harl.

v. 595. Iserum] Athamas Acoli filius, & frater Crethei, cuius mepos Iason, vide Catalogum Argonautarum, & lib. 1. 286. Bunn.

v. 595. Fortuna Penates] Vulgati omnes, forsuna neposes. At altera lectio & a lib. vet. agno-feitur, & illi Virgiliano. fimilis eft, lib. 1v. Aeneid. 21. Sparfos fraterna caede Ponases. Caradou.

Penases Carrionis liber. refte. sed quod ille ex Maronjanis hisce a sparse fraterna caeste penases. scripturam codicis sui congrur adstruere, toto coelo aberrat. aliud enim sparsi, aut disiedi exilio penases, aliud fanguine respersi. Heins. Neposes etiam God. Coki. siepe iisdem verbis, alio sensu, imitantes Poetae, vti solent. post Virgilium, nescio an ad Valerii mentem accedens, (nam obscura illic fententia) vritur Propertius had locutione II. El. xxIII. 67.

Spargere & alterna communes cande penases.

Nepotes & ponotes etiam commutantur inf. 111. 14. de verbo frangere vid. inf. lib. v. 488. Bur vi. conf. supra ad 1.721. vbi eadem voce. permutata fueruat. Harl.

v. 598. Verum dabie bossio]
Osia Edit. Masorius, qui explicar, petebit vobis Phasis, Colchicus stunius. recepit & eam lectionem Carrion in secunda editiono,
& Heinsius. & puto esse veram a
& dave hic esse ostendere, sperire, vt I. 465. & dave hiera &
montes III. 483. promittie vero
ostia tamquam portum. vid. ad
Ouid. II. Amor. xIII. I. Burm.
bossio. Bon.

Y. 599.

Hic nemus arcanum, geminaeque virentibus arae 600 Stant tumulis. celeres hic prima piacula Phrixo Ferte manu; cinerique precor mea reddite dicta: Non ego per Stygiae, quod rere, filentia ripae, Frater, agor. fruitra vacui scrutaris Auerni, Care, vias, neque enim scopulis me & fluctibus actam

605 Frangithiems; celeri extemplo subiere ruentem Cymothoe Glaucusque manu: pater iple profundi

Has etiam sedes, hace numine tradidit aequo Regna;

ne, altera Ioui Phryxio, id est, fugae sospitatori. vt in initio libri t. dictum eft, Prus. Hellae & Phryno facratas exponit Maserius, vt moris erat in sepulcris aras ponere. fic Stat. vi. Theb. 118.

Jamque pari cumulo geminas, banc trislibus vinbris, Ast illam Superis aequus labor auxeras aras.

Vid. infr. ad lib. v. 10. virentes sumuli, quia arbores & luci ad sepulchra solebant poni. vid. ad Virg. v. Aeneid. 760. Homer. II. \$. 419. & alios, Burm.

v. 600. Celeves bic prima] Aliter libri praelo impressi: Hie prima pio follemnia Pbryxo. quod mihi non seque placet. CARRION. .Carrion ex fuis membranis, celeres bic prima piacula Pbryxo Ferte manu. infeliciter. cum celeri manu moz denuo sequatur, nisi relictum force a Valerio contendis, celebres Ferte manus, yel celebris manus. celebres pro frequences. HEINS. Qui tamen in editione retinuit Carrionis lectionem. force; prima pia follounia Phrixo Ferte mann. deiestam, & in pelagus faxo defi-

v. 599. Geninae arae] Altera pietatis enim officium est paren-Marti dicata cum luco cognomi- tare. vnde pia insta 1. 459. v.6. & similia passim. & in alia re sopra. 249. Illa pias armasa mams. in Cod. Coki erat, Seant tunn-lus bic ppiafollemnia Phrino: for-temann. Bunm.

v. 603. 'Vacui Auerni] Claud. 1. de Rapt. vs. 20.

DI, quibus in numerum vacui famulantur Auerni. Sed cur Vacui? qui omnia viua consumunt, nihil in eis effe necelle est consumi potens. Ita respondet Barthius ad hunc Claudiani locum, Bul. Imo vacai, quia non corporibus, fed vmbris colitur & inhabitatur, vnde faepe inania regna dicuntur, vid. Stat. iv. Theb. 477. & Poetas alios passim, Burm,

v. 604. Neque me e scopulis & fluctibus actam] Sic ex. Bon. fed cod. neque enim e scop. HARL. Scribe cum priscis exemplaribus, neque enim scopulis me & fluctibus actom. non agor per maris scopulos, sed ad inferos descendi. vi-Vens & videns. interpretantur alii ellem, scopulis praecipitatam, & linde. Regna; nec Inois noster finus inuidet vadis. Dixerat: & moestos tranquilla sub aequora vultus

610 Cum gemitu tulit, vt patrii rediere dolores. Tum pelago vina inuergens dux talibus infit: Vndarum decus & gentis, Cretheia virgo, Pande viam, cursuque tuos age, diua, secundo. Inmittitque ratem, mediasque interuolat vrbes, біғ

liffe. Prus. Rece Pius. verbum enim agi non patitur alteram interpretationem, sed acts eft ialtata per flustus & scopulosum mare. fic lib. 1v. 263. torrenti pracceps agis undique nimbo. codem lib. IV. 106. ada ratis notis. VIII. 332. trabit bos vertex, boc agmine toto Gurges agit. & ita patlim noster & alii. Bunm. Cymothoe vna ex Nereidibus, vxor Neptuni. HARL.

v. 608. Nec Inois noster sinut innides undis] Noster sinus nihil cedit praestantia Inois vadis: tam felix in se est, vt nihil causae habeam, quare eum mutare velim Inois vadis: nihil Inoae vadae habent prae meo finu, quod ipfis inuidere possim. Petronius : Ofculis fruor ad innidiam felicibus. hoc est, qualia alii non ferunt, ac proinde mihi inuident. Bur. Non male, sed & rede Maserius, quia celebrior est Hellespontus, quam Inous finus. Horat. 11. od. 6.

Amicus Aulor Fersili Baccho minimum Falernis Inuidet vuis.

Claudian. 11. Rapt. 79. Vt fertilis Hybla

Innideat, vincique suos non abmust bortes.

Vid.Barth. ad Stat. 1. Silu. 11. 151. BURMANN.

v. 610. Patrii] Patrii nostet codex.

v. 611. Vina innergens] Sic ex. Bonon, HARL. Quidam inepte legunt, immergens, vt liber Lugdunensis, & Basiliensis habent: est autem innergere vocabulum expiationibus & facrificiis aprum. Virg. lib. vr. Aeneid. 244. Frontique innergit vina sacerdos. Plautus Curculione 1. 11. 12. Ipfum expello sangero, invergere in me liquores tuos fino ductim. CARR. Immergens Cod. nofter. vels invergens Cod. Coki.

v. 612. Cretbeis virgo] Crethei neptim explicat Maserius: sed Helle filia erat Athamantis, cuius frater Cretheus, quare forte Nepheleia dixit Poeta; vel epitheton fumfit non a patre, fed a patruo, qui Cretheo coniundus sanguine. fic saepe ab aliis epitheta mutuantur Poetae. vt Amphitryonides dicitur Hercules, louis & Alcmenae, vxoris Amphitryonis filius. Enadne Asopis, quae Martia & Thebes, vxoris Asopi filia. vid. Domin. Matium ad Ouid. 111. Am. v1. 41. Pius obseruat, lasonem non per patrem orare, quem ob crudelitatem non amabat Helle, sed per auunculum consanguineum, & consequenter virgini dilectum. sed rectius, quia Hellen gentis decus dicit, Crethei meminit, 615 Qua breuibus furit aestus aquis; Asiamque pre-

Effugit abruptis Europa inmanior oris.

Has etiam terras, confertaque gentibus arua,
Sic, pelago pullante, reor, Neptunia quondam
Cuspis, & aduersi longus labor abscidit aeui;

620

meminit, vade ipfe lafon trahebat originem, & ita ad illam quoque pertinere Cretheiae gentis decus indicat. Bunnt.

v. 616. Immanior] Maserius vult poni pro politivo, quia nec major nec ferocior Asia est. Pius varias caussas fingit, vel quia magis allatrat illa litora, vel propter Symplegadas, vel propter. Thracas, Sarmatas, Moschos & Scythas aliosque populos barbaros. sed ad abruptas ripas potest referri, quae immaniorem adspectu Europam exhibent, cum litora Afiae fint planiora, & amoeniora. vnde Amoena Afiae saepe. vid. Tacit. 111. Annal.7. per quae praecipue litora & actas, Voluptariis seculibus celebratas intellexisse docet Cafaub. ad Suet. Aug. 72. ergo ad adipettum referenda vox immanior; vt, licet in alia re, lib. 1. 208. immanis vifu. Burm. v. 618. Sic pelago pulsante] Lucan. v. 615.

Ab! quoties frustra pulsatos aequore montes

Obruit ille dies?

whi & quae sequuntur, hunc Valerii locum illustrare possunt valerii locum illustrare possunt valerii locum illustrare possunt valerii locum illustrare possunt valerii locum illustrare valerii locum valerii l

v. 619. Aduersi longus labor abfeidit aeui] Longum luns noster
codex male. longum laborem aenó
dicit, quia non statim & primo
impetu mare pertupit consinia
Asiae & Europae, sed post longum aeuum saepe irruendo tandem perfregis, vt vetustati simile
in re minori tribuit supr. v. 528.
sic labor mueabilis aeui Virgil. xt.
Aen. 435. Glaud. z. in Eutrop. 287.

Nil adeo foedam eft, quod non exalla vetulias

Ediderit, tongique labor commiferit deni.

vbi tamen sensus paullum diversus est. de quo vid. Barth. ad Stat. II. Theb. 196. & quo fere sensus moster laboratam senam dixit lib. v. 226. quod variis miseriis & laboribus adflixerat Phrizum. hic aurem sabor adaers esti, est quasi inimici & hostilis, quod vt omnia mutat, & abrumpit, ita has terras dissecuit. ita damessum dixit Lucan. 1x. 315. vbi agit de Syrtibus, quae pugnant contra Solem, qui exsiccare eas studer.

Es nunt poutus adbuc Phoebo ficcante repugnat. Mox vbi damnosum radios admoneris acaum,

Tellus Syrtis erit.

Sic & labores vudae fupra v. 235. quibus nauis tandem deficit. & de hoc ipfo freto Lucan. III. 62-nitente, ne iterum cogant terraes.

Vis

620 Vt Siculum Libycumque latus: stupuitque fragorem

Canus

Vis ille ingens pelagi, semperant laborant

Acquera, ne rupti repetant confinia montes.

Claud. 11. Rapt. 159. de Encelado, fub monte merío & presso, Pressague!laboras

Sicaniam cum Dite ferens, tentatque moueri.

BURMANN.

v. 620. Stupnitque fragore] Pro co, quod in vulgatis [ctiam Bon.] est, supanitque fragore, &, inga Percotes, vetus codex habet, supanitque fragorem, &, inga Percotis. sed postremum hoc non admitto. CARR. Nugantur hic interpretes. Scribe, ex coniectura fratris mei Isaaci,

Indus & occiduis regnator montibus Atlas.

Moc enim ait Valerius: tantum fragorem fuifie, cum Europa sestu ab Afia diuelleretur, vt oriens & occidens fragorem stuperent. Voss. Pragorem Carrionis liber. fed quis hic Imo locus? miror mendum leue tot fugiffe interpretes. Scribendum videlicet, Couns Aslas. Cur Canus dicatur hic mons Valerio, non est quod quaerat, qui eius descriptionem logit attente apud Maronem, cum & senex illic inducatur & perpetua niue obfitus. IV. Aeneid. 250. [vbi v. de la Cerda & Heyne. H.] Nix bumeros infusa tegit. Plinius, vbi ex professo agit de hoc monte, & ex relatione Suctonii Paulini, media etiam aestate ninibus obâtum describit. Solimis de eodem, vertex semper ninalis. Hinc Statio Via Domitiana, Es Nili caput, & nines Atlantis. Seneca Thyeste, 117.

Cysbaeronis inga Stant, parte nulla cana deposita nine.

Nother lib. vr. 611. Claudianus Gigantomachia,

Hinc Atlantis apen flammantia

pondera fulcie, Versice canisiem glacies asperri-

ma duras. Sic corrigo. vulgati, Es per canitiem. & hoc plerisque montibus peculiare. de Aetna Solinus: Canitie perpetua brumalem seruat faciem. in Creta infula Asund Tour (montes albos Plinius nuncupauit) inde distos Geographi volunt, quod numquam inde nines abfints vt Plinianis vtar verbis. lib, v1. cap. xv11. Caucafum mon~ tem a Scythis dici Grancafum hoc eft, niue candidum, testatur. cadem de causa Argaeum Cappadociae montem mutuari nomen Strabo contendit: vide, quae notavimus ad Ouid. Fast. v. vers. 23. HEINS. Heinsii coniectura ne difficultate omni careat, multa faciunt. nam primo copula illa & videtur velle, vt de duobus montibus vel locis agatur, nam canus & regnator inconcinne diceretur de codem monte Atlante, qued & mouisse Francium videtur, vt legendum censeret, Canus in occiduis regnator montibus Atlas, praeterea cum hic agat de. duobus fretis, Siculo & Gaditano, quibus idem accidiffe quod Hellesponto dicit, cur vni vicinum Atlantem vtrumque fragorem stupuisse diceret, & nullum montem prope Hellespontum, aut Siciliam stupuisse referret. Pius per Lanum intelligebat locum. vbi postez Roma fuit condita, in

quo tunc regnabat Ianus, in arce laniculi sedem habens. Celeb. Bentleius ad Horat. I. Ep. 111. 4. eosdem fere scrupulos Heinsio movens legit , Aemus & occiduis, &c. vel etiam, in Vossii correctionem cafu. ve credo, incidens, Indus praefert, vt ab ortil folis ad occafum ab omnibus terris auditum fragorem indicet. & certe diuerfus ab Atlante locus debet hic legi, sed quis ille fit, sine ope codicis emendationis pro certo adfirmari poste non puto. Broukhufius, cum quo faepe de hoc loco agere solebam, probabat tamen Heinsiii correctionem, particulamque & pro etiam capiebat, & tanto fragore distiluisse terras inter Afiam & Europam, & diremtas fuisse, vt etiam canus Atlas, in regno suo occiduo, tantis spatiis ab Hellesponto diuitus, stupuerit. & fane folent Poetae ingenti faepe hyperbole, tumultus & sonitus grandiores longissime exauditos fingere. fic Horat. 11. od.1.

Auditumque Medis
Hesperiae sonitum ruinae.
Quod multo adhuc incredibilius.

Ac Silius 1x.468.

Longeque relatos

Empanie lonieus, tremefatto lico

Expanis sonitus, tremefallo litore, Sason.

Audit Tartessus latis distermina terris, Audit non parno dinisus gurgi-

re Linns. Statius I. Theb. 95. de re ad Taenarum facta.

Procul arduus Aslas Horruis, & dubia coclum ceruice remifis.

Sc vers. 118.

Audiis & medius coeli Parnasus,
U asper
Eurosas, dubiamque iugo fragor
impulis Octam
In lasus, &c.

VI. 14.

— planela conclumas
veerque
Isthmos, Echioniae respondens

flebile Thebae.
Vhi Barthius, pan weitersung. Nee
de sono tantum, sed de cinereex
Aetna vel Vesuuio; latissime diffuso eadem, vel maiori saepe hyperbole Poetae vtuntur. vt noster

vix dum ignes montem
Torfit biems, iamque Eoss cinis
induit vrbes,
Thinks & Walness

infr. rv. 508. de Vestiuio,

Vbi vid. & Heinfium. & fimilites Silius xv11. 596.

Videre Eoi (monstrum admirabile) Seres

Lanigeras cinere Aufonio canefeere lucos.

Et, ne per omnia mendacii damnentur Poetae, saepe cineres ex montibus igniuomis late spargi multi testantur. Fazellus Rer. Sicul. Decad. I. lib. 11. in fine narrat A. 1537. ex Aetnae cratere cinerem non modo ad Pelerum & Pachynum, fed & Cofentium Calabriae oppidum vsque sparsume & interiacentia oppida & maria ita operta, vt trecentis paliuum millibus a Sicilia distantes nauce, quae Venetiis Messanam nauigabant, fint cinere foedatae: immo quod mirabile magis, Bantholinus de Peregrinatione Medici p. 33. narrat, cineres Vesuuii montis anno 1631. sparsos fuisse vsque in Venetorum vrbem, quod, nia honesti viri testimonio niteretur, vix fidem inveniret, ceterum occalione +8 canus, vt Heinlius corrigit, exigendus locus Avieni de ora maritima, vers. 486. vbi Cani fluuii videtur mentio fieri,

Post, bacc per vudas insula est Gymacha,

Populo incolarum quae vetus nomen dedit

Ad vique Cani praefluentis al-

Canus & occiduis regnator monfibus Atlas.
Iam iuga Percotes, Pariumque infame fragolis
Exsuperant Pityamque vadis, transmissaque puppt
Lampsacus: Ogygii quam nec trieterica Bacchi
625 Sacra, neque arcanis Phrygius furor inuehit antris,
Sed suus in Venerem raptat deus. illius aras
Vrbe super, celsique vident velamina templi.

Rarior

Quis ille Canut praefluens sit, sateor me ignorare, sed ex situ harum insularum Balearidum videtur legi posse,

Vsque ad Sicari praefluentis al-

vt fluuius Sicanus, qui & Sicoris dicitur, intelligatur, de quo vid. Noni Hispan, flum. Burn.

v.621. Regnator] Passim poetae moates & fluuios regiis nominibus ornant, vid. Heins. ad Ou. 12. Met. 17. & reginas Mart. VII. 49. & 1x. 59. sed grandius & Epico carmini conuenientius fonat Regnator , quam Rex. Virg. viil. 77. de Thybri, Corniger Hespevidum flunius Regnator aquarum. Et ita passim principes fluuii & montes, sic Nemea Regina filuarum Statio IV. 825. & codem modo duftores dichi Stat. Iv. 117. Fluuiorum dustor Achinum Inache. & quae infinita possent cumulari. Occidui vero montes Africae, Vt ita Occiduam Calpen dixit Sidon. II. Carm. 265. BURM.

v. 622. Perceris] Scribe, Perceres. Prus. Perceris luntae Ed. & Cod. Coki. Burn. gr. περιώτε. eft vrbs Troadis. v. Apoll. Rhod. 1. 932. fqq. ibiqueSchol.H.

v. 623. Pysbiamque vadis] Scribe, Pisyam, quae est in medio Parii & Priapi, de quo vide Schol. Apollon. 1. 933. diuidit Flaccus Pityam a Lampseco Prue, Hanc vrbem' inter Parium & Lamfacum Apollonius Pythicam appellat, nec quicquam ad rem facit quod plerique hic legunt, Philamque: nam id fola operarum incuria accidit. CARRION. Herbeis Apollon. I. 923. & Straboni lib. XIII. Vr bene obferuauit Maferius. Vide & Orph. 484. & ibi Eschenbachium. BURMANN.

v. 624. Lamfacus] Ita vetus codex, hic, & in aliorum Poetarum vetustis libris. Lamfacum de-Scribit Cicero actione Verrina tertia; Oppidum in Hellesponto est Lamfacum, Indices, in primis Afiaé prouinciis, clarum & nobile. Homines autem ipsi Lamsaceni sum summe in omnes cines Romanos officiosi; tum praeterea maxime sedati & quieti, prope praeter ceteros ad Summum Graecorum otium potius quam ad vllam vim aut tumultum accommodati. CARR. de Lampfaco v. plura apud Stauer. ad Corn. Nep. 11. 10. 3. ed. nostrae. HARL.

v. 626. Suus Deus] Priapus, inde Lampfacenus & Hellespontius passim vocatus. Burm.

v. 627. Celfique vident velamina templi] Molimina opinor. ethi minime ignoro vela in templis appendi folita, Seruius ad illa Virgilii Aeneidos IV. 457.

Praeserea fuis in sellis de marmore semplem, X ConinRarior hinc tellus, atque ingens vndique coelum Rurfus, & incipiens alium prospectus in orbem.

Terra sinu medio Pontum iacet inter & Hellen,
Ceu fundo prolata maris; namque inproba caecis
Intulit arua vadis, longoque sub aequora dorso
Litus agit, tenet hinc veterem confinibus oris

Pars

Coniugis antiqui, miro quod bonore colebat, Velleribus niueis, & festa fronde reuinstum.

Ritum veri & venerabilis templi, mariti templum obtinere cupiebat: Templa enim velamentis religiosa monstrantur. pto Vrbe super etiam censeo scribi oportere, Rupe super. infr. IV. 109. en Neptuno trux ipse parenti Sacrisci pro rupe iugi. HEINS. Si urbe fuper retineatur, intelligendum templum fuisse in monte, superiore ipla vrbe. nam mari imminere Lampsacum dicit Strabo lib. x 1111. Velamenta Pius vel templum habens sacellum, velis a reliqua parte templi distin-Qum, vel (vt etiam Maserius) inrerpretatur coronas floreas, quibus per festos dies velabatur Deus: quae putat Maserius indicare velamenta, außor Carminis Priapeii,

· At o Priape saepe floribus nouis · Tuas sine arte deligauimus comas.

Tandem Maserius tegmen vel tectum templi intelligit. ego sareor, haec me non recte intelligere: nam potuisse praeternatigantes Minyas videre vela illa, vel slorea serta in monte cello, vero simile mihi non videtur. & velamen pro tecto aediscii sumi ignoro. Heinsus ad oram codicis etiam adscripserat, fundamina templi. ego mallem, fusigia, sed libris non inuantibus, abstinco.

v. 631. Improba caecis Intulit arva vadis] Improba omnia immodica dici notum est, vid. Barth. ad Stat. 11. Theb. 292. sed hoc loco putò, cum Pio, improba arua dici, quae quasi audacia & temeraria se nimis in mare extendere nullo iure, sed quasi per vim, non verentur. sic improba lancea Mauri ins. 111. 587. vt. 702. improba tegmina Barbaricae plantae. sic improba classis, quae auderet Oceanum nauigare, Floro III. 10 vid. Freinsh. Indic, & improba Argo Senec. Med. 340. Burm.

v. 632. Longoque fub acquora dor fo Litus agit | Sub acquore Cod. Coki. vitletur vadosum solum & leuiter aquis techum innuere, & Chersonesum describere, quae partim aquis exstat, partim sub mari vadosa est. vid. Apollon. I. 936. in huius peninsalne ceruices vt ait Mela, seder Cyzicus. quamvis Strabo infulam, Cyzicum dictam, faciat duobus pentibus continenti annexam, quos forte innuit noster, & partem, id est, vnum pontem connectere vrbem Phrygiae, alterum excurrere in montem vrbi vicinum. & ad vel inter illos pontes iacere Cyzicum, vrbem infulae cognominem: Mons autem ille est lda, quae hic incipiens per Phrygiam ad Promentorium Lechum excurrit, nam inga pinea vocat. Ida vero pinifera centies dicieur poetis, vid. Stat. 111. Silv. 14. 12. & Claud: 1. de Rapt.

Pars Phrygiam, pars discreti iuga pinea montis.

635 Nec procul ad tenuis surgit confinia ponti

Vrbs placidis demissa iugis: rex divitis agri
Cyzicus: Haemoniae qui tum noua signa carinae
Vt videt, ipse vitro primas procurrit ad vndas,
Miraturque viros, dextramque amplexus, & haerens.

640 Incipit: O terris nunc primum cognita nostris
Acma-

Rapt. 202. & hine Ouid. XVL Ep. 105. Paridem naues, quae pinus saepe vocantur a Poetis, dicit ex Idae filuis struxisse, male enim pines acuta explicare Pium puto. reclius hic Maser. Discretus vero mons dicitur, quia circa Cyzicum duos vertices, diuerlis nominibus attollit; quorum vnus Vrforum, alter Dindymum vocatur. vid. Strabon, lib. x 111. circa finem. Vt etiam observauit Maferius. Hinc Idaes mater in Dindymo praecipue culta, & Ida & Dindyma a poetis confundi folent. fic manifelte Stat. x 11. Theb. 224. Nocte velut Phrygia, cum la-

mentasa refulsant Dindyma, piniferi rapitur Simoentis ad amnem

Dux vestma chori.

Longe enim a Simoente erant Dindyma, sed ex Idae radice profluebat Simois. Scholiastes Barthii Dindyma explicat Idnos Porygiae montes aut colles, comprehendens scilicet montem Vrsorum: nam diserte Strabo detit Dindymon esse vno vertice μονοφούς. sed noster & Statius fortasse secuti eozum opinionem, qui Dindymum, quasi Δίδυμον dictum, διά τὸ δίδυμος μέτας εν πότα ἀνίπειν, vt ait Schol. Apoll. 1. 985. volunt. vnde eum solum montem, sed difererum intellexit. tennis confinia

ponsi est eeruix peninsulae, ve vidimus. Burm. Pars arctoi inga cod. HARL.

v. 636, Denissa] Ex Strabone intellige adcliuem, cuius pars in campo plano, pars in cliuo montis, vel potius collis, est posita, nam denissa est humilis & depressa, vt Graecis xu29susva, vid. Eruditiss. Bosti animadu, ad Iul. Caes. cap. 5. Burm.

v. 636. Dinitis agri] Quia revera ager Cyzicenus optimus, & praecipue pecore abundans. vid. Triftan. tom. II. Comment. Hiftoric. pag. 312. Burm.

v. 637. Nona figna carinae **
apásupos innuit. Putabam nihilominus aliquando, nona signade quibus copiose egi ad Nasonem lib. xiv. Metam. vers. 534.
HEINS. Supra ad lib. 1. 800. docuimus, toram nauis speciem intel·ligi, vnde dignoscirur ab aliis,
nec qualis antea erat visa. sic
figna virum lib. 11. 215. Burm.

v. 6:9. Dextramque amplexus]
Sic vulgati, at vetus codex, dextraque amplexus. CARR. Force, dextraeque implexus. HEINS. Miranturque etiam Ald. ego dextram non facile mouerem, quod & habet nofter codex: est enim imitatio Virgilii, licet etiam ibi varient codicis, lib. viii. 124. [vbi vide Butm. & Heyne.]

Aemathiae manus, & fama mihi maior imago. Non tamen haec adeo femota, neque ardua tellus, Longaque iam populis inperuia lucis Eoae; Cum tales intrasse duces, tot robora cerno.

Meque fremens tumido circumfluat ore Propontis;

Vestra sides, ritusque pares, & mitia cultu

His

Exceptique manu, dextramque amplexus inbaesit.

Sed nihil mutandum docet alter eiusdem vatis locus eodem libro verf. 558.

Tum pater Enander dextram complexus cunti

Haeret, inexpletum lacrimans.
BURM. dextramque etiam ex. Bon.
& ego restitui. HARL.

v. 641. Fama mibi maior imago] Ex Ouidio xvi. Ep. 143.

Minor est sua gloria vero, Famaque de forma pene maligna fuit.

Et quae fequuntur. BURM.

v. 643. Longaque iam populis]
Locus corruptus. nee populis Aldus. Forte

Longe abit, aut populis imperuia lucis Eoae.

Quomodo apudClaudianum, quoe sic secessit regio. vel, Non ea ram. vel.

Non ita iam populis imperuia lucis Eoae.

HEINS. Sine dubio vitiofus locus, & nullius fenfus. cogitabam,

Nec loca iam populis imperuia lucis Eose.

Non ita semota haec nec difficilis aditu regio, nec reliqua loca ad orientem imperuia populis, & gentibus, quod colligit, quia nouam ratem, & tales Duces in-

traffe Propontida videt, quos viterius ituros inde efficit, & auguratur. Burm.

v. 644. Tot robers cerne] Ridicule Alardus explicat tot naues ex pinu factas, cum vna & fola effet Argo, an vero tot tobors, quia non ex vno ligno? nugse. tot robora, id est, tot viros robustae iuuentutis, vt bene Pius. inf. IV. 591. lettum robur vocat Argonautas. Catull. Epist. Pel. 1v. Arginae robora puppis. Liu. xxv. 6. Hi permissu Lentuli primores Equitum Centurionumque & robora ex legionibus pedicum legatos in biberna ad M. Marcellum miserunt. Cicer. vr. ad Att. 5. baec enim funt nostra robora. & robut & rebustus proprie dici de iuuentute docuerunt Manut. ad Cicer, pro Rosc. Am. 51. & Torrent. ad Horat. 111. Od. I. sic & Graecis 1203 Herodian. 1. 9. vide Boecler. Indic. ita Guntherum dixisse firmifsima robers belli, & militiae obseruat Heinsius ad Ouid. 111. Fast. 279. BURM.

v. 645. Licet bine] Hic Ald. bebet borrids notter codex. bine est hine incipiens & ad Septentrionem pertinens tellus. Burn.

v. 647. Veftra fides, ritusque pares] Id est vestrae similis sides, & ritus sere iidem. sed in codi-

His etiam mihi corda locis, procul effera virtus Bebrycis, & Scythici procul inclementia facri. 650 Sic memorat; laetosque rapit: fimul hospita pandi

Tecta inbet, templisque facros largitur honores. Stant gemmis auroque tori, mensaeque paratu Regifico; centumque pares primacua ministri Corpora: pars epulas manibus, pars aurea gestant

655 Pocula, bellorum casus expressa recentum. Atque ea prima duci porgens carchesia Graio Cyzicus, Hic portus, inquit, mihi territat hostis: Has acies sub nocte refert: haec versa Pelasgum

Terga

ce nostro erat, ritus pecis. unda studebant.vid, Tacit.xv, Ann. 69. forte possit legi,

Vestra fides, risusque, & pacis mitio cultu

His asiam mibi carda locis.

Ita infra lib. 111.96. pro facesque, in MS. est pacesque, & pecasque. Ouid. x r. Mer. 297.

Culta mihi pax est, pacis mihi cura tenendae

Coningiique fuit, fratri fera bella placebant.

Sic vero fe opponit saenis gentibus, quibus fera bella, & effera virsus placebat. BURM.

v. 650., Laetosque rupit] Malim, lactusque rapit, HEINS, Sed curnon laetos Argonautas tam hospitaliter praeter opinionem acceptos; & qui modo perfidiam Laomedontis erant experti? quo Spectane illa, veftra fides. Bunm.

v. 651. Templisque facros] Templis sacros Ald. de bonoribus vid. fupr. 1. 678. BURM.

v. 653. Centumque pares] la luxus etiam Romam inualit, quo pueros delicatos aetate & statura acquales magno numero habere BURMANN.

v. 654. Corpora] Proprie de fervis. letta corpora Tacit. 1, Hift. 11. vid. ad Ouid. Epift. 111. 36. de 111. Amor. zv. 34. fed & carpera pro iplis hominibus poni solere docet Pafferet, ad Propert. 111. 201. p. 512. ita Graecis dinas & suna. quamuis non ex Atticismo, vt docet Menag. ad Laert. 11. 78. Bur-MANN.

v. 655. Expressa Vid. supr. ad lib. z. 398. Burm.

v. 656. Carchefia] Vid. ad lib. 1. 193. Burm.

v. 657. Hic bostis] Hic deinti-×มีς. digitum intendebat enim in caelaturam moculi, & fingula ibi expressa hoc pronomine demonfirm. vid. fupr. vf. 424. BURM.

v. 658. Refert] Hoc est, facpius iterat, quae vis particulae re in compositis, vt repetere lib. II. 719. whi vide repascere Suet. Aug. 42. renictae casernae Horat. 1V. Od. 4. BURM.

v. 658. Pelasgum] Maserius intelligit, qui Lesbon & Troads temebant: \mathbf{x}_{3}

Terga vides: meus hic, ratibus qui pascitur, ignis. 660 Subiicit Aesonides: Vtinam nunc ira Pelasgos Efferet, & solitis tentent concurrere furtis: Cunctaque se ratibus fundat manus : arma videbis Hospita, nec post hand vitra tibi proelia noctem. Sic ait: hasque inter variis nox plurima dictis 665 Rapta vices, nec non fimili lux postera tractu.

nebant: sed Apollonius Macrienfium vel Macronum incursiones hic memorat: illi autem Pelasgi diai, quia Coloni Eubocensium fuere, teste Scholiaste Apollon. 1. 1024. & Pius etiam Macrones, Aeseritas, & maxime Doliones, quos Dolopes vocat Orpheus; Dolopes autem Pelasgi siue Thesia-K funt. Burm.

v. 659. Vides] VidensCod.Coki. v. 661. Afferas | Vetus codex, efferat, pro quo impressi habent,

que Gerys quos efferas anda. Seneca Phoenitis, quid est quod te efferarit. Heins. Afferat & tentet God. Coki. Burm.

v. 664. Variis nox plasima di-His] Sic vario fermone Petron. cap. Lv. vbi vide notas, vt autem plurima nox, ita multa Tibul. 1. x. 47. BURM.

v. 665. Rapta vices] Malebat ache Francius, male, rapea notate non intellectam celeriter inter confabulaciones transiific noctom: vid. afferat. CARRION. Efferat Car- Supr. 11. 252. vices vero. proprie rionis liber. scribe, ira Pelasgos colloquentium, vt Curt. vu. I. efferet. hinc ira effera lib. v. \$17. 25. bas inter fe conloquensium viscias effera regis tra mei, efferare ces signum suba dasum finis, vi te quoque habes libre vr. 67. pora- ale legit Modius. Bunn.

C VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAUTICON

LIBER TERTIUS.

ertia iam gelidas Tithonia foluerat vmbras,

Exfue-

v. I. Tithonia solverat undas] Vndas ex. Bon. sed melius cod. umbras; quod iam Carrion ex suo cod. rescripserat : proprie enim de noce dicitur. HARL. Gelidis umbris, vel gelida umbra redius videtur fore. Aurora vmbris foluerat & exuerat polum. nisi palo mauis. Caeterum, quod ad Nasonem in Fastis IV. 943. monebam, vbicumque apud Poetas Tithonia simpliciter ponitut pro Aurora, non addito coniunx, vel quid simile, ibi Titania videri reponendum, id nunc aliter videtur, quod frequenter Titbonia in scriptis Poetarum Aurora nuncupetur, nec fit vero fimile, librarios tam pertinaciter impegiffa. undas Baptifta Pius in vetuftimo codice monet legi. HIINS.

Vndas etiam noster & Coki cod. & ante Carrionem editi. sed vmbras rectum esse & nihil mutandum censeo: express enim illa Apollonii sib. IV. 1170.

Hyd 2, Theboathain marbentan

Aus nedmirde vonta bi higo.

Infra iterum lib. v. 607. prius bumensem lun foluerat umbram. ombrae enim tenebrae funt. & ideo
eleganter addit exfueratque polum,
id est ferenauit, & nubibus, quasi
veste, detractis, luce aperto perfudit. non nudauerat stellis veniente sole, vt Pius volebat. Stellae enim non sunt vestes aetheris, vmbra & tenebrae, quae tegunt coelum. sic Statius v. Theb,
vit.

XA

Finie-

Exfueratque polum; Tiphyn placida alta vocabant.

It tectis Argoa manus, simul vrbe profusi Aenidae caris socium digressibus haerent.

5 Dat Cererem, lectumque pecus; nec palmite Bacchum

Bithy-

. Finierat, coeloque cauam nax induit ombram. Et 11. Achil. 287.

Exfuit implicitum tenebris bumentibus orbem.

Claud. Bell. Getic. 36. translate, Per te namque vnum mediis ex-

futa tenebris
Imperio fua forma redir, claufrisque folutae
Triflibus exfangues audens procedere leges.

Apud Ouidium etiam v. Fast. 163. Iunianus codex,

As fimul inducrins obscura crepuscula nostem.

Sic de aestate Stat. v. Theb. 459.

Imaque exsus gelu sequeruns
fidera longis

Solibus.

Et forte simili sensu nosterlib.11. 171. dixit muda astra. luxuriant vero in his diei, nociis, & anni vicissitudinibus Poetae. Stat. x11. Theb. 3.

Trepidas vbi iam Tisbonia nubes

Discutit, & reduci magnum parat aethera Phocho.

& contra Claudian. III. de Rapt. 235. Ecce polum nox foeda rapis. In codice nostro erat, exueratque ratem polum. vitiosissime. Burm. exueratque ex. Bon. Harl.

v. 2. Tipbyn placida alta vocabans] Placita alta corrigendum videri, diximus iam supra lib. 1. vs. 265. Heins. Sed vocans vd placide videtur requirere. placatum enim mare, venti profperi, & fimilia vocare & inuitare nautas folent, vide inf. verf. 341. praeterea firmat imitatio Virgilii ex lib. 111. Aeneid, 69.

placataque venti

Dant maria, & lonis crepitans vocat außer in alum. In meo codice erat, Es sellis Argos manus. Bun M.

v. 4. Aeneadae] Vitioloer.Bon. & al. Aenidae Ald. & probant Schottus, Bulaeus, Vossins arque Heins. HARL. Lege, Acnidae, omissis Maserii ineptiis, qui id nomen ab Aenea deducere stultra laborat, cum ab Aeneo Cyzici patre, quod iple tamen suspicatur, deriuetur. credendum eft poetam certam potius voluisse Patronymici formam feruare, quam eam quae ambigus effet, & aliena. Omnia enim nomina Graeca in eus diphthongon finita, in ides penultima protracta gignunt patronymica, vt Thefides, Aegides, Nelides : fic hic Aenides ab Aeneo Apollinis & Stylbae filio. BALB. Cyzicum natum ex Aeneo Thessalo & Aenete, Eusori regis Thraciae filia, dicit Schol. Apollon. 1. 949. vide Pii commentarios. in cod. Coki erat, Aenende. Bunn.

V. 4. Haerene] Vid. lib. 1. 316. Burmann.

v.5. Das Cererem lestumque] Lib. Lugdunenses, Basil. ArgentoratenBithyno Phrygione fatum; sed quem sua noto Collo per angustae Lesbos freta suggerit Helles. Ipse agit Aesonide innctos ad litora gressus Cyzicus, abscessu lacrimans; oneratque superbis 10 Muneribus, primas coniux Percosia vestes Quas dabat, & picto Clite varianerat auro.

Tum

toratenses, da Cererem laexumque : quod quamodo intelligi potat, qui illia editionibus praefuerunt, viderint. cod. vet. lectionem repraesentandam curaui, lectum vero pecus ea ratione dicit, qua Virgilius: Lectas de mare bidentes. CARRION, Lactum etiam Pii. Maierii, Iuntae, Ald. Gryph. & Colinaei. da vero Gryph. & Colinaei Edit. dans etiam Coki codex, & mox, Phrygione. BURM. laesum Bonon. in marg, vero scriprum est, vel lettum. conf. Spanbem. ad Callim. H., in Cerer. v. 137. HARL.

v.9. Abscessie lacrymans? Post haec verba in omnibus vulgatia finis huius versus & principium proxime sequentis, desiderantur, vbi stupenda est corum temeritas, qui hune poetam ita in omnibus lacerarunt, vt ne sui quidem speciem retinuerit, quod an vllo in altero aeque contigerit, ignoro. CARRION. Vel vnicus hic locus certum quem reddat, Lud. Carrionem non vidisse editionem sub Aldi nomine Anno 1523, vulgatam, ait enim omnibus libris duo hace hemistichia abesse hoc loco & rejecta effe, post aliquam multos versus. Quos tamen suo loco habet liber Aldinus, & paullo emendatiores, vt videtur, quam Carrionis membranae, [quae habent cui tradit amicis Muneribys,] ad hunc modum, eneratque fu-

perbis Muneribus. muneribus & donis onerare probifime dictum, Virgil. 111. Aoneid. [v. 483, fqq. quem imitatus est Vater. Flaccus] idem x. [620.] Zingerl. & ex. Aldino cod. etiam Heinfius ita restituit & explicuit hunc locum. HABL. Cui tradis amici. prior edit. Carr. sed amicis postesior, in no-stro codice post vers. 25, subiciebatur hic versus 10, ve & in editione Pii, Maserii, Arg. [Bon.] & aliis ante Carrionem, Burm.

v. 10. Primas coniux Percofia.
seffes] Innuit Iasoni munerum leco datas vestes a Cyzico, quas
ipse nuper a Clite, Percosii filia,
coniuge sua acceperat. Quod autem vulnus hic subesse Carrion
agit, ego non video. Mihi haec
belle cohaerent. Bulaeus.

v. II. *Clyte variauerat*] In vetustissimo ac antiquitate pene consecrato exemplari scriptum est Clite, id est, shirty, non chlamydem, vt habent promifcui codices, quae lectio fummopere placuit. ait enim Cyzicum lasoni dono dedisse vestes, quas Clite neto vel intertexto auto, varianerat. quae dona fuerant amoris coniugalis, Prus. Chlamydem etiam Bon. clyre Engentinus. Carrion al, recius vero Clire edd. Pii, Arg. Colin. & Gryph, & probarunt Voffius ad h. I. & Doruille ad Chasit. pag. 446. ditem vitiole cod. Carrignia, conf. infra v. 314. de loquutione Tum galeam, & patriae telum insuperabile dextrae

Addidit: ipse ducis pateras & Thessala contra Frena capit: manibusque datis iunxere penates.

15 Tu mihi nunc caussas infandaque proelia, Clio. Pande virum: tibi enim superum data, virgo, facultas

Nosse animos, rerumque vias; cur talia passus Arma; quid hospitiis iunclas concurrere dextras Iuppiter; vnde tubae, nocturnaque mouit Erinnys.

20

loquutione varian. euro v. Markland ad Statium v. Silu. 2. vers. IC2. HARL.

v. 13. Ipfe ducis paterns & Theffala contra Frena capit] Paterae & frena minus bene coniunguntur. Puto, Phaleras & Theffala contra Frena capit ; exaratum primo fuerat paleras, hinc pateras factum. Phalerae & frena munus homini Thessalo conueniens. Thessalia enim primos equites dedisso credita. Supra libro primo de Caltore habuimus.

Oraque Thessalico doctus consundere freno.

Supra lib. r. vs. 660.

Ae soniamque capit pateram, quam munere gandens

Liquerat bospitio, pharetrasque

rependerat auro. vbi etiam phaleras puto restituendas. est autem imitiatio Virgiliana lib. ix. 359. Heins. Pateras non mutarem, quia illae inter dona faepe occurrunt, vid. Gud. ad Phaedr. v. 5. & ad libandum dari folitum ab antiquis munus. vid. quae diximus fupra ad. 1. 660. & 11. 348. BURM.

v. 14. Manibusque dasis iunxe-

ganter doctifimus Gronotius lib. IV. Obs. cap. xx1. qui videndus. HEINS, nepotes Bon. H. Vid. ad lib. 1.721. Pius per neposes intelligie iuniores heroes, qui non donz dederant, fed tantum manus pro foedere amicitiae iunxerant, perperam certe, multi enim, immo plurimi lasone majores actate eraut, nec nepotes hoc fensu notum est; licet hanc vocem feruent codices. Burm.

v. 16. Tibi enim superum] Dublum an, tibi superum, pro ex superis. vel, tibi animos superum nosse facultas. priori sensu estet locutio timilis illi Horatianze lib. III. 13. fies nobilium en quoque foneium. Plaut. Milit. 11.11.25. s barum Baccharum es. & apud Graecos Arist. Plut. 11. 111. 11. to yee Two older. & quae alia obvia, fed malo altero fensu capere, quia sequitur de loue, cui adleribitur cauffa, fic mentes deorum Ouid. I. Fast. 446. & pastim.

v. 18. Quid Ob quid, quare. Saepe sic Cicero, saepius Comici-

v. 19. Monis Erinnys] An, more nepotes] Penates vere & ele- ris. Heins. Mones God. Coki. B. V. 20. 20 Dindyma languineis famulum baochata lácertis Dum volucri quatit asper equo, siluasque satigat Cyzicus, ingenti praedae deceptus amore, Aduetum Phrygias dominam vectase per vrbes, Oppressit iaculo redeuntem ad frena leonem.

Inpoluit, spolium infelix, diuaeque pudendum, Quae postquam Haemoniam, tantae non inmemor irae.

Aerisono de monte ratem, praesizaque regum Scuta videt: noua monstra viro, noua funera voluit;

30 Vt socias in nocte manus, vtque inpia bella Conserat; & sacuis erroribus inplicet vrbem.

Nox

v. 20. Famulum] Conitum Aldinus codex. vid. inf. 1v. 520, Burm. In monte Phrygiqe Dindymo Cybele culta fuit. inde Dindymo vocitata. v. infr. 111. 334. & Virg. 1x. Aen. 617, fqq. HARL.

v. 23. Deminem] Proprius Cybelae titulus, quem ex Virgilio lib. 111. Aen. 113. expressit,

Es iunes currum Dominae subiere leones.

vbi vide, quae Seruius de Cybele, & eius Leonibus notat. & ad lib. V.438.

Dominamque patentem
Supplicitus fupera donis.
Hic abufine Daminam Iunonem 4ppellauie, cum proprium boc nomen,
matris Deum fis. Burm.

v. 23. Vellare] Aptum verbum, quod placidum, & vt in pompa foler, incessum Deae notat. vid. ad Petron. cap. Ct. Burn.

v. 25. Es nunc] Aldus, & sunc. vid. inf. 1v. 606. Burn.

v. 25. Postibus ore Post hunc

tur ille, Maneribus primas: & quem fuperius desiderari admonui: huo vero scioli volente notente sensu violente traxerunt. Carrion.

v. 25. Es nunc ille inhas capsivaque possibus ora Imposiis] Sotebant veteres postes spoliis ferarum atque armis ornare. Cuiusrel exempla affertem, nis hoc labose me leuastet losephus Scaliger; quem vide in noris ad lib. IV. Manilii. 180. Vosstus.

v. 31. Szemis ergaribus] vt infra 298. Meque enus potius nuna plungeres error. & v. 456. Quin idem Minym operum defixerat errae, Aucipism codem lenfu mon urbem vocat vers. 46. Saeni sunt mocences, mortiseri. Horat. III. od. 29. forsuna saena duxta negotio. sic saema iscum dixit, I. Od. 33. & noster saepa hoc epitheto delectatur. pro implices Cod. Coki habebat, implest, verbum saepa nostro vsitatum, sed non satis hic loci efficax, vs puto. Burm.

Nox erat, & leni canebant aequora fulco;
Et iam prona leues spargebant sidera somnos.
Auravehit: religant tonsas: veloque Procnesson,
35 Teque etiam medio sauentem, Rhundace, ponto,
Spumo-

v. 32. Leni canebaut aequora sul-Canum & foumofum propria duo matis & frequentissima epitheta, nonnunquam altero in verbum commutato. Hieronymus Tom. 1. epist. 49. ad Innocent. Soumei fluctus conescunt. Virgil. I. Georg. Cano Spumant freta concita fluctu. Manilius lib. v. ma-Lege risque profundi Conities. Elmenhorstium ad Minut. Fel. pag. 5. Sic Nofter mox v. 16. Spumosumque legunt fracta, Scyllaceon undo. Et lib. IV. v. 268. Spumanti qualis in alto Pliade capta rais. Bulaeus.

v. 33. Es prona sidera] Hic verfus deerat nostro codici. sed perperam. prona vero sidera sunt in
occasium vergentia: imitatur enim
illa Virgil. 11. Aen. [v. 9. vbi v.
Heyne in Exc.] Suadenque cadentia sidera samnos. Ra pronus
Titan Ouid. x1. Met. 257. & Luc.
111. 40. Orion Horat. 111. od. 27.
pronus setber Lucan. 11. 35. prona
dies Stat. 11. 42. & talia millia. B.

v. 33. Leuet fomnos Et hic Hotatium imitatur, qui lib. 11. Od. xvi. 15.

Nec leues fomnos timor aus Cupido. Sordidus aufers.

Et Epod. 11. 28. Somnos qued in-

v. 34. Velo Procentifon ? Quid fi legas, veloque Pronecton? Stephanus, Pronettes einitas Bibyniae, quam posserunt Phoenices. Quod fi Proceeson scribis, ve habott antiqui cosses, insula Propontidis oft; cuius meminit Ammian. Marc. lib. xx11. do Proceesso op-

pidulo prope Cephaleniam meminie Strabo in decimo, sed nihil ad rem, Prus. Hic vegius magnam & Maserio, & reliquis Grammaticis exhibuit moleftiam : cum in vulgatis legeretur, veloque Procueson, & illi inter se de carminis ratione altercarentur, Nunc vero quis est, qui de huius scripturae veritate dubitet? Veloque Procuesson legit Maserius, subiiciene . Exiguum oppidum est Procnesus iuxta Cephaleniam, nunc vero nomen insulae est, & legitur Procuesus prima breui, vt Ichneumon, eadem fere habet Niniuita, & mutam cum liquida efse contendit; librorum excusorum vitio deceptus, cod. vet. velo Proconeffon. Plinius lib.v. cap.xxxII. Insulat in Propontide funt ante Cyzieum, Elaphanesus, unde Cyzicenum marmor, & Proconesus; in quem Plinii locum Hermolaus Barbarus, haec (inquit) ex Diogene Cyziceno, qui Proconeffon & Phoeben & Alanem & Physam & Opyusam & Gonimos & Lipsras iis in locis infulas enumerat. Mela. lib. 11. cap. vit. Proconefor non autem Proconesson appellat. CARR. Velo Proconeffon Carr. lib. Vulgati, veloque Proneson, primus Vatic. cum tertio quarroque & Regio, veloque Procnesson, optime. auomodo Gronouius coniecerat debere corrigi Observat, libro tv. cap. xx1. nec aliter ex scriptis Pius Baptifta, vel etiam, Pronoffon ex Stephano Byzantio, HETHS.

v.35. Es te ism Vet cod & Cress quae loctio an vilo modu recipi

Spumolumque legunt fracta Scylaceion vnda. Ipse diem longe Solisque cubilia Tiphys

Con-

recipi possit, videant illi, quibus & otium & vereres libri supperunt. Describic Caeam Plinius lib. iv. cap. 11. Straboni quoque insula est in mari Aegeo quaternas continens vrbes, vnde Tetrapolis dicta est. CARR. Carrionis liber, Es Ceeam, vnde Gronouius, Es te etiam. malim, Teque etiam. In primo Vaticano, Ecètiam. Hains. Ecce iam etiam codex noster & Coki.

v. zz. Rhindace] Rhyndace Bonon. ex. H. Ver. cod. Rhundace. quam scripturam etiam alii probarunt, & interpres Lucretianus in sua Conlectanea ex meis transscripsit Scholiis, vt & versum sequentem, addendum & illud, Verrio Flacco eandem videri apud Latinos v, quae apud Graecos v. de Rhindaco vide Melam lib. I. cap. x1x. & Strabonem lib. x11. Plinium quoque lib. v111. cap. 1x. CARRION. Pro Rhindace nostri codices cum Carrionis libro, Rundace, hoc est, Rhundace. Graecis Purdas@ est. Heins. v. Gifan. Ind. Luct. in Vefunus. Burm.

v. 36. Cyllacaeon ab] Vet. cod. Scyllacaeum ab Atheniensibus conditum esse afferit, alibi ctiam regionem Scyllacaeam cum Scyllaco oppido nominat. Barbarus in Plinii lib. vi. cap. tv. putat Valerium Scylaceon pro Scylace posuisse, libro quoque v. cap. xxx. apud Pliniium pro Scylace reponit, tametsi memini me adhuc puerum in Pomponii vet. cod. Cylace scriprum observasse. Haecateus Scylacen vrbem circa Cyzicum ponit. Herodotus Placiam & Scylacen

pelagios ad Hellespontum habitasse refert. CARRION. Aliter legunt vulgati, Scylacacon ab vuda. Sed in pluribus vet. exemplaribus eam, quam primo pofizi loco, scripturam inuenio, & do-Ctoribus probari audio, yt verfus plenus lit, quam Acron agnoscere Od. 16. lib. I. Horat. videtur. IDEM. Fracta Scylaceon ab unda. Lectionem a Carrione exturbatam repolui, nisi quod pro Scylacaeou scripferim, Scyleceon. Inepte ipfe ediderat, fratta Scyllaceon unda. Voss. Lege, Scylaceon fine diphthongo. Enuluación Graccia, pollis etiam fracia Scylaceion unda, idque verius opinor: nam in Cartionis libro, fracta Scyllaceon vuda. Heins. Scylaceon ab vnda noster codex, [& ex. Bon.] Scyllacen ab unda Coki, vid. ad Ouid. xv. Metam. 702. de fracta unda vid. ad Petron. cap. CxxIII. & Ouid. Ep. vii. 169. fic & fupra. 11, 453. fracia remurmurat unda. Stat. 1x. 465.

Spameus adfultans, fractaque refunditur unda.

BURMAN.

v. 37. Ipse diem Ec. Consulia] Id est, haeret in adspectu cadentis solis, & abeuntis simul diei, & quam longissime potest, oculos intendit, vt inde praesagia suriae noctis caperet, an tranquilla, an vero procellosa immineret. ita Lucan. v. 571.

Si murmura ponti

Confulinus, Cori verrent mare. Quem locum nollem follicitasset 1. Rutgersius lib. 1. Var. Lett. 12. Hoc verbum etiam egregie restituit Ouid. v. Trist. 1v. 39. Heins.

Omnie

Consulit; ipse ratem vento stellisque ministrat.
Atque illum non ante sopor luctamine tanto
40 Lenit agens diuum imperiis; cadit inscia clauo
Dextera,

Omnia nunc credo, cum tu confultus ab Arcko, Terga vapor dederis, Aoniamque petas.

Et Claud. 11. in Eutrop. 5.

Cautier ante tamen violentum nauita Corum

Confalit.

Vbi prospicit vulgo, sic consulere exta proprium esse verbum vacum, docet Seru, ad Virg. IV. Aen. 64. Liu. tr. 42. Publice prinatimone munc extis, nunc per aues consulei, vbi consulei refero non ad odtes, sed numinis. Bukm.

v. 38. Rasem vento stellisque mimistrat] Dubitabam aliquando, an magistrat esset legendum, sed perpecua loquendi consuetudo nihil mutandum docer, est enim imitatio Virgilii lib. vr. Acneid. 302.

Ipse ratem conto subigit velisque ministrat.

Et ita ministerium de gubernatione nauis dici vidimus ad Petron. CVIII. adde Broukh. ad Prop. III. XIV. 15. Stat. VII. 752. de curru, Ipse sedens telis pariterque ministrat babenis. vbi infolentiorem este locutionem notat Barthius. Seruius dicit, aut velis este postum pro vela, aut este datiuum, pro obsequirur velis. hic ergo esfert cursum dirigit ad stellas & vento obsequirur. vtuntur vero & hoc verbo cum accusatiuo, vt Virgil. I. Aen. 213.

Litore aena locant alii, flammasque ministrant.

Vbi tamen alii codices, flammisque. Tibul. 11. 11. 21. Huc vemias, Natalis auis, prolonque ministres. Lastant. fab. t. lib. xtt. Metam. Ouid. Cum in Auside Isvis sacra ministraret. Stl. 11. 674. Alesto solium ance Dei sedemque tremendam

Tertaree est operata Ioni, poenasque ministrat.

Vbi Heinfius malebat, poenisque, fed contra libros nihil mouendum. abfolute dixir Propert. 11. XVIII. 35. Afpice voi coelo modo Sol, modo Luna ministres. Bunn.

v. 40. Lenit, agens dium imperiis: cadit] Ego distinguerem cum veteribus editionibus. lenit agens. Diuum imperiis cadit inschao Dextera. male mutauit Heinfus. solent enim poetae illud agens adiungere alii vetbo. ita instr. 1v. 111. torquet agens. & lib. vii. 15 1. credit agens. Virgil. 1. Aen. 192. Miscer agens. Stat. v. Theb. 364. sistit agens. vulgata distinctio quidem posser defendi ex alio Virgilii loco vii. Aen. 240.

Sed nos fota Deuni vestras exqui-

Imperiis egere suis.

Imperiis vero illustrabimus instavers. 619. non anre suspectum fuisce Heinsto ex codice eius video. nihil tamen mutauit. sed debes subintelligi non ante solem occasium, & tenebras industas. vel postet, non ante sumi pro, numquam ante tantum oblustratus somno suerat Tiphys, qui nune grauior ipsi instans, cogit demittere oculos somno. vt non ante lungatur cum sustamine santo. clarior esset senso, si legeretur, sirve cilet senso sum sustanto con un ante sono esset senso cultura su sustanto cum sus

Dextera, demittitque oculos: solataque puppis Turbine siectit iter, portuque resertur amico.

۷t

sunto Venis agens. Dium &c. Burnann.

v. 40. Cadie inscia] Nescia se cadere, impos sui. non recta a sensu. Iuxta illud Ouidianum, Es cadie a menso languida futta manus. Sunt, qui non inscia, sed insea legunt, pro affixa clauo. repugnant antiqui codices. Prus. An non inscia hic pro, quae non folebat cauum deserere, sed sensurer affixa haerere, vt lib. 1v. 168. inscia somni Lumina, pro semper vigilantia. & hoc responderet lustamini. impetiis deorum vigilis semper alias Tiphyos dextra nunc cadie. Burm.

V.AI. Dimittitque oculos folataene] Ita vet. cod. magis mihi tamen arridet vulg. lectio, demittieque oculos refolutaque. CARR. vulgata est quoque in ex. Bonon. demissitque probat Voffius contra Carrion. Idem Vossius lectionem resolutaque defendit a lectiome Carr. folataque quoniam folata puppis non eft, vti h. l. fignificare debet, deserta gubernaculo, fed epibatis nudata. HARL, Scribendum, revolutaque. vt ad Ouid. Metam. x. vf. 63. notauimus. Apollonius quoque in hac descriptione, dana Steam 'Artim inπάτρδην δπίσω φέρον. Si quis tamen cum Carrionis libro & primo Vaticano maluerit, solatoque puppis, nil repugno, quam lectionem erudite, ve omnia, Gronouius illustrauit Obseruat. libro iv. cap. xx1. Idem , demistique oculi, ibidem reponit, pro dimittitque oculos. sed vera scriptura est,

— cadere inscia clavo Dextera, demissique oculos. Eleganti Graecismo; Tiphys oculos demittitur. nam in prifcis editis, demittique. libro VIII. 65. noster pari Graecismo,

— an lumina somno. Vergitur, & domisum posius tibl tradimus anguem?

vbi mergitur pessime nunc circumfertur. plura illic ad rem. insta paullo post, miserae declinant lamina Thebae. monet praeterea Pius non deesse, qui legant, instta clino Dextera, inuitis membranis. HEINS. Demistisque posset ad sopor referti, & praecedentia in parenthesi poni, hoc modo.

Lenis agens (dinum imperiis cadis infiia clavo Dextera) demittitque oculos.

Ita Statius vrs. Theb. 463.

Si tennis demisse lumina somnus. Solata an remouendum sit dubito, quia gubernatore in somnos labente, desituta erat; & satis revoluta intelligitur ex surbine stessite iter, & reservur. vide Barth, ad Stat. v. Theb. 149. scriptum erat soluta pro solata, deinde fulciendo versui additum, re, & resoluta, deinde renoluta sastum. BURMANN.

v. 42. Portugue refertur amico]
Portu in casu est dandi, qui in u desinit, vt multis docet Gellius, nisi quis malit ad septimum referre casum. MASER. Ita lib. vII. 100. reducem patriae potuisse referri. De verbo referre vid. ad Ouid. 11. Am. 1x. 33. & Quind. Decl. vI. 5. Burm.

V. 43.

Vt notis adlabía vadis, dant aethere longo Signa tubae: vox & mediis emissa tenebris:

A 5 Hostis habet portus; soliti rediere Pelasgi.
Rupta quies: deus ancipitem lymphauerat vrbem,
Mygdoniae Pan iussa ferens saeuissima Matris.
Pan nemorum bellique potens; quem lucis ad
horas

Antra

v. 43. Aethere longo] Male Politianus, aethere longe. HEINS. Longa habet Aldus. longae coniecerat in ora codicis Heinfius. Ied nihil mutandum: Poetis enim frequentifiime aether, coelum, mare & fimilia longa dicuntur, quia vifu fines entetiri non datur. ita nostro longum mare 111. 354. longa vnda v111. 299. vid. ad Ouid. 1. Met. 255. & Remed. 595. pro ve notis Cod. Coki, & notis. B.

v. 45. Hostis babes portus] Sollemnis excubitorum ad talem cafum exclamatio. ex Virgilio 11. Aen. 290. color ductus, Hostis babes mures. Infr. vi. 28.

Mars faceus ab altis,.

Hofis Io, conclamas equis.

Et fupr. 11. 250. vid. & Ouid. 111.

Trift. 1x. 12. Sil. vi. 558. x11. 169.
& alios. Burm.

v. 46. Ancipitem lymphaneras vrbem] Idem quod supra faeuis erroribus implicuis. De verbo lymphare vid. hic Pium & Barth. ad Stat. v11. Theb. 113. & x. 154. supra lib. 11. 122. dixit, questere vrbem. Bur M.

v. 48. Pan nemorum bellique posens] Pana belligerum fuisse vel ex argumento Nonni cognoscimus, vel ex Theocriti Fistula: nam in ea sunt ista quoque verba de Pane Deo: ἔ αίδα πάς۞ φείνας τέρμα εάκες. Eundem suisse

Athenientibus auxilio contra Persas, ex eodem carmine docet politiff. Politianus Miscellan, cap. XXVIII. BUL. Potentes earum rerum dicuntur Dei, quibus praefunt, & quibus numina fua prae-Stant, fic filuarum potens Diana. Horat. carm, sec. Posens maris Neptunus. I. od. 5. tempestatunt potens lupiter apud Spon. Misc. Ant. p. 67. ex lapide. & Lucrorum potens Mercurius pag. 91. Frugum poseus Ceres Senec. Herc. Furent. 300. vbi vide Gronou. & infra Heinf. ad lib. vr. verf. 466. Pan vero nemorum & belli potens, quia & pastoribus & militibus vanos terrores immittit, vt mox vers. 56. & v1. 531. Ouid. 11. Fast. 285. hinc Panici serrores. de quibus passim vereres. vid. Pind. 1x. Nem. 64. Euripid. Med. 1172. & Politian. Miscell, cap. xxvIII. & hic Pium. quod vero noster dicat , Pana iuss faeuisima Maeris ferre, cum lympharet vrbem, inde venit, quia verumque numen simul colebatur, & Pan esset suvede Matri Deerum. vid. Pindar. 111. Pyth. 137. & ibi Schol. BURM. Horat. 1. od. 3. 1. de Venere, Dius potens Cypri, HARL.

v. 48. Lucis ad Horas Tempore diei, in codicibus tamen antiquisimis, quorum sidem saepe citauimus, scriptum est, lucis anioris, id est, regionibus; stationibus.

Antra tenent: patet ad medias per deuia nocles. 50 Saetigerum latus, & toruae coma fibila frontis.

Vox

busque diei. lucem fugit ac diem Pan. vnde in Ferento Tyberino ei templum fubterraneum. Prus. Pplitianus legendum arbitratur, lucis ab eris, quod forsan (inquit Maferius) pro boris politum est, luce fiquidem orta repetit antra, quae nottu reliquit maiorem hominibus noth formidinem incultures. Bonon. & Lugd. ad boras, vetuft. Patifiens, ad orsam, vet, cod, ad orsus; quarum veramuis lectionem nemo est, qui aspernandum putet. CARBION. Lucis ad ortum Carrionis liber. ab orth opinor, vel, ab boris. 43 oris primus & quartus Vaticanus cum Oxoniensi. ab oris Politianus agnoscit in Miscellaneis. HEINS. Ad Ouid. Ep. 111.57. Heinsius in curis secundis legit, ad boras, & explicat, vique ad boras, recte quidem legens, fed male explicans, fic apud Manil. v. 141, lucis ad oras, vt re-Ae ibi legitur, & male Aldus edidit, ad boras. noster & Coki codex, lucis ad oras, pto boras follemni scribendi more. rectius Pius, tempore diei expoluit. causia, cur ita fluduauerint interpretes, est, quod ad boras dici putauerint, pro vseue ad boras, vnde falfus fenfus oritur. conftat enim, credidisse veteres, Pana noce vagari & terrores incutere, vid. Batth. ad Stat. 111. Theb. 480. Vbi #0-Eurnus Pan dicitur. & noster agens de hac eadem re lib. vii. 400. dicit, fera fub nocte. ad borns lucis vero ell, imminente iam & orien. te die. vt mox, ad medias nochet. ita Cicero saepe ad banc diem, ad ver, & similia pro boc dies vere. ita ad nottem, ad mediam nottom, ficilare dictae. Catullus in Phadici oftendie Gronou. Dien-Stat.

48. ad folis occasium Hirt. Bell. Afric. 70. ad lumina prima Horat. 11. Ep. 11. 95. quod dixit, fub lumina prima 11. Stat. VII. 33. Sueton. Domitian. 17. ad ipfam boram dolum interiecit. quod idem notare, arque ipfa bera, vel in born, vt ad praesens docuit multis Salmaf. Exercit. Plin. pag. 932. Antra vero effe domicilium Panos Ouidius etiam docet x1. Met. 147. Panaque monsanis babitantem semper in antris. Bunm.

v. 49. Per deuia] In desettie enim locis versari credebatur, Artem. Oneirocr. Iv. 74. tradit, fi quis viderit Pana in foro desidentem, Romano habitu; deceptum iri fignificare, quia est pixienpico Beie. Vid. Stanl, ad Aesch. Pers. 448. BURM.

V. 50. Coma fibila] Euglituga. fibilans. Sic Virgil. 111. Georgicon 421. tolla fibila. & 11. Aen. 211. ora fibila. But. Intelligere Videtur pineam comam: pineam enim coronam Panis capiti impositam fuisse quis nescir? de qua Maro & Silius Italicus lib. xili. nifi coma pinea legendum. fed vulgata scriptura non est mouenda. Naso 1. Met. 699. Fast. 1. de Pane,

Pars tibi qui pinu tempora nexa geris.

Lucretius libro iv. v. 590. sq. tum Pan pinea semiferi capitis velamiun quaffans. vbi pro velamina. mallem, vallamina. [ad quem locum v. Hauerkamp. & quae scripsi in Anthol. lat. poet. HARL.] ita pastim Poetae etiam alii. arbores felo,

Y

Vox omnes super vna tubas, qua comus & enses, Qua trepidis auriga rotis, nocturnaque muris Claustra cadunt; talesque metus nonMartia cassis, Eumenidumque comae, non trissis ab aethere Gorgon

55 Sparserit, aut tantis aciem raptauerit vmbris. Ludus

Vbi ifte post phaselus autea fuit Comata filua : namCytorio in ingo Loquente soese sibilum edidit co-

Hains. Ex locis a Bulseo addu-&is, Virgilii, in quibus agitur de serpentibus, aliquis colligeret more Furiarum anguibus redimirum Pana, sed reste Pius & Heinfius de pinu capiunt, qua caput cinclum habere fingitur. Ou.111. Fast. 84.

Pinigerum Fauni Maenalis ora CAPRE.

Faunus enim & Pan idem. vide Cl. Drakenborch. ad Sil. xIII. 331. Sibilum vero dat pinui, quia eius folia striderem edere solent, vnde Virgilio v 111. Ecl. 22. ergusum nemus & pini loquenses dicuntur; & murmur illis dat Stat. v. Silu. 1. 153. vbi vid. Barth. ita åμεδείν Apoll. 111. 470, de arbore vento concusta vtitut. fibila hastae dixit, pro sono, quem prope transiens facit, noster lib. v. 201. BURM.

v. 54. Gorgon] Sic Carrion ex cod. suo. Gorgo, sed a docta manu corr. Gorgos, ex. Bonon. H. Nihil Gorgoni cum aethere. Si genium Valerii nostri capio, scripferat ille, ab aegide. Gorgonis caput Palladi pro accide. infra 111. 28. acgifono - pectore virgo Lucanus lib. v11. 149. De negide Gorgonea Palladis res notior, quam

v. 195. vbi & docuimus pro /exsis , legendum , sacisis ombris. HILNS. Verofimilem Heinsii correctionem facit similis librariorum lapfus apud Claud. 11. in Eutrop. 160. vbi legebatur olim,

> infesto cum percutit setbera nimbo.

Sed ex MSS. Heinfius repoluit, Aegida. Burm.

v. 55. Tancis] Retinui hanc vocem, cui vnice locus est in comparatione huius terroris Pani cum aliis. nec per vmbras cum Heinsio aut tenebras, aut animi errorem intelligo, sed terrores ipsos, qui non ad veras res, sed ad earum vanas species & vmbras moventur. Pius explicat, simulacris immanibus, forte vitio operarum pro inanibus. nam vitiofillima illa editio. vt infra v11. 525. Medea territura serpentem, Haemomonii subito ducis obiicit umbram. Et apposite de pauore vano, quo viator expauescit, lib. 11. 46.

Occurrens ombris maioribus arbor. Et hinc ombris, id est, simulacris defunctorum, saepe terrores iniectos canunt poetae, & nostes Panicum hunc cum altero ex spe-Oris & simulacris mortuorum coniungens lib. v11. 402. Per chaos occurrunt caecae fine vocibus vmbrae. Et ita millies. rapeare vero verbum proprium furori, pauori vt pluribus debeat adstrui. vide & similibus. vid. lib. 1. 798. 11. quae notamus ad Ouid. Metam. 626. VII, 146. pro scieste God. Coki Ludus & ille deo; pauidum praesepibus aufert Cum pecus, & profugi sternunt dumeta iuuenci. Ilicet ad regem clamor ruit. exfilit, altis Somnia dira toris simulacraque pallida linquens,

60 Cyzicus. ecce super foribus Bellona reclusis, Nuda latus, passuque mouens orichalcha sonoro, Adstitit, & triplici pulsans fastigia crista, Inde ciere virum. sequitur per moenia demens

Ille

bellum est ludus, vti apud Horat. 1. od. 2. 36. v. infra ad 1v. 607. HARL.

v. 59. Somnia dira] Forte cum clamorem audiuit Cyzicus, dirum fomnium fomniabat, quod linquens emicuit in bellum. Pros.

v. 61. Passuque] Lego, pulsuque movens orichalca sonore. Voss. Flatu mouens vitiole editum in Aldina. Burm.

v. 61. Oricalca] Sie hane vocem in omni antiquitate scriptam inucnio, vt & in vet. cod. in quo etiam paulo post legitur, quae prima parenti, pto, quae prima furenti. CARRION. Sonitum excitum innuit ab armis, quis induta. Aldina editio, flatuque mowens or. fo. quod accipere possis de tubae sonitu. Tuba enim Bellonae tribuitur, Stat. II. Thebaid. 719.

Nec magis ardentes Manors bastataque pugna Impulerit Bellona tubas.

Verior tamen altera, Zinzekl, Multis de hac voce, & syllabarum modo ex Politiani lib. 1. Ep. 20. & aliis agit Maferius, intelligit vero tubam, quae erichalco vinda erat. Horat. Art. Poet. 220.

Tibia non ve nunc erichalco vineta, tubacque

Aemuloi

ki habebat, etiam. Bunn. Marti Heroicis vero temporibus in pretio fuiffe orichalcum docent poetae, qui saepe illo ornata arma & instrumenta faciunt, vid. Schol-Barthii ad Stat. x. Theb. 654. & magna eruditionis vbertate Ill. Spanhem, ad Callimach. Hymn. in Pallad. verf. 19. nec male fluen Aldinum codicem exhibere putos quia de tuba agitur, quod male reiicit Zinzerlingus. pulsu certe, quod Voilius vult, sequente mox pulsans, inconcinae intruditur, & huc refert illa supra vers. 12. Vnde tubae noclurnaque monit Erinnys. vbi Erinnys est Bellona. nam & eam flagello instruit noster lib. viii. 20. qui habitus Bellonae quoque. vid.Broukh. ad Tibulli 1. VII. SI. de Tuba vero Bellonae passim poet.Claud.11. in Eutr.143.

Quid dudam inflare moraris Tartarcam Bellona tubam? Sil. v. 224. de Bellona,

Feralique borrida cantu Baccina lymphasas agis in certamins mentes.

passus vero sonorus est, quo ipso metum incutiebat. vt ita Apollo ab Homero Iliad. A. 45. incedere fingitur, & Virgil. 1x. 649. & 660. vbi vide Cerdam. Mars apud Ou. v. Fast. 549. & passim Dii irati & infesto animo venientes. Burm.

v. 63. Inde ciere] Heinlius & Francius codici suo adscripserant Y 2

Ille deam, & fatis extrema in proelia tendit.

65 Qualis in Alciden & Thesea Rhoetus, iniqui
Nube meri geminam Pholoen maioraque cer-

Antra, ruit: qualisue redit, venatibus actis, Lustra

aere ciere, ex Virgilio nempe. itle etiam inducta voce sere, rescripsit, voce. sed nihil mouendum. vel inde enim est pro deinde
positum, vt millies; vel pro ex
ipso Regiae fastigio, vbi adstabat, & vnde euocabat viros ad
arma. vt inf. vers. 121. inde, pro
e mensa vel toro. Burm.

v. 63. Demens] ld est instinctus & agitatus Bellonae furiis. amens Tibull. 1. v11. 51.

Haec vbi Bellonae motu est agitata, nec acrem

Flammam, non lamens verbera torta timet.

ybi videndus Broukhusius. Burm.

v. 65. Rhoetus] Legendum, Rhoecus. vide de eo ad lib. 1. 141. Voss. & in ex. Bonon. correctum eft Rhoecus. HARL.

v. 66. Nube meri] Ebtietate. Sic lib. I. nubila terrae. lib.VIII. nubes soporis. Boethius lib.v. prosa 11. Inscitiae nubes. Nubilum fultitiae Fulgentius Mythol. 1. Ausonius, lestissimus Poeta: Pelle **Jo**poriferi senium nubemque veterni. Barth. BULAEUS. Haec fero ex Barthio ad Claud. Bell. Getic. 41. & ita Statius nubem soporis I. Achil. 646. ebrietas enim & sopor passim eodem modo describuntur a poetis. Sed quid est iniquam merum? funt qui plus iusto haustum, immodicum interpretantur, quo sensu dixerit Sammonic. carm. xxxviii.

Ennius ipse paser dum poculasiccas iniqua,

Hoc vitio tales fertur meruisse dolores.

Sed & ibi & hic recius auiditas bibendi indicatur: cum enim poffent aequales cum compotoribus calices ebibere, bibones illis maiores pofcere foliti, inebriebantur. yt apud Horat. II. Sat. viii. 33.

Tum Vibidius Balasroni; Nos nifi damnofe bibimus, moriemur inulti;

Et calices poscis maiores. Et ita sobrietati magis litantes minores exsorbillabant, ve apud eumdem II. Sat. v1. 68.

pront cuique libido est, Siccat inaequales calices connina folutus

Legibus infanis: seu quis cupit acria foreis

Pocula, seu modicis vuescit lac-

Et hinc iniquam est idem quod nimis graue, quod plus onerat, quam quis ferre postit. quo sensu dixir Virgil. 1. Georg. 164. inique pondere rastros. idem ergo est, quod lib. I. 40. de eodem Rhoeto, multo insanus Iaccho. Burm. v. 67. Astra] Ita vulgo legitur, sed antra, vti Pomponius Laetus, teste Pio, iam legerat, & deinceps viri docti probarunt, habet codex noster collatus, & Ald. quare quum in antris quoque & montium cauernis stabularentur Centauri, antra pro vulgato affra restitui. HARL. Iam diu est, quod

non

Lustra pater Triniamque canens; humeroque Learchum

Aduehit: at miserae declinant lumina Thebae.

70

non placuerit Pholoen, & Afira coniungi. Putabam itaque aptius legi posse,

- gensinam Phoeben maioraque cernens

Astra ruit.

Ebrii enim duplicem solem, duplicem lunam se putant videre. Hinc Philostratus lib. 11. cap. XIV. de vita Apollonii. δρώμιν γλο τὸς μόδη καταχημένες διττὰς σιλίνας δημόνιας βλέπειν, διττὰς δὶ δλίας. Nunc tamen praeseram lestionem Aldinae editionis:

- geminam Pholoen, maioraque cernens

Antro ruit.

Nam Pholoe mons erat sedes Centaurorum. Vix ergo dubitauerim, quin certissima haec sit lectio. Voss. possent sntra consirmari ex Ouid. x11. Met. 211. vbi de issdem agens,

positis ex ordine mensis, Arboribus sello discumbere iusserat antro.

Et similis vocum antra & aftra confusio apud Petron, cap. Cxx. vbi vid. Heins. & videtur hic vox, aftra, nata esse ex prima sequentis versus lustra, vt omista prima litera, vs. inde aftra sadum suerit. expressivero hic Horatianum illud II. Sat. 1. 25.

os semel itto
Accessis fernor capiti numerusque
lucernis.

Ita &, notante Pio, Iuuen.vi. 305.

Geminis exfurgit menfa lucernis.
Ouid. 111. Art. 764.

Nec, quae funt singula, bina vide. Burn. v. 68. Lustra pater Triniamque canens] Athamantem loquitur, qui occifo Learcho filio, quem feram putabat, insana mente gloriabatur de prospero venationis euentu. Stat. 111. Theb. 185.

Neque funerea cum laude po-

Infelix Ashamas trepido de monte veniret,

Semianimem beu laeto referens clamore Learchum.

Adde Ouid. IV. Met. ZINZERL. Triuiamque canem Cod. Coki. Bur-MANN.

v. 69. Aduebis] Idem est quod adportat, fert. vid. Gronou. ad Senec. de Tranquill. cap. 5. aliter posset auebie legi, nimirum raptum ex gremio matris, vt eum per auras rotaret, ad quod speaculum miserum & horribile Thebani auertunt oculos, ita describit certe Ouid. Iv. Met. 516. quodcumque placeat, notat geftum Athamantis portantis filium. Lutat. ad Stat. Iv. Theb. 571. Asbamansem dicis Acoli filium cum bumero onusto, quia sic pinguitur insequens Ino vxorem, collo portans filii Learchi cadauer. vbi mallem, insequence Ino (vel luone) vxore. apud Statium etiam ipium forte legi posset, bumero vellantem fumus onusto, quamquam & vulgata furibundo convenit satis. B.

v.69. Declinant lumina] Id est auertunt, detorquent a nefando hoc facinore. saepe hoc verbum a librariis expulsum in notius &c vittatius detorquere transitt, vt ostendimus ad Ouid, v1. Met.515, male Heinsius supr. ad vers. 41. Y 2 hunc Inique adeo nec porta ducein, nec pone moratur Excubias fortita manus: quae prima furenti Aduolat; hinc alii subeunt, vt proxima quaeque Intremuit domus, & motus accepit inanes.

At Minyas anceps fixit pauor. aegra virorum

75 Corda labant; nec quae regio, aut discrimina; cernunt:

Cur galeae clipeique micent: num peruigil armis Hoflis,

hune locum adduxit in alium sensum. Bu R M. & miserse cod. HARL.

v.70. Nec pone] An ponte? HEINS. Ponte correct. a docta manu in ex. Bon. HARL. De ponse ad portas Thebes debuiffet aliquid certi adferri, confirmandae correctionis caussa. sed pone positum pro militibus insequentibus Athamantem, quod docent verba aduolat & fubeunt. inf. IV. 192. pone Subit. & VI. 253. pone trabit fugiens. vid. Seru. 2d Virg. 11. Aen. 268. & 725. Turbat hic Pius, qui dicit ordinem esse, nec manus fortita excubias moratur pone excubitores, quorum officium est in statione sua sublistere, non progredi. quae vix intelligo. sed sensum esse puto, non manus sortita excubias, quae pone sequebatur regem, & prima aduolauerat, vipote quae parata & armata erat ad portam, moratur regem, fed cum tendentem in proclia comitatur; nec moratur non explico, non potuerant eum retinere & morari, vt Maserius, sed cum tam alacres & promti adfint excubitores, non fuere caussa morae regi, qui solus aliter non extra vrbem processisset, sed sequentes ducem, properantem eum magis festinare impellunt. BURM. v.71. Prima furenti] parenti

liber Carrionis pro panensi. HEINS.

Nihil muta. antea demens verl. 63. dictus.

v.76. Num peruigil armis] Ita reuerendae vetustis codices habent. nihil ausim immutare. dubitant Argonautae, num peruigil armis, id est, ignorant, quare praefecti vigilum fint in armis, numquid ille tumultus veniat a vigilibus nocturnis? vel dubitant Minyae, an certandum fit, vek potius in armis manendo, expestare exitum rei tumultuosae. sunta qui scribunt, cur peruigil armet. fed hoc in codicibus antiquis non reperio. Pius. Maserius, qui omnia inoffenso pede praeterit, nusquam haeret, sublistit nusquam, haec exponens, virum (inquit) peruigil regio populusque ex consuctudine foret. quam interpretationem fi quis admittendam putauit, miror, quem is verborum ordinem observaturus sit, nemo. enim facile mibi persuadebit, ne hic versum deesse suspicer, in vet, cod. mea subiungitur, bostis. & exciti dent obuia praclia Colchi, sed in margine; acque tamen vetusta scriptura, quam propterea admisi, quod non male cum hoc loco congruere videretur. Colchos enim nominant, qui se in Colchiam delatos arbitrabantur. tunc fequens illud intelligo, Optatos buc affore credite Colchos. Sinc igitur

Hostis, & exciti dent obuia proclia Colchi. Donec & hasta volans inmani turbine transfris Infonuit, monuitque ratem rapere obuia caeca 80 Arma manu. Princeps galeam constringit Iason, Vociferans: Primam hanc nati, pater, accipe pugnam:

Vosque, viri, optatos huc adfore credite Colchos. Bistonas in medios ceu Martius exfilit astris Currus; vbi ingentes animae, clamorque, tur-

baeque

85

quis certe deelt. fortallis erunt qui legent, num peruigil bostis: at hoc conficere eft. CARRION. Nihil causae erat, cur hunc versum, qui in Carrionis codice extabat, non rionis liber, etiam quos confuadmitteremus. Aldus edidit, Cur peruigil armet.

Donec & basta, &c. Quod & Pius Baprista in nonnullis libris inuenir. HEINS, in versu Carrionis offendit obuia, quae vox verfu ab hoc secundo iterum repetitur; nec scio an rece dicatur, dare obuis proelia, & an Latine fatis. lensus, quisquis auctor fuerit versus, effet, an fama aduentus Argonautarum Colchi exciti, non exspectauerint eos, donec ad se veniant, sed sponte obuism ad procliandum processerint. non pervigil armis noster codex. in quovt & Coki [& ex. Bon.] deerat fe-

v. 79. Insonuit, monitque rasem | Sic ex Bon. HARL. Argonautas, qui erant in naui, prisci codices non mouit ratem habent, sed monuis, pro admonuis Argumautas, quid agere deberent, vim Kilicet vi repellere. monnie rapese expone monuit, et raperent.

quens versus. Burm.

is germanus eft, fine nothus, ali- Prus. Vet. codex Infonuit monuitque ratem rapere obnia caeca Arma manu. forte ratem posuit pro Argonautis Graeca figura. GARR. Monuitque Codices nostri & Carhit Bapt. Pius. probe, si coniungis cum to rapere arma. Heins.

v. 80. Princeps galeam] Virgil. 1x. Aeneid. 535.

Princeps ardentem conjects lampada Turnus.

Princeps autem hic primum figni. ficat, vt apud Liuium & Sallustium saepe. CARRION. In meo codice erat, enceps. BURM.

v. 82. Huc adfore] Lego, bics ve fit Apostropha Iasonis ad Argonautas, pugnate, inquit lason, o Minyae, tanquam cum Golchis hostibus pugnaretis. Prus. Hic Aldus, disputat hie multis Maferius, an adfore fit politum, pro adesse, an adfuturos, ex Vallac lib. 11. Elogantiarum cap. 26. fed vide Sanctii Mineru. I. cap. 14. ibique Cl. Perizon, vbi docemur, fore, adfore & fimilia, eriam pro effe & adeffe, ve hie capio, polle fumi. & ita noster lib. 1.799.11. 130. 111. 504. & alibi. Burm. v. 85. Y 4

85 Sanguineae iuuere deum, non fegnius ille Occupat arua furens; fequitur vis omnis Achiuum;

Adglomerant latera; & densis thoracibus horrens Stat manus; aegisono quam nec fera pectore virgo

Dispu-

v. 85. Inuere deum] Acute di-Etum, pro adiuuere, ad terrorem incutiendum hostibus, cui rei tubae & clamor &c. inuenta. sic lib. vi. 751. Solisque iuuane clamoribus agmen. Burm. Sanguineum legere malit doctus quidam in Obseru. Miscell. p. 165, & poetam purat adlussife ad Virgil. x11. Aeneid. 331. sq. Sanguineus Mauors clipeo increpas. sed vulgarum mihi magis poeticum esse videtur. HARL.

v. 85. Non fegnins ille Non fecins videri feribendum monui ad Ouidium lib. 11. Metamorph. 809, HEINS.

v. 86. Arna furens] cod. arma, follemni commutatione. fic fexies illa vocc. apud Lucanum in MSS. confusa videmus in ed. Burmanni, & saepe in Valerio nostro: fed arna vt retineamus, fuader orationis series. HARL.

v. 87. Adglomerant latera] Nefcio an melius, lateri, scil. lasenis, vt Virgil. 11. 343. Et lateri adglomerant nostro. posset è camplomerans lateri reche legi, vt cum ta borrens congruat. agglomerat Cod. Coki. Burm. Elegans est haec Burm. coniectura: sed exquistior & grauior mihi quidem videtur esse lechio vulgata. & totus versus milites in acie stanta es ordines condensatos pulcre depingit. quam ornate & eleganter borrens sur la const. 212.

&Klotz, ad Tyrt. p. 59. ed. Altenb. HARL.

v. 87. Et densis thoracibus borrens Stat manus] Perperam Carrion
ex suo codice, thoracibus borrent.
Seas manus. monet & Pius nonnullos legers haerens, sed comera
scriptos. HEINS.

v. 83. Aegisono quam necs Maferius per hace, intelligit Bellonam; quod non probo, neque enim eam aegide vii vsquam legi. Aegis autem propria Palladis est, vnde Lucanus lib. 11. easn Palladiam vocat,

Palladia simulet turbatos aegi-

Horat. lib. 11. carm. Courra fonantem Palladis aegida. Sic apud Pindarum Olympiis, virgo nigram aegida tenens appellatur Pallas, eo quod fir belli dea: fubdit enima. Iouis fulminantis nara Pallas Win fingitur ea feuto caput Medufae a Perseo resettum, colubris refertum gestare. hine Virgilius,

Acgidaque borriferam, turbatae Pullados arma

Certatim squamis serpentum, au-

Arportation Aegidas vocatas effe olim nexus & plicaturas e coronis factas & retia per coronas plicaturas teffaturas, veri fimile iraque est ab huiusmodi resis similitudine vet ad loricam vet ad tuttum aegida tralatum esses. Carrion.

Dispulerit, nec dextra Iouis, Terrorque Panorque
Martis equi. sic contextis vmbonibus vrguent;
Caeruleo veluti cum Iuppiter agmine nubem
Constituit; certant Zephyri, frustraque rigentem
Pulfat

v. 39. Nee denora Ionis] Id est sulmen, quod dextra solet vibtate. Horat. I. od. 2. rubentem dentram. & III. od. 3. magnam fulminantis Ionis manum dixit, & ca. &
eius imitationem Sil, vII. 371. &
hinc manubiae dicae. Ouid. III.
Am. III. 30.

In nos also Iouis dentera ful-

Inf. IV. VI. 414. nec Ionis insérea cessas manus. sic Sophocli Oed. Col. ISITA xue desant & Dubs. Bunm.

v. 89. Terrorque Panorque Martis equi] Δείμο & φέβο Homero Hiad. A. ['v. 479. fqq.] Brant autem Δείμο & φόρο iuxta alios filii Martis, iuxta alios equi. at "Eque natignating étaques. Vide vberes Eustathil in Homerum commentarios, cum ad hunc locuma tum Iliad. O. Artemidorus. 46-BG. xai detu @. Be lever "Aceoe viale Alyers. Que loco vir doctifimus legit θητολς i. e. Βιράποντας. Perperam omnino. Legendum enim est: 85 Sour "Apros viets Afyest, Vossius. Vid. fupr. ad lib. 11, 204. Marrifequi legit Barth. ad Stat. III. 425. BURM.

v. 90. Haerent | Sic ex. Bon. Vet. codex, vmbonibus vrgent, CARMION. Vrguent in scriptis. Hains.

v. 91. Caeruko veluti cum Inpapiter agmine nubem] Sic Virgilius [Georg. 1. 322.] evelo venit agmen aquarum. Agmen autem aquarum, ted fimpliciter fluxum aquae fignificat. idem poeta. [11. Acn. v. 782. vbi v. Heyne.]

hei fluis agmine Tybris. Hino apud Florum lib.1. cap.1. eleganriffimam lectionem rectiruo; fiquidem & Tiberinus agmen reprefit.
Ita eniam habene aliqui MSS, acfimiliter in principe aditione legitar, scioli nobis supposuerane
ammen, quod omnino Flori genia
indignam est. Vossius. ego vero
agmen malim intelligere imbrem
densum in aere collectam, Harl.

v. 92. Conflituit | Conflipat opinor, HEINS. Haefit in hoc verbo Heinfius: nam & codici suo adferipfit, consinuit, vel consinuat. fed nihil opus sanam & ommum codicum auftoritate firmatam lectionem nouare, sentus enim est. louem nubem grauem, & terrao incubantem, non celeri ventorunt impulfu per aera agitare, sed ita constituere, vt fixa vno loco haereat, quae mox, verimque alias agglomerantibus nubes denfata, procellam terribilem fit effusura. Pius condensauir explicat, & de grandine in terras proruptura capit, hoc fimiles aliorum Poetarum tempestarum descriptiones oftendunt. Claudian. Bell. Get. 378.

Qualis in arram
Sollicisus nubem moefio Ione con
gisur aesber.
vbi Barchius appolice adducit illa
Virgilil ex v. Aeneid.

Consurgant venti, acque in nubem cogitur aer. hoc conducere nubila Oraid.1. Met.

No sibi cum denfo conducitur

Y 5 Petron.

Pulfat vtrimque Notus: pendent mortalia longo

Petron. CXIV. nubes undique addufine abruere tenebris diem. Coire dixit noster lib. 111. 579. & haec est vis verbi constituere, quae notat certo loco collocare, vt Ou. vi. Met. 53.

Constituums dinersis partibut

vbi videndus Heinfius, qui curis secundis adstruxit plenius. Cicer. I. de Orat. S. Quae vis alia posuit aut dispersos bomines, unum in locum congregare, aut a fera agre-Rique vita ad bunc bumanum culzum deducere, aut iam constitutis ciuitatibus leges, iudicia, iura defcribere? voi constitutae cinitates sunt coastae in vnum ex disperfis antea hominibus. fic conftituere agmen obuium est apud Liuium. vid. xxxv.28, xxxviii. 25. Salluft. lug, 49. conflituere claffem Nepos Them. 5. pro certo loco collocatam tenere. conflitue illum E contine Senec. Ep. xv1. apud Frontinum lib. 11. Strateg. caput VIII. inscribitur de constieuenda ecie, id est, de loco tenenda, ne fugiat. fistere nubem in simili casu Stat. v. Theb. 362.

Caeruleo granidam sum Iup-

Ipfa rațis nubem super armamenta Pelasgae

Sistis agens.

vbi Scholiastes Barthii, cogere & agere & sister nubes & tempessus praecipue Iouis imperium est. vbi videmus agere, & sistere vel conssituere este contraria. sic distincere vel diducere apud Quid. I. Met. 328. contrarium notat. vt vero nubem hic vtrimque a Zephyria & Noto pulsatam constituit lupiter, tamquam inter duos ventos praeliantes, & certantes quis eam

depellat, ita & alii Poetae in his luxuriare folent. Propert, H.IV. II.

Non ita Carpathine variant Aquis.

Nec dubio nubes vertitus aura Noto.

Et elegantissime Stat. VIII. Theb.

Vt vensis nimbisque minax, cm foluit babenas

Inppiter, alternoque adfligit turbine munilum,

Star Coeli diversa acies, nano forcior Austri,

Nunc Aquilonis biems, dones pugnante procella ,
Aut nimiis bic vicis aquis, aut ille sereno.

Et quae passimapud Poetas id genus plura sunt obuia. Burm.

v. 93. Pendens morsalia lorge Corda mesu] Et hace ex Lucani imitatione dicta videri possuns, qui lib. v. 598.

Primus ab Oceano caput exferis.
Atlanteo.

Care, mouens aestus; ism, te sollente, furebas

Pontus, & in scopulos totas ere-

xeres vades, ,
Occurris gelidus Boreas, pelagus a
que resundis,

Es dubium pendes, vente cui concidat, acquer.

pendere vero mess vidimus ad Petron. cap.LXXXIX. & Ouid. xs. Met. 350. eleganter ad hunc locum Stat. x. Theb. 925.

Miransur sacisi, & dubio pro fulmino pendens.

Adde & Sil. vi. 321. & feqq. De longo mesu. vid. supr. 11. 362. BURMANN.

V. 94.

Corda metu, quibus illa fretis, quibus incidat aruis.

95 Hinc manus infelix, clamore inpellere magno Saxa, facesque atras, & tortae pondera fundae: Fert sonitus inmota phalanx; irasque retentant. Congeries dum prima fluat. stellantia Mopfus Tegmina, & ingentem Corythi notat Eurytos vinbram.

100

& luntae habent, ille, vt ad Iovem respiciat, & Maserius notat in quibusdam ita legi, quamuis, probet vulgatam. Buam. ille ex-Bonon. sed illa suprascr. a docta manu. HARL.

v. 95. Hinc] A parte Cyzicenorum. Burm.

v. 96. Saxa facesque atras] Pacesque pri. Vatic. quartus, picesque, male, haec illustraui ad Mazonis librum primum Aeneid. 150. HEINS. Picesque etiam noster codex. sed praeter Virgilium ita & Lucanus vii. (12. quem videtur noter expressife,

Inde faces & Saxa volant, Spatioque folutas Aeris, & calido liquefallae pondere glandes.

BURMANN.

v. 97. Irasque retentat] Retensans ex scriptis. mox Euryses, non Euryrus in Regio. HEINS. Retensare saepe pro iterum tentare ponit Ouidius. vid. 1. Met. 746. & vi. 316. Sil. Iv. 211. & ita nofter. v. 173. fed hic fumitur pro reprimere, vt Ouid. I. Met. 755. loquitur, retinent calorem, dum primus impetus defacuiat. sic Ou. 11. Art. 434. modo udmissos arte retentes equos. ita cape illa Lucretii II. 728. coelumque a terris omne revensant, id elt, cohibent,

v. 94. Quibus illa] Editio Pii ne coefum terris misceatur, ve recte Lambinus. dubio sensu posuit noster lib. v1. 779. vbi pro iterum tentare, & pro remorari sumi potest. Burm.

v. 98. Dum prima fluat] Ruat Heinsius orae adscripserat, vt & Francius, sed positum pro diffluat, diffipetur. ita Linius lib. xxv11. 17. Hastrubal quum bostium res tacitis augescere incrementis cerneret, fuas imminui, ac fore, ot nisk andendo aliquid moneret, qua egepiffent, fluerent. vbi etiam ruezens alii. fed vide egregie adstruentern hoc verbum Gronouium, lic Vellei. 11. 16. fluentem rempubl. dixit. Congeries autem est incondita & temere confluens turba, & aceruus, vt infr. v1. 510, vid. Barth. ad Stat. x. 471. BURM.

v. 98. Stellamia] Ardentia. alii legunt, stillantia, qued minus placet. MASER. Lego, fellontia, id eft, splendentia. Nondum enim commissum praelium sucrat, vt Corythi galea fanguine cuiusquam perfusa effet. BALB. Stillantia Coki, felentia cod. noster, vid. sup. 11. 499. an talis, purpures vestis & flellis aureis distincto apud Suet. Ner. 25.? purpura enim patim ardere & fulgere dicitur. vt notum. BURM. Stellantin iam ex. Bon. habuit. H.

v. 99. Notat] Videt, vt supra annogani. Bulatus.

4. 100k

Nesticit ille gradu; seseque a lumine ferri Sustinuit praeceps: subitum ceu pastor ad amnem, Spu-

v. 100. Restitit ille gradu] Gradus noster codex, vt resister active sumatur. vt constitut lib. vt. 209. sed gradu resister rectius est, pro composito ad pugnandum gradu, sic Liu. 11. 10. cum ingenti pontum obtineret gradu. vid. ad. Petron. xxx. & Lxxx. Burm.

v. 100. A lumine ferri Suftinui: Heinsius notauerat, ad lumina, quod satis desendi posset, pro simul ac fulgorem ferri vidit, vt pauere ad crines, &c. 111. 264, ad nomen profilire. 1v. 465, & similia san sove vid, Bentl. ad Horat. 1. Od. xx111.5. lumen autem ferri pro splendore, vt Stat. 1x. 802,

Ferri lumine dira Turbasus sonipes.

11. Achil. 187.

· Si semel adverso radiavit lumine serum.

Sic lumen argenti Ouid. 11. Met. 4. noster lucem parmae 1.486. Ita idem Statius lucem ferri dixit VIII. 124. & lumen cufpidis XII. 732. quae nis obuia essent, maluissem hic, a fulmine ferri: nam saepe fulmen tribuunt gladiis; vnde fulmineum enfem dicit v1. 230. & mox vers. 119. firittoque vias praefulgeras ense. & Fulmen gladii Seren. Sammon. carm. 47. fed praeftat nihil mouere. vid. infr. vi. 573. pro fustimuis cod. noster habebat, constituit, sed se sustinere elegans locutio, pro cursum inhibere & gradum premere. ita Liv. xxxxx.31. Hand fecus ergo quam earrentis modo fundunt sternuntque perculfos, nec sustinere alii super alios inferences sese possunt. quem locum iniuria follicitare viros do-Billimos puto, Gronquius, sufi-

nere al. f. a. inf. sese patienter, Perizon. Sustineri. sensus est, Romanos torrentis modo in hostes irruisse, nec potuisse, esti vellent elli super alios inferentes se sin suerent, non potuisse siam ruerent, non potuisse sistem ruerent, non potuisse sistem ruerent, non potuisse sistem ruerent; aliae super alias instantes se sustinere nequeunt, hic mit verus istorum verborum sensus videtur. sic apud Propertium lib. 111. El. I. 41.

Orpheu, te duxisse feras, & concita dicunt Flumina Torcicia sustinuisse byra.

quae mihi verior lectio & convenientior ra concita videtur, quam detimisse, quod tamen placet Broukhusio, sed vid. Passeratium, qui hoc verbum agitatorum, cum currum continent & inhibent, esse docet: sic sustenza Albinouanus in mortem Drus. 229.

Sustentabat aguas, cursumque inbibebat aquarum.

8c ita cape fustentaram Venoren apud Ouid. Remed. 405. sic animam sustinera Quinch. Decl. XII. 2. est remorari, vid. ad Ouid. I. Ep. 114. Burm.

v. 101. Subitum cen paffor ad aument Malo: praeceps fubicis cen paffor ad aument Spumontem uimbis. Heins. Nec hic aliquid caussae video, cur mutari debeat. fubicus enim aumis, est torrens, xuimatio, qui sere siccus, plunius enimbis subitus sit sunius, ad quam repentinam aquae copiam passor, credens se vado posse transper, se sullinet, talia describitur ab Ouid. 118. Amor. 6. vbi etiam shi

Spumantem nimbis, fluctuque arbusta ruentem. Et Tydeus, en intentis quem viribus, inquit, Experiar; manibusque dari quem comminus optem:

105 Quo steteris, moriere loco. subit ilia cuspis Olenii: dedit ille sonum; conpressaque mandens Aequo-

fibi fandum effe Poeta dicit. hic a Virgilio II. 305. rapidus montano flumine torrens dicitut, vbi vid. Seru. Subitus vero, vt Subitus dies lib. I. §2. subitus sanguis 11.541. mox 115, Subitus focus. vide ipsum Heinfium ad Ou. Epist. xv111. 160. Pius explicat, quem subito & praeter spem offendie & obuium habuit. eft enim torrentis descriptio, ve recte Weitzius, quem vide. Burm.

V. 102. Ruentem] everyntikus pro eruentem, prosternentem. Virgilius xII. Aeneid. vf. 454.

– – dabit ille ruinas Arboribus, ftragemque fatis, ruet omnia late.

Noster infr. v. 583. obnia quaeque ruens. Plinius : Sues runns berbas & linum. But. vid. Weitzii notas. B.

v. 103. Es Tydeus] Vetus codex , At Tydens. melius. CARR.

v. 104. Experiar] Vet. cod. opperiar: rece. est enim opperiri (ita Festus scribendum docet) exspectare animo experiundi; cum itaque cupiat pugnae sibi copiam fieri, & aliquem offerri, quicum manus conferat, melius opperiar, quam experiar legitur. CARRION. Nimis lenti erat opperiri, dum veniret, sed Tydeus cum dicto torquet hastam : quare omnium editorum & codicum lectionem re- tiuntur. paulo ante Es Tydeus reproelium & pugnam, & pericu- Heinsius. Oclenii & madens lum facere, vter victor fit euglu- Coki Cod.

rus. Flor. 111. 22. Ipfs dutes tominus innicem experti apud Lauronem atque Sucronem aequanere clades. idem lib. 1v. 10. Expertis invicem Parthis atque Romanis. BURMANN.

V. 105. Quo steteris moriere loco] ita vetus codex. Lugdun, veto Bafil. Argentor. qui sterris. non placet. CARRION. Polthaec verba distinctionis nota poni debet. Bulazus. Ex Lucano adumbrata haec; qui lib. vs. 132.

Iacuere peremei, Debuerant que stare leco.

& ita Sallustius, Florus & alii. Qui fleteris Pii, Argent. Colinei & Gryphii.

v. 106. Ochenii] Sic ex. Bott. HARL. Olenii Carrionis liber, re-&e. quamquam ipli Carrioni non intelledum. Olenius a patria Tydeus dicitur, quomodo & Statio Theb. primo. monui libro vIII. Metamorphoseon Nasonis. vs. 281. .uc apud Apollonium,

Tur 39 Hadrikeri Alere wals 'Ωλεγίοιο.

male Alardus pro nomine illud fumit, cum sit patronymicum. Olenius viri nomen lib. 11. 163. occurrit. paulo ante pro, Experiar, rede Carrionis codex, Opperiar. nostrae membranae affen-Experiri enim est tentare de scripti, & priscae editiones.

Aequora purpuream singultibus exspuit auram. Λc

v. 106. Compressague mandens Aequora] A Virgilio, seu Homero potius. Bulneus. Acquora campos interpretatur Maserius.

v. 107. Putpuream singultibus expulie bastam] Sic ex. Bon. HARL. Tuendae huic lectioni fors fucrit ifte Quidii locus xxxx. Meta telum expulit ipse cruor. At praefero ex Aldina editione, exspuit auram. purpuream auram languinem vocat, vt Virgil. 1x. Aeneid. purpuream vomit ille animam. Servius I. Aeneid. ad haec verba, TUAQUE ANIMAM EFFUNDERE DEXTRA. Securdum eos, qui dicunt, sanguinem esfe animam, ve ipfe Purpuream vomit ille animam. licet alibi aliosum opinionem sequatur, qui dicunt Spiritum esse animan, atque in ventos vita recessit. fingultibus exfouere optime didum. Sic Statius 111. Theb. 90. v. 261. Quibus locis iungi debent alia aliorum, vbi foiritum, animam, vitam ex-Spuere dicitur. Senec. 111. de Ira cap. vlt. iam ipsum spiritum exfpuimus interea, dum trabimus. Seneca alter in Thyeste vers. 244.

Ferro peremtus spiritum inimicum exspuat.

Quibus locis frerus corrigo Herc. Octae, vf. 1467.

lum, sagittis qui tuis vitam expulis.

Et pro expulie, vel ve in plerisque libris, extulit, referibo, exfpuit. vtrique emendationi & Flacci & Senecae facit alius Senecae locus Troad. vf. 1168.

Voi banc anilis exfouam leti mo-

vbi funt tamen, qui velint legete, exuam leto moram, quia du-

riuscula sit illa translatio, quibus non adfentimur, vtimut enim hoc verbo pro abiicete. Terent. Eunuch. 111. 3. quasi vbi illam exspueret miserium en animo. Zenzerl. Satis elegans lectio est Aldinae editionis: Nolim tamen propterea lectionem ab caeteris omnibus codicibus probatam mutari. Imo de ea ne dubitauerim quidem. Ait enim Valerius singultibus & vi cruoris expulsam esse hastam infestam sanguine. similiter de Aiace Quidius KIII. Metam.

Nec valuere manus infixum educere telum,

Expulie ipse cruer. Voss. Expuis auram reponi maluit Zinzerlingus ex Aldino codice, qui videndus, eam castigationem sibi postea vindicauit Alardus. an purpureum amnem, vel purpuream vndam expuit? vt apud Maronem. Singuinis ille vomens riuos codit, Ted & aura pro spiritu. Seneca Phoenillis. v. 44.

Tandem spiritum inimicum exspue. vbi plura ad rem accuratissimus Gronouius, tale & illud Thyestae,

Ferro peremeus spiritum inimicum exfpuat.

ita enim vtroque loco optime membranae. & Hercule Oetaeo .eaedem, 1469.

Istus fagittis qui tuis vitam exspuit.

de iracundia idem Seneca, iam ipsum spiritum exspnimus, interea dum trabimus. Purpurea aura, vt apud Maronem, Purpuream vomis ille animam. ποςφύρεις θάνατος Homero Iliad. E. vbi Hypsenor ab describitur. Eurypylo occifu**s** HEINS. Literatus ille Alardus literarii furis nomen reclius mereretur. Ac velut in medio rupes latet horrida ponto, Quam super ignari numquam rexere magistri

Praecipites inpune rates; sic agmine caeco Incurrit strictis manus ensibus. occubat Iron, Et Cotys, & Pyrno melior genitore Bienor. At magis interea diuerso turbida motu Vrbs agitur, Genyso coniux amouerat arma:

Torre focus: telis gaudes, miserande, repertis.
Linquit & vndantes mensas, infectaque pernox
Sacra Medon; chlamys inbelli circumuenis ostro
Torta

zetur, qui Zinzerlingum impudentifimo plagio, vt solet, compilauit, vid. & Heins. ad Ouid. x11. Met. 256. exspuir recipiendum puto, quoties de vulnerato & moribundo agitur, vbi vero de illo, qui vulnus dat & intersicit alium, expulir. vt Ouid. vr. Met. 613.

Aut per vulnere mille
Sontem animam expellam. BURM.
v. 108. In medio rupes lates borvida penso] Gloss. Isidocti: Scillae,
faxa latentia in mari. Et Gloss.
Ugados nitga, latens faxum. Weitz.

v. 109. Magifri) Naucleri. Carrion super hac voce satis defunctus est, etiam soann. Weitzius, Woe 'ASivye, ad Ouidium; quare nihil addo. Bul.

v. 112. Pyrno] Primo Cod. Co-ki. Burm.

V. 113. At magis] Et magis [cx. Bonon.] Coki & noster, qui etiam. dinersa. Burm.

v. 114. Genifo] Genyfo ex scriptis. sic & Cotys & Pyrno paulo ante, non Cotis & Pirno. HEINS.

*. 115. Vinoque reluxit Igne]
Alii, sorre. Vinus; viuidum demotat. Vide Barth, lib, xxxv. cap.

EVI. & ad Claudian. lib. t. in Rufin. 209. WEITE. Vinoque idem codex, & Coki, qui &, af illis. BURM. vinoque-Torre, ex. Bon. HARL.

v. 117. Pernox] Qui totam noctem vigilabat. Non est igitur mirum, si caeteris dormientibus Medon vigilabat, quoniam pernox sacrissicauerat. sic enim habent prisci codices, non pernix. Prus. Alii legunt, pernix, [vti in ex. Bonon. est,] quod minus aeque toleratur. signatur enim Madon pernostans, priusquam completa essent facra domestica, ad conssistum malis aduensise auspiciis, si quis velit pernix, sacilem sensum ex textu eliciet. MAS.

v.118. Circumdedit] Vet. cod. circumuenit, melius: fequitur enim, praefulgurat enfe, alioqui erit enallage temporis. CARR. Circumdedit Bon. ex. fed circumuenit defendit quoque Heinfus ex primo Vat. & Regio. v. eum ad Virgil. vr. Aen. v. 132. HARL. Imbelle oftrum vocat, quia pro clypeo vsurus Medon, non peterat inutili purpura tela repellere.

Torta manum: strictoque vias praesalgurat ense.

120 Talis in arma ruit; nec vina dapesque remotae:

* Statque

fife documus post alios ad Petron. cap. LXXX. vide infr. VIII. 123. BURM.

v. 119. Vias praefulgurat ense? Hinc Statius sua hausit lib. vII. Theb. 502. Multoque latus praefulguras ense. idem etiam voluit Florus I. 16. Vitionem slagitans miles Papirio duce (borribile dicsulfritis ensibus per ipsam viam ante pugnam furit. & insta vI. 230. fulmineum ensem, vt & Stat. x. Theb. 265. dixit. vid. supra vers. 100. Burm.

v. 120. Vina dapesque remotae] Scribendum ex priscis codicibus, omen, per appositionem; quod omen fuit ministros domino debere succedere. Prus. Sic vet. cod. alii, vina dapesque remota. dein, in quo (omen) liber manu-Scriptus: alii , in quo omnes, nonnulli, in quo omen mansere. CARR. remotae iam ex. Bon. idem, in quo omnes mansere. HARL. Remotae ex scriptis. & in quo omen manfere. locus mendo haud dubie inqui-Forte, inque domo mansere ministri. masere ministri primus Vaticanus, an omen in eo, quod torus loco restabat. nam & mortui in toro componebantur. Tacitus de Britannici morte & Agrippinae Neronis. Agrippina conuinali lecto cremasa. Annal. xIV. cap. 1x. poffet & scribi, idque omen sensere ministri. Heinsius. Remota etiam noster codex & Coki. ceterum locus difficilis, & ex quo non facile me expedio. neque in qua re illud omen fuerit capio. Maserius, si recte eius

verba capio, vult domino abeunte, famulos perseueraffe eius loco in peruigilio, & excubias egifse, idque ex more Romanorum & Varrone apud Val. Max. 1. 1. 15. illustrare constur, quia vel ipli excubias domini agebant, vel aliis committebant, nihil vero de omine, nam ille legit omnes. Pius dicit, mensam remotam, nec quidem turbatam fuiffe discessu Domini, & famulos mansifie, exspectantes reditum Domini, qui ad fubitum clamorem accurrerat. quod torus loco restabat, omen fecisse mihi non posse videtur, nam rediturum inde potius, quam periturum dominum augurari licebat; & iterum locum occupaturum, neque omen ad priora verba, sed ad posteriora, in que manfere ministri, pertinet. forte etgo, illis dapes & vina inuolantibus, & occupantibus Heri torum, tamquam non redituri & perituri, omen inde malum co!ligebatur. forte etiam, quod illa facra nefas effet a feruis peragi, quae nunc interpellata erant fubita conclamatione ad arma, nam & turbari facra infaustissimum habebatur, vt notum ex prouerbie, Salus res est, Saleas Senen, apud Felt, in Salua res, quod fimili plane calu, ex nuntiato aduentu hoftium, natum fuit. Virgil. 111. Aeneid. 406.

Ne qua inter fanctos igues in bonore Deorum Hostilis facies occurras, & omina

lib. v111. 109.

Terres

*Statque loco torus; in quo (omen) manfere miniffri.

*Inde vagi nec tela modis nec cafibus isdem Conferuere manum, & longe incuere peremti.

Confurgnut menfis, andan ques supere Pallas

Socre votet,

vdi vid. Secuium. & Swilem Silii locum lib. xv. 439. ibique Hein-Sum. Quinctil. Decl. CORXX. nescio an esian publica sacra turbasti. turbata ergo huec facra fuere domini abisu, sed serui manseruot. quibus non licebat illis operari. qui rectius coniecerit, facile ipfi accedam, cum vix mitsi fatisfaciam in hoc loco, illud omen vero interiicitur, vt mahan, nefas, &c. ita menfrum apud Stat, 1. 235. ve legendum. & N. 238. fainus. Burmann.

v. 123. Conservere manus lange 87 Scripti nostri potiores, Conferuere mein, & longe, quomodo & Carrionis liber. Sed fi manserunt domi Medontis famuli, quomodo hic manum conferunt, & occumbunt hic in praelio? Aut excidit aliquid, aut videtur feribendum,

Inde faci nec sela modus, nec cafibus isdem Confernere manum, & longe lacuere peremit:

iaci modus tela, pro modus telis iaciendis. nisi adigi legere malis. fic & alibi, adigere tela. cafibus idem, non isdem, in scriptis noffris emnibus. HEINS. isdem mawins & longe ex. Bon. & corrext isdem pro vulg. bisdem. HARL. Er hi versus plane depositi, ad in hostes tendunt. Quid illis faques intelligendos oraculo & va- Cum alt? nibil, fi antiquam le-

Tarrent ur visu subito, cantique te, vel libro emendato opus erit. nes cafebus idom. Coki codex. & j conference manuel varie out mecum vectavi, & cogicabam alidavago .

> · Inde vagam net tela modis nek cafebus isdem Confocere manune, &c.

& hunc illis fenfum dabam. vagam Cyzicenorum manum (name prima congeries iam fluxerat) telis Argonautarum diuerfis medis & calibus confectam, (vt dinerfor vulnere Ouid. v. Mer. 141.) & interfectos sparfim iacuisfe, non cateruarim, sed ve quemque fors ferret. Vaga manus, vt vagus bofis Lucan. v11. 523. & 558. de qua voce, quam amat Statius, vid. Barth. ad vIII. Theb. 480. sed cum animus non acquiesceret, decurri olim ad Cl. Bentleium, quo neminem felicius hoc tempore Chironia vicera tractare noueram, isque, vt mihi videtur, egregie haec sanauir, torum itaque locum ita constituendum mihi scribebat,

Talis in arma ruit, nec vina dapesque remotaes

Statque loco torus : infomnes mansere ministri.

Inde vagi, nec bella modis, net cosibus isdem

Conferuere manu. & longe incuere peremti.

Geny fue & Medon, ille e lesto furgens, hie peruigilium celebraus, eadem porta, & eodem tempore

Loce granem nodis pinguique bitumine quassans

125 Lampada, turbata Phlegyas decurrit ab arce: Ille leues de more manus, aciernque Pelasgum Per noctem remeasse ratus; pulsunque requirens

Saepe fibi vano Thamyrum clamore petebat

Arduus,

&ionem sequamur, & neuter aut ab Homerico Hectore, qui lampaoccidit quemquam, aut occidi- da quaffans nauibus Graecordm tur; quod plane contra eleventer intulit ignem. vid. Quid. x111. Poeticam est. Medon, cum menfarteliquisset, insomnes ministri, primo ob Domini peruigilium, & postea frustre eius redirum exspe-Cantes, manserunt in toro. Inde vagi, non ministri, illi enim non exictant, sed Cenysus & Medon, diuerlas vias, postquam exiezant ez porta, ad hostes capeffunt, & bella (leui mutatione & follemni variatione pro tela reponendum) conferuere manu (quae lecutio proba, vt supra vers. 30. neque impia bella conserat,) sed non iisdem modisnec cafibus (hoc est forte hic hasta, alter gladio pugnabat, alter per os, alter per ilia vulnus accepit, quae funt Beirbrur & variationis Poeticae) & longe iacuere peremti, qui vna aduerfus hostes exierant. vir laude literaria illustris, quae vtroque pollice probo, nisi quod vnicus scrupulus de insomnibus ministris remaneat; quorum cur mentionem hoc mode iniiciat, nisi ne sacra turbata viderentur, nondum concipio. vltimum verfum aemulatus Gunth, Ligur, 11. 304. multi iacuere peremti. Burm. Cogitaram: fat vacuus (n. ab amore) torus: in foco mansere &c. vagi vero funt Genysus & Medon. aur forlan verlus elt spurius. H.

v. 124. Pinguique bitumine quaffans Lampada | Muserius notat, quosdam hoc de ludis Cerealibus. aut Prometheis fumtum velle, ipse

Met. 91. Silius xIV. 422.

Inde acros alacer, pastosque bitumine torquet

Amentante noto Poenorum aplastribus ignes.

Lampads vero pro face dixit, ve & Statius VIII: Theb. 466.

Ibas fumiferam quatiens Onchefius Idas

Lampada per medios. vbi vide Barthium Virgilii fimilia loca afferentem. Burm.

v. 125. Decurrit ab prbe] Eth omnes vulgati ita legant, melioc tamen est lectio libri manuscriptis decurrit ab arce: ac Virgilius Aeneid. lib. II. 4I. Laocoon ardens Summa decurrit ab arce. CARR. Decurres ab wrbe Coki liber.

v. 126. Ille leues de more manus] Leues possumus intelligere celeres ve fubito latrones incurrere felent. fic mox leuis Ichnon verf. 167. vid. lib. 1. 389. vel etiam non multum timendos, viles, & quos saepe & facile olim reputerant. vt apud Propert. I. Iv. lenes figuras Pafferatius interpretatur & illuftrat. Pius intelligit, qui leui caufsa incursiones faciebant. Burm.

v. 126. De morel Et hic vitio librarii Lugd. & Argentor. legitur, de mure : CARR. Receperunt vitiosam lectionem Colineus & Gryph. BURMANN.

v. 128. Thamyrum Malo, Thamyram, vel Thamyrim. quae noArduus, & late fumanti nube corruscus;
130 Quantus vbi inmenso prospexit ab aethere Typhon.

Igne simul ventisque rubens; quem suppiter alto Crine tenet: trepidant diro sub lumine puppes. Tollitur hinc, totusque ruit Tirynthius arcu, *Pectore certa regens aduersa spicula stamma,

135

mina unt Graeca. HEINS. Themirim Coki codex.

v. 130. Prospexis] Quid fi, per-

v. 130. Typben] Praecipua nawigantium pestis, non antennas mode, verum ipsa natigia contorta frangens. Plin. lib. II. cap. xiviii. Apuleius de Munde: Si sgnisum non fueris fulmen, Typben vocasur. Had. lunius proverb. Typben. inquit, est nimbus e nubibus erumpens, nautis admodum formidolosus; quem hic designat Valerius. Seneca S. Natur. Quaest. cap. xii. & xiii. infra lib. vi. vs. 196. Weitz.

v. 131. Quem lupiter alte Crine senes Alto Crine Bulacus. sed nil necesse. adeantur, quae notamus ad Nasonem Epicedio Drus. vs. 3. HEINSIUS.

v. 132. Sub lumine] Limine Co-ki liber.

v.133. Tollieur binc] Phlegyas ex vna parte, ex alia mouetur Hercules in duellum. funt, qui fcribunt, rollieur binc, id est, dirigitur Hercules contra hunc Phlegyam. fed prifca reclamant exemplaria. Prus. Hic vitium est admissum a librariis, & puto Pium voluisse, rollieur bue, ab aliis lecum suisse, vr & Heinsius corrigebat.

v. 133. Tollitur bint totusque ruit Tirynthius arcu, Pettoro cer-

ta regens adverfa spicula flamma]
Putabam, totusque ruis Tirymbius
birto Pellore, vel acri Pellore. ve
insta, band acres whra Tirymbius
areus Exerces. sed cum pellus mox
sequatur, 7è Pellore bic minus
ferri posse censeo. Forte,

Tollisur buc, nosusque rais Ti-

Flectiere, cersa regens adversas

Per pices accensa globes.
quamquam nec vò accensa satisfacic. sorte, densas, ruis arcum settere, vi ruis animare raxos Metere, vi ruis animare raxos Metere, vi ruis animare raxos Metere se superio Raprus Proserpinae vers 387. vbi pluribus hunc loquendi modum asseruimus. Heins. Tollium ex more Poetae nostri notac celeritatem & impetum, vi lib. viii. 54. furens rapido per deuia passe Tollium. vbi vide. vii. 157. tenues sublimis in auras Tollium. viii. 328.

Tollisur, asque intra Minyas Argoaque vela

Stirus abit.

Se tollere etiam dixit vi. 610. bue, pro in hunc, capiendum. torusque ruis, non mutandum. est enim omnibus vicibus. vt vii. 600. totusque incumbis lason, ruit arcu. vt vi. 111. ruit agmine nigro La-tratuque cobors. & h. l. 275. praecipisi plangore ruis. sed vox pessors, que sequenti versu iteratus,

135 Per piceos accensa globos: & pechas harundo Per medium contenta fugit. ruit ille comandi Ore facem supra, maiorque adparuit ignis. Ambrofium Peleus, ingentem Ancaeus Ethelum Sternit: & clatae propius faccedere dextrae

140 Telecoonta finit; duplicataque ora fecuri

Disiecit

corrupta est. pettors erat in Coki lis. vide ad 11. 104. HARL. Ethelibro, forte, denera certa regens aduersae spicula flammae, Per piseos accensa globos, id eft, manu segens tela ope lampadis aduerfae, quam gerebat Phlegyas; quae sela cum ipsam lampada transirent, inde ignem conceperunt, & accensa per piceos globos flammae, pestus transfoderunt Phlegyae, vnde duplex vulnus, a ferinfligebatur. ro & ab igne, BURM. Suspicatus eram, flettere certa sciens, nisi audacior videarur correctio. HARL.

v. 136. Per medium contenta fugis] rapida, citifima. Rutilius lib. 1. Volnitur ipse tibi, qui consines omnia Phoebus, id est, contento cursu emetitur, vt Barthio placet. Lucretius lib. 11. Et quascunque magis consenso conciliatu. vbi Gifanius: contenfus, valge fere contentus, rapidissimus. Vide Nonium, Bul. Vid. Barth. xxv. Adu. 15. & notas ad Ouid. 11. Art. 191. & xil. Met. 369. fic, contenta vela, infra iv. 747. fugis etiam de telo celerrimo saepe Statius, vt 1x. Theb. 731. 770. & alibi. Burm.

v. 137. Ore facem supra] Ort fupra faciem noster codex, vitiose.

V. 138. Ancaeus Ethelum] achehim ex. Bon. sed supraser. achelon: al. Echelum: parum refert. Etbelum tamen scripti & Carriovis & Heinsii. ingens est terribilum recte Carrionis MS. Mitum enim nomen ab Etheleo Huuio, Troadis olim termino, de quo Plinius lib. v. cap. xxxn. Male alii, Achelum. aut Echelum. Voss. Aucheus Echelum Coki liber.

v. 140. Deiellaque ora securi Disiecit] Id est, demissa, emendati codices cura recenti habent, declinaque. Pius. Deielaque ex. Bon. atque equidem lectionem delettaque praeserrem reliquis. HARL. Ne eadem vox repeteretur, aut sensus parum constaret, fuere, qui legerent, diffecuit, aut desecuir. Quibus non repugnarem, nisi in vet. cod. effet. delicasaque ora securi Disiecis: cum tamen delicatus a delicio, aut potius contra (auctore Sexto Pompeio Festo) dicatur, nihil ausim affenerare. CARRION. Sabellicus. defecuit. malim, diffecuit, a diffico voce prisca. de qua in Orthographia maiore Manutius: & in Caelianam Ciceronis D. Lambinus. Schott. Non inelegans viderur haec lectio; deletta fecuri disiecit ora. Ita autem scripsimus duce editione Gryphii & Cl. Gronouio, quem vide Obseruat, lib. 1. cap. x111. Carrion ex MS. edidèrat,

delicataque ora fecuri Distecit cervice tenus. Ineptissime. Pro quo tamen fortalse reponi debet,

Deduga-

Disiecit ceruice tenus. fimul aspera victor Cingula sublustri vibrantia detrahit vinbra. Has, precor, exuuias & prima cadauera, Nestor, Lin-

Dedutiaque era fecuri, &c.

Quae eiusdem Gronouii coniectura est. Vose. Delicasagae era fecuri scripti oranes nostri cum codice Carrionis. mendose haud dugenda? de mendo consentit Vosfus Grammaticae Artis libro 11. capite x1x. Gronouius, deductaque Obsessationum lib.1. c. x18. & diffecuit. ego addella maluerim. nec obstat praecedens syllaba brevie: plura enim si attendis, eiuscemodi exempla occursune apud Valerium. Naso fastorum primo,

Condidaque addutta collum percussa fecuri Victima purpureo sanguine tiugit humum. Et ibidem .

--- adduttaque clava trinodis Ter quater aduerfs fedit in ore viri. polis &, diplicataque era securi, vt deplieses securis lit, quam ancipiem alii appellant, hoc est, bipennent. quomodo apud Nasonem I. Am. El. IX. duplicata nimbis Fibraine. vel duplicato fine repeeiro idu secucis, vt libro v1. 379. fesarim congeminat. Alardus, de-Disiecis minime lestague fecuri. mutendum in Discussiv aut Diffecris, quod viris doctificais videbetur, atque inter hos Sabellica. Nase libco xu. Metam.

Non somen arbor inters cetidis; nom Cransoris alsi Abfildis injulo pellusque bamerumque finifirum. Hune procul os faedo disiofina valoure Peleus Vidis.

& libro III. de Pentheo: Trunca Sed oftendens disiellis corpore membys. Noster infra. v. 162. vbi perperam Sabellicus, deiicis. HEINA În Aldi editione legitur, desettaque lora securi Disiecit. addussa seuris hic locum non haber, eum iam elata esset dextra: nec duplicata fecuris placet, quocumque sensu explices, an, directaque ora fecuri Disiecit, vt lib. 1. 569. dirigere facem? sed latet altius vicus, in delicata, quod est in codice Carrionis, & nostro eriam & Coki deprehendi. De verbo disiicere vid. ad Ouid. x 11. Met. 252. BURMANN.

v. 141. Aspera Cingula Aspera hic cingula sunt signata, siue incisa. Inde dicta, quod omnis percussio aurum, argentum se aes excussio aurum, argentum se aes excussio versum Sat. 111.96. Quid asper Veile nummus babet. vbi non yulgaria promit. Zinzell.

v. 143. Has prator examins & opima cadanera nastro. Linquise aix forre] Sic quoque en. Bon. HARL. Aegid, Maferius & Bapt. Pius leguat, [& Bul. probat,] :limquite sir ferso, quad est lauti sacrificie genus: indecens caim effor, inquit, Pius, si cadem dictio repeteretur. Deinde vocabulum soime, cum ferse congruit: affert loca ex Lucilio, Festo, Catone & Plauto, quae adducere longum elet: in quorum duobus pullerioribus lectionem vulgatam emendat, in Catone, pro cultro facito structu & ferrum: sultro faci-20 Arnem & fertum. In Plauti Amphitrione, pro-quin factoopus **Z** 3

Linquite, ait: ferro potius mihi dextera, ferro

est, legit, quin serso opus est, vide cap. 147. post. annotation. Editio Engentini & Lugd. linquiee ais fereero: caetera omnia tam vulgata, quam, calamo exarata, linquire ais ferro, nec mini ea sepetitio inornata videtur, imo sponte accessita ad maiorem vim. vet. cod.

Mas precor exunias o prima cadauera nostro

Linquite, ait, ferro. Indicet acquus lector. CARRION. Idem in altera recensione probat fectionem sui cod. HARL. Aldina editio, cadauera Nestor Linquite ait feretro. Nestor & ipse inter Argonautas, vid. lib. 1. 300. & haec ad focios verba ipfius personae valde conueniunt. Ait, ne praedae magis incumbite ad primum conflictum, quam pugnae. MS. Carrionis habet o prima. Primi vocabulum non disconuenit. malle possis, & prima cad. aliae editiones omnes, ferro. Geminatio ista eiusdem vocabuli nullius hic est pretii, etst Carrioni valde adblandiatur. Zenz. Has precor expuias & opima cadavera nostro Linquies ois feresro, esse veram huius loci scripturam, iam ad Velleium lib. 11. 82. indicanimus. Verba enim hacc funt Ancaei, qui Telecoonta & Ethelum prostrauerat. Per exuuias igitue eingula intellige, de quibus ante hunc verfum dixit:

Cingula sublustri vibranti a detrabis umbra.

Feresrum autem, vt ibidem monuimus, ponitur hic pro infrumento, in quo pompa triumphalis portabatur. Quod ferculum dixit Obsequens & Macrobius Sat. I. hinc, fercula pemparum, apud

Ambrosium de Officiis lib. I. cap. xvIII. a feretri autem hac significatione dictus Iupiter Feretrius. Carrion Valerii. hunc locum ex MS. suo ita restituere conabatur a

Has, precor, exuuias & prima cadauera nostro

Linquite ait ferro.

Alii pro ferro rescribune, fertos quo genus cibi denotatue, vt ex Festo constat. Sod hao merae augae & inoptiae sunt. Nolo igiavar iis immorari. Vosstus. Varie tentarunt hunc locum homines eruditi. To & abest a primo Vaticano, etiam a Carrionis libeo, in quo & primo pro fersoro privererea ferro scripti omnes, pro nostro codex Aldinus, Nestor. vnde concinne & seliciter Gronquius Obseru. lib. xv. cap. xii.

Has, precor, exunias & primacadanera, Neftor, Linquise, ais: ferro posius mibi dextera, ferro

Naues opus. quem illic vide. Hetnstue. Scaliger quoque ad Propert. 2v. Bleg. II. citat, opima cadauera nostro Linquite ait feretre, recte opima retinens: quod & in Coki codice erat, fed qua ratione prima cadauera dici possint, cum iam plurimi ante occist memorentur, non video. nisi primum sie a Telecoonte occifi viri. in voce spima certé respicit auctor ad opima spolia. an Neffer sit recipiendus nescio. Pius videtur haec verba Hercali tribuere, cui tribuit Tè admonuit. nec extra veri speciem, cum eius sobori conueniat mana prensum Amastrum obtruncare, ille enim sem gerebat arcu, ideo alios tiortatur, vt fetro, enlibus & fecuribus nauent ipfi operam, quia iam 145 Nauet opus: prenfumque manu detruncat Ama-

Dinersasque simul socios inuadere turmas
Admonuit. pergunt rupta testudine sosi;
Qua tenebrae campique ferunt. grauis inuenit
Ochum

Phleias.

iam tam propinquis hostibus, inutilis eius accus, ideoque manu veitur, & postea vs. 160. claus. Suspicor aliquid latere de Hyla, cui relinquenda cadauera vult spolianda, dum ipsi Heroes pugnent. forte,

Es opima cadauera nostro Linquite, ais, puero.

Tie puerum vocat lib. 1. 109. infr. v. 187.552.555.& alibi, levis aberratio a puero in ferro. Bu R M. Opima omnino retinendum esse puto: de quo voc. egregie disputat Perizon. in Animaduerf. historicis cap. v11. p. 256, fqq. ed. Altenb. & ob illud forfan quidam male correxit postea fereiro, mihi vero placet emendatio Aldina Neftor, atque cum vire docto in Obif, mi-Icell. ad h. I. p. 166. credo, Valetium Flaccum imitatum esse Homer. 11. 2. 66. fqq. vbi quoque Nestor Graecos inducitur exhortans, ve tempus non perderent mortuos spoliando, sed, quotquet possent, occiderent. HARL.

v. 145. Gnauer opus] Elegans verbum est, Gnauer, vt hic. Onomass. Nano, weere, vt hic. Onomass. Nano, weere, valerio applicatori prisco: Navas, hamedourem; quod cum Valerio applicati. Barth. lib. xxxII. eap. 111. WEITE. Vid. Heinf. ad Onid. xII. Met. 600. Burn. Carrion multis probare studes lectionem cod. Sui gnauer. HARL.

v. 146. Simul focios] Sic vet. cod. vulgati libri, simul potius, vbi heptimimerim, vt faepe ante, causatur Maserius inepte. CARRION. Socios praestat, nam praecessit modo porius, pro admonuit Pius legisse videtur, admopis, quod reddit, adnixus est, & parauit : & pergunt male de Cyzicenis explicat; illi enim iam ante vagi & confulis ordinibus pugnabant, sed Minyae egresti navi denso pugnabant ordine & testudine. vid. supr. vers. 86. & seqq. hac ism rupts testudine, vt in hostes diversos, id est, sparfos imuant, monet Hercules, quia vis prima fluxerat. Socios etiam. cod. posius ex. Bonon. HARL.

v. 148. Granis innenis Ochum Phlias] Scribendum, irruit Ochum, vti iam monui, & pluribus exemplis confirmaui, id verbum cum quarto etiam cafu frequenter coniungi, curis fecundis ad Claudianum Consulatu Manlii Theodori. vf. 194. noster libro v1. [254. &c ag7.] Sic & alibi non semet Frontin. Strateg. libro 1. cap. v. Qui deinde cum proximos irruerens gras. Hazns. Quis dubitet, irruere aliquem sedte dici, sed conrra codices & mentem Poetae verbum hoc, quod aperto Marti, & bello, quod luce geritur, convenit, obtrudere inconcinnum. Res hic noche & in tenebris per turnultum geritur, ita vt casu magis, Z 4 quam Phleias, & trepislo Pollux inpingitur Hebro.

Dux campi Martisque potens, vt caeca profundo Currit hiems, Zelyn & Broten Abarinque relinquit

Semine-

quam consilio inter se hostes committerentur. ideoque reste inuenis Phleias hostem Ochum, id est, casu in eum insertur. sic Stat. x1. 512.

Cuspis in obliquis muenis vulnera costis.

Id est, casu delata in costas. lib.

Nec frustrata manus, mortemque inneneras basta.

& its egregie respondebit hoc verbum sequenti, impingirar, defunta locutione a nasii, quae per renebras & tempestatem in brevia & scopulos impingitur. Pari modo Pollux errens per caligimem, in Hebrum incidit. its shepe & hac voce vritus Starius. Vist. 111. Theb. 676. vist. 18. & ibi Barth. vist. 34. & x. 760. Flor. 111. 12. Egestas Casistnom patriae impegit. Heinsii correctioni, ne quid dissimulem, fauet noster codex, in quo, graviter viis Ochum. Bur M.

v. 149. Philas] Hunc diximus Bacchi filium. falfus est codex Despaterii, hunc citantis locum, vbi legitur, Phaeas, posset tamen negi, Phlaeas, s. Apoll. codex pateretur, vt diximus lib. I. 412. sed & liber Bononiae impressus illud ostendit. MASER. Pro Philas Scribendum, Phleias. Vt fit trisylabon. sic Plias & Pleias. Garrionis codex, Pelias, & ex nothris nomnalli. Heins. Posse exists Coki liber.

v. 150. Taboque labantia terga]
Labantia, pro lubrica, forte tathen, natantia, vel fluentia, natantia
in scriptia nonnullis, labentia. Lege, tabo liquentia. HEIN'S. LaYantia posset sumi pro diffluentia, vt Pius interpretatur, vt
Virg. 111. Georg. 557. turpi dilapsa cadanera tabo. vid. ad Quindin. Ded. vt. 3. & ad Onid. xv.
Met. 667. Burm.

v. 151. Dum campi] Miror, quis haec interpretari possit, quae Maserius tacitus transit, ni vet. cod. nobis subsidio effet, legens, dun compi, vbi iam nihil difficultatia restat : lasonem enim intelligi certum eft. CARR. Aldina editio, cen campi Martisque potens. rece puto, Dun, non enim haec de Hercule capienda, qui non armatus basta, sed arcu & claua, vt vidimus. lason vero cornum siue hastam gerebat. & ipfe saepe apud nostrum principem, regem & ducem notat, cum opponitur reliquis Argonautis. vid. inf. 604. & alibi passim. compi & Martis porens est, qui, fusis in sugam hostibus, victor iam est. Burm.

v. 152. Zelon, Brosen] Zelon & Broten ex. Bon. Zelyn & Braten cod. Carrion. & Maserius, qui Braten dedit. HARL. Zelyn & Broten Abarimque relinquie recte habent quaedam editiones. Nam Zelen, vt edidit Carriou, metrum ominio respuit. Pro Broten vero Brossen teponit Maserius. Aix enim Zelya & Bronten ab Apollonio

Semineres; Glaucum lequitat; Chargemone ruentem.

Occupat, & jugulo vulnus molitur aperto. 155 Ille manu contra telum tenet, vitima faufira Verba ciens; fixamque videt decrefcere cornum. Hine Halyn, hinc rigido transcurrens demetic

> Prothin, & infignem cithara cantuque fluenti Dorcea; qui dulci festis adfissere mensis

160

lonio inter Cynicenes recenferi. le. Idem Georg. lib. 21. & bone De Edy verum eft: at non Brosssem, Red Megnbronesse nominat ille, its enim canit:

Hid Meyafekrene Zoliden 3. 940-CIESY "ARXI (De Hydede 30 Zeker fider.

Nec sane nomina Cyzicenorum, quos ille enumerat, cum Valerianis congruunt. Nec mirum. cum tam Valerius, quam Apollonius nomina ista finzerit. Vnde ad ciratum Apollonii verfum ita scribit Scholizstes: πεπλακε το вобрата тайта "Апожбиев», обх дув Ιςορίας Υλαβεν. Temerarium ergo in his nimitum coniecturis indulgere. Vossius. Forte, Zeem. HEINS. Zelon, & Abaringue Cod. Coki.

v. 155. Ille wome] Munes malim, non thim credibile eft, illum iniecifie manum telo lafonis. fic apud Ouid. xxs. Metam, 386.

Oppositi deserane passiurae vulnere fronti.

sliud est apud Maronen, Ille meun mori*t*us selan srabis. Hanno. Vide ad Ouid. 21. Att. 284.

v. 196. Corner Halton, Visgilias lib. 1x. verf. 699. vales icahe sertines in other ex comes halfbelle Germus, Bul.

v. 157. Hinc Alyn Sed Halyn ex. Bon. & cod. Carrion. eft h. L. viri nomen proprium. ad voc. demests Corrius in margine lautlavit Stanlei, ad Aeschyli Suppl. **v. 646. Harl.** •

v. 157. Rigido wife Que fenfu hoc epitheron capiendum, docet Servius ad illa Virgil. x. Aren. 246. rigida Dryspen Jerie eminus befte, id elt, senens sene, non vibrans & iaciens, ira rigidae cohomoner & alia, de quibus ad Ouid. III. Fast. 529. pro sranscurrent tret in noftre codice desurrent BURMANN.

V. 152. Protinus infiguent Vet. cod. Protin & infignem, atque its a Poeta scriptum fuisse praestare aufim. CARRIOW. its quoque habet cod. nofter collatus. prosinus ex. Bonon. HARL, Huing loci restitutio Carrienis codici debetur. Protinus ante legebatur. Prothis quoque Naloni a me reftirutus lib. 111. Metam. 615. vbi plura, Heins.

v. 158. Cantuque fluenti] Vide Drakenb. ad Sil. x1. 416. BURM. post Dures cud. pre Darces, H.

ZS T. 160. 160 Pectine Bistoniae magnum post ausus alumnum.
Nec pharetram, aut acres vitra Tirynthius arcus
Exercet; socia sed disicit agmina claua.
Ac veluti magna inuenum cum densa securi
Silua labat; cuneisque gemit graue robur adactis;
165 Iamque abies piceaeque ruunt: sic dura sub ictu
Ossa

v. 160. Pettine] v. Perizon. ad Aelian. v. H. 111. 32. HARL.

v. 162. Exerces Eleganter dichum, de re, qua multum veimur, ita ve laffetur quafi, fic Propert. III. II. 34. Exerces seneras in fua dona manus. Ouica. xII. Mes 334. Nec prius abflicimus ferrum exerces cruore. Lucan. III. 692.

Incertasque manus istu languente per undas

Exercet.

sic exercere genas Stat. v. Silu. vlt. 25. Vulcamem Sil. I. 363. & similia. in Codice Coki erat, nes acres. Burm.

v. 169. Disiicis agmina claua] Sic ex. Bon. at disiecit, viciose, codex. Difficit, dezausic Carrion ex suo codice & Gifanius inde in Conlect. ad Lucres. v. Vitalia. Male Sabellicus deficis. Sic diffieit & disiicit variant in codd. Statii Theb. v. 590. ad quem locum vide egregiam disputat. in Obst. Miscell. Belg. vol. 1. pag. 181. HARL, Socia sed dissicit agmina claua elle veriffimant lectionem ex MS. Carrionis & loci sensu apparet, Alii male disiicit, aut dif-Vide quae de hoc verbe fidit. eleganter observauit Claudius

Offam molares dissicerens viuidi. ita enim in eodem illo MS. exaratum est, non diffecarent. Voss. Difficit ex suo codice Carrion. qued in neftris quoque inueni. sed frustra. Solebant veteres librarii, quoties duplex iota eccurreret, vnum ponere, fed elatius aliis literis: sic Grals pro Graiis, Inleit & Innleit pro Iniicit. Dislcit & Difslcit pro Disiieit, atque eiusmodi pallim etiam in antiquis marmotibus occurrunt, de quibus plura ad Maronem Tumus dicturi. HEINE. Disiicie reftum eft, vr fupra verf. 141. vode saepius Critici difficit, quod & noster codex agnoscit, formaverunt. vid. Barth. ad Stat. I. Theh.590. & x 11. Adu.12. Lamb. ad Cicer. pro Caelio. 16. Colu. ad Apulei. pag. 108, huic vero leco vi difficere minime conumit. non enim claus diffecamus agmina, sed disiicimus & diffipamus: fociam vero claum vecat, quam semper secum ferebat, & curus ope tot caedes ediderat, Buan.

MS. Carrionis & loci fensu apparet, Alii male disiicit, aut diffidit. Vide quae de hoc verbo eleganter obseruauit Claudius Puteanus apud Geuartium in Ele-liis lib. 11. 4. vbi inter caetera bis Prudentio hoc verbi restituit. Verissme. Nam & ego ita in optimo MS, inueni. Quibus tertium tempo MS, in

Osla virum malacque fonant, sparfusque cerebro Alber ager. leuis ante pedes subsederat Ichnon; Occupat os barbamque viri, clauamque fuperne Intonat: Occumbens, i nunc, ait, Herculis armis;

170

& infr. IV. 208. BURM.

v. 166. Spersusque cerebro Albet ager] Veroque mode solent veteres haec effecte, sparso cerebre agen, vel sparsus cerebra ager. Terent. Adel. 117. 2. vt cerebro dissereat viem. Donat. cerebrum & via dispergi potest, ideo videtur ambiguum. ve apud Virgil, ensemque cruore spumantem sparsosque. gliter enim dicitur spargite humum foliis. aliser, sparserat & latices fimulatos funtis Auerni. Horat. 17. Od. 14.

Primos extremos metendo Spargit bumum.

Onid. 11. Art. 135.

Compus oras (campunique facit) quem caede Dolonis Sparfimus.

Contra Virgil. v. Aeneid. 712.

Sanguine cernis adduc & sparft infe&a cerebro.

Idem Terent. Adel. v. 2. An tibi iam manis cerebrum dispergam. Vid. & infr. v. 219. albet dictum imitatione Virgilii lib. x11. 36. vbi vide Cerdam & hic Weitzium. fic & Ouid. 111. Fast. 708. 1. Fast. 558 & Claud. 111. de Rapt. 342. Burmann.

v. 167. Substederas labora] letmen ergo hic Cyzicenus fuerit, non Asgonzuez, filius Apollinis, quod & Carrion ad versum ab hoc ochavum notat infin. At quie credat Poetam tancopere in pominibus in voluife confunderen mala cum nunc Ur. ex. Bonon. HARL.

v. 166. Offa virum malaeque] Aldo hic legere, Ichnon. Zinz. vid. Heinfied Onid. 1v. Mot. 518. & Volkus subscribit. HARL. Vir eruditus nescio quis in ora codicis Veneti, Agmon. Regius codex, Ichino. Aldinus, Ichnon, bene. vtramque foripturam ex fuis etiam libris Baptista Pius profert. Idmon ferri hoc loco non potest, cum is paulio post sequatur. Heins. proleuis est in cod. iouis quod non. spernendum est. HARL.

> v. 167. Subsederat] Aptum insidis verbum, vid. ad Petron. cap. Xt. Burm.

V. 168. Clausque superne Cinvom MSS. Carr. ters. & quarts Vatic. alii claus. HARL.

v. 169. Occumbens, i, nunc? Vulgata lectio corruptissima est, occumbens & nunc. haec vero ver. cod, elegantissima & ironiae plena. Talis est illusio Pyrrhi Prismum occidentis, 11. Aeneid. [545. fqq.] Et Ascanii lib. ix. Aeneid. 1. nunc, & verbis virtutem illude fuperbit : fi vero istud donum est, plane Cyclopium (vt est in prouerbio) dicendum est. CAR-RION. Sic Carrion ex fuo codi-Nostri omnes cum vulgation occumbens & nunc. Puto,

> - occumbens for nunc, ait, Herculis armis

Donum ingens:

vel, fers nunc. pro mirabile denum mox Bulacus, memorabile. HRINE. Accumbens & nune Coki liber. Burm. Occumbes: 😝

170 Douem ingens, semperque tuis mirabile fatis. Horruitille cadens: nomenque agnouit amicum Primus, & ignarie dirum (celus attulit vanbris. Nectibi, Thessalicos tunc profuit, Grayte, reges Hospitiis, aut mente moras fouisse benigna;

175 Et laribus facraffe diem : procul aduenit Idmon, Oblatumque ferit, galeam cristasque rubentes,

Heu

v. 170. Semperque tuis memorabile fatis] Ita scripsit Poeta, non mirabile. Virgil, x. [829.]

Hes samen infelix miseram solabere martem.

Aeneae magni dextra cadis. Attius apud Macrobium libro VI. capite 1.

Nan tropacum ferre me a farti vire pulchrum eft.

Sin autem & vincar, vinci a tali nullam oft probram. Bul. Verum quidem eft, mirmit & menerabile facpe a libearite effe commutata, (vide ad Ouid. Iv. Met. 746. & VI. 12. & alibi) fed vulgata hic non mouenda. wirebile enim hic notat, vix posteri credent, ma fuifie hace fata, & dignum te fuisse, qui ab Hercule occidereris. Liu. I. 14. Fagee quoque, quae fimulanda erat, esdem equefiris pagna cauffam minus mirabilem dedit; id est, quae sacile croderetur. Bunn.

v. 172. Ignaris derum scelus assulis] Francius volebat, intulis. fed infert feelus, qui committit. edfort qui muntiat. sensus ergo est, schnonem ab hospite Hercule, quem agnouit moriens, occifum, aliis ante se occisis, cum venifiet ad inferos, nuntialle fe, cum Argoneutis pugnaffe. Bunn.

v. 175. Es laribus secresse dicus Proxime praecedentem. forte, fo-

hospitii sidem immit. menui al Nafonem Fast. v. vers. 682. i. iv.

Inde oanen innameri reges por literis eram,

Hofpitii quis unda fides. Silius libro x v11. 682.

Innemer is dextracque dans iunstique per ares

Foederis, & mensas sefles atque bospita iura,

Fasque fidemque final prano natatus amort

Ruperat, atque tores regui mercede pararas.

poffis etiam, fancisse fidem, vel fanciffe, peo fanciniffe. Heins. Nibil muse, intelligit diem, qua hanc scelestam & infantam nothem pracceffe, vid. finem libri 1% BURM.

v. 175. Proced adminis Ideas] Heinfine meluerat, advotet, vilit. v. 342. fed advenis etiam lib. Vi-645. & alibi. Buns.

v. 175. *Idmon*] De l'dmone istelligendum est, qui cum Argonautis profectus est. Apollinis nempe filio, non de co, que Hercules trucidanit. male Argentor. habet, advenis linen GARR. Ita & Pii, & Colin. & Gryph-Edit. Burm. Hidnen, vei lupes v. 167. ez. Ben. HARL.

v. 176. Oblesampur firit fo-Than | Vetus coder, Comment ciefe, led puto, facraffe fiden. firit ; gelen erifleque miense Hen tua dona! gerena quem te, quelemque vi-

Attonitus, Crenaee, parens! en frigidus orbes Furpureos iam fomnus ohit: iam candor, & anni 180 Deficient; vitaque fugit decus omne foluta. Defere nunc nemus, & Nympharum durus amo-

re nunc nemus, & Nympharum durus amores.

At diversa Sagen turbantem fallere neruo
Tum primum puer ausus Hylas: spes maxima
bellis

Pulcher

Hen tris dous gerens. CARR. Illud tris nusquam reperio, sed tibi est in vulgatis. tus edidit Heinsus ex Aldina & Carrionis vitima. BURM. ben tus dons iam ex. Bomon. HARL.

v. 178. Attenitus ternice] Ita Lugd. Bafil. & Bonon. [in meo exemplo Fou. eli crenace. HARL.] Parif. vero & manuferiptus, actonicus Crenace, fi posterius recipias, & Ornytum & Crenacum ab Idmone caesos intelligemus, fin prius, omnia de folo Ornyto accipienda. CARRION. Crenace Maferius iure praesette malit alteri. HARL.

v.178. En frigidus orbes Purpurest iam fomnus obis] Mora frigidu in oculis natat. Somnus pro morte, quod notificuum, Lege Cafpar. Barthium ad vf. 213. habent omnes lebello Gildon. Claudian. & Alardum ad fib. Iv. Noftri, vf. 41. preffi; nec quisque faci docuit Barthius ad Stat. 1. Theb. 53. apud Claudianum etaitm sii. de Rapt. Prof. 87. pro Non oculorum infecerat ignes. te-fit Parrhafto, quidam codicis habent, order. Outd. 12. Mot. 752.

Vertit ad banc torni Des bellics luminis orbes. Burm.

v. 181. Defere nunc] Forte, Dei feris ben. in quarto Vaticano, Define. de quo loquendi modo copiose a nobis adum curis secundis ad Nasonem, sub finem libri secundi Artis Amatoriae. Heins. Heinfius, deferis ben! sed quid tunc 7) durus faciat, non capio. est enim amara irrisio. quam rede Maserius videtur perspexisse. Tu qui antea fretus candore tuo & pulchritudine Nymphas spernere solebas, & durus eas fugiebas, & ideo nemore religo ad bella te contulisti, desere nunc nemus &c. id est, morte, non voluntate, vt antea. amorem erat in [Bonon.] Maserii, Iuntae, & Aldi. Burn.

v.182. At diverfus agens] Sie habent omnes libri praelo impretti; nec quisquam vitium fubesse fe fensit: adeo vt non defuerint, qui scriberent Turbansem viri nomen esse proprium. Vet. cod. adinersa Sagen: quae lectio de vera de aperta est: Sagen enim, vt & Hagen; inter Cyzicenos nominat. Garrion.

Pulcher Hylas, fi fata figant, fi prospera Inno;

185 Prostrauitque virum celeri per pectora telo.

Accessere (nefas) tenebris fallacibus acti

Tyndaridae in sese: Castor prius ibat in iclus Nescius; ast illos nona lux, subitusque diremit Frontis apex. tum Castor Ityn; qua caerulus

190 Baltens, & gemini committunt ora dracones;
Frater Hagen, Thapfumque, securigerumque
Nealcen

Transigit, & Canthi pallentem vulnere Cydrum.
Torle-

v. 184. Profera Hoc epitheton an Iumoni conueniat dubito. & non perius si accusatiuus plutalis, si fata & luno sinant tibi prospera euenire, Aspera luno rectius congruerer, si metrum pateretur. BURM.

v. 189. Ityn] Ibin Cod. Coki.

v. 190. Committunt ord Dracones] Sic ex. Bonon. fed ore Zinzerling probate videtur, quod, nos, ait, absolute non minus quam lugyyrixne vti hoc verbo: tutius tamen legi ora, cum Malerio arbitror. HARL. Absit vt hanc lectionem committunt ore culpem. Vereor tamen, ne ea a correctoribus potius sit, quam a Valerio. fane, committunt ora Dracones agnofcunt codices aliqui olim impressi. Nec male, cum id quoque habitum sit elegantiae genus, ve pro verbis habentibus patiendi figuram agentia ponerent. Exempla aliqua apponam, quae viris Doctis omissa video. Flaccus noster lib. sequenti, vers. 4.

Vs nous nunc tacito fub pettore gaudia tollunt.
& lib. codem, v. 677.

Coeperas insendens abdactis mon-

Perre ratem.

Qui loci ambo in recentioribus codicibus corrupte leguntur. Lucretius lib, vr.

In manibus vero nerui trabere 8
sremere artus.

Ita legit MS, noster. Male viri doti restituunt, srabier nerni. Maximianus Eleg. II.

Et sam procclarum quam male mutas opus.

Sic ex MS. reflitus. Pessime enim editum, quod male mutas opus. Pomponius Mela lib. tr. cap. vi. Apris deinde angustissimum pelagus. vbi terras, aux fest perperam adiicit Pintianus. Vossius.

v. 191. Frater Hages] In codice nostro ez vno duo versus erant facti,

Nec non & Gramio, idnigeriesque Neake

Fraser Agen, Esapumque neru sapsumque securi. quae monstruosa sunt. Bunu.

v. 192. Canthi Valuere] Non quod receperat Canthus, fed intulerat. Sic Virgilius patrium fumit casum, Peliae & mheere serdes Tosserat hic totis connisus viribus hastam
Venatori Erymo: breuis hanc sed fata serentem
195 Prodidit, & piceo comitem miserata resulsit
Luna polo: cessere iubae; raptunque per auras
Vulnus; & extrema sonuit cita casside cuspis.
Nisaeum Telamon, & Ophelten vana sonantem,

des Vlyff. scilicet recepto ab Vlyffe. ve nume a Cantho Argonaum.
veroque versu siquidem geniziuum
ponimus teste Gellio, dicente
meeus Pampeli MASER. Vid. supr.
E1. 179. BURM.

v. 192. Vulnere Cydrum] Lugd. & Aigent. vulnere Cydrum, prius malo. CARN.

v. 193. Hie] Pollux, Prus.4

v. 193. Connixus viribus] Sic ex. Bonon. Carrion in fuo cod. & Florent. conifus reperit. in priore ed. propter raritatem an latinum effet, dubitauit: in posteriore tamen, quod apud Virgil. & Prudentium, ter, faltem in MSS. inuenisse se putauit, de integritate voc. non amplius dubitans, id recepit. connixus ex. Bon. adde, quae ad Cellarii Orthograph. latin. p. 298. fub v. nifus fcripfi. HARE. Connixus codex noster & editì plurimi. vid. Gifan. Ind. Lucret. in Nisus. & supr. 11. 264. BURM.

v. 194. Venatori Erymo] Nescio, an hac in patte vet. cod. sit cortuptus, cum in co legatur, venator-Hierimo. Librarii, vt opinor, ineptia. CARE.

v. 194. Breuis] Brevis Luna, id arbitror, ln eft, quae exiguo spatio inter nubila lucebat, ita breve lilium Horat. 1. Od. 36. & similia. Burm. v. 198. V. 198.

prodere potestate egi ad Cornel. Nepot. xviii. 10. 2. & xix. 2. 3. HARL.

v. 196. Ceffere inbae] Maserius explicat, quasi viso ad Lunae sulgorem hostili telo caput submiserit, & iuba & cauda renidente e galea volanti telo sublata, nihil cassa prácter sonitum senseries cuius explicationis observior senses, explicationis observior senses, quasi telum non in corpus, fed in iubam galeae sueris illatum, quae cessit retro percussa a telo, nec tamen vulnus corpori, quod nullum post iubam etat, inferio pottit. vt contra mox per clypes cessessis, ex corio sasti, opus, quod

non repellebat telum, fed tran-

firum dabat, telum in stomachum

tell transcuntis tetigit motam (fe

penetrauit.

Vltima autem para

legatur cisa cufpide caffs) cassidem ex percussione iubae. Bun m. v. 197. Cita casside cuspis I Ita Carrion ex suo codice dedit, ac repetiti Gssan. in Conlect. ad Lucrat. sub. v. Vitalia, & Heinsius probauit, aut putauit legendum esse, extrema sonat incira cuspida, cassi, quam tamen Heinsanam correctionem haud necessaram essentiaror. In ex. Bon. & edd. ance Carrionem fuit, cità cuspide cas-

v. 198. Vana fonantem] Virgil. x11.528.

— Atauos & auorum antiqua fongntem

Per clipei cedentis opus, partemque trilicem, 200 Qua flomachi fecreta, ferit; laetusque profatur: Di, precor, hunc regem, aut aeque delegerit alta Fors mihi gente fatum; magnusque & flebilis

> Conciderit. super addit Aren, fratremque Melanthum,

Phoceaque Oleniden; Lelegum qui pulsus ab oris, 205 Regis amicitiam, & famuli propioris honores (Qua patiens non arte?) tulit. nox alta cadentum Ingentes donec fonitus, augetque ruinas.

٧ť

vhi vide Cerdam, & supra lib. I. 262. Burm.

. w 199. Chypel opus] Notat magnicudinent area elaborati clypei. vid. Serv. ad Virg. v. Aeneid. 119. Se open fenri Seat. VII. Theb, 639. BURMANN,

. v. 199. Per clipoi cedeutis apus partenque trilicem} Artenque pri. Vaticanus, tres alii, arcemque. Vir ecudicus in ora Venetae editionis, fortemque. Laricem triliom habes apud Maronem. verius alt, eneremque trilicem. fic & fuper ad II. 199. loricam refer. Statius Theb. v. Omnibus scratoe geopuguane postera oraces, de clipeo Lucanus lib. 1. [v. 241. vbl w. Micyllum.]

– nuda iam crate flucasco Innadunt clipes.

Slius lib. v. 522.

Qccupat euentum telo tentare priorem,

Cen medio leuiter clipeo fletit acris' in ora

Cuspis, & oppositas vetita est transmittere crates.

HEINS. Naster vitiose, sonantis opus. Burm. Heinsii emendationem crarem probat Gesnes. in thef.

L. L. Sub v. srilin quod vide. adde Heyne adVirg. Aen. 111. 467. H.

VA SOI. Di, precor] Sic habet vet. ced. non die & lie in omnibus Virgilianis libris effe adaotsvit Pierius: vt & Grai, non Grail. CARRION.

v. 201. Di, precer, hunt regen] Obscuriora hace sensus mihi glogiabundi Telamonis esse videtur, ytinam Dei mihi delegerint hunc regem feriendum, vel fortuna alium seque nobilem, & alta gente fatum; ve optet eum quemocciderat, elle iplum regem Cyzicia vel certe ei proximum. Buku.

v. 204. Phoreaque] Vetus cod. Phoceaque : vtrum vtri praeserri debeat, difficile est in huiusmodi nominibus, ve dixi, iudicare, Phoces quendam nominat Nininita ex Lucani tertio, [Phars. 697.]

Reimius Phocens onimam seruara Sub vudis.

Quisquis is tandem fuerit, Oleni certe filius fuit, forte eius, cuius supra mentio. CARRION.

v. 206. *Non arte*] Editio Pii vitiofe, alea. nam in notis aree agnofeit. Burm.

v. 207. Ingentes donec] Dones fere omnes editiones, [etiam ex. Bon.

Vt magis Inarime, magis vt mugitor anhelat Vesuius

Bonon.] Et posses to sugetque and gone repetitum subintelligere; yt vers. 233. MS. Carr. ingentes donat fonitus. displicet auribus & oculis meis 70 donat. Malebatque amicus noster polite docus, ingentesque tonat sonitus &c. Ego haereo, an praeferre debeam Aldinam scripturam, ingentes duplieat fonitus. Certe quiuis Arenitus nocis conticinio maior, quam interdiu. Estque hanc in rem & Papinii locus, sed corrupte ha-Genus lectus. lib. it. Theb. 713. de Tydeo,

Corpora sunc asque arma fimul cumulasa supersians Incipio, oransi von & inga longa resultans.

MSS, non & juga longa resultant. ZINZERL. equidem nil muto, & ita explico, quali feripliffet poota, donec Sonitus auget augetque ruines. Pari modo illa Horatii II. 19.28. pacis era: mediusque belli h. e. medius, mediusque, & v. 32. ore pedes terigisque crura, h. e. tetigit tetigitque, Gesner, quem ad illa Horatii loca conferes, bene explicuit. Pari modo vers.233. explicandum esse, iam vidit Zinzerling, adde infra ad libr. vii. 156. notata. HARL. Aldina editio habet, daplicat. Quae lectio optima, fi libros veteres habeat auctores, & non ex Pii Bononienfis prodierie officina. Nox enim duplicat fonitus, quod vel voces, quas Echo reddit, testantur. Sane Merlennus affirmat echum, quae est in valle Montmerentia nocu quaruordecim syllabas reddere, cum interdiu non plures quam septem audiantur. Attamen cum pro vulgata lectione stent libri Veteres, retinendam confemus.

Denne nempe hic ponitut pro dat, fic quoque Petronius:

Coutemni turpe est, legem donare superbum.

Non audiendi funt, qui hunc lotum immutare conantur. Voss. Donat Carrion ex suo codice, cum in caeteris scriptis editisque, donec legatur. donat etiam iam ante Bapt. Pius. Aldus, duplicae sonitus. Gronouius Observat, lib. I. cap. xv. denser. vere, vt opinor. Liuius lib. 1x. cap. xxiv. Nox omnia ex incerto maiora tervitis facit. de verbo densere siphanius in indice Lucretiano. nos ad Nasonem & Maronem plura. Horatius Ode xxviii. libri primi,

Mixta senum ac iuuenum densentur funera.

quae illic vera est scriptura. noster lib. v11. 629.

— sic vndique densent Terrigenae iam signa duces.

quomedo illic scribendum, poslet & legi, ingentes refonas soni-tus, vel reboat. Heins. Nihil horum placet. fi denfet cum Gronouio recipiatur, litera e toties iterata duabus in vocibus, & ipse sonus tuv ingentes denset auribus officit. donae non puto eo sensu posse capi, quo Vossius volebat. quare abstineamus potius, donec certior medicina appareat. nam fi vnicuique interpretum pro verbo vitiofo aliud licet ex fententia supponere, nusquam haerebimus, & ita non antiquorum poetarum, sed correctorum carmina & ingenia mirabimur. sic alius posset hic legere, ingentes cumulat, vel glomerae sonicus, bono satis sensu: fed non exhiberet, vt puto, manum Valerii. Burm.

A a v. 209.

Vesuius, attonitas acer cum suscitat vrbes:

210

v. 209. Vesuius aetonitas] Sabellicus alibi scriptum reperit, Vesuius: est autem Vesuius siue Veseuus, mons prope Neapolim in Campania, qui iam, Summa dicitur, is aliquando conflagrauit, vt Plinius in Epistolis & Suetonius narrant: Eusebius, Vesuius imperante Tite tantum esse incendii emist, vt vicinas regiones & cum bomigibus urbes exureret, hinc Papinius:

Non adeo Vesuinus apex, aut flammes diri

Montis byems, trepidas exbausit ciuibus vrbes.

Addit Dion Cocceius in Tito; cum Vesuuius incendium proferret, homines inusitatae magnitudinis, & quantae olim gigantes fuisse scribuntur, interdiu & nodu vrbes pererrare, ac in sublimi concurrere videbantur, & vulgo credebantur gigantes insurrexisse, quod apparerent corum effigies in fumo; vide Solinum & Melam: faepius autem montem illum confiagraffe teftes funt Vitruuius, Ammianus Marcellinus, & Cathodorus. vet. cod. Vefulus attonitas, est is mons Liguriae iuxta Alpes în cuius imis radicibus Padus nascitur, hoc vero nomen propius accedit ad id, quod Sabellicus reperit, Vefubus: cum autem incendium praecipuum Veseui fuerit Tito regnante, vt scribit Eusebius, & opus istud patri Vespafiano consecratum sit, mirum est, Valerium eius incendii meminisse, nisi Titus quemadmodum cum patre praesectus Praetorii, & Tri bun. potest. particeps fuit, ita etiam cum eodem regnauerit, aut

fuum inscripserit, aut ad diuersa incendia referamus. CARR. Veta cod. Vesulus, quod propius ad Sabellici accedit scripturam. Conlector Lucretianus Vesulus legit, & Vesulus Latine non dici existimat, non recte. Statius enim lib. Iv. Siluar. ad Marcellum ita protulit:

Fractas vbi Vefuius egerit iras. Quo tamen in loco Vefuius, tam centra veteres, quam contra melioris notae vulgatos libros, idem ille reponit. Sic & Martialis lib-11. Epigt.

Hic est pampineis viridis modo Vesuius uvis.

Sic ibi vet. cod. pro eo, quod vulgati habent, Vesbius. Dicebatur itaque, Vefeuns, Vefunius & Vesnius. nam Vefunia, quod nomen Romanum effe afferere conatur, nusquam inuenio: niti quis illud Papinii obiiciat:

Non adeo Vesuninus apex, aut flammea diri
Montis biems, trepidas exbauste ciuibus vrbes.

quod potius fit a Vesuius quam a Vesuus. Iam vero, quod ad versus illos Lucretii corruptissimos (qui tamen ab exemplari Moguntia ad me misso absunt) attinet; ita legendos existimauerim:

Is lacus est Cumas apud, & Vefuni prope montem.

febius, & opus istud patri Vespafiano consecratum sit, mirum est,
Valerium eius incendii meministe,
nist Titus quemadmodum cum
patre praescelus Praetorii, & Tri
bun, potest, particeps suit, ita
etiam cum eodem regnauerit, aut
Vespasiano mortuo Poeta opus

Idque ex alterius coniectura: cui
tamen prima in Vesuis syllaba,
negotium frustra facessit, Quin
enim ea in Vesuis breuis sit, dubium non est, vel ex illo Statiano statim adducto: eius ergo catius patrius est Vesuii, per cratius patrius est Vesuii, Atque ita locum
illum

210 Sic pugnae crudescit opus, neque enim ignez cedunt

> Astra loco; lentis haeret nox conscia bigis. Perge, age, Tartareae mecum fimul omnia noctis.

> Musa, sequi: trepidam Phaethon adslauit ab alto Tisipho-

illum constitui posse existimo. IDEM. Vide cumdem Carrionem infr. ad lib. 1v. 507. in meo codice erat, Venunius: Vesuus luntae Edit. Vesbius Pii, [Bon.] Ald. Argent. Colin. & Gryph. Burm.

v. 210. Pugnae crudescit] Sic vetus codex. [vti etiam ex. Bonon.] alii crebrefcit. CARR.

v. 210. Ignea cedunt Astra loco] Cedere loco esse locutionem e re militari sumptam, docet Seruius ad Virg. vir. 333. vt & moueri loco infr. VII. 175. iam vero Poetae in describendo ortu diei, variare has locutiones folent, quibus Sol vincere, fugare, pellere &c. aftra, & illa victa cedere loco dicuntur. Ouid. I. Am. x111. 27.

Optani quoties, ne nox tibi cedere vellet.

MOTA TROS.

vbi vide quae notauimus, & in Fastis pastun Onidius simili modo loquitur. Lucan, vii. 54. Vicerat aftra inbar. Ouid. Iv. Met. 487. Solque locum fugit. VII. 835. Po-Bera deputerant Aurorae lumina nottem. & infinita talia. hoc autem miraculum, lunam & astra diutius stetisse solito, nec ad occasum properasse, ex miraculo solis stantis, losuae in gratiam, forte originem traxisse potuit. Bur-MANN. De bigis nocis v. Broukhus. ad Tibul. 11. 1. 87. De voc. constius iam supra egimus. HARL.

v. 212. Simul omnia nostis Mufa fequi] Aperte emendandum estomina: quam labem miror non eluisse Carrionem. Bul. In scriptis codicibus, quotquot confului, femel. & placet. nifi manis. scelera omnia, vel molimina. sed vid. fup. 11. 582. Heins. Vid. ad Quincil. Decl. v1. 2. & infr. v11. 127. sequi hic positum pro exsequi, narrare. Stat. 1. Theb. 9. penitusque sequar. in meo codice erat, ausa sequi. prima nempe litera, vt saepe, in initio versus mutata. Burm.

v. 213. Trepidam Phaeson adflauit] Si quem nugas legere delettet, adeat hoc loco commentarios Maserii. sensus autem Valerii est: Tisiphonem saeuientem a fole exurgente ex alto afflatam Net fugerent vuleus fidera at trepidam elle factam : Imitatus autem Valerius illud Maronis. [Aen. v. 739. adde Virg. Georg. 1. 250. HARL.]

Et me saeuus equis oriens afflavit anbelis. Voss.

Nescio an ita ineptiat Maserius: certe cum explicet; panidam, quod Auroram sensires iam iam orisuramo cui cedendum effet vel ab inuitas. Furiis enim, illucescente die, ad inseros refugiendum esse, Poetae tradunt. vide mox vers. 252. & Barth. ad Stat. xr. Theb. 120. Phaethon vero an hic pro ipso Soie, an pro Aurorae equo sit capiendus, multis disputat ctiam Aaa Maferius.

Tisiphonen; grauiorque locos iam luce propinqua

215 Vmbra premit; non signa virum, non sunera cernunt:

> Et rabie magis ora calent. vos prodite, Diuae, Eumenidum noctisque globos; vatique patescat

Maserius, quae ibi legi possunt; Lucan. v. 190. non plane absurda. Burm.

v. 214. Graniorque locos iam luce propinqua Vmbra premit] Graviorque oculos scribendum monui iam ad Ouid. I. Art. Am. 395. HEINS. Contra scriptos & editos omnes non aufim quid nouare: nam cur non tenebrae ipsa loca premere dici possint? vt lib. IV. 681. umbra premit ratem. & lib. 1.617. piceo premit nox omnia coelo. & fopor premit tellurem no-Se lib. 111. 417. & quae plura talia passim occurrunt. BURM. Funera h. e. occisos. Sic Propert. 1. 17. 8. meum funus [me mortuum] arena teget. HARL.

v. 216. Et rabie magis ora calent] Magis ira calet, fi quid video. Statius Theb. V1. 230.

nondum ira calet, nec Sanguine ferrum

Irrubuit .

vel, Et rabie maiore calent, sic maiore metu inf. v. 576. Heins. Nihil cauffae video, cur haec displicuerint Heinsto, cum infinita Poetarum loca fint, quae iram & rabiem ex oris rubore & ardore colligi doceant. noster inf. 590. Sic furiis accensa gerens Tirynthius ora.

Dido effera apud Virgil. 1v. Aeneid. 643.

Sanguineam voluens aciem, maculisque srymenses Interfusa genas.

Spumea tunc primum rabies vefana per ora

Effluit.

& vers. 214. Stat numquam facies, rubor igneus inficis ora. Stat. 111. Theb. 77.

iam mouerat iras Ren ferus, & tristes ignescunt fanguine vultus.

hinc & iras rubentes dixit Stat. vir. 48. Saepe oculis etiam flammas & ruborem dant. Virg. v11. 448. eum flammea torquens Lumina. nofter IV. 235. Sanguineosque rotat furiis ardentibus orbes. Quid.viii. Met. 466. Saepe fuum feruens oculis dubat ira ruborem. Arfisse oculos furentibus militibus dicit Florus I. 16. & ardorem oris Vellei. 11.35. vide elegantem irae, vultu se prodentis, descriptionem apud Virg. XII. 101. & Senec. 111. de Ira. 4. sic Oppian. 111. Cyneg. Ardentes 221. THETE DOLVIXON. oculos alia de caussa videbimus lib. vr. 658. Burm.

v. 216. Vos prodite] Pro prodite codex noster. pro prob! & mox, nollisque globus. vt cum fequentibus iungatur. deinde labensumque acti M.p. l. manes. BuRM.

v. 217. Vatique] Mihi: male notatum habet codex Bonon, natique. MAS. Patescant Oxoniensis, idem mox cum duobus Varicanis, trepidi agri, non tepidi. trepidi, trementes, egi de ca vo-

Digitized by Google

Armorum fragor, & trepidi fingultibus agri Labentum, atque acti Minyis per litora manes.

220 Cyzicus hic aciem vanis discursibus inplet, Fata trahens; iam pulsa sibi cessisse Pelasgum Agmina, iam passim vacuos disiecta per agros Credit ouans, tales aditus, ea gaudia fingit Ira deum. fundo veluti cum Coeus in imo,

225

ce fusius ad Nasonem. Herns. Sed tepidi recenti sanguine, quem moribundi singultantes eiecerant. Burm. tepidi Bon. proboque. H.

v. 220. Vanis] Codex noster, mauis. Burm.

. v. 221. Fata trabens] Producens adhuc vitam, mox periturus. vid. supr. 1. 764. praeterea, fibi accessis noster codex. an, abceffife? cui tunc mox abitus congruerent. Burm.

v. 223. Tales aditus, ea gaudia fingit Ira Deum] Tales aditus no-Qurnos Pelasgorum. Aldi editio dum cum antiquissimis exempla-Vnde legendum legit, abitus. arbitror, tales obitus. Quae Veriffima, ve mibi quidem videtur, conjectura, sic, lib. vi. [184. & 415.] Vossius. An Ira Dese? et Cybelen innuat. sic paullo post, v. 235. fq. Pro aditus in scriptis erumpendo carcerem inferorum in latere. forte, babieus. HEINS. Saepe quidem aditus & babitus confusi, vt apud Stat. 11. Silu. I. 36. sed quid si aditus hic pro initiis belli, quae fugatis iam Pe-Achil. 374.

Quae folitus laudum tibi femina pandere Chiron, Virentisque aditus. Ouid. Rem. Am. 120.

Difficiles aditus impetus omnis ·babes .

Lucan. vIII. 74.

Habes aditus mansurae in secula famae.

& ita alii. & ita capi polle iam video illa Petronii cap. CII. non imprudens confilium, si aditum baberet. id eft, fi institui posiet. quae si non placeant, legatur cum Aldo, tales abitus, hostium scilicet, vel cum Vossio, tales obitus, inepte autem in Colinei & Gryphii editionibus legitur, adytus. sed hoc Argentoratensi debent. Bu R M.

v. 224. Coeus in imo] Scribenribus, cum Coeus in imo Vincla Ionis. sensus est; Cyzicus vano conatu expugnare nititur Argonautas, non fecus ac si Coeus, vinclis adamantinis compeditus, niteretur vincula confringere, & oft, auditus, videtur aliud quid coelum ascendere, & inde louem deturbare. Coeus Coeli ac Terrae filius, Gigantum maximus. Maro IV. Aen. 179. Pius. Coens quoque cod. verissime. v. Hesiod. Theogen. 133. 134. & Coens prolasgis, vt rebatur, fausta erant: bat cum Sabellico, Parrhasio, vt ita apud Statium d. l. & II. Alardoque Bulaeus. Carrion vero immerito defendit lectionem vet. Parr. ed. ceffit . quae etiam eft in ex. Bonon. HARL. Alardus hic impudentistime compilatit Parrhaf. ad Claud. 111. de Rapt. 247. commencarium, & versum illum, . Te duce vel Iouis arma conam, &c. Quidio Aa 3

374

Vincla Iouis fractoque trahens adamante catenas, Saturnum Tityonque vocat; spemque aetheris amens

> Concipit: ast illum fluuiis & nocte remensa Eumenidum canis, & sparsae iuba repulit hydrae.

> Saeuit acerba fremens; tardumque a moenibus agmen

230 Increpitat: Numquamne dolor virtute fubibit
Nil

Ovidio tribuit, quia notante Broukhusio ad Prop. 111, v11, 17, vitio memoriae Parrhasus id Ouidio dederat in mea tamon editione Parrhasiani commentarii Basil. 1539. Propertio recte adscribitur. BURMANN.

v. 225. Vincla Iouis] Sabellicus applaudit fibi, quod pro vinda, vinclo restituerit, Janus vero Parrhasius gloriatur, quod pro unda, vincla excudendum curarit, adeo vterque tam exiguam loci vnius emendati laudem studiose captat, nihil autem ab his ver. cod. meus discrepat, CARRION. Eadem varietas in vincla & unda est in eadem fere re apud Claud. 111. Conf. Hon. 160. vbi Heinfius videndus, conferendus etiam cum Valerii hoc loco Statius lib. v111. Theb. 40. & fegg. Burm. vincla codex. bene. vnda ex. Bon. H.

v. 226. Saturnum Tityumque
vocas [Tityonque Regius; & sane
Graeca fere semper enuntiatione
in optimis veterum Poetarum
membranis ea vox occurris. Hains,

v. 227. Aft illum] Ita vet. cod. cum omnibus vulgatis praeter vtrumque Parif. qui habet, aft illum: male. de Goeo enim loquitur. CARR. Illam etiam Pii, Maferii & luntina. BURM. Pro fir-

viis coniecturam quidam scripsie ad marginem ex. Bonon, quo vtor, furiis, quae mihi non placet. H.

v. 228. Eumenidum canis] Canis furia ipsa, inquit Maserius. Quo quid ineptius? Tantundem hoca ac fi quis dixerit, furiarum furia. Tu Cerberum omnino intellige. Voss. Securus est Maserius Seruium ad Virgil. vr. Aeneid. 257. vifaeque canes viulare per umbras, vbi pluca etiam Taubmannus, de canibus Stygiis, quas tamen diuerías a Cerbero esse puto; & licet hic fingulari numero ponatur canis, per enallagen tamen numeri de pluribus, vel certe vna ex Stygiis & Furialibus canibus capio, duas adstantes tribus Furiis exhibet elegantistimus. Philippi Iunioris nummus ab Antiochiensibus cusus, quem exhibet & illustrat Amplitumus Seguinus in Selectis Numism. p. 180. Cerberum hic iam Pius intellexit. & Weitzius pluribus illustravit. BURN.

v. 230. Dolor virtute subibit. Forte, virtusque deinde votis sacrit priscae editiones. aliter scripti. HEINS. Pius intelligit, virtute simulante, incutiente. sed duvior haec ellipsis. locus corruptus. Mesa vero sacra non moveti

Nil ausas fine rege manus? at barbara buxus Si vocet, & motis vlulantia Dindyma facris; Tunc ensis placeatque furor: modo tela sacerdos Porrigat, & iusia sanguis exuberet vlna.

235

veri debent. ita infra 540. Thiafos & facra mouentem. lib. v. 399. Sacraque terrificae supplex monet irrita nosti. & ita alii passim Poetae. mouere enim est incipere, vt saepissime apud Ouidium, & alios. sed proprie mouere & commonere de facris, quando diebus follemnibus templa aperiebantur instaurandi facrificii cauffa. Seru. ad Virg. IV. Aen. 301. vide Guther. de iure Pontif. IV. I. Barth. ad Stat. III. 451. & Graeu. Praefat. ad Tom. v. Thefaur. Antiq. Roman. Bur-MANN. Forlan virtute eft per Graecismum deeri pro, le keeri, vt virtutem oftendant, & fenfus, mumquamne manus, (h. e. milites aut ciues,) quae fine rege nihil audent, dolor, ob ciues interfectos, subibit, vt fortiter pugnent & adoriantur, aut forfan pro dolor scribendum est labor, quae quidem vocc. saepe confunduatur. S. numquamne ciues fine rege fortiter adgressuri & pugnaturi funt? HARL.

v.231. Barbara buxus] Phrygia. vid. lib. 11. 111. conferri hace possent & Penthei verbis apud Ouid. 111. Metam. 531. & feqq.

v. 232. Motis viulantis] Ita vetus & Parif. reliqui omnes, votis viulantis. de facris magnae matris Deum loquitur. Similis plane locus est apud Virgil, lib. 1x, Aeneid. Carrinon. motis quoque ex. Bonon. Vossius veto votis immerito praetulit. HARL. Confer Statii lib. x11. vets. 224. & seqq. Burm.

v. 233. Placeatque] vide ad vers. 207. h. libri. HARL.

v. 234. Iusta sanguis exuberat vrna] Propter caesuram syllabas correpta extenditur, inquit Georg. Fabricius de genete Sapphico ad Senecam. At lan. Gruterus ad Medeam Senecae. vers. 775. Esiam vitima in sanguis produsta, ve monuit me Melissus. Cui succinit Hieronymus Auantius Veronensus de generibus carminum in Tragoediis Senecae: In Medea, inquit, legitur v. 775.

Vectoris istic persidi sanguis inest. Vbi dico spondeum essa in quinta sede, non trochaeum: vs apud Tibullum canentem:

Quicquid agit, sanguis est tamen ille mens.

Lucanus:

Dum sanguis inerat, dum vis materna-

Quin Semel Maro,

Vna cademque via fanguis animusque sequuntur:

Semel Valerius Flaceus, bis Lucretius, & bis Silius producis vitimum in fanguis: & legitur de Lucretia in antique epigrammate: Sanguis ante virum, Spiritus ante Deum, Bul. vid. Grot. ad Luc. II. 338. Broukh. ad Tibul. I. vii. 72. & nos ad Ouid. xii. Met. 127. BURMANN.

v.234. Es infla fanguis enuberes vina] Sic ex. Bon. fed bene cod. collat. infla. HARL. Senfum non video: vera, nifi admodum fallar, lectio est. — Et infla fanguis exuberes vina. Et ita Aa 4

235 Talibus insultans iamdudum numine dinae Deficit: infracti languescunt frigore cursus: Corda pauent; audit fremitus irasque leonum, Cornuaque; & motas videt inter nubila turres. Tunc grauis, & certo tendens stridore per vinbras.

240

video hunc locum afferti ab it- erat, nist indite & insa. Statius Justrissimo Heroe Hugone Grotio Achil. 17. 184. in notis ad Lucanum. Vosstus. Insta vina opinor, vt vinam pro brachio aut cubito ponat. Prudent. hymno Laurentii ,

Est cuius arens demeera.

Neruos in vlnam contrabat. insta exuberat unda Giphan, ind. Lucret. p. 422. supra habuimus . 111. veri. 20. brachia quippe fauciasse tam Cybeles, quam Bellomae Sacerdotes in comperto esta qui Bellonarii in vetustis gloths dicuntur, Bellonarii, & Seapogéperos. quomodo & Scholiastes lu-Venalis ad Satyram v1. vs. 105. vbi & de fectis lacertis habes. Lampridius in Commodo, Bellenae servientes vere exsecare brachium praecepie. ab hac brachiorum sectione Galli sanguinei Lucano & Claudiano dicti .

- -- fanguineis vlulantia Dindyma Gallis.

apud Tertullianum: Marco Aurelio apud Sirmium Reipublicoe exemplo Archigallus ille sanctissimus sanguinem inpurum, lacertos queque castrando, libabat pro salute Imperatoris, possis etiam, iussa ira; iussa abArchigallo. sic lib.vii. 636.

Qualis vbi astonisos moestaePbrygas annua Matris Ira, vel exfectos luceras Bellona comatos.

Tacitus Annal, x11. C. 1v. fed nibil arduum videbatur in animo principis, sui non iudicium, non odina

Vt leo, materno cum raptus ab ubere mores

Accepit , pectique inbas bominemque vereri

Edidicit, unllasque rapi nisi inffus in iras.

fic lege ex scripto; non, nullasque ruis. Senec. Herc. Octae: v. 243. Authins Thyrsum quatere conce-

psum ferens.

Maenas Lyaeum. irs pro furore Silius lib. I. vill. 100. Audi Senecam huius loci interpretem Ep. 107. Nec aliter concitantur Phrygii tibicinis sono seniuiri, & ex imperio furentes, adficiuntur illi, & sunt quales inbenrur. vide illic & Luciani locum apud Liplium, Hains, adde loca classica Lucret. 11, 631. Herod. 1. 10. 11. infra v.1. 635. fq. v111. 239. HARL.

v. 234. Exuberet] Ita vet. cod. [& ex. Bon.] alia quaedam exemplaria, exsuperes, non permittente antepenultima syllaba. CARR.

v. 235. Numine] Nomine Coki Cod. BURM.

v. 237. Corda pavent] Panens puto, vt fit Graecismus. HEINS.

v. 238. Motas videt inter nubila turres) v. locum clatticum apud Lucret. 11. v. 598. fqq. & quae ibi ad v. 589. sqq. scripti in Anthol. lat. poet. HARL.

v. 239. Per umbras] Ita Cattionis vtraque editio, ante quem per

OM PT 458

Pectore rumpit iter. quam nunc incognita vellet
Lustra sibi, nullisque datos venatibus annos?
Talia magnanimi dinerso turbine fundunt
Tela viri; sonituque pedum, suspectaque motu
245 Explorant: prensant socios, vocemque reposcunt.
Quod si tanta sues seros durasset in ortus;

Exflin-

embram legebatur; vt & in codice nostro & Goki; vt puto restius. ita apud Virgilium & Ouidium saepe variant codices, BURM.

v. 240. Acsonii venit hasta] Apollonius quoque Argon. 1. [v. 1030. sqq. 1054. sqq.] Cyzicum ab lasone occisum afferit. neque (inquit) Cyzicus ad nuptiales totos reuersurus est. De eo Mela lib. I. cap. XIX. Trans amnem fedet in ceruice paene infulae Cyzicum, nomen Cyzicus indidit; quem aMinyis imprudentibus cum Colchos peterent fusum acie caesumque accepimus. Eadem fere habet Eustathius. Diuersum tamen hic & Rhodius ordinem servant: hie enim postremo Cyzicum interemeum, ille in principio tumultus dicit. CARR. Pius iam hunc Apollonii locum notavit, & addidit, Orphea tradere interfectum ab Hercule, & iratam quoque Cybelen fuisse morte sibi amati Cyzici, contra ac noster. B.

v. 241. Rumpis iter] Virgil. x. 421.

Da nunc, Tybri pater, ferro, quod missile libro, Forennam asque viam duri per pessus Haless.

vbi vide Cerdam, rampis vero est fecit, vide ad lib. I. 4. BURM.

v. 242. Nellosque datos venatibus annes] Sunt qui feribunt, dari, propter homoioteleuten inde-

cens. dari interpretantes pro dasos fuisse. reclamantibus tamen
priscis exemplatibus. Psus. Nullisque scribendum. aque ita Aldinus codex. nullosque dari, legi
a nonnullis Pius monet. Hessas
Idem Pius annos repositi, cum
notet, armos lectum antea suisse,
Burm. Nullosque--armos ex. Bonon, annos codex. Harl.

v. 243. Dinerso eurbine] Peflore Codex Coki.

v. 244. Sonisusque pedum suspectaque motu Explorant Sonisusque Carrionis liber. & recte: nammotus proprie manuum. Heins. Ego puto Heinsum voluise sonituque, sed hoc in Carrionis editionibus non inuenio, qui in vitima babet sonitus, sed non monuit, vnde? Burm. sonitusque ex. Bonon. Harl.

v. 244. Motu explorant] Ex Ouidio, qui x. Met. 455.

Nutricisque manum laeua teuets.
altera motu

Caecum iter explores. Burm.
v. 246. Quod si Tisanis seras
duraffer in artus l. In codicibus
Fabricii Varani, Camertis Episcopis, viri Graece Latineque dostis
simi, & Pomponii Laeti emendationibus mira ac multiplex lestio
est, modo scriptum est, Quod si
santa beu vis: modo, quod si
dextra louis seros. hoc est, nis
dextra louis, hoc est, clementia
Aa s. louis

Exstinctum genus, & solas per moenia matres Vidis-

Iouis Lucetii & Diespitris, diem adduxisset, maximam omnium cladem accepissent. adiuuat carmen sequens; tum pater &c. in priscis exemplaribus scriptum est, santa louis, quod manifestarium mendum est. nobis non displicet sic emendare, quod si Titanis feros duraffet in ertus. hoc est, nisi adfulliffet aurora, qua cunctis irradiatis ac illustratis paruit error, & caedibus finis est factus, concinit Apollonio tradenti in aurora ab ambobus errorem cognitum. Titanida vocat Auroram filiam Solis, vnius ex Titanibus. vnde aftra Titania Maro dixit lib. VI. vel Tizonida scribo, sic vocabit Auroram vxorem Titoni. vt superius. Titoni croccum linvnde Maro. quens aurora cubile. Pivs. Quod si tanta Iouis seros duraffet in orgus Carrionis liber & nostri omnes. Sabellicus, Quod fi Titanis. Aldus, tanta folis. scribe indubitata coniectura.

Quod si santa lues seros durafset in ortus.

habes eam vocem etiam infr. vf. 373. IV. 426. 432. libro vi. de clade fimiliter,

— pauer occupat ingens Excussis in terga viris, diramque retorques

In focios non fponse luem.

Siccine nos, inquit, Boierum in
bella ruentes
Sportagio com carea lace pul-

Specialis, cum tanta lues vulgusque tremendum Ingrueres. HEINS.

Similis aberratio librariorum, vbi Iouem & luem confuderunt, est apud Ouid. 2111. Met. 707. Bur-MANN. In vocabulo sansa maxi-

mam esse lectionis varietatem vidimus ex Pii aliorumque notis: vnde vero intelligimus, in illo mendum latere. in voc. vero levis maior est constantia librorum, praeterquam quod Ald. editio haber, quod si tanta solis lues, quam lectionem probat Zinzerling, vocabulis tantum lues folis transpofitis. Carrion, quod libri vulgati & calamo exarati, vt scribit, fummo consensu habent santa lovis, aliquid mutare non audet, fed vitii aliquid latere, aut vetfum quemdam deesse putat. Maserius & Bulaeus probant Sabellici emendarionem, quam Pius iam habuit, quod fi Titanis feros &c. & Maserius intelligit Lanam, quie Titanis dicitur, interpretans, fi luna in ortum víque ferum diet illuxifiet, durior fuiffet congresfus, maior de Cyzicenis clades facta, qui tamen citius cogniti breuissimae noctis & tenebrarum ociuscule pulsarum beneficio sa-Aldina lectio milui falli funt. hi correction effe videtur, eam tamen a Gebhardo in MS. ita. nersa lues folis, repertam effe fcribit Vossius, qui corrigit qued fi tanta luis (antique pro bees) feres. Heinsianam correctionem contractam. At codex noster collatus habet lectionem fingularem, quae mihi quidem inprimis adridet, qued fi CURA louis feres &c. collatis verfibus fupra 19 & 20, & mox verf. 249. cura louis esse potest idem ac lupiter, & est poetica periphrafis nubium denfarum aerisque crassi & tenebricos. H.

v. 247. Extinction genus] Simili fere modo Stat. 1. Th. 38. dixita egeffus alternis morsibus urbes.

V. 249-

Vidisset, stratamque dies in litore gentem. Tum pater omnipotens tempus, iam rege per remto,

250 Flectore fata ratus, milerasque abrumpere pugnas;

Supremam celerauit opem: nutuque sereno Intonuit: quem nocte satse, quem turbidus

Armipotens, tunc porta trucis coit infera belli, Continuo dant terga metu, versique per agros

255

v. 249. Rege perento] Ita fcribo: non autem perempso. CARR. adde Cellarii Orthogr. lat. & quae addidi pag. 61. sq. HARL.

v. 250. Miferas pugnas] Seras volebat Heinfius protractas in luceem, vel post tantas clades, nimium protractas. fed praecessit, feros orsus, nec semper sas, miser in seras mutare. Burm.

v. 251. Celebrabai] Scribe, celebrabai. Plus. Cod. vet. celebravit. vetust. Paris. celebrabas: vulgati, celeranis, quod placet. CarRion. Celerabas Pii, [Bonon.]
Maserii, & Aldi. Arg. Gryph. &
Colin. celebrabas Iunta, celebranis
codex noster. eadem varieras in
hoc verbo & celebraro ins. 1v. 80.
Bubm. Sereno insonais, hec prodigium fuir. v. Iul. Obsequent. de
prodigiis cap. 55. p. 37. Kappii.
& cap. 122. Virg. l. Georg. vers.
487. ibique de la Cerda. supra
ad 1. v. 339. HARL.

v. 252. Note fatae } Virgilius Hb. vi. Aeneid, notem matrem Eumenidum appellat:

Aeneas maeri Enmenidum magnaeque forori.

Et

Hunc mibi da proprium, virgo fasa nacte, laborem. vet. cod. notte fasus. Sed probior videtur vulgaris feriptura. CARR. Notte fasue, Eumenides, alias noetigenae. Hesiod. Theog. Bul.

v. 253. Tunc porte trucis cois infera belli] Quidam legebant, porta effera, per offeram portam. Pius templum intelligebat, cuius portae belli tempore patent, pace clausae sunt. quia bellum sic ineludi videtur, & vinciri portarum obicibus, ego rimatus exemplaria prisca nihil interpolandum cenfeo, & έπλῶς explicandum hoc sensu. Furiae & pestes inferoruma quae mouebant & rotabant in bella viros Cyzicenos & Thessalos. veniente die fugiant ad inferos. & inferorum porta tandem claufa.ceffarunt egredi, & lymphare miseros. porta inferorum die clauditur, node aperitur, iuxta quam sententiam protulit id Papinius in Siluis.

Cum superis serrena plucens, sua surba relicto

Labetur coelo, miscebitque ascula

Pius. [non Pius. fed Bulaeus hanc notulam feripfife videtur.] Effers a nonnullis legit ait Bapt. Pius, vt lani templum intelligatur. Heins.

1.254. Auerfique] Verus cod.

VCF-

Diffugiunt; quae sola salus: nee terga ruentum Mens Minyis conuersa sequi: stetit anxia virtus. Ecce, seui primos iam spargere sumine portus Orta dies; notaeque (nefas) albescere turres.

Di maris, attonito conclamat ab agmine Tiphys,

260 Vt mea fatali damnastis pectora somno!

Heu socii quantis conplerunt litora monstris!
Illi autem neque adhuc gemitus, neque conscia
facti

Ora leuant: tenet exsangues rigor horridus artus. Ceu pauet ad crines, & tristia Pentheos ora 265 Thyas; vbi inpulsae iam se deus agmine matris Ab-

verfique per agres, CARR. Auerfi non displicet. vid. ad Ouid. Ep. 12. 123, BURM. auerfique ex. Bonon. HARL.

v. 255. Quae fela falus] Quod codex noster. Bunn.

v. 256. Stesie annia virtus] Solficiti nimirum erant Minyae & metuebant, ne dolus huic fugae fubeffet. male Pius explicat. Iaffa. BURM.

v. 257. Ecce leut primo iam spargere lumine portus] Repone, primes portus. Heins. Nec primi porsus placent, nec duplex ille ablatiuus. primus autem dies, Sol, Phoebus centies apud nostrum & alios occurrit. vid. 11.75. inf. h. 1. 612. v. 332. Virg. vi. 255. Ou. 1x. Met. 93. Senec. Herc. Fur. 672. vid. ad Sil. Ital. Ix. 33. vbi etiam primis, vel primus radiis Spargere Gargana cacumina Phoebus ambigua scriptura occurrit. quare mendum in voce lexi latere certum est. in codice meo erat, leti, ampliandum censeo; sed requiri epitheton, quod ad pertus referatur, puto. Spergere vero perrus rectum, ve lib. v. 319. Ergo

whi lux altum sparget mare. vbi vide. Burm. Forte leui primo lumine explicari potest, quum paulisper illucescere coepister, ita ve portus aliquantisper conspiceretur. In consensu igitur codicum nihil mutarem, & coaceruatio epithetorum frequens est apud poetas. Tibull. 1. 7. 18. int. daalba-sansta columba. adde Schrader ad Musaeum p. 218. vers. 259. pro agmine habet cod. aequore. Harl.

v. 261. Quantis] Pro quot. vid. Broukh, ad Prop. 1. x 11. 4. BURM. v. 264. Cew paues ad crines & triftia Pentheos ora] cur vero, ad erines? Puto, ad crimen, similes caefurae pallim apud nostrum occurrunt; supra habuimus, iussa fanguis exuberet vina. Hains. Ñihil muta, sensusest, vbi remittente furore vidiffet crines l'enthei & caput eius ableifum esse verum filli, non tauri, qui crines non habebat, fic fiupere ad ratem IV. 712. borrere adarcus. VI. 686. profilire ad nomen IV. 465. & fimilia. vide 11. 464. VI. 108. VII. 497. & 623. V.11. 216. & рабір. Виям.

Digitized by Google

v. 266.

Abstulit, & caesi vanescunt cornua tauri.

Nec minus effusi grandaeuum ad litora vulgus,
Vt socias videre manus, dare versa retrorsus
Terga metu; dextram tendens proclamat Iason:
270 Quos sugitis? vellem hac equidem me strage
meosque

Procubuisse magis. deus haec, deus asper vtrisque Inplicuit.

v. 266. Caesi vanescunt Quod Bacchi sacra contemmeret & Acaetem Bacchi sacra celebrantem male tracasset, vt habet Ovid. x111, Metam. Fabula haec est: Pentheus cum Bacchanalium osor ester, caeterosque ab illis nesandis sacris auerteret, a matre & materteris discerptus est, vt narrat Ou. 111, extremo Metam. ab illo versu,

Monte fere medio est cingentibus vitima siluis. Vique ad illum,

Quam suns membra viri manibus direpta nefandis.

Quibus illa quantumuis prolixa non fufficient, legant plura apud Papinium II. Thebaid. & Lucanum VII. Pharfabiae. CARR.

v. 266. Cornua tauri] Valerius scribit Penthea taurum visum suisse matri, Ouidius vero aprum,

Ille aper in nostris crant qui maximus agris, Ille mihi feriendus aper.

Alii autem vitulum, vt Persius,

Es raptum vitulo caput ablatura fuperbo

Baffaris.
Catullus inuencum,

Pars e diverso trastabant colla iunenco. CARR.

v. 267. Effusi grandaeuam vulgus] Locutionem, quae infolentior videri potest, reste Maserius simili Virgilii loco illustrat, Hic manus ob patriam pugnando vulnera pass.

vid. ad Ouid. 1. Met. 162. Bunw.

v. 269. Dextram tendens proclamat Iafon] Dextram intendens malo, vt libro IV. 146. & 648. Statius Thebaidos IV. 597.

—falso clamore lenates
Insendunt sine pace manus. Heins.
Tacit. xtii. Ann. 14. Simul intendere manus, aggerere probre.
BURMANN.

v. 270. Que fugisis] Ita Bon. [meum exempl. Bon. habet ques, Hart.] Florent. & vetus codex. alii, ques fugisis: vtrumque convenit. Garrion. Immo ques fue gisis, vt prifcae editiones & feripti, elegantius censeo. quo fua gerent enim sciebant, sed ques, id est, amicos & hospites, ne sue gerent ignari, orabat lason. Virge. Ecl. II. 60. Quem fugis ab! demens. Burm. Vossius, ques. Bulacus que maluit. Hart.

v. 270. Meosque] Genusque nofler codex. BURM.

v. 271. Procubuisse magis Hocelt, potius. [vt mox vers. 298.]
Propertius Eleg. 11. lib. 1.

Asque veinam mage se, remis confisa minutis

Parunta Lucrina cymbs meretur aqua.

Plautus Penulo; Audi su magis, & ego nune amore porco. de alias suope. Inplicuit. fumus en Minyae, fumus hospita turba!
Cur etiam flammas, miserosque moramur honores?

Tum super exsangues consertae caedis aceruos

pe. CARR. Ita saepe noster. vt n. 74. 176: 271. & alibi. vid. Barth. ad Stat. IV. Theb. 543. & I. Achil. 141. BURM.

v. 271. Dens bace] Dens bac forte. Dens hac inplicuit strage, quod praecessit. sic implicari morbo & similia. noster infra, v. 389. & vers. 424. Heins. poster audiri Heinsus, nis simili modo noster lib. v11. 598. dixisset,

Iamque propinquanti nostem im-

vbi itidem nouat Heinfius, suo more dixit Statius 1.65. Longaevum implicui regem. vid. supr. ad vers. 31. Burm.

v. 272. Sumus en] Sumus beu Ald. & posterior Carrionis editio. quam secuti recentiores. scd en magis deursins, &, vt resistant & agnoscant, blandius. in codice Coki erat, aspera surba, repetita voce ex praecedenti versu. Burm. en ex. quoque Bon. & rescripsi. Harl.

v. 273. Miscros] Et hic seros dubitabat Heinsius an reponeret, quod etiam malebat Broukhusius meus ad Tibul. I. v. 47. dubito. seri enim honores essent, quos diu morati, tandem redderent, sed hic lason maturari vult, nec citius poruerat parentationis munere perfungi. miscri vero vt sup. 250. miscros pugnae: & mox sero dextra sequitur, vbi reste, quia iam mortuis id officium praestabant, quod debuisset moribundis exhiberi. Burm.

v. 274. Exfungues conferenc] Ita vetus codex. alii, exangues confertae. Maserius, confertae inquit, est commixtae. ego vet. cod. lectionem retineo. est enim confertae idem quod denfae, & frequentes. Supra quoque eodem modo scriptum est, exfangues rigor borridus ardus. & infra, Exfangui rege reperto. sic & in aliis veteribus libris. CARRION. Confertae etiam Pius, qui & commixtae, cumulatae explicat, & ita ediderunt [Bonon. editor] lunta, Maser. & Ald. & saepe confusa haec vocabula vidi. sic apud Curt. 111. 2. [13. vbi vide, quae adnotaui, HARL.] Macedonum acies clypeis bastisque immobiles cuneos, & conserta robora virorum teget. vbi conferta Leidenlis codex. lib. III. II. sed conferti & quasi cobaerentes tela vibrare non poterant. & ibi conferti Modius. & quod huic loco accommodatius. Lucan. 111. 575.

Has probibent iungi conserta cadauera puppes.

vbi in septem codicibus est, conferta. idem lib. IV. 490.

Conferta iacent cum corpora

vbi in octo libris est eadem varietas. apud Virgilium etiam III. Georg. 369. Conservoque agmine serui codex Zulichimianus, & editi olim. conferto Pierius ex suis dedit scriptis. quare ego hic canfertas praesertem, quam vocem facilius librarios mutasse in confertas credo, quam hanc in illam.

275 Praecipiti plangore ruunt. agnoscit in alta Strage virum sua texta parens, sua munera coniux. It gemitus toto sinuosa per aequora coelo. Pars tenues slatus, & adhuc stridentia prensant Vulnera; pars sera conponunt lumina dextra.

280 At vero, in mediis exfangui rege reperto
Aggeribus, tristi sileant ceu cetera planctu,
Sic famulum matrumque dolor, sic omnis ad
vnum

Versa manus. circa lacrimis ac mentibus aegri Stant Minyae: deflentque nefas, & cuspidis ictus 285 Aesoniae; sortemque ducis solantur acerbam. Ille vbi concretos pingui iam sanguine crines, Pallen-

vide de hac voce Heinf. ad Ouid. xiv. Met. 160. & Zinzerl. Promul. cap. xx. Burm.

v. 277. It genitus] Cit genitus codex meus. Burm.

v. 278. Tennis flerus] Ita omnes vulgati. vetus codex, pars tenues flatus, quae vera lectio est. per flatus tenues spiritum & anhelitum deficientem paullatim, intelligo; viventes enim morientium anhelitus captabant, [v. Ouid. 1v. Trist. 3. 41. & quae ibi adscripsi. HARL.] Einsdem consuctudinis est, quod ait : fers component lumins dextrs: [Ouid. Her. 1, 113. ibique Ciolan. Kirchmann. de Funer. 1. cap. 6. HARL.] de casu illo sennis, aliquid in emendationibus Sallustianis ad initium omnis bomines (sic enim ex Prisciano legi debet) dicturus. CARR. Recte Flares Carrionis liber. sic 1v. 436. Two senuem foirons animam, tenues edidit Aldus, sed flesus etiam, vt & erat in codice Coki, & preu-∫er. Burm.

v. 278. Prenfant] A Carrionis manu est. editiones priscae, prensat. sed noster etiam codex, prensant. Burm.

v. 281. Sileant ceu] Imitatue Virg. 11. Aeneid. [v. 438. sqq.]

Hic vero ingentem pugnam, cen cetera nusquam

Bella forent, nulli tota moreren-

CARRION.

v. 234. Deflentque nefas] Non quasi scelus commissifet lason. sed nefas hic est calamitatem, casum inselicem; vt statim 301.

Tansumuc nefas mens confeia

Continuit?

Stat. vi. Theb. 160.

Fixum matri immotumque manebat

Hac altrice nefas.

vbi vide Barth. & infr. VI. 453. BURMANN.

v. 285. Solmtur] Solatur Codex Coki. Burn.

V. 287.

Pallentesque genas, infractaque pectore caro Tela, neque hesternos agnouit in hospite vultus; Ingemit, atque artus fatur conplexus amicos:

290 Te tamen ignarum tanti, miserande, suroris Nox habet, & nullo testantem soedera questu: At mihi luctificum venit iubar. en quibus adsum Conloquiis? cui me hospitio Fortuna reuexit? Exstinguine mea (fatis hoc desuit vnum)

295 Speraui te posse manu? talisue reliqui

Has

v. 287. Infractaque] Fracta, ab infringo: lib. v1. vf. 199. Alibi augendi habet potentiam. Vide Casp. Barthium ad Claudian, de bell, Gildon. vf. 240. Bulakus. Non interpretor fracts; non enim *sela fracta* erant, fed fregerant iplum pellus. verl. 239. fed ab infringo, eodem modo vt infringere colaphos, & similia dicimus. sic lib. v. 412. genibus infringitur vada, ergo inhaerentia adhuc pe-&ori tela capio, vide de hoc verbo Heins. ad Ouid. 111. Met. 84. & v. 83. vbi dubitat, an hic impattaque praestet legere, adde eumdem ad Petron. cap. 22. fic & Statius 1. Achil. 575. digitosque sonanti Infringit Cytharae. BURM.

v. 290. Miserande] codex nofter, miserere, pericli. mox, in mullo testantem.

v.291. Nox mors. Catullus:
Nobis cum semel occidis breuis
lux,

Nox est perpetuo una dormienda. Bul. Vid. ad Ouid. 111. Met. 503. & 694. & alibi saepe. Burm.

v. 291. Nullo tessantem foedera quessu] Infra v. 624. quessuque lovem tessantur acerbo. Burm.

v. 293. Fortuna reiunxis] Lege cum priscis exemplatibus, renexis. Pius. Renexis vet. cod. & nonnulli vulgati. alii, [vt ex. Bon.] forsuma reninnie, prius malo. Livius lib. I. Praeda inde maiori quam quanta belli fama fueras revetla, ludos opulensius instructiusque quam priores reges fecis. Garrion. Reninxis Ed. [Bon.] Maser. lunt. ceu me bospisio Cod. Coki. Burm.

v. 294. Fasis boc] Scribe, facis id defuis vuum, hoc deerat infelicibus fatis meis, vt Xenophonos, id est, occifor hospirum, vocarer, Plus. Argentorat. Basil. Lugd. fasis id. Pasil. & Boson. fusis iam. vet. cod. fasis boc. Sie apud Virgilium XII. Aeneid. Id rebus defuis vuum. GARR. Fasis iam noster & Coki codex, & Mafer. Iuntae & Aldi editiones. B. rursus ex. meum Bonon. habet fasis id, quod probo. HARL.

v. 295. Speraui] Stat. v1. 137.
Non boc Argolidum toesu circumdato mastrum
Speraui te, nate, sequi.

v. 295. Talisue reliqui] Potest etiam legi, relinqui. sperauine, hos viuos posse tales relinqui. Mas. Talisne. Heins. Relinqui codex noster. Burm. salisne correct, a dosta manu in ex Bon. H.

v. 296.

Has ego, amice, domos? quod fi iam bella manebant;

Et placitum hoc Superis: nonne haec mea iustius essent

Funera? meque tuus potius nunc plangeret error? Nec Clarii nunc antra dei, quercusque Tonantis

300 Arguerem talesne acies, talesne triumphos Sorte dabant? tantumne nefas mens consciavatum

> Conticuit, patriae exitium crudele senectae. Et tot acerba canens? heu diuis visa sinistris Regna mihi! quinam reditus? quae me hospita tellus

305 Accipiet? quae non primis prohibebit harenis? Inuide-

v. 296. Quod fi iam bella) Sunt qui emendant, qued si impia bella manebant. quare fi fato perire neceffe fuerat aliquem, & isla bella coelitus erant decreta, cur non potius ego perii? Prus. Pro co, and h ion bella manebant, puto, gued fs me bella manebant. Pius ait nonnullos legere, quod si impia bella manebant. HEINS.

٢.

v. 297. Nonne baec] Ita vetus codex. alii; non bacc. - Funera etiam omnes vulgati. vėtus codex, vulners. CARR. Putabam aliquando, nonne bic mea iustius iffent Funera, vt apud Propertium, [111.9.27.]

Issens Phligraeo melius tibi funera campe.

sed Carrionis liber, essent vulnere. vere. quare nil praeterea mutandum. HEINS. Nonne mea iufins effent meus codex, vid. Heinf. ad Ouid. Remed. 541. BURN.

codex. omnes vulgati, tuns me-, ex. Bonon. idque iure probant

Gruteri, vt ad Propertium scribit Gebhardus. Nec aliter in plerisque veceribus editionibus invenio. Reieci igitur Carrionis scripturam posius. VOSS.

v. 200. Arguerem] Virgilius xx. 164.

Nec vos arguerim Teucri, nec foeders, nec quas Innximus bospitio dextras, soes ista senettae

Debita erat nostrae. vbi erudite Cerda haec illustrat, etiam Flacci loco adducto. Burm.

v. 300. Talesne triumphos] Talesque Carrionis editio altera. B.

v. 301. Tantumque nefas] Tantumue maluerim. Heins.

v. 305. Probibebis barenis] Sic vterque Parif. Bonon. vero, arcebit arenis. vet. cod. vt exculum est, cobibemur. prima lectio Virgiliana auloritate defenditur, [I. Aen. 540.] Hospitio probibemur bav. 298. Tuus potius] Ita vetus renne. CABR. Probibebit denuo lins. CABR. Melins fuit in MS. Heins. ac Vossius. HARL. Tur-ВЬ

Inuidere dei, ne Phasidis arua remoti, Et Scythicas populatus opes, haec rursus adirem Litora; neue tuos irem tunc vltor in hostes. Fas tamen est conferre genas; fas iungere tecum

Pectora, & exsangues miscere amplexibus artus.
Vos, age, funereas ad litora voluite siluas,
Et socios lustrate rogos; date debita caesis
Munera, quae nostro missise Cyzicus igni.
Parte alia Clite laceras super ora mariti

315 Fusa comas, misera in planctus vocat agmina matrum;

Fatur & haec: Primis coniux ereptus in annis Cuncta trahis: necdum suboles, nec gaudia de te Vlla

bant hic notae Carrionis. nam in primis cobibebis adscribit Bononiensis, codici suo ascebis. in secundis contrarium, vt vides. quate quia cobibebis edidit, secundas modo exhibuimus. probibemar sine dubio vnice verum. Ouid. xtl. Met. 65. Probibent aditu litusque suentur Troes. vid. Heins. ad Ou. 11. Art. 335. cobibemus, cum retinemus, ne abire possur; probibemus, ne adueniant. Burm.

v. 308. Neue suos irem tunc vitor in bosles] To irem non placet,
quia proxime praecesseat, adirem.
Lege, ruerem tunc vitor in bosses,
vel, ferrer. HEINS. Nihil mutari
placet. locutio enim obuia ire in
aliquem. Sic inf. vi. 275. viii. 71vid. Heins. ad Ouid. III. Ep. 36.
Cicce. 11. ad Att. 7. ire in bominem cupiebam. in codice nostro
erat, nunc vitor. Burm.

v. 311. Vos age] lungitur particula age etiam numero plurativo. lib. v. vf. 539. vs. 213. Statius x. Thebaid. Ire age. BUL. Vide Barth. ad Stat. Iv. Theb.

775. & v. 137. vii. 612. x. 33. & hic Weitz. & v. 539. & vii. 93. Burm.

v. 313. Igni] Rogo. But. de Clite vide ad v. 11. HARL.

v. 315. In plantium vocas agmina] Vet. cod. in plantius. Virgil. Vocas agmina facua fororum. Can-RION. In plantius cum scriptis exemplatibus. HEINS.

v. 316. Farur & baec] Francius malebat, ad baec.

v. 317. Nec dum suboles Magnum foeminis solamen luctus, ex amissis maritis susceptife prolem, in qua viuam parentis intuerentur imaginem. Nota est querela Didonis ad Aeneam in Virgilio lib. 1v. Aeneid. vers. 327 sqq. BULAEUS. Suboles ex suo cod. dedit & probauit Carrion. adde Cellarii Orthogr. lat. p. 356. meae edit. & Lambin. ad Horat. III, 13. 18. vulgo soboles. HARL.

v. 317. Nec gaudis de te Vila mibi] Cerda ad Virgil. x. Aeneid, 325. vbi ostendit multis, gaudis de coitu & libidine sumi, hic quoque Vlla mihi; quis moessa tuos nunc, optime, casus Perpeterer, tenui luctum solamine fallens.

320 Mygdonis arma patrem, funestaque proelia nuper

Natales rapuere domos; Triuiaeque potentis Occidit arcana genetrix ablumta lagitta: Tu, mihi qui coniux pariter fraterque parensque Solus, & a prima fueras spes vna iuuenta,

325

quoque gandia ita capienda docet. sed pace fanctissimi lesuitae, qui certe ignorare illa gaudia deberet, nec ingenio in inuestiganda huius vocis lasciuiore signisicatione abuti, ego non tam impudentis oris fuisse Clyten puto, aut a Poeta formatam eius personam, vt iam diu nupta quereretur se a viro non tastam fuisse, & nulla gaudia de eo tulisse, etiam si ex sententia Euphonomi Cyzicus fuiffet μελλόγαμος. vt Sch. Apol. 1. 1063. fed mox coningem Vocat noster, quare cum Maserio gaudia de sobole, quod praecedit, capimus, ex qua longa maeribus gaudia, & quibus maritorum faepe mortes leuant & folantur, effe folent. fic lib. x. 421.

Si cui forte domi natorum gaudia.

fic saepe Albinouanus Liuiae gasdia de Druso-memorat. vers. 30.
37. & quis non liberos gaudia parentum vocauit? si ex mente Cerdae Clyre loqui deberet, legendum esset, mec gaudia de te Vlla
super. vt apud Stat. v1. 381. Tibi
nulla supersunt Gaudia. & vt infra, mori volens Medea lib.v11.
339. nec videris vlla iunentae Gain
die. sed de liberis agi ostendunt
seqq. quis moessa tuos casus perpeterer. vbi recte Pius illa Dido-

nis ex Virg. IV. Aen. affert. fi paruulus aula Luderet Aeneas. vnde Bulaeus suas copias instruxit. BURMANN.

v. 320. Mygdonis arma patrem)
Lege, Mygdonis, vel Mygdonis
ors. atque ita pro diuerfa lectione notatum in ora codicis Regii.
vulgatum nec Graecum est, nec
Latinum, mox inepte denue Carrion ex suis membranis, Fatales
rapuere domos, pro Natales. HEINS.
Si Mygdonis pro regis Mygdonis
capere liceret, vt videtur Maserius intellexisse, arma non mouerem, quod habent omnes codices.

v. 321. Fatales rapuere] Sic Carrion ex suo cod. sed nasales probat Bulaeus & laudat Turneb. x1. cap. v111. HARL.

v. 323. Tu mibi qui coniux, &c.]
De hoc blandimenti & folaminis
genere vid. Daufq. ad Q. Calabr.
lib. III. pag. 84. & Broukhuf. ad
Propert. I. x I. 23. qui inde Flaccum fua mutuatum credit. Francius malebat, Tu me; vt ad deforis referatur. Burm. Mox a prima etiam cod. fed a pairia ex. Bonon. Valerium omnia haec ex Honomero. Il. E. 414. fq. & a 725. fqq.
fomfife, pulcre docetur in Obif.
Misc. ad h. l. p. 167. conf. Wettstein ad Matthaei x II. 50. HARL.

 $\mathsf{Digitized}\,\mathsf{by}\,Google$

v. 325.

Deseris heu; totamque deus simul inpulit vrbem!
Ast ego non media te saltem, Cyzice, vidi
Tendentem mihi morte manus; aut vlla monentis

Verbatuli, quin & thalamis modo questa morari, Heu talem tantique metus secura recepi?

330 Illam vix gemino moerens cum Castore Pollux
Erigit

v.325. Totamque Deus simul inpulit vrbem] Opinor a Valerii manu esse, totaque Deus simul inpulis ira, me, nimirum, sic apud Statium Thebaid. 1x.

— ni fallor & ipse Inuidit pater, & tota Mars inpulit basla.

apud nostrum libro v. Sonsibus inpulsus Furiis Iason. & libro vi. Illum dea Marte secundo inpulitatque ita passim. Heins. Ego nihil mutandum censeo: nam sie noster saepe verbo impellere vittur. vt lib. v. 165. aetberias cum suppiter urduus arces smpulit. vi. 150. Impulit & dubios Phryxei velleris ardor Centoras. sie impulsa mater sup. vers. 265. Ouid. Ep. xv.133. Illuc mentis inops, vt quam saepe

rialis Erinnys
Impulit, in collo crine iacen-

te, feror.

Lucan. v. 756.

Si numina nostras Impulerins acies. VIII. 707.

Semel impulit illum Dilata Fortuna manu.

& ita ille saepe. ipse Heinsus videndus ad Sabini Epist. 1. 68. BURMANN.

v. 329. Heu talem] Id est mortuum, deuntinäe. Stat. x11. 336.

Vs salem nunc se complexa senerem.

sic in alia re infr. VII. 20. fed fe quoque talis abito. Ouid. I. ex Pont. IV. 49.

O ego, di faciant, talem te ternere possim.

BURMANN.

v. 330. Illam vix geminam] Ita omnes'vulgati. Vet. cod. illam via gemino. erant enim & Pollux & Caftor gemini, quos, vr habet Homerus in hymnis, in Taygeti crepidine peperit Leda, nubes latenter commixta nigranti Saturnio: louem autem Olympium patrem celebrant; de his Gatullus,

Gemelle Caftor & gemelle Caftoris, Romae in foro templum habebant pila fiue veruta tenentes, induti pileis more Laconum, & inde fratres pileati a Catullo dicuntur,

A pileatis nona fratribus pila.

Vide Lilium Giraldum, Syntag. De Castore & Polluce. verutorum meminerunt Lucanus lib. v111. Caesar. v. Bell. Gallic. Liu. I. ab vrb. cond. Prudentius Symm. I. & Nomius Marcellus. CARR. Ita quoque Balbus. legere iubet, & gemino, quod voc. Castori & Pollaci proprium est, iam habet ex. Bonon. HARL. Aldus iam gemino ediderat. adhaesit vitima litera vocis sequentis morens, vegemino, & ex geminom secerus deinde geminam. ad lib. 1. 285. Gatrion produzit, gemino frater

Erigit haerentem, conpressaque colla trahentem. Interea innumeras nudatis montibus vrguent Certatim, decorantque pyras; & corpora moessi Summa locant: vadit sonipes ceruice remissa;

335

cum Castore Pollux, memoriae, puto, vitio. Burm.

v. 331. Compressique colla trabentem] Hoc fortassis ad id trahendum est, quod Apollonius air, Clyten sibi mortem consciussis laqueo, qui etiam ipsus sunus celebrat, tametsi eius rei non meminerit Valerius. CARR. Ego puto colla mariti compressa, vel comprensa, ve alii, traxisse Clyten, dum erigeretur a Dioscuris; & hoc baerentem sirmat. ita baerera, & amplessi coniungi videmus libr.
1.316. & supra vers. 4. Compressis hoc sensu vitur lib. 1.491. eadem varietas infr. v. 609. Bur M.

v. 332. Nudatis] Vt amiciri & vestiri montes atboribus & satis passim dicuntur, ita eleganter etiam nudari. Sil. 111. 640.

Iamque vbi nudarunt silua densissima montis.

XVII. 503. filuis mantes nudasse vocasis, exuere dixit Stat. Iv. Sil. III. 50. Hi caedunt nemus exu-untque montes. & exutos montes 1. Achil. 427. spoliare Ouid. xvi. Epist. 107. & Lucan. v. 395. & spolia ita dici ostendit Heins. ad Claud. II. Rapt. 139. Burm.

nos, canes, aues, & huiusmodi coniecit in pyram defuncti. Quin nedum cara corpora in pyram coniiciebantur, sed vxores apud Orientes in sepulchrum mariti profiliebant. vt M. Tullius & Propert. III. xI. IS. enarrant. &c. Pius. Ita male omnes vulgati; cod. vet. & corpora maesti. CARR. Pius hie scribit, postea sequuntur apud Poetam, quare corpora hic funt cadauera, quae fumma locantur, id est, in summis verticibus pyrarum, nam male Pius, ii sempora legendum, maxima & praecipua, si corpora cara explicari vult. tempora locare eo fenfu, quo Pius vult, an Latine dicatur dubito, quare corpora retinui, quae cadauera proprie notant. vt ita fumitur apud Suet. Aug. cap. Cr. Virgil. II. Aen. 557. Albin. in Druf. vers. 167. & alibi. vid. Pric. ad Apulei. 11. Met. p. 126. & Graecis vlitatum hoc fensu suun. vid. Schol. Homer. Iliad.A. vf. 115. & II. H. 79. & Tzetz. ad Lycoph. vf. 41. & Grot. ad Euang. Luc. XVII. 37. & alios. indicasse enim sufficit. sempora vero & corpora confundi vidimus lib. 11. vf. 324. BURMANN.

v. 334. Ceruice remissa] Id est languida, non erecta. Stat. v. 396.

Manibusque borrore remissis, Arma alieno cadunt.

vt & 1x. 869. ere remisso. v11. 60. & 1x. 151. vid. infr. v1. 252. equos etiam in exsequiis magnorum virorum iuise, docet hic Weitzius exaliis, quos laudat. B.

Bb 3

v. 335.

335 Venatrix nec turba canum, pecudumque mo-

Funereae quae cuique manus, quae cura fuorum, Quae fortuna fuit. medio rex aggere longe Eminet; hunc crebris quatiens fingultibus ora Adleuat Aesonides, celsoque reponit in ostro.

240 Dat pictas auro atque ardentes murice vestes,

Quas

v. 335. Turba | Turma pri. Vaticanus. Herns. Quo alludit nofler, qui, turnis, vitiofe. Bunn.

v. 336. Funereae quae cuique manus] Heinfius voluerat, moransur funercae, & cuicumque manus, quae cara suorum, Quae f. f. vt lib. 1. 812. quin fida manus, quin cara suorum Deripiat senem. in notis & Pius, quod cuique carum fuit. nec repugno ; fi to fuerum non impediret sensum, in nostro erat. funereaeque cuique manus; cottuptum ese puto versum; nec sensum aptum inde eruere possum, & interpretes tacent, praeter Pium, qui dicit dona fuisse defunctis idonea, hoc credo, sensisse nostrum, sed addit ellipsin effe, scil, erant praesto & prae manibus. fed hunc fenfum verba non reddunt. manus funereas potius fervos, qui domini rogo iniecti fimul cremabantur, intelligerem, fi hoc moris fuisse pateret. quae cura fuorum explicat, quod magis curabant ex suis facultatibus, sed alios notat legere cara. Burm.

v. 337. Quae forsuna fuit] Legit Sabellicus, quae furtiua fuit, quod sibi soli & suis Musis scriplit: nemo enim alius intelligit. CARRION. Non credo Sabellico id vmquam in mentem venisse, sed a Maserio, qui, sine certo versium numero cum adnotationes Sabellici reperiffet scriptas, nesciit an buic, an vers. 341. attribueret, vt ex eius notis apparet. quae fortuna, id eft, vt re-& Pius, pro sua cuique sonuna. vt saepe Ouidius. Quae ins nequisia eft. vid. ad 1. Ep. 75. totum locum mallem legere ita,

Funereae dein cuique manus, quas cura suorum,

Quae fortuna fuit. Id est, deinde post regium sunus vnicuique adfuerunt manus, id eft, turbae comitantes, prosequentes & ita funus parantes, vt fueratille cura fuorum, id est cognatorum vel amicotum, & prout eius fortuna & status fuisset: vel maior, vel minor erat turba & apparatus, prout dilectus fuerat, vel fortunatus. Burm.

v. 337. Aggere longo] Vet. cod. aggere longe, vt referatur ad verbum, eminet. CARRION. Ita iam coniecerat Pius, vel seribendum, medius rex aggere longo Bainet. BURMANN.

v. 340. Das pictas] Morem hunc dona imponendi in rogos, quem plurimi illustrarunt, egregie exhibent illa, quae tradit Aelian. VII. Var. 8. & quae ibi adnotarunt viri docti. conferri autem hoc Cyzici funus debet cum Archemori apud Stat. lib. v1. v. 203.& feqq. dat piceus erat in nostro codice: perperam, Burm.

v. 340. Ardenses] Ardensi Regius. Heins.

v. 341.

Quas rapuit telis festina vocantibus austris Hypsipyle: galeam dilectaque cingula regi Iniicit:

v. 341. Rapuit telis furtiua] Clanculum dona dedit Hypfipyle, pudore mulieribus ingenito tegens amorem. non desunt, qui formofa legunt. funt qui, fun-Gura, vt fignificet elaboraturam, & opus id perfecturam Hyplipylen, nisi moleste ac intempestiue abnauigasset lason. prisci codices habent, fortuna Hypfipyles pro infortunio. est enim casus fune-Rus deseri, ab amante praesertim. Prus. Vulgati, formosa vocantibus, vbi Sabellicus cum libro Bonon. legit, furrius vocantibus, anod Maserius interpretatur, veftes ab Hyplipyle furtim textras fuiffe. vet. cod. festina vocantibus, properabat enim, propterea quod & ventus & socii lasonem vocabant. CARRION. Quas rapuis selis festina bene Carrionis liber. vulgati, formofa. scripti nofri, forsuna. Pii editio, forme-A. iple fundurs in nonnullis codicibus ait exstate, vel fortuna. ad Nasonis Epist. xxx. vs. 74. monui praeterea videri scribendum, telae festina. nam in Regio, Quas raquit telas fortuna. apud Statium Epicedio patris. laudum festimus & audax Ingenii. Festimus voti pater Theb. vt. & genetrix festima voti apud Claudianum Iv. Consulatu Honorii Augusti. repuit veftes, raptim feltinauit. fic rapere viam, fugam, & similia libro IV.

lam focii lactis rapuerum vincula votis. Hains.
Tò rapuit minime formofae convenit, rectius quidem furtinae, fed omnino requirit festinam, quod & fimul congruit res; vocan-

sibus Auftris, quae inuitant na-

vigationem, & moram negant. wecare enim venti dicuntur cum profiere flant, vt fupra 11. 372. fic in eodem verfu rapsus praeceps (id est festinus) & wecare, vt hic, coniungit Ouid. x111. Ep. 9.

Rapeus es binc praeceps, & qui tua vela vocaret,

Quem cuperent nautae, non ego, ventus erot.

Sicut supr. vers. 3. alta vocans, its flustus apud Ouid. Rem. 532. plura vid. apud Barth. ad Stat. 111. Sil. 11. vers. 50. & Stat. lib. v. Theb. 468. clementior auster Vela vocas. & ita Sophocl. Philoct. 472. naugh; γλη απλέι πλόν μη lg kπόπτυ, μέλλον η λγγύσεν αιαπίν. peseuses vela authros infr. vs. 700. noster dixit. Burm. v. omnino Tibull. 11. 1. 66. & Broukh.

v. 342. Delettaque cingula regui Iniicir] Regui Pius e prifcis codd. laudat atque interpretatur, lafonem obtuliffe cingulum aureum vet purpureum, quo diadema circumnettitur. fed melius regi iam in ex. Bonon. HARL. In Regio, delettaque cingula regui. fcribe, & galeam dilettaque cingula regi Iniicis. fic apud Silium Italicum libro primo,

Quem postquam diro suspensum robore vidit

Deformen lethi, famulus clam corripis ensem

Dilectum domino.

ita illi versus ex optimis membranis scribendi. regi & regni Pius agnoscit: deinde vulsum conversus. nam vulsus canversus asperum & durum sonat. lege vultum, quod est mollius, vel vulsu, quod volebat sohannes Columbus. Hzins.

Bb 4 Vultus

Iniicit: ille, suam vultum conuerfus ad vrbem, Sceptra manu veterum retinet gestamen auorum.

345 Nam quia nec proles, alius nec denique sanguis, Ipse decus reguique refert insigne paterni. Inde, ter armatos Minyis referentibus orbes,

Con-

Vultus etiam noster codex, quod quidem per graecismum potest defendi, sed vultu propter sequens conuer sus mallem. vid. Cl. Drakenb. ad Sil, Ital, x111, 2, cetesum notabilis hic locus, qui morem, quem adhuc alibi memoratum nescio, nobis refert, quo vltimus ex familia regia, cui neque filii neque cognati erant, impolitus rogo regni infignia secum ferret cremanda & abolenda, cui fimile quid hodie illustres nobilitate gentes facere confueuerunt, vbi vltimus masculini sexus ex sepulcro condi solerfamilia fimulque cum eo infignia gentis obrui terra. & hoc notat hic verbo retinet, id est tenere mortuus perseuerat, quae viuus tene-Pius explicabat, quasi moris fuiller, regis filium regio ornatu adlistere funeri patris, qui quia non erat, ipse Cyzicus erat ornamentis regiis decorandus. quod nescio an verba Poetae velint. cingula etiam malo intelligere, quibus cingi solebat ad bellum iturus, quam de diademate. vid. supr. vers. 141. & Virg. XII. 942. Barth. ad Stat. x11. Theb. 440. hic regni legens, colligit cingula habuisse insignia regni: quae qualia fint, non explicat. gemmata & bullata fuisse ex Virgilio & aliis constat. sed insignia regni erant sceptra, quae decus & insigne vocat noster, insigne pro armis poni ex Tiraquel. de Nobil. v. vr. num. 18. docer hic

Weitzius. retinens etiam noster codex. Burm.

v. 346. Inligne paterni] Sunt qui paterni scribunt. codex antiquus habet, parentisque. quod defendi potest. nec est hypermetet propter vocalem sequentem primam supersluentem excipientem significat illum vicem regni, id est filit regis & patentis impleste. Plus. Pius tamen dedit parentis, vti est in ex. Bonon. Harl. Paterni primum in Cartionis editione vidi, neque is monuit, verifumsisse. picce a Pio poturis sumsisse. licet a Pio poturis sumsisse. parentis, nist quod Aldus, parentimque. Burm.

v. 347. Inde per armater] Scribendum cum Rhodio lib. 1. 1057, ser. ab armatis videlicet Minyis, ter circa tumulum reuolutis, parentatum effe Cyzico. Prus. Egantius non tardo ingenio ser cortigit. quod est sententiae Papinii libr. v1. 215. satis congruuma

Lustrantque ex more fluistre Orbe rogum, & stantes inclinant puluere flammas.

Ter curuos egere sinus, &c. & Virgil. in x1. [185. sqq. coll. Hom. II. ¥154. sqq. col. 788. sqq. HARL.] Homerus quoque ait, Myrmidones ter circum Patrochum mortuum lugentes equos suos egisse. Hae modo non observamtur ceremoniae oinnes. constattamen tela sepulto principe ad tumulum constringi, proclamante Domus regiae praeseso, collapsam

Concussi tremuere rogi: ter inhorruit cether, Luctificum clangente tuba: iecere supremo

350 Tum clamore faces. rerum labor omnis in auras
Soluitur, & celfis conlucent aequora flammis.
Scilicet haecillo iuuenem populosque manebant
Tempore; Peliacis caderet cum montibus arbor;
Hoc volucrumque minae, praesagaque fulmina
longo

355 Acta mari tulerant, sed quis non prima refellat

pfam effe domum principis, aut baculum, aut telum aliquod. Mas. ser ex Virg. & Apollon. Rhodio legerunt Carrion & Balbus, HARL.

v. 348. Ter inherruit eether] Nescio qua editione vius fuerit Chr. Wasius, qui in Senario suo cap. v. hunc versum producit, vt probet syllabam natura breuem produci ante vocem ab adspirata exersam, & ita citat,

Concusto tremuere rogin ter bor-

Sed non vnicum id est negligentiae in illo libro, vtili aliter & laborioso, vestigium, vid. infr. VI. 152. BURM,

v. 349. Supremo Cum clamore]
Ilicer. Caetera erudite illustravit Lampertus Alardus. But., Immo puto supremum hunc elamomem suisse, quo ciebant nomen
desuncti, de quo more omnibus
constat. Burm.

v. 350. Rerum labor omnis m mrns Solnitur] Placet emendatio Gronouit, regum labor. Regum hoc est Argenautarum, vt supra.

praefixaque regum Scuta videt: & alibi faepe. Reges autem Argonautas a Poetis dici arbitror, non quod reuera tales essent; sed quod

omnibus olim dynastis regum nomen tribueretur. Bene Proclus ad illud Hesiodi, ερνων κοὶ ἡμεροῦν; — μέγα κυλείνων βασιλῆσε δὰνοῦν τὸς δικανός κοὶ τὸς ἄρχοντας λέγει, ὅτω γὰς ἀυτὸς διάλυν οἱ παλλικι, ὡτω γὰς ἀυτὸς διάλυν οἱ παλλικι, ὡς κῶμης). ὡς κῶμης). ὡς κῶμης.). ὡς κῶμης.).

'ΑΜ' ધτοι βασιλήες Αχαιών είσλ καὶ άλλοι.

Vossius. Regum Gronou. Observat. libro 1. cap. xv. Argonautas & alibi reges appellat, mihi aliquando videbatur legi debere, operum labor. vt rogum intelligat ab Argonautis constructum. deinde 78 Tum clamore non debuit mutari a Carrione ex cod. suo in Cum. HEINS. Rede Gronouius. ita rerum & regum etiam apud Ouidium vidimus commutari. sic Ep. Iv. 125. pro pulcherrime rerum, in MS, nonnullis est, regum. & apud Sil. Ital. xIV. 669. pro moenia regum, codices etiam rerum habent. reges autem Argonautas & alios Heroas dici constat ex infinitis nostri Poetae locis, vid. ad lib. v. 497. BURMANN.

v. 355. Alla mari] Heinfius & Francius codici fuo adferipferant, ialla. fed vide, quae diximus ad lib. 11. 179. fulmine erat in codice nostro. Bugus.

Bb 5

v. 359.

Monstra deum, longosque sibi non auguret an-? son

Iamque folutus honos cineri: iam passibus aegris Dilapsae cum prole nurus: tandemque quiescunt Dissona peruigili planctu iuga, qualiter Arctos

460 Ad patrias auibus medio iam vere reuectis Memphis, & aprici statio silet annua Nili. At non inde dies, neque iam magis aspera curis Nox

litora, sunt qui inga substituunt. earum migratione frequens Poe-Prisca tamen exemplaria repu- tis comparatio. vid. Seru. & comgnant. Prus. Inga ex. Bon. al. ment. ad Virgil. x. Aca. 266. & nempe, montes Cyzici, & pro- Barth. ad vir. Theb. 287. & xn. bat Heinsius, vaga Ald. & lunt. 516. & quem ibi laudat, Daus-HARL. Sed quia Nilus sequitur, nescio an non vada, quod & Cod. Coki agnoscit, praestiterit. vid. lib. vr. 140. Burm.

V. 359. Arces Ad patrias] Legunt Bononiensem codicem nacti, Artios, qued profecto non displicet: funt enim quaedam aues peregrinae, vt Ciconiae, Gruesque & aliae pleraeque, quarum meminit Plin. x. Nat. Hift. quae instante hyeme Arctoas regiones frigidissimas relinquunt, Aethiopiam, Aegyptum Arabiamque petentes, & eaedem medio iam vere ad Arctoas partes renehuntur. &c. MAS. Pro qualiter agros Ad patries, arces patries pri. & quattus Vaticani cum Oxoniensi & editione Pii. tertius, artes. Regius, Arties Ad patrias. quomodo Aldinus codex & vetus editio Bononienfis, & Pius quoque Baptista adgnoscunt, optime. vulgati, arces Ad patrias. agros patries Carrionis libro debemus. HEINS. Quaecumque lectio eligatur, Thracia, & Strymon intelligenda, ad quem dicuntur Grues aestate ex Aegypto trans-

v. 359. Vada] Aquae maris & volare, est enim ab his auibus & queium. Burm.

> v. 36t. Aprici statio] Ne legas, Spatio. MAS. Male: vtrumque Parif. habet, fpatie files. CARR. Hinc firmari posset lectio apud Phaedr. I. 30. Eft flocie feparata, ac diner fum genus. vbi vide. Apricum vocat Nilum, ve tepertem Propert. 11. El. 24. & tepidum Lucan. 111. 199. in hac eadem re. Bunm. Statio etiam Bonon. HARL.

v. 262. At non inde dies] Legit Sabellicus, at tune, minusque apte fentit: dicendum, # non, & at nunc. Legam tamen, nec puto minus apte, as non: & fenfus etit ifte. fed nec dies, nec asperior hox liberat Argonautas ab imagine caesorum, conscii siquidem homicidii ssidua cura affligebantur: hofpitii foeders violauerant, ceciderant amicos, regem de se bene meritum interfecerant, vnde nec die nec 20-&u poterant quiescere. Mas. Maserius legit, as unne, nostram lectionem minime commode putang exponi posse. CARR. Immo Malerius, praefert, et non. B. 7. 262.

Nox Minyas tanta caesorum ab imagine soluit.

Bis Zephyri iam vela vocant; siducia moestis

Nulla viris: aegro adsidue mens carpitur aestu:

Necdum omnes lacrimas, atque omnia reddita caesis

Infla

v. 362. Neque magnis] les vet. cod. alii omnes, iam magis. CAR-RION. Non reiicio plane hanc lectionem quam ex MS. depromfit Carrion. Praeferrem tamen omnium editorum ante scripturam, quae est:

Neque iam mogis ofpera curis Non Ple.

Nist illud iam displiceret. Censeo enim id a sciolis insertum metri fulciendi ergo, cum in MSS. invenissent. — Neque magis aspera curis Non Cc. vnde legendum erat Non Cc. & hoc verum est. Voss. Neque magnis aspera curis enuo Carrion. vulgati, neque iam magis, scripti nostri, neque magis. Puto, neque iunnibus aspera curis: pro, at non inde dies, malim, at non inde quies. Heins. Mihi placet

As non inde dies, neque iam magis aspera curis

Nex.

Nox enim auget femper curas, timorem & fimilia, fic infr. vf. 575. denfam interes defendere notiem

lam maiore met x.

Laodamia apud Ou. x111. Ep.104.
Tu mihi luce dolor, tu mihi
nolle venis,

Note samen, quam luce magis. Vid. supr. 111. 207. 11. 38. quies & nox idem faepe notant. Bunm.

v. 363. Caeforum ab imagine] BURMANN. Vetus codex, laeforum ab imagine.

non placet. CARR. Lacforum ex. Bonon. HARL.

v. 365. Carpitur aestus de plerique vulgares. Vetust. Paris. casaitur aestu, quae non est prorsus reiscienda lectio: quod enim homini potest este gravius stagellum, quam ve habet Satyricus,

Notte dieque suum gestare in pe-Hore testem.

CARRION. Animi aessus, quasi maritimorum slustuum, pro exagitatione curarum plurimi dixerunt. Princeps Poetarum IV. Aeneid. [1.2. qui vero versus multo aliter leguntur, ac Carrion &
Bulaeus memoriae lapsu citarunt.
HARL.]

As regina grani iam dudum carpitur acfin.

Ibidem: [vill. 19.] magno curarum fluttuat aestu. Idem Ciri vs. 340. His vbi sollicites animi relevaneras aestus. Apuleius lib. v. As Psyche relicta fola, nifs quod infestis Furiis agitata sola non esta aestu pelagi similiter maerendo stu-Quat. Quod autem Carrion cum Paritienti codice pro carpitur, caeditur eligit, ingeniose facit, non rede. Bul. Censeo Valerium dedisse, aegra assiduo mens carpisur acfin. Heins. Rece: ita acgra corda sup. vs. 74. acgrum car v. 132. & 264. segra pettora curis vr. 623. & fundia pastim.

v. 367.

Iusta putant: patria ex oculis, acerque laborum Pulsus amor; segnique iuuat frigescere luctu. Ipse etiam Aesonides (quamquam tristissima rerum

370 Castiganda duci, vultuque premenda sereno)
Dulcibus indulget lacrimis, aperitque dolorem.
Tum secreta trahens Phoebeum ad litora Mopfum:

Quaenam, ait, ista lues? aut quae sententia diuum?
Decretusne venit sato pauor? an sibi nectunt
375 Corda moras? cur iam inmemores samaeque

larisque

Angi-

v. 367. Patria exoculis] Patriae praestiterit. videlicet pulsus amor. HEINS. Sed pulsus ex oculis an recte cohaeteat dubito. pro quo in nostro codice erat, dulcis amor. BURMANN.

v. 367. Sacer asque] Sic vulgati: vetus codex, acerque. CARR. Sacerque noster: repetita litera f fuit ab vltima praecedentis vocis oculis. BuRM.

v. 368. Frigefcere] Vide ad lib.

v. 369. Tristissima rerum Varie voi veteres illo vocabulo rerum, vet saepe iam vidimus. vid. lib. r. 725. est vero hic idem, quod calamitates, casus acerbi. ve Virg. 1. Acacid. 182. fessi rerum. vbi Seruius, rerum a fortuna venienzium. & lib. xII. 589. Illae insus srepidae rerum, id est, proprer casum, qui incidebat, periculum. Burm.

v. 370. Vultuque premenda fereno] Ad Virgiliani Aeneae exemplum, qui, Spem vultu fimulas, premis altum corde dolorem. Burm.

v. 371. Dulcibus indulget lacrimis].correxerat Heinfius, ingibus. fed non puto hoc verbum placuiffe Valerio. & dulces funt lacrimae, quia ve Ouidius ait, est quaedont flere voluptas, & lacrimis explotur & egeritur desor. quod postea etiam Pio placuisse video. Bur M.

v. 374. Pauor] Maluerat, labor Heinfius, forte recte, ita lib. 1v. 704.

Heu quis datus ifte deorum

Sorte labor nobis.

ita apud Lucan. VI. 492. Quis laber bic superis, in MSS. reperi quatuor, pauer. Pius pauerem explicat torporem, segnitiem. malim, quod pauerent viterius iter per Pontum ad gentes barbaras. B.

v. 374. An sibi nessunt Cordo mores | Scribe, fibi. an, inquit, corda nostra timent spontanea pavore muliebri ac inutili. Ptus. Sibi Ald. quod Vossus & Heinsius probarunt: prior reposuit. H.

v. 375. Cur immemores] Cur imm immemores ante Carrionem editiones prificae. forte, cur saus, vt legisse quosdam ex Pii notis potest colligi, qui corrigit, cur iam, pro cur sam. Bur M. cum iam immem. ex. Bonon. Harl.

v. 378.

Angimur? aut pariet quemnam haec ignauia

Dicam, ait, ac penitus caussas labemque docebo, Moplus; & aftra tuens: Non si mortalia membra. Sortitusque breues, & parui tempora fati

380 Perpetimur, socius superi quondain ignis Olympi;

Fas ideo miscere neces: ferroque morantes Exigere hine animas, redituraque femina coelo. Quippe nec in ventos, nec in vitima soluimur ossa:

v. 378. Mopfus & aftra tuend] In Octauii Mirandulae viridacio Hlustriam poetarum pag. 195. video citari, Mopfus ad oftra suens. BURMANN.

v. 379: Sorsieusque breues] Brevis, & perpetitur castigat Pius. non fequor. HEINS. Stat. #11. Theb. 555.

Hominum, incly'e Thefen; Sanguis erant, omnes codemque in fidera, eosdem .

Sorsitus animarum, alimentaque, vestra creasi. Burm.

v. 380. Socius Superi Ignis Olympi] Haec omnia fere Virgilio deberi, ex lib. v1.730. [íqq. vbi vide interpr.] recte notat Maierius: es enim sapientum opinio, animam diuini ignis particulam, vigorem omnem ex coelesti semine & origine trahere, & deinde corpore solutam eo, vnde demissa erat, redire. plena funt Poetarum. volumina huius sententiae. vid. Ouid. 1. Met. 81. Minil. lib. 1. 756. & Iv. 882. Sil. xv. 71. Rutil. Einsdem haerescos effe videtur Itiner. pr. Senec. Suafor.111. Vell. 11. 123. plura vid. spud Column. ad Enn. p. 164. Meurs. Spicil. Theocrit. p. 138. Weitzium adh. eloquentissimus Aonius Palearius, 1. Barth. ad Stat. 11. Theb. 63.vr. rationibus ex intima Philosophia 882. & VIII. 324. Pius feruata petitis. CARRION. Haec fuffu-

lectione perpetimur, subintelligie est. male; perpetimur socius ignis, dictum vt, eamus cinitas, & fimilia. de quibus vid. ad Quid. v. Met. 343. Burn.

v. 382. Exigere binc animas] Has animas Coki codex. vid. ad lib. 1.675. de verbo vero exigere inf. lib.vi. 572. BURM. eft Graccorum igáyer. HARL.

.v. 383. Quippe net in ventos] Haec ita dicta funt a Poeta, vt elegantius & maiori cum pietate dici nequiverint, diverfum fane fentit Lucrerius lib. 111. de rerum nat-

Ergo dissolui fic conuenis omnem animai

Naturam, ceu fumas in altas aeris auras.

Item alibi.

Morsalem samen banc animam fateare necesse est.

Net refert, verum pereas disparsa per auras,

An contracta suis e partibus obbrutescas.

Plinius lib. vi. cap. 11. De animarum autem immortalitate dodiffime scripsit, ac nostra aetate ratus

Ira manet, duratque dolor: cum deinde tremendi 385 Ad folium venere Iouis, questuque nefandam

Edocuere necem; patet ollis ianua leti; Atque iterum remeare licet : comes vna sororum Additur, & pariter terras atque aequora lustrant. Quisque suos sontes, inimicaque pectora poenis

390 Inplicat; & varia meritos formidine pulsant. At quibus inuito madnerunt fanguine dextrae, Si fors saeva tulit miseros, si proxima culpae,

nis cur offa vocet, quaerst quis. ego puto, quae cremato corpori, & in ventos vel auras dispersae animae, superfunt, & vrnae inclusa reliquias hominis ostendunt. BURMANO.

v. 384. Tremendi Ad folium venere louis] loui, vt regi, folium tribui vidimus ad Petron, cap.LI. & de loue Fulger. CxIV. Hic tamen an cum quibusdam, ve notat Pius, Stygium louem intelligere debeamus, videndum; an superum, ad quem anima, coelo quondum demiffa, redit, querens necem insultum. fed prius malo, quia ianua lethi, qua ad inferos venerunt vmbrae, iterum patet, & vna Sororum, id est Furiarum, quibus sedes sunt inferi, illis comes additur. ianna letbi etiam infra occurit lib. iv. 231. Bun.

v. 387. Sororum] Id est, Furiarum. vid. Heinf. ad Ovid. Iv. Met. 470. & infr. v1. 667. BURM.

V. 389. Suos fontes] Sontes, qui illos laeserunt, vel occiderunt. & hoc ex Virgiliano lib.vi. 743. Quisque suos patimur manes. quae verba diuersis modis interpretaneur. sed rectius Lutatius ad Stat. VIII. Theb. 84. quisque poenas

ratus Maserio Carrion fuit: vlei- rias, fecit antiquitas exactrices, quie funt flimuli conscientize. & hanc interpretationem firmat imitatio Paullini, qui Poemate v. 55.

Tactum fi poenites, aleague sensus.

Formido excrucios, tormentaque Sera Kebennae

Ansicipat, patiturque suos mens Saucia manes.

Pius hic multa inepte congerit, vt probet, quemque suum habere daemonem adtignatum, qui plectat sontes, & adducat ad iudicium dei, ex Platonicis accommodans quaedam ad purgatorium iudicium. Burm.

v. 390. Pulfant] Pulfat legitur a Pio. Hains. Petron. fragm. rumoribus oppida pulsat. vbi vide. B.

v. 392. Si fors faeua sulis miseros sed proxima culpa Haec valde mendosa sunt. nec iuuant libri veteres. nisi quod in iis fors. corrigatur meo periculo,

Si fors laeua tulit miseros, 🕃 proxima culpae.

v. ad Ouid. 1. Art. Am. 395. Phaedrus lib. 1. Fab. 10. Negabat illa se effe culpae proximam. vbi vide Scheffer. Emenda Tacitum Hift. 1. c. 67. Caecina belli avidus proximum quemque sulpae, antequam patimur fibi debitas, quarum Fu- poeniteret, vitum ibar. fic lege. nunc

Hos variis mens ipsa modis agit: & sua carpunt Facta viros resides: & iam nil amplius ausi, 395 In lacrimas, humilesque metus, aegramque fatiscunt

Segnitiem: quos ecce vides. sed nostra requiret
Cura

mune 'circumfertur , proximam quanque culpau. Apuleius Apologia; cuius magnisudo vel minimam reprebensionem proximam crimini espernatur. ibidem. res neque culpae neque crimini confinis. HEINS. In notiro codice erat, fi sors sama enlie miseros, si proxima culpae. multo elegantius repetita particula B, quae idem notat quod five. vr Caro de R. R. 129. f Deus, f Dea, Ouid. x. Ep. 91, fs mare, fs serras, porrectaque litera vidi. & 11. Met. 298. fi fresa, **fi terrae pereunt,** fi regia coeli. vid. ad III. Amor. IX. I. lacks tamen potest retineri, id est infelix fors, quum non sponte in caedes, sed fato & forte quis fertur, quae non quidem culpa, fed proxima culpae est. sed & fuena, quae in mileros & inuitos quafi saeuit. emendatio in Taciti loco non placet I. Gronouio, vt nulla fere ab Heinsio profecta. Bunn. Calpae iam emendarunt Balbus ac Voffius. Si fors facua tulit miferes vel proxima culpa legitur ac fignis parentheseos includitur in ex. Bonon. vbi vel lectionem cod. Burmana. fe firmat, quod prior lectio interpretamentum posterioris verae quae si, quod facile in fed mutari poterat, esse videtur. Iseus est a coniectura Heinfii, faevero constans, & vera librorum lectio, reposui itaque fors seens – fi proxima culpae. HARL.

v. 393. Agit & Vulgati, agitat. melior est altera lectio. CAR- RION. Reche: agare enim est verare, inquietare. sia furor agis.
y11. 36. terror 11. 361. lues v. 15.
sopor. v11. 143. Quinctil. Decl.
CCCXIV. agis aliquis deorum. Liu.
XXXIX. 15. Non illos (Deos) qui
prasis & enternis religionibus captas mentes, velut furialibus simulis ad omne stelus, & ad omnem
libidinem agerens. Quid. 11. Mot.
13. quae te Germane furentem
Mens agis in facinus. & XIV. 750.
quom iam Deus vitor agebas. vid.
ad 11. Att. Amat. 496. Burm.

v. 394. Falla viros refides] Male haec distingui & legi puto. quare ita constituo,

Hos variis mens ipfa modis agis & Jua carpuns

Facta viros: refides & iam nibil amplius aufi,&c.

Sua facta carpunt, & dolore & poenizentia confumunt viros. nifi quis fars malit. tardi deinde, nec feroces vt antea, fed nihil poftea aufi, lacrimis, metu & fegnitie marcefeunt & conficiuntur, Burmann.

v. 396. Quos ecce vides] Qualem ecce vides, puto. HEINS. Sed ques notat quades: indicat, vt reage properties and put forte illa facua illati in caedes erant, & qui, nifi expiarentur, in eo erant, vt in fegnitiam & metus lapfi, nihil pollea auderent, fed carperentur factis suis & conkientiae stimulis. BURM.

v. 397.

Cura viam, memori iam pridem cognita vate. Est procul, ad Stygiae deuexa silentia noctis, Cimmerium domus, & superis incognita tellus,

400

v. 397. Memori iampridem cognita vate] Scribendum vtique, memori vistae. hoc est augurio & praesigio nostro. similem locum castigavi libro iv. vs. 437. vbi vide. possis etiam, memori favo. Heinstus. Ex huic soco distinstioni subuenici potest,

Sed nostra requires
Cura viam. Memori iam pridem
cognisa vasi

Eft procul, Sc.

quid enim est, cara cognita vate? fed quia alias etiam sacra illa lustralia peregerat, hinc ipsi cognita illa domus Gimmerium & Celeneus, qui ipsi retexerat. Vari est in codice nostro, meminit ergo Mopsius huius viae, siue modi expiandi, 'qua antea vsius erat, Pius dicit, quosdam haec ad alium vatem memorem; id est, qui memoria illa tenebat, seferre.

v. 399. Eumenidum domus] Ita Vet. cod. an vero ea lectio, quam omnes vulgati libri habent, Cimmerium domus huic praeserri debeat, ignoro, certe mihi non seque ornata videtur. fi quis tamen eam malie, dicam de Cimmeriis quod in mentem venit. Ptolemaeus lib, 111. Cimmerios in Sarmatia Aliatica, & Cimmerium promontorium polt Tanias fluuii oftia, & Cimmerium einitatem in Taurica Cherfonefo ponit. Cimmeriis inquit Sextus Pompeius, funt populi occupatas frigoribus terras incolentes, quales fuerunt inter Baias & Cumas in regione, in qua conuallis iugo fatis eminenti circumdata est, quae neque vesper-

tino neque sole maturino contegitur. Strabo ex Ephoro feribit, eos in Italia fuiffe ad Baianum & Auernium finum, qui in subterraneis domicifiis habitantes & per cuniculus commeare foliti, toto die in illis delitescebant, modu tantum ad lattocinia egredi, cum victum alioqui ex metallorum effosione, mercede divinacionum & propentibus a rege delignatis quaerérent; apud illos ingens superffitio increbuit loci natura entribus fuffragente, ibi facra nemora culta sunt: fluminibus etiam & fontibus fuus honor fuis: fpeons praeteres tamon, & ad inferos aditus erant, quos intrace niñ prius Diis manibus facrificio placatis, religio erat : varia etiam habet Plinius lib. vt. cap. vttl. & haec illis fuffragantur, qui biclegunt, Cimmerium domis. ego alteram scripturam malo. CARR. Cimmerium domus & Superis integnita tellus audacter-referiph bee editionum verustiorum. Carrion e MS. edidit: Eumenidum domus &c. Quod & posteriores secuti funt. At nihil illo ineptius. Noli tamen intelligere Cimmerios Scythas, qui Valerii interpretes in errorem induxifie videorur: fed populos fabulofos, quos poetae in oceano constituunt. Helychius. Kippleisi Luidm, un Bio meel tor decerdr. ita lego, non. sai '(xv@. mie) rer acearer, Defereptionem corum habes apud Homerum x1. Odyff. [v.14. fqq. vbi v. Clark.] vnde fua expreffit Flaccus. Vossius. Cimmerium bene quoque ex. Bon. adde Virg. 111. Georg. 400 Caeruleo tenebrofa fitu: quo flammea numquam Sol iuga, sidereos nec mittit Iuppiter annos: Stant tacitae frondes; inmotaque filua comanti

Tibull. IV. I. 65. fqq. HARL. Sabinus ad Virgil, vr. Aeneid. 267. citat, Cimmerine domus. Ciofanus ad Ouid. x 1. Mer. 592. quem locum confer, Cimmerium, & defendit Iohannes Columbus in notis ad Incertum auftorem de erroribus Vlixie, cap. vr. p. 103. Chimerium Cod. Coki. Burn.

v. 400. Caeruleo tenebrofa situ? Id est, nigro, vt lib. 1. 652. & Virgil. 111. Aen. 64.

Caeruleis moestae vittis atraque cupre [[u.

vbi vide Seruium, & Noris. Disfert, 111. ad Cenot. Pif. cap. v. & egregie Huet. ad Manil. 1. 701. qualia obfernare leuioris laudis ne quis exultimet , deprehendimus ignoratione huius fignificationis Gorallum, illud Cymbalum, huius feculi, turpiter lapfum, cum apud Albinouan, in mortem Drust verf. 93. Caeruleam mortem, liuidam explicet, quae centies atra & ni. gra dicitur. situs vero ille caeruleus, est a perpetuis tenebris, & nebulis, quas fol numquam discutit. locum similem describit egregie Horat. I. od. 22.

Poneme, pigris vbi nulla campis Arbor aeslina recreatur aura: Quod latus mundi nebulac, malusque

Iuppiter veguet. BURMANN.

v. 401. Iuga] Id est, equosiugatos. Burm.

v. 401. Sidereos annos] Sidereos ignes reponi debere censco. Pius axes corrigi a nonnullis adfeuerat. Heins. Siderei ignes occur-

Georg. 357. fqq. ibique interpret. runt apud Ouid. xv. Met. 665. fed de stellie dicuntur. quare nihtl mutandum; miratur vero Bulaeus. non explicat haec verba. fiderei anni, funt feruentes, calentes sidere solis, vel caniculae. vtrumque enim fideris nomine Poetis notatur. Horat. 141. od. 1. torrentia sidera agros. vbi quidam Sirium intelligunt, qui saepe etiam Sol est. vid. ad Virgil. 1v. Georg. 425. & 111. Aeneid. 141. Seru. & Pierrum, qui omnia sidera reseix dici notat. adde & Iunii 1. Animad. 5. & nost. vr. 605. sic apud luftin. x111. 7. Solftitiales ortus sideris, vbi Sebisius legit Sirii. quo nihil opus est. vid. Bernec. notas. Horat, Epod. 111: 15.

Nec tantus umquam siderum in-Sedit vapor

Siticulosae Appuliae. cui conferatur nostri 1. 683. Calabri populator Sirius arui. & Amm. Marcel, xvIII. 7. vbi folis rodiis exarferat tempus in regionibus aestu ambustis, vapore sideris agitantur; & ita pastim alii. Amus autem dicitur saepe, pro parte anni, siue aestate, vel etiam proventu annuo, ita luftifer annus, inf. verf. 454. vide Barth. 1. Adu. 12. Tibull. 11. Eleg. 1. appolite,

Rara ferunt messes, calidi cum sideris aestu

Deponit flauas annua terra

vbi vide Broukhusii notas. Burm. v. 402. Stant tacitae frondes] Caecae noster codex, & Sabinus ad Virgilium. sed tacitae rectius, id eft, quae non aestiua aura recreantur, quae nullum motum edunt,

Horret verna iugo: specus vinbraruinque meatus Subter, & Oceani praeceps fragor; aruaque nigro 405 Vasta metu: & subitae post longa silentia voces. Ensifer hic, atraque sedens in veste Celeneus, Infontes

in quibus etiam aues nullae caneates audiuntur : vnde in amoenarum regionum descriptione mobiles siluae (de quibus vide ad Ouid, vII. 186.) & canorae saepe memorantur. Petron. Bell. Ciuili verf. 72.

Non verno dissona cantu Mollia difcordi strepitu virgulta loguuntur.

cum quo Petronii loco totus hic Flacci comparandus. sare autem verbum praeter quietem etiam horrorem indicat. vid.lib. 11. 360. & 1v. 639. BURM.

vet. cod. & omnes vulgati, excepto vnico Argentor, qui habet, immorataque filua, male. CARR.

v. 403. Silua comanti Horret verna ingo] Forte, Horret Auerna: vt apud Maronem lib. 111. 442. Auerna sonantia siluis. vbi videatur Seruius: & noster lib. VI. 158. Gaudet Auerna palus. HEINS. Ingeniosa quidem correctio, sed minime necessaria. explicandum enim est, situam illam vernam, id est etiam medio tempore veris, quo oinnia florent & rident sub miti coelo, illic horrere ac rigere, ac si esset media hiems. borrère proprie de frigore. vt borrifer axis lib. v. 518. Ouid. 1. Fast. 495.

Nec fera tempestas toto tamen berret in anno; Et tibi (crede mibi) tempora veris erunt.

vbi vid. Heins. & ad 11. Am. xvi. 19. BURM.

v. 403. Measus] Id est, ex quibus prodeunt, cum ex inferis emergunt & exitus datur, vt infr. ad vers. 450. videbimus. Pius descensus interpretatur. pro fubter Sabinus habet fubeus. Burm. Dorville ad Chariton. p. 687. primum de Cimmeriis populis, non illis veris, sed fictis iure intelligit; ita ve poeta ex Oceano Maeoris originem duxerit: tum vero lubentius emendare locum & legere velit fpecus VNDARUMque meatus fubter & Oceani &c. vt meatus, & laplus fragosi Occani sine aquarum v. 402. Immosaque filua] Ita & fub terris intelligantur. Plura vide apud illum. Ilart.

v. 404. Nigro vasta metu] Correxerat Heinfius, pigro. fed nihil opus. vide ad Petron. c. LXXXII. & hic Weitz. Pius ob nigra simulacra, quibus referta est, explicat: Daemonas nempe fuos cogitabat, de quibus hic passim multa infpergit, vt ridiculum praefertim ad vf. 425. de Daemonibus enses timentibus, quibus dividi & dissecari possunt, licet mox more aquae iterum coeant. o nugas aniles, & docto homine indignas! fed nihil aliud exspe-Ses ab illis, qui liberum a superstirione & Tyrannide aera non spirant. armaque nigro erat in Coki codice. Burm.

v. 405. Voces] quod maxime ominosum, vid. Buleng, de Prodig. lib. IV. cap. 19. & nos ad Ouid. vii. Ep. 95. Burm.

v. 406. Celeneus] ludex ante Aeacum Minoem & Rhadamanthum,

Infontes errore luit: culpamque remittens, Carmina turbatos voluit placantia manes. Ille mihi, quae danda forent lustramina caesis,

410 Prodidit: ille volens Erebum terrasque retexit.
Ergo vbi puniceas oriens adfcenderit vndas;
Tu socios adhibere sacris, armentaque magnis

thum, vt quidam scribunt. ego mere sidum nomen puto, quoniam Celenon Homerus nigrum, & in Epigrammatis, auctore Fulgentio ac Suida, quia Celeneus iste singitur inscolere loca damnata pruinis & caligini. ideo Valerius addidit, atraque sedens in veste. Pius. Celenus Ed. Maser. Bur M.

v. 407. Infontes errore luis] Errore leuse castigandum, simile mendum susulimus libro superiori, vs. 570. Heins. Immo luis est soluit, & lustrat, propria verbi significatione. vt reche Pius. B. v. 408. Carmina voluis] Ita &

loquitur lib. v 11. 463.

Carmina nunc totos volait, figis.

que per artus

Aefonidae.

Scilicet mutmure quodam magico & tumultu omnia in his facris fiebant. vid. ad lib. 1. verf. 736. hinc volabilitas verborum, de qua ad Petron. cap. cxxv. Burm.

v. 410. Terrasque resexis] Do-Rissimus & mihi amicissimus Gronouius, senebrasque, Observat, lib. 1v. cap. xxx. sed vulgata ledrio desendi potest ex illo Nasunis, quod Metam. v. vs. 357. occurrit.

Ne pateat latoque folum retegatur biatu. Heins.

v. 411. Puniceas oriens aissicaderis undas] Notum est, solem vespere undas & mare subire, mane inde surgere & oriri credigum.

quare vndas adscendere hic deberet capi, pro ex vndis adfcenderat. fed quis ita loqui folet? adscendere coelum dicitur saepe Poetis Sol, vt videre poteris in do-Bissimi Drakenb. notis ad Sil. 111. 671. cui persuasi iam olim, hic legendum effe, accenderat, quod pluribus ad lib. v. 370. illustrabimus. an Puniceas, an Phoeniceas legendum, multum disputat Maserius. vid. ad Ouid. x11. Met. 104. oriens est Sol. vid. ad Calpurn. Declam. 11. ita, Septimus binc oriens cum se demiserit undis. Ouid. I. Fast. 653. sic apud Caes. vis. Bell. Gall. 69. quae pars colli: ad orientem spellat. vbi nescio quare orientem folem velint alii, cum certe non minus frequenter Sol omitti soleat, quam adiici. BURMANN.

v. 412. Ta focios adbibeto facris] Sic Bon. ex. & al. sed adbibere, qui est sollemnis graecismus, probat Doruille ad Chariton. pag. 452. HARL. Adbibere primus, terrius & quartus Vaticanus cum Oxoniensi, pro adbibe, reste. idem in suis quoque codicibus exstare testatur Pius Baptista. Heins.

v. 412. Armentaque magnis Bina Deis] Duplicata vel bima duorum annorum ex folemni facrificandi ritu, vode bidentes dicuntur quafi biennes, Pius. Bima editiones Gryphii & Colinaci, quod
& Pius Baptista agnoscit. Hains.
Cc 2 Sed

C. VALERII FLACCI

Bina deis: me iam coetus accedere vestros Haud fas interea; donec lustralia pernox

415 Vota fero. mouet en gelidos Latonia currus.
Flecte gradum; placitis fileant, age, litora coeptis.
Iamque fopor mediis tellurem presserat horis,
Et circum tacito volitabant somnia mundo:
Cum vigil arcani speculatus tempora facri

420 Ampycides, petit aduersis Aesepia siluis

Flumina,

Sed bina rectius Maserius videtur tueri, quia numerus par inferis gratus. vid. Seru. ad Virgil. v. Eclog. 60. sed offendisse videtur log. foo. sed offendisse videtur log pro duodus animalibus. sed & Hygin. fab. 118. centum armenta dixit pro centum bodus. armenta vero hic xaraxxyssusse pro ouibus posuit, vt patet ex vers. 431. vbi bidentes. & vers. 438. vbi oues dict. notum vero est greges & armenta saepe commutati. Burm.

404

v.413. Coesus] Conuentus, concilium. Stat. Iv. Theb. 202. Dubium coesu folante simorem. Quem com male a viris docisis follicitatum, recte vindicat Barthius, quem & vide ad lib. v11. 91. B.

v. 415 Mones en gelidos Lasonia currus] Vide Heins, ad Ouid. x1. Epist. 46. bigam Lunae datam docent Column. ad Enn. pag. 266. & Broukh. ad Tibull. 11. Eleg. 1. 87. BURM.

v.416. Placitis fileant age litora coeptis] Forte, fe dent age litora coeptis, HELNS. Sileant non mutem, & cum Maserio litora explicarem, Argonautas in litora agentes, qui si voces tollerent, Echo eas referret, & ita turbarentur facta a Mopso peragenda, qui e noche & silentio debebant celebrari de silentio in facris omnia nota. vt hic litora, ita silentia monis inf. 604. & filentes domus lib. VII. 381. fic fupra ratem vidimus pro Argonautis, & fimilia. BURM. Sileant fine, cod. HARL.

v. 417. Mediis tellurem presserat oris] În media regione mundi. fi legimus boris, vt priscus codex habet, fignificat medio tempore no-Stis. funt qui defendunt, madidis alis, Prus. Bononientis imprestio habet, oris: malo boris legere, & fignatur media nox. Mas, In excerptis Graeuianis erat, gelidis boris. fed nihil mutem: Horas enim de quauis parte temporis dici, supra 11. 60. 111. 48. vidimus. sic media bora de meridie Ouid. I. Amor. v. I. vbi vide. sic medius Phoebus mox vers. 422. & similia pallim. presserat vero proptie de graui somno, qui incubat. vid. ad Ouid. vs. Ep. 96. fic lib. 1. 617. piceoque premit nox omnia coelo. II. 214. graniorque oculos iam luce propinqua umbra premit. nec inepta lectio, madidis alis. vid. Broukh. ad Tibull. 11. 1.89. BURM.

v. 419. Speculatus tempora facri) Debebant enim certo tempore fieri, de quo vide Broukh, ad Tibull. 1. 11. 61. Burn.

v. 420. Ampycides] [h. e. Moplus.] Vetus codex, Amphicides. in Apollonio tamen legitur Ampycides, nisi Valerius Flaccus LaFlumina, & aequoreas pariter decurrit ad vndas. Hic sale purpureo, vivaque nitentia lympha Membra nouat; seque horrificis adcommodat actis.

Tempora

tino more efferre voluerit. CARR. Amphiades noster codex, Amphisides Coki. qui inf. 460-Amphiades etiam exhibebit. BURM.

v. 420. Aesaepia siluis] Ita Lugd. & Argentur, Aelaepum certe Strabo hoc loco collocat. & Hermelaus Barbarus Homerum adducit, qui Acsaepum flumen ad vrbem Zeliam celebrat. Prolemacus vero hace conjungit, Cyzicus, Acfacpi amnis oftia, Parium colonia: vterque Parif. habet Aclapia, Niniuita & Maserius ex Strabone legunt, Aefepia. Aefapum fluuium Apollonius lib. 11. describit, & eius Hesiodus Theogonia meminit. Vet. cod. Asopia: Quod autem ad hunc locum attinet, primam lectionem malo. Strabo etiam Apaesum, inter Lamsacum & Parium, amnem & oppidum facit, nescio tamen legine ibi debeat, Asapius: videant doctiores. Asapos vero (ne vet. cod. scripturam omni praesidio destituere videamur) fuit Aeginae pater, fubmersus in Apidano; Strabo libro 1x. ait Asopum iuxta Thermophylas in mare exite, Phoenice recepto, qui latere Australi descendens illi iungitur, cognominis Nereo Phoenici, cuius & sepulcom iuxta eundem fluwium fuit; sed & plures Asopi fuerunt, de quibus vide Strabonem lib. v 111. alius est circa Phliuatem, & Nemeam, alius in Bocotia, alius în Acgina, et habet Didymus in scholiis Pindaricis; alius in Peloponeso, e monte Chronio Mediam praeterfluens, telle Volatorrano. CAR-

RION. Aefepia scribendum. "Arevro" enim hic amnis dicitur Apollonio, ac plerisque aliis. Potsis etiam legere, Aefapia. Quomodo eum nuncupat Florus lib. 111. cap. v. & Etymologus: Alii Aefapia, aut Aefapia. Quod male setinet Carrion. Voss. Aduersis Sefapia noster codex. Burm. Aefapia etiam ex. Bonon. Habt.

v. 422. Sale purpures] Album fal est, vnde mirum accidere posfet, hic purpureum vocari. posset fatis commode explicari, fi omnia pulchra, nitida & candida purpurea dici ostenderemus, post Lambin. & Torr. ad Horat. IV. od. I. quorum scrinia compilatit Gorallus ad Eleg. in obit. Maecenatis Ad candidam purpuverf. 60. ram etiam alludere Poetas, ita hac voce veentes, quidam putant; vt practer Pium Matius lib. III. Opinion, cap, vii. sed re-Qius cum Maserio hic marinam aquam intelligi puto, cui viuam lympham, quae ex fluuio perebatur perenni, addit. mare vero purpureum dici non opus est, vt probetur. Pius etiam capi pofie pro combusto, & consequenter rubenti, putat. Burm.

v. 423. Membra noust] Id est, exterget & mundat, & quasi nous facit. Sic barbam nouser, veteres dicebant pro radere & lacvigare, expolire & q. nousm facere. Hinc nousculum, instrumentum, que barba noustur &
raditur; & cutis expolitur. Cl.
Salmas. ad Lamprid. p. 196.
UNITZ. Vocas noster codex. sed
Cc 3 vide

Tempora tum vittis & supplice castus oliua

425 Inplicat, & stricto designat litora ferro:
Circum humiles aras, ignotaque nomina diuum
Instituit, siluaque super contristat opaca,
Vtque metum numenque loco, sacrainque
quietem

Addidit; ardenti nitidum iubar euocat alto. 430 Atque Argoa manus variis infignis in armis Ib

vide Heinf. ad Onid. IV. Heroid. 90. BURM.

v. 423. Seque borrificis accommodat actis] Horror pro religione. Virgil. lib. Aeneid. 1. 165, vr. 10. vii. 172. Inde borrifice pro venerando Lucretius etiam vius est in rebus facris lib. 11. 609. Horrifise fertur divinae matris imago. Noster hb. 11. v. 423. BULAEUS.

v. 424. Tum vittis] Cum vittis codex noster. Burn.

V. 424. Supplice cassus olius Supplices apud Graecos oleaginas virgas ore manuque praeferebant, lana candida circumdatas: vnde harágas nakádos apud Aeschylum supplices rami, & tasongias olivas ramum a supplicando Graeci nominant, quem espesishum cetenic, Hinc olius a Valerio supplex appellatur, vt scietisime de variis supplicandi modis apud diuersas genes observatis, differit eruditismus Hadrianus Innius lib. 11. cap. x1. Animaduersorum. Papinius Thebaidos vst. 491.

Mite nemus sirca, cultuque infigne verendo, Vittasae Laurus, & supplicis arbor Olivae.

Supplicem (inquit Lactantius grammaticus) vocas, per quam pan supplicando pesisur. Petron. Arbiter Satytico: Aogre enpugnanis guber-

nator, vt caducestoris more Triphona inducias faceret; data acceptaque ex pastrio more fide, protendis ramum oliuae, a tutela navigii rapsum. Garr.

v. 426. Humiles aras] Ita superis akaris, id est altiores aras, inferis aras, id est humiliores statuebant. vid. Seru. ad Virgil... v. Ecl. 66. licet non se perpetuumb. hinc foces vocat Stat. Iv. Theb. 455. quem cum Flacco comparasse inuabit. Burm.

v. 427. Consristas] Obumbrat. P1US.

v. 428. Vique mesum numenqua loco] Mesus pro religione. Noster superius lib. 11. vs. 440. farsique mesum feruenus opertis. Viegilius lib. vii. Aeneid. multosque mesu feruena per annes. Buz. Mesum sumenque noster codex.

v. 428. Quietem] Silentium. B.

v. 429. Inbar enocas] Proprium etiam in facris verbum. Maserius hec cum facto Heliae Prophetae componens, videtur intellexisse, quasi ignem arae accendendae elicucrit coelo, de quo nos late egimus de loue Fulger. cap. ix. quod est de loue Elicio. sed bic tantum precibus ad Solem factis eius ortum evocasse puto, vt mex iubet Argonautas ad Phoebi surgentis ortum manus ferre. Pius sociasse

Ibat, agens lectas aurata fronte bidentes.
Delius hic longe candenti veste sacerdos
Occurrit, ramoque vocat: iamque ipse recenti
Stat tumulo, placida transmittens agmina lauro:

435 Ducit & ad fluuios, ac vincula foluere monstrat
Prima pedum; glaucasque comis praetexere
frondes

Imperat. hine alte Phoebi furgentis ad orbem
Ferre

taffe stellam innui putat, 2 qua vita singulorum dependet. Burm.

v. 431. Aurata fronte bidentes]
Cornua victimarum inaurari folebant. Cuius rei testis est Homerus Odyst. 7. [382. [49.] Virgilius lib. 1x. [627.] Es flanuam
ante auras aurata fronte iuu encam.
Macrobius lib. 111. cap. v. Turnebus lib. xxix, cap. xv. Casaubonus ad Histor. Augustam p. 459.
BULAEUS.

v. 432. Delius bic] maluerat Heinfius, buic. scil. Argose manui. ego minori mutatione, bis. BURMANN.

v. 432. Candenti veste sacerdos Sacerdotes in factis veste vrebantur alba. Vide Festum, & bib Scaligerum. Bull. Malim, candenti in veste, vt passim. vid. I. \$40. & v. 349. Burm.

v. 433. Ramoque vecas] Scribendum, nouas, ad priftinum vigorem reducit. vel vocas, id est revocat ad solitum robur, & animositatem, quem ramum in caput transeuntium mittebat, eos singulatim vocando, ve subirent poenam, si non vecam, faltem imaginariam, ve perduellionis reus Horatius coacus est subire sororium tigillum. Prus. Ramoque nouas Carrionis codex & editiones nounulise. caeteri, [vti etiam

ex. Bonon.] ramoque vocas. Vtramque lectionem Pius etiam agnofeit. forte. ramoque rigas, vel, ramo irrorans, atquo ipfe recenti Stat tumulo. HEINS.

V. 434. Transmistens] Lambinus ad Lucret. 11. 326. hunc locum aduocat, vt probet, idem notare, quod transire. quafi vates ipfe flantes Argonautas transierit. fed hoc narrationi Poetae non conuenit, cum ad se vocaverit Mopsus illos, & iusserit, praeter se ire. sed eo sensu, transmissague puppi Lampsacus occurri supr. lib. 11. 623. pro puppis transmist, id est, transit Lampsacum. transites codex noster, vt Lambinus in Lucretianis codicibus repperit. Burm.

v. 436. Glaucasque comis] Sic exemplar calamo exaratum, [& Heinsti codd.] vulgata vero, glaucaque comas praesenere fronde. CARRION.

v. 437. Phoebi furgentis ad orbem ferre manus] De hoc more praeter Bulenger. Ecl. ad Arnob. 11. & Brissonium I. Formul. p. 39. quos laudat Weitzius, multis eggi Cerda ad Virgil. v111. 68. vid. &c infr. v. 333. alte ferre manus dixit, vt Horat. 111. od. 23. supinas coclo manus ferre. Burm. Ferre manus, totisque simul procumbere campis.
Tunc piceae mactantur oues; prosectaque partim
440 Pectora, per medios partim gerit obuius Idmon.
Ter tacitos egere gradus; ter tristia tangens
Arma simul vestesque virum, lustramina ponto
Pone iacit: rapidis adolentur cetera slammis.
Quin etiam truncas nemorum effigiesque vi-

Forum 445

v. 439. Profestaque partim pefora] In hoc primo membro, versum desiderari puto, nam duplex circa profecta actio indicatur. debuit enim pars arae imponi, pars geri in mare proiicienda. Heinfius in codice fuo valde circa vocem pellora aestuat, sed nihil expediit, aut in notas retulit. tentabat, prosectaque partim torret, vel fert ara, in medios; vel fert pyra, per medios; vel denique, aethere, vt Ouid. v1. Fast. 162. profecta fub aethere ponit. forte, reddit, quod proprium in hac re verbum, cum imponuntur aris. vid. Lutat. ad Stat. v. Theb. 652. &Seru. ad Virgil. 11. Georg. 194. vel porgit, pro porrigit, quo etiam verbo in his faccis vtebantur. cerre simile quid requiri existimo. & pestora esse Glossam adscriptam w prosecta. pro quo etiam vitiole, profetta Aldu**s. pro**feela noster codex. obvius Idmon, qui stabat aduersus Mopso, tamquam minister sacrorum. nam. & iple vates & augur erat. Burm. cod. bene succurrit, dum habet, pestora fert Mopfus. Hari.

v. 441. Ter secies egere gradus]
Scil. Argonautae circa tumulum
illum & aram. licet incommode
videatur, inter geris, & deinde
iacir, poni: sed ita solet saepe
noster verba ponere, non expres-

sis hominibus. iacie vero iterum ad Mopsum refero, quia sequentia, locae, orae, vocae, Mopso sunt tribuenda. agere vero gradus inostro familiaris locutio. vt 111.8. ipse agis Aesonides iuntios ad litora gressus. & vt11.331. praecipites agis ille gradus. tacitos gradus Heinsus reddidit Ouidio III. Fast. 393. ter autem circuiste docet & Stat. IV. Theb. 465. & ita in omni sustrice sacre. Burm.

v. 442. Lustramina] ld est, fordes, purgamina. Mas. Restius quam Pius, qui expiationes exponit. Burm.

V. 444. Quin etiam trancas nemorum &c.] Legendum rebar, truscos nemorum. Quae enim sunt alias truncae nemorum effigies? ZINZ. Nemorumque effigiesque pri. Vaticanus, veterum virorum tettius. Locus corruptus. Heins. Sollicitum hunc locum Heinfium habuisse, varize, quas orae libri fui adscripsit, arguunt coniectutae. excifasque fuorum, vel exusasque virorum. vel viduasque fuerum, vel immunesque, fed in nulla acquieuit. sennes, quod Zinzerlingius volebat, propter fequens quereus non potett recipinec ad truncos suspensas effigies fuille cum Pio intelligendum, nec de oscillis capiendum, vt ille & Maic445 Rite locat quercus; simulataque subligat arma. Huc Stygias transire minas, iramque seueri Sanguinis, his orat vigiles incumbere curas: Atque ita lustrifico cantu vocat: Ite peremti, Ac memores abolete animas; fintain vobis,

450 Sit Stygiae iam fedisamor. procul againe nostro, Et procul este mari: cunctisque absistite bellis. Vos ego necGraias vmquam contendere ad vrbes,

Maserius, cogitandum amplitus puto. Vulgata seruata, ita construenda verba: locat quercus nemorum cruncas, vt effigies effent vizorum, & ad quercus suspensia armis referrent viros occilos, vt in Tropaeis etiam fieri solebat. vid. Virg. xr. Aeneid. 83. & 173. truncat quercus, ramis & foliis ableilis. vt trunca pinus Vitg. 111. Aen. 655. est autem iv dia duoiv, quercus eruncae, & effigies, id oft, quercus truncae, quae erant effigies, vt, truncaeque louis simulacra columnae lib. vt. 91. effigies vocat, quia in his facris pro veris omnia erant fimulata, vt finulata arma; vt rede Maserius ex Virgil. IV. Aeneid. 509.

Super exunias ensemque reli-Elum, .

Effigiemque toro locat.

& post. vers. 512. latices fimulasos, vbi vide interpretes. Statius VIII. 341. & vari mortis fimulacra rependit. pro subligat erat in noftro codice, subigit. BURM. Cruhus legit, truncos nemorum effigieque. male. HARL.

v. 446. Iramque scueri Sanguinis] Agminis libens rescripserim, fed fequitur paullo postrapud Maronem Georg. 111. 37. amnemque fenerum Cocyti adfpicies. & libro VI. Aeneid. 374. annis seuerus li verbo veatur. Pius. lea vulga-

Eumenidum. Propertio IV. Eleg. vlt. Enmenidum intento turba fevera choro. HEIMS. Sanguinis, id elt, caeforum Cyzicenorum, quem seuerum vocat, quia vindictam poscebat ab interfectoribus, vt ita, observante Pio, Virgilius amnem dixit fenerum. Burm.

v. 447. His orat Huc orat noster codex. non male. nam incambere in aliquid dicitur faepius, B.

v. 448. Lustrifico] Lustifico codex noster. Burm.

v. 449. Ac memores abolete animas] malebam aliquando, minas. Nunc nihil muto. Memores animas dixit Flaccus, vt lib. 1. memerem umbram. Voss. Minas maluerim; nifi quod hoc paullo ante praecessit. animes corrigit Pius, HEINS.

v. 449. Sine otia vobis] Id est quiescatis. vt illud Virgilii Ecl. y. amas bonus osia Daphuis explicat Barth. ad Nemenan. 1. Eclog. 38. de hac precum formula & ipsa re latius egi ad Petron. cap. LXIV. BURM.

v. 451. Es proeul ite] Sic ex. Bonon. HARL. In prifcis exemplaribus scriptum est, absisis . mari per quod peregrinaturi sumus. mihi magis placet, effe, quoniam mox ait, obsistise, vt magis fimi-Cc 5

Nec triuiis viulare velim; pecorique satisque Nullae ideo pestes, nec luctifer ingruat annus: 455 Nec populi, nostriue luant ea sacta minores.

Dixerat:

ti. vet. & prol este. Virgilius, [Aen. vi. 258.]

Procul binc, procul este propha-

ni. CARR. Vid. ad Ouid: x111. Met. 466. & 11. Art. Am. 151. BURM.

v. 453. Velim] Bene notat Maferius, hoc verbo potestatem sacerdotis indicari. vid. Petron. c. 134. & ad Ouid. I. Amor. viii. 9. Remed. 253. vii. Met. 199. Prop. Iv. v. 9.

Illa velit, poterit magnes non ducere ferrum.

BURMANN.

v. 454. Nullae ideo pestes] Pestis pro quauis re noxia. Cicero de amicit: Sic babendum est, nullam in amicitiis pestem esse maiorem, quam adulationem, blanditiam, assentiationem. Bul. Scribe, adeo. paullo ante, & procul este marian scriptis. non ite, quod & Pius Baptista de suis monuit. Heins. Ideo non mouerem; ob caussam caedis Cyzicenorum, quorum vmbrae vitrices timebantur. in meo codice erat, nulla, ideo pestis: Burm. ideo reuocaui. Harl.

v. 455. Nec populis] Scribo, nec populi, &c. non ingruant morbi populatim calamitate bacchante. Prus. Si populis legitus, ordo eft, nullae peftes, & nullus annus ludifer ingruat pecori, fatis, nec populis. si populi, quod minus placet, nec populi, nec nostri Nepotes &c. pro luane alii codices habent, velens. lego, nostriue luane. nec tamen velim, legem effe Cretensem, sed monitionem. si quis autem peruicaciter ture-tur velens verbum, nihil impedie.

MAS. Noffriue luans vulgati & vet. cod. praeter Patif. qui habet, mufri veleus, cuius ferrentia mihi non liquet, tametti ea Maferio perbelle conflare videatur. CARRION. In Editione luntae, mufri velens. in codice nostro, sufri velens. fed luans rectum. vid. lib. I. 674. II. 570. & alibi. Bush. Noffri velens iam ed. Bonon. sed ab antiqua manu correctum est huans. HARL.

v. 455. Minores] Posteri. Lucretius lib. v. [v. 1196.] quas lacrimas peperere minoribu' nostris? Iuuenal. Sat. 11. v. 146. Paulique minoribus, i. e. posteris Pauli. Horatius ad August. [11. Epist. 1. v. 106.] Maiores audire, minori dicere. Liphus Epist. Quaest, lib. 1v. cap. xxv. Bul. Seruius ad viii. Aeneid. 268. notat minores dici trinepotes, vt maiores vltra Tritauum. Senec. Thyest. 135. Es maior placeas culpa minoribus. voi vid. Delr. & Gifan. Ind. Lucret. & Drakenb. ad Sil. xv1. 44. an Maserius nepotes legerit, an explicationis caussa ita scripserit nescio. certe nepotes saepe constat librarios pro minores supposuisse. fic apud Ouid. Iv. Fast. 59.

Neue secuturi possint nescire minores.

Ita MS. pro quo vulgatae editiones, **epotes. Eodem modo graffati funt apud Germanic, in Phaenom, verf. 126.

> O pasrum foboles, oblita priorum,

Degeneres semper, semperque babitura minores.

Ita

Dixerat: & summas frondentibus intulit aris. Libauitque dapes; placidi quas protinus angues, Vmbrarum famuli, linguis rapuere corufcis. Continuo puppim petere, & considere transfris 460 Imperat Ampycides; nec visum vertere terrae: Exciderint quae gesta manu, quae debita fatis. Illi alacres, pars arma locant, pars ardua celfis

> Insternunt tabulata foris: oriturque trementum Remo-

Ita refle codices, vulgo, nepotes. fed prieribus opponuntur mineres. BURM.

v. 456. Summas frondentibus intulit aris Libauitque dapes] Summas, quia supremae & vltimae quali manibus caeforum erant. Frendenses arae, funt curonatae frontibus & fertis. vt ita Heinfius florentes aras restituit Ouidio a11. Fast. 253. quem ibi vide. insulit proprie, quia inferiae crant, quas dabat manibus. vid. eumdem Heinstum ad Ouid, IV. Met. 469. BURM.

v.452. Famuli] Vid. infr. ad lib. iv. 520. Burm.

v. 160. Nec visum vertere terrae] Adversere castigetur. libro IV. Iam Mariandynis aduertit pup eis arenis. Plura congestimus ad Nasonem Metam. x1. vers. 54. HEINS.

v. 461. Exciderint quae gefta manu] Sunt, qui emendant, qua pro in qua, quam recte, videbis paulo post. hoc est, terram non aspicerent, vbi, vel in qua exciderunt gesta manu, id est per imprudentiam peccatum eft. Sunt qui interpolant, fic interpretantes, nec vifum vertere terrae. nec visum est vertere, id est, praevertere, hec est anteponere illi dicet thorum esse late sumtum. terrae Colchicae aliquid, quae legat quisque, quod censebit vti-

debita est illis Minyis, videlicet fatis, quae gesta gloriosa per torpotem exciderunt manu, hoc est: praeterfluserunt eis conniuentibus iniquissimis fatis, eos ab institute itinere auocantibus, si primam expolitionem fequimur, exciderine manu interpretare, euenerint eis ignaris, quid agerent. Sermo pene vernaculus. Prus. malo,

Exciderint quo gesta mann, cen debita fatis. nisi praefers, quod libro v. versi 84. videbatur,

Exciderint qua gesta manu, qua debita fath.

vbi multa ad rem. qua qua etiam Pius coniiciebat, sed alio significatu. HEINS. Sed potest vulgata retineri, vt sint verba Mopsi imperantis, vel vouentis, vt exciderint illa animo, quae manu gesta fuere, id est vi, & quae adscribi debent fatis, quae ita iufserant. Aldi editio sitem ex. Bonon.] habet, exciderunt. BURM.

v. 462. Tabulata thoris] malo foris legere, quam vel toris, vel sboris. Fores fiquidem dicimus fummes in nauibus, super quos naurae discurrunt. licet & tranftra dici possint. sed & sedem quis

factam, facile enim ex f, t ducitur. Sic insternant foris dico, pro Alii insuper, in foris sternunt. quibus thoris gratius est, exponent pro ablatiuo instrumentum referenti, quod non admitto, nec vi tamen iubeo delendum thoris. sed tamen moneo lectores, qui curlim locum hunc transegerunt, vt rem exactius rimati, quod eft convenientius, non abiiciant. MAS. Summis insternunt tabulata foris. Hanc lectionem Interpres mordicus ruetur, vet. Parif. cum vulgatis, summis insternunt tabulata toris: fic & vet. cod. nifi quod pro fummis; legit celfis: erroris autem.non obscura est origo; est enim ex affinitate s & f. unde etiam torus, non thorus fcribendum puto, cum ab herbis tortis dicarur. Varro de vita P. R. lib. I. Quad frontem lecticae strucbant, & ex ea berba torta torum appellabant, bot, quod mucitur, etiamnum toral dicitur, le-Eticamque, quae mualuebant, sege-Bria nominabant. Sic eum locum apud Nonium in vetust, exempl. scriptum offendi. CARR. Maserius aliique reponunt, foris. mihi vulgata lectio retinenda videtur. Fori enim in transfris erant. Magnaeque mollitiei erat argumentum non super transtra, sed in interiore naui cubare. de hoc virum maximum Isiacum Casaubonum ad Theophrast. # sel hveksutsesses in Characteribus, & ad Perfii Sat. v. Voss. Poris omnino reponendum, quod miror a Carrione damneri. Heins. Summuis - thoris ex. Bonon. sed foris rectius dedit codex collatus. H. Indubitata lectio foria. fori enim funt, in nauibus, in quibus namtae remigantes sedent, teste Charisio lib. 1. pag. 19. vide & Feflum & Seru. ad Virgil. ry. Aen.

lius. puto literae mutationem esse 605. qui tantum masculini gefactam. sacile enim ex f, t ducitur. Sic insternunt foris dico, pro
im foris sternunt. Alii insuper, qui tamen Gellium fora dixise
quibus shoris gratius est, exponent pro ablatiuo instrumentum
referenti, quod non admitto, nec
vi tamen iubeo delendum thoris.

605. qui tantum masculini generis & plurati numero dici putat. ita & Charif. lib. I. p. 55.

qui tamen Gellium fora dixisse
notat. in singulari dixis Sallustius, teste Nonio in Forum. illum
referenti, quod non admitto, nec
vi tamen iubeo delendum thoris.

gustin. in Catal. Pithoei p. 337.

Non forus out prarae, non linten deinde procellos

Ferre valent.

Toris tuetur Cafaub, ad Perf. v. 147. quali in his toris formund cepissent, cum mollitiei argumentum esset, cubare in interiore naui, non super transtra & tabulata. & in ora codicis sui, quì est in Leidensi Bibliotheca, notauit, insternuns soris, id elf, ad tores, quia in subdiali dormitabant. sed quis credat Heroas prima parte diei iam somno indulliffe, vbi remigandum effet. nam ante meridiem haec alta pater ex vers. 481. & tum debuilfet dicere, insternunt tabulatis tores. sed & in nostra lectione impedita illa locutio viderur, & inde tabulata a foris diuerfa, iisque instructa effe, quis efficeret. sed ita construenda verba puro. pars insternunt tabulata, ardua cellis foris. inflernunt absolute, pro veste aut tegumento quodam sternunt tabulata, quibus remigantes infiderent, cabulata autem erant ardua foris, id est, ea pars tabulati, qua sedebant remigantes, foris (id est sedilibus & tabulis) quibusdam erat ardus, alta, & super reliquam partera exstabat. Jummi in editionibus priscis & nostro, & Coki codice. sed sequitur, fumme Cerannie BURM. adde Doru, ad Chariton. pag. 673. HARL.

Remorum soms, & lactae concordia vocis.

465 Iuppiter vrguentem ceu fumma Ceraunia nubem Cum pepulit, mouitque iugis; fulsere repente Et nemora & scopuli, nitidusque reducitur aether. Sic animi rediere viris: iamque iple magister Nutat ab arce ratis, remisque obsistere tendit.

470 Instaurant primi certamina, liber amictu Eurytus, & dictis Talai non territus Idas: Inde alii increpitant; atque aequora pectore tollunt.

> Par gemitu pulsuque labor: versumque vicissim Mittitur in puppim remo mare. laetus & ipse

475 Alcides: Quisnam hos vocat in certamina fluctus? Dixit; &, intortis adfurgens arduus vndis, Percussit subito deceptum fragmine pectus:

Atque

v. 464. Laesae concordia vocis] Intelligit hortatoris Orphei #6-Asvens, cui concordabat pulsus remorum. vid. supra lib. 1. 470. BURM.

v. 46;. Ceraunia] Sunt montes Epiri, qui crebro fulminibus imperuntur, vnde & nomen habent. BULARUS.

v. 469. Nutat ab arce ratis] In codice nostro erat, nittat, quod est pro nistas, de quo egimus ad Ouid. 111. Met. 461. nihil tamen muto, quia a puppi, quae est arx nauis, nutu figna dat. Bunm.

v. 471. Dietis Talai | Aemulis vocibus. quamuis Talaus Idam verbis tumidioribus quaereret absterrere ab impulsu remorum, fallis accinctus, Idas verba non curabat, funt, qui interpretantur aliter; ad praescita Talai reserentes, qui Idam moriturum dixit in Colchis. quae somnia sunt ae-

Talaus fauebat Euryto, tamen hoc fauore non est Idas cohibitus a studio remigii. hoc confirmat versus sequens, Inde alii increpitant. Pius.

v. 472. Tokunt] Vid. lib. 1. 340. Burm.

v. 474. Mare] Id oft aqua 182rina, sed magna indicatur copia. vid. infr. ad lib. IV. 666. BURM. Mittimur ex. Bonon. sed correct. a docta manu, missisur. HARL.

v. 176. Es intortis] Et e tortis codex nother. Bunm.

v. 477. Fragmine pellus] Hetculem remum fregiste etiam Apollonius testatur; funt qui dicant eum artis remigandi ignarum, nimioque manuum robore remos faepe confringentem, ab Argo'nautis relictum, vnde Herodotus loco nomen factum aperas scribit, alii tamen, putant Herculem cum aquatum iuiffet, & relieus ab lagri veteris, nullo auctore fulta. sone, eiusque sociis effet, loco nomen

Atque in terga ruens, Talaum, fortemque Eribotem .

Et longe tantae securum Amphiona molis 480 Obruit; inque tuo posuit caput, Iphite, transfro. Iam fummas coeli Phoebus candentior arces

Vicerat,

nomen fecisse. CARR. Pro Decepeum fragmine polius; Sanguine codex, quem contuli: sed male. vid. Apoll. I. 1167. Stat. Iv. Silu. VI. 42.

Hoc pedore preffus Vastator Nemees, bacc exitiale pressife canit, ferebans

Robur, & Argoos frangebant brachia remos.

Fragmen vero pro fragmento crebrum effe Statio, docet Barth. ad Stat. Theb. vii. 57. & 431. deceprum pettus eleganter, de quo vide ad Petron. Cxv. Burm. Nimirum decipi dicuntur, quos vota & spes fallunt. HARL.

v. 478. Talaum] Talaon Regius. HEINS.

· v. 479. Molis] Ouid. xv. Met. 230. vt rede constituit Heinstus Illos, qui fuerant solidorum mole tororum

Herculeis similes, fluidos pendere lacertos.

Stat. Theb. vr. 833.

Lenat ardua contra Membra Cleoneae Stirpis iastator Agylleus, Herculea non mole miner. sic gran-

dibus alto Insurgens bumeris, bominem super improbus exit. Certe non sensife Flaccus noster

videtur cum illis, qui humili ftatura, etsi toris & lacertis validum, finxerunt Herculem, (vid. Barth. ad Stat. d. l. & Delr. ad Senec. Herc. Fur. vers. 624) in-

gentis enim molis fuiffe debuite qui caput in tectium vel quartum post se transfrum reposuerit. Stat. etiam eius molem indicat lib.vi. 311. vbi currum eius pondere pressum, orbitam alte terrae im-

Nec minor in terris bella Euryfiben gerensem.

Amphitryoniaden also per gra-· mina sulco

Duxcras.

Quod vero ex Pindaro rv. 18th.68. adducunt, qui dicit Herculem fuille, μόςφαν βραχύν, ψυχάν ? Examerios, rede Scholiastes explicat, ita capi debere, si cum Antaco Gigante, immani corpore, vt fingitur, comparetur. quo modo vulgaris illa de pufilla Dauidis statura opinio inualuit, vt humili corpore etiam pingatur, cum procerae & Sauli starurae fere parem fuisse ex eo colligi possit, quod Rex ipsi contra Goliathum in certamen processuro, fuum obtulerit thoraca: quod ridiculum fuisset, nisi ille eius cotpori habilis fuisser, sed cum Goliatho comparatus humilior fuit vifus. Burm. Obruit etiam cod. obtulit Bon. ex. HARL.

V. 481. Arces Vicerat | Vincerat primus Vaticanus, Stringeres forte. Herns. Nihil hic nousndum; est enim elegans descriptio meridiei, quo sol altissimus est. vincere vero millies, pro peruenire, tangere, vt & Superare, dicitur, sed cum aliquo labore & diffiVicerat, & longas medius reuocauerat vinbras.

Tardior hinc cessante viro, quae proxima Tiphys

Litora,

difficultate, vnde Ouidius de Sole II. Met. 63. ardua prima via eft, quia Sol scandere debet, sed vitima prone via est. sic victum oequor ab Argonautis infr. lib. v. 512. quod primi magno labore penetrarunt, vt superare dixit lib.i. 74. Iustinus lib. xxiv. 4. de Gallis. Quae gens prima post Herculem, cui ea res admirationem & immortalitatis fidem dedit, Alpium inuicla iuga, & frigore intractabilia loca transcendit. vbi nihil opus est correctione virorum Do-Storum, qui inuis reponunt. nam fi inuiffa dici nequeunt, quae iam Hercules transcendit, neque etiam inuia, per quae Hercules viam fecit, dici possent, innicta ergo post Herculem adhue manferunt iuga, quia nemo aufus fuit clausas quasi iterum niuibus & frigore Alpes denuo reserare, nisi Galli, adde adulatoris Panegyrici Mamert. in Genethel. cap. 1x. simile de suis imperatoribus praeconium, quos toties iam vi-Stas Alpes aperuiffe iastat. Stat. lib. vrr. 682.

Arma fluunt, longisque crepat fingultibus aurum, Eruptusque finus vicit cruor.

vbi Scholiast. Barth. exsuperat, euagatur, exscendit. Martial. v. 33.

Alta suburbani vincenda est semita cliui.

¥1. 41.

Cedentes oneri ramos, siluamque fluentem Vicit.

Sic apud Statium 11. Achil. 424.

Nunc doces ingenti falsu me vincere fossas.

quod Silius VIII. 552. eransmittere fossas vocat. iungere fossas. ego non capio quid sit. Claud. 111. Cons. Hon. 44. Asscensia proteremontes. Ita vincere stumina proterenare Ouid. 11. Art. 181. & ita euincere, Ouid. x1v. Met. 75.

Hanc vbi Troianae remis auidamque Charybdim

Enicere rates.

& xv. 706. Euincisque fresum. & de Sole lib. xiv. 769.

Qualis vbi oppositas nitidisima solis imago

Euicit nubes.
Sed haec iam nimia. Burm.

v. 482. Medius renocaneras vmbras] Eleganter, pro quas antea emiferat, & extenderat quais, nunc reuocat & contrahit. medius vero pro qui medium coeli spatium tenet, quo tempore medius dies, siue meridies est. ita & medio fole dixit Phaedr. lib. III. fab. 19. vbi vide. medius feruor Silio I. 258. Virg. Iv. Georg. 401. Medios cum Sol accenderir aessus & 426. Coelo & medium Sol igneus serbem Hauserat. Stat. Iv. Theb. 680.

Tempus erat, medii cum folem in culmina mundi

Tollit anbela dies.

Quae conferre Poetices studiosis non inutile erit. Burm.

v. 483. Cessante viro] Hercule morante & a remigio desistente, propter fractum remum. Prus. Euro legere placet, non viro. nec dubito, quin gratius sit suturum viris, Litora, quosque dabat densos trabe Mysia montes,

485 Aduehitur. petit excelsas Tirynthius ornos: Haeret Hylas lateri, passusque moratur iniquos. Illum

viris, auribus non hispidis. forsan reperit maleferiatus quispiam vero, quod legendum fuerat prioribus literis transpositis. sed quod nihili erat pendendum, adulterinumque redolens perperam subiun tum est. sensus autem est. Tiphys aduectus est in Macham lentius nauigans, quum Eurus cessasset. Erunt fortaffe qui vire, vt verum partum, praeligentes hunc fenfum dabunt. Tiphys tardius aduectus est in Mysiam, quum ceffaffet Hercules, cuius remus erat fractus. sed nobis repugnent, tamen erunt, qui mallent accedere. MAS. Heinsius quoque vel Euro vel aura reponendum putat. Schottus vero malit vire, arque sic ex. Bonon. & ego verum effe puto. HARL. Eadem variatio vocum Euri & viri est inf. lib. 1v. 643. hic dubito, quid praeserendum: nam in prioribus nullum est indicium Eurum spirasse: sed fuisse tranquillitatem, quare tanto certamine in remos infurrexerant Argonautae, & navem ita propulere, vt ipse ro-Stor nutaret, qui ideo conabatur impetum remigantium reprimere. fi vero ventus flaffet vehementior nihil opus fuillet remis, & tanto certamine. vid. lib. 111. 34. si vero cessanse viro legas, fenfus apertissimus, Hercule cessante tardiorem fuille curlum, quod auget admirationem roboris Herculis, cuius vnius cessatio statim ex tarditate nauis poterat adverti, Virum vero & viros, noster centies dicit, vbi agit de illis, quorum antes mentio, vid, inf. 513. 606. & pailim, Burm.

v. 484. Dabat] Vid. lib. 1. 468. Burm.

v. 484. Denfos trabe] Ita omnes vulgati. Vetus codex, denfa trabe. CARRION. Denfos verumelt. licet Aldina editio etiam derse habeat. ita lib. vr. 76.

Densior band vsquam, nec celsior extulit allis

Silua trabes. Et lib. v. 640. nec illas Adstiteris impune trabes. Onid x 1 v. Met. 360. densum trabibus nemus, ponitut autem trabs pro arbore audaciori translatione: quia erabes non dicuntur, nisi iam caesae tint arbores & depositae, notante Seruio ad Virg.1x. Aen. 87. ita tamen solent abuti Poet. vid. inf. v.163. 641. & v11. 395. 565. & alibi. fed verecundius vium hac metaphora Vitgilium puto, quia ille agit de atboribus nauibus faciendis destinatis, noster & alii etiam sine hoc respectu, omnes ita arbores vocant, pro telo faope vtitur Statius. vide Barth. ad 111. Theb. 149. 1x. 124. & alibi. Burm.

v. 486. Haeret Hylas] Fuit is, teste Propertio, qui Callimachum & Apollonium sequirur, Thiodomantis filius, puer formolissimus, quem patri raptum (quomodo autem rapuerit scribit Apollonius) miro amore profecurus est Hercules. funt qui Hylam (inter quos Socrates ad Idotheum)dicant amatum, non ab Hercule, sed a Polyphemo, qui cum Argonautis nauigauit, & Herculis fororem Leono-

Illum vbi Iuno, poli fummo de vertice, puppim Deseruisse videt; tempus rata diua nocendi: Pallada consortem curis cursusquo regentem

490 (Ne qua inde inceptis fieret mora) fallere prima Molitur; caroque dolis auertere fratri. Tunc fic adloquitur: Procerum vi pulfus iniqua, Germanique manu (repetis, quo crimine) Perfes

Laononem vxorem duxit, qui ea feuitate fuifie dicitur, vt fuper vadas curreter, nec pedes aquis tingeret. Apud Philostratum vero vinitor Nestorem magis amatum fuifie ab Hercule tradit, quam vel Hylam vel Abderum: hos enim admodum pueros fuifie Nestoris tempore, Nestorem autem natu maiorem. Idem autor est, Nestorem primum fuisie, qui Herculis nomen in iuramentum & religionem iuduxerit. CARR.

v. 486. Passine moratur iniques of Non placuit Heinsto hace ledio, quia mox vi iniqua sequitur. itaque corrigebat olim, amices, sed Virgitium lib. st. 724. expresse recte notat Maserius.

Sequieurque patrem non passibus acquis.

Cortigebat etiam, passu iniquo, quod tolerabilius videtur, nam non aequo incedens Hylas passu, cogebat Herculem tardius ire, quod sirmat Statius v. Theb. 440.

Ardes iser, magnique sequens ve-

Ardes iser, magnique Jequens vefligia musas Herculis, & carda quamuis se

mole ferebat,

Vix curfu tener acquas Hylas.
Sed & idem fensus ex vulgata
emergit, vt maiores Herculis passus, & ita non acquales passus
Hylae, moraretur puer. si iniqui
passus maiores, nimii essent, vt
Stat. 11. Achil. 389. gradu maiore

irabens. sic iniquum merum sup. vecs. 66. Iniquas congressus vi. 322. 8c ita cape illa Ouidii x. Metam. 375. Sederas Hippomanes cursus spetiator iniqui. Quia nemo poterat aequare Atalantam cursumale crudelem cursum interprenantur. sic contra aequis pedibus Ouid. Iv. ex Pont. v. 3. 8c iii. Fast. 365. vbi vide. Burm.

v. 490. Fallere prima Primam praestucrit. HEINS. Primo edit. Aldi.

v. 491. Anertere frasri] Egimus de hoc verbo ad Petron. cap.
Cx. & Cxxiv. infr. vi. 17. quinam binc animos anerteris error.
cum praepolitione vius Salluft.
Iug. 89. parsim vi, alia mesu, aus
praemia offentando anertere ab boflibus. Burm.

v.493. Repetit quotrimine Perfes] Neutrum est, vt appeto apud Gellium, id ferme temporis, vt appetat Messis. nisi quis malit legere, repetis. quod etiam frequentius iuncum cum memoris ponitur. Mas. Repetito crimine, quamvis ex fola Aldina editione, restituere non dubiraui. Sensus autem ell, Persen non oblitum fuisse iniuriae ac criminis fraterni, sed eo repetito & ad animum reuocato. mouitie opes barbaricas. Vulgo fine fenfu legitur, repetit quo crimine Perfes: quod qui retinent sensu communi carent. Voss. Re-D d petito Barbaricas iam mouit opes Hyrcanaque figna:

Aeetes contra thalamis & virgine pacta
Conciliat reges Scythicos: primusque coacta
Aduehit Albana Styrus gener agmina porta.
Bellum ingens: atque iple citis Gradiuus habenis
Fundit equos. viden' Arctoo de carcere quanta
Tollat se nubes, atque aequore pendeat atro?
Corripe

petito crimine Aldus, sic insta v. 718. Iohannes Columbus, repetite discrimina. videtur versus vnus arque alter excidisse. HEINS. Mihi repetit cum Maserio placet. quod optimum facit sensum: probe meministi, quo crimine, id est, sub cuius salsi criminis praetextu, Perses vi & manu Germani pulsus mouit opes barbaricas. mallem vero per parenthesin ita legere,

Procerum vi pulsus iniqua, Germanique manu (repetis quo crimine,) Perses

Barbaricas , &c.

de verbo repetere vid. Heins. ad Ouid. v. Epist. 113. veitur & inf. 1v. 59. noster alio sensu, vt videbimus. Burm. Rapido molimine Perses coniecit Markland in Epistual critica p. 29. sqq. laudarque ipsum Flaccum v. 272. vi. 33. de eadem re aliosque testes: a ute quidem, sed malim sequi Burmannum. Harl.

v. 497. Albana porta] Respicit Pylas Albaniae, quas Ptolemaeus ponit ad Caucasum. Burm.

v. 497. Gener] Non, qui erat, fed sperabat, se surum. Virgil. 11. Aen. 444. de Coraebo,

Es gener auxilium Priumo Phrygibusque ferebat.

vbi Sernius. Gener dicitur & qui est, & qui esse vult, vt bic indi-

eas locus, vel certe fecundum spom illius. vbi & docet ita Marisas dici pto sponsa. & ad Ecl. v111. 18.
Comiugis indigno Nisae deceptus amore. Non quae erat, sed quae fore sperabatur. Vide Broukhus. ad Tibul. 111. 1v. 31. Ouid. v. Metam. 10. En, air, en adsum prarestae coniugis vitor. ita & socrette fest. ita lib. 1v. 58. bospita moenia, quae sperabat hospita. Burm.

v. 499. Fundit equos] Incitat, immittit: vt ita fundere babonas lib. vt. 391. & permissis babonis fundere vela Iv. 679. BURM.

v. 499. Viden'] Reste Maserius observat, vitimam in hac contracta voce esse corripiendam. vid. inf. v. 595. Burm.

v. 499. Vid.n' Artioo de carcere quanta] Fotte, Artioo de cardine; quomodo apud Claudianum, Eoo de cardine crimina surgunt. HEINS.

v. 500. Aequore pendent airo] Insolentior videri potest locutio, si capienda sit pro impendeat aequori, ita sere lib. 1v. 725.

Illic umbrosae semper stant acquare nubes.

Non placebat tamen Francio, qui, nethere pendent atro legebat. cette aequor & uether centies a librariis permutața fateor. & ita lib. II. 517. piceum coelum dixit, & plura ad manum funt huic lectioni flabilien-

Corripe prima vias; finem cum Phasidis alti Transierit Perses, aciemque admouerit vrbi, Coepta refer; paullumque nesas & soedera necte, Consiliis atque arte tua. sponde, adsore reges 505 Dis genitos, quis arma volens, quis agmina iungat.

At virgo, quamquam insidias aestusque nouercae Sentiat, & blandos quaerentem singere vultus,

Obsequi-

stabiliendae. sed & vulgata intelligi potest, vt aequor sumatur pro specie, similitudine aequoris, vt nubes tantam aquae vim conclufam oftentent, quae totum cocium atro acquore operiat, id cft, vna & continua caligine, quae aquas & imbres minetur. & hoc videtur sensisse Pius, qui explicat, aquam piceame procella imminentem, sic de magna copia aquae Ouid. x1. Met. 488. nequorque effundit in aequor. vid. inf. 1v. 666. & Supra vers. 474. per nubem vero metaphorice multitudinem exercitus intelligi, rece notat Maserius, & hoc obuium, vide ad lib. tr. \$21. Burm.

v. 502. Facienque admonerir vebi] Bononiensis codex habet, aciem. sicque malim legi, vt imitatio six Virgiliana, [Aen. x11. 555.]

Iret, ve ad mures vrbique ad-

Et in XI. quum Aeneas duceret exercitum ad moenia, dicitur, Castra Aeneas aciemque monebas, neque tamen procsus abiicio, faciem. MAS. Omnino loquitur luno de obsessa vibe a Persa. Zinzerl. Aciemque scribatur, asque ita editio vecterrima Bononiensis, v. ad Ouid. Metam. 1v. 463. HEINS. Indubia correctio, ita ad-

mouere exercisum Vell. Paterc. 11. 110. & alii faepe. Burm.

v. 503. Paullumque nefas] Att. tantumque nefas. Heins. coniecerat & idem, panidumque, vel vafrumque. ego haec non capio. coepta refer est, ipsi ob oculos pone, quid incipiat, vel potius coepta Argonautarum; fed paullum nefas quid fit non intelligo. fi legere liceret, paullumque meras & foedera nelle, res effet aperta. fed contra libros nihil tale audeo. cogitabam &, coepta refer Peliaeque nefas, qui lasonem huc extrufit. Burm. nisi paullumque nefas in parentheli ponas atque intelligas, parumper potes nefarie iniusteque loqui & agere; Burmanni conieduram Peliaeque nefas probem. HARL.

v. 504. Sponde) Vid. ad vr. 117. Burm.

v. 505. Jungar] Junger nofter codex. Bunm.

v. 506. Aestusque] Ita & vetus codex & omnes vulgati, excepto Lugdunenti, qui habet, assusque; placeret, si vetustate niteretur. GARR. Assusque Bon. Ald. Colin. Gryph. & probat Balb. sed aestusque Bulaeus arque e scriptis suis libris Heinitus iure deligunt, ne bis idem dicat. HARL.

Dd 2 v. 508.

Obsequitur tamen, & iussa petit ocius oras. Ingemuit Iuno, tandemque filentia rumpit:

510 En labor; en odiis caput insuperabile nostris.

Quam Nemeen tot sessa minis, quae proelia

Lernae

Experiar? Phrygiis vitro concurrere monstris Nempe virum, & pulchro reserantem Pergama ponto

Vidi-

v. 508. Obsequisur] Insequitur Cod. Coki. Burm.

v. 511. Quam Nemeam] Sic omnes vulgati. vet. cod. quam Nemeen: codem vtrumque recidit. CARRION. Nemeen ex scriptis. Heins. Nemean noster codex. quae Nemeae Ald. Bukm. quem Nemeen cod. HARL.

v. 511. Fessa minis Sic legendum est, non nimis, vt codex Bonon. ostendit. M.S. Ouidius 11. Art. Am. 217. Ille facigatae perimendo monstra nouercae. Burm. minis codex. HARL.

V. 511. Quae bellua Lernae]
Quae Nemeae sos fessa minis. quae
proclia Lernae Experiar. Ita in
Gruteri MS. inuenit Gebhardus.
Nec aliter in Aldina editione excusum. Nesas itaque duxi ineptissimam vulgatorum codicum leetionem diutius tolerare, quae est,

Quam Nemeam tot fessa minis, quae bellua Lernue

Experier.

Eth eam his verbis explicare conatus est Maserius, Bellua: odio fernens, furore surbasa. Scilicet nihil tam insulsum est, quin & assertores suos inueniat. Voss.

Quae procha Lernae cum Aldino codice, vii Zinzerlingo quoque placuit, & Gronouio Obleruat.

lib. 1. cap. xv. possis &, quaene

auia. quae bellane Ioh. Columbus. HEINS. An, quae fulmina Lernus, vt fupr. lib. 11. 496. Burm. bellus ex. Bon. fed quem corr. a do-da manu. HARL.

v. 513. Nempe] Inseruit eleganter Ironiae. vid. Ouid. x111. Met. 93. & 338. sic & quippe Virgil.

1. Aen. 39. Quippe vetor fatis.

v. 513'. Pulchro referantem Peryama ponto] Aut puife ponte cotrigendum, id est fugato, aut Tencro ponto. sic campi Tencri apud Statium. & apud Horatium, Tentro puluere. victo, vel, pulfo loh. Columbus. HEINS. Maserius explicat pulchrum pontum, qui antea Troianis tristitiam attulerate tot expositarum belluae corporibus confumptis, nunc caefo mon-Aro pulchrum, Pius similiter, nunc pulchro, non amplius obsesso. vel perpetuum effe epitheton dicit, vt Homero pulchriftuus, quod cui placere possit non video, nec Tenero, nec pulso pouto placet. magis placeret Columbi palfo, fi pro ponto legatur, monstro. sed fortalle scripserit: pukbre referantem Pergama coepto. vid. 1.41. & 498. vbi pulcherrima coepea. Bunn. & placide adscriptum fuit margini ed. Bon. num e cod. an ex coniectura sit, pescio. HARL.

Vidimus.en ego nunc regum foror: & mihi gentis 515 Vllus honos? iam tum indecores, iustaeque dolorum

> Primitiae, & tenero superati protinus angues. Debueram nullos iuuent iam quaerere casus, Victa nec ad tales forsan descendere pugnas: Verum animis insiste tuis; astumque per omnem

> > 520

Ai Ald. Gentis autem non Agri- per impluuium immiffos ad eum colce, fed, ve recte Pius, gene- strangulandum. Es puer in cunis ris & originis dinalis, vt ait, vn- iom fone dignus eras. Pius. Inde orta luno nobilitatem suam, faeque opinor, iustas doloris sui iactar, quam nihil profuisse que- primitias argute luno serpentes ritur. sic gentem apud Romanos so- vocat a se inmissos, & ab Herculi Patricii habere dicebantur, infr., le in cunis superatos, videtur Meleager verl. 668. nec parna mi- etiam debere scribi, ut tenero subi fiducia gentis, quod paullo ante perati, pro &. iam tum indecovers. 630. dixerat, nec minus in res & iustae dolorum mihi primisefe generis. Nullus bener codex tiae, vt angues ab illo in cunis noster. Burm.

v. 515. Iam tum indeceres] Ita vetus codex. [& cod. noster collacused alii . indecorae. inepte. eius enim tertia. syllaba produci-Indecores vero, etiam apud Virgilium legitur lib. v11. 231. & x11. 25, vbi Seruius Honoratus ait, aut systole est, aut certe dicimus eius nominatiuum non-imuoniri, qued fit in multis nominibus; alibi etiam dicit compolitum elle a nomine decer, & penultimam obliquorum naturaliter produci, licet Virgilius sit aliter vsus: ego. a decas componi credo: Acciua Athamante. Cuius fit vita indecoris mortem fugere surpem bandsonvenie : citat Nonius Marcellus, addens, apud antiques fuiffe in vfm nominandi cafum indecoris & indecore. CARRION.

v. 515. Iuffaeque dolorum Primitiae] Scribo, cassae, vanae videlicet & inefficaces, irtitae, quo-

v. § P4. Et mibi gentis] En mi- niam infans geminos eliut angues sunt superati. 🔁 🗗 potest tolli, vt sit adpositio, quales multae apud Valerium, quod & Columbo placebat. Pius legebat, caffaeque dolorum Primiriae, missaeque Columbus. pro vilus baner, tres scripti, Nullus. gentis honos, Argolicae, vbi luno colebatur, & vnde maternum genus Herculi. forte, en mibi gensis Qualis bonos. Heins. Caffaeque cod. & cum Pio probo. idem cod. v. \$17. pro for fan habet softbae, forte melius. HARL.

v. 519. Animis] Non legatur, aunis. & hace omnia furentem arguunt: nam modo fe ipfam alloquitur, modo alios, primasque in secundas personas vertit. Mas.

v.519. Actumque monebo] Actum agam. prouerbium priscum. incassum videlicet laborabo. Prus. Vterque Paris, [item Bon.] actumque monebo Tende pudor mox & furias, ditem quoque verto. Lugd. Dd ₹

Tende pudor: mox & Furias Ditemque mouebo.

Haec ait; & pariter laeui iuga pinea montis.

Respicit ac pulchro venantes agmine Nymphas,

Vndarum nemorumque decus. leuis omnibus
arcus,

Et manicae virides, & stricta myrtus habena;

& Argentor. astumque monebo, Tende pudor mox & furias Disemque ciebo. ex hac varietate fatis appaset versum ab aliquo esse depravatum. vet. cod. astumque per omnem Tende pudor, mox & furias Disemque monebo: optime. sic Virgilius,

Flettere si neques superos, Athe-

CARRION.

Assumque corrigendum, per omnes dolos, sic supra,

Ar virgo quamquam insidias
assusque nouercae

Sentiat.

mox cum priscis editionibus primus Vaticanus, Ditemque ciebo. Forte,

- noctem & Furias Disemque moueto.

HEINS. Noster codex, Disemque monebis, etiam non male: Disemque quoque verbo luntin. pro verso, ve est in Aldin. & Maserii. Pius refripsit vel, Disemque ciebo, vel verso interpretatur, conuerto me ad Plutonem, si non proderit luque mouebo Tende pudor: mox & Furias Disem quemodo verbo. B.

v. 521. Laeui] Laeuis codex nofter. leui Argent, Colin, & Gryph, Burm.

V. 524. Es manicae virides & frida myrsus babena] lta edd. Bon. Ald. aliacque ante Carrionem, ac Gebhard. ex MS. Gru-

teri dedit, probante Vossio. Ausna aliae. deinde pro myrtus cod. habet pinus. HARL. Phibena corrigebat Rutgerlius in Venulinis lectionibus, quae penes me ex-Stant ineditae, & scuticam intelligit. Pollux libro vr. cap. 111. Prety 38 RUTHYETE, XITHY SUTERNICA κα) σευτάλης: & libro x. cap. xxxI. TE SE RUPHY OTH THE UN ALVE . SERTOR. βόπαλα, σαυτάλω, ξύλα. Βαθεπαπ autem pro scutica Heratius pofuit. mesuens pendentis babenae. babense etiam priscae editiones ante Carrionem, nostri codices scripei . berens, babenam Pius amontum, h. e. corium, quo lanceolae nectabantur, vt emissae retraherentur ad mittentem, interpretatur, de auena negat in scriptis codicibus exítare. habes & pastoralem myrtum apud Maronem, subfinem Aeneid VII.

- Lyciam us geras ipsa pharetram

Es pastoralem praesixa cuspide myrsum.

In scriptis pletisque, stritta bareme. Heins. Auena Coki Cod. sed
quocumque modo legas, ebscurier esit sensus. qui enim esi,
myrtus stritta auena? an baculus
myrteus, qui in modum auenae,
tenuis est se stricta, detracto cortice. vt ita virgas ex quacumque
materia, auenas, calamos, arandines vocasse docet Salmass. de Cruce pag. 286. sed hoc non placet.
an myrtus stricta babena est myrtes

5.25 Summo palla genu; tenui vagus innatat vnda Crinis,

tea scutica? vel potius virga myrtea, ex qua lorum, quod proprie scuticam facit, dependet, & quod stringunt Nymphae, id est fublatum gerunt, & ictum eo gestu minantur. quod tolerabilius. ita Stat. x1. Theb. 513.

It praeceps sonipes, strictae contemtor babenae.

Quo sensu & mox strittas setas idem dicit vf. 531. & ita friffi vugues, manus &c. de quibus ad Ouid. I. Am. vi. 14. Myrtea autem ex decoro virga Nymphis venantibus datur, quia Myrtus erat valido ligno (vid. ad 11. Georg. 447.) & Dianae sacra: vt Cerda ad Virgilii locum ab Heinsie, & iam ante a Pio, laudatum docuit. de baculis Myrteis, qui viatorihus inseruirent, & de pastorali Myrto multa habet Barthius ad Stat. IV. Theb. 301. BURM.

v. 525. Vagus innatat umbra] Vmbella, reticulo, redimiculo. Paragium dicit Apuleius: funt qui legunt, innasat unda, vt tanquam vndis, id est flexibus, gradibusque discurrat. repugnant prisci codices. Pius. Vnda omnes vutgati. vetus codez innatat ombra: optime. CARR. Hoc scholion Carrion in prima sua editione omifit, & in textu dedit unda. Ex. Bonon, habet ombra. HARL. Vnconstanter habent omnes edi-Vads crinium probe ditiones. Sum. fic undam inbae Martialis appellat lib. VIII. 55. de Leone. ZINZERL. Vmbre Gronouius cum prifcis editionibus Obseru. IV. xvIII. quod Catrion son debuit mutaffe: nam & embre in scriptis mostris. HEINS. Vmbram dici de

disciplinae peritus, sed huic loco inconvenientem lectionem puto, & rectius ve innatat respondere undam, vt etiam tā vagus. & ita antiquae editiones. in Argent. demum, Colinei, Gryphii, Carrionis secunda & sequentibus vmbra legitur, sic & infra legendum puto lib. v1. 618.

Tunc & terrificis undantem crinibas Hebrum

Et Geticum Priona ferit. Vid. ad Ouid. 111. Art. 142. & hoc exigit Virgilii imitatio, qui in simili habitu Veneris lib. 1. 319. dederat coman diffundere ventis. & Claud. 11. de Rapt. 31. de Diana, indociles errare comas. Sic & veftis fluens & vagans undare & fluttuare pathm dicitur; cum a vento diffunditur, vel cum laza in rugas fluctuat. Stat. Iv. 266.

Vndanzemque sinum nodis irrugat Hiberis.

Plaut, Epid. 111. 2. qui vndantem Chlamydem quaffando facit. Apuleio lib. vi. Met. reddidit rede Beroaldus hoc verbum, fumta vese muliebri florida, in finus flaccides undante, male alii, abundanse. sed & arborum rami & folia, quae crines & comis vocari a Poetis notiffimum eft', undare dicuntur. vt Virgil. II. Georg. 437. vxdansem bune Cysoron. vbi Seruius, quae vento mota aestus imi asur vndarum. vide & Cerdam. Claud. Epith. Pall. vers. 5. mites vudetim ventilat was, vbi videndus Clauerius, & iple Heinfius, tenuem vero endam, quia hoc decorum Nymphis, ne crasta & nimis densa caesarie horridiores esfent, tenner enim capilli laudatifsimi. vid. Broukh. ad Tibull. I. coma neme negabit humanioris x.68. vbi ex Manilio offert locum, Dd 4

Crinis, ad obscurae decursens cincula mammae. Ipía citatarum tellus pede plauía fororum Personat; & teneris submittit gramina plantis. E quibus Herculeo Dryope percussa fragore,

530

cum, vbi fluitare crines dicuntur, editiones lapfum operarum, Bux-& iis confertur, tennis capillus flammae. Burm.

v. 526. Ad obscurae decurrens. eingula mammae] Obsusae legendum videtur. aut, exfertae, vt apud Maronem, [Acs. 1. 492.] & [Aen. xr. 803.] & alios. pollis etiam, exfectae mammer. Heins. Nimia certe corrigendi libido hic a vero abduzit virum dociffimum. obscura enim mamma minime mutari debet. Pius explicat, non. tumidae, compressae, ve in virgine. Maserius explicat, vel nondum sororientem, vel strophio tellam, vitimam explicationem fequor. he caput obscurare lacerna Horat. 11. Sat. vii. 55. & obscuratum dextra caput Petron. 134. co sensu obsenra funda lib. vi. 193. obscura vallis lib. IV. 135. obscuri colles Virg. 111. Aeneid. 522. obseura Dido v1. 453. & ita Diana in antiquis monumentis conspicitur, non exerta mamma, sed tecta, vid. Spanh, ad Call, in Dian, ver£ 11, Burn.

v. 527. Cinner um] Ita pletique & vulgati & manuscript, Lugd. vero, ipfa citarerum, male, CAR-RION. Cisasae Nymphae funt cum impetu ruentes. Vt ses citatum lib, v1. 198. Stat. V111. 125, iras & arma citare, vbi Schol, explicat, incitare; & faepius Papinium hac voce vti, vbi quid celeriter & cum impetu fit, notauit Barthius ad II. Achill. 159. citararum est in Argent. sed non secutae, ve folent, Colin. & Gryph.

MANN. De vsu plaufa v. Broukh. ad Tibull. 11. 1. 66. HARL.

v. 528. Submittit gramina] Eleganter exprimit leuitatem Nympharum, quae currendo ne laedunt quidem flores nec gramina, quae tellus quasi illis submittit. ne dura humo laedantut tenene plantae, vid. ad Petron, Fragment. p. 668. & de Camilla Virg. vir. gog. sic ipsae Diuae apud Ouid. Ep. xvi. S. Graminibus teneres imposuere pedes. Pius quoque rede submittit explicat, sursum mittit, crescere facit. & ita fubmitsere sumi certum est. vid. ad Petrona cap. Cx xv 11. ita Lucan.Iv. 410.

Non pabula sellus Pascendis submittit equis. Lucret. I. 8.

Tibi Daedala tellus. Submiesio flores.

vbi vid. Creech. & Passerat. ad Propert. 1. 11. 9. & eu sensu Gezecis Enlyps, & Eventhum Airtatum, vid. Aesch. Septem contr. Theb. 4. vt & Pind. ix. Pyth. \$3. Burn.

v. 529. *Dryope percuffa]* Propettius Dryades vocat. Theocritus non ab vna, fed ab omnibus eius. loci Nymphis raptum effe dicit. Apollonius (licet quidam vir do-Stiffimus affirmet eum nomen Nymphae non exprimere) ab Bphidatia abreptum cecinit. Onalus Historicus & Nicander, cum ad Civium studium aquatum cum calpido (erat id vafis genus) inifícu

530 Com fugerent inth tela ferae, processerat vitra Turbatum visura nemus; fontemque petebat Rurfus. & attonitos referebat ab Hercule vultus. Hanc delapía polo, piceaeque adclinis opacae Juno vocat, prenfaque manu sic blanda profatur:

535

Re, submersum fabulantur: cuine desiderio actus Hercules cam diu quachtum non inuenisset, facra apud Cianos instituit, in quibus Hylae nemen identidem ac- Heinstus. clamabatur. Quidem in Magnosia id contigisso scribunt, & Herculem eb eo populo a spud quem amiserat, pro Hyla puero, pueros aliquot eorum pignori accepiffe, eosque in Theffalia loco. admodum aspero & difficili collocaffe. quod vera Flaccus Dryepen nominat, videtur altudere ad Dryopes, apud quoe Thiodomas interemens ab Hercule est, vt scri-Aufonius Poebit Apollonius. ta non omnino contemnendus a Naiadibus submersum canit; eius, Epigrammata haec funt a

Aspice quam blandae necis ambitione fruatur,

Lecifera experiens gaudia puleer Hylas:

Oftale & infestos inter moritu-FUS AMOTES,

Ancipites paciene Naiades Enmenides n

Et,

Furitis procaces Naiades, Amore Sueno & irrico, Ephebus iste slos peris.

Vtroque in loco pro Naiades, Naides legendum est. Ouidius idem fentit, Naiadumque tener orimine repens Hylas. CARR. Drype in nostro codice. Burm.

v.530. Processerae vlera ? Perperam viere Carrion. Propertius de Hyla, [1. cl. 21. verf. 23.] As comes innicti innenis procesferat ultra. Puram sepositi quaerere fontis aquam.

v. 531. Turbasum nemus] Ptoprium verbum in venatu, cum clamore & latratu ferae e cubilibus excitantur. Gratius Cyneg. 72.

Terribiles species: ab vulture di-

rus ouara Turbat odor filuas, Stat. 11. Achil. 408.

Numquam ille imbelles Offaea per auiu lynces

Selfari, ant tumidas passus me cuspide damas

Sternere, sed tristes turbare cubilibus vrsas.

Auienus fab. v.

Misibus ille feris communia pabula calcans,

> Turbabat panidos per sua rura boues.

vbi male in codice MS. torquebat. nam ita & fab. xv11.

Venator, iaculis hand irrita vulnera torquens,

Turbabat xabidas per sua lustra feras.

vbi in codice MS, reperi, panidas. fed hoc fequitur, Burm.

v.533. Acclinis Inno] Adclinis. vid. lib. 11. vers. 92. Herns. ite [Bulaeus emendat & iam habent editt. Bonon.) Pii, Ald. Arg. Colin. & Gryph. Burm.

v. 534. Sic voce] Ita vet. cod. ali omnes, fic blanda, quod aeque arridet. Cann.

Dds

v. 535.

535 Quem tibi coningio tot dedignata dicani Nympha procos, en Haemonia puer adpulit alno, Clarus Hylas; faltusque tuos, fontesque pererrat. Vidifti, roseis haec per loca Bacchus habenis Cum domitas acies; & Eoi fercula regni

540

v. 535. Dedignata] Dedicata nofler codex. BURM.

v. 536. Alno] Argo cod. quod est interpretamentum. HARL.

v. 539. Es Eoi per loca] Sunt qui praemia legunt. Ego in codice illo ex Germania allato mirificae maiestatis reperio scriptum, pecula, mox ab eadem manu fuperscriptum r vt exeat in percula. ex quibus literis datur coniecturae locus, aut peculia pro bonis orientis, & omni facultate, qua illos spoliauerat Dionysus, ve sie proceleusmaticus. vel immutato primo elemento, fercula scribenduni, pro pheretro & tropaco, quod prae se agebat Bacchus ex oriente subacto. Fercula possunt dici, cum ciuitatum simulaera in triumpho feruntur, quod docent verba Tranquilli in Caesar. xxxII. Ambrosius in libro Officior. & Cicer. praecipiunt. ne imisemur fercula pomparum, hoc est, gestamina & Idola, quae feruntur in thensis in supplicationibus, que lentissime praeteruehuntur. Prus. Margini ex. Bonon. nostri selfcriptum est a docta manu praedia, & plia, virgula supra p. scripta, forsan proclia. HARL. Lugd. Argentor. cum vetust. Paris. & Esi pericula; Maserius legit, spicula, atque inde detracto elemento f factum effe pericula aut potius proceleusmaticum admittendum & legendum, Eoi vehicula, multaque affest hunc in locum prorsus ridi-

lectio an germana fit dubito: neque enim Latis Latine dicitur, decere pocula, nec cum vila aliarum dictionum hoc verbum congruit, quanquam aliquando Poetae duo iungunt Vai verbo, quorum alterum minus apte convenit, CAR-RION. Omnes vulgati libri hic visiolissimi sunt, legentes, spicula, pericula, vebicula, &c. la quem locum multa affert Interpres prorfus ridicula, vet. cod. habet, ve excusum est: & ita mte etiam emendaram in priori editione, quam tamen castigationem nescio qua impudentia, ne dicam plagio, Auctor Conlectaneorum in Lucretium, (in *Visalia*) ex Scholiis meis desumtam übi vindicat. IDEM. Boi poeu la regui Carrionis liber, at ille Latine dici non putar, ducere pocula, fed non vidit vir bonus de triumpho Bacchi agi. Locus hic eruditos interpretes plurimum exercuit. In primo Vaticano, percula, in aliis tribus, pericula, fercula in vulgatis: Eoi germina regni, cogitabam aliquando, ve aromata subintelligat, sed fercula bene se habent. in Regio, *praedia.* Aldus *prae*lia. Maserii editio, spicula. Pii, Esi pericula regui, vel , per localple ex vestigiis veterrimi Vaticani, quo videtur vius; peculia. vt fit proceleusmaticus, vel, fercula. Nunc tibi etiam Regius idem. sed male. Pius praeteres corrigebat, facra moueres. aliter fcripti perperam haec distinguecula. vet. cod. & Ebi pocula, quae bantur. nos, facra menentem Hanc täö

540 Duceret: ac rursus thiasos & sacra mouentem Hunc tibi, vel posito venantem pectine Phoebum, Crede dari, quae spes Nymphis aufertus haeis! Praereptum quanto proles Boebeia questu Audiet, & slaui quam tristis nata Lycormae!

545 Sic ait; & celerem frondosa per auia ceruum Suscitat; ac iuueni sublimem cornibus offert. Ille animos tardusque fugae longumque resistens Sollicitat, suadetque pari contendere cursu. Credit Hylas'; praedaeque ferox ardore propinquae

Prospiciens: iamque ex oculis aufertur vterque.
Cum puerum inflantem quadrupes, fessaque

Tela manu, procul ad nitidi spiracula sontis Ducit,

gibi edidimus. Herns. Similem confusionem habemus apud Petronium cap. Lx. vbi quidam facrum fericulum, alii ferculum, alii periculum legunt. Aldus haber, Esi praelia regni. Coki codex, Esi pre loca regni. mox, at rurfus Thysfos, ac facra moueniem noter codex, Burm.

w. 540. Sacra mouentem] Scribe, mouerer. Bacchus videlices praeserduceret, agitaret. Pros. Mouentem vetus codex. alii, facra mouentem. CARR, Vid. ad lib. nt. 233.

v. 541. Hune] Male Pius, Hylam, vel potius Phoebum venazione se exercentem, reddit; immo hune, id est, Bacchum crede, Bacchum vel Apollinem tibi dari, tam pulcher ille puer, ve cum vtroque sit comparandus, hi vero dua Dii, vbi de sormae praestantia agitur, folent in exemplum proponi. vid. Ouid. Ep. xv.

21. & 111. Met. 421, vbi vid. notas, Burm.

v. 543. Prserepsum] Pracceprum editio Maserii. quae verba sacpe commutata suisse videre poteris insta in notis Heins. ad lib. 1v. 341. & 751. & alibi, proprum Cod. Coki. hic praerepsum retineri debet. raptus enim suis Hylas. Ouid. v. Met. 40.

En, ait, en adfum praereptae coniugis vitor.

BURMANN.

v. 548. Suades] Inuitat, sollicitat habitu suo, & spe quam dabat posse capi. Quid.v11. Epist. 55. pelagus fuadens. Buam.

v. 551. Veerque] Hercules & Ceruus. Prus. Immo Ceruus & Hylas ex oculis Herculis ablati, ve reclius Maserius. Burm.

v. 552. Quadrupes Ceruus...P... v. 553. Spiracula Cauemulas quasdam, quae apud fontes identidem

Ducit. & intactas leuis iple superfugit vndas. 555 Hoc pueri spes lusa modo est, nec tendere certat Amplius: vtque artus & concita pectora sudor Dilucrat; gratos auidus procumbit ad annes. Stagna vaga sic luce micant, vbi Cynthia coelo Pro-

568. aditum, ianuam explicant. posset & dici de aura, quam ex- .dex. Burm. spirant fontes & fluuii. de qua vide ad Quincil, x11. de Inft. Orat. 10. Pius notat alios legere, spe-Elacula, forte & miracula aliquis vellet, cauernas fi capere velis cum Pio, posser huc facere locus lib. 1v. 594. vbi iuga concaus. & ita fpiraments apud luft. IV. 1. quae ibidem & canernae dicuntur. Burm.

v. 355. Hoc puero perfusa modo] Lege, bec pueri spes lusa medo. ld est, hoc pacto delusa spes pueri Hylae, qui, dum capere ceruum contendit ac sperat, ipse caprus eft. Paus. Verumque Parif. [& ex. Bonon.] boc puero perfusa modo, peilime. Arg. & Lugd. bec puero spes lusa, vet. cod. bec pueri spes fusa, rece. CARR. puero fuga clusa, cod. quae lectio mide celezi cursu vsurpari, vel Gesfugae ignorauit, falsam exclusie posite ad hunc locum Siliug vit. lectionem & alii aliter corrupe. 143.

ridem visitari solent, vet ora, vn- runt. Balbus legere iuhet, boc de origines fontium erumpunt, puero spes fusa modo est. Bulacus funt qui fpettacula malunt. repu- lufa praefert. Moz pro certar in gnant prisci codices. Prus. Mase- ora exempli mei Bonon, coniecit rius interpretatur etiam originem, quidam conera. HARL. Spes lufa, vnde spirat & scaturit aqua. ita vt bene Aldus. Colinaeus & Gryspiracula Disis apud Virgil. v.11. phius, puera spes lufa. etiam editio Pii, qui pueri spes lusa. HEINS. vid, Barth, ad Stat. Iv. Theb. 96. pueri perfufa more eft nofter co-

> v. 557. Procurrit] Sic Bonon. HARL. Alii legunt, procumbit. Mas. Vid. infa verl. 594. procumbat noster codex.

> v. 558. Stagna vaga sic luce micant] Ceu micant maluerim. comparationem mutuatus est ab Horatio libro 11. ode v. HetNs. Frequentissima haec omnibus Poetis comparatio, quam & Apollon. lib. I. 1231. habet. Stat. v1. 578.

Sic vbi tranquillo perlucent sidera ponto ,

Vibrasurque fretis coeli stellantis imago,

Omnia clara nitent, &c.

Vid. Meurs. Spicil. ad Theocrit. Idyl, 111. & quae viri doci & nos adduximus, ad Petron. cap. CXXVII. vaga vero lux est celeri hi mirifice placet: atque fugam motu fulgens, & vibrans per tremulam aquam. Vt ita vaga lumineri thesaurus L. L. exempla da- novi. 584. vaga Fama lib, 11, 116. bit ex Virgilio &c. Sensus: puer vaga fulmina Ouid. 1. Met. 596. hoc modo ceruum amplius perse- sic vaga tela interpretatur Schoqui non potuit. v. ad v. 584. Li- liastes Barthii ad Stat. VI. 722. brarius vero, qui illam vim voc. vagi cursus Silio 1x. 242. sed apProspicit, aut medii transit rota candida Phoebis
560 Tale inbar dissundit aquis; nil vmbra, comaeque,
Turbanitque sonus surgentis ad oscula Nymphae.
Illa anidas iniecta manus, hen sera cientem
Auxilia, & magni reserentem nomen amici,
Detrahit: adiatae prono nam pondere vires.

565 Iam peter vimbrosse Tirynthins arcibus ornos
Depulerat, magnoque iugi stridore revulsas
Terga super fului porrexerat horrida monstri,
Litora curua petens; alio nam calle reversum
Credit Hylan, captaque dapes auxisse ferina.

570

Sicus aquae folendor, radiarus
lampude Solis
Diffultas per seela, vaga fub imagine vibrans
Lumivis. St. sermula lanuacia

Luminis, & tremula laquearia verberat vmbra.

BURMANN.

v. 559. Ross] Pro curru Solis vulgo accipium; sed Solis orbem esse intelligendum docuit Broukhusius ad Tibul, 1. Eleg. x. vers. 62. Burn.

v. 560. Diffudis Diffundis codex meus & Edit. [Bonon.] Pii, Maferii, luntae, Ald. & aliae ante Carrionem. fimili elegantia Agathias lib. u. Anthol. 47. pag. 359. de Rhodante in lacum vini ancuente,

Maguaguyi nádus; väun natuydaisen. Burm.

v. 562. Iniella manus] Diuersum scribunt Apollonius & Valerius: hic cum Hylas aquam biberet, a Dryope raptum canit; ille cum aquam lauando Herculi afferret, ab Ephydatia sublatum tradit, nec cerui meminit; aliter etiam Valerius, aliter Theocritus Idyl. y. CARE. Inuella Edit. Maserii. auida noster codex. Carrion sua debet Pio. Burm.

V. 764. Adiatae prono nam pondere vires] Nymphae attrahentis vires intellige. Haims. Ita & Maferius recte cepit, quamuis pondus devete madida interpretetur, sed melius Pius, de ipso corpore Hylae prono in ripa siunii procumbentis, & vt Propert. I. El. xx. 47. prolapsi ad aquam hauriendam intelligendum, de verbo adiunare vid, ad lib. 11. 528. prono iam Cod. noster. Burm.

v. 565. Arcibus] lugis. MAs. Versicibus montium, ve arces Rhi-paese lib. v11. 582. vid. ad Petron. GXVI. BURM.

v. 566. Ingi Bridore] Sic vulgati. vet. vero cod. ingi de trude; indicet Lector. CARR. Heinfins inde fecerat, de rupe. Resulfam etiam noster codex, ve ex plurimis vnam elegerit. Burm.

v. 568. Nam calle] Iam noster codex; rectius. pro iam dudum.

v. 569. Dapes baufiffe] Alia est libri manuscripti, alia vulgatorum scriptura. Vtraque tamen incolumis desendi potest. vet. dapes baufiffe. vulg. dapes auxisse. sed posterior magis placet. CARR. in posteriore tamen editione de570 Sed neque apud focios, structasque in litore menlas

> Vnanimum videt aeger Hylan; neclongius acrem Intendens aciem. varios hinc excitat aestas. Nube mali percussus amor: quibus haeserit oris; Quis tales inpune moras cafustie labortie

575 Attulerir: denfam interen descendere noctem: Iam maiore metu: tum vero & pallor & amens Cum piceo sudore rigori ceu pectora nautis Congelat hiberni vultus Iouis agricolisus; 2 8 2 2 5

Cum

dit baufisse, Vossio atque Heinho iure indignantibus. captatque vitiole ex. Bonon. HARL.

v. 569. Ferinas] Lege, ferina. eapto ceruo. Virgil, lib.1. Aeneid. 215. pingui ferina ait, pro carne ferarum. Prus. Ita anasina & onilla Petron. cap. Lvs. vbi vide. B.

v. 571. Vnanimum] Lego: vranimum. nihil huic loco aprius. Bul. Non ea est Bulaei auctoritas, vt nous forma culum vocabulum recipiendum putemus, re-Qius vnaubnum Maserius interpretatur, de amicis tam certis & coniunctis, vt vna in duobus corporibus anima videretur. sic lib. · IV. 162. vnanimus Otreus. VIII. 222. vnanimes Venus & Cupido. dicitur & vnanimus, & vnanimis, ve in aliis compositis, vid. inf. vz. 60. BURM.

v. 571. Acrem aciem] Irati fignum effe notat Maserius. sed non semper. certe non lib.vi. 579.

Ac simul acres Huc oculos, sensusque refert, animumque fauentem.

Cicer, IV. Academ. 25. dicit me acrius videre, quam vllos pifces. vbi vid. P. Fabri notes, qui hanc lectionem docte propugnat. & Ci-

cero aliquoties ita loqui solet. Acutum cernere Horatius. I. Satyr. 111. 26. Burm.

v. 572. Nube mali percussus amor] Supr. vf. 66. nube meri. Bulaeus. Percusus Aldi codex. an perfusies? nil tamen mutandum temere. HEINS. Illustrauic hang metaphoram Barthius ad Claud. Bell. Getic. vf. 41. fimilis locus occurrit infra lib. viii. 81. Ac primi percussus nube soporis. vnde efficitur nihil hic esse mutandum. BURMANN.

, v. 576. Et amens] Qui amentem, id ell perturbatum animo facit, vid. Heins. ad Ou. x1. Met. 723. & infr. IV. 50. ita amens serrar, & metus, de quibus vida Heinsa ad Claud. r. in Rufin. 252. Burm.

· v. 577. Cum piteo sudorerigor] Piceo, crasso. Bul. Caue spiffo reponas, vt olim ad Ouid. x. Metam. 508. videbatur. Virgilius libro ix. fub finem,

- tum toto corpore fudor Liquitur, & piceum (nec respirare potestas)

Flumen agit. HEINS.

v. 578. Hiberni vultus Iouis] Aura hiberna. Iupiter pro aere. Horatius lib. I. Od. I. fub Ione frigide. Cum coit vmbra minax: comitis fic adficit error
580 Alciden, saeuaeque monet meminisse nouercae.
Continuo, volucri cen pectora taclus asylo,
Emicuit Calabris taurus per confraga septis,
Obuia quaeque ruens: tali se concitat ardens
In iuga senta suga. pauet omnis conscia late
585 Silua; pauent montes; lactu succensus acerbo
Quid

frigido. Bul. De valta vid. sup. 11. 56. Stat. 111. 26. Cum fragor byberni subitus Ionis. vhi vid. Barth.

v. 579. Cam coit ombra minan]
Cortigo, imbre minan. Heins,
Vid. 2d Ouid. x. Met. 508. vbi
Propertii locus, qui hanc correRionem firmare videtur, adducigur. vide & supra lib. 111. 92. B.

v. 580. Volucri ceu pettora sa-Etus afilo] Ilid. Orig. x11. c. vlt. Oestrum, mimal armentis oculeis molestum. Oestrum autem Graecum eft, quod Latine afilus: Vulgo tabanus vocatur. Gloss. µ6wy, sabanus, Vefpa, afilus. Et alt. Tabanus, afilus, oire@, to Gev. Schol. Inuenal. ad Sat. IV. Rittershuf. ad Oppian. 11. Hal. 508. Rigalt. ad Onosand. p. 11. Ea boues & equos in rabiem agit. Vnde qui magno animi motu rapiuntur, Ocftro percisi dicuntur. Eraim. adag. ad D. Hier. T. 1. p. 33. Idem Hieron. T. v1. in c. 4. Ofeze: Pro Inscinience vacca LXX, transtulerunt magorsqueur, quae oestro ascloque percussa sit: quem vulgo tabanum wecant. De quo & Virg. in III. Georg. [v. 146. fqq. vbi Heyne de hoc infecto, ex vesparum gemere plura dabit,] refert: Cui nomen afilo Romanum est; Oestron Gracci vertere vocantes, vide ibid. plura. WEITZ. Volucri cen pettora sassus afyle, haec verba paren-

thesi includit Carrion, quam Cafaubonus produci volebar, ad in inga fenta fuga, vt coniungantur, continuo pauet silua, &c. Burm.

v. 582. Calabris] Quia ibi optima & pascua & opimi boum greges erant, saepe Poetae ex hac regione exempla producunt, & speciem pro genere ponunt, ita infr. 729. Calabris redit armentarius arnis. Sic Calabrae aquae Ouid, v. Fast. 162. vid. ad lib. 1. 683. & plura apud Dausquei. initio notarum in Q. Calabrum. Burm.

v.583. Quaque] Logitur &, quae. que. Mas. Quaque Pii, [Bonon.] luntae, Colin. & Gryph. Bur M.

v. 584. Fugs] Curfu., vid, Non. Marcell. Pius. Ita Poetap vocant incitatissimum cursum, etiam nullo viguente vel insequente. vid. sup. vs. 547. 1v. 573. 707. & alibi. ad Virgilium idem notat Seru. I. Georg. 286. & inde fugaces equos dictos; & Senecam non semel ita vocare docuit Gronou. ad Thyest. 629. Herc. Oet. 140. & 1038. & ad Stat. Barth. Ix. Theb. 125. & L. Achil. 226. & alibi. Quid. Iv. Trist. 11. Co. In ceelum celeri pervenit ille fuga. Burm.

V. 584. Confcia filua] Raptus feilicet Hylae. male Pius, quafi refugium le elle authorem tabanorum feiret. vel conteiam, pallidam ab euentu explicat. Burm. Similem montium & filuarum pa-

Quid strust Alcides, tantaque quid adparet ira.
Ille, velut refugi quem contigit inproba Mauri
Lances, sanguineus vasto leo marmure fertur,
Frangit

vorem ob luctum veneris audaltet, at copiosius finzit Bion in Idyli. Adonis. v. 32. sqq. vbi vide quae adscripsi in Anthol. gr. poet. H.

v. 586. Tantaque quid adparet ira] Perperam Carrion adpetat. libro v1. 55.

Incereus, quid Inno ferat, quas adparet iras.

HEINE, Vnde Carrion appetat habuerit, non monet. sed sine dubio vitiosum est. nam parare & apparare passim de graui molimine, quo alteri malum, pestem, cladem, perniciem &c. adferre conamur, vfurpari, docent Grammatici. vid. Donat. ad Terent. Andr. Iv. I. 32. & fc. feq. verf. 7. & notauimus iam ad Petron. cap. xx. & Phaedr. 11. fab. 4. fic nofter lib. I. 326. 1V. 55. VII. 532. Stat. 111. Theb. 523. quamquam maiora parantur, eadem fere vis oft vocis struere. Virgil. Iv. Acneid. 234.

Quid struit, aut que spe inimica in gente moratur? vtrumque verbum iungit etiam Lu-

vtrumque verbum iungit etiam Lu san. x. 344.

Seruit audan irrisa facis, Nec paras occultae caedem commistere fraudi.

In bonam partem vidimus lib. I. 935. BURM.

v. 587. Ille] Multa hic Alardus de vocula ille ornatus gratia adiecta notat, fed furto impudentissimo sublegens omnia G. Cantero III. Nou. Lect. 26. ita enim rece cirauit Broukhus. ad Properta II. v.II. 17. tertia enim editio Variar. lectionum Canteri capita xxxI. exhibet. Burm.

v. 587. Improba lanced Temeratia, quae tantum audere potest: &c Stat. 1x. 126. de trabe,

Volat illa fogissis Aequa fugas mediumque nibil cun-Elasa Polysen

Transabit, & iuncli clypeum simul improba Mopsi.

Vid. Supra ad lib. 11. 632. Lanceams vocat, quae iaculum, que vtebantur Mauci. Hofat. t. Od. 22. Non eges Mouris iaculis. Burm.

v. 588. Sanguineus leo] Malebat olim Heinfius, Fulmineus. vt Senec. Agam. \$25.

Tè sensis Nemaeus arto pressus lacerso

Fulminens leo.

Sed corrigens fe, vsum Homerico spirhero, qui Leones ἀμιφάγες appellat, putat Flaccum. Talem certe Leonem describit Virgilita. Aeneid. 340. qui manditque trabisque Molle pecus mutumque metu ? fremit ore cruente. Pius sanguine calentem exponit. Hic tamen potius vulneratum & fanguine suo viso ferocientem Leonem intelligere volo. & ita decore & eleganter sauciato Leoni Herculem aegrum, & faucium quali raptu Hylae fui, comparat, fic fupr. Verf. 20. fanguineos lacertos. & lib. IV. 309. sanguineas aures. vl. 186. fanguineos imbres dixit. Stat. III. 173. Sanguineum lauant Acamanta forores. & lib. VIII. 436. baftam fanguineam. Burm.

v. 588. Vasto murmure] Et hoc Virgil, qui de Timauo lib. 1. 245. Vade per ora nouem vasto cum

murmure montis

Fere

Frangit & absentem vacuis sub dentibus hostem;
590 Sic Furiis accensa gerens Tirynthius ora
Fertur; & intento decurrit montibus arcu.
Heu miserae, quibus ille, ferae, quibus incidit
vsquam

Inmeritis per lustra viris! volat ordine nullo Cuncta

Fera murmura dixit noster lib. v. vassus impesus saepe apud Poetas, de quo ad Ouid. viii. Met. 359. BURMANN:

v. 589. Frangit & absentem vasuis sub densibus-bostem] Viuam imaginem concitati leonis exprimit Valerius. ita Tigridis Statius 11. Theb. 132. quamquam in πποδώς: haec locet, non in προτάτει.

Sic excisus ira

Ductor in absentem consumis

proclia fraser.

Similem locum Silii vide IV. Pun. verf. 337. Talis est & equi in proelia anhelantis descriptio Papinii v1. Theb. vers. 400.

Stare adeo miserum est, percuns vestigia mille

Ante inbam, absentemque seris granis ungula campum.

Zinzerl. S. licet dentes vacui sint, nec hostem leo teneat, tamen ita surit, dentibus mordes & hostem lacerare videtur, quasi eum cepisset ipsumque frangat. H. ex Virgilio colorem duxerunt. qui lib. ix. 62. de lupo,

Ille asper, & improbus ira Saenis in absenses.

Stat. 11. Theb. 687.

Absentes cui dudum vincere Thebus

Adnuimus.

Vid. ad Petron. cap. Cxx111. qui dixit, absensem votis intersicit bosem. de verbo frangere vid. ad lib. 11. 459. Burm.

v. 589. Vacuis sub densibns] Elegantissime, quia praeda deerat, quam mandere optabat. lib. vII. 528. Vacuo suris ore per auras. Silius vII. 721.

Spirantem dentibus imis Reieltas praedam: O vacuo fugis aeger biatu.

Claud. 11. in Rufin. 252.

Vacuo qualis discedit bietu Imputions remeare Leo.

Vid. ad Ouid. v11. Met. 786. B. v. 590. Gerens Ferens. Cod. Graeuii.

v. 591. Intento arcu] Parate ad fagittas mittendas, vt. lib. 1. 401. Stat. x. 895.

Lernam Thehasque rependie Moestus, & insenso dubisas Tirynshius arcu.

Claudian. 11. Rapt. 206.

Intento festinas Delia cornu. Contrarium est resendere, de que vide ad Phaedt. 111. 14. & remissus arcus Horat. 111. Od. 27. B.

v. 593. Immeritis viris] Quos mortem non meritos (non enim occultauerant Hylan) amens Hercules obuios habens, caedebat, etfi illa luftra montesque hominibus inculta dicuntur, folis feris peruia. forfan admittent aliqui, vrfit, aut quod propius est, vris, quod non est a Poetas fensu alienum; non enim hominum, fed ferarum sunt lustra. nec nescio quid Seruius, quidque Beroaldus de vris in Germania, Pyreneoque

Cuncta petens; nunc ad ripas, deiectaque faxis 595 Flumina; nunc notas nemorum procurrit ad vmbras:

Rurfus

faltu natis referunt. nihil tamen immuto, quum sequatur etiam, cunsta petens, quod per adiens, non solum impetens exponi potest. MAS. Sed inconcinnum hic de Vrsis vel Vris cogitare, cum suspicari deberet Hercules a pastoribus vel venatoribus raptum puerum, nihil enim de Nymphis suspicabatur. neque voi lustra occurrunt, continuo de cubilibus ferarum cogitandum. cum siluae & saltus intelligantur, & vt mox vocat ania vers. 597. per quae vagabatur, vt lib. 1. 104.

Magnaque ratem per lustra viasque

Vest laude canunt Fauni.

VIII. 27. Sparsis comisum per lufira cascenis. & lib. 14. 52. Solus & bos montes desertaque lustra semebis. & alibi. Auien, fab. xxxvii.

At su magna diu moribundus lustra pererras,

Dance se filuis obuia praeda ferat.

vnde videmus, de venatu vbi agitur, lustra, pro filuis, in quibus lustra vel cubilia sunt frequentia, sumi. idem Auien.Ora Marit.518.

Gens ista dura, gens ferox, venatibus

Lustrisque inbaerens.

& ira millies. Cunda petens vero est loca omnia pererrans, in quibus suspicio erat latere Hylan. quod sequentia sirmant. vt omnia lib. 11. 582. vbi vide. Buem.

v. 594. Ripas] Coniecerat Heinfius, ad rupes.

v. 594. Deiettaque faxi Fragmina] Vet. cod. deiettaque faxis flu-

mina. CARR. Saxis fragmina in priori editione Carrion, sed fine dubio corruptio nata ex similibus Poetarum locis, qui fragmina montium saepe memorant. vt Sil. 111.470. & ita ingentia saxa vocare solent. Virgil. viii. Aeneid. 226. deiecit faxum. fed vera eft le-&io, deiectaque faxis Flumina. Saxa enim pro montibus poni notissimum. vid. Seru. ad Virgil. 11. Aeneid. 308. & Schulting. ad Senec. Suafor. I. deiella faxis funt vel lubentia de montibus, ve vidimus ad Ouid, x111. Met. 954. vel quae per saxa & abrupta loca cadunt, ve Auien. Deser. Orb. 660.

Plurima praeterea consurgunt gur-

Quae protentus aquas Achelous pulcher oberrat.

Florus lib. II. cap. 7. Flominio duce inuios ante Chaonum montes Aoumque amnem per abrupta vadentem, &c. penetrauimus. vbi alii, cadentem, vt pallim. deiesta vero proprie. vt Ouid. I. Met. 572. de Peneo.

Deiestuque grani tennes agitantia fumos

Nubils conducit. Burm.

v. 595. Procurrit ad ombras.]
Vet. cod. procumbis: vulgatam tamen lectionem malo. CARR. Repetitum ex vers. 557. vbi similis diuersitas. Heinsio tamen non absurdum videbatur, qui explicabat, a montibus ad siluas declinat. sed siluae erant in ipsis montibus. vid. vers. 565. quare si procumbis legendum, capiendum ver reuera procubuerit Hercules humi, fatigatus, & iacensingeminauesit, Hylas.

Hala.

Rursus Hylan, & rursus Hylan per longa reclamat Auia: responsant siluae, & vaga certat imago. At sociis inmota sides, austrisque secundis

Certa

Hyla. & ita proiestus manserit vno loco, & moras duxerit, & socii ideo, eo non inuento, noluerint cursum diutius tardare. sed ego procurris malo, quod & inquieto herculi, & infatigabili restius convenit, & demum post vagum discursum lib. 1v. 20. procumbis Hercules. nosas vero non olim, sed modo intratas, cum ornos reuelleret. vid. ad lib. 1. 257. quod non animaduertens Heinsus in ora codicis coniecerat. nec notas. male. Burm.

v. 596. Rarfus Hylan, & rurfus Hylan] De his acclamationibus nonnihil dixi, quibus illud addendum est ex Strabone lib, x11. Gium Argonautam quendam, Herculis comitem, in Mysia remansiste, Ciumque vrbem condidisse, vbi facta Hylae instituit, quibus Prusienses per montes & siluas vagia ac faltantes Hylan quaererent, & Hylan clamore repeterent. Virg. [Ecl. v1. 43.]

— Nausae quo saepe relido, Clams sent, ve licus Hyla, Hyla, omne sonaret.

Et alii. CARRION. Rursus Hyla, & rursus Hyla Rutgersius legit in variis Lectionibus lib. 111. cap. v111. ex illo Virgiliano,

-- ve lieus Hyla, Hyla omne fonaret.

quem vide, paullo ante, deicelaque faxis Flamina, non Fragmina, praeter Carrionis librum codex Regius. HEINS. Vid. Schol. Ari-Boph. ad Plut. Act. v. fc. 1, vers. 31. BURN. Rutgersii emendationem iure non admist Vossius. H.

v. 596. Reclamas] Id est, faepe repetito clamore vocat, &, ve
bene Pius, clamando iterat, sic apud
Phaedrum Iv. 17. desendimus a
correctione Heinsii, Reclamane
omnas. sic recimere Horat. 111. Od.
xxv11. & I. Ep. I. 55. renincere
Iv. Od. Iv. 24. & alia passim. ve
sup. 11. 145. in requirere vidimus.
& vi. 170. in renerberare. nec
obest, quod rursus addatur, quia
pleonasmus iste obuius. vid. Casaub. ad Suet. Caes. 2. Burm.

v. 597. Responsant Respondent Cod. Coki. Bunm.

v. 597. Vaga certat imago] Id est, Echo. Horat. lib. 1. Od. xIL. 3. cuius recines iocofa Nomen imago. respicit Erymologiam: vocatur enim imago, quasi imitago. Pius. Vid. Cerd. ad Virgil. Iv. Georg. 50. Echo vero toties reclamabat Hyla, quoties Hercules clamabat, & cum eo quasi contendebat. de verbo certare, vid. ad lib. v. 645. Ingeniosior vero aequo Barthol. Maranta, qui lib. 1. Lucull. Quaestion, pag. 46. insigne Poetae nostri acumen & artificium fibi deprehendiffe vifus est in hoc versu, quo ipsius Echus imaginem exprimi putat, & vltimae syllabae vocis Siluae, quasi per Echo respondere primam in าติ vaga, deinde aga iterum ex ขลga referri per ago in imago, de quo ego Poetain ne per somnium quidem cogitaffe puto. Bukm.

Ee s

Certa morae: nec paruus Hylas: quamquam omnibus aeque

600 Grata rudimenta, Herculeo Iub nomine pendent. Illum

v. 599. Nec paruns Hylas] Subintellige, moratur eos; &, quamquam &c. per parenthelim. vt fenfus fit, Hylae iacturam non magni faciunt, licet rudimenta & indoles futuraeque virtutis specimen illos multum mouest. pendent, dependent, ac originem habent. Jub nomine, id est, Herculis titulo ac magisterio, schola, difciplina , clypeo. fenfus est. Hylas est gratus omnibus, quod nobilis, quod bonae indolis, quod in eo visebantur rudimenta ab Hercule, Herculisque disciplina hausta, quoniam Herculeo lacte. erat nutritus Hylas, omnes amabant Hylam, vel, quod eius disciplinam, & quidquid habebat rudimenti, habebat ab Hercule, vnde gloria & amor doctoris redundabat in discipulum. sunt, qui vel priscis codicibus repugnantibus legunt, Herculeo fed nomine pendene. diuerlo fensu. quamuis Hylae grata rudimenta moueant Argonautas, magis tamen mouet Hercules, qui longe pluris, quam Hylas habetur. Pius. Paruns placet legere, non partus; quam di-Clionem facile admittent, qui pendent suscipiunt, ego fane neutrum admitto, legendum suadens, nec paruus, & pendet, cum hoc fenfu; Sola fides socios remoratur. nec Hylas puer, cuius rudimenta erant omnibus aeque accepta, sub Herculis nomine pendebat, nec fustentabatur (vt dicunt) propter famam & gloriam auctoritatemque Herculis, qui pendent legunt forfan dicere mallent, Argo-

mine, dubiique & solliciti manent diuerfa meditantes : erat enim Herculis persona Argonautis non poenitenda, quo relicto discrimen, fi qued imminebat, gravius videbatur, quamquam Hylae rudimenta &c. Et nec paruns Hylas cum verbo struitur intellecto, causa enim morae erat fides, non Hylas paritus. Malo ipse pendet legere. MAS. Nec paraus Hylas. hoc est: nec parui illis est Hy-Quod eo noto, quonism interpretes id non satis intellexere. Sic Symmachus lib. v11. cap. LIII. parua est commendatio scriprovum meorum, quem Eusebium familiarem meum, vita innocens & annofa militia bonis quibusque commendet. Nam parua est commendatio valet, parni est commencadosio. Noli audire virum maximum pro parua reponentem supernacna. Vossius. haec mendofa funt. pro pendent Maserius, pendet. quod a Pio damnatur. distingue post, rudimenta. nec parnus Hylas, fcilicet fidem morae causatur. pendere metu apud Ouidium. noster infra libro Iv. 669. magnis pendet fovor ortus ab aufis. Claudianus, Consul. Olybrii, His neque per dubium pendet fortuna fanorem. Idem Pius monet a nonnullis legi, nec partus Hylas. Forte,

As fociis inmosa fides austrisque fecundis

Cerea morae, praereptus Hylas.
namque omnibus aeque
Grasa rudimensa Hersulco sub
nomine pendis.

gunt forfan dicere mallent, Argo- in Aldino codice, Caufa morae 🗪 nautae pendent fub Herculis no- raptus Hylas, Hz i Ns. Aldina editio.

Illum omnes lacrimis, moestisque reposeere votis; Incer-

As sociis iom mota fides, austrisque secundis

Causa morae non paruns Hylae,

quamquam omnibus aeque Grasa rudimensa Herculeo sub nomine pendens.

quae etiam corrupta, nec fenfum meliorem, quam vulgata reddunt. Ego refingerem,

Seas fociis immota fides, austrisque secundis

Caussa morae non (vel nec) paruus Hylas, (quamquam omnibus aeque

Gratarudimenta.) Herculeo sub nomine pendent.

pro at rescripsimus flat, cuius primae duae literae, vt saepe factum, excidere, fic lib. VIII. 249. promiffam nec fare fidem. fi quis as velit retinere cum Aldo, legendum, at fociis iam meta fides. hoc fenfu, vt mora illa Herculis coeperine labare corum animi, dubitantes an eum relinquerent, fi fae placet, sensus erit: Socii deserere Herculein turpe putabant, &, licet Hylae rudimenta omnibus aeque grata effent, eius tamen caussa morati non fuissent, cum venti secundi flarent, sed pendent, id est, morantur & folliciti sunt, vbi Herculis memoria animo obuersabatur; illum reposcunt, & per lacrimas & vota reditum eius optant, & vt ille clamabat, Hyla, Hyla, ita illi per litora, Hercules, Hercules, ingeminabant. pendere est dubium esse & simul morari. vt supr. vers. 93. pendent mortalia longo Corda metu. vid. ad Petron. cap. LXXXIX. Sub nomine autem cum vario fumatur sensu, de quo multis sgimus ad Ouid. 11. Trift. 550. hic capimus, pro poliquam eius memineruat:

ita enim fub poni docuimus ad Vellei. Paterc. 11. cap. 127. vel potest elegantiae causta, vt saepe, magsanio, vt pendere mesu, & similia, dicitur, ita pendent sub nomina Herculeo, id est eius causta. sic fub teste lib. v11. 418. vbi vide. Cl. Bentleius vero volebat haec ita constituere,

Nec paruus Hylas, samquam omnibus aeque

Grata rudimenta Herculeo sub nomine ponat.

hoc fensu: non enim puer Hylas paruus & contemnendus videbatur, immo contra carus, tamquam non sub Hercule solum, sed sub omnibus Minyis militiae rudimenta ponat. Certi ergo erant opperiri duos: Hylan enim non spreverant, Herculem votis & lacrimis reposcunt. sed paruus ita capi poste, quod & Votsio placebat, dubito. Burm.

v. 601. Moestisque reposere vosis] Nihil quidem temere mouendum. sed quia lacrimis praecessis, fatis intelligi videtur etiam vosa fuisse moesta, & tristitiae plena. sed cum mox, moesta iterum mensa sequatur, & in meo codice repererim, meritisque, nescio an hoc elegantius: merebatur enim Hercules vota ardentissima. sic lib.1.

An meritos fas & mibi rumpere questus.

Merisas iras lib. 11. 99. & similia obu a. dixit autem, lacrimis & votis reposere, ve votis requirere & seem lib. 11. 145. Burm. Crusius ita corrigie, sed duriuscule: Caussa morae non paraus Hylas, (quanquam omnibus aeque grataradimenta) Herculco sed nomine pondent. Harl.

Ee 3

Incertique metu, nunc longas litore voces Spargere: nunc seris ostendere noctibus ignes. Ipse, vel excelsi cum densa silentia montis,

605 Strata vel oblatis ductor videt aequora ventis,
Stat lacrimans; magnoque viri cunctatur amore.
Illius incessus, habilemque ad terga pharetram;
Illum inter proceres, moestaeque filentia mensae
Quaerit inops, quondam ingenti conprensa trahentem

610

v. 602. Langas litore voces] Et hoc tolerari potest, nam ita longos viulatus desendimus ad Ouid. x1v. Met. 405. sed fotte praesterit hic loci legere, longo litore, id est, quam longum est, per omne litus. vt ita longa iuga, maria, aether &cc. vid. supr. ad lib. 111. 43. & Broukh. ad Tihul. 1v. 18. Auien. descr. orb. 188.

Gentes innumerae, quae sparsae litore longo.

BURMANN.

v. 603. Oslendere Volebat olim obsendere Heinius, sed lib. II. 449. alio paullum sensu dixit, de cantibus ignem oftendere. de ignibus inst. 1v. 755. Burm.

v. 604. Silentia montis] Vbi mulla vox amplius resenabat, vt supra vi. 402. tacitas frondes, & 416. filentia lisora habuimus, intelligit autem montem Arganthum Maferius, quem Argantomium vocat, de quo vide, quos laudat Broukh. ad Propert. 1. xx. 33. BURM.

v. 605. Oblasis] Vt mox vers. 614. oblaso currn. Columbus legebat, ablasis. sed melius force, optatis vensis. Heins. Nihil moveo. & reche Pius, inuitantibus ad nauigandum explicat. sic mox vers. 612. Iuno offert lapyga. & 614. oblasum cursum. 1v. 403.

oblatum profundum. & oblatum bellum v. 540. oblata omnis. v.328. Ouid. x. Met. 591.

Aura refert oblata citis talaria

plantis.

vbi ablata alii, & 111. Met. 245. Nec capere oblatae fignem fpellacula praedae.

vbi etiam quidam codices, eptetes. sed vide, quae noranisms. Bur m.

v. 606. Magnoque viri cantotur amore] Canctarus lego, vi hace cum fequentibus confituanturneque aliter tertius Vaticanus. Heins. Cunctaneur amori Cod. Coki. Burm.

v. 608. Moestacque filentia secfae] Opportune hic advocat Maferius illud Varronis apud Gell. x111. II. filentium non in conniuio, sed in cubiculo esse abet. B.

v. 609. Quaeris] Elegans verbum de co, quem vehementer desideramus, nec inuenimus. Ou. 111. Metam. 243. oculis Assessa quaeruns. noster. v11. 115.

Oraque quaerens Hospitis, aut solo moeret desetta cubili.

Vide egregie huius verbi vsumillustrantem Broukh, ad illa Propert. 1. XVII, 13. opeases quaere610 Vina manu, & durae referentem monstra novercae:

Nec minus interea crudelis Iapyga Iuno

Adfidue

inops autem est consilii egens, aeger animi. vt inft. IV. 5. baeres inops. Cicer. v. Ver. 34. fed tunc inopes relicti a Duce. lust. xix. 2. inter bacc procedit inops e naui sua imperator. BURM.

v. 609. Comprensa trabentem] Vet. cod. compressa trabentem. CARR. Supra vf. 331. eamdem habuimus varietatem, compressaque colla trabentem. hic vero, comprensa praeferimus, quia per vina fpro quo ex. Bonon, vitiose habet viua.] intelligimus, crateras & pocula grandia, quae manibus comprehendebant Heroes. Virg. 1x. Aen. 318. fimul arma iacere, Vina fimul. vbi Seruius, id eft, vala vini, in quibus vina ponunsur: male Taubmannus vomitu regurgitata capit. De magnis illis crateribus passim omnia obuia. vide nostrum I. 148. & 260. v.572. Trabere hic vero notiffima fignificatione notat auide ebibere. ita ad hunc locum accommodate Val. Max. 11. vi. 6.2. Poculum, in quo venerum temperatum erat, constanti manu, arripuit, (quod confirmat comprensa) tum defusis Mercurio libamentis &c. cupido baustu mortiferam tranit potionem. Senec. Agam. 878.

Merumque in auro veteris Affaraci trabunt.

Ita aure trabere dixit Statius II. Achil. 120. quod Hor. 11. Od.x111. 32. dixit bibere. & ita alibi paffim. decore autem haec de Hercule, qui non tantum vorax, sed & bibacifimus fuille fertur, & po-

re Tyndaridas. & quae nos ad culum capacissimum amasse, vnde Quid. 11. Met. 239. notauimus. cratera Herculeum describit Statius vi. Theb. 532.

> Quem Tirynthius olim Ferre manu sola, spumantemque ore supino Versere, sen monstris victor, sen morte solebat.

qui locus aliquid nostri simile habet, nec in quo opus manu folida cum Heinsio refingere: (nam vna manu ferre solitum dicit, quem alii viz duobus sustulissent, vt apud Quid. v. Metam. 82.) vide ibi Barth. & Illustr. Spanhem. ad Callim. Hym. in Dian. vf. 148. & 160. Comment. ad Virgil. vill. Aeneid. 278. & ebibifie eum cratera trium lagenarum capacem ex Stelichoro, (qui & εκυφίου δέπας Anger habet) docer Hadr. Iunius IV. Animad. C. BURM.

v. 610. Dirae referentem] Scribendum ex antiquifumo exemplari, durae, difficilis, quae numquam expleri potuit, cui labores Herculei & generosa virtus, quae etiam inimicos foederat & conciliat, mollire odium nouercale non potuit. ex Marone, qui III. Georg. 5. durum vocauit Eury-Itheum, qui potuit ad odium novercale futficere. Prus. dirae ex. Bon. sed durae probant quoque ZINZERL. Heinfius & antea e cod. suo Carrion. HARL. Perpetua harum vocum confusio incertos saepe facit interpretes, quam potissimum eligant, vtraque certe lunoni conuenit & omnibus novercis, fic apud Ouid. Ep. x 11.188.

Saenies in partus dira nonorca meos.

Ec 4

₹bi

Adfidue mouet, & primis cum solibus offert.

Iamque morae inpatiens, cunchantes increpat
ausus

Tiphys; & oblato monet otia' rumpere cursu.

615 Ergo animum flexus dictis inflantis Iason
Concedit; sociosque simul sic fatur ad omnes:
O vtinam, Scythicis struerem cum sunera terris,
Vox mihi mentitas tulerit Parnasia sortes;
Agmine de tanto, socius qui maximus armis

vbi itidem variant codices, & dures, facus habent. vt & alibi. hic tamen dura, id est inexorabilis, monstra, & laboribus labores cumularet, neque tamen placabatur, melius dicitur. & iam recepit Aldus: ita durus Meleager, & nullis faperabilis acquis mox vers. 640. apud Virgilium etiam dirum Eurysthea quidam legunt, sed Pierius durum ex loco nostri Flacci inf. vs. 655. defendit. Burm.

v. 613. Cuntantes increpat aufus] Ausus per interpolitionem cum admiratione. Tiphys benam nauigationem pactus, omnes ausus est increpare. & subintelligitur &. Pius, Ausus illi cunctanses quid velint non recte capio. nec ausas Tipbys coniungi posse eredo, nisi increpare dixisset. forte scripserit, cunctantes increpat austros, vel auras. increpat Argonautas, qui cunctabantur ventos, & iter. ita enim vsos hoc verbo docuerunt Gronov. 1. Obs. 18. & Heinf, fupr. ad lib. 1. 156. Burm, at austros & auras iam dixisse videtur poeta in vocc. sequentis versus, oblato curfu. Duplex confectura in mentem venit mihi, suspicanti, vel ausum, (v. infra 1v. 295.) fiue ausa, (v. 1v.

569. IV. 652.) n. increpat, quod cunctantur, h. e. in dubio funt (vt infra vii. 176.) fine Hercule progredi & vltra fortunam experiri, arque aliquid audere; vide ad IV. 317. vel actus, n. quod cunctantur mouere se & nauigare. fic cuntiantior actus apud Lucret. 111. 193. a Lambino explicatur, curfus, fluxus. Plura dabit Gesner in Thes. L. L. sub voc. ettes de hoc voc. significatu. De conftruftione verbi cunctari iam Heinsius a Burmanno laudatus egit. Simile autem fere est illud Virgilii x. Aen. \$30. (Aeneas) increpat viero Cunctantes socios. HARL.

620

v. 615. Ergo animum stexus] Elegantius, puto, coniecit Heinsus, Aegre an. stexus, vt lasonis decus seruaret, qui quamdiu potuit repugnauit, ne relicto Hercule vela darent, ne videretur viruti Herculis iniquus. ita egregie Terent. Hecyt. IV. 3. Issue est saperes, qui vbicumque opus se animum possis stettere. Burm.

v. 619. Socius] Scribe focium, & iungitur cum verbo teneri. Pius. Omnes vsque ad Carrionem, focius, & recte vt puto: ordo eft, vtinam oraculum falso mihi dixerit, qui maximus socius mihi ádsoret, hunc teneri, id est abletum

620 Adforet, hunc Iouis imperiis fatoque teneri,
Ante procellosum scopulis errantibus aequor.
Nec dum fama viri, nec certior exstitit auctor.
Verum agite, & dubiis variant quia pectora curis,
Consulite: &, motis seu vos via statibus vrguet;

tum iri, ante Cyanearum transi-

v. 620. Iouis imperiis] Ita reĉius, quam imperio: vt indicet amaritudinem & granitatem, quae melius plurali numero exprimuntur. vid. lib. I. 818. v. 487. VII. 93. & alibi. ita & alii Poetae. Virgil. vt. Aeneid. 463. imperiis agere fisis. Stat. I. Thebaid. 197.

At Ionis imperiis rapidi faper atria coeli

Laerus concidio diuum conuene-

ita in duodus Heinfii, & MSS.
Lindenbrogii & Behotii. Eadem
varietas apud Ouid. 11. Met. 270.
vbi vide. obferuat vero Seruius
ad 11. Aeneid. 155. inuidiofe vi
veteres plurali numero. vt Terent.
Eun. I. I. non perpeti meretricum
consumelias. Burm.

v. 622. Exflicit] Obscurior sententia. vult, credo, lason monere, nondum desperandum esse de reditu Herculis, quia nulla fama, aut certior, cui credi deberet, nuntius adtulit aliquid de co, etsi dubitet de reditu eius propter oraculum, quare rem iterum ad concilium & deliberationem re-Pius capiebat, oraculum hoc datum, antequam fama fuit, Herculem cum Argonautis iturum. huius oraculi vero nulla mentio in prioribus, sed in libro 1. 80. omen faustum firmalie mentem & propofitum fingit, & primum advolasse Herculem. & Mopsus deinde canens futura verf. 210. Hylae fatum praedicit, nihil de Hercule vaticinans: Idmon augurium dedisse Apollihem addit vers. 234. sed nec ille de Herculis sato, sed suo coniicit: aussor vero hic est nuntius, quem samae recte iungit, vt Ouid. xr. Met. 666.

Non baec tibi nuntiat auttor Ambiguus, non ista vagis rumoribus audis.

Vid. ad Ouid. II. Amor. v1. 34. exsisis vero proprie de eo, qui apparet & in publicum nuntiat. Liuius. I. 18. non exsist alius auctior. & Passeratius ad Cicer. prochiam ad suscipendam Ci ad ingradiendam rasionem barum sudiorum sibi exsisisse, notat, honestius & illustrius dici, quam fuisse. & pro conspectus est, apparuit, dici notat Gron. ad Senec. Thyest. 735. aliam huius verbi vim videbimus lib. v. 253. Burm.

v. 623. Quibus anxia pettora] Varie hic locus legitur, Lugd. & Arg. variant, quis pettora. vtriumque Paris. variant qui pettora, vet. cod. quibus anxia pettora. quod fi altera priorum lectionum int admittenda, mato Lugd. & Argentor. variant queis pellora, & interpretor variant, vt in illo Tibul. Non sic Carpathiae variant Aquilonibus undae. pro variantur. CAR-RION. Variant qui scripti pletique cum prifcis editionibus. verians quae Regius. lege, varians quia. in Carrionis libre, quibus auximpettora curis. led male. inf.686.

Ėeg Nuns

625 Pergite, & inceptos mecum reuocate labores: Seu plutes tolerare moras, rursusque propinquis Quaesi-

Nunc quoque dum vario nutat
fententia motu.

Heins. In dubiis variant qui pettora curis Ald. & lunt. Variant quae pettora curis noster & Balbus valuit. Argent. [& Bonon.] habet, variant quis pettora curis, non, queis, vt Bulaeus citat, & ita Lugd. Gryphii, & Colin. variant per pettora Coki liber, sed Heinfum sequor. Ovid. Xv. Met. 64%. disset & variat sentencia. II. Trill. 153. variant timores. ita varians Fortuna lustino x. 13. dolor xxvi. I. vistoria ix. I. & ita alii. Burmann.

v. 626. Sen plures telerare meras | Seu plus flat tolerare morae, vel, Seu prius est tolerare moras, opinor, vel, few placieum est toleraze moras. postis ctiam, Sine lubet tolerare moras, prima conie-Oura verior videtur. Heins. Et hie locus me diu torsit, donec viderer, vaius literae mutatione planum eum fecisse, legendo, seu pluris tolerare moras. Scilicet fit vobis, vt frequenter verbum hoc omittere folet noster. Cicero x 11. ad Att. 28. mea mibi conscientia pluris est, quam omnium ferme. inzer Fragmenta Petronii cap. LxxxII. nema louem pluris facis. sic lib. VIII. 191. fint age tanti , Aefonide, quaecumque morae. ita apud. Cicer. 11. de Nat. Deor. 12. vs nulla pars corporis nostri, quae nen minoris quam nosmet ipsi sumus, fic mundum universum pluris effe necesse eft, recte doctifumus Davielius, vindicauit, & exemplis illustrauit, cum vulgo minor legeretur. sed displicebat id vito eruditissimo & amico, ad quem

de hoc loco retuleram, ideo praecipue, quia ambiguitas indigna Poetae videbatur, cum & pluris pro plures veteres feripferint, & quia pretium baud leue, idem fera est quod phuris. quare ille diffinctione putabat rem posse expediri, hoc modo,

Seu plures tolerare moras, rurfusque propinquis

Quaefsuiffe ingis, presium band le ve semperis actief. vt ordo lit, fen presium band lens est temporis acti, tolerare planes moras, &cc. nec plures moras magis offendere debet, quam cum Virgilius de alii sos moras direrint. est vero latere in lectione Regii codicis, qui asque habebat, putabat. & scriptum eife adi c. haec diffimulare nolui, etfi mea nondum mihi displiceat coniedura, cum non viderim plurales illos in is, apud nostrum e codicibus aeque proferria atque e Maronis & aliis. deinde tolerare moras non potest dici pretium acti temporis, fed fi tanti putent moras tolerare & quaerere jugis Herculem, forte eo reperto pretium haud leue deberet videri, fieum invenissent, sin minus, non male impenías illas morastanto Heroi quaerendo deberent credere. Nam illa verba, presium band kve temporis acti, est quasi Epiphonema, quo se in vitimam sentestiam inclinare lason ostendit, & fibi saltem, has moras Herculi deberi, indicat videri : sic Ouid. VII. Met. 74. & 111. Amor. 111. 13. Grande morae pretium. Idem vit doctus non probabat in praccedentibus, motis flatibus, qui enim

fust

Quacfinisse iugis; pretium haud leue temporis acti.

Dixerat; & studiis iamdudum freta iuuentus Orat inire vias: vnum tanto afore coetu:

funt flatus, qui non mouentur? & reponebat .

Consulite, Acoliis seu vos via flatibus vrguet,

Pergere & inceptos mecum renocare labores,

Seu plures tolerare moras. Verum quidem est moueri omnes flatus, fed & Aeolii nimis vagum videri potest, & saepe illi vehementiores funt, quam vt Viam fuadeant. quare mosis sumo, pro qui surgunt & incipiunt, ita lib. 1v. 128. neque ego banc motis auertere ventis Tentaui senuine ratem. id est, excitatis, ve ibi Carrionis Stat. x. Theb. 888. liber. lib. v 111. 391.

An bos nobis magico nunc carmine ventos

losa monet? Horat. 111. Od. xxvif. 22.

Sentiant motus orientis Austri.

Sic moueri aftra, cum furgunt, dicuntur. vt Inpiter Pliada mouet lib. 11. 357. & v. 306. vid. Heins. ad Ouid. x1. Epist. 42. & mouere de aliis rebus pro incipere passim dicitur, vt saepe ad Ouidium Heinsius notauit. BURM.

v. 627. Temporis acti] Acque Regius. forte, ecce. HEINS. Et quae noster codex. Burm.

v. 628. Studiis freta innentus] Factionibus: nam in duas partes discellife Argonautas apparet. quarum vna, quae pergere volebat, nunc orat lasonem inire vias. Altera Telamoni fanens verl. 645. obfore tanto coetui. inepte. Bolasonem in suas partes tentat deducere. egregia Poetae 'Ossempla, obfore.] & Florent. tanto adfore s'

qui auctoritatem Ducis firmat, & tandem, cum egregium virtuti Herculis tellimonium edidiffet, & monuisset, quantopere Herculem desiderarent, concedit factioni violentiori & fatis, quae trahebant. fludin hic, ve frepe, factiones notant, vt lib. v. 625. Quae findiis, ren magne, quies? Virg. 11. Aen. 39.

Scinditur incertum fludia in contraria vulgus.

Sil. 1. 185.

Hinc studia accendit patriae virtutis imago.

Iamque louem circa studiis dinerso fremebant.

Argolici.

Claudian, Laud. Seren. 207.

Artemque pavore Confessio finem fludiis fecere procellae.

vbi vide Barth. fic & onesas Graecis vsurpari docuit doctissimus Perizon. ad Aeliani Var. 111.8. malim etiam, dixerat. at fludiis. repetere virimam Syllabam ve dixerat neglexerat librarius, & inde & prouenit fulciendo sensul. BURM.

v. 629. Obfbre coeta] Datiuus, vt probat Gellius in rv. 16. cuius patrius casus est in vs. potestque obfore poni eo modo, quo apud Papin. adfore, de quo sate. MAS. Verumque Parif. tante obfore coesu: & intelligit Maferius, vnum non. [meum ex. Bonon. habet idque 630 Nec minus in sele generis, dextrasque potentes. Esse ferunt, tali mentem pars maxima slatu Erigit, & vana gliscunt praecordia lingua. Saltibus vt mediis tum demum laeta reducit Cerua gregem; tum gestit aper, reboatque superbis

635 Comminus vrsa lupis; cum sese Martia tigris Abstulit, aut curuo tacitus leo condidit antro.

۸t

idque co, quod in vet. scriptum inuenerunt, afore, quod & aliis erroribus occasionem dedit, vt alibi ostendam. Hoc autem verbum cum primus omnium in Valerio Flacco obseruassem, alii in aliis etiam auctoribus inueniri aunotarunt, vt in Horatio lib. 1. Sat. 4. vitium procul afore chartis: sic enimibi legendum est. CARR. Afore primus Vaticanus cum Carrionis libro. & in Virgilianis codicibus non semel exaratum offendi. HEINS. Vide Barth. ad Stat. v111. Theb. 229. Gifan. Ind. Lucret. in fernatus. obfore Maser. Junt. & Ald. Edit. Burm. vide ad Plin. 2, 11.24. H.

v. 630. Dextraeque potentes]

Nec minus in sese generis dextraeque potentis. HRINS. Vtrumque facile desen-

di potest. Virgil. vii. 234.

Fata per Aenese iuro, dextramque potentem.

Horat. Carm. Secul. vers. 53.

Iam mari terraque manus potentes

Medus, Albanasque times secures. Burm. dextrasque Bonon. HARL.

v. 631. Flatu] Arroganti ia Ba- Stat. x. The tione. inf. verf. 699. Non hi sunc re, adferre & flatus, non illa superbia diffis. Vid. Guietus ad Bath. ad Stat. I. Theb. 321. & BURMANN.

111. 192. & ad Claud. 11. in Eutr. 431. & 11. Laud. Stil. 157. & Heinf. ad Ouid. 1. Art. 17. de vecto erigere vid. ad lib. viii. 20. BURM. Crufius haud necessario corrigit fastu. HARL.

v. 632. Glifcunt] Vid. ad lib.

11. 277. BURM.

v.633. Saltibus ve mediis] Coniecerat Heinfus, Medis, & mos, Caspia Tigris, vt saepe Poetae animalia haec a regionibus, in quibus frequentes sunt, denominant. Seneca Herc. Oct. 145.

Te fera Caspia.

Quae virgata sibi praebuit viera.

Claudian. 111. de Rapt. 105.

Es me non Caspia Tigris Ediditfed ipse non tribuit multum bis coniecturis: nam neque in notas descripsit, & ipse Silium lib.vii. 717. dixifie Maritum lupum notavit. cui adde Virg. 1x. Aen. 566. Caspiam Tigrim etiam Statius x. Theb. 282. dixit. Burm.

v. 634. Cerus gregem] In meo codice erat, Cerus granem, quod me acutior forte intelliget, & indealiquid exsculpet probabile. B.

v. 636. Abfulir] Eleganter, pro ex oculis rapuit. vid. Barth. ad Stat. x. Theb. 149. & ita fe force, afferre & auferre dici docuit Guierus ad Terent. And. v. 6. BURMANN.

v.636.

At pius ingenti Telamon iam fluctuat ita Cum fremitu, saenisque furens in iurgia dictis Insequitur, magnoque inplorat numina questu. 640 Idem orans prenfatque viros, demissaque supplex

maxime vindicabat ab intempe-Riua Heinsti correctione Silium lib. vt. 143. vbi pro, curuoque im- nus omissa voce media. Heins. manis in antro, reponebat, furue, Cl. Drakenborchius, quem vide. BURM.

v. 637. At pius ingenti Telamon. com fluctuas ira] Pius in amicum Vnde & eodem epi-Herculem. theto ornatur a Papinie 1x. Thebaidos 68.

lam Telemona pium, iam Thefea fama tocebat.

Fallitur ergo Lutatius, qui ita ad hunc locum notat: bic Meleagrum mice dilenis; ve Thefeus Perishoum. Quod etiam Bernattius fecutus. Inepte. Nam pro Meleagro Herculem debebant dicere. Voss.

v.628. Ferens fera iurgia] Sic Bon. HARL. Codices antiqui, ferens in inrgia, concitans le in maledicta. PIUS. Furens in inrgia vet. cod. alii, ferens fera iurgia; minus bene. CARR. Furens in iurgia. MS. Carrion, aliae editiones, ferens fera iurgia dictis. edidit, faenisque ferens fera iurgia dictis. inegia screre probiffima phralis. & nos hoc verbi diversis vna cum Valerio retticuimus in promuliide nostra cap. 20. quae omnia huc transcribi non debent. ZINZERL. Tun fremitu corrigendum. fluduat ira Tum fremitu. Aldus & cum illo Zinzerlingus, [Balbus ac Vossius.]

– saeuisque serens fora iurgia dictis.

furens in iurgia cum Carrionis libro videtur praestare, quia fe-

v. 636. Curuo antro] Hoc loco rae gentes paullo post sequuntur. ferens in iurgia codices Papt. Pii. ferens iurgia dictis primus Vatica-Fremens in iurgia Coki liber. Carrionis codici noster consentit, & praeferendam etiam illam lectionem puto, ne duo illa epitheta faeua, & fera inconcinne cumulentur. faeua vero dicta etiam Terentius habet Phor. 1. 1v. 36. Ouid. Rem. Am. 664.

Horrebant sueuis omnia verba minis.

Apollonius vero lib. 1. 1289. Telamonem non acriter tantum, sed indecore & plebeiis conuitiis ipsum lasona adgressum inducit: politius & elegantius noster duci reuerentiam fummam habitam narrat. Burm.

v. 639. Implorat | Implorant meus codex. Burm.

v. 640. Idem orans] Ita omnes vulgati vet. cod. dememorans, quod quid fit nescio: & verbum hoc nusquam inueni: nec illud, idem orans, satis hic conuenit. CARR. Dememorans ex veteri libro delicium Musarum (Gifanius (in degerere) quem frastra toties sugillat superbus Carrion. Bur. Inepta lectio. Emendo,

Demum orans prensutque viros &c.

Telamon primo iurgiis agere: demum, vbi ita nihil proficeret, focios orare coepit, ne Herculem vellent relinquere. Veriffima est haec coniectura. Voss. Petlimo exemplo Carrion ex membranis ſuis.

Haeret ad ora ducis; nil fe fuper Hercule fari, Sed focio quocumque gemens: quamquam afpera fama

Iam

fuis, Dememorans. ait Telamonem primo Deos, deinde & focios multa prece obreflatum ese. Heins. Vide quid faciat non recte intelleda vocis vis, haeserunt ad illud Idem librarii, & Carrion, sed idem ille Telamon, modo furens, fremens & deos implorans, nuncorat, prensat & supplicat. vid. ad lib. 11. 104. vbi fatisfactum credimus intelligentibus. Burm.

v. 640. Demissa eras Prae pudore recte explicat Maserius. vide Barth. ad Stat. x. Theb. 63. caus eimore Iasona oculos demussie credas, quod indignum duce. Burn.

v. 642. Sed socio quocumque] Artificiosa oratio, ne Herculem nimis defiderando, lasoni & eius prudentiae & virtuti diffidere videretur; ideo fidem non Herculi, principi Argonautarum, modo, sed & vitimo ex sociis esse praestandam infinuat. haec enim vis +8 quocumque, quam recte cepit Pius: est enim idem quod, vel vilissimo, & quo facile etiam carere possent. sic inf. IV. 120. V. 491. 684. v1. 333. Virgil. 111. Aeneid. 601. quascumque abducite terras. & 654. mocumque absumi-te leto. Sueton Cael. LXVI. vezustissima naue impositos, quocumcumque vento, in quascumque terras inbebo anchi, id est etiam adverso vento, & in solas terras. vt Propert. 1. Eleg. 8.

Et sine me vento quolibet ire paras.

Idem Sueton. Aug. LXXVII. in proximo cuiuscumque domessicorum coenaculo manebat, id est, etiam vilissimi, ve coenaculum indicat:

& ita forte capienda illa Horat.

111. Od. 21. quocumque lectum nomine Massicum. in quo valde aestuan interpretes explicando, sed sensum puto, Massicum certe, licet forte non optimi generis, sed quocumque nomine vocetur, nam & diuersa erant eiusdem tractus vinerum nomina: eadem vis in quilibet, vt vidimus ad Ouid. Ep. x11. 110. Burmann. Cotte notarat loca Lucani 1. 375. 387. x. 375. Harl.

v. 642. Quanquan aspera fama] Habent aliqui, aspera famae, iple lego, fama. legitur infuper, gensis ferse, tuncque fenfus effe pol-Let, quamquam fama est per loca aspera, & lutora barbara gentis ferae alium contra Herculem dari non poste, vaque adeo cognita erat Herculis virtus & potentia, in Codice Bononiae imprefio, feras gentis inueni, cuihaereo, nec alienus erit sensus. non gemo super Hercule, cuius absentiam indigne debemus ferres cum auxilio nobis esse posset, & opus erit, vbi periculum instabit. fama namque est haec loca esse aspera, & gentes feras proxima incolere litora, nec timendum nobis putabimus, cui nemo conferri potest. Mas. Vide, vt sudet Maserius, reliqui vero interpretes taceant. & certe est fenfus intricatitimus, quia & hic, vt suepe, verbo est deficitur oratio, vt modo ví. 626. vidimus, & alibi. sensum puro, quamquam fama est, loca aipera esfe, & feras iam adelle gentes, ad quas accedimus, non putem tamen aliquem ibi

447

Iam loca, iamque feras per barbara litora gentes;
Non alium contra Alciden, non pectora tanta
645 Posse dari. rursum instimulat, ducitque fauentes
Magnanimus Calydone satus; potioribus ille
Deteriora fouens, semperque inuersa tueri
Durus, & haud vllis vmquam superabilis aequis,
Rectorumue memor: Non Herculis, inquit,
ademti,

650

ibi diri, id est, repetiti, oftendi posse nobis, qui cum Hercule confistere auderet, sed nobiscum, multo Hercule inferioribus, audaet & prompte manus conferre audebunt, vel fi contra aduerbialiter sumi, & alium Herculem coniungi placet, legerem: namque afpera fama Iam loca, &c. id est, fama est, iam propingua esse loca aspera & feras gentes, neque nobis amisso Hercule puto dari inter Argonautas alium, qui Herculis robur & pectora aequet. fic lib. IV. 62. In quem alium Alciden &c. differs. VII. 92. Alium bic Pelian, alia aequora cerno. Ouid. Remed. 282. non alius Rhefus. vide Heinf. ad lib. 1. 646. BURM.

v. 645. Rursum instimulat] Forsitan placebit, cursum instimulat. sed nihil muto, cum rursum possit iuxta Laurentii sententiam pro e contrario exponi. MAs. Ego fequor Vallam, qui 11. Eleg. 58. docet rursum pro contra sumi. sic apud Virgil. 111. Georg. 138. notante Phylargyrio,

Rursus cura patrum cadere, & succedere matrum

Incipit.
Vide viros doctos ad Tacit, x111.
Annal. 14. & mirare, quas turbas
vna particula, non bene intellecta, dare potuerit. Bugu.

v. 645. Ducitque fauentes] Id est, ducem factioni oppositae Telamoni se praebet; praeit: que sensu Petron. cap. 124.

Primumque Dione
Caesaris acta sui ducis. Burn.
v. 647. Inversa tueri Durus]
Immani errore lunta edidit, vniversa. inversa funt, interpretatione in deteriorem pattem traca,
quae pertinaciter desendebat. vt
Hotat. 1. Sat. 111.55. at nos virsuses ipsa inversimus. & idem inversos mores dixit 111. Od. v. 7.
Burnann.

v. 649. Rectorumue memor 1d est, reuerens, curans, vt lib. r. 48. Nil nostri diuumque memor. sic & cogitare apud luftin, lib, xix, 2. ve boc meru, ita in bello împeria togitarent, vt domi indicia legesque respicerent. vbi nihil mutandum. Tacit. lib. x11. 11. addidit praecepta, vt non dominationem & feruos, fed rectorem & cines cogitarent. Vulcatius in Cassic, cap. x. non enim pius est Imperator, qui non cogisas vxorem & filios. dubium vero hoc loco, virum recterum a rectum, an a rector lit deriuandum, cum verumque habeat aptum fenfum. fed praecedens aequis suadet, vt prius credamus, ita pallim aequum & bonum itmgitur. vt recti bonique praeceptor Senatus Petronio c. LXXXVIII, recte deerra650 Sed tuus in feros haec nostra filentia questus Traxit honor; dum iura dares, dum tempora fandi.

> Septimus hic celsis descendit montibus auster, Iamque ratem Scythicis forsan statuisset in oris; Nos patriae inmemores, maneant ceu nulla revectos

655 Gaudia, sed duro saeuae sub rege Mycenae,

deerrare Paterc. II. 3. &, a rectis ad vitia peruenire II. 10. fic influm lib. 1.534. & v. 499. Burm.

v. 649. Nan Herculis] Contumeliota haec Meleagri oratio, sed & illa offcurior; cuius sensum hunc fere esse video. Cunctatos esse Minyas septem dies, non propter Herculem ademtum, quo facile carere posse Meleager socios. iactabat, & prima luce fibi iam abeundi sententiam sedisse; fed siluisse & a querelis abstinuisse, reuerentia scilicet lasonis, qui non ante focios in consilium mifisser, & ita cius culpa elapsos esse septem dies, intra quos, si statim vela dedissent, iam Scythiam potuissent attingere. Exprobrat itaque acerbe lasoni imperiosam & Regiam superbiam, qui non consultis Minyis tot dies elabi patfus effet, & nunc demum ad eos refert, an pergendum, an manendum sit consultius. Bunm.

v. 651. Traxit} Produzit. nos tui honoris causta silentium tenuimus, & nunc demum in hos seros questus imus lib. 1v. 460. Trabitur victu crudelis egestas. & lib. v. 549. Acribus ast illas curis mora sue tanta post bonor; & reliqua continuanda deinde, & construenda, dum tu nobis ius & tempus sententiam dicendi dares, elapsus

est septimus dies, qui, si statim focios consuluisses, nos forsican iam in Scythicis oris statusset. BURMANN.

v. 652. Defcendis] Ita lib.1. 688. Ecce ausem molli Zepbyros defcendero lapfu

Adspiciunt.

& v11. 25. Grataque iam fessis descendunt stamina terris. Burn. Ventorum in montibus frequent est apud poetas mentio. v. insta 1v. 20. & Markland in Epistola critica pag. 56. Harl.

v. 653. Stasuises Non modo appuliset, sed tuta in statione collocasset, omnibus periculis defunctam. sic statuere & consistence nauem, omissa remigatione, certo loco sistere notare, docuit mimus Gronouius ad Liu. xxvi. 16. sic signum statuere post agmenductum Valer. Max. I. v. ext. 1. BURMANN.

v. 655. Sed duro facuae sub rege] Euristheum intelligit, de quo multa primo libro: vrumque Paris. duro sub lege, quod Latini sermonis puritas repudat. CARR. Vitio operarum in Maserii edicione legitur lege. sed ipse optime de Eurystheo explicat. quin ideo cuncarentur Argonautae, no si cito desuncti essent hoc labore, a Pelia, vt altero Eurystheo, extruderentur ad nouam militiam;

Ad medium cunctamur iter. si finibus vilis Has tolerare moras, & inania tempora possem; Regna hodie, & dulcem sceptris Calydona tonerem,

Laetus opum pacisque meae: tutusque manerem, 660 Quis genitor materque, locis, quid defide terra Haeremus? vacuos cur lassant aequora visus? Tun' comitem Alciden ad Phasidis amplius arua Adfore.

eum Hercules reditum non curet, quia redux ab Eurystheo nouum laborem metueret. Burm.

w. 656. Finibus vilis] Heinfius malebat, illis. & ita erat in Co-dice Coki, qui & cuntissur. B.

v. 657. Inania tempora] Virgilianum est ex lib. iv. Aen. 433. Tempus inane peto, requiem spa-

tinmque furori.
vbi Seruius videndus. inania enim
sempora, quibus nihil agitur. B.

v. 658. Sceperis Calydona senerem Id est, imperio: sed vulgatior est locutio scepera senere Calydonis, vt Ouid. xvi. Epist.175. & noster lib. 11. 592. & v. 685. simili fere modo Virgil. 1. Aeneid. 621. disione senere. est vero senere verbum regium. vt Horat. 111. Od. 14. senente Caefare terras. & Od. 26. O quae beatam diva senes Cyprum Regina. & passim. dalcem proprie, vt de patria. ita Stat. 11. Achil. 342. dulce Pelion. & passim. Burm.

v. 659. Laesus opum Sic & Silius x111. 32. de Agrippa, Laesus opum, fed clauda fides. Sic Virgilius x1. 73. laesa laborus vid. Heinf. inf. v1. 266. Gron. ad Senec. Conf. ad Helu. 6. & comm. ad Sil. v111. 548. Bur M.

v. 660. Quid deside terra] An, deside cura? Heine. Sed deses serra posset explicari, quae nul-

lam materiem virtuti nostrae praebet. vbi nulla belli occasio. ita desidio Columella 11. 18. de agro, qui diu inaratus suit. dese annas Stat. III. Sil. 1. 2. quo nihil actum fuit. Maserius explicat, nos desides terra haeremus, vt & Pius. non male, & Poetis familiari mose, Vt deses misra, v. 149. Burm.

v. 661. Lassans aequera le tret. cod, bene; dicit enim oculos soli mari videndo intentos lassari. vulgares omnes, laxans aequera. Carr. Ita iam Maserius in notis. & confirmat similis locus lib. 707. Visu lassari inani. Omnis eques. & 1v. 639. Nec fessa recedum Lumina. Stat. v. Theb. 483. Prosequimur visu, donec lassanis

Euntes Lux oculos.

Vid. inf. vr. 174. eleganter vero aequora lassante eculos, quia si diu spectemus, vt hic per septem dies, eadem facies maris semper recurrit, & nihil noui & grati offertur, quo oculi recreentur, nam vt Ouidius 11. Am, 11.

Non illic orbes, non su mirabere filuas,

Vna est iniusti caerula forma maris. Burm.

laffant iam ex. Bon. habet. HARL.
v. 652. Tum comisem] Scribe,
Tun' pro sune. Plus. Tum lunt.
Tu [Bon.] Ald. & Codex Coki. B.
Ff v. 664.

Adfore, tu socias vltra tibi rere pharetras? Non ea fax odiis; oblitaque numine fesso

665. Iuno sui. noua Tartareo, fors, semine monstra; Atque iterum Inachiis iam nuntius vrguet ab Argis.

Non datur haec magni proles Iouis ; at tibi Pollux Stirpe

v. 664. Non ed fan odiis] Legunt alii, [e.g. Bon.] nostra ea, quod minus placet. sensus est, non est oblita numinis sui luno, ea face odiorum & ardore irarum in Herculem aestuat, ita vt nonque pro neque dictum putes. ea fan odiis per parenthesin. Maser. Omnino pan scribendum, quidquid obnituntur veteres libri. sed & oblitane in scriptis. HeINS. Coniecturae Heinsanae sirmandae facere posset Seneca, Herc. Fur. 27. vbi luno,

Non sic abibunt odia, viuaces

aget Violensus iras animus, & facuus dolor

Acterna bella pace fublata geret. Sed quid opus nouare contra scriptos & editos? cum ca fax eleganter notet, non ita lauguida est, non talis, quae tam facile exstinguatur, sed contra actiter inflammet in odia. reste Pius, non ita parua explicat; ita desendimus apud Ouid. vii. Met. 43. vulgatam lectionem,

Sed non is vultus in illo, Non ea nobilitas animo est, ea gratia formae.

ybi plura dixi. Quidius 111. Trist.

Nonita sum positus, nec sunt ea tempora nobis,

Aduentu possim loetus vt esse tuo. Burm.

v. 664. Es fax ediis] Fax tralate feruorem inconditum quemvis, adfectum efferum animo subiicientem adsignat. Barth. lib. xLv11. cap. x. & lib. xx1v. cap. x. Fax irae, apud Lucret. lib. ut. Odio ardere, dixit Cicero. Odio flagrare, Agell. v1. cap. x. & Ouid. Iv. Trist. 1x. Prudent. Hamartig. vers. 118. Arste enim scintilla odii de somite Zeli. WEITZ.

v. 664. Oblicaque sui] Et hoc Virgilio deberi, notauit Maserius ex lib. 111. Aeneid. 629.

Oblitusque sui est Ithacus discri-

Vid. adv. 584. Burm.

v. 665. Tarsareo] Heins. in notis ad lib. I. 478. citat Taenario, nescio an vicio memoriae, an sponte, quia Tarsarus & Taenarus sacpe consus, vid. ad Ouid. 1v. Fast. 614. Burm.

v. 666. Argis] aruis cod. quod placeret, nifi paullo ante v. 662. praecessisses arua. HARL.

v. 667. Non datur baec magni proles Iouis] Cum louis proles promittebatur tecum nauigatura, non Hercules, sed Castor & Pollux. MASER. Si ita explicare liceat, datur debet capi vt lib. tv. 704. datus forte labor. & vt fase datum sappa apud Ouidium & alios. sed si hoc voluisset, certe data, vel dabasur dicere debuisset, ego haec verba ita capio. quasi Meleager singat lasonem sibi oggerentem, si Herculem relinquimus, non erit nobiscum ille louis magni

Stirpe pares Castorque manent, at cetera diuum Progenies: nec parua mihi fiducia gentis.

6 70 Ast egomet quocumque voces, qua tegmina ferro Plura

gni filius, in quo fumma erat fiducia, & qui primus aduolauit ad hanc expeditionem. hunc ferupulum flatim tollit, At Caffor & Pollux, aeque louis filii &c. affunt. hoc exigit particula illa ergeminata, & fubintelligi debet effo. vt in gemino loco Virgilius vii. Aen. 313.

Non dabisur regnis, esto, probibere Latinis,

Atque immota manet fatis Lauinia coniux.

At trabere, atque moras tantis licet addere rebus.

As lices amborum populos exfcindere regum.

Heinfius malebat bic. fod base proles, cum contemtu, hic Hercules. Burn.

v. 669. Fiducia geneis] Et hoc ex Marone expressum, qui lib. r. 132.

Tantane vos generis tennit fiducia vestri.

vbi Seruius fiduciam pro confidentia dictum docet. Ouid. Ep. x v 11.

Non est tanta mibi siducia corporis, ve me

Maxima, sefte dea, dona fuiffe putem. Vid. ad Epist. eamdem vers. 19. de

geners fignificatione vidimus supr. ad vers. \$14. Burm.

v. 670. Qua segmina ferre Plura mesam] Yuto,

--- quaque agmina ferro Plura meras.

ve apud Silium libro ev. mesie emine settus. Coelefii elipeo, libro x111. --- ruis obuis in arma Scipio, & oblatum metis insatiabilis agmen.

pro Ast egomes pri. Vatic. Es ego &. alii, ego &. forte, En egomes. [& sic, en egomes bene, habet codex coll. HARL.] HEINS. Locus sine dubio corruptus. primum vellem, Asso, vel Assum egomes, quocumque voces. sic adesse passim. vt lib. I. 181. IV. 748. VII. 443. deinde malo,

Quaeque agmina ferro
Plara metas, tibi dilla manus.
ne ita duplex ille ablatiuus impediat fenfum. mea mands, quae
plura, ipfo Hercule (ita magniloquentem decet) agmina sternat
& iugulet. agmina vero recte Heinfum coniecise puto, quia non
infrequens harum vocum confufio, ita apud Virgil. x. 888. vbi
vulgo legitur,

Immanem aerato circumfert teg-

MS. Gudii habebat, agmine. Pius regmina explicat thoricatos homines, dura admodum interpretatione. metere vero Poetis viitatissimum in hac re verbum. vide Drakenborch. ad Sil. x. 147. & veterum Poetarum satis felix pro tempore, quo scripsit, imitator lof. Iscan. Bell. Troi. lib. v. 380. Ense metens medios. restituit hoc verbum Suet. Galig. 33. Guietus, legens, tam bona ceruix fimal ac instero demeterar, cum nunc nullo cum fale legatur, demetur; fed alterum faeuam monstruosi Tyranni atrocitatem efficacius exprimit. simile in Apuleio sustulit victum Heins. ad Ouid. v. Ff2 Met.

Plura metam; tibi dicta manus, tibi quidquid in ipfo

Sanguine erit: iamque hinc, operum quae mamaxima, posco.

Scilicet in solis profugi stetit Herculis armis Nostra salus? nempe ora aeque mortalia cuncii

675 Ecce gerunt: ibunt aequo nempe ordine remi.
Ille, vel infano iam dudum turbidus aestu,
Vel parta iam laude tumens, consortia samse
Despicit, ac nostris ferri comes abnuit actis.
Vos, quibus & virtus, & spes in limine primo,

680 Tendite; dum rerum patiens calor, & rude

Robur inest: nec enim solis dare funera Colchis

Met. 104. (ad quem locum etiam plura de hoc verbo) vbi naturam demetere, non demere, legendum effe ex Horatio lib. 1. Sat. II. 46. quem imitatur, patet, qui caudam falacem demetere dixit. apud Q. Cicer. de Petit. Cons. cap. 2. quoque legendum, Galli tunc Tisiniorum Esc. capita demetebant. vulgo, demebant. a Graecis hoc vero sumprum. Apollon. 111. 415.

Tue o avet satem. Keiem ihi ind duel neglendor avriburrne.

vbi Schol. Keigu, ureivu. Sophocl. Aiac. 55.

'ΕνΩ' είσπεσων έκειξε πολυκέξων Φενών

Kladų jazičus.

vbi Schol. Avr? 75 násouv åniss. Thucydides lib. I. 64. násouv viv yëv dixit pro populati terram, & varie his verbis víi Graeci & Latini, Burm.

v. 671. Tibi quidquid in ipfo Sanguine erit] In iflo fanguine praestiterit. Libro v11. 71.

--- ac, fi quid in isto est Roberc, praedicti venies in iura laboris.

In ipfo Sanguine enim pri. Vatic. H.

v. 672. lanque binc] Codex nofter, bic. sed binc pro abbinc, ab hoc tempore, vel ex omni illa turba operum posco, quae maxima erunt. BURM.

v. 673. Scilices] haec vox, & addita nempe, acerbiffimae Ironise inferuiunt, vt recte notant Piut & Maferius. vid. supr. vs. §13. B.

v. 675. Ibunt] Ibant in codicibus nostris. HEINS. Necessrio id tempus exigitur, nam vim Herculeam acerbe perstringit; talie nim impetu remigabat Hercules, vt turbaret ordinem, nec acquo ordine propelleret nauem. Buz ».

v. 678. Ferri comes] Portari in Colchos. sunt, qui fieri scribunt, priscis exemplaribus repugnantibus. Prus.

v. 679. In limine] Vid. lib. L. 223. BURM.

v. 632.

Sit fatis, & tota pelagus lustrasse iuuenta.

Spes mihi, quae tali potuit longissima casu
Esse, fuit: quiscumque virum perquirere siluis
685 Egit amor: loca vociferans non vlla reliqui.
Nunc quoque, dum vario nutat sententia motu,
Cernere deuexis redeuntem montibus opto.
Sat lacrimis comitique datum; quem sortibus

Crede.

v. 682. Lustrasse] Lustrare codex noster. Burm.

v. 683. Spes mibi, quae sali] In sodice nostro, spesque mibi salis. male: sensus est, spes, quae in sali casa diaristime potuit nos alere, illa iaun fuir, id est, abiti, enanuis. ita longam spen dixit Horat. I. Od. IV. longissma cura infra v. 364. Burm.

v. 684. Perquirere] Percurrere, & musas fensensia codex noster. quicumque exiam Cod.Coki.Bunu.

v. 685. Reliqui] Et ego Herculem quaerendo tandem laffus refiqui loca montana longo clamore circumfirepita. vel reliqui, fregi: vt illud Virgilianum viii, 216. & coles clamore relinqui. Lucretius vius est in hac lignificantia, vt nostris in eum Poetam commentariis disseruimus; quos magnos austores sequurus est Epigrammararius Poeta his lib. xi. 50.

Nunc ploras speculo fallax ancilla relicto.

Lingua vernacula aliquam Samii vańs vel virri partem esse relicam dicis, cum signisscare vult vas esse fractum. huc aliqui referent id Satyrici Poetae Iuu. xvi. 12.

Asque oculos medico nil promittente relictos,

Pros. hace omnia nihil hue facere mihi videntur; cum feafus

fit, non reliqui vlla loca, quae non perquisiuerim & percucurrerim, in quibus suspicio erat, posse Herculem inueniri. Non multum distimili sensu de alia re Terent. Adel. prol. eum Planeus locum reliquis integrum, id est, non attigit. & ita millies. fic wibil eft relictum Liu. 111. c. 9. pro negle-Qum. & relictis rebus omnibus faepe Terentius & alii. locus Martialis huc non spectat. sed infr. lib. vr. 237. de eo videbimus. Virgilianum illud colles clamore relingui, explico boues tam vehementer clamantes, vt viterius extendant mugitum, quam colles porrigebantur, ita vt & clamor ad Caci speluncam, vitra colles fitam, perueniret, ita clamor superabat colles, vt post se eos relinqueret, vt fere Horat, Art. Poet. 418. mibi surpe relinqui est. BURM. reliquis, n. amor, ex. Bon. sed praestat reliqui legere &, vti Burman, fecit, interpretari. H.

v. 688. Sortibus deni] Maluerim vtique, quem forse vel aeui. HEINS. Possit explicari, vt supr. vs. 379. Sortibus breues. Singularie locutio etiam est, in fanguine pugnae rapsus. forte, pulnere pugnae; de quo ad lib. 1. vers. 13. & ita 11. 419. mediae in pulnere pugnae, quod Homericum est vide lliad. F. 55. vbi Schol. usua Ff 3

Crede, vel in mediae raptum tibi fanguine pugnae.

600 Talibus Oenides vrguet. simul incita dictis Heroum manus. ante omnes Argoa iubebat Vincla rapi Calais. furias miratur ouantum Aeacides: multusque viri cunctantia corda

Fert

Theyer The Mayer of makeios. vel tionem notat. Vt lib. IV. 31. Iam fanguinem & vulnus commutate folent, cum nullum fit fine fan- gur. Burm. guine vulnus, posset legi,

Et in media raptum tibi vuluere pugna.

he apud Stat. 11. Theb. 124. Vudanti perfundit vulnere so-

MS. Behotii & Heinsii habent, fanguine. apud Lucanum quoque lib. IV. 274.

Non vilo constet mibi sanguine bellum.

Grotii & septem Heinsii habent, quinere, vid. & ad Ouid. v. Fast. 228. & VIII. Met. 518. & alibi. fed tutius forte nihil mutare, nam & lib. vi. 23. dixit, abstineans alienae a sanguine pugnoc. Burm. Sorribus aeui, hoc est, fatis immutalibus. similis locus est apud Lucan. 11.82. vbi vide Micyllum & Oudendorp. debet multas bic legibus acui, ante fuam, mortes.

v.600. Oenides] Aesonides codex nofter of forte pro, Aefoniden. Oconides codex Coki. Burn.

v: 691. Argoa] Argina Edit. [Bonon.] Pii, Maserii, luntae, Argent. Colin. & Gryphii. sed perperam. Argia videbar noster cod. sed agitur de funibus, quibus Argo nauis religata erat, vt reste Pius, ex suo codice explicat. ra-

quia passim apud Poetas librarii focii laetis rapuerunt vincula ventis. vbi male ruperunt Zinzerlin-

v. 692. Vincla rapi Calais] Apollonius scribit eos, cum iam navigarent in Myliam, redituros fuifse, ve Herculem quaererent, nist Zetes & Calais inhibuissent, & propterea eas, ab Hercule in Teno infula stratos, ibique in corum sepulcro duas esse erectas columnas, alia ab aliis necis caussa affertur. Ainelidemus, quod Herculem hespitio exceptum occidere voluerint; Stefimbrotus, quod in contentionem cum Hercule venerint, de datis muneribus comitibus ab Issone: Nicander. quod Herculem diuersantem in Coeo infula Boreas, eorum pater, tempestate deiecerit. Sunt qui per Calaim & Zetem Boreae filios Septentrionales Scythas accipiant, qui se Argonautis adiunxerunt, quique ob velocitatem alati dicuntur, CARRION,

v. 692. Ouantum] Id est inconditum clamorem tollentium, quia compotes votorum, diuerfae fa-Cionis viros vicerant. ita Ouatus Barbarici vi. 187. & alibi. vid. lib. 11. 507. Burm.

v. 693. Aencides] Maserius Telamona, ego Peleum intelligo. CARR. Ita & Pius. dubium tamen est, nam Telamon Herculi maxime fauens semper inducitur. pere vero vincle summam feilina- vid. lib. u. 511. & b. l. vs. 637. quare

Digitized by Google

Fert dolor; an sese comitem tam tristibus actis
695 Abneget, & celsi moerens petat ardua montis.
Non tamen & gemitus, & inanes desinit iras
Fundere: Quis terris, pro Iuppiter, inquit,
Achaeis

Iste dies! sacui capient quae gaudia Colchi! Non hi tum slatus, non ista superbia dictis,

700 Litore cum patrio, iam vela petentibus austris, Cunctus ad Alciden versus fauor. ipse iuuaret, Ipse ducis curas, meritosque subiret honores. Iamne animis, iam gente pares, atque inclita vulgi

Dextera?

quare Telamona puto magis intelligi, praecipue fi probari posset, quod Maserius adsirmat, ab illo Didymaona esse intersecum. saepe ambiguum est apud nostrum, verum per Anxiden intelligat Pelea, en Telamonem. Certe Valerium nostrum numquam legisto videtur Iohannes Gideon Gellius, qui tomo 1x. Miscell, Lipsens. Obseru. 183. 6.8. Achillem hic mobis intelligi debere adsirmat. Burmann.

v.693. Cunflantia corda Fers dolor] Eß dolor opinor. vt apud Maronem libro xII. Nec te tansus edas tacitam dolor. Statius Thebaid. II. exedere animum dolor iraque demens. Horatius libro I. Epist. II.

Quae lacdunt oculum, festinas demere: se quid

Est animum, differs curandi tempus in annum.

HEINS. Vid. infr. v. 365. sed fers est incitat, stimulat, huc & illuc rapit, vt Pius exponit. B.

v. 700. Vela perentibus auffris] Didum, vt supra vocantes Zepbyres dixit lib. It. 372. vid. & lib.

III. 341. ita contra accipere dizit Ouid. x1. Met. 474. Moraque malo

Carbafa deducit, venientesque accipit auras.

BURM. Ferencibus austris malit Crusius. HARL.

v.703. Atque inclyta vulgi Vulgo funt qui scribunt, non vulgi. Codicis antiqui literae sunt adeo vetullaris vitio exolefcentes, vt percipi non possint. sensus est, passim virtus omnium ac robur nune apparet, vt vulgo cuique dextra est inclyta: id est, quilibet, etiam vilis, rei militaris fepraedicat scientissimum. dextram pro virtute bellica ponimus. Silius minor laus in duce dextrae. Prus. Er hoc mendosum, scribe, aeque inclyta vulgi dextra. comparationem enim inter Herculem & focios inflituit Aeacides. & hoc verum effe, ex praecedentibus liquet, Voss. Vultu Vaticani nothri. forte, multum. Pius legi a nonnullis monet oulge. Heins. Coniecerat & Heinfius, neque inclyra, vt respondent versui 674. Francius repotebat, ismne inclyta. Ff 4

Dextera? mulla fides, nulli super Hercule sletus?
705 Nunc Parthaonides, nunc dux mihi Thracia
proles,

Aspera nunc pauidos contra ruit agna leones?

Hanc ego magnanimi spolium Didymaonis hastam,

Quae

pro vulgi in nostro codice erat, merique. quod quid velit nescio. sed ego vulgi non mutem. intelligit enim reliquos Argonautas, quos ve milites gregarios, si cum Hercule comparentur, habendos esse vult. Latini poetae ita saepe milites vocant, exprimentes Homericum Ausv. Stat. v. Theb. 731.

Tunc prius Oeclides, vs prima filentia vulgi

Mollier ira dedis.

noster supr. vers. 267. Nepos Alcib. vII. Ascibiades ad Asbenienfum venis exercitum, ibique praefense valgo copis agere. & mox iterum. vid. Vorst. ad lustin. xII. 15. eodem modo & Plebs pro militibus Stat. vII. 271.

Ecce autem clamore runns Neptunia plebes

Onchesti.

nifi ibi cum aliis codicibus malis, pubes. vid. Barth. ad lib.Iv. Theb. 763. polt dexters vero diftinguendum: fequiture enim grauis exclamatio, quae ad omnes Argonauras verticur, ex follemni formula, nulla fides! fic inf.viii.430.

Nulla fides, nullis ego digna pe-

Stat.vi. Theb.456. pax nulla fidesque. vid. Comm. ad illa Virg. Iv. 373. nusquam susa fides. BURM. v.705. Nunc Parebaonides | Cor-

rupte luntina editio, Porsboanides: Porsboonides Cod. Coki. [& ex. Bonon, quam scribendi rationem praefert Verheyk ad Antonini Liberal. Metam. cap. 2. p. 12. vbi Meleagri fata enarrantur. H.] Pius & Maserius Meleagrum intelligunt. Heinf. ad Ouid. viii. Met. 541. Tydea. sed Meleagrum tangit Telamon. vt egregie probat Pius. vis autem in illa particula nune, quae acerbam exprobrationem continet. nunc, cum Hercules ablit, dux nobis sit Meleager, illi nempe par. Propert. 111. Eleg. x. Nunc fis iure superba licet. Id eft, cum nulla fit, quae tecum forma certare poffit. vide ibi Passeratium, praeterea Telamon irridet fastum Meleagri, qui cum Argonautis nauigans primae iuuentutis annos vix ingreffus erat, ita vt ipfi Laocoon Patruus eius rector effet sidditus. Talis ergo nunc dux crit nobis? deinde etiam Calain perstringens vocat eum Thraciam prolem, quia Thraces Graecis vilissimi habebantur, vid. Heinf. ad Ouid. Ep. XIX. 100. BURM.

v. 707. Didimaonis] Hanc vocem a Virgilio desumste, qui lib. v. Aeneid. 359. Didimaovem quendam egregium armorum artificem nominat, vbi camen multi vulgati libri, Didimaconis legunt, sed male. hoc monendum putaui. CARRION.

v. 707. Hastam tester] Vid. supr. 11.512. Apollon. 1. 466.

150

Quae neque iam frondes, virides nec proferes vmbras,

Vt femel est euulsa iugis, ac matre peremta

710

The sus been befor , The magica-

Adde quae contulit diligentia Barthii ad Stat. lib. x11. v. 552. B.

v. 709. Auulfa iugis] Vet. cod. Excussa iugis. Hanc comparationem ab Homero [11.4, 234.sqq.] mutuatus est Virgilius, a Virgiliu veto Valerius Flaccus. Virgilii vetsus ex lib. x11. Aeneid. 206. adscribam.

Vs sceperum bot (dextra sceptrum nam forte gerebat)

Nunquam fronde leui fundet virgulata, nec umbras.

Cum semel in siluis ima de stirpe recisum,

Masre cares, posuisque comas & brachia ferro,
Olim arbos, nunc arrificis manus

Inclusit, patribusque dedit gestare Latinis.

sere decoro

& in obscaenis carminibus, quae vrinam non magna ex parte, verunque aliere fentiat Politianus, fint Virgifii, cum in plerisque fint versus aut paraphraftice reddat, aut in compendium contrahat, ve hoc loco:

Hoc sceperum quod ab arbors ve recisum est,

Nulla lam poterit virere fron-

& in eo carmine, quod Muretus & Victorius Catullo tribuunt, mihi vero Virgilii esse omnino persussum est:

Meis capella delicata pascuis, In orbem adulta latte partas obera:

Meisque pinguis aguns ex ouilibus Gravem domum remittis aere denteram.

Quos elegantissime in Bucolicis expressit: versus quia omnibus in promtu sunt, parcam adponere, Sed baec extra rem. Carrio, Edge, excisa. Voss. Enussa sequartus Vaticani, aenussa quartus Vaticani, aenussa. Carrionis liber, excussa. Puto, excisa. Heins. Ex Homero haec & Virgilio Flaccum sunsisse nota-verat iam Maserius.

v.709. Matre peremia] Qui legunt, Marte peremta, exponent pro diminuta. Sed hoc non placet. ideo dixero rectius, matre peremta, id est, arbore vnde producta est, virore animaque, vt dicitur, vegetatiua sposiata. At dicent maleuoli matrem male fumi pro arbore, quibus satisfacier Horatius Carm. 1. 14. dicens de naue, trabe, seu arbore filia arboris, Quamuis pontica pinus Silnae filia nobilis. Mas. Mater de arbore vsurpatur, propter ramos, qui ex ea succrescunt. Virgil. 11. Georg. 18.

— Esiam Parnassia laurus Parna sub ingenei maeris se subiicis vmbra.

Ibid. 23, & 55. libr. x11.Aen.206. Seneca Troade 540.

Quae senera caeso virga de srut-

Par ipfa matri tempore exiguo

Vmbrasque terris reddit, & coe-

Rutgerf. Iv. Var. Lett. c. xvI. Robbig. lib. v. Cod. Crit. cap. XIX.
Ff S WEITZ.

710 Fida ministeria, & duras obit horrida pugnas, Testor: & hoc omni, ductor, tibi numine firmo: Saepe metu, saepe in tenui discrimine rerum, Herculeas iam serus opes, spretique vocabis Arma viri: nec nos tunida haec tum dicta invebunt.

715

WEITZ. Rede Maserius. vid. Rutgers. Venus. Led. cap. xs. Bur x.

v. 712. Tenui discrimine rerum] Vulgata haec locutio, vt ex notis Heinsii ad Ouid. v11. Met. 426. apparet. vnde fere induceter, vt & hic tenui discrimine leti legerem. sed stet vulgata, tenue discrimen rerum, id est bellorum & pugnarum, dicitur, quia parum a morte distant bellantes, aliter etiam de parua dissimilitudine yruntur. vt Stat. 1. Achil. 337. Tenuique latens discrimine sexus. fic nullo discrimine, dicuatur res pares & fimiles, vt docet contra Stephanum Petrus Faber in Ciceron. Academic. p. 70. Burm.

v. 713. Herculens inm ferus opes] Herculeae opis, vel opem Herculeam puto, nist per Herculeas opes Herculis arma denotauit, atque ita nihil fit mutandum. Herns. Haec nata ex falfa perfuafione, quam Grammatici induxerunt, quafi opes in plurali numero pro auxilio non liceret vsurpare, sic Seruius ad Virgil. I. Aen. 601. opes numero tantum plurali dinitias fignificant, vt, Troisnas vt opes, unmero vero tantum fingulari auxilium. Terentius, Inno Lucina fer open. & hoc faepe librarios mouit, vt corrumperent loea veterum scriptorum, qui hacc dictata non sequebantur, se Horat. 111. Od. 111.

Nec Prismi donus
Perisma pugnaces Achines
Hectoreis opibus refringet,
vbi Acro recte interpretatur, auxiliis. Idem lib. 1. Ep. x. 35. de
Equo,

Donec minor in cereamine longo Impleranis opes bominis, frenum-

que recepir.

vbi Torrentius male potentiam
intelligit, cum aperte pro auxilio opes ponantur. Virgilius lib.

VIII. 171. coniungit vtraque,

Auxilio lactos dimistam, opibusque innabo.

Statius lib. Iv. Theb. 124.

Denter Iacebo
Collis, at Aetnaeae Cereri megas
ania Dyme.

Mittit opes, densasque Pylos Neleia turmas.

Ita Aldus, Genarius & alii ediderunt. perperam nonnullae editiones, opem. lib. v111. 482.

Nunc tumidaeCalydonis opes,ums torna Pylenes

Agmina, nunc moestae fundens
Pleuronis alumnos.
& noster supr. v.494.

Barbaricas iam monis opes, Hyr-

& lib. 1v. 125. apibusque ofera me crede pmernis. nibil ergo mutandum. Burm. adde Perizonii Animaduerf. hiftor. p. 251. fqq. ed. Alreaburg. HARL.

v.714. Nec nos] Ad inuidiam declinandam, & ne ducem offen715 Talibus Acacides focios terroribus vrguens Inlacrimat; multaque comas deformat harena. Fata trahunt: raptusque virum certamine ductor Ibat, & obtenta mulcebat lumina palla.) Hic vero ingenti repetuntur pectora luctu:

720 Vt socii sedere locis, nullacque leonis Exuuiae; tantique vacant vestigia transfri: Flet pius Aeacides moerent Paeantia corda: Ingemit & dulci frater cum Castore Pollux. Omnis adhuc vocat Alciden, fugiente carina,

725 Omnis Hylan, medio pereuntia nomina ponto. Dat procul interea toto pater aequore fignum Phorcys; & inmanes intorto murice phocas

Contrabit

deret, se etiam inseruit. dam legunt vos. prisca exemplaria repugnant, Pivs.

v.715. Sermonibus orgens? Terroribus urgens omnes veteres editiones. Carrion ex MS. edidit fermonibus vrgens. Nos prius, vt mongramoregov, praetulimus. Voss. ita quoque sentit Heins. HARL.

v. 716. Deformat] Deturpat, MAS. Rede. ita Flor. 11. 2. deformasa maiestas. Quid. 1. Art. 517.

Nec male deformet rigidos tonsura capillos.

Et Suet. Caes. 45. & Calig. 18. deformis caluisie. Burm.

V.718. Ibar] Coniecerat Heinlius, flebat & obsenta celabas lumina palla, fed postes mutasse sententiam videtur, de verbo obrensa vid. Heins. ad Claud. II. de Rapt. 226. & Gigantom. 92. B.

v. 719. Repetuntur | Badem vis in hoc verbo, quam supra ad v. 596. in reclamare notauimus. reperere eft iterum iterumque turbare hustu. aliquando etiam plangere & verberare, ve Onid. vill. to Phorcum Sardinine regem fuif-

Qui- 769. repetitaque robora caedunt. BURMANN.

> v. 720. Sedere locis Et hic olim foris malebat Heintius, fed locis, eft vnicuique allignatis. fationem vocat Lucan. III. 524. Burm.

v. 722. Flet pins] Duos hos verfus suspectos habuit Heinsius. quafi a mala manu intrusos. B.

v. 726. Toto pater acquore] Moto aequore libens rescripserim. Herns. Nihil muta. vid. 1. 306. v. 439. viii. 542. Burm.

v. 727. Phoreys] Vet. cod. Forcus, néc sat scio an omnino deprauate. Pontus (teste Hesiodo Theogonia) commistus terrae genuit Phorcum; alii dicunt eum Neptuni Thoofaeque filium effe, qui tres filias habuit, vt Graeci Poetze fabulantur, Medulam. Sthenonen, & Enryalen, de quibus vide Pindarum Pythiis. Sérvius Nepruni & Thefeae nymphae prolem esse tradit, si modo vvigatì libri mendo vacant, & non potius Thoefae legendum fit: VarContrahit antra petens: simul & Massylus, & vns Lychius, & Calabris redit armentarius aruis.

730 Ilicet extremi nox litore Solis Hiberas Condidit alta domos, & sidera sustulit astris. Flamina conticuere; iacet fine fluctibus aequor. Amphitryoniades, nec quae noua lustra requirat, Nec quo tentet iter, comitis nec fata peremti

735

se dicit, & ab Athlante magna conticuere praecessit, quae duze vocum copiarum parte nauali bello ces in eodem versu non postunt deletum, tantum populis sui de- ferri. Heins. Nescio an facile fiderium reliquisse, vt inter maris Deos referretur. plura Herodotus. Virg. v. 240. Nereidum Phoreique manus. CARR.

v.731. Sidera sustulit Aris] Emendant audaculi quidam, arvis. Ego prisci codicis auctoritate persuasus nihil ausim immutare: sidera ostendi dicuntur aris, quando apparent expuncto & deeidente sole, de aris Herculis Flaccus intelligit. Pius. Aftris vetus codex. alii, fidera fuffulit eris, vna littera omissa. CARR. Aftris edidit Carrion. antea legebatur, aris. vera omnino le-Qio Fratris mei Isaaci, & fidera fuftulit axis. Nisi ita scripserie, frustra te omnino in horum verborum explicatione torqueas. Vossius. Regius, alis. corrige, fidera fuftulit axis. HEINS. Aris editio Maserii, Iuntae, Colin. Gryph, aruis [Bonon.] Aldina, arcis codex noster. Burm.

v. 732. Flamina] Vetus codex, Flomina consicuere, inces fine flasibus acquor. omnes vulgati, Flumina conticuere, iacet cum flatibus sequer. prius malo. CARR. Hic dengo Carrionis librum audimus. vulgati, cum flatibus. seribe, sine stuctions: [vti Vostius quoque veluerat;] nam Flamina damnanda lectio, tacet cum flatibus sequor. vt fimul cum ventis etiam mare fueric pacatum, neque etiam damno aliam lectionem. Lucan. I. v. 260.

Rura selent mediusque iacet fine murmure pontus. lib. 111. 523.

Et posto Boren, pacemque tenentibus Austris,

Sernatum bello iacuit mare. Plura vide apud Heinf, ad Sil. Ital. v. 583. posset & eleganti repetitione legi, flamina consicutre, tacet cum flatibus aequar. nam & in Lucani priori loco saces in codicibus Grotii & aliis est. sic & Stat. x11. Theb. 729.

Infanique tacent sine litore fluctus. 1. Achil. 230.

Ad placidas deportat aquas, & iu∏a tacere

Litora.

& iterum in descriptione sedis Somni; vbi amnis Saus inter scopulosque saces, & ibi iaces MS. Tt patim confunduntur, vid. ad Ou. xv. Met. 189. & ad Quin &. 1. Deck CAD. 9. BURM.

v. 734. Nec quo tentes iter] Tendat iter malucrim, quomedo optimae Latinitatis auctores patim loquantur. Inpra 1.717. Heins.

V. 714.

735 Quae referat, videt, aut socios qua mente reuisat. Vrit amor, solisque negat decedere siluis.

Non aliter gemitu quondam lea prolis ademtae

v. 734. Parenti] Theodamanti historiam. diximus superius Herculem Theodamantem interfeciffe, nunc videtur contrarium fengire. quare, mili parenti matri exponamus, scribendum erit, peremsi, hoc est, amissi Hylae & in filuis interfecti. sic enim purabat Hercules. Prus. Hoc Seneca in Medea notat, dicens,

Quod crimen sener expianit, Herculi magnapuer interemptus. vbi tamen legunt alii, irrepertus, nec minus docte. Alii codices habent hoc in loco, parenti, non peremei. tumque mater effet intelligenda. nam Theodamas Hylae pater ab Hercule iam caesus fuerat. MAS. Retineri potest peremei, vt ad Herculis opinionem referatur, qui interiisse Hylam suspicabatur, sed mallem legere, comitis nec fata peromti Quo referat, id est, ad quem au-Rorem referat, cui adscribat. B.

v. 736. Sulis filmis] Virgil. v. Aeneid. Sola sceretae Troades acta. Noster sequenti libro vs. 5. Solisque furit Tirynthius oris. Bul.

v. 737. Non aliter] Servius illos erroris accusat, qui comparationem in fine ponunt, quem si audiamus, Flaccus huic errori affinis est, sed potius Seruius accufandus, qui non satis vidit Virgilium fine Georgicon comparatione vti: Vs cum carceribus, &c. Etfi tralationem, non comparationem effe dicat, pace tamen tanti viri dixerim, comparatio fine similitudo in fine decentishma

eft, quod Fabins lib. vrrr. 3. patri Hylae. sequitur diversam oftendit. In omni (inquit) perobole aut praecedit similitudo & res fequitur, aut praecedit res & simiditudo sequitur, sed interdum libera & feparata eft, interdam, qued longa est optimum, cum re, cuius oft imago, connectitur, collatione innicent respondente, quad facit reddito contrarie, quod antapodefis dicitur. praecedit bic fimilitude illas cuius mentionem feci. Inde luni cen raptores, &c. sequitur vero prime Georgie. post longum de bellis civilibus & externis conquestionens. Vt cum carceribus, &c. Sed bace funt, quae fine autapodofi, verum redditio illa rem vtramque comparet, & velut oculis subilait, cur ins apud Virgilium reperio enempla. sed erasoriis potius bac veendum, Hace Baptifta Pius, vt & ca quas fequuntur. CARR.

v. 737. Les prolis ademtae] Cum super hoc poeta Herculem Strozam rogarem, quanam ratione Valerium tutaretur, qui iubam leae dedit, respondit, non lea, fed leo legendum effe. cumque, dixissem Plinium non leoni, fed leae fubolis amorem tribuere, & subdidissem haec Pliniana verba; Cum pro catulis fresa dimicat, oculorum aciem traditur defigere in terram, ne venabula expavescat. Respondit, haec non demere curam mari, quam leae Plinius dat, neque ex hoc colligi posse leonem proprios foetus fastidire: verisimile namque esse ambos prolem curare, quando, ve ait Euripides, paerum filii June anima, quem verliculum prorulit *Terga dedit; sedet inde viis: inclusaque longo *Peruigi-

lit Tyanaeus Apollonius, cum videret Echydnam filios fuos lingua lambentem: tic & Valerius noster pro subole decertantem leonem facit lib. vr. Hadenus Pius, in quibus recenfendis prolixior fui, quod non decreuerim idem fequentibus libris facere, neque enim studiorum meorum ranio permittit, sed sufficere existimo. si variantes lectiones, & castigationes afferam. CARRION. omnes codices. Non defunt tamen; qui les malint legere. Nimirum, quia iubam mon illi teibuat Valerius, qua leaenae carent, vt ex Aristotele, Plinio & aliis constat. Vix tamen iis accedere possum. Omnino arbitror Valerium hic aliquid humanitus passum. Nec enim verilimile sit librarios pro nota adeo vece raeiorem substituisse. Praeterea cum de amore prolis loquatur Flactus, leaenam potius, quam leonem intellexise videtur. Quod vero alii ex gemino loco Homeri leonum erga catulos amorem probatum erant, sane falluntur, cum ille de lesenis loquatur. Non lubet eius versus adscribere, quod alterum eorum postea afferemus, & vtrumque iam adduxerit Agellius lib. XIII. cap. VII. vbi & haec de suo praemisit : Homerus leones (sic enim foeminas quoque virili genere appellat, quod Grammatici enixouver vocant) plures gignere atque educare catulos dicis. Sed de bec paucula ad lib. vr. notamus. Vossius. Haec valde corrupta funt. lego nihilominus minima mutatione.

Non aliser gemisum quondam lea prolis ademtae Aegra dedit. Aegra prolis ademsae, aegra ob prolem ademtam. Arufianus Meffius Elocutionum libello nondum edito, aeger ilius. Sallafius 1v. Historiarum, Confilii aeger. aegillo. idem bello Cassilin. pedibus aeger. Aegre mibi est. Terentius Heyr. nequid aegre esse mibi. Aeger, maesus, petito. Regit autem ea vox frequenter casum setundum. Lucanus de Caesare libro septimo,

Aeger quippe morne, flagrensque

Coeperat exiguo tradu cinifia bella Ve lentum damnare nefas.

Statio Thebaid. xt. Aeger confili curisque nouissima voluens. & al. fic aeger animi Liuio non semel restituit Gronousus ad Librum vi. cap. x. Silius libro x111. v. §1.

Sed postquam Oenotris fundanit finibus wrbem

Aeger delitti.

libro xv. verf. 134.

Sed quamquam instinctis sacitus, tamen aegra pericli Pettora subrepit terror.

sic partim ex vetustis membranis, partim ex coniectura rescribimus, instinctis periclis libri veteres exhibebant. Florus lib, 1st. cap. xv11. Drusus aeger rerum renere mosarum. olim legebam, genitus Tesqua replet. HEINS. quem etiam vide ad 1. 147. Nullus in vulga-

Non aliter gemitus quondan Lea prolis adentae

Orba dedis.

tis fenfus, forte,

an Lea, an Leo legendum, pluribus disputat Pius hic & Annot, postcap. 102. quae huc transferre non libet. vid. inf. vi. 247. Burm.

v.738. Seder in deniis] Scribe, fedet inde viis. Inde, hoc est, post amissam

*Peruigilant cassella metu: dolor attrahit orbes 740 Interea, & misero manat iuba sordida luctu.

amissam prolem Leo sedet in viis publicis iniuriam illatam viturus ab hominibus, & veluti vias obfidet. Plus. Sedet vnica dictio. in deniis habet codex Ioh. Bapt. Pii. tuncque sensus effet, quod Les rapto catilo ledet in locis a recta via deflexis, insidians quo posser transcuntes tutius aggredi. fed tunc effet Synaeresis admittenda, quidumis legent, synaeresim declinabunt, ego tamen legam, inde viis. MAs. Aldus edidit, in triniis. altera Veneta, sedet in deviis, peccans in legem Pediam. Quod indubie ab illo profectum, qui magis intelligebat, quid essent deuia, quam quid triuia. ex quo post alii, vnde claudicanti versui succurrerent, fecerunt fedet inde viis. Zinz. Alii, fedet in deviis. Forte, cedunique viis. vel, ceffere viis. in biuiis alii. lege, fedet in biniis. indeniuis vetus feriptura. 7) de temere repetitum ex superioribus, vhi bis occurrit in fedet & dedit. poffet & legi, fedet in tefquis. HEINS. Sed & deniis Cod. Coki. Burm.

v. 738. Inclusaque castella] Intelligir pastores, qui greges castellis, id est septis, circumdans, k iam leone irsto & vaganre, ve inclus & obsess, vigilant contra hostis incursum. Stat. 1x. Th. 189.

Sie vbi Maura diu populatum rura Leonem, Quem propter clausique greges, vigilanique magistri, Pastorum lassa debellauere cobortes.

Et Ir. Achil. 33. de lupis gregi insidiantibus,

Dissimulant, bumilesque meant, ne nuntiet bostes

Cura canum, & crapidos moneac vigilare magistros. Bun m.

. V. 739. Dolor attrabit vrbes Scribendum, orbes, caus oculorum, foramina oculorum, hic pro oculis capitur, intra caput prae moerore funt oculi retradi, & reducti in secessum, fame, paedore, illuuie, tabe oculi leonis sunt intra caput adacti. figna morituri apud Lucret. lib. vr. v. 1191. inter quae, cauari oculis Pius. Vrbes omnes vulgati. vet. cod., astrabit orbes , melius. CARRION. Lege, dolor atterituorbans. attrabis vrbes editiones priscae. lege &, dolor atterit orbus. fic viduus dolor, pro manat luctu maluerim, fleru, deinde pro luttu, malim, fluctu, vt vii. 572.

- atque atro voluens incendia fluttu.

HEINS. Arius etiam coniecerat Heinfius, vt lib. vii. 369. totos tunc contrabit artus Monte dolor. fed orbes vnice verum. laffus tandem ipfo dolore in fomnum labietti. orbes pro oculis vidimus fupra verf. 178. fic & infr. iv. 235. & alibi. Burmann.

C VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAUTICON

LIBER QUARTUS.

tque ea non oculis diuum pater amplius
aequis
Suffinuit: natique pios miseratus amores,

Iuno-

v. I. Arque ea] Omnes vulgati, orque ea: male: vet. cod. Atque ea, tale est principium lib. Ix. Aeneid.

Atque ea dinersa penitus dum

CARR. Atque erat etiam in Maferii editione, in Exemplo vero Virgilii, dum additur. quod idem est quod veque, hic simpliciter inferuit transitioni, vt saepe sieri solere docet Gismius in Indice Lucretian. imitatur vero & alium Virgilii locum ex lib.vv. Aen.372.

Nec Saturnius bace oculis pater adspicit aequis.

fed noster suffines dicit. quod vel, pro potes videre vel aspitere po-

nitur, elliptice, vt lib. v111. 81. plene suffinet dare. vel simpliciter, non diutius potest path quin auxilium daret laboranti Herculi. vid. ad Petron. cap. CXVI. & Phaedr. 111. 8. Burm.

v. 2. Pios amores] Socraticus erat amor Herculis in Hylan, Ptvs. hoc quod poeta pios amores dixit, commentator exponens, ait, pios, ergo boneflos. dicant samen Hylan ab Hercule ad delistar, voluptatemque raptum, fed forfan non impios fenfit Inppiter, rapto Ganymedis bonore. hacc ille. nescio an omnibus nostra sit placitura sententia, at ego certe existimo, Valerium pios dixisse amores, quia secun-

Tunonem ardenti trepidam gravis increpat irat Vt noua nunc tacito sub pectore gaudia tollunt! 5 Hae-

plures Theodamantis filium fuif- referarur, non ad iram. vero Euphemi, eius, qui a Ne-Hellanicus, ptuno amatus est. Theomenetis. Strabo libro duoffecimo Geographiae, unum ex mia aquatum egreffus effet, nec granis vero hic est, vt apud Tecomparuisset, creditus est a Nym- rent. Adelph. 1. 11. 60. graniter phis raprus; eique instituta funt dicere. & iraeus graniter. Hecyr. sesta quacdam apud Prusienses, in Iv. Iv. 2. Stat. I. Theb. 284. quibus per montes vagi Hylan de eodem loue Junonem increvocant, quasi in silvas ad illum pante, inquirendum egrediantur. fere refert Solinus dicens, in Bithynia lacum effe nomine Hylen, in quem Hylan Herculis delitias recidifio credunt, in cuius me- qui locus est mendosus, sed de moriam folemni tripudiatione pupulus lacum circumit, Hylen voce clamans. Hunc Apollonius ab vina tantum Nympha raptum tradif, quemadmodum & Flaccus hanc supra ad lib. 111. 190. iam noster. Theocritus a tribus, quas his appellat nominibus, Rôvvia maj Maxic, Tag 6' beforen Nuxsia. Nicander ab omnibus Nymphis ra- legere, se. Nunc tamen cum o-Onalus primo ชมิง Aμαζανικών ve-

Acundum aliquos non ab Hercu- ptum scilicet a Nymphis, sed in le amatus, sed eius filius fuit, fonte submersum. Anticlides auquod testarur Socrates Graecus tem in Deliacis, non Hylam icriauthor, qui etiam in eo libro, bit aquatum egressum, sed Hyquem ad Idotheum scripsit, ait, lum, ac postea non comparuisse. Hylan non ab Hercule, qui pater Fuerunt autem multi Herculi etat, turpiter amatum, sed a Po- amasii, Hylas, Philostetes, Dion liphemo, mira de eo, & non mi- mus, Perithoss, & Phryx, a quo mus ridicula, quam quae de Ni- vrbs Lybiae. Nec illud omieobes filiorum numero refertur tendum est, mox trepidam, non ab Aulo Gellio, est inter scri- trepida legendum effe, ve ad ptores Graecos varietas, siquidem Iunonem deam epitheron illud se volunt, inter quos sunt Apol- enim effet insulsius, quam illonius, & Muaseas, Euphorion lud, ardenei erepida ira? BAL-BVS.

v. 3. Ardenti trepidam] Ita ex Bonon. H. ita vet. cod. cum Lugdunens. & Argentor. vterque ve-Argonautis, Herculisque focium ro Paris. cum reliquis vulgatis. fuiffe fcribit, qui cum in Bithy- ardenti trepida: male. CARRION.

> As non illegranis dictis, quana quam aspera motu Reddidit bacc.

quo nune non vacat disquirere. Вv**дц.**

v. 4. Ve nona nunc eacieo sub pettore gandia tollunt] Lectionem. afferuimus. Perperam ex suo codice ediderat Carrion 10, pro sub. Vnde aliquando placebar prum scribit, similiter & Orpheus mnes antiquae editiones sub agnoscant, non dubitaui id in contexriorcen narrat historiam, non ra- tum recipere. Voss. Ita vete-Gg 14 5

Haeret inops, solisque furit Tirinthius orie. At comite inmemores Minyae facilesque relicto.

res editiones. Carrionis prima, re gaudia tollunt. HEINS. Codet us nona se sacito sub pelfore. Se- etiam noster, (item ex Bonon.) cunda, ve noua nunc tacito te pe- moeret quod licet cum Maserio ki, voluunt cod. quoque noster ris & impotentiam summam notat. collarus. H.] Heinfius, ut noua fe et licer gloria rerum cum lasone tacito fub pelfore gaudia tollunt gerendarum eum vreret & inflita-Nos veterem sequimur lectionem, ret, ad expeditionem peragendame quia in particula nunc vis est; tamen Hylae sui desiderio avelli & postquam scilicet vidisti laboran- siluis & terris illis nequeat. Ita sugem' Herculem, quem non po- pralib. 111.661. quid defide terre quisti tot laboribus fatigare. tol- Haeremus? Horat. 11. Sat. 111.261. Iunt, autem ponitur absolute, pro tolluntur, vel pro tollunt fe. alterutrum etiam Pius volchat. (& ita in alia re. 1. 222., 629. 111. 500. & alibi. vid. Barth. ad Claud. I. in Rufin. 22.) vel potius intellecto, te. dicitur vero & sollere gandia pro clamore testari gaudia, vt lib. viii. 295. clamorem inimicaque solluns Gaudia. & Phaedrus alio modo dixit lib. IV. fab. 16. Nimiaque nausas bilaritate extollere. Sub petfore autem non debet mutari; notat enim distimulationem Iunonis, de quo plenius lib. vr. 603. posset & legi, Te nona nunc tacito sub pectore gaudio tollunt. BVRM.

v. 5. Moeres inops] Hercules moeret, & Iuno lactitia adficitur maxima, in quo exprimirur invidiae labes, quae numquam rifum affert, nist quem vitt fecere dolores alieni. alii legunt, Haeres. dubitat, quid facturus sit. Ma-Moeres reclius videtur, quod et Maserius in suis codicibus inuenerar, nisi mauis, Erras inops. ve apud Nasonem Ep. Erret inops, exfees, caede ernenta fua. ví. 4. lege, fepelto- firo collato egoque hanc probo le-

Ve nous nune encitos sub explicari possit, mihi tamen baepelfore gaudia voluunt codex Co- ret magis attidet; nam vim amos & baeres Innifus foribus. & de amore hoc verbum pallim vlurpari docuit Passeratius ad Prop. 11. Eleg. 111, 2. & nos ad Quin&. Detl. CCCLVI. & ad Ouidium saepius. posset aliquis malle, quaeris ineps, vt locurus est lib. 111. 609. sed nos baeret feruamus. BVRMAN.

v. 5. Furit] Impotenter amata similis furioso amatum Hylam quaerit. lib. vII. vf. 154. extreme parere furori, id est, amori. Ibid. v. 315. quem propter furit. Vitg. IV. Acn. v. 68.

Vritur infelix Dido, totaque vagatur

Vrbe fürens. ---Hinc furor eidem pro amoribus ipsis Eclog. x.

Certe Sine mibi Phyll's, fine effet Amyntas,

Seu quicumque furor -Id oft, alia puella quam amaress. BULAEUS. Fugit noster codex. By RM. folis h.e. defertis. videDrakenb. ad Sil. Ital. 111. 429. vbi eriam fermo est de Hercule errante! et Drakenb. locum Valerii noftrum laudans scripsit folisque furit Tyr. aruis. & aruis oft in cod. noalionem.

Alta tenent: sic Iuno ducem fouet anxia curis Acionium, fic arma, viros, fociosque ministrat. Iam, quibus incertam bellis, Scythicaeque paventem

10. Gen_

Rionem, alterique eris praeseren dam duco. conf. infra v. 54.HARL.

v. 6. At comite immemores | Inmemores vetus codex, CARRION. Sanus locus, modo recte tractetur. Haec ergo Syntaxis: At Minyae immemores facilesque, (hoc est, parum soliciti de Hyla & Hercule) comite relicto alta renent. Alta hoc est, maria, Libro 11, 2. BYLAEVS. Rede quidem Bulaeus constituit locum. sed eo faciles male explicat, parum follicitos de Hercule & Hyla. cum notet mobiles & leues, qui studiis & factionibus facile auferebantur & Meleagro, aliisque obsequebentur. vt vidimus supr. lib. 111. 628. & 645. ita pro credulis explicuisms lib. 1. 151. sic Ouid. 1. Art. Am. 357.

. Illarlegas sempus (medici quoque tempora sernant) Que facilis deminae mens sis & apta capi.

Translatio est a cera & similibus, quae manu artificis tractantur, & facile omnes figuras accipiunt. eleganter Servius ad illa Virgilii 1. Georg. 266.

. Nunc facilis rubeas texapur fifcina virga.

Facilis, de qua facile aliquid fiat, vnde faciles bomines, qui bac Villac eito ducuntur. Quid. lib. x v. Met. 169. Veque nonis facilis signatur cera

figuris.

Nec manet ut fuerat, nec formas fernas easdem. vbi nescio cur fragilis sit rescri- loco magis conueniens puto inbendum, alta tenere vero nautica

Interea medium Aeneas iom claf-Se tenebat.

Servius, nantice vius verbe, quent' & vide ad lib. 111. 283. noster infr. v11.129. Qui profuga for-San tenet alta carina. Lucan. 111. 2. Mediumque rates tenuere profundum. vbi alii codices, monere. de quo ad lib. v. 44. Byrnan.

v. 7. Sic Iune ducem fouet aunia caris] His caris opinor. deine

- fic' arms vire fociesque miniftrat.

nam vulgata scriptura, viros fociasque, minus concinna est, cumnon videam, quid inter viros & focios interfit. Herns. Ironice & cum farcafino capiendum, hoc modo agens Iuno, follicita scilicet est pro lasone, & cum fouet & iuuat, subducendo Herculema in quo spes summa huius expeditionis, fimilem vium +# fic notauimus ad Ouid. x11. Met. 285. quare nihil muto, Burm.

v. 9. lam quibus incersam] Etla sensus posset elici, repono tamen, infertam, id est, implicitam & involutam, nostraeque accedet sententiae, qui volet, neminem impello. MASER. Infertam omnino, quod & Maserio venerat in mentem, apud Nasonem Met. 111. 117. ne te civilibus infere bellis. HEINE. Eleganter quidem inferta bellis dici potest (de quo verbo plura Barthins ad Stat. 21. Theb. 208.) fed huig . ceream: non enim inseritur bellig eft locutio. ita ad Virgil. v. Aen. I. Juno, fed. sufnicium fium das. Gga. 1

C. VALER'II PEACCE

Gentis opes, quanta trepidam formidine cernam! Tum precibus, tum me lacrimis, et supplice dextra

Attentare veto, rerum mihi firma potestas. I, Furias Veneremque moue: dabit inpia poenas Virgo, nec Acciae gemitus patiemur inultos.

Dixit, et arcano redolentem nectare rorem, Quem penes alta quies, liquidique potentia fomni,

Detu-

Jasoni, & Impieer se funonem vifurum incertam de euenta bello- ta. Virgil. I. Georg. vs. 130. rum dicit; absente Hercule, praecipuo robore Argonautarum. & hoc Th pauentem, condenit. fic lib. v. 303. incerta lasoni mens. BURNAN. interim cod. Carr. edd. Bonon, al. probantque Carrion ac Vossius. HARL.

.v. 12. Mibi firma potestas] Summe codex nofter. quod explicari codex. Burm. posser, ego pro arbitrio meo res re, aut mutare, quidquid agas, videtur. HARL.

Contius in v. Thebaid. 66. air mus. Burm. Furias Veneri coniungi. nihil nam-

I. Am. II. de Cupidine, Blandisiae comites tibi erunt, Errorque, Parerque, a enas.

Sublimi Angello

Tange Chloen Semet arrogantem. Vid. supr. lib. 11, 106. BVAM.

v. 13. Veneremque mone] Exci-

Praedarique Iupos insit, pontumque moneri.

Idem. v11. Aen. 312.

Flessere fi nequeo superos, Achtronta monebo. BVLAEVS.

v. 13. Impia] Impreba notter

v. 15. Arcano nectare] Omnia, illas ordinabo, neque me exora- quae vim facram & diuinam quamdam habere credebantur, Poetis poteris: Beares enim lupiter, ve arcana dici solent, quia in vulnotum. Byrm. Sed famma cor- gus nota non funt, & eadem rectio aut interpretamentum effe quae duoibera, & upurra, vid. D. . Heins. ad Sil. lib. 11. 427. & quae v. 13. Furias Veneremque] La- nos infr. ad lib. v1. 477. dice-

v. 16. Liquidique potentia fom-" que est Veneris voluptas, prae- ni] Liquidus saepe a Poetis Soter insaniem. Maser. Quidius mnus dicitur, quod quidem capiunt, quia est quasi liquida & pura quies & voluptas, quae nullis curis interrumpitur. vt ita Lucret. Adfidue parces surba fecue III. 40. dixit volupeacem liquidam & puram. & Cicer. I. de fin. 18, & hanc ob caussam forte Horati- liquidam & liberam. Plaut. Epidic. us Venerem flagello armat, quod 'v. I. 36. dnimo liquido & cranquilproprium Furiis. lib. 111. Od. 26. lo es, tace. & liquere & turbari opponi egregie docer Turneb. lib. xvr. Adv. 10. quomodo & noster surbat soper dixit lib. v11. 143.

Detulit, inque vagi libauit tempora nati-Ille graues oculos, et Hylan resonantia semper Ora verens, vt nulla deum superare potestas, Procumbit, tandem fessis pax reddita silvis:

F lumi-

liquorem quemdam Somnus fin-Stat. VI. Theb. 27. fic a pictoribus fimulatur, vt liquidum fomniatur effundere. fic Emins, cum fefe enfuat somno perfusa iunentus. uid. Cl. Drakenb. ad Sil. v111. \$21. & x. 356. sic supposititius ille Pindarus Thebanus vs. 122. Devolas in shalamos Agamemno-

nis, ille fopore Carpus inundatum leni prostra-

sus babebat.

Quod affectatiunculae nomine eraducit Barthius Aduers. LVIII. 14. & ita cape illa Pindari Graeci Od. 1. Pyth. 16.

O 99 KARAGARA

न्त्रेपकोप प्रवीतक केवल्डी In quo explicando fudane interpretes. Etym. magni Auctor. in Austriac Unver, quem dyelv interprotatur byede pae lebr Umree, &cc. & Galenus, mapl desirve often vosuccess lib. 11. cap. 55. dieit. barer dreament, to te arethe na The dropping satisfier. hinc & irriguus femnus dici solet, vt obseruat Pius ad Plaut. Epid. 1. 11. 18. & infr. lib. VIII, 72. vbi & de cornu illo Somni. vide etiam Barth. ad Stat. 11. Theb. 144. & & ad h. L. Weitzium. Burm. .

.v. 17. Detulit] Opinor, Depluit. de quo verbo copiose egi ad Nasonis Metamorphoseos librum primum, vf. 572. Heine.

143. fed reclius tamen puto re- illis, quae ex also feruntur, de spici ad cornu, quo diffundere mox vs. 80. Virg. Iv. 358. Ix. 19. & ita Venus detulit Dichagitur in dormientes. Lutat. ad mnum nato suo lib. x11. 417. Bvrm. Depluit tamen Crusius omnino scribendum putat, et lauum ex corna super dormionses vide- dat Broukhus, ad Propert. 11. d. 16. 7. HABL.

v. 19. Vt nulla deum Gc. Postquam non poterat amplius refistere obrepenti deo, hoc est Somno. Hunc enim inter decenumerant Poetae. Statius, nisi fallor, non enim est ad manus: placidissime Somne deorum. By L. Eft Ovid. x1. Met. 627. simile tamen est apud Stat. Iv. Silu. Iv. I. Maserius per Deum Somnum intelligit. sollicitum habuit hic locus Heinsium, qui varie tentabat, Dees reponendo, vel, ius nulla Deum, vel, vim nulla Deum, vel, or mulla adeo superare, vel denique vulgatum Deum explicando per Iunonem; vt Virgilius dixit lib. 11. Aeneid. 632. ducente deo. Pius Iouem, qui medicamentum dederat, intelligit. Cartion Dewn pro Deorum ediditi ego Maserii explicationem sequor. ita Deum Stat. x. 140. & 296. vbi Barth. nec Deum modo, sed "Ачихти дейч пичтич т' кчдойway vocat Orpheus vers. 1002. vt vero superare, ita enincere fo-Cl. Drakenb. ad Sil. witt. 121. mnos dixit Ouid. 1. Met. 685. BURM.

v. 20. Fessis pax reddita siluis] Quas Hercules clamore, quem per Echo reddebant, fatigauerat. nam rantus clamor fuerat, vt aud Sed deferre proprium verbum de ras & ventos obrueret, quem Vix Gg 3

Fluminaque, et vacuis auditae montibus aurae. Ecce, puer summa se tollere visus ab vnda Frondibus in croceis, et iniquae munere Nymphae:

Stansque super carum tales caput edere voces: Quid, pater, in vanos ablumis tempora questus? Hoc neinus, haec fatis mihi iam domus: inproba quo me

Vix Echo nequare poterat. mox achum, vt ostenderet se iam Deum werl. 66. fessague cum siluis orant inga. vid. Heinf. ad Claudian. Conf. Olybr. 168. & its fatigare filuas, & alia loca, saepe apud Poetas occurrit. pax vero est quies, quam Poetae solent rebus inenimatis tribuere. Stat. VII. 87.

Debellasasque relinquis Enrus aquas, pax ipfa sumet. Lucan. 111. 523.

Pacemque tenentibus Austris Servatum bello iacuit mare. & IV. 473. pacemque babuere tenebrae. ita Virgilius, Quidius & alii.

BURM. v. 21. Et vacuis] Eque cauis coniiciebat Heinsius. sed vacua loca faepe Poetae vocant fola, in quibus nemo oberrar. infr. 248.

Es vacnos moesto lustraruns lumine montes.

ficlib. III. 222. vacuos agros dizit. vid. ad Ovid. IV. Met. 341. hic vero malim cum Bulaeo vaeues a clamore & voce Herculis, quae omnes filuas ita impleuerat, ita vt nec aurae exaudiri possent, explicare Burm. vide ad III. **652.** Harl.

v. 22. Puer] Hylzs. Vitgil. 111. Georg. Cui non dictus Hylas guer? Bvl.

v. 23. In croceis] Id est, redimitus, vt *in basta. in iaculo*, & fimilibus, de quibus iam saepe verust. cod.

fluuii, & a Nympha accepisse vestem & habitum tali numine conuenientem. coeruleas vestes Moplus vaticinans 1. 220. ipli iam dederat. Byrm.

v. 23. Talis | Legendum, saleis, nempe voces, ne talis setiffe putes. ByL.

v. 25. Pater] Pater nomen honorie, nec semper ad grandiorem actatem refertur. Ita Homerus Odyff. O. Hins ware. By L. confer. Opuscula mea varii argumenti p. 393. H.

v. 26. Demus | Nidus, quod superius (lib. 11. 74.) notaui. Its

45. larem eodem modo: Cum rapis Alcyanis miferes for-. tumque laremque.

ByL.

v. 26. Improbs que me } Hacc in vulgatis omnibus pessime interpuncta funt, (vti quoque in ex. Bon, vbi tantummodo post rapia est colon, & post emnes punctum. Sed interpunctio in illa editione nec constant est nec adcuratz, sed pluries vitiosa: hinc hac de re nihil ymquem monui. Habl.)

Haet fatis mibi iem domus improba; qua me

Nympho rapit focuse menitu Innonis in amnes,

Nunc Ionis acceffus esiam.

Hou

Nympha rapit, facuse monitu Iunonis: inanes Nunc Iouis accessus; & ism mihi limina coeli

! Bact fatis mibi iam domus; improba quo me Nympha rapit saquee monitu lunonis; inanes

Nunc Ionis accessus, & iam mibi, Ec. optime. CARR. - impreba que me Nympha rapit saeuse monien Innonis in ammes, ita ex antiquioribus editionibus restitui, nisi quod distinctionem mutauerim. fic enim in its extat:

proba: quo me

Nympha rapit, &cc. Quod vere ridiculum est; eth nec interprete Maserio caruerit. Per somes autem Afcanium incellige, ve & lib. praecedenti verf. 557.

Grates anidus procumbis ad amnes.

Carrionis correctio ex MS. perperam fille eft. Our enim louis accessus immes dicantur? an Hylas eos inanes vocat, quod cum Hercule malit effe? Frinolum hoc omnino est, & altera lectio multo verior. Vossivs. In amnes supposititia sunt, & frivola pror-Nec multo melius liber Carrionis, immes. quomodo & vir doctus castigarat in ora Venesae editionis. Forte, faeune memisu Iunonis & arte. vel & affu. Superiori libro vers. 518. luno,

- aftumque per antipens Tende pudor.

pro eo, quod praecessit proxime, Moc nemus, baec facis mibi iam domus;

videtur corrigendum esfe,

Hac nemus, bi fontes mibi iam domus. HRINS. Heinfianam emendationem bi fontes elegantem ese dicit Doruille ad Chariton. pag. 436. quia vero longius abir,

malit: Hec nemus beu! fasis mibi iam domus, idemque monet notam P. Bugmanni vitiole locatam esse, quae spectat ad v. 48. ne & hoc typicum erratum viro dolifsimo ab aliquo imputaretur. Burm. vero ad v. 48. de fignificarione voc. domn's agit. HARL. Improbe fine dubio Nymphe, non domus debet intelligi. ita Petron. cap. LXXXIII. Illine candidus Hy-Haec fatis mibi iam domas im- las repellebas imprebam Naida, vbi vide, quae adnotauimus, prò in amnes lacuna erat in codice, nostro, quod indicium est, suisse vocem non intellectam librario, qui maluit vacuum locum religquere. Pius in amnes in cubilia intima explicat, & quod Hylam maritum suum secerat. ego jnanes non temere repudiarem: nam ita accessus louis vocare potuit Hylas, qui nihil iuuabant iflum, quia malebat cum Hercule vixisse, cums comitatum praeserebat coeli liminibus. sic inane purpurae decus Horat. Epod. v. 7. qued Scholiastes explicat, quia nihil proficeret ad misericordiam. & 11. Od. 20. inane funus supervacui & nihil profuttiri honores funebres. & fimilia. By RM.

Sidera. V. 28: Lumina coeli } funt qui timina scribunt pro domo coelesti, abludunt prisca exemplaria. Prvs. Sed limina bene habent ex. Bonon. & Venet. vetus. HARL. Introitum coeli, vt possim admitti in numerum Deorum, idque dicit propter facra a Cio seu Polyphemo instituta, de quibus antea alii legunt, hemina. MASER. Es iam mibi lumina coeli Concilias Veristima le-Cio. Noli interpreses audire re-Gg 4

Conciliat; iungitque preces & fontis honores. O dolor! o dulces, quas gessimus ante, pharetrae!

Jam

ponentes, limina. Lumina coeli vocat Valerius lumen illud coelestium orbium, quod nullis nubilis impeditur. Id verum lumen propterea nuncupat Lucanus lib. 1x. vbi de Pompeio loquitur,

Illic postquam se lumine vero Implenit, stellasque vagas miratur & astra

Fixa polis, vidit quanta fub no-Ete iaceres

Noftra dies. Quae cum Lucanus scriberet, sino dubio in animo habuit illud Maronis Ecloga v. 56.

Candidus insuetum miratur lumen Olympi

Sub pedibusque videt nubes & fidera Daphnis.

Sic enim legunt antiqua exemplaria. Perperam vulgatae editiones exhibent, limen. Vossivs, Limina bene Zinzerlingus, qui plus ribus exemplis docuit, lumina & limina saepe confundi: nec aliter ante illum Maserius. Pius praetendens auctoritatem scriptorum exemplarium in contraria abit inmeritus. Forte,

Quin louis accessus etiam, & mibi limina coeli

Conciliat. Adi notata ad vI. Aeneid. Maronis vers. 255. vel quia praecessit, mibi iam donus, hic mallem, & amici limina coeli. Isic contra inf. vers. 152. Superum iniqua altari. HEINS. Vid. inf. v111. 334. limina etiam codex Coki quod vnice verum. quae vero Zinzerl. de lumine unico apud. JCnum L 6. f. S. de Offic. Praes. Fast. 176. & alibi. Bunn.

disputat, iam refutavimus ad Quincil. Inft. Orar. x. 3. Byrm.

v. 29. lungitque preces] lu vulgati. vet. cod. iungisque fuet. CARRION. Sed fui & fontis box nores mihi iidem effe videntur, preces explicat Pius, vt homines numina nostra precentur. sed forte melius posset explicari, postquam me inuirum, rapuir, iungit preces, & honores fontie, ve mitiget animum meum. Vt die dum sir, pro iungit precibus honores funtis, id est, numen. quo me ornare contendit, forte tamen scripferit, iungitque poros & fontis bonorer. per connubium enim Dei vel Desc ad immortalis tatem & numen aditus egat, we notum. Honorem codem mode dixit Virgil, x11. 140. de luturna. quae stupro louis Nympha fontie crat falla,

Bunc illi ven netheris alcun · bowerene

Inspiter arepea pro virginisan facrouis, &c.

Plus explicabat libationes & facrificia, quo senfu bonores cani certum est, & supra vidimus 1.678. fed huie loco incongrumm videtur. Burm.

v. 30. Pharetrae] les vems codex, vere: nam antea dixit, b. dolor. CARRION. Sed editiones omnes ante Carrionem & codices, Pheretras, quae lectio fatis defendi potelt: saepe enim ita Ovidius, vt dinersis locis a nobis adnotatum est. vid. 1. Art. 50. vi.

v. 31.

Lam socii laetis rapuerunt vinculo ventis: Hortator poliquam furiis & voce nefanda Inpulit Oenides. verum cum gente domoque Ista luet; saeuaeque aderunt tua numina matri.

35. Sur-

superant. sic certe Virgilius 111. immissum a tuo numine surorem Aen. 639. Sed fugite, o miferi, impie furit. & time aderunt el fugice acque a liture funem Rum- gameet pro instigabunt, incendent. pite. ZINZERL. To rapere cona- vt adeffe dii & deat dicuntur & rum festinantium egregie expri- in bonam & in malam partem. vr thit. quare perperam Zinzerlingus, Virgil. v1. Asneid: 90. superuns. 20 faesis votis? faesi venti, secundi ; sed oblatis ventis praefat. vr inf. 403. & 460. Heins, Vid. lib. 111. 692. vbi etiam vinela rapi. laeti venti dicuntur, ad lib. v. 69. laeti curfus.

v. 32. Horsasor] Hic in mafam partem debet capi, vt apud

Virgil. v. Aen. 529.

Comes additur vna Hortator scelerum Aeolides. Quem imitatur Quidius x111. Met. 43.

Nec comes bic Phrygias umquam venisset ad arces, Hortator scelerum.

Vid. Barth. ad Stat. v. Theb. 103. & x1. 50. BURMAN.

v. 34. Saeuaeque aderunt tua munina matri] Puto, sua numiwa, dirae virrices: sua onim numina funt fouentia sibi. fed & aderune fulpedum nam fequitur, coels mox aderis. Heins. Poffet vulgara lectio ita explicari; vbi Althaea, irata Meleagro ob occisos fraeres, fatalem stipitem igni imponet, & contabunda stabit, an retrahat, an cremet, tu, memor huius iniuriae, a Meleagro mihi tibique factae, incendes crudelem matrem, ac stimulos & faces surori subiicles; ne cogitet,

v. 31. Rapuerunt] Dubitabam se matrem, sed mam vicem in olim, a non rectius feribererur, fuo ipfine filio vicifcarur, dum

Nec Teueris addita Inno Vsquam aberis.

Senec. Thyest. 1110. Vindices aderant dii. Medea 13. adefte steleris vitrices dene. Tacit. xIV. ann. 38. Adeffe somen dees iuftse vindiffae. Ovidins I. Art. 640. Innocue vivite, numen adeft. & IV. Ep. 152.

Medene Meden forem. quod fo quid ab alto

Influs ades votis Iuppiser info meis.

Et Iv. Fast. 236. de Furiis, Jacpe Palaestinas iuras adesse deas. & IV. Trift. 1. 45. Ille nec irasos fentit adeffe deos. Stat. x. Theb. 276.

> Nec numen abest, armazaque Inno

Lunarem quasiens exfersa lambada dextra

Pandit iter. qui & simili modo lib. 1. 471.

Non baec incassum, divisque abfentibus acta;

Forfan S bas venturus amor praemiserit iras. noster infr. IV. 652.

> Stetimus tamen, & deus odfuit oufis.

Quin iterum idem aderit, credo, deus.

Gg 5 · quod 35 Surge, age, & in duris haud umquam defice; coelo

Mox aderis; teque astra ferent: to femper amoris:

Sis memor, & cari comitis ne abscedat imago. Talibus orantem dichis, visuque fruentem, Ille vitro petit; & vacuis amplexibus instat:

Languentisque movet frustra conamina dextrae. Corpus hebet fomno, refugaque eluditur umbra;

> Tum lacrimis, tum voce sequi; tum rumpere questus;

Cum

quod ex Virgil. v11. Aeneid. 498. vid. & lib. viii. verf. 367. nec abfimili sensu Florus III. 5. de Mithridate, Aderas, instabat, Sacvitia, quasi virtute vtebatur. & Cael. vII. de bell. Gall. 61. ipfe dux fuis aderat. Pius explicat. aderunt, fauebunt, & tua, Herculis numina, irata, quae maerem Meleagri impellent in facimus. recte hoc vitimum. nam tua sumines non hic tibi fauentia necesse est explicare, ve co sensu dixit Stat. viii. Theb. 191. sed Hercules, jam deus factus, aderis matri furenti. & ita Broukhusio persuasi hunc locum esse capiendum, cui etiam aliam, quae in mentem venerat, coniecturam proponebam, vt legeretur, aderunt tria numina matri. vt Furiae intelligantur. quas in hac fabula sriplices deas vocat Ovid. VIII. Met. 481. & Parcas 11. Met. 654. BURM. confer. Hygin. fab. 174. ibique Munker. & Anton. Liber. ad 111.705. laudarum HARL. to Heroi parum apre lachrymas v. 36. Tu semper amoris] Ma-

lim, nune semper donec in terris verteris. Bunn. Tu mihi for- Menclaus,

tius & exquisitius dictum; mmc vero frigere videtur HARL.

v. 38. Visuque frueneum] Elegantistime, nocturna illa imagine summopere delectatum. ita lib. VII. 122.

Tum comitum visu fruitur miferanda su**arum.**

Et ita noster saepe hoc verbo delectatur. vid. infr. 760. v. 381. v1. 485. & Quind. Decl. x. faepius hoc sensu vritur. vid. adnotata ad Declam. vii. I. & IO. Stat. xII. Theb. 45.

Amans miseri lamenta, malisque frauntur.

Flor. 11. 7. nec aliter illa confulari sententia, quam modulatifimo aliquo tibiarum aut fidium camzu fruebantur. Burm.

v. 40. Languentisque] Languentesque Aldina editio. sed tunc monent, legendum foret. praestat languentis legere. Burm.

v. 42. Tum lacrimis, tum voce fequi] Qui putant, Herculi tantribui, non meminere eius, quod apud Euripidem in Helena ait

Káľ

ARGONAUTICON LIB. IV.

Cum sopor, & vano spes moesta resoluitur actu.

Fluctus ab vndisoni ceu forte crepidine saxi Cum rapit Halcyones miserae foetumque laremque;

It super aegra parens: queriturque, tumentibus vndie.

Certa sequi, quocumque ferant; audetque, pavetque!

Ide

byevec

To Lundoquies dánes ha dândgur Bahali.

Hoc est interprete divino Grotio, Re tamen, ut aiunt, nobileut non dedecet

Eicere ab oculis lachrymam in magnis malis.

Sic haud indecore Vossius. Berunt heroes apud Homerum prae ira aut dolore, et supra 111. 722. Qui lacrimas heroibus inelignas putent, illi non cogitant, heroas fuifie homines, & lacrimas natura humana non procius alienas effe. Aliter tantum flet. vir constantis magnique animi; aliter infans & muliercula huius-Sed hic non locus que similis. est, de hec re disputandi, cuius controuerlia, ingenium ac diligentiam doctorum et corum, qui veceres maligne vicuperarunt, praeserrim Homerum, & corum, qui famam horum vindicarunt ab iniuria, bene exercuit. conf. Riccii differtatt. Homer. diff. x111. Sic Perses infra v1. 738. ardore nobili incensus galeam flem 'implet. HARL.

v. 43. Refoluitur affu] Heinfine coniecerat, aestu, forte illu, quia cangere frustra volchat vm-

Me res, Mysten, de nede ardede beam, & manus inclusione sopot foluebatur. Burman. emendaturus est, & veni spes aufus HARL.

v. 45. Halcyonis | Halcyones. HEINS. Alcyonis Cod. Coki (& ex Bonon.) cur rapit luntae editio. BURM. Gracce Admiss, conf. Hygini fabul. 65. ibique Munker. HARL.

v. 46. It [uper] Stat. malebat Francius. ego, si per codices licetet, nat. deinde pro queritur Heinfius, geritur vel quatitur coniecerat sed praeterquam quod queri proprie de suium querulo cantu dici, vel ex Horatii illis Epod. 2. queruntur in siluis aues, notifimum fit, sequentia, deleus vecens dedis, hoc verburn hie requiri oftendunt. tumensibus voro vadis in datiuo casu accipiendum, vt Quidius v. Fast. 233.

Ibac, us Oceano quereresur fa-&a marisi.

vid. Pafferat. ad Propert. 141, 5. pag. 437. Silius 1x. 426.

Quam Saepe querevis. Varro, deis, quad Sidonium defugeris ensem?

BURMAN. v. 47. Ferant] Ferunt codex nfter. BURMAN.

y. 48.

Icta fatiscit aquis donec domus, hanslaque fluctu est:

Illa dolens vocem dedit, & se sustulit alis.

Haud aliter somni moestus labor, exsilit amens Effusisque genas lacrimis rigat: Ibimus, inquit; Solos & hos montes desertaque lustra tenebis, Care puer? nec res vitra mirabere nostras?

Haer

stia Nasonis libro primo Eleg. 1x. 2. villa maluerim tamen. Laeia in Oxoniensi. HEINS. Dubia Sepe seriprura diuerlis veterum locis. & victae eleganter dicuntur naues a tempestatibus & vndis, vid. ad Ouid. xix. Epift. 183. I. Trist. 111. 114. & de aliis 111. Fast. 236. sed quia hic de mido Haleyones agitur, itta praeferendum; non enim ea vi maris opus eft, vt expugnet hanc domum, qua laboratas arte nauium moles. ita Plinius x. 32. de his Halcyonum nidis: Ferre intercidi won queunt. frangunter illu valido, ut frama maris. fed & de nauibus ipsis, quorum altera ferinntur ab vndis, & ita compagibus folutis merguntur, faepe hoc verbo veuntur. Ouid. #1. Met. 507-

Saepe das ingentem flustu latus ista fragorem.

Nee leuius pulfata fonat, Ge. Et vers. 556.

Pariserque & pondere & illa Mergis in ima rasem.

1. Trift 11. 47.

Nec leuius laterum tabulae feriuntur ab vadis

Quam grave ballistae moenia pulsat onus.

Sic aequora icta vento Lucan. II.

1 48. Ha fariscit aquis De 458. & litoris istus v. 551. & ita passimo loco nonnihil diximus ad Triflia Nasonis libro primo Eleg. 1x. passim, quare hic contra codices nihil moueo. cum & melius vis sepe seriprura diuertis veterum pullos mari submergit. dominus veterum naues a tempestatibus & vndis, yr passim Poetae. Stat. 1x. 360. yid. ad Onid. x1x. Epist. 183. 1.

Flustinagam fic faepe domnin, madidosque penates Halcyone defersa gemis, cum pignora faenus

Auster & algentes rapuit Thetis
invida nides.

& I. Achil. 212.

Qualis vicino volucris iam fedar la partu, Iamque timens qua fronde domam

fufpendat inanem.

vbi vide Barth. & quae diximus ad Phaedr. I. fab. 3. & ita vt domus pro nido, vicifim minum de domicilio hominum dici multis oftendir Gatakerus lib. 11. Aduerf. cap. 17. eleganter Cicero II. do Natur. Deor. 48. aquam datam effe, nasuraless

v. 48. Flutin eft] Eft deeft noftro codici. Burm.

domum anacibus ait. Burmi

v. 50. Ament] Vid. ad lib.

v. 93. Solus & bos] Crufius legit folus as bos. HARL.

V. 54.

Haec fatus relegitque vias, & vallibus exit, Incertus quid Iuno ferat, quas adparet iras. Nec minus & socios cernit procul aequore

Praecipites! tacitumque pudet potuisse relinqui. Iamque iter ad Teucros, atque hospita moenia Troise

Flexerat: Iliaci repetens promissa Tyranni: Cum moesto Latona simul Dianaque vultu Ante Iouem stetit; & supplex sic fatur Apollo: In quem alium Alciden, in quae iam tempora differs

> Caucafium, rex magne, fenem? nullumne malorum

> > Finem.

v. 54. Relegitque] Vid. Heins. ad Ouid. vrri. 173. male in Ma-Gerii notis, vetegisque. Burm.

v. 55. Adparet] Vid. ad lib.

111. 586. BURM.

v. 56. Procul] Simul nofter codex. Burn.

v. 57. Theiramque | Conjungi debet, non cum relinqui, fed pude. secum quasi agentem pudebat potuisse refinqui, ita Tacisus pudor 16. 11. 526. metus infr. vers. 20. 1. Mart, VI. 5.

Tacisum te diceré credo. vid. ad Ovid. x111. Epist. 69. & ica Pius pro tacite explicat; vel sacisum, non vocatum ab Argonámis, hoc male: nam fatis clamauerant. vid. lib. 111. 602. & vbi Ciofanus Flacci nostri memi-724. BURM.

v. 58. Hofpita] Scilicet, vt sperabar, sed ve euentu constitit, 111. 642. inhospita, vide, quae notauimus

lib. 111. 497. Burm.

pro memoria referens, vt saepe ad Claudian, IV. Cons. Honor. 385. apud Omidium & alios. Ied malo & II. de Laud. Stil. 454. & Laud.

hie pro repetiturus, cupiens reposcere, intelligere. sic lib. v. 157. morans pro moraturus. Virgil. I. Aeneid. 656.

Haet celerans iter ad names sewdebat Achates.

vbi Seruius, celeriter facere capiens. & 11. Aeneid. III. terrais Auster euntes. Servius, ire capientes. infr. lib. vII. 260.

Forse ratem primo fugientem litore cerno.

Id est, fugam molientem. Buzz. v. 61. Ante louem fletit | Quidiana imitatio, ex lib. v. Mer.

Ante louem passis stetit inniciosa capillis.

nit. Burm.

v. 62. Alium Alcidem] Vid. lib.

v.63. In quae iam tempora differs] In quaenam scribe. Heins. v. 59. Repetens] Potest capi, Illustrauit hanc locutionem Heins. Seren Finem adeo poenaeque dabis? te cuncha precantur

Gens hominum; atque ipsi iam te, pater optime, montes,

Fessaque cum siluis orant iuga, sat tibi surtum Ignis, & aetheriae defensa filentia mensae.

*Exit vbi e scopulis, media inter pabula diri Vultu-

Caufafeum Coki liber. Bunm .:

bominum | Vetus codex, precantur quo nimium homines oft comgens hominum. CARRION. Precantur Carrionis liber recte. vti fuific, Herculem vero, non eum, pluribus iam adserui ad Nasonem Met. ix. vf. 4:6. Heins. Pacnaeque dabit, te cuntta precatur codex Coki. Burm.

v. 66. Fessa Vide supra vs. 20. v. 67. Defensa silentia] Non placebat Heintio defensu, & vel depensa, vel deprensa malebat. sed defensa est vindicata, per poenam Promethei, ne quis vmquam posthac audeat arcana prodere. vid. lib. 1. 213. in codice nostro erat per compendium scri-

ptum, denfa. Burm.

v. 68. Dixit vbi] Sensus et ordo: vt cum primum dixit, id est, dicere coepit Prometheus, & prochamare inter roftra vulturis: & fatigat suo gemitu louem, congeminant amnes rupesque fragorem. dixit igitur vbi, id est, cum coepit dicere. Pius. Dicit eum a vulture cruciari, sed (vt habet Hesiodus Theogonia) ab aquila, idque ob furtum, & prodita hominibus dearum confilia,

Seren, I. differri vero non res vita Apollonii haec fere narrat. tantum, sed etiam homines vidi- Feruntur de Caucaso monte a mus ad Ouid. Remed. Amor. I. Barbaris fabulae, quas etiam de eodem Graeci fabulantur, Prov. 64. Te cuntta precatur Gens metheum scilicet ob amorem, plexus, in eo monte figarum qui Thebis natus est, id perferre non potuisse, & sagittis aquilam, quam Prometheus visceribus ale bat, confecifie: dicunt insuper, ligarum fuille antro, quod in Caucasi radicibus ostenditur, vbi duris refert vincula petris affixa conspici, quae nosse ex qua materie fint confecta, difficillimum est. alii aiunt in summo cacumine ligatum, & cum Caucafus fit biceps, fingulis monticulis fingulas manus alligatas praedicants cumque colliculi vaius stadii spatio distent, corporis proceritacem, Caucali praeteres inarguunt. colae aquilas habent inimicas, quarum nidos igniferis persequuntur fagittis, affidue propellunt, & laqueos tendunt, Prometheum & vicisci distitantes. vet. cod. exis vbi; vulgati omnes, dixit vbi, pellime, & fine vilo fenfu. CAR-RION. Dixie vbi, e scopulis media inter pakula diri Vulsuris. Ita scripsi sidem omnium editionum quodque in carnium distributione securus, quae eam Carrionis praeoffa loui, sibi vero pinguedinem cessere. Sensus autem tam faciproposuisset. Philostratus II. de lis est, vt pudeat interpretasi-Aic

Vulturis; ipsum etiam gemitu moessaque fatigat Voce Iouem, faeuis releuans ambusta pruinis 70 Lumina: congeminant amnes rupesque fra-

Caucasiae: stupet ipse dei clamoribus ales. Tunc ctiam superas Acheronte auditur ad arces l'apetus grauis: orantem procul arcet Erinnys, Respiciens celsi legem Iouis: ille, dearum Fletibus & magno Phoebi conmotus honore.

Velocem roseis demittit nubibus Irim:

I, Phry-

metheum etiam e scopulis inuocasse louem, postquam Apollo pro co intercesserar. ita ad eum locum notat; Vulgati

75

Fixus vbi e stopulis, media inter pabula diri

Valturis, ipsum esiam gemisa moestaque fatigat Voce Ionem, facuis relevans am-

busta pruinis 'Lumina; congeninans annos, &c.

Secundo veríu perperam vulgo circumfertur, ipfe etiem. figi fcopulis elegans. de quo ad Nasonis Ibin. noster infra libro v. de hoc iplo Prometheo,

- O grave Titan · Vociferans, fixos scopulis dum vellitur artus.

-wifi praestat, excitus e scopulis. VI. 8. excita tela. Iulius Obsequens. C. 129. in culmine pracvorii confedis aquila, inde circum-

All nimirum Flaccus: ipfum Pro- velantibus mineribus auibus, encies de conspettu abiit. Vellei. Paterc. 11. cap. 108. Gens Marcomanne-Carrion edidit, rum excite fedibus fuis. HEIMS. Exis vbi e scopulis, &c. Atque Sed fi fixus erat, ve vinclis firmislimis erat, non poterat exsist comes, Dinit vbi: pessime & fine dici, nec etiam exire. dixit & e ollo sensu. Sed quod Carrion de seopulis Coki liber. ego mallemo vulgata, id nos de Carrionis le- Dixie. At e fcopulis, Se. Bunne. Quone non veremur dicere. Vos- Dixie ibi -- Vulturis ipfe esiane stus. Regius. Dixis &. Locus — Genis retegens. ex Bon. mendoins. legettim videnur, forfan dixis idem. HARL.

v. 70. Ambusta] Eodem sensuquo nix & frigus vrere dicuntur. quae notistima. Burm.

v. 73. Acheronte auditur] Sic vet. cod. alii omnes, Acherouse auditus, CARRION. Auditus etiam noster codex & Coki. [& Bon. ex.] Burm.

v. 74. Gravis] Vide ad lib. 1. verf. 296. Burm.

V. 74. Orantem procul arces Ita vet. cod. [& cod. noster collatus,] elegantissime. vet. Paril. oras proclamas: alii omnes, orantem proclamat : acque abiurde. CARR. Orant, proclamat luntae editio. Bugu.

v. 75. Legem Ionis] Vid. a. lib. 1. 213. Burm.

V. 78

I. Phrygas Alcides, & Troiae differat arma! Nunc, ait, eripiat dirae Titana volucri.

'Diu**2**

v. 78. Phryeas Alciden & Troise differat arma | Lege Troia arma, we apud Maronem Aeneidos primo, [v. 249. xt. 778.] fed & pro Phrygas praestiterit, Dic Phrygus. HEIN'S. Nihil mutem. nam illud I decore hic ad him dicitur, & celeriter eundum effe indicat. ex praecepto vero Rhetorum & exemplo optimorum Poëtarum Iouis imperantis oratio breuis, & concisa est. Demetrius Phalereus. f. VII. vd durásven свотеров над врахо. & ita Homerus Iliad. A. 325. & Virgil. sv. Aeneid. 237.

Naniget. baec summa est, binc nostri nuntius esto. & hoc in Moysis historia creationis miratur & laudet Longinus cap. 1x. 5. 19. Tacitus 1. Hift. 18. Apud frequensem militum concionem imperatoria brevitate adoptari. a se Pisonem pronuntiat. Hoc decorum etiam seruauit Gaesar, cum candidatos scriptura breui commendaret apud Suet. cap. Kt.r. in' nostro codice mendose, I Phrygias Alcides & ve Troiac. Bun-MAN. Alcides & Bonon. or cod.

v. 79. Nunc, ait, eripiat] Scribo, Hunce ait, eripiat dirae Titana wolucri. vtlib. 11. 424. et v1. 735. HEINETUS. Si quis locus va dic, hic mallem quam priori versu, die, ait, eripiat, fed nihil opus. unne enim praeterquem quod summan festinationem notet, etiam hic potest its capi, vt lupipacibus velit, statim effici, quod antes differre diutius destinauc-

HARL.

quidem effe videtur. Forlan Hunc bodie aut aliud quiddam est substituendum. HARL.

v. 79. Eripias dirae Prometheum ab Hercule liberarum fuisse constat. Philostratus (vt rbtuli) negat id a Thebano factum: Hestodus Theogonia omnino affirmat: ait enim Alemenae filium Herculem auem confecisse, Herculis Thebis geniti maior effet gloria, quam antes erat. Virgilius, vr. Eclog. 42.

Cancafeasque refert volucres, furtumque Prometbei. Horatius lib. r. Carminum: 3.

Andax lapeti genus Ignem fraude mala gentibis intult:

Post ignem aetherea domo Subdullum, macies es nonte film um

Terris incubate abors. Martialis lib. Speciac. 7. Qualiter in Scythica religatus

rupe Promethens Affiduam nimio gutture pastit auem.

Propertius lib. 11. El. 1. 71. Idem. Cancasea solues de 1990 Prometbei

Brathia, & a medio pettore pellet anem.

Exstat Aeschyli Tragoedia Prometheus inscripta, vbi modo ab Hercule, modo a loue Prometheum liberatum nazrat, & fabulam prorsus confundie. Luciapus vero alibi scribit, eum a loue, cui, ne Thetydi commisceretur, suaserata ter motus Dearum & Apollinis solutum fuisse, & hoc vaticinii sui praemium tuliffe. Noster autem (quod nescio an vilus) refert ab tag, Bunn, sie languidum mihi Hercule iuffu louis id factum. فنله

80 Diua volat; defertque viro celeranda parentis Imperia; atque alacrem laetis hortatibus inplet. Iam Minyae mediis clarae per fidera noclis Fluctibus intulerant placido caua lintea cursu; Multaque deserto memores fuper Hercule voluunt.

Thra-

bulantium est varietas; vera autem historia ita habet; Prometheus rex erat Scythiae regionis foecundissimae, quam Aquila fluvius infestabat, hunc multis alueis Hercules alio deduxit, & propterea Promethei liberator & aquilae confector dictus est, sed in hoc non consentiunt Honoratus, Acschylus, & is, cuius ea sunt, quae sub Aphrodisii nomine circumferuntur problemata. CARRION.

.w.80. Dina volat] Et hoc ex decoro. I dixerat lupiter, illa volse, sie enim decer, vt statim deorum imperium fequatur res ipfa. Virgil. 1. Aen. 143.

Sic ait. & dicto citius tumida aequora placas.

Eleganter Epistetus apud Arrian, 1. 14. tamquam ex dei praecepto, vbi firpes florere ille insferit, florent, vbi germinare iusserie, germinant.. & hoc est illud, quod in Moyse Longinus admiratur, de quo omnia funt obuia & nota. & hinc illud Lucke 1. 37. lun áðvuntúsas naed të Bed nër jupu. vbi jupu est ipsa res, quam vult, & iubet Deus. & Ouidius de suis deis exprimit v 111. Met. 618. quidquid fuperi volnere, peractum eft. Bunn.

v. 80. Celeranda] celebranda ex. Bon. & al. at celeranda, h. e. celeriter obeunda, vti infra vs. 385, preferendum elle, iam viderunt

alii vero a Vulcano: fed haec fa- Maser. & Bulaeus. HARL. Et in nostro codice, celebranda. diuersitas nata ex Grammaticorum quorundam traditione, qui celeber & celebrare idem quod celer & celerare notare docuerunt. vid Servium ad Virg. IV. Aeneid. 641. & Nonium in celebre. & nos ad Ouid. Iv. Mer. 304. sed celeranda fine dubio legendum, partim propter similia loca Virgilii 1v. 226. & 358. partim ob Diis solitam festinationem: vt enim mox diximus, nulla esse mora debet mandatis deorum, & quibus illi imperant, etiam Diis, non vt homines, lente, aut per longas itinerum aut difficultatum ambages, sed resta via debent perficere. hine illud Pindari Ix. Pyth. 119.

D'ucia di' imriyoptivur fida gena · Neakis, don to senzion.

Et quae infinita huius decoris apud Poëtas egregios sunt obuia. BURM.

v. 81. Inplet] Vid. ad lib. 11. 126. BURM.

v. 83. Intulerant] malebat, impulerans Heinsius. sed supra lib. 1.

Aureus ve iuuenem miserantibus intulit undis

Vettor.

& 11. 565. Socios fraternis moenibus infer. Burman.

v. 84. Deferto] Defetto nofter rodex. BurM. Нh Y. 85 . 85 Thracius at fumma fociis e puppe sacerdos, Fata deum, &, milerae folans incommoda

Securum numeris agit & medicabile carmen: Quo simul adsumta pulsus side luctus, & irae,

Et

v. 85. Sociis e puppe] Alia vet. cod. alia vulgarorum librorum lectio est, vtramque adiiciam, vt suum sectori iudicium maneat. vulgati omnes; [vti etiam ex. Bon. in quo tamen est securum. HARL.]

- Socios e puppe sacerdos Fata Deum & miserae solans incommode vitae,

Secura Minyis agis & medicabile carmen,

Que simul assumpta pulsus fide luctus & irae.

Vet. vero cod. habet;

- Sociis e puppe sacerdos, Securum numeris agit & medicabile carmen,

Qued simul assumpta, pulsum fide, luctus & irae.

CARRION. Celeufma inrelligit Flaccus. Quicquid enim ad horrandos nautas, recte celeusmatis nomine censetur. Remiges autem canens bortatur, ve air Quintilianus lib. r. cap. 14. Censorinus: quo facilius sufferant, vel in nauis meen a vellore Symphonia adbibesur: vbi nihil mutandum, vt ad ipsum Censorinum dicemus. sconius ad Ciceronem in Dininatione : cani remigibus celeusma per Symphoniacos solebus, & per assam vocem, id eft, ore prolatam, &, vt in Argo nani, per cytharam. Rece itaque dixeris Orphea celeuima canere apud Apollonium in 1. vbi de go ait,

Heider & de yala, nei bearets ije Térmesa

דם הפוש להי באלי אמורו, פנכ. Quamuis non collat viri dostilimi, qui id negent. Vide quae de celeusmare ad lib. 1. notauimus. Vossius.

v. 87. Securum numeris agit] Ita scripti omnes. non, Minyis. quomodo de Musaeo Maro, VI. 645.

Nec non Threicius longa cum ve-Se Sacerdos

Obloquitur numeris septem dis scrimina vocum.

Arnobius lib. 111. In toelo enim cantatur & pfullitur, ot internalls & numeros vocum nonem confermo scitulae, ac modulentur sorores. Heinsius. Numerus nofter codex. agere carmen etiam dixit lib. 1. 783.

v. 87. Medicabile carmen] Id elt, medicans, ve penetrabile frigus 20 pud Maronem, medicabile appellat, quod laborem tollit. Prus.

v. 88. Quo fimal affumpta pulfus fide | Seribe ex fidelistimis exemplaribus, quod fimul adfumes. pulsum fide, hoc fenfu, quod carmen vbi pulium eft, id eft, pulfando lyram, modulatum, asiumpta fide, & accepta cythata. Pius. Scripti, Qued fimul affumpta pulsum fide. rece. idque ex codicibus a se consultis laudanit Pius. nisi quod praestiterit fortaffe. Que pulje. de quo loquendi modo ad librum 1. Fastorum Nasonis, vorf. 567. Quo fatto fimul. Phase Et labor, & dulces cedunt e pectore nati.
Interea, magui iamiam subeuntibus astris
Oceani genitale caput, Titania frenis
Antra sonant: Sol auricomus, cingentibus
Horis,

Multi-

Phaedrus lib. v. fab. 9. fed & medicabile stamen pro carmen videtur feribendum. Heins. Aldus edidit, qued simul assumpta pulsum fide. fed mihi non displicet vulgata lectio, que fimul adfunta pulfus fide luctus, &cc. nam pulsum carmen inaudita locutio mihi videtur, quare etiam stanen voluisse Heinfium puto. vt ita flamina follicitare Quid. IX. Met. 109. pulfus vero luffus, vt pellere curas, laborem & similia, rectum est. Horat. 1. Od. 7. nunc vine pellite curas. vt & noster. 1. 838. morsales pellere caras. idem Horathus 11. Ep. 1. 136. Auertit morbos, metnenda pericula pellit. mox vers. 197. formidine pulsa. vid. ad Ouid. Remed. 115. & v. Trift. x111. 25. fraudi fuit interpretibus non animaduersa constructio 48 fimul cum ablatiuo cafu, nam ira ordinanda verba; quo carmine, com fide, id est lyra, asfumta, pulsus luctus, sic Senec. Troad. 1045. Cum simul vensis properante remo. vt recte constituit locum Gronouius, quem vide. Attien. Descr. Orbis, 283.

Nunt situas inter oberrant,
Coningibus natisque simul.
Silius 111. 268.

· His fimul, immisem seftanses corpore folem,

Exufli venere Nabae.
Plura videbis ad Silium lib. vitt.
395. in doctorum virorum notis.
2 ad Ouid. 1. Faft. 567. & v. Trift.
2. 29. & Tacito id frequens no-

tauit Ryckius ad lih. vr. Annal. 9. fic vns cum Datiuo Virgil. vrit. Aeneid. 104. Pallas bnie füns vns. vbi Seruius, pro cum boc. & pariter ita construi docuerunt Barth. ed Claudian. 1. Rapt. 156. Lamb. ad Horat. 1. Ep. x. 5. Marcil. ad Terul. de Pall. 11. p. 51. Stat. v. Theb. 122.

Pariserque epulsta marito.

Et hoc imitatione Graecorumo
qui susse & sus its construunt.

Burm.

v. 89. Cedune e pettore] Redea sne noster codex; vitiose. Burm. pro nasi cod. habet curae: quae lectio mihi inprimis placet; cura enim proprie de rebus earifimis dicitur. Tibull.111.4.59. Mart.1. ep. 108.5. et quae ibi in Ghrest. lat. poet. kripsi. Harl.

v. 91. Genitale caput] Maserius explicat de Platonica opinione, qua credebant, sidera pasci humore maris, de qua vid. ad lib. 11. 62. vel ex Thaleris decreto, qua omnia ex aqua nasci & oriri dodebat. quae & Pii suit explicatio. conser autem haec cum Apoll. 1. 1280. Burm.

v. 92. Vergentibus boris] Prisci codices habent, vrgentibus. hoe est, impellentibus. quoniam Horae ad frena solis praeministrant, vel Onidio teste 11. Met. 117. nec te moueat, quod auricomus habet vitimam correptam, quoniam vel iambus est in carmine, vel sequitur Grammaticos antiquos, qui vitimam dictionis syllamenth a

Multifidum iubar & bisseno fidere textam Loricam induitur: ligat hanc, qui nubila contra

Balteus undantem variat mortalibus arcum. Inde super terras & Eoi cornua montis Emicuit, traxitque diem candentibus vndis: Et Minyas viso liquerunt flamina Phoebo. Proxima Rebrycii panduntur litora regni;

quod vel ex illo Virgiliano patet 111. Georg. 189.

Inualidus etiamque tremens, etiam inscius ocui.

quod in Lucretiano commentario a nobis affarim tractatum eft. Pius. Sol auricomus ingentibus beris Carrion ex suo codice, vude Barthius repoluit cingentibus, quod si a codd. firmaretur, placuisset Vossio, qui tamen vrgentibus, tamquam fatis commodum, retinere maluit. HARL. yulgati, auricomus vrguentibus boris. auricomis vrguentibus oris pri. Vatic. & tres alii. fol aurivomus in Fulgentii Mythologicis male legitur, quo magis miror adseuerare Baptistam Pium, in priicis exemplaribus exstare,

--- Sol auricomus vrguentibus boris.

Regius, Sol auricomns vigentibus boris. Iungentibus loh. Columbus. Lege,

- Sol auricomus cingentibus Horis.

Horae enim Solis comites & coeli lanitrices. Hinc coisuides & dunides 'Hedia, & Oudantepes Hidepos, Nonno in Dionysiacis distae. video & veram lectionem Barthio suboluide lib. xxv1. Adu. C. 111. HEINS. Vergentibus Lex. Bonon.]

ham indifferentem censuerunt. gentibus, omissa priore syllaba. vrgentibus Edit. Pii, Arg. Colin. Adde & Barth. xxvIII. Adu. 18. & xxx11. 14. vide hic Weitzium. Викм.

v. 93. Biffeno fidere De duodecim radiis solis capit Barthius. rectius Pius & alii de fignis Zodiaci. vide Maserium, & Weitzium. Burm.

v. 96. Et Eoi cornus montis] Concoun duo Vaticani. Forte, Esi caerula ponti. HEINS. Male. intelligit montis Tauri partem, qui variis cornibus, & promontoriis excurrit in Eoum mare, vnde folem & diem oriri veteres Poëtae faepe canunt. vid. quae ad Ouid. 11. Amor. VI. 1. notauimus. its Mela 11. 4. dicit Apenninum in duo cornua findi, intelligens Salentinum promontorium & Leucopetram. Pius per cornua cacumina intellixit. Bunnt.

v. 97. traxitque | Crufius haud male putat, verum effe, sparsieque de quo voc. v. Burman. ad 111. 166. & alibi. HARL.

v. 98. Et Minyas] Lege, at. HEINS.

v. 99. Proxima Bebricii] Strabo lib. x11. Bebryces, qui ante hos Mytiam coluerunt, Thraces fuife existimat. ab hoc autem loco Apollonius librum secundum Ar-Cod. Coki. in nostro codice erat, gonauticon auspicatur. CARRION. V. 100. Pingue solum, & duris regio non inuida tauris.

Rex Amycus, regis satis & numine freti

Non muris cinxere domos; non soedera legum

Vlla colunt, placidas aut iura tenentia mentes.

Quales Aetnaeis rabidi Cyclopes in antris

Noste sub hiberna seruant freta; sicubi saeuis

Nocte sub hiberna seruant freta; sicubi saeuis
Aduectet ratis acta notis tibi pabula dira,
Et miseras, Polypheme, dapes: sic vndique
in omnes

Prospiciunt, cursantque vias, qui corpora regi Capta trahant, ea Neptuno trux ipse parenti Sacri-

v. 100. Pingue folum | Exprimit Homericum Epitheton leißidag. Bunn.

v. 201. Regis fatis & namine fresi | Regis fatis et nomine maluerim. Hetns. Nihil murandum, & recte Maserius exposit, quia fato datum erat, illum a nemine, nisi caestibus victum iri, quod sieri non posse credebant. mamine vero freti, quia in Neptuno, patre Amyci, satis praesidii putabant. Burm.

V. 104. Rapidi Cyclopes Ita verus codex. alii omnes, rabidi Cyclopes. CABR. Afii, rabidi. Ego nihil muto. Rapidi, hoc est celeres. Quod apparet ex appositione, quae sequitur: — sic vadane in omnes prospiciume, curanismos vias. Similirer Lucanus lib. VII. 145.

Non aliter Phlegra rapidos tellente gigantes. Voss.
Rabidi bene legebatur ante Carzionem. nec mutari debuit.
Heins. Rapidi Edit. Mafer.
Burm.

v. 105. Seruate freta! Seruare hic est insidiatoris more explotare: nam Scholiastes Papinii lib.

111. verf. 352. dicit, Anycam bane babuiffe consustudinem semper, ve infidiaretur in Bebrycio nemore, obi fi quis forte aduena denolutus fuiffet, ab co caestibus pronocatus occumberet. co fere fensu infr. VILL. 77. fernere nemus dixit. & h. l. 318. effere fernantem ponti loca. & 640. fer mare vadas. Terent. And. 1. 111.7. me infensus fernat. vbi Donatus explicat per Graecum φυλάτταν; cuftodit. quo fenfu vtrumque verbum Graecis & Latinis frequentissime vsurpatur. vide & infr. 383. de alio viu 78 fernare infr. vf. 489. videbimus. BURM.

v. 106. Aduellet] Adueltetur. Vide Gellium lib. xviii. cap. xii. Bul. Male, nam aduellet ingendum cum pabula dira, quae recte Maserius explicat nautas mastandos, ques Polyphemus solebat deuorare. est enim Apostrophe ad Polyphemum, cuius saeuitae comparat Amycum. Heinsus coniecerat etiam, sibi pabula dira. Busm.

v. 109. Trabunt | Trabent nofter codex. BURM.

v. 109. Es Neptuno trux infa Hh 3 paremi) Sacrifici pro rupe iugi, media aequora supra, Torquet agens. fin forma viris praestantior adsit;

Tum legere arma iubet, sumtisque occurrere

Caestibus. haec miseri sors est aequissima leti-Huc vbi deuectam Neptunus gurgite puppim 215 Sensit; & extremum nati prospexit in oras, Et quondam laetos domini certamine campos: Ingemit, ac tales enoluit pectore questus: Infelix, imas quondam mihi rapta fub undas. Nec

parenei] And dun ipse? fic infra leges describit, lib. 11. principio, V. 233. Scripti,

Illum Amycus nec fronte ducem. pro srucem. Heins. Non facile mutarem, cum quia noster videsur amasse hanc vocem, vt infra 299. & alibi. tum quia Neptuni filios semper truces & immanes. inducere solent Poëtae, vid, Gell. XV. 21. & Tzerz. 2d Lycophron. vorf. 156. ipfe vero auget truculentiam, qui non vtitur ministerio seruorum, sed ipse per se sacuissimum supplicium exigit. Burm.

v. 110. Pro rupe | Dictum vt pro rostris, pro aede, id est, ante, wt bene Pius. ita mox vers. 181. Varii pro rupe meius, pro nube erat hic in Coki codice. Bunn.

V. III. Torquet agens | Supra nos ad lib. 211. 40. vidimus de hac elegantia, & hoc loco Weiszius quaedam adducit. fed hic egens vim habet, qualem vidimus lib. 11. 179. Ouidius lib. 1x. Met. 222. in limili re,

Sic illum validis actum per inane lacertis &c. Burm.

Y. III. Sin forma] Ita vet. cod. Vulgat. ni forme. prius magis placet. Apollonius his fere Amyci

[vbi confer. Schol.]

Ένθάδ έσαν ταθμοί το βούν, αδλις T' 'Aµúsese,

Βεβρύκων Βασιλήρς άγγνορος δυ жоте чицфи

Tinto Usseidiuri yereddig sim-2060

Biguric Medin, ungganduicues દેષ્ટ્રેશ્વૅષ.

Or' int unt gelveiere deinen bermya Kadue" Mi rei' 'drietlynv, nelv guff-

eneday toto Huypaning wading id wegenrieus Maile.

Amyci meminit Plinius lib. xvII. cap. 45. Virgilius lib. v. Ouid. x 11. Papin. Thebaide, Amyci patrem nominat, Melanthum, Lactant. Grammaticus Melopen. CARR. Informa noster codex, vbi librarius omisit geminare litteram vitimam vocis praecedentis. Bunn.

v. 113. Cestibus) Ita & vet. cod. & omnes vulgatia vnico Lugdunensi excepto, qui habet, gefibus, inepte. CARRION. etiam in hoc versu, miseris; absorpta fuit litera f a prima sequentis vocis fers. Bunn.

4. 119.

Nec potius magno, Melie, tum mixta Tonanti: Víque adeone meam, quacumque ab origine, prolem

> Tristia fata manent? fic te olim pergere senfi, Juppiter, iniustae quando mihi virginis armis Concidit infelix, & nunc chaos inplet, Orion. Nec tibi nunc virtus, aut det fiducia nostri,

\$25 Nate, animos; opibusque vltra ne crede paternis.

Iam-

catium Melite legitur, cum Servinan citat, ponentem Melie. MA-BER. Bithynis fuit Nympha. vide Schol. Apollon. lib. 11. verf. 4. quamuis ille incertum eius no-. emen fuiffe tradat, quia Melie est nomen Nympharum quarumdam, wel a Melia Oceani filia, vt Callimachus, vel ab arbore fraxino, vt Hamadryades &c. vide adnotata ad Ouid. 131. Amor. VI. 25. alia fuit filia Agenoris, & Danai wror. Sch. Apoll. 111. 1185, & icidem alia Ismeni soror, ex Apolline mater Teneri. Schol. Pind. . mr. Pyth. 6. Milie noster codex. BURM.

v. 120. Quacumque ab origine] Sine ex Nympha, siue ex viliori muliere, quas nulla habita ratione lupiter perdit. vid. ad lib. . \$11.642, male quaecunque Gryph. & Colin. Burn.

v. 121. Pergere] Perstare, & inimicum in me animum peruicaciter oftendere. vid. ad lib. r. 31. fi te olim Cod. Coki. Bunm. Pro quando in versu seq. cod. habet que. forfane quem, vitiole, & est gioffa. HARL.

y. 123. Chaon] Scribendum ex antiquis, chaos, hoc est inferos. Pius. Chaon [Bonon.] Maserii,

4. 119. Melie] male apud Boc- Aldi & Juntae editiones. & ita editiones priscae apud Ouid. x 1 v. Met. 405.

> Nostisque des , Brebonque Chaonques

Innocat.

Et Voffus lib. 1. de Analog. cap. 45. quosdam ita flectendam hanc vocem contendere docet, cum Deum notat. sed meliores ibi bibri, Ereboque Chaoque. hic vero pro inferis ponitur, vt vidimus lib. 11. 86. Chaos neutrum non flecti, sed masculinum, notat Const. Fanens. ad Ouid. Ibin. vers. 83. imples vero vel potest capi, questibus & gemitu implet, quod a Diana, quam semper coluerat, fuerie ad inferos detrufus, ve vidimus, hoc sensu implere dici lib. 11. 389. 458. & paffim. vel potius, ve Maserius videtur explicare, respicit hoc verbo Poëta ad immensam eius formam, qua vacuos inferos quasi impleret: vnde staturam immanem Pindarus IV. Ifth. 83. vocat ober Caginvelav. vbi vide Schol. BURM.

v. 124. Aut det fiducia nostri, Nate, animos] scripti, audet, mendose, quod tamen secutus est Carrion in posteriors editione. HEINS.

v. 125. Ne crede] Nec editiones [Bonen Hh4

Iamiam aliae vires maioraque sanguine nostro Vincunt fata Iouis; potior cui cura suorum est. Atque adeo, neque ego hanc motis auertere ventis

Tentaui, tenuiue ratem: nec iam mora morti 130 Hinc erit vlla tuae: reges preme, dure, secundos.

AbΩu-

[Bonon. &] priores, & noster codex. Burm.

v. 126. Aliae vires] Vid. ad Lib. 1. 644. BURM.

v. 127. Vincunt fata louis] multa de maioribus & minoribus fatis congessimus, & quid fit vincere in hac re, docuimus addendum, majora fata effe fe-Lutatius ad Stat. 11. 191. quos-. dam putasse, si infelices iungerentur felicibus, eos immutare fortunam, & fata superare, & ipsorum felicitatis fleri sine fato participes, quod ille refutat, quia hoc ipsum fati est, vt miser iungeretur felici homini, per quem ad bonum statum peruenire possit. ita ille philosophatur. Burm. confer. infra vIII. 389. & Bentl. ad Horat. 11. Epist. 1. vs. 6. HARL.

v. 128. Tumidis auertere] Vetus codex, motis avertere, CARR. Motis ventis Carrionis liber. di-Stum iam lib. 1. vs. 593. scribe praeterea, Asque adeo. Maroniana imitatio.

- asque adea neque ego banc abscondere fursa Sperani (ne crede) fugam. Heins. Vid. ad lib. 111. 626. Burm. orque ideo --- banc tumidis auertere Ge. ex. Bonon. HARL.

v. [29. Mora morti] Mora verti Cod. Coki.

v. 130. Reges doliture] Ita liber manuscriptus: alii omnes, Reges preme dure, quod interpretatur Maserius a Nepruno ironice dictum esse, quasi cum in summo luctu effet, iocari etiam libuerit, CARRION. Reges deliture fecundos Carrionis liber, vulgati, reges ad Ouid. 1. Ep. 28. vnum hoc preme dure secundes. forte, res band doliture fecundas, vel loge, licioribus data. & hinc observat fremieure. HEINS. Ironice interpretatur Maserius, si haec ad Amycum referri debeznt, sed postea ad louem refert, & a Nepunno inuidiose dista interpretatur. quali Neptunus sorte tantum minor fratre fuo, ipii exprobraret duritiem, qua reges socundos, id est, se & Plutonem, promoret; qui sensus mihi planior viderur, quam si dolisure legatur. vitima enim haec verba in louem iaciuntur. preme vero eleganter, vt Deianira apud Ouid. Ep. 1x. 30. Premitur magne conluge nupsa miner. Et ita possent capi illa lib. v. 520.

Tulibus orantem vultu granis illeminaci

Iandudum premit. Id est, decernit premendum animo suo. Sucton. Nero. vir. Gratificans matri, a qua rea premebatur. Tacit. IV. Ann. xix. Non occultante, cuius ira premeretur. Quid. 11. Fast. 626. Quae premit inuisam socrus iniqua nu- Abstulit inde oculos, natumque & trislia linquens

Proelia, fanguineo, terras pater adluit aestu. Principio fluuios, gentemque, & litora ductor Explorare iubet: paullumque egressus Echion,

135 Invenit obscura gemitus in valle trahentem Claim iuuenem; & caess moerentem nomen amici.

> Ille, virum vt contra venientem, vmbrataque vidit

> Tempora Parrhasio patris de more galero, Paciferaeque manu nequicquam infignia virgae, Heu fuge, ait, certo quicumque es, perdite,

> Dum datur. obstupuit visu Nonacria proles, Quid ferat admirans, postquam remeare monentem

> Ocius, & dictis perstantem cernit in isdem; Abripit, & sociis, quae sint ea, promere cogit.

gum, Burm. Neprunus mare lugere facit Amycum sanguineis vndis, vt apud Homerum lupiter, qui summum imperium in coe-Jum habuit, pluuiam sanguineam anittit, quum eius filius Sarpedon moriturus esset, v. Obsf. miscell. Belg. ad h. l. p. 168. HARL.

codex; vulgati, abluit geftu. Heins. CARRION.

v. 136. Iuuenem] Amicum Otrei, Cod. noster a m. s. quem interpres Apollonii Priolaum vocat. Pius. Timanta. Maser.

v. 136. Amici] Quem vnice diligebat. alii frattem fuisse dicunt. Lycus & Otreus filii regis Mazyandinorum. Prus. Nomen amici. Jpsum amicum. Quidius: illud sed scriptos sequi placet. Pius

amicitiae sanctum & venerabile nomen. Noster lib. vii. vers. 275. Bυι.

v. 137. Vmbrataque] Vide quae notauimus ad Ouid, 111. Met. 666.

v. 138. Patris de more galero] Patrine de more Gisbertus Cupev. 132. Alluie aeftu] Ita verus rus Obseru, lib. 111, vers, 268.

v. 141. Obstupuis] Obstipuis

v. 141. Nanacria] fic Bon. & al. nanagria codd. Carrion. & Cocki, g pro c saepius positum fuit. HABL.

v. 144. Abripit] Ita omnes editi, sed arripit Heinsius malebat. ego parum interesse credo. Ηbς

145 Ille manum tendens. Non haec, ait, hospita vobis

> Terra, viri; non hic vllos reuerentia ritus Pectora: mors habitat, sacuaeque hoc litore

Iam veniet diros Amycus qui tollere caessus Inperet, & vasto qui vertice nubila pulset.

Talis in aduectos Neptuni credita proles Aeternum furit: atque aequae virtutis egentes, Ceu superum segnes ad iniqua altaria tauros, Constituit: tandem vt misero lauet arma cerebro.

Con-

& moerebat eum Timas. Bunn.

v. 145. Manum tendens ln codice nostro, mann. Heinfitts malebat, insendens, vt monuit lib. 111. 268. sed hic puto illum manum, amicitiae pignus, tendisse Argonautis, non intendisse in coelum.

v. 146. Terra viri] Regna codex meus, & tunc posset legi, non bic. fed & tellus bofpita 111. 304. & Ouid, IV. ex Ponto IX. 105. & 111. Metam. 637. & alibi. BURM.

v. 46. Non bic vllos renerenția ritus] Scribe,

> - non bae ollos renerentia ritus

Postora, mors babitat sueuaeque boc litore pugnae. HEINS. v. 150. Aduettos] In Pii notis legitur, abductos. In Coki Cod. adnersos. Burm.

v. 151. Virtutis egeutes | Solent saepe hoc verbo pro carere vti. vr inf. 300. rationis egens. & 427. lucis egens. Statius 1. Silu. 11.

hic turbat, & non Timantem ab- 172. net formae, net stippis egens. reprum, sed Otrea ab Echione Ouid. vt. Fast. 135. nutricis egenexplicat. arqui ille caesus erat, res. sic & indigere arrogantia pro carere dixit Pacat. Paneg. cap. xx. acqua virtus funt vires acquales & pares Amyco, respieit ad dichum, Aequam Mars amat. de quo vid. ad Petron. cap.xxxiv. Burm.

v. 152. Segnes | Non tauros fegnes, sed captinos segnes. Pius. v. 153. Tandens vt mifero lanet arma cerebra] To sandem non placet. forte, sanie ac misero ve laues arma cerebro, vol, saxis ut miseri

lanes arma cerebri. To quisnam dudeat, quod sequitur, Carrion in quisquam mutare non debuerat, eth veteres membranas habet adsentientes. pro & quaenam salem vidisse voluptas, praestiterit, que quaenam. Heins, Forte legendum, tantum ve, nulla alia de caussa, nisi ve fruatur languirie. in codice nostro sequenti versu erat; & quae non, scripserit forte, & quae non talem fuisse voluptas, vel effugisse, ve iple fecerat. polfit &, quod propius accedit vulgatae scripturae, vitaffe legi. nam

videre & vitare Lepe confudifie

libra-

ARGONAUTICON LIB. IV.

Consulite: atque fugae medium ne temnite tempus.

155 Namque isti frustra quisnam concurreré mon-

Audeat? & quaenam talem vidifie voluptas? Ductor ad haec: Bebryxne venis, diuersaque

Corda gerens? (mehor vulgi nam saepe voluntas.)

Hoffis an externis fato delatus ab oris? 160 Et tua cur Amycus caesta nondum obruit ora? Nomen, ait, praedulce mihi, nomenque secutus

dibrarios vidimus ad QuinQil. v11. tae tantao feritatis regem, nec de Inst. Orac. 4. & viii. 2. sed nist in hostes eum saeuire crede-& vulgatae fuus constat sensus. bant. cinis ergo, rogant, an bosis Amiliter enim lib. v. 482.

--- cui non inso tot adire voluptas

Monstra maris? cui Cyaneos intrare fragores? BURM.

v. 154. Fugae Puga editio Maferii. male. idem est acque illud lib. 11. 252. iam fuge, iam dublae donum rape mentis; vbi vide. Bunn. pro medium Crustus melius rescribere iubet. HARL.

v. 158. Cordo regens] Scribo, gerens. Prus. Regens nofter co-· dex, & editiones Pii, [Bonon.] Maserii & Inntae. Francius ma-: lebat,

saepe voluntas.) To vulgi deerat in nostro codice. BURM.

Lege,

es Amyco? Busm.

v. 160. Obrait ora] Imitatur Statius 1. Achil. 190.

Crudo quo Bebryca caeftu Obrueris Pollux. BURM.

v. 161. Nomen ais, preedulce mibi nomenque secuent Otreos] Quis ferat hanc repetitionem vs nomen, ita tamen scripti, in valgatis, numenque fecutus. aut fallor, aut reliquerat nobis Valerius, Lucanus liductumque secutus. bro 1x. 22. de Catone,

Auspiciis capsus paeride dulluque Senatus.

Ductu Dini Augusti, ductu Pom-Cordo gezis (melior vulgi nem peil facpe apud Plinium naturali Historia. Appuleius Metam. VI. memor obsequit, quo dutin Cupidinis Iout pocillatorem Phrygium obv. 159. Hoftjs en externis] flulerat. Tè dulte mibi abstulerat re dullum, caussa erroris cogna-Hofpes, an externit fate dels- tio literarum in vtraque voce. tus ab oris? Heins. Heins. numen, (h. e. nutuma ed Bebryci potius bestis opnpoi- voluntatem dudumque Otteos ur mirabantur enim Argonau- fequutte,) ex. Bonon, & vaice probo.

Otreos vnanimi: decus ille, & lacta suorum Gloria, nec veltros comes adspernandus in actus. Hesionam & Phrygiae peteret cum gaudia nu-

Hic Amycum contra iustus stetit: atque ego palmas -

Inplicui: sed prima procul vix dum ora leuantis Fulminea frontem dextra, disiectaque fudit Lumina, me numquam leto dignatus & armis. Sed lacrimis potius lucluque absumor inerti.

270 Spes tamen, his fando si nuntius exsittit oris,

egmenque sequueus. nomen vero fri- bus inducere caessus lib. vers. 379. gidiusculum iure ipsi videtur. Bunn. Harl.

v. 162. Ocreos vnanimi Quem Heins. Valerius Otrea, eum Ptiolam voalios filium, non fratrem Lyci fulminat ense manus. Burm. fuisse Priolam aut Priolaum. · Vossius.

. v. 164. Gaudia] Primam noftem, quae est plena nectaris, ve inquit Donatus. Pius.

v. 165. Hic! Oetreus, aut melius, hoc in litore. MASER.

v. 165. luffus] A quo? an a Laomedonte, vt, liberata a tam infesto vicino Phrygia, pretium victoriae Hesionam haberet? an ab alio? vel coactus ab Amyco? est autem imitatio Virgilii, qui lib. x1. 282. flesimus tela aspera contra. & lib v. 414. His magrum Alciden contra fletit. BURM. ab Amyco ipso coactum este, ex fis, quae poeta de illo narrat, conficio. HARL.

v. 166. Inplicui] Hoc addit, penicus, Burm. ve fidem narrationi faciat. est au-

probo. Crusius praestare putat, re palmas Virgilius v. 425. mani-

v. 166. Leuantis] Leuanti male.

v. 167. Fulminea] Fulmineam eat Apollonius lib. 11. versu 760. codex noster & Coki male. vbi interpres vetus annotat iuxta Ouid. 11. Amor. 11. 64. Sericio v. 167. Disieltaque] Vid. ad

Ouid. 111. Met. 724. BURN.

v. 169. Luctuque absumor] Vetus cod. affiemor, male, vt opinor: sic etiam idem corrupte legitur apud Catullum in carmine ad Ortalum:

Qualia sub densis ramorum concinis umbris

Donlias, absumsi fata gemens Ityli,

Sic ibi legendum esse, non afsunti, docer Propertius lib. 111. eadem in re cadem vtens voce: Increpet absumtum nec sua mater Ityn. CARR. Versus suspectus Heinsio videbatur, vel legendum pro potius, totus, vel spectus, vel

v. 170. Spes tamen bis fande . com, inqui eum caestibus. innette- si nuntius extitit oris] Putabam,

Et Mariandynum patrias penetranit ad vrbes, Vnde genus fraterque viro: sed & ille quierit Oro; nec a vanis cladem Lycus augeat armis. Haec vbi non vlla inuenes formidine moti

Accia

exiit oris.

Ac infanda foedera 11. 173. proc-La 111. 15. & similia passim. HEINS. Illud fande dubito an facile mutari debeat, quia frequens eius in illis, quae fama & rumoribus sparguntur, est vsus. Plaut. Amph. 11. I. 40. quae neque fieri possunt, neque fando vnquam accepis quisquam. led parcamus exemplis, cum illa possint ex notis nostris & Heinsii peti ad Ouid. 1x. Mer. 7 & xv. 497. an vero exstieie mutari debeat in exiis (quae verba commutari saepe patet ex notis Munckeri ad Hygin. Fab. 84. & variis lectionibus Ouidianis lib. III. Met. 78.) incertum est, cum si nunsius de homine aliquo, qui id nuntiet, capiatur; reclius ille existere, quam exire dicatur. sed cum porius de fama & rumore, qui nuntius Latine loquentibus, non nuntium, vt alibi notanimus, dici solet, intelligatur, qui disparfus penetranerit ad Maryandinum vrbes, ego cum Heinfio exiit legendum puto: cum enim terrore fui omnia implesset Amycus, nemo suorum audebat nuntius existere tantae feritatis, sed spes tamen erat, famam immanitatis tam barbarae exituram, nam exire proprie dicuntur ignota & secreta, quae per famam in vulgus spargi & palam sieri solent. Terent. Adel. IV. IV. 17. fieri posis est, we ne qua exeat. Nepos Hannib. 1x. de qua sciebat exisse famam, vt hic nuntius. Petron.

Spes tamen infandis fi nuntius in Fragmentis p. 680. fimulacius exit Proditionis opus. & Sueton. Ner. 53. exite opinio, post scenicas coronas proximo luftro descensurum eum ad Olympia. est autem oratio non plena, & suppleri debet, spes est, si fama ad fratrem eius venerit, illum me liberaturum & caedis vindicam exacturum, ve recte Pius & Maserius. Bunn.

> v. 173. Oro nec a vanis] Scribendum ex priscis exemplaribus. Oro nec vanis. oro, non Lycus arma moueat vana, ac nihil profutura. Prus. Vetus codex hie vitiofus est, legens gracia nec: quanquam ne priorem quidem lectionem fatis intelligo. CARR. Oro nec vanis ex scriptis Pius. primus Varic. Ora nec vanis. duo alii: Ora nec a vanis. Heins. Ora ctiam Coki codex. Burm. nil muto: a faepe & eleganter жиреджи. Ter. Phorm. 11. 2. 26. otiosum ab animo, & ita frequenter. v. ad libr. v. 243. HARL.

v. 174. Non vlla] Lugd. & Argent, habent, iunenis formidine, pro inuenes formidine. CARRION. Nullus in his sensus aut salrem falfus. Omnino legendum ca:

Hace vbi non vlla inuenes formidine moti

Accipiums, dolor est duras insurgere mentes.

Voss. Innenis codex Coki & noster, & editiones omnes ante Cartionem. Pius non viderur cepisse sensum, qui exponit Timantis generosi, qui nulla formidine mouebatur, quali moti effet genitiui casus, sod Argonautae nulla formi 175 Accipiunt: dolor & duras insurgere mentes, Terga sequi, properosque iubet coniungere gressus.

Litore

Sormidine, qua Timas adfectus & illis stat pergere, deinde iuerat, & cos dehorrari volebat, bent Timantem (vel focios) femoti, illa audiebant, ve reclius qui. doler hic est dolorem Mi-Maserius, Burm. nonnulla ex. nyis excitat. Vt sacpe Iustin. Bon. & alii post Carrionem: 1. 8. Amisso santo exercitu, &, quod quamquam Maserius se- quod gravins dolet, vnico filio. vt quentibus non dissonum esse pu- recte Schefferus. e sie fecimus tet: tamen cum Heinio arbitror, flat. in nostro codice erat fit; nen olla ex aliis libris esse repo- sum autem verbum centies cum nendum: duoque illa verba saepe stare commutari noui. sic apud confundi, vidimus in Cicerone Ouid. 111. Am. x1v. 18. fit prode Oratore, iuuenis etiam ex. cul inde pudor. sed in MSS. est Bon. HARL.

v. 175. Dolor & Malo legere, dolet. at non formidabant Argonautae, sed Timas plurimum: ideo compulsus praecedere, iubet prope & propere subsequi. Ma-BER. Dolor & duras insurgere mentes ex suis membranis Carrion. Vulgari, doler & dura sie in plurimis codicibus est sint, pergere mente. locus corruptus. forte,

- dolor atque irae consurgere mente.

tt libro 11. verf. 165. dolor iraque furgit. Heins. Dolet ctiam Pius ad Timanta refert, qui dolebat lasonem perseuerare in propolito eundi ad Amycum. doler & dura si pergere Coki Cod. Cotruptus locus, cui sensus vt constet, duplici coniccura eum teneare libet :

Dolet, & dura flat pergere

Terga Jequi, properosque inbent coniungere greffus. maxima saepe obscuritatis in nostro Poeta causa, quod omittat vel pronomina, ille, bic &c. vel ipla nomina, sic doles absolute sapiendum erit pro Minyis dolet.

fet. vid. inf. iv. 324. x11. Met. 401. he flant selfora celfa toris. in codicibus pro funt. 11. Fast. 564. Steneque fine igne foci, pro fintque. Ibidem 114. nonque die granior flet tibi, nocte dies. vulgo fit. apud Lucan. 11. 351. Tempora quamquem Sunt aliena toris, in Hamburgensi, flant. Altera conicctura an melior sit dubito, proponam tamen.

Doles, & dura dun pergera mente,

Terga sequi, properosque inbet. coniungere gresus.

Dex est lason, qui simul cum reliquis ad Amycum rendir. vid. infr. vers. 221. its pro fig dut reposuit ex scriptis Heinsius Ouid. 1v. Fast. 527. & facilis ille librariis lapfus. duram mentem rette Pius exponit tenacem propofiti. Vt durus beme Horat. 1. Sat. ▼11. 6. ingenium durum 111. Od. xxt. 13. infr. VII. 243. durae incendia mensis. pro coniungere groffus Coki Cod. habebat, contingere, Bu R-MAN. Prior Burmanni conie-Aura mihi placet. dein Vincuntus. wolli

Litore in extremo spelunca adparuit ingens, Arboribus super & dorso contecta minanti; Non quae dona deum, non quae trahat actheris ignem;

Infelix domus, & sonitu tremebunda profundi; Et varii pro rupe metus: hinc trunca rotatis

Bra-

mold pellere dura prece Tibull. vbi eminentes antiquus enarrator 211. 4. 76. HARL.

v. 177. Lisore in extremo] Comparat hanc Valerii descriptionem speluncae Bebryciae & Caci apud Papinium lib. VIII. cum sico. Zinzerk.

si] Opinor, comansi. Heins. Haec correctio adiuvari posser ex illis lib. 111. 403.

. Stans tacitae frondes, immetaque filua comanti

Horres verna ingo. Sed quia hic locus describitur, incutit, nihil contra codices nonarum velim. & passim mineri dicumeur excella loca Poetis. fic-Virgil. I. Aeneid. 162.

Geninique minentur

In coclum scopuli. Aeneid. 628. Illa vsque minatur. HARL. ibi enim de arbore fuccifa agizur, quae casium minatur, ve bunde volebat Heinsins, vid. ad apud Onid. r. Met. 374. Que Ouid. IV. Met. 136. & V. 356. cades in dubio est, & ab omni parce BURM. minasur. Quo sensu & hic Mase-Nubiferos montes, Siline IV. 2. vs. Theb. 774

Ve praeceps cumulo falis unds minantes

In Scapular.

exponit. Claud. Conf. Olybr. 228.

Pariserque minantes Ardus turrigerse furgunt in enl-

mina ripac. Burn. v. 179. Dona Denm] Quae-Caci Virgiliana, Scaliger in Gri- nam haec dona fint, non facile dichu; Pius solem & afflarum . v. 178. Es dorfe contella minar- ventorum. aesberis ignem folem intelligit Maserins. ita dona deuns essent lux & dies, quae vt grata & lucinda mortalibus a deis dona dici possunt, ve ita de quiete dixit Virgilius r. Aeneid. 269. done diuum gratissima serpit. vbi vide Gerdae notas, infr. lib. vit. qui horsorem etiam ipso adspellu 226. munera diunm quae sint videbimus. Bunn. Intelligo: cuius dominum fiue possessoreme nullus vmquam deus deaue praesentia sua, nec, qui mos fuit, vllo dono fiue munere dignatus est, sed fugit propter immanitatem & vbi Sernins recte quidem expli- asperitatem loci & domini, & cat eminent, sed male eo refert quam profundam atque abditam alterum Virgilii locum er lib. 11. diramque, sol non collustrate

v. 180. Tremebunda]

v. 181. Ve verii] Prout eucrius capit. sed ad priorem sensum niebant profundi ac varii metus, ira spelunca reboabat, poslumus & And minantia coele. Statius legere commodius, Et varii. Merus, voces ac stridores meticulofi. pro rupe, vel qui fiebant in rupe, ex qua homo devolutus in mare valhum ag immane boabat.

Brachia rapta viris, strictoque inmortua caestu, Ossaque taetra situ; & capitum moestissimus ordo.

Respicias, quibus aduerso sub vulnere nulla Tami facies, nec nomen erat: media ipsius

Sacra metu, magnique aris inpolla parentis. Hospitis hic primum monitus rediere Timantis: Et

pro significat in. Prus. As varii ginem & significationem, nomen puto. Vt varii in scriptis editisque ante Carrionem. Hic' Aldinus codex. mox pro capitum lege, & capirum. &, trunca rotatis Bra- vnaquaeque res dignoscienc & chia rapta bumeris, pro rapta viris. vel toris, vt infra 245. & VII. 595. Rotare toros, vt rotare manus Statio. Tori autem pro torosis humeris. Herns. Aldus habet, bic varii pro rupe metus, bic grunca. capita autem funt crania, tulo sepulchrali. vid. supr. lib. 11. quae folebant violenti illi Tyranni vt tropea erigere, de quo vid. Pindar. IV. Isth. 92. & ibi Scholiaften. BURM. Brenius Virg. v. Acn. 393. Spolia illa tuis peudensta tellis. HARL.

v. 184. Respicias | Si respicias, ve illud Satyrici, in coelum, iusseris, ibir. ordo est, quibus, si respicias, nulla facies erat. Prus. Heinfins conficiebat, re-Spicere est. Burm.

v. 184. Nulla Inm facies nec women eras] Nomen (inquit Maferius) digniras, paleritudo decusque & maiestas. Inepte. Nam nomen illis nullum fuife ait Valerius, quia adeo vulneribus caefluum essent deformati, vt nemo tos amplius poruisset agnoscere ac nominare. Voss. Adi luretum ad Symmach, lib. 11. Epist.

enim of nonmen, testo Seruio ad Virgil. 1. Georg. 137. netamen. vero idem elt quod nera, que' difernitus ab alia, ita fine nomine corpus, ve rece ex Virgilio lib. 11. 558. adducit Maferius, eft, quod, cuius fuerit, dignosci nequit. Sernius rede fine agnirione reddit, Male vero alii fine ti-466. Burm.

v. 185. Media ipfius arma Sicra metul Scribendum, medie ipfeus arma Sacra specu. mesus paullo ante praecesserat. HEINS. nilmuto 5. in medio specu arma ishius erant horrida adipectu, quae merum iam incuterent. Quum hacc scripsissem, vidi, Britannum quendam in Obs. miscell. eciam locum mutare nolle, nec reperitiones vocc. raras effe, et nostrum imitari Virg. vtr. Aer. 60. bene monuit. HARL.

v. 187. Monitus subiere Timertis] Ne legas, monisis. senfus eft, monitus Timantis, quos Argonautae prius nihili fecerant. rediisse; estque in plurali numero monitus, ve pleraque similia insecunda declinatione frequenter inuenta & quarta. MASER. Hacc \$2. WEITZ. Hic recurrendum scriptura placet, tametti vet. cod. ecat ad primam vocis nominis ori- habeat, monisis rediere sumenses: inepte_

Et pauor, & monstri subilt absentis imago:
Atque oculos cuncti inter se tenuere silentes,

Donec sidereo Pollux interritus ore,
Te tamen hac, quicumque es, ait, formidiane faxo

Iam tua silua ferat; modo sint ribi sanguis & artus.

Õmni-

înepte, ni fallor. Carrion: Menisis, scripti, (& ex. Bonon.) sed nil mutandum rediere, scilicet in animum Minyis; lib. v1114 160. redeunt nam fingula menti. lib. 11. 610. vt patrii rediere dobres. HEINE. Aldus edidit, Hospitis bie primum, monitus rediere simentis. monitis rediere Timantis Coki liber. Heinfius codici fuo adscripserat, forte, Dymantis. re-Re vero rediere explicat Heinsius. ita mox 247. redit Alcidae iam sera cupido. & vers. 577. verum animo redit illa meo sors coenita dinam. Burit.

v. 188. Subiit absentis Vitima longa. Ouid. I. Met. 114. Subiit argentea proles. etsi que in aliquibus codicibus cernitur infertum. MASER. Aldus, metuens forte syllabae, edidit, subiere. BORM.

v. 189. Atque oculoi cuntti initer se senuere silentes] Phrasis Virgiliana II. Aeneid. Consicuere omnes. insensique ora tenebant. Bull. Forte, in se cuntti. Ouidius Amor. 11: 1v. 11. Sine aliqua est sculos in se deiesta modesto. ita MSS. Heins. Silentis Edit, Pii, Arg. Gryph. & Colin. Burm: selentis ex Bonon. Hart.

v. 190. Sidereo ore] Expressit, vt recte notauit Weitzius, Apollonium, qui lib. 11. 40: ¹Ο ν άρανδη λτάλαντός *Ασίρι Τονδαρίδης, Έπορ παλλίσας Υποιν Έσπορίην, δια νόπτα φαοινομένώ Δμαςόγαι.

Et nihil frequentius ista cum astris, sole & luna comparatione, vid. inf. vers. 331. & v. 467. quamquam & alludi potest ad stellas, quas in Dioscurorum capite este singebant, & in quas postea transferunt. vnde Castor, dussofips dicitur Oppiano 11. Cyneg. 14. & cuius auspicium erat ille fronsis apex supp. lib. 1111. 189. Burm.

v. 192. Ferat. | Gemat, ve coniecturam adscripserat codici suo Heinsius. Burm.

v. 192. Sanguis & artus | Modo vmbra humana tibi sit. Pius. Ita editum in editione Pii vitiofissima : sed credo membra debere legi, non tamen accurate explicare Pium puto, sed sanguinem hic pro animo, vigore & virtute, qua vulgo celebrabaria, capio. vt integrum sanguinem apud Virgil. 11. 638. recté explicat Vi-Cor xxv. Var. Lect. 21. sic apud Petron. cap. Cx111. fi quid ingc= nui sanguinis baberemus, artus 10bur & corporis molem notant. artus enim & articuli, quibus membra committuntur, (vid. ad Ouid. viti. Met. 398.) robur dant corpori: & posset quis crederes arres legendum esses ve diOmnibus idem animus forti decernere pugnas Exoptantque virum, contraque occurrere po-

195 Qualiter ignotis spumantem funditus amnem

cat, fi tantus in caestum pugna artifex es, vt iaStatis. fed nihit mutare tutius, nam his duobus, singuine & artubus, non vita modo, fed firmum robur conftat, vnde Ouid. v. Mot. 96. Sanguine defectus cecidit collapsus in arsus. Burm. Burmanni explicatio nec mihi placuit, nec, vt postes animaduersi, Britanno docto in Obff. Mifell. ad h. l. pag. 169. qui' emm coniecturam Heinfii gemas iure relicit. Probabile est, ait ille Britannus, ex antecedentibus Amycum de arboribus circa specum capita & alia membra hominum ac caelorum luspendisse. Pollux dicit per Apostrophen: te tractabo, vti alios tractafti, modo fine tibi fanguis & artus, fi, ficut alii, constitutus es, si corpus habes, quod vulnerari, & languinem, qui essundi potest HARL. . . v. 193. Decernerere pugna] Decernere, vel Cernere bello aut pugna, est praelio dimicare, ac signis collatis concurrere. Lucret. lib. v. 395. Magnis de rebus inter fe cernere certant. Virg. XII. Acneid. 282. Sic omnes amor vnus babet, decernere ferre. inf. lib. v. 636. lib. v111. 319. Graecis eft upivery vel diaupivery huny à mé-Theocrit. Dioscur. 174. diameinenes Ment. Oppian. Hal. W. 297. elvadioso diaxestarrec henec. Vide Nonium cap. IV. Turneb. lib. xxvi. c. 32. Weitv. proprie est, ita pugnare, vt experiaris, cui fortuna victoriam adjudicet. vide fis, quae feripfi ad Cornel, Nep. xx111, 10. 4. &

Burm. infra ad VIII. 319. HARL. v. 195. Qualiser ighesis] Vel nullus ex his verbis sensus elici porest, vel insulfus, constar apud omnes hanc esse mentem auctoris. Quemadmodum turbato grege, & tranfire fluuium non audente. fi forte visum ab co fuerit vnum ez illis animantibus pertransiens, omnes aemulacione dustae animantes, se committunt aquae, quam prius formidabant, perinde cum pauerent, omnes vifa virrute Pollucis Amycum pronocantis aemula virtus ad certamen accingitur. & its exponunt. qualiter pandit iter funditus amnem fpumantem ignotis: pecoribus videlicer, quae norant illum, & illius Bareiar, hoc est, profundicatem. vt iser fit redus cafus, fic habent omnes codices invulgati, iter: via transitus alicuius pecoris. igneris, pecoribus ignaris, qui finibus ignoris legunt, Latinitati magis consulunt. quamuis Tacitus enaram pro nota capiat, vt ignarum pro ignoto Maro lib. x. 706. loquimur tamen de víu, non abufu, vt fit. animal iter capellit per fluvium ninibus ignoris politum in loco scilicet deuio; vbi non est folitum transire pecus. ideoque magis formidat ad vada nota, vt pecudes formidolosae solent, probo ve legatur, ignosis finibus. Fabricius Varranus, Episcopus Camers. vir Graece Latineque dodiffimus, legebat hoc patto.

Qualiter ignotis spamantem finibus amnem

Pau intrat.

hpins-

finiusque lectionis principem & us ex libro Carrionis. Eadem siaustorem citabat Asclepium nescio quem. qui sensus est apertior, nec minus cultus, fed prika, quae quidem ego legerim, exemplaria repugnant. Pan leus pecoris, pecus referens, capripes & hirfutus, cum pecora fua timere videt transitum, praecedit, & mox totus grex vel armentum sequitur, quale portentum Iul. Caesarem ad transitum Rubiconis praecessit. Prus. In antiquishmis & Argentoratensi vetustioribus libris legitur,

Qualiter ignotis spumantem funditus amnem Pandit iter.

De quo Maserius, vt duce aliquo tramite tenditur ad amnem ignoturn, sic praecedente Polluce in Amycum Argonauta tendere incipiunt. quam sententiam quibus e verbis elicere potuerit, non video: fecit certe suo more, vt ex vitiolis, & iis quae facile intelligi non possunt, aliquem sensum raperet. Engentinus, qui editioni Argentoratensi praesuit, ita versum hunc deprauauit;

Qualiter ignotis fumantem finibus amnem

Pan intrat.

Perpulcra me Hercule emendatio, rustico aliquo & Pane dignissima. vet. cod.

Qualiter ignotis spumantem funditus amnem

Taurus aquis, qui primus init, spernitque tumentem, Pandie iter.

Quis iam in huius scripturae veritatem diutius inquirendum exiftimet? aut quis non videat verfung illum omissum novam hanc castigationem extorsisse? CARRIon. Versu hic auctus fuit Valerimilitudo est in Papinio lib. vii. Theb. verf. 438.

Ac velus ignosum fi quando arments per amnem Pafter agit, flat trifle pecuse

procul altera tellus Omnibus, & late medius simor :

ast vbi dustor Tourns init, fecitque viam, sunç mollior vada,

Tunc faciles saltus, visteque accedere ripae.

Quibus versibus vide, quam conueniant hi Valerii. Aldina editio sensum habet integrum,

Qualiter ingressus spamautem taurus in amment Pandit iter.

Gryphius pro fundieus, edidit, finibus. ZINZERL. Spumantem funditus annem scripti. & mox, pandis iter: non finibus, & Pan intrat. fed' locum conclamatum pristinae integritati Carrion restituit, addito versu ex membranis fuis, qui vulgo desiderabatur, nifi quod pro funditus, castigo, concieus. vt lib. 1. vers. 291. pro qui primus init, corrigo, vbi primus init. & pro, spernitque lego, spernique tumentem : sic supra, tumet ire.

Qualiter ignotis spumantem concitus amnem

Taurus aquis obi primus inits spernique sumentem : Pandit iter: mox omne

formidine pulsa Pone Subit.

Conciens, ve libro 1. 576. Aldus ab interpolatoris manu,

Qualiter ingressus spumanten taurus in amnem.

Similem habes comparationem apud Statium Theb. VII. 438. Ac velut ignotum si quando arments per annem. &c. vbi vltimo vetli 2

Taurus aquis qui primus init, spernitque tumentem,

Pandit iter: mox omne pecus formidine pulla Pone subit: iamque & mediis praecedit ab

At procul e filuis sese gregibusque serebat 200 Saeuus in antra gigas: quem nec sua turbs tuendo

> It tanti secura metus, mortalia nusquam Signa manent: instar scopuli, qui montibus altis Sum-

fu malim, faciles faltu. Heins. Ex notis Pii adparet, Engentinum editioni suae multa ex Pii commentariis inseruisse. eum sequuntur hic, vt passim, Colinaeus & Gryphius, sed emendationem Heinsii in loco Statii non probo: nam ripas faciles faltu dici vix puto. nec aliud est quo referas faciles , praecessit enim unda. sed ipsi faltus sunt faciles per vndas. vt lib. 1x. 232. faltu maiore per undas Irruit. & appolite Claudian. de Bell. Get. 178. facili consemtum Strymona faltu. BuRM.

v. 198. Ismque & mediis praecedit ab undis] praecedit . n. formidinem adeo pulsam esse, ve non solum sequi ausit, sed & praecedere, ex. Bonon. vtraque Veneta & Gryphii, iureque probat Zinerling. procedit cod. Carr. & antea Pius iam legendum putarat, & explicarat, prosequitur antecedentem Pana, vbi vero malam amplexus fuit lestionem. HARL. Precedit non solum habet V. C. Carrionis, sed & editiones antiquiores. Zinzerlingus cum aliis legit, praecedit. sed suadeo ne quid mutes. Alterum Andr. IV. 11. 25. Burm. aeque rectum est. Glossae Phi-

loxeni, Procedit, weekyes, fic & prosaltor pro praesultor dicebant, vt ex iisdem glossis constat, & profidens pro praefidens, ac proludium pro praeludium. Imo & proludere pro praeludere apud Senecam & Florum inuenias. milia etiam apud alios auctores Bra névie invenire est. Voss. Immo, praecedit, quod ante Carrionem legebatur. idque Zinzerlingus iam vidit. mox etiam bene priscae editiones, net fina eurba pro tanti fecura metus, male denuo idem, sacisi mesus. quantquam id ipfum quoque primus Vaticanus aliique codices nonnulli agnoscunt. noster apposite libro tertio, [v. 329.] Hen tolem tantique metus secura recepi! HEINS.

v. 199. Sefe ferebat | Elegans loquendi modus, pro ingreditur. Virgil. z t. 779. Captino fine w se ferret in auro. Cicero VIII. ad Fam. 4, n. 4. & ve fere fe ipse. Suet. Aug. 32. graffatorum plurimi se ferebant succincli ferro. sic se agere, & similia passim obvia. vid. Donat. ad Terent.

v. 200. Quem nec fus eurba cambi

Summus abit, longeque iugo stat solus ab omni.

Deuolat inde furens; nec, quo via, curue profecti,

205 Nec genus ante rogat; sed tali protonat ira: Incipite, o iunenes. etenim fiducia, credo. Huc tulit; auditas & sponte lacessitis oras. Sin errore viae, nec dum mens guara locorum; Hic

codicibus vetullissimis, lirem Car- Met. 170. nec fcie, qua fie iter. rionis] taciti, id est, tacite con- 111. Met. 227. Qua via difficicepti, quamuis tacite vererentur, cilis, quaque est via nulla, ferunformidabant. Pius. Non im- tur. vid. inf. vers. 439. Burm. probo veterum codicum lectio- quo via iam ex. Bonon, HARL. nem. vid. fupr. ad vf. 57. Bunm.

v. 203. Summus abit] Descendit. videbatur scopulus ex monte labens. MASER. Abit, hoc est, ascendit, assurgit. Lege eruditiss. Virum August. Buchnerum ad Venantii Hymnum Paschalem de Refurrect. versu 82. BULAEUS. Male Maserius, inf. lib. v1. 612.

Magnoque incanuit imbre Caucasus, & Summas abiit biber-

nus in Arctos, Similia fere illa Ouid. 1v. Met. 658. iam burba comaeque In siluas cheune. & similia. Burman.

v. 204. Denolae inde furens] malim, Euolas, vel Aduolas. pro qua via Carrion, que via, & scripti nostri. apud Maronem,

Quo te, Maeri, pedes? an, quo via ducit, in vrbem? mox praesonat, pro protonus Regius. Heins. Cod. Coki, fed procul inconse ira. forte, nec gemus ante rogans, tali procul intomat ira. Burm.

v. 204. Nec qua via] Carrion primus edidit, quo. ego alterum malui, quod & infra similiter legatur, verf: 438. Et via iuss .

suendo It tanti] Scribendum ex Qua ferat. Vossius. Ouid. 11.

v. 205. Nec genus ante rogas] Solebant ab ignotis primo omnium genus, patriam, & nomen poscere. Homerus βατραχομυσμαχία. Noster lib. v. vers. 467. lib. 11. vf. 468. Quod virgo tibi nomenque genusque. But. Vid. ad Petron. cap. CxxIV. BURM.

v. 205. Incipitel Absolute pofirum. & inducuntur hoc verbo ingentia facinora, cum faciamus mediocria. Donat. ad Terent. Eun. v. 4. noster. Val. Flacc. vi. 196. incipis, basta Anse Melas. Tacit. Iv. Ann. 46. fed antequam arma inciperent, misere legatos. BURM.

v. 207. Lacessitis oras I ld est, aditis plenas periculi terras, pro-vocantes quasi, vt bene Pius. ita lacessere maria dici, docet Barthius ad Stat. lib. x11. vers. 615. ex Lucano 111. 193.

Inde lacessitum primo mare, cum rudis Argo

Miscuit ignoras temerate litore gentes.

Paullum alio sensu Stat. IV. 241. Curribus innumeris late purria arue laceffunt. Burm.

1 i 3 v. 211.

Hic mihi lex, caestus aduersaque tollere contra 219 Brachia. sic ingens Asiae plaga, quique per

> Dexter & in lacuum Pontus iacet, hace mea vifat

> Hospitia: hoe cuncti remeent certamine reges. Neptuni domus, atque egomet Neptunia proles, Iam pridem caestus resides, & frigida raris Dentibus aret humus. qui mecum foedera

> iunget Prima manu? cui dona fero? mox omnibus

idem

Ibit

sius adscripserat codici, in laenam scripsi. functi etiam cum Burparer. sed inf. vitt. 189. Quae manno malim. HARL. latus in laeuum Ponti cadit. Ouid. x11. Ep. 28. vtroque genere dicere, ad laevum, ad laeuam, a dentra, & dentra, Ouid. 111. Trift. 11. 45. Adspicis a dextra latus boc adapersile sauri. vbi MSS. a dextro. BURM.

v. 211. Haec mea vifit --- remeans] Sic liber manuscriptus & omnes vulgati, praeter Parisiens. qui legit, baec mea vifat Hospitia, boc cunsti remeent. CARRION. mihi vifat & remeent maiorem in Amyco arrogantiam, qua ad certamen confidenter propocat hospites, arguere videntur, malim etiam,

Hoc functi remeent certamine reges.

per farcasmum, quasi euadere

. V. 211. In laeuum iaces] Hein- tionem a Burmanno adlatam, re-

v. 214. Caestu resides | vetus Ponti qua codex. caestus resides, quod etiam plaga laena iacer. solent vero Interpres recipere videtur, interpretatur enim, resides caestus, quibus iam dudum nihil operatus sit. in Argentoratensi & Lugdunensi male legitur, frigida ratis, pro frigida raris. CARB. Pro iam pridem in margine codicis mei legebatut, iam piger : ceffe Cod. Coki. Burm. caestus quoque in ex. Bonon. & ita legendum effe, viderat Balbus. HARL. v. 215. Qui] Heinsius legebat

> & distinguebat, Quis foedre iunget?

Prima manu cui dona feram? Non male, vt ironice foedera vocet legem certaminis, & dona, ictus letiferos caestibus illatos. vt bonorem mox ipiam mortem. Pius tamen dons iplos caestus innon possent. Conferri haec cum telligit. & benerem, oblationem Apollonii initio lib. 11. meren- caestuum, & gloriam, potuisse tur. mox mallem, Neptuni baec certare cum Amyco. qui tamen domus, arque. Burm. vifat - re- non opus mutare. vid. inf. verf. meene iam ex. Bonon. &, ob ra- 704. & ad Phaedr. 1. 13. Burm. V. 217. Ibit honos. fuga sub terras, fuga nulla per auras.

Nec lacrimae, nec forte preces, superiue vocati

Pectora nostra mouent: aliis rex Iuppiter oris, 20 Faxo, Bebrycium nequeat transcendere puppis Vlla fretum, & ponto volitet Symplegas inani. Talia dicta dabat: cum protinus asper Iason, Et fimul Aeacidae, fimul & Calydonis alumni, Nelidesque, Idasque prior, quae maxima surgunt

225 Nomina: sed nudo steterat iam pectore Pollux. Cum pauor, & gelidus defixit Castora sanguis, Nam

v. 217. Ibit bones] More fuo, pro erit, dixit ibit Poeta. vid, lib. 11. 11L Stat. VI. 548.

Has Adrastus opes dono victoribus ire

Imperat.

Sic & apud Onid. v1. Ep. 119. Dos tibi Lemnes eat. & ita passim. BVRM.

v. 218. Vocati] Cod. Coki rogati, sed in margine, vocati. BURM.

v. 221. Inani] In quem nullae posthac naues iter facere funt anfurae Byrm.

v. 223. Acacidae] Ita edidit Carrion. priores omnes, vt & codices scripti, Asscides. & Pelez intelligit Pius. Malerius autem Pelea aut Telamonem. Burm.

v. 223. Alumni] Tydeus & Meleager, qui Calydonii fuere, filii Oenei. quod ignorantes librarioli, nugarum venditores, fucos charcis illudentes, alumens, pro, alumni deprauarunt, contra omnium exemplarium fidem, praesertim antiquorum. Pivs., Melea: Florus II. 6. Secterunt din mutua t 9 0 4

ger, aut Tydeus, inter Graecos fortissimus; vt docet Papinius 11. Theb, legunt aliqui, alumnus, vt Aeacides, & Nelides, Nestro, ant Periclymenus. MASER. Alsmuus est in prioribus editionibus. fed infr. v. 574.

> Nunc ingentes Calydonis alu-M NOS

Andit. Burm. alumni. ex Bomon. HARL.

v. 224. Nelidesque Idasque prior] Nelidaeque puto. vt tam Nestor, quam Periclymenus intelligantur, vterque fortissmi. si Nelides retinetur, refer potius ad Periclymenum, vid. lib. 1. 388. HEINSIUS.

v. 226. Defixit] Perturbauic ita, vt obshipesceret, & immoms staret. lib. v. 456. Quin idem Minyas operum defixerat error. & alibi aliquoties. sic docuimus legenda, & intelligenda illa. apud Ouid. Ep. xx1. 113.

Luminaque in gremio, veluti defixa tenebam.

admili 4

Nam nec ad Elei pugnam videt ora parentis; Nec sonat Oebalius caueae fauor, aut iuga nota Taygeti; lauitur patrios vbi victor ad amnes:

admiratione defixi. Stat. 1. Achil.

Figit gelidus Nereida paller. vbi Barthiushunc locum adducit. guem & vide ad x. Theb. 485. & quo lectorem remittit, xx111. Adv. 9. hunc vero Flacci locum ante oculos habuit Statius IV. Sil. V. 25.

Cannifus omni pellore tolleres, Ve Caftor ad cunctos tremebat

Cum su sodalis dulce periculum Bebryciae strepitus arenae.Burm. v. 226. Nam nec ad Elei pugnam vides ora parentis | Vides ire vtique maluerim: nondum enim erit inchoata pugna. HEINS. Nihil mutem, & verba hoc modo ordinarem, nec vides pugnam ad ora Elei parentis, nec sonat, &c. id est, non videt pugnam similem illi, quae institui solebat at templum louis Elei, qui quasi arbiter & fpedator certaminis aderat, nato fuo, & vires sufficiebat praesenria fua, hic vero omnia ad terrorem incutiendum videbat composita, ne superaretur Pollux, cum in patria omnia sponderent palmam. ad ora est idem, quod in conspectu, aute oravt Virgil, 1. Aeneid. 95. & 11. 663. Quid. VIII. Metam. 115. Patris ad ora? vbi Heinfius malebat, ab ora, vbi vide. fed hic ad retineo, ita ad Troiam bellum gerere Virgil. 1. Acn. 24. quod Seruius reste interpretatur. vid. Gronov, ad Liu. vii. 7. os veço Carrionis. git Virgil. 11. Aen. 531. concede- & Coki codex. mendose-III. 3. & patim. Byan.

V. 228. Aut inga nota Taygeti] Notae Carrionis liber, rece Stophanus, Tabyerev ees The Aund-गाममूद, प्रश्निक्य मुख्ये बेह्दरगामाँद , मन् Indunic, may abortlend Heins. Noscio vnde resciuerit Heinfius, ita Carrionis librum habere, cum nec in nocis, nec scholiis eius meminerit, nec in editionibus expresserit. quamuis parum referat, & montium nomina ancipitis saepe generis esso saepe ad Ouidium viderimus. vid. ad v. Met. 352. 1x. 165. & alibi. hic tamen iuga nota, id est, ante saepe visa, solita, retinemus. vid. ad lib. 1. 257. BURM. Ocholins h. c. Laconicus, ab Oebalo, filio Argulii. HARL.

v. 229. Lauieur patrios] Sic [Bonon.] Lugdun. & Argentorat. & Maserius, vetust. Paris. Labitur patrios: quod propter litterarum v & b affinitatem, eodem recidit. at vet. cod. capisar pasries: sed prima lestio maxime placer; nam veteribus & sonere & lauere in viu erant: de quibus vide Nonium Marcellum, de hoc Virgilius x. Aeneid. 727. & 111. 663. lam si quis me roger, cur victor lauaretur, dicam; yt fudorem, & puluerem abstergeret. Taygetus autem mons Laconiae eft, vt habet Stephanus. CARR. Labitur in scriptis. capitur liber Vir erudirus in ora & ora saepe pro praesentia alicu- Venetae editionis, graditur. sed ins, in cuius conspectu res geri- nil mutandum. Herns. Lubitur tur. sic ante oculos & ora coniun- luntae & Aldi editiones, & nostet re ab alicuius ere Terent. Heaut, iam lauitur dedit, & recte expo-.. foie, Burnt. die Paris lauar fe in flumine. Praemia fed manes, reclusaque ianua leti.
Illum Amyous, nec fronte trucem, nec mole tremendum.

Vixdum etiam primae spargentem signa iuuentae.

Ore renidenti lustrans obit; & fremit ausum: Sangui-

flumine, itinere absoluto, antequam Spartam domumque Helenae ingressus est, apud Coluthum de Raptu Helenae v. 226. HARL.

v. 230. Sacrae taurus] Heinfius malebat, stratae; sed sacra arena, quia certamen ipsum sacrum. ve ita passim loca sacra dicuntur, in quibus aliquid sacri st. Pius exsecrabile spectaculum exponit, quia facrum dirum dicimus. tassus arenae erat in nostro codice. Burm.

v. 231. Ianua leti] In nostro codice erat, praemia leti. male. vid. lib. 111. 386,

v. 232. Fronte ducem] Scribe, trucem, qui erat fronte pene virginea. Pius. Ducem noster codex, & lunt. & Ald. & Carrionis prima. male. Burn. trucem iam ex. Bonon. HARL.

formolissimos veterum iuuenes numerabantur. v. Anact. xxix. 32. & Montfauc. Antiq. expl. tom. 1. part. 11. p. 304. HARL.

v. 234. Ore renidenti lustrans obie | Heinsius in ora editionis fuae notauerat, in altera, si qua sequeretur, distinguendum effe post renidenti, vt ad Pollucem' referatur. sed perperam, vt puto. cum os renidens debeat Amyco tribui, qui cum contemeu os diducens, & pertidum ridens oculis lustrabat iuuenem. nec recte micanti interpretatur Maserius. recius Pius de ridenti subsannantique fimili. vide de hoc verbo Barth. ad Stat. IV. Theb. 789. & ipsum Heins. ad Ouid. x. Met. 558. Torrentius vero ad Horat. 11. Od. 18. oftendit in veramque partem fumi, & de amabili; & de perfido risu. Stat. x11. 688. fillumque ac trifte renidens, noster infra vers. 359. renidenti cobibens suspiria vultu. Apulei, 11. Met. ad baec renidens Milo, qua, inquit corporis babitudine praeditus? Val. Max. 111. 11. ex. ext. 6. renidensque feruo publico. Liu. xxxv. 49. Homo, non quam illi funt, gloriofus, renidens ait. & ita inducuntur fere semper arrogantes isti prouocatores, & Athletae a Poetis. Apollon. lib. 11. vf. 61. in hac pugna Pollucem contra meidiksanta facit. Stat. v1. 744. Llum 115

Sanguineosque rotat furiis ardentibus orbes. 235 Non aliter iam regna poli, iam capta Tiphoeus Astra ferens, Bacchum ante acies, primainque

Pallada, & oppositos doluit sibi virginis an-

Sic adeo insequitur, rabidoque ita murmure terret:

Quis.

Illum indignatur Capaneus, ridetque vocantem,

Es miserans, poscisque alium. Similiter Goliathus ille contemtim iuuenem Dauidem adfoexisse & renidentem allocurum docent · facrae Literae. obit vero, vt Virgil. x. 446.

Stupet in Turno, corpusque per ingens

Lumina voluit, obisque truci smul omnia vilu.

Permetiri oculis dixit Statius vs. 757. apud quem & lib. 11. 589. bos obit atque omnes. quod non de folo aspectu, sed de imperu & vulnere interpretatur Barthius. BURM.

v. 235. Furiis ardensibus] Lib. 111. 590.

Sic furiis accenfa gerens Tirynsb[;]us ora.

vid. ad eiusd. libri vf. 216. Burm. v. 235. Orbes] Orbes, plurali numero oculos notant. lib. 111. v. 177. — En frigidus orbes Purpureos iam somnus obit. lib. v1. v. 246. Lacum per luminis orbem Transigieur. Galter. lib. 11. vers. 325. Pacifici Darius obliqueus luminic orbem. Virgil. x11. Aeneid. v. 670. Ardentes oculorum orbes ad mocuia terlit. WEITZ. Vid. ad Quid. 11. Met. 752. BURM.

si quid video. Hernerue. Adscripserat etiam codici, presens. sed quia agitur de gloriatione, & iactatione, nihil mutarem. ferens enim est iastans, arroganter prae se serent, Cicer. ad Att. xIV. 13. laetitiam apertissime tulimus omnes. pro Cluent. xix. neque id obscure ferebat, nec dissimulare villo modo poterat. pro Planc. xIV. sed eum ipsum dolorem bie tulit paullo apertius. Terent. Adel. 111. 2. neque id occulte fert. ita mox vers. 330. dumque es dista ferune. & ita Pius. qui tamen & alteram addit explicationem, revera referens spolia opima, coelo violato & spoliato, cum Dii fugam caperent, non tam rede puto. BURM.

v. 236. Ante acies] Ante allos erat in codice Coki & nostro, sed in eius margine vulgata adscripta erat lectio. quicumque ita legendum censuit, putauit, id melius to primam connenire, & indignatum Typhoea, ante alios deos Martem, Apollinam &cc. Bacchum formofum iuuenem, fed. madentem vino, & primam Pallada imbellem virginem fibi occurrere, vt rede Maserius. BuR-MANN.

v. 239. Rapidoque | Ita edidit Carrion in prima editione, sed v. 236. Afra ferens] Terens, omnes aliae, rabido, & redo. Fran240 Quisquis es, infelix celera puer; haud tibi pulchrae

Manserit hoc vitra frontis decus: oraue matri Nota feres, tune e sociis electus iniquis? Tune Amyci moriere manu? nec plura moratus.

Ingentes humeros spatiosaque pectoris ossa

245 Protulit, horrendosque toris informibus artus.

Deficiunt visu Minyae: miratur & ipse

Tyndarides: redit Alcidae iam fera cupido:

Et vacuos moesto lustrarunt lumine montes.

At satus aequoreo futur tunc talia rege:

250 Adspice & haec crudis durata volumina tauris,

250 Adipice & hace crudis durata volumina tauris,
Nec

Francius malébat, rabidoque its dicet, qui, ipsi detrectantes cermurmurat ore. Burm. tamen, hunc iuuenem elegerini,

v. 241. Oraue matri Nota feres | Non quidem damno hacc, sed nihil egregii in illis video, cur potius Matri, quam aliis, nota ora illa laturum dicat. si referes dixiffet, facile paterer. forte keripserit, orane matris Tosa feres, vt femineam illi faciem exprobet, quae matrem referebat, quam non integram vitro laturum, sed contusam caestibus posthac habiturum minetur, fic Stat. 1. Theb. 165. Es plurima vultu Maser ineft. vbi vid. Barth. tota ora, non vulnerata & contufa, illustrabunt ea, quae dixi ad Onid. VI. Met. 142. Burm. fed nota idem dicit, & est grauius. Ita dilacerata, vulnerata & contufa erunt, nec tota amplius, vt mater te cognoscere non possit. HARL.

v. 242. E fociis felettus] Bononieni. cum vetust. cod. e fociis elettus. Carrion. Tune o fociis elettus noster codex. nescio an bene, vr iniquos Argonatus it-

dicet, qui, ipsi detrestantes certamen, hunc iuuenem elegerint, & obiecerint Amyco. Burm. felestus ex. meum Bonon, HARL.

v. 243. Amyci moriere manu]
Golor quaesitus ex Virgil. x.
Aen. 829. vbi vid. Cerdam. &
notata ad Petron. eap. xci.
Burmann.

v. 246. Deficient visum in sel Scribe, visu Minyae, id est, Argonautae. PIUS. quod probae Mascrius: visumque in se miratur Ec. ex. Bonon. HARL. Alii, desicient visu mentes. Interpres, desicient visu in se: inepte. CARBION. Et noster & Coki codex, visum in se. BURM.

v. 247. Alcidos fora supido]
Orpheus Arg. 854. cum in Golchidem venifient, & Acetes verbis feris illos adlocurus effet,
runc demum Herculem defideraffe dicit. Bubm.

v. 248. Vacues] vid. fupr. vf. 21. Burm.

v. 250. Adspice & base crudit

Nec pete fortis opem: sed, quos potes, indue çaestus.

Dixit, & vrguentis post sera piacula fati Dat famulis! dat & inde Lacon. odia aspera **furgunt**

Igno-

durate volumina sauris] Scribendum videtur,

Accipe & bacc crudi durata velumina tauri.

Toures tergo dixerat libro primo. Apollonius hode Bour. Vt forte legendum fit,

Aspicis e crudis durata volumina tauris?

· Ne pete sortis opem.

Apud Apollonium Amycus dat optionem Polluci caestuum vtros malit.

Tay d' Ite by nel illangle nelle Erec lyyualiza PAUTOS ERDY, IVE HÀ HOI ETÉHBAM μετόπισθεν.

Sed noster elegantius, vt doceat Amyci iniquitatem. Heins. Ego in his nihil mutarem, nisi in versu sequenti scriberem, nec peso fortis opem, quod arrogantem Amyci confidentiam notat. non ego, inquit, a forte mihi aliquid praecipui peto, vt mihi eueniant caestus graniores; tu elige, quos inuenis imberbis (in quo est conrumelia) potes induere, & ita conueniet nostro & Apollonio. BURM.

v. 250. Volumina | Subtilium Iororum. Pari venustate Virgilius v. Aeneid. Hue illue vinclerum immensa volumina versat. Bul.

v. 250. Crudis durata volumina sauris) Hoc est, e corio bubulo crudo facta. Adi Turnebum lib. xiv. cap. iv. Et Iul. Scaligev. 253. Extremum boc] Puto, - fasi

Nescius, extremum bine armis innectere palmas

Dat famulis. vel extremos palmas. vt lib. vt. 674. exeremus rosco pudor erras in ore. HEINS. Apollon. 11. 65.

'Ovde er foliv Nýmioi dráta naīva naug dýsatreç iv ğısy.

vnde apparet nihil hic mutandum, fed ponenda quafi in parentheli.

Dixis, & (urguentis post fora piacula fati

Nescius extremum boc) armis &c. vel potest claudi parenthesis post nescius, & extremum boc iungi cum dae &c dixit, &, nescius fati vrgentis, extremum hoc fore, quo caestibus indueretur, dat famulis innectere palmas. exercmum boc eleganter illustrat Gronou. Obseru. 11. cap. 8. & ad Liu. lib. 1. cap. 29. armis vero . innestere palmas, est ex Virgiliana imitatione lib. v. Aeneid. 425. quam locutionem egregie illustravit Cl. Bentleius ad Horat, Epod. xv11. 72. Burm.

v. 254. Es ille Lacon.] Scribe ex veteri codice, dat & inde 10con. dat deinde Lacon Pollux arma impedienda lacertis. expone, praecipiendo concedit. Castori videlicet & Talao. Prus. Libentius legerem, dat & inde Lacon, id est, vicissim. plus enim. rum lib. 1. Poët. cap. xx11. But. venuttatis, & gratiae videtur habere,

Ignotis prius; atque incensa mente feruntur In medium sanguis Iouis & Neptunia proles. Hinc illinc dubiis intenta silentia votis. Et pater orantes caesorum Tartarus umbras Nube caua tandem ad meritae spectacula pugnae Emittit: summi nigrescunt culmina montis.

260 Emittit: summi nigrescunt culmina montis.
Continuo Bebryx, Malcae velut arce fragosa
Turbo rapax, vix ora virum, vix tollere passus
Brachia, torrenti praeceps agit vndique nimbo,
Cursibus inuoluens: totaque inmanis harena

265 Infequitur. vigil ille metu, cum pectore & armis

Hue alternus & hue, semper ceruice reducta, Semper

bere, quamuis alterum cum emphasi dictum videatur, sed hoc aliorum relinquimus iudicio perpendendum. Hunc autem Amycum, nam. & hoe non iniucundum fore suspicor, Apollonius exiam a Polluce scribit interem. Bunn. prum. Epicharmus vero, & Pisander vin Jum tantum. Deilochus autem in primo de Cyzico, caestibus à Polluce victum scribit. BALB. Non multas vidifie editiones Balbus videtur. nam in Pii, Carrionia, Argent. Gryphii & Colinaci inde legitur. Bunn. inde çod. ille ex. Bon. HARL.

v. 255, Incensa mense Petron. lib. vi. 767.
eap. Cxxiv.
Sed pr

Sumite unut gentes incenfis mentibus arma.

ybi vide quae notauimus. Bunn. v. 258. Es pater | As pater praestiterit. Heins.

v. 258. Et paser orantes coefozum Tarsarus vonbras] perperam. 8. Carrione editum.

Re pater erantis caeforum Tarta: Plus.
ris umbras: v.

per patrem Tartaron, Plutona intelligit Valerius Vossius. oransis ex. Bon. HARL.

v. 260. Nigrescant] Eleganter, quia manes, & vmbraco ve omnia inferorum, nigra finguntue Burm.

v. 261. Maless | Graccis Má-Asa & Máless: inde corripuit Noster. Producit Propertius lib. 111. Eleg. xv11.

Ex placidum Syrtes portum, 9 bona litera nautis, Praches befisio sheua Malas lea sub. But.

v. 265. Vigil ille] Statius. lib. v1. 767.

Hos canet.

Sed providus afte, Es pasria vigil arse Lacon, bes reiscis issus,

qui totus Statii locus cum hoe nostri est componendus. Burm. v. 265. Cum pestore] Ante pectus obiiciendo, & tergori cavendo. quidam legunt sum pestores.

v. 266. Cornico redulto] Id.

Semper & in digitis, & summi puluere campi. Proiectusque redit, spumanti qualis in alto Pliade capta ratis, trepidi quam sola magistri Cura tenet, rapidum ventis certantibus aequor Internerata secat. Pollux sic prouidus ichus Seruat, & Oebalia dubium caput eripit arte.

ichus, quod idem est, quod mox, tapus eripit. abducto vultu dixit Stat. lib. x11. 670. in lucta, , Alternasque manus circum, G nodosia ligantem

Brachia, & abdacto visantem cornua vulsu.

vid. Ouid. v1. Metam. 107. & Att. 132. & notas Heinsii. & quae nos ad Quinctil. x. de Inft. cap. 3. diximus. illud atternus il-Instrauit Gronouius ad Stat. x1.

Theb. 43. Burm.

v. 267. Semper & in digitis] Nihil mutandum esse monuit Diatribe Statiana Gronouius, pag. 411. Alardus, in digitos. pro proiellusque, Ich. Columbus, porre-Busque, HEINS. Recte Gronouius iacantiam Alardi castigauit, qui neque Apollonii locum rede citauit, legitur enimalib. 11. 90. En aucorároisis diebele, non lysp-To. BURM. - Markland ad Statii v. Silu. v. 254. pag. 256. 5 fummi concoquere non potest, opinans, que in proieclusque abundaturum elle; legit itaque: it fummi - redit. Spumanti &cc. Enimvero si versu 267. it aut est more Flacci suppleas aut porius subintelligas, nulla mutatione opus effe intelliges, HARL.

. v. 268. Proiestusque redit] Barthius ad Stat. v1. Theb. 747. malebat, porreclusque, quo nihil opus este puto, nam oppositum boc est reis, ceruice reducta; ita

eft, retro inclinata, vt euitaret proiectus est pronus, & hoc redit postulat, qui retro inclinata ceruice cedere & fugere videbatur, proiecto corpore redit in hostem, quod couere & repetere vocant. vid. Quindt. de Inft. Orat. v. 13. nam hoc are ipla postulat, ye nunc resupinato corpore vitet ictus, nunc prono & proiecto inferat. Virgil. v. 587.

Proiesto dum pede lacuo

· Aptat se pugnae.

vbi Seruius, Extento, id eft anteiacto, ut, proiectaque saxa Pacbyni. Seruio adde Macrob. lib. vi. 4. Lucan. IV. 755. Oraque proiesto squalent arentia linguo. Ita projectus venter Sucton. Neron. 51. Tit. 3. & noster lib. vier. 90. septem proiectus in amnes Ni-Lus./Burm.

v. 268. In site | In alta Argent. quod more fuo Colin. & Gryph. fecuti. Bunm.

v. 269. Pliade capta ratis] An quassa? an rapea? forte, adella. Heins, neutrum: nil muto. HARL.

v. 270. Ventis certantibus] Columbum maluisse, iactantibus, notauit Heihsius! sed perperam: nihil enim familiarius poetis, quam pugnantes inter se ventos inducere, comparatio vero desumta ex Apolion. 11. Arg. 70. Bunm.

. v. 272. Dubium caput eripit artel Palaestra Lacedaemonia. funt, qui afta Ochalio scribunt, repugnantibus priscis exemplaribus,

Vt deinde vrguentes effudit nubibus iras Ardoremque viri, paullatim insurgere fesso Inte-

hutz Diotimum poetam, qui in effet tactum quod an procedat luctam Herculis & Antaei sic infit, 'Agyeluv ή πάλη, & Λιβίων. Gractorum est palaestra non Libycorum. & inter Graecos Lacones in ea peculiariter fuere celebres. Pius. Oebalio --- afiu Bon. & cod. Regius erigie aflu Carr. neutrum placet Maserio. Vossio, Heinsio aliisque. Reate negundéres est Apollonio. HARL. Erigit aftu ex veteri libro Carrionis editum. Quod ferre vix possum. maneat mihi, vti Aldi, aliaeque editiones habent, Oebalia dubium caous eripit arte. mobile & dubium nempe caput subtrahendo, declinauit ichus ab Amyco intentatos. he Alcidamas cum Capaneo congreffus describitur a Papinio vii. Theb. 766. quem vide. sic Entellus & Dares Acneid. v. 428. congreffi caestibus,

Abdunere retro longe capita ardua ab iltu.

Artis hoc effe docet Vegetius lib. t. de Re milit. vs fossam ducere, Sudes scienser sigere norat, tractare scutum, & obliquis iclibus venientia tela deflettere, plagam prudenter visare, andalter inferre. Horatius ad eandem faciem ferire & vitare iunxit. lib. 11. Sat. 7.

Proclia embrica picta aut carbone, velut si

Renera pugnent, feriant vitentque moventes

Arma viri. ZINZERL. In nostro codice erat, Ochalia capus eripit basta, corrupte, dubium caput, Pius explicat, ita celeriter declinatum, vt dubium effet, an in lacua, vel in dextra effet, vel de quo dubitabat, an us. Vet. cod. infargere ferre

dubito, et non rectius dubiums dicarur, respectu timoris Argonautarum, qui in periculo Pollucis caput esse credebant, ne ab Amyco iclibus caestus contunderetur. ve ita dubii dicuntur aegroti & in periculo versantes. vid. quae notauimus ad Ouid. Epist. xx. 199. Sil. xIV. 168.

Ne, quaeso, supplex lucem dubiusque preceres

Fas bostem sernare mibi. fic apud Lucan. 1. 506.

> Dubiae dum vota salutis Conciperent.

legi posset, dubii. vt sit dictum. dubii salutis, quemadmodum dubius fati apud Stat. VIII. 587. eadem ratione dicuntur dubiae naves, quia semper naufragium timent. Ouid. 11. Art. 514. & 112 Fast. 101. hic vero hunc fignificatum verbum eripis poscit, id est, ex periculo liberat, declinando caput seruat a periculo, sic lib. 11. 489. eripere monstris. & lib. v11. 241. eripere curis mileram, quae dubiae mentis incendia perpetiebatur, vt ibi malumus legere. Burm. de voc. effudie vide ad v. 304. & Oudend. ad Lucan. viiii. 332. HARL.

v. 274. Insurgere serro Incitat. Sunt qui legunt, incipit, ego ex priscis exemplaribus lego, / "> integer. hoc est, recentibus vi. bus Pollux in fessum Amycum facit impetum, & ita arte robue vincitur, quod alio pasto non poterat. Fesso legendum esse docet idem Flaccus paulo post, nec sua defessum noscuns loca. Pt-Inte-

275 Integer, & summos manibus deducere caessus.

Integer. Vterque Paris. Infurgere ferro Incitat: quod malo: nam illud vulgatum, insurgere fesso Integer: displicet. Haec autem ab Apollonio mutuatus est, vt & praecedentes comparationes. 'Apollonius lib, 11. 84. fqq. CAR-RION. Incipie Aldus. Lege, fef-To Integer. nam in Carrionis libro, ferro Integer. ferro Integet primus Vaticanus, vera scriptura in Gryphii & Colinaei comparet editionibus, quam primus ex scriptis exemplaribus Pius Baptista reuocauit. fed & paullo ante pro Ve deinde vrgentes, opinor, Vt widet vrguentes.

Vs vides orguentes effunds in nubibus iras

Ardoremque viri; paullatim infurgere fesso

Integer.
poffis ctiam, offundi nubibus.
mox pro Institutate, Regius &
Oxoniens, Institutant. lohannes Columbus,

Ve dein surgentes effugit motibus iras. Heins.

Locus fine dubio corruptissimus, an enim Pollux estuderat iam vites, qui integer adhuc eas feruauerat? in nostro codice erat,
estudit, in Aldina erat, nuribus
iras, certe culpa & vitio operarum. ego totum locum ita constituere mallem.

Ve pera imputes estudi nubibus

Vt vero ingentes effundi nubibus iras

Ardoremque videt, paullatim

Integer.

Nam continuari oratio de Polluce debet: vt ingentibus illas iras,
quas principio certaminis conceperat & oftenderat Amycus, in
nubes, id est, vanos istus, esfun-

di vidit Pollux, ipse, qui antea modo cauerat reclinando caput & eripiendo, nunc paullatim, adhuc integer, infurgere incipit. Pium haesisse in hoc loco ex eius notis apparet, qui effudie de Polluce etiam capit, & explicat effundi permisit, fecit in vanum cadere. fed hoc duriffime distum foret. ingentes iras rectius quam vrgentes dici puto, vt lib. 1v. 650. ingentes minae. Si quis tamen vrgentes mordicus teneat, non valde pugnabo. ita, licet alio paullum feulu, inanes fundere iras lib. 111. 696. &, vt hic de fallo, ita de verbis lib. vri. 34. effundi ira. incipit vero ortum a glofsatore, qui hoc adscripserat insurgere, quod subintelligi debet. Ferro eriam Coki Cod. Bunn. Insurgere fesso Integer probat quoque Vossius, at ex. Bonon, habet lectionem, quam parrim probo, partim reiicio, Ve deinde vrgentes effugit nubibus - paullatim insurgere ferro Incitat, quod igitur ad vitima verba attinet, malo ca ita corrigere, vt Pius, Heinfius, Burmannus fecerant; fed lectionem effugit, probo, & vnice veram effe arbitror. hic effudere & effugere commutata funt in codd. Lucani libr. 1x. 332. Et sensus clarus est. Postquam Pollux multos eosque vanos Amyci isus effugit, declinando caput & cauendo vitauit, paullatim, adhuc integer, infurgere coepit. Oudendorp. vero ad 10cum Lucani memoratum effudit in nostro loco interpretari videtur, poliquam passus est, icus incassum transire & per aerem inanem ferri: quoniam effusa palfim dicuntur vana & inanta. V. Burne

Ille dies segros Amyci sudoribus artus Primus, & arenti cunctantem vidit hiatu. Nec sua defessum noscunt loca, nec sua regent Aginina: respirant ambo, paullumque reponunt

Brachia, ceu Lapithas aut Paeonas aequore in iplo

Dum refouet, fixaque silet Gradiuus in hasta. Vix steterant, & iam ecce ruunt: inflictaque late

:304. at vide Burm. quoque ad qui Loca Thessaliae & Thraciae -eumdem Lucani locum, vbi non saepe confuderunt, quod inde effudere, sed effugere in textu de- venisse recte oftendit Vossius ad die. Harl.

lib. v111. 222. expresst,

Tunc primum nostri Cacum videre timentem,

Turbatumque oculis. Burm.

v. 276. Aegres Amyci sudoribus serrus 1 Imitatus Valerius illud .Maronium v. Aeneid. 432.

Vaftos quasis arger anbelisus ar-

Quomodo & 1x. Aen. 809. dixit. Eoffos quatit aeger anbelitus artus.

Quod enim quidam hoc loco acer smalint legere, quod scer melius de inuene, at aeger de sene dici posse arbitrentur, profecto ineptum est. Voss.

v. 278. Nec sua defession nofouns loca Noscuns hic pro agnofeunt positum. vt recte Barth. ad Seat. 1. Silu. 11. 16. qui lib. v111. .Theb. 149. cognosco. ita viitur, acilus cognoscis alumnos. Burm.

W. 280. Paconas] Poenos Ald. Panas noster codex. intelligit certe Centauros, male enim Pius Panaonios elle credidit, vt & Maferius videtur cepiffe, fed vti-

Burm. ad Valer. Flaccum IV. tur hic Flaccus licentia poëtarum. Mel. 11. 2. & 3. quia, quidquid v. 276. Ille dies] Ex Virgilio olim Eumolpus Thrax tennit. Thraciae nomine vocauerunt. & vnde innumera veterum poëtarum loca illustrari posse notat. vid. & Cl. Periz. ad Aelian. vill. 6. qui Thraciam ad Peneum flumen vsque dictam docet. ita Hefychius Liduriar explicat Geren-Alav. & Sence. Thyest. 812. Thressa premitur Pelion Offa. quam Theffalicam vocat. Herc. Oet. 1152. ad Offam vero & Pelion Centauri sedes habebant. vid. Herc. Fur. 969. vid. & ad lib. 1. 24. hinc Seruius excusari posset ad Virg. Eclog. 1v. 13. qui proelium inter Octavianum, Antonium, & Cassum & Brutum in Theffalia accidiffe scribit, nife cum aliis confuderit cum proelio Pharfalico, idem ad 11. Georg. 488. Haemum montem Theffaliae facit, quod excusari posset, nist adderet, in que sunt Tempe, voi legerem, in qua. Bunm.

v. 281. Silet Gradiuns] Stat.

v11. Theb. 10.

Asque ibi seu posisa respirat cu-Spide Monors. Bunn. K k V.283Terga fonant: nous vis iterum, nous corpors furgunt.

Hunc pudor, hunc noto iam spes audentior hoste

285 Instimulat. fumant crebro praecordia pulsu. Avia responsant gemitu iuga. peruigil vt cum Artificum notat iple manus, & fulmina Cyclops

Pro-

v. 283. Nous vis, nous corpora] ita Lucan. IV. 632.

pore nodos.

de quo vide Gronou. Diatr. Stat. cap. xxrv. infr. lib. v. 366. .Mole neua & roseae persudit luce iunentae. Burm.

v. 284. Hunc noto iam spes audentier bofte] Hofte noto (inquit Maierius) quem longe fortiorem fuerae. sed fallitur jufpicatus omnino. Nam boste noto dixit Flaccus, quia eius dimicandi modum iam nosset Pollux, Voss.

v. 285. Instimulat] Instimulant Coki quoque & noster codex. [item ex. Bon.] mox pro ania Francius malebat, ardua. nihil opus. Burm.

v. 287. Artificumque notats manus] Scribo, rozata, id est, elevara securi, ad caput circumasta, circumdusta. mos est, ve, qui maximos icus vult infligere, circum caput securim rotet, mox nisu maiore percutiat. vt in funditoribus liquet. Prus. Artificum notat ipfe manus Carrion. vulgati, Artificumque rotata aut metate manus. in primo Vaticano, Artificum notata & manus. forte, Artificum moues Aesna manus. sed nec +d Artificum fatis placet. forte, Fabriles mouet Actus manus. vrapud Martialem lib. x1. Ep. 85.

Frattaque fabrili dedolat offo

Herculeosque nono laxauit cor- In Acena fulmen a Cyclopibus parari antiquitas credebat, hinc passim apud poëtas Aerneum fulmen. HEINS. Artificum notate manus noster Codex & Coki. sed Artificumque notata mauns, [Bonon.] Maser. luntae & Aldi editiones. rotata Argent. Gryph. & Colin. fed quid fit notas manus vellem expoluisser Carrion. quia vero centies illud que locum occupat in scriptis ve re, quod a sequenti verbo auulsum est (vid. ad Quid. x11. Met. 121. & alibi) hic puto legendum,

Pernigil of the Artificum renocata mount, G fulmina Cyclops

Prosubigit. vt hic geminati & crebri idna, inter certantes, sonum ex caestibus percussis edunt, ita fabri illi ictibus reuocatis incudes pulfantes fonitu implent vrbes, posset &, renouate manus, post aliquem nimirum quietem. syllabe vero breuis in manus longa fit caefuraexemplo optimorum poëtarum, vt multis ad Ouidium locis oftendimus. & supra Pins ad vers. 92. Nisi malumus,

Artificum nonat tost monus, 8 fuhnina Cyclops Profubicit.

Prosubigit; pulsis strepitant incudibus vrbes. Emicat hic, dextramque parat, dextramque minatur

Tynda-

vt praesectus officinae fabrilis Cyclops, & ministros post quietem icus renouare lubeat, & ipse exemplo fuo praciens cudendo fulmen, & incudem pullando strepitum tollat. quae fi non placeant, ab aliis huius loci sensum meliorem lubens exípedabo. mamus pro idu passim, vt Stat. vr. 787. geminatque rotatas Multiplicatque manus. vid. ad Quincil. 1. Decl. 10. prosubigit vero etiam frequentem & alternam pulsationem & versationem materiae, Vnde fulmen fabricatur, notat; we ita fus apud Virgil. 111. Georg. 256. terram prosubigere pede dicitur; quod Seruius reddit, fodis, & pedibus alternis imsellit. Buzu. Dornille ad Chasiton. p. 640. locum nostrum explicat, nec vero aliquid mutat: Monet Valerium Flaccum in comstudio, &, dum conerur, occupatas iam a magno fuo magiltro Marone comparationes, nouis co- Heins. loribus illustratas lectori commendare. cis & Amyci luctantium mutuo

iple dominus & levedicurse officinas Cyclopum in Aetna vel Lipare inuisit & opera Cyclopum inspicit, obsernat, informat, & illi primas massas in fulminis figuram procudunt, mox perpolienda. quando scillcet maximis viribus & validissimis ictibus opus est. - quando viribus vsus, & manibus rapidis, omni quando arte magistra. Nec video, cur viros doctos offenderit Cyclopas hic vocari Artifices. qui tot artificiofissima opera, currum Martis, acgida Palladis, clypeos & cetera arma Achillis & Aenene elaborarint. Si ceteras, magni huius poetae comparationes recenfeas. eandem anxiam & paene nimiam in iis deprehenfurus es accuracionem. " HARL.

v. 289. Dextramque parate deutramque minatur] Eleganter pararionibus diligentem & saepe haec illustrantur ab eruditissimo paene morofum nimio evegytias Salmasio, notis in Spartiani Hadrian. cap. xxvi. Weitzius. Dextraque minatur legit Pius. Heins. Adscripserat & Heinfius codici fuo, laeusmque parat, hic nostro quoque dextramque minatur, quod & cum loco,, non contentus, air, Pollu- Cl. Gracuio communicauerat, qui in notis ad Flor. lib. 11. cap. x11. incustas cum fonitu plagas con- hoc exhibet, sed non opus esse culisse incudum Aemaearum pul- puto. nam astus & strategema fibus, nouam imaginem quaerit Pollucis erat, ve simularet, se in certo temporis articulo, quo dextrae manus caestu in Amylaborantur fulmina: - Pernigil cum irruiturum, illam ergo parat ve cum Arbificum nosas ipse manus dolose, illam minatur capiti ad-& fulming Cyclops - wrbes, verfarii. Amycus vero, ratus vei. e. ita sonant sub plagis pecto- ras minas, eo oculos intendit, & ra, malae & reliqui artus Pollucis omne pondus, id est, molem cor-& Amyci, vei Rrident incudes poris sui, eo connertit, ve in Actusency-quando ipse Vulcanus, dextram Pollucis intendens va-Kk a Dug

290 Tyndarides. redit huc oculis & pondere Bebryx.

> Sic ratus; ille autem celeri rapit ora finistra. Conclamant focii, & subitas dant gaudia voces. Illum insperata turbatum fraude, furentemque

rasus monco. gendere vero, ve bant, & nesciebant non sperare, Quinctilianus translate lib. x. de & insperate etiam dici de illis, Inst. Orat. 1. Puguas ille (De- quae non metvimus, aut exspemosthenes) acumine semper, bic, Camus, quod in hac directarum (Cicero) frequencer & pondere. ita hic Pollux arte pugnat, Amycus pondere, idem lib. 1x. cap. 1. Onstio, quee aftu caret, pondere, mele & impulsu procliatur. Burm. . v. 290. Redit buc oculis & pondere Bebryx Sic ratus] Ita putans locum destinatum designatumque Pollucem vulneraturum, prisci codices habent, irritus. quem fruitratur Pollux, nam dum rezur Pollucem dextra vulneraturum, vulnerat sinistram partem. Piva. Scribe, Irritus. apud Maronem, vbi similis pugna Entelli 254. & Daretis describitur,

- omnemque pererrat Arte locum, & variis adfultibus irritus vrguet. HEINS.

v. 292. Dant gandia voces] Menses in nostro codice a prima manu; fed correctum deinde, vo- x11. Met. 134. ces. Statius vi. 781.

Subitumque per agnina mur-

Mirasur. Burm.

v, 293. Insperato] Legitur etiam [vti in ex. Bonon.] non incongrue, inspirate, ab animo, quem deum habent pugiles. Deus est, teste Virgilio, quo sa- Territus, in clypeum surbates pirmus, quo recla capimus conseutum hoc, & profestum a Mg- .ev. du fast. Ordi. 5. Bubm. .:

num reddat ichum. quare nec sie nachis, qui inspirationes somnialuce pluribus ostendere, putidum foret, & Pius iam adnotault. BURM.

> v. 293. Turbatum | Deturbatum, prostratum, fusum. mox: turbatque premitque Ancipi-Er apud Maronem: acies tem. turbatae, & castra turbata. Bul. Nondum fusus aut prostratus erat Amycus, sed surbasus, id est, de gradu & statu suo dejectus. & simul mente rurbarus, est proprium in his cettaminibus verbum; vt mox vers. 305. lib. vr.

Irruit oltre. Turbatumque Lacon & adbuc invadit inermem.

Ouid. 111. Ep. 88. Es. preme surbasos, Marse favente, viros.

Cedencique sequens instas, surbatque, ruitque,

Attonitoque negat requiem. Star. 1x. Theb. 745.

Linagraeum Prima turbanis arundo Cherochum.

X14.544.

Perri frigore primo colligit arrus.

silia, qui vires bonosque dolos, Et ita eleganter hoc verbo transve nunc, inspirat. Mas. Nimis late vei Fabium vidimus ad lib.

T. 293.

Oebalides prima refugit, dum detonet, ira, 295 Territus ipse etiam, atque ingentis conscius

Saevit inops Amycus, nullo discrimine sese Praecipitans: auidusque viri (respectat onantes Quippe procul Minyas) caestu velatus vtroque Inruit.

v. 293. Frande furentem] Iungenda coniunctio, quae habetur in antiquo codice furentemque. Prus. Vulgati, furentem. vet. cod, vr excusum est. Erit autem

v. 294. Detonet] Schott. 11. Obs. 2. interpretatur tonare de-Codex nofter, denotar. Burm. desonas ex. Bon. HARL.

v. 295. Ingentis conscius aust] Sic Florus 111. cap. 6. confeius sibi magni laboris Isaurici nomen adamanir. Ouid. VII. Met. 178. U praesens ingentibus annuas ausis. BURM.

v. 296. Nullo inscrimine] Id est, turbatus, nec discernens, quo modo caueat sibi ab ictibus Pollucis. sed praeceps & temerario impetu ruens. Burm.

v. 298. Caeftu velatus veroque Inruit | Protestus ita codices habent antiqui. funt, qui scribunt, vallatus, quoniam erat medius inter dextros sinistrosque caestus. Prus. Castigandum, caestuque elatus viroque, vel, caesta elatus. vt hiatus relinquatur, quorum respirans, caestus aliquantum a plenus est Virgilius. sic & libro viii. apud nostrum correximus verf. 29.

per lustra caternis. Larmius aestiva resider venator in vmbre.

Dignus amore Deae: elasis cor nibus & iam

Luna venit. vbi velasis cornibus frigide omnino legebatur. simile mendum liversus hypermeter, quales apud bro etiam 11. vs. 270. sustulimus. Virgilium multi funt. CARRION. cluta dextra. lib. 111. vers. 138. Pius monet a nonnullis legi, vallatus. vid. notas ad Ouid. 1. Art. finet. sed ego non sum credulus Am. 395. sed quod ibi monui illi. vid. supr. vers. 204 WEITZ. legendum mox esse, anidusque irae, nunc fecus videtur. vid. infr. lib. vr. 266. Heins. In nostro codice erat.

> Anidisque viris, exfectat *onantes*

Quippe procul Minyas, tum caestu velat vtroque.

tune cestu etiam Coki. Heinfii vero correctio ideo probabilis, quia proprium in hac re verbum elatus est, quod plurimis exemplis probauit Pricaeus ad Apulei. Met. v. p. 276. nondum tamen certi quid constituere postum, nisi prius ad liquidum perductus sit locus supra vers. 275. vbi, summos manibus deducere caestus, occurrit, quae verba ad Amyeum effe referenda putabat, qui velatus adscripfit, librarius, quati ille manious deduxerit, nunc vero fumma vi iterum instans, velaretur iterum vtroque caestu. sed Qualis adbuc sparsis comitum ve verum fatear, hacret adhuc in superioribus illis aqua mihi. placet ergo elatus, quia hoc melius corvenit sequenti subit, quod eriam K & 3

Inruit. hos inter Pollux Subit. & trucis vitro 300 Aduolat ora viri: nec spes effoeta; sed ambae In pectus cecidere manus. hoc faeuior ille, Ecce iterum vacuas agit inconsulta per auras Brachia. sentit enim Pollux rationis egentem:

Dat

etiam proprium in his verbum, ducta ab effoetis parentibus ad cum aduersarius interior factus est, ita vt ei alter nocere nequeat. vid. lib. v1. 256. fic interieres vocat Liuius lib. VII. 10. xxIV. 34. xxv. 18. ingredi dixit Septimius de bello Troiano liba alios passim. de spe effocta non III. cap. 7. Collegit fefe in armo, & cautius contectus ingressusque, bostem complectiour, manu dextra poplitem succidens. vbi Obrechtus ex Gellio adducit, feb gladium Succedere. Burne.

v. 300. Adwolat era] Columbum maluisse, innolat, notabat Heinsius. sed nihil mutandum esse docebunt notae Heinsii ad Claudian, 111. Conf. Honor. 165.

Burm. v. 300. *Nec Spes effoeta*] Non perfecit quod sperauerat, sod manus, id est, caestus Pollucis ceciderunt, non in caput Amyci, vt destinauerat, sed in poctus. si legis, effera (ita puto legendum in editione Pii, vbi effecta librariorum lapsu est, sed sensus exigit effeta) expone irrita, quoniam Amycum percusit. vetera exemglaria habent, effecta. Prus. Sic vet. cod. vterque vero Paril. nec spes effera. tale est apud Virgilium: Frigens effeto in corpore vires. vbi quidam etiam vet. lib. effectec habent, quamquam nescio, an melius hic legitur in Lugd. & Argentorat. effette. CARRION. Legunt aliquis effects. Inepte. spes enim effoete est, constat, qui nesciebat enim este quae caret successu: tralatione expletiuam particulam.

prolem generandam inucilibus. Voss. Nec Spes effores Carrionis liber & codex Regius. vires efforeas legi apud Maronem, effatum corpus, effoetum agrum apud memini. forte, nec fpes defelle. nam scripti editique ante Carrionem, spes effecta. affecta Oxoniensis. etiam verusta exemplaria Pii, qui effoeta ex coniedura reuocavit, nisi malis, decepta. Heins. Effetta eriam noster codex, quod explicari posset, non voti compotem factum Pollucem, qui ora petebat Amyci, sed manus eius tantum cecidere in poctus aduerfarii, qui forte reducto capite, euitauerat i&um, vel quia propter molem Amyci caput attingere non poterat, sed haereo in hoc loco. Burm. effetta etiam ex. Bonon. egoque probo. inde vero facile per errorem oriri potuit lectio, effera, affecta, & per correctionem efforta. HARL.

v. 302. Vacuas nuras ve supra effundi nubibus. Statius lib. VI. 788. sapinut conamina venti. BURM.

v. 303. Sentit enim Pollux ratianis egentem] In Aldino exemplari legitur, eum, non enim. Quod nonnemini magia placeat, quia sensus alioqui vix videtur Mihi id omnino ab cohaerere. audaculo aliquo correctore effe

Dat : genibus iunctis latus, effufumque secutus 305 Haud renocare gradus patitur: turbatque, premitque

> Ancipitem; crebros & liber congerit ictus Desuper auerso: sonat omni vulnere vertex

> > I ıcli-

ed r. Aeneid. Sciendum multas particulas ad ornatum pertinere santummodo, vt, puta, enim, dum, genzium, locorum, terrarum. Voss.

v. 303. Rationis egentem] Stat. 111. Theb. 392. nobis dolor band rationis egebis. vid. fupr. ad ví.

ICI. BURM.

v. 304. Dat genibus iunclis ineus] Dans praestiterit; sed nihit mendi subest. Apolloniana illa viderur aemulatus, yovo yevde durifur, Heins.

v. 304. Effusum ? Turbatum jam non tantum, fed nec latus · tegenrem, aut gradum feruantem, ant aliquid ex arte custodientem, sed in fugam fusum. Statius lib. Y1. 800.

exis -

· Sponte ruens, mersusque bumeris effunditur ille

In caput. sic effusi imperus Senec. de Ira s. 11. & omnia effusa dici, quae harata, & inconsulta sunt, vidiad v. 273. HARL.

v. 306. Liber congerit ichus] Haec legenda funt, vt vet. cod. Aber congeris iclus Desuper auerso: fonat omnis vulnere vertex Inclinis, ceditque malis. CARRION. Tà liber non placet. Nescio an diuinus sim hoc loco; sed hariolor mmen scribi debere,

Ancipisem, crebros & tergo congerit illus

Desuper auerso. ita quippe distinguendum cum

Carrionis libro, qui etiam anerso rece, vti & primus Vaticanus. terco scriptum fuerat. hinc natus error pro sergo, posteriori syllaba absorpta ob repetitionem proxime sequentis. HEINS. Francius' volebat, & crebros iam liber congerit istus. in codice nostro erat, concipit iclus. liber vero non facile mutem tergo; cum auerfo per fe fatis indicet tergo ingestos ictus. sed liber iam ab omni metu, quo antea tam caute obferuare aduerfarium furentem & irmentem debebat. Burm.

v. 307. Aduerso | Ita edd. Bonon. & al. auerfo reposuit Carrion ex fuo cod, quod male damnat Vossius. HARL.

v. 307. Sonat omni vulnere vertex Inclinis] Inchinati. nihil aufirm immutare concinentibus priscis exemplaribus, licet quidam accliuis legant, id est, proni; frustra in alieno libro ingeniosi mus ad lib. 1. 762. Burm. vide sunt etiam qui scribunt, caedit malas inclinis, id est, Pollux inclinati Amyci genas percutit atque repercutit. Prus. Caue exponas, quasi verticem tunc Amycus inclinauerit. Inclinis potius hic denotat, qui clinari nequita quod Graece efferas ακλινείς, non potuit inclinari, antequam vulnus in ceruice acciperet, reddidit hoc vocabulum Manilio 1. Astron. Scaliger,

> His eadem oft via, quae mundo. pariterque, notantur

Kk 4

Incli-

Inclinis, ceditque malis. iam tempera manant, Sangaie

Inclines, sociosque ortus occasibus nequant.

ybi eadem eius fignificatio. Zin-ZERL. *Inclinem ded*ivy amicissimus Alardus hic interpretatur, quod Amycus inclinari ante non poruerit, quam vulnus in ceruice acciperet. Sed obstare nihil videtur, quo minus pro inclinante accipiamus. Quin imo hoc textus fuadet. Nam & sonare verticem ad omne vulnus, (accepit ergo) & cedere instanti Polluci, his iplis verlibus diserte dicitur. Bu L. Inclinis ceditque malis Carrionis liber. ceditque malis vulgati: Regius, cecidit malis. sed refingendum, ni fallor, Inclinesque sedent malae. vel etiam, vt vestigiis Regii codicis infiltamus, Inclines cedunt malae. vel Inclinesque crepans malae, quomodo apud Silium libro 1x.

incusso crepueruns qui-

fed longius hoc abit a prifea feriprura. Certe malis a caestu praesentissimum periculum, hinc Amyeus apud Apollonium 11.57.

'Αλλά βάλου πορί χειρί. δαείς δδ μεν άλλη δυίσποις "Οσσαν έγδι βινάς το βοών πορί τ' είμι ταμέσθας

*Αζαλέας, ἀνδρών το παρηίδας Κιματι Φύρσαι.

vbi Pollucem adloquitur. tum in iplo conflicu,

-- ός τοξει παρίξα τ' έμφοτέρυθει Καὶ γένυες ατύπιον. βρυχὰ δι' Επετέλλετ' δλέντων "Λεπετος.

federe genae apud Claudianum inclinis ceciditque ex. Bonouvf. 21. belli Gildonici ex mem- HARL.

branis: de homine macilento, vbi plura diximus. legendum ergo, Inclinesque fedent malue, vel Inclines caedi malae. Pius ait legere nonnullos, Inclines caedi malas, Inclines certe agnosit Pius mox pro primo arru, puto, arcu. vt spinas dorsi innuat. se apud Claudianum restitui,

Quis magis enades laternu de

torquest arcus. in Regio codice, prime avan, cum glossa, nodo, unde incipit collum. vel lege, primas artus, vt sit Graecismus, quomodo solet Valerius. Heins. Alardo adferibit Bulacus, quae ille non nominato Zinzerlingo, ad verbum ex eius notis descripsit. ideoque hic repeti nolui: nam a ro caue, vsque ad rd figuificatie, Zinzerlingi verba suut, quae & occurrunt cap. xxviti. Promultidis. inclinis cecidisque melis Materii & luntae Ed. codex Coki & noster, inclinis ceciditque malis. & aliae editiones praeter Aldinam, quae habet, Actiuis, cecidieque malis. locus corruptifimus. forte illa fyllaba ce in cecidit, formata ex que, quod adhaerebat të inclinis, & cedis quod remanet corruptum pro codit, & legendum, inclinisque cadis malis, pro cadit inclinis in malas, vel inclinisque cadit; malis iam tempora manaut, rupta tempora manant per malas, vt v1. 247, testrae liquuntur vulnere malac. lib. III. 166. dura fub illu Offa virum malaeque sonant. artu non che mutandum vidimus ad Ouid. vitt. Met. 398. Bunn, alteram Burmanni coniecturam praeterrem,

Sanguineaeque latent aures: vitalia donce Vincala, qua primo ceruix committitur artu-Soluit dextra grauis. labentem propulit heros, Ac super insistens; Pollux ego missus Amyclis, Et loue natus, ait; nomen mirantibus embris Hoc

eures \ Hoc est, prae sanguine & cruore conspici nequeunt. Suspiseor tamen scriptum a poëta: fanguineaeque madent aures. Quomedo inferius legitur verf. 754. meritoque madent quod sanguine ceffus. Bu L. Larent, quia ita contusae caestibus erant, vt conspici non possint. de voce sanguimens vid. ad lib. 111. 588. in palaestrica vero arte hoc frequentissimum, aures percutere & consundere, vade Graecis, Avorávatic, de qua vide Heini. ad Horat. 1. Epist. 1. & hinc Lycon Philosophus, qui erat athletico corporis habitu, etiam dicitur vide Commentatores. Burm.

v. 310. aren] aren emendauit doctus quidam ad oram ed. Alardi: isque pro sua emendatione laudauit Claudian. in Eutrop. II. 361. Quis magis enodes laterum determent arens? HABL.

v. 311. Demra granis] Let fera. alio fenfu fupr. lib. 1. \$17. BURM.

v. 312. Ac super insistens] Ex more: pedibus enim victores insistendo calcare prostratos sole-bant. ita Dauit etiam Geliatho imposuit pedes I. Sam. xvii, 51. Quid. 111. Met. 56.

Victorem supra spatiosi corporis bostem.

Phaedr. 11. 1.

Super innencum stabat deie-Aum Leg.

v. 309. Sanguineacque lateur vbi vide Schofferi notas, & Barth. ad Stat. 11. Theb. 713. Demster. ad Coripp. praefat. Broukh. ad Propert. 1. Eleg. 1. & alios. ab hac caede Pollucem Aprin-Gérer vocat Oppian. I. Cyneg. 362. vbi Rittershusius videndus, qui & obieruat Oppianum secundam in Amycus producere, fecus ac nofter & alii poeme fecere? BURM.

> v. 313. Et loue natus, sie] malim, en lone natus. Yt finb fin nem huiusce libri bic tibi Pollusi En air. Heins. bene &, quod h. L auget vim & sententiam HARL.

> v. 313. Nomen mirantibus ombris Hoc referes | Dignum hoc est aliqua nota. Plerisque poetis praeceptum eft, ve cum in congreffu quem ab altero superatum & occisum referent, hoc ipsi inclamari faciant, vti victoris nomon nuntiet inferis. sic Turnus lib. 1x. Aeneid. 741. & 742.

Incipe, si qua animo virsus, & confere dextrames Hic stiam innentum Priamo narrabis Achillen.

Er Camilla lib. x1. (v. 689. vb) v. Cerdam.)

Manibus bot referes, telo tecidisse Comillae.

Apud Silium lib. 1. vers. 398. Murrus ad Vaidum,

Narrabis Amilcaris umbris Hanc, inquit, dextram,, quae iam post vulvera vulgi Hannibalem vobis comitem dabit, Sic apud Ouid. v. Met. Nileus, Kk 5 Aspice, Hoc referes; fic & memori noscere sepulcro. Bebrycas extemplo spargit fuga: nullus ademti Regis amor: montem celeres filuamque capessant.

Haec fors, haec Amycum tandem manus arguit aufi,

Effera servantem Ponti loca; vimque inventae Con-

Aspice, ait, Perseu, nostrae primordia gentis; Magna ferestacitus solatia mortis ad umbras.

Decius apud Silium viz. vers.

Mibi fama (ub umbras. Te feret oppressum Capuae cecidiffe ruinis.

Simile quid est supra lib. 111. verf. 171. Legitur & huiusmodi quid in Vlrici Hutten equitis & poetae epigrammatum vno, de quinque a se profligatis, vnoque ex ils occifo. ZINZERL. Hoc follemne poetis, vt acerbis dicis & iocis vicis insultantes vi-Bores inducant, quod noster lib. vi. 655. mortem acerbare vocat. Virgil. 11. Aeneid. 547.

Referes ergo baec, & nunsj. us ibis

Pelidae genitori, &c.

♦bi videnda, quae adnotauit Cer-Adde Sil, 1. 384. Stat. VIII. Theb. 472. & 1x. 137. & alios. mirantibus vero umbris dicit, scilicet a te antea caesorum, quae te, tam immanem & efferum, vi-Qum a Polluce iuuene & rudi bellatore & prostrarum mirabuntur. memor vero sepulebrum, dicit, quia titulus victoriae meae index inscribent. vt bene Pius Horatium dixisse 111. Od. 17. memores faftos notat. Burm.

smor] Omnino diuerfum habet. Apollonius: dicit enim eos ita pro rege pugnaffe, vt fequens dies vulneribus eorum curandis dari debuerit, & pugnam prolixe describit: lib. 11. 98.

'Oud' Men Biffenner Anders acheibesay Basikijes.

Αλλ' Εμυδις πορύνας Αζηχίας, 458 GIYUVVBC

This dunx opens: Hodudiumes in-TIÚXTROY.

CARRION. Secutus est Valerius Deilochum. De quo ita Scholiastes Apollonii: Δηίλοχος 33 49 тебту тар: Kullau катажиятаиЭйрец φασίν αὐτὸν (Αμυκον) οπό Πολυδεύμες. οδα ημέλησαν δε (Φησίν,) -виштеворогирая в "Арбия жентикоrec. Voss. Verisimilius noster, fingit Bebrycas elaplos fuga: quid enim sperare poterant a tota Argonantarum turba, ex quibus vnus, & ille iuuenis, regem prostrauerat? & ita caeso Goliatho, Palaestini quoque statim in fugam se dant, de verbo ademtus vid. infr. vt. 782. BURN. v. 317. Arguit aufis] la his,

quae audebat, vel arguie aufi, carnificinae, quam audebat exercere. Pius. Auf ex Aldina editione emendaui; Perperam omnes aliae exhibent; arguit aufis. Voss. Auss omning rede Aldinus codex. postit & refingi, arenie aufis. v. 315. Nulluc ademti Regis Heins. Gronou ad Tacir. 111. Annal.

Continuam, & magni sperantem tempora patris. 200 Tenditur ille ingens hominum pauor, aruaque late

Occupat annofi veluti si decidat olim

- Pars Erycis, vel totus Athos, qua mole iacentis Iple etiam expleri victor nequit; oraque longo Comminus obturn mirans tenet, at manus of the best did to her comnig

#19 Heroum densis certation amplexibus vrguent: Armaque ferre iuuat, fessasque attollere pal-Section 1. mas.

Salue

1

V. 520. Tenditur] Protenditur, procidit. Bul. Hoc spatitium corporisi indicat verbum; Stat. x1. Theb. 12.

· Quantus Apolloniae temerator matris Auerno

Tonditury ipfue borrens, fi quando pettore ab also Emergune volucres, immensaque membra incentis Spectant, Bunn.

v. 320. Ille ingens bominum pavor Imo, in bumum pauor. libro vii. 717. Venit byems nigraque euulfam dendie arena. ita enim codex Carrionis, non extendit. quomodo et Virgilius non semel. vid. ad Ouid. x111. Metam. 460. MEINS.

v. 320. Arnaque late] Auraque vitiofe Aldus. Bunm.

v. 322. Pars Erycis] Virgilius quinto Aeneid. 448,

Ve quondam cana concidit, aut Erymansbo.

Aut ita in magna radicieus eruta pinus. CARR.

V. 322. Qua mole] Heinsins

Annai. 72. arcuit aufis legebat. correxerat As male. propius eranquiu. sed tutius nil mutare. Bunn.

v. 324. Gominus obtutu] la codice nostro erat, Vamitus obtuisu. Burm.

v. 324. Et monus omnis] As manus, cum libro Carrionis. pri-Vaticanus, ad. HEINS. Non monuit hoc Carrion, fed in feeunda editione expressing and Cod. Coki. BUBM.

v. 326. Armaque, ferre iunata fessaue assollere palmas } Forte. Armo auferre innat, feffasqua exfoluore polmas.

vel. Carmine ferre inuat, festasqua attellere palmas.

ve ferre pro efferre ponatur. & tum veguens pracstiterit versu proxime praecedenti; quomodo Maserii editio. Silius libro vitte 414. — pars laudes ore ferebas Sabe suas. HEINS. Illud carmine ferre nondum tempelinum mihi videtur. hoc enim moris eran post epulas, cum vino indulgerent, vt & faciuit mox vers. 342. ingenium enim vinum etiam Heroibus facere solebat. vt ait in fimili re Ouid. v.1. Met. 432. adSalue vera Ionis, vera o Iovis, vadique, proles, Ingeninant: o magnaninis memoranda palse-

Taygeta, & primi felix labor ille magistri! Dunique ea dicta ferunt; tenues tamen ire cruores

Siderea de fronte vident, nec sanguine Pollux Territus, auerso siccabat vulnera caestu.

Illius

de & Apollon. lib. 17. 161. & 442. vt itidem Silius x11. 327. seqq. quare capio cum Pio de Dis vota precesque Ferte modo. caestibus, quos, Polluci satigato Virg. I. Aen. 645. Astanio forte ablatos, Heroes nunc portant, base. pro referat, nuntiet. feve eum fubleuent, eodem modo rese hic erat in nostro codice. vt antea iphus palmis innexuerant. posser eriam capi de caestibus Amyci, quos manus Heroum, vt spolium & tropaeum, elatis manibus Pollucem praeferre iubebar, & runc legerem, vrgens Armaque ferre inbet, fessane &c. BURM.

v. 427. Vera Ionis] In nostro codice repperi, Vera louis, veri Louis. Acute, fi vere. Runn. veri o Iouis, bene quoque ex. Bo- apud Lucianum in Dialogis Dec-MOD. HARL.

v. 328. O mogna nimis memoranda palaestris] Magnanimis paluestris. & sic Pii editio. mox dieta ferunt. Vt 11. 243. Orfa ferom. quamquam & ferunt potelt ferri. Heins. Immo ferendum omnino. licer & ita Zinzerling. Premulf. 20. vbi vitio operarum ex lib. 1v. Theb. Statii producuntur haec verba, ferere vero magis fermonibus - & colloquiis conucnit, hic vere in acclamatione & gaudio reclius, ferunt. & ita faepe noster. vid. inf. 735. vit. 544. & alibi. Silius VIII. 265. In patres & onantia verba ferebat. Ita ferre preces infr. 547. & VIII. onis, qui anerso edidit Bunm.

BURM.

v. 330. Tenues ire crueres] Horatius etiam lib. 11. Od. 1. crueres plurali numero dixit. hic vero guttas fanguineas intelligit. ita senuis sudor Stat. 1. Achil. 306. senuis fisus IV. Theb. 697. senuis aqua I. Achil. 239. senuis lux nostro infr. vers. 672. & tennis Eons VII. 22, ire cruores illustratum lib. 11. 233. Facete vero rum pag. 97. Edit. Bourd. Mercurius discrimen Dioscurorum Appollinem inde docet, quia Pollux in fronte habet vestigia vulnerum, quae ab aduersariis accepit, & maxime a Bebryce Amyco; vbi interpres indoche vertit; a Bebryce Amyci filio. credenso UND TOU BERPUNG 'AMUNH CHC, Amyci filio. BURM.

v. 332. Aduerfo] Caestu, qui coram eo a Minyis ferebatur. corrigiis caestus vulnera siccabat. quidam auerfo scribunt, interpretantes parte caestus contraria, quie est mollior. Pius, Ediciones priscae. adnerso, veque ad Carri-

v. 333•

Illius excellum ramis caput, armaque Castor Implicat, & viridi connectit tempora lauro:

Respiciensque ratem, Patriis, ait, has precor

Diua, refer frondes, cumque hac freta curre corona-

Dixerat. hinc valida caedunt armenta bipenni; Perfusique sacro placati gurgitis anne Graminea sternuntur humo: tunc liba dapesque

· 340 Frontibus adcumulant: exfortia terga Laconi Prae-

aon de flaturae magnitudine capiendum: nam supra vers. 232. dixerat, non mole tremendum, fed, ve victorem decebat, erechum & fublime caput ferentem. ita excelsus conus lib. vi. 604. Cicero 1. de Orat. 40. Breitum & cel-728. BURM.

v. 336. Dina Pius vel Pallada intelligit, vel nauem Argo. hoc rectius, vid. lib. I. 2. Buzm.

v. 336. Freis curre | Maria pernauiga. Similis locutio lib. I. vî. 170. & lib) 111. vî. 614. Bul. Cumque base noster codex, vid. ad Ouid. v. Trift. vtt. 36. BURM.

v. 337. Bipenni] securi. Ouidius x11. Metem.. --- veluti qui Atter colls focuri. Noster lib. 1. vf. 192. letifera perfringere colla bi- Virgil, v. Aen. 534. pemei. Bu L.

v. 338, Perfusique sacro] Im vet. cod. vulgati vero, Profußque facre, male. CABRION. Perfuß rectum. pod pugnam enim vbi benevus nonnulli codices, es-

v. 333. Excelsem caput] Hic & sanguinem lustrari debebane. quienam vero hic fluuius sacer? Apollonius lib. 11. vf. 159. post profligatos Bebrycas, in litore epulatos & facrificia feciffe dicir. an ergo facer amnis est mare. are des, ve mox vs. 345. rigids amnes, quos erudat Bosporus, & fun, alacri & premto ore ac outre. notum est ita wormube Graecis diica erecem pro superbo poni do- ei. vide Broukhus. ad Tibul. 424 cuit Barth. ad Stat. xt. Theb. v. 62. Aqua marina vere lustratos saepe fuiffe vulgatum est. posse tamen fluuium quemdam intelligi, aliquis conficerer ex vers. 132. vbi flunios Echion lustrace influs fuit. fed in littore extremo erat spelunca illa horrenda vers. 177. quo ex filuis progreditur Amyons vers. 199. & placatus gurges est mare, quia Amyens Nepruni filius erat occifus, ideoque Neptunus placari debebat. Bunn.

v. 340. Exforsia] Haec bene condide tauri Rumpere sacrifica mo- exponunt Pius & Maserius, de praemio extra fortem victori dato

> Nam se voluit Ren magnus Olympi.

Talibus auspiciis exfortem ducere bonores.

Praecipiunt pecudum, toto mox tempore menfae Lactus ovat nunc laude virum; nunc vatis honoro

Carmine, victori geminans cratera parenti. lamque dies auraeque vocant : rurfusque capessunt Aequora, qua rigidos eructat Bosporos annes.

fte Pierio, non male, vt hic ex- operum, vix ve me aquem miniforsia tegra. & exfors equus Virgi- strare manibus suis sinerce. vbi vie lio vIII. 552. Casaubonus in ora doctissimus Heribertus Rosweycodicis notat, effe exfersia serga, dus frustia reponi velit, preceve apud Homer. Itaiseira ylea. in pror, vel praecerptor. apud Matocod. Coki erat, & fortia Burm.

v. 341. Praecipiune pecudum] sic quoque ex. Bonon, alii praeripinne, sed elegantisimum illud voc. praecipiunt defendunt quoque Pius & Carrion ex suis libris. HARL. Praecipiune Carrion ex suo codice. etiam primus Vaticanus & Regius. Praecipiune monet etiam in vetustis exemplaribus legi Pius. & interpretatur, autecapiunt pro Polluce victore. fic & moxiidem, - ditem volut aethere Mens-

phin Praecioere. infr. vers. 751. ex veterrimo Vaticano,

Tyranai

Fasa queror. praecipere Memphin, quomodo sequens, geminans cratera parenti? graecipere iter Lucano libro VI. quar ergo hie est lactitis effertus 15. mons a Lufitanis praeceptus Sal- & laudibus fruitur. Bunn. Instio in historiis apud Nomium . v. 343: Victori Parenti] Ioui-& Gellium, plura de hoc verbo Graecis enim Ninnoies rimlo cefub finem huius libri ad v. 751. lebratifimus, ve rece Pius. viddicentur. hinc praeceptio pro prae- Cafaub. ad Spart. Adrian. eap. 11. occupatione, apud Plinium in Epi- Latinis Victoris. vt passim in num-Rolis, & Iurisconsultos veteres. mis & Lapidibus occurrit. vid. hinc & pracceptor apud D. Pauli- Triffan. tom. 1. pag. 585. & 111. num epistola tertia ad Sulpicium pag, 24. BURMAN. Seuerum: Liberalium plenus affe- v. 345. Eruffas] Bruptas De-Chum, fed fornilium praeceptor the codex Bunn.

nem, Littora praecipere, hoc est, praeoccupare, ita enim Aeneidos xi 277. caftigandum ex membranis. & x1. 491. Spe praecipere befles. & Ecl. 111. 98. fi lac praceperit aestas. & VI. 195.

Oumia praecepi, acque anime mecum mee peregi. praecepta gandia apud Nasonem epistola Helenes, vers. 107. quomodo illic quoque castigauimus vbi plura ad rem. & apud Maronem Acneidos x. 278. Heins. Et in nostro codice, praecipiust. BURM.

· V. 341. Toto mon temp:rx} Quia hic abrupte ad Pollucess Nec vero praecepta mibi fuprems conuertitur fermo, Heinfius volucrat, toto won rempore menfat Lasts fount. fed quo runc referas

v. 346-

Digitized by Google

Illos, Nile, tuis nondum des gentibus lö Transierat fluctus; vnde baec data momina ponto.

Tum pius Ocagri claro de sanguine vates,

v. 346. Illes, Nile, tues] Il- ri denominationem incidimus, non les, Bosporitanos: fensus est, ab re erit, eius causam, varie ab quando lo transquit, nondum erat authoribus traditam, referre quam facta Dea gentibus Niloticis. est breuissimo. Nymphis, Graecus apostrophe ad Nilum. O Nile, author, Acarionis vsus testimonio, lo nondum Dea gentibus tuis, dicit, Phrygas, cum fretum illud transierat fluctus Bosporitanos, vellent traiicere, nauim compaunde vocatum mare Bosporum, ginasse, in qua tauri effigies, efcum enim Bosporum lo transiuit. set sculpta, ex cuius specie Bonondum erat Dea. quamuis non- Sporen appellauerunt. nulli improbuli legerent, illos vero a tauro, quem Inacho re-Nile suls elim Des gensibus. repu- milit Aegyptiorum rex pro lo fignantibus priscis exemplaribus. lia eius, quae a Phoenicibus ramondam conjungitur cum voce Des. non cum transcerat. Pius. Tuis ex. Bonon. & Iplerique libri ante Carrionem, qui ex suo libro viteriorem freti partem vellent dedit enes fed enis iure vindicant transire, nauiculis compactis bopoetae Zinzerling. Vossius, Heinsius, & Balbus, ex cuius anim- fretare, alii autem eo, quod illac aduersione vitima verba excerpta dabo, quis non viderit suis, non suos legendum effe? cum pronomen illud nullo pacto ad fluttus nomen, fed ad gentibus fit seferendum. Ordo enim cum Sensu est: O Nile, lo nondum dea suis gensibus, transierat illes fin- Bonon. & probarat iam Heinfius. Ens, unde pars illa nostri maris HARL. Bespores est nuncupata, i. appeleo quod lo illud fub bouis forma transfretauit, antequam ab Aegyptiis in numerum deorum relata effet. (vide v. 419. fq.) Ponitur enun pro Aegypto Nilus. pus celtacur. Et quie in Bolpo- Rund.

Ephorus pta, in ipsius venerat potestatem. Sunt, qui dicant, eos, qui circa fretum habitabant, cum ad busque lunctis mare folitos trans-Phrixus nauicula ariet s figura infignita nauigauit. Sunt autem duo Bospori, Cimmerius, & Thracius, qui olim Myssus vocabatur. Hactenus Balbus. suis quoque est in ced. Burm. tum Bosperes, non Bosporus recte quoque est in ex-

v. 348. Oeagri] Veteres editiolatum est mare illud Bosporos, nes Maserii, Aldi, & luntae, Oeagrii, fed Pii, [Bonon.] Argent. Gryphii & Colinaei, Ocagris quod rectum. Ocagrum enim patrem Orphei vocat Philarg. ad Virg. LV. Georg. 424. vnde Ocequi Aegypti fluuius est, prius grius Hebrus. licet Seruio ibidem Tricon dictus, postea a Nilo cy- est Ongrius pater Orphei. sed in clope Tantali filio, Aegypti re- veneri Leid, codice, quem Heinge, Nilus appellatus, vt Hermip- fius consuluit, legebatur, Oengrus. Y. 349.

Admonita genetrice, refert calusque locorum, 350 Inachidosque vias, pelagusque emensa iu-

> Exsilia; intentisque canit: Videre priores Saepe Iouem, terras Argiuaque regna Pelasgum

Virginis Iasiae blandos descendere ad ignes. Sentit Iuno dolos, curaque accensa ingali Aethere defiluit: dominam Lyrceia tellus,

Antra-

ve cantus ipfi, & carmina submi- Phaedr. IV. fab. 19. notata sunt. histraret. Bunn.

v. 350. Inachidosque vias] Fu- Bonon. HABL. per maluerim. HEINS. Sed viae funt multiplices errores, & lon- lege. Heins. gae viae. ita lib. vrr. 19. nec sautes simuere vins. Ouid. in lb. 436. & millies noster & aki. BURM. conf. Pierson. Verisim.

pag. 52. Sq. HARL.

v. 351. Vidiffe priores] pondet a superiori, canit Orpheus intenris Argonautis, priores terras saepe vidisse louem. possumus & seiungere, ve est in veteri codice illic incipiendo. Videre priores Pepe lonem. hoc sensu saepe priores videre louem descendere terras, pro in terras, fed legatur videre, & priores expone, maiores nostri viderunt saepe louem descendere in terras. Prus. Non mulli, vidisse priores, quod magis wrider. Carrion. Sed rectius hic cum Pio carminis initium ad tpsum Orphea refero, ve sie ditecta oratio. prieres sunt, qui aureo seculo, vel illi proximis temporibus vixerunt, vt ita paffim omnes poëtae, Virgilius, Horstius, Tibullus, Ouidius, & stif. wid Barth. ad Stat. .. Silu. 1. 81

v. 349. Admonite] Inuocata, Ouid. xv. Met. 104. & quae ad Burm. visiffe minus belle ex-

v. 352. louem terras] la terras

v. 353. Virginis blandes at ignes | Ignes pro amoribus. Ouidius cultifimus poetarum:

Quoque magis tégitur, tanto magis aestuas ignis. Virgilius in principio lib. 1v. no-

tissimis verfibus:

At regina grani iam dudum faucia cura

Vulnus alit venis, & coeco canpitur igni. -

Valerius Flaccus lib. v. 110. vii. 253. Hinc Veneres iplae, Ignes. Terentius Eunucho; tepidifima fabula: Accede ad ignem bunc, calefces plus fatis. But.

v. 354. Cura iugali) Zelotypia. Bv L. Ouid. 11. Am. x1x. 43. Mordent ista tuas aliquando cura

mednitas. Burm.

v. 355. Dominam Lyrteia sellus] Ita dica a Lyrceo monte. Quod omnes norunt. Corrigendus obiiter Apollonius lib. 11.

Neiby die Aquadine Augustos Ag-· you therefore.

Ita enim legendum centeo, nos & vr. Theb. 302. & Heits, ad aspector. Cur enim Argos ica dicitut Antraque deprensae tremuerunt conscia culpae. Cum trepida Inachiae pellex subit ora iuvencae, Sponte dei: plausu fouet hanc, & pectora mulcet

Iuno, renidenti cohibens suspiria vultu.

360 Mox ita adorta Iouem: Da, quam modo ditibus Argis

Campus alit, primae referentem cornua Phoebes,

Indomitamque bouem, da carae munera nuptae. Ipía ego dilectae pecudi iam paícua digna, Praecipuosque legam fontes, qua fraude negaret, 365 Aut quos inuentos timuisset suppiter astus?

Mune-

quam affert Scholiastes, a nescio it aderts. HEINS. quo Lynceo rege. Quin idem ita scribens: Λυγκέτον από Λυγκέας TE BESIDEUSEUTOS 'APPRE, ley 32 Augustor, and best 'Agyels austion, ъф' в "Iraχος παζαφίρετος πόταμος. Vossius. Vid. ad Ouid. 1. Met. 598. vbi haec iam ab aliis occupata videbis, vt & hic Maferius recte illustrauit, & Pius ewam Ouidii locum recte emendauit. Bunn.

v. 356. Culpae] Adulterii. Bu L. v. 357. Cum trepida] Editi ante Carzionem, Tum trepida. BURM. cum vero iam fuit in ex Bonon. HARL.

v. 357. Pelex] Sic in omni antiquitate scriptum inuenio. CARR.

Gryph. & Colinaei editiones. Burm.

v. 360. Mox isa adersa Ienem] Mar & adores opinor. quod mi-

dicitur non satis valida ratio est, mus ingratum sonat. Regius, men

v. 360. Ditibus Argis Sic & postea sententiam nostram firmat dites Mycenas dixit Horatius lib. 1. Od. 7. BURM.

v. 362. Da carae munera] Da in munus, vel, da munera ista, nuptae non ingrata. Prue. vet. cod. alii, de cerae muneres. minus bene. qui cum Ouidio integrum hunc locum contulerit. operae precium fecerit, & dulcissimos laboris sui fructus ceperit. CARRION. Munere [Bonon.] Pii, Maser. Arg. Gryph. & Colin. Edit. Burm.

v. 364. Praecipuosque] Notaverat Heinsius in ora codicis, Perspicuosque. vt apud Statium, funt perspicui vinuns in marmore fontes. quod firmari potest ex v. 358. Plausu fouet banc & Ouidio, qui lunouis promissa fepettera mulces] puto, foues buic. fellisse Argum dicit, & limesa flu- . HEINS. Es pellore Pii, Argent. mins potanda dediffe, 1. Met. 634. sed praecipuos idem praestat. sic praecipus bonere legere, lib. v. 464. Bunm.

v. 365. Aut quos innentos ti-WHi∬e\$

Muneris illa potens custodem protinus Argum Adjungit: custos Argus placet: inscia somni

Lumina

vetus cod. Iupiter aeftus. CAR-RION. Inuentu's in primo Vaticano. Puto,

Aut quonam inuentam renuisset Iuppiter aftu?

codex tamén Carrionis, aestus. tuetur Vossius contra Carrionem. HARL. Innerios offus a Iunone explicant Pius & Maserius, nihil enim oft, quod non ingenium muliebre excogitat. sed & in nostro codice erat, inuentus, vt lupiter deprehensus in culpa ab vxore intelligatur, vt quae teste Quid. 1. Met. 606. Deprenfi toties iam nosset furta mariti. Terent. And. v. 3. domus, vxor, liberi inuenti, timnisset vero hic sensum obscurat. Heinsus etiam refingebat, aut quonam inuento renuisset suppiter aflu. Vt innenire dolos, fraudem pallim dicitur. fi liceret, mallem, aut quos inuentus mouisses suppiser aftus. ita inf. lib. v. 292. dixit dolos mouere, & Stat. x11. Theb. 183. binc mones arte dolum. fed hoc nimis longe recedit a codicibus. posset &, aut quos intentos timuisset Iuppiter offus. vt intendere fallaciam. Terent. Heaut. III. 2. BURM. alia omnia transit Doruille ad Charit. pag. 672. is vero legendum putat:

- -- qua fronte negaret, Aus quos inuentae timuisset Iuppiter Argos.

duas, ait ille, ve rationes reddat; cur lupiter concesserit inuentam Io fanoni. primo quia non dignum eret mariteli amore, tantillam

muisset suppiter astus] Ita vulgati. gare. deinde quia supiter nullo modo, cogitare poterat, iunencae fuae carae tam acrem & crudelem adpositum iri custodem, Argum scilicet. Iam neminem offenderit hic numerus plurium in Argos: cum centies variis de causis HEINS. affus quoque Bonon. & ita loquantur optimi scriptores. Deinde astus & Argos non ica fono abhorrent, tandem multa exempla prostant, vbi nomina propria abierint in adpellatius: vix contra desperato loco aliunde felicior contingat, velim, medicina. quod autem raro adpellatiua abeant in propria, con-stat. — In loco Valerii non obstare mihi viderur, quod proximo versu legamus, Muneris ------ protinus Argum Adiungita custos Argus places. quin sibi placuisse possit videri in crebri Argi repetitione. Hactenus Dorville cuius vim ingenii aciemque iudicii maximi aestimo: At primo fraude, h. c. quo confilio, qua callida ratione, fraudis enim potestas late pater, in priori versu, codem paene sensu, que versum explicat Doruille, beat retineri potest: Dein in hac correctione & ipfa vulgata lectione vers. posterioris esse quiddam videtur, quod persona louis, qui futura praescire credebatur, indignum sit. Liceat igitur meam addere suspiciunculam:

Aut quos innentos tenuiffet Inppiter aftus?

inuentes, quos nempe sciuerat & praeuiderar a lunone effe innentoe, excogitatos, tenniffer h. e. remoratus effet, Virg. 1. 674rem, bonen indomitem, vxori ne- Hunc Phoeniffs tenet Dide, & frequenLumina non aliter lucent cui vertice; quam si Lyda nurus sparso telas maculauerit ostro.

370 Argus & in scopulos, & monstris horrida lustra,

Ignotas inbet ire vias; heu multa morantem, Conantemque preces inclusaque pectore verba. Vltima tum patriae cedens dedit oscula ripae.

frequenter apud alios. mallem tamen pro innentos aliud aprius inuentre vocabulum: forfan; quo Iunonis tenniffet (h. e. remoratus teffet, tetinuiffet, reprefiffet, aut viciffet) Iuppiter afus. Tenere autem quam plurimos eosque diverfos habere fignificatus, iam alii docuerunt & copiofe demonstratum est in Gesneri thesauro L. L. sub h. v. Sed nondum mihi satisfacio: Habl.

v, 368. Lucent cui vertice] Vet. cod. soto cui vertice. CARRION. Toto cui versice liber Carrionis & pri. Vatic. vigilant cui vertice Regius. HEINS. Et vigilans est in nostro codice. an rutilant? sed tucene, quod vindicat Zinzerl. Diatrib. poster. p. 201. non pute temere abiiciendum, quia optime respondet +# offro, siue purpurae, quae passim fulgere & lucere dicitur. Incent cum vertice Cod. Coki. Francius volebat etiam, maculaverat auro. perperam: infr. v1. 704. multo maculatam marice Tigrin. Burm. non aliter, lucent cui ex. Bonon. & lucent pro Carrtonis lectione toto reposui, vti Burm, iam suasit. vigilant fuit gloffa, quam quidam, vti alius soro, margini adscripserat. oculis enim Argi diuerfae fuerant opiniones & fabulae, vti iam in commentat. quadam philol. de Oculis oftendi. HARL.

v. 371. Hen multa monentem Conantemque preces | Scribe ex codicibus antiquis, moramem. morabatur l'é, nec a patriis saltibus discedere poterat. multa, multamentum. Pius. Multa morantem iidem codices cum Regio. quapropter & scribendum, cunstantemque preces. adi notas libro 1. vs. 156. posses & scribi, multaparantem. Heins. Merentem Cod. Coki. conantem non puto mouendum. ita enim Ouidius hae fabula, lib. 1. Met. 637.

Conasoque queri mugicus edi-

Propert. 11. xv. 27.

Tu' quoties aliquid conaberes vita.

Vid. Broukhus. ad Prop. 1, 111. 12. & conari etiam absolute saepe poni a Statio & aliis docuit Barth. ad lib. vi. 804. & viii. 389. multa morantem dictum vt saepe, nec plura morants, de quo vid. ad Ouid. 111. Met. 193. Burm.

V. 373. Visima sunc paeriae]

vent Vide huc quae notat Sitzmannus

parvit Vi. 41. ac inibi augustum exemfuit plum magni Imperatoris Caroli v.

lius ex Thuani Historia. Zenz. Discedentes oscula dabant non
modo cariffimis, cuius rei aliquot
exempla in hoc Nostro habes superius: sed & domui ac terrae
partiae. Adi Quidium 1. Trist.

Ll 2 Eleg.

Fleuit Amymone, flerunt Messeides vndae. Fleuit & effusis reuocans Hyperia lacertis. Illa, vbi vel fessi tremerent erroribus artus, Vel rueret summo iam frigidus aethere vesper, Heu quoties saxo posuit latus! aut vbi longa Aegra siti; quos ore lacus, quae pabula carpsit! Ver-

Eleg. 111. Idem faciebant & red- CEBACTOT KAATAIOT THEPION. cuntes peregre. Exemplum nar- vide hic Pium, qui & apud rat doctiffimus Vir Th. Lanfius in Catul. Lxv. vf. 287. legebat. Orationibus, de inuictissimo Imperatore, Carolo v. Bul.

v. 374. Messeides undae] Sic vbi Mnemosynam alios legere diomnes typo excusi. vetus codex, Meffenides. Meffeniae, & Meffenes meminit Pomponius Mela. lib. 11. cap. 111. est autem Messene Laconiae ciuitas, cuius frequens apud Isocratem mentio est: duo, Strabone auftore, in Thessalia fontes funt, Messie sol Taleese. Eosdem etiam Pythiis Pindarus conlungit. Hyperia fons est Thessaliae in vrbe Pheris, vt Sophocles apud interpretem testatur: nominat eundem Homerus in nauium catalogo. Phereeydes ab Hyperete illi nomen indirum esse vult. Melas (inquit) Phryxi filius daxit in vxorem Eurycleam: ex his nascitur Hyperes, qui proxime fontem habitabat, dictum ab eo Hyperiam. Thessalize fontes, vt notum ex Burm. Geographis, Carrion ediderat, locis in Peloponneso. Vid. ad Ouid. 11. Metam. 679. & Schol. Pindari Iv. Pyth. 220. Hyperiam prope Pheras esse dicit. dufons. vide an huc specter num-Seguinus pag. 66, in quo legitur ens, deerant. Bunn.

Messein linquens Doris celebranda choreis.

cit. Meffonides hic Cod. Coki. & Hypeia. Burm.

v. 375. Effusis] Vid. lib. 1.

762. BURM.

v. 375. Renocans Hyperia lacereis] Noli cum viro docto scribere, rebouns. nam reuocasse illam ait Valerius, quia patria coderet, vnde praecessit,

Vitima sum patriae cedens dedit oscula ripae.

Voss. Reboans Rutgerfius in variis Lectionibus lib. 111. I. frustra. Noster ipse libro primo, 136.

Prosequitur nudis pariter Galatea lacertis.

Antra petens, Siculo revocat de litore Cyclops.

Heins. Ita, non nominato Rutgersio, citat, & explicat, de tau-CARRION. Meffeis & Hyperes rino mugitu Alardus; ineptissime.

v. 376. Tremerent Forte, pre-Messenides. quod nihil ad rem merent, quo verbo saepe noster facit. Voss. Sed hic agitur de delectatur. infr. vers. 474. v. 73. delectatur. infr. verf. 474. v. 73. 521. VIII. 466. Heins. Nihil muto. fatigata enim fine tremore consistere non poterat. Burm.

v. 379. Quos ore lacus] Id eft. plex ergo fuit eodem nomine limosa flumina, vt Ouid. 1. Met. 634. in codice nostro illa, aus mus Agrippinae, quem edidit vbi longa Aegra siti, quos ore la-

T. 380.

Quin & ab excelso meditantem vertice saltus, Audentemque mori, valles citus egit in imas Argus; & arbitrio durus seruauit herili. Cum subito Arcadio sonuit caua sistula ritu;

Imperiumque patris celerans Cyllenius ales Advenit, & leni modulatur carmen avena.

Quo-

v. 380. Verbere candenses quoties exborruis armos] Rectius, si quid video, corrigatur,

Verbera candenti quoties exbor-

ruit ermo. Heins. Quid opus mutatione, vbi sensus egregie constat? candentes enim lus armos vocat, in ruborem per inflica verbera datos, quos respiciens exhorruit, quia se mutatam in vaccam videbat. ita candensior Phoebus lib. 111. 481. & résa candida Phoebi 111. \$59. candentes cornipedes 11. 487. candescit limen Boo VII. 22. & fimilia. Burm. Exborruit armos. inquit vir doctus in Obs. miscell. pag. 170, est Graecismus, pro, armi ei exborruerunt : quorum verborum hunc puto esse sensum, impasta verbera horrorem & tremorem suscitant. HARL.

v. 380. Exborrait] Codex Bononiae imprefius habet, inborrait, tuncque adspiratio locum subeat consonantis, vel & inborrait legatur, quod minus placet. Maser.

v. 382. Audentemque mori]
Forte, ardentemque. HEINS. Audentem recte: agitur enim de femilla audacia vix cadere videri potest, vt zecte quoque Pius. Burm.

v. 383. Arbitrio feruauit berili] Alii [vti ex. Bonon.] habent, arbitrium durut fuperanit berile,

quod minus gratum est. MASER. Et in nostro codice, arbitrio durus superanie berili. sed in margine erat scriptum, suspendit : sed vulgata simpliciter explicanda, Argum seruasse, id est, obseruasse diligenter, vt praeceperat luno. vel arbitrio berili ablatiui casus esse posset, vt ad Argum referatur, qui servauit lo, potestate & iure herili, id est eam, ve domini folent seruos, duriter tractans, quali vera vacca illa effet, in quam ille, vt herus, facuire pro arbitrio poterat. Pius videtur in datiuo cepisse, quasi seruauerit illam lunoni, vt vteretur illa viua vel mortua pro animi sui sententia. fernare absolute ita etiam Ouidius 1. Met, 627. vid. & fupr. vers. 105. Burm.

v. 384. Cam subito] Subitus praestiterit. ve vitetur anasopuria. HEINS. sed pronunciarunt subis. Arcadio. ita obiestio Heinsii euanescit, ve bene obseruauit vir dostus in Miscell. Obst. pag. 170. quando vero idem vir dostus in sequenti versu legere malit imperioque aut imperioque, errat, quod docet v. 80. & 111. 251. vei bene monuit adnotator Belgicus. HABL.

v. 386. Leni modulasur carmen auena] Virg. 1. Aeneid. Ille ego qui quondam gracili modulasus auena Carmen. Bul.

LIZ

Quoque, ait, hinc diversus abis? heu respice cantus.

Haud procul infectans Argum, languentia fomno

Lumina cuncta notat, dulcesque sequentia somnos:

390 Et celerem mediis in cantibus exigit harpen.

v. 387. Quoque, ait, binc Carmen nonnihit suspectum. Herns. prior pars satis genuina esse mihi videtur. nam & ita vr. 581. nunc quo dinersus abiret. & vsus istius vocis diucesus frequens nostro. vide & lib. 111. 146. Virgilium etiam expressific credas nostrum, qui lib. x1. Acn. 855. cur, inquit, dinersus abis. Ouid. 1. Trift. 3. Nata procul Libycis aberat dinerfa fub oris. vide ad Ouid. Epist. xII. 145. &, quem ibi laudani, Broukh. ad Prop. 111. 11. 33. vltima vero pars minus placet, nec illud respice caneus eleganter dichum puto, nisi sit corruptum & legendum, bens respice. Canens Hand procul infestans, ve fint Mercurii Argum abeuntem reuocantis verba. qui non audientem infequitur, deinde tamen videt eius oculos languentes fomno, vi fistulae victos, posset & cansum Argum, qui fumma cura fervabat lo, sed optime omnia cohaerebunt, fi legas, beus respice. Cantu Hand procut infestans Argum. Cantu hine abiit in sequensem versum, ve habet codex Carrionis, & editiones veteres. Bun-MAN.

v. 388. Languentia Comno] Ira vet. cod. alii, languentia contn, vr vt legeris, cadem dictio repetenda erit. Carrion. prze hoc Carrionis malo cum vulgatis,

languentia cantu, Tautologon alias effer, quod fequitur dultesque fequentia fomnos. ZINCERL. Tavmihi: sensus enim est: Mercurium notaffe notaffe lumina Argi languentia somno, &, quamuis Argus repugnaret, sequentia dulces fomnos. Ita autem ex MS. Carrionis hic locus restitutus. aliis legebatur, languentis cantu. Quod mihi minus placet, etiamli affertorem inuenerit Zinzerlingum. Voss. Pro languentia fomno Lumina Carrionis codex cantu. at ego retinuerim vulgatum, & mox legam, dulcesque for quentia cantus, non fomnos. pro inschans Argum etiam fortaffis praestiterit, intestans. v. ad Ouid. iv. Fast. 433. Heins. Vr euitetur tautologia, posset translato To cantu, vt vidimus, in praecedentem versum hic legi, Inneuertia tandem lumina cunta notate ve Pius notat quosdam legere, ne vox illa cantu repetatur indecenter. Francius malebat, labersia. sed Quidius lib. 1. Met. 716. languida lumina etiam dicit. notas vero est videt, vt lib. 111. 99. & alibi. sequentia vero lumina notat facilitatem, qua fuccubuero & adoperta fuere fomno, vt Ouidius air. vid. inf. ad lib. v. vers. 562. Burm.

V-39% Exigie Harpen] Verbum

Iamque refecta Ioui, paullatim in imagine prisca

Ibat agris Iö victrix Iunonis; & ecce Cum facibus spirisque & Tartareo vlulatu Tisiphonen videt: ac primo vestigia visu Figit; & in miserae rursus bouis ora recurrit;

follemne, vbi fumma vi telum vel gladius adigitur alicui. vid. ad Ouid. v. Met. 171. alia forma dixit lib. vi. 570. illum exigir baffa. Burm. Harpe fuit ensis falcatus, quo Mercurius vtebatur. v. Lucan. 1x. v. 664. & Drakenb. ad Sil. Ital. 111. 278. HARL.

v. 391. Refecta Ioni] Heinfius coniecerat, afferta. fed elegantiae singularis est refesta, pro pri-Rinae formae restituta, & iterum puella fasta. Apulei, lib. 1. Met. Figuras formasque bominum in aeias imagines conversas, & in se rursum musuo nexu refectas, ve mireris, exerdior. idem lib. IV. ot sentirem non asinum me, verum esiana equum curulem nimia velacigate refeftum. fimiliter fere Plin. xxx. 14. Fimum murinum aqua plunia dilutum mammas mulierum & partu tumentes reficit, id eft, in antiquum statum restituit. vbi male, reprimit alii. & hinc refici dicuntur, qui recreantur, nouantur, vt loqui folent veteres, a dolore, fatigatione & similibus. Ioui Pius capit vel pro a loue, vel ad gaudia louis, quod praefero. in imagine, vidimus lib. II. 174. BURM.

v. 393. Cam facibusque pyrisque] Sunt, qui legunt, cum facibusque bydrisque, cuius lectionis sensus est manifestissimus. bydrisque est in ex. Bonon. ego semper maiostatem vecustissimi codicis exosculatus seribo, cum faci-

bus spirisque. nodos anguium spiras vocat imitatus Maronem 11. Georg. 154. Spira proprie volubilitas funium, quam orbes anguium imitantur. P. vs. Lego cum vetust, cod. cum facibus spirisque Furias enim anguibus ornari fingunt poetae. Quidius, Tylphoneque implexa feros pro crinibus angues. & mille aliis in locis. CARR. eleganter spirisque neque tamen omnino damnarem bydrisque. v. loca, quae diligenter colcollegit Broukh, ad Tibull. 1. & 3. v. 69. HARL. Non male, ex Pii correctione, Giris, nam ferpentibus armatas vidimus Furias lib. 11. verf. 105. fed quia absolute positum illud spiris durius videri posset, pro pyris, quod habent editi, & noster codex, posfet & legi, pinnique: nam alatas Furias finxerunt poetae, & hoc optime subito aduolanti Tisiphonae conuenit. Virgil. x11. Aeneid. 847.

Paribusque reuinxis Serpensum spiris, vensosasque addidit alas.

Sence. Here. Oct. 1003.

Quaenam ista torquens angue viperio comam,

Temporibus atras squallidis pinnas quatit.

& ita mox dicet, volasse Memphin. vid. Stanl. ad Aesch. Eumen. vers. 51. Burm.

v. 394. Vifa Figit] Vetus codex, vifu fugit, CARRION. Edi-L14 tiones Nec qua valle memor, nec quo se vertice fiffat.

Inachias errore etiam defertur ad vndas. Qualis, & a prima quantum mutata iuvenca! Nec pater, aut trepidae tentant accedere Nymphae.

400 Ergo iterum filuas, iterum petit invia retro, Ceu Styga, dilectum fugiens caput: inde per

> Raptatur Graias, atque ardua flumina ripis: Oblato donec paullum cunctata profundo Incidit: ablistunt fluctus, & gnara suturi

405 Dant pauidae alta viam: celsis procul ipsa refulget

> Cornibus, ac fumma palearia sustinet vnda. Ast Erebi virgo ditem volat aethere Memphim

> > Prac-

tiones Pii, Maser. Juntae & Aldi, fugit. sed male. Latinius enim figere vestigia, & huic loco aptius: est enim resistit, subsistit attonita. vt lib. v11. 559. gradus figere. mox vers. 505. stant litore fixi Haemonidae, vestigia autem passim pro gradu, & pedibus ponuntur. vid. ad Ouid. 11. Met. 21. pro Tisiphone Cod. Coki semper Thefiphone habet. Burm. Figit bene quoque ex. Bonon. HARL.

v. 396. Nec que se vertice sistat] Quo sese vereice Carrionis fefe Cod. Coki,

prouerbialis ab Homero:

Exagede vae mot netros omus dione orbes. BURM. TEXASIV.

Bul. per dilectum capur, pa- Avvisude, cuius plura exempla trem intelligit rede Maserius. vt suppeditat Barthius ad Nemesian. lib. 11. 404. carius o mibi pasre Eclog. 111. Bul. Et ad Rutil. 1.

caput. male vero Pius explicat, humanam figuram. Burm.

v. 402. Rapta furens Graias Mendum manifestarium, sunt qui scribant, rapea fugit. in prico codice, quem valde probo, scriprum est, raptatur Graias, hoc est raptim aufertur & auocatur prae timore Stygio. Prus. Ita liber manuscriptus: vulgati, rapea furit Graias. prius magis placet. CARRION- Malim, rapea agitur. Heins. Nofter codex, rapeaen eft. Bonon. Pii, Maserii, editio. perperam. Heins. Quo Aldi & luntae, Editt. rapea furens, sed Carrionis codicis sidem v. 401. Cen Seygo] Locutio firmat similis locus infra lib. v11. 147. modo Thessalicus raptata per

v. 407. Volat praecipere] Ex-

208.

Praecipere, & Pharia venientem pellere terra.
Contra Nilus adelt; & toto gurgite torrens

Tisiphonen agit, atque imis inlidit harenis.

Ditis opem ac saeui clamantem numina regni.

Adparent sparsaeque faces, disiectaque longe
Verbera, & abruptis excussi crinibus hydri.

Nec Iouis interea cessat manus, intonat alto

Atque ipla imperium luno pauet haec procul lö

Spectat ab arce poli, iam divis addita, iamque Aspide

208. Memphin Cod. Coki. Praecipie & Ald. noster codex, praecipes; quod compendio scriptum est, peo praecipere & Burm.

v. 409. torrens] Markland in Epiflola critica pag. 53. putat, omnino legendum effe torqueis. actute quidem, fed latet id iam in verbo agir; nihil igitur mutandum effe arbitror. HARL.

v. 410. Inlidir] Quasi naufra-

Et quos, credamus ve ipfis, Ren funs illifis pelago. Quid. Ep. xx1. vers. 201.

Quem postquam bibulis illisis flu-Eus arenis. Bunn.

v. 411. Saeni clamantem numima regni] Heinsun ad Onid. 111. Met. 273. corrigebat, furni regni. margini etiam adscripserat, Singii regni. sed contra codices talia tentare periculosum. Quis enim non poetarum Plutonem, l'arrarum & omnes inseros saevos et crudeles vocat? & hoc huic loco aprissimum, quia ipse minisstram suam deserebat, ressis regns dixit Horat. 111. Od. 4. erisis enim saepe, pro saene. & poetam hoc epitheton, faeuns, amare, faepe notauimus alibi. Burm.

V. 414. Cessas manus Vid. lib. 111. 89. & ad Albinou. Eleg. in Drus. 224. Burm.

v. 415. Fatetur] Eleganter; ipfo suo habitu & specie, quasi in vuleu solliciti animi indicia daret. Ouid. v1. Fast. 19. Horrneram, tacitoque animum pallore statebar. Stat. 111. Achil. 119. Interastenque deum primo pallore fatetur. vid. Salmas. ad Gapitol. Pertin. cap. 1. Burm.

v. 416. Hoec proces! Heinfine mallet, band procest. Bur w.

v. 417. Arce Poli] Magis placet, ab arce Phari. rationem nemo non videt. CARR. Sed quia fequitur dinis addita, malim policum vetultis omnibus editionibus retinere: arx enim facpe pro coelo. vide fup. 11. 94. 111. 481. 1v. 73. & palim. adde notata ad Albinov. Eleg. in Drus. vs. 61. BURMAN. & poli, quod est quoque in ex. Bonon. reposui. HARL.

v. 417. Addies] Augens numerum dearum. vid. Batth. ad Stat. 1. Achil. 655. Buss.

Ll 5 v. 418.

Aspide cincta comas, & ouanti persona sistro. Bosporon hine veteres errantes nomine diuae

Vulgauere, iuuet nostros nunc ipsa labores,
Inmissique ratem sua per freta prouehat Euris.
Dixerat: & placidi tendebant carbasa venti.
Postera non cassae Minyis Aurora retexit
Noctis iter: noua cuncta vident; Thynnaeaque iuxta

A25 Litora, fatidici poenis horrentia Phinei.

Dira deum fummoque lues vrguebat in aeuo.

Quippe

v. 418. Afpide cintla comas] Suspicarus olim suerat Heinius, a Valerio relicium suisse, spicis cintla camas. ita enim Ouid. 1x. Met. 687.

Inerant lunaria fronti Cornua, cum spicis nivida flauentibus aura.

Vid. Terrull. de Coron. Milie. cap. v11. & Minut. Felic. cap. xx. & ibi Rigalt. sed ex Apuleii descriptione lísdis initio lib. 1x. dextra laeuaque fulcis infurgentium viperarum cohibita, vulgatum defendi posse credebat. adde quod lísa quibusdam Furia habita. vid. Baxth. xlvsi. Adv. 18. Burm.

v. 420. Inues nostros nunc ipsa labores] Recte. Itis enim nauigationibus praeerat, vt ex eodem Apuleii loco apparet, vbi multa interpretes congeserunt. & hinc Isis Pelagia, de qua vide Tristan. tom. 1. Comm. p. 342. Burm.

v. 421. Prouchat Euris] Sic vetus codex. alii prouchat auris. CARRION. preuchat quoque ex. Bonon, HARL.

v. 422. Tendebane curbafa wenti] Sic Virg. 111. Aeneid. Tendunt vela Noti. Bul. Quid. x111. Ep. 15.

Incubnis Boreas, abrepeaque ve-

Apollonius lib. 11. 169. difficilem facit per Bosporum nauigationem noster magis poetice occasione lus, cuius fabulam eleganter inferit, ope Isidis secundis ventat transiisse singit. Burm.

v. 423. Non cafae nottis iter] Id est, quae non sine insigni profectu transacia erat. Pius interpretatur operosae, non inertis sed rectius nos, puto, copinus ita cassa ira pro vana lib. vi. 556. cassa rectius vii. 59. nottis iteu alio sensu infra lib. vii. 408. dinite. Burm.

v. 426. Dura Deum] Difficilis, immodica, intolerabilis. funt qui scribunt, dira. ira videlicet deorum data, Pius. Vet. cod. Dura Deum summoque sui surgebat in seno. Vulg. Dira Deum fummoque lues urgebat in acua; nonnulli vt excufum est, qued maxime placuit. CARRION. Hie versus proxime sequenti est subiungendus. Legatur etiam, Dira lues, quod male Carrion mutauit. cum reliqua ex eius membra-. nis optime castigati sint. dira etiam legi a nonnullis adfirmat Pius. Naso Met. viii.

Dira lucs, ira populis Innonis

Incidit

Quippe neque extorrem tentum, nor lucis egentem,
Insuper Harpyiae Typhonides, ira Tonantis,

Insuper Harpyiae Typhonides, ira Tonantis,
Depo-

Incidit exoso distas pellice terras. Vrgeb.it Olympo Aldinus codex. posis &, Dira reum vrguebat. HEINS. Deum Ines, vt lib. 111. 97. strages deum, Stat. x1. Theb. 274. coelo demissi lues. Burm. dira Bon. Phinci historiam v. apud Apollon. Rhod. 11, 176. sqq. & Hygin. fab. 19. & 20. HARL.

v. 428. Insuper Typhonides Hargyiae ira tonantis depopulant] Mendum pene incluibile, nos maicribus annotamentis emendatiimus. Ira tonantis agit, Typhonides Harpyine quam. emendationem partim coniectura, partim fultura sequentis audioritatis poetae dudus nitori suo restitui. quoniam infra scriptum eft, Teque, áit, iniusti quem nune premit ira Tonantis. quod hic poeta sentiat Typhonis filias effe Harpyias, collegimus ex eiusdem poetae versibus, vers. 516. interpres Apollonii 11. tradit sorores Iridis effe Harpyias. Tarraeo concinit Heficdus lib. 1. Theog. rasus ex Thaumante & Electra genitas illas, nec mirum poetas aliquando discrepare, nonne Apollonius adiumm Phineum a Borcae filiis Zeto tradit & Calai? a quibus Harpyiae sunt expulsae. At Orpheus Phineum insanientem philtris vxoriis e scopulis deieciffe filios aurumat, quare a Zeto & Calai, ve perpeteretur durius exfilium, a Strophadis effatum in Bistoneam, luce ab its prinagum. nec vt Flaccus facundum & pium, sed immitem crudelemque tyrannum vocat. imitatur vsque

Flaccus, &c. Prus. Verustus Paristensis, infaper Hirphoides Harpyiae, iraque Tonantis. Maserius omnino legendum contendit. Infaper bunc Typhoites Harpyide ira Tonantis: tunc, inquit, & quantitas observabitur, & verior sensus elicierur: in nostra enim textui conueniente repositione appositio sit. vet. cod. optime habet:

Insuper Harpyiae Typhonides, ira Tonansis.

ex quo vero vno veriu emendato eius bonitas cuiuis fatis constare potest. & vna dictio e loco suo submota omnes has turbas fecit. Sed Baptistam Pium loquentem audiamus: Adnotat. Poster. cap. CXLVIII. Multi, inquit, se torferunt super explicatione horum versuum, Insuper Typhonides Harpyine ira Tonantis. multos haec der terruerunt, ne iterum ad Taenareas has caligantes fauces redirent. Ego certe hunc locum a Codro Vrceo non intellectuma partim coniectura, partim fultura sequentis auctoritatis huius poetae, sic nitori suo restitui:

Ira Tonansis agit, Typhonides filis Zeto tradit & Calai? a quibus Harpyiae funt expulsae. At Orpheus Phineum infanientem philtris vxoriis e scopulis deiecisse sito sautumat. quare a Zeto & Calai, ve perpeteretur durius exsilium, a Strophadis essautum exsilium. Bistoneam, luce ab its primatum. nec vet Flaccus facundum & CARRION. Balbus, postquam, sum essautum expirannum vocat. imitatur vsque quaque Apollonium in Phinco ingenio exclusam, commendauita

Depopulant, ipsoque dapes praedantur ab ore. Talia

ita pergit. Fuit autem hoc (vt pleraque alia) ex Apollonio fumrum sic dicente:

יום אלם לא בל אסיים של של של יום. leinnús

Ade iniby, and yieus duienter is TEXOS YXXW. Belg & Li mixentator refratag

mandy MANO MAROTSIV *Αρπησι εδματός μοι άφαρπάζατιν Zdubúr.

Fuerunt autem Harpyiae, secundum Hefiodum in Theogonia, duae Thaumantis ex Elestra filiae, Aello, & Ocypete. Hefiodi carmina, ne tibi Graeca vsquequaque Videar oftentare, non appolui, ea tamen Latinitate donata, si voles, leges.

Thaumas Oceani natam duxisse profundi

Dicitur Eleftram, velox iis na-Ritur Iris,

Pulchraeque Harpyiae dune Aelloque Oeypeteque,

Virgilius tertiam adiicit Celaeno, lib. 111. vt vel lippis ac tonforibus notum est. Homerus libro Hiados xvi. quartam Podargen, ex qua natos Xanthum & Balium Achillis equos fingit, his verbis: Μάνθον και Βάλιον, το άμα πνόιμer mertebáy.

· The Stene Zachben kvery "Agana Ποδάργη.

- Cum Xantho Bahum, ventos qui curfibus aequant. Quos Zepbyro venso est enixa Harpyia Podarge.

Harum nullum patrem nominat Petron. cap. CXXXVIII. Apollonius, si recte memini. Vakerius Typhone genitas dicit. Exegerunt autem eas Boreadac per Aegaeum Siculumque mare, vt fcribit Pherecydes, persecuti vsque ad Plotas infulas, quas Ho-

merus Calydnas nominat, etfi Lycophron alias infulas vocat Calydnas. inde Borcae filii ab Iride admoniti, seu, ve alii dicune a Mercurio, reversi sunt, vnde insulae Stropbades funt appellatae. Illae vero in specum Cretae se fuga proripuerunt, vt & Pherecydes, & Apollonius, & Neoptolemus is, qui Naupastica compofuit, testantut, Thyphonides Harpyiae etiam ex Bon. vitiofe. HARL. Haec quoque Carrion ex suo codice restituit feliciter nisi quod Typhonides retinendum a Typho. nc. in Typhoides prima fyllaba corripitur, infra de iisdem harpyiis,

Inplorant clamovem patrem Typhona nefando.

Aldus edidit, Insuper HEINS. Typhonides Harpyiae traque toquetis. lunta, Insuper Hirpboides. Codrum secuti Argent. Colin. & Gryphius. noster codex, Insuper Hypboides Harpyiae iraque Tan. Coki, Insuper Hiphoides arpuiise ira sonansis: nos lequimur Carrionem, nisi quod cum Heinsto Typhonides probamus, quod in notis Carrion recte expressit, sed in vtraque editione, Typhoides. illac Harpyiae vero eleganter Ira Tonantis dicuntur, quia irati Iouis ministrae fuerunt. vid. inf. vers. 580. sic & lib. v11. 567.

Ac velut ex vna si guando unbe cor u sci

Ira Ionis torfit geminas mortalibus ignes.

Inachia Tirynthius ira

Exagitatus onus coeli tulit. Bun-MAN.

v. 429. Depopulant] hac forma verbi vsus. significat vero macerant, affligunt. vt Senec.

430 Talia prodigia, & tales pro crimine poenas Perpentur. spes vna seni; quod pellere saeuam Quondam fata luem dederunt Aquilone creatis. Ergo, vbi iam Minyas, certamque accedera

Sentit opem, primas baculo defertur ad vndas: 435 Vestigatque ratem, atque oculos attollit manes. Tunc tenuem spirans animam: Salue, o mihi longum

Ex-

nec. Hippol. 577. Populatur artus Ouid. Medic. Fac. 45. Formom populabitur aetas. Sil. x11. 244. BURN.

v. 429. Ipsoque dapes praedansur ab ere] Expressit illa Apollonii II. 222. "Aquim comures pel donenázusi Hudy Burm.

v. 430. Pro crimine poenas] Nofter codex, fine crimine Burm.

v. 432. Quondam futa luem dedermet Aquilone creacis] Scribo, dederunt. PIUS. Dederunt Colinei [Argent. Voff.] & Gryphii editiones, & Baptistae Pii. HEINS.

V. 434. Primas baculo deferent Hase felicissime ex lib. 11. 194. Argonanticon Apollonii transtulit. CARRION.

v. 435. Vestigorque ratem atque ocules accollit inanes] Qui arbitrantur, Valerium dicore, orbes oculorum Phinei fuific erutos, falluneur. Nam oculi inanes sunt expertes lucis, & qui visibiles species non possunt tecipere. sane hoc verum effe liquet ex eo, quod ipse Phineus postea dicar. Offusão media inter dicta tenebrae. Sic enim legendum, non effusae. de quo postez. Idem autem ait in is. Apollonius, vbi Phineus ita de loue canit: 'Es d' l'Aer' Tonnes flatus dixit nofter lib. 118. dosadpiär ydunagdo páss. Es eri- 278. Buzk.

puit en oculis dulce lumen. Namperperam vertit Hartungus, Ernitque oculorum gratum lumen, quod inde etiam apparet, quod in fequentibus ita loquatur, nevim 120 иносрихочтом внижой inania enim exficenta funt lumina. Hunc enim esse sensum liquet ex Scholiaste. qui ita ad istum locum notat: ύπο βάθυς ψμαύρυντου. જિ. છે ύποςμύχειν, κ) το Υρεμα υποκαίστι, διαvel émenéneuvres. Voss. Ita Stat. x. Theb. 692. cui vultus inanisa Exflixitique oculi. Burm.

v. 436. Tennem spirans animam] Inducit Phinea vt vmbram vel, spectrum; quia longa cura & tri-; stitia corpus erat emaceratum.

Apollon. 11, 207.

ैAUTRE है कार्डिश मध्येक मध्येक देहें . STÁTOLO

Ediffog dunvejeus.

paullo ante dixerat kufeur ift. Bruger. Stat. VII. 36. de Phorbante sene,

Vultumque per omnem Paller iit, vecisque repens fingul. sus apersum

Intercepit iter, refouet frigentis amicum

Pellus alumna senis, redis asque exile profatur.

V. 437.

Exspectata manus, nostrisque, ait, agnita votis Nouimus, & diuis geniti quibus, & via iussos Qua ferat: ac vestri (rebar sic) tempora cursus. 440 Proxima quaeque legens; quantum Vulcania Lemnos

Traxerit; infelix tulerit quae Cyzicus arma. Sensi & Bebrycio supremam in litore pugnam lam

V. 437. Nostrisque ait agnica weris] Imo, vittis, hoc est, praefagiis. vide quae notamus libro 111. vf. 397. Phineus apud Apollonium libro 11. 209.

Κλύτε πανελλήνων προφερές ατω, εί treby bis Οιδ υμείς, છેς δή πουτος βασιλήσς lourus Αργώνς दियो अभेद क्षेत्रस धराने सर्वेनद lysav, Theis areskine, Ere hot shoe order Hier Beongenigen.

vid. ad Ouid. 1. Art. Am. 395. HEINS. Ego nihil temere mutem. nam ex sequentibus, vbi res in Lemno & Bebrycia gestas sibi auditas effe addit, apparet illum fpem concepiffe inde auxilii, quam animo & votis fuis conceperat; & ipsi promissum erat divinitus. fic inf. vf. 577. Verum animo redit illa meo fors cognita diam. Nestris ais Pii, Arg. Colin. & Gryph. Bukm.

.v. 438. Via iussos Quae ferae] Que ferat praetulerim, vel qua. quo iter instituatis, vel vnde. deinde, rebar sic tempora cursus videtur mutandum in, rebar props sempora cursus. nisi proxima cum sempora construendum. HEINS. Flor. IV. 2. que ex. Bon. HARL. Qua feres illa dominatio. Burn.

citat etiam Emmenessius ad Virg. IX. Eclog. vers. I. vid. supr. ad vs. 204. Pius que in notis habet. in reliquis nihit scrupuli, si cum veteribus editionibus duo verba (rebar sic) includantur parenthesi: nam omnia pendent a verbis novinus vel sensi. nouimus tempora & moras vestrae nauigationis. nam legens, id est, colligens, animo mecum reputans, proxima quaeque, quotidie quantum temporis in Lemno & Cyzico deberetis trahere, & guando deberetis. propius ad me accodere, compu-. tabam, & cum supremam cum Amyco pugnam senti, hinc solamine certo me refeci, vos iam esse prope. fenfs vero potest, vel. pro intellexi ex nuntiis & famarerum gestarum, vel, quia faridicus erat Phineus, de monitu divino cari. nam feneire proprie esse verbum vatum & augurum egregie oftendit Pafferat, ad Propert. IV. Eleg. I. pag. 566. vnde & sagae, & sagire, quia acute sontiunt dicuntur, teste Festo & aliie. Burm.

v. 441. Traxeris] ld est, morae dederit. lib. v. 549.

Acribus aft illos curis mora facva trabebat.

Decem annos sraxis

₹. 443•

Iam propior, iamque hoc animam folamine mulcens.

Non ego nunc, magno quod cretus Agenore Phineus,

Aut memorem, mea quod vates insedit Apollo Pectora; praesentis potius miserescite sati.
Nec mihi diuersis erratum casibus orbem,
Amissa aut slere domos, aut dulcia tempus
Lumina: consuetis serum est ex ordine satis
Inge-

v. 443. Animam solamine mulceus] Animam scribe, propius ctiam pro propior. Heinsius. Quia scilicet non adpropinquabat Phinous, sed Argonautae propiores ei sebant, sed non ideo mutem: nam si Argonautae adpropinquabant, etiam Phineus propior iis siebat: vel vt Maserius,, propior Bebryciae, quam Cyzico aut Lemno. Pius explicat, iam vicinior redemtioni meae. proprior vitiose Aldus, Burst.

T. 445. Mea quod vates insedit Apollo Pectors Sic plenum numine ac pereftare Dei Arnobius dixit lib. v. Et noster lib. v. 673. mole Dei quem pestore toto lam senes. Gonfer lib. 1. vs. 207. lul. Scalig. de seipso: 40780v 8hov nurezur cabesi. Bul. Varie hoc efferre solent poëtae, vid. lib. 11. 441. fed nullum verbum efficacius hoc infidere, quod non leuiter & quali in transitu inspiratum eius mentem notat, sed quam quafi perpetuus deus inhabitat, & inhaeret. ita Incola Pythius Horat. lib. 1. Od. 16. dicitur, qui mentem facerdorum incolit. Stat. 1. Achil. 497.

Quando era des possessis.

in pellore nostro. sic intrare deus saepe, vt in sedem suam, dicitura, vt Stat. 1. Achil. 515.

Intrantemque deum prime pallore fatetur.

Auienus Desc. Orb. initio, Dens, en deus, intrat Apollo. Silius xrt. 323. mugiret Phoebo iam intrata. facerdos. & quae sunt id genus plura. Burm.

v. 449. Rerum est] Serum est iampridem scribi debere observaram, cum deprehendi id ipsum quoque sagacissimo Gronouio animaduersum este Observat. libro 1. cap. xv. [cui adsertit Vostista.] Naso in Tristibus,

Iam mibi fata liquet coeptos fervantia curfus, Per fibi confuetas femper itura vias.

mox, Fallere ques nusquam mifere locus, in nunquam a Carsione nom debuit mutari. Heins. Rarior tamen confituctio, feram est ingenere confuctis ex ordine faiscum desideretur verbum, fatis confuctis ordine ire, vt Ouiding Epist. 1.

Di precor boc inbeant, ot enniès bus ordine fatis.

Ouid. III. Pont. IV. 93. dens of Claud. III. Rapt. 65. manfura.

450 Ingemere. Harpyiae semper mea pabula seruant,

> Fallere quas nusquam mifero locus: ilicet omnes

Deveniunt, niger intorto ceu turbine nimbus, (Iamque alis procul, & sonitu mihi nota Celaeno)

Diripiunt verruntque dapes, foedataque turbant

455 Pocula. faeuit odor; furgitque miserrima pugna:

fluant boc ordine fata. vbi & quidam codices, ex ordine. quare postet legi,

Consuctis serum ire ex ordine fatis

Іпрешеге.

Rerum videtur a librario suppositum, qui in animo habebat illa lib. 1. 532. condita pergunt Ordine cuncto sua, rerumque a principe cursu Fixa manent. & lib. v. 681. Illum etenim talis rerum manet (accipite) ordo. de ordine fatorum Burm. vrruntque Bon. vid. Barth. ad Stat. 1. Theb. 302. lib. 11. 218. vbi vide. Bunn. 258. sed ire mallem subintelligere. mox allicer per scripturae virium, quia etiam, vt in ex. Bon. illices, scriptum est, in cod. Coki apud Burm, HARL.

v. 452. Deueniunt] Deueniant codex noster. Burm.

v. 452. Intorto cen turbine wimbus] Vet. cod. niger in toso cen surbine nimbo : male. CARR.

v. 453. Alis procul] Aliis noster codex. male. procul hic vero eft, non longe remota, proxima, ve faene ita Virgilium posuisse notat Seruius, vid. ad Ecl. v1. 16. & Acr. ad Horat. 11. Stat. VI. 105. BURM.

v. 454. Verruntque dapes] In: editionibus nonnullis, vertunique. fed opinor, velluntque. vide tamen Indicem Lucretianum Giphamii in verrere. Heins. Vertunt, quod est in Argent. Gryphii & Colinei editionibus, posset firmari ex vs. 497. vbi illifas menfas dixit. Heinsius etiam adscripserat legi posse, vorantque dapes. Senec. Herc. fur. 759. Terresque mensas auida Phineas auis.

v. 454. Foedataque turbant Po-& 1. Achil. 81. feriem dixit noster cula | Imitatur Statius lib. v111.

> Nec turbata feris tractanit pocula menfis.

infr. v. verl. 596. Ingenti turbantem pocule barba. Burm.

v. 455. Flagrat odor] Scribe, Saeuit odor, sic habent prisci codices, antiquitatis, maiestatis 25 fidei plenissimi, quibus dissentire piaculum est, tolerabilis est tautologia, cum plures versus interseruntur. crudelem odorem appellamus spurcissimum, qui nos oppido conficit. Apoll. 11. 191. Pius. Saeuit odor scribo cum vet. cod. quia paucis interiedis fequitur, flagrat acerbus odor alibqui bis eadem dictio repeteremt.

Parque mihi monstrisque fames: spreuere quod omnes

Pollueruntque manus, quodque vnguibus excidit atris,

Has mihi fert in luce moras, nec rumpere fata Morte licet: trahitur victu crudelis egestas.

Sed

pemr. CARR. Flagras odor, id elt, fragrat. fed facuit Carrion ex fuo codice. quod fragras mox v. 493 denuo fublequirur. nec aliter primus Vaticanus cum Regio, & ex suis exemplaribus scriptis Pius. atque ita vir eruditus ex veteri libro in ora codicis Veneti adnotarat. fic apud Silium libro x 1.11. 600. in optimis membranis, faeuit firidoribus arbor. non nutar. plura illic dicemus. & libro IV. bimnitus facuis equogum, noster infra, saeuie verimque Auftor tamen Queroli, fames. Claustrum illud plumbeum densa per foramina diris fragras odoribus. Hta & illic corrigendum. HEINS. Et noster codex, saeuis. alio senfu faeuum odorem lacchi dixit Stathus 11. Theb. 87. Virgil. v. Acneid. 257. Saenitque canum latratus in auras. Burm. fragras ex. Bonon. HARL.

v. 457. Polluerinique manu] Scribe, polluerunt, tertia correipta, vt sulerunt, steria correipta, vt sulerunt, steria correipta, vt sulerunt, steria quod
omnes Harpyiae ac ministri manu
contrectando polluerunt, hoc mini
dat spatium ad vitam. Prus. Sic
vulgati. vet. cod. pollueruntque
manus. ignoratus secundae, in polluerunt, syllabae modus, qui a
poëtis ancipiti spatio collocari solet, versum deprauauit. CARR.
Manus in Carrionis libro. scribe,

— sprenere quod omnis Polluerunique manus.

fic supra, 324. manus omnis ---

--- Onum omnes incessere planti-

Infestare manus. Heins. Vid. ad Ouid. ix. Met. 426. Burm. polluerintque mann ex. Bon. HARL.

y. 457. Excidit atris] Foedis. fic habent prisci codices, non vacis. Pius. atris quoque cod. vacis ex. Bon. HARL.

v. 458. Has mibi] lsta spatia v uendi, sunt qui non bas, sed boe scribunt. respondentes isti verbo, quod. repugnant prisci codices. Pros.

v. 458. In luce moras] Lun, pro vita, metalepticas. lib. vi. ví. 560. Elis ille animam lucemque rependis Crudelis. lib. vii. ví. 412. Fersue aliquam spem lucis? ais. ví. 436. ví. 492. Vide Zehner. Cent. 2. Adag. 46. Meurí. ad Lycoph. pag. 286. Weitz.

v. 459. Trabitur victu Victurecte, non cibo, qui de delicatioribus dicitur, sed victus in parvis & aridis alimoniis constitutus, vnde aegre vita trabitur. vid. Donat. ad Terent. Andr. 1. 1. 48. Silius 111. 280.

Sed mensis asper populus, victuque maligno.

Ita saepe Cicero & alii. vt pro Rosc. Amer. 27. in vietu arido, in bac borrida incultaque vita. Apoll. 11. 190. dixit rerada, iva cum budyerre. Buam.

M m v. 460.

460 Sed vos o sernate precor; (praedicta deorum Si non falsa mihi) vos finem inponite poenis. Nempe adfunt, qui monstra fugent, Aquilonia proles,

> Non externa mihi: nam rex ego diuitis Hebri, Iunctaque vestra meo quondam Cleopatra

cubili.

Nomen ad Actaeae Calais Zetesque fororis Profiliunt. Zeresque prior; Quem cernimus, inquit

Tune ille Odrysiae Phineus rex inclitus orae? Tu Phoebi coines, & nostro dilecte parenti? O vbi nunc regni, generisque vbi gloria? quam te

Buum.

470 Exedit labor, & miseris festina senectus! Quin age mitte preces; namque est tibi nostra

voluntas;

Si

V.460. Sed was observate precor Sed vos o seruate precer. ne dubita. HEINS.

v. 464. Cleopatra] Ingens hic ·Mythologicorum dissensus, de quo vide, quae notauimus ad Ouid. Remed. verf. 453. BURM.

v. 465. Affacae | Atteae lunt. aliae, [vt Bonon.] Allene, corrupte. Actaea dicitur Cleopatra, 'quia filia Orythiae, quae Erechtei fuir filia, erat. Burm.

v. 467. I bineus Phineu malebat Heinsius. sed nihil refert.

v. 468. Phoebi comes] Non reperi, qua in re comes Phoebi fuerit, sed eius discipulum suifle, & fatidicum apparet ex Apollon. 31. 257. vbi Phineus,

Tru Afrus ide, & md mebogur lib. 111. 694. Bunn. ididaks

Marterivac.

saepe pro discipulo fumitur? la inscriptione apud Reines. Cl. 1. 71. Hercules vocatur, Comes ownium

Deorum, vbi Reinesio non liquet. qui ita vocari potfer, & ille mallet legere, Dominorum nostrorum. fed an ita liceat in ipfa marmora graffari nescio. Pius explicat divinum, quia fatidicus erat. Oppian. 11. Cyneg. 616. dicit eum a Phactonte excaccatum, qui arbiter inter eum & Apollines fumtus, pro Apolline iudicauerate vbi vide Brodaeum & Bodinum

v. 469. O obi nunc regni? m> luerim, Hen vbi. Herns. Vid. 34 Ouid. IV. Ep. 150. BURM.

v. 470. Exedit labor] Vid. ad

v. 471. Namque est sibi nostra voluntas] Namque & tibi corrigo. an ergo cames, yt kruigos Graecis vel, en sibi. Heins. Nihil muto. Cicer.

Digitized by Google

Si non ira deum, vel si placabilis vrguet. Sustulit hic geminas Phineus ad sidera palmas: Teque, ait, iniusti, quae nunc premis, ira Tonantia

475 Ante precor: nostrae tandem iam parce seneclae:

Sit

Cicer. post redit, ad Quirites t. zist vestra voluntas fuisset, omnibus divinis muneribus carvissemus. vide quae diximus ad Quid. 111. Art. Am. 617. & Dionys. Vost. ad Caefar, 1. de Bell, Gall, 18. Bunn.

v. 472. Si non ira Deum, vel fi placabilis orgues] Ad librum Nasonis Met. x. vers. 399. scribendum monui,

Si non ira Deum coela inplacabilis vrguet.

wbi plura ad rem. HEINS. Nescio an mutandum, fauemus tibi, Phineu, & auxilium feremus, si non ira (scilicet nimia & perpeepa) vrget, vel saltem si post tot poenas placabilis sit. & ita fere Pius & Maferius exposuerunt. BURM.

.V. 475. Ante precor nostrae sandem] Lege, non sandem, dictionem cassam & nihili, sed finem, hoc fenfui ira tonantis, precor, parce mihi, iam ante finem meae senectutis, hoc est, ante mortem, antequam morior, mihi parce. Paus. Verba funt Phinei regis, quae corrupte non parum opinione mea leguntur, immo quae vel qui nondum aere lauantur maculata iudicabunt, cum verba minime sint consequentia, & adaffe duxi.

Teque nit iniusti, quae nunc pres mis, ira tonuntis, Parce precor nostrae, sandens iam parce senettae.

sicque sensus erit apertus, nullaque dictionum inconsequentia. & farim vbi eft, quod inuenes fine pace deum? lego, quid, non quod. docti tamen viderint, an huie correctioni album calculum adiicere debeant. BALB. Pius Baptista coniccabat, Ante precor nostrae finem. Ego, Iam precor o nostrae. vel,

Parce; precor, nostrae sandens iam parce senectas.

vid. ad Ouid. xv. Met. 492. fuperiori versu nil necesse, quod Garrion inuexit, quae me premis. cum sunc sit in nostris omnibus. HEINS. Que nunc premit Coki liber. Mafer. Ald. lunt. Pius legit, quae me premis, nunc premis [Bonon.] Argent. Colin. & Gryph. quem nunc premis noster codex. mallem, quae nunc premis ira tonantis Tanta, precer. ita tanta ira. 111.586. & VII. 316. aute tamen retineri poffet, vt notet prius. Te louem prius veneror, cuius pace hi iuuenes mihi bene cupiunt, & opem ferre volunt, sie ante pro prius mox vers. 492. verbium illud, ante, nihil fit, ad lib. v. 261. territat ante monens quod referri posit. Quare ego semper deus. & si postea que innesic hos duos versus emendandos nes legendum est, hic ente retinendum erit. Buzu.

Mm 2 Y. 476. Sit modus: & fore credo equidem: nam veftra voluntas

Quo, iunenes, fine pace deum? nec credite culpam

Saeuitiae, scelerumue mihi nunc crimina pendi; Fata loquax mentemque Iouis, quaeque abdita folus

480 Confilia, & terris subito ventura parabat, Prodideram, miserans hominum genus: hinc mihi tanta

Pestis, & offusae media inter dicta tenebrae.

laın

ratius: Est modus in rebus, sunt cersi denique fines. Valerius infra v. 584. Bul.

v. 476. Nam nostra voluntas Hand innenes sine pace Deum] Scribendum, vestra voluntas Hand iduenes. o iuuenes, ait, auguror mihi placatos deos, queniam vestra voluntas propensa in redemtionem meam, non est sine nutu ac voluntate deorum. Pros. Vestra voluntas reposui ex editione Aldina. in plerisque alies [vti in ex. Bon. 1 est, nam nostra voluntas. Quod iunenes sine pace Deum. vnde tamen recte possis rescribere,

– Nam vestra voluntas Quo innenes fine pace Deum? Imo ea fortasse ipia Valerii ma-Nam vt Aldinae editioni non nimium fidei adaibeam, facit, quod cam saepe mangonum manus patlam effe feiam. Quanquam in ea quaedam extare fatear, quae absque MS, praestare non poruerint. Voss. Nam vestra voluntas Quod innenes sine

v. 476. Sit modus] Finis. Ho- nouius Observat, libro IV. cap. xx1. fed cum +) que hac fignificatione cum quarto casu fere semper iungatur apud optimos quosque meliorum temporum seriptores, non minus appoite refingamus, Quid innenes. Pus Baptiffa, Haud innenes. HEINS. Gataubonus in ora codicis fui coniecerat, Nec vestra voluntas, O inucues, fine pace Deum. Burm. . V. 481. Prodideram] Produderas Cod. Coki. Burm.

v. 481. Miserans bominum genus] Feitus, Miferatur is, quh conqueritur aliena incommoda e miferetur is, qui subleuat. vide lib. t. vi. 72. Virgilius: Miferantem incommoda nostra. Inde miseration обитериде. Выс.

v. 482. Et effusite media inter. dicta tenebrae | Scribo, offufae : dicimus enim offundere alicui caliginem aut tenebras, non effundere. Vossius Offusac. led &c. idem iam occupauit ille Gronovius ibidem loci, multisque exemplis Liuii fui adferuit: offusue ob oculos tenebrae Appuleio initio. pace Deum scripti nostri cum Car- Floridorum, noster libro v. vers. rionis libro. Que restituit Gro- 466. nona lux offusa Cisaeis. eo-

dem.

Iam tandem cessere irae: nec casus, ab alto Ipse volens nostris sed vos deus adpulit oris.

Sic ait, &, fatis ita iam cedentibus, omnes Inpulit, & durae conmouit imagine poenae. Instituere toros, mediisque tapetibus ipsum

Acci

dem configence Gronouio. & Phaedrus ab eadem manu Fab.

Torrore offuso & perturbatis ... sensibus.

fed illic rectius, mi fallor, ca-fliges,

Terrore offuso persurbasis sensibus.

nam cum tertio casu eleganter jungitur, sic Tullio IV. Tusculan. Quaest. Hic orror & indostorum suimis offusa casigo est. & alibi. Statius Thebaid. v. vt & illic corrigendum censeo,

Sie erella genas, aciemque offufa trementi

Sanguine.

quomodo idem Thebaidos 1.

Pallenees eretta genas, suffusaque tabo

Lumina. Marcianus Capella libro viii. Red quia diversa varietas mortalibus caligines offundit. Ciceroni quoque in deliciis id verbum, rertio Tuscul. Quaest. Si quid senebrarum offudit exilium, pro-Domo sua, senebris offusis demerso populo &c. Lastantio quoque libro 11. Diuinar. Institut. cap. primo, offundere tenebras & bominum coecare mentes. Ic offulgendi verbum bis Maroni ex optimis membranis restirui, semel Silio. Adi quae ad ipfum Maronem ca de re annotamus Aeneid. 1x. verf. 110. Heinsius. Mediae inter dicia tenebrae codex noster. BURM.

v. 483. Nec casus, ab also ipsel Sic distingue. Heins. Rede: Quid. vi. Ep. 151.

s quid ab alto Instus ades votis, Inpiter ipse,

meis.

whi vide. ix. Met. 177. & banc
pellem spetta crudelis ab alro: &
alibi. volens autem, (id est, propitius: vid. lib. 11. 324.) addir,
quia inuitis diis impium habebatur miseris auxilium serre, quippe eos sceleribus iram prouocade
deorum, & meritas poenas subire,
credere fas crat. vide Schol.
Apollon. 11. 253. & hinc infelices
& seeleratos promiscue habebant
& appellabant, sed de quo hic
latius agendi locus non est. BurMANNUS.

v. 485. Fatis ien iam cedentibus] Iam iam cedentibus, si quid video. mox dirae poenae maluerim, quam durae. Heins. Vid. ad lib. 11. 455. credentibus God. Coki. Burm.

v. 437. Inflituere toros] Heinfius volchat, inflituere. sed nihil opus. supr. 111. 427.

Circum bumiles aras, ignotaque nomina dinum

Instituit. Virgil, v11. Aeneid, 109.

Inflicuuntque dapes, & adores
liba per berbas

Subiliciunt epulis. Statius v. 542.

Ipfa mibi puppim Ionis optima proles

Inflicate.

Lucan.

Accipiunt, circumque iacent: fimul aequora fernant,

Astra fimul: vescique iubent, ac mittere curas. 490 Cum subitus misero tremor, & pallentia pri-

> Ora fenis fugere manus. nec prodita pessis Ante, sed in mediis dapibus videre volucres. Fragrat acerbus odor; patriique exspirat Averni Halitus: vnum omnes incessere planctibus, vnum

495 Infestare manus: inhiat Cocytia nubes Luxurians, ipsoque ferens fastidia visu. Tum sola colluuie, atque inlisis stramina mensis

Lucan. 1v. 197. Duro concordes cespite men-

Instituunt. Cacfar, v. de Bell. Gal. 11. dixit instituere naues. vid. ad Ouid, v1. Met. 563. responder vero hoc verbum Graeco ivríveir, & ivrúeir. ita Apoll. 111. 1193. dixit durben χαμεύνας. & lib. 1. 354. εντύειν dultu, quod Homer. Odyil. O. 499. dvrývery dež tvov. Apollon. 1. 235. dythvortai väes. Burm.

v. 489. Vescique iubent] Aldrov. lib. x. de Auibus citat, nescire inbene. Burm.

v. 489. Ac mittere curas] Amit-'tere codex noster. Burm.

v. 493. Fragras acerbus odor] Est verbum medium, ne legas, flagrat. Maser, flagrat ex. Bon. HAFL. Deinde, patrisque editione: veteres, & codex noster, sed Carrion reposuit, patriique. Burm.

v. 494. Inceffere 1 Idem notare hoe verbam qued impetere, docuit Barth. ad Stat. 1. Theb. 245. vid. ad Ouid. x111. Met. 466. ita optimae membranae. a vul-

quod verbum eta huic loco fatis aptum, noster tamen codex habet, intexere, quod pro implicare innolando posser explicari. Bun M.

v. 495. Manus] Et supra vers. 457. manus Harpyis dedit, & Virgil, 111. Acn. 217. vncas minus, pro unguibus dixit. ita in Elephantis proboscidem, vocant manum Silius 1x. 629. Plinius v111. 7. & 1x. 15. quia vice manuum fungitur. Burm.

v. 496. Ipsoque ferens fastigia vifu] Legendum, fastidia. But. In altera Carrionis editione, vitio, vt puto, operarum, fastigia, repperi, quam secutus indiligentislimus Alardus, sed nullum fenfum habet. Burm.

v. 497. Inlusis stramina mentis Inlisis repone. quod Maseriana ctiam editio bene expressit. id verbum Flacco nostro perquam familiare. Appuleius Metam. 12. Nee pauca rerum apparatus cibarii, mensas etiam, & id genus impetu meo conlido atque difluibo. gatis

ARGONAUTICON LIB. IV.

Foeda rigant; stridunt alae; praedaque retenta

Saeuit vtrimque fames: nec folum horrenda Celaeno

goo Phinea, fed miseras etiam prohibere sorores. Emicat hic subito, seseque Aquilonia proles Cum Clamore leuat: genitor fimul inpulit alas.

Hoste nono turbata lues; lapsaeque rapinae Faucibus: & primum pauidae Phineïa tecta Peruolitant, mox alta petunt: sant litore fixi Haemonidae, atque oculis palantia monstra lequuntur.

Sic vbi prorupti tonuit cum forte Vescui Helpe-

gatis rà & id genus abfunt. HEIN-Illusis tuetur Barth. ad Stat. viii. Theb. 391. & Pius ex illis Virgilii 11. Georg. 464. Illufae vestes auro, stramina veco sunt di editiones, cum Coki & nostro eori ex stramine. Burm.

v. 498. Stridunt alae] fie bene Bon. HARL. Abae Pii, Argent. Gryph. & Colin. male. stridorem ipfis dat quoque Statius viii. Theb. 255.

Qualis post longae Phineus iciunia poenae

Nil Stridere domi volucres vt senfit abactas.

voi Vossianus codez, ieiunia menfae. sed noster mox vs. 536. longam etiam poenam dixit. Burm.

v. 499. Verimque Verique codex noster. Pius refere ad Minyas, & Harpyias. melius ad Phinea & Harpyias. nam fupr. verf. 456. dixerat, parque mibi monfirisque fames. Burm.

v. 501. Hie] Hine Cod. Coki. BURM.

v. 503. Ruinse] Scribo, rapinae, hoc est, praeda carnis, quam inuncauerant, Prus. Ruinae (Bonon.) Maserii, Iuntae & Alcodice. & folent hae voces commutari. vid. Heins. ad Claud. 1. in Rufin. 194. Burm.

v. 505. Stant litere fixi] Godex noster, man litare fixi. fixi hic vero haud rece pro attonitis a Weitzio capiuntur, cum sint resistentes, attenti, diligenter observantes earum volatum, ve verf. 667. defixaque numina ponto. Pius, defixi & admirabundi. supr. vers. 395. vestigia figere. Burm.

v. 507. Prorupti] Id est, ex cuius apice prorumpunt flammae vt lib. v1. 632.

Velut biberno proruptus ab

Imber agens scopulos.

Vid. Seruium & alios ad Virgil, L. Aengid. 246, Barth. ad Stat, Mm 4

Hesperiae letalis apex; vix dum ignes montem Torsit hiems: iamque Eoss cinis induit vrbes.

Tur-

II. Theb. 626. & Heins. ad Sil.
III. 51. & Claud. II. de laud.
Stil. 462. qui tamen ad II. de Rapt.
173. vbi to sonore illustrat, citat,
praerupsi. sonore vero de grauissimo sono etiam infra vers. 613. vid.
Cerdam ad Virg. vIII. 419. BURM.

v. 507, Cum forte Vefeui] Facit hace compuratio, vt parum abfit, quin in superioribus legam, 111. 209.

Vefulus attonitas acer cum fufcitat vrbes.

cum vet. cod. non autem, Vesnis attenitas, etc. neque enim Poeram bis eadem comparatione víum fuisse crediderim, nisi ad diuersa incendia, quibus mons ille conslagrauit, retulerit; quanquam nec sic satis commode ratio eius expediri potest: sed me movet, ne id affirmare audeam, Virgiliana austoritas, quae est libro decimo:

Mulsos Vefulus quem pinifer annos

Defendit.

Itaque hacreo, CARRION.

v. 508. Letalis] Excerpta Graeuii, faralis.

v. 509. Hiems] Imitatur Statius 111. Silu. v. 73. Flammen diri Montis biems, vbi vid. Barth. Burm.

v. 509. Acons] Acaens legendum, non Eods vt imperitissimi scribunt. Acaeas autem interpretamur Circacas, ab Acaea Circe, quae hoc cognomento donata est ab nautis aspernantibus hospitium; vt Seruius autumat. Circeos enim scimus esse in Campania, vbi suit mons Vesuius, de quo praetorio Circes meminit

Apollonius lib. 1v. & nos Argonaut. libro decimo, scribit enim Plinius libro 111. Nat. Hist. Ciri ceos infulam fuiffe in ora Campana, Herculanium, Pompeios, haud procul aspedante monte Veseuo, Prus. Aenei campi sunt infra vII. 281. ceas ex. Bonon. HARL. Hyperbolico sermoni nimium studetur, aut me duce legatur, Aeneas. Nam, teste Pompo Mela, circa Siciliam in freto Siculo est Aea infula, quam Calipfo inbabitaffe fertur. & Homerus ait cultam effe a Circe, vnde nomen Aeneus, a, um deducitur. & a poeta in VII. Circe Aeaea nominatur: ego facilem puto lapfum fuific. MASER. Acoas verus cod. Interpreti tamen magis placet, si Acaens legatur contra libros manuscriptos. CARRION. Eoas cinis induit orbes Carrion, ante legebatur, Aeaeas vrbes. (putaui aliquando Aegeas wrbes. in notis ad Ouid. v. Metam. 195. fed Eost vrbes bene se habent. ersi a Baptista Pio damnatum. Audi Silium libro xvII. 598.

Sic vbi vi cueca sandem denicius
ad aftra

Euomuie paflos per saccula Ves-

Es pelago & serris fusa est Vuly cania pestis:

Videre Eoi (monstrum admirabile) Seres

Lanigeros cinere Aufonio canefcere lucos.

ab nautis aspernantibus hospitium; vt Seruius autumat. Cirteces enim scimus esse in Campania, vbi suit mons Vesuius, de
quo praetorio Circes meminit Ctessas apud Photium Actuacos
cineces

gio Turbine sic rapido populos atque aequora longe

Transabeunt: nullaque datur confidere terrs. Iamque & ad Ionii metas, atque intima tendunt

Saxa; vocat magni Strophadas nunc incola ponti.

Hic fessae, letique metu proprioris anhelae

Dum

cineres in Indiam nonnumquam delatos effe adfeuerat, eleganter autem, Induit. quomodo induit aeflus arenas apud Statium, in veterrimis membranis. fed forte hic legi commode posset, impluit vrbes. de quo verbo vide ad Nason. 1. Mctam. 572. Heins. Vide fupra ad lib. 11. 619. vbi de hac hyberbole plura notauimus. videri etiam possunt L. Camarra de Teate Antiq. lib. 1. cap. 6. & Capac. lib. 11. Histor. Neapol. cap. 8. & Fazel. Rer. Sicul. Decad. 1. lib. 11. cap. 4. vbi plur. reperiet lector. in hanc rem Francius volebat, Ausonias cinis obrait prhes. fed hoc nimis abit longe, ego nihil murandum puto ita serra vario gramme induta Peeron, cap. CXXVII. BURM.

v. 510. Turbine fic rapido] Ita vetus codex. alii, rabido. CAR-RION. Rabido omnes editi olim.
v. 511. Transabenne | Virgil. Ix. 431. fed viribus enfis adalfus Transabiit coffas; vt ibi recte viti docti legunt. Stat. 1x. 125. mediumque nibil cunttata Polyten Transabis. qui & alias hoc verbo vitur. Apulei. lib. v11. per medias aciet infesti militis transabil. apud quem & lib. v111. legendum. nec non tamen ipfam quoque bessiam facili manu transabis. Col-

nius ibi transadiit malebat. ae-quore noster codex, Burman.

v. 512. Atque intima] Iamque intima Coki Cod.

v. 513. Saxa; vocat magni Serophadas nunc infula Ponti] Setvius ad 111. Aeneid. 209. . Harpyiarum conuffio, id eft, sesфя, nomen infulis dedit. Ita legen-dum ex VV. CC. Martofus ctiam Pomponius Mela no. 11. cap. VII. In Epiro Echinades S olim Plotaenime Strophades. Ita legitur in editione veteri. Resertbo: 9 olim Plotne; nunc Strophades. Nihil certius. Perperam alii emendarunt, edideruntque: & Stropbades olim Plotae. Voss. Pocant incola primus Vaticanus & Regius. eleganter. de quo loquendi modo complura ad Nasonis Remedia Amoris vs. 164. & ad fextum Aeneidos Maronianae vf. 209. HEINE. Vocant Stropbades etiam noster codex. de magno pento vid. ad lib. 11. 365. Burm.

v. \$14. Letique meta propioris anbelae] Prioris luntae & Aldi Ed. noster, proprioris: imitatur vero & hanc locutionem Statius lib. 1. Achil. 488.

Ssahat anbels mesu, folum natura sonansem

Respiciens.
qui & metum ipsum anhelum dixit
Mm 5 vii.

515 Dum trepidant, humilique graues timidoque volatu

Inplorant clamore patrem Typhona nefando: Extulit adfurgens noclem pater; imaque summis

Miscuit, & mediis vox exaudita tenebris: Iam fatis huc pepulisse deas. cur tenditis vitra In famulas saeuire Iouis? quas, fulmina quamquam

Aegidaque ille gerens, magnas sibi legit in iras, Nunc quoque Agenoreis idem decedere teclis Imperat: agnoscunt monitus, iussaeque recedunt.

Mox tamen & vobis fimilis fuga, cum premet

Leti-

vii. Theb. 109. & cursum mbelum lib. ix. 222. Burm.

v, 515. Humilique graues timidoque] Omissa voce timido, bumilique grauesque volatu noster codex Burm.

v. 516. Clamore] Clangore Excerpta Graeuiana. Burm.

v. 520. Famulas Ionis] Ita Lagini folent vocare, per quaecumque Dii imperia & vindictam exfequuntur, & quae illis apparent, & confectata iunt. vid. lib. 1. 303. 111. 458. Virgil. v. 59.

Incereus geniumne loci, famulumne parentis

Ouid. VIII. Met. 272.

uid. VIII. Met. 272.
Sus eras, infessae famulus vindexque Dianae.

Silio vi. 288. famulas Maiadum ferpens ad Bagradam dicirur. Apoilon. lib. 11. 289. vocat surale ale de qua focutione videnus Seruius ad Virg. 111. Aen. 211. & Stanlei. ad Aefchyl. Agam.

139. & Pius, quia etiam Furiae dicuntur ipsae. Alia ratione Homines serui deorum dicuntur, ve apud Vittuvium Praesat. Demetrius Dede feruus. Graecis Legalda. ve Veneris in Sicilia, de quibus multa Gicero in Verrinis, & alii. Burm.

v. 520. Fulmina quamquom Acgidaque ille gerat) Ille gereus primus Vaticanus Regiusque. HEIN& Consentit noster codex. Aldinae vero editionis corrector, credens quamquam etiam male subiunchuo iungi, quod tamen frequentiffmum, mutauit illud in quemuis. & hoc force mouit Francium. vt gerit mallet. sed & lib. 111. 506. quamquam sentiat. vid. 2d Quincil. 1. de Inft. Procem. idem Aldus & Iunta post iras interrogandi notam appofuere. BURM. Gerens etiam ex. Bonon. HARL.

dus Serujus ad Virg. 111. Aen. v. 524. Cum premes Argos Le-217. & Stanlei. ad Aeschyl. Agam. sifer] Sunt qui legunt, arcus, non non Arger; vetuftis repugnanti- readae ab eo occisi. Sic hoc bus exemplaribus. & certe friuola interpretatione, ego nihil immuto. per Arges Argiuum Herculem intelligens, qui Zetum & Calaim mox interfecit, auctore Apollonio, quod a nobis fuperius affatim est disputatum. vt fit hic fensus. Vos nunc premitis Harpyias, mox reciproca lege facorum vos, quamnis volucres, profequeeur Hercules & ob:runcabit. Argum, auftore Marcello . policum effe pro Argino prodit exemplo Plauti, qui ait, Naens Argus ex Argo paere. & Maco eum fecueus inquit,

Videris bunc oculis ignem crudelis ab also

Dardonus.

pro Dardanius. Si in antiquis codicibus vípiam repertum est arens, quod non puto, nec ego legi, commodius est ad arcum Herculis referre, quo verosimile est Zerom & Calaim Boreadas volucres confixifie. Pius. Argos omnes vulgati; liber manuscriprus, mox samen & vobis fimilis fuga, comprimet Argos Laerifera: iudicer lector. Apollonius feribit lridem administre Boreadas, ne ensibus periodentur Harpyias canes louis, easque iuramentum praesticisse cas posterius Phineum non infestaturas, cui Boreadae credentes ad naues festinarunt. atque ca de causa insulae Plotse prius dictae, Strophades appellatae funt, CARRION. Cum premet Argos Letifera scripsi: quamquam hanc Valerii effe manum foondere non ausim. Omnino autem vulgatorum codicum le-Chionem expressi; nisi quod pro Letifer cum MS. Carrionis repofuerim, Letifera. Argos letifera viderur dixisie Flaccus pro Her-

ipso libro legas furentis Bebryciae, pro furentem Amyco Bebryce. & lib. 11. Samotbraca vates, pro Samothracibus vasiciniis. Quamquam obiicere aliquis possit Herculem Thebanum fuisse. Cui ego oppono Senecae locum in Agamemnone, vbi ita Chorus canit vers. 803.

Argos nobilibus nobile ciuibus, Argos iratae carum nonercae, Semper ingentes educas alumnos; Imparem aequasti numerum Deorum.

Thus ille bisseno mernit labore Allegi coelo magnus Alcides.

Doctifimus Gronouius in Flacco emendandum putabat, cum premit arcus Letifer. Ingeniose. Et sane ita clarius feriplisse Flaccus. Num tamen fic scripferit, propter ca quae attuli non parum dubito. Vossius. Cum premit arcus Letbifer, ex tripode prolata perspicacissimi Gronoui restitutio, Observar. 1. cap. xv. quam confirmat Regius quoque liber. neque aliter vir eruditus in Venetà editione anni MCCCCC, quae in Varicana exflat, cuffigauerat, atque ita castigari a nonnullis monuerat Pius Baptista, quibus aurem non praebuit, securus audoritatem scriptorum exemplarinm. Zetes & Calais ab Hercute in infula Teno interfesti. quae sequuntur post và Leibifer versu vno alteroque mihi penitus videntur frigere, ac proinde admedum suspecta funt. ex suo codice perperam, comprimes Argos Lesbifera. HEINSIUS. Maserius videtur Argos acculariuo catu fumfifie, nam Letifer ab eo explicatur Inpiter. male etiam Gronouio obloquieur Vostius, cuius explicacio incongrua, verbuta cule Argiuo letifero. Nam Bo- etiam premie arcui convenientissimum: 525 Letiser. Harpyiae numquam noua pabula quaerent,

Donec erunt diuum meritae mortalibus irae. Haesit vterque polo, dubiisque elanguit alis: Mox abit, & sociae victor petit agmina puppis. Interea Minyae pulsa lue prima Tonanti

530 Sacra nouant: tum vina toris, epulasque re-

Ipse inter medios, ceu dulcis imagine somni Laetus, ad oblitae Cereris suspirat honores:

Agno

mum: nam est idem quod persequitur, vt folent venatores, illis enim proprium. vid. Lutat. ad Stat. IV. Theb. 323. versum etiam 526. spurium puro, cum neque Latinus sit, & a Monacho quodam ex loco communi de vindia diuina prolatus videatur. Sequentem vero genuinum credo. quod autem priora, Harpyiae numquam noua pabula quaerene suspecta Heinsius habuerit, credo inde euenisse, quia falfum hoc videtur; nam Virg. 111. Aeneid. 212. Aeneam & socios illis infestatos dicit, *Phineia post*quam Claufa domus, menfasque metu liquere priores. BURMANN.

V. \$27. Hacsts veerque polo] Heinsus corrigebat, cessis veerque solo: dubiisque relanguis alis. Columbus etiam, Haests veerque solo. sed v ulgata bene se habet. Veerque, Calais & Zeres, ad vocem hanc haest in aere, pennis suis non multum & vehementer quastatis, sed languidioribus. hoc aethere pendere vocat Ovid 11. Met. 726. dubiae alae, dum dubitarent, an progrederentur, an redirent. ita dubium arcum dixit 1. 401. Burm.

V. 528. Sociae victor petit agmi-

na puppis] Imo, pubis. folemnis hinc in Valerio error. se & insta scribendum libro v. 620.

- promissaque vellere puis Thessalicae.

& libro vi. initio,

- Graiamque absumite pa-

libro v. 220.

- borrenda trepidam fub imagine pubem

v. ad Ouid. VII. Met. 56. HEINS. Catul, Epithal. Pel. 267.

Quae postquam cupide spettando Thessala pubes

Expleta est.
Vidor vero et a compos, fugatis Harpyis.
CXII. BURMAN. adde Virgil. Georg. 111. 9. ibique Heyne. HARL.

v. 530. Vina toris Necessario tori hic pro ipsis mensis debent accipi: in gramme enim susi iacobant, & ita dabat mensas ipsa terra. Bup m.

v. 531. Inter medios] Pius vna voce legebat, intermedius. fed male, nam inter medios dicitur, qui ipfe medius est. vid. ad lib. 11. 174. BURM.

v. 532. Lactus 7 Coniecerat Heinfius, Iusus. quod ex Apollonio posset sirmari, qui lib. 11. 30%. Agnoscit Bacchi latices, agnoscit & vndam:

Et noua non pauidee miratur gaudia mensae.

Hunc vbi reclinem stratis, & pace fruentem
Adspicit, ac longae ducentem obliuia poenae;
Talibus adpellat, supplexque ita fatur läson:
Vota, senex, persecta tibi, nunc me quoque

Eripe, & ad nostros animum conuerte labores.
Omnis

Oliv r' de designes Augus ini-

Horat. 111, Od. 26.

Vigilansne ploro
Turpe commissum? an viciis ca-

Ludie image Vana, quae porta fugiens eburna Somnium ducit?

Sed bilarem dixit Statius lib. VIII. 257. BURM.

v. 532. Oblitae Wid. lib. 11. 389. & 1. 792. Francius malebat etiam, bonorem, vt 1. 678. pafter bonos. Burm.

v. 533. Agnoscis Bacchi latices] Vinum & aquam puram, quae antea foedata, vix id esse apparuerant. Bunn.

v. \$35. Reclinem] Reclinem Maler. &. veteres, ad Carrionia vsque editiones. Burm. reclinem vero iam habuit ex. Bonon. Harl.

v. 536. Longar ducentem oblinia pornec] Eleganter dictum, pro potantem avide vina, quae obtationem miseriae inducebant imitatio est Horatii, qui lib. 11. Sat. vi. 60.

Orus, quando ego te adfpiciam, quandoque licebie caris. Licet i
Nunc veterum libris, nunc femno Einersibus boris, noster Burm.

Ducere follicitae incunda oblinie

vbi Porphyr. id est porare, quia vina sepelium omnem sollicirudinem. neque debuerat huic expositioni aduersari Lambinus, cum multus in eo sit Horatius; vt doceat vino curas pelli, vt ipse Lambinus notat ad lib. 1. Od. 7. vude & obliniosum Massicum dixit lib. 11. Od. 7. quod ex Alcaeo, qui esver habinishem dixit, summum ostendite Rutgers. Venus Leet. cap. 1v. vbi plura ad rem. ipse quoque id probat Virgilii locus a Lambino adductus, ex lib. v1. Aeneid. 715.

Securos latices 9 longa oblinia

ducere enim & porare idem valent. Horat. 1. Od. 17,

Hir innocentis pocula Lesbii Duces sub ombra.

Senec. Thyest, 913. enpaci ducis argento merum. vid. Heins, ad Ouid. x11. Met. 317. Paulinus etiam Natali x1. vers. 455. nuper a doctissimo Muratorio Tom. 1. Analest. editus, imitatut hanc locutionem, Oppressi oblivia ducere caris. Licer ibi non agatur de poculis. a longe ducensen codex noster Burn.

Omnis adhuc fors laeta quidem: nec numine

(Si qua fides curae superum) tantum aequor adorti

Tendimus: ipla mihi puppim Iouis optima proles

Instituit; sociosque dedit Saturnia reges. Fidere mens sed coeca nequit. quantumque propinquat

Phasis, & ille operum summus labor; : magis angunt

Proxima: nec vates sat iam mihi Mopsus & Idmon.

- Ille

damno quidem hane seripturam. opinabar tamen fore concinnius, numine lacue, vt apud Maronem I, Georg. fs quem Numina lacua finunt. & lib. 11.

Si futa Deum, fi mens non lacna fuiffer.

Silius libro x IV. Seu laeni traxere Dei. & libro xv. Invideat lacvus nobis Deus, arque ita frequenter poetae. sic contra numine dexere apud Statium Epithalamio Stellae, atque alibi. Heins. at contra codd. h. l. nihil nouarem. mox vero pro adorsi forian retius fuit adorsi h. c. incepimus. & adors: sendimus est ab initio profectionis, itineris tendimus. ita vocabula illa pluries in libris commutari vidimus ad Curtium. adde Drakenb, ad Liuium in Epitome libri xxxvi. quem iam laudauit Stauer, ad Corn. Nep. Thrafyb. cap. 2. nr. 6. in ed. minore. HARL.

optima proles Inflienit] Mineruam belle. Bunn.

v. 540. Nec numine vano] Non intelligit Flaceus. Quod ex lib. 1. apparet. Inepte aliqui de Hercule id capiunt. Voss. Ineptam temen expolitionem fequitur compilator Alardus. vid. lib. 1. 93. v. 505. & paffim. & oprima rede Pallas louis proles, quia praeter alias cam amubat pater, & proxmos occubanis bonores Ioui Horat. 1. Od. 12. de verbo infiitaere egimus fupr. ad verf. 487. versus 543. deerat in nostro codice. in Coki erat, dedit & focius. BURM.

v. 544, Sed nostra neguit] la omnes ante Carrionem, qui edidit, caeca. Burm.

v. 544. Quantumque] Heinlits malebat, quantaque, vid. ad Ovid. v111. Metam. 750. Burn.

v. 546. Nec vares far]Nec 🗫 eis fat putabam. Heins. Codes nofter, nec vates fit ram. nihil mutandum. lib. v. 219. non mens mibi, non baec Ora fasis. Stat. v. 542. Ipfa mibi puppem louis vii. 33. Ogygie mibi fat Tritonis V. 547. Ille ducem nec ferre preces, nec dicere passus Amplius, hic demum vittas laurumque capessit, Numina nota ciens. stupet Aesonis inclita proles

550 Phinea, ceu numquam poenis, nullaque gravatum

Peste Iouis. tam largus honos, tam mira se-

Maiestas infusa: vigor nouus auxerat artus.

Tum canit: O terras fama venture per omnes; Quem fociis ducibusque deis, atque arte benignà

555 Pallados, ipse vitro Pelias ad sidera tollit:

Demens, dum profugi non sperat vellera

Phrixi:

Fata

v. 547. Ille ducem I Sic vet. cod. & plerique vulgati. Interpres tamen legit, Ille denui: Interpres tamen legit, Ille denui: opter. Garrion. Ferre preces, qua vetitur & infr. viii. 442. Virgiliana est locutio. vid. viii. 60. & ibi Seru. & Cerdam. vid. supr. ad. vers. 330. Burm.

v. 548. Vittas laurumque] Vide Zinzerl. Prom. Crit. cap. Lt. Meurf. ad Lycophr. p. 337. supra 1. 109. Weltz. Aristoph. Plut. vers. 213. ibique Kuster. & Spanhem. HARL.

v. 550. Cen nunquam] Codex moster, so nunquam. & iea Ed. (Bo-non.) Pii, Maser. & Iuntae & Carrionis prima; sed cen Pius iam sescribendum monuir. Burm.

v. 551. fic largue bones, tantum illa | Sic omnes vulgati, vet. cod. sam largus bones, sam mira: melius. CARRION. Jam largus, sam ira codex noster. largus boter etiam lib. 1, 735. fed alio

fenfu. mirs est noua, repente apparens. vt lib. v. 227.

Illius extremo sub funero mira repente

Flamma poli, magnoque aries apparnit astro.

Horat. I. Stat. v.

BURM.

Non fi quid miri facias mas

vid. Gifan, Indic. Lucret, Burnt.
v. 552. Anxeres arrus I Id eff.
ampliores & validiores fecerat,
ante confecto & emaceratu feni,
qui tenuem spirabat animam. ita
Statius II. Achil. 376. quas membra angere per artes, Quas animam.

v. 554. Arte benigns] Benignae praestat. Heins.

v. 556. Demens] Ex Virgilio & hoc, qui lib. 1x. 728.

Demens, qui Rutulum in medio non agmine Regem

Viderit irrumpentem. vbi vide Seruium. Burn.

V. 557.

Fata locosque tibi (possum quas reddere grates) Expediam, rerumque vias finemque docebo.

Ipfe etiam, qui me prohibet sua pandere terris 560 Secula, te propter sandi mihi suppiter auchor. Hinc iter ad Ponti caput, errantesque per

Cyaneas: furor his medio concurrere ponto; Necdum vllas videre rates: sua comminus actae Saxa premunt, cautesque suas; cum vincula mundi

565 Ima labant; tremere ecce solum, tremere ipse repente

Tecta vides; illae redeunt, illae aequore cer-

Di

v. 557. Grates] Fata tibi exponam, & loca referabo adeunda, & hae funt, quas possum gratias referre, alii habent genses, tuncque erit sensus, aperiam tibi gentes, quas possum reddere notes; idque totum a Virgilio sumtum est, introducente Helenum Aeneae ventura praedicentem. MASER. Et noster codex, gentes habet. fed puto gentes effe gloffatoris, interpretantis locos. sic lib. I. 541. fic fara locos fic ipfe fouebam, & paullo post 555. gentesque fovebo Mox alias. Burm. grates bene quoque cod. noster collatus, & id de fuis testatur Pius: genses ex. Bonon. HARL.

v. 558. Rerumque vias] vid. ad lib. 111. 17.

v. 560. Secula] Fata, rerum leges ac decreta. Bul. Vid. ad lb. 11. 245. Burm.

v. 560. Mibi Iupiter] Tibi co-dex noster. Burm.

V. 562. Furor bis] Subintelli- pente Cod. nofter. Bunn.

ge iplis Cyaneis: aguntur furore concurrendi Cyaneis. vel melius furor velter eller his concurrere, & de furore concurrendi cum mobilibus (copulis certare. quoniam fuperabimini. nam volucri mottu aguntur Prus. Hie Cod. Coki.

v. 563. Necdum vilas videre rases] Illas Cod. Coki, male, infr. vers. 582. Apollon. 11. 608.

Eve' žv tis iddr did rip megácu, Burm.

v. 564. Saxa premunt? Ita cod. noster & Carrionis. bene! pennt edd. Bonon. & aliae priscae. Harl. Ne bis idem dicat. malo, cautesque cauas. nam Apollonio metaes suáduvas dicuntur. mex & puto, ceu vincula mundi Ima labens, pro, cum labans. Heins. Sama finunt noster codex. Burm. v. 564. Vincula] Vide ad libu I. 829. Burm.

v. 565. Ipfa repente] Ecce repente Cod. noster. Bunn.

v. 568.

Di tibi progresso propius, Di forsitan ipsi Auxilium mentemque dabunt, ast ipse iuuare Ausa quibus monitis possim tua? quippe per altum

570 Tenditis, vnde procul venti, procul vnde volucres.

> Et pater iple maris pauidas detorquet habenas. Si qua breuis scopulis fuerit mora, si semel

> Vlla quies; fuga tunc medio properanda recurfu.

Vix repetunt primae celeres confinia terrae. Iamque alio clamore ruunt; omnisque tenetus Pontus,

bunt] Mentem, hoc est, fiduciam, perseuerantiam. vide P. Victorium lib. vir. Var. Led. cap. v. Bul. Silius vi. 610. Dae numine magno Aeneadis mensent. Burm.

v. 569. Iundre Ausa quibus sed non video, quo modo possim inuare monendo vestram nauigationem, quippe cum locus & periculum, quod aditis, difficillimum sit, sunt, qui reclamantibus tamen priscis codicibus scribunt, innebe & possum. iuuabo etiam noster codex & Coki. Burorsa monitis, quibus possum: nam inferius dat monita, & confilia profert, quibus vei debent in transmittendis Cyaneis, apud dex, patranda. CARRION. Fu-Apollon. 11. 328. oluvű di nedele madind: veighearde. & quae fe- codex, Heinfius rapianda coniece-quuntur, potest defendi priscum rat. sed lib. viil. 265. accelerate exemplar, ve prius difficultate rei, fugam. recursu, id est, dum sco-& immanitate pericli suspensus puli, antea collisi recurrunt, & wates haereat. nec putet effe re- iterum recedunt, quare non opus medium, dein vero mentem re- est recesse, ve volebat Heinsius. colligens, & Phoebeum, inquit, male Pius repentinum & accelleremedium quoque adferam, vr ratum cursum explicat Burm. in re difficili potest adferri. Ad-

v. 568. Auxilium menterique da- iuuat, quod Flaccus ex persons Phinei fubdit, verum animo redit illa meo fors cognita dinis. Pius. Possum Argent. Colin. & Gryphii. ipfa innare Cod. Coki. Burm.

v. 571. Pater] Neptunus, vid. Heins. ad Ouid. x1. Met. 202. BURM.

v. 572. Fiet mora] Fuerit vetus codex. CARR. Fieret mora pr. Vatic. & Regius. Heins. Fies antiquae editiones ante Carrionem, qui fueris repoluit. fieres MANN. fieres etiam ex. Bonon. HARL.

v. 573. Properanda] vetus cogam aut medio properando noster rat. fed lib. VIIL 265. accelerate

y. 575. Alio clamore] Sonitu 392 Pontus, & infestis anceps cum montibus errat. Verum animo redit illa meo fors cognita divun:

(Fabor enim, nec spe dubios solabor inani.) Cum mihi Tartareas saeuo clangore volucres 580 Protulit ira Iouis; vox haec simul accidit aures:

aut voce. ad Pindari fabulam respiciendo, qui Cyaneas olim vixiffe ait, inter fe concurrere, mutaisque clamoribus sese impetere solita . & eas fuisse exstinctas, vt primum illac Argo transiit. MASER. vid. Ba th. ad Stat. v. Theb. 347. nescio an eo respiciat Flaceus, cam & aliis montibus & scopulis clamorem tribuant poezae. Virgil. 111. Aeneid. 566.

Ter scopuli clamorem inter cava saxa dederuns.

Horat. 111. Od. 29.

Stirpesque raptas, & pecus, & domos Voluentis vna, non fine monti-

Clamore,

Nisi ibi intelligantur homines in montibus exclamantes, vt Gronou. Diatribe Stat. cap. 48. explicat rogi clamorem. Stat. XI. II6. Clamant annes, freta, nubila,

filuae. pro ruunt, ruent in Vaticano pri-

ore inuenerat Heinfius. BURM, v. 577. Animo redit illa meo fors | Fors editio Pii. sed in notis legitur fors. rectius nam est hic oraculum, redit animo hic plene dixit, cum supra vs. 187. solo verbo redire sit vius. Stat. 1. Silu. 11. 192. redeunt animo iom dona precesque. Burm. dinis ex. Bon. fed dinum cod. HARL.

v. 579. Saene mox faenae di-

rat Heinfius, laenae clangore, vt respiciatur ad auguria: vide ad lib. 1. 370. Burm.

v. 580. Excidit aures | Simul aures vet. cod. cum Argent. vet. Paris. cum vulgatis, excidit aures. Interpres legit, incidie aures. Gifanius le endum putauit . accidit aures: quod non temere reiicerem, nisi me consensio ver cod. & illa loquendi inufitata ratio alio impellerent: nam voce illa accidere, vix aliter scriptores vi funt. quam si praeposicionem ad adponerent, vt in exemplo quod affert ex Attii Meleagro, fimul ac nota vox ad aures accidit. Scio quidem apud Plautum Sticho reperiri :

Certo enim mibi paternae vecit fonitus auris accidit. fed hoc in versu Heroico duriusculum esset: malim itaque, fi coniecturae locus effe potest, scribere, attigit aures, vt lib. II. locutus est. CARRION. Gifanii emendationem, in Ind. Lucret. p. 300. accidie, probant Weitz. & Bulzeus loco Apuleii v. fonus aures eins accidis. Ex. Bon. habet incidit, quod praetulit Maserius vulgato excidit, ex quo quidem verbo Pius finxerat exciie, h. e. commouit, impulit. HARL. excidit primus Vaticames cum Aldino & porioribus editis. neque alitet Regius pro diuersa lectione, is rae sequentur, quare hic malue- cuius contextu, impelis. Omnino effer-

Ne vanas inpende preces, finemque malorum Expete, Agenoride: pontum penetrauerit vlla Cum ratis, & rapidi sleterint in gurgite mon-

Tunc sperare modum poenae veniamque licebit.

Sic Deus. aut vobis ergo fera faxa patescunt, 585 Aut mea iam faeuae redeunt ad pabula Dirae, Verum inter medias dabitur sic currere cautes.

assentior Giphanio reponenti ac- Francius malebat, rapti, vel, ravf. 452. vbi plura ad rem. exiit auris volebat Columbus, vt terrificum magis & dinini horroris. auris pro aere. vt Virgil. vox audita per auras. Heins. Vid. & ad Petron. cap. cv. noster codex hunc versum ignorat. BURM.

:

v. 581. Impende preces In meo codice crat, infunde. fi effunde scripsisset, tolerari posset. sed nihil mutandum. vide, quae de hoc verbo iam adnotata funt fupr. lib, 1. 470. ad Petron. cap. CII. & Ouid. XIII. Met. 266. luftin. xvs. 3. graculationem beus impensam indicantes. Stat. VII. 215.

Aft ego non proprio diros impendo dolori

Ocdipodionidas. Adde Apoll. 11. 333. Burm.

V. 582. Penetrauerit vlla] Aliqua. legitur in emendatis codicibus, vna. in prifcis non exftat. Pius.

v. 583. Et rapidi steterint in gurgise montes] Ita vetus codex. vulgati, rabidi fleterint. CARR. Rabidi montes, vt postea vesanaque faxe. Non rece ergo repofuit Carrion, rapidi. Vosssus.

cidit. dichum iam supra libro 11. pido steterunt in gurgite. rabidi Cod. Coki. BURM.

> v. 584. Modum poenae veniamque] Hinc confirmari coniectura Cl. Schultingii potest, qui apud Quincil. Decl. 1x. 3. multa figua dederat veniam finemque pugnae petentis, pro veniae finemque pugnae. Burm.

> v. 585. Patescunt | Francius malebat, patescent. Bunn.

> v. 586. Aut mes iam sueuse] Suerae dirae magis hic arrideant. vide lib. v1. 336. Heins. Ita cenfuit iam Heinsius in notis ad Ouid. 1. Amor. VIII. 13. Si quid mutandum, vellem, foedae, quod conuenit Harpyis optime, quia foedabant mensas contactu, ve Virgilius ait. ita *foenus & foedus* etiam confunduntur apud Ouid. Remed. 570. & x11. Met. 366. Dirac, vt gentem diram vocat Maro, 111. Aen. 335. fed tutius nil mutare. Burn.

> v. 587. Verum inter medias debitur fic | Dabitur fi currere, non fic pri. Vatic. & Regius. forte, dabitur tibi, vel, dabitur, fcie, currere causes. pro cerse versu proximo forte, fer te. nisi totus locus its fit constituendus, Versus Na 2

564

Certe digna manus, vacuumque exibis in acquor;

remeat qui victor ab Proxima regna Lyci:

Bebryciis: toto non vllus litore Ponti Mitior. hic lecto comitum de robore si quem Perculerit vicina lues, ne defice, casus Praedicti memor, atque animos addinge futuris.

Illic

Verum inter medias (dabitur sic currere) causes

Fer te digna manus. Heins. si etiam noster codex. & c adhaesit ex sequenti currere, ego ita locum constituerem.

Verum inter medias dabitur si currere cautes,

Cerse baec digna manus, vacuum quae exibit in acquor. nam & Maserius quae extbis in notis exhibet, & alios legere, exibit testatur, vt & Aldina editio [& Bonon.] haber, in praecedentibus facta erat ominofa Harpyarum rediturarum mentio, fi non transirent Cyaneas Argonautae; quam nunc faustiori augurio corrigens, ait, eas non redituras, quia certe transituri essent Argonautae; si enim vila manus transitura effet, certe hanc Argonautarum effe digniffimam (quibus verbis vt vates firmat promissa) quae exeat in vacuum aequor. ellipse obscurauit locum, si dabisur scilicet vlli, vel alicui, certe vobis dabitur, qui digni. Pius explicat. its vobis dabitur incurrece (credo reasscurrere voluisse) caut: ve mihi datum & abigere Har, yas. Oraculum in me ratum fuit, erit & in vobis. male, Ve puto. Bunn.

V-589. Remeat qui yifter] Pro-

prie hoc verbo de victoribus libenter vtuntur poëtae, vide lib. 👪 567. vii. 344. viii. 268. Virgil. 11. Aeneid. 95. quem nostet expreilit.

Si patrios umquam remeassem vi-Ger ad Arges.

Stat. x11. Theb. 163. & Thefee fama eft, Thermodontiaco luctum remeare triumpho. vide Heins. ad Ouid. xv. Met. 569. Burm, v. 592. Perculeris vicina lues] Forte, nec opina lues. sed & vicina ferri potest. iam vicina. Herns. Neque nec opina rescriberem. neque vicinam explicarem, quae iam instat. sed caperem pro contagiosa, quae proximitate lua & vicinia corripit prope existentes, & ad eos transit. vt Ouid, Rem. 616. dicit quae transitione nocet. & verf. 6:1.

Alter item iam fanus erat, vicinia laefie.

Virgil. Ecl. 1. 51.

Nec mala vicini pecoris contagia laedent.

Hine illud Plauti Merc. IV. IV. 32. aliquid mali propter vicinum molum: coniecerat & Heinfius, violenta, vt libr. v. Is. fed quia ibi illo epitheto vtitur, nihil necelle, vt hic eodem vius elle credatur. Burm.

v. 593. Animos accinge futuris FutuIllic pestiferas subter iuga concaua torquet Alter aquas Acheron; vastoque exundat hiata Fumeus; & saeua sequitur caligine campus: Linque grauem fluuium, & miseris sua fata colonis.

> Sic quoque non vno dabitur transcurrere luctu. Quid

Rutures scripti nostri. pro future. HEINS.

v. 595. Ater aquas] Ater aquas Acberon. sic ex suo codice Carrion. nescio an rece. vulgati, Alter: cum scriptis nostris. de quo nos in observatis. sic paullo ante, lamque alio clamore ruunt. HEINS. Alter nofter etiam codex & omnes editi olim. puto recte: nam alius est in Italia, vt bene Maserius. deteriptionem noftri, & inga illa concana illustrat Ammian, lib. xx11. 8. Vltra baec loca Acbernsum specus est, quod incolae uuxombreior appellant, id est, specum, vbi vorago ponti eft. Burm.

v. 596. Sneua fequitur caligine eampes | Campus Carrion & editiones nonnullae. sed nulla opus mutatione. campos primus Vaticanus quoque. Forte &, furua caligine. vel picea. pro fumeus etiam malim, spumeus. vide ad libr. 11. 233. Heins. Licet amer nofter illud epitheton saeuns, tamen hic merito suspectum illud faeua. le

Caeca sequitur caligine campus. post Acheronta sequitur regio tenebricosa, & quae halitu & vapore Acheronta obumbrat. Virgil. 111. Aen. 203.

Tres adeo incertos caeca caligine folis

Erramus pelago.

gitur legi. campus caligine caeca dictum, vt culter ferro & fimilia, de quibus ad Ouid. 11. Met. 107. & 111. 53. BURM. caeca tegitur campus etiam coniecerat Markland in Epistola critica pag. 34. multisque probare studet exemplis. 1egitur equidem admitterem: fed Jaeus nondum abiicerem, quamquam multi vereres dixerint caeca caligo. facua contra, quod quidem voc. h. l. mihi fortius effe videtur, explicarem voc. graeco dande, terribili. Idem vero Marklandus bene defendit fumeus contra Heinsium. sic noster hoc libro v. 676. & fumo fe condidit atro. Virgil. 11. Georg. 217. de terrae generibus:

Quae tenuem exbalat nebulam fumosque volucres Et bibit bumorem, &, quum vult, ex se ipsa remistis.

Et ita multi alii veteres apud Marklandum: qui, spuma enim, bene ait, non tegit campos caeca [vel faeua] caligine, sed fumus, i. e. vapor & nebula, quae ex fluminibus & humidis vel calidis locis oriri folet. HARL.

v. 597. Linque grauem] lamque noster codex. grauem vero recte Maserius graue olentem interpretatur, vide ad Petron, cap. xciii. Burm.

v. 598. Sic quoque] Hic quoque ` mallet Heinfius. sed sic quoque & ita passim poetae. postet & te- elegans & obuia formula, id eft. Nn 3 licet

Quid tibi nubifera furgentem rupe Carambin, 600 Quid memorem, quas Iris aquas, quas torqueat Ancon?

Proxi-

licet non transeas illum fluuium mare subieffum excurrat, ve metam noxium & pestilentem, non minit III. Rapsodia Eustbatius: tamen deerunt cauffae luctus. infra VII. 20. sed sic quoque talis abito. Lucan. 1x. 528. ex MSS. sic quoque nil obstat Phoebo. vbi editi quidam, bic quoque. Stat. IV. Theb. 717. si quaque secreta nugris Langia sub vmbra, vt legendum puto, vulgo, baec. x11. 258. sic quoque dulce solum. saepe ita Ouidius, vide ad 1. Am. v11. 13. 111. Art. 265. 11. Fast. 642. XIV. Met. 24. & alibi. adde & Freinsh. in Indic. Flor. non vno lustu reste explicant Pius & Maserius, quia duo erant perituri. inf. v111. 307. non vna Minyae formidine surgunt. & Weitzius illustrauit aliis exemplis ex lib. v1. 615. v111. 186. Burm.

v. 600. Iris aquas] Ridiculus error Philandri ad Vitruv. lib. 1x. de Architect. cap. 4. vbi scribit Valerium Flaccum testimonio esse posse, quod Iris sit signum plu-Citat igitur huncce prae-Quasi vero fentem versiculum. de Iride coelesti, ac non Iri, Ponti fluuio, loquatur Flaccus. Voss.

v. 600. Quas torqueat Ancon] Vetustius Parisiense, out torqueat Acon: vulgati, | vti quoque ex. Bon.] aut torqueat Ancon. Egnatius cap. xvIII. Racemationum, Ancon, inquit, a Graecis, a Latinis cubitus dicitur: sed & loca ipsa, quae ita excurrunt, vt cubiti vicem prae se ferre videantur, Ancones & a Graecis, & a Latinis quasi cubiti dicuntur, inde & Ancon illa Dorica celebri munita portu Ancones dicuntut. Ouid. 2v. Mesinitas, nempe quod vice cubiti in tam.

quin & Geographus has in Italias parte prodit duos fuisse cubitos, id est, Anconas. verba eius suus Geographiae L. Caeterum Ancon longus quidem & angustus, ac deductis a Caprearum locis sese extendens, ex altero autem ad Possidoniatem finum paruae tres adiacent insulae defertae, & petrofae, quas Sirenussas vocant. e quilus verbis satis mibi fuerie ostendisse buiusmodi Ancones pluribus terrarum tocis reperiri. Illarum faepe poètae, raro geographi meminerunt. quoque Flaccus in mari Euxino Anconis cuiusdam meminit, vbi qui Acon reponendum monent, falluntur, nec Apollonii carmen, qui lib. 11. Anconem nominat, perceperunt. Haec ille, qui & putat apud Ouidium vltimo Metamorph. vers. 718. legendum esse, spisse litoris Ancon, non Antium, vt Raphael legit, vel antrum, vt alii, neque ego fane vnquam aliter fenfi, CARRION. Quas terquest Ancon. fic ex MSS. debebat excudi: at operarum peccato vox omissa. At nec praetulerim hanc lectionem Aldinae, quas Iris aquas, aut torqueat Ancon. repetendum ind soive, idque fecit vti mutatum fuerit. ZINZERLING. Vide Ammian. lib. xx11. infra lib. v. 120. lib. v 111. 116. Vechner. lib. 1. Hellenolex. cap. 11. Ancon, kyndy, cubitus: per metaphoram toca, quae in mari excurrune, vt cubiti vicem prae se ferre videantur, Es fpiffi listoris Aucon. Valeriu_s Proxima Thermodon hic iam fecat arua: memento.

Inclita

Valerius hic. WEITZ. Acon Iunt. & Ald. ans etiam Maserii ed. & Godex Coki. Burm.

v. 601. Thermodoon Ita vet. 60d. Fuerunt, qui tam hic, quam apud Virgilium, Tibullum & Propertium, Thermodon reponendum putarent, ne feilicet w µ1/4 brevis constitueretur: cum tamen omnes libri manuscripti, maxime vero Virgiliani, quos infinitos vidi, aliter habeant. Apud eum iraque poëtam legatur x1. Actieid. [v. 659.]

Quales Threiciae cum flumina
Thermodoontis.

non Thermodontis, dimetro spondaico: etsi enim Seruius ibi Synneresin agnoscat, & Apollonius scripserit, ἐπὶ δὶ τόμε Θερμάδοντος, potest tamen ω μέγω cotripi, si Dorum more in ο μέκρων vertatur, & apud Ouidium aiunt reperiri. CARBION. Thermodoon. Ita vet. cod. Maserius legit Thermodon, nec aliter legi posse existimat si quis cum Seruio neutrum reiiciendum dicat, quid obstat quo minus apud Virgilium lib. x1. Aeneid. [v.659.]

Quales Threiciae cum flumina Thermodoniis

legatur, cum flumina Thermodoontis. Apollonius certe scripsit Thermodontis, & spondaicum versum secit, lad di shu Bequiddorres. quare tutiori sententiae adhaeteo, & Thermodontis, non Thermodoontis lego, quanquam alibi apud Ouid. aiunt reperiri, Vi breuis Harpalice Thermodoonta secas. quod mihi quaerenti, vt sit, non occurrit. Idem. Heyne ad locum Virgilii in Var. L. res nunc

nota est, ait, esse Thermodontis a Capalinu, evreç, cons. Apollon. 11. 972. vide etiam cel. illum virum in Animadu. ad Virgilii locum, vbi bene comparat Claudian. 11. Proserp. Rapt. v. 61 — 66. Ex. Bonon. habet: Thermodon bic iam fecat arua memento. — Gens ibi — & quanta &c. Harl. Thermodon bene pri. Vaticanus. nisi legendum, fecet arua memento; quamquam illud memento fuspectum valde. forte, Proxima Thermodon bis iam fecat arua fluento. vt vers. 203.

---- veneranda fluentis

Efficies te . Phali . manet. postea cum Regio, Gens vbi, non ibi. mox, sed qualis; sed quanta non fuit mutandum a Carrione in & quanta. Heins. Vtramque Carrionis notam proposui, vnde apparet, male eum mutaffe sententiam de Thermadonse, quod nomen ita rece scribendum iudicauit Maserius, & adiecit, qui contra sentiunt, facilius esse rumpere, quam flectere. vide, quae congessit doctissimus Drakenborchius ad Sil. 11. 80. illud fluente maxime arrideret, si codicis side niteretur Auien. Descr. Orb. 1159.

Dividit inserto mediam Babylona fluento.

apud quem fluenti vox est frequentissima. Gens ibi editiones priscae, & noster & Coki codex: mox, fed qualis, fed quanta Pius iam correxit, & recte vindicat Heinsius, quod ad Tibul. lib. 171.

17. 23. se facturum receperat, vt apparet ex notis, quas describendas dederam amicissimo Broukhusio, qui eas suae editioni addi-Nn 4

Inclita Amazonidum, magnoque exorta Gradino

Gens vbi: femineas nec tu nunc crede cateruas. Sed qualis, sed quanta viris insultat Enyo,

605 Diuaque Gorgonei gestatrix iunuba monstri. Ne tibi tunc horrenda rapax ad littora puppim Ventue

derat, & quibus Heinsius subiecerat, buc transfer, quae ad Valerium Flaccum notaui. est vero hic Valerii locus, quem in animo habebat, & quia statuerat notis ad Tibullum inserere, hic in notis suis illa omisit, quae nunc addemus. correxerat ergo prius hoc modo,

Femineae nec su nunc crede CALETUGE

Aequales: sed quanta viris infultet (vel incurrat) Enyo. deinde, vel

Femineae nec turmam crede caternae,

Sed qualis, sed quanta. tandem retractans omnia, vulgatam servari volebat, & Flaccum expressisse Virgilium credebat, qui lib. 11. de Venere vs. 591.

Qualisque videri Coelicolis, & quanta folet. & libro 111. 640.

Et hoc probo, de repetione vero TE fed, vide ad Ovid. v. Met. 17. BURMAN. Tibull. de Baccho III. 774, Evuálios Ocqué-day. BURM. 6. 23. quales bis poenas qualis quantusque minesur HARL.

v. 602. Magnoque exorta Gradiuo] Lycophron Amazonas facit Neptuni filias, nominans muedives Neuturiduc. Mocrates in Panegyr. cap. 19. pag. 48. Mori. & Philoftrat. 'Heutuste, & hic nofter, praestiterit. HEINS. Seruari pot-

Amazones se parente Marte natas gloriari folebant. Meurs. ad Lycoph. p. 334. WEITZIUS.

v. 602. Gradino] Marte: vel quia gradatim & per ordines eatur in bellum: vel a verbo zez-Saiver, quod est, vibrare: quod in bello hastae vibrentur. Scholiast. Iuuenal. Sat. 11. Gyrald. Hist. Deor. Syntag. x. pag. 3051 Glos. Gradiuns, Tuntinde Apris. Primam haec distio habet ancipitem. Corripitur hic, & infra lib. v. 649. Irridens strepitumque minasque Gradiui. Produciçur, hoc libro 280. Fixaque filet Gradinus in bafta. Supra lib. 111. 497, lib. v. 122, 142, 251, 617. lib. viii. 228. lib. vi. I. Weitzius. Marte longis gradibus incedente. Bul.

v. 604. Insuliat Enyo] Verust. Parifiens. infules Buyo male, alif (vti ex. Bon. infultet Enyo: vet. Nam qualis quantusque cauo Pa cod. infultat Enya, CARRION. Inlyphemus in antro. fultes editiones priscae. est vero Enyo Dea belli : vide ad Petron. c. Cxx. & hinc Dionys. Perieg. vs.

v. 605. Dinaque Gorgonei geflatrix innuba monstri | Pallas. Euoluatur Ouidius lib. v. Metam. fed. 11. & lib. 1v. fed. x11. Cumprimis Natalis Comes lib. 1v. cap. v.Bul.

v. 606. Ne tibi nunc] Tunc Martis. Seruius ad Aeneid. x1. est to nunc, ve omnes scripti & editi,

Ventus agat; ludo volitans cum turma fuperbo Puluereis exsultat equis; viulataque tellus Intremit, & pugnas mota pater incitat hasta. Non ita sit metuenda tibi, saeuissima quamquam,

Gens Chalybum; duris patiens cui cultus in arnis,

Et tonat adflicta semper domus ignea massa. Inde

editi. quae particula male saepe Bunn. Sic supra 111. 56. Marmouetur. vt supra 111. 25. & ad Ouidium multis locis oftendimus peccarum. vide ad xvIII. Ep. 97. fla] lmitatur Statius lib. 1x. v. Met. 471. & alibi. sic & lib. XII. 244.

Res epulis quondam, unno bello & caedibus apea.

vbi & tunc in nonnullis codicibus. Sucton. Ott. 1x. quippe residuis integrisque etiam nunc, quas ad secundos cafus desinueras, voi perperam etiam tune alii. Buum. sunc ex. Bonon. HARL.

r. 607. Policans] EleQum verbum, quo securitas & contemtus hostium indicatur eorum, qui fiduciam virium oftentant. Flot. I. cap. 17. a latere Esturiae infesta quatuor ayminum signa vosisabans. lib. 11. cap. VI. quam bostes in ingulo per Companiam Apaliamque volitarent. Et ita ille faepius: Cicero pro Sextio cap. 43. sed tamen bi quoque etiam nunc volitant, ve videris, nec dum vos de vobis aliquid timebitis, illi umquam de se pertimesteut. vbi vide Abrahami notas. ludus superbus, non est Xysticus, vt Pius vult, sed infultans superbe, & cum contemtu inimicorum, quafi ludens. fic lib. 1x. 786. proelia lude domi. & 1. Achil. 40.

Luic Lapisbarum proclis Indit.

ti bellum effe dicitur ludus. HABL.

v. 609. Mosa pater incitat ba-72. loco a librariis corrupto, · --- Ip/è

Invidit pater, & tota Mars impulis bafta.

vbi lependum, mora. Burman. v. 610. Non ica] Quantum Amazones, scilicet. Burm. de Chalybibus v. Aetch. Prom. 713. Carull. Lxv. 48. ex emendatione Aldi & Vulpii, cum nota Vosti pag. 262. fq. ed. Londin. HAHL.

v. 611. Pariens enicultus Heinfius maluerat, victus, quod fi codices firmarent, libens reciperem. secundum ea, quae supra ad nerfum 459, notauimus, & duris armis recte comuenirer. fed & cultus pro viuendi ratione; luft. xxxv4. 1. Missus deinde in Hyrcaniam benigne, & inxtacultum priflinge fortunae babetur. XXXVIII. 9. cui non cultum tantum regium praestitit; sed & filiam in matrimonium *dedir.* infr. v. 358. cultus primi qui creditus seni. Bubman.

v. 612. Et tonas addicta semper domus ignes massa] A flicta messa sociasse, adi notata ad Maronem lib. ix. Aeneid, vf. 667. HEINS, Antiquatum nimis verbum (de quo vide Meurs. Critic. Arnob. Nas

Inde omnem innumeri reges per litoris oram, Hospitii quis nulla fides: sed limite recto

614 Puppis, & acquali transcurrat carbafus aura: Sic demum rapidi venies ad Phasidis amnem. Castra ibi iam Scythiae, fraternaque surgit Erynnis:

Ipse truces illic Colchos hostemque iuuabis Auxiliis, nec plura equidem discrimina cerno. :62c Fors etiam optatam dabitur contingere pellem. Sed te non animis, nec solis viribus aequum Credere; saepe acri potior prudentia dextra.

Quam

endum putem. Pius explicat; af- mite. ita contra, curue limite. filla, fludu astiduo pulsara: quod Ouid. xIV. Met. 830. non capio, nici massam velimus ad litus iacuisse: sed puto intel-Higi efficinas Cyclopum, (domus ignea enim pro plurali, domus ignene, ponitur) quae resonant a massa, quae in incude malleis tunditur. niti quis afflictam maffam, postquam cusa est, proiectam in terram velit capere, quae fonum reddit, vbi massa massae iniicitur & congeritur, vid. ad Ouid. x11. Met. 139. de Ti sonare vide supra vi. 507 Burman.

v. 614. Limine retto] Limine (Bonon.) Maserii, Ald. lunt. Pius vero, (etfi eius editio habet, lumine, vt & noster codex) probat limite, acquali itinere, ac profectionem continuante, quod Argent, Colin. Gryph, Carrion, & alii deinceps receperunt. Lucan. 1x. 712.

Et semper recto lapsurus limite Ceuchris.

vbi in scriptis quibusdame eremite. Ouid. 11. Tritt. 477.

Discolor us recto grassetur limite miles.

Arnob. vi. 7.) facit, ne recipi- vbi etiam codices nonnulli, me-

Irin ad Herfiliam descendere le mise curuo

Imperat. Statius dixit redis aquis lib. v. 472. O vinam iam tum mea liters

rectis Praeterne Ins aquis! BURM. v. 416. Rapidi Phasides] Vide ad lib. v. 180.

v. 617. Castra ibi] Vbi Regius. HEINS.

v. 619. Plura equidem] Non debet capi, quasi nulla supersint amplius pericula; sed non plura alibi, quam illic cerno vobis propolita discrimina. Burm.

v. 620. Opentem | Francius malebat, auraram. sed respexit illa Horat. Art. Poet. 412.

Qui studes optasam cursu contingere metam. Bunk. v. 621. Nec salis viribus? Noscio vnde Heinfius, fed Solis viribus petierit, quod in nullo codice, nec scripto, nec edito deprehendi; quare operarum laplum puto. in nostro codice eras nec Solis probibus. Burm.

v. 624

Quam tulerit deus, arripe opem. iamque vltima nobis

Promere fata nesas: sileo, & precor, atque ita facto

625 Fine dedit tacitis iterum responsa tenebris.

Tum subita resides socios formidine lason
Praecipitat; rumpitque moras, tempusque timendi.

Ipse viros gradiens ad primi litoris vndam Prosequitur Phineus: Quaenam tibi praemia, dixit,

Me Pangaea super rursus iuga, meque paterna Stare Tyro, dulcesque iterum mini surgere soles Nunc reor: exactae nam vere abiere volucres:

Nec

v. 624. Precor | Alii legunt, procul, quod illo minus connenit. seu referatur ad praecedentia, licet duriuscule, aut absolute, vt apud Senec. fit precor dixisse tutum. MASER. Siles & precer ve-Interpres & omnes tus codex. vulgati, fileo procul, inepte. CAR-RION. Sed fileo. precor est in (Bonon.) Pii, lunt. Ald. Arg. Gryph. Colin. & aliis. quibus consentiunt noster & Coki codices. Pius explicat, files, quod video Medeam filios caedentem. precer, fata tua aliter eueniant, quam a me videntur. Burm.

v. 625. Tacitis tenebris] Tantis Ald. mallem etiam, tegit tatitis iterum responsa tenebris. reliqua scilicet, quae ipsi promero nesas. dabis Cod. Coki. Bunu.

v. 625. Irerum] emendati codices habent, iter ac responsa, descripsit iter, ac responsa tenebris involuta. Prus.

v. 630. Decus] Francitis malebat, Genus o Borcae. Bunm.

v. 630. Possem] Possem praesti-

v. 633. Exalte nam vere} Ita vet. cod. alii, verum nae. quidam. verumne, & sequenti verlu, nec metuam, sutarque dopes. CABRION. Aldus haec omnia per interrogue tionem exproflit, verumne abiere volucres? nec metuam? tutaeque dopes? quafi, vt fupra, lufus imagine somni, dubitasset Phineus. (ance Aldum iam in edit. Bonon. per interrogationem illa expressa fuerunt. HARL.) ego hic Carrionis libro aufcultandum puto. Vere enim est bona fide, tine dubio, ita ve non timeam redituras. Terent. Heaut. v. 1. Mibi illace vere ad rastros res rediis. vt emendatiores editiones habent; non, vera. Livius 1. 41. Nunc te illa coeleftis excitet flamma, nunc expergifcere vere. vt reche legitar, & tuetue Nec metuam, tittaeque dapes. date tangere vultus:

635 Dem, sinite, amplexus: propinsque accedite dextrae.

> Dixerat. abscedunt terris, & litora condunt. Omnibus extemplo faeua fub imagine rupes Cyancae, propiorque labor; quando adfore, quaque

> Parte putent: stant ora metu, nec fessa recedunt

> > 640. Lu-

luft. Catil. cap. xx1. Bugm.

suam legendum. Heins.

v. 635. Definite amplexus propiusque accedite dextrae] Optime vir fummus, Iohannes Meursius re ora dicuntur, cum rigene & Critic. Arnob. IV. 15. restituit, Et sinite Amplexus, &c. Vossius. & finise. Bon. ex. iam habuit. far numquam facies. Stat. v. Silv. HAPL. Miror tantillum mendum IV. 8. fugific tot interpretes. lege.

Dem, finite, amplexus. quidquid verusti codices obnituneur. lib. 1. 333. Da, precor, am- lib. x. Theb. 687. plexus. HEINS.

v. 636. Lisora condunt] Vide ad lib. 11. 443. Burm.

v. 637. Saeua fub imagine] Amat noster illud epitheton, vt supra

579. & 586. & alibi. ita & Saens infomnia. lib. 1. 329. imago hic videntibus & vigilantibus offertur, vt notifurnas imagines saepe vocant Quid. vt. Fast. 133. scriptores. vide Quid. 111. Amor.

v. 31. BURMAN.

v. 639. Parse putent] Lamb. Hortenlius, vir seculi sui doctiffimus, & popularis meus, hos Hortunfius vitiole, limina. Illaversus citans ad Lucan. 11. 715. in quibusdam a vulgatis discedit. ita hic patent exhibet, fed vul- vide & fupra lib. 1. verf. 707. & gatam puto feruandam, fublata 111. 661. hanc vero circumipe-

evenir dolliffmus Wassius ad Sal- tamen distinctione cum luntina editione: quaque parte prv. 634. Nec meruam] Ne me- tent flant ore mein. hoc fenfu: oculis & vultu, defixos & intentos stetisse Argonautas in eam partem, qua putent illas effe. feimmobilia in aliquam pareem erecla figuntur. Lucan. v. 214.

Sepsima iam rediens Phoche mibi respicit aegras

Stare genas.

cur bic sruculentus in ore Pallor? & ad patrios non float tua lumina vultus?

vbi opponit defixis in terram laminibus. idem lib. xr. 673. Horrnit instingu rabido, flate-

rantque trementes Cen vifu praesente, genae.

Grande caput: stantes oculio rofira apra carina.

BURM. v. 639, Feffa recedunt Lymins] strauit hanc elegantiam poeticam Barthius ad Stat. 1. Silu. 1. 87. 640 Lumina diuersas circum seruantibus vudas. Cum procul audiri sonitus, infanaque saxa. Saxa neque illa viris, sed praecipitata profundo Siderei pars visa poli. dumque ocius instant, Ferre fugam, maria ante ratem, maria ipla re-

645 Diffugere, adverfosque vident discedere montes. Omni-

Standi follicitudinem etiam bene exprimit Apollon. 11. 547.

"AMOTE, F ZMy *Οξεκ πορφύρων δπιμαίτται δφθαλmotern.

In Aetna Scucri verfu 624. legienr in nonnullis,

Aspiciums pigrumque patrem, matremque, senecta Cen iam defesso posuissent lumine membra.

Quae explicari quidem possent. fod mallem,

[cuelts Cen iam defeffos posuisse in limine membra.

mimirum vix domo egredi poterant prae senectute ita debiles, vt iam in primo limine, tanquam defesti, deberent quiescere. Bunn.

v. 641. Auditus sonitus] Vltima est fracta, legunt alii, audiri. Maser. (Bonon.) Lugd. & Argent. auditus sonitus: vterque Paris. auditi fonitus, vet. cod. auditur fonitus. CARRION. Audisur Carrionis liber. audisis primus Vaticanus. Aldus cum Maserii editione, auditi. lege omnino, audiri. quod & Maserius in scriptis codicibus videtur reperisfe, libro v. 169.

Tum gemisu propiore chalybs, densusque renulsis

Rupibus audiri monsis labor. HEINS.

v. 641. Infanaque faxa] Affidue & saeue se mouentia. MAsen. Malim immania explicare, & minacia altitudine fua : vt infani Surdiniae montes Floro & aliis dicti. vide ad librum 1. 605. BURM.

v. 642. Illa viris] Euris admitterem, si licerer dicere, non esse ab Euris praecipitata saxa. quod non recipio legens libentius viris, quam Euris. est enim fensus, neque illa uidentur hominibus effe faxa, sed quaedam pars coeli in mare praecipitata. MASER. Viris, id cft, Argonautis. vt rece Pius. & ita centies noster. vide lib. 111. 483. vbi cadem confusio.

v. 643. Inftant.] Inftat Cod.

v. 645. Disicere | In diuerfas partes iacere. in diuerfas partes diuidebantur. fubintellige fe. prisei codices habent, diffugere. hoc est, in diversas partes fugicbant, id est, celeriter rapiebantur. Prus. Sie liber manuscriptus. Lugd. & Argent. disiicere. veruft. Paris. difcisere. Maserius legit arfugere, coniectura fultus. CARRION. Quid si dissicere, vt libro 111. versu 141. SCHOTT. Codices aliqui pro diffugere exhibent, difsicere. Quod placet. Ac de verbo hoc aliqua iam fupra diximus. Neque tamen hanc lectioOmnibus & gelida rapti formidine remi. Iple per arma volans, & per iuga fumma carinae

Hortatur, supplexque manus intendit lason, Nomi-

recte habeat. Ita autem haec & sequentia restituenda arbitror:

Maria ante ratem, maria ipsa repente Disficere, aduersosque vident discedere montes, Omnibus e gelida repti formidine remi . &c.

De qua coniectura fiue potius emendatione non dubitandum esse arbitror. Voss. Scripti omnes tam nostri quam Carrionis & Pii, Diffugere. sed ferre fugam versu proximo praecefferat, nil aufim inmutare. HEINS. Codex noster, (vti cod. noster collatus. HARL.) defigere. an deficere? vt differat a ferre fugam. Hortensius, disiicere. vbi vero in Maserii vel editione vel commentario Carrion aufugere repererit nescio, nam, si oculis sides, nusquam apparet. distinctio vero tollenda & legendum, dumque ocius instant, Ferre fugam maria ante ratem, id eft, vndae & fluctus videbantur fugere ante ratem, cum aliter instantibus nautis quasi occurrere videntur, ita ferre fugam dixit & v11. 297. & v111. 5. pro fugere. peculiaris videtur Valerii locutio. BURM. deiicere ex. Bonon. HARL.

v. 645. Aduerfos] Nauigantibus oppositos. descendere propter aquarum refluxus, tolli fiquidem videbantur cum procul fluebant aques, quibus redeuntibus tolli

nem in contextum recepimus, aqua, & montes deprimi vide? quod neque sic locus integer se bantur, legit Sabellicus, aversos, & discedere, quod montes pone relicti & aversi progredientibus Argonautis discedentibus suniles cernebantur, sed cum Cyaneas rupes intelligamus, quae nauigantibus Argonautis opponebantur, non lego, discedere, nec auerses. MASER. Discedere indubitati coniectura castigabat Iohannes Georgius Graeuius, amicus meus, quod verbum etiam supra libro 1. 285. feliciter restituerst. nos de eo nonnihil ad Fastos Nasonianos, sed & Pius Baptista discedere a nonnullis corrigi hoc. loco monet. auersos discedere S2bellicus. sed re aduerses non est mutandum. descendere (quod est in ex. Bonon.) Maserius perperam tuetur. Heins. Aduersus descendere Hortenlius. aversasque Coki Cod. Burm.

> v. 646. Omnibus & gelida rapii formidine remi] E gelida formidine puto. deinde lapfi remi idem Graeuius. Heins. Voluerat &, omnibus en gelida. Burm.

> v. 646. Rapti remi] Rupti Hottensius. male: rapei, id est, ceciderunt fere e manibus, quod sequentia indicant, & vs. 675. rediere viris animique manusque. Apollon. II. 577. TEG & Exempet Exer reópec. BURMAN.

> v. 647. Per arma Id est, atmamenta. & transtra; vel etiam scuta in transtris posita. Bugut.

> > v. 649.

Nomine quemque premens: Vbi nunc promissa superba,

550 Ingentesque minae, mecum quibus ista secuti? Idem animos Amyci viso timor omnibus antro Perculerat: stetimus tamen, & deus adfuit ausis. Quin iterum idem aderit, credo, deus. haec vbi fatus;

Corripit abiecti remumque locumque Phaleri,

655 Ft

mens | Decore: ita enim folebant duces, cum blanda appellatione milites hortarentur: Sil. J. 454.

Monfirabas furibundus iser, cunctosque ciebat

Nowine.

Claudian. 11. in Rufin. 368. Callidus offare, devotaque brachia landat.

Nomine quemque vecaus. Sallust. Cat. 59. de Petreio. Ipse oquo circumueltus, unumquemque nominaus, apellas, bortatur, rogat. Plin. Paneg. 15. inde eft, qued prope omnes nomine appellas, premere hic vero est hortari, vrgeza. vt libro vIII. 263. diramque aliquem versu 165. Burm. premens clamore fororem. Burn.

dum prifcis codicibus fuffragantibus. Idem Ameri. cum antrum ac borrendum specum Amyci vidi-Pius. Augei vet. cod. rede; alii, idem mimer cerre. CARRION. BURM. · Idem Amyci certe vifo timor omnibus autro Perculeras ex fuis membranis Carrion & Pius. quomodo primus quoque Vaticanus, Regivsque & primae (ex. gr. Bon. ediciones. cum in ceteris vulgatis,

v. 649. Nomine quemque pre- Idem animos. do Rissimus Graeuius vere,

> Idem unimos Amyci visa timor omnibus antro

Perculeras. nihil certius; nisi mauis, Idem Amyci mentes vifo timor omnibus antro

Perculeras. HEINS. Carrionis codici confeitit noster. Burm.

v. 652. Stetimus tamen] militare verbum, de eo, qui aduersarium pararus est excipere. Virgil, x11. Aen. 938. Stetie acer in armis Aeneas. & ita ille & alii facpius, vide Barth, ad Stat. vii. Theb. 322. sic supra flare contra

v. 652. Deus affuit aufis | Adefv. 651. Idem animes] Scriben- se pro fauere, ad patrocinium venire. Virgilius in Pollione: buic mater quamuis atque buic pater adfis. Et libro IV. Aeneid. Admus, primo timuimus, & quali fis o placidusque innes. Sed de soncidimus, posten resumtis ani- his luculenter Brissonius de verb. mis finguli pugnam poscebamus, signific. BULAEUS. Vide ad Quincil. x. de Inft. Orat. 7.

> v. 654. Abielli Phaleri] Nimis abiecte profecto Phalerum hic excipit noster lason. sbielli Pins interpretatur exclusi & abire coaffi. abiellum Graeuius, remum videlicet. Affaci Phaleri putapam.

Cyaneae iuga praecipites inlifa remittunt.

Bis fragor infestas cautes, aduersaque saxis

Saxa dedit: flamma expresso bis sulfit in imbri.

bam. vt libro v1. (v. 217. 218.) fic Atlaeus Triprolemus Stat. lib. 1v. Sylu. Epulo Domiti. vbi Aesberius male legitut. HEINS. Videtur Heinfus abietlum pro viii fumfife, vt & fecit Barth. xxv. Adu. 5. & ad Claud. 111. Conf. Hon. 67. fed cur non abietlus, cum Weitzio, pro remoto, vel loco fuo moto per violentiam aestrus marini? fic abiicere pro proiicere, prosternete Ouid. v11. Ep. 1. valis abietlus in berbis. 1. Amor. v11. 58.

Qualiter abiecta de niue manat aqua.

whi vide notata, & ad Phaedr.
IV. fab. 1. & Passer, ad Propert.
I, XIV. 1. BURM.

v. 655. Flammata pudore iuucneus! Incensa pudore iuuentus. Sabellicus legit aliquando, persuleria, & pondere ventus, reponendas docens, quas codices omne habent, dictiones. MASER. Non capio illa, quae de Sabellici lectione hic notit Maserius. an persuleris referendum ad versum 652. vbi perculerat, & sequentia pondere ventus ad hunc. quidquid sit, vulgata optima; stammare enim frequens nostro & aliis. lib. viii. 300.

. Coniugio atque iterum sponsae flammatus amore.

Stat. VII. Theb. 590. donec flammains Aconteus Strage virum. adi Batth. ad lib. x. 680. Bunn. v. 656. Rotat] Ex Apollonio

Sic

Δινήσις δ' δπένεςθεν άναπλύζεσπευ βάσαν

Nim blog. & verfu 573. Nim d' dwilen when gig liber blog, Burm.

v. 657. Obnia] Hoc est, vr reche Pius, aduersa, naui occurrens... contra ac modo, ferre fugam ante ratem dicta. nam postea iterum versu 677. abdustis manibus cedeus. vnda. Stat. v11. 559.

Obnins adversion Borene Notus

abfiulit acquor.
ira lib. 111. 77. obnis proclis &
1. 389. fluttibus obnius Aulou.
Claudian. Laud. Seren. 230.

Si quid in absentem virsusibus obnia semper

Audest invidiae robies.
Vide Paffer, ad Tibul, Iv. I. p.
104. alio fenfu infra VIII, 130.
obuia puppis. BURM.

v. 657. Asquore toto] An, torto? fic apud Silium vii. 412. legendum,

Ac tortus multo spumabat remi-

HEINE. Ego, fi mutandum quid, malim, more. vide libro 11. 513. Burm.

v. 659. Infestas causes]. Infestus causesque Cod. Coki.

v. 660. Fulsis | Fluxis Cod. nofter, nec absurde: fluxe enima faepe de igne & flamma dicitur. Claud. 11. de Rapt. 316.

Torsoque fluuus incendia vultu.

Digitized by Google

Sic vbi multifidus suptis e nubibus horror Effigit, & tenebras nimbosque intermicat ignis, Terrificique ruunt tonitrus, elisaque noctem Lux dirimit; pauor ora virum, pauor occupat aurcs.

665. Haud fecus inpleuit pontum fragor: effluit imber

Spumeus, & magno puppim procul aequore vestit.

Aduertere dei, defixaque numina ponto, Quid scopulis praeclusa ratis, quid dura iuventus: 10.2

Expediat: pendet magnis fauor ortus ab aufis. 670 Pri-

Sil. Ital. XVII. 102. fluit vudique loue Fulgerat. cap. 1x. fed quia mox emices & etiam effuis fequitur, nihil nouo. fimile portentum narrat Plin. 11.83. factum in agre Mutinenfi, & dues inver se concurriffe montes, prepitu manimo adfulsautes recedentesque, inter vos Banna fumoque in coclum excunte. BURM.

v. 662. Nottem] Notte Horren-Gus. delifaque codex notter. Buam. v. 666. Magno puppem procul acquore veftit] magna aquarum vi puppem pene obruit. Liuius: monses filuis vestist. Prudentius in Symmach.

. Vade feges late crinisis fluctuet agris,

. Denfius & granidis se vestias acquor aristis. BULAEUS. Apollon, hoc effert per verbum dequationers lib. II. yezlu 585. infra v. 566. , Qualis ab Oceano nisidam che-

rus aesbera nestis. Stas, Via Theb. 845. war gue hau-

fla vestiaur arens. acquer hic de mission Mulciber, vide Differt, de magna copia aquae marinhe capitur, vt apud Ouid. x1. Met. 488.

> Beerit bic fluctus, acquerque refundit in ocquer. sic supra libro 111, 473. verfamque vicissim Missisur in puppen mare. Burm.

> v. 667. Definance I Id est quae oculos in Pontum defixerant, ve explorarent, quid ibi fieret. vi passim apud nostrum defigere. Inmina erat in God. Coki. forte autom redius, advartere de ac. verbum enim hoc proprium, vt v.

Arciposens adverse, precer, nune denique Apollo.

BURNAN. v. 668. Dura innensus] Laboriofa. Virgil. 144. Aeneid. vf. 94. Dardonidae duri, quae ves a fiirof parentum

Prima tulia sellas? ldem lib. (v. 247. Aslancis duri , qui coclum varsi-

Oo fukit. poc 670 Prima corulcanti fignum dedit Aegide virgo. Fulmineam iaculata facem. vixdum ardua cautes

Cefferat; Illa volans tenui per concita saxa Luce fugit: rediere viris animique manusque, Vt videre viam: Sequor o, quicumque des

675 Aesonides, vel faltor, att: praecepsque fragores Per medios ruit, & fumo se condidit atro. Coeperat hinc cedens abductis montibus vnda

pergere, Virgilius:

Durate & rebus vosmet servate · · · feelenidis. Bul.

v. 671. Fulmineam inculate fasets! Alif fingunt, columbam emiffam, a Phineo datam. noster grandius fonat, & falmine iter monfirafie Pallada fingit: habebat eaim & Minerua potestatem fulminis inciendi, vide Stanl. ad Acschyl, Eumenid. vs. 830. Burm. . w. 672. Tonui Luce] Vide fupra verfu 330.

v. 673. Rediere | Sabellicus codicem nachus est mendofum, vbi ezat, cesidere, & recte iubet reponi, restiere: fic in verbo fubdititio fallir, pro fallor, & addu-Sis pro abdustis. MASER. Sabellicus mactus codicem, in quo (vt in vulgacis & veteri) scriptum erat, cecidere viris: rede, mea quidem sententia iubet reponi, rediers viris. CARRION. Cecidere Cod. Coki.

v. 675. Vel fallar | Aut decipior esse deum, illum non agnoico. funt qui scribunt, vel fallor. & fi fallar, volo Gyanearum trensitum tentase. A legimus, faller,

hoc est, laboriosi. Idem er. Ge- respondet illi dictioni deorum. vel org. 178. Quid, 1, Met. 414. deerum est aliquis ilte, vet fallor. Hinc durare, fortiter in labore Prus. Fallar Lugd. & Argentor. Interpres, vel fallis. veruft. Paris. vel fallit. vet. cod. vel faller. CARR. Rece Carrionis liber. faller. & sic conjecterat Sabellicus, idque in nonnullis legi cellis est Pius. nostri scripti, fellis. nisi quod in Regio, father pro diversa lectione. HEINE. & noster codex. vbi vero Maserius fallis habet, non inveni. Buzus faller quoque ex. Bonon. HARE. v. 676. Fufe fe condidit antre ? Sic omnes vulgares: vet. cod. frmo fe condidit arro. CARR. Casaubon, in ora codicis, fustam antrum effe adde inter duas petras notabat. Burm. v. 677. Ceperat incedens] ha vet. cod. alii, ceperat intendent.

Coeperat intendent CARRION. ubductis montibus unda] Hant le-Stionem iam fupra 111. 190. afferui. Parum terigur Carrioni editum incedens. Voss. Pellime Carrios incedens, vide quae notamus libi vs. verf. 114. primus Vaticamis, incendens. forte, Hine cedens. deinde 'idem, addell'is mentibus pro contractis, quae vox faepe corrapes est in optimis scriptoribus. famt

Ferre ratem, pelagoque dies occurrere aperto; Sed neque permissis iam fundere rector habenis 1680 Vela, nec eniti remis pote; cum super adsunt Cyaneae: premit vmbra ratem, scopulique feruntur

> Comminus. hic Iuno praecepsque ex aethere Pallar

> Infiliunt pariter scopulos: hunc nata coërcet, Hunc coniux Iouis. vt valido qui robore tauros 685 Sub

mensions; quod vo aperto requirere videtur. recedentibus enim Gyaneis, quae antea concurrezant. & aquam aduersis fluctibus in Argo immiserant, nunc vnda quoque cessit, & per internalium cautium labens, ferebat nauem in illam femitam, per quam patebat lux & dies in Pontum apertum: sed vix intranerat Argo, cum iterum adfunt Cyanese, & nifi Pallas & luno manu temuifsent, concursu suo nauem eliss-Seat. Buzm. Rector v. 679. pro gubernatore, v. Medenbach Wakker Amoenitat, litterarias, Traie-&i ad Rhen. 1770. pag. J. sq. HARL.

v. 680. Nec eniti remis pece] Ita plerique vulgati: alii, nec enisi remis queque. de significatione & viu verbi peris, elegantisime in Catultum differuit Muresus. CARRION. Remis queque Carrion: infelicifime. Propertius, 11. 1. 46.

· Qua poto quisque, in ea conte-, rat arte dicm.

visies voce Terentius, Lucretius, quod Romae aliquando in Circo. e: •

paullo ante bene Carrionis liber, alii. Herns. Dubitauit etiam fume asro. pri. Vatic. fuso aere. Heinsius, an rescriberet, pandere vulgati, fuso anero, vnde fusco vela. sed fundere maneat. vt enim autre legebam aliquando. HEINS. passim vela babenas vocant, & Noster coden, incendens. dubito equorum moderamini nauis guvero an non praestes, adductis bernetionem comparant poetae, ita hic permissis babenis fundere vela, recte iuncia fune libro 111. 498.

> ipfe cieis Gradium babenis -

Fundis equos. Ita contrarium est contrabere vela. & Quinct. x. de Inft. Orat. cap. 5. haec duo verba opponit; Fundere, quae natura contracta funti BURM.

v. 681. Premit vmbra] Vada God. Coki. Burm. vnds quoque cod. nec displicet. HARL.

v. 683. Scopulos bine nava coerces Primus Varic.

Infiliant pariter stopulos: Dunc mata coercet,

Hane coniun louis. eleganter, de qua scriptura curis fecundis ad Claudianum confula. tu Manlii Theodori agemus. Res pules camen nonnihil fuspella elle cum ea vox iam praecesserit. HEINS.

v. 684. Vt valido &c. J Respi-cit ad illud spectaculi genus, O• 2

٠.

Sub iuga, & inuito detorquet in ilia cornu. Inde, velut mixtis Vulcanius ardor arenis

Verlet

edirum fult, ve Theffali equites fe- berilia. Scriptum fuerat, desorquet ros tauros per spatiu tirci agerent, ilia. Statius Achilleid. t. 247. infilirent defeffos, & ad terram tarnibus traberent. Sucton. Claud. xxI. quod ludicrum referebat Claudian. IV. Conf. Honor. 613. veram Thessalorum, feros tauros domandi rationem, de qua vide Salmaf. ad Trebell. Poll. Gallien, cap. x11. & Voll. ad Catul. Epithal. Pelei vers. 36. ex antiguo etiam marthore oculis fire-Standam funerest hoc Venationis genus in Marmoribus Oxon. part. st. pag. 266. & valide nother codex. Bunk.

v. 685. Deteranet in ilia cornu l Non defunt, qui afferant describi boues illes, quos Columella retraffos dicit, qui caput in ilia Rectunt's detrelight prenfs dum inga prima benes. quo pacto bos R. HARL.) indomitus ligatur ad duo domiti. Surgunt alii super alios; qui asperius, quam pari posit poetica elegantia, scribant, Inim est vinculum, ego, innito cornu expono, retrestante feruitiust jugi, vt intelligas domitorem feros boues ac mansuescere difficiles, arrepto per vim cornu eteriori, retorquere caput bouis indomizi in ilia, & per vim cogere adhaerere, ita invitum paziter, concorditerque ingum accipere, and derrectauerat, Pi-

4..

Exierantque ingo fest delphines berili.

- dedullum vindice moren Lex celebrat, famulusque ingo laxasus berili

Ducitur, & grate remest form-

rior ittu. noller fupra 383. übr. vr. 106. 123. fqq. 413. & libro, vit. 124.

Sic affacts soris & mentfae delcis berill

Acers none iam pefte tanis. Descriptio lasonis sub ingo tensos cogentis videatur libro vil. 489. & seqq. & Apollon. libre 111. Pius Baptifta monet a nosnulfis legi, in illuda, Graeco vodometur, lege Columellam, in cabulo, nam man est vinculum. EVI. (XVI. error typographicus Heinstus. Illa poffent pto ind effe videtur & Plus scripserit, in R. ventre sumi, quo decorquentut cornua. resractos vero illos boplaustrum, in quo vao iugo funt ves apud Columellam reperire non potui non enim xvr. libros habet, sed lib. II. cap. 2. reme-His & resupints capitabus excruin illada, hoc est, vincula. That dari boues lego, quorum cornibus illigetur iugum. retrettantes eriam & calcisrofos postea memosat. & lib. v1. 2, vbi de modo domandi, quem adducit Pitts, agit, dicit ex domitis duobus bubus, valentiffimum iungi eum indomito, qui procurrentem retre-Bar. fed hace quid huc faciant non video. Burm.

v. 686. Mixtis arenis | Sabelvs. Haec mendosa sunt: name licus, legit, mixeus abenis, forille quem hie locuit habeant, fan cum hoc fenfu, velut ignis hand video. fortalle, innite de- valis ahenis mixtus verlat aquas serques in mia cirnu. vel lege, serventes verior sameh est hate. lettiè

Verlet aguas, fic ima fremunt, fluctuque coacto Angitur, & claulum scopulos super effluit acquor.

Contra omnes validis tenui discrimine remis 690 Pergere iter; mediosque ratem transferre per ictus:

Saxa

lectio & antiquior, cuits fenfus millis codicibus exstaro, one freaquae secuta fuisset arense touo- one frement, Bonon. HARL. lucio. nec obstat seueriuscula Frontonis Philosophi apud Gellium xix. S. reprehensio, qui 512. Burm. arenis-caleutibus fe vfum dicentem, non verbo carere affernit, licet mordo eduction, dixie enim Virgilius 1. Aenoid. 107. furis aestus aremis. funt praeterea Oratori leges, quas praetergreditur poeta. licet ergo antiquae lectioni haerere, mineus, ita scriptum habent codices Bononienses. ima fremunt, ne legas, ona. fremebant imae aquarum partes, & per hoc inmuitur, quod dixit Virgilius, fuverses male Carrion, verste aquas. pro, mineis arenis feribo.

Inde velus mixtis Vulcanius ardor abenis

ime, verique scopulo inclusa. De fimili comparatione aquae bullientis loca Maronis & Lucani a me castigata funt observationibus ad Nasenis librum x11. Mesem. veríu 279. de abene hic \$2-

eft, maris ima fic fremebant, per- muns. He in s. Anbenis etiam tuinde atque li ignis fuiffet sup- etur Hoelzlin. ad Apoll. 11. 591, positus, ad volutionem enim ima ferum noster codex. Burn.

v. 687. Fluttuque coatto] vide quae diximus ad Ould. x1. Met.

v. 688, Scopules] In Carrionia codice est, scopulo. male. Gemini enim erant scopuli. Voss.

w. 688. Effuit] Malo, effugie. HEIME.

v. 690. Pergere iter] Sic lego cum codicibus antiquis. monuit Sabellicus inspiciendum, num recipiatur fincerius perrigere. fed quum verbum fit textui male cohaerens, quia claudum facit, puto Sabellicum porgere reliquisse. MASER. male pergere Sabellicus. infra libro v. 174. Pergere iter foeil. tanto discrimine non tenui diferimine Regius. HEINS. Roce tuetur pergere iter Heins.& maxime miror, viro fummo I. F. Gronouio Verset aquas, sie ima frement. hanc locutionem damnatam, qui ad Tacit. Ann. 1. 28. (vbi in MSS. legitur, prospere cessura (itinora) quae pergerent) exclamat, quis in hac re fic loquitur? et corrigit, quae prgerent. fed ipfe Tacitus ita frequenter, vt III. Ann. bellicus quoque erat subodora- 66. Brutidium artibus bonestis corus. pro ima fremune, vir arudi- piefem, & fi rellum iter pergeret, ous in ora Veneue editionis, on- ad clariffina quaeque impum fostida fremit. quomodo & Aldinus natio exfimulabat. lib. 17. 20. codex. Mederius noust in non-licese inter abrapaga concumacion O 0 3

Saxa fed extremis tamen increpaere corymbis: Parsque (nefas) deprensa iugis. nam cetera

Debita.

embitione & periculis vacuum. lib. XV. 27. mex iter L. Lucullo quendam penetratum, apertis, quae vetustas obsenserat, pergit. 111. Histor. 69. Inserchefum alind iser, idque sohum. quod in facrous viene pergeret, parebat. nec huius aeui. modo scriptoribus, sed antiquieribus viitatum hoc loquendi gemus. Terent. Hecyr. L. 2. pergem. que coepi, boc iter, vhi Doname: pergam boc iter; ut tendere iter pennis. Sallust. lug. 79. Maturanit iter pergere. & hine dubito. an apud Senec. Herc. Qet. 683. Apollon. 11, 603. haec ita effert, praeforenda sir Medicei eodicis lectio,

habeant, pergit, & illud fulcas scopulus concurrentes eius cauforte gloffatoris fit. vide & ad dam extremam detondiffe, seis 82. Burm.

v. 691. Extremis tamen increhinc corrigendus Lucan, lib. 11. Burm.

Cetera classis abit formis spoli-Ma carinis,

Vs Pagafilea ratis peteret cum Phasides undas,

Cyanear rellus emifit in acquara

Ropta puppe minor subdusta est montibus Argo. vbi Heinflius vel corymbis, vel

seruchis malebat, admodum ve- confirmat primus Vaticanus &

B' deforme obsequium pergere iter dentur, de grani tumen illu & pulsu saepe capitur. Ouid, 1. Trist. 111. 126.

Increpuit quantis viribus unda latus.

Senec. Agam. 440.

Sulenta vibrant seguore, & lesero increpant. : vhi egregie fummus Gronouius inscientiam interpretum citca hoc verbum increpat. Ouid. x11. 51.

Qualenne forum, cum Inppiter arras .

Increpait nubes, extrema sonitruo reddust.

"Ерипу в подально тиребрегия йхек кбень да,

Medium coeli dum fulcat iter. vhi Scholiastes explicat, andercum Gruteri codices & reliqui, ver. Orpheus, qui Ardeam a luquibus & consentit Traiecimus, none praemissam fingit, dicita Ouid. 1. Fast. 188. & Vellei. 11. Muoov Tuopeav Spridoc., versu 697. quia vero poetae hoc verbum iungunt quarto casui, & hic alipuere corymbis] Egimus de Co- quis mallet, extremos increpuero symbis ad lib. 1. 273. vbi hunc corymbos. & ita noster, licet alia fimul locum illustrauimus. force sensu, increpare aufus. 111. 613.

v. 692. Perfque (nefas) Opportuna interiectio: sacra enim & inuiolabilis Argo, vide lib. 1. 4. & hinc senue dammum , vt vocat Claud. Bell. Get. 5. tantum debebat inferri. Bunm.

v. 692. Iam caesera coelo Debisa conclamant Minyao] Scribe. --- mam caetera coelo

Debita conclamant.

rolimiliter. Increpare vero licet Regius. HEINS. Conclamant tanvarbum leviorie fignificationis vi- quam re perdite & desperars, Debita conclement Mintee: latera viraque quippe

Dissiliuisse putant, fugit iple nouissiumus iclus 605 Tiphys, & e mediis lequitur freta repta minis: Nec prius oblessum scopulis respexit ad aequor, Aut sociis tentata quies; nigrantia quam iam Litora, longinquique exirent flumina Rhebae.

Tunc

BURMAN CO. CO. A.

18 19 15 1 X

concinnius. HEINE.

dex pofter. Bunn. v. 696. Qb feffann] Claufum ite-

rum & coartatum, exprimit Apol-Sar Burm.

enim ibi promontorium nigrum, and "Angur HEXALIVER VOCAL Apollon 11. 653. Orpheus versu 711. maner' duriv. vnde & forte bawww.rescribi posset apud Apollonium, coniicio vero Promontorium nigrum a filua & arboribus dictum. vt ita nigri colles Arendine Horatio 1v. Od. 12. & passim siluze errae & nigrae di-CHINEUE BURM.

v. 698. Exirent flumina Rhebas } Exeuntes scopulos intrarunt Rhaebam. vel legendum oft, cum erirem. cum exiuerant Rhaebam, gnificat nigrantem. verba

in que huins verbi vine est mue, ve habent alii codices, etiam prifci, longinqui quae eni-. v. 694. Noniffmue illus.] Etum rone fumina Rhachae; scribemus, ve quae lit relativum. est verior .. v. 695. E mediis] La mediis co- interprotatio. air Valerius. illa litora nigrantia, hoc est, stagni surbidi ripas egredi ex Rhaebano, cui a nigredine nomen Melonii 11. 552. legyphon duperign- laena. Plin. lib. vi. I. ergo a faucious Bospori est amnis Rhaev. 697. Nigrantia Rede : erat bas, quem aliqui Rhesum dixerunt. Prus. Perpauca notauit Sabellicus in quartum Valerii. Erus ditior habendus, si Rbehae non meminisset, pro que dictione Phoebi reposuit, & ne falsum impingere videar. Sabellici verba subiungam, dicentis, fic infra, vii aest fallit, vide ne fallor effe debeas, vbi mixtis, mixtus, vbi arenis, ahenis, obi vna, ima, & obl Rhebae est, ibi melius. fortaffe, Phoebi. vbi fi Feff reposuisset, Bocatium, si codex non est mendosus, fautorem habuisset, si Rhesi, Plinium. Est enim Rheingressi sunt litora nigrantia. nam bas, inquit Bocatius, nomine Feffi Apollonii sequimur iter ac se- sus Bospori faucilus prezimus. &c., riem , Argonautae prius ingressi Masas. Exirept flumina Rhaefunt Rhaebam, & Rhaebam ex- bae ex editione Gryphii (iam diu cuntes mox intrarunt nigran- antea ex. Bonon, ita quoque cunt tis licors, id est Melaenam, aliis dedit) reposui. Rbebi est quae voce Graeca Latine fi- in aliis, (& ita, Rhebi Carrio-A. nis cod. &c ed. Paris.) sed Rhae polionii lib. 11. 650. aile 21 has non Rhochus scriptoribus apeabye histor &c. Orpheus Rho pellatur hie fluuius. Possis et-hommo vocaco vs. 711. fi legi- iam legere, Rhos. Nam Rhofus 004

Tunc fessas poincre avours, ronc arida anheli 700 Pectora, discussa quales formidine Auerni Alcides Theseusque comes pallentia iungunt Oscula, vix primis amplexi luminis oris. Nec

essent. & ita Orpheus utitur versed durior locutio, etsi seio, quo pacto defendi queat, quare ego, priusquam litora & flumina exirent, in mare scilicet, capio. ita libro vIII. 187. de litro, septem exit aquis. & Stat. 1. Achil. 87. modo crassa exire vetalta mox verf. dat Flumina. 718. exitus Hiftri. sed cur tonginquum vocet Rhebam fateor multum diftet, neque longe venire, crediderim, neque magni Bunk. nominis fuific flutium, sed breuissimum & ignobilem, cuius neque Mela, neque Strabo, vel Prolemacus meminere. Dionyfius Perieg. vf. 794. vero non memorat tantum, sed tribus versibus, ter eius nomine repetito, magnifice eius amoenitatem & vndarum pulchritudinem celebrar. vnde Guil. Hill coniecturam capit, Dionysium fuisse Byzantium. Argumento admodum infirmo, & quo non deberet vti commentator Dionysii, cuius morem ignorare non debuerat: vbicumque enim loca quaedam celebria memorat, ter saepe repetit eius nomen plucibus vorbis. vida 'vf.

quoque dicitur testibus Plinio, 195. de Carthagine. 352. de Ti-Solino & Marciano Capella. Vos- beri. & 462. 696. 815, 869, & stus. Exirent dubie positum, alibi saepe. & praecipue hoc noan exirent de Argonautis capi- tat Eustath. ad vs. 380. quare endum, pro praeterirent, tran- Rhebam ex Dionylli mente cele-Arent, nec ante cestarent a re- brem inde effigere quidem lices migando, quam Promontorium sed minime patriam Poetre este. nigrum & Rhebam praeterueSi in nostro codice & Cola ette etiam, Phebi. Bocatius Fefent bo l'autifuthe de hoc loco agent. vocat, fine dubio codice deptinato Plinii deceptus, qui lib. vi. 1. Rhesim eum vocari ait a quibusdam. Hefych. Piece wormele Tehndes, qui diversus ab hoc Rheba. Rhefus enim ex Ida fluit. hic Rhebas vitra Bosporum Thracia um, quo veque Front non pertinuit. BURMAN.

v. 699. Arida] Codex nother, arcida, an librarius hec pro meme nescire, cum neque Cyaneis cida scripferit, dubito. sed huic voci hic non est locus apeus.

> v. 702. Viz primis amplezi] Sio Lugd, Argentor. & vetust cod. id fi recipimus, intelligemus, fele mutuo complexos fuife: fia vero illi lectionem utriusque Patis. quae habet amplexis luminit eris, praeferimus; dicemus ita hic politum, amplexis eris, vt illud apud alium:

Sic te complexa morientem Gab le puella.

Sed mihi illa scriptura minus placet. CARRION. Primas oras Aldus, & codex Regius pro dinerfa lectione, alii sliner, fed fruftra; amplesi, fubintellige, sefe. vide notata ad Nafonis Phaedrem, verfu 139. Heins, Primas aras (vii

Noc sero iple metisactive que refoluere ductor: Sed maria adspectana, Hen quis datus iste i is nestron is the supple decrum it is

Sorte labor nobis? ferum vt veniamus ad i der i infinite cefferen de

Phasidis, 16 mites, inquit, edent vellers Colchi, Vnde per hos iterum montes fuga? talia fundit, Imperio fixos Iouis aeternumque reuinctos Nelcius, id fati certa nam lege manebat:

710 Si qua per hos undis umquam ratis isset apertis.Tun we are the s 1 114 80% VI

ing hos i est in ex. Bonok.) Pium voluiste 369. afperrima rerum 1. 725. sic xxv. Adv. 7. Burm.

v. 703. Curaique resoluere l'Et hoc Virgilianum, lib. 1. Georg. 302. Inditas gentalis biems, curasque refoluit. Burm.

v. 704. Hen quis] Qui Coki & noster codex, & editiones priscae ante Carrionem. vide supra ad verl. 215. Burm.

v. 705. Serum of venianus ad emnem] Dubium videri potest, an cum Maserio ferum amnem vocet Phasim, ad quem non nist post multos labores sint peruenturi Argonautae; an cum illustri Huetio ad Malin. 11. 730. ferum venieurs capiendum sit pro sero. fed verumque cum duriusculum fit, forte fcripserit noster,

Hen quis datus ille Deorum, Serte labor nobis rerum, ut vehiamus ad amnem

Phalides. vt ita labor retain lib. 111. 350. de noster passin res vocat labores & expeditionis huius molimina. Tt copia rerum I. 100. amer rerum II. 381. sriftiffima rerum III.

ex notis colligipar, qui regiones & Virgilius 1. Aeneld. 178. fefcoeli interpretatur. amplexis Ilaba- si verum & 204. per tot discrimi-Toure capit Weitzins ex Banth. na rerum, & paffim. magis tas men arridet mihi legere.

Labor nobis. Verum ve veni? amus ad umnem

Phasidos St. unde per bes St. boc fenfa. fed da, finge nos venturos ad Phasida & Colchos, ve nobis mites dent vellera, (quod vix credibile) que ratione, fi tedierimus, has iterum Cyaneas manire dabitur? ve hic est quame uis, ve millies alibi, & ita copit er Pius. Buent.

. v. 708. Fixes] Editiones antiquae, fimes, & revinctus, ve & Coki & noster codex, sed Pins & Maserius in notis jam finds habent. vide Apollon. 11. 607. BURM.

v. 709. Et fati (certa nam len ge manebant)] Ita ex. Bonon, fed cod. & fart. terra nam luce monebent: quae quidem lectio hand ineptum daret sensum: firmi fixique flabant, vr naues permeare feliciter & certam lucem habere, pontum videre nauemque tuto regere poffine. vid. ad e. 17. adde IV. 730. tamen Heinfii, quaè 00 4 lequi-

Tum frets, quardongis fuerant inperais leclis. Ad subitam supuerer ratem. Pontique iacentis Omne folum, regesque patent gentesque repo-Sar Age. Mail 1993 · ...•1 1 ,011 .

Non alibi effusis cesserunt longius vndis 715 Litora; nec tantas quamuis Tyrrhenus & Ac-

gan

eet. HARL. Scribe - actornumque reninctos

'Nefcius, id fasi certa nam lege manebat :

Si aus, St. Manebas certe ante Carrionem legebatur, pellime etiam haec vulgatae editiones distinguunt.Harn-2108. Certa, ve mihi videgur, emendatio. *manebane* tamen (& Bonon.) & Maserii editio. Manere vero dicitur lex, quae durat, quae immutabilis, nec abrogari debet, sic Cicer. de Prouinc. Conf. lex Aelia manet. Quind. II. de Inft. Orat. IV. alicui manentium legum repugnare, eleganter hoc exprimit Claudian. Bell. Getic. 9.

& none passae Iura foli, cunctis faciles iam puppibus, bacreut, Ve vinci didicere semel. Vbi nouaiura sunt, lex fati nostro:

Apollon, 11, 607. . O gy way hobeitran gen 'Ex maxágur, lut' ér tiç ibdy bid

rit negácy. BURMAN.

v.712. Ad subitans supuere ramal Auien. Periog. 252.

Huic mirante salo, quondam sese intulis Argo Thessala, & innantem supuerunt agguero cymbam.

vide ad Ouid. II. Amor. zi. I. BURM. .

sequitur correctio mibi magis pla- v. 712. Pontique iacontis Omne folom] Quidquid rei alicui subizcet, id folum eius dicitur. Hinc nauium folum est mare, auium aer, stellarum coelum. Virgilius W. Aepeid. vf. 199 man 1 19 1 2.

--- vaftis tremit ktibus me rea puppis, Subtrabiturque folum. -

Onidius 1. Meram. Aftra cenene coelefte folum. BULAEUS. Incens pensus hic est aequalis, nec amplius scopulis & fluctibus terribilis, vide Heins, ad Quid, VIII. Metam. 750. Apollon. #6Anyos re Залавоне тул' виспентацион, & Ararus Phoen. 287. etiam dixita widayes Sadeseys. vbi proprie wi-Aexec, quod Helychius explicat πλάτος θαλασευς, δε νώτα θαλάσευς dicit effe the makeyn, vide supra 11. 375. vnde videmus hic folum de asquere dici, ve saepe maris sequer, quiz aequale est. vide ad Ouid. 1. Fast. 110. BURM.

v. 715. Tyrrbenus] Ita folent & masculino genere ponere, ve probauit Rutgers. cap. x. Venufin. Lect. vbi oftendit lonius, Acgens dici pro mari Ionio & Acgaeo. sic Claud. 11. in Eutr. 333.

Quorumque profundam Ingluniem non Acqueus, non alto Propostis,

Nen freta longinquis Masotia pi-. Stibus emples...

· 3

Volunt aquas; genelais et defint Syrtibus vadae. Nam super had vastos tellus quoque congerit more allowed a malanal trasmines of the ball the

Non septem gemini memorem quas exitus Some was a return of Hilfrin 1886 to less your

& Conf. Olybr. 290. riderque Aca gaeus alumnis Lenior. vhi mala Barthius numen quoddam peculiare Aegaco mari intelligit. Nec namen semper apud Virgilium & alios, vhi in obliquis calibus lopie, &c. occurrit, a malculino deducerem, cum & certum lit primo casu & neutro genere, lonium & Acgaeum dixisse. Star. 1. Theb. 14. Car mon expaneris ingque

Ionium. Claud. 1. Laud. Stil. 172. fub puppibus ibas Ionium. & passim. Bunse. Turnebum explicare hunc verfum libr. x1x, Adu. 2. scribit Schottus, at Turnebus hunc locum non explicat, fed tantum monet, Accou, fine porins Acgan, effe mare Aegaeum. Locus est vexatus, forsan tamen sensum quendam video, & lucem adcendere illi posium. Nimirum nec its resoluo in & non, vt & non sit particula copulativa, fed augeat, vri etiam sa) Graecorum facere foler. new conjungi debet cum tansas. vers. 714. est poetica loquutio, quae nauigationem Ponti Euxini periculofam innuit. Post hunc sensum esse arbitror. Nulquam Pontus Euxinus: etiam quamuis non tantas voluat aquas, fine masis fluctus, quantas mare nientes. Bunm. Tyrrhenum & Aegaeum, & quamnis nullae ibi fint Syrtes. In sequentibus verlibus redditur cauf- lum posthabeo, qui habet, Twes,

ed germannen der Germannen er enim num verum fenfum adlequutue fim, videant acutiores, HARL.

v. 714. Acgon] Acgon Salmafine ad Solinum, monui supra libro 1. 629. Locus corruptus, nec cohaerent haec cum superioribus. Ich. Columbus, nec parmas quamvis, & nec defint, nil muta pris ore verfu: fed mox fcribe, or define. Harns. Nullum in his fensum video, neque quid respondent the quamuis: in no-fire codice erat, nec nouces quamuis, posset ita construi, non litora cesserunt alibi longius, nec in iplo Tyrrheno & Argaeo mari, quamuis illa non voluant tantas aquas. sed neque sic video. quid velit. Burn.

v. 717. Nam [uper buc] Heine fius maluerat, Infuper buo, & fegg, voring want septem gemini. in codice nostro, namque super, bic. & feng. verfu, non feptem geminik memor in ques exitus Hifki, cor, rupte. sed vulgata seruari potest, si super constructur cum tellus; & intelligantur ad Septentrionem terrae, quae superiores veteribus vocantur. vel posset legi, non santas subintelligo quantas, & supera bue tellus, ita mare supe-hunc seusum esse arbitror. Nul-rum, quod inde sirmari potesti lum mare est tam periculosum, quia in sequentibus flumina recenset, quae ad lacuum Euxini Lette influent a Septemerione ve-

v. 719. Flaunsque Lyces] Diciour ciam Lycus, nec codicem ilfa periculofae nauigationia. At est namque Herodoro non diffen-

Quas Tenais, fanusque Lyces, Mypanisque, المعالمة المحارب والمحارب والمحارب Melasque

720 Addat opes 3: quantosque finus Macotia laxent

tollo. Masen. malim, Lycus. Its enim ab aliis is vocitatur, Postis etiam seribere, Tyres. Quomodo quosdam codices exhibere testatur Maserius. Nam non folum Lyeus, fed & Tyres in Pontum Euxinum exoneracur. Caererum pro flauss alii habent, fluius. Perperam: cum alterum perpetuum fere fluuiorum fit epitheton. sic in Senecae Hercule Octaeo Lycormas flanus, & in veseri carmine, quod'exstat in Catalectis Scaligeri, Flauus Tibris dicitur, ac in Phoenice Claudia. ni, Flaurs Tigris. Quamquam Sciam ibi ita legi, salis barbaricas fluuio de Tigride turmas. sed non dubito quin legendum fit, Flace de Tigride. Voss. Lyens, non Lyces aliis dicitur hie flunius. primus Vatic. fluusque Lyces. forte, pro reflunsque nist flaunsque Cales. vei monui ad Pontica Na-Sonis libro IV. El. x. 47. Masesius Twes invenit in codice suo, pro Tyras. Heins.

v. 719. Hypanisque Nomasque] Flumen veniens per Nomadaspopulos Ponti, quos Plinius lib. Iv. fuper Agathyrfos ponit, quos Panticapes fluuius disterminat a Georgis, in exemplari vetustiffimo scriptum est, Noues, quod probo. & addo au@oritatem Flacci in vi. (101. vbi vero alia nunc est lectio | Prus. Ita omnes vul- sis opes. dinisias. dixit Quid. 1116 gati: Nomas, inquit Maserins Amor. vs. 94. vires noster lib. 14 cum Ninivica, August es ex No. 317. Bunn.

eiens, qui in Melpomene alt, ex madum regione in pontum defiu-Sercharum fluminibus vnum effe ens. Solinus cap. xxxix. Qued Istrum, post hunc est Tyres, Hy- est a flumine Ampsinga Numidiae panis, Tanaisque: nihil tamen daene, bulus incolae, quamdio errarunt pabulationibus ungabundis intenti, Nomades dieti funt. Mela quoque libro terrio capito quinto, & libro II. cap. I. in Scythia eos ponit, ve & Strabe libro 11. & Plinius libro 111, cap. v. Nomadem vero fluuium effe nusquam alibi innenio, lego itaque ex veteri cod. Hypanisque Melesque. Melas emim in Pontum emittitur, testibus Strabone, Plinio & Prolomaco, eius autem meminit Apollonius libro 1. fed. & aliorum fluminum Melas nomen est, nam vnum in Mygdonia est, Ouid. lib. Met. 11. Mygdoniusque Melas. aliud effe in minore Afia, quod Smyrnam circumeat, scribit Solinus. aliud nanigabile in Gilicia, & ipfius effe terminum tradit Plinius lib. v. aliud item est in Thracia teste eod. Plin. libro dico. Herodotus libro vir. in Boeotia ponit. Pomponius in Pamphyliae fluuis tecenset. Ouid. Fastorum libro IV. in Siciliae. CARRION. Pro Melasque scripti nostri, Nemasque nifi quod in primo Vaticano, Neuasque, quod Pio Baptiftae acridebat ex illo libri vr. [101 fqq.] HEINS. Nofter etiam codex, Neuasque. Bunm.

v. 720. Addae opes | Poetice & eleganter, pro aquis fuis augest, ita Stat. VIII. 360. frindit fon-

v. 721.

Acquora, flumineo fic agmine frangit amari Vim falis, hinc Borese cedens glaciantibus auris

Pon-

· v, 721. Flumines fit againt frangis amost Vin falis Regis ameri Vatie. & noster codez, pro fregis, quod editiones antiquae sute Carrionem exhibent, funineues agmen élégantes de impetà aquarum, quoti illustranit Barth. ad Stat. v. Theb. 60. Lutat. ad Stat. vii. Thob. 314. ex antiquo, ve puto stiquo mythologo, de Asopo, omni aquarum agmine concientus coblem perebae infeffus. Bucret. v. 272. Inde Super terv sas fluit agmine daici. & vt. 637. Inde fușier terras rodis aguzino dulch Amm. Marc. xxxv. Hint part forminis frinditor largis aquerum egossibes. Audecius Apulei. IV. Met. langue rivulis pluribus differfus; at valles iller agminibus flagmenelbus irrigans, in modum sopisi maris, vol ignani fluntais, cuntis cobibebat. idem libro de Mundo dixit, terrum aquarum agmina concipientem. & hint non improbabilis est Salmasii, quem sequitur docliffmus Dukerus, sententia, in Flore lib. 1. cap. 1. legentis Therians again repression. Poetice enim & ille auctor faepe loqui amar. eadem ratione & se agere dicitus flamen Statio 12. Theb. 224

Magna se mole Ismenas ago-

Wi vide etitim Barthium. Bukst. v. 722. Salis] V. N. ad Hilarii Genesin vs. 43. Estque vis fa-A, periphrasis, vt Aeneid. vts. lances. Vosstus. Scripci & vetuofs agrae. Supra. vf. 697. flatelies flac editiones, glaciantibus, bene. Rhebar. vf. 613. Phofifidis bittiern, HEINS. Ita & nother codex, Ho-W. 721. Berene aurat. Vi. 923. mt. 111. Od. 1Q. Pafiner we glo-

gis ira sek 372. ora Acatidom. WEITZIUS. sed win h. l. respedum habet ad verbum frangie i non igitur mera est periphralis. HARL.

v. 722. Glacialibus auris] Ita vet. cod. alil, glaciantibus auris, tanta autem of frigorie vis in Soythis, ve mare Cymmerium clacie confiringent. Lumnus t. Pharisline: verf. 17.

Es qua Bruma ingens, & nescia vere remitti, Aftringis Scytbicum glaciali frigore pontum.

vbi non intelligit (vt Volicus alibi monet.) de Occano Septentrienali, qui craffescit duntagat, non autem congelatur, fed de finu Euxino, qui propeer diuerfa flumina, quae fulcipit, plane gehr duratur. fic etiam intelligendum illud Junenalis Satyra II. I. Visra Sauromatas fugere binc libet, & glacialem Oce-Hanc veours. CARRION. terum editionum lectionem au-Stori suo restitui. Glacimetes caras Borece tribuit Valerius, quia is ventus facillime aquas in glaciem constringat. Theophrastus de ventis, vbi de boren loquitur. edsurat messennyses. our freger ther. Carrion ediderat ex MS. glacialibus. refte. Neque emits surat funt glaciales, fed glacianses & congeorfac rigor. lib. v. vs. 326, our ches when pure lumina Implier. BUZK.

Pontus, & exorta facilis concrescere bruma. Vtque vel inmotos Vrsae rigor invenit amnes, 725 Vel

BURM. quare non dubitani, glacientibus reponere. HARL. v. 623. Ewrse] Francius maleber. indelle. Burm.

v. 724. Vrsae rigor innebit] Lege ex mirandae verustatis exemplati, cui diffentire piaculum eft, innenit. Frigus invenit illos fluuius natura rigidos torpescere, de illico cogit. pro versa vadis lege. merfa, immerfa, intrantia, praecipitata in loca illa paluftria & vadofa. Pius. inuebas ex. Bon. idem freta versa. Lugd. & Arg. merse HARL. Et hic inepte, reposuerat Carrion, innenis. sensus autem est: Prout vrize rigor aut immotos & congelatos amnes invehit, aut freta conuería funt in vada: proinde etiam hiemali tempore aut vndam iacere campo, aut ardua rigare fluctibus: Perperam pro rigar in quibusdam editionibus legitur, riget. Voss. Innenis amnes corrigit Pius ex mirandae vetustatis libro. inneniae pri. Vatic. Regius & Veneta editio cum caeteris plerisque, invebas. forte, innonas, vel, induis. ve supra vs. 509. sed lege, incubat. postes versis vadis Regius codex cum Carrionis libro, & editis nonnullis, pro sic vada per

ita numquam ibi esse placidum & molle temput. set/s enim eequere vasis funt, quando vento vehementiori fluctus tollantur ex imo, locurione desumta de iola terra, quae vertirar cum aratur, & acqualis illa fuperficies vertitur in inacqualem, vt acquot placidum antea vertitur ventis. Prudent. Gathem. Hym. 1x. 36.

Increpse ventum forentem, qual procellis triflibes

Versas acquer fundo ab imo. ve ibi legendum effe docuit Heibfins. ita sequere verfe Sil. VIII. 427. vbi pollem cum Heisho referibere perse; in fequent tibus codex noster, are campe latet pro iscet, quae verba faepe commutantur, quod posset explicari pontum fub acquata illa glacie, quam compete vocat, lateres vel jacet tam aequalis, vt campus: fic lib. v1. 328.

> Qua vel medio riget acquart pentus

Vel tunida fremit Ifter aqua. posset & legi, vt Heinstus adscriplerat codici, vt campus iacetà vel par campo iocet: ita compat aquarum, licet aliter debeat capiapud Quid. 1. Met. 315, its 400 quor contra de planizie terrestri mnem, vir doctus, nix cruda. sed passim apud poetas. riger vero se nil mutandum. Heine. Carrion legatur, quod mallem, dupliin veraque editione innenit ex- cem glaciaturum aquarum faciem hibet, innebit vero non convenit licer intelligere, vt immesi anne immotis amnibus, sed innenis est acquali superficie iaccant instar deprehendit in eo statu. vide li- campi; frete vero versa & agibro 111. 140. male antem versa tara, vt inacqualibus fluctibus mutant. sensus enim est, vel gla- erant tumida, ita & ardua, conciata esse omnia, intendente se glaciata postezquam sunt, cadem rigore Visae, vel maria agitari facie appareant, quod egregio finitibus immenius, & cumidis, vim frigeris oftendit, qued aques,

725 Vel freta verla vadis: hiemem fic vada per Omnem

> Aut campo iacet, aut tumido riget ardua fluctu: Atque hac Europam curuis anfractibus angit, Hac

vt innenis vel placidas, vel tu- istoc agit. BURN.

V. 725. Nulla per omnem A falsedine denudata aqua aduersus frigus muniebatur, prisci codices habent, vada, vt magis generale fit; referrique posset ad aquam illam, quae per totum campum incet. Prus.

v. 726. Rigar ardua] Ita vetus codex. reliqui, riget ardus. Antiq. Paris. reget Ardua. CARR.

v. 727. Curuis aufractibus angit] Augit editi. MS, Carr. auger. cum in Aldina proxime sequenti versu legatur, finnasur, cogitabam, fi forte scriptum fuiffet, Asque bac Europam curuis an-

fractibus angens Box Afrom, Scychicum specie fi-

nuatur in arcum. ZINSERL. Et hanc lectionem Valerio nostro restitui. Male repofuerat Carrion, auger. Comperationem autem arcus Scythici cum Ponto, quam hic inflituit Valerius, pathm apud Geographos legas. Nimirum Theodofin Touricae Chersoness ciuitas maxime prominens pro arcus capite cenfecut. Ad vtramque autem Tauricae partem inflexio fit, hinae comiculatae fimilia. Ea quidem, quae ad dextram est, angit Europam, ea, quae ad fini- sine Parthicus forma fere litterae Aram, angir Afiam. Acque hace v delineatur. quidem cum ex aliorum, tum esto, Agathonem per arcum Scypoeifimum ex Ammisai mence thicum defignare huiusmodi 2, fripliane, qui libre xxxx, de non vero huinsmodi C fine Sti-

Idque eo lubentius anidas, ita indurat subito, ve fecimus, quoniam verba eius vimet mutetur earum aspectus ro docto, interpreti eius, non fint intellecta. Habebat ergo arcus Scythicus similitudinem quandam litterae E modo anguli eius non nimium fine acuti, fed ad rounditatem vergant, ita vt ab utraque parte medii apicis pare circun describatur. Ac huiusmodi I in Telepho designauit Agatho Tragicus apud Athenaeum x. 20. vbi rusticus quispiam litterarum ignarus Thesei nomen ita depingit.

> C atental in machipayar apayar 'Ορβόιτα πανόνες Ιζυγωμίνοι δύο Tudina de roffe retrer fo mesenpoels, &c.

Henricus tamen Valefius in notis ad Marcellinum huiusmodi C istis intelligendum cenfet, culpatque Scaligerum, quod is in animadversionibus Eusebianis reprehenderit Ciacconium, arcum Scythicum stibadio comparantem. sed immerito plane virum fummum reprehendir. Nam quod ex Ammiano demonstrare conetur, arcum Scythicum habuisse formam stibadii, omnino operam ludit. Quod ex superioribus satis patet, in quibus Ammiani mentem. aperuimus. Atque haec quidem folide confirmant numismata vetera, in quibus arcus Scythicus Certum itaque badiHac Afiam, Scythicum specie sinuatus in arcum Illic umbrofae semper stant acquore nubes,

Et non certa dies à primo nec sole profundum Soluitur, aut vernis cum lux aequata tenebris: Sed redit extremo tandem in sua litora Tauro. Iam Mariandynis aduertit puppis harenis:

Atque celer terras regenique exquirit Echion. 735 Di-

HEINS. Francius malebat, Styadscripserat orae. Aldus etiam, arque binc. Pius & lunta, arque baec, sed in notis Pii bac legitur. * 4.728. Scyrbicum specie sinnasus in arcum | Pari modo Silius lib. IV. Bunimus Scysbices Pomsas finuatus ju arcus. Bulabus. Hune Asiam male ex. Bonon. HARL.

. v. 729. Illic umbrofat semper flant acquore nubes | malim, vinbrofo: vt apud Statium, Ifter, & embrofo circumflua coniuge Peuce. HEINS. Sed cur mutemus? com unbes ombrofae fint, quae pendentes super acquor vmbram faciunt. vid. lib. rer. 500. Bunn. v. 730. Non ceres die | Vide **ud** lib. 11. 66. Burm.

. V. 731. Aus vernis cum lux] Véque adeo densa est, inquit Maferius, glacies, vt non primo fole, non vere, sed cum sol domum Tauri pertransiit, resolustur. Illud autem postremum e

badium. Vossius. Auget Carri- non video, cum in omnibus valon ex suo codice. augues pri. Va- gatis post illud senebris plena sie sic. Puto, veguet, quo verbo periodus; videtur cerre alibi verplurimum delectatur Valerine. vid. fum aliquem huic subiunctum read librum v1. 522, Iohannes Co- perisse: quis vero is fuerit, diflumbus hos duos versus colloca-, ficile est diuinare, vet. cod, Sed hat post illum, Poneus & enorta. redit extremo tandem in sua litera Teure; quod cannen cum in lishici speciem finnaeus in arcus; bro manuscripto repertum non quod & Heinfius in codice suo omnino ab hoe loco alienum videretur, volui adiungere, vt le-Sor de veritate judicaret. CAR-BIOM. Entremit Tourns, Vt extrems Lune Ouid, 11. Met. 117. vbi vide Bunn. Illum verc 732. habent quoque prim. Varic. & Reg. item iam edd. Bonon. & Veneta Chr. de Penfis, HARL,

v. 733. Inm Mynias diris | Legendum, iom Mariandynis aduertit. ita vetustissimi codices habent, & docet Apollonius scribens 11. 275. na Magiavõuvõv, &cc. vbi interpres. Pivs. malim, advertite pro advertitur. Heinsius. Ita Ouid. x11. Ep. 23. Iuffus inexpersam Colchos adversere pappina. & im Virgilius aliquoties, qui ve notter. & detiuo iungit. uersie etiam Pius in notis & editi multi, Bunn. minyas diris ex. Bon. and rection codd. nofter collarus & Carrionis Mariandynis adversit, vnde vitiola illa ledio quiri potuit. HARL.

V. 734. Asque celer terras regenquibus Valerii verbis collegeris que enquiris Echion] Putaban,

795 Dicta ferene: lectos fama est si nominis umdistra

Haemonii subiisse viros, det litora fessis. Adproperat Lycus auditis laetatus Achivis:

Ac fimal Aesoniden, omnemque in regia tur-

Tecta trahit, modo Bebryciis praefixa tropagis; 740 Mitis & in mediis effatur talia Grais:

Haud temere est. fato diunin reor ad mea ve**ctos**

Litora vos: odium quibus atque eadem ira furentis

Bebry-

At teler in terras ad regent excurrie Echion.

HEINS. Sed quid opus mutare verba planissima? Ruquirit, id est, diligenter inquirit in regionem, ad quam appellunt Minyae, & in regem, vbi moretur, animaduertendum vero decorum, quod in hac narratione feruat egregius poeta, qui ex praeceptis optimorum eloquentiae magistrorum hic breuitati studer, tribus vel quatuot versibus adpulific Minyas, legarum Echionem misse, & benigne non modo respondisse Lycum, fed fimul & vitro venifie ad lasonem narrat, in quibus ineprus aliquis, centum aliquor verfus posset profundere. sic reste culpat Quin&ilian, lib. 1v. de Inst. cap. 1. p. 218. illam etiam breuitatem in partibus, quae tamen longam efficiunt summam, Burm.

v. 735. Lectos fuma est si nominis umquam Haemoniae subiisse viros | Haemonii editiones ante Carzionem. bene, scribatur,

nis vndam Haemonii subilsse viros. ... undam fubiisse, pro mare aut aequor subiisse. libro 11. 586. Subibant nequera. libro v. 660. magis ad rem,

Si innenem, qui infa sui tem dura tyranni Inpanidus, maria & nondum qui nota fubibas,

Innimus.

libro vIII. 161. Subierunt aequora. Heins. Apollon. II. 754. fingit Mariandynos iam audivisse Amyci interfectores adpulisse, & foedus cum illis iunxifie. Hemonie Cod. Coki, Burm.

v. 737. At properat Lycus] Sic vulgares: vetuft. cod. approperat. CARRION.

v. 739. Priefixa] Vide lib. 1. 835. vbi morem notissimum aliorum vorbis illustrat Alardus. BURM.

v. 741. Haud temere eft: fato] Corrigunt, band somere . & fate, frustra. distingue post +3 est. (& ita in ex. Bog.) Haud zemere eft. --- lellos fama est se nomi- :vide adnotaça ad Virgilii Aeneid. 1x. 2014. Heinsius. Rede Heinfius: sollemnis, enim est formu-Pρ

Bebryciae; saeuaque pares de gente triumphi. Certa fides animis, idem quibus incidit hostis. Nos quoque, nos Amycum, tanto procul orbe remoti.

Sensimus: & sacuis frater mihi fusus harenis. Vitor

EMI. 18. BURMAN.

v. 742. Atque cadem ira] Ea cura legitur in codicibus nouissimis. quum Bononiensis codex haberet perperam, Badem mira. quod Sabellicus non stante versu repellit, eadem ira legens, quae lestio (est in cod. Carrion. &) longe est convenientior, nec cura reiicio, quum dicatur aptissime, cura tyrannidis, aut tyranni Soloni effe, aut libertatis affertoribus. scripsit ideo Virgilius vi. & vlerices posuere cubilia curae. Furentis propter Amycum dicinur. Adea mira noster co-MASER. dex. ira vero odio rectius iungitur, quam curs. videtur vero imitari cum quadam varietate Virgilium lib. 1. Aen. 361.

Conneniunt, quibus aut odium crudele Tyranni, Aut metus acer erat. Bunm.

v. 744. Quibus incidit boftis? Verbo boc delectatur noster, & proprie de hominibus vel rebus noxiis dicitur, quae damna & calamitates ferunt. Ouid. VII. Met. 523.

Dira lues ira populis Innonis iniquae

Incidit. sbi vide quae notauimus. vide etiam fupr. 111. 94. & 592. VII. 292. Virg. 11. 304.

In segetem veluti cum flamma furensibus austris

Socidit.

formula. vide ad Quinchil. Decl. Cicer. v. ad Fam. 18. multis fortismis atque optimis viris ininflit indiciis tales cufus incidiffe. Bun-MAN.

v. 745. Nos quoque, nos Amycum] Aldina editio, Non Amycum. & certe neicio, an Mariandyni, vicini Bebriciis, recte dicere potuerint, se tanto orbe remotos esse. cum & mox addat Lycue, se adfuisse vitorem fraternae necis: quare si ita construatur, nos quoque non tanto otbe remoti, quanto vos, fenimus Amycum, non ineptus exirct fenfus. maior enim feritati Amyci inuidia fieret, si neque vicinis fuis parcere fuerit solitus; cum si in solos aduenas saeuiret, se aliquo colore & exemplis illorum temporum defendere potuidet. quare posset scribi etiam, Nos quoque, nos Aniyeum sauto band procul orbe remoti Sensimus. Ita minor esset ambiguitas, quam si non praeponatur ve Amyrans quod capi posset ac si dixisses non sensimus Amycum. sentire voro est damno suo experiri. Horat. 11. Od. 7.

Tecum Philippos & celerem fugam.

Senfi. Libro 111. Od. 27.

Hostinm vxores, puerique caecos Sentiant motus orientis Auftrivide ad Petron. cap. Cxxxix, BURM,

v.746. Mibi lusus \ Verba funt, quibus Lycus Mariandynorum rex

Vitor ego, atque illuc cunchis accenius in armis

Tunc aderam; cum vos mediis contenta ferebant

Vela fretis. illum in fanie, taboque recenti 750 Vidimus, aequoreo similem per litora monstro. Nec vero praerepta mihi suprema tyranni

Fata

de crudeli Otreos fratris nece queritur apud Argonautas, quibus mellum forfan videtur vitium iniffet interemens, verbumque illud Infus leue sit, & exigui admodum incommodi, nec tantae immanitatì facisfaciat, legero multo libentius, fusus, quam lusus, Fuit autem Lycus hic ex Dascylo Tantali filio atque Anthemoifia Lyci fluminis filia natus, vt testatur Nymphis in primo Heracleae. fratrem autem eius, quem Valerius Otres vocat, alii Prielem appellant. qui secundum aliquos, non frater Lyci, sed filius fuit. BALBUS. fusis, h. e. trucidatus, Pius & Carrion. e codd. iam bene restituerunt Insus Bon. & al. HARL.

v. 747. Illic aderam] Illue primus Vaticanus cum Regio, vuique concinnius fic, Hue ades. HEINS. Ita & Malerius. Sunn.

v. 748. Cum vas] Nos, codex notter. Burm.

v. 748. Vela consensa] Id est rapida, citilime pergentia. vide ad lib. 111. vf. 136. Bul.

v. 749. Sanie] Vt homo fanguine corrupto; alii habent, in fanie. nihil immuto, quum fenfos ht apertus. MASER. In faule etiam Pius. noster codex, inani; comupte. Burn.

v. 750. Per liters] in littore. Virgilius IX. Aeneid. 316. passim vino somnoque per berbam Corpora effe, sed cum Otreus ab Amyco fusa vident. Lucanus in Panegyricrudelissime, atque atrocissime su- co: Atque illas cecinere sui per carmina vases, hoc est in carminibus. Noster infra libro v. 343. per inge, in montibus 411. per tella; in tellis. lib. 1. 207. lib. VI. 35. BULAEUS.

> v. 751. Nec vero praerepta mibi] Praecepra pri. Vaticanus. bene. de quo supra 341. & ad Ouidium, Epist. xvII. 107. Lucanus lib. 11. 205.

Non senis extremum pignit vergentibus annis Praecepisse diem.

its illic membranze complures. quas euolui, non praecipisaffe. praenersere dixit Silius lib. 111.

Mirus amer popule, cum pigra incannit actas,

Inbelles iamdudum annos praevertere faxo.

noster libro vs. 492. vti forte scribendum,

Lilia per vernos luceus fic alba colores,

Praecipisur quis vita brauis, hoc est, ante diem intercipitur. postis &, praecipitat. in vulgatis Praecione nunc legitur. eodem libro vers. 517.

Inmoritur primacuus Helin, net reddita caro

Pp s NutriFata queror: belloue magis lactarer & armis Procubuisse meis; quam lege quod occidit vltus

Iple sua; meritoque madent quod fanguine caessus.

755 Excipit Aesonides: Tuus ergo in montibus ignis

Ille?

· Nusriminta patri, brivibus praecepta sub annis.

quomodo & illic oportere scribi contendo. Florus libro 111. cap. 1x. de Ptolemaco, Es ille quidem ad rei famam veneno fasa praecepit. lib. 1v. cap. x11. Postquam extrema barbari vident, certatim igne, ferro inter epulas, venenoque praecepere mortem. apud Silium Italicum libro 1v. 802. ex veteri codice,

— merfa profundo
Punica regna forent, olim fi forte ornenta
Esta canca mai niveus oracceota

Esset sansa mei virtus praecepta mariti.

hoc est, intercepta. & libro xv. 659. praecipe liudem ex veteri codice. libro xvi. v. 338. de ludo Gircensi,

Conclamant plaufuque fremunt: vocique peractam Maiorem credunt praecepto limite partem.

voi vamen procrepto limite in scriptis. Liuius libro xx11. cap. xx11. Dum ipse longius spatium suga practiperes. ita codices scriptos ilic exhibete Gronouius testatus. nec aliter capiendum illud in Macrobio Saturnalium lib. v11. cap. 111. Instituenda est enim adolescentia tua, quae ita docilis est, ve

discenda praecipias, quae ita docilis est, vt discenda discat; antequam doceantur. Heins. Praecepta Coki Cod. Burn.

v.753. Lege quod accidit vleus] Sic. Lugd. & Argent. vet. Paris. lege quod occidit vfus. vet. cod. & Interpres, lege quod occidit pleus; vitus autem passiua significatione accipiendum est. Porest etiam scribi, lege quod occidit vsus, non ineleganter. CARREON. occidit etiam ex. Bonon. HARL. Vleus musurinag. Cicero lib. x11. Epist. 23. Neque enim, quae to propter magnicudinem animi & ingenii moderate fers, a se non viciftenda funt , etiamfi non fint delenda. Vide πανεπιτήμονα Barthium lib. xxxıv. Aduerf. cap. xvı. Vechner, lib. 1. Hellenolex. cap. xv. Weitz. Vlsus rectum, & passiue sumi vidimus ad Ouid. Ep. v111. 120. & v11. Met. 3. lege sua est etiam sollemnis quati formula. vide Heins. ad Ouid. Ep. v. 134. qui &, I. Amor. 8.

Capsos legibus vre suis. Et. r. Art. Am. 655.

Neque enim lex instior vlls

Quam necis artifices arte perire

v. 755. Ignis ille tuus] Legirur, per interrogationem, iungiturque supeIlle? tuas acies medio de gurgite vidi? Fatur. & ostentans prolem Iouis, Hinc tibi

En, ait, inuiso soluit cui pectore poenas. Ille virum circa mirantia lunnina voluit.

760 Festa dehino mediis ineunt conuiuia tectis. Communesque vocant superos; quorum eruta nutu

Rebry-

superioribus hoc ordine, tuus ergo fuit ille ignis, qui videbatur estendens noster codex. a nobis in montibus? hoc totum subintelligitur. Prus. Ignis posfer capi, quem signi dandi caussa ostendere solebant; vt supra 111. 603. sic in praedonum aduen-35. infra v1. 321. Euboicis patrios de montibus ignes. & illa funt forte figna, quae tolli iubebat Tiberius apud Suet cap. Lxv. sed quia supra dixit Lycus, se cunctis adfuisse in armis, & laintelligere de ignibus, qui in castris noche fiebant, vt moris fuiffe docet Thucydid. 11. 44. & ibi Scholiastes. & 111. 22. & Xenophon & alii passim. Horat, 1. superos] Non quisque patrios, Od. 15. .

Thessalosque ignes, & iniqua Troide Castra fefellis.

Stat. VII. 458.

Spectant tentoria contra Inachia, externosque suis in montibus ignes.

vide ad Ouid. x11. Met. 149. BURM.

v. 757. Fatus | Fauer Carrion.

v. 758. Innifo folnie cui pettere poenas] inuife bene etiam Bonon. incise maluit Bulaeus ob verfus superiores 305. sqq. HARL. Insum ignem e specula aut tumulo life vel elifeloh. Columbus. HEINS. sublatum docet Cicero v. Verr. Qui pestore codex noster & Coki, (item ex. Bonon.) foluere poenas inuifo pestore durius quidem di-Qum, pro homine inuifo, qui morte luit poena, non tamen mutem. quia inuifi dicuntur proprie hostes, qui omnibus odio fon dicit acies se vidisse, malo funt. ve ita inuisum nomen Carthaginis vidimus ad Vellei. Paterc. 1. 12. BURM.

> v. 761. Communesque vocans sed omnibus aeque venerandos. imitatur Virgilium lib. v 111. 275.

Communemque vocate deum, & date vina volentes.

vbi admodum laborat Seruius. & lib. x14. 118.

In medioque focos, & dis communibus aras

Gramineas.

Pp 3

vbi

598 C. VALERII FLACCI ARGON. L. IV.

Bebrycia: & votis pariter praedaque fruuntur_

vbi Seruius dicit, effe Martem, Bellonam, Victoriam, quia bi in bello verique parei fauere possunt, & phura alia adfert. Stat. VIII. 322. de Tellure Dez,

Vudique vbique tuis maneas communis, & arma Hinc asque inde precer.

Virgil. in Ceiri 358. communempag. III.

IOVI. O. M. FORTVNAEQVE MELIORI. AVG ET. DIS. DEABVS QVAE COMMVN IBVS.

Publicos explicat Boxhorning Quaest, Rom. 1, in amore esse Venerem & Cupidines docuit Broukque simere deum. ita Mars com- hus. ad Prop. 1. x1, 16. Pius munis, mires Graecis. sic in an- non male hospitii fooderis & tiqua inscriptione apud Gruter. amoris conservatores interpretacur. Burm.

C VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAUTICON

LIBER QUINTUS.

ltera lux haud laeta viris emerfit Olympo. Argolicus morbis fatisque rapacibus Labitur: extremi fibi tum non inscius aeui. At memor Aesonides nimium iam vera locuti 5 Phi-

v. 1. I we best lasts virit] Lib. I. 30. virtusque bant leets tyranne. BULARUS. V. 3. Labitur] Labi & Caderes pro mori. lib. 111. 217. Ee tepidi fingultibus agri Labentum, asque acti Minyis per lietora manes. libr. vr. 556. --- Cassa frendens sublabitur ira. Et 563. Labitur intortos per caeralis tempora crines, Tunc quoque matorna vela- scins aeni] a Valeriana manu opisus arundine Peucon. lib. v1. 221. Cadit impiger una Inquine transfixo Taulantis alumnus. Weitz. Labitur pro moritur & aliis prae-

ter nostrum viitatum. Virgil. 11.

Aen. 429.

Nec to the playing Panthen Labentem pietas, nec Apollinis infule texit.

Ouid. III. Art. 722. vt eum locum Heinfins conftituit.

Eabor 18! cara hemina conde

Stat. 1. Silu. IV. 41.

Non labente Numa timuit fic Curia felix, Buzw.

v, 3. Extremi fibi tum non innor effe, Extremi fibi non samen inftins aeui. HEINE.

v. 4. Nimium iam vera locuti Phineos] Supra lib. 1v. 591. Bu-Imitatio Ouidiana. Ep. v. 123.

Pp 4

. 5

Phineos, hinc alios rapto pauet Idmone lu-

Tum comiti pia iusta tulit: caelataque multa Arte Dolionii donat velamina regis:

Hospes humum sedemque Lycus. slens arma reuellit

Idmonis e celfa Moplus rate: robora caedunt Pars filuis, portantque arae: pars auguris alba

vera fuißi. Vera autem proprie de responsis meminit lib. x1v. ad Claudian. Bell. Get. vs. 556. vocat. Liuius xxvI, 6. ea ludificatio veri, & ipfa in verum versis. Burm. adde Medenbach Wakker Amoen, litterar, pag. 18, HARL. v. 5. Rapto] Rapti dicuntur, qui vel morte violenta, vel ante senectutem percunt. Bu L. Valerius Flace. hic discedit ab Apol-.lonio, qui 11. 817. Idmona, canit, ab apro in Mysia occisum esse: & ita quoque tradit Hygin. fab. 14. pag. 46. (Munk. quem vide) Idmon Apollinis filius ibi apud Lycum cum stramentatum existet, ab apro percustus decidit. adde Burm. Caralog, Argonaut. fub v. Idmon, HARL.

v. 6. Caelataque] Infra versu 435. de Vulcano, venturosque olim caclaras Achinos, vide lib. 1. 402. BURM.

v. 7. Dolonei] fic ex. Bonon. HARLES, Dolionei scriben- tantque pyrae, ve supra lib. 111. dum est, & Cyzicus intelligendus, qui Dolionibus populis imperauit. Prus. "Legunt alii Deli- Poetis rogus dicitur, & sepulonei, vt sit nomen sumtum a Do- chris arae impositae fuere, vt sulione, Sileni & Meliae filio, vel pra lib. 11. 599. geminae arac. Dolionibus populis, qui, teste Stra- Quid. VIII. Met. 480.

Ab nimium vites miferae mibi bone lib. xtr. ab Acfapo vsquo Rhyndacum habitant, horum idem Sic quoque & oraculis dici notauit Barthius legam. est autem Dolion constans duabus longis. Alex. Aerolus. & ad Stat. 111. Theb. 488. qui quibus ante Dolion Sileni manfir & 11. Achil. 7. verum Calchantem filius ac Meliae. MASER. Dalionii dicti Cyziceni. vide Steph, in As-Moves, & ibi Holsteniji & Berkelii noras. & Schol. Apoll. lib. 1. vetl. 936. & 943.

v. 8. Sedem] i. fepulchrum. Virgilius vrr. Aeneid. vf. 3. Et lib. v1. vf. 328.

Nec ripas datur borrendas, nec rauca fluenta

Transportare prius, quam sedibus offa quierint.

Noster lib. vii. vs. 208. ponam, sedemque dabo. Vetus inscriptio: HANG. SEDEM. SIBIL VIVI. POSUERUNT. BUL.

v. 9. Ecelfa] In nostro codice, & celfa, & correctum, eccelfa BURM.

v. 10. Portantque arae] Heinsius codici suo adscripserat, por-333. & saepe Virgilius, & alii. led nihil opus: ara enim faepe

Ante

Fronde caput vittisque ligant; politumque feretro

Congemuere: dies simul & fuus admonet omnes.

Ecce, inter lacrimas, interque extrema viro-....tum

Munera, quem curlus penes imperiumque carinae,

.7: .

Ante sepulchrake infelin adslient

Virgil. v. Aen. 177, Aramque sepulchri Congerere arboribus coeloque educere certant.

52lius xv. 388. Alsa lepulchris

Protinus exfiruitur, coologue educitur ara.

.vbi. vide Heinforum. & Qr Diakenborch. notas. Funeris ara Ouid. iii. Trift. 111. 21. & Ibid. SERLING SOL, BURDY WE ST TORBOY HEwels. Ad illas aras sepulchrates faepe sacrificabant posteri. vt paeet ex inscriptione apud Fabres. cap. x. pag. 715. VT POSSIT MEMORIAE SVAE QVAM DI-VTISSIME SACRIFICARI, vide & Torrent. ad Suet. Neron. 50. în Maserii editione erat, persanique aram. in Aldi & luntae, porsamque arne. in Pil notiz aras legieur, fed in textu arae. (aras ex.Bon.) Pius vero aram fepulchri in Maronis verbis effe vult faftigium pyrae, vbi infignia & decora mortui vifenda exponebantue: vt apud Martial. 1. 94.

Ara duplex primi teftasur numera pili;

Plus samen of , siculo qued breviore loges.

qui tamen locus non tun de insignibus, quam inferiptione & titulo, quo defuncti honores enumerabentur, porest capi. & hinc tot lapides Ame formam referentes inueniuntur. Burm.

v. 10. Alba France | Hacc de defuncti corona accipienda: qua de re consulator Kirchman, lib. 1. cap. x1. Paschalius lib. 1v. Coron. cap. v. albam frondem intelligit de populo. WEITZ, vt faserdos, nam albas etiam pietas fa-102. Aesch. Choeph. 104. 'At- cerdotibus sumtas docent Barthius & Gronou, ad Stat. 1. Achill. ii. vide fupra ab lib. 1. 385. Bun-

> V. 12. Dies funs] A fath didus & praestitutus, infra v1, 628. Quin babeat sua quemque diés. Virgit. x. Aeneid. 487. Stat sua cuique dies, voi vide Cerdam. & Barth. x11. Adu. 20. queta hic Weitzins adducit. Statius VIII. Theb. 375.

Fatalem populis vitro poscentibus became Admouet atra dies.

vbi quidam codicos, admonet, ve hio Flaccus. Burman.

v. 13. Inter lacrimas] Kirchman. IV. cap. 111. Desid. Herald. 1. Adu, 6. WEITZ. Intus lacrimas. intusque entrema nofter codex. ex-Pps

Tiphyn agit violenta lues; cunctique pauore
Attoniti fundunt moestas ad sidera voces:
Arcipotens aduerte, precor, nunc denique,
Apollo;

Hoc

rema vero funt munera, quae in rogum coniiciumeur, quae & moz verfu 30. lacrimis iungit. ulsimam pompam vocat Silius xv. 391. ita quidam apud Ouidium 111. Metam.137. fuprema munera volebant. de quibus mox Voff. ad verf. 25. & vide quae nos ibi notauimus, Burm.

v. 15. Tipbyw] Apud Hyginum Fab. xvIII. vbi hanc historiam narrat corrupte, Ipbis Pherbasis films legitur: cum legendum fit, Tipbis. Aliter autem hanc historiam retulerat Herodotus. Scripserat enim Tipbyn mortum, Argonautis a Colchis redeminibus, non eo tendentibus. Testis Apollonii Sholiastes ad lib. II. Voss.

v. 15. Agis violents lues In nostro codice non erat verbum sgis, quod tamen vnice huic lo-co aprum; & notat vexat, infessat. Virgil. 1v. Aen. 465.

Agie ipse furentem In somnis ferus Aeneas. Statius VI. 910.

Be nondum fatis Direaens agen-

Sulpit. Sener, Hist. Sac. t. cap.
8. de Ymaco, munisplicatusque pecore asque omni substantie, ageuse imuidia, ob incolis pellitur.
Quin & agere pro leto dure poni,
notat Nonius Marcellus. Burm.

v. 15. Cantlique pouvre Attonizi] Refer huc illud Statil vitt. Theb. v. 212. Sic forses Minyas subito cm funere Tipbys Destituit, non arma sequi, non ferre violetur

Remus aquas, ipsique minus iem ducere venti.

WEITZIUS.

v. 17. Arcipotens] Arquipotens pri. Vatic. HRINSIUS.

v. 17. Adverte] Posset capi, pro attende ad preces, animum adiice, vt supra 1v. 667. adaextere Deae. Virgil, 1v. 61.

Accipite bacc, meritumque malit aduertite numen

vbi vid. Pierii notae. Stat. 1. 89.

Talia dicensi crudelis dius feneros

Aduertit vultus.

nescio tamen an huic loco conuenientius, auerte. scilicet luem & pestem, ne in plures serpat. erat enim Auerruncator & des-Terrates Deus Apolto, qui morbos & pestilentiam auerrere crodebatur, vnde sagittas tenet, quasi paratas ad nocendum, & ideo eum Veiouem esse dichum crediderunt quidam, quent folebant deprecari. vid. Gell. v. 12. & Macrob. r. Saturn. 17. & quae nos de loue Fulgeratore cap. vlt. diximus. enerte ergo segittas illes tuas estipotens, clamant Argonau-Sic cum imperium Romanum pestitentia infestaretur Imperatoribus Voluliano & Gallo, · nummi fuere culi, quibus inscriptum Apollizi fahrtari, de quibus videsHoca pater, hoc nobis refoue caput: vlla laboris

Si nostri te cura mouet, qui cardine summo Vertitur, atque omnis manibus nunc pendet. ab vnis.

Dicta dabant ventis, nec debita fata mouebant.

tidendus Triftan, Tom, 11. pag. 672. Medicinae vero Deum Apol- versu 302. dubia rerum pendentia linem fuiffe, quis nescit? vide fimma. vid. Seruium ad Virgil. 1. ad Ouid. Remed. vers. 75. & no- Aeneid. 612. Burm. mine Medici templum habuit Romae, veste Liuio lib. xz. 51. vt vero hic Argonautae, ita Anchi-Les apud Maronem libro 111.265. Di, probibete minas, Di, talem enersite casion. vel vt alii codices, auertite pestem. & auerte hinc lagendum esse potest stradere ver-Dicta dobant ventis, nec for al. debita fata monebant. non moue-

bant Apollinem, vt auerteret a Tiphy luem. Burn. v. 18. Refeue capus] Restitue Tanicati pristinae Stat. VII. 361.

Refouet frigentis amicuta ... Pettus alumna fenis. Bunk.

v. 19. Cardine summo Vertitur] Id eft, in summo periculo verfatur: ex Tiphy enim pendebat falus Argonautarum, imitatus videtter Statius libro z. 848.

Tuus vere atteniti faterum in cardine fimmo, Cen faprema lues wrbem, facibusque cruentis Acquatura folo turres Bellona fubira.

vbi Scholiastes, quem Barthius habuit, exponit, cardine famme, discrimine summo, & alia in rem adduxit Barthius. Senec. Troad. 52. Mareelis ami cardinem extremi promeus. vade videmus cardi- vbi nescio cur re debere displicesem frammen idem elle, quod at Heinlio. vide phira apud Barth.

mox vocat supremum sempus, &

Qua-

v. 20. Pender ab unis \ Sic bema ex. Bonon. HARL. sic legendum, non iwis Sabellicus rece admonet, MASER. Eleganter vero dicit laborem omnem Argonaucarum pendere a manibus Tiphyos, non ab eius spiritu, quia manuum ministerio gubernare debebat nauem. si de lasone actum fuisset, ex illius vira, anima, vel spiritu pependisse se profesti effent, vr apud Sil. 1v. 303. de Celtis, amilio ductore, una spes animo, sansusque pependeras ardor. vbi commentatores videndi. Bu R-MANN.

v. 21. Nec debita fata? Scilicet Tipby exponit Maserius. sed quia ex eius manibus eorum labor pendebat, etiam capere poffumus omnibus debita Argonautis. sollamne enim hoc debere verbum de destinatione fatorum, quae homines tam arto vinculo obligant, vt se & sua fatis debere fateri cogantur, & ipla fata etiam hominibus debeautur. vide Ilbro 11. 571. 118. 461. infra ver. fu 278. & 531. Virgil. vs. Aen. 714. Corpora debentur fate. Ouid. xv. Met. 444.

Vrbem & iam cerso Phrygies debere neposes.

Qualem praecipiti granidum iam lorte paren-

Natorum flet parua manus; trepidique pre-

Duret vt inualidis, & adhuc genitoris egenis.

Haud aliter socii supremo in tempore Tiphyn
Ante alios superesse volunt, mors frigida contra
Vrguet: & ille recens oculis intervolat Idmon
Exanimum frustra Minyae clamore morantus,
Auellique negant: vix membra rigentia tandem
Inposuere rogo; lacrimasque & munera flammis
Vana ferunt: crescit donis ferasis acermis.

Vt

ad Stat. IV. Theb. 84. & II. Achil. 317. Burm.

v. 22. Grauidum iam forte] Heinsius dubitabat, an non morte legendum effet, vt Ouidius dixit, oculos ima morse grauatos 1ibro Iv. Met. 145. fed grauidus praecipiti forte idem notat fere, quod warse, fors enim vitae praccipitem curlum in senectutem notat , quam fortem mutare non licet, sed quae fatali destinatione, & necessitate ad propinquam mortem ducit, ita fors leti libro 1. 809. & iv. 113. & durae fubducere forti lib. v1.624. gravidus ergo force elt aeuo grauis, fenio, & ideo defectus viribus, vide ad lib. 11. 161. Heinstum. sic grauis aeno Virg. 11. 436, de quo ad lib. 1. 296. egimus. Burm.

v. 24. Duret] Vid. lib. 1. 236, Bunm.

V. 25. Supremo in rempore Tiphyn) Sic rede ex. Bonon. & al.
idem est, ac in summo periculo,
quum salus in summo versarepericulo. vide Ruhnken ad
Rutil Lap. pag. 28. Carrion e
spo codice supremo in funere re-

scripsit: quem sequurus est Vossus; qui nostrum ipsum laudet testem versu 227. hiurus libri. sed adsentior Burmanno. Harl. nihi dubii, quin reste funus supermum dicatur. vt insta versu 225. entremam, vide ad Ouist. 111. Met. 137. sed hic glossatoris esse puto qui supremum rempus, per fundi interpretabatur. ita sumutum aruum dixit lib. 14. 426. Burn.

v. 26. Superesse volunt] An, vouent? HEINS. Nesseio cur mutandum sit volunt; cum idem notet quod vouent; optant. ita sepe Cicero, ve libro xxi. Ep. 19. candem rem sibi vola bene & seliciter enentres visi vide Manutium. Sepe vero Heinsing hoc verbum velle mutare conatur cum vouere. vide ad Quid. 1x. 362. x. Met. 626. & alibi. Burm.

v. 28. Montary Respicit ad conclamationem; qua sugientem animam se posso morari existimabant. Burn.

v. 31. Vans ferunt] Explodit Sabellicus, vns, aliquando, vi allerit, inuentum. Maser. v. 32. Velveso amplexus festi rupere supremos: Et rapidae sonuere faces; tunc ipla cremari Vifa ratis, medioque viros deponere ponto,

Non tulit Aesonides, geminis flagrantia cer-

Corpora cara rogis: fed pectore ductor ab imo Talia voce gemit: Quid tantum infensa re-5 mg : pente

Numina? quas nostri poenas meruere labores? Bina (nefas) tuto pariter mihi funera surgunt

40 Li-

moesti, vel aliud quid? nam fati- 4. Burm. gatos fuifie amplexibus non puto. BURM.

te: non male; est enim huine MAN. verbinius in desperatis, ve ita doposisem vrbem dîxit Stat. 1. Silu. 210, 92. qui lib. viii. Theb. 210, ze Vtitut,

. Sie forces Minyas-fubito cum fun were Tiphys

. Destituit. Vide Seruium & alios ad Virgil. xII. Aeneid. 395. aliter & pro demergere pollet capi. vt fere Didys Cretens, libro IP. 15. adminiculo funis deponunt. in fundum Scil. putei. Burm ..

v. 35. Non sulit Aesonides] Sic noster infra 649. vi. 725. Bu L. Burmanni codex habuit Ac-Onius, quod probat doctus Britannus in Miscell Obff. ad h. l. p. 171. quia dustor post Aesonides videtur verfus suppletioni seruire. HARL.

. v. 36. Sed pettore] Garrion in prima editione dedit, fab pettere, quod, nisi vitium sit operarum, nestina,

- v. 32. Feff] Suspecta vox. an absurdum est, vide ad librum zv.

v. 37. Quid tantum infensa] nisi fessi pro aeguis animo capias. Pius subintelligit, suns nec male. of fed & verbum aliud, parate, vel - 4. 34. Departer Maferius ex- fimile potest, vt Lucan. 1. 6601 plicat, derelinquit desperata salte- quid cansum Gradiue paras? Bun-

e.v. 39. Toto pariter mibi Litorel Legendum, suse, hoe est, hospitali & amico. quid fiet inter hode eodem Tiphy agens deftienen ftes mihi, si in hospitio periclitor? hoc eft, quod aiung in portu naufragium. Prus. Toto cum Carrionis libro primus Vaticanus sed perperam. tute litere rectius ante legebatur in Colinaci & Gryphii editionibus ex coniectura Piis (probantibus iam ante Sabellica & Maserio,) nec museri a Carrione debuit. nostet ipse libro 11. 545. Superabat manti Litora tuta gradu. videlib. 1. vf. 306. in Catalectis Pithoei pag. 35.

> Haec quisquis calcure potest, in litore tuto

Ludat; & boc folum indices e∏e mare.

vbi in peruetusto codice Vossa, no pari modo scriptum offendilitore toto. antiqua inscriptio PracLitore. magna adeo comitum numerolaque pubes?

> Aut focios rapit atra dies, aut iple relinquo Sontibus inpulsus Furiis. vbi Tiphys? vbi Idmon

> Fata canens? vbi monstriferae par ille nover-

Te sine, Thespiade, nos vlla mouebimus vl-

45 Ac-

--- ire per illes Consuetus portus, cura studioque laboris,

Litora qui praestant fessis tutiffima nausis.

ontum litus dicitur respectu maris. Hinc apud Nasonem.

Ne mibi fit terra tutier unda

& apud Claudianum praefatione libri 11. in Eutrop.

Crede mibi terra tutius acquer erat.

sequentia per interrogationis notam legenda funt. HEINS. Re-&e quidem Heinsius suro praesert, fed non tamen respectumaris ensome litus dici hic puto, sed vt melius Pius & Maserius, vt opponatur hostili terrae & Amyci in quibus fi quis fuorum caderet, id minime iniquo animo efset tolerandum, codem sensu moz verfu 72. placidas terras vocat, vbi nihil murandum; quia ibi bella & caedes animo iam praecepefat, praeterea notum omnibus est, quam abhorruerint veteres mortem in terra hostili & inimica; quia memebant reliquiis & manibus. in nostro vero codice erat, funera furgent. Bund.

v. 40. Magna adeo] Per farcafmon. moriuntur amici mei bini, tanquam Argo nauis repleta lit infinita iumenture, ex cuius copia valeam inflaurare, reficeseque exercitum, iafturaque mihi grauis effe non poffie. Prus. Rede: ita lib. IV. 63. nullumne melorum Finem adeo poenaeque debitelegans ille ufus re adeo Bunn.

. V: 4I. Aus ipfe relinquer] [tx vetus codex. alli, aus ipfe relinene, male. CARRION. vulgati omnes, relinene. bonumque est, secus opinante Carrione, se inculat, quod aliorum instinctu permotus reditum Herculis praestolatus non fuerit. Tacite tamen nomentur illi, qui ipfura impulerant. Quod ex MS. repositume regno, ad quod antea adpulerant, relinguer, si contigue sequentia & Colchidi, ad quam tendebant, iungas, tueri se nequire videbis. ZINZ. relinguo scil. Herculem. ex. Bon. & Pius cuius aufforitatem reliqui interpretes vsque ad Carrionem sequuti sunt, iam bene explicuit, eique accesserunt Voffius, Heinfius ac Burmann, HAR-LES.

> V. 44. Mouebineus ? Remis scilicet, vt rede Heins. ad Ouid. lib. vi. Mot. 721. vbi vide. ita & infra verfu 661. marin noudum mesa scribi posset. Lucan. v. 448. II-

45 Aequora? nec fumma fpeculantem puppe videbo

Pleiadumque globos & agentes noctibus Arctos; Cui

Mic infessac classes, & inersia tensis

Acquera moturae. Bunm.

v. 46. Pleiadumque globes | Non damno quidem hanc lectionem: **na**m *& globus* pro militum manu flipata fumitur. maluerim tamen, Pleiadumque chores, cheri enim proprie de astris dicuntur, vti notis ad Claudianum Confulatu Manlii Theodori diximus. xéges drew, passim apud Poetas Graecos. apud Propertium libro 111. El. IV. Philadum spisso cur coit igne chorus? &c. sidereus chorus quomodo apud Statium Achilleide, --- rifit fiderei regiza ebori. HEIME. Si non damnanda lectio vulgata, quid attinet contra feripros codices coniecturis indulgere? nec chores Pleiadum recte dici posse puto, sed cherum, rectius vero globi plures stellae dicuntur, cum fint globofae & rosundae, & dininis enimasas mensibus, circos fuos & orbes conficians celerisase mirabili. ve ait Cicer, de Somn. Scipion. cap. 3. qui & paullo poli, fiellarum autem globi terrae magnitudinem facile vincebant. Sic & de Luna Virgil. v1. Aen. 725. Lucentemque globum lunae. & Manil. 1. 210.

Quod globus obliques totus non accipis ignes.

Pleisdum vero globi maiori iure dicuntur, quia inter se conglobatae & consertae sinat, vade Maail. 14. 52. vocat glomerabile das. das. vbi videndae Scaligeri notae. &t eo seasin instra versu 414. denfae Philades dicuntur, notanta Weitxio, a quo laudatos vide feriptores, & eadem ratione globus militum denfatorum dicitur apud nostrum, & alios. neque alia ratione cherus illud sidus a Poetis dicitur, quam quia modo chori faltantis glomerantur stellae, & in circulum coire videntur. BURM.

v. 46. Et agentes nostibus Ara Bos] Sudat Maserius in his explicandis, &, vel note fuo officio fungentes, vt nautis auxilio fint, quemadmodum nos seere dicimur, cum munera nostra obimus: vel agenses scil. nautas tempore nocturno, vel lucentes. Pius, quae agunt in occiduo lumino Argonautas. sed durior sine dubio locutio. Heinsius etiam haefit, & tentabat, & egentes fluffibus arctos, quia numquam submerguntur, fed nec hoc placet. & fine exemplo dictum puto. quare cum hic & mihi aqua haereat, melius puto agentes Ardos, per ellipsim interpretara cum Pio. vt intelligatur, regentes, ducentes naues, id est, quae funt duces nautarum, qui curfum ad fidera ista folent dirigere, ve lib. 1. 17. fic Seruius ad Virgil. 1. Aeneid, 574. agetur explicat, regetur. sic agere de duce exercitus Stat. vii. Theb. 277. bes regis egenos Amphion en noster agis. & eo sensu explicabat Barth. illa Papinii lib. v111. 276. Onceruntque gementes Quis tripodas sucteffer agat, id eft, praesit oraculo & vaticinationi. ita passim agere currum, equum, & nauem occurrit apad poetss. Bunn.

50

Cui Minyas, caramque rafem, cui sidera tradis? Carpere securas quis iam iubet Aesona nocles? Hoc labor, hoc disloi totiens fraudata sopore Lumina, & admotis nimium mens anxia Colchis

Pro-

v. 47. Sidera seddis] Proprie, ve successori, vel discipulo. vida lib. 1. 418. Burm.

inber Aesona noctes] In Carrionis libro & editionibus quibusdam, qui iam inbet opinor, quid iam innet? Heins. Nec in notis nec in editionibus Carrionis reperi qui, sed in Maserii & Alardi. Burm.

v. 50. Et actonitis nimium nunc annia Colchis Profuit] Sic Bon. & al. mens anxis Pius & Carrion. ex fuis scriptis. HARL. Profuit referarur ad praecedentia. aut verbo intellecto prius, legatur profugit in praesenti. MASER. Intelligere equidem non posium, nec alius sensum aliquem eliciet. qui doctis iudiciis faciat fatis. Quare legendum crediderim, curis, pro Celchis, posito ibi colo, vt sensus maneat apertus & planus. Hoc labor tuus aut meruit, aut consecurus est, aut quid simile: hoc lumina fraudata toties dulci & suqui somno, & adhuc post mortem anxia iisdem curis, quibus ante. Mox ita lego;

Profugis ben quantum Phasis, quantumque recess.

BALBUS. Ameris Celchis Aldus, vnde feliciter Gronouius Obferuat. IV. cap. XXI. admoris, hoceft, appropinquantibus. Laurentius Balbus, assentis curis. frustralibro primo similia habes de Argo,

Tan magis atque magis variis fupet Aca decrum Prodigiis, quatiuntque trucm oracula Colchos.

& libro IV. 544.

- volat illa mari: questumque propinquat Phasis, & ille operum summus laber; boc magis augunt Proxima.

mox Aca recessie, pro Aus fcibendum quoque, ve & in loce libri I. paullo ante adducto, wriis flupet Aca deorum Prodigiis. quod ad Nasonis epistolam vi. iam monuimus, & ad Liuium Gronouius idem libro xxvII. cap. xLVII. Aera enim non dicitur, sed Aeite. certe codex Regius hoc loco manifeste, es, addito glossemate, regio Colcherum. pro profuit peffime profugit Maserius. Aesa etiam a nonnullis legi monet Pins Baptista; sed, deceptus deprauatis Ouidii exemplaribus, vulgatae scripturae perperam adhaeret. HEIMS. profuit iungenda funt, & didum pro in boc, vel ad boc, ve facpe folebant veteres. vide ad Quin-&il. Decl. x111. 2. & xv111. 11. & ad Velei. 1. 9. sic apud Fabium Ib. 1x. de luit. Orac. 11. Qued quidem non boc sansum vales. vi in addidit contra scriptos codicas Raphael. in hoc ergo omnis laber, &c. profuit, vt tu morereris to propinquis Colchis, qui nunc te moriente longius recodere videnProfuit? heu quantum Phasis, quantum Aca recessit!

Nunc quoque, si tenui superant in imagine curae, Adsis vinbra, precor, venturi praescia coeli, Rectoremque tuae moneas ratis, haec vhi fatus, Sola virum slammis vidit labentibus ossa.

Quod tamen externis vnum folamen in oris Restat, ait, caras humus haec non dividet vmbras,

Offa-

tur, nec nos tam facile, te gubernatore destiruti, ad cos appulsuri. Aea vero confirmatur a nostro codice, in quo erat, quansumque Oea. vitiose. vbi autem in Balbi notis legerit assensis cusis Heinsius, nescio. Burm.

55

v. 51. Quantum Phafis, quanrumque recessis] Sunt qui Aera legunt, id est, Colchica. Codex antiquus habet Aea, bifyllabum, quod placer, vel ex illo Onidii vII. Met. dissimilemque animum subiit pater Aeta relicius. pro Aceta quamuis Graece A'sárve, Latini vtuntur syncopa, dicitur Aecta recedere, quando mortuo Tiphy regnum Aeëtae non est in manibus. Prus. Ita omnes valgati, praeter Argent. qui cum vet. cod. legit, quantum Phafis, quantum Aeta recessit. optime. Pater enim Medese a Poëtis nunc Acetes, nunc Aets nominarur. CARRION.

v. 52. Tenti superaus in imagine] In deerat nostro codici, quod abesse nequit. senses vero & exiles passim vmbrae dicuntur poëtis. Ouid. xiv. Met. 411. Tenus animas volitare videntur. Senec. Herc. Oct. 1554.

Vmbra undasis venies lacersis, Languido vulsu, senuique collo. vt recte ex Mediceo restiruir Gronouius. ita noster supra 1. 738.

Es iam spines ad carmina vultus Extuleras, Bunk.

v. 53. Vensuri praestia coeli] Ita Calpur. Ecl. Iv. 53. ventures nostere nimbos. Pindat. Nemeor. vii. 25. Esidi di plidotta resvalor direpor lipador. Burm.

v. 55. Labentibus] Lambentibus perperam ex sito codice Carrion, & ante illum Maserius, castigarunt. agitur de collapsa pyra. Heins. Immemor sui Heins. ad Ouid. xv. Met. 534. citat, lambentibus. Burm.

v. 56. Extremis] Verus codex, [item ex. Bonon.] Extremis. rece. CARRION. Extremis Pii, Arg. Colin. & Gryph. Burm.

v. 57. Non dinides vmbras] fie vulgo. sed cod. Carrion. edd. Bonon. aliaeque priscae dinidas — contegas; & ita rescribere malim. separe h. e. separata ab altera. Weitz. laudet loseph. Iscan. vt. 466. mec separe lusiu Myrmidones Pylliique dolent. HARL. vt genus loquendi paucis vsurpatum, quod meminerit, notat hoc Bernartius ad Stat. Iv. Theb. vs. 481. sed & hic Valerius, & alibi Prudentius

Offsque nec tumulo, nec separe conteget vrna; Sed simul: vt iunciis venistis in aequora fatis.

Mand mora: reliquias socii destetaque miscent Nomina, tum viuo frondens e cespite tellus Adgeritur: cineremque Lyco commendat lä-

> Mochi omnes dubiique, ratem fidifima cuius Dextra regat: fimul Ancaeus, follersque petebant

> > Nau-

dentius id habet, in Apotheosi contra Vnionitas,

Sic samen baec constare eria, ve ne separe dustu Tres faciam, eribus bis subsistat sed deus vaus.

ZINZERL. Dinidat & contegat cum antiquis editionibus noster codex. Separ etiam forte reddendum est Columellae lib. 111. 26. vbi vulgo legitur, illa samen una mibi racio suppetit, celerrime quod proposumus efficiendi, si sint veterange vineae, ot separatorum surculorum cuinsque generis fingulos borsos inferames. sed in codice S. Germani legitur, separum surculorum, quod videant viri docti, an recipiendum. Phaedro fab. xxx. voluit dare hoc verbum Scioppius & Buchner. in Lexico Fabri. mox, in fed fimul, subintelligendum, contegat, vel nos condemus, vel sepeliemus. Ouid. 11. Fast.

Nasa simul, morieura simul, simul ise sub undas Corpora. Buru.

v. 59. Iundis] Alii [ex. gr. edit. Bonon.] legunt, vindis, ad fati vim ratione habita. MASER.
v. 60. Deficia nomina] vs. 575.

deflesosque duces. Nomina autem pro viris ipsis. Infra 118. nons nomina, hoc est, socii noni. Bul.

v. 61. Tam viuo frondes & cefpite tellus Adgerisur] Autumabam
olim, transpositas este voces, scribique debere, sum frondes & viuo
cespite tellus Aggerisur. Quod neque nunc absurdum videtur. ZINZERL. [cui adcessit Vossius.]
Scribe, frondeus e cespite, vi sibro 1111. 455.

Dixerat, & summas frondentibus insulit aris

Libauitque dapes.

in Regio codice, f. ondes e cofite. Hains. Sine dubio recte. sam tellus frondeus vino, id est, vinidi cefaire, proprie dicitar. vide Barth. ad Stat. vi. Theb. 259. vbi docer ares factas ex cespire viro, & frondenti. vide & ad Ouid. z. Met. 166. Burm.

v. 64. Ancaens] Hunc fuccesotem Tiphyi dat Apoll, Rhod. II. 896. sed Scholiastes ex Herodoto Ergimum excepise etus vices narrat, Burm.

v. 64. Sollersque] Sic vet. cod. & itz scribendum est: non sutem, folersque. CARR. Perseu editiones [Bonon. &] priftze fere omnes. BURM. not male. Hart.

.

Nauplius. Erginum fato vocat ipsa monenti 65 Quercus: & ad tonsas victi rediere magistri. Ac velut ille, gregis cessit cui regia, taurus Fertur ovans: hunc omnis honos, hunc omnis in vnum

Transit amor, primo laetos fic tempore rector Ingreditur cursus: etenim dat candida certam 70 Nox Helicen. iam prora fretum commouerat, & iam

> Puppe sedens placidas dimiserat ancora terras. Inde.

fouenti, & correctum, mouenti. CARRION. Regius, primos lauto fourre posset defendi ex 1v.7. fic fie tempore restor lagredwar cur-Suno ducem fonet. & 1.555. Gen- firs. bene. Heins. Nescio an resque fourbo Mon alias. fed mo- praestet. nam omnes ediciones nere de Diis, oraculis, & fatis priscae, laetus, quod mihi compassim dicitur. vide supre 1. 29. venientius videtur, & respondere & infra vt. 117. Burm.

fine gubernationis munus confecuturos fuifie. redierunt ergo deiedi hac spe ad officium remi-

gandi. Bunm.

v.67. Ac velus ille gregis coffit Ita vet. cod. Argent. & Lugd. ac veluti gregis accessit. Vet. Parif. ac veluti gregis cesse. Interpres legit; ac velus ipfe gregis ceffie. x. & x1. & id ille emphasim ha-Nouer. Lett. 26. & supra lib. 115. HARL. Ille velut refugi, Gr. Schott. Frequentissima haec est Poëtis certe, cum ancorae semper de comparatio; de qua vid. ad prora incerentur. Virgil. vs. Ac-Phaedr. 1. fab. 30. Star. v1. 361. X1. 251. & Apoll. 11. 89. regia dicitur, vt regnens eaurus a Sta-tie, vr. Theb. 596. & Rex lib.v. & hoc infinitis locis confirmate 223. Bukm.

v. 64. Moneurs Codex noster, vetus codex melius, lacros fic. enanti mure. vt ille enim ouens v. 66. Magistri] Non qui erant, regiam occupat, ita Erginus laefed sperauerant se magisterium, tus, victis competitoribus, clavum occupat, & ingreditur flatim curfus. leete etiam erat in nostre codice. quere nec abfurda est le-Cio regii codicis. Vt lactum tempus fit, quia Erginus victor fuit. ita laetisies sempus lib. VII. 28. BURM.

v. 71. lam prora fretam] Sic liber manuscriptus: alii, nam CARR. Virgiliamum est Aeneid. prora fresum, &, sriftes diniferat. alii, placidas dimiferat. CARR. bere, docet G. Canterus III. Helic. h. e. vriam maiorem.

v. 72. Puppe sedens] Mirain peid. in fin.

Ancera de prera iacieur, flane litore puppes. licet. cum vero vela dare velv. 69. Laure fee] Im vulpati. lent, fablass ancora ita prorse alliga-Qq2

Inde, premente Noto, tristes Acherusidos oras Praeterit; & festa vulgatum nocte Lyaei

Callichoron: nec vana fides. his Bacchus in vndis

Abluit

alligabatur, vt vnda eam allueret, vt & hodie nostris nautis mos est. Stat. vii. Theb. 142.

lamque natant remi, natat omnis in acquore summo

vbi Barthii Scholiastes, fic alligata rff, vt unda eas alluat. quare haereo in hoc loco, quem intactum interpretibus doctioribus expendendum relinquo, an fune bacrens? vt subdusta ancora haeserit aliquamdiu ad proram, quam mox fino loco reponerent, vbi reliqua ad vela facienda &c. expediissent, vt saepe vidi nostros nautas facere. nisi forte duplices ançoras habuerint, alias in prora, quae deiiciebantur in aquam, alias in puppe, quae in terram proiiciebantur, si forte stipites aut alia, ad quae funis religari non potesat, deelfent. quae retinacula etiam dici possent, Graecis weepvizus, qui potius tamen funes erant, quibus istae ancorae alligabantur, nostri nautae tales ancoras, minori forma & pondere, Harpagonibus Dreggen vocant. similes istas ancoras fuisse puto, quia Zonaras lib. 11. de Duillio agens, obseruante Scheffero lib. 11. de Milit. Nauali cap. 7. barpagomas vocat dynueus. vnde & Belgica vox Dregge, vel Dragge a Graeco deássu, arripio, posset deduci, ve Skinnerus Auglicum Drag inde deriuat. Bunn. Doctus Britannus in Obsf. Miscell. ad h. whi interpres air. wormede Hacker I. monet, faltem tempore Euangelistre Lucae Actor. 27, v. 29. huins fluminis & meminit Plinius

ancoras aeque de puppi proiesas effe, ac de prora. HARL.

v.72. Placidas dimiserat ancors terras Placitas & hic videtur corrigendum. vt iam monitum libro 1. vs. 265. Maserius adgnoscit, trifles terras; in Regio, meestas. a primo Vaticano vox haec crat omiffa; triftes diniferas Carrionis liber. Heins. Malerius minime eriftes terras agnoscit, sed triftes Acberusidos oras. hoc autem versu placidas non mutandum diximus fupra verf. 39. placidae enim erant propter hospitalitatem Lyci. Burm.

v. 74. Vulgasum | Ponitur pro nobilitatum, nomen adeptum a choreis, & festo. lib. rv. 419.

Besperon bine veteres errantis nomine dinae

Vulganere.

Vide quae notauimus ad Quintil. ver. de Inst. Orat. 3. Burm.

v. 75. Callichoron | Volaterranus air Valerium Callirboon nominaste: lego, Callicboron, estque Callichoros fluuius anud Heracleam Paphlagoniae, Dionysio iscer, qui ibi Chorum constituit ab Indo reuertens. Apollonius, vnde quod Valerius canit, sumptum est, lib. 11. 906.

Ω κα δε Καλλιχέριο παρά πριχολί жетщией "Наивеч. & inde versu 911.

ЕЕ в Кажіхорог потирог пар-VEISTÉSYTES.

yoving, leeds Asoviru meet Hennister. lib. v1.

Abluit Eoo rorantes sanguine thyrsos. Illum, post acies rubrique nouissima claustra Aequoris, hic resides this so, hic agra mouentem.

Vdaque

lib. v1. cap. 1. dicitur etiam Collichoron saltationis genus, unde nomen fluuio impositum est. MASER. Callirboen vet. cod. antiqui Paris. Callirboom: recentiores cum Interprete, Callicheren: quod male: nam Apollonius statim post Acherusias paludes eius meminit: & ea, quae hic Valerius, ille lib. 11. recenser, quem Plinius (inquit Hermolaus cap. 1. lib. v1.) [vbi v. Harduin.] Callicborum dicit, eum vocat Flaccus Callicbroon; fed cum fostam nottem attam eo loci dient, etlam Callichorum defenderim quass a choreis. Huc accedit quod in Phocide est locus Panopeus appellatus, quem Callichorum (vs inquis Paufanias) Homerus vocameris: propteres qued Tbyades Athenis profettae, vt Liberi parris Orgia, cum Delphicis mulieribus in monte Parnaso, celebrarens, quosannis medio itinere multis locis, praecipue Panopensi agro, thysfos & choreas ducerent : quae, fi huc referantur, plane conuenient. CARR. Calliroën Regius. primus Vaticanus, Callierboan, Callirrboen codex Carrionis, sed male, alius enim Kanlzogos s alia Kamijjey. Kamizegev est Orpheo. In Aldino codice, Callicborus. HEINSIUS. Calliroam noster codex. Burm. Callicboron etjam ex. Bon. & vindicat Doruille ad Charit. pag. 13. HARL.

Scribo, bis Bacchus in undis. Plus.

Gryph. corrupte, fis Baschus in vudis. noster codex, bis Becchus & undis, quomodo & citat Barbarus ad Plin. vr. I. BURM.

v. 77. Rubrique acqueris claustra] Metas & fines, quas posuie in mari Erythraeo, id oft, rubro. funt qui legant, castra. vt dicat Valerius, castrametatum esse Dionysium in litore Erythraeo. Psus, Sinum Arabicum intelligit Maserius, sed latius vsque in Indiam. hoc nomen paruisse notius est, quam vt hic doceri debeat. Erythraeum dicis Statius VII. Theb. 566.

> Erythracis quas nuper victor ab oris

Liber in Aonios meritas dimiserat agros.

vbi Lutatius recte Indicum mare, quod est inter Aegyptum & Indiam, interpretatur, & hoc, novissima claustra, id est, extremae partes orbis, indicant, & Eoo fanguine, id est, Indico. castra autem saepe librarii pro claustra Rripserunt. vide Ouid. 11. ex Ponto Ix. 37. sic chaustra Aegypti Pelusium saepe vecatur, vitima vrbs in finibus posita. Propert. 111. v11.55. vbi caftre vulgo edebatur, sed perperam: vide Broukhusii notas. qui hunc Flacci & alterum infra versum 125. ibi aduocat. elaufira vero nouissima maris, vt lib. 1. 557. cuntiaque v. 75. Hic Bacebus & unalis] claustra maris, id oft, omnia loca munita, per quae aditus ad maria Hie Bacchus ve undis editiones patet, & quae custodiunt ab Maserii, [Bonon.] Aldi & luntae. hostium accessu regiones. vide Heins. Qq3

Vdaque pampinea nectentem cornua vitta, 80 Nunc etiam meministis, aquae: Bocotia qualem

Thyas, & infelix cuperet vidisse Cithaeron.

Fama per extremos quin iam volat inproba
manes

Interea, & magnis natorum laudibus inplet
(Ventu

Heinf. ad Vell. Patere. 1. 3. Bun-

v. 79. uista] mista legendum confet Markland ad Stat. Iv. Silu. 3. verf. 137. confer supra ad II. 272. HARL.

v. 81. Infelix Cithaeren] Infelicem Pius capit, desertum & spollatum tanto alumno. nec abludit Maserius, qui vult dici, vel quia eo spreto Bacchus Callichorum praetulit, vel propter scelera ibi admisa, & Astaeona, qui in eo periit. ego malo ob Penthei casum, vide Ouid. 111. Met. 702. & Stat. 11. Achil. 266. maluissent ergo sestum & placidum Bacchum vidisse Thyas, id est Agaue, & Pentheus, quam surentem, vt se tunc ibi exhibuit. Burm.

v. 82. Extremos manes] An enseemas dicit, quia morte in vmbras transcunt homines, & ita manes extrema funt hominum. an vero quia ad inferos, extremum & profundissimum locum demigrarunt ex superis oris. vt ita profundos manes dixit Virgil. I. Georg. 243. infernos Petron. CxxI. & nox extreme mox dictiur vers. 141. & its cape subrec igureger. Matth. v 111. 12. & alibi in Euangeliis, nam inepta, quae aki comminiscuntur de illie tenebris, non moramur, pro quin iam Heinfius voluerat, biac ism. velere proprie

Famam vidimus ad Petron. cap. exxiii. Buru.

v. 83. Fasorum laudibus] verfus ille, Veneuram & e. deest in omnibus codicibus, in Pomponii Lacti codice reperi; sine quo senti codice reperi; sine quo senti minerobam volare ad manes, est enim monstrum volaticum Fams, ve ais Maro. illos manes implera laudibus lasonis; reperere lasonem hoc & illud gloriosium fenem hoc & illud gloriosium fenem. ille autem versus qui in Lugd. & Argentpr. sequitur,

Venturam coelo fatis melioribas Argo.

non est Valerianus, nee in vetcod antiq. Paris. Bonon. [in qua
farorum loco narorum in versu
antec. legitur,] aut Maserii editione repetitur: quin ab Engentino huc reiestum credo. ne quis
vero sit, qui libri calamo exarat
ordinem exspestet, (quanquam is
mihi satis & corruptus & perturbatus videaut estrores, possintue ex
eo commodum aliquem sensus
formare:

Fama per exercises quin iam dolas improba manes. Addictasque fresis repeteus freoa, quaque ferensos. Craneas.

illud autem carmon, heteres & magnis

(Venturam coolo fatis melioribus Argo:)

Addita

ponens, quomodo legendum pueem, exponam:

Fama per extremos quin iam volas improba mones,

Addita iamque fretis repetens freta, immque ferentes Cyaneas; ardent, &c.

arque ita duos illos verfus Valerianos non esse arbitror, neque vero temere diffentientibus, prae-Sertim vet. cod. aliena Poëtis inserenda sunt: nam saepe fieri sodet, ve vel a sciolis quaedam adiiciantur, vel e glossematis irrepant: cuins infigne exemplum mihi oftendit eruditorum iuuemen flos Guilielmus Cancerus in Plauto: quod quia in optimis iisque a V. C. D. E. loanne Sambuco editis exemplaribus nondum emendatum est, vt a Cantero accepi, addam. Versus itaque in principio Truculenti hi funt:

Nam mibi bace meretrix, quae bic babet Phronefium Summe nomen, owne ex pectors cuesis mee

Copiensia.

Name was, &c. quis non videat postremum illud carmen e gioffa erepliffe, & cum fenarii formam haberet, Plautinis mumeris affinum effe. CARRIOM. Carrion opinatur verfum hunc expungendum, quis non sit in vecesi libro. Cui non valde pu- quibus Argonautarum gnebo, cum neque Aldus ipijum obloquer, qui retentum connino Acheropte vulcus extulife addit.

marks fasorum laudibus implet: velit, cum nihil in illo sit Valerio fequirur post illud, improba me- indignum, maxime si legas cum mes. &c. fed in margine. Quare quibusdam, natorum: vti fiat, fagum dubitem de eius veritate, mam adquisitae natis laudis pernemo mihi religioni vertet, si tigisse ad manes majorum. alter modelle coniecturam meam pro- versus ita in MS. Carrionis vifitur.

> Addictorque fretis repetens fre sa, iamque ferentes

Cyaness.

Ignosce lector, si loco tam male adfecto leuem adhibeo sectionem, coniecturaeque meae frena indulgeo, legendumque fuadeo,

Adductaque fretis repetens freta, iamque ferentes

Cyamens. Adducta fretis freta intelligo per nauigandi vsum iam repertum: ve e contrario Silius, diductas mari terras appellat lib. 1. vî.199. A sequente enclitica produci suppetunt exempla: vide initium In-Idque fortaffe dicis Lucreriani, fuit loco corrumpendo. repereus dictum, vti iterere simpliciter dicimus pro iterare fermones. Zin-ZERL. Fasorum Carrion ex fuis membranis, omisso versu proximo, qui etiam in nostris codicibus, tam editis quam scriptis, defideratur. nifi quod Regius margini adscriptum exhibet, in con-Phronofium, nam Phronofis of textu Gryphius & Colinzons,

> – venturam coelo fasis melioribus Argo.

Carrion verumque expungendum censet, me non abnuente. Heins. Etiam sassarum Heinsius coniecerat. meterum codex quoque noster, quod vnice verum putamus. nam manes intelligit corum, ex aliqui, quorum pattes obierant, erant ediderit. Neque tamen & illi prognati, quos mox auidos ex fequens. Qq4

85 Addita iamque fretis repetens freta, iamque ferentes

Cya-

sequens versus & in nostro codice desiderabatur, & abesse posse

puto. Burm.

v. 85. Addita iamque fretis repetens freta iamque furentes Cyaneas | Ferentes reposuit Carrion ex suo codice. To furences ex his defendi potest, quae libro sv. occurrunt apud nostrum de ilsdem Cyaneis, furor bis medio concurrere ponto. ferentes tamen Aldinus quoque codex, & liber Regius cum Maserio, & Pii editione. quomodo venti ferentes. pri. Vaticanus, pharentes. vir eruditus in ora editionis Venetae correxerat, patemes. pro Addita iamque fretis, idem Vaticanus, Additamque fretis. Regius, Addi-Samque freis. Carrionis liber. Addictasque fresis repetens fre-

Addictasque fresis repetens freta quaque ferentes, kribo omissis duobus versibus, Fama per extremos quin iam vo-

las improba manes,
Addita quaque fretis repesens
freta, quaque ferenses
Craneas.

Elegans est vsus 78 qua repetiti, fed vr plurimum corrupti apud optimos scriptores. Ita & magnus Scaliger apud Propertium castigadat,

Qua sibi terra velim, qua tibi fiat aqua.

noster superiori libro, neque aliter libro 111. vs. 461. apud hunc nostrum scribi oportere existimo, Continuo puppim petere & con-

fidere transtris Imperat Ampycides, nec visum adnertere terrae; Bxciderins qua gesta mana, qua debisa fasis. quamquam necdum id fatis pro comperto est: nam etiam illic loci cassigationem exhibuimus, fortasse veriorem. Festus Auienus oza maritima,

namque praeser cofpisis

Focundicatem, qua pecus, qua palmitem,

Quo dona flauae Cereris educat folum.

Statius Soterio Rutilii Gallici,

larges posius mibi
gurges in baufius,

Qui rapisur de fonte suo; seu plana solutis

Qua struis orsa modis, seu qua tibi dukis in artem

Frangitur, & nostras curas facundia leges.

ita verus editio Parmensis, venuste, [Multa alia loca Ausonii, Plinii, & Apuleii, vbi Heinfius que pro vulgato que correxit, omifi, quoniam ad nostri loci intelligentiam nihil faciunt. HARL.] Plura exempla congesserunt ex Planto, Gicerone, Spartiano, Plinii, Pacati & Mamertini panegyricis Rittershusius ad Guntheri Ligurinum pag. 80. ex lurisconfultis Antonius Augustinus Emend. libro 11. cap. 11. & Franciscus Modius Nouantiquis Lectionibus Epist. xc11. Hetns. ln nostre codice erat, additamque fresis repetensque freta, namque ferentes. ego me his non plane extrico, nec satisfaciunt doctorum virorum tentamina, versum certe 83. abeffe posse sine sensus detrimento vix puro. ille vero, uenturam coclo, &c. huic loco parum ac-Pins feecommodatus videtur. rentes

Cyaneas, ardent anidos attollere vultus. Quos pietas, vel tangit adhuc quos aemula

Fata inmota manent: vnum, qui litore in illo Conditus, ad carae mittunt specula turbae.

It Sthenelus: qualem Mauortia vidit Amazon, 90 Cumque suis comitem Alcides vt condidit arınis:

> Talis ab aequorei confurgens aggere busti Emi-

remes in notis explicat furore quodam concurrentes, fenium puto, famam canere, iam nauigatione per Cyaneas institutes addita freta fretie, id est, Pontum Euxinum quasi Propontidi & Aegaeo mari additum & continuatum, qui antea abscissus videbatur. ferenses Cyaneas an liceat explicare non impedientes, non obstantes vt antea, nescio: rale tamen quid voluit Poëra. BURM.

V. 86. Ardens anidos extollere unisus] Vide ad illa Petronii cap. CXX. Inferni manes coclum comitem condidit, talis emicuit, fperare inbentur. Burm.

Id est, ad spectandam turbam. vt Liu. xxIV. 39. adfueri & ante Spectaculis concionum. & ita alii, BURM.

v. 90. It Sthenelus | Puto, Is Sthenelus. Certe in primo Vaticano Regioque sibenelus legebatur. neque aliter Apollonio est dictus hic comes Herculis, lib. 11. reduct by the section Ydeanou 'Autoglano. [alii Stenelus.] mox pro, candidit armis, liber Carrionis, concidit. aliud verbum videtur latere. nam conditus paullo ante praecesserat. Apollonius de Sthenelo.

Βλήμενος ίμ κείδεν έπ' έγχιάλμ Bayer huric. quod & 70 concidis viderus ad-

struere. forte, Cumque suis comes Alcidae ceu concidit armis.

HEINE. Pius iam [& editor Bon.] Sebenelus edidit, & eum secuti Iunta, Ald. Argent. Colin. Gryph. Maserius Stenelus tuetur, sed male. in nostro codice erat, isbisbemelus. in sequentibus nihil muto, fed ita construenda verba puto, qualem vidit Amazon, & ve. (id. est, qualem) cum suis armis Akides vmbra nimirum armata furgit, v. 89. Ad foeffacula surbae | vt erat olim Sthenelus sepultus: clare enim Apollonius d. l. versu 921.

Tolog lav olog medeubyd', Yev. quo; 39 xayy

Τετράφαλος φοίνιαι λίφψ έπελάμποτο πήληξ.

BURM.

v. 92. Aequorei consurgens aggere bufli] Agger est tumulus ex aggesta terra, vt mox versu 187. Aggerem Phryxi vocat, ille autem aequoreus elle nequit: & mox vers. 97. sumulum in prima acta Orpheus conspicit; quare aequereum pro litoreo & mari proximo, cum Pio & Maserio, capio, QqS

Emicuit: fulfere vadae; Sol magnus vt orbem Tolleret, aut nubem quateret polus, atque ea vix dum

Visa viris atra nox protinus abstulit venbra: Ille dolens altum repetit chaos. omina Moplus • Duma

nam tumulus ille erat in litore, mitem vmbram semper memove paullo ante Idmon & Tiphys rant. Statius 11. Theb. 527. erant conditi aggesta tellure. reddit vero Valerius Flaccus Graeca Apollonii verba, 'Ayzıála Auric, quae male Maserius legisse Volaterramum & alios promontorii nomen fecifie scribit, nisi resperent ad Apollon, vers. 927. whi keyealdy occurrit. Quae si Hesiodeae editionis invasor. Clericus, legisser, quantis non auctoribus infignem Graecae linguae & Geographiae ignorantiam defendere potuisset, contra virum docum, qui in Historia Critica Reipub. literariae tom. xv. cap. 11. fale admodum acerbo eum perfricuit, quod inter Fragmenza Hefiodi, versum Dionysii Pe- cod. recte: alii, abflulie: inepre. riegetae referens,

BUBLON E' 'AYXIELEV ED TIGOY' MYBIMOÉFFEY.

ex epitetho, maritimae Byblo dato, finxerit yrbem inauditam veteribus Anchialon: cum si Etym. M. inspexisset, ibi reperisset rece diffinda verba, BUBAN T' kyzin-Asy, na) &c. quae rece vertit vir ille doctus, Byblon maritimum, vt poster, acquoreum bustum. Burm. v. 95. Atram nox abstulit vmbram] Nulla fine Vmbrae admi- v. sup. ad lib. 1. vs. 12. HEINS. Nihil enim niculo non existit. aliud nox; quam webra terrae: feu, vt Baillius describit, wie ler σχίασμα γής Αποκρυπτομένα ήλία yivipaver. Quod rede obseruan-

Coeperat bumenti Phochum fultexere palla

Noz, & caeruleam terris infuderet vmbrem.

viderur, nam Aegialon exhibet, & Infra 60y. Prins bumensem lux folueris vmbram. lib. VII. 537. Seque sub extremis in moenia retulie umbris. Et 393. Seupee ipsa gravi non tardier umbra. lib. 11. 350. Et in seras durant sermenibus vmbras. Quod adducens Gifan. Ind. Lucret. pag. 481. l'abra, inquit, nellis, pro node Adi lohan. Wouwer. de vmbm cap. vii. Infra lib. vii. 605. WEITZ. Quem & vide infes verf. 607. Burm.

v. 95. Protinus atsulit] lta vet. Carr. Angue na vixeum Vija viris, atram non protinus adulis umbram. Its Carrion ex fuis membranis hace interpolauit. pernerse. abbatis antea legobatur in editis. primus Vaticanus, atra nex protinus abstulit wbram. scribe indubitata conio-Ctura,

--- atque es vindam Vifa viris atra nan protinus defulit violera.

Umbrem noter codex. Bunk. atram - abflulis vapram, Bonon. HARL.

v. 96. Omine] Male connes vulgaci, munis. ver. cod. muine tes poëtat, noctem eineque co- & infra, vifes plesentis: male Lugd.

ARGONAUTIQON LIB. V.

Dum stupet, in prima tumulum procul adspicit acta:

Obnubensque caput, cineri dat vina vocato. Carmina quin etiam visos placantia manes

Odry-

Lugd. vife. CARR. Omina Mopfus Dem Aupet: Sic bene Aldus & Carrionis liber, cuius tamen editio posterior, omnia. praeterea in Regio, Mapfes, & mox, atte, (gr. dary listere] pro, alla, Graecorum more. Maroni tamen atta paffim, non acte. acta pro Arrica Alardus. sed nos ab Arrica nunc longe absumus. HEINS.

v. 99. Carmina &c. Odruhum dux rite monet] Sic exempl. Bonon. Voffins vero, Odryfius dun rite mouer, veram effe lectionem indicat. HARL. Scribe Offius, & refer ad Orpheum Thracem. Threicius vares Oppheus canit carmina placantia visos manos. Legendum etiam, menet, hec est, cantare fatagit, parat. ducem vocat Orpheum, qui Mufarum facesdos erat dux ingenidulcedine cantilense. rise fecundum strus, quibus placendis mortwis verbantur. Sic habent vesultiffimi codices. Prys. Odryfus dum rite mones, Sic verus codex. Argent. & Lugd. Odrufus dun rite monet : reliqui vulgati, Odryfium dux rollo monet. Quam postremem lectionem its interpretatur Scholiastes, ve aihil die ci abfurdins pomerit. CABBION. Sunt etiam hase carmina animadnersione digns, in quibus si ego rocte fentio, interpres nofter nen parum hallucinari videner. Autumat enim, nomen illud den ad

ficet. nec intelligit, quare illud fit diffum, nomenque reliquis barenis, sed, quo haec omnia melius intelligentur, altius aliquanto reperenda est historia, quana Valerius brenizer exequitur. Octera Martheliae filia regnante, lustinus scribit, Amazonum impetimes in id opulentiae, gloriae, ac famae permenit, vt Eurysthens rex quali rem impossibilem Herculi imperarit, vr Amazonum reginae arma sibi afferret. cules eo profodus cum magna principum inventutis Graeciae many, inopinantes aggressus facile superauit, quis Ottera foris bellum gerebat, & cum Antiope forore non adeo frequens erat multitudo, multae itaque caesae, captae etiam non paucae, inter quas duae Otterae forores orum, & secum nauem egebar in holtium venere potestatem. Menalippe ab Hercule, Hippolyte vero a Theleo capta. ac Thefous quidem Hippelyres captiusm vxorem duxit, ex qua natum femax Hippelyrum. Rescules post yictoriem Menalippen captiuam sorori reddidit, & precium arme ragines capit. hanc historiam Apollonius breuiter perstringens, feribig, Scenelum AStoris filium, vnum ex jis, qui Herculem in ea expeditione funt comitati, e bello redeuntem, ab vua illarum fagitta interemena, ac in Paphlagoniae litore sepultum, cum Argonaurae illac iter facerent, a Islana referendum, cum mes in- Prolemina des imperrale, yt fidicio Orpheum, non lesseum figni- bi ad bezoes illos videndos exeno# oo Odrysius dum rite mouet, mixtoque sonantem
Percu-

eundi ex inferno copia fieret, atque eo modo apparuisse, quo Valerius noster narrat, cumque statim enanuisset, Mospum vatem Argonautas monuisse, ve ad litus applicarent, eigue iusta soluerent. Hanc historiam sumpsit Apollonius a Promathida, idolum ipse finxit. Valerius vero vtrumque ab Apollonio muruatus est. his praelibatis ad rem ipsam regrediamur. mihi nomen illud dex, non pro lasone, sed totum illud Odrifiam dux, pro Orpheo a poeta dictum fuspicari libet, vt sit, dan Odrifilm, id est, Odrifiorum, hoc est, Orpheus Thracum rex, aliis cantus placatorios & explatorios dictat, vel, vt dicant, fuadet. tamen veriorem existimo lectionem, mones, cum antiquo exemplari, quam mones, cum Sabellico. sicque a poeta scriptum contenderim, quod autem Orpheus Thracum dux non incongrue dici possit, ex ipsius Apollonii verbis probari potest. Ait enim libro primo:

'Ogota क्रोर केने नव्हेंग हैंगेंड रिजावूक्युरेस वैरिनेश्वर

Aicovidus, Reismos donnochruse arbisac

Algaro Bisply Bismridi noigarderra; Ipfum Pieriae Biftonidos Orphed regem

Magni adiutorem certaminis neque pericli Philliridae monitis parens affumpfit Iafon.

Et Orpheus,

'Ορφεύ Επιλιότης το καὶ Ολέγου Φίλε κόρο Βισούν Κισόντας - 1 111/2000

Βιτονίη Κιπόνεσσι πολυβήψοσσιν Ανάστων.

Calliopes Orpheu mufae Oengri-

Incola Bistoniae, & Ciconum rex divisis agri.

Quod vero sequitur, nomenque reliquis barenis, intellexisser Valerianus interpres, si non secure & oscitabunde Apollonium legisser. Is enim libro secundo scribit, Argonautas iuxta Steneli sepulchrum aram Apollini construxisse, aeque super eam post carmina dista Orpheum lyram posuisse, quod idem & Promathidas narrat, super columnam tamen quandam dicens lyram positam, & ex eo regionem illam Lyram suisse nuncupatam. Verba Apollonii sunt

— 'Ev de nai 'Оефейс Өйнө Хирчу, ди тау бе Аври те-

λει δυυμα χύρψ. i.
Orpheus ipfe Lyram Phoebi lucentibus aris

Sacras, & ex facto regio Lyra dicisur illo.

Cum ergo Valerius dixit, Sonantem Percutit ore lyrum, nomenque reliquis barenis, huc breuiter &c faccincle infinuare voluit, ab Orpheo lyram ibi relictam loco nomen, indidiffe. ea vero quae Maserius dicit, nemini credo acris iudicii probabuntur. Balbus. Perperam Carrion, Odryfius dum rite mouet, pro percutit mox pri-Vacicanus, percliis, an perculis? ita certe disertim liber Regius adgnoscit. Heins. Dux etiam noster codex, sed Carrionis lectio mihi maxime placet; si modo Odrysius scribatur, pendent autem omnia vnico filo. dum motiet, percutit, & reliquit; interim nauis recipir, &c. monet autem minime admittendum. monere enim carmina passim apud Virgitium, Nasonem & alios occurrit. Mare x. Aeneid. 163.

Pandite

Percutit ore lyram, nomenque reliquit harenis, Altius in ventos recipit ratis; ac fugit omne Crobiali latus, & fatis tibi, Tiphy, negatum Parthe-

Pandite nunc Hellcons Dene, cantusque mouete.

Ouid. x IV. M. 20.

As to, fine aliquid regni of in carmine, carmen

Ore more.

Mixtum os vero est sonus accommodarus lyrae, vr Horat. 11. Ep. 11. 86.

Verba Lyrae motura fonum connecture.

Onid. 1. Met. 518.

Per me concordant carming nor-

percutere etiam proprium Lyrae. vt de codem Orpheo Quid. v111, Am. x11. 40.

Duraque percussam saxa secuta lyram.

itaque nihil mutandum, licet & in nostro codice sit, perdie, quod compendium est longioris verbi. Busm.

v. 101. Nomenque | Quod voce fuprema ciebatur. Virgil. & magna fupremum vece ciemus. ergo hic nomen reliquit prolatum, aux reliquit arenis: nam buftum Steneli nominatum est in litore. vt de Miseni nomine canit Virgil. aeternumque tenet per scula momen. MASER. Idem habet Apollonius lib. 11. vers. 929. Orpheus suspendie lyram, ex quo Lyra nomen est loco, quod ignozans Maserius insigniter hoc in versu explicando alucinatus est. GARRION.

v. 102. Recipis] Scribo, biac dit. subiungitque, ygáques 30 rever, ventes. nauis carbasa maiores ventes recipere incipiunt, propter tauerim lectionam Kongianos, & funt qui le-luniam interpretationem, si Crosunt, alius in ventes recidit. bialos admiseris, id ma moner

quod nauis incidit in ventos infaniores. Prus. Caue sollicites hunc locum, quem egregie illufirmit ad Paterculi lib. 11. cap. xxx. Gerardus Vossius, adolescens praeclarae indolis, & dignus omnino, cui vita contigisset diuturnior. codex Regius, Akins, bine ventes, quomodo coniceerat Pius Baptista, cecidis Sabellicus; Maserius, recidit. Heins. Quidquid dicant viri docti, infolentissima maner locutio, rasis recipit aleius in vertes. & locum corruptum efse puto nec dupliceret Pii correctio, nisi in illa eleius non rede cum và recipir coniungi posse crederem. Quid si legere licexet, Alsius intentes recipit ratis, id est, intentos adhuc Minyas in litus, & eo oculos & aures intendentes, ratis recipit in altum; nihil inuenio melius. cogitent alii. Burm. cuius emendatio firmari videatur scriptura ex. Bon. inmenses, coniunctim, nec in duas voces divilim. Elegans est cel. Herelii emendatio in Epistola Critica pag. 70. in ventus rediit, & is probat fimili loco v. 212. Pratimus in prosam rediit ratis. HARL.

v. 103. Crobiali] Legunt alii, Gobialon cum Strabone. Gandaveniis quidam Grobialon legit apud Valer. pro viro. Lego ipie, Crobialon, quo vittur Apollon. & Strabo x11. Geogr. Homerum citans, Aegialon dici poffe oftendit. fubiungitque, ygágses 33-ríves, Keánsav raslador; funceriorem putauerim lectionam Kraslador, & Latinam interpretationem, fi Crobialos admiferis. id ma monet Apollo-

Parthenium: ante slice Trivine qui creditur amnes

105 Fidus, & Inopi materna gratior vada.

Mox

Blades abdis weel Ruddmyorlay, &c. lam videtie aduocatum ab interprete Strabonem, non Cobialou, mec Gebiulen, aut Groblaien. Favet infuper Apollonius. Homerus fane II. B. in fine vocat Psphiagonas, qui Cytorum incolant, Selamum, quorumque vrbes egregias abluit Parthenius amnis, & qui Cromnam, Aegislon, excelfosque Erythinos. Is he Résulus Apud Volsterramım Yzer &c. igicus legendum est, Crobiales ogpidem non louge a Sefano in Pispologonia. non Sefanio. Hérm. Barbarus in Plin. vr. cep. 1. [vbi v. Harduin.] quod sequitur, notat. Flusium Billis dixis Plinins, cum sis Bildins scríbénstem en Mènypo. Et Bilaeum amnem videtur Valerius quibasdom vocaffe Cobylam, miritm Paphlagoniae confiltuens Cobyli lätut. edeterum legendon est Crobiali. M.s. Gobylli lass cod, Carrionis: hie ramen Crobiali, quod etiam est in ex. Bon. vindicat auctoritate Apollon. 11, 944. vbi vide Schol, eamque lectionem Volfius ex Sconhano, de vibibus in Kensiere, adfert, vbi vero Aren hvios deutles pro refre rede corrigit, adde Schraderum ad Musaeum p. 278. HARL, Primos Vaticanus & Regins, Cabitle larus, Cabylli Carrionis codes. Sed Apollonio Rensta-Res est. apud Liuium Cobatatas dicitur, fi fani funt codices, libro EXXVIII. Cap. 15. Inde ad Eyri fluminist foncem, poflore die ad Co-Aularum annem progress. sod & Plin. v1. I. ingratum est, assoillic Gredicinas fanibo. vet Cebis- tottei legendum effe, Jiespi, cum

Apollordi interpres dicene, new Ann. neur in Strabonis codicibus Reußlakes libro x11. vbi hunc Homeri verfum.

> Σεύμεναντ' Κιγιαλόντα καὶ ὑψήλας 'Equgiveç.

a nonnullis legi affirmat, Kelipvav Refinativet. fed Apollonii Schohaftes Reußiader in Strabone adgnoscit. quomodo id nomen in Stephano Byzantio, & Eufathio ad illum Homeri locum etiam fcribitur. sed illis Kensskas at Rigner eft the Headsyrving, nift & Fluuium oppidulo cognominem contendimus. HEINS. Cobilli noster codex. Pius vero iam praeiuit interpretibus, & Stephani memoriae vitium notauit. Bunm.

v. 103. Et fatit tibi Tiphi mgwam Partheniam] Nicolaus Loënfis caput bene magnum compofuit, vt Parthenium amnem probet eundem effe ac Callichorum. fed nugari eum fatis liquet ex hoc Valerii loco, voi seorsim de veroque egit. Nec est, quod quis de Geographis obtendat. cum distincte verlesque meminerit eriam Scylax Caryandentis. Voss.

v. 104. Annes Ameir antiquae editiones & codex nofter. quod dubium an fit nominatiuus, 🛎 pro amues veteri ritu politum in plutali acculatino, verumque fatis defendi povest. Bunn.

v. 105. Inopia Sic habent codices a me revoluti, Florentiae, Bononise, Venetiis & Parisiis imprefit, quod Herm. Barbaro in

ARGONAUTICON LIE V.

Mox etiam Cromnae inga, pallentem due Cytoron,

Teque

Strabone lib. n. feribatur 'swade refert, se vero nultum vidifie in woraude per w. MASER. Inspus Delo fluvium, fed torrentem moamnis producta prima & media do, vel potius fontem teftatur. in Delo erat, vt inquit Paufanius, idem Tournefortius itinerarii fuit flibr. 11. p. 122.] & lib. 11. Plis Epilt. var. adfiemat, vnum ibi mins. ver. cod. Enopiae. Enope effe fontem inftar putei, vix duovetes est propinqua Pylo sub di- decim pedum diametro latume tione Agamemnonis. Paulanias cuius aquae faepe fuper martiputat Gereniam ab Homero Eno- nem redundant, fed nutlum effe pen vocatam. Est Deli, inquit stunium, imo ne correntes qui-Strabo Hb. x. [pag. 742. Almel.] dem, nisi paruos riunlos ex aqua Cinchus mons sublimis & asper, plunia collectos. Bugut. amnisque per infulam non qui- Strabon. v1. pag. 417. ibique Cadem maximus labitur Inoper no- faubon. HARL. mine; hic Dianam & Apollinem Larona peperit, ideo locus tribus epte habet Lugd. macerni gratier. gratus est numinibus, vide Rho- CARRION. digium lib. vr. CARR. Lectio zico legas. Strabonis codicibus MSS. enim Inepum dicunt. Vossius.

praecedentes fint longae, & a de Inopo fabulofe tradita & auta

v. 105. Materna Gracier 1 In-

v. 106. Cromnam] Vterque Pshace ab Hermolao Barbaro est. ris. Mox etians Crommanque ingo Ante legebatur, Inopia. Quod pallente Cycaron. recentiores [annon omnino videtur damnan- ees vero iam Bonon.] Mox etime dum: potest enim effe eurseque, Cronnan acque inge pullente Cyto-In MS. Carrionis fuit Bnopiae. ron. vet. cod. Mon esian Crome-An scribendum Oeropi? "Orwase use ings pallencomque Cycherain, enim hic flunius dicitur Straboni modia lectio optima est. Mela, in MSS. I fed iam correctum a lib. r. cap. xx. in vet. cod. ita Cafaub. & Enopide a correctione huber, Citra Parebenius annis effe mihi videtur. HARL.] Imo vrbsque Sefantios & Cromnes & 6 & fimiliter apud Varinum in le- Cysiforo Phrywis filio pofito Cyto-Quod nescio vnde res. recentior editio, erbsque Sehaurire potuerit, nisi forte ex fimios & Cromna, & a Cycero Alii Pbryxi filio pofita Cytoros. quaram vtraque feripeura vitiofa eft; Erym. M. Iwande Would wormus begi enim debet, orbsque Sefomus e End of Ye, lode not to by, bade, & nam ea ab Apolionio nominatur, supulves riv querit, viveres l'ennès fic & apud Volaterranum, quod narà l'aresiv 18 e els e, sacrius legitur Crobialon oppidum esse eins meminit Callimachus Hym. non procul a Sefanie, Sefano repoin Detum, qui cur Aegypeium vo- nendum est; iam vero apud Mecet, vide Spanh, ad Hym, in Dian, Jam, qui id, quod in antiquiovers. 171. & ad Hym, in Del. ribus excusis est, a Cysbifore, vers. 205. vide & Annam Pabri mutarunt in, a Cycero: etfi id Fil. Sponius in itinerario amnia contra suctoria voluntatem, ve ex manu-

ſ

Teque cita penitus condunt, Erythia, carina, Iam-

adeo praeter rei veritatem [nam Orpheus, Apollonius & Valerius, Cytiforum Phryxi filium appellant] fecifie videri queant, fuum tamen auctorem habent Strabonem, is lib. x11. ex Ephori sententia Cytorum Synopenfium Emporium facit, a Cytoro Phryzi filio conditum. Bolinus cap. LVA Paphlagonia Carambi promontorio frectet Teuricam, confurgit Cytoro monte porrecto in spatium trium & fexaginta milium. quem vero Apollonius ituivre dizit, hoc est, siluosum, de eo Virgilius, [11. Georg. 437. vbi Cerdam & Hoyne.]

Et inuas undantem buxo spectare Cytorum.

GARRION. scripti nokri constanter,

Mox esiam Cromanae iuga palrecte. nisi quod Cromnae iuga scrivico feu oppidulo, vicina. Croanna est Homero, Apollonio, Straboni, Plinio, [H. N. vr. 2. ibique Harduin. HARL.] Stephano Byzantio, quem vide. recte autem pallentem Cytoren, propter autem dicitur seruitus. Maser. buxos; Apollonii illa expressi, KÚTMESY

HEINS. Nofter codex, Cromans inga pallentemque Cytheron, pallensem recte puto ab Heinsio explicari. Quid. IV. Met. 134. Oraque buxo Pallidiora gerens, & x1. 417. Buxoque simillimus ora Pallor obis.

manuscriptis libris constat; atque sbres, ve infulsi probant. Apoll. 11. 943. ait interpres Apollonii fummitatés circa Paphlagonian distas a colore rubenti, de quibus meminic Homerus. Prvs. Volaterranus ex Strabone ponit Erythinnes, prope Paphlagonian in Mari Pontico, duos colles. lego, Erythines ex Homero & Apol-Ionio Prolemaeoque, hic autem funt, qui Eryebine legunt, item Erythia, quod dici potest : nam scribunt of the 'Equision. cum penultima longa. funt & qui Err shree legitant, ad id respicientes. quod Strabo refert de causa nominis. a colore enim trahitate quem rubrum intelligious, & cum leuseer dicimus, Erysbres non excludunt, vnde mare vo-Carrionis liber, & cant Erythreum, aut ab Erythra filio Persei, lege Strab. in xvi. Regio quoque Geryonis est appellentemque Cytoren. lata Erythia. Stephanus ait, Erythiam Paphlagoniae ciuitateme bendum, hoc est, inga Cromnae, ve non perquam commodo accipi potest, bona tamen pars eorum, qui hunc locum cirant, Erythins recipiunt, quod displicer. Strabo air Erythinos effe, quos Erythrinos vocant. Erithis Erythine. Sic [Bonon. ex.] Ma-Κευβλαλεν Κεμμναντε κλ υλήεντα ferius & Sabellicus: Apollonius Erythinen vocat. vet. Parif. Brysbrea. vet. cod. Erysbia. Stephanus ait Erythiam Paphlagoniae este ciuitatem: Volaterranus ex Strabone ponit Erychines prope Paphlagoniam in mari Pontico. vide Strabonem lib. xvi. CARRION. Erything pro Ery v. 107. Condunt] vide ad lib. sbres reposuit Maserius, cum in nullo certe, quae viderim, exv. 107. Erysbina] Scribe Ery- emplarium Erysbins legarut, sed thine. ita legendum, non Ery in omnibus, aut Eryebres, aut Erythia

Iamque reducebat noctem polus: alta Carambis -

Raditur.

ad quod fortesse Valerius alludit. com dicit breui post terga ab Argonautis relictam. Adde quod, vt oranibus, qui modo terrae situs scriptores evoluerunt, compertissimum esse debet, idem locus ab aliis aliter nuncupetur. nec diuesis modo nominibus, fed aliquando eodem nomine, nonnullis tamen literis, aut additis. aut derractis, aut immutatis: ve auod codem loco Strabo dicie. apud Homerum ab aliis Aegialou, ab aliis Gobialon scriptitari, cum neutro horum modorum, neque ab Apollonio, neque a Valerio scribatur, vt vides. & quod idem Strabo de Erythinis ait: Erythimes vere ees dici putant, qui nunc Eruthrini vocantur a colore fic no-Quare cum forsan & minati. Erubina, & Erysbrea dici polit, quando in omnibus, ve dixi, exemplaribus, Erythrea, seu Eryshis isuenitur, legam potius horum modorum alterutro. infula Hispaniae contra Gades pomene. Plining infulam, ait,

Erythia, non ignoro a Strabone in que Gadium oppidum fuerit, duodecimo Geographize libro quae ab Ephoro & Philistide Ery-Erythinos ex Homeri sententia threa, a Timaco & Silaco Aphroiuxta Crommam & Gobialum, vt difias, ab indigenis Iunonis insula ipse vocat, statui. sed cum, ve wentur. In hac Geryonem haiple inquit, piaculum fit, libros bitasse, atque ab Hercule occisium fi tolerari queunt, inuertere, scribit Hesiodus in Theogonia, nescio quae importunitas sit, [v. 287. seqq. vbi v. Clericum.] Erysbream explodere. cum & la- Alii hanc eandem e regione Lusciuiusoulus ille sonus duarum sytaniae positam arbitrantur, cudictionum eisdem syllabis clausa- ius sententiae est noster Pomporum aures offendat, & Orpheus nius Mela, apud quem tamen Erysbiae meminerit, qui eam mendose legitur, Herysria pro serviv, id est, angustam appellat. Erysbrea. Ptolemaeus eam in Atlantico Oceano ponit. etiam Strabonem in 111, vbi nonnulla de hac infula. BALBUS. Pro Eryibine, quod est ex coniectura Pii Baptistae, in scriptis omnibus est Erythia. & fane Egudines funt Homero & Apollonio, caeterisque Geographis; vt λόφοι subintelligatur. Stephanus Byzantius, 'Egudivos, milie Iladanyerlas, neque aliter Helychius, sed & EevSolev in Hellesponto ponit Orpheus. Heins. Erythree Ald. & lunt. Erythine Pii, Argent. Gryph. & Colin. Edit. Bun-MAN.

V. 108. Alta Carambis Raditur Praeteritur. Maro 111. Aeneid. 699.

Hinc altas cautes proiestaque faxa Pachyni

· Radimus. Propertius lib. 111. Eleg. 111. Alter remus aquas, alter tibi rodat arenas. Bulagus. adde Broukh. Fuit ad Tibull. IV. El. 1. vs. 142. De praeterea Erythraea, seu Erythia his & reliquis fluuis locisque & Valerio memoratis conf. Scylac. sice, ve scribit Herodotus in Mel- Periplum pag. 78. seqq. ed. Gronou. HARL.

Rг

v. 109.

Raditur, & magnae pelago tremit vmbra Sinopes.

Affyrios conplexa finus stat opima Sinope; Nympha prius, blandosque Iouis quae luserat ignes,

Coelicolis inmota procis: deceptus amatae Fraude deae nec folus Halys, nec folus Apollo Addidit hic casu comites Fortuna benigno,

Autolycum Phlogiumque & Delleonta, secutos

Herculis arma viros: vagus hos ibi fixerat error:

٧t

v. 109. Tremit | Eleganter. in aqua tremula conspicitur eius imago, quali ipla tremeret. vide ad Ouid. IV. Met. 136. BURM. v. 110. Assyries complexa sinus Maserius, post Scholiasten Apol-Ionii, bene hic Syriam, fine Leucolyriam, quam veteres cum Affyria confuderunt, ad Sinopen vsque patuisse, ostendit ex veteribus Geographis. vide Dionys. Perieg. vers. 772. & ibi Eustath. vbi & fabulam Sinopes refert, & quosdam tradere, illam louem & Apollinem lutiffe. & ita fere etiam Pius. hinc & Auien. Descr. Orb. vers. 1152. Affyrium Thermodonta dixit. quem & vide vers. 947. & seq. vbi Asopin virginem, quae condidit Sinopen, vocat Ionis ardorem. diuería tamen tradunt Philostephanus apud Scholiasten Apollon. ad lib. 11. 948. & Diodorus Siculus lib. IV. pag. 190. qui Sinopen ab Apolline raptam, & ex ea Syrum, qui Syriae nomen dedit, natum referunt. alii virginitatem, cum noftro, servafie-adarmant; & ideo cum prisco codice, ibi fixerat, Palladis cultum in ea vrbe insti-

tutum, docet Traiani nummus a Sinopentibus cufus, in quo Mineruae templum & starna conspicitur, de quo egregie, vt folet, Tristamis Tom. 1. p. 410. Burn.

v. 113. Solus Halys] Vet. cod. nec Solus Hulas. male, ve mihi quidem videtur. CARRION. Helix noster codex, & ita max vers. 121. Burm.

v. 115. Autolitum] Autolycum Phlogiumque & Deileonta (qui tres dicuntur filii Deimachi) iam rece legitur in ex. Bon. & ita Apollon. 11, 957. atque Pius, Maserius & Carrion. (cuius cod. falfam dedit lectionem Autolytum Phogiumque & Deiolensa) ita legendum viderunt. Voffius quoque ad h. l. Hygino fab. 14. pag. 47. Munkeri hos restiruit. In codice nostro erat, HARL. Hant olitum fogiumque & deiolensa. Ald. lunt. Autolisum Phogiumque & Deiolenta. Phoeium. quoque Pius, Argent. Gryph. & Colin. BURM.

v. 116. Defixeras error | Scribe hoc est, in eo loco statuerat, vi

ARGONAUTICON LIB. V.

Vt Graiam videre manum, puppimque Pelasgam,

Prima ruunt celeres ad litora, seque precan-

Accipiant focios, nous dux accedere gaudet Nomina, desertos & iam sibi currere re-

Transit Halys, longisque fluens anfractibus Iris,

Sacuaque Thermodon medio sale murmura voluens;

Gradiuo sacer, & spoliis ditissimus amnis:

Donat equos, donat votas cui virgo secures. Cum redit ingenti per Caspia claustra trium-125 pho,

> Massageten Medunque trahens, est vera propago

> > Sangui-

rore viarum, vel accolarum im- vit. in eadem fignificatione votimanitate. Prus. Ibi fecerat, id vum dicimus. Satyricus 1. Ep. 111. est, error fecerat fratres ibi vagari. aberrantes siquidem a via votina innenca. Voticam Plantus vagabantur ibi. tunc Hypallage appellat in Afinar. IV. I. 44. foeerit. licet error dici queat vagus. Malo ipse cum codice Bononiensi amarori sacris addica coire relegere, vagus bos defixeras error, cufat. Pius. ibi suspensos detinuerat. MASER. Vagus bos ibi fecerat. Bonon. lib. vegus bos defineras. vet. cod. vagus bos ibi fixerat: quarum alterutram scripturam re, si debelletur hostis. Zinz. veram effe non dubito. GARR. Ibi deest codici nostro, in quo, vagus bos fixerat. Burm.

v. 117. Puppimque Pelasgam] Pelasgum primus Vaticanus & regius. HEINS. Consentit & nofter codex. BURM.

v. 124. Donat nesas cui virge

fe amouere non possent, vel er- fecures] Seribe, votas, quas vo-36. pascitur in vestrum reditum minam voto prohibitam, quae Vtraque Veneta, [& Bonon.] notas, at recepta le-Qio probior. foliti enim fuere conflicturi Marte (vt hic Thermodoon Martis fluuius) arma vous-Pius iam voras restituerat, quod receperunt Arg. Gryph. Colinaeus & fequentes. Bunm.

v. 126. Maffagerum: Medumque] Scribe, Maffageten. Pius. Non possum mihi non persuadere Sabellici codicem male a Chalcographia primo perspectum, qui Rr 2 putarung Sanguinis; est ollis genitor deus, hinc magis alta

Haemonidae petere, & monitus non temnere Phinei.

Iple autem comitum connersus ad ora nouo-

Vos mihi nunc pugnas, ait, & victricia, ductor.

> Herculis arma mei, vestrasque in litore Martis Interea memorate manus. sic fatus, & aegro

Corde

putarunt Sabellicum veriorem censuisse lectionem, quae medium haberet, quam quae Medum. lego, Medum, cuius prior est longa, seu sit nomen proprium filii Medcae, seu sit nomen gentile, licet Medon primam corripiat. vt lib. 111. 118. Et quamvis nondum natus foret Medus ex Medea & Aegaeo, aut lasone, vt volunt aliqui, Medos & Mediam ab illo vocabimus, fitque proleplis ab Hygino iplo non reiicienda, cum, Porsusque require velinos a Virgilio, vt putat, importune dictum non adprobet. de quo apud Gell. in x. MASER. Antiq. Parii. Massagetom. Interpres, 1& ex. Bonon.] Mastagetum. omnes recentiores cum libro mamuscripto, Massageten: optime. Coelius lib. x. ait porum Massagetarum effe succum e pomis expreflum, de quorum moribus ibidem latisfime agit, vide Strabonem lib. 11. Solinum cap. Lx11. Papinius Achilleide scribit eos equorum fanguinem lacte mistum potare: eins hace funt:

Lactea Massagerae veluti cum pocula fuscans Sanguine puniceo.

Sic Claudianus: [in Rufinum t. 311. [eq.]

Es qui cornipedes in pocula quinerat andax

Maffagetes.

CARR. Massageron noster liber, & Aldus. Massagetom lunt. Buzw. v. 127. Hinc magis also Harmonidae peterel Et quia monuerat Phineus lib. 1v. 596. vt euitarent Amazonas, nec cum illis manus consererent, & quia ad Themiscyram terra longius promonto-

rii modo, in mare excurreret;

Apoll. 11. 984. BURM.

v. 132. Memorate] Quafi vero lafon id non faepius & melius ex Hercule, quo tam familiaritet erat vius, vt funn vocet, & quem comitem diu habuerat, discere potuisset. quod forte agnoscens Poëta, hanc narrationem oblique oratione & pauciflimis verbis abfoluit, quam Apollonius ex fus persona latius extequitur. Practerea, quia multis, & etiam ex Argonautis quibusdam, incredibilis illa Amazonum fericas videri poterat, non absonum censeri debet, si illi, qui expeditionis Herculeae comites fuerunt, iubeantur repetere, quae iam ante cognita

Corde filens, audit currus, bellique labores Virginei: exciderit frenis quae prima remissis: Semianimem patrius quam vexerit amnis in aequor;

Quae pelta latus, atque humeros nudata pharetris

Fugerit, Herculeae mox vulnere prensa sagittae;

Vtque securigeras stimulauerit Ira cateruas, Fleturusque pater; quantus duce terror in ipsa, 140 Qui furor in signis: quo balteus arserit auro.

ira simul monitis Phinei auctoritas conciliabatur, Burm.

135

v. 132. Manus] ld est facta, res manu gestas, duce Hercule.

v. 132. Acgro Corde filens] Corda noster codex, male, tristis vero ob memoriam Herculis sui omiffi. Burm.

v. 134. currus] Doch. Britan. in Obff. miscell. ad h. l. p. 172. "nescio, alt, cur Valerius mentionem faciat ve currus: nam non credo, Amazonas iis vias fuific, sed semper equis insidentes pugnaffe. Sic poeta eas hic describit & 1111. 601. seq. quamuis currum det Euryalae, quae Amasonum regina videtur fuiffe, vi. 370 & v. 612. vbi v. Burm. Enimuero potestas currus forsan h. l. non adeo, stricte, sed latius sumi potest: quamquam e lectione cursus prima, ea, quam nunc habemus, currus facile orta fuerit. HARL.

v. 135. Quam vexeris emnis] Vet. cod. quam venerit amnis in acquer: omnes vulgati, quan fano furer in fignis, vexilla in quibus

gnita fuerant, ne vano metu la- guine vexeris amuis. CARRION. fon eas subfugere crederetur: & Et noster codex, quam fanguine vexerit amnis. patrius vero amnis rece Thermodon dicitur, qui Martius amnis Prisciano dicitur vers. 748. & Evuálice Dionysio Alex. verf. 774. Burm.

v. 136. Humeros] Humeris noster codex. Burm.

v. 137. Prenfa] Hic vel paulle inferius vf. 160. Sabellicus press recepit. quam necessario viderint alii. Maser. Perperam Sabellicus, tam hic, quam infra versu 160. press. Heins. Premis re-&e. vt 111. 145. & v11. 297.

v. 138. Seimulauerit ira] Scriberem, Ira, litera maiore, nam Bellopa vel Enyo hoc nomine defignatur. stimulare vero proprie de ira, quae acres stimulos addit. vide Barth. ad Stat. vIII. Theb. 93. Burm. mox, quamnis duce cod. HARL.

V. 140. Qui furer infiguis, que} Legi potest &, infignis Baltbeus. erat namque Baltheus auro squalens & variegatus, variusque: ita fingit namque Apollonius guriga marabher. Aut dicas, qui piaus Rr 3

Nocte sub extrema clausis telluris ab antris Peruigil auditur Chalybum labor; arma fatigant

Ruricolae, Gradiue, tui: sonat illa creatrix Prima manus belli terras crudelis in omnes. 145 Nam prius ignoti quam dura cubilia ferri Eruerent, ensesque darent; odia aegra fine

armis

Erra-

pictus erat Mars Deus terror gentium, & Furor belli cum famuhs. Maser, qui furer in fignis: ex cod. Carrion. & exemplo Bonon. restitui, & ita iam suasit Burm, quamuis Heinfius, perperam a Carrione distincta esse, dizerit. Vulgo, qui furor: infiguis. HARL. In editionibus Carrion exhibet, furor in fignis. nec puto temere hanc lectionem repudiandam. ica crudelia figna iufra vs. 277. & trifle tubae figuum. 1. 351. vt contra lacta figna 11. 110. BURM.

v. 140. Arferit] lta infra 231. ardens metallum. & 370. facuo enm non accenditur auro. vid. Cerdam ad Virg. x. Aen. 270. BURM.

v. 141. Claufis antris | Nescio an clausa illa antra tueri se posfint, & an quis Chalybes antris illis, vt carceri, inclulos dixerit. Ego cerre mallem, rancis, a sonitu illo massae percussae. nam remos passim illa loca dicuntur, in quibus vehementior & continuus sonitus exauditur. vide ad lib. 1. 130. & Barth. Stat. 11. Theb. 40. & v. Theb. 191. rances rines dizit Claud. Cons. Olybr. 221. qui displicent tamen Heinsto, sed Mis cornibus egregie conneniunt, non armatis,

quae ideo fluminibus tribui notum est, quia instar taurini mugitus murmur edere folent. Bunn.

v. 142. Arma fatigant] Cum magno labore producunt, vt vibrando malleos fatigentur, imo fatiscant. Pius. Non recte, puto, haec capit Pius: arma hic funt ferramenta, quae seepe & affidue maffae ferreze incudende, quali fatigant. vt Martem fatigare infra ví. 602. filuas 111.21. sic arms pro venaroriis instrumentis sumi docuit Barth. xxv. Adu. 1. sic Cerealia arma instrumenta culinaria Virgil. 1. Aen.177. vbi vide Seru. Burn.

v. 143. Sense] Non damno. fed grauius effet, Tonne, vt fupra lib. Iv. 612. de iisdem Chalybibus,

Et tonat adficia semper domus ignes maffo.

BURM. De primis ferri & aeris fabricandi auctoribus diffentiunt veteres. vide Plin. vir. H. N. cap. 56. & Broukhus, ad Tibull. 1. eleg. II. I. HARL.

v. 146. Odia aegra] Eleganter, quia moerebant fibi deesse instrumenta, quibus serociam & vim suam acrius & efficacius exercerent, quam nuda manu. Stat. 1x. vnice placent mihi, quia taurinis Theb. 20. ande edia dixit pro

Illis

Errabant, iraeque inopes, & segnis Erinnys.
Inde Genetaei rupem Iouis, hinc Tibarenum

Dant

Illis nuda odia, & ferisas iam non eget armis.

Propertius IV. Eleg. I.

Nec rudis infestis miles radiabas

Miscebaut ofta proclia nuda sude.

vbi videndi Passeratius & Broukhusius, qui & plurima ad rem
coacerunuit ad Tibul. lib. 1.
Eleg. 2. alio sensu aegra odia dinit Statius x11. Theb. 753. vbi
tamen alii codices praeserunt aequa odia; non inepto sensu aegra
hic Pius debilia, & ad nocendum
impotentia interpretatur. Burm.

v. 148. Inde Genetaei louis] In_codice prisco ad hanc seriem scriptum oft, Inde Genetaei rupem Ionis. Hinc sibi Manors. & defendi potest hoc sensu. O Mars, Chalybum Amazonumque deus, quae loca modo praeterierunt Argonautae, regionibus tuis relidis fledunt ad alia loca. & per lacus virides describere contentus est Tibarenos, non nominare. addeveteris lectionis testimonium, guod apud me plurimum pollet, & quod cane perus & angue Valerius noster auersatur, cuius vocis mutam, vt ita dicam, absurditatem refugit Apollonius, Tibarenida terram carmini contentus inserere. sed posteri iudicent, ego me lite eximo, ingenia provoco. Prus. Pomponius Laetus, vir omnie literaturae consukistimus hos verfus quondam corruptos inuenit, vt ex quadam epistola ad Ang. Politisnum data liquere potest. sic enim impress in Pomponii manus inciderunt. In-

digena aeterni rupem Ionis, binc sibi Mauors. Dant virides post terga lacus, a quibus nullus verus poterat elici sensus; non debitus ordo. Rogatus itaque Ang. Politianus dicere, quid super his sentiret, vt rede modo impressa legimus carmina exacte reformavit. ipsum lege lib. 1. Epist. 16. Ordo erit, quod Argonautae Genetaeam rupem post terga linquunt, vbi templum louis erat, qui Genetaeus inde dicebatur. mons autem a Genete fluuio inquit Politianus. Valerius certe imitatur Apollonium lib. 11. 1011. Male scribitur; Tabareni. dicuntur ab aliquibus Tibarni, quod & Strab. Interpres, & Volaterrani codex oftendunt. in Graeco ramen Tibarenus ponitur. Apollonius semper tertiam per H. Tifaefver, vt lib. 11. 377. in quem locum multa interpres de promontorio Genetaco & flutio, qui Genes dicitur, & Ioue Xenio. Mas. Vulgati [& ita Bonon.] ex auctoritate Angeli Politiani habent, inde Genetaei rupem. vet. cod. inde Genesaei rupes, multo melius. Genetae his locis & a Valerio & ab Apollonio celebrantur; erat apud Chalybes, Genetes & portus & fluvius, teste Sophocle. dicebantur & incolae Generes, ve haber Stephanus, meminerunt Dionysius Poëta, Eusthatius & Strabo .vide Scholiasten Apoltonii. Pomponius Laetus consuluit aliquando Angelum Politianumfuper his versibus: qui hunc in modum illi respondit: versus in Valerio Flacco, quos mendofos putas, hi funt : Indi-Rr 4

Dant virides post terga lacus: vbi deside mitra

Foeta

Indigena aeterni rupem Iouis. binc tibi Mauors:

Dane virides post serga lacus. Hos ita legendos arbitror,

Inde Genetaci rupem Iouis, binc Tibarenum.

Vt sit sensus, post Chalybas promontorium Generaei louis dant post terga, hoc est, praeternauigant, tum virides lacus Tibarenorum, virides scilicet, quia pecore abundant: quibus Tibarenis mos est, vt a parturientibus jamque etiam partu liberatis vxoribus, viri in lecto mitrati collocentur, & ipsi vice puerperarum foueantur cutenturque, quod ex Apollonio mira breuitate tralatum est, 11. v. 1011 - 1016. Addunt interpretes, Apollonii scriptum id ctiam a Nymphodoro in Tilinomis, tum Genetaeum propromontorium a Genete fluuio didum, in quo templum sit hospitalis louis, quod eodem libro scribit Apollonius: virides autem lacus erudite dixit Valerius, ob pascua; Tibarenos etiam Orpheus post Chalybas statim nominat, & eosdem Strabo Tibarnos appellat, vide Hermolaum in Plinium lib.vr. eap. tv. Mela lib. 1. cap. x1x. Tybareni, inquit, Chalybas attingunt, quibus in rifu lufuque omne bonum eff. Haec funt quae Politiani le-&ionem confirmant, liber tamen manu scriptus habet, inde Timaws. certe fi fimilitudinem vocum. quae dentium collitione in pronunciatione fit, spectemus, parum aberit quin pro co, binc tibi Manors, inde Timenos legendum censeam. suspicor ab aliquo excipiente id factum, quanquam eum nihil inueniam quod pro me facit, non audeo affirmare, sed verba quaedam excidifie suspicor

sententiam, donec relius quid inuenero, sustinendam arbitror. CARRION. Vide & Zenobii adagium: Lex & regio. SCHOTTUS. conf. Strabon, x11. pag. 825, vbi haec loca quoque recensentut, ibique Casaub, & Almelon, HARL, Propius ad veterem lectionem accedemus scribendo,

Inde Genetaei rupem Jouis, binc Tibarenes. 86.

Sane videtur hanc coniecturam firmare vetus codex Carrionis in quo erat:

Inde Genetaei rupes Ionis inde Tymanos.

Quae lectio eth fit inepta, verse tamen est proxima. Vosssus. Optime, & felicistime hace in epistolis restituit vir summus Angelus Politianus, ex Apollogio 11. 1011. seq. quippe desumes sunt; sequentia etiam de foetis mulieribus apud verumque id confirmant. & aditruit narrationem ex Nymphodoro Scholiastes, si quid mutandum fit, refingam,

- Tibarenos Dans Minyae post tergo lacus. nam pro Tibarenes primus Vaticanus, sibi Manors, vti & Regius, cum vetustis editionibus: quod Pius probabat. bine symanus Carrionis liber. & rupes, perperam. vnde ille, Inde Tymanes, nullo auctore. & tamen sic exprimendum curauit. pro Inde Genetach vti optime Politianus, in primo Vaticano legitur, Indigena erat rupem louis. vt adpareat virum fummum hie fibi parum permifife. Heins. Nofter codex, /=digena & rupem Ionis: bunc tibi Manors Dant virides post serge ln Pii notis Larus. corrupte.

post

Vos quoque non notae mirati vela carinae Mossyni: vos & stabulis Macrones ab altie,

Byze-

post poller, nam cum clauderetur pagina verbis & quod, & sequens deberet incipere ab, illa diffio, incipiat vero a, quod cane peius, forte suppleri debet, & quod ill. dictio Tibarenum in fine verfus non fit elegans, quod cane peius & angue Vulerius noster auersatur. ita sensus constabit. ceterum virides illos lacus male Maserius, & eum sequuti Carrion & Alardus accipiunt de pascuis, vndé Tibareni modulifivee, agnis abundantes, dicuntur Apollonio, quod fieri nequiret, nisi terra foret multo pabulo clara. quod Heinsio displicuisse credo, & eum ideo Minyae reposuisse. & certe, si pascua respexisset, qua ratione Jacus virides appellasset? nam in lacubus agnos pascere nemo dixerit. quare virides lacus expono, arboribus & siluis cinctos, qui ideo ex mari conspici poterant ab Argonautis. eodem enim modo viridis Myrace lib. v 1. 50. & viridis Peuce VIII. 293. & mox vers. 186. virentia flumina. & ita semper poëtae amoenitate infignes fluuios & lacus folent describere arboribus obumbratos. Ouid. 111. Met. 411.

Gramen erus circa, quad proximus bumor alchas Siluaque, fole lacum passura tepescere nullo.

lib. v. 388.

Silua coronas aquas, cingons lasus omne, Gc.

& eodem libro versu 590.

Cons falifia dabant, nuorienque populas unda.

Sponte sua natus rivis declinibus vadas.

xiv. Met. 330. Amoenae Farfarus vmbrae. & 447. nubilus vmbra Tbybris. Stat. 1. Silu. 111. 17.

- nemora alta citatie

Incubuere vadis.

Claud. 11. Rapt. 112.

Hand procul inde latus (Pergum dinere Sicani)

Ponditur, & nemerum frondese margine viultus

Vicinis pallestit agule. Quinctil, x11. de Inst. Or. 10. Amnis lucidus & virensibus veriuque filuis inumbratus. Hacc, & quae plura facile adferri possent, vindicabunt fatis, virides lacus. effe dichos a filmis cos cingentibus. nec puto quemquam fore, qui a colore aquae, quem certe praeternauigantes conspicere non poterant, ita dictos concender. licet de Vadimonis lacu Plin. lib. v111. Ep. 20. dicat, eius colorem effe coeruleo albidiorem, viridiere pressierem. & Calpurn. Eclog. 11. 56. : Virides qua genemens vudas Fons agit, cui mox. adiungit vimes & fages, cius ripam inumbrantes. fett baec ism nimia. Buxne.

v. 152: Mossyneer] Seribe, Mossynet, qui sunt Moretrosses; de quibus Rhodius lib. 11. 1018.
Prus. Legunt quidam, [a. g. Bonon.] Mossyneer. vitra Carambim promoneorium populi, celle Mela, surves ligneas subsune, &c. Dionys. vocas Moretius, begardes, til est, lignees Mosyneers. Plinius H. N. vr. 4-) vocas Mossyneer. Rr §

Priscian. Moffynique domos praebent quis lignea sella. Apollonius +7 3 la: Messevelus: 8µ6gsοι ύληίσσαν. Interpres ait Moffynas domus ligneas effe בּשׁנּאַטּעּ Vixec. Subjungit idem Mossives. & Mosemoiaus vnico s. quam geminat interdum, vt Apollonius. **V**alerius & modo Priscianus. quem Despauterius vix admittit. at cum habeam Graecum & Latinum Poetam, de quantitate non ambigo. Tibullus vero alterum s sustulit dicens, [IV. I. 146. vbi vide Broukhus, HARL.]

Quesque Hebrus Tanaisque Getas rigat atque Mosynos. vbiuliqui legunt Maginos, ait. fed potior est Tibullus Prisciano. MASER. Moffynoeci vetust. Paris. recentiores vero, Mossynichi; at vet. cod. Mossonvebi. de hoc versu haec babet lacobus Mycillus, quem ego virum instaurandis bonarum litterarum studiis natum fuisse statuo: apud Valezium [inquit] Fleccum lib. v. eodem modo per geminationem extenditur, Moffynni, fic enim legendum videtur, non Mossyneci. vt vulgaris editio habet, Graeeus enim versus talis est;

Μάπρωνες Φελύρες καὶ δι Μοσσύνvar Yxees.

Cuius conjecturam adiunat vet. lib. meus manu scriptus Pomponii Melae, vbi ita legitur plesa Carambin Moffyni [vulgares Mof-Synoci] turres ligneas subeunt, nosis cerpus omne praefignant, propatulo vescuntur, promiscue concumbunt, & palam reges suffragio deligunt, vinculisque & artissima cuflodia tenens, asque vbi culpan prane imperando mernere, inedia totius diei corpus afficient; ceterum afperi, inculsi, pernoxii appulfis; deinde minne feri. Barbarus in casa, & superius, Lygurgum pro Plin. lih. v.t. cap., IV. vbi legi- Lycurgum: idque ex affinitate li-

tur Mafyni, legandum eft Meffy. nici, aut certe Mossynoeci ex Xenophonte, Halicarnassaeo, & Strab. [libte x11. pag. 825. Almel. vbi vide Scherpez.] sic dicti quiz in turriculis viuunt, quas Gracci Mossynas & Mossynos appellant, teste Dionysio poeta, & Strabone. Stephanus Tibarenis proximos Mossynocos & Chalybes facit. Ammianus [libr. xx11. 8.] post Tybarenos Chalybes, Byzarus & Sapyres & Mossynoecos & Macro nes & Philyres ponit. Haecateus Tibarenis iungit ad orientem solem Mossynoeces, quorum vrbem Chereades plurali numero dici restatur. CARRION. MosTymoccas ves Bon. Meffyni ves probant Balbus & Vossius. item Isaac. Voss. ad Scylacis Periplum pag. 79. fq. ed. Gron. HARL. Mooffonyci pri. Vaticanus. Regius, Mossynechi. Mossonychi Carrionis liber. Messuvelus funt Apollonio. Dionysio Periegetae Mosuvoinos, sic Xenophonti etiam & Diodoro Siculo dicuntur & Straboni. Mérone Orpheo, vbi de Tibarenis, Argon. v. 739. sq. vbi eadem, quae Flaccus, fere canit.]

Κοι Χάλυβες, Τιβαρηνάτ' έξνη, And T' Exigence Migdan an Morévoire miles may-

VOJETÉOUEL Plinius libro v1. cap. IV. Opidum Cotyorum, gentes Tibareni, Mossyni notis signantes corpora. atque ita apud Valerium reponi debere censeo. nam Mossynaeces metrum non admittit. Moffquici ex coniedura Pii eft. Heins. In nostro codice erat, mosso nichi nos & Bunm. adde Bochart. Phaleg. 111. 12. HARL.

v. 152. Macrones | Vet, cod. Magrenes, vt Granges, pro Drasterarum

Byzeresque vagi, Philyraeque a nomine dicta Litora,

terarum C. & G. quod pulchre Racuardus noster, in omni antiquitatis cognitione prudentissimus & iureconfultifimus, edito nuper ad leges x 11. tabul. eleganti commentario docuit, quomodo etiam legis illud caput; Cauffam confciso, legendum optime oftendit, Caussam constito, idque ex Festi auforitate, contendentis C. pro G. veteres frequenter posuise, ve ibi latius demonstrat. CARRI-Magrones noster codex. ON. BURM. Macrones posten Sannos vocatos ese, tradunt Strabo x11. pag. 825. & Euftath. in Dionys, v. 766. HARL.

v. 153. Byzeresque] Scribendum, Byzeresque; vt Apollonius 11. 1247. Pius. & fic eft in ex Bon. HARL. Alii habent, Byzares, quidam, Byzarres. Dionysii codex habet, Byzeres. Plinius vocat, Buceres. credo e factum pro z. Strabo Bulles. & Apollon. Bulifers, rectus erit, Biling. MA-BER. Vet. cod. Byeberesque. vet. Paris. Byzaresque. Interpres & recentiores, Byzeresque, quam le-Quonem, quod cum Apollonio conueniat, repraesentaui. CAR-Byzeresque vagae noster liber. Buzaresque Ald. & Iunta. Bizeresque Pii, Arg. Gryph. Colin. Edit. vages quosdam de promiscua Venere interpretari notat Pius, ipse palantes, fine lare & fede rectius explicat. Vt ita vagi Scribae, vagus Hercules & similia paffim apud Poeras. Burm.

v. 153. Philyraeque] Solius Valerii anthoritas illorum conterit opinionem, qui Phillyre iubent geminato I pronuntiari, vnde Philyrides deductur. nec Graeco lexico credendum est, in quo scri-

bieur of Marer Chironis geminato II. sed viluge herba Latine dicitur tilia, vid. Politian. Miscel. cap. LXXII. & Beroald. in Ouidium. at pro Nympha vnico feribitur I. Phyllirides vero linterdum recipit geminatum: Videmus facoe dictionem deductam ab origine decidere. vnde Ouidius, Phillyrides tennit, saxo flant autra vetufto. & Apollon. Aimuessys. Id Georgium, Vallam, Tortellium, & plerosque alios in errorem pellexir. Nec Pontanum, virum dubio procul in carmine condendo grauem, imitatione dignum in hoc facile dixero, quod de Chirone cecinit. Sasgrnus pater, at genitrix mibi Philyris una

Nympharum. Nisi aliam spectauit originem, quantitatem observauit Priscian. in Perieg.

Macrones pariter post bes Philyresque sequentur.

Apollonium Valeriumque imiratus. Item Ouidius originis naturam respiciens ait vii. Met.

351.

Non exempta foret poenae, fugit alsa superque Pelion umbrosum Philyreaque te-Ea.

Idemque v. Fast. 391.

Excipis bospisio invenem Philyreins beros,

Despauterius citans hunc locum videtur inuenisse Phillyrius berescuius secunda, inquit, contra naturam producitur, subiungens, vel Philyreius. ego sane, ve prius nocatum est, legendum moneo. Despauterius incrementis nominum, Philyraeque a nomine dista profest in exemplum, credo Chalcograficatione de la cograficatione de la cograficación de la cograficación

Litora, quae cornu pepulit Saturnus, equino.

Vltimus inde finus, faeuumque cubile Promethei

Cernitur, in gelidas consurgens Caucasus Ar-

Altulerat tum forte dies: iamque aspera nisu Vndique conuellens: veteris cum strage pruinae,

Vincula

ria. Maserius. Vet. cod. Pbilureiaque: nescio verum debeat praeponi. suspicor certe poetas, cum prima fyllaba producenda effer alioqui natura breuis, #. geminaffe: Phillyrides enim producitur', cum Philyra hic corripiatur, nisi dicamus primam communem esse; secunda vero semper corripitur: nam apud Ouidium xi. Metam. & vi. Fastor. Phillyrius, pro Philyreius corrupte legitur. CARR. Notat ad hunc locum Carrion se suspicari, poetas, cum prima fyllaba produtenda effer alioqui natura breuis, il geminasse. Phillyrides enim produci cum Philyro hic corripiatur. Homo acutus! Quis fane nescit Phyllyrides dici and τών Φύλλων, ad Philuram kad τύν Φιλυξών. Vossius.

v. 155. Vitimus] Apollonius lib. 11. vf. 1032. & feq. fingit Argonautas, postquam praeteriissent Mossynos, adpulisse ad infulam Martis: ibique reperisse Phryxi filios, qui naui fracta, eo ciecti erant, quibus ducibus vsi ad Phasim cursum direxerunt.

v. 156. Confargens] Vide Am

cographorum id contigisse ineu-schylum & Sophoclem in Promeria. Maserius. Vet. cod. Phi-theo vincto. Schott. Confarlureiaque: nescio virum debeat gere noster codex; quod non abpraeponi. suspicor certe poetas, sonum videri poets. Burn.

> v. 157. Ille etiani] Forte, ille. Heins.

v. 157. Morantem Capio di-Rum, pro moraturum, effecturum vt ceffarent mala, vid. ad lib. 1v. 59. Burm.

v. 158. Tun forse] Cum coder noster. Burm.

v. 159. Veteris prainae] Quae a longo tempore monti insederat, perpetuae enim ibi niues & glacies concreta, vt supra 1v. 70.

Saeuis relenaus ambusta pru-

· Lumina.

Ita describit Thraciae montera Claudianus Bell. Get. 346.

Interdum glacie subitam labente ruinam

Mons dedit, & trepidis fundamina fubruit Austris Pendenti male sida solo.

& hoc Heluetii aliique Alpium incolae saepe magna cum hominum pecudumquo clade experiuntur. BURM. confer. Broukhra ad Propert. 1. el. 8. v. 7. Hart. v. 160.

160 Vincula prensa manu saxis adduxerat imis Arduus, & laeuo grauior pede: consonat ingens

Caucalus: & summo pariter cum monte secutae Incubuere trabes, abductaque flumina ponto: Fit fragor: aetherias ceu Inppiter arduns arces 165 Inpulerit, imas manus aut Neptunia terras.

Horruit inmensum Ponti latus: horruit omnis Armeniae praetentus Hiber: penitusque recusso

Acquore

v. 160. Prensa munu] Hic vol paullo ante vf. 137. preffe legit Sabellicus. MASER. In nostro codice, prensa manus saxis abduzerae, geminata litera ex initio vocis sequentis.

v. 160. Saxis abduxerat imis] Adduxeras castigauimus ad Nasonem Pont, libro 11. El. 1x. nam abdusta flumina paulo post se-

quuntur adducere attrahereHeins. v. 161. Et lacuo granior pede Semper ascendens, & in sublime repens. quod qui facit, semper finistrum pedem deorsum habet. dextrum ad scandendum paratum, habet sursum. vnde fit, vt totum pondus in pedem inferiorem incumbat. olim scribebam, it laene pede, hoc feníu. Prometheus auulsus secum in sinistro pede ferebat compedes, vnde gressu tardabatur, non placet, priscis reclamantibus exemplaribus. Prus. Id., vrgens finisteriore pede sa-, vrgens finisteriore pede faxum, & insistens, vt maiore nifu vincula a faxis auelleret: arduns vero est dextro se erigens &

v. 163. Abdustaque flumina pouro] Intelligo arbores auulfas, aliis rebus, vt Ouid. 111. Am., simul cum parte montis incidisse vi. 79. in flumina, & ita obstruxisse alveum, ve curfum, quem in Pon-

infurgens. Burm.

tum agebaht, auerrerent alio: nec aliter fere Pius accepit. BURM. v. 164. Aetherias] Aetherus ---Impulerit: manus aut imas Neptunis terras. ex. Bonon. HARL.

v. 167. Armeniae praesentus Iber] Barthius ad Claudian. 1. in Ruf. 125. praetentum, interpreratur cinclum. ego malo obiacens, tamquam munimentum & sepes. praetendi enim proprium est in re militari & castris verbum, vbi praetendere dicuntur, qui ante alios, vel primo loco tendebant. vid. Vales. ad Ammian. Marcel. xIV. 2. & Tennul. ad Frontin. Strateg. lib. 11. cap. 111. §. 14. Pacarus Paneg. cap. x. vix Iberum tuum videras, iam Istro praetendebas: hinc Geographi transtulerunt ad loca, quae iacent ante alias regiones, & eminent, & quasi tegunt sequentes. nus Descr. Orb. 681.

Nec procul Acgyptum Rhodus adiacet, adiacet ora Suniades, qua se praetendit cu-Spis Abantum.

idem verl. 364. Blandus practendiene aer. & ita pallim etiam in

> Timidis wiften praetendit ocellis.

plura

Aequore Cyaneas Minyae timuere relictas. Tum gemitu propiore Chalybs, denfusque revulsis

170 Rupibus audiri montis labor, & graue Titan Vociferans, fixos scopulis dum vellitur artus. Contra autem ignari (quis enim nunc credat in illis

Montibus Alciden? dimissaue vota retentet?)
Pergere iter socii: tantum mirantur ab alto
Litora discussa sterni niue, ruptaque saxa,
Et simul ingentum moribundae desuper vmbram

Alitis,

plura habent viri docti ad Sil. Iral. xv1. 253. simili modo praezendere arma, cela, de quo vide ad Ouid. x1. 341. Bukm. pariter animum auribus praezendere Plin. v11. ep. 27. 8. HARL.

v. 169. Chalybs] posset forsitan quis textum referre ad Chalybas, arma fabricantes, quos Phineus dixerat perquam feroces lib. 1v. 612. malo ipse ad Chalybeos Promethei laqueos respicare, qui ctiam poenae exemplum ferreum annulum gestauit, Maser.

v. 169. Den fusque renulfis] Propiorque renulfi codex noster. illud
renulfi poster ferri, vt ad montis
referatur, & intelligatur pars
montis renuss a rupibus. vide ad
Ouid. x1. Met. 181. laborem autem montis, non, vt Pius volebat, quia repercussio, frequens
& geminata Chalybum audiebatur, sed eleganter dixit, quasi
ipse mons sentiret damnum &
eladem, auulsis sibi faxis, arboribus & aliis: vr quasi gemeret
membra sibi auelli, vnde laborabat, & in summo periculo vide-

batur. ita laborare vidimus poni apud Petron. cap. Cxv. vbi vide. Burm.

v. 172. Quis enim name credet in illis Monsibus Alciden Caue Carrionem audias reponentem in vilis monsibus. Heins. Non credas notter codex, vitiofe.

v. 173. Vota retentet] Vide ad lib. 111. 97. Burm.

v. 174. Pergere iter] Vide at lib. Iv. 696. Burm.

v. 176. Ingentem] Perperam Laurentius Balbus scribere satzgit, ingentis. Nam ingentem cobram alitis pro ipsa alite posiur Valerius, vt lib. v11. 524. vmbram ducis pro ipso duce.

Turbas & Haemonii fubiso ducis obiicis ombram, 📠

Vossius. Ita lib. vi. 235.

Ingentem campis bestilibus vabram

Fert abies. Bunn.

tur, sed eleganter dixit, quasi v. 176. Moribundam desuper ipse mons sentiret damnum & Scribe, moribundae, & de aquila eladem, auulsis sibi saxis, arbosius & aliis: vr quasi gemeret bras Promethei depascere: hanc membra sibi auelli, vnde laboratori, & in summo periculo videa access. cadentis vmbram cernunt

Alitis, atque artis rorantes imbribus auras.
Sol propius flammabat aquas: extremaque fessis
Coeperat optatos iam lux ostendere Colchos:
180 Magnus vbi aduersum spumanti Phasis in aequor

Ore

in mari Minyae. Pius. Ita vet. cod. cum Lugd. & Argentorat. alii, moribundam desuper. Carrion.

v. 177. Atris imbribus] Sanguine aquilae vulneratae, nimis certe poetice, & vltra fidem. Burm.

v. 180. Magnus vbi aduersum Spumanti Phasis in acquor Orernit] Supra etiam Valerius Phasun rapidum amnem vocauit. Atqui Arrianus in Periplo Ponti Euxini refert, eum lenissimam aquam praebere, & olei instar in superficie maris fluere: quemadmodum Homerus Titaresium in Pencum amnem fluere dixit. sed videtur Valerio nostro fauere Strabo x1. [pag. 765. Almel.] Geogr. vbi de Phaside ait, xurajjel reaxus, na Blaces els riv Kearile. Vossius. Magnum fuiffe fluuium Phatim omnes vereres agnoscunt. hinc ab Apollonio 11. 1265. luguelar dicitur. & Xenophon in Avaßáss lib. IV. pag. 333. dicit eum fuiffe de maedenaer, fere plethri latitudine, isque eum transiit longe ab ostiis remoto loco. sed plerique eum, vt placidi cursus & leniter labentem describunt, sic Hippocrates de aëribus, aquis & locis cap. 37. pag. 349. kurbe te & Odene caвінератос желень это жолинда жој Hav hashrara: quem locum debeo 1. C. Schwarzio ad Cellarii Orbis antiqui Notitiam 111, cap. 9. 20. HARL.] vt ostendie multis Nicol. Loënsis Miscel. Epiph. 1v. 4. qui

putat Flaccum haec, & quae haber lib. 1v. 616. iuvenili impetu & calore effudifle, & si diutius vixisfer, af seueriorem limam reuocaturum fuisse. sic & Seneca Med. 211.

Quodcumque placidis flexibus

Phasis rigat.

Sed ablit tamen, vt poëtam nofirum temere Phasin rapidum sinxiste credamus. nam praeterquam quod, notante Vossio, Strabonis, qui illis regionibus vicinos natales habuit, audtoritate se tueri possit, accedunt alii, qui ident adsirmant. Ouidius vii. Met. 6.

Rapidas limoss Phasidos ve-

Dionys. Perieges. versu 691.

Kipnais narà भीरा विशादकीयार के सामित करें

Έυξείνα ποτί χεύμα δούν έπερίογεται άχνην.

quod reddidit Priscianus,

Cancasei montis prope collem & Caspia ponti

Litora, qua celeres descendunt Phasidos undae-

Et Eustath. addit. naralisis ele riv Kenglin rengis al fissos, magarde finares yensemes, dia encharrera. lofeph. quoque licanus violentum facit, & ipsi Ponto obluctantem. lib. 1. vers. 154-

Dum lisore in also Discordes agerens undarum proc-

fia motus: Improbus audaci fuspendit gurgise ponsum

Phasis,

arua ruentem Cessuram miseratus bumum.

Apollonius praeterea lib. 11. 40? vorticosum & profundum facit. & Orpheus licet quierum faciat, paullo post versu 789. vorticofum etiam dicit divierra, & rapidum vs. 1030. δουθμενον, vbi de eius ore; de quo & agens Amm. Marc. xxII. 8. fremebundos iple cursus dat; vt iam Pius notauit: fic & poeta noster hic ostium suminis describit, vbi omnes fluuii spumas agere solent, & minime placidi elle, quia fludua maris ibi cum aquis fluuii certant. vnde noster aduersum aequor dixit, Procopius etiam lib. 11. vt notat Stuckius ad Arriani peripl. Ponti pag. 90. dicit tantam eius in ostio esse rapiditatem, vt in Mare Euxinum prorumpens longistime diftinctus feratur, & nusquam cereris aquis commisceatur, ita vt nautis in medio pelago puram bibendi aquam fit facultas. Cui eth fidem habendam vix credam, cum similia de Danubio & aliis prodiderint veteres, mira narrare & augere studentes, quae hodie falsa & ficta apparent, in fumma tamen de eius minime quieto cursu inde fuille opinionem constantem patet, quae sufficit poetae liberius indulgenti spiritui suo, praeterea Chardinus, vt me, cum de hoc loco cum eo agerem, monuit Vir. Ampl. Cuperus, adremme narrat in itinerario fuo pag. 213. fe vidisse cursu rapidissimo ferri Phasin, quamquam hodie alueo fatis angusto, addebat Vir Amicissimus, facile hoc in Flacco ferendum, cum nullus fere fit fluuius, qui non, licet aestiuo tempore sit placidissimus, & olei instar fluat, hyberna tempestate,

Phases, & obnisens castigue in a niuibus, pluuiis & similibus auctas voluens aquas, & ventis agitatus, rapidior & incitation feratur, quod aperte de Phasi Strabo testatur, illum imbribus & torrentibus violentum fluere: & si his cavillationibus sint manus dandae, ingens calumniandi poetas Philosophiae & Logices Magistris fenestra aperietur: nam illi passim eosdem sluuios, pro arbitrio & iure suo, modo placidos tenues, & angustos, modo rapidos, & magnos faciunt, ve materiae & tempori congruum arbitrantur. [Cortius hic adscripserat Lucan. 11. 405. vbi v. interpret. HARL.] fic Statius lib. 4. Achil. 239. Es senuis Sperchius aquis, & contra lib. 11. 429.

rapidissimus ibat Imbribus assiduis pastus: niuibusque solutis

Sperchius, vulsasque trabes & Saxa ferebat.

Senec. in Thebaid. 607. Hebrum rapidum facit.

Rapidusque campos fertiles Hebrus fecat.

Quem arenosum vocat Ouidius 111. Fast. 737. Seruius ad Virgil. 1. Aeneid. 317. dicit, effe quietissimum, etiam cum per biemem crescit. quae forte caussa fuit, cur magnus Gronouius Hermum voluerit Hebro substituere; & Rutgersius Venus. Ledt. cap. vi. apud Virgil. lib. 1. Aeneid. 313. pro volucremque fuga proevertitur Hebrum, refinxerit Eurum. Quin & de Peneo tradit Aelianus post alios libro 111. I. Illum per Tempe placide & leniter instar olei labi. Quem errare credebat Cuperus, & eum ante oculos habuisse versus Homeri II. B. quibus Titareffum fluuium, tam leues habere aquas cecinit, vt tamquam oleo supernatent Penei

Ore ruit, cunchi pariter loca debita noscunt, Signaque commemorant, emensasque ordine gentes:

Dant-

aquis, Nore Yamer; & ita confudifie fluuios, camque loquendi formulam contra mentem Homeri, quam reclius cepit Arrianus in periplo, interpretatum. Sane Peneum celerrimi cursus susse colligo ex Liuio lib. xliv. 6. Terret & fonisus & alsitudo per mediam vallem fluuntis Penei ammis. neque enim sonitum edunt fluui, qui lente labuntur; & Ouidius, eodem modo, vt noster de Phasi, de Peneo loquitur. lib. 1. Met. 570.

Spuniofis voluitur vadis, Deiestuque grani tenues agitantia fumos

Nubila conducit. Sed quod magis miteris, tam diuersa de Aniene, quem quotidie oculis subiectum habebant, Romani poetae produnt, ac si ille in remotissima orbis parte fluens, mendacii eos convincere nequiret: Horatius ipsum lib. 1. Od. 7. praecipitem vocat. Ouidius 111. Am. 6. Spumiferum & per saxa volutantem. Propertius IV. VII. 4. murmur ipsi dat. Statius 1. Silu. 111. Spumosa murmura, & sumidam rabiem. Silius contra lib. IV. 526. taciturnum facit, & XII. 539. labi fine murmure scribit. vnde frepe incertis coniecturis tentant Critici loca poetarum. vt Heinfius apud Ouidium pomifer pro spumifer rescribi iubet, Broukhusius contra apud Propert. 1v. VII. 81. pro pomifer, restituit, foumifer. Ladonem citum & rapa-

vide quae notanimus. Parthenium idem Poeta rapacem dicit IV. ex Ponto x. 49. quem Apollon. Arg. 11. 938. Vocat mentraren mi-Tapev. & ita illa, quae poetae contraria de Vulturno tradunt, componi possunt. alii enim, vt Virgilius, fatofum, alii fonorum, rapacem & celerem, vocant, de quibus aestuat valde Camil. Peregrinus Differt. 11. de Campania Feliec cap. 12. fed definimus. ne nimis excrescant hae notae. vnicum illud monendum, poetarum scripta non ad leges semper verae historiae esse exigenda, cum illis indulgere saepe ingenio liceat, & ipías rerum & locorum naturas mutare & argumento suo accommodare, dummodo speciem veri & decorum seruent. praefertim vbi res magnas canunt, vt fuit haec expeditio Argonautica, tunc omnia debent cum maiestate quadam augeri, & ipsa flumina, licet re vera placida & tenuia essent, induci rapida & maxima. Burm.

v. 180. Aduerfum] Francius volebar, obuerfum, quae correĉio facile ex modo diĉis refutatur. vide etiam lib. 1. 493. BURM.

v. 181. Debita poscumt] A Diis tentant Critici loca poetarum. vt liceat attingere ter-Heinsus apud Ouidium pomiser ram Colchicam, a Deis sato con-pro spumiser rescribi iubet, Brouk-husus contra apud Propert. Iv. habet, noscumt; cognoscunt hanc vii. 81. pro pomiser, restituit, esse terram illam, quam Dei prospumiser. Ladonem citum & rapazem sacit Ouid. 11. Fast. 274. & sems melius codd. Carrionis & v. 89. & ipse lib. 1. Met. 702. Heinsii, cognoscunt e signis loca. Contra arenosum & placidum; vbi

Dantque ratem fluuio. fimul aethere plena corufco

Pallas, & alipedum Iuno iuga sistit equorum.

Ac dum prima graui ductor subit ostia pulsu;
Populeos slexus, tumulumque virentia supra
Flumina cognati medio videt aggere Phrixi:

Quem

quo exposuimus supra vers. 21. Burm.

642

v. 183. Plena corufco] Columbus malebat, prona, vt Dii Proni Lucano. sed plena aethere est circumfusa lumine, vt passim Dii & Deae apparere singuntur. vt manifesto in lumine Fauni libro 1. 105. Burm.

v. 184. Alipedum Inno] Catachresis est, eodem autem modo dicit hic poeta equos sisti, quo apud Catullum Argo nauis currus dicitur;

Ipsa leui fecit volitantem flamine currum.

Hic follemniter in-CARRION. eptit stoliditatis insignis Coryphaeus Alardus, qui equos, naues interpretatur, quia ita sae-pe Gracci & Latini loqui solent. nescio an male ceperit Maserii verba, qui cum prius recte equos, currum lunonis trahentes, intellexisset, deinde addit, possumus non indecore fistum a poeta dicere, qued de equis naues adverso flumine trabentibus conspicitur. Sat enim Pallada & Innonem Argonautis fuisse auxilio, quos in portu cornens aptissime iuga sistere creditur. fed boc fit confilium. fed Carrionem quoque fefellisse potuit Maserius, qui Alardo praciit; hic vero auxit, furto sublatis testimoniis ex Mureti lib. 1. Var. Lest. 11. & aliis Catulli interpretibus: decore vero memorat Burm.

equos, quibus Iuno & Pallas ve i Argonautas ad Phasim comitate funt, & quos, intrante Argo fluminis ostia, ve confecto curfu fistunt, sic & inf. 289. vt recte Pius adnotauit, manat itgens Acgida sudor, Et nostros im fudor equos: & ita currum lunoni tribuit Virgil. 1. 17. vbi vide Cerdae notas. & Mineruae Horat. 1. Od. xv. 16. Alipedes dixit, quia alati fingebantar equi, quales etiam louis currum traxisse Douza fil. ad Tibull lib.tv. t. vf. 130. docet: vel alipedes funt celeres, vt infr. vf. 612. alipedes currum dixit. Burm.

v. 185. Graui subir ostia pussis Motu & impetu magno Malerius interpretatur, recte, si de remorum pussu cum Pio intellexit, vide ad libr. 1. 340. subire vero proprium de nauigatione aduerso sumine. Suet. Claud. 38. vide ad libr. 1v. 735. Heinsii notas. Burman.

v. 186. Populeos flexus] Strabo & Eustath. ad dictum Dionysii locum, tribuunt Phasidi eneligratum. Populeos flexus an noster dicat propter forores Phaërontis in populos conuersas, quia Phaëron Solis filius erat, maxime in Cochide culti, nescio. mox pro virentia flumina Heinsius malebat, culmina. sed vide supr. ad vs. 148. Bunm.

v. 188-

Ouem comes infelix Pario de marmore iuxta Stat soror, hino saeuae formidine moesta novercae, ...

190 Inde maris, pecudique timens inponere palmas. Sistere tum socios iubet, atque hinc prima ligari

Vincula, ceu Pagasas, patriumque intrauerit amnem.

Iple, graui patera facri libamina Bacchi Rite ferens, vmbram vocat, & sic fatur ad aras:

195 Per genus, atque pares tecum mihi, Phrixe, labores

Tu

v. 188. *Pario de marmore*] Canillius statua erecta est, quae virginicatis candore infignita excessit Plinius lib. xxxv1. ait Sileni imaginem repersam fuisse in gleba marmoris Parii dividentium cuneis soluta. in quo capite, si quis parno legeret pro Pario, ve Parium positum pro candidissimo. hic aliqui, merito exsibilaretur. licet pensiculata glebae paruitate non nihil adferre poffet, quo paruam, non Pariam Sileni imagunculam fuiffe argueret. legam, Pario. parno admittant alii, si videatur potius, plurisque faciendum, quod partia effet Helle, cum submersa est. MASER. Parno pri. Vaticanus, scribe, Pario de marmore. & sic Maserii editio. Appuleius lib. 11. miles: Ecce lapis Parius in Dianam fractus. ex Pario enim lapide statuae ve plurimum. noster libro 11.

Exenimum veluti multa tamen nescio vnde Hinc dedit. Bunu. arte coattum

nomina sumis

Cum lapis. Heing. dido: & reste ex marmore Pario Dubitare quis posset, cum anus hanc expeditionem per pontum Euxinum nauigationes non effent institutae, & ita Parium marmor vix in Colchide deberet reperirised vel prolepsis poëtis familiaris. vt fupra verf. 126. statuenda, vel in nostro codice etiam, parno de m. iusta Stat foror. BURMAN. paruo ed. Bon. & Carrion ex suo cod. reposuit, & Vossius probavit, Helles statuam paruam fuisse, quod ea non effet. Flaccus forte dixerit valde magnas. sed Pario poetice dicirur pro candido. v. quae scripsi in Antholog, gr. poet. pag. 25. Si Prolepfin admittas, plura eiusmodi exempla reperies in Obif. Miscell. Belg. vol. 1. pag. 71. feq. HARL.

v. 191. Hic prima ligari] Ita omnes editi, ante Heinfium, qui

v. 195. per genns] Vetust. Paris. Moeres cour, Pariusue notas & pergenus. Lugd. & Argentor. pergimus, ineptiffime, vet. cod. per. Ss 2

Tu precor orsa regas, meque his tuteris in oris:

*Tot freta, tot dure properantia sidera passis, Phrixe,

genus, ita & antiq. excusi. CARR. Scribe omnino,

Per genus, asque pares tecum mibi, Phrixe, labores. confirmat primus Vaticanus, in Regio, par genus, sed Phrixum obtestatur per iura cognationis. vidit & Carrion veram lectionem, neque aliter editio Maserii. HEINS. per genus atque pares mecum noster codex. sed tunc & sibi legendum foret. in editione Pii perperam ab operis editum, pergionus; nam in notis pergemus etiam corrupte, pro per genus explicat per stemma commune & fanguinem. Burm. per genus a. p. recum &c. iam ex. Bon. dat. de voc. orfa in sequenti quaedam reperies in Obst. Miscell. Belg. vol. 1. p. 208. HARL.

. v. 197. Tot freta, tot dure properunti &c. Pbryxe faue] Scribe, properantia, id est, fine felicitate currentia: & melius, foue: vel si legis, properanti, legatur etiam, paffo. Prus. Sabellicus putat legendum esse, foue: ego vero nihil muto. nam ordo is erit non incongruus: me tuteris passum tor freta & tor sidera properantia, deinde subjungit, Phryxe fane, & reminiscere patrias sedes. si qui velint Sabellico haerere, hunc ordinem obseruent necesse est: Tuteris me in his regionibus, & foue paisum tot freta, & tot fidera. MASER. [Ex. Bonon. & Vetuft. Parif. properanti sidera passim. reliqui vulgati, properantia sidera passum, vnde tactum est, vr putarit Sabellicus legendum versu sequenti, Phryxe foue: ego, passu. duree etiam Gryph. Ampl-

inquit Maserius, nihil muto. vet. cod. properantia sidera passis Pbryxe faue: & ita a poëta scriptum eft. GARRION. Dure properantis fidera, hoc est, tempestates & infortunia. Bul. Haec longe inquinarissima sunt, quibus tamen medelam adferre conabimur, Carrionis codicem secuti.

– properanti sidera passimi. primus Varicanus & Aldus, vulgati caereri cum Regio,

--- properantia sidera passim. si 70 passum retineamus, versu proximo foue pro faue erit reponendum; quod Sabellico videbatur. ex dure facio, dudum te. dudu te. librarius vnam fyllabam geminare neglexerat. ex properanti, propter concinno,

Tot freta, tot dudum, te pro-, pter, fidera paffis

Pbrixe Faue.

nisi redius fore opinamur,

Tot freta, totque adeo, te propter, sidera passis. quod magis adridet. pro proptranti vir doctus in ora editionis Venetae, properatim. fresa & fdera confungit Maronis exemplo, apud quem Aeneidos v. 627.

Cum freta, cum terras oumes, tot inhofpita sax49

Sideraque emenfae tulimus. forte,

Tos freta, tos serras, tos inbespita sidera passis. qui veriora poterit elicere multum me demerebitur. Heins. Turbat admodum illud dure, & sensum obscurat, in nostro codice ctat , tot durke properanti fiders Cuperus Phrixe, faue; & patrias placidus reminiscere terras.

Tu quoque nunc, tumulo nequicquam condita inani,

Adnue,

Cuperus, ad quem facpe de Valerii locis difficillimis referre folebam, rescribendum purabat,

Tos fresa, sos dire properantia sidera passis

Phrixe faue.

quia in ipso verbo passis diri aliquid ominis latere videbatur, sed & dire pasi fresa, &c. duriter dici credebam; itaque resingebam,

Tot freta, tot, duce te, properantia sidera passis

Phrixe faue.

Tu enim prius emensus hoc iter, quod ego secutus vsque ad tumulum tuum perueni. forte in animo habuit illa Virgilii lib. v1.

Tos maria instraui, duce te, penisusque repostas

Massylâm gentes.

quae & expressit Paullinus, Carm. xvii. Es maria intrani duce te. pati vero in hac re proprium & obuium est. ita infr. vers. 544.

Es ceu nibil acquore passis Additus ille dies.

& lib. v11. 490.

Tunc, sis, Aefonides quidquam se velle relieta

Credis, & villa pati sine te loca? Ouid. VII. Met. 5.

Multaque perpess claro sub Iasone, tandem

Consigerant rapidas limoss Phassdos undas.

x11. 38.

Multaque perpessi Phrygia posiuntur arena.

fic apud eumdem poëtam lib. I. Am. 1x. 13. legendum esse coniecimus,

Nec fresa passurus, sumidos caussabimur Euros.

Stat. 11. Achil. 296.

Cen numquam Scyria passus Litora.

Sabinus Epist. 1. vers. 42.

Passurus terra tot mala, totque mari.

Properantia vero sidera intelligo tempestates cum Pio, vel celeritei moueri solitas, vel incitatas in exitium nauigantium, quae videbantur properare, vt mergerent nauem Argonautarum: nam per sidera sappe poetas tempestates intelligere, notum est. Virgil. 1. Georg. 311.

Quid tempestates autumni & fiders dicam?
Claudian. IV. Cons. Hon. 30. fi-

dera & fresum conjungit,

Quid rigor aeternus coeli? quid sidera prosunt?

Ignotumque fretum.
vid. Heiní, ad v1. Coní. Hon. 444.
Barth, ad Stat. v11. Theb. 8. &
Gronou, 111. Obí. 15. Burman.
forsan si dure cum passis coniunxerimus, minor erit difficultas:
nec aliquid mutandum. Harl.

v. 198. Patrias placidus rominifeere] Sic. vet. cod. alii omnes, patrias etiam reminifeere. Carre. In nostro codice omissa erat vox, & scriptum, faue, & patrias reminiscere terras. Burm.

v. 199. Condita] Non, credita. hic enim tumulus folum tirilum Ss 3 habet. 200 Adnue, dius maris; numeroque accede tuorum. Quando egomer rurlus per te vehar? aurea - quando

Seston, & infaustos agnoscent vellera fluctus? Vos etiam filuae, vos Colchidos hospitis orae, Pandite, diues vbi pellis micet arbore facra. 205 Tunc tibi, fecundi proles Iouis, orte niuali

Arcados axe deae, (fluuio modo, Phasi, quieto

Palla-

habet, non corpus Helles. Psus. De sepulcralibus titulis vide, quae diligenter collegit cl. Goens in Diatriba de Cepotaphiis, Traiccti ad Rhen. 1763. p. 52. feq. HARL. . v. 201. Per te vebar | Ita liber manuscriptus: alii, praeternebar. CARRION. Pius, legebat, Quando ego se rursus proesernebar? egomes rarfus praeseruebar nostes, oodex. Burm.

v. 203. Vos Colchidis hospitis erse] Ita scripti. non, ors. fortaffis, oram. v. ad Ouid. Fast. 1. 512. HEINS. Ors Pius, Arg. Gryph. & Colin, Heinsius non male, oram, vt filuas inuocet, quae oftenderent oram, vbi pellis miteat. per filuas vero intelligit fluarum numina. vt in Ouidii

Fluminaque & fontes, quibas otitur bospita tellus, Es nemora & silvae, Naïadumque chori.

vbi vide quae notauimus. Bund. Orae, reste, iam ex. Bonon. HARL. v. 204. Pellis micet] Micat er-

bore facra codex priscus fiabe-bat. Pius. Mices codex calamo exaratus: reliqui omnes, pellis nitet, quod minus placet. CARR. Miscene noster codex. Burm.

v. 205. Fecundi proles Ionis] Male Malerius, quie rex deorum

& hominum genitor, cuius foboles impleuit coelum & terras. Pius, quia omnes fluuii ab oriente nascuntur, & in occidentem mittuntur. redius Turneb. lib.x1. Adu. 8. Homericum epitethon hic exprimi putat, Aitmerit, & fluuios & aquas esse prolem lovis, quia imbribus ex nubibus augentur & crescunt. sic Statius 1. Theb. Nubigenas e montibus aunes. & lib. v11. 427.

Animos fine imbrifer arcus, Seu montana dedit nubes. quo & referri potest illud eiusdem Statii 1v. 121. de Inacho.

Spumeus & genero tumnit Ione. Fecundus vero ille lupiter, est idem, qui *plunius*, quia imbribus terram iuuat & fecundat. Virgil. 11. Georg. 325.

Tunc pater omnipotens fecundis imbribus aesber Coningis in gremium laetae descendit.

Statius lib. 1. Silu. 11. 2.

Ipsum in connubia terrae Aethera (cum pluniis rarescunt nubila) foluo.

Hinc & duragenes Zave Graecis, & aliis titulis cultus, de quibus nunc agendi locus non est. Burm.

v. 206, Arcados dene] Quis Callisto mutata in vrsam crediter. Burm.

V. 208.

Palladiam patiare ratem,) nec dona, nec arae Defuerint tellure mea: veneranda fluentis Effigies te, Phasi, manet; quam magnus Enipeus,

210 Et pater aurato quantus iacet Inachus antro. Dixerat: atque illi dextra sine versa magistri Protinus in proram rediit ratis, omine certo Fluminis os pontumque tuens. promittis vt, ecce,

Vtque vocas, reuehemur, ait. fic deinde precatus,

Arma

Verende primus Vaticanus. puto, renerenda. HEINS.

v. 210. Paser Inachus] Magnos flutios poetrae patres, velut aliorum parentes, honorisque causa, vocate folent, vt quidam censent: Ego, vt Deos sic vocari, arbitror. Turneb. lib. x1. C. VIII. WEIT-ZIUS. Vel peter citat Heinfius ad lib. 1. 680. BURM.

v. 210. Aurato quantus iacet Inachus antro] Arquato, vel arcano antro legendum aliquando videbatur. nunc nihil muto. Pater Inachus dictus, HEINS. vt credit Turnebus, quia ita omnes magni fluuii vocantur. fed praecipue Inacho hunc honoris titulum dari puto, quia praccipui nominis & antiquissimus Graeciae habebatur. vid. Stat. v1. Theb. 217. & 273. qui etiam lib. 1v. 118. vocat, fluuiorum Achinorum ductorent. sed quod de auraso cius antro addit, nescio an fimile quid alibi occurrat. Heinfius ad oram codicis sui coniecerat, anrata quantus iaces Inachus wna, & plura se dicturum ad Claudian. Conf. Olybr. verf. 213.

v. 208. Venerands fluentis] adscripserat. in quibus ex lib. 11. in Eutr. 172. citat locum, vbi Pactolo aurasa urna tribuitur. & sic idem poëta Eridano dat aures cornua, & caelasam ornam VI. Conf. Hon. 163. & 168, quae licet aliquam speciem habeant, quia tamen in notas suas non retulit, vix ipse probaffe videtur. neque etiam scio, an rece dicatur, aurata vrna iacere, pro incumbere, nisi quis vellet iungere, Inachus aurata vrna, quae locutio est frequentissima, pro Inachus cum vrna. sed cum codices hic nihil varient, antro retinendum puto, licet similibus aliorum poëtarum locis illustrandi nunc non aditt copia, pomit enim effigies Inachi ka olim effica fuifie, vt iaceat in aurato antro. Aureum Rhenum dixit certe Martialis lib. x. Ep. 9. Burm.

v. 213. Pontumque tuens] Legunt aliqui, portum, qued non placet: pontum enim & Phasidis oftia Argo speciabat, non pertum: alioqui reditus spem prora obuersa non induxisset, quod signant sequentia. Maser.

v. 214. Renebemur] Curfum re-Acta-S # 4

215 Arma iubet cella focios depromere puppi:
Dona dehinc Bacchi, casus qui firmet in omnes;
Rapta Ceres: viridesque premunt longo ordine ripas.

Incipe nunc alios cantus, dea, visaque vobis Thessa

flectamus in alueum tuum. Quid, si dixit renchemur, propter Phrixum, qui prius inuectus est Phafin. Prus. Male: nam redium patriam augurium & omen erat. vide lib. 1. 99. 111. 655. Renchemus codex noster. Burn.

v. 215. Puppe] Antiqua lectio tenet, puppi, & placet propter euphoniam. Prus.

v. 216. Cafus qui firmes in summes] puto, vt haec cum fuperioribus cohaereant,

- casusque vt firmet in omnes

Rapta Ceres.

pappi paulo ante ex vetusto codice Pius. aliter pri. Vatic. idem Pius paulo post denuo, puppim, ex priscis codicibus. Heinsius. Rede puto Heinsium emendasse. nam more militari, vbi instare proelium vel laborem duces viderent, milites curare corpora, & pransos paratosque adesse iubebant. rapea vero Ceres, notat non longam posuisse in cibo sumendo moram, aut, vt cpulis, otio indulsisse, sed celeriter & quasi in procindu pransos. male eductam interpretatur raptim Pius. sed sumtam, comestam notat. sic itidem de hoc more mi-Litari Claud. Bel. Get. 349.

Nulla Lyaei
Pocula, rara Ceres, raptos contentus in armis
Delibasse cibos.

flectamus in alueum tuum. Quid, vbi vid. Barth. apud Lucan. lib. fi dixit renchemar, propter Phri- v11. 329. in pluribus codicibus xum, qui prius inuectus est Pha- repperi,

Vin cun la locuto
Confare, quemque fum munus
trabit, armaque rapim

Sumpta Ceresque viris, vel, fumsa Virisque Ceres. & ita facpe poëtae, ex Homerico fonta tiuos ducentes. ita enim Iliad. 9.53.

Οἱ δ' Ερα δεξανον Ίλοντο παρασμόνντες "Αχαιδι 'Τιμφα πατὰ πλισίας, Έπὰ δ' αὐτΕ Βαράσσοντο.

Eleganter vero ab auiditate edendi, cibes, qui placent palato, dixit **resessr** **xxxxxx*** Ariftophanes apud Athen. lib. 1x.2. BUR-

v. 217. Premune ripas] Loco tororum, qui proprie premi dicuntur. vid. ad Petron. cap. 18. Burm.

v. 218. Iucipe nunc] Scribendum ex prisco codice & sententiae conformitate, vifaque vebis: est enim non vna Musa, sed sub fingulari nomine pluralitas continetur. vt, pars in frusta secant. nec est indecorum poëtae a ingulari ad multitudinis numerum tranfire; & contra. vt auftore Quin Siliano Virgil. Cui non risere parenses, Nec deus bunc, &c. vebis ergo dixit imitatione Virgiliana. dixit ille, l'os o Calliope precer aspirate canenti. funt, qui exponunt, des vifa nobis incipe unac causus. posteritas excuriar. mihi

Argonauticon Lib. V. 649

Thessalici da bella ducis, non mens mili. non haec

220 Ora fatis: ventum ad furias, infandaque natae Foedera, & horrenda trepidam sub virgine puppim:

Inpia

mihi venerabilis & confectata textum recipere. alio vellere non placet. Prus. Ab hoc loco Apollonius tertium librum auspicatur, vbi Erato invocat; male autem in quibusdam vulgatis hic legitur, vifaque nohis, pro vifaque vobis, hoc est, cibi & aliis Musis. Virgilius: Vos, o Calliope, precor afpirase camenti. CARRION. Nobis antiquae editiones & noster codex. Maferius construxisse videtur, da nobis bella vifa, scil. a te. male. die bella, quae vidisti, vt lib. vt. 33.

Hine, age, Rhipaeo quos videris orbe furores

Musa mone.

Pius videtur bella vifa nobis interpretari, quali decreta vellet a fuperis dicere; nam multa de illis, quae in terris fiunt, antea a fuperis, ve causis primis, decretis, addit. de illa autem numeri variatione vide infr. ad lib. viii. 178. BURM.

v. 219. Da bella] Memora, expone. Horatius Stat. VIII. De, fi grave non eft. Sic accipe pro audi, quod superius notatum. Bu-LAEUS. Vid. Barth, ad Stat. VII. Theb. 315. & ad Claud. 111. de Rape. 339. infr. vr. 515. & hic Weitzium. Burm.

v. 221. Trepidam fub virgine] Sic omnes vulgati. vet. cod. erepidam sub imagine: melius. CAR-BION. Non dubitaui elegantissimam hanc lectionem ex MS. Carrionis depromptum in con- assenisa cum virgine suppine In-

Vulgati codiprisci codicis auftoritas, quam ces legunt, virgine. Quod omnino e glossemate irreptit, simile mendum obseruaui apud Ouidium initio fere libr. 1v. Fastorum,

> .. Hic ad to magna descendit origine menfis,

Et fit adoption nobilitate tous. vbi pro origine fide optimi MS. repono, imagine. Voss. imagine Carrionis liber. scribo,

- borrenda trepidam sub imagine pubem.

vid. ad lib. 1v. 528. vulgata tamen scriptura ex Alaronianis illis defendi posset,

Turuns ad baec oculos borrenda in virgine fixus.

HEINS. Nec ego quidquam mutem. neque tamen cum Pio & Maferio explicarom, quali animasset poëta nattem Argo, quae, quia fatidica erat, cognoscere poterat, quantum Medez monstrum foret, & ideo trepidabat, nam hunc sensum non patiuntur illa, fub virgine, sed melius conuenitet tunc, fub imagine, vt lib. IV! 637. fed, quia hic summam omnium, quae in Colchide perpetraturus effet lason, proponit, intelligo Medeae foedera cum la-One inita, & hinc eius fugam ex patriis aedibus, & in Argo nauem introitum, quae sub hac virgine ingrediente trepidauit, vt in alia re Virgil. v1. Aen. gemuis fub pondere cymba: infra lib. v111. 132. S 5 5 filie. Inpia monstriferis surgunt iam proelia campis. Ante dolos, ante infidi tamen exsequar astus Soligenze, falli meriti: meritique relinqui. Inde canens: Scythica senior iam Solis ab

Fata

dibile eft. Burm.

v. 221. Puppem | Prisci codiecs puppim seruant. sonoritati congruit, minutula quidem, sed curiofitas nihil recufat. Prus.

v. 222. Proelis | Codex nofter,

praemia. Burm.

v. 224. Meriti falli, meritique relingui | Falti a lasone, relingui a Medea. Maserius verumque tribuit Medcae. BURM.

v. 225. Inde canens] Inde canes puto; vt Musam pergat ad-Hinc age loqui. ita lib. v1. 33. Musa mone, & 516. Dic age Masa. deinde malie Pius Baptista, Scythici folis in orbe. HEINE. Ego mallem,

Inde conens, Scythica vt, senior mm, Solis in wrbe, Fata laborati Phrixus compleueris .aeui.

inde repetens, & incipiens a morte Phrixi, in vrbe Phaside, quem, vt notat Maserius, non statim, vt attigit Colchida, occidit Aeëtes. sed diu postez, cum iam ducha Chalciope quatuor liberos ex ea fuscepisset, inter mensas interfecit. vt canit lib 1. 43. laborasum aeuum vero vocat, quod omne aerumnis & laboribus exegit mifere. Imitatur & hoc Statius lib. 1. Theb. 341.

Grasa laborasae referens oblinia visae.

vbi multa ad rem Barthius. laberiofum alii dixerunt. Sueton. Tiber. vi. pueritiam babuit laborie- villo. Hisce adde, quod lafon-

filit. tunc trepidafie nauem cre- sam & exercitam. vt reche legum viri dodi. Catull. Carm. x x x 1x.

> Male est, Cornifici, two Catulles Male est mebercule, & laboriose. vt autem Inboriosus saepe idem est quod durus, ita Nepos de Cimone cap. 1. dixit, eodem fenfu, #ro admodum initio vsus est adole scentiae. & nofter lib. 1. 235. praeduri pleva laboris. & mox vi 279. duros miferata labores. Cicero de Senect. 23. Osiofam & quietam actatem fine ville labert traducere. Burm. Dostus Butannus in Obsf. Miscell. ad h. l. pag. 172. probat quidem Burmanni emendationem in wrbe: reliqua vero illi non aeque cenz videntur. Ipli viderur, fecundum Valerium, Acëtes non occidifie Phrixum. Et "libr. 1. 43, ait, Polias re vera lasoni narrat, Acctem in humaniter Phrixum trucidasse, & sic esse famam. Sed nihil in poemate sequitur, quod veritatem huius popularis aurae confirmet: e contrario quaedam dicuntur, quae designare videntur, rumorem hunc fallum effe. Hic poets dicit: Fata laborati Phrixus conpleuerat aeui. Sed nihil de eiut caede addit, licer nullo connenentiori loco in toto poemate de eo mentio fieri posset. Paullo inferius narrat, illum adperuife Aeëtae, & gratias egise pro beneficiis ab illo acceptis, fimulque eum de periculis, ei imminentibus, monuisse, & consiliis adiu

Fata laborati Phrixus compleuerat aeni; Ilbus extremo sub funere mira repente Flamma poli, magnoque aries adparuit astro, Aequora cuncta mouens. at vellera, Martis in vinbra,

Infe fui Phrixus manumentum infigue péricli-Liquerat, ardenti quercum conplexa metallo. Quondam etiam tacitae visus per tempora no-

Effige valla: focernuique exterruit ingens Prodita vox: O qui patria tellure fugatum Quaerentemque domos, his me considere pasfus

Sedi-

quum Acetem adloquitur, aure- predies vex. Phrixum occidiffet. fecundum Apollonium Phrixus amice ab Aeëte recipiebatur: & fenex in eius regionibus morie-Datur Phrixi filius, libr. 11. 1151. legg. vbi versus requie Bare offee de Alaras depoiere hic a Valerio descriptus est: & libr. 111. 304. Aeëtes sic filios Phrixi adlognitur;

Haidde luife useen delgeib re, rite TOOL TEALTHA

Mairur sperégoieir des peragoieis

Verum est, Hyginum dicere, Aeëgen occidisse Phrixum, fab. 111. pag. 19." Hactenus vir doct. in cuius sententiam eo lubentissime. HARL.

v. 233. Effigie vasta] Ingenti, & terribili, vt folebant vmbrae apparere in fomniis. vide Pii notas. Burm.

v. 234. Qui iam] Scribendum, variant. Bunk.

O qui patria. O um vellus ab ipso flagitet, amore Acetes, inquit Phrixus, qui me Phrixi v. 499. seq. Hisce verbis fugarum patria passus es consiparcere debuisset lason, si Acetes dere in tuis regnis, nec solum Praerer ea sidere, sed generum peristi, oblata coniuge. Prus. Editi quidam, [in his Bonon.] qui iam, fed Pius, Arg. Colin. & Gryphius O qui edidere, quos securus Carrion. Burm.

> v. 235. Domos] Quos vidi codices, domus habent in accusatiuo, cum vitatior fit domos, Ouidius, Veftras quisque redite Antiqui postere domos pro demus in genitiuo, ques Virgilius in Aethna fecutus est,

fic niter auri Sub laqueare domus animum non tangit auarum.

& nunc domas inventum non deleui, probe sciens multa antiquis licuifio. MASER. Domit etiam noster codex, & [Bonon.] Ald. & lunt. vide Infr. vers. 452. & ica facpe apud Ouidium codices

₹. 237.

Sedibus, oblata generum mox prole petisti: Tunc tibi regnorum labes luctusque superfunt.

Rapta soporato fuerint cum vellem luco. Praeterea infernae quae nunc facrata Dianae 240 Fert castos Medea choros, quencumque pro-

Pacta

superstat dies pro imminet lib. 1. pert. 111. El. 111. 51. Vnde sale 343. sed ibi aliter scribendum fuperant venei. Bunm. vidimus, nec hic aliquid nouandum. superfunt, id est, magno numero labes & luctus veniunt, ve non possis dicere exiguum tibi luctum adesse, sed frequentes nimis erunt. fie vidimus, apud Ouid, 11. Trift. 69. scribendum, Fama Ioui superest. Sic infr. vitt. 253. venatu facili quaefita superfient. corrigendus & in hac locutione Lucan, lib. v. 210.

Nec cuntia locurae. Quein non emissi, superest dens. male vulgo, locuta eft. Statius I. Achil. 335. ex certifima Gronovii emendatione, superest nam plurimus illi Innita virtute decor. Liuius lib. 11. 27. adeo supererant animi, (consuli,) ad suftinendam inuidism. Plin. 111. Ep. 2. non de facultatibus loquor, quae illi large supersunt. vbi perperam quidam, superstant, alii, suppetunt. lustin. lib. 11. 3. quarum (diuitiarum) tanta copia in regno cius fuit, ve cum flumina samen regi superessent. vt recte legendum effe censer Schefferus. Sueron. Tib. 1.

v. 237. Luctusque supersunt] ponunt. Quid. vit. Met. 510. Malebat Heinsius, superstant; sic Superat mibl miles & bosti. Pro-

> v. 240. Fers castos Medea choros] lmo, soros. innuptam defignat. Herns. Firmari haec coniedura nostri codicis auctoritate posset, in quo est sores. sed dubito an satis Latine dicatur, forre tores: nisi dicamus inuitam tulisse virginitatis onus, vt ita pari conuinia & funilia, de quibus infr. vers. 571. sed hoc non vult poëta. ferre cheres vero de virgine regia & primaria, quae in facris agmen ducebat, accommodatissime dici constat. sic supra 11. 282. de Hypfipyle,

Non similes iom ferre choros (semel orgia falluns)

Andet. Vulgatius est, ducere cheros, vt mex vs. 345. & Horat. 1. Od. 14. & IV. 7. vid. Heinf, ad Claud. Praef. lib. 11. de Rapt. verf. 52. ducere agmina Stat. 1. Achil. 301. Propertius 11. El. 2.

Egit & Eucates dux Ariadas chores. multitudine consumerentur, oper Praeterea satis innupram fuific docet, cum eam inter sacras virgines, quae Hecatae facra facie-Tantus illi ad bant, principem referat: ab illis

promerendam omnium voluntatem enim arcebantur nuptae. vnde & vel ingenii, vel artis, vel fortunae infr. VI. 440. virginem dicit, nosuperfuit. codem sensu superane sturnis qua nulla potentior aris. vid.

Pacta petat, maneat reguis ne virgo paternis. Dixit, & admota pariter fatalia visus Tradere terga manu: tum falso fusus ab auro Currere per fummi fulgor laquearia tecti.

Membra toris rapit ille tremens, patriumque precatur

> Numen, & Eoo furgentes litore currus. Haec tibi, fatorum genitor tutela meorum

Omni-

v. 240. Quencumque procorum] quemennque etiam ex. Bon. quaecunque Carrion e suo cod. indignantibus Vossio atque Heinsio, qui vero scribere iubet, manest serris nen virgo paternis. HARL. Quaecumque procorum patta pesame MS. Pactorum vocabulo coniugium innuit., nec tamen quidquam defideres in vulgata omnium editione, quemeumque procorum Patta petat. Pattam. enim dicisnus sponsam. vid. Hottom. de veteri ritu nuptiarum. Quod & tetigit lanus Gulielmus loco, quem adduxi ad lib. 1. vf. 130. ZINZERL. Intrication fenfus. si enim quemcumque legas, videri posset, Medeam vitro petiisse aliquem procorum, cum contra illa, virginitatem Sancte seruasse inducatur; donec amore lasonis capta, refugerit nuptias a Patre destinatas, & vitro lasonem secuta, nec vi rapta paternis terris excesserit. quare ego mallem, quicumque procorum Pacta petat, moneat r. ne virgo paternis. quicumque fit ille procorum, qui filiam petierit in coniugem, & qui a nemine adhuc monitum esto pasta, id est, connubium sibi pa- satis mirari nequeo. Vossius. Stum, perat, illi trade, vt eam se- Hei mibi Aldus. locus corruptus.

vid. & ibid. vers. 495. Bun- maneat illa in patria, cui erit exitio. Patta funt nuptiae promissae. vt lib. v111. 221.

Ac primum focios ausus sua

patta docere Promissanque sidem thalamis foedusque ingale.

petere autem proprie est procorum, vt saepe Ouidius, mille petita procis, & passim etiam alii. Quicumque vero est, etiamsi tibi displicere possit, ob vilitatem. generis, vel alia de caussa. vid. ad lib. III. BURM.

v. 243. Falso auro] Quod scilicet in fomno apparebat: Phrixi enim vmbra vellus porrigere fingi debet. Burm.

v. 243. Ab auro fulgor] Pro, fulgor auri. infra v. 359. ab beste minae. vide Gifan. Ind. Lucret. p. 299. Schopp. lett. suspett. 1. cap. xvii. WEITZ.

v. 245. Patriumque precatur Numen] Solem. vid. ad Ouid. x11. Ep. 191. Burm.

v. 247. Hei mibi fatorum genisor tutela meorum] Ita ex Aldina editione emendaui. Omnes reliquae constanter exhibent: Haec tibi fatorum genitor, &c. Quod cum ex tuo regno abducat, nec putarem, Eis ege, nifi longius abiret Omnituens: tua nunc terris, tua lumina toto Sparge mari: seu nostra dolos molitur opertos, Siue externa manus, primus mihi nuntius esto. Tu quoque, sacrata rutilant cui vellera quercu, Excubias Gradiue tene; praesentia luco

Arms

abiret a vulgata scriptura. forte, sic exuniae leonis, exuniae bonis, Haec bibe, scilicet auribus. fimi- emmiae tigridis apud poetas palim. lem locum libro v. Syluarum Statii Propemptico Crispini restituimus. vel lege, Huc age. Pius subintelligit, HEINSIUS. credo, committo. Nulla Heinfianarum coniecturarum placet. quis enim dixerit Deo, baec bibe, pro audi. Broukh. ad Tibull. 1v. El. vi. 3. capiebat per elliptin verbi substantiui; baec tibi sint. fed & hoc durum. malim fubintelligere, dico baec tibi, pro has preces ad te fero. lib. vii. 170. Haec tibi. Nam furiis atque ips cetera mando, vt centies, baec ego. fed quid ego baec. vid. Heinf. ad Ouid. xv. Ep. 207, ita mox 254. Vix ea. Scil. dixerat. Burm.

v. 248. Omnisutus of Omne suens noster codex. sic Ouid. x11. fere iisdem verbis narrans, quo
Ep. 78. cunsta videns dictur. vide ad Ouid. 1. Met. 769. & 1v.
228. Burm.

vide & apparet recte etiam pro
vide & apparet recte etiam pro

v. 252. Excubias Gradiue tene]
Vide Turneb. x1. Adv. 8. Lipf.
de Milit. Rom. lib. v. cap. 9.
Weltz. Tenere excubias, an fatis
Latinum fit, dubitari fas est.
Existimo a Valerio este, ferua &
custodi tibi creditum vellus. infra hoc ipfo libro, vers. 492.
libro v1. 18. 19. & libro v111.
Medea, de hoc ipso vellere,
vers. 65.

Dic, age nunc, verum vigilanti
bostemque vidensi
Enunias anferre velis.

Heinsius. Maserius & Turneb. x1. Ad. 8. putant respici ad formulam, Mars vigila. vnde & fib. v1. vers. 1. vigil dicitut. quod vero dubitat Heinsius, an Excubias tenere Latine dici posity non est temere: nam agere vel babere oft frequentatum magis. vid. Heins. ad Ouid. 111. Fast. 245. defendit Joh. Vorstins de Latinitate Falso suspecta cap-VIII. loco Valerii Max. lib. 1. cap. 1. S. 16. cum ludes Circenfe Aedilis faceres, in Ionis Opt. Maxtemplo, eximia facie puerum bifirionem ad excubias senendas posuifit. fed ibi legendum effe, exusias tenendas, docet manifeste Lastantins lib. 11. Inst. cap. 16. idem fere iisdem verbis narrans, que vnde & apparet reste etiam pro temple Schottum emendaffe, tensa. Expuiae vero louis erant vestes & ornamenta, vide Festum in voce, tenfa. quae vebiculum argenteum, quo exuuiac Deorum ludis Circenfibus in circum ad paluins vebebantur. Excubias vero & Exuvias saepe librarii commutauerunt. vide ad Claudian, laud, Seren. vers. 46. force tueri quis vellet fimili locutione apud Apulei. lib. 11. Milesiorum. Nam cum corporis mei cuflos bic fagaciffmus exfertam mibi teneret vigiliam. sed cum baec non fatisfaciant, & fu-Spetta

Arma tubaeque fonent: vox & tua noclibus exstet.

Vix ea; Caucaseis cum labsus montibus anguis, Haud sine mente dei, spiris nemus omne refusis

Inpli-

specta mihi cum Heinsio sit ratio illa loquendi, nihil definio. certe melius Virgil. 1x. 183. dixis, portam statione tenebane, quod imitatus Statius x. Theb. 74. dixit, Vallum statione teneri, Sil. x111. 192.

Quis delecta manus centeni cuique ferebant

Excubias, vnaque locum statione tenebant. Burm.

v. 252. Praesentia luco Arma subaeque sanent] lta singebant poetae in sacratis locis arma deorum praesidum sonare, & hostes terrore inde auertere. Stat. Iv. Theb. 428.

Huius inadspectae luce stridere sugistae,

Nosturnique canum gemieus.
praesensia autem noster dicit,
quia lucum desendunt & a spoliatoribus vindicant. vt numina
dicantur praesentia, quae se petenziamque suom manifeste ossendunt.
Porphyr. ad Horat. t. Od. 30. &
ita passim Dei praesentes occurrunt Burm.

v. 253. Nottibus exflet] Su-specta suit Heinsio vox illa no-flibus: nam obelo sixerat in co-dice suo. sed posita pro nostu, vt supr. vers. 46. agentes nostibus Arttos. exflas vero erat in nostro codice, male. precatur, vt strepitum armorum & tubas vincat, & supret vox Martis terribilis. sic lib. v111. 143.

Exfat fala parens, impletque

Claud. Conf. Mall. 232.

Lene fluit Nilus, sed cunctis amnibus exstas

Viilior.

& Consul. Olybr. 199.

Nam tantum coetibus exflat Femineis, quantum supereminet ille maritos.

simile de Pane lib. 111, 51. von omnes super una tubas. alibi, cornua quod vincatque tubas. huc vero apposite illa suuenalis Satxiii. 112. exclanas quantum Gradius Homericus, adduxit Pius. vide ibi commentatores. BURM.

v. 254. Labsus] Vid. ad Ouid. xv. Met. 721. Burm.

v. 255. Haud sine mente Dei Non sua sponte vel naturali motu, tunc enim nihil boni inde augurari licuisset Aeëtae. sed diuina voluntate & consilio. Ouid. xvi. Ep. 128.

Hoc quoque fultum Non sine consilie, nominibusque Deum.

Virgil. v. 56,

Haud equidem sine mente reor,
sine numine Diumm

Adsumus. Statius. lib. v11. 428.

Seu montana dedit nubes, feu fluminis illa

Mens fuit. & lib. VIII. 178.

Quis mibi fidereos lapfus, mensemque finistri

Fulminis, &c. Proferet.

sic mens louis supr. 1v. 479. hanc vero mentem Deorum, quae latebat Inplicuit, Graiumque procul respexi ad orbem. Ergo omnes prohibere minas, praedictaque Phrixi

Invigilat: plena necdum Medea iuuenta Adnuitur thalamis Albani virgo tyranni.

Territat ante monens semper deus, & data seri Signa mali: reddi iubet exitiale sacerdos Vellus, & Haemoniis infaustum mittere terris. Contra Sole satus, Phrixi praecepta volutans

Aegro corde negat: nec vulgi cura tyranno,
Dum sua sit modo tuta salus, tunc ordine regi
Proxi-

tebat in signis & ominibus, exponebant vates, qui inde divinae mensis interpretes audiunt Ciceroni: & Christianos prouidentiam Dei consilium & mensem dixisse docet Goldastus ad Valerian. de bono disciplinae pag. 24. Pius dubitat, an Mars, an Sol, hic

intelligendus. Burm.

v. 255. Omne refossis] Scribe, reflexis, tortuosis & implicatis. P1Us. Refusis Vet. cod. nonnulli, omne reflexis: alii, [vti etiam ex. Bon.] omne refossis. Gabrion Et noster codex, refossis. sed soi-ae refusae postunt explicari laxatae, in longum expansae, quae antea in ordem contractae erant. 112 Silius Ital. 111. 464.

Expauit moles Rhodanus, slaguisque refusis Torsis arenoso minitantia murmura fundo.

& Stat. 1x. Theb. 465.

Spumeus adfulrans, fractaque
refundisur unda,

Et cumulo maiore redit.
vide Heinf. ad Sil. xIV. 349. fic
refusi campi Silio lib. xIII. 322.
BURM.

v. 261. Data seri Signa mali.] Cui sero occurri potest, ideoque grauissimi. Virgil. v. Aen. 524. seraque terrifici cecinerunt omine vates. MASER. Seri rede ante Carrionem legebatur, qui fueui-mali reposuit, praeter ordinem. lege rata. adeantur Obseruationes doctiffimi Gronouii libro 11. cap. xvii. Heins. In nostro codice erat, feri, sed correctum, feri, data vero saepe in rata solebat mutare, etiam fine auftoritate codicum, Heinfius, nec femper opportune. vid. ad Ouid. Epist. xv1. 279. Virgil. 11. Aen. 171. quo notter forte respexit,

Nec dubiis ea signa dedit Trito-

& ita passim alii. Serum malam explicat Pius tarde veniens, quia praecedunt semper signa. Bur-MAN. data reponere non dubitavi. HARL.

v. 263. Haemoniis infaustum]
Male etiam pro, infaustum vellas,
Carrion ex iuo cod. vellus infesum inuexit, vltima editione.
infastum pri. Vaticanus Heins.
v. 270-

Proximus, & frater materno sanguine Perses Increpitare virum: sequitur duce turba reperto. Ille furens ira solio se proripit alto,

270 Praecipitatque patres: ipsum quoque talibus

Spem sibi iam rerum vulgi leuitate serentem Ense petit. rapit inde fugam, crudelia Perses Signa

v. 270. Praecipitatque] Sabellicus recipit, praecipit, & ferensem non ferentem, nec praecipitat. ergo praeuenit patres, qui aderant, volentes rem maturiori gerere consilio & prudentia, non vi nec armis. volentes etiam regis furori occurrere, qui iam folio, aestuans ira, surrexerat, sic Virgil. Si lat praeceperit aeflus. nec praecipisas exclusero cum furore aestuans, iraque extrema percitus, sibi nihil non licere ducens, solium reliquerit, patres e sedibus disturbarit, fratremque petiuerit ense. tractum videbitur a Romanis, qui violentia vii e pontibus patres interdum praecipitabant, legemue promulgare volentes deliciebant. Cicer. ad Herenn. lib. 1. 12. Suet. Cael 86. sed & Ouidius v. Fast. 674. prattipitare senes dicit, quod Valerius praecipisare patres, inde vocantur depontaui fenes. vid. Eraim. prima Chiliad. MASER. Prascipis asque pasres noster codex. [item.Bonon.] sed praecipitat redum est, & ita Sabellicus correxit, non vt Maserius, praecipis asque, quamuis a Romanis illis expellere vi fubita, vt lib. 1v. 626.

Tum subita resides socios sormidine lason

Praecipitas.

ha fe praecipitare lib. 11. 115. & IV. 298. & praecipiees ageres de quo vide ad Phaedr. y. vii. vf. vlt. Burm.

v. 271. Ferentem] Scribe ipfum quoque, &c. ferentem. ipsum Persen adoritur ense, serentem sibi fpem . leuitate vulgi. Prus. Omnes vulgati, ipsum qui talibus ausis Spem sibi iam rerum vulgi leuitate serentem. vet. cod. ipsum quoque talibus aufis Spen sibi iams rerum, vulgi leuitate ferentem, quam lectionem etiam Sabellicus agnoscit, & de cius veritate nihil dubito. CARRION. Spem ferentem. Sabellicus. antea legebatur, serentem. quod cur eiiciamus, nihil omnino causae est. sic, crimina in senatum serere Liuio. lites, sermones, contequia, bella, cersamina, praelia, curas serere, & similia aliis, paullo ante codices nostri cum priscis editionibus, [etiam Bonon.] ipsum qui talibus aufis. forte, ipfum quin. Carrionis tamen liber, ipfum quoque. quomodo Sabellicus coniecerat. Heinstus: ferentem etiam pontibus nollem deductum, cum ex. Bonon. & ita quoque Vossius in genere fit aliquem impellere vel ex cdd. Ald. Gryph. & 2l. repoluit. Maserius explicat, proinulgantem, quod conceperat. HARL.

Signa gerens, omnemque quatit rumoribus Arcton.

Iamque aderat magnis regum cum millibus vrbi,

275 Primaque in aduersos frustratus proelia muros
Con-

v. 273. Quais] Vide ad lib. 1. 743. BURM.

v. 274. Regum cum milibus] Ita vet. cod. alii omnes, regni cum milibus. CARRION. Regnum primus Vaticanus. in Regio, regnum orgueus. antea regni legebatur. regnum orguens, premens, regnum adípirans, locutio Valeriana. Heins. Regnum etiam noster, sed vrbi retinct, quod etiam feruandum puto: fi enim vrgens vera sit lectio, re-Clius regem vrgens, legas. nam vegere bostes & viros saepe apud Valerium occurrit, vt ex indice constabit. sed regnum vrgere, pro captare & adfectare, non dixisset, puto, Flaccus, illud regnum autem est librariorum sollemni lapfu scriptum, pro regum, vt in illo Virgilii 11. 88.

Dum Stabat regno incolumis, regumque vigebat

Confiliis. vbi etiam, regnumque codices multi habent, reges vero hic funt dynastae, reguli, quibus rex ille potentior vt ducibus in bello, in pace vero amicis & contiliariis vti solet, & qui sua millia militum fecum trahebant, fic & infr. vi. 172. Ingentesque inter fua millia reges. vid. & hoc libro verf. 465. & 578. vbi amicos reges vocat. Et ita passim omnes Argonautas reges dici vidimus alibi. sed aliud est, quod transeunt interpretes, & quod simili alicuius veteris poetae loco

illustratum vellem. magna nimirum millia an aliquis Latinorum dixerit, dubito, cum semper multa millia ament dicere. Virgil. v. Aen. 75.

Illi e concilio multis cum millibus ibant.

Otiid. VII. Met. 534.
Milliaque inculsos ferpentum
multa per agros

Errasse. & 11. ex Pont. 111. 11.

Nec facile innenius multis e millibus mum.

E ita alii centies. quare & hic forte, multis cum millibus scribendum. sollemnis enim vav maguss & multus est permutatio in codicibus, vt multis millibus probari posset, vid. ad Ouid. v. Met. 81. Tibul. 1. 1. 2. & alibi. & hoc adprobatum Ampl. Cupero, qui mihi multorum millium e plebe Scholasticorum instar est. ranta milia reperi apud Claudian. 1. de Laud, Stilic. 170.

Arebant tantis epoti millibet

Sed hoc more suo & seculi sui, pro tos millibus posuir, ve vin docti multis in locis observarunt. BURM. regum quoque cod. noster collatus. & codem sensia Bushisti apud Homerum atiosque Graecos infinitis paene locis reperiuntur. reguum ex. Bonon. Burmann. ad Lucan. v. 361. de nostro loco disputans, folitos, ait, poetas illaquae simt numeri, transferre ad quantitatem, ve contra unitus pro

Constiterat. datus & sociis vtrimque cremandis Ille dies, alterque dies; cum, Marte remisso, Debitus Aeaeis dux Thessalus adpulit oris. Nox hominum genus & duros miserata labores

280 Retulerat sessis optata silentia terris:
At Iuno, & summi virgo Iouis, intima secum
Consilia & varias sociabant pectore curas.
Virgo prior; Magna pariter quos mole petamus.

Cernis, ait, Colchos habeant quae proelia, quique

Nunc

magno observat Servius ad Virgil.

1111. Aen. 3. & ita quanta milia
pro quoe dixisse, observat Broukhusius ad Propert. 1. 5. 10. an
vero ita apud Valerium Flaccum
v. 274. magna millio, posit defendi, nescio. certe olim non
placebat. Harl.

v. 276. Constireras] Castris nimirum positis, ve obsideret vr-

bem. Burst.

v. 276. Sociis verimque cremaudis.] Forte scripserat, caefis verimque cremendis, id enim moris fuiffe centum locis Historia Thucydidis, Xenophontis & aliorum docent, qui nullum fere proelium, nullum in vrbem obsessam impetum describunt, quin inducias ad caeforum cadauera fepelienda pactas memorent, qui vero prior corpora interfectorum ad sepulturam poscebat, vidum se esse fatebatur, & altera pars tropaeum erigere solebat. vide & lustinum lib. v1. 6. & ibi commentatores. Burn.

v. 278. Debitus Aceis] MS. Carrionis habet, Actbeis. lego, Acteis. simile mendum lib. v11. sustulimus. Acceus autem venit

ab Aeta, quomodo Aetea etiam hoc ipso libro nuncupat Valerius. Voss. Aeaeis Bonon. HARL.

v. 279. Mifersia] Mirata codex noster, sollemni aberratione, propter compendium scripturae. BURM.

v. 282. Confilia | Concilia liber noster: sed insima confilia sunt arcana; vt Statius viii. Thebaid. 280.

Quicum is fo arcana Deorumo Partiri, & visas vui sociare solebat Amphiaraus anes. Bunu.

v. 284. Colchos babebans quae proclia] Et hace locutio offendiffe Heinfium videtur, qui codici adferipferat, agicens, vel maneans, vel Colchos; aucent quam proclia fed in nulla acquieuit, & merito. nam fi terror & fimilia dicuntur babere aliquem, nec hoc repudiandum. vide ipfum Heinfium ad Ouid. x11. Ep. 170. & ita noster eo verbo folet vti. lib. v1. 628. Quin babeat fua quemque dies. v111. principio,

At trepidam in thalamis, B iam fua fasa pauentem T t 2 Colchida 285 Nunc status. hinc Perses, illinc non viribus acquis

Adparat Aeëtes aciem. quibus addimur armis? Cui Iuno: Dimitte metus, ne proelia forte Hinc tibi grata negem: manet ingens aegida fudor,

Et nostros ism sudor equos: stat pectore fixum, Aeëtae

Colchida circa omnes pariter furiacque minacque Patris babent.

vbi eriam aguns tentabat Heinfius. codem libro vers. 98.

Quam segnis inertem Flatus babet.

infra hoc libro 677. babens quoniam sua fata furores. & solent hae locutiones saepe variari, vt bomo babere dicatur terrorem &c. & contra terror babere bominem. sic apud Lucan. 11. 13. babent mortalia casimi vulgo legitur, sed in septem scriptis repperit Heintius, cafus. egregio fensu, quali non prouidentia certa deorum, fed casus & fortuna regerent mortalia. vt Sallust. lug. 1. neque regerentur, magis, quam regerent casus. & ita saepe casus & fortuna dicuntur dominari. Burm. beheant Bonon. HARL.

v. 286. Quibus addimur armis] Eleganti ex viu verbi addere, pro fociamur, & tamquam auxiliatrices copias iungimus. Virgil. 11. Aeneid. 339.

Addune se sucios Ripbeus, & maximus armis

Aepytus. Ecl. v1. 20.

Addis se sociam, simidisque superuenis Aegle. Petron, bello ciuili vess. 266. Comes additur illi Pallas, & ingentem quatiens Mavortius bastam.

Silius II. 595. Agit addita Erinnys. vbi vide adnotata viris docitis. Claudian. I. Rapt. 230. Addunt fe comites. Stabiliter adiungi notare docuit Barth. ad Stat. Iv. Theb. 426. Burnan. conf. Virg. I. Acneid. 16. ibique Heyne. Harl.

v. 287. Dimistemetus) (Bonon.) Aldus & lunta, demiste. perperam. vid. ad Ouid. 1. Met. 209. Burn.

v. 287. Ne praelia forte] Vet. cod. ne praelia forte Hinc tibi erata negem, manet ingens aegida sudor. vulgati omnes, nec praelis forte Hins tibi grata neget, iam iam manet aegida sudor. CARR. Reste Carrionis codex, sensus vero est, ne sis sollicita, ne ad proclia, quae ex his intestinis motibus fine dubio exittent, & quae tibi grata funt, venies, aut ne ego te ab iis forte deterream & abstraham. male Aldus, nunc tibi grata. Hine enim est posthac, antea enim cum Amazonibus & barbaris noluerat bella committi. Burman. ne praelia --- negem: iam iam manet aegida fudor. Bonon. recte puto. HARL.

v. 289. Es nostros] Es noster codex meus. Burn.

v. 291

200 Aeëtae fociare manus: scio perfida regis Corda quidem; nullos Minyis exfoluet hono-

Verum alios tunc ipía dolos, alia oría movebo.

Sint, precor, haec: tua namque mihi comitanda potesias,

Pallas ait: liceat Graiis vt reddere terris 295 Aesonium caput; & puppim, quam struximus ipfae.

> Iactatam tandem' nostro conponere coelo. Talia tunc hominum superi pro laude mouebant.

Tristior at numquam, tantoue pauentibus vlla Nox Minyis egesta metu; nil quippe reperto 300 Phaside, nil domitis actum Symplegados vndis; Cunctaque adhuc, magni veniant dum regis ad vrbem,

Ambi-

v. 291. Corda quidem] Heinlius malebat, equidem. Burm.

· v. 292. Monebo] Vid. lib. IV. 365. Burm.

v. 294. Graiis ot reddere] B. Pius monet nonnullos legere, Graiis dum reddere. quod Aldus expressit. Burma Graiis ita reddere ex. Bonon. HARL.

v. 296. Componere coelo] Inest huic verbo illa vis, vt finem navigationis & perpetuam quietem, quali confecratae nauis, fignificet. vt enim homines post fata & vitac labores tumulo componi dicuntur (vid. infr. v11. 208. & Ouid. 1v. Met. 157. & alios pafim) ita Argo post multos errores inter aftra relata sedes fixas Ouid. xIv. Met. 457. magnam inuenit, vel yt arma post bella Diomedis ad prbem venerat. vbi finitz compone etiam dicuntur. de vide. sed hic magni retinendum,

quo ad Ouid. 11. Art. 462. de meßre ceele vide Heins. ad Ouid. v. Met. 373. Burm.

v. 297. Talia tunc beminum] Nunc codex noster. Heinsius vero hunc versum suspectum habuit. BURM, v. 299. Nox egefta] Et hacc insolentior locutio visa Heinsio, qui exalla rescribebat. sed ita & infra lib. VIII. 453.

Tunc tota querclis

Egeritur questinque dies. & pro confirmere hoc verbum aliquando poni docuit Barthius ad Stat. s. Theb. 37. BURM.

v. 301. Magni veniant dum Regis ad vebem] Posset quis magname suspicari scriptum fuisse, vt apud Tt3

Ambigua, & dubia rerum pendentia fumma. Praecipue Aesoniden varios incerta per aeslus Mens rapit vudantem curis, ac multa novantem.

Qualiter ex alta cum Inppiter arce coruscat,
Pliadas ille mouens, mixtumque sonoribus imbrem;

Horriferamue niuem, canis vbi tollitur omnis Campus

quia prae timore & follicitudine, quae omnia in maius auget, magnus Rex Atgonautis credebatur. vel magnus Rex, quia, vt vidimus ad vf. 274. alii sub eo quoque reges minores erant. Burm.

v. 302. Dubia] Vide ad vs. 19. huius libri. Burm.

v. 302. Rerum fumma] ld eft, statu. Virgil. 11. Aen. Quo res fumma loco? hoc est, respublica. BULAEUS. Vide Weitzii notas. BURM.

v. 304. Vndantem curis] Fluctuantem. Virgilius: curarum fluctuas aefiu. Bulazus. Supra lib. 1. vers. 539. videatur Index Dracontii in vndare. lib. 11. 150. wndantem surbine pinum. lib. v1. 618. vndantem cornibus Hebrum. Weitz.

v. 305. Ex alta arce] Vide, quae diximus in Ioue Fulgeratore pag. 97. Burm.

v. 306. Ille mouens Pius notat nonnullos legere, inde, pro ex hac parte. sed luppicer ille non mutandum, vide supra ad lib. r. 344. & Broukhus, ad Tibul. r. 1v. 19. lupiter vero Pliadas mouere dicitur, quia est Imbricitor. vt ex egregio Titi nummo, vbi luppiter cum fulmine & septem stellis, quae Pliadas sunc, conspicitur, & ad quem illustrandum videndus Tristan, tom. 1. pag. 185. & 348. & tom. 11. pag. 251. vbi opportune hunc Valerii locum adducit, & crudite louis in Pleiadas imperium adstruit. Burm.

v. 306. Sonoribus Pius nout, quosdam legere, fororibus, vi ita Pliades dicantur, quemadmodum faepe Furiae, Musae, Gratiae, &c. fed fonores hic retinendi. nam funt sonitrua, quae imbres comitari folent. sic Lucret. v1. 400.

Iupiter in terras fulmen sonitusque profundit.

& plunias, & nimbos fulmine femper misceri, docuit Heins, ad Ouid. Iv. ex Pont, vIII. 60. vid. & Barth. ad Stat. II. Theb. 154. & 1II. Theb. 26. qui iniuria Horatium culpat, quod niues Fulmini addidetit, quod & noster facit & alii. vide, quae nos de loue Fulger. cap. v. p. 40. diximus. Burm.

v. 307. Canis vbi collitur annis Campus aquis] Cui sollitur praestiterit. sed sequentia aut valde mendosa sunt, aut aliquid iis deest. Heine. Nihil mutandum puto. vbi enim notat quando, vi millies. tollitur autem campus canis aquis, id est, niue sit altior. ita Flor. 111. cap. 3. Hiens quee Alex

Campus aquis, aut fanguinei magna ostia belli, Aut altos duris fatorum gentibus ortus.

310 Sic tum diuerfis hinc atque hinc molibus an-

Pectora dux crebro gemitu quatit: optat &

Iam

Alpes lenas, & cap. 10. Hieme creverant Alpes. BURM.

v. 308. Magna Oftia] Imitatus Stat. v. Th. 146. Sacui mouse oftia belli. vbi vide Barth. & commentatores ad Virgil. 1. 293. BURM.

v. 309. Aus altes diris] Reuolvens ab alta origine fatorum ortus iniquos, pettiferos, exitiales. funt qui scribunt, alios. id est, diuersos ab ordine causarum solito. sed imprimit noxias impressiones, & monstrificas stellas, vt cometas letale & ferale ruben-Vetus codex; aus tes. Pius. altos duris, CARRION. Aut atros Aldus. in ora codicis Regii, Astollunt duris. ortos in Regio. forte, fatorum legibus. haec pessime adiecta sunt. pro altos, alios Columbus. Heins. Repetendum And to wowe mouens, vt vidit Pius. mouens ostia magna belli, & altos, id off, reconditos & profundos ortus & origines fatorum, quae olim gentibus scripta & destinata sunt. ita Claud. Bell. Get. 196.

Docuit tunc exitus alte Fastorum secreta tegi.

ita altius repetere saepe Iustinus & alii, pro ab origine prisca: durae gentes sunt bellicosae & laboribus exercitatae, vt passinus Virgil. v. Aen. 13. gens dura atque aspera cultu. Diris edit. [Bonon.] Pii, Maser. Ald. Iunt. Arg. Colin.

& Gryphii. Burm. Docus Britannus in Obst. Miscell. ad h. I. hunc versum aut spurium, aut extra ordinem locatum esse putat. immo vero iudicat, Valerium hic imitari Homer. Iliad. K. 3. seqq. & si hunc versum praetermittas, Gracco & Latino contextum admodum bene inter se conuenire. Harl.

v. 310. Diwersis bine atque illine molibus anceps? Legendum, bine atque bine. ex omni parte. Prus. Mosibus seribatur. apud Claudianum libro 1. in Rusin: Anceps motus eras unlgi. Heins. Facile huic emendationi accedo. ita noster libro 111. 113.

At magis interea dinerfo turbida motu

Vibs agitur.

& lib. 111. 686. vario nutat fententia motu. Iust. xi. 1. in Exercitu Philippi, ficuti variae gentes erant, ita eo occifo, diuersi motus animorum fuere. in antiquis editionibus [Bonon.] Pii, luntae & Aldi contra metrum editum, bina aque illina, quod secutus est ipse Carrion in prima editione. Buraman.

v. 311. Opeat & almum Iam iubar 1 Opeat & alte codex noster: vitiose. Iubar enim est Sol purus & ferenus. vide Barth. ad Stat 1.' Theb. 343. & mox vs. 332. almus vero Sol, dies & lux passim poëtis dicitur. vt notavit iam Maserius Tt4 ex Iam iubar: & certi tandem discriminis horas. Tunc defixa solo, coetuque intenta silenti Versus ad ora virum, Quod primum ingentibus aufis

- Optauistis, ait, veterumque quod horruit actas, 315 Adsumus en, tantumque fretis enauimus orbem. Nec pelagi nos mille viae, nec fama fefellit, Soligenam Aeëten media regnare sub Arcto. Ergo vbi lux altum sparget mare, tecta pe-
- 920 Vrbis, & ignoti mens experienda tyranni: Adnuet ipse, reor; neque inexorabile certe, Quod petimus: sin vero preces & dicta superbus

Respue-

Ve primum lux alma data est. Hotat. IV. Od. 7.

Es almuns Quae rapie bora diem. Carm. seculari vers. 9.

Alme Sol; curru nitido diem qui Promis.

Ouid. v. Met. 444.

Rursus vbi alma dies bebetarat sidera.

praeterea in nostro codice itidem perperam erat, & certi tamen di-Scriminis oras. BURM.

v. 314. Quod primum ingentibus aufis] Primi maluerim. pridem vir dostus in ora editionis Venetae. HEINS.

v. 315. Veterumque] Ne legas, verum, dictionem truncam & mutilam. veterum, qui non fuerunt ea, qua fumus, audacia. Maser.

v. 319. Sparges maré] Spargis codex noster & Editio Maserii. vsus verbi videri posset insolentior, pro lux spargetur per mare. fed veroque modo veuntur vete-

ex Virgilio, sic 1. Aeneid, 306. res hoc verbo, ve vidimus libro 111. 166. Burm.

v. 320. Mens experienda Tyranni] Exploranda malim. Heins. Immo vero efficacius est experienda: exprimit certe Apollonium, qui III. 185. Ynere meignanvan dixit. fic Terent. Hecyr. v. 2. bene nunc experiamur, qui tentare sententiam codem sensu dixit Phorm. 1v. 3. vide ad lib. 111. 103. BURM.

v. 321. Neque inexorabile] Exorabile codex notter, male: inexorabile est, quod precibus obtineri nequeat. vt exorabile carmen lib. 1. 783. Burm.

v. 322. Vero] Posteriorem corripuit: vt & Statius 11. Theb. vi. 187. Nos vero volentes Expositique animis. Prudentius Hym. in Vincent. vf. 353.

At vero postquam lectuli Martyr quietem contigit. Ita & in Sero vltima corripitur apud Statium 11. Theb. vs. 389. & lib. x. vers. 272. vide Poët.

Giffen.

Respuerit, iam nunc animos firmate repulsae; Quaque via patriis reseramus vellera terris: Stet procul, & rebus semper pudor absit in

Dixerat:

WEITZ. Corripit hic vitimam Bonon.] codices Baptistae Pii & in vere, contra vium castiorum poëtarum, quod & fecit Statius lib. 11. Theb. 187. vbi vide Barth. & alii deinde plurimi. Gifan. Ind. Lucret, in adverbia in e & o etiam ex Engio exemplum produxit, a Donato landatum ad Phorm. 11. 1. Regni versutum summam vero columnam. sed ex vitioso illo versus nihil efficitur. Scaliger, reste Me rula p. 522. legebat, Regni verstisam sum summouera columnam. quare dubito, an & fincerus hic sit locus, cum illa labes Valeril aeuo nondum inualuerir. Francius codici suo adscripserar se malle, fin force preces, quod non displiceret, si codicis auctoritas accederet. Burm.

v. 323. Iam nunc animos firmate repulsae] Ita curani imprimi fide editionum vetustiorum, senfus est: iam nunc debere eos animo firmato effe, fi republam patiantur; ne postea nuncio consternati fint. Male Carrion edidit, iam tune, &c. Voss. Iam nune rece ante Carrionem legebarur. Heins.

v. 324. Quaque via est] Quaque via patriis, omifio verbo fubstantiuo, primus Vaticanus & Regius. HEINS.

v. 325. Stet procul, & Scribe ex priscis exemplaribus, & dignitate poëtica hoc exigente, Ster pprins, id est, praeualeat quod melius eft & vtilius. viceris vtitieas, vt inquit Quidius. Prus.

Giffen. lib. z. c. v. pag. 101. Sees posius redus, quomodo [ex. nostri: vel, quod in priore Carrionis editione, Ster procul, &, mendofum videtur. forte, totus is versus pro adulterino tollendus. HEINS. Malo editiones primas [in his Bonon.] fequi, in quibus eft, Quaque via eft, patriis referamus vellera terris. id est, si precibus nihil obtineamus, quacumque via, & modo, eriam vi auferamus vellus. fic Virg. 1. Aen. 83. Que data porte ruunt. qua enim hic valet quarenus, vt explicat vertils commentator Horatif ad illa lib. r. Sat. 11. 50.

> Qua res, qua ratio suaderet, quaque modefte Munifico effe licet. infra lib. v11. 269.

Illi bas ego voces, Qua datur, basque manus, et posium, a litere tende.

vbi qua datur, & vt possum idem. notant. vt postumus ergo, ait lason, quacumque via referamus veilus. Post hunc vero versum distinguendum; & quia magni regis reverentia aut timor posset obstare, vt eorum animos firmet, addit. in rebus artis nullum effe pudori aut verecundiae locum, fed omnia manu agenda, hinc fubilicit apte,

Stes procule & robus semper ondor absit in artis.

vt habent veteres editiones. similis plane, licet in alia re, lo-· Tt·s

Dixerat: &, Scythicam qui se comitentur ad vrbem,

Sorte petit: numeroque nouem ducuntur ab omni.

Inde viam, qua Circaei plaga proxima campi, Corripium, regemque petunt, iam luce reducta. Forte

cus Ouidii, lib. 111. Am. 14. vbi flee procul & absis ctiam coniungit.

Est qui nequition locus exiget,
omnibus illum

Deliciis imple: Sees procul inde pudor. Hunc fimul exieris, lafciuia pro-

tinus omnis
Absit, & in letto crimina
pone tuo.

In Aldina erat etiam, paner. in Ouidii loco, quem adducit Pius ex 111. Art. 671. legitur, videris veilitat, & nihil huc facit, Burm.

v. 327. Sorte petit] Pro Sorte petit, quia petunt paulo post repetitur, forsitan scribendum, Sorte legit. Naso Metam. lib. x1v. 251. Sorte sumus lessi. Heins. Non improbanda emendatio. ita enim Virgil. v. Aen. 132. Tunc loca sorte legunt. vbi Scru. eligit. mox idem vers. 190.

Troiae quos forte suprema Delegi comites.

& firmat imitatio Statii lib. vi. Theb. 129. numero dux legerat omni. Pius tamen perie tuetur, vt lason noluerit imperio vti, nec ipse eligere, sed petierit, vt secunda committeretur. sed lasonis aeque moderatio intelligitur ex 75 legis, quod etiam ostendic noluisse pro arbitrio eligere, sed committere sorti. deinde verbum ducuntur eiusdem est proprietatis.

nam de sorte lectis dici solet. Virg. 11. Aen. 201.

Laocoon ductus Neptuni forte facerdos.

Frontinus IV. I. S. 35. forte de-Elus in conspectu militum securi percussis. Suct. Caes. 12. forte isdex in reum ductus. luft. xxi. 6. ex quibus forte ductae centum voto publico iungantur. Honestius vero Flaccus nouem comitibus stipatum inducit lasonem, quam Apollonius, qui duobus modo comitatum ex suis, & Phrixi filiis fingit. quos huic comitatui non adfuite Valerius docet infra vers. 461. vbi eos in comitatu Aeëtae receniet. Mysterium vero in novenario numero Maserio relinquimus lubentes. Burm.

v. 328. Viam Corripinus! Plinius Epist. 1xvi. tanto celesis viam ip/am corripienus. Vide magnum Turnebum lib. 1x. cap. 28. Bul.

v. 329. Regemque petunt Maferius, & omnes, quas vidi ante
Carrionem, editiones hic sublatam distinctionem ponunt post redusta. & forte reclius, quam poferiores. nam si redusta luce Medea sensera pulsas tenebras, inepta inde oritetur sententia, &
si quis diceret, orto sole sensera
esse diem. & qui: non hoc sensit
quare resero ad Argonauras, qui
nocte euanescente viam corripiunt, & regem petunt sunul atque
Aurora

330 Forte deum variis per noctem exterrita monftris.

Senserat vi pulsas tandem Medea tenebras, Rapta toris primi inbar ad placabile Phoebi Ibat, & horrendas Instrantia flumina noctes. Namque, soporatos tacitis in sedibus artus Dum premit alta quies, nullacque in virgine

Visa pauens castis Hecates excedere lucis: Dumque pii petit ora patris setit arduus inter Pontus,

Aurora surgeret. & ita decrerum lumina cod. noster & Carrion. erat, vt, vbi lux altum mare sed male. melius vero in seq. spargeret, tecta vrbis peterent verf. 319. ab altera parte Medea simul ac senserat tenebras pulsas, exit ad fluuium, & deinde fibi obuii fiunt Iason & Medea. Burm.

v. 330. Exterrita] Territa nofter codex & omnes ante Carrionem editi. monstra hic funt, quae alii omina nosiis vocant. vide Broukh. ad Tibul. 111. 1v. 9. Burm. adde Marklandi epist.critic. pag. 119. HARL.

V. 331. Senferat ve] Non eft legendum, &, fensusque est, postquam Medea variis territa somniis sensit noctem praeteriisse. Maser.

v. 332. Rapea toris] Lectum olim fuisse, rapea oris notat Sabellicus.

v. 332. Placabile] Egregie: quia Soli somnia expianda narrasse solitos fuisse, ex Euripide & Sophocle docuit Casaub, ad Theoph, miet deiriduipovius; & ostendit Virgilii locus lib. viii. Aeneid. 68. a Maserio adductus, vbi plura Cerda adnotauit. Bug-MAN.

versu cod. Carr. & ex. Bonon. taffis pro vulgato tantis. HARL. Ita & noster codex. sed iubar praecessit, quare hic Lumina necessario legendum, & Phasis intelligendus, cuius aqua purgaret noctem. quod Pio, Materio, Weitzio & aliis multis, iam adnotatum, si quis luculentius illustratum videre velit, adeat Broukh. ad Propert. IV. Eleg. IV. 21. santis etiam noster liber, & Pii, Maser. Ald. lunt. Arg. Colin. & Gryph. Pius tamen in notis tacitis habet. Burn.

v. 336. Vifa pauens] Quia moż iterum panenses sequitur, hic suspectum hoc Heinsio verbum fuit, & vel folens, id est, more folito, vel parens coniecerat. sed nihil mutandum, nullum enim omen infaustum foret, si parens excederet Hecates lucis, sed si ipsa Medea, sacerdos Hecates, quam virginem effe, vt vidimus, oportuit, excederet, videbatur virginitati nuntium remittere, & ad nuptias properare. BURM.

v. 337. Pii] Quem pie colev. 333. Luftrantia flumina] bat. nam Pius Acetas dich nom poteR

شمر

Pontus, & ingenti circum stupesacta profundo: Fratre tamen conante sequi: mox stare paventes.

340 Viderat intenta pueros nece, seque trementum Spargere caede manus, & lumina rumpere fletu. His

καὶ ξενοφένος. Pius.

v. 338. Stupefacta profundo] Ita prisci codices Pii & ex. Bon. HARL. Attonita, quia procul a patria inter ignotos & in mari. legit Sabellicus, Sipara. MASER. Adlentior Sabellico, circumftipara reponenti. fimilis nacque a nobis fublatus lib. v1. vf. 228. Heine. Noster codex, spettata, stipata & flupefacta etiam commutantur lib. VI. 228. fed hic finpefacta retineo ad lib. v1. 149. Burm.

v. 339. Fraternam mortem ante fequi] In antiquis exemplaribus sincerae lectionis apparet indicium. legitur enim, Fratre tamen conante fequi. videbat Medea fe a mari circumdari, & post, fratrem illam Absyrtum sequi & assequi conantem, sed frustra, vt euenit. qui fraternam mortem ante sequi scribunt, incassum hiant. Prus. Sunt qui legunt, Fraternam morsem ante fequi. intelligentes mortem Absyrti seu Aegialei, quem Medea in loco, qui dictus est Tépec, manibus discerpsit. sed illud est a poëtae progressu alienum. legit Sabellicus aliquando, Frater & a mento nantes, quod vt ingratum reste damnat, nuncque legit, vt impressum etiam habet codex Bononiensis, Frater & erit. Absyrtus videbatur segui gonaucas lequentes fluctibus ob-

potest, qui erat impius ac efferus ruti sunt, ve Styrum regem, & alios. Aut referas ad Argonantas nauigantes, id fi non placet, admittatur, Faternam mortem ente sequi, &c. viderat Medea, Colchos fequi Argonautas ante caedem fratris. mox attonitos stetisse cursumque repressisse. Nam Aegialei membra remorati dicustur collegisse. isque sensus facilis effet, licet, vt dixi, a Valerio videatur remotus, si deinde repeteretur, viderat Medea proras intenta nece trementes, & fe trementem, quod est durissimum. ideo priora placent. Maserius. Varie versus hic legitur. vet. Patif. fraternam mortem ante fequi, ita & Lugd. & Argentor. Mascrius vero, frater & amne sequi nantes. Sabellicus alibi scriptum reperit, frater & a mento nauta, pro quo reponit, amne fequi nastes. vet. cod. fratre tamen conaute fequi, optime, & quae prolize tractat Maserius, parum huc saciunt. CARRION. In nostro libro erat, Frater a mento nantes, qui mox, Styra pauentes. optima vero lectio, quam Pius & Carrion ex libris dederunt, nist ex illo, mertem ante, malis, Fratre tamen tensante sequi, quod eodem redic BURM.

v. 340. Seque trementem Spatgere caede manus Tremensum caede amne sequi nantes. sensus autem opinor. atque ita primus Vaticanus; vti sero deprehendi. HEINS. nantes, eos intelligendo, qui Ar- Malim, erementes manus. Bur-

v. 343.

His turbata minis fluuios ripamque petebat Phasidis, aequali Scythidum comitante caterua. Florea per verni qualis iuga duxit Hymetti, Aut Sicula sub rupe choros, hinc gressibus haerens

Palla-

v. 343. Acquali Dryadum] Prisci codices habent, Tydum pro feminis Tydae vrbis. est enim Tydis patronymicum a Tyda vrbe, quae est in ripa Phasidis, non longe ab Aea. Codex Plinii pro Tyda habet, Tyridam. funt qui Tyridam pro Tydidum scribant, ad id references, carantistychon, vt Tyrides pro Tydides. Inter oppida celeberrima, quae funt in ripa Phasidis, posuit Plinius in sexto, Tydam. de hac non meminit Strabo, quod sciam. sunt tamen, qui alios Geographos secuti, Tyridum legunt, quod hos populos Tyrides velint appellari. Prus. Schytidum vet. cod. alii, nequali Dryadum. inepte. CARR. Lectionem hanc, quam ex MS. repostit Carrion, nolui reficere, quod ea & bonum fensum admitteret, & MS. fide niteretur. Alii tamen omnes codices pro Schrebidum exhibent, Dryadum. Quod ineptum effe ait Carrion. Quam vere alii vide- species verna diei. BULAEUS. rint. Mihi sane ea lectio non solum altera elegantion, sed & verior videtur. Cur enim non Dryadas vocet Valerius, quas ex Apollonio Nymphas fuisse constat. Ita enim canit in 111.

345

Τή δ' Εμα τύμφαι έπονται έμδοβα-वेहद. स्रा ध्रोप देल' केप्रमेद Ayeepread andie , whostgoe' at de dù épra

"Αλσεκ, κοι σκοπιάς πολυπίδεκας. fub Dryadum vero nomine quaslibet nymphas complexus est Valerius, ve & Propertius in Hyla: Nympharum cupidas semper defende rapinas, Non minor Ausoniis est amor ab! Dryasin!

Voss. In Vatican, pr. & Regio erat, aequalisque sbisum. in nostro, haerente librario, in voco non intellecta, erat, lacuna reliaa, aequalis - comitante caterva. later aliquid, quod nunc eruere non possum. Certe illud oppidum Tyda ignorabile est, & apud Plin. vr. 4. Harduinus legit, Tyndarida. alii aliter. in Parmensi editione antiquissima Tyrida legitur, nec verofimile a tam ignobili oppido poetam comites Medeae cognominasse. aequalem caterum dixit & lib. v1. 497. & vii. 181. aequalem chorum Claudian. 11. Rapt. 239. Burman. confer Moschum. 11. 28. segq. HARL.

v. 344. Verni Hymetti] Vernantis, florentis. Lucretius: 1. 10.

v. 344. Duxit] Ducit malebat Heinfius, vide ad Claud, Praef. lib. 11. Rapt. 52. BURM.

v. 345. Sicula fub rupe] In noftro codice erat, fub vrbe. quam lectionem & Maserius inuenisse videtur, qui interpretatur Adranium vrbem. fed rupes pro monte posita, imitatus haec Stat. 11. Achil. 150.

Qualis Siculae sub rapibus Aetnae Naiades Aetneas inter Diana, feroxque Pallas, Pallados, hine carae Proferpina innela Dianae: Altior, ac nulla comittum certante, priusquam Palluit, & viso pulsus decor omnis Auerno. Talis & in vittis geminae cum lumine taedae Colchis

Pallas, & Elyfii lucebat sponsa Tyranni.

vbi vide Barthium, intelligit veto Hennam, vbi rapta est Proserpina, vr recte Pius, vide ad Claud.
11. Rapt. 72. Sub rupe satis illustratum ad Ouid. 1. Met. 689.
BURM. Sicula Subis urbe choros
Bonon, Harl.

v. 346. Carae] Nonnulli, carae, alii [vti Bonon.] clarae. vtrumque aeque conuenit, CARR. v. 347. Cereante] De forma & decore scilicet. vide infta

645. BURM.

v. 349. Talis & immittis] Les gendum ex emaculatis exemplaribus, in vittis. Medea operata facris Hecates vittata procedebat. quod eius religionem & aemulationem Dianae prae se fert, cui, fed fides fit apud acutiores, faces duae praeserebantur, quemadmodum Dianae, nam Diana cum errabat, eam nymphae cum facibus praecedebant. Apollonius lib. 11. comparat Medeam Dianae. pulcherrime quadrant eius versus Flacci nostri sententiae. Adiuuat quod infra 379. fequitur lasonis oratio ad Medeam,

Si Dea, si magni decus buc ades, inquit, Olympi.

Has ego credo faces. Pius. Omnes codices, immitis habent: vide an gratius fit; immitis; aut immitis dicas pro inquiero politum, quum Medeae animus non effet in tranquillitate. Maser. Somniat hic Interpres, & meras nugas affert. vet. cod. habev, in vittis, vt ex-

tusum est, quae lectio omni disscultate caret: CABA. Nonum vittas etiam gestasse virgines, vel ex ipso Valerio lib. viii. vs. 6, vbi de eadem,

Vltima virgineis tunt flens dedit
ofcula vittis.

Statius II. Achil. vers. 176. vbi de comitatu Diadamiae,

Gemmatis aut nectuut tem-

Quod quomodo cum aliis locis, qui vittis discretas Matronas a Virginibus testantur, consoner, ex Propertio pulchre explicat Ioan. Bernart, ad Stat. v. Theb. vers. 678. At ego vereor, ne hoc loco probior sit lectio Aldi & aliarum editionum, talis adbuc mitis. quam explicant contigue fequentia, nondum miferos exefa parentes. Quam postea immitis reddita fuerit Medea, vel ex vnica Senecae Medea constet. Zin-Talis & in vittis bone ZERL. Carrionis liber. cum primo Vaticano, & Regio. quod & Baptista Pius est complexus, nisi quod malim, at in vietis. noster libro 1. 840.

Seu venit in vietis, castaque in

vessus proximus, cuius initium, Colchis erat, suspectus nonnini, & fortasse tollendus. tum legam hoc loco, Talis is in vistis. torte etiam, geminaeque in lumine tedae. sic insta hoc libro, 463. leui Cyrisorus in basta. libro 1v. 281. viii. 132. v. 594. II. 554. Hains. Consirmatur haec lecio nostro

350 Colchis erat, nondum mileros exola parentes. Vt procul extremi gelidis a fluminis vndis Prima viros tacito vidit procedere passy, Substitit, & moesto nutricem adfata timore est: Quae manus haec, certo ceu me petat agmine,

, , Aduenit

nostrocodice, in quo erat, in vitis. est autem locutio satis ob via.vide ad Ouid. v. Mer. 328. ita apud Iustin. lib. x 1 v. 6. ex MS. legend. Olympias in veste regali obniam procedit. Ouid. 11.Art. 297.

Sine erit in Tyriis, Tyrios lan-

dabis amistes, Sine erit in Cois, Coa decere puia.

fic & Graeci. Actor. 1. 10. Iv debijes daunij, & x. 30. iv iebij-Ti Auguse Acichil. Prom. 424. de digunis. & pailim. fed quid opus erat gemina taeda, cum Sol iam ortus esset, antequam toris excederet Medea. vide vers. 332. an ad lustralia sacra iis erat opus? ita fulphur & taedas conjungit luuen. Sat. 11. 157.

Cuperent lustrari; si qua darentur

Sulpbura cum taedis. vbi plura de igne & sulphure notarunt interpretes. & Onid. 1v. Fast. 727.

Vre maris rores, thedamque berbasque Sabinas.

vt ergo ignem adiungeret aquae, vtroque enim lustrari sas erat, tzedas attuliffe credibile eft. vide Barth. ad Stat. 111. Silu. 1. 6. & ad Claud. v1. Conf. Hon. 324. nam de facibus Medeae, ad exemplum Dianae, praelatis quod vult Pius, non facile mihi perfiiaderi potest. Burm.

minis vadis In nostro codice erat. gelidis &, male, exeremum flumen non est, ve Pius, in vltimo margine riparum; sed ad ostia. ve Virg. IV. Georg. 319.

Tristis ad extremi sacrum caput adstitit amnis

vbi plurimi fontem intelligunt, sed rectius Lamb. ad Horat. 1. Od. 1. oftium. & vt vleimus dinersa ratione sacpe primas dicitur. ita & lippra verl. 185. prima offia dixit, & contra, Primas Phasidis undas lib. v1. 641. fontem. BURM.

v. 352. Tacito passu' Lento, tardo. Ita & Claudianus alicubi loquitur. Bulakus.

v. 353. Timore oft] Est deest nostro codici. Burm.

v. 354. Nostro Aduenie] Petat agmine mater est a membranis Carrionis, & probum. sic nescio quis apud Plautum nutricem vocat, matrem alteram, quae mammam dedit. Antigone quoque apud Statium custodem & nutritorem appellat patrem, v11. Theb. vs: 248. vide huc & differentias Grammaticorum in Glossariis B. Vulcani, in Aldi editione est, nutrix, quod glosam olet, in aliis, noftro, quod bliteum. ZIN-ZERL. Mater optime cum Carrionis libro primus Vaticanus & Regius, [itemque cod, noster collatus.] nuerices enim appellabant V. 351. Extremi gelidis a fin- alumnae maeres. Vti pluribus demonAduenit hand armis, hand vinquam cognita : cultu?

> Quaere fugam, precor, & tutos circumspice faltus.

Audit virginei custos grandaeua pudoris Henioche, cultus primi cui creditus aeui: Tum trepidam diclis firmans hortatur alu-

360 Non tibi ab hoste minae, nec vis, ait, vila propinquat,

> Nec metus; externo iam flammea murice cerno

> Tegmina; iam vittas frondemque inbellis oliuae.

> Graius adest: Graio sic cuncta simillima Phrixo. Sic ait. at Iuno, pulchrum longissima quando Robur

monstraui ad Nasonem libro x. Met. Pius, qui codices ex vitimis Germaniis adlatos habere scribit, mater, & laudat, producit exemplum Virgilii, [v111. Acn. 632.]

Ludere pendentes pueros, & lambere matrem.

Plautus Menaechmis. Nonius Marcellus in mater. pro quae manus baec, malim bic. Heins, Confentit partim noster codex, in quo erat ma - deficientibus vitimis literis. est vero certo ngmine petere Virgilianum, ex lib. 11. 213. illi agmine certo Laocoonta petunt. Burm.

v. 357. Virginei custos pudoris] Securus Statius x11. Theb. 205. Olim his virginei cuftos monitor-

que pudoris. vide Weitzium. Burm.

pinquae] In nostro codice omisso ais erat, nec vis vlla propin-

quae, & correctum propinqui, vi forte de Perse intellexerit librarius, fed nihil marandum, Burn. nic vis aut illa propinquat. ex-Bonon. HAR'L.

v. 361. Externo iam flammes murice cernol Nam tam hic, quam proximo veríu maluerim, pro Ne metus pri. Vatic. Necle metus. forte, Flelle metum. vel, mutt. mox pro fic cunfla, Aldus, furt cuntta: nam fic sequitur. HEINS. Et in nostro codice, noste metus.

v. 361. Iam flantmea murice cerno Tegmina] Ita Alexandri न्यूनिय Φλίγινα ενδεδίκοτες με δεγινοβεφί. apud Aelian, lib. 1x. Var. 3. de quibus vid. Cuper. 111. Obl. 14. LURM.

. v. 362. Inbellis cluac] Reac explicat Brouckhufius nofter ad v. 360. Nec vis; ait: vlla pro- Prop. 1v. vi. 36. pacem portantis. Burm.

v. 364. Ac Iuna, &c.] Senfus

365 Robur cura ducis, magnique edere labores. Mole noua & roseae perfudit luce iuuentae. Iam Talaum, iamque Ampyciden, astroque comantes

Tyndari-

cum ordine erit, Iuno robur perfudit pulcherrimum, cui plurima erat de lasonis salute cura, & magni sedebant labores, estque federe modus vltimus pro primo. nec praeteritum tempus completum importat, quod metri ratio oftendit. MASER. At Maserius valde exagitat Balbum, qui malit legere dedere, [vti vero Carrion iam e cod. suo notauerat.] & explicat, quando cura lasonis longissima magnique labores dederant ei robur pulcrum, i. e. vires non exiguas: pulcrum enim accipit pro magno. Sedere labor. Bonon. & reliquae edd. at pulcrius coniecerunt edere, Vosfius & Heinsius, atque antea Gronou. Obst. 1. cap. 21. Heinsius quoque laudat loca Flacei nostri 11. 137. & 1111. 470. provocat idem ad fuas notas ad Ouid. xIV. Met. 208. &, perperam haesisse, scribit, in hoc loco Barth. Aduers, 11. cap. 12. HARL. Accedo dostiffimorum virorum emendationi. Lucan. 11.73.

mox vincula ferri Exedere senem, longusque in BURMAN. carcere paedor.

Pius primum coniungebat Iuno longiffima, & explicabat largiffimam, longe liberalem, sed mox explicat, postquam cura longissima ducis sedit vel quieuit, & deinde magni sedere labores, id est, placuere lunoni isti labores exornandi lasonem, quae omnia iam apparet effe vana. Burm.

v. 366. Mole wowal Amplum & procerum magis videri fecit aucta statura, illa enim Barbaris & Scythis venerabilis, vt notum est, vel ex Scytharum oratione, ad Alexandrum apud Curtium VII. 8. praeterea Dii solebant, quibus fauebant & aderant, decus & formam addere. Statius do Amphiarao lib. v11. Theb. 700.

> Inde viro maioraque membra, diesque

Lactior.

de Aenea, cum Didone congressuro, ex Virg. lib. 1. 588. etiam Pius & Maserius adnotarunt. & hunc imitatur noster. de Achille contra deserturo puellas & aulam imbellem Lycomedis Stat. 11. Achil. 205. canit,

Iam clypeus breui rque manu consumitur basta, Mira fides, Isbacumque bumeris excedere vifus, Aesolumque ducem, sansum subita arma, colorque Martius, borrenda perfudit luce penates.

v. 367. Astroque comantes] Vt fupra IV. 190. fidereum os. vbi vide. & mox vers. 467. sideris ora ferens, male Pius referre malebat ad filuas in purpurea chlamyde intextas, de quibus lib. 1. 429. deinde refert ad facem bisidam, qua lupiter caput Dioscurorum cinxerat lib. 1.570. sed & illa non semper aderat, vt for-Uч

Tyndaridas ipse egregio supereminet ore. Non secus, autumno quam cum magis asperat ignes

370 Sirius, & faeuo cum nox accenditur auro, Luciferas crinita faces, hebet Arcas, & ingens Iuppi-

ma egregia, qua semper conspicui erant. Burm. v. Spanhem. ad Callim. in Pallad. ver£ 24. HARI.

v. 369. Autumno] Miror hic Heinstum non iussisse rescribi, autumnos, vt autumni ignes sint calores autumnales, quos intendit Sirius. certe non displiceret hoc loco, si codices addicerent. vide ad Ouid. 111. Met. 723. adscribit vero autumno hoc sidus noster etiam lib. v1. 607. oritur vero xv1. Kal. Augussi, & per x1. dies vrit agros. vide Torr. ad Horat. 111. Od. 13. Burm.

v. 370. Saeuo cum nox accendizur auro | Fuit cum mallem, cum nox accenditur aftro. nunc minuo opinionem. Aurum pro fidere dictum, quod inflar auri radiet. Capell, 1. de Nupt. Phil. Terpfichore Venere fociatur auro. ait ibi, Musas Planetis coniunctas, Polymniam Saturno, Euterpea Ioni, Erato Marti, &c. fuauem edidiffe concentum. Idem lib. 11. princ. Fhosphoron aurato nitentem auro dixit. ZINZERL. Per faeuum aurum Cometen intelligit, vt reste Pius, quem & Sirio comitem dat lib. v1. 607. aurum vero poetis passim dici de luce Selis & fiderum docuit fupr. lib. 11. verf. 78. Heinfius. lta apud Ouid. v11. Met. 705. ex Volliano codice produximus, Rofeo spe-Etabilis auro. vt alludat ad nomen cit, quam comparat Lunae, quae "Ουεανον κιγλώντα ματεχείστας Αccendere vero eleganter dicitur, quia fplendore & luce fuo tenebras noctis vincit. vide lib. 111. 411. & hoc libro verû. 140. ita Silius lib. 11. 672.

Medius cum fol accendit Olym-

quod mutari non debet. lib. x1.

Late fulgentibus armis Accendunt vitro lucem surgentis Eoi-

lib. xv. 679.

Ardebas gemina Garamantide coe-

Vs cum sparsa micant stellarum lumina coelo,

Es gemmis galeam, clipeumque

Statius 111. Silu. 1v. 51. Quae vestis roseos accendere vultus. x. Theb. 59.

Variis vbi plurima flores
Purpura pi Ia modis, mixtoque
incenditur auro.
vbi & accenditur in MSS, Clau-

dian. v1. Conf. Hon, 166.

Palla tegit latos bumeros cur-

Intextus Phaeton glaucos accendit amissus.

ruque paterno

& 1. Rapt. 253. Seella accendit in auro. sic & flammare vittuz noster supra vi. 178. Bunn.

no codice produximus, Rose spe-Habilis auro, vt alludat ad nomen Languidius hoc videtur, nec post, Aurorae. Tryphiodorus Excid. sueno accenditur auro, puto lallii vers. 501, Reseau nesaun di-ciferas faces dixisse poetam. 1:-

gc,

Inppiter: ast illum tanto non gliscere coelo Vellet ager, vellent calidis iam fontibus amnes. Regina, attonito quamquam pauor ore filentem

Exani-

ge, lustiferas: lustum enim & dieur. nimia enim ista luce ob-

Liquida fi quando noste Co- Achill. 288 metae

Sanguinei lugubre rubene, aut Sirius ardor.

Ita, licet non de cometa, lucificum iubar noster lib. 111. 292. fed & Silius lib. r. 460. fariferum crinem ipft tribuit. Lucliferum annum dixit noster 111. 454. BURMAN.

v. 371. Habet Arcas] Scribendum, bebet Arcas. hebetatur & minor est Mercurii stella, & minus lucet, quam hic cometes Chryfeus. immo minus lucet stella louis. hebetiores stellae, quae minus lucent. in gemmis bebetius lucere dicuntur a Plinio, quae non viuido splendore sulgent. Pius. Bootae lumen fit debile obtufumque & languidum, ne legas, babes, vt rede monet Sabellicus: Virgilius sane dixit, lugubre rubere, quod nunc Valerius bebere. MASER. Cum bebee Arcas legeretur, Sabellicus cenfuit legendum, babes Arcas. at priorem lectionem vet. cod. agnoscit & nihil magis placet. CARR. Imo Sabellicus explosit 73 babet, quod est in ex. Bonon. contrarium fuit supra v. 284.] Maserius male, vt diximus, Virgilii verba explicat: cometa enim non beber, fed Arctor, fine Bootes, & ideo bebee opponitut The accen-

clades Cometes portare credeba- scurantur minora sidera, vt etrur. & hoc poscit imitatio Virgi- iam sole veniente fieri solet, Quid. lii, qui loco a Maserio producto, v. Met. 444. Rursus vbi alma sed male explicato, lib. x. 272. dies bebetarat sidera. Statius 11.

Genitorque coruscae Lucis' adbuc bebesem vicina no-Ete lenabat,

A nondum excusso rorantem lam-

pada ponto. nec poetae soli hoc verbo veuntur. Plin. 11. 10. illius vmbra fidus bebetari. fic bebefcere Sueton. Tiber. 68. de oculis dixit. de Pfittaco Ouidius 11. Am. v1. 21.

Tu poteras virides pennis bebetare Smuragdos.

& v. Fast. 365.

Vel quia nec flos est bebeti, nec flamma colore.

retundere etiam hoc sensu dixerunt, de quo vide Heins. ad Claud. Conf. Olybr. 23. babes Arcas erat etiam in nostro codice. BURM.

v. 372. Glifcere] Ardere; ali-28 crescere. MASER. Vide ad lib. 11. 277. BURM.

v. 373. Vellens calidis] Scribendum, nolleut, quoniam vi fidecis opprimuntur. Prus. non repetendum est, ideoque nemo Pio autcultauit editorum. Burm.

v. 373. Calidis iam fontibus amnes] Foribus pri. Vatic. forte, roribus. Heins. Et in nostro erat, foribus. Bunm.

v. 374. Regina] Reginam nofler codex. vt fit modus loquen-Uu 2

Passimet, mirata tamen, paullumque reductis Passibus, insolito stupuit duce. nec minus inter Ille tot ignoti socias gregis haeret in vna Defixus, sentitque ducem dominamque catervae.

Si dea, fi magni decus hunc ades, inquit, Olympi;

380 Has ego credo faces, haec virginis ora Dianae, Teque renodatam pharetris, ac pace fruentem.

> Ad sua Caucaseae producunt flumina Nymphae. Si domus in terris, atque hinc tibi gentis origo, Felix prole parens, olimque beatior ille,

> > Qui

di similis Virgilianae, Vrbem quam statuo vostra est. cuius obuia sunt exempla, vide infra vs. 394. & ibi Maserium. Burm.

v. 376. Infolico stupuir l Lege, in solo stupuir duce. lib. 1. 262. stuper in ducibus. Heins. Sed insolito est, qualem numquam viderat, non cognito, vt supra dixerat, armis & cultu peregrino. stupere etiam cum ablatiuo posuit lib. 1. 742. & dubios saepe haesiste librarios ostendit locus lustini libro xxvi. cap. I. Ad tam saevam dominationem stupentibus omnibus. vbi in MSS. est. bace tam saeva dominatione, in aliis banc tam saevam dominationem. Burm.

v. 377. Haeret in vna] Ouid. 11. Met. 409.

Dum redit itque frequens, in virgine Nonacrina

Haept. hic etiam quosdam codices habuiffe, in ima, testatur Sabellicus. Burm. defixus eleganter, pro, vultu in illam vnam fine inter-

missione deiecto v. Oudendorp. ad Lucan. v1. 84. HARL.

v. 380. Ora Dianae] Ita vet. cod, alii omnes srma Dianae: eodem modo apud Virgilium, Aeneas Venerem alloquitur: [1. Aen. 327. fqq. vbi vide Heyne] CARRION. Editiones prifae & noster codex, arma. sed non ibat venatum Medea, sed vr purgaret nostem sumine. nulla ergo gerebat atma. mox, Teque renodatam pb. El pace virentem. Burm. v. 382. Producunt] Honoris

Dixi ego cum geminos produceret

Arria nacos

causa comitantur. Propert. IV. I.

vbi male Pafferatius funereum esse verbum credidit. vide plura ad Ouid. x111. Epist. 143. & inf. v1. 528. Burm.

v. 384. Felix prole parens De follemni hac gratulandi formula vide, quae diximus ad Petroncap. xCIV, BURM.

v. 384. Olimque beatior ille, Qui suleris] Laudaturi summopere 385 Qui tulerit, longis & te sibi iunxerit annis. Sed ser opem, regina, viris, nos hospita pubes

> Aduehimur, Graium proceres, tua tecta petentes.

> Duc, precor, ad vestri, quicumque est, ora tyranni:

Ac tu prima doce fandi tempusque modumque.

390 Nam mihi follicito deus ignaroque locorum
Te

re virginem, beatum praedicant futurum eius sponsium aut maritum. Vid. Muséuw veros, lepidistimum Musaeum de amore Herus & Leandri. vers. 138. But. Puto, vosique beasior ille, vel,

- thalamoque beatior ille

Qui sulerit. aut etiam, thalamique, vt fortunata thori. olim tamen de futuro intelligi potest. HEINS. Nihil mouco, & tacite subest iam votum lasonis, vr sibi eam iungere liceat quandoque. At lib. vr. vs. 45. Anausim felicem praedicat, qui non adicenderit thalamum huius monstri, vt notauit etiam Maserius, sed ex decoro poeta hic blandientem Medeae Iasona inducere debuit, vt per eam voti compos fieret, praeterea ignorabat adhuc Medeam Iason. & ex sola forma futuram felicitatem coniiciebat, postea eius scelera & veneficia expertus & pertaesus thalamo expulit. Bunm.

v. 386. Perfer opem) Sic omnes vulgati. vet. cod. fed fer opem, prius Latinum effe non existimo & infra; nos bospita pubes: vet. cod. non bospita. Carrions. Non in Carrionis libro, & pri-

mo Vaticano. scribe, non bospita plebes. plebes pro plebs passim occurrit apud Statium, num, Silium, Claudianum, Ausonium, alios. quomodo & Sal-Iustius, Tacitus, Linius frequenter. malim etiam, Graium en proceres. mox pro, Aut tu prima doce, primus Vaticanus, Aftu orima. id eft, Aft eu prima doce. Heins, Licet iam non suppetant exempla huius locutionis, vix tamen audeo damnare, cum multa fingularia habeat Flaccus; & perferre plus notet quam ferre: Illud enim effectum & consummationem auxilii notat, quo consequi liceat, quod rogat. vide inf. viii. 191. no bospita pubes codex noster. Burm. Sed fer opem bene quoque ex. Bonon. HARL.

v. 389. Aus in] Lege, ac in.
Pius. Noster codex, asu prima.
Aus in Maser. & aliae Edit. vsque ad Carrionem, qui, ac in.
Burm.

v. 389. Tempusque modumque] Ex Virgil. 1v. 475.

Tempus secum ipsa modumque

Exigit. vbi Seruius: tempus, id est, quando, modum, id est, quomodo. BURM.

Uu'3 . v. 391.

Te dedit: in te animos, sed & omnia nostra repono.

Dixit, & operiens trepidam stetit. illa, parumper

Virgineo cunctata metu, sic orsa vicissim: Quem petis Aeëten, genitor meus: ipsaque iuxta

Moenia; si biuios possis discernere calles.

Hac adeo duce ferte gradus: ingentia namque

Callea

v. 391. Te dedit] Scilicet obuiam. Terent. Eun. 1v. 3. qui nunc si detur mibi. Add. 111. 2. plene dixit, nibil est quod malim, quam illum totam familiam mibi dari obuiam. Stat. 1. Silu. 11. 66.

 Quemcumque bominum divumque dedisti,

Vritur.

dabis noster codex Burm.

V. 391. Atque omnia] vetus codex, fed & omnia. Carrion. Noster liber, cum editis olim, animos asque omnia. reponere autem illustratimus ad Vellei. Paterc. 11. 112. Burm.

v. 392. Dixit &] Puto,

Dixit vt opperiens tepidam, sletit illa parumper.

HEINS. Aldus edidit, dixis adopperiens trepidam. fletit illa parumper. noster etiam codex, ille. forte per Graecismum,

Dixit, & operiens trepidum setit. Ills &c.

trepidum pro trepide, vt borrendum videre & similia obuia. sed quia sententiam faceret ambiguam, repudio, & nihil nono. Burm.

v. 395. Si veros possis] vetus codex, si viuos possis. Carrion. MS. viuos. Veneta antiqua, [& Bonon.] tutos. diuinabam stiptum a Flacco,

Ipsuque inxes Moenia, si viuos possis discernes colles.

vt Medeam dixisse putem, in conspectu esse in longinquo moenia lasoni, modo viuis collibus manusasta illorum opera discencre possit. ZINZERI. Viass calles Carrionis liber, neque aliter primus Vaticanus & Regius scribendum, biuios calles, vti pluribus adstruxi ad Epistolam xvii. Heroidum Nasonianarum 178-mox pro, obsidis, ossits inscite Garrion, obsedis, contra legem metricam. Ileins. Veros discerere noster codex. sine dubio hie diuinus suit Heinsius. Burm.

v. 396. Hac adeo dace forte gradus] Hac puella. nec legatus cum codice Bononienii, buc. Maser. Huc ctiam noster coder. adeo vero eleganter inferuit exhortationi, & celeriter notate potest, statim, sine mora, vi in Terentii loco And. Iv. 4. propra adeo puerum tollere ab ianua, sic cape & illa Cicer. 11. Ver. 36.

Castra alios aditus, atque inpius obsidet hostis. Dixerat haec, patriumque viam detorquet ad amnem;

Sacraque terrificae supplex movet irrita Nocli. 400 Ille autem inceptum famula duce protinus

> Aere septus iter: patitur nec regia cerni Iuno virum, prior Aeëtae no nuntius adsit. Iamque inerat populo mediaeque incognitus vrbi;

> Cum comes orsa loqui: Phoebi genitoris ad aras

> > Ventum,

vbi nimis acutus est Hottomannus. fic Stat. 1. Achill. 551.

Inmque aleo aut aderit mecum

Peleius Heros. Burm. Alardi, superiore versu adscriptit emendationem & vs binios, & hoc versu pro fere gradus correxit carpe viam, fic Heins. ad Ouid. xvII. ep. 178. HARL.

malim, inuius. Heins. Immo, impius, quod contra fratrem arma ferebat. Burm.

v. 398. Viam detorquet] Via codex nofter. BURMAN.

v. 404. Phoebi genitoris ad aram Respicit ad Apollinis genitoris aram, quae in Delo erat. nam Cloatius Verus telle Macrobio lib. 111. cap. v1. ait, Deli Apollinis yevertees ara eft, in que nullum animal facrificatur, quam Pythagoram velut inniolatam adoraffe produnt. codem fenfu dixit Virgil. Aeneid. 111. [89. vbi vero vide cl. Heyne.]

Da pater augurium, asque animis illabere nostris.

domo eius emigrat atque adeo exit. Meminit huius arae Cato de liberis educand. Nutrix, inquit, bacc omnia faciebat in verbenis, ac tubis fine bostiis, vt Deli ad Apollinis genitiui aram, CARR. Expli-Vir dostus orae exempli cat Turneb. lib. xv11. Adu. 6. extremo. SCHOTT. Interpretes Valerii nostri arbitrantur, signisicari Apollinem yavereez, cuius ara erat in Delo insula: De quo vide Macrob. lib. 111. cap. v1. v. 397. Impius | Pro impius Saturn. & Diogenem Laërtium lib. viii. sed valde falluntur. Non enim in Delo, sed in Colchide hic versatur Valerius. Genitoris igitur, hoc est pasris. Phoebus enim regis Aectae pater erat. Atque ita omnino hunc locum capiendum eile liquet ex verbis Valerii, quae sequuntur:

— buc sese adytis de more paternis

Rex feret , Sc. Vossius. Maierium hic compilar, vt faepe, Carrion, & Alardus eum sequi solitus, qui Adr. lunium lib. 1. Animad. c. 21. impudentistime exscribens, milere caecutit. non enim de Genitiuo Apolline, vt rede monuit Volius, Uu 4

405 Ventum, ait. huc adytis iam se de more paternis

Rex feret: hic proceses audit, populosque precantes

Adloquii facilis (praesens pater admonet) aequi. Dixerat. ast illi propere monstrata capessunt Limina: non aliter, quam si radiantis adirent

410 Ora dei, verasque aeterni luminis arces.

Tale iubar per tecta micat. stat ferreus Atlas

Oceano,

in Delo culto, poëta quidquam fomniauit, sed genitorem vocat, quia Pater Aeëtae erat Sol: vt recte prius ceperat Maserius, & passim apud nostrum vocatur. vid. ad Ouid. 111. Met. 331. Burman.

v. 406. Rex feree! Vitiosos codices, feree habuiste, ex Sabellici adnotationibus colligitur. BURM.

v. 407. Alloquiis | Omnes vulgati. Alloquiis facilis praesens paser admonet acquis, vet. cod. Alloquiis facilis, praesens paser ammovet acqui. CARR. Admonet acqui. Carrionis liber & primus Vaticanus & Regius. omnino scribendum, Adloquii facilis (praesens paser admonet) acqui. Heins. Acqui etiam noster codex. Burman.

v. 408. Dixerat] Hic versus desiderabatur in nostro codice. Burm.

v. 409. Radiantis adirent Ora dei] Intelligit domum Solis & flammantia poli moenia. Bul. Vid. Ouid. 11. Met. 22. Burm.

v. 411. Tale iubar] vet. cod. & Maierius; tale iubar per tetta enicat. Lugd. cum omnibus vulgatis, tale iubar in tetta; prius malo. CARRION. In tetta etiam Rofter codex.

v. 411. Stat ferreus Allsi Oceano] Statuae ex aerc, non ferro, cum folerent fieri, abeues potius, quam ferreus Atlas fic exhiberi debuit. olim corrigebam, ceelifer atlas, perpetuo eius apud poëtas epitheto. vid. ad Nason. v. Fast. 83. nunc placet, peruius Atlas Oceano. sequentia de confirmant. nam Oceano, non Oceani est in scriptis. forte,

- terminus Atlas

Silius lib. 1.

- vitra obsidet aequor Nec patitur nomen proferri lozgius Atlas.

Heins. Haec omnia incertifima: & contra codices, ita coaiecturis indulgere temerarium. tentauerat Heinsius &, stellifer. ego non hic statuam Atlantis ex ferro, sed cum Maserio, intelligo Atlantem validum, constantem, qui tanto oneri non cedit, durum, qui non inclinatur illo pondere. quod artifex perite opere in ipso expresserat, vt supra lib. 11. 415. & 466. laetitiam & moestitiam expressam in imaginibus vidimus. proprium ergo habitum Atlanti dederat artifex. ita midus dicitur Ouidio xv. Met. 149-Nabe Oceano, genibusque tumens infringitur vnda:
Ad medii per terga senis rapit ipse nitentes
Altus equos, curuoque diem subtexit Olympo:
Pone rota breuiore, soror, densaeque sequun-

Pliades, & madidis rorant e crinibus ignes.

Nube vebi, validique bumeris infistere Atlantis.

Durus Virgilio 1v. Aencid. 246.

Latera ardua cernit

Atlantis duri, coclum qui versice fulcit.

Ferreum autem de inuico animi robore & constantia sumi, obvium est, & probauit P. Petitus, Miscell. 111. 24. vbi adducit Plinii locum ex lib. xxx1v. cap. 44. qui Heinsium refutare posset, qui nullas ex ferro statuas admirtit: Thebis enim fuisse, ferreum Herculem, quem fecis Alcon, laborum Dei patientia industus, refert ille. Atqui festo Atlanti Hercules successit. ita vt et hic ita aliquis capere posset. stat Oceano vero est, vt bene Pius cepit, pedibus suis ipfum Oceanum tangit, qui eum adluit vsque ad genua. fic flare loco lib. 11, 98. & alibi. sant acquore nubes, IV. 729. & similia. pro infringitur noster codex & editio [Bon. ac] luntae, infrangi*sur.* quod & Pius in notis agnoscit. vnda tumens infringitur eius genubus, pro impingitur, & repellitur, vt ita infracta tela vidimus lib. 111. 287. BURM.

v. 414. Curnoque diem subtexis Olympo] Pulnoque videtur, aut furnoque castigandum. vid. ad Ouid. 111. Metam. 274. Heins. Sed cur non curnum coelum retineripostet, quod a solve dictum

esse creditur. Ouid. v1. Met. 63. de Iride,

Qualis ab imbre folce percussis

Inficere ingenti longum curuamine coclum.

Subrexere autem notat aliquando obscurare, quasi velum obducere. vide Barth. ad Stat. 1x. Theb. 27. idem lib. 1. 346. fubrexis non arra polos. & 111. Silu. 1. 128.

Cum grane nocturna coelum subtexitur umbra.

Auien. Desc. Orb. 63.

Pingue tenebrosa coelum subtexitur aethra.

praetexere dixit Stat. VIII. Theb.

Stygio praetexam Hyperiona coelo.

& loseph. Iscan vi. 218.

Praetexit caligo diem.
fed cum dies fubrentur Olympo,
non obscuratur, fed velut lucquadam vestitur, quare hic alio
fensu capiendum: pro subiungitur, additur. vid. Barth. ad Stat.
IV. Silu. IV. 59. BURM.

v. 415. Soror] Luna. Statius: fraternis afflata rosis. But.

v. 415. *Denfaeque*] vide lib. 11. 367. Burm.

v. 416. Madidis rerantes crinibus ignes] Stellac. lib. 11. v. 65.
BULAEUS. Scribatur, me auctore.
E' madidis rerant e crinibus ignes.
vid. nos ad Ouid. x. Met. 508.
HEINS.

Uu 5 v. 417.

Nec minus hic varia dux laetus imagine templi Ad geminas fert ora fores, cunabula gentis Colchidos hic ortusque tuens: vt prima Seso-

420 Intulerit rex bella Getis; vt clade suorum Territus, hos Thebas patriumque reducat ad amnem;

Phasidis hos inponat agris, Colchosque vocari Inperet: Arsinoen illi tepidaeque requirunt

Otia

v. 417. Nec minus bic varia] Nec minus &, vel, Nec minus binc, malim. Herns.

v. 417. Vuris laetatus | Scribendum ex priscis exemplaribus, dux lactus. Pius. Dux laerus liber calamo exararus. Alii, laetatus. CARRION.

v. 419. Ortusque tuens] Tuos codex noster. BURM.

v. 419. Prima Sefostris] vetcod. Sefostres. vide Herodorum lib. 11. Strabonem 16. Diodorum lib. 11. CARR. Vide Apoll. lib. 1v. 273. & feq. & Auien. Defc. Orb. 871. Burm.

v. 423. Arsinoën illi] Despauterius ait Arfinoën mulieris nomen apud Valer. Flace. lib. v. effe. Ego vero expono pro vrbe, quae a muliere nomen fortita est, in Arfinoitica praesectura. vide Strab. lib. xv11. Plin. v. 5. pro illi Codex Bonon. Nili ostendit, quod non placet. sensus est, illi Aegyptii Arfinoën repetunt, & tepidam Pharum, fi trepidi, ad laudem Colchorum dicitut. MA-SER. Haec ett lestio ed. Bonon. Arsinoe - nili trepidacque. HARL. Trepidaeque vet. cod. alu, tepidaeque requiruns. & sine imbribus amnem. vet. cod. fine imbribus agentibus, quid fi scribamus,

annum. CARR. Fatuum est trepidaeque, ex MS. depromum, nec in contextum recipi, aut in traduces editiones propagari debuiffet. legendum, tepidaeque, cum vulgatis. Tepidum vocat respectu Scythiae. Estque & alibi in his duobus variarum. Vnum nunc noto in Silio IV. Punic. verf. 180.

Idem fanguinea Venuli ceruitt renellens, Sternes praecipitem trepido to Farfare, selo.

Scribo, tepido. Virgil. etiam 11. Aeneid. [v. 701.] Fixe ferral in pulmone sepescis. Zinzent Tepidaeque curaui imprimi: pro tepidae Carrion male reposuerat, trepidae. Quod bene monuit Gronouius diatribes in Sylvas Statii cap. xxv1. vbi etiam monet, pinguem annum effe foecusdans messem. Eum adi, Voss. Atqui illo tempore nulla aut regio aut ciuitas in Aegypto Arlinoës nomine infignita. an Anachronismum dicemus; qualis ille apud Maronem, portusque require Velinos, cum illa tempestate nulla effet Velia? Arfinoës tamen no men vix in viu poëtis de Aegypto

Oria laeta Phari, pinguemque fine imbribus annum:

Et

- ast Meroen illi, tepidaeque requirunt

Otia laeta Phari. nam trepidaeque Carrionis commentum plus aequo deferentis fuo codici. idque Zinzerlingus & Gronouius Diatribes Statianae cap. xxvi. iam viderunt. illud recte Carrion, quod pinguem annum, pro pingui amni fubstituit. neque aliter primus Vaticanus. caetetum requirant & permutent etiam videtur scribendum, ve cum superioribus haec conne-Stantur. tepida l'baros, quomodo Nilus tepidus Claudiano, vbi agit de gruibus, [de b. Gildon. 476.] sepido permutant Strymona Nilo. Lucanus lib. 111. [v. 199. feq.]

Deferitur Strymon tepe, conmittere Nilo

Bistonias confuetus aucs.

Propertius, [libr. 11. el. 24. 3. sq.]
Atque vinan pereat, Nilo quae facra tepente Mist matronis Inachis Ausoniis. Heins. Nee ego Arsinoin facile admitto. an, At Siriu illi, tepidaeque, &c. Siris dictus Nilus, vt notum. aliquid latet. Burman. v. supra ad 111. 359.

v. 424. Pinguemque fine imbribus annum] Concors editionum lectio est, amuem. sed, si quid video, non proba. optime MS. ve excussum. per pinguem annum, anonam & vberem fructuum proventum intelligit. Claudian. Bell. Gild. vers. 56.

Memphis, si forte negasset,

Pensubam Pharium Gaetulis mef-

Tacit. Germ. cap. 14. Nec arare serram aus expectare annum, tam

facile persunseris, quam vocare bofles. Statius eodem, quo Valerius, turpatus est mendo 1x. Theb. vers. 404.

As passer arcano residens Ismenus in antro,

Vnde aurae nubesque bibunt, atque imbrifer arcus

que imbrifer arcus Pascitur, & Tyrios melior velis amnis in agros.

Quod eluit MS. Thuringicus, melier venis annus in agros. Quomodo & ipte alibi locurus est 111. Silu. Prop. Meti.

Trans aequora serris Prima Dicarchaeis Pharium gravis intulis annum.

In nostro Valerii loco contra vulgatam lecionem pugnat, quod proximo praecessit vox amnem, & haut ita longe sequitur, quae eius nimia iteratio insulsum quid saperet. Zinzerl. Eadem quoque varietas apud Lucan. 111. 70.

Effusis magnum Libye tulit im-

vbi MSS. Bersmanni, amnem. & annus pro prouentu annuo faepe ponitur. requirunt, id oft, defiderane, vero illi sub arcto & horrido coelo politi, & ad mare atrox & tempestuosum, otia Phari, id cft, quietius mare. vt ita otia maris Florus 11. 16. vocat lacum Lucrinum & Auernum, vbi vid. Salmatium. in nostro codice erat, Arsinoen Nili trepidaeque requirunt Otia laeta Phari, p. f. im. amnem. Burm. de vi hacce 78 anni & permutatione v. Schwarz, ad Plinii Panegyr. c. 29. pag. 98. adde c. 30. de vbertate Aegypti, ibique interpretes. HARL.

Y. 425.

Et iam Sarmaticis permutant carbala bracis. Barbarus in patriis sectator montibus Aean Phasis, amore furens: pauidas iacit illa phare-

Virgineo turbata metu; discursibus & iam Deficit: ac volucri victam deus adligat vnda. 430 Flebant populeae iuuenem Phaethonta forores, Ater & Eridani trepidum globus ibat in amnem:

Αt

dicendum effet barbarum Phasin, qui Colchicus erat Auuius: verior tamen textus mihi videtur, fi legatur, Barbarus Acgyptius permusat carbasa, &c. Nec id tantum ex poëtae persona contigit, verum etiam quod a se omnes alias sentit natio quaelibet barbaras. Et quamuis mixtum effet genus in plerisque, iidem mores, potest non incommode Aegyptius dici, Barbarus. Ostendit Herodorus Colchos fuiffe Aegyptiorum funiles, qui linum eadem ratione operentur, & quorum vita linguaque lit consentanea. MASER. Sallustius: nemo nisi victor pacem bello mutauit. Horatius lib. 1. Epist. VII. Otia dinitiis Arabum liberrima muto. Confer eundem lib. 1. Od. xvi. & xix. Bul. permutat - Barbarus : iam ed. Bonon. habet, nec male. HARL,

v. 426. Barbarus | lunge cum superioribus, Aegyptius miles humanistimus in coloniam Colchicam transcriptus mutat patrium habitum, & asciscit peregrinum. Barbarus expone in barbariem mansiens. Prus.

v. 425. Permutant, &c.] Illi Vaticanus cum Regio. Heins. Aegyptii carbaseas vestes in brac- Aean etiam noster codex. Phasin cas mutant Sarmaticas. & tune Solis & Ocyroës filium facit Plutarch. de Flumin. qui in Arcurum se praecipitauit, furiis, quia matrem occiderat, agitatus, & nomen fluuio dedit. Bunnt. com vitiose ex. Bonon. Aez fuit nomen puellae venatricis, Phasin fugiens deorum miseratione in fui nominis infulam versa est. adde vr. 96. HABL.

v. 429. Ac volucri] Leges commodius, at. illam deficientem Phasis implicat, areat & ample-Citur. Pius. As volucri praestiterit, Heins.

v. 429. Victam] Aut labore fefsam, aut vistam virginitate expugnata. MASER. vierem Bonon. male. HARL.

v. 431. Alter globus] Codex antiquus habet, ater, vt ad Phaëtontem fulminitum & nigrum referatur. qui semiustus, vt ait Apollonius, ex Coelo in Eridanum cecidit. quidam ad electra referunt, quae ex arboribus populis decidunt in Padum, & per nigras arenas conuoluta tandem in sphaerulas & globulos conuolvuntur Eridano hyemante, vt canit mellitissime Rhodius. sed v. 426. Acam] Acan primus ad carnem exustam & fulmint praeAt iuga vix Tethys sparsumque reconligit axem, Et formidantem patrios Pyroenta dolores. Aurea quin etiam praesaga Mulciber arte

Vellera, venturosque olim caelarat Achiuos:
Texitur Argoa pinus Pagasea securi:
Iamque eadem remos, eadem dea sectit habenas:

Ipsa subit, nudaque vocat dux agmina dextra. Exoritur Notus, & toto ratis vna profundo Cerni-

praestrictam est operae pretium referre, quae ab igne in globum quendam retracta fuerat, & in nigredinem colorata, vt caro vstulata folet retrahi atque nigrescere. Pivs. Omnes vulgati, acer & Eridani. vet, cod. Ater & Eridani, quam scripturam Sabellicus laudat; ater, (inquit) est fumidus & ambustus. CARRION. Acer noster codex. & editiones priscae, Bunm, at enim ater iam bene legitur in edit. Bonon. De Eridano quaedam habet P. Petitus libr. 1v. Miscellan. Obseru. cap. 14. pag. 300. fq. HARL.

v. 431. Trepidum Id est, propter casum Phaetonis igniti. aut legas, sepidum, quod Ouidianae lectioni non obnititur. Maser. Male omnino Maserius, sepidum amnem reponit. sic & unda trepida pro bulliente aqua. qua de voce multis egimus iam ad Nasonem lib. x11. Metamorph. vers. 279. quae adeantur. Heins.

v. 433. *Pyroënta*] quafi, ardentem. Pyrois fine Pyroeis fuit vnus ex equis Solis. Ouid. Met. 11. 153. HARL.

v. 437. Fledit] Editiones Pii, Arg. Colinei & Gryphii, fledis. Burm.

v. 438. Ipfa Subit] Vet. cod.

Ipfe fubit, vere, nam de duce intelligendum est. CARR. noster liber, & edit. Pii, [Bonon.] Mafer. Iuntae, Arg. Colin. Gryph. & sane dubitem, an non recius. nam Pallas dux huius expeditionis iure dicitur, quae tot proceres vocauit. Maserius notat, hic poëtam Iunoni, vel potius Palladi tribuere, quod lib. 1.78. Gloriae, quae ad famam & decus vocabat. fed Palladi connenit nuda dextra, quia aliter armata erat, at numquam luno. vocas vero, ve apud Virg. v111. 696.

Regina in medio patrio vocat
agnina fistro.

Ipfe a librario profectum, qui ad dux non purabat feminino genere dici. fed supr. 396. bac dace, vbi Pius semidoctos iam castigauit. BURM.

v. 439. Torto] Sinuoso & incuruo, aut cum Sabellico legas, toro. Maser. Vet. cod. cum Sabellico, toro ratis. vtraque lectio tolerari potest. Carrion. Torto ratis vna noster liber; vitiose: toto enim legendum, vt oppositio sit apta vna. lib. 1. 306. dumque acquore toto Currimus. vbi vide. prima suit Argo, quae nauigationem ingressa, quare in toto mari vna illa ratis decore

440 Cernitur. Odrysio gaudebant carmine Phocae. Adparent trepidi per Phasidis ostia Colchi, Clamantemque procul linquens regina paren-

> Vrbs erat hic contra, gemino circumflua ponto, Ludus vbi & cantus, taedaeque in nocte iugales,

> > · Regali-

core caelatur, nullis aliis appatentibus. Burm.

v. 441. Trepidi | Trepidantis confpesta naue & Argonautis armatis. alii legunt, trepidis, vt innuatur, quod dictum est, Triflior at numquam tantoue paucytibus vlla Nox Minyis egefta metu, Quem metum deus potuit, vt cetera, praciagire. Maser.

v. 441. Iam Phasidis] Ita omnes vulgati. vet. cod. per Phafidis: optime. CARR. Iam etiam codex noster cum editis prioribus. ordo est, apparent Colchi trepidi per oftia Phasidis. discurrentes videbantur, trepidi propter fugam Medeae, & nauis Argo. BURM.

v. 442. Linquens] Linques nofter codex. BURM.

v. 443. Contra] E regione, ex aduerium. Corinthus nimirum, vt Maserius, sed Pius Peucen, infulam & vrbem, intelligit, in qua nuptias celebratiit laton, ita censens ob so circumstua, quod proprie de Infulis dicitur, sed & de Ionio & Aegeo, quae aliuunt Corinthum, potest capi. & de secundis Iasonis cum Creüla nuptiis agi, clare patet ex vs. 445. ille priorem (Medeae torum) deferie. Burman. Sic de naue quae lassa procellis funditur. vbi cod. collatus HARL.

v. Gesner. & quae notaui in Anthol. lat. poet. ad h. l. HARL.

v. 444. Ludus vbi exflentum] Emenda ex priicis exemplaribus, Lidus vbi & cantus, Pius. Non nulli, ludus vhi exflabat. vet. cod. Indus vbi est tantus: alii. ludus vbi est muleus. Lugd. & Argentor. Indus vbi & cantus: quae lectio maxime arridet. CARRION. Ludus vbi exstabat editio Veneta, cum Aldo, & Maserii editione. Florentinus liber & editio Pii, extantum. extantur pri. Vaticanus. est tantus Carrionis liber. prima editio Carrionis, Ludus vbi eff multus. Ludus vbi & cautus ex scriptis codicibus Pius, forsitan.

Ludus vbi & sbinfus.

fed nil temere mutandum, paulo ante, Vrbs eras binc contra in primo Vaticano. pro, saedaeque in node ingales, forte, & cantus taeda pernotte ingales. Heins. Ludus vbi exstantu noster codex. exflabat a Sabellico, puto, fluxit, sed intelligit saltationes & cantus: male de ludis Isthmiis suspicatur Maserius. Indere millies pro taltare dicitur, intelligit enim pompam, qua laton Crettiam duxit. vid. Ouid. Ep. x11. 139. & legg. vbi Hymen cantatus, & lampades & tibia. Bunm. vbi exflabat, Claud. in Rufin. 1. 276. geminis ed. Bonon. vbi & cantus, melius

V. 447.

A45 Regalique toro laetus gener: ille priorem
Deferit: vltrices spectant a culmine Dirae:
Deficit in thalamis, turbataque pellice coniux.
Pallam & genmiserae donum exitiale coronae
Adparat, ante omnes secum dequesta labores;

450 Munere quo patrias pellex ornetur ad aras
Infelix: & iam rutilis correpta venenis
Inplicat igne domos, haec tum miracula Colchis

Struxerat ignipotens, nondum noscentibus, illo Quis

v. 447. Deficis in thelemis] Heintius coniecerat, deficisur thelamis, sed hoc iam dixerat, priorem torum deferit, deficit est, concidit languore & subita calamitate perculia; animo linquitur, vt supra vers. 4.9. & alibi. Pius explicat, opus vel manum Vulcani defecisse hic, nee viterius progressum esse, non bene, puto. nam & sequentia exsecutus cst. Burm.

v. 448. Coronae] Vide Hygin. Fab. xxv. Burm.

v. 449. Dea questa] Scribe ex priscis exemplaribus, dequesta. Prus. Dequesta, valde questa. De hic auget. Statius lib x1. Theb. Talia dequestus. Et lib. I. similesque Notes dequestus & imbres. vide ibi Bernartium. Bul. De acquision, vid. Dreiem. ad Ioseph. Iscan. lib. 1. vers. 281. Weitz.

v. 450. Quo patrias pellex ornatur ad aras i Ornetur maluetim. mutata didincione, quod codex Regius confirmat. HEINS.

V. 452. Inplicat igne domus] Vet. cod. implicat igne domos: melius. Carrion. Vide iupia vers. 235. domos et am noiler, & editiones priicae. Burm.

v. 452. Miracula] mirandi artificii opera. ve ita aedificia 85 opera magna faepe Plinius vocatavide lib. xxxvi. 5. & Martiala-Spect.

Barbara Pyramidum fileut miracula Memphis.

Ofenska leya Apollon, lib. 111. 229. Pius explicat; tunc miracula apud Colchos videbantur, quia nondum facta erant, deinde miracula esse desierunt. miracula cife defierunt, miracula & praestigiatorum 9404era videmus ad Quincil. de Inft. Orat. x. cap. 7. BURM. Haec quidems pictura historica a v. 411-452. effe mini quidem videtur primum. nimis ampla, & amplior fortan, quam ve artis praecepta permittant : deinde a poeta languide frigideque enarrata. Si poetz Vulcanum ipsum sabricantem atque adeo agentem induxifiet, vti Homerus in clipco Achillis fecit, praecepta artis poeticas & limites huius ac picturae rectius forfan feruaffet. adde Leffing. in Laocoonte fed. xv11. fqq. HARL.

v. 453. Nondam noscentibus illa]
Scribe - Non-

Quis labor, aligeris aut quae secet anguibus auras,

455 Caede madens: odere tamen, visusque reflectunt.

Quin idem Minyas operum defixerat error; Cum se Sole satus patriis penetralibus infert. Filius

--- Nondum adgnoscentibus ille

Quis labor.

vel, non dignoscentibus in Regio. Heinsius. Noscentibus illa noster codex. Burm.

· v. 454. Aligeris] In Vaticano primo, quis labor alinaces, vnde Heins. coniiciebat, alinagas, vel alinagis. Burm.

v. 456. Quia idem 1 In Argent. quis idem, quod fideliter fecuti Colin. & Gryph. Burm. quin idem rectius cod. Carr. & ex. Bonon. probante Heinsio. HARL.

v. 456. Defixeras error] Sic rechifime omnes editi, excepto
Antuerpiens Carrionis, in quo
destexerae. desigere est in stuporem redigere, supra lib. iv. vers.
226. infra, vi. 503. sq. 534. vii.
82. Stat. I. Theb. 490. super
omine tauso Defixus senior. alia
vide apud Schiopp. Veris. lib.
III. ZINZERL. destexeras ex Ms.
edidit Carrion. Quod mini non
displicet. Destexeras, hoc est attraxerat. sic antiqui iis lumina deslecati sciebant, qui alicuius rei
fierant repente cupidi. Virgilius in Ciri,

Nec mibi notorum deflectung fumina vultus.

Alii tamen Valerii codices legunt, defixerat. Quod probat Zinzerlingus. Nec ego improbo. Voss. male deflexeras-Carrion secunda editione. Heinstus. v. 456. Error] ld est, obscuritas argumenti, quod cum ignorarent, quid portenderet, attonitos eos reddebat. ita lib. 111.
31. saeuis erroribus implicas wrbem.
Phaedr. 111. IO. quod ipso error implicuisses criminis. & Iv. 4. soluis errorem omnium. Burm.

v. 457. Penetralibus edit | Sic omnes vulgati. lib. manuscriptus, patriis penetralibus infert. CARR. Ante Carrionem edis legebatur. forte addit. infert tamen & pri. Vatic. [& cod. noster collarus.] HEINS. Acdis noster codex. follemni more diphthongos pro simplicibus vocalibus adhibente librario. infert fuille suppositum reor a librario ignorante vim verbi edere: procedit enim rex ex regia, & patriis penetralibus, vt ad Phoebi templum iret, supr. vers. 405. vbi adytis se paternis rex feret. quare constans omnium codicum lectio feruanda, edie se, id est, exit. vt rece Maserius. licet inulitation fit locutio fe edere, pro proferre, exire ex domo, vt multa in Valerio: ita edi dicuntur flumina cum exeunt in mare per oftia. Liu. xxxv111. Maeander ex arce fumma Celaenarum oreus, & per Coras primum, deinde Ionas in finum maris editur. lib. xxx1x.54. Erigonus fluuius per Paconiam fluens in Axium amnem editur. Sic edere fereus Columel, 11. 15. quod Gallinae Filius hunc iuxta primis Absyrtus in annis, Dignus auo, quemque insontem meliora manerent.

Tum gener Albanis Styrus qui aduenerat oris, Distulerant sed bella toros; tum Phrontis & Argus

Aeoli-

linae ceteraeque volucres eduns, antea egerere dixerat. ita editus boum, stercus vocat ICtus Leg. 55. 5. 6. ff. de Leg. Burm.

v. 461. Diffulerant sed} Vet. Paris. diflulerant fed bellator tum. Lugd. & Argentorat. distulerant fed bella torum: quam egregiam emendationem Engentino debemus, quanquam parum ab hoc vet. cod. meus recedat, legens. distulerant sed bella toros, melius. Vr autem lector intelligas, quam versus hi ante Engentini restitutionem corrupti fuerint, loannis Baptistae Pii verba adscribam, idque eo faciam libentius, quo Maferium omnino illi adhaerere magis video: multiplex, inquit Pius, Annotat. poster. cap. 149. in versibus mendum est; [quod etiam est in ex. Bonon] Distulerant sed bella Cytorus, Phrontis, & Argus

Acolidae, fraterque Melas, quos
aduena Phrixus
Progenuit, pariterque leui Coty-

orus in basta.
Nam erat scribendum,
Distruterant sed bella Cytoria
Phrontis & Argus

Acolidae, fraterque Melas, quos
aduena Phrixus

Progenuit, pariterque leui Cytiforus in basta.

Sensus enim est, Styrum regem Albaniae fururum vt citius adueniat, sed bella Cytoria, hoc est,

populorum ita nominatorum, qui accolunt fluuium Cytorum, detinuerunt inuitum, cum quo Styro venerunt Phrontis, Argus, Melas, & Cytiforus, quos ex Chalciope filia Aeëtae genuit Phrixus, propterea poeta vocat Acolidas, ab Acolo atano. Acoli filius fuit Athamas, Athamantis Phrixus, Phrixi isti quatuor. haec vero de Phrixo, eiusque nepotibus ex interprete Apollonii. Athamas filius' Aeoli priorem vxorem Nephelem duxic, ex qua Phrixum, Hellenque suscepit: defuncta Nephele duxit alteram vxorem Ino, quae insidiata Nepheles pueris, persuasit indigenarum vxoribus fata vrerent: at cum exustum semen frudus annuos non subministraret, milit Athamas Delphos oraculum sciscitaturos. Ino vero persuasit legatis referrent, Nepheles filios iugulandos esse; persuasus igitur Athamas Hellen, & Phrixum aris admouit: ceterum dii eorum miserti aurei velleris arietem miserunt, cui Helle male inhaerens, in Hellespontum a se nuncupatum decidit: Phrixus vero Colchos delatus sacrificanie Phyxio loui, hoc est, fugae sospitatori: deinde duxit vxorem Chalciopen Aeëtae Schytarum regis filiam, ex qua quatuor genuit, Argum, Melam, Cytisorum, & Phrontim: hacterus Pius. eam Хı vero Aeolidae, fraterque Melas, quos aduena Phrixus

Progenuit: pariterque leui Cytisorus in hasta. Post alii, quos praecipuo Titania tellus

Legit

vero lectionem quantumvis ineptam, vt facile cuiuis apparere potest, agnoscit tamen Hermolaus Barbarus. CARR. Pro Disrulerant sed bella toros, malit ex scriptis Pius, torum sed toros pri-Vatic. Pius olim cassigabat,

Difulerant sed bella Cytoria.
quod ipse postmodum damnauit
in notis. Heinsius. Bellator orsum Phonsis & Argus Acoliae noster codex. Maserius recepit in
textum emendationem Pii. difulerans sed bellator sum lunt. Burm.

v. 462. Aduena Phrinus la lta & Hygino Fab. 111. & Lutatio ad Stat. 11. Theb. 281. vocatur. Burm.

v. 463. Cytiforus] Codex Bononienús habet, Cotiorus. Despauterius legit, (rotiorus. nos cum Apollonio & Hetodoto, Cytiforus. MASER.

v. 464. Quos praecipuo, &c. bonere patris] Sic Bonon. HARL. Scribe, patres, hoc eft, senatores, quos regis confiliarios hodie vocant, Prus. Omnes vulgati, quos praecipuo Titania tellus Legit bonore patres, motique ad praelia Regis. Admones bic focios, nebulamque crumpie lason, Sideris ora ferens. nona lux eff. fa Cytaeis. Vet. cod. Ques praecipues Titania tellus Legit bonore patres, motique ad praelia Reges; Admonet bic focios, nebulaque erumpit lason, Sideris ora ferens, noua lux effulsit Ithaeis: cuius postremam partem non probo, malo enim legere, nous lux effusa Cytacis, nam Κύταια, inquit Scholiastes Apollonii, αόλις Κολχίδις. Stephanus, Κύτα πόλις Κολχίδις. Stephanus, Κύτα πόλις Κολχικώ, πατός Μυδίκας. CARR. Quos praccipuo Ticania tellus Legis bonore patres scripsi, adstipulance editione Gryphii. Carrion edidit, praccipuos. Perperam. Praecipuo semper bonore Caesar babuit. Liuius lib. xxxviII. 39. Estrybreas agro douarunt. & in omni praccipuo bonore babuerunt. Aldina Valerii editio exhibet.

Quos praecipuos Titania tel-

Legit bonore pares.

Quod forte alicui blandiri possiti non tamen mihi, qui & alibi cosdem patres appellari sciam. Voss. Titaniam tellurem Scythiam dici non concoquo, opinabar,

- quos praecipuo Titanius altos

Legit bonore patres.

yel, Tiranius aulae. praecipuo in praecipuo, male Carrion mutauit. vid. ad Ouid. Meram. x111. 460. HEINS. Sine dubio corruptus locus, sed qui integritati restitutus erit, si legamus,

Quos praccipno Titania pro-

Legis bonore paires, monieque ad procliu reges

Titania proles est Aeëres, quem fequuntur parres, [id est, proceres regni sui, vt & vocat lib. 1.71. vbi vide] quos praecipuo honore prae aliis elegerat sibi comites, deinde sequuntur reges [id est, reguli gentium vestigalium.

Admonet hic focios, nebulanque erumpit lafon.

Sideris ora ferens: noua lux obfusa Citaeis.

Conueniunt, rogitantque viros, rogitantque, quid ausi.

Quidue

69 **s**

um, vel foederatatum, vid. sup. 174.] ques [haec enim vox repetenda] mouit, id est, euocauit sedibus suis, ad proelia. mouit est in Aldina editione, quae male, pares. Maserii & luntae, passis & regis, vt & noster codex. posses & regis, vt & noster codex. posses & mosi retineri & ita construi, post alii patres, quos legis, &c. & reges moti ad proelia. moueve vero proprium in hac re vero proprium in hac re vero un. vt vers. 530. Cur simul ans Persen illine sibi mouerie. lib. vt. 728. Scythiamque in bella moverem. Burm.

v. 465. Motique ad proelia regis.]
Scribo, moti qui ad proelia regis.
quos contraxit & conuocauit tumultu regis Persac, vt regem
fuum ope inuarent & consilio:
qui sunt moti ad praelia regis vel
Persac vel Aeërac. Pius. Reges
cum Carrionis libro. Heins.

v. 466. Nebulaque erumpic lafon | Nebulamque reclius vtique legebatur ante Carrioñem, & feripti codices confirmant, apud Maronem Aeneidos 1.

- & forsis Achates,

Es paser Aeneas iamdudum erumpere nubem

Ardebans.

Erumpis terra liquères apud Tibullum libro IV. I. vers. 86. sic evadere, & excedere, & exire nunc quarto casui, nunc sexto iunguntur. pro, admonet, malim quoque, amonet. HEINS.

v. 467. 'Sideris ora ferens : nona lux effusa Cytaeis] primo feribendum, siderea ora. vei libro Iv. de Polluce, v. 331. & v. 190 & v111. 26. de lasone. Silius libro v111.

Inde amens, nunc fidereem fulgentis Iuli Effigiem foues amplexu.

pro lux effusa etiam corrigendum, obfusa. atque ita in Observationibus Gronouius libro 1v. cap. xx1. diximus supra 1v. 482. HEINS.

v. 468. Regisanque viros, rogitantque, quid aufi. Forte, vrguentque quid aufi. certe repetitio rarogisant hoc loco est inconcinna. vrguendi verbum Valerio perquam familiare. Heins. Odiosa sine dubio repetitio verbi rogisans. ego alterius loco substituerem, pauitantque. & legerem,

Conueniums, panitansque, viros rogisansque.

vel,

Regitantque viros, panitantque, quid anfi.

ellipsi ve dicentes familiari. imitatur vero Virg. lib. 11. Aeneid. 74. quo sanguime cretus, quidue ferat. qui alibi saepe in huac modum & formulam loquirur. Burman. forsan tamen repetitio eiusdem verbì h. t. pauorem hominum indicare debet. certe nullam reperi lectionis varietatem. Hart.

Xxa

v. 471.

Quidue ferant. postquam primis inhiantia di-

470 Agmina, suppressumque videt iam murmur läson;

Talia miranti propius tulit orfa tyranno:
Rex Hyperionide, quem per freta tanta petundum

Coelicolae, & prima-dignum statuere carina: Si quando hic aliquam nostro satus orbe solebat

Thessa-

v. 471. Tulis orfa tyranno] In Pii notis legitur; ora, & explicatur; vicinius alloquutus Acëten. fi vulgata feruari debeat, esse construendum, miranti talia orse propius tulit, scil. se Tyrannonam tulit orsu insolentior esset locutio; orsa enim sunt incepta, consilia. vt Stat. vii. 195.

Inque vicem placida or fa refert. & ita saepe Ouidius & alii. sed placet tamen magis, ora tulis. vt supr. vers. 418. iv. 19. & 241. & alibi. proprius noster codex, sollemni errore. Burman. adde Miscell. Obst. Belg. vol. 1. p. 208. Harl.

v. 472. Petendum] Antiquae ediciones, petundum. mutauit Carrion. Burm.

v. 474. Si quando bic aliquam] Si fando iam pridem correximus, & multis inlustrauimus ad Nasonem Met. xv. vers. 494. Heins. Nollem hie mutatum, licet aliquando ita peccarint librarii. non minus enim frequens & elegans formula illa, fi quando, quam fi fando. exprimit Gracum elavore, ve apud Homer. ll. A. 39. & passim. idemque notat, quod fi vmquam. inf. vii. 205.

Si quando fueris tamen nulla potestas.

& VIII. 226.

Praecipueque fui, fi quando, in sempore pulcher

Coningii.
Ouid. 1. Am. x111.6.
Si quando, lateri nunc bene iun-

Eta meo est.

Nunc mibi, fi quando, Puer & Cysberea, fauete.
Statius Iv. Silu. v. 19.

Vnique, fi quando, canemi Musus ager domino reclamas. VIII. Theb. 248.

Qui Ditem & furias tantum, &
fi quando, regentem
Ansigonem, &c.

vbi male Barthius, interdum, rare, explicat. 1. Achil. 509.

Laurigerosque ignes, fi quando, anidissimus bauri.

Apud Ciceronem quoque haec elegantia reponenda lib. 111.
Tusc. Quaest. 7. Verosimile est igitur, in quem cadit aegritudo, in eundem cadere timorem, E infrastionem quamdam animi E demissionem. in quemque ea cadans, in eumdem cadit, ve serulat, ve vistum, si quando, se esse serve ita

475 Thessaliam, si quos Phrixus memorare Pelasgos;

Hi tibi, tot casus, horrenda tot auia mensi, Cernimur. iple egomet proprio de sanguine Phrixi:

Namque idem Cretheus ambobus & Acolus auctor.

Cum Ioue, Neptunoque, & cum Salmonide Nympha.

480 Meque nec huc enses, araeque egere paternae:

Nec

ita ex MSS. codice, quem vidi codice, cuius varias lectiones dedit Cl. Dauisius, scribendum. vulgo, vt victum fe quandoque effe fateatur, alii, quandocunque, vel aliquando. Burm.

V. 478. Namque idem Cretbeus ambobus & Acolus auctor] Si ita scripserit poëta, mendacio fallere voluit Aeëten lason, quasi ambo Phrixus & ipse ex Cretheo & Acolo descenderent. cum vterque quidem ex Aeolo, sed diuersis eins filiis genus ducerent. Cretheo. vid. Apoll. 111. 360. quare mallem.

Namque mibi Cretbeus, ambobus at Acolus auttor.

Sciebat enim Aeëtes, Phrixum esse filium Athamantis, quare eius patrem poterat silentio praeterire, quem ex Phrixo saepe audierat Aeëtes, sed suum nominare debebar, & ostendere, illum aeque atque Athamantem ex Acolo ortum trahere. Bunn.

v. 479. Neptuno] Qua ratione hunc quoque Deum referat inter maiores aut suos, aut Phrixi,

non video, nisi iactantia magniapud Cl. Graeuium, & Perensi sica generi suo addere voluerit diuinum splendorem. Nam ex Cretheo & Tyro, (Salmonide Nympba) descendebat Aeson, pater lafonis, non ex Tyro & Neptuno. Tyro enim ante fuas cum Cretheo nuptias, a Neptuno compressa, ediderat Peliam & Neleum. & ita Neptunus poterat Vitricus dici aliquo modo Aesonis, fed de eo latius in Argonautarum Catalogo, ad Iouem vero iure refert originem: ille enim Aeoli auus. nam Aeolus Hellenis Phrixus ex Athamante, Iason ex filius & ille Iouis. male Pius mendacio adiuuare caussam suam voluisse notat, quasi Acolum lovis filium voluerit haberi. Bun-

v. 480. Me neque nunc enses] Sic Bon. & al. HARL. Rectius in Regio, Meque nec buc enfes. in eodem, iraeque, pro, araeque. fed perperam. fed illud, Meque nec buc ait aduersari membranis antiquis Pius. forte, Huc neque me messes, vel Huc neque sementes. Heins. Respicit ad Phrixum, quem pater Athamas immolaturus dolo nouercae arae admouit. vide Xx 3

Nec tua, Thessalicis quamquam inclita nomina terris,

Sponte fequor, cui non iusso tot adire voluptas

Monstra maris? cui Cyaneos intrare fragores? Sceptra tui toto Pelias sub nomine Phoebi

485 Maxima forte tenens, totque illa creantia diuos Oppida,

vide Zenob. Adag. Cent. 1v. 38. & Apostol. x111. 46. recte autem enfes, id est, cultros, quibus iugulabantur victimae, coniungit aris, exemplo Virgilii. lib. 11. Aen. 155.

Vos arae enfesque nefundi,

Quos fugi.

vnde patet nihil mutandum. in
nostro erat, me neque nunc enfes;

vt & veteres editiones habent.

BURM.

v. 482. Sponte scquor] Oui-

Quis dubitet nomina tanta se-

v. 482. Voluptas] potest legi, voluntas cum sensu patenti. Ma-

v. 484. Sub nomine Phaebil Confer Apoll, Rh. 111, 383. Qui falso vult se Phoebum, vt Salmoneus Iouem, appellari, vel Phoebi filium. quidam legunt, lumine. dicirur quisquam habere regnum sub sole, hoc est, in euidenti & in aperto, sed prisci codices habent, nomine. placet, quod imitatus Salmoneum fratrem voluerit ipse sub nomine Phoebi, coli, vt Salmoneus sub nomine louis. adiuuat, quod fubdit, totque illa cremantia diuos Oppida. Pius. Sub nomine Phoebi vet. cod. & antiquiores vulgati : putat tamen Sabell, cum Maserio veriorem esse lectionem, sub lumine h. c.

dio, sole, Phoebi; fortassis alibi scriptum invenerunt, sub numine Phoebi, ex qua affinitate putarunt legendum, sub lumine. CARR. Nomen Phoebi pro Phoebo ipsopositi Valerius. Quod ad Velleium etiam monui. sic alibi nomen Otrei, pro Otreo positi. & desteta nomina pro viris ipsis. Voss. Haec sunt corruptissima. putabam aliquando,

Sceptra sui Haemoniae Pelias sub numine Phoebi.

v. 485. Maxima ab bosse] Vet. cod. Maxima forte tenens totque illa cremancia dinos. Omnes vulgati, Maxima ab bosse tenens, totque illacbrimantia dinos: quae, forera est lectio, erroris origo non erit obscura: & facile probati poterit, veteres scripsiste, illacramantia. Carrion. MS. maxima forte tenens, quae lectio si proba est, explica forte, beneficio fortunae. nec otiatur nic ista vox. quippe

dignis folum bona obueniunt, gnum. Voss. Maxima forte tesceptrum gerat; sed fortuna, qua Fortem enim dixe-& indignis. runt fortunam. Horat. 1. Od. 9.

Quem Fors dierum cumque debis, lucro

Adoone. Gloffarium vetus, Fors, 7024, รบรูงา. Adde quae Bernartius notat ad vi. Theb. Papinii vs. 691. Lud. Carr. 111. Ant. cap. 7. [& plura docte collegit Cortius ad Sall. B. I. cap. 1. init. HARL.] Reddenda est vox haec Papinio ex libris scriptis viii. Theb. vf. Tyrii Fors prospera Belli. Ogygiis is Forte & vers. 353. Creon. & xI. 282. acqua duelli Fors. atque ita capiendus iste locus Theb. x11.

Spirantes super inferias captiua Pelasgum

Corpora, frenatosque pater sotatia Fortis

Bellorum mactabat equis. pro qua voce Noricus liber habet, fari. Thuringicus, Fortes. illud ex gloffemate, hoc ab imperito librario. ZINZERL. Maxima ab boste senens, sosque iltacbrymansia diffes Oppida. Hanc lectionem vulgatorum codicum recinui, non quod ca fana sit, sed quod non minus corrupta fit ea, quae erat in MS. Carrionis: Ea talis erat: Maxima forte tenens totque illa cremantia dinos Oppida. vnde ita omnino locus hic emendandus

Sceptra tui toto Pelias sub nomine Phoebi

Maxima forte tenens, totque illacbrymantia dinos

Oppista. Sorte scripfi, non forte. Quamuis sciam, alteram lestionem a Zinzerlingo probari. sed me omnino inuito. Non enim forte, sed forte

quippe quasi non virtute, qua Deorum Pelias obtinebat renens rede Gerardus Vossius ad Paterculum. & Gronouius Observationum lib. IV. cap. xx1. HEINsius. Eodem loco Gronou. monet, Flaccum imitatum effe Virgilium <u>v</u>1. Aen. 761. Proxima forte to lucis loca. HABL.

v. 485. Totque illacrimantia divos Oppida] Lacrymis implorantia deorum auxilium ad Tyrannum Pelian tollendum, sed ploraru divos laedi, cum mortali, ve Deo, supplicatur. prisci tamen codices habent, totque illa cremantia dinos. illa per emphasim dixit, hoc est, 1 magnifica ac celebria. cremantia diuos, expone deos thure adolentia. vrere deos figurate dicitur faerificare & holocaustum diis facere. exemplo Maroni, adolescuns Ingenioso ignibus arae. Pius. idem Gronouius ibidem,

--- totaue illa creantia Dinos

Oppida. [Atque Gronouius addit, hacc ingens vrbium laus. Porro Thefsalia quasi quidam veterum sabularum circus: hic Aesculapius ortus: hic noules fecunda Mnemo-Syne: hic tot dii dyzweis & heroes. Mela 11. cap. 3. HARL.} sic supra de Chalybum gente, vl. 143. illa creatrix prima manus belli. Apud Senecam Hercule Furenti de Thebis,

Ferax Deorum terra, quem dominum tremis? in primo Vaticano, verum pro-

xime, Maxima ofte tenens, totque illa

cremantia Dinos Oppida.

illa cremancia etiam in Regio. & codicibus Bapt. Pii. quod ille interpretatus shure colere. perperam. Heins. Ab bofte, & illa CT CHI AR-X × 4

Oppida, tot vigili pulcherrima flumina cornu: Ille meum imperiis vrguet caput: ille labores Dat varios. suus vt magnum rex spargit ab Argis Alciden, Sthenelo iple satus, tamen aspera re-

gum 490 Perpetimur inga; nec melior parere recuso. Hic

erementie noster codex. Cremere dinos, eo sensu, quo Pius capiebat, dici posse non puto. quare Gronouium sequimur, Burm.

V. 486. Tet vigili pulcherrima flumina cornu] Opinot, iugi cornu. fic, ingis aquae fons apud Horatium. plura de hac voce disseruimus ad Claudianum Epithalamio Honorii Augusti. exbaustam aquam de ingi pareo habes apud Ciceronem de Diuinatione. possis &, viridi cornu. vt supra libro v. 186. virentia flumina. sie libro viii. 293. veterrimus liber Vaticanus,

– oftia donec

ofia Pencen. fic supra hoc libro 149. & v. 217. libr. vi. 49. HEINS. Pius, per flumina, intelligit partes regni, pro rege excubantes. Burman. nil muto: sed intelligo slumina Thessaliae magna, quae multa loca irrigant. v. Luc. v1. 566. fqq. Ouid. Metam. VII. 228. hinc corns vigil tribui poruit, vti Ouid. 1. Met. 579. Enipeum, fluuium Thessaliae, Vocat irrequietum. hine etiam vigil pro rapido sumi potest v. etiam supra ad v. 180. HARI.

V. 487. Imperiis] Vide ad lib. 111. 619. & vii. 93. Burm.

v. 488. Spargis ab Argis] In diuerías oras ablegat, ita lib. 11. 596. Acolios fortuna penates Spargit inf. v1. 656.

Spargitur bine miserisque venit, iam notus Alanis.

Iustin. xxv11. 3. Rex Biebynise Eumenes, sparfis consumtisque fratribus bello intestino disterdiae, Antiochum adgreditur. Lucan. 1. 468. per omnem spargitur Italiam. Ouid. 11. Fast. 112.

Spargitur impulsa coerula pappis agus.

lta sparsus foro triplici, pro vago. Martial, VIII. 44. & Sporfum militiae genus Val. Max. VII. v. ex. 5. Sparfe Minyae lib. vt. vs. 427. fe Spargere dixit lustin. xxIV. 8. Juns Danunii, viridemque vident ante vero rex, hic in malam partem fumirur, aeque illi grauis & inimicus, vt meus mihi: vt mox vocat vers. \$17. sic lib. v11. 53. Rex funs illifit pelago. lib. 111. 393. & sua carpunt Fata viros refides. in bonam partem habemus lib. v1. 609. nec sua Cresbiden latnit Dea. Burm.

v. 489. Akidem Stheleno ipse satus) Imo, Sthenelo. Et ita omnino scribendum. Vide Apollodorum lib. 11. & alios. Voss. Sthenele. & sic primus Vaticanus. videtur distinguendum, Sebenelo ipse satus tamen. Heins. supra ad vers. 90. Burm.

v. 489. Tamen aspera] Alii habent, tantum. MASER.

v. 490. Melior] Non tam ignavus & domi residens, sed manu Arenuus. Horat. 1. Od. 15. dides Hic sibi me auratae pecudis quiscumque periclis Exuuias perferre iubet. tibi gratia nostri Sit precor haec, meritique locus, quod iussa recepi:

Teque alium, quam quem Pelias speratque cupitque,

495 Promisi, & meliora tuae mihi foedera dextrae: Si petere hoc saeui statuissem sanguine belli, Ossa dahat Pindusque rates: quotque ante secuti

Inde

tius vii. Thel. 375.

Magnamimi veges, quibus baud farere recusem

Ductor. BURM.

v. 491. Quiscumque] Vide ad lib. 111. 642. BURM.

v. 492. Exuuins] Sequenti lib. VI. 19. exuuias pecudis dimittere *facrae*. Bul.

v. 492. Ibi g. atio nostri Sit precer baec meritique locus] In eo me tibi non credo displiciturum, quod veni iusibus alterius, non meis. funt qui legunt, tibi. Prus. Scribe,

--- tibi gratia nostri Sis precor o, meritique loco quod iu∏a recepi.

Sic, landum loco est apud Silium lib. zv.

Adgiomerant sefe, asque acres Sociare labores Exposcunt, laudumque loco est

bisdem effe sub armis. HEINS. Vid. ad Ouid. v. Metam. 378. in nostro codice erat, meritique socus quet iuffa. loco autem recte emendaffe Heinstum puto. Cicer. 111. ad 3. Criminis loco effe putent, quod vinam. vide Vall. Elegant, lib. 111. cap. 88. Pius

aides melior patre. mitaris Sta- locum, pro occasione promerendi Aeuten capiehat. Bunn.

> v. 494. Quamquam Pelias] Quam quem legendum. Pius. Florentinus, & Bononiensis, auamqueus Pelias, inepte. CARR. Quemquam noster codex. Burm.

v. 495. Promisi] Mihi certo persuasi, finxi animo. lib. 1. 272. Phrixi promittitur absens

Vellas. Burm.

v. 497. Quodque ante secuti] Scribo ex prisco exemplari, quique aute secuti. si violenter repetere statuissem vellus aureum, Thessalia dedisset reges, qui non funt secuti Bacchum aut Persea, id est, meliores Perseo & Baccho. inde iungitur cum fecuti. inde ex Graecia & terra Pelasgica dedifset reges Graecia foederatos & fymmachos, qui inde ex terra Graecia non funt fecuti Bacchum in Indos mouentem, nec Perses in Aethiopas. Prus. Vet. Parif. [& Bonon.] quodque ante secuti. vet. codex, quotque ente secuti. CARR. Onique legit ex vetufto exemplari Pius. scripti nostri cum priscis editionibus, quodque. locus mendosus. forte, quin ante secutio. ait Bacchum audacem & Perseum, Ххç

Inde nec audacem Bacchum, nec Persea, reges.
Sed me nuda fides, sanctique potentia iusti
500 Huc tulit, & medii sociatrix gratia Phrixi,

Iamque

cum reges non effent, magno comitatu ex Graecia in expeditionem Indicam, Aethiopicamque profectos. Heins. Retinendum certe, quotque. sensus vero est, Offa & Pindus dabat rates, & reges tot, quot nec ante, id est olim, Bacchum aut Persea ex Graecia secuti sunt. reges hic funt principes luuentutis, vt saepe noster Argonautas vocat. vide lib. 1. 203. 111. 173. IV. 543. & passim. & Passerat. ad Catul. pag. 15. notat omnes Heroas ita dici. inde & regnum pro nuptiis cum filia regis. Virgil. 1x. 596. male ceperunt haec Pius & Maferius. Burm.

v. 498. Audacem Bacebum] Ex Horatio Ilb. 1. Od. 12.

Proeliis audux neque se filebo, Liber.

quo loco non priuandus hac laude & epitheto erat bellicofus Deus. Burm.

v. 499. Sed me nuda] Sic vet. cod. alii, fed men nuda fides. CARRION. Nuda fides, id est, fine armis fidem tuam respexi, & fiducia iustitiae ad te veni sine exercitu, vido supra ad vers. 146. BURM. me nuda etiam in ex. Bonon. HARL.

v. 499. Santlique potentia iusti Non idem notat, quod insti sacultas lib. 1. 534. sed est iusti vis, et esticacitas, quae a te hoc obtinete debet sponte, non vi et urmis, sie potentia pro gratia, qua aliquis valet ad impotrandum.

— nec Maenalon assigis nulla Gratior bac Triviae; sed nulla potentia longa est.

& potentes, qui voti compotes funt. Quid. 111. Met. 292.

Laeta malo, nimiumque potens.
11. Art. 295.

Partes illa potentis agat.

Ita cape illa Statii 11. Silu. v11.

Es supplex Priami potentis au-

qued in petentis minime mutare debuerat Barthius: exorauit enim Achillen Priamus, supra IV. 366. muneris illa potens. & ita centies. vide Heinf. ad Ouid. v. Met. 373. iuftum autem, eft nequum, rettum. vide lib. 111. 649. geminat autem adicciua, quorum vnum est pro fubstantiuo, & est fancta inflitia. ita bonestum paruum dixit Claud.1. in Ruf. 201. denfum pingue Virg. III. Georg. 124. vbi vid. Seru. Burm. iustum fanttum est aequitas, ad legem composita, de qua est lege quasi sanicitum, vide, quae scripsi ad Cornel, Nepot. vi. 41. &, quem ibi laudaui, Cortium ad Sall. b. lug. 85. p. 805. HARL.

v. 500. Atque mei sociatrix gratia Phrixi] Sic Carrion edidit. Vtriusque Venetae lectio, as medii sociatrix gratia Phrixi, quam praesero: Phrixo enim mediante cognata iam erant regna. sic Tydeus apud Stat. vii. Theb. vs. 557. sorores Etheoclis & Polynices vocat medias, quia fratres dissidentes conciliare volebant,

Intret

Iamque tibi nostra gemiti de stirpe nepotes. Nec tamen aut Phrygios reges, aut arua surentis

Bebryciae spernendus adi, seu fraude petiuit; Seu

Ineres & buc genitrix eadem, mediaeque sorores.

Ita & Galesus medius audit Maroni inter Rutulos, & Troianos. VII. Aeneid.

> Seniorque Galesus Dum paci medium se offert.

Cassindorus III. Var. 4. ve mullatenus inter vos scandala séminet aliena malignicas, sed in pace perfenerantes, quae funt inter vos, mediis amicis placabiliter finire debeacis. ZINZEBL. Medius Phrixus, pro conciliatore, rece vulgatam scripturam iam defendit Zinzerlingus, de qua & nos muleis ad Claudianum libro 11. in Rufinum, vf. 109. Heins. Pius iam verum sensum viderat, qui laude sua minime fraudandus erat. BURMAN. Vossius adcedit Zinzerlingio: sed iam in ex. Bonon. est, ac medii fac. HARL.

v. 501. Immque] Namque scribendum. vt st consistantio rationis. Plus. Ita ediderunt Arg. Colin. & Gryph. Burm.

v. 503. Bebryciae spernendus]
Omnes vulgati, Bebryciae spernendus adit sen frande pesiuit. vet.
cod. Bebryciae spernendus adi;
sen frande pesiui: & ita a poëta
scriptum est. CARR. Meos in
vulgatis ante Carrionem. argute
& cleganter, vt solet, Gronouius
Obsetuat. lib. 11. cap. xv111.

--- feu frande pesisi, Seu quis bonos, meriso fua reddisa dona. in vulgata lectione merum frigua adgnosco, & meram balbutiem. priscae tamen editiones cum scriptis nostris non male,

- seu fraude petiuit, Seu quis bonore meos.

HEINS. Quae lectio cât in textu, & a Burmanno probata, ea & placuit Vossio, & iam exstat in ex. Bonon. HARL. Ego express veterem editorum lectionem, quam consirmat noster codex,

Spernendus adi. seu fraude petiuit,

Sen quis honore meas: fua red-

est vero oratio vno verbo defecta, quod obuium, & a multis iam illustratum. non adii spernendus Phrygibus, quibus Hercules oftendit virtutem fuam in liberanda filia Laomedontis a monstro lib. 11. 462. & feq. & omnibus reddita dona [verbo medio pro digna factis, fine bonis, fine malis, praemia] fine quis petinit fraude, vt Amycus, seu prosecutus fit honore, vt Phineus & Lycus. recte Pius vidit sensum, vt & Maserius. Dona vero vt gratia, precium, merces, praemium vtramque partem, tam in bonae rei remuneratione, quam in malae dicuntur. vt docuit Salmas. cap. 1. de vsuris pag. 6. ex illo Virgilii Ecl. v1. 79.

Quas illi Philomela dapes, quae dona pararit.

BURMAN.

v. 505.

Seu quis honore meos, sua reddita dona; deumque

505 Nos genus, atque, ratem magnae sensere Mineruae.

> Vix tandem longis quaesitam Colchida votis Contiginus; qualemque dabat te fama, videmus.

Tu modo ne claros Minyis inuideris actus. Non aliena peto, terrisue indebita nostris.

Si quis & in precibus vero locus: atque ea Phri-

Crede dari; Phrixum ad patrios ea ferre pe-

Munera tu contra victum mihi vecta per acquor

Accipe,

maluerat, bancque ratem. de ver- pas: ita datur, pro vulgo fertur, bo fentire vide ad lib. Iv. 746. dicitur. Ouid. vi. Fast. 434. Sen male explicat Pius, pro cogno- pius Aeneas eripuisse datur. vide vere auspicio Palladis fabrefa- Barth. ad Stat. 111. Silu. 111, 80. Stam, vt quae heroas diuinos & & x1. Theb. 572. Burm. magnanimos gerat. immo, damno suo experti nos funt. Burm. vero locus. Heins.

Quaefitam in nofter codex. male: sic quaerere Colchos lib. v. 66. AURM.

v. 507. Qualemque dabas se fama] id est ferebat, praedicabat. ita apud Gratium Cyn. 100. legendum esse, Arcadium dat fame fenem, monuit Heinsius, Stat. 111.

> An sceleris data fama per wrbes

Finitimas? 11. Achil. 342.

Inde dato passim varies rumere per urbes.

Senec. de Tranq. 14. debimus se

v. 505. Atque ratem] Heinsius in omnem memoriam clarissimum ca-

v. 510. Si quis & in precibus v. 506. Quacsisam cholchida] erunt verba, si ita distinguamus,

Terrisue indebita nostris, (Si quis & in precibus vero locus,) asque ea Phrixo

Crede dari. Si veritati etiam in precibus his locus est, non petimus aliena aut indebita, vt forte quis existimaret; sed tu crede ea dari ipsi Phrixo, petenti sua, vt referat ad patriam: nos enim proximi fanguine Phrixo fumus. veteres autem editiones aliter distinguunt sequentia, ferre penates Munera. Tu contra. & ita noster codex BURM.

V. 512. Victum per dequor] Per-

Accipe, Taenarii chlamydem de sanguine aheni, Frenaque, & accinctum gemmis fulgentibus ensem:

515 Hoc patrium decus; haec materni texta laboris: His Lapithes adducrat eques da iungere dex-

> Da Scythicas fociare domos: sciat effera regia Ira mei, quem te horrifero fortitus in axe Caucasus, atque tuis quantum mitescat habenis. Talibus

agratum magno labore. vt lib. vt Pius explicat. cum iungere dex-111. 481. apposite de ipsa Argo Manil. 1. 621.

Clavumque rasis, quae viceras

domare dixit lib. 1. 600. & hine

vt victrices, Flutibus ignotis infultanere carinae.

apud Ouid. 1. Mer. 134. vide ad eumdem Epist. x1x. 155. Burm. v. 513. Taenarii] Laconici. Ho-

rat. 11. 18. Nec Laconicas mibi Trobunt bonestae purpuras cli-

Stat. VII. 658.

Et fibula rafilis auro Taenariam fulua mordebat ia-Spide pallam. Burm.

v. 514. Accinctum gemmis fulgentibus ensem! Magis probatem, incincium. & paulo post, materni texta laboris. quamquam & labores ferri possunt. Heins. Laboris Maserii editio. boc materni texta labores codex noster. Burm.

v. 516. Da iungere dona] lta omnes vulgati. vet. cod. da iungere dextram: vtrumque facilem interpretationem admittit, CARR. Dona etiam noster liber, quod ta- vet. cod. & Argentorat. Masemen an Latine dicatur dubito, rius vero cum reliquis vulgatis, pro vicissim donare & redonare, mitescut barenis, male. CARR.

tram sit obuium & apud nostrum & alios. vide lib. v1. 12. nisi vitium sit in verbo iungere, & aliud fit restituendum, quo permutari dona petat. Bunm.

v. 517. Scirat effera regis ira] De huius formulae elegantia vide, quae diximus ad Petron. cap. LVIII. & xCv. inf. VII. 286. Hanc animam sciat esse suam. Burm.

v. 518. Quem te borrifero] Sensus est, compertum habeat Pelias, quem regem, non immitem, vt sperat, non barbarum, nec moribus efferatum, sed comem humanumque Caucasus habeat. Sabellicus inquit, vide ne parum emendate fub nomine Phoebi legatur, pro co quod debuit effe, fub lumine, & quem te borrifero, pro quam te, & fortitus pro tatus. Sabellicus haec. cum quo lego, fub lumine. fed in aliis quem non imitabor. Et vix crediderim tantum virum hic textum reliquisse maculatum. MASER. Quem eft pro qualem, vt dixit vers. 507. & millies. BURM.

v. 519. Mitescat babenis | Sie multo

720 Talibus orantem vultu grauis ille minaci Iam dudum fremit; & furiis ignescit opertis.

Multo veique libentius babenis, quam barenis legerim, multoque venustior lectio videtur. erit autem sensus, Sciat Pelias, quaptum esterae natura gentes, quae circa Caucasum montem habitant, sub tuo mitescant imperio. Balt. Noster codex, nitescas babenis contra metrum. babenis tuis, id est, ae quo & moderato imperio, ve bene Pius explicuit. licet editio eius habeat, arenis. Burm.

v, 520. Talibus orantem vultu grauis ille minaci lamdudum fremit] Imo, premit. quidquid libri veteres dissentiunt. fremit paulo post sequitur. Heinsius. Fremit noster etiam codex. a quo verbo nunc alieniorem se Heinfius oftendit, cum lib. Iv. 130. voluerit ei locum dare, contra scriptos codices. premere vero pro vrgere, instigare &c. occurrit passim apud nostrum (vide lib. 1v. 649. v111. 263.) & alios. fed quid fignificet, premere orantem vultu minaci, fateor, me vix intelligere, quare fremit retinerem, etsi mox repetatur idem verbum, quod alias apud nostrum deprehendere licet, vel legendum, tremit, acuta sententia; vt, licet minaci vultu grauis effet, intus tamen (furiis ignescens opertis) reueluens oraculum tibi datum de vellere rapiendo, tremeret lasonem. tremere vero cum accufativo etiam Maro lib. v111. 296. Te Stygii rremuere lacus, vide Heins. ad Claud. 11. in Rusin. 125. & Ouid. 1. ex Pont. 1V. 30. & ita idem poeta Bell. Gild. 304.

Rufinumque tibi, quem tu tremuisse fateris,

Depulit. Epigr. 11. 7.

Non frete mercator eremuit, non classica miles. sic apud Martialem lib. v. Ep. 25. ex MS. Vossiano,

Hermes quem tremit Aelius, sed

vulgo timet, sollemni kapfu. Bur-

v. 521. Ignescit opertis] Sic ex Bonon. Habl. Et hic inepte Carrion e cod. su reposuerat, apertà. Comparat enim Valerius Aceten cum vnda silenti, quae gurgite imo austros concipit. Furias ergo illi quidem tribuit, sed opertas. Voss. male eiam faris apertis Carrion. nostri codices pro vulgata stant sectione, & merito. quam & sequens comparatio abunde tuetur. scribendum nem-

Iamdudum premit & furiis in-

ita apud Senec. Herc. Oetae. 887.

Quicumque fasa incessis, & parcis sibi, Errare mesuis.

male vulgo, fato ignoscis. vide statim. vers. 551. Herns. Sed contratia sibi sunt, incesser opertis suris: incessimus enim vel dictis, vel telo, lapide & similibus, quae operta non sunt. & recte Vossius vidit, vulgatam debere seruari, vt apta sit comparatio sequens. furiae vero illae opertae, sunt diuersae illae animi agitationes, quas sequentibus versibus

Ceu tumet, atque imo sub gurgite concipit austros

Vnda filens; trahit ex alto fic barbarus iras; Et nunc ausa viri, nunc heu! sua prodita Gra-

Regna fremit: quin & facili sibi mente rece-525

Iam Phrixum dolet, & Scythiae periisse timores:

Nunc

fibus recenset poeta, & quae vrebant & irritabant Aceten. Furiae vero omnes granes animi perturbationes dici solent. vide ad Petronii princ. inf. v1. 1. & pafim apud nostrum. ignescie vero eft, calet, vt lib. 111. 216. calent or a rabie. figna enim furiarum opertarum in vultu apparere folent, vide quae ibi diximus, & quae hic adfert Weitzius. ignofcie erat in nostro libro, & luntae edit. & Ald. Burm.

v. 522. Concipit austres] Concipit aeflus, ni fallor. HEINS. Afsentior Heinio, quo enim modo fluuius austros concipere possit, non video, sed aestus concipit, eodem modo, vt Horatius IV. Od. 14. diluuiem meditatur agris. Graeci, cum grauem hanc animi pertutbationem, quam noster componit vndae, quae ex profundo trahit aestus suos, exprimere volunt, eleganter vtuntur verbo ποςΦίζειν, vt hic Apollon. 111. **3**96.

Toto 32 Bumbe Dixagina mechacen guy engreer HEYOLYHY.

quam vocem Scholiastes ad lib. 11. 548. explicans dicit, πορφύρειν λέγεται το μη έξ επιπολής, απ. ε sic metus Pompeii & similia. vide marà βάθες τὶ μεριμνάν, ἀπὸ τῆς ad Quid. IV. Met. 235. periiffe

machiges, the ly hides the delienone lugionopleme. hoc cum Latine reddere nequiret Valerius, nec sufficere ipsi videretur, srabere iras ex also, iniecit comparationem a mari, quod ime fub gurgise concipis nestus, vnde elegantia iudicii & ingenii poetae nostri manifesta est. Burm. Oudendorp. tamen ad Lucan. v. 569. Quanta paret pelagus: Zephyros intendat an Austros, Incertum est, quem Valerius h. l. imitatus videarur, austros in aestus non mutandum effe, inde adparere putat. Sed Euros, in loco Lucani legit Burmann, nec adeo coecum imitatorem fuisse Valerium arbitror. Bene vero obseruat Oudendorp, poetas primum ventorum motum in vndis frequenter instituisse. v. Sil. Ital. 1x. 283 ... HARL.

v. 526. Scythiae periisse timores] Active debet sumi, timores, quibus Scythae olim timebantur, quantifie, sed audere iam Graccos fine meru gentem efferam adire. sic timores Statius 111. Silu. 11. 8.

Tot gracili ligno complexa timores,

vero.

Nunc quassat caput, ac inenis spes ridet inanes; Quis vesanus agat, quod vellera poscat ab angue.

Vrit & antiquae memorem vox praescia sortis; Cur simul aut Persen illinc sibi mouerit, aut

Thessalicam Fortuna ratem: num debitus ista Finis agat, saeuaeque petant iam vellera Parcae. Interea quoniam belli pugnaeque propinquae Cura prior, fingit placidis fera pectora dictis.

Reddit & haec: Cuperem haud tali vos tempore tectis

Adue-

vero, vt lib. vt. 200. peris virgus. vid. Barth. ad Stat. v. Theb. 932. Burm.

v. 528. Inmes] Inanis noster codex, & luntae & Colin. Edit. BURM.

v. 528. Quod vellera] Reclius repetito quid, legeretur,

Quid vesanus agat, quid vellera poscat ab angue?

qui etiam non male legi poffet, & librarii in hoc pronomine, quod vnica litera, addita hac vel illa circumductione scribebant, saepe & facile errabant. nam quid & qui etiam in antiquis editionibus, vicinis sibi compendiis exprimuntur. Burm. que vellera, h. e. a quo angue, quam fero, quam horrendo, vellus poscat, legit Britannus in Obsf. miscell. ad h. l. p. 187. sed Belgicus adnotator, quid pro, ob quid, quare, defendit. HARL.

v. 529. Vrit] Angit, excruciat. Terentius Eunucho: Vro bominem. Suctonius; vrebant anxiam mentem varia vndique conuitia.

6. & de hoc oraculo Apollon. 111. 597. BURM.

v. 530. Aut Persen] Ac Persen noster codex. Burm.

v. 534. Fingit] Suspectum fuit hoc verbum Heinsio, qui malebat, fregit, de quo vide ad lib. 11. 315. & Petron. cap. 1xxv. & certe durius est, fingere pellora fera, cum potius fingimus placida, licet intus fera geramus, ita fingere vulsus blandos lib. 111. 507. & gaudia ibid. verf. 223. Frangere vero & fingere commutari passim liquet ex notis Heinsii ad Claud. r. in Eutr. 262. & nostris ad Petron. cap. CxxvIII. fors ita scripserit, condit placidis fera fera pettora diffis, pro tegit abscondit. Pius reddidit, feritatem occultat. fed hoc fingere hic non potest notare. haereo. BURM.

v. 535. Hand tali vos tempore] Sic vet. codex. alii, band alio vos tempore. CARRION. Alio tempore Carrionis liber. quod & editiones nonnullas occupauit, nil Aul. Vide Salmas, ad Flor. 11. muto. tali tempore abunde adserit locus

Digitized by Google

Aduenisse meis, quo me grauis adsidet hostis.

xilium ferte, & captate temporis opportunitatem, ad decus augendum. Burm.

v. 536. Obsidet] Bene idem Carrionis codex, quo me grauis adfidet bostis, non obsidet. confirmat & pri. Vaticanus & Regius. Virgilius libro x1. 302.

Ante equidem summa de re statuiffe, Latini,

Es vellem, & fueras melius. non tempore tali

Cogere concilium, quo muros adfides bostis.

ita veterrimae membranae. apud Silium quoque lib. 1x.623. optimus codex,

- vs qui castella per altos Oppugnat munita locos, atque adfides arces.

libro x11. 453. idem venerandus codex.

Adsessos Capuae muros, claustra ipfa revelli

Portarum.

Tacitus Annalium IV. 58. Caeterorum nescii egere, cum propinquo rure, aut litore, & faepe moenia vrbis adfidens extremam senettam conpleuerit. de Tiberio. libro vi. cap. 43. Adfidendo cafiellum, in

locus Virgilianus mox producen- qued pecuniam & pellices Artabadus, all in pri. Vaticano. Heins. nus contulerat, dedit Spatium exu-Tale tempus saepe occurrit apud endi patta. A. Gellius lib. vii. scriptores, vide supra ad lib. 11. cap. 1. vbi agit de P. Scipione 144. ita passim etiam Liuius, Ci- Africano, Adsidebas, oppugnabascero, Tacirus, & alii. sed nec que oppidum in Hispania situm, moevenere sua caret to alio, quod nibus, defensoribus validum & est in antiquis editionibus. magis munitum, re etiam cibaria copioenim simulatum animum indicat, sum. Appuleiuslib. 1. Metamorph. fi faciamus eum blande alloquen- Adfidebas pedes eins vxor. nequo tem lasona & dicentem, non alio aliter Historici passim. sic & in-& opportuniore vos tempore ad- fidere cum quarto casu iungebant, venitle cuperem, quam cum me noster libro 1. 513. Silius libro hostis inuadit : ideoque mihi au- x11.486. ex iisdem optimis membranis,

> - arduns ipfe Tifata insidit, propier, qua moenibus instat

Collis.

vulgari, Tifata inuadit. apud Statium Sylvarum libro v. Protreptico ad Crispinum, vers. 144. qui locus foediffime contaminatus.

Hic fuetus dare iura parens; boc cespite turmas Adfari. viden', bas speculas? ca-

stellaque longe Adspicis ? insedit, cinxitque bacc

moenia fosta. Belligeris baec dona deis, baec tela dicauit.

Cernis adbut titulos, bunc ipfe vocantibus armis

Induit, bunc regi rapuit thoraca Britanno.

versu secundo pro, nitidas speculas, vetusta editio Parmensis, vides speculus. vnde elicui, viden bas speculas? versu tertio, pro ille dedit, quod est nihili, repofuimus, nfedit. versu quinto, vecantibus armis rescrips, ni fallor, bene, pro, armis vacantibus. adiacere cum quarto casu iungit

Frater enim (sceptri sic omnibus vna cupido) Excidium parat, & castris me ingentibus vrguet.

Quare, age, cognatas primum defendite sedes; Nec decus oblati dimiseris aduena belli.

Namque virum trahit iple chalybs tum vellera victor.

Tum

Festus Auienus descriptione orbis, ventu procerum vers. 597. Burn. vers. 563.

- aretaque vergit In Borean sellus, & Graios adincet agros. mox idem, vers. 583.

- adiacet Haemum

Partibus ab Zephyri Dodonaevatis alumnus.

deinde 676.

Nec procul Aegyptum Rhodus adiacet oram

Suniada, at qua se praetendit litus Abantum.

sic scribe, sic & alibi passim idem. adstare eidem cum quarto casu ora maritima, vs. 508. de monte Sello, Adhabat illum ciuitas Lebedontia. sed iam nimii sumus. HEINS. Similiter infr. verf. 640. nec illas Adsliteris impune trabes. BURM.

v. 536. Hostis] Sabellicus ait. vide ne parum emendate legatur, bostis, pro bospes. lego, bosis. Maser.

v. 537. Sceptri omnibus vna cupido] Non tantum fratri, sed & vobis iplis. latenti enim & ambiguo sermone Argonautas tangit, quasi & illi regno eius insidiarentur. & ita maiori arte & iudicio noster fingit Aeëten subdolum & ambiguum, quam Apollonius, qui lib. 111. 375. aperte hoc Argonautis exprobrantem inducit, & deinde idem iterantem in con-

v. 538. Ingentibus \ Vrgentibus codex noster. Burm.

v. 539. Age] Vide lib. 111. ZII. BURM.

v. 541. Namque virum] Iamque virum vet. cod. alii, namque virum Lugd. & Argentorat. cumque virum trabet ipfe Chalybs : nullam lectionem fatis intelligo. CARR. Ex Odyff. w. [v. 294vbi v. Clark.] ἀυτὸς γὰς ἰφίλειти: นั่งวิตุน อร์สิทธุงร. Gulielm. Canter. Nouar. Lest. III. C. xxvIII. Claud. 2. in Rufin. vf. 233.

--- Vitrixque manus mucrona furenti

Ducitur; & siccum gladium vagina recusat.

WEITZIUS. Namque virum trabit ipse chalybs vera lectio. ipse enim Aeëta lasonem adhortatur eo, quod ipse Chalybs vltro virum trahat. Chalybs autem pro ipso ferro a Valerio politum. Gloffae nostrae MS. Chalyhs, ferrum. Vbi tamen perperam perscriptum, Halipes ferrum. Valeat Carrion, qui bonum sensum ex Valerii verbis eruere nequiuit. Voss. Inmerito Carrion de mendo haec suspecta haber, quae noster convertit ex Homero, apud quem habes, Odyssea n. [v. 294.] & T. [v. 13.]

– बेज्रवेद अवेद विर्दित्रधरात्र्य व्रंगdem eldness.

cuius

ARGONAUTICON LIB. V.

Tum meritis, nec fola dabo. contra inscius aftus ;

Ergo nec hic nostris deerat labor arduus actis. Excipit Aesonides, & ceu nihil aequore passis Additus iste dies? veniant super haec quoque

Bella meo, non hunc parua mihi caede dolorem,

Quas-

Sat. IX.

545

• बेपच्छेद १वेट हिम्मी स्थान dem mirmides.

Tertullianus libro de Pallio cap. 1v. ipsum ferrum, inquit, virum attrabit. male ante Carrionem legebatur, Cumque virum trabit ipse Chalybs. Cumque trabit ptimus Vaticanus. in Regio,

Namque virum trabit ipse Chalybs.

quod +3 y2e Homerico videtur respondere, nec aliter editio Baptistae Pii, qui coniecerat male,

Camque virum trabet.

cum Persen captiuum trahent catenae ferratae. Chalybs autem pro ferro, vt lib. vt. 344. Heins. Et noster codex, namque quod probo, connectit enim melius haec praecedentibus. si iamque legendum effet, parenthefi includenda effent verba, nec Acëtae tribuenda, sed poetae. chalybs pro ferro vel ensi nostro vitatum & etiam aliis. Burman. Nomque etiam ex. Bonon. & restitui. HARL.

v. 542. Tum meritis] Sunt qui pro merisis scribunt & intelligunt, vestris. Prus. Odiosa videri potest repetitio istius particulae. quare dubito an scripserit, tam

cuius parodia est apud Iuuenalem meritis, id est, tantum, vt sic merisus lib. 145. & v1. 735. sic Ouid. x. Met. 339.

> Nunc quia tam meus est, non est meus.

vbi vide. Cicer. v1. ad Att. 2. in eo Graecos reprebendit, quod mare tam secuti sunt. Ac tamen artifices Suet. Tib. 7. quod ex Graeco repetisum. ita Athenaeus 1. cap. 18. Τελετής δ'Αιχίλυ δρχητής, έτως in texuitue, &c. Burm.

v. 542. Inscius astus] Liber manuscriprus, inscius atti; quo etiam in exemplari versus ille:

Ergo nec bis nostris deeras labor improbus actis.

desideratur: videant doctiores. sitne Valerianus. CARR. opus hic ad doctorum iudicium prouocare, si hic versus sit Valerianus, cum manifestum sit abesse omnino non posse nam quod omissus est in MS. Carrionis, est a similitudine duarum vocum finalium, lapfusque est librarius a praecedentis vocula penultima ad huius vitimam. ZIN-

v. 543. Ergo nec | Ergone bic noster codex. Burm.

v. 545. Additus ifte dies] Additur prachet, Heins. Yy 2 v. 547.

Quasque dedit, luet ille moras. tum Castora mittit.

Qui ferat Aeaei sociis responsa tyranni. Acribus ast illos curis mora sacua trahebat: Ac simul vt medio viderant Castora campo; Crebrior incussit mentem panor: O Iouis al-

Progenies, fare, an patriam spes vlla videndi. Fare, omnes. ille in mediis sic orsus Achiuis:

Nec

v. 547. Lues Sunt qui legunt, leuet. MASERIUS. Ita & noftet codex [& ex. Bonon.] & Pius in notis, qui explicat, tollat diuturnitatem temporis, hoc est, cito bellum conficiat, male: luet moras, id est, poenas pro mora solvet, cuius est auctor. Inere scelus, delista &c. dicimus eodem modo, 11. 294. BURM.

Trahere paulo ante praecessit, puto, terebat. HEINS. orae adscripserat, fera, cui fauet noster codex, vbi peruerso ordine erat scriptum fera mora. sed suena mora etiam lib. vi. 733. vbi itidem fera volebat. rece explicat Pius, quod dubitarent, ne Iasonem Acetes trucidaffet. ast noster, ve faepe notauimus, delectatur illo epitheto, faeui. trabebas vero, id eft, in varias curas distrahebat, & suspensos tenebat, explico; quamuis insolention sit locutio, fed ita folet noster. non plane distimilia illa Caesaris lib. 1. de cussit Romana vis. Heins. Bell. Ciu, cap. 21. tanta erat fumma rerum exfectacio, ve alius in aliam partem mente asque animo traberetur. nec abludunt illa Sallust. Bel. lug. 92. At Marius muleis diebus & laboribus consum-

tis, anxius trabere cum animo fue, &c. & vt curis nunc trabuntur Minyae, ita errore trabitur Medea infr. vi. 10. Bunn.

v. 551. Crebrior incussit mentem pauor] Incessit, opinor. fic metus, terror, timor, dolor animum incessit. quae passim obuia apud Liuium, & alios castigatae Latinivt poenas & supplicia. vide ad lib. tatis auctores. noster libro IV. 494. vnum omnes incessere plantiv. 549. Mora faeua trabebat] bus. sed & inceffere cum tertio cafu iungebant. Arusianus Mes-Qui & fius verus Grammaticus libello inedito, Incessit illis illad. Saluft. Histor, 11. Terror bosti & fiducia fui incessit. Incessitur illa re. Virg. Aeneidos xtt. Incessi muros. An menti incuffet? vt To fo subintelligatur. quomodo supra habuimus, In ventos recipis ratis. Lucretius libro VI. 1210. Vsque adeo martis metus bis incufferat acer. ita illic scripti codices. pro quibus merito stat Gronouius lib. 11. Obseru. cap. v11. Florus III. cap. x. Tantum panoris in-

> V. \$53. Fare omnes] Fare tuis Carrion. vulgati, Fare anidis. quod ex coniectura Pomponii Lacti profluxit, Pio teste. in primo Vaticano & Regio, Fare omnis. nec aliter editio Pii. forte,

Nec ferus Aeëtes, vt fama, nec aurea nobis
Terga negat: bello interea fed pressus iniquo
Auxilium petit: armatos dux protinus omnes
Adcelerare iubet; longo nam tuta recessu
Puppis, & opposita fluuius defenditur vrbe.
Haud mora; prosiliunt, quos nec Rhipaea iuventus,

560 Quos nec Iber, aut tota suis Aurora pharetris Sustineat, stetit explicito prius agmine pubes: Experti-

forte, Fore, omnes. scilicet exclamarint. certe omnes in Aldino codice. Heins. omnes quoque reste in cod. Pii & ex. Bonon. Harl. Ita & Maserius, qui explicat, scilicet, dixerune, & omnes inclusit parenthesi. omnis luntae & noster codex. omnes praetuli, quia saepe Autor noster solet ita concise loqui. mox Pius male, cuite in mediis, capit de Iasone, cum manifestum sit, Castora a lasone missum hanc orationem habuisse. Burm.

v. 557. Longo nam] Longo fat

v. 558. Pappis & apposite fluvius defenditur vrbe] Lego, opposita. inter portum & hostes est Heliopolis ciutas, quae tuerus portum, Aeëta propugnante. Pius. Adposita wrbe primus Vaticanus & Regius. recte. vti ad Nasonem monui corrigendum, Amor. 111. El. vi. vers. 7. To opposita commentum est Baptistae Pii temerarium. sed necdum sanus videtur locus: scribo,

--- longo nam tuta recessu
Puppis, & adposta stunio defenditur vrbe.

Puppis defenditur vrbe adposita & vicina fluuio. Tacitus Annalium secundo, cap. 7. Ipse audito

castellum Luppiae stumini adposium obsideri, sen legiones eo dunit. Curtius lib. Iv. cap. I. regionem quoque vrbi adpositam disioni eius adiecis. Corippus Africanus,

--- pars respicis alsera por-

Portum, quem geminae conplexant brachia ripae

Moenibus adpositis.
HEINS. Appositus iam Maserius (qui recte explicat) Ald. lunta.
Oppositus in [Bon.] Argent. Colin.
Gryph. & sequentibus. vide ad
Ouid. IV. Met., 200. adpositus noster. Bubm.

v. 560. Iber] Vltima longa est, at in composito corripitur Celtiber. Producuntur sane vltima, quae sunt in ue, vt sue, assume claudian. I. de Rapt, 116. tamen videmus legentes aliquos,

Lucidus ombrofo miscebisur aër
auerno.

quibus refragatur Parrhasius, Latini corripiunt, Maser & Paser. MASER. Sed caesura hic potest dici longam facere syllabam. sic & inter apud Propert. 11. XXI. 31. Es tibi Maconias inter Heroidas omnes. Burm. tata sais. Bonon,

v. 561. Explicito prius agmine]
Eo verbo passim Caesar & alii
Y y 3 vtuntus,

Expertique simul, si tela artusque sequantur. Nec quisquam freta, nec patrias iam respicit

Sed magis ad praesens itur decus. incita cristas Aura quatit: variis floret via discolor armis.

Qualis

vtuntur, & explicare agmen, legiones &c. dicunt. Amm. Marcell. ZIV. 2. quibus occurrere bene persinax miles explicasis ordinibus parans, &c. alia in re Stat. 1. Achil. 28.

fernent coëuntia Phrizi Litora, & angustum dominas non explicat aequor.

BURMAN.

v. 562. Expersique simul] Id est, scuta hastis quatientes, & tentantes arma. ita Ammian. dict. loco pergens, bastisque feriens Scuta, (qui babitus iram pugnantium concitat & dolorem) proximos iam gestu terrebat. vbi videndus Valesius. inf. v1. 99.

Nec procul albentes gemina ferit actyde parmas.

vide ad Petron. cap. LIX. experiri vero hic est tentare, proludere quafi, vt Petron. cap. LXXXIX. tentant in armis se duces. vbi vide noms. hoc confulere dixit Statius v1. 707.

Erigit adsuctum dextrae gestamen, & alte

Sustentans, rigidumque latus, fortesque lacertos

Confulit. & vs. 761. explorant caestus. Bur-MAN. fi h. l. num. sic apud Tibull. 111. P. 19. adde Periz. Animaduers. histor." pag. 287. ed. Altenb. infra v1. 4. HARL.

v. 562. Si tela arcusque sespondeant, laxentur & lententur enim est, quod varii coloris.

bus aliique legunt, arcusque, sed Experiebantur Argonauerrant. tae, num artus habiles essent ad proilcienda tela & facile sequerentur. Praeterea non puto vilum esse, qui Argonautas arquites fuiffe vnquam dixerit. Voss. Arcusque etiam ex. Bonon. et probarat Heins. HARL. Accedo Vostio nihil nouanti. explorant nempe concussis scutis, an tela & membra sua, manus scilicet, obtemperare velint ardori suo & imperio mentis, quo feruntur in hostem. ita fequi omnia dicuntur, quae vsum sui facilem praebent. vt de cera & alia materia vidimus ad Quin 2. 11. de Inst. Or. 14. qui & lib. vIII. 6. refert autem, in quantum dustus tropus austorens fequatur. vide & ad Declam. x111. 17. & Barth. ad Stat. 1. Achil. 332. fic nofter lib. Iv. 389. Sequentia lumina somnos. & mox vs. 601. vocem paria arma sequentur. Senec. Theyst. 565. Cum manum inuitus segneresur ensis. & ita forte ensis fequex lib. vII. 619. vide ad lib. 1. 122. Heinstum. rede etiam Vossius notat, gladiis magis Argonautas víos, quam fagittis, praeter vnum Herculem. vide 111. 144. BURM.

v. 565. Via decolor] Ita vetus codex. alii, vis discolor. CARR. Omnium editionum probithma est lectio, discolor, quam probat quantur] Si funiculi & nerui re- 30 variis, quod antecedit. discolor apposite. Prus. Laurentius Bal- Lexic. verus Gradco Lat. wwwλόχεομος.

Qualis ab Oceano nitidum chorus aethera ve-

Qualibus adfurgens nox aurea cingitur affris. Illos

Abχορμος, difcolor, notat tamen & quod colore ab alia re difcriminatur. Lexic. Vet. Latino Graec. difcolor, λελέχρος Ισορόχροος. Ouid. vlt. Trift. Eleg. 6.

Quaeque semel soto vestis mihi sumitur anno, Sumasur fatis discolor alba

meis. ZINZERL. & ita quoque Heinfius legendum cenfuit cum pr. edd. de discrimine et commutatione decolor & discolor vide ad Ouid. Trist. v. 3. 24. Harl. Vide ad Ouid. Epist. Ix. 4. flores veto eleganter, prolucet, fulget. Claud. 111. Cons. Hon. 133.

Flores cristatis exercitus undique turmis.

vbi egregie hoc verbum vindicavit Heinfius. & 111. de Laud. Stil. 205. ex MS. profert,

O palma viridi florens, & amissa tropaeis.

imitati vero illi Maronem lib. vii. 804. qui dixit, florentes aere cateruas. vbi vide Seruium & alios. male in nostro codice erat, aruis,

DIO armis. BURM.

v. 566. Qualis ab Oceano] Versus bini festivissimi, sed qui non admodura suavirer se) inuicem excipiunt. Legerim ergo in posseriori pro Qualibus, Qualis & Nis sorre vnus supersiuit, a glosfatore insertus, aut a poëra quidem factus, sed vt eligeretur e duobus, qui sit optimus. Bul. Heinsus tentabat, qualis vbi Oceano. sed ab Oceano chorus dictur. Vt Florus IV. 2. Eleobas a filua; &, a mari pirmane Hygin. sab. 190. & timilia, de choro Bellarum vide

Heinsium supr. ad vers. 46. Bur-

v. 566. Aesbera versat] Scribe, vessis ex reuerendae vetustatis exemplati, hoc est, comit, condecorat, exornat. in qua quidam signisticantia, tum Cicero, tum Plinius hoc versum vsurpant. Prus. Sic omnes vulgati, verus codex, aesbera vessis. CARR. De verbo vessire vid. ad lib. Iv. 666. Burman.

v. 567. Non cingitur afiris] Hinc ea venuste Theocritus noctis δπαδός appellat. Tibullus lib. 11. Eleg. 1.

Ludite, iam nox iungit equos, currumque sequuntur, Matris lasciuo sidera sulua cooro.

BUL. Suspectus erat hic versus etam Heinsto. sed cum omnes codices agnoscant, nihil est, cur abiticiamus. per nostem vero intelligit Lunam, quae, innumerabilibus comitata stellis, vt loquitur Petron. cap. 100. saepe a poetis inducitur. vnde & siderea dictiunstr. vs. 692. vt Arato Phaen. 695. Arasin viz, quod nescio, cur displiceat Grotio. Ouid. xv. Met. 31.

Es capus extulerat densissima sidereum nox. Senec. Octau. 389.

Orbemque l'hoebes, astra quem cingunt vaga.

Stat. I. Silu. Iv. 36. Vaga cingitur astris Luna. Virgilius VII. Aen. 138. Tam nocten, noctisque orientia signa. ibi Seruius, Quae noctem sequentur, or Nymphas sumina. Propett. lib. 111. 19 Testes sidereae tota corona Deae-Yy 4 Illos Sole satus tacita moestissimus ira Miratur temere adsumtos: nec talia mallet Robora; quam medios hostem subiisse penates. Interea laeto patitur conuiuia vultu;

Et

vbi multa ad rem Broukhusius, & ad Tibul. 11. Eleg. 1. 87. & ita Lunam, ve principem & ducem siderum, quae chorum ducit, poëras fingere, docuit Barthius ad Stat. vIII. Theb. 274. fed qui lib. 1x. Adu. 14. non debebat Lunam a noce diuersam facere. vide & Ill. Spanh. Differt. x. cap. III. J. II. de viu & praest, numism. effigiem elegantissimam Lunae caput velo, stellis pisto, cinclum habentis, exhibet Begerus Thesaur. Brand, tom. 111. pag. 228. & aliam fimiliter stellis cinclam, cui superscriptum N. V. Z. Cel. Montfaucon. Palaeogr. Graec. lib. 1. cap. 1. pag. 13. quem habitum exprimit eleganter epitheton A'seexitus, vt Luna dicitur Orpheo Argon. 511. & nox vers. 1026. Aurea vero dicitur, respectu ad adsurgentem auroram, & ad splendorem, vide supra vs. 370. Ouid. x. Met. 448.

Fugit aurea coelo

Luna, tegunt nigrae latitantia
fidera nubes.

neque opus est cum Stephano in Thesauro explicare per hypallagen, nox aurea cingitur astris, pro nox cingitur aureis astris. licet argentes dicatur Ouidio eidem Epist. xv111. 71.

Qanto cum fulgens radiis argentea puris,

Concedunt flummis fidero cun-

nam & χουτάρματος Pindaro fingitur 111. Olymp. 35. & Tryphioporus de Ilii Excidio veri. 501.

Helenae faciem xquosin comparat Lunae, quae «araxquosis, incendis auro, coelum, vt supra vs. 370. vidimus. Burm.

v. 568. Moestissimus iral Moestissimus prim, Vatic. Heins. Imitatur fere Statius x. Theb. 898.

Stat procul, & tacita Gradiuum respicio ira.

v. 571. Patitur conninia cultul Inter ornamenta laeta, ac hilarem mensae supellectilem. Sunt, qui vultu scribunt, nec displicet. vt Virg. 1. Aen. Spem vulen fimulat, premit altum corde deleren. Paus. Vet. cod. poritur comminis. Ter. Adelph. patria positur commoda. Pacunius Iliona: Vfs onere, credo, sceptrum patienter poti. CARR. Interes lacto patitur conviuis vultu omnino legendum. Et sie in Aldina, Gryphiana & quibusdam aliis editionibus invenio, [adde Bonon, HARL.] Air autem Valerius, Aceten, quamvis animo esset insesto, laero vultu excepisse lasonem; male editum a Carrione cultu. Voss. Carrion pessime, positur substituit, libro viii. Ne talem paterere fugam. plura de hoc loquendi modo ad Claudianum. pro vultu prim. Vaticanus, cultu. quod & a Carrione ex membranis iam admitfum. Nec aliter editio Pii Baptistae. bene, laeto cultu, lacto apparatu. Heins. Patitur rece hic, & ad Claud. Bel. Get. 525. propugnat Heinhus. sed male culen, quod a Pio

Et iuxta Aefoniden magno cratere!lacessit, Nunc sibi monstrantem natos Ionis, oraque iuxta

Aeacidum, nunc ingentes Calydonis alumnos:
Audit & Alciden infando errore relictum,
Defletosque duces, terraeque marisque labores
Ipfe autem tantis concita furoribus arma
Expetit Aefonides, & amicos ordine reges:

* Quis procul ille virum nobis, quem balteus
afper

Subli-

promanauit in quasdam editiones, recipiendum censet. pati dicimur ea, quae fere inuiti subimus. patitur ergo consisia, id est, invitus celebrat, & in iis permaner; sed non lubenti & benigno animo, quamuis laetitiam vultu simularet. ita inssa pati lib. v11. 95. & 186. Amplenum pati: loca pati vers. 491. sic pati deum apud Calpur. Flac. Decl. 32. explicuimus. Sil. v1. 577.

Et lucem caussa natorum passa. quae viuere durauerat propter filios. lib. x111. 435.

Sta, Iuuenis, faciemque, Erebo quae surgit ab omni Exclamas vates, pasere.

Stat. 11. Achil. 296. ceu numquam Scyria paffus Litora. Ouid. xtv. Met. 466. perpetiar memorare tamen. Laeso autem vulsu, vt lib. 11. 556. patrio male laesus amore. vbi vide. Burm.

v. 572. Lacessis In mitiorem sensum vocabulo sumto, pro invitat, prouocat ad bibendum. ve Cicer, ad Fam. x11. Ep. 30. non enim se epistolis, sed voluminibus lacessis rem. & I. ad Att. 17. quibus opistolis sum equidem abs se lacessis.

sus ad scribendum. & ita saepe Luctetius. Burm.

v. 574. Ingentes] Ingentis Edit. [Bonon.] Pii, Maier. Ald. Iuntae & omnes, vsque ad Carrionis alteram editionem. accufatiuo tamen casu cepit Pius.

v. 579. Quis procal ille virum nobis, quem baltbeus afper Subligas? Nihil hic sani. nec libri veteres succurrunt. Nescio, an alibi coniectura felicius mihi in-Valerio successerit. scribendum quippe contendo,

Quis procul ille, bumerum nodis cui balsbeus asper Subligas?

wodos vocat, quos alii bullas in baltheo. Virgiliana illa ex Aeneides x11. vers. 941. imitatur,

--- bumero cum adparuit

Baltheus, & noris fulferunt cingula bullis.

apud eundem libro 1x. 359. aurea bullis Cingula. clauos aurees interpretatur Seruius. Varro de L. L. Baltbeus, cingulum e coriobullis ornatum. Sidonius Apollinaris Panegytico Anthemii,

Yy 5 — bullis

580 Subligat, & stricto flat proximus armiger arcu, Ceu pugnam paret, & positas confundere menlas?

Contra

---- bullis bestilibus asper Adplicas a lacua surgensem balsbeus enfem.

vbi vergentem enfem pracstiteric hinc arma ab armis, sine humeris, reponi. nodum pro baltheo posuisse videtur Claudianus Consulatu Olybrii, 89.

Mordet gemma finum : nodus qui subleuat ensem

Album puniceo pectus discriminat ostro. apud Corippum libro iv.

– vestisque rubebat

Concolor, asque aureo lucebant cingula nodo.

vbi auro mundo nunc parum concinne legitur. sed & gemmati balsbei apud eundem Corippum, presiofa cingula gemmis apud eun-

Nobilibus gemmis, & coeso lucidus auro

Baltbeus. Claudianus Raptu Proferpinae,

Parthica quae tantis variantur cingula **gemm**is? hinc stellati balthei Statio, & Pollioni in Gallienis, bic aurates constellatosque baltheos rapuisse perhibetur. Peltus enquistissimarum coloribus baltheatum Marciano Capellae lib. v. Nemesianus Cyne-

getico, Corrugesque sinus gemmatus baltheus arttes

Nexibus.

Virgilium, v111. 459.

Tum lateri, atque bumeris Tegeaeum subligat enfem. Homer. Iliad. B.

'Αμφί δε' με μισιτιν βάλετο Είφος keyvelyhor.

& Odys. B. meet de Elpos des Ber' ώμο.

deriuat Festus. v. Bochart. de Animal. S. Script. Part. 1. lib. 11. c. 8. Atque haec ad hunc locum. Heins. Francius coniecerat.

Quis procul ille autem nobis. & ex Virgilio desumrum credebats qui lib. v 1. 809.

Quis procul ille autem ramis infignis olinae?

nos credimus hune locum nondum effe perfanatum. Burm.

v. 580. Striffe } Codex noster, fruite. sed male; ftrito el adducto, intenso, parato ad sagittas emittendas, ita stricta auena lib. 111. 525. ita firitti vugues, manus ftrittee & fimilia, de quibus ad Ouid. 1. Amor. v1. 14. BURM.

Confundere mensas] v. 581. Verbo hoc proprie vruntur, cum hilaritas turbatur, vide ad Petron. LXXIV. & XCI. & ita liceret interpretari, turbare conuiuarum laetitiam. sed quia Thracum & Barbarorum mos erat, cum vino inceluissent, poculis pugnare, & ipías menias euertere, re-Qius cum Pio de iplis menlis pofitis accipitur. vide Paffer. ad Propert. lib. 111, 8. & commentatobumerum autem subligat, vt apud res ad luuen. Sat. v. 26. sic confundere proelia Horat. 1, 17.

Nec Semeleius Cum Marte confundet Thyoness Prodia.

ita tela confundere capiebamus apud Silium xIV. 335. BURM.

v. 584.

Contra flammigeri proles' Persera Solis, Quem rogitas, Carmeius, ait; mos, comminus arma

Semper habere viro, semper meminisse pharetrae.

589 Quid Latagum? quid si amnigenam mirere Choaspem?

Bellatoris equi potantem cerne cruores: Nec tamen inmissis hic segnior ibit habenis. Illum

v. 584. Meminisse Pharetrae tram, sed promtum & paratum semper esse ad promendas sagittas, eas semper curare. Ouid.vii. Met. 546. Non aper irasci meminis. Lucret. IV. 717.

Ita continuo meminere fugai. vbi optime Lambinus. Lucretium imitatus Guibertius Abbas Historize Hierofolym. lib. v 111. c. 10.

Quid tibi vis meminisse fugae? faciles nescit petra motus;

Sifte gradum. Claud. Bell. Get. 328.

Nec meminie lesi, nimbosque aus frigora curas.

& ldyl, 111. 10. & meminis capsius sui. contra loseph. lican. v 1. 90. Ergo nec armorum meminit, nec

proelia curat. Ita Pindarus Nem. 1. 24. dixit, Λαθν πολέμε μνατήρα, pro bellicofo, ve post Scholiasten recte explicat Schmidius. qui immemor sui ad Od. x. Nem. 119. Aldinam lectionem, piya leye luricart' dulus mutat in, plys Toyou luisant unius. sed ab extditis Anglis, qui Pindarum ediderunt iure reprehensus. Alcipht. III. Ep. 10. Hear el dántulés pu मबर्रवाहेर, प्रक्षे प्राप्त गाँव हैराई क्रेम्ट्र Ipsprote. ita contra oblisum ses nomine Genisorem. Pius.

11. 389. & 111. 664. non oblita Non verbis tantum iactare phare- fui luno. & similia. vide & lib. vr. 241. & ita non meminisse pro non curare, contemnere, poni folet. vid, ad Quid. v. Fait. 132. Bur-

> v. 585. Latagum] Lategim nofler codex. & mox, armigerum mirare Choaspem. BURM.

> v. 585. Choaffen] fic ex. Bon. sed Cheaspen corr. a dolla manu. HARL. Ver. cod. (boafpen. apud Tibullum quoque lib. IV. vel. Regio lympha Dyaspes: dosti quidam legunt, vel, Rhegia lympha Choaspes. CARRION. Vide Eruditissimi Broukhusii notas ad Tibull, IV. I. 140. Cheafpen Aldus iam edidit, & Pius in notis agnofeit. Buam.

v. 587. His segnior] Choastes, quamuis tit equimulgus, & sitiat equi cruorem, non tamen fegnens puta futurum ad infidendum equo. funt qui referunt ad equum, cui quamuis saepe sie aperta vena a Scytha, tamen levistimus est ad cursum ac peruegerus, perduratque etiam inedia perdomitus ad magna itinera capessenda. alii scribunt, non fegnior. sed vt habent antiqui codices. Genifor. vt oftendat alium regem, *legnier* Illum, ait Aesonides, pariter refer: horrida fignis

Cui chlamys, & multa spirat coma flexilis

500 Respicit Acetes, atque hunc quoque nomine reddit:

Diues Aron; croceos fic illius omnis odores lactat eques; vnctis sic est coma culta maniplis:

Sed nec sperne virum, & comtis diffide capillis.

Campe-

fegnior Maserius cum Engentino, quae vera lestio est. vet. Paris. bace genitor. vet. cod. genitor fie, absurdiffime. CARR. Hic genitor scripti cum Aldino codice. an secior? de qua voce multis ad Nafonem. posts & lengior reponere. Gennisor in Regio. Genisor in suis codicibus exstare ait Pius. vt fit nomen proprium. HEINS. Legerem, binc segnior, licet eius cruor sit epotus ab equite. Bun-MAN.

589. Spiras coma flexilis aura] Flexilis, vt Petronio cap. Cxxvs. crines ingenio suo flexi. pro aura codex noster, arua; aura hic est odor ex vnctis capillis, vide Heins. ad Ouid. xv. Met. 394. ita & aura capienda apud Horat. 11. Od. VIII. 24. vt Graeci dixerunt wroke koessitus, vide Barnes, ad Eurip. Supp. 1029. quamuis hic Pius, secutus Seru. ad Virg. v1. Aen. 204. ve multi alii, auram apud Horat, pro splendore capiant. sed aura dicitur omnium rerum, quae odorem edunt. hic autem est aperta Virgilii imitatio IV. Georg. 417. at illi Dukis hic versus in nostro codice. sed

sic aura maris & similia, de quibus ad Quinct. de Inft. x11. 10. BURM.

v. 592. Vin&is] Scribendum, onelis: ita capilli vneti funt milicibus fuis, ve ipfi. Qualis dur est, tales esse folent milites. Caesar dicebat, milites suos etiam unguentatos bene pugnare poste. post hunc versum in antiquis exemplaribus sequitur hoc carmen, Sed ne sperne virum & compris diffide capillis. ne contemne Aronem, tanquam vnguentatum, consequenterque mollem. nam etiam vnguentatus, & crines habens voguine delibutas, vere pugnare solet. Prus. vinstis quoque in ex. Bonon. aliisque: in aliis victis: cod. Burm, Vatic. pr. & Ald. iunclis: sed onclis cod. Carr. & probat Heins, sequens vers. quoque deeffe in ex. Bon. fed Carrion dedit eum e cod. fuo: & est in cod, nostro collato, vbi vero legitur: fed ne sperme virum & compris difide capillis. HARL.

v. 593. Sed nec sperne Deerst compositis spirauis crinibus aura. in Vaticano esse Heinsius notauit.

Campelus hic spoliis in tigridis; ille profundo Incum-

nec omitti posse videtur. disside eleganter dictum, ne ideo imbellem credas, quia muliebriter comtus est; quia saepe sub molli habitu virilis animus latet. & ita capiendum dictum illud Sullae de Caelare apud Sueton, cap. xLv. male praecintlum puerum cauerent, quod non recte explicuerunt viri dosti. melle praecinclus, est non bona fide praecinclus, quia cum molliori & fluxiori cincura non consentiret eius animus, qui minime ignauus erat. omnis lepos & vis in vocula male est, bene praecineli erant pueri molles, ad ministeria adhiberi soliti, qui erant etiam re vera molles, sed Caesar erat male praecinstus, quia erat strenuus in veste delicata: ita male pertinax digitus. Horat. 1. Od. 9. est, qui non bona fide, fed simulate erat pertinax, vide fupra ad. 11. 556. & hunc effe dicti Sullani sensum, probat dicum Ciceronis, qui rogatus, cur errasset in electione partium, respondit, praecinetura me decepit. Macrob. 11. 3. ad rem etiam pertinent illa Ammian, Marc. xx111. cap. 6. de Persis. Adeo autem dissoluti sunt, & artuum laxitate vagoque incessu se iacticantes, ve effeminatos existimes, cum sint acerrimi bellatores. Sil. Ital. VIII. 466.

Ora puer; puerosque babitu, sed corde sagaci Aequabat senium, atque assu superanerat annos.

vbi vide Cl. Drakenborch. compris capillis & Horat. 1v. Od. 1x. 13. Burm.

v. 594. Ille profundo Incumbens Odrussa mero] Quidam teflantur hic deesse versum, & italiegendum dicunt,

Campefus bic spoliis in tigridis, incita cursu

Flumina, qui & ventos superas celer. Ille profundo, &c. incies celertima & incitata interpretamur. Prus. Forte, profuso mero. Statius tamen lib. v. Theb.

- fi quando profundo
Nubigenae caluere mero.
Sophocles in Syndeipnis apud
Athenaeum lib. xv.

- lγχείτω βαθύν πριτύρα.
caeterum ante hacc inferit Regius,

- incita cursu

Fluminaque & ventos superas celer ille profundo. quod & Pius in suis codicibus invenit. Heins. In nostro codice

Campefus bic spoliis integris, concita cursu

Incumbens odrussa mero.
quae corruptissima, nec displicet
versus ille a Pio additus. spolia
tigridis sunt pelles detractae hosti: olim Tigridis enim exuuiis
pro galea vtebantur. vid. v1. 703.
& alibi. profundum vero merum,
& cratera dici posse non nego.
ita enim Statius 111. Silu. 111.
107.

Es numquam lacsa profundo Cura mero.

& lib. v. Theb. 187.

Vacuantque profundo

Aurum immane mero ita Theocrit. Idyl. xIV. 29. & βάθαι πόσιος, & βαθὰν δινοπόσην dixit auΩtor Epigrammatis apud Athen. x. cap. 10. Pius interpretatur, ita ceruice declini totam

595 Incumbens Odrussa mero: viden' alta comantem

Pectora.

tam faciem in cratera vergentem, ve a fundo vasis vinum hauriret. verum an reste dicatur, incumbere profundo mero dubito. & an non praestet legere,

Ille profundo Incumbens Odruffa toro. vt Virgilius 1v. Aen. 650. Incubuitque toro. & profundus torus lit aleus, vt idem Virgil. 11. Aen. 2. & alii. & profundum coelum, de quo inf. v11. 478. sed nihil deceruo. Odruffam distum ab Odrussa sluuio, Amazonum vicos interfluente, vult Maserius. fed incorruptos ille Strabonis codices incidit; Alazonum enim habent emendationes codices lib. x11. p. 551. quorum pagos perfluit Odrysses. Burm.

v. 595. Vide lun] Syllabico mensu sic exigente scribo, viden' alta. videsne, vt alta & eminentia pectora coma tegit ac velat. alea pectora exstantia, quod signum gladiatorii cuiusdam roboris. vnde apud Plinium Oftentatio pestorofa. & in obscoeno poemate, nullus est forti pestorofior Marte. Pius. in vide vltimam effe breuem, putauit Maserius, & vide lata habet quoque ex. Bonon. fed Carrion Balbusque iam bene defenderunt viden alta. HARL. Vide scripti. sed omnino corrigendum,

- viden' alta comantem

Pellora? quemodo & Pius volebat. sic in Statii loco supra castigauimus, viden bas freculas? apud Catullum, Viden' ve perniciter exfiluere? noster ipse libro 111. 499. in Disticircumferuntur, scio corripi, vide, fed eorum auftoritas tanta non est, vt posteriorem in vide corripuerit Flaccus, nemini fano persuadebitur. afpice lata comantem Regius. comantem Pius ad barbam refert. Ego ad hirsutiem, & olim legebam.

- viden' birta comantem Peffors?

apud Homerum saepe Aksiev ane de hirfuto pectore. Hercules apud Propertium,

Mollis, & birfutum cepit mibi fascia pellus. Silius lib. v.

- fqualore baic bifpida dire, Et villosa feris borrebaus pectora saetis.

Mirari saepe subit, HEINS. quas inter Grammaticos turbas faciant corrupta veterum loca; Scaliger ad Manil. v. vers. 737. hine verbum videre in tertiam conjugationum ordinem referre voluit. Barth. lib. xx1. Ad. 20. tam sinceram lectionem hane, vide, credidit, vt poetam scite literatorum regulas neglexisse tradat, quae nisi interdum calcantur, poetas sui officii obliuisci ia-Stat. quod, vt interdum verum fit, in hoc verbo locum minime habet, ad Gratii Cyneg, vs. 461. idem tuetur, & exemplis firmare studer, apud Phaedrum quoque lib. 111. fab. 6. vltimam in vide corripi vult Gudius, sed ei loco nos medicinam fecimus. vide & quae adducit hic Weitzius. nec nos cultissimo, & fi quisquam fuir, legis Pediae obseruantissimo, poetae hanc scabichis, quae Catonis sub nomine em adfricari patimur &, cum CarPectora, & ingenti turbantem poculo barba? Hic & Iäxarten dictis slupet hospes acerbis Inmodicum, linguaque grauem; cui nulla minanti

Non superum, non praesentis renerentia belli. 600 Contra autem Aeëtes; Non frustra magna superbo

Dicta

rione & Heinsio, viden' alta recepimus. vide supr. 111. 499. & Erythr. Ind. Virg. & Heins. ad Ouid. x11. Ep. 71. & ipsum etiam Barthium ad Stat. Theb. x. 807. in nostro codice margini adscriptum erat, aspice, quod a quodam, non admittente vi vide, sactum credo. alta vero pestora, vt Virgil. v1. Aeneid. 595.

- babitatque sub alto Pettore.

Sil. 1v. 294. Atque altum tota metitur cuspide pectus. posse vero altum pectus cum Pio explicari non nego, sed & de feroci & elatto animo si quis capiat, non punabo. licet hic potius de hirsutie pectoris eleuatioris sumi possit, hunc enim ita opponit vnguentatae illi & delicatae turbae Atonis vr apud Gell. x11. 2. bircosi & enguentati, vid. ad Ouid. 11. Trist. 259. Bur m.

v. 597. Iaxarten Bonon.] Lugdunenf. & Argentorat. Laxarten. ver. cod. Laxaflen. confule fuper hoc loco Hermolaum Barbarum in Plinium lib. vi. cap. xxi. xxv. CARR.

v. 597. Diffis flupes bospes acerbis Inmodicum | Forte, diffi acerbis. quomodo, inmodicum irae Tydea habes apud Statium, statim, linguaeque grauem quoque legerim. quomodo, sardus fugae, laetus viri, pluraque huius notae apud

nostrum, Heinsius. Potuit s in distis repetitum esse ex prima vā stupet. sed cum aeque dicatur immodicus distis, ac disti, vulgatam seruo. sic Lucan. vi. 795.

Legibus immodicos, aufosque ingentia Gracchos.

Verbis & rebus immodicum Suet. Domit. x11. quae duo coniungie & in Calig. 2. vbi verborum & rerum acerbitasibus, nullo adbibiso modo (hoc est immodice) affecie. Tacit. 1. Hist. 35. ignauissimus quisque, &, ve res docuit, in periculo non ausurus, nimii verbis, linguae feroces. vide quae diximus ad Vellei. 11. 11. & Quinctil. Declam. CCCVI. BURM.

v. 598. Cui nulla minanti Non fuperum] Mulla prim. Vaticanus. legendum vtique, multa minanti, pro, multum minanti. Ouidius,

Multa mibi coclum, multa minantur aquae.

sic, multa cunstari libio 1. 757. multa morari 1v. 371. multa novare vs. 303. Heins.

v. 600. Magna superbo Dista volant | Vide ad lib. 1. 262. & hic Weitzium; qui & 70 volure illustrat. Burm.

v. 601. Paria arma fequentur] Simul arma noster codex. male, recte Maserius explicat. magnus & sermone & armis. ita Stat. 1. Theb, 213.

Pondus

Dicta volant, ait, & vocem paria arma fequentur;

Nec requies; quin Marte diem noclemque fatiget:

Atque vbi Rhipaea sinpuerunt flumina bruma, Iam pauidi cum prole Getae, iam peruigil illum

605 Medus, & oppositis exspectat Hiberia claustris. Hos autem quae quemque manus, quae signa sequantur,

Si

Pondus inest distis, & vocem
fasa sequuntur.
vbi codices quidam, fasta non
male. Ouid. x11. Met. 82.
Vocem granis basta secuta est.
Silius IV, I34.

Tum dictis comitem contorquet

primus in bostem,
Con suadente deo, & fasorum
conscius, bastam.
vbi vide Cl. Drakenb. Burm.

v. 603. Stupuerunt Plin. xiv. 21. mirum dictus, fed aliquando vifum, ruptis vasis sletere glaciatae moles, prodigii modo, quoniam vini natura non gelastis alias, ad stigus slupens tantum. vbi videtur slupere minus este, quam glaciari, vel gelascere. quale nostratibus est verbum, sollen. Burm.

v. 605. Oppositis exspectat Hiberia claustris] Forte legendum, plaustris. lib. 11. 160. Et plaustro decepta Nurus. & 178. plaustra sequi. lib. v1. 154.

Nunc subicam trepidis Moeosin solvere plaustris.

Rutilius Itin. 1. 485.

Haud aliter, quam cum glacie riget borridus Ister, Grandiaque adstricto stumine plaustra vebit.

Flor. 111. 3. obiectis undique plan-

firis asque carpentis altae desaper quasi e turribus, lanceis contisque pugnarent. Heins. Exspectes noster codex. vera quidem sunt, quae de plaustris adducit Heinsius, sed nihil tamen muto, & per claustra hic angustos aditus per montes intelligo, ve sunt Caspiae Pylae &c. ve reche explicuit Gronouius ad illa Senec. Thyest. 375.

Aut qui Caspia fortibus
Recludant inga Sarmatis.
vide supra vers. 125. & lib. vi
106. opponi vero rece dicuntur
claustra, fores, quibus, vel clausis, vel munitis milite prohibetur quis. vt oppositae fores Ouid
Ep. xvii. 8. vbi vide. sic & oppositi homines, qui tuentur aditus. Virg. 11. Aeneid. 332.

Obsedere alii telis angusta vi-

Oppositi.
vbi non opus est oppositis legere.
Burm.

v. 606. Nos autem quaecumque manus fua] Scribe, hos autem & quaecumque. si vellem enumerare tibi hos fortissimos duces, cum suis maniplis, nox ibit in diem. Pius. Hos autem quaecumque manus sua vulgati, [etiam Bonon.]

Si memorem; prius humentem lux foluerit vmbram.

Cras acies, atque illa ducem cras regna videbis

Dissona; saxiferae surgat quibus imber habenae;

Quae

quae verba Malerius non satis commode interpretari potuit, nec figna distinguit lib. v11. 628. mirum: corruptus enim locus est. vet. cod. quae quemque manus, quae figua, elegantissime. CARR. Nofter, quae quemque magnaque figna sequatur, in quo le&ionis verae vestigia; bos autem & quaecumque, m. Argent. Colin. & Gryph. Pium sequentes. Burm.

v. 607. Prius bumentem lux solverit vmbram] Imitatione Virgil. [Aen. r. vs. 374.]

Ante diem clauso componet vesper Olympo.

Vmbre autem pro nocte. lib. 111.

Tertia iam gelidas Titonia solveras vmbras.

Bul. In margine nostri codicis erat, nox foluerit. quod gloffatoris est. lux hic est aurora, quae fugat noctem. vide ad lib. 111. 1. BURMAN.

v. 608. Cras regna videbis Dif-Jona | Diffona cultu regna Prudentius quoque dixit libro 11. contra Symmachum vers. 586. Hoc tamen loco videntur reponenda, dissona signa. signa militaria pro iplis ponit militibus, vel, quod malim, pro tubis, lituisque. Heins. Nisi regna capiamus, pro regibus, vel eorum populis, de quibus supra vf. 274. probabilis fatis videri potest Heinsii coniectura, ita lib. 1. 800. classes & pontica figna. sed pro ipfis militibus fine dubio capienda. nam a tubis & lituis &c.

sic undique densans

Terrigenae iam signa duces, clamorque, tubacque. & voces has, regna & figna, frequenter confundi, verum est. vide ad Ouid. 111. Fast. 161. & vers. 152. sed quia praecessit modo, quae signa sequantur, nolim hic iterari vocem eamdem; & si quid mutandum fit, legerem,

Atque illa ducum cras castra videbis Dissona.

a praecedenti cras absorpta cum effet cas syllaba inde aliam vocem formarunt librarii, & regna forte enarum fuit. sic lib. v1. 2. coniungit acies & custra. sic apud Lucanum libro 1. vers. 323.

Pompeiana reum clauserunt signa Milonem.

alii codices habent, caftra. Bunm. v. 609. Imber barenae Scribendum, babenne. innuit ac describit fundam, quae nihil aliud est, quam corium ferens faxa in fundo cum modicis internallis, vt faxum melius funda contineat. Quinclilianus advocat hos ingeniofos certe verficulos,

Fundum Varro vocat, quem pofsun mittere funda; Ne tamen exciderit, qua cava funda patet.

Prus. babenne vaice probant Voffius ac Heinfius. arenae cod. Carr. & Bon. HARL. Habenae legit Ζz Sabelli610 Quae iaculo gens apta leui, quae picta pharetris

> Venerit: ingentes animo iam prospice campos, Atque hanc alipedi pulsantem corpora curru Euryalen, quibus exsultet Mauortia turmis, Et quantum elata valeat peltata securi,

615 Cara mihi & veras inter non vltima natas.

Fatur,

Sabellicus. videturque poeta funditores fignificare, qui fundas circumagunt, & habenarum altera laxa iaculantur lapides. Maser. Eadem confusio est apud Propert. 111. Eleg. x11. 17. vbi vide Broukh. sed Habenae recepimus. est enim lorum fundae, vnde pro ipfa funda poni solet. Silius 1. 315.

Terque leui dusta circum caput alsus babena,

Permissum ventis abscondit in aëre telum.

vbi vide Drakenb. Burm. v. 610. Quae iaculo] Quae &

iaclo codex noster. Burm. v. 612. Pulfantem corpora] Sic Lugd. & Argentorat, cum vet. cod. Maserius autem cum reliquis vulgatis, pulsantem cornua. CAR-RION. Cornua magis placet Vofsio &Heinsio, qui etiam coniicit fulcantem corpora. Bonon, habet pulfantem corpora. HARL. Vulgata lectio si retineatur, intelligendum cum Pio est, Euryalem corpora caeforum, fiue cadauera curru superuestum pulsasse, & quali calcaffe. fed quid fit pulfare cornua curru non intelligo. cornu equino pellere litora dixit supra versu 154. sed non cornua pulsare. sed nec curru placet, [licet etiam Euryalae forte vt reginae currum det lib. vr. 370.] quia ftequentius Amazonas pugnasse equis te-

stantur omnes auctores, & mox sequens surmis id firmet. & lib. vi. licet currum det, ipsam tamen & socias ex equis pugnantes inducit. quare legerem, pulfantem corpora cursu, id est, pedibus equorum currentium per strages & aceruos occisorum. ita pulfare pedibus tabulata lib. VIII. 305. & pulsare bumum. VII. 312. & de equis Ouid. v1. Met. 486. equique Pulfabant pedibus spatium decliuis Olympi. & 11. 255. pedibusque repagula pulsant. & ita pasfim. currus vero & cursus passim commutari folent. fic pulsus equis tribuitur infra v1. 168. tremebendaque pulsu Nutat bumus. Stat. VII. 120. arma virum, pulsusque imitatur equorum, ita scripti, vulgo, cursusque. Burm. curru tamen retinendum videtur dodo Britanno obsf. Misc. 1. m. p. 172. & prouocat ad Vol. r. Obff. p. 319. adde supra ad V. 133. HARL.

v. 614. Elata] Ad feriendum scilicet. vt elata dextra lib. 111. 139. & v111. 356. Suet. Calig. 32. elato alte malleo cultrarium mastaut. ita elatam bibennem apud Silium v. 499. Heinsius volebat. Burman.

v. 615. Inter natas] Quam inter filias numero, adeo mihi dilecta est. noli credere hanc fuiste filiam Acëtae; est enim falsum & praeposterum, Prus.

v. 617

Fatur, & occiduo libat cratera parenti.

Quisque suis tum vota deis & pocula fundit;

Dent aciem, dent belligeros superare labores.

Ecce autem Geticis veniens Gradiuus ab antris,

620 Ingentemque trahens Arctoa per aequora nubem,

Adspicit Aeaea Minyas stupesactus in vrbe, Ambitumque senem, promissaque vellera puppi Thessalicae: citus ad summi stellantia patria Tecta ruit, questuque Iouem testatur acerbo: 625 Quae studiis, rex magne, quies? iam mutua dini

Exitia in folos hominum molimur honores:
Teque

- v. 617. Quisque fuis | Sumu nofler Codex. Lamp. Alard. lib. 11. Epiph. Philol. 15. hine nouum animaduertit morem, quo cubique fuis diis libarent. & quasi nemo hoc notasset, per occiduum parentem Solem esse intelligendum, docer magna cum ambitione. arqui Pius ita exposuerat & nemo vmquam, qui Aeëton novit, aliter capere potuit. Burm. ex Homero Il. «. 400.
- v. 618. Dens aciem] Acies editiones prifcae. dens acies, di bel-Egeres noster codex in margine, BURM. dens-dans corr. a docta manu in ex. Bonon. HARL.
- v. 621. Adfpicis Aceca] Vetus codex, Adfpicis Acetac. acque bene. CARRION. Perperam, Acetac Carrion ex membranis suis. HEINE.
- v. 622, Promissagne vellera puppi Thessalicae] etiam hic pubi 10-

ponendum. vide ad Ouid. Met. vii, SI. Heins.

- v. 624. Teffatur] Vide ad lib.
- v. 625, Studits) Male explicat Pius, quomodo curas quiesem Inpiser? vt dicitur quies elle in studits alicuius, quando is quiesem curat. sensus est, quis sinis sadionum inter Deos? vide ad lib. 111. 628. vidit verum Maserius. BURM.
- v. 625. Iam untras vidi Exitia; in foles bouinsus molimus bonores] Ita omnes codices. fed nihil hac lectione ineptius: Diftingue,

Exitia in folos hominum molimar bonores.

nihil certius. Quspropter ita imprimi curaui. Vossius. Mssss dini litteris transpolitis Gronouius Observation. lib. Iv. cap.
xx1. nihil verins, Hsins.
Zz 2 v. 627.

Digitized by Google

Teque ea cuncta iuuant, rabidam qui Pallada coelo

Non abigis, neque femineis ius obiicis ausis. Non querar, exstructa quod vexerit ipsa carina

630 Vellera facra meis sperantem auertere lucis, Quodque palam tutata viros: sic cetera pergat, Si valet, insidiis quae nunc fallacibus ambit, Nostra vt Phrixeo spolientur templa metallo. Non opus auxilio Colchis, nec soedere vestro:

635 Et Persen simul, & Minyas deposicimus hostes.

Quin age; quid tantee coeunt in proelia gentes?

Quid tuus Aesonides? imus nos, protinus imus,

v. 627. Pallada] Cui semper aduersarius Mars inducitur a poetis. vide Barth, ad Stat. vii. Theb. 33.

v. 629. Non queror] Pulchre dictum, quum de hoc conqueritur maxime, quod conquestione indignum afferit. MASER. Bonon. nam queror. Lugd. & Argent. num queror? reliqui, non queror. vet. cod. num querar? optime. CARR. Variant valde hic editiones. optimum, num querar ex MS. depromptum videtur Carrioni: non mihi, prae quod est in Veneta antiquiore, non querar. nec cuiuis alii, cui oculi funt aperti. Zinzerl. Es firude malim. Heins. Nofter, non queror. quod redum puto. idem vult Mars dicere, quod in alia re Quid. zr. Am. 5.

Non ofcula sansum
Iuntia queror, quamuis baec queque iuntia queror.
BURM. non queror ex. meum Bonon. Harl.

v. 630. Auertere] Ex Catul.

Epith. Thet. 5. Auratam openntes Colchis auertere pellem. Bunn.

v. 632. Instidits quid nunc] Ita editi ante Carrionem, & codex noster: Heinstus tentabat, quin nunc, vel, quid enim. Burm.

v. 634. Cokbis] Codex emendatus habet, Culchis, per u. nec displicet propter vocalem o infinities repetitam, quae vastum hiatum facit, laeditque sonoritate, quod antiqui poetae validissme declinabant. Vetustiores enim Culchides & Pulyxena dicebant, auctore Quinctiliano I. de Inst. Or. 4. sicuti in veteribus vrbis Romae titulis aspicere licet, vt Plauto voleus pro vultus a contrario declamando, & mille similia, PIUS.

v. 636. Quin age quid] Puto, Quidnam, age, quid. HEINS.

v. 636. Tantae] Pro, tot. lib.
111. verf. 260. Heu focii, quantis complexerunt listora monfiris!
vide supra lib. 11. vs. 563. Weiz2148.

v. 639.

In nemus auriferum, & sumtis decernimus armis?

Vel tu sola polo tacitis inopina tenebris 640 Labere; quantus ibi deus experiere; nec illas Adstiteris inpune trabes. an Martia templa Intemeranda minus, tacitus mihi lucus, & agger

Quod

quieur, ve recte Pius. & se fole, fine lunone auxiliatrice. matrem enim prouocare verebatur. Bur-MAN.

v. 640. Dens experiere] Sic apud Stat. x. Theb. 842. Capaneus, Experier quid facre innent, an falfus Apollo. BURM.

v. 641. Trabes | Prius tela & hastas trabales exponebat Pius, melius deinde arbores, abietes ad templum Martis, vide supra 111. 483. inepte Maserius naues intelligit. adflare trabes, vt supra vf. 536. adfidere. Burm.

. v. 642. Tansus mibi luctus & anger! Sic Bonon. HARL. Lege, toutem, ex veteri lectione. ac mihi tantum fuperest dolor & follicitudo. cur ego folus doleo, cum ceteri gaudeant, florentesque fint? fubintellige, eft, vel superest, ita and rudis, subintellige sum. ceterum cum lectionem priscam numquam contemnendam ducam, promam quae in antiquissimo, quod securus sum in plurimis, exemplari deprendimus, in eo fic legitur, eantum mibi lucus & agger Qued rudis. & thace est vera lectio, ait Mars, mea loca non debent minus effe reuerenda, cum trabes cedrinas aut auro lita lacunaria non habent, vt multa Pallas habet & caetera numina. quod non templum mihi dicatum

v. 639. Vel tu] Pallada adlo- habeo, vbi vellera custodiuntur. fed rudem aggerem, id est, illam terram congestitiam, illum lucum subrusticum ac impolitum mihi seruari volo; vt ait Euclio Plautinus, sus cuique placent etiam impolita & inornata, ordo est. quod si tantum mihi est lucus & agger rudls, & fola colimur fi gentibus vmbra, est amor &c. Agger hic ponitur pro aris cespititiis, & indiferete ac incondite accumulata ac exaggerata terra erecta Marti, nullo opere magnificentiore, vel horti maceria opere ruderario facta, aut mera terra parietem fluxum struente, de quo Orpheus vers. 892. Prus. omnes vulgati, vet. cod. tacitus mibi lucus & agger. CARR. Imo, lucus. neque aliter Carrionis liber. luuenalis 1. 7.

Nota magis nulli domus est sua, quam mibi lucus,

Martis, & Acoliis inclusum rupibus antrum.

agger etiam in primo Vaticano. Pius Baptista corrigit, tantum mibi luctus & ongor. mox tamen praesert ex veterrimo codice. sansum mibi lucus & agger, rudis agger, pro ara. Heins. Codex noster, tantus mibi luctus & angor Quod rudis. in margine vero, SARS MIN. Tacisum lucum vellem explicuissent viri docti. nam tacitum illum qui dicere possumus. Zz 3 in Quod rudis; & fola colimur fi gentibus vm-

Est amor, & rerum cunctis tutela suarum:
645 Et tibi, magne pater, terris donaria certant:

in quo supra vs. 252. dixit arma & tubas sonare, & noce eriam vocem Martis exstare? quare legerem cum Pio,

Tantum mibi lucus I agger Quod rudis, & fola colimur fi gentibus ombra, Est amor, &c.

an ideo violare licet mea templa, quod mihi sit tantum rudis & aggesta ex cespitibus ara & solis luci arboribus, quae vmbram faciunt, a gentibus Scythicis color, & quia non, vt Pallas Athenis, & luno Mycenis, habeam magnifica & marmorea templa? At cuique suum carum est. rudis agger impolita, terrena ara est, vt supra, e cespise sellus Aggerisur vs. 61. ita rudes remi Claud. Praef. in Rapt. Proserp. non elaborati, sed ex ramis temere facti. & lib. 1. de Rapt. 97. rude folium, & similia. vide Sciop. ad Priapei. Carm. 1x. quo Maserius respexisse videtur. Burm.

v. 643. Es fols] Vetust. Paris. & fols colimus si gentibus. Maserius cum Lugd. & fols colimur si gentibus. vet. cod. & fols colimur frigentibus. Maserii lectionem germanam poëtae esse credo. Carr. Si gentibus Maserius & pleraeque editiones. cultus sis gentibus in primo Vaticano. lege,

— & fola cultus fi (sc. mihi)
gentis ab vmbra.

nam vnius tantum gentis Colchicae hic cultus. colimus fi gensibus Aldus. HEINS. Si gensibus etiam noster codex, [item Bonon.] plures enim Martem coluisse ad septemtrionem gentes notum est.

v. 644. Est amor & rerum] Mallem ex more poëtae nostri, Est amor, est rerum, &c. respicit ad dictum commune, suam rem cuique carissimam est. vide ad Petron. cap. v. &c ad Ouid. vi. Met. 154. &c Muret. ad Carul. Carm. xxII. Burm.

v. 645. Magne pater] Epitheton conveniens loui. Prisci codices habent, magna, & ad Iouis templa referunt. Pius. Magna, pater, terris donaria, pr. Vaticanbene. Heins. Sed sup. vs. 526. res magne dixit. Aeëten etiam magnum patrem vocat infra vii. 214. louem vero magnum dici quis ignorat? Burm.

v. 645. Douaria certame] Certatim dicantur, vt vaum alio fet pulchrius. Prus. Recte; ita certantia vota dixit Plin. Paneg. 92. Virgil. 111. 667.

Verrimus & proni certantibus
aequora remis.

Stat. 1. Silu. 11. 87. certantia remis Brachia. & vers. 108.

Cui gloria patrum

Et generis certabat bones.
lib. V11. Theb. 630. Certas opus

ferro, Eol. 111. 68. Certanerit ille tot boedes Paftere, quot nofiri numerantur vespere tauri.

Iofeph. Iscan. 111. 227. certantesque offers vulsus. vide supra 11. 476. & 111. 597. doneris hic certe pro ipsis donis capiuntur, vr voluit Valla lib. 1. Eleg. 6. quamquam

Est honor his etiam suus. anne ego clara Mycenes

Culmina, virgineas praeder fi Cecropis arces, Iam coniux, iam te gemitu lacrimisque tenebit

Nata querens; metuant ergo, nec talia poscant.

650 Non tulit haec animis, quin longa filentia

Pallas

Rumperet, inridens strepitumque minasque Gradini:

Non tibi Bistonidae, quibus haec fera murmura iactes.

Non Lapithae, fed Pallas, ait; neque ego aegide digna,

Nec

quam alii & ita loca, in quibus dona reponebantur, dista effe contendunt, vt hic Pius & Maserius, vide Tomasin. de Donariis cap. 2. BURM.

v. 646. Est boner bic estam suns sonte, esta, de deinde, Mycenes, non Mycenes, bene Gronouius. de quo nos ad Maronem Aen. v. vs. 52.

v. 646. Ast ego cara] Ita omnes valgati. vet. cod. an ne ego clara, optime. Cara. Male Carrionis editio legit, anne ego. sequentia indicabunt. Voss. At ego chara Edit. Pii, Aldi & luntae. ac ego chara noster codex. forte, asque ego. nam & illa particula sic viurpati solet. Burm.

v. 649. Nata querens] Quae res poster codex.

v. 649. Nec talia poscant] Sic liber manuscriptus, vet cod, nec salia possins. Carrion. Poscant etiam Ald, Burm, possus Bonon. Hari. v. 650. Non tulit baec animis] Tulit bic malim. Heins.

v. 651. Strepitum] Iram, tumultum, conuitia. Bul.

v. 651. Gradini] Vbique fere poëtae, vt & noster, producunt primam syllabam in Gradinus, hic vero & lib. Iv. 602. corripit. quia forte a Gradier vel gradus descendere ipsi videbatur. Burm.

v. 652. Non tibi Aloidae] Vet, cod. non tibi Byssonidae. Hanc fabulam vide apud I. Parrhasium super illo Claudiani:

Cum gemini fratres, gennit quos afper Aloeus, Martens subdiderint vinclis. CARRION.

Bistonidae codex Carrionis bene. Aloidae pr. Vatic, [et Bonon.] pro murmura pr. Vatic. muraputo, fera inrgia. Heins. Aolidae noster codex. Aloidae Pius, Colin. & Gryph. Burm.

v. 653. Neque ego] Non ego noster codex: sed tunc legen-Zz 4 dum, Nec vocer viterius proles Iouis, excidat iste Ni tibi corde tumor: lituos mox armaque faxo Oderis, & primis adimam tua nomina bellis. Quin simili matrem demens grauitate secutus: Digna quidem monstrum superis quae tale cre-

> Quod tamen adgressae scelus, aut quo crimine sontes.

660 Si iuuenem, qui iussa sui tam dira tyranni Inpauidus, maria & nondum qui nota subibat.

> Iuuimus, & magnis aliquam spem mouimus aulis?

An nullas praeserre preces, nec foedera regis VIIa

dum, non aegide, vt illud ego ex primis fyllabis segide natum sit. Burm.

v. 654. Excidat ifte] Stat. VII. Theb. 801. Exciderant irae. Bur-MAN.

v. 655. Lituos mox armaque] Lituos misera armaque noster liber. miser editiones ante Carrionem, qui, vnde illud *mox* habuit, reticet, certe ego nusquam repperi. Bukm.

v. 656. Primis adimam] Primam adimam vitiole codex meus. Pius explicat, cogam te feminam dici, & me Martem masculae fortitudinis viraginem. quasi Mars dictus a maribus, quibus praceft, & a virili robore. ego simplicius pono, tuam nobilitatem ac titulos, vt prius etiam Pius capie-bat. Bunm.

v. 657. Simili matrem grauitate fecutus] Hace vix intelligo. nisi velit, simili probro & conuicio. matrem insectatum effe. sed tunc ces; sensus autem erit, quem

598. lingua grauem, sed an gravitas ita sumatur nescio. an ferisare. sed nec sequi aliquem, proinsedari distum aliis noui. Burm. fequi simplex forfan pro perfequi, dibreir. HARL.

v. 658. Digna quidem | Dignam equidem quae tale crearit, opinor. HEINS.

v. 661. Nondum qui nota subibat] Mallet & hic quis, meta. vide supra vs. 44. sed quia monimus fequitur, vix audeo, nifi ibi fouimus, vt Heinfius volebat, legamus. Subinis etiam noster codex. nondum fiki nota coniecetat Francius; at non fibi tantum, sed omnibus ignota & intentata aequora facpe noster & alii canunt. Burm. noumus aufis Bonon. HARL.

v. 663. An nullas] Mancinellus. foedissime labitur, dicens as naturaliter corripitur, quod Valerius producit. an vilus praeferre prenoue dictum. supra quidem vers. Mancinellus non intellexit: non debuimus'

Vlla sequi? caeca sed cuncta inpellere pugna Debuinus? fic Thraces agunt, fic turbidus iste, Si qua petit. cuperem haec etiam nunc bella · remitti,

Nec focias armare manus, da vellera, rector, Et medio nos cerne mari, quod fin ea Ma-STOY

Abnegat,

dera quaerere, sed cuncta mouere ad arma more Thracum, qui nihil confulto, omnia improvide & imprudencer agunt. MASER.

v. 663. Praeferre] Non damno, ve fignificet ante precibus, quam armis rem effe tentandam; & ita non male Pius, vt respondeat illis vs. 622. ambitumque fenem, &c. quia tamen infolentior est illa fignificatio verbi praeferre, forte perferre melius erit. fic Lucanus lib. vIII. 217.

Vocesque superbo Acacidae perferre meas, si focdera nobis

Prisca manent. vbi voces sunt preces, quibus auxilium rogat, per foedera. & ita mandata perferre, apud Ouid. Epist. x1. 127. vbi vide. & alibi.

BURM. v. 663. Foedera regis] Acëtze. ne legas, reges. MASER. Regis iam ex. Bonon. & placuit Balbo: bene. HARL. Regis Carrion recepit primus contra fuum, vt puto codicem; nam alias certe monuiffet, haeserunt scilicet viri dolli, quod sequatur debuimus: sed supplendum prius membrum noster codex. Bunm. hoc modo, an reges, id est Minyae, debuerum nullas preces perferre &c. & an nos debuimus omnia impellere caeca pugna. fed its concile saepe solent vete-

debuimus Aeëram precari & foe- res, vt vbi duae diuerfae perfonae duplicem flexionem requirunt, vnam modo ponant. Phaedr. 141. fab. 12.

Nec sibi prodesse (scil. postum) nec mibi quidquam potes. vbi vide Scheffer, Quid. Epift. v.

Quod neque graminibus tellus fecunda creandis

Net deus (sc. potest) auxilium, Tu mibi ferre poses-BURM.

v. 665. Sic turbidus iste] Martem innuit. fortaffis tamen Valerius reliquerit, surbidus ister. ve populos ad Danubium sitos innuat. lib. v 1. 329. vel tumida fremit Ister aqua. HEINS. Mallema fic Thraces agant, fic turbidus iste. Iste mutari non debet, per contemtum enim dicitur, vt rece Maserius. Terent. Eun. 1. 2. cum milite isto praesens, absens ut sis. vbi Donat, pronomina haec sper-, nentis esse notat, & odium monstrantis, vide ad Petron. cap. 1x. Heinf, ad Quid. x111. Met. 19-Burm.

. v. 666. Etiam nunc] Etiam num editiones priscae. etiam non.

v. 668. Es medio nos cerne mari] Et flatim excedemus his, terris, arque per maria domum repetemus. Bul. Nos ecce mari non displicent. HEINS.

v. 662. Zzs

Abnegat, & folus nostris sudoribus obstat; 670 Ibimus indecores, frustraque tot aequora vectae,

> * Fassaque quae nequeam? sic femina, coeperat ardens

> Hic iterum alternis Mauors insurgere dictis. Excipit hinc contra pater, & sic voce coërcet:

> Quid vesane fremis? cum vos iam poenitet acti,

675 Peccatumque satis; tunc ad mea iura venitis.

Quolibet

v. 668. Sin ea Mauors Noster codex, si mea Mauors Abneges.
Burm.

v. 671. Fas aliquem nequeat] fic Bonon. quoque. HARL. Lego, fas aliquid nequeat, in Graeciam reuertemur nostra desideria fru-Arati, & fas, aequum ac iustum mihil poterit, saenaque pugnaci đura sub ense iacebunt. & muliebri stomacho, cum bile finem impofuit orationi, & vti magis stomachatam se ostenderet, abrupit potius orationem, quam absoluit. Et per interrogationem legi potest. Prus. Carrion e suo vet. cod. fassaque quae nequeam : defistamne, inquit, & fatebor quicquam effe, quod facere nequeam? fed fassa hoc loco me aeque ac Burmannum pungunt. Heinsü libri fas aliquae nequest. is vero conficit vel fasque nibil, nil iura queant, sed hoc est audacius; vel fassaque quid nequeam. Locus est desperatus. Equidem suspicatus fum, ferre ea, quae nequeam? scil. ferre; vel nequeane scil. ferri?

denique conieci fas as, (aut fas id)
nequaquam. tunc post vectae etiam
signum interrogationis ponendum
erit: sed locus est obscurus &
expeditu difficillimus. H A R L.
Fas aliquem nequess Maser. &
sunt. noster, fas aliquae nequess.
Fassauque ne probem, facit illa
mutatio numeri, quae non placet.
indecores, vectae, Fassauque. corruptissimus est locus, & forte
haec verba Argonautas respiciunt, & legendum,

Frustraque tot acquers

Ferre aliquid nequesns.

fed nec hoc placet: vetti enim per aequora dici folet, vt supra vers. 201. forte transposita fuere vocabula, & fassa ex passi sactum, vt legendum sit,

Fustraque tot acquora possi Forre aliquid nequemet.

desperatus. Equidem suspicatus vide supra vers. 197. sed relinsum, ferre ea, quae nequeam? quamus locum obscurissimum. & scil. ferre; vel nequeam scil. ferri? puto post nequeat, deesse reliqua Abrumpit irata sermonem. aut orationis Palladis, quam abrumfasque pasi? id nequeam. de voc. pere, nondum integro sensi vide ad vs. 197. & 571. aut (quod docet vox coeperas) conscur

Quolibet ista modo, quacumque inpellite pugna,

Quae coepistis; habent quoniam sua fata furores.

Te tamen hoc, coniux, & te, mea nata, monebo:

Sit Persen pepulisse fatis; nec vana retentet 680 Spes Minyas, finemue velint inponere bello. Illum etenim talis rerum manet (accipite) ordo.

Victa retro nunc castra dabit, bellumque remittet.

Territus aduentu ducis & virtute Pelasgi: Mox vbi Thessalicis referent hos flamina ter-

685 Tunc aderit, victorque domos & sceptra tenebit:

> Donec & Aeëten inopis post longa senectae Exfilia

BURM.

v. 676. Quolibes] Quodlibes noster. quosdam, ifta domo legiffe videtur innuere Maserius. Burm.

v. 678. Hoc coninx] Heinfius malebat, O coniux. Bunm.

v. 678. Monebo] Lege, monebo.

v. 679. Retentet] Potest explicari pro moretur. sed praestat, iterum spes tentet, & quia bene principia successerunt, ne sperent iterum euentura ex voto, vt finem imponant bello, interemto Perse. vide lib. 111. 96. & supra h. l. vf. 173. Pius, incitet, retinear, explicat, quae non capio.

tur Mare; sed Iupiter intercedit, nam incitare & resinere sibi contraria effe puto. BURM.

> v. 681. Manes accipite ergo] Sic Lugd. & Argentorat. Maserius putat legendum, rerum manes exitus erge. vet. cod. rerum manet, accipite, erde: atque ita a Valerio scriptum fuific affero. CARR. Accipite ergo Pii, Arg. Col. & Gryph. Ald. & Iunt., qui videntur finem repetiisse a prioribus. salis finis illum manet. manet decipite erge codex noster. sed reste Carrion: ordo rerum, est series fati. vide lib. Iv. 449. Burm. manet. exisus ergo Bonon. HARL.

v. 685. Domes & sceptra tenebit | Vide Heinf. ad Ouid. x111. 649. BURM.

v. 686. Dones & Actem] In noftre Exsista (heu magnis quantum licet in pia tatis!)

Nata iunet; Grausque nepos in regna reponat.

Hie labor, amborumque haec funt discrimina fratrum:

Vadite,

Sio, Donec & aetatem & funiopis post longa senettae. Bunu.

v. 686. Inopis post longa sener Stae Exfilia] Vide ad Ouid. i. Amor. VIII. 113. Aestem male Ald. & lunt. BURM.

alii legunt, quantumliber, quo Medea, quamlibet am eius semine nascetur Medus, qui illum ab exilio, restituet in regnum, ita nata Medea quamuis nolens, patrem iuuabit. Scribe etiam, innet, pro iuuabit. Pius. Nota innet. To impia extra exclamationem poni recte monuit. Cl. Gronouius ad Statil lib. 11. Sylu. wi. vbi non pauca eius rei adfert exempla. Vossius. Legebam aliquando,

- inmanis quantum libet inpia fasti Nasa:

nam & Pius Baptista monet non deeffe, qui legant, quantum liber. deinde, inopia pri. Vatic. pro, inpia. sed docissimus Gronouius minori mutatione rem expedit libro Iv. Obseruat. cap. xx1. dum refingit, ben magnis quantum licet in pia fatis; arguse. qui illic confidendus. Heansius. Sensum in Gronouizis bestione non fatie sprum video.

nostro codice corrupta erat le- non enim pius erat Aeeres, qui vt fraudulentus & fallax inducitur. quare legerem,

> - ben magnis, quantumlibes impia, factis

Nata inuet.

v. 687. Heu magnis quantum licet sit impia, magnis tamen licer, impia fasis] Quousque, fastis memorabilis erit. vel gnis fatis, de quibus satis ad Ouid. Epift. 1. & fupra IV. 127. impia, iuuabit patrem, quoni- vt dicat, Medeam effe magnis fatis, licet sit impia. Bugu. Adfentior Bentleio ad Horat. 11. Epist. 1.6. cum codicibus legi deberi, ben magnis, quantumlibet impia, fais. per magna fara decretum est, vt filis licer impis patrem iuuaret, nempe filio fuo Aliter explicat Bentlei, Medo. n. Medea magnis fatis nata erat. Bon. ex. habet, magnis quantum (licee impia) fatis. HARL.

v. 688. Nata inves | Veruft. Paris. & Bonon. nata inbet. ex mendo fimilitudine litterarum nato, vt inferius oftendemus. CARR-

v. 688. Grainsque nepos] Medus Aegei & Medeae filius, rem narrant cum alii, rum Diodorus Siculus lib. v. Heins.

v. 689. Hic labar amborumque] Sic Carrion, priscae editiones, & feripei nostri,

Hoc labor, amborum bace funt. vnde 690 Vadite, & aduerlis, vt quis volet, irruat 'armis.

Dixerat. instaurat mensas, pacemque reducit; Et iam sideream noctem dimittit Olympo Tunc adfuetus adest Phlegraeas reddere pugnas,

Mufa-

lio, Horatio, aliis poetis, occurrunt. Heins. Amberum bie nofler codex. Burnt.

v. 691. Instaurat menfas] Cerda ad Virgil. vIII. 283. cautiorem Virgilium Valerio censet. cum ille influerare epulas de mensis secundis, hie absolute de initio cominii dixerit: quali numquam antea epulati fuiffent dii; & instaurari non dicatur nisi de omnibus, quae repetantur, vt ipse de ludis & sacris ex Liuio & aliis notat, sed cur non fingi pofset, Martem supervenisse epulanti Ioui cum Iunone, Pallade & ceteris Diis, & interruptas hac poffet inde colligi, quod nox instaret, cum epulae iam de die HARL. coepissent. & de secundis mensis conuiuio Didonis, apud Virgil. L vbi vers. 725. post mensas remotas crateres statuuntur, & Personat aurata, &c. quem Apol-

vade Pius, sune bace. sed feri- hace esse a Valerio expressa ex pais exemplaribus adquiescendum. Homeri Iliad. A. in fine, vbi etiam tales hiarus frequentes in Virgi- exacto ad folis occasium conuinio, & Apolline pulsante lyram, & Musis cantantibus, ad somnum se Dii recipium, apud Apuleium quoque lib. vr. in nupriali Pfyches conuinio, cui aderant Dii, Mufae perfonabant voce canora, Apollo cantauit ad Cytharam, &c. & infinitis hoc locis doceri poffet. fed faftidio occurrendum. Burn.

v. 692. Sideresm nottem dimitsis Olympo] Sidereo Olympo pracstet. Heinsius. Vide supra ad vers. 567. Demittit etiam editiones Pii, Gryphii Colin. Arg. & aliae. ita Hiems demissa Ioni. 11. 434. demittit nubibus Irim. vttaque lectio haber, quo se tueatur rixa epulas, quas nunc lupiter, diuerlis poetarum locis. Bunn. iurgio composito, instaurat. quod fiderenn praefert Broukhus. ad Tibull. 11. 1. 87. quem vide

v. 693. Phiegyas qui] Scribe, agi indicio etiam effe possit, quod Phlegraeas reddere. Pius. Dicti-Apollo nunc fame sedata cytha- ones falsae textum reddidere clauram puller, & crater circumfe- dicantem. fensumque fecere obsatur, quod primis mensis subla- scurum. legitur sane in aliquibus tis fieri solebat, vt notum vel ex codicibus, Phlegias qui reddere. tunc versu suis numeris absoluto, verus exulat fensus, verusque fabula. alii codices [vti quovers. 740. cithara crinitus Iopas que Bonon.] habent, Phlegreas qui. tum textu claudicante fatis linis formam imitatum Seruius congruus emergit sensus. Erunt dicit, cuius artis erat imitator. forsan, qui Phlegias non impropraeterea recte notauit Maserius, babunt, quum populi fuerint, vt diximus.

734 C. VALERII FLACCI ARGON. L. V.

Musarum chorus, & citharae pulsator Apollo: 695 Fertque grauem Phrygius circum cratera minister.

> Surgitur in formos, seque ad sua limina sleclunt.

tridente infula. Indignos tamen, gias qui noster codex. Bugu. de quibus Musarum Chorus & cantur. Non ambigo, quin ab que occupauit. Heins. auctore fuerit dictio inuerfa, territo [vt coniiciendum est] pro- ad limina flettune. codex noster, pter diphthongum, quam corri- Bunn idque probarem. fus enim pi videbat, qui adiunto, verum languet. HARL.

diximus, infulani, teste Seruio, si [vt decet] exigitur, & versus admodum impii in superos. sed & sensus satus est. Maser. aduersus quos non legimus pug- Phlegraess Lugd. Argeneout. & nasse superos. Neptunum scimus, vet. cod. at vet. Paris. Phlores illos fluctibus immersisse, percuf- qui, alii: Phlegraeas qui reddere, fa, ve dictum est in libr. 111. plane absurde. CARRION. Fle-

v. 694. Cithara pulfator] Lege, Apollo inter cantus meminisse di- cisbarae. quod editiones pleras-

v. 696. Seque ad fus | Sefeque

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAUTICON

LIBER SEXTUS.

At vigil isdem ardet Furiis Gradiuus, & acri
Corde tumet; nec quas acies, quae castra sequatur,

Invenit:

v. I. Is vigil iisdem Vtrumque Paris. cum reliquis vulgatis, as vigil bis furiis. vet. cod. as vigil bisdem artes furiis. CARRION. Vide lib. v. 521. BURM. biis furiis ardes ex. Bon. HARL.

v. i. Es acri Corde sumes] Virgil, vi. Aeneid, sumida en ira sum corda refiduns. Arnobius lib. i. mullus sumor indignacionis in Dits eff. Ouidius: Ora sumens ira. Sic Graecis estudues turgere & irafci fignificat. Ita mare, quod noster iracum, alii sumidum appellant. Ouidius xiv. Meramorph.

Acraque & sumidum subitis concursibus acquer Astraci turbant, & cunt in praclia fratres.

Ouidius iterum, lib. 1. Trift. Eleg. 11.

Quocumque adspicio, nibil es nis ponsus & aesbero Fluctibus bic sumidus, nubibus ille minan.

BULAEUS. Doctus quidam Britannus Obss. miscell. vol. 4. pag-175. sqq. multa loca huius libra comparat cum Homero, cuius frequens imitator illi Valerius noster esse videtur. loca singula suis locis notabo. HARL.

v. 2. Nec quas] Ne codex nofter. Bunn.

v. 3. Prac-

Inuenit: ire placet tandem, praesensque tueri, Sternere si Minyas, magnoque rependere luctu Regis pacta queat; Graiamque absumere pubem.

Inpulit hinc currus, monstrum irreuocabile belli

Concutiens, Scythiaeque super tentoria sistit.

Protinus e castris sugit sopor: excita tela;

Turbati coiero duces: hos insuper ingens

Fama mouet, rate quae sacra vulgabat Achiuos

Adue-

v. 3. Praesensque videri] Vetus codex, tueri: quod melius huic loco conuenit, vt interpretari volueris. CARR. Videri codex nofter, [& ex. Bonon.] vide ad Ouid, 1. Met. vs. 85.

v. 4. 57] Pro an, more Graeco. Bul. vide ad v. 562. HARL.

v. 4. Rependere Iustu] Lustus noster a pr. manu. sed correctum. Iustu. rependere vero hic in deteriorem pattem accipit, vt instravers, 560. & 744. Stat. viii. 664.

Lices ecce peremsos
Vicifis focios, moestamque rependere nottem,

de hoc verbo vide ad Phaedr.

v. 5. Graiamque absumere puppim] Perdere, extinguere, submergere, per μείωσιν, qua siguaτα σαλης μαλθαμῶς efferimus. Plinius in Epist. Domos incendium absumit. Sic Horatius Τὸ lambere ysurpat. lib. 1. Satyr. v.

Nam vaga per veterem dilapfo flamma culinam Vulcano, fummum properabas lambere tettum.

Et Lucretius To degustare. Ignis celeri stamma degustat tigua trabesque. Bul. Pubem & hic reponimus, quod Aldinus liber adgnoficit, solemnis ille in Valerii codicibus naeuus. vide id lib, vir. Metam. Ouid. vers. 1941. neque aliter correxerat manus equita in Vaticano editionis Venetae codice. Heins.

v. 6. Monstrum irrevocabile]
Recte, puto, interpretes de Hasta, quae belli indicti signum
num erat, capinit, quae ingens,
vt deo conueniat, monstrum di.
citur, vt riem Graecis. Burn.

v. 8. Protinus e castris fugis sopor] Ita haec distinguenda sunt. Heins, ita iam distincta suerunt in ex. Bonon. Harla

v. 10. Rase quae facra] Sensus est, fama mouer hos, quae vulgabat, Achiuos sacra rate adue tos. qui secus legunt, falluntur, scilicet, raseque facra, & [vti est in ex. Bonon.] rasemque: nam vtrumque notatum vidi. MASES. Idem fere Pius notauerat. Burm.

v. 10. Sacra] Palladia, ve alibi appellatur. Bulagus.

Y. 12.

Aduenisse, sui repetentes vellera Phrixi;
Quos malus hospitio iunctaque ad foedera dex-

Luserit Acëtes, atque in sua traxerit arma.
Ergo, consiliis dum nox vacat alta mouendis,
Legatos placet ire duces: mandataque Perses
Edocet adfari Minyas, fraudemque tyranni

Vt

v. 12. Malus] Fallax, perfidus, vulpinaris. Prus. Non male. hoc enim epitheto proprie, qui fraudibus & simulatione alios decipere tentant, saepe insigniungur, ita inter Veneris arma infr. 473. ponit, Adfatus malos. Plaut. Menaech. IV. II. 44. Scit, Sed dissimulat malus. & verf. 77. 0 bominem malum, ve dissimulat. ita avelue meretrices malas dixit Terent. Eun. prol. quae fallunt & decipiunt iuuenes, vt contra bomae meretrices Hecyr. v. I. 13. eadem fraudis fignificatio subest mox verbo traxerit, de quo vide lib. 1. 200. BURM.

15

v. 14. Mouendis] Heinsius coniecerat, fouendis. sed & lib. v.
292. mouere dolos eodem sensiu
dicitur. & vis est in hoc verbo,
vr initium rei notet, quam molimur & meditamur. ita mouere condiciones Suet. Caes. 75. passa movere Claud. vi. Cons. Hon. 204.
vbi perperam alii monere. noster,
mouere carmina lib. v. 100. vbi
vide. Burm.

v. 15. Legatos placet ire duces]
Extraople, pro placet vt legati
eant. Bul. Malim, legatos platest ire duci, ad ducem, fc. lafonem. Burm.

v. 16. Mandataque Perfes Edoces affari Minyas] Forte, mandataque Perfes Edoces effari Myniis. Bul. Fortassis scribendum, Legatos places ire duces, mondasaque Persei Edere & effari Minyis de fraude tyranni Tum moneant, quinam binc animos auerseris error.

vel,

- mandasaque Perfes Edocet, adfensur Minyas, frandemque tyranni, &c. fub vulgata certe scriptura vicus non vnum videtur latere. quinam in scriptis, non quisnam. Videtur Heintius ad HEINS. corrigendum hunc locum induclus, ex non diligenter considerata vi verborum edocere, & monere, quia frequentius dicimus, edocere & monere homines, quam res: sed conjungo, edocet mandata Perses, id est, instruit legatos mandatis; vt lib. 111. 385.

Ad folium venere Iouis, questuque nefandam

Edocuere necem.
ita docere caussas lib. 11. 335. tempus & modum v. 387. sic quidam monere bistorias apud Horat. 111. Od. 7. capiunt. vide lib. 11. 439. Ouid. 111. Trist. 1v. 13.

Hace ego si monitor monitus
prius ipse fuissem.
sensus ergo erit, Perses edocet
mandata, id est, docet, quid dici & nuntiari Minyis velit. nempe vt adsentur eos, & moneant
de fraude Aectae, & vnde in
Aaa fraudem

Vt moneant; quinam hine animos auerterit error;

Se primum Haemoniis hortatum ea vellera terris Reddere,

fraudem & errorem inciderint, cum potius Aeëtae, quam suas partes secuti sint. Adfari mutari non debet: est enim blande, comiter adloqui; ad conciliandos Sibi animos. lib. 1. 298.

Illis placidi fermonis Iafon Suggerit adfatus.

contra infra 473. adfatus mali. Virgil. IV. 283.

Quo nunc reginam ambire furensem

Audeat adfatu.

-lib. 11. 775. & 111. 153. Then fic adfari, & curas bis demere dictis. & ita passim. ne turbet etiam variatio illa modorum, adfari & moneant, ita lib. 111. 539.

Vidisti roseis base per loca Bacchus babenis

Cum domisas acies, & Eoi fercula regni

Duceret, ac rursus thiasos & sacra mouentem.

vbi male moneres quidam editi & scripti. Terent. Andr. IV. I. 26, nescit, quantis in malis verser, quantasque mibi confects sollicitudines. vbi Donatus, cum verser protulerit, conficiat debuit inferree. qui alio exemplo sirmat. Ouid. IV Fast. 953.

State Palatinae laurus, praetex-

Stet domus.

non, fla domus. idem eodem lib.

409. Farra desis, & mox, accendite taedas. Statius v. Silu. vf. 13.

aedas. Statius v. Silu. vl. 13.

Huc patres, & aperto pettore matres

Conveniant, cineresque oculis-& carmina ferse.

Graecis hoc frequens. ita Thucydides lib. v. cap. 15. guriffe ürenedépu per ádér éri üpasbai μηδετόρες, πρός γάρ την εἰρήνην μάλλον την γνώμην είχον. ita apud Lucam A&. xxIII. 23. είπεν, Ιτειμάσατε σρατιώτας &c. жти́м жарктисм. vbi. Beza hoc ex Hebraismo repetere mauult, similia duo Palaephati loca notauit Brunnerus in notis ad cap. 2. A Graecis quoque hoc sumtum ef se potest, vt adfari in infinitiuo politum tit pro imperatiuo, vt passim fieri notauit Brodaeus ad Anthol. 111. xx11. p. 361. Bened. ad Pind. r. 1fth. 3. & post alios multos I. Gronou, ad Arrian, v. 11. hine discimus, quam temere saepe viri dosti ea volunt corrigere, quae prima specie offendunt, fed accuratius excussi vi & elegantia verborum & locutionum, sana effe patet. Burm. Cortius orae exempli sui adscripsit: "fcribe edocuit, & verba adfari --ve moneane omitte, vide Sallust. Catil. 44. 8." Acute! HARL.

v. 17. Auerseris] Proptie & eleganter, pro abalienauerit. vt infra 463, auerfa voluntas. Virgil.

11. Aen. 170. auerfa deae mens. ita Dii auerfa passim. errori vero hoc, quia humanum est errare, adscribit: & videtur hune locum ante oculos habuisse Status xt.

Theb. 450. licet alio decorqueata

Bis cominus actos Auertis bonus error equos. Bunn.

v. 18. Hortatum es vellers] Malim bortatum vellers, non es vellers.

Reddere, & exuuias pecudis dimittere sacrae: Hinc odium, & tanti venisse exordia belli. 20 Quin potius dextramque suam, suaque arma fequantur,

> Aut remeent. neque enim Aeëtae promissa sidemque

> Esse loco; abstineant alienae a sanguine pugnae.

Non illos ideo tanti venisse labores

25. Per-

praecesserat in hac oratione. vel, bortatum & vellera. Heins.

v. 23. Effe loco] Infolentior & haec locutio, quam explicat Pius, habituram locum & effectum, sed ego potius, esse tempestiuam, opportunam, vel constantem, dignam, quam sequantur. ita loco res effe dicitur, quae permanet in loco, eo statu, quo erat. vide ad Ouid. xII. Met, 144. sic loco ponere saepe Cicero de iis, quae mirifice quadrant. vide Victor. & Manut. ad Cicer. 1x. ad Fam. 16. & Celeb. Graeuium ad IV. Ver. 14. Statius VIII. 404.

Arma loco, splendens clypei, pharetraeque decorae.

vbi misere fluctuat Barthius, nec potuit sensui, quem antea viderat, acquiescere. vide & supra lib. 11. 98. 111. 121. Burm. imo, Acetae loco est ex parte Acetae, promissa sidemque per iv dia dubiv. CORTIUS.

v. 23. Abstineant alienae a 1 Ita vet, cod. alii, abstineane alienae fanguine: malo vt excusum est. CARRION. Alieno a fanguine codex noster. vide ad lib. 111. 689. BURM.

v. 24.] Non illos] Ordo, non illes Minyas venisse per labores

vellers, nam de hoc vellere nihil tanti matis, & tam ignoti; & sam repetendum est. sansi habens exemplaria prisca, non sansos. ceterum codex antiquus me communis erroris admonuit. sic ibi scriptum est:

> Non illes idee tanti venisse labores

> Per maris. ignotis quid opus Concurrere ?

vt verbum ignotis cum sequentibus conjungas. hoc fenfu, quid opus est lasoni ignoris ac Colchis concurrere, seque in aliena lite miscere, & ignoros odisse, quod qui significare volunt, contentà funt sic alludere Homerico versu Ш, г. 91.

Oles dud' Elévy no reques alσι μέχεσθαι.

pro Helena & quacumque re fua ipli foli certent. Pius. tantes omnes vulgatos praeter Florent. habere, falso scribit Carrion. santi enim bene iam habuit ex. Bonon. et ita cod. Carrionis, qui vero sauses praefert. ignosi Bonon. Haec etiam mendofa HARL. funt. opinor,

Anne illos ideo tanti venisse laborem

ignosis quid opus Per maris? concurrere?

confir-A282

25 Per maris. ignotis quid opus concurrere, nec quos

Oderis? haec medio Perses dum tempore mandat:

Aureus effulsit campis rubor; armaque & acres Spon-

confirmat coniecturam pri. Vaticanus. in quo tanti, & ignotis. vti ex eodem jam Pius monuic. nos & laborem pro labores, vt vitetur ambiguitas, & pro non, referiptimus Anne. tanti etiam in Carrionis libro exaratum erat, quod is tamen minime intellectum rejecit. neque aliter codex Regius, & veteres libri apud Baptistam Pium. Heins. Et in nossito codice, tanti, & ignotis. quare retento non, in reliquis subscribimus Heinso. tantum mare vidimus lib. 11. 375. Burm.

v. 26. Medio] Scilicet induciarum tempore. vide supra v. 276. male de nocte Pius explicat. vel Sol auricomus, vel lumen immifsum a Marte, vt credere possent acies solem esse ortum. Prus.

v. 27. Aureus rubor | Ortus est Sol auricomus, MASER, Potest aureus ferri: maluerim tamen, aureus rubor. Heins. Supra 11. 58, vidimus, aurum proprie de sole dici, sed dubito an hic agat de ortu solis, & non potius de aduentu Martis, ad quem arma & tubae sua sponte sonant. ideoque facile aereus tueri poterit Heinfius, vt Martis armaturam intelligat, qua fulgebat, fic tboracem Cyclopum labore Sudatum ex acre credibile est fuisse, vt & hastam, vide Sil, 1v. 434. Hastis etiam aeratam cuspidem saepe dant poetae. vt Ouid. v. Met. 9. vide infra ad verf. 88. fed & aurea arme saepe dant Diis & Heroibus affulserat. ita Flor. 1v. 9. vt pri-

poetae. vt noster clypeum Abantis, aurea regmina vocat lib. 1. 453. infra verf. 378. auro gravem securim Amazoni dat, vbi etiam Heinfius, aere malebat. & ita ipse Heins, ad Ouid. viii, Met. 26. aureum clypeum pro aeree, correctione fua, firmauit. ita vt in medio linguenda sit haec ambiguitas, an aureus, an acreus fuerit hic rubor. sic incertum apud Virgil. x. Aen. 270, an legendum, umbo aureus, an acreus; vbi de clypeo agirur; vide ibi Pierium. qui & apud Liuium, aerata, & aurata clypea in MSS. efse docet, eadem differentia apud Maron, 11. Acn. 448. & dubium an . aeratae, an auratae trabes legendum. Pierius inclinat in arrasas, bena ratione; quia poeta libentius omnia auro decorat. vide & ad Ouid. xv. Mer. 620. eamdem confusionem. & hoc re-Qius conuenit, +# effulfis, pro quo noster codex effinxit, quod qua ratione defendi posset, licet fciam, [nam finere & composita, de luce & splendore dici, constat. vide Gron. 11. Obs. 7. & possunt ita capi illa Claudiani IV. Conf. Honor. 208. Chlamys efficie aures] tamen vulgatam temere mutem: effulgent enim, quie fubito fulgent, quod verbum isepe cum cognatis, affulgere, offulgere commutatur. fic apud Liv. XLIII. 13. coeli ardentis species effulferat Gronouius malebat, quam

ARGONAUTICON LIB, VL. 741

Sponte sua strepuere tubae. Mars saeuus ab altis,

Hossis so, conclamat, equis, agite, ite, propinquat: 17 . 1

30 Ac

ma effulfis occafio, quamquam & ibi offuifit praetuli notis ad Quinct. 1x. Decl. 7. sed & illic Salmas. in suo codice affluxit re- Sponte autem quod streperent, perit. apud Quinct. x. 6. fi aliquis inter dicendum effulserit natu- conficiendi. Florus IV. 2. denique, ralis color, vbi color, vt hic rubor. sed & illic plurimi codices, & um ducis sua sponte signa sonneeditio Vidouci, effluxerit. Burm.

ora codicis feripferat, forte, erepuere; sed crepitus rece armis tribuitur, vt alibi vidimus; tubis non tantum in laetis & triummelius frepitus. fic Virg. v111. 2. rauco firepuerunt cornua cantu. vbi etiam codices, crepuerunt. Stat.

rv'. Theb. 95.

Vt primum strepuere tubae. quamquam de tuba dixerit Maro, increpuit sonitum, vt increpare Lyram & similia. confundumt vero iure suo poetae tubas, lituos & alia instrumenta, proprie enim loquendo tubae grauior sonitus, qui clangor dicitur; noster 111. 349. luctificum clangente tuba. & Lucan. 1. 237. firidor lieuum, clangorque tubarum: fed & striderem dat rubae Silius lib. xIV. 373. vbi vide Comment. distinguit Horatius 11. Od. 1.

> lam nunç minaci murmure COTTHUM

> Perstringis aures, iam'litui strepuns.

Senec. Thyest. 574.

Iam filet murmur grave classcorum.

Iam taces stridor litui strepentis.

poetae saepe haec vocabula confundant, tutius semper puto scriptorum optimorum fidem sequi. omen belli instantis & feliciter quod nunquam alias, anse imperirunt. decore vero hoc tribuit v. 28. Strepuere | Heinfius in Martis aduentui, vt Ouidius v. Fast. 549. Bunn.

v. 29. Hostis io Hac vocula phalibus acclamationibus, fed & in bellico clamore, vruntur. vide Barth. ad Stat. 111. Theb. 211. & Scholiasten eius antiquum ad lib. x. 883. & Heins. ad Ouid.

111. Met. 713. Burm.

v. 29. Agite, ite] In nostro legebatur, intente, vt forsan scripferit, ite, ita, vt Petron. cap. 122.

Vistores ite furentes, Ite mei comites, & caussam dicite ferro.

sed nihil mutare praestat, quod docet & locus inf. vs. 285. iunenes agite, ite per urbem : & imitatio Statii x1. 498.

Nunc bis, nunc illis, agite, ite, obsistite, clamat. vbi Schol. Barthii, duplex exbortatio rei necefficatem indicat. fed

ibi triplex poffet videri; nisi agite vt & age, quae semper fere aliis verbis solent iungi, non computetur, vt Virg. 1.627. agite succedite. & VIII. 273. agite eingire, & paffim. nec facit haec & alii infinitis locis, quare cum vox duplicem exhortationem, sed egite

Aaa 3

35

30 Ac fimul hinc Colchos, hinc fundit in aequo-

Tunc & quisque suis conmittit proelia telis.
Voxque dei pariter pugnas audita per omnes.
Hinc, age, Rhipaeo quos videris orbe surores
Musa, mone; quanto Scythiam molimine Perses
Concierit, quis fretus equis per bella virisque.
Venum

agite fere aduerbii vicem sustinet, vnde & alii numero & personae, quam secundae adiungi solet. vt Virgil. v. 58.

Ergo ogite, et cunsti lactum celebremus bonorem.
vide supra lib. 111. 311. consusa autem in re & turbata, poeta ipla verba ex decoro in hoc versu confuso ordine ponit. vide ad Ouid.
111. Trist. 12. Hossis propinquas vero addit sollemni clamo-

re. vide lib. III. 45. BURM.
v. 30. Ac fimul bine Colchos]
Alii hace cum afflaru scribunt,
ego probos codices, & excellentibus fere characteribus venerandos securus scribo, ac fimul, hoc
est, & simul ab hac parte Mars
Colchos milites Acetae fundit,
ab hac parte Persen. Pius. Hac
simul [Bonon.] Maser, luntae. &
Carrionis prima. As Aldus. Burm.

v. 31. Tunc & quaeque suis conmiss proclia terris] Suis turmis scribendum. telis Aldinus liber. Heins. Sed quo referas, quaeque. praecedunt enim Colchi & Perses. quare legerem,

Tunc & quisque suis commissis proclis selis.

Scythae & Colchi, vnusquisque armis & telis fibi propriis pugnam incipiunt. Commissere enim est hic inchoare. vt Flor. 1v. 2. admessum quoque commissensis ecima

Crastini pilum. & cap. 7. acie commissa, cum pari ardere aliquandin pugnetum effet. Dict. Cretenf, 11. 36. instructis copiis, vbi neutra pars commistere auderes, terris ineptum est, pugnabant enim non quisque in fua terra, fed veraque pars ad regiam Colchorum vrbem. ne & apud Virgil. x. Aen. 583. confuderant haec verba librarii. nunc belli finis & aeni His dabitur terris. vbi male codices quidam telis praeferunt. & apud Ouid. Ep. x1x. 49. tele textoria & terra permutantur. commissis Carrion in secunda editione recepit, reliquae & scripti, commist. BURM. Veritas lectionis telis patebit ex Lucano vit. 510. Illic quaeque suo misces gens proelia telo. vbi Scholiast. verus, quippe, ait, diuerfa funt arma diversis gentibus. HARL.

v. 33. Hinc age] Heinfius malebat, nunc age. vt lib. v. 218. Incipe nunc. & alibi. fed parum refert. Burm.

v. 33. Furores] Sc. bellicos. Sic furorem bellorum in Lucano legimus, & bellandi furorem in Silio. Noster inferius vs. 116. Die age, suque feri reminiscere Musa furoris. BULAEUS. compara Homer. Iliad. B. 484. HARL.

v. 35. Per bells] In bello. Bu-LAEUŞ. Locutionem hanc illufirauit Scaliger ad Manil. 1. 788.

Vider-

Verum ego nec numero memorem, nec nomine cunctos.

Mille vel ora mouens. neque enim plaga gentibus vlla

Ditior: acterno quamquam Macotia pubes Marte cadat; pingui numquam tamen vbere defit.

Quod geminas Arctos, magnumque quod inpleat anguein.

Ergo duces solasque, deae, mihi promite gentes. Miserat ardentes, mox ipse secutus, Alanos, Heniochosque truces, iampridem infensus Anau-

Pacta quod Albano coniux Medea tyranno:

45. Ne-

Victorque necati Linius Hasdrubalis socioper bella Nerone.

Ita per lacrimas illustrauimus lib. 1. 767. vide Barth. 111. Adu. 10. & infra vers. 755. Burm.

v. 38. Aeterno] Cogitabam aliquando, alterno, vt inf. 158. alsernus cruor, alternaeque ruinae. quia inter se continua bella gerunt, & ita puto sensisse Pium, qui in notis, aeterno explicat, his verbis, licet sit alterna bominum caedes apud bos populos, foeenndissimi tamen sunt. & quia sollemniter solent hae voces permutari. vide Scal. ad Manil. 1. 64. & 11. 820. & Drakenb. ad Sil. xv. 229. fed aeternus Mars etiam zelle capi potest, pro intestino, qui numquam cessat. vide Barth. sis codex noster. per prolepsin ad Stat. vii. Theb. 36. BURM.

v. 39. Pingui vbere] Vbertate, foecunditate. Virgil. 1. Acneid. Terra potens armis atque vbere glebae. Idem 11. Georg. & ferrilis

હૈફર્કફ્લ dixit, હેમ્મી મહ, મહાવગેદ જ્યાંદ. Vult autem poeta Scythiam tam populosam esse, vt si bello ardeat vel perpetuo, tamen virorum ei nunquam desit. Bul. Similia habet Weitzius hic ex Zinzerl. Promulf. cap. 25. & in Indice in Dracont, sed notari meretur, au-Corem nostrum hoc vocabulo de prouentu hominum vti, quo senfu, an alius quis ceperit, ignoro. Burm.

v. 43. Heniochosque truces] Atqui Heniochi tunc necdum erant. Quippe ita dicti funt ab Amphito & Telchio Castoris Pollucisque aurigis. Quod vnanimi Geographorum confeniu Prolepsi igitur vsus Valerius. Vossius. Heniochesque & inauhaec certe capienda, vt plura fequentur nomina gentium a Graecis posterioris acui imposita. minime tamen haec prolepsis probanda, quia iplis Dioscuris praewhere campus. Sie Homerus Bag fentibus, hie inducuntur populi, postea A22 4

45 Nescius, hen, quanti thalamos adscendere monstri

Arlerit, atque vrbes maneat qui terror Achaeas; Gratior ipfe deis, orbaque beatior aula. Proxima Bifaltae regio, ductorque Colaxes, Sanguis & ipfe deum; Scythicis quem Iuppiter oris

50 Progenuit, viridem Myracen Tibisenaque iuxta
Ostia,

postes ab corum aurigis conditi. Burnan.

v. 46. Arferit] Ardenter cupierit, vreretur, v. Virg. 11. Eclog. verf. 1. ibique Cerda, secundum quem eo loco actio da tur verbo huic, & Vauass. Antibarbar. pag. 487. edit. Kappii, Lipiae 1722. vbi dicitur. ardeo, verbum neutrum; quod aliquando tamen patientis habet significationem, casum agentis. Harl. Amare hoc verbum Claudianum ad exemplum Virgilii & aliorum poetarum docet Heins. ad 1. in Rusn. 309. Burm.

v. 48. His altae regio] Scribe, Proxima Bifalrae legio. Prus. Libera, inquit Plinius, gens Bifaltae a fluvio Bifalto Solis, & Terree filio, voi lepores duplici iccinore funt, ve Theopompus tradic. Ptolomaeus in Propontide ponit Bifaltiam item inter Heniochos, quibus origo Graeca est, vt scribit Plinius: nam & Bifaltae sunt inter Strymonem suuium, & Edonicum sinum. CARR.

v. 48. Regio] Immo, legio. vt infra 508.

--- Drancasaque densa Strage cadit legio. & VII. 573. Horrnis Argose legio roiis. Heins. De Bilaltis multa habet Pius, & omitti illos ab Orpheo & Apollonio, sed Valeti-

um Virgilium exprimere, qui 111. Georg. inter Ponti populos ponit, notat. Burn. Virgil. 111. Georg.

461. Bisaltae sunt Thraces. HARL. v. 48. Ductorque Colaxes] Lego, Coraxes, a populis Coraxis, qui teste Plinio, vi. Nat. Hist. Colchici populi in litore prope Melanchlaenos apud vrbem Dioscuriadem. Prvs. Lugd. & Argent. du Forque Coraxes. male. Malunt alii, Cora-CARRION. xes. Ratio est, quoniam pleraque nomina quae hic refert Valerius, a gentibus fint imposita; & quod Coraxorum gens inter Scythas nobilis sit. Ego nihil mutandum effe fuadeo. Colaxes enim Scythicum nomen, idem sine dubio, quod Colaxais. Quod habes apud Herodotum in Melpomene, vbi refert Targitaum primum regem Scytharum tres habuisse filios, Asimbleiv Rol'Apmbleiv Rol vibreter Kolágalv. fimiliter & Otaces, quem infra nominat Valerius, idem nomen sine dubio, quod Ofaces. Ofaces autem dictus fuit dux Parthorum, de quo vide Ciceronem lib. v. ad Atticum Epist. Voss. Colaxes in scriptis. Heins. Et Colaxes noster codex. Burm. item ed. Bonon. HARL.

v. 50. Viridem Miracen Mii, Maracen scribunt, quare, ipsi viderint. non Orpheus, non Stephanus, Osia, semisero (dignum si credere) captus Corpore: nec Nymphae geminos exhorruit angues.

Cuncta phalanx insigne Iouis, caelataque ge-

Te.

phanus, non Strabo, non Plinius, de Myrace vel Marace meminerunt. quid si legis, Myrinen. quae ciuitas est ab vna Amazonum condita, auctore Strabone lib. x1. fed cum fit in fomno, non aufim affirmare, etiam reluluctantibus exemplaribus, videtur Myrace nomen effe filuae, vnde dixit viridem. Crediderim, fi detur-coniecturae locus, quam Tamyracem Ptolemaeus vocat III. Geogr, hanc poetam per apocopen Myracen appellare, quae ciuitas est Sarmatiae; de que meminit Stephanus, aitque gentile effe Tamyracenum; caetera Ptolemazo concinunt. Pivs. Viridemone Maracem omnes vulgati. vet. Paris. [Bonon.] & codex vet. Miracen; Maserius legit, Micaren. Est, inquit, Micare lacus Scythiae. quid autem hic legi debeat, difficile est iudicare, quando nihil alibi, quod huc faciat, inuenio. CARR. Myracen in iisdem scriptis. & in Regio, Tibysensque Ofiia. forte, Tibarenaque. Tibarenos Ponti gentem Mossenoecis vicinam ponit Stephanus Byzantius. eorum & supra meminit noster. pro Myracen, forte scribendum, Timyracen, ve contracte fic dicatur, quae Prolemaco est Tamyrace, vide & Stephanum Byzantium. Est autem ciuitas Sarmariae. sic Tmolus pro Tymolus. Tmarus pro Tomarus. Tibifeni apud Plinium in Galatia ponuntur. Pius testis est legi a nonnullis,

Pyfisenaque innta. qui flutius est Ponti Trapezunti proximus. Hains. Vbi Micaren in Maserio legerit Carrion, nescio. ten pro Tibismaque este, qui saenaque legunt, notat. Burm.

v. 50. Saeuaque iuxta ? Prisci ac maiestate vetusta suspiciendi codices habent, Tibifenaque iuxta. & ita legendum est, veteri libro & mensura syllabica id exigen-Qui vero fint hi Tibifeni, non memini me legere, nec mirum in tanta rerum omnium incuria non effe agnitos: fequitur poetas & auctores Flaccus, quos non attigimus. Pytisena quidam legunt, qui fluuius est Ponti ante Trapezuntem regionem, de quo meminit Plinius in lib. vr. Ego nihil ausum immutare, prooter codicum inemendatorum lubricam fidem, auftorum de populis vilissimis negligentiam & poetae licentiam. sed vide, ne mendum sit vel apud Plinium, qui in Galatia ponit Tebifenor; nec obstat populos Galatiae venisse in auxilium Aectae. Hermolaus, Pliniana verba diuidens, Tibisenos in Cappadocia ponit. Pius. Sueunque ex. Bonon. Tibifaenaque cod.

v. 51. Dignum fi credere] Se credere Edit. Pii & eam fecuti Argent. Colin. Gryph. Burm.

v. 53. Cuncta Phalenx Explicat Turnebus lib. xxix. Adu. cap. 21. Schott.

· Aaa 5

V. 54.

Tegmina dispersos trisidis ardoribus ignes:
Nec primus radios, miles Romane, corusci
Fulminis, & rutilas scutis disfunderis alas.
Insuper auratos conlegerat ipse dracones,
Matris Horae specimen: linguisque aduersus
vtrimque

Con-

v. 54. Tegmins differsos] Ita distinguendum; est enim Graesismus. libro 1.

Tum celasa metus alios geris arma Eribotes.

sic paullo post ex Carrionis libro, & nostris scriptis.

Nec primus radios, miles Romane, corusci

Fulminis, & rutilas scutis diffunderis alas.

vbi si diffuderis retinemus, quod editiones plerasque insedit, scribendum erit, ne primus diffuderis. & sic editio Pii. HEINS. radios-diffuderis ex. Bonon. gladies cod. HARL.

v. 56. Scusis diffuderis] Vet. cod. scusis diffunderis: melius.

v. 56. Alas Ad fulmen alatum, vet pingi solebat, respicit. Gererum hic locus aperte docet, iam legionem fulminatricem tempore Valerii Flacci suisse a Romanis distam, diu antequam fabula illa a Christianis de hac legione fuerit sista. Burm.

v. 58. Matris Orae specimen]
Virgil. solis aui specimen. vnicum
habens codicem putaui primum
[ingenue fateor] mendum este,
& quaerenti quid in textu estet,
manticorae specimen satis gratum
& aprum videbatur. cum tamen
codices omnes Orae specimen
ostenderint, Mansicorae oblixus
sum, quae est de genere serpen-

cie humana, lego itaque, Orse cuius prima breuis est pro nympha, veluti quum pro vxore Romuli ponitur Herfilia, quae inter deos relata, Ors est dista: Ouid, xIV, Met. 851. ab hac autem Ora erunt, qui forlitan fuspicabuntur deductos Oresas. quorum Dionys. vers. 682. & Prikianus, nec non Oretacque feroces. in quo retinetur natura, nam prime corripieur. Hermolaus ait, Oresas dici a Dionysio Torems, & Orestas gentem esse Molosticam. Regulates, Topical To. fed videant lectionis Graecae studiosi, an vere auctor ab Hermolao citetur, & verum + litera, quam putat capitalem esse secundae dictionis Teefras; non debeat poni pro 78 ve dictio sit enclytica. sit tamen क्रिप्ट में स्वर्थार्थवार, मार्थे हे स्थानेत स्व dies. nam & apud Plin. & Prol. Toretas & Toreticam regionem invenies scribi. Maser. Orse quoque est in ex. Bonon. HARL. Maserius & alii, quod prima in Hora hic corripiatur, iubent rescribi. Orae. Putant enim id firmari auctoritate Ouidii in xv. Metam- vbi canit.

--- & prisem pariter cum
corpore nomen

Mutae, Oranque vocat, quae nunc des inneta, Quirino. fed non dubito, quin fallantur, cum & aliqui Ouidii codices MSS. exhibeant, Horanque, & ita omnino fit legendum, ld enim Herfilia Congruit, & tereti serpens dat vulnera gemmae. Tertius vnanimis veniens cum millibus Auchus

Cimmerias offentat opes; cui candidus olim Cri-

cuta. Graecis enim est See. Vide Plutarchum in Quaestionibus Romanis. Nonius, Hora, iunensutis dea. Glossae, louenta, açu: ita legendum. Ennius,

60

Teque Quirine pater veneror, Horamque Quirini. vbi manifeste primam Horae pro-Quod igitur ea Ouidio

& Valerio nostro sit correpta, fa-Stum eadem licentia, qua veteres vsi in voce Orion. Voss.

v. 58. Specimen] Ex Maronis x11. [v.,163.164. vbi vide Heyne in V. L.] de Latino,

- cui tempora circum Aurati bis sex radii fulgentia cinguns

Solis ani specimen. mox, vtrimque, non vterque fcripti, Heins. Orae & hic & apud Quidium habent scripti plurimi. sed Heinsius ibi malebat, speciem quam fpecimen. sed nihil mutandum: Specimen enim est effigies, imago, quae matrem quali menti & oculis referret. Apulei. Miles. x1. Princ. Augustum Specimen Deae praesentis. fic & pro infigni, [fiue documento, quod argueret matrem Horam. HARL.] quo gloriabatur, & genus suum oftentabat, potest capi, vt Gloff. Beigue, Specimen. Senec. Theb. 184.

specimen domus. quod Delrio gloriam, decus, vel potius insigne explicat, quem vide. Plin. xxxvi. nec maius alind

Non te ve reducam veteris ad

filia nomen post mortem conso- quod inter baec fola memoratur. & xxxv. 2. quo maius nullum est felicitatis specimen, quam semper omnes stire cupere, qualis fueris aliquis. Burm.

> v. 58. Aduersus] Aduentus noster codex Burm.

v. 60. Anchus] Legunt alii, Auchus. quod si verum est, nomen poterit effe deductum ab vrbe, cuius meminit Ptolem. lib. v. qui Auchin iuxta Plarin ponit. & hinc deduces forfitan Anchesas populos, quorum meminit Solin. xx111. & Plin, lib. vt. cap. 7. hos Herod. in IV. Auchasas appellat, a Nitoxa progenitos, nec te fallat mendolus codex Plinii, habens pro fronte lib. v1. cap. 5. Anchaei, cum tunc Plinius velit Achaeorum meminiffe, qui ab Argo nomen sumferunt. alii habent, Anchus, & infra, capus eripis Anchi. nihil muto. cum codice Bononiensi lego, Anchus. [nisi sit error typographicus, non recte Maserius inspekit Bonon. cod. is enim habet Auchus. HARL.] vt lubet, legant alii. MASER. Antus noster codex. Auchus Ald. & lunt. Auchus Pil & aliae. Burm.

v. 61. Ofensat opes] Exprimit Graecorum delles divepso. de quo Victor. Var. Lea. v. cap. 1. & vade Latini passim, oftendere & oftentare aciem, copias, 8. vbi in conspectu hostium, lacessendi & prouocandi gratia, eas instruunt. Veneris Praxiteleae fpecimen, quam inf. verl. 544. Modo cognasis often-

Crimis inest, natale decus: dat longior aetas Jam spatium, triplici percurrens tempora nodo: Demittit facro geminas a vertice vittas.

Dathin Achaemeniae granior de vulnere pu-65 gnae

Mi.

oftentat Achiuis. Stat. VII. Theb. 620.

nec bostem

Nascere. Florus IV. 2. Caefar pro natura ferox, & conficiendae rei cupidus, offintare aciem, pronocare, laceffere. & ita facpe alii, quorum verba adscribere parcam, vide Liu. xx1x. 7. xxx1v. 13. & 29. Tacit. x111. Ann. 40. & 56. Frontin. 1. v. f. 3. & alios. paullo aliter expressit Lucan. IV. 24.

Prima dies belli ceffauit Marte cruento,

Spectandasque ducum vires, numerosaque signa

Exposuit.

عرفت

Iustinus de Alexandri & Darii exercitibus lib. x1. 13. ante proelium meraque acies bostibus spectaculo fuir. vbi vide Vorstii notas. Burm. v. 62. Nasale decus] Vide ad Petron. cap. CIX, BURM.

v. 62. Det langior actas lam fasium triplici percurrens tempora modo | Haec corruptissima sunt. putabam aliquando,

- star aënea cassis, In spatium triplici percurrens tempora cono.

vt de triplici crista intelligatur. apud Maronem, [vii. Acn. 785.] Cui triplici crinita inba galea alta Chimaeram

Sustinet. nester libre 111. 62 apud Statium,

Ter nives scandente inba. sed & quadruplex crista aliquando. Apol-Nec sese vacat oftentare, Ionius de Stheneli vmbra,

- kudi di xadi Τετράφαλος φείνικι λόφψ Ιπελάμ-

METO WHAYE. vulgatum sic interpretari potes, actas longior & prouctior dat spatium & longitudinem capillis. HEINS. Nihil hic falebrofi & difficilis, quod manum medicam meretur. sensus apertissimus. Auchus, cui a natali candidi coloris iam capillus erat, procedente actate longos habebat crines, vt in tres nodos tortas gereret, qui tempora eius percurrebant. spatium de crinibus in longum crescentibus cur displicuerit Heinsio vix capio, cum ipse apud Ouid. 1. Am. xIV. 3. Spatiofos crines vindicauerit pro Speciosis. & spatium de omnium membrorum, & ipsius corporis modo ampliore & longiore dici obuium fit, vide Gronou. ad Senec. Hippol. vers. 806. Burm. pro vittas Bonon. vitioie victas. HARL.

v. 65. Datin Achimeniae] Scribo, Datis, ex prisco codice. est ducis nomen, sed ita, vt populum Thraciae innuat. de quo Plin. lib. Iv. meminit. Pius. Ita Lugd. & Argentor, vetust. Paris. Dat is Achimeniae. Maserius, Dethim Achimeniae, vt & vet. cod. recte. CARR. Maserius notat quosdam Dar in legere, ipse legit & edidit, Datin Achemeniae, & Dasin nobile nomen apud Persas fulc Missit in arma Daraps; acies quem Martia circum

Gangaridum, potaque Gerys quos efferat vnda, Quique lacum cinxere Bicen, non desuit An-* xur.

Non Rhodalo cum fratre Sydon: Acelinaque · / · · · · · · · · · · lacuo

70 Omi-

fuife docet, noster corrupte, Dat Machemoniae Burm. Dat in, [quod quidem veram lectionem Daein arguit,] Achemoeniae, Bon. Datis nomen proprium ducis cucuiusdam Perfici est quoque apud Corn. Nep. 1. 4. 1. & cap. 5. 4. HARL.

v.65. Granior de vulnere] Tardior, vix incedere valens, nec huic bello interesse propter vulnus. Vellei. Paterc. 11. 55. Cn. Pompeius, grauis valnere, inuensus inter solisudines auias, interemsus est. vide ad Ouid. 1. Met. 443. BURMAN.

v. 66. Misis in arma] Virgilium expressit, qui lib. 11. Aen.

Pauper in arma pater primis bac misis ab annis.

vide ad Ouidii Nucem vers. 110. infra vers. 406. ad proelia mittere dixit. male autem Pius distinguens post, pugnae, hic nouam periodum inchoat, & supplet, Darabs misit suos populos in arma, cum cohaereat, & ordo sit, Darabs grauior de vulnere misit Datin. Burman.

v. 66. In arma Daraps] Vet. cod, in arma Claraps; idque, vt ostensum est, ex litterarum affinitate, quod saepius indicare non decreui: nam breuitati studens nis liber. noster cum vulgatis, omnia haec transeo, arque adeo nihil fere posthac praeter lectio- Colin. & Gryph. Radalo noster

nes variantes attingam. CARE. Darabs, Bonon. HARL.

v. 67. Gerys] Gerys nofter codex. Gerus, [Bon. &] Maserius, qui dubitat, an non legendum, pota Gerrus, quia Gerros fluuius passim dicitur. Gerus etiam reliquae editiones ante Carrionem! Gangarides vero suspesti sunt cum longo a Gerro & Scythis spatio distent. Burm.

v. 68. Quique lacum cinxere Bucen | Male alii, Bicen ; Buces, aut Buges, lacus in Ishmo fere Chersonesi Tauricae est. Meminere cius vero omnes Geographi. Corruptum eius nomen restituendum Pomponio Melae lib. 11. cap. 1. Ab iis Essedones vsque ad Macosido. Huius flexum Hyrgis amnis fecat. Nam lectio haec in hortis correctorum creuit. Antea legebatur, Butes. Vnde omnino Buces legendum. Buces enim lacus & amnis est. Voss. Bycen scripti, [& Bonon.] Buces est Plinio. HEINS. Bycen Maserius iam edidit. Bicen alii. BuRM.

v. 68. Anxur | Quosdam Affur legisse dicit Maserius, ipse tamen Auxur praefert. Burm.

v. 69. Rodalo cum fratre Sydon | Vet. cod. non Radalo cum fratre Fidon. CARR. Sic Carrio-Sydon. Heins. Rhodalo Argent. Rhada-

Omine fatidicae Phrixus mouet agmina cer-70

Ipla comes, saetis fulgens & cornibus aureis. Ante aciem celsi vehitur gestamine conti Moesta, nec in saeuae lucos reditura Dianae.

1.15

Mouit

le-fyden. Bonon. HARL.

vet. cod. alii, Acesinaque leuo. Carrion male edidit, Vaticanus, Sydonya caefinaque. Aldino codice. fed Acefinus fluuius Scythiae, etiam Plinio me-Siculo, & Straboni & Plinio libro vi. pro Phrixus, etiam maluerim, Chrixus. quod nomen barbarum, idque & in Silio Italico occurrit. HEINS, Cefinaque leno Omnia fatidicae noster codex. & Maserius quosdam Cefinaque, alios (besinaque legere notat. Cesinaque laeno Ald. & lunta. BURM.

v. 70. Fatidicae] Explicat Turneb. xxix. 'Ad. 21. SCHOTT.

v. 70. Phrixus] Sic habent antiqui codices, vt a populis Phrizis nomen detorqueatur, a Pbrime portu apud os Ponti. gentile, Phrisius. Pius. In Maserii notis Phrysus etiam exhibetur, aliae editiones, Phryxus. BURM. acefinaque - pbrysus. Bonon. HARL.

v. 70. Cerune] Mox ipfi cormua dat, vt saepe alii, non quod putauerint veteres ceruas habuif-

Rhadalo Pii Ed. vnde Heinlius se re vera cornua. sed quia Grae-Rhadano petierit, nescio: nisi li- ci passim cernam pro ceruo ponebrariorum culpa sit. Burn. reda- re soleant, non agentes de sexus discrimine, sed in genere, de eo v. 69. lacefinaque leuo] Ita animali; & ita in aliis etiam animalium nominibus, quae saepe feminino genere exprimunt, li-Jacefinaque. Acefinum enim amnem, cet agatur tam de maribus, quam non lacefinum Geographi norunt. feminis: ita Echidnaen canis Cer-Voss. Pro lacefinaque primus berus dicitur Ouidio vii. Met. 408. & canes, vbi de venatu agi-Regius, Sydon Caefinaque, cum tur, fere semper feminino genere ponuntur. vide ad Ouid. 111. Met. 140. ita contra Les pro Lemoratur libro IV. cap. XII. Ane- aena infra vers. 347. vbi plura elves flutius est Indiae Diodoro de eo dicemus, sed ne in hac de Cerua disputatione diutius haereamus, remittimus lectorem ad Reines. 1. Var. Led. 18. Graeuü LeSt. Hesiod. cap. xx1. Muncker. ad Anton. Liber. cap. xx1. Kuhn. & Perizon. ad Aelian. x 111. 35. & praecipue ad Ill. Spanhem. in Callim. Hym. Dian. verf. 108. Tristanus vero tom. 11. Comment. Hift. pag. 581. hunc locum adducit, vt oftendat ceruam auratis cornibus, hic fuiffe signum militare, vt Aquila apud Romanos, & caput Afini apud Dacos, quod iam Pius notauerat, qui picam fuisse censet, & infigne, quo diuidebatur acies. BURM.

v. 72. Vebitur] Vebimur noster codex. Burm.

v. 73. Moesia necis saenae inco reditura Dianae] Sic Bonon, ex. & al. HARL. Nihili haec funt. scribendum.

Mor-

Mouit & Hylaea Supplex cum gente Syenen Inpia germani praetentans vulnera Perses. Densior haud vsquam, nec celsior extulit vllas Silua trabes; fessaeque prius rediere sagittae, Arboris ad fuminum quam peruenere cacumen. Quin & ab Hyrcanis Titanius expulit antris 80. Cy-

Moesta, net in saenae lucos reditura Dianae.

quam coniecturam confirmat Aldinus liber. nist quod illic, luco reditura exhibetur. facus Diana, Diana Scythica, quae facrificiis humanis placabatur. Heens. Noster codex cum Aldino conspirat. BURM.

v. 74. Syenen | Nomen proprium ducis, qui in auxilium Persae concedebat cum populis Hyleis. alii codices habent, Syenen. prisci, Syrenen. Prus. Sunt qui legunt, Sirenem cum codice Bonon, nec de Syene intelligas in Acthiopiae & Aegypti confinibus, vmbras nusquam fledente, vt inquit Lucanus. Mas. Quae alii de Syene Aethiopica [v. Strab. xv11. pag. 215. in Geogr. vet. scriptor, gr. minoribus, vol. 11.] hic afferunt, tantum absunt a veritate, quantum ab Aethiopibus abfunt Scythae. Ego vix BURMAN. dubitem, quin a Syanis nomen illud Syenis deduxerit Valerius. Erant autem Syani ad Caucasum montem. Vide de iis Strabonem lib. 11. Plinium lib. v1. cap. 4. aliosque. In MS. Carrionis legebatur, Sirenem. Perperam. Nam & infra Syenis mentio. Voss. Syrenen scripti. puto, Sydenen, quae regio prope Themiscyram Straboni & Plinio. HEINS. Sienem Ald. BURM.

v. 75. Praetentans] Noster, tensans. vide ad lib, 1. 313. Bur-

v. 78. Arboris ad summum] Deest hic versus in libro manufcripto, sed cum omnes editiones eum agnoscant, certe Valerianus effe videtur. CARR. Imitationem esse Maronianam ex lib. 11. Goorg. 123. notauit Pius. vbi vide Cerdam, qui simile de India narrat ex Plin. VII. 2. Arbores tantae proceritasis traduntur, vt fagistis superiaci nequeant. vide Solin. cap. 55. fessae autem poetice dicuntur sagittae a conatu superandi cacumina arborum. ira de disco Stat. vi. 682.

Ille citus sublimė petit, similisque cadenti Crestit in adversum, tandemque exhaustus, ab also Tardior in terram redit, atque immergitur arnis.

v. 79. Hyrcanis] Sunt, qui scribunt, Herciniis, pro Hercinio saltu Germaniae, quod non probo, refragantibus priscis exemplaribus; nec auxilia tam longe petenda fuerunt. Aduerte tamen, non Hyrcaniam intelligi Iudaeae proximam, nec Hyrcaniam Lydize, sed Thraciae ciuitatem, de qua meminit Stephanus de Vrbibus, cuius Gentile, Hyrca-

nius. Pius.

T. 80.

80 Cyris in arms viros: plaustrisque ad proelia cunctas

Coraletae traxere manus: ibi futilis illis Et domus. & crudo residens sub vellere coniux.

Et

habent, Cyris, yt forsitam, intelligat de ciuitate, quae Kies mb-Au dicitur a Stephano, quae alio nomine Cyrechata vocatur, est in finibus Perfidis, ciuis Cyropolites. est & Cyrus ciuitas Syriae Polybio in v. & Straboni. de Cyrestica regione Polybius in Armeniis. de Cyro flumine multiplice meminit Strabo, nec dissentit Valerio, de hoc Plinius in vi. Prus. Cyrus Maserius, qui de Cyro fluuio, quem Titanium a cultu Solis, cuius templum & arae ibi erant, dictum notat, & plurima alia affert. sed cur non a nomine Cyri, quod Lingua Perfica Solem notat, quem vnum Deum Persae habent, vt omnibus ex lustino & aliis notistimum. Pius vel Solis filium, vel ferocem, vt Titanes & Gigantes, explicat. BURM. Conf. Strabon. Geogr. libr. x1. in Geogr. min. gr. pag. 142. fq. HARL.

v. 81. Coeialeae] Sic ex. Bon. & cod. Pii. HARL. Erunt qui, Gaealeae legent ab errore & terra. Plinius nominat quosdam Alos, seu Halos. Hermolaus dictionem esse mutilam, & prioribus literis truncatam, fed Corallos, vt infra, sentit legendum. MASER. Cocialeae omnes libri vulgati. notantur, inquit Maserius, Aorsi, Hamaxobii, Siracii & Georgi, quorum Plinius lib. 1v. & Strabo 11. meminete. Hermolaus cen-

v. 80. Cyrus] Prisci codices non ita multum dissentit vet. codex, legens, Goralerae, quae vera est lectio. CARR. Alii cod. habent, Cocaleac, fed nec Coraletas, nec Coeuleus noui. Turifimum tamen visum retinere scripruram MS. Carrionis, quae ell, Coraletae. Lorte iidem funt, qui Pomponio Metae dicuntur Corfitae lib. 1. cap. 11. Super Amazonas & Hyperbureos Cimmerii Scythae, Heniachi, Georgi, Meschi, Corficae, Phoristae, Riphaces. Nisi hic, quod viris dollis visum, Circerae sit rescribendum. quo tamen disquirendum. Illud certius, Pomponii priora verba, ita vt appofui, perperam vulgo scribi. sane veteres codices exhibent: Cimmerii, Ciffi, Antiachae, Georgi, &c. vnde omnino legendum : Cimmerii, Ciffianti, Achaei, Georgi, &c. Cissiantos inter populos Scythiae numerat etiam Plinius lib. v. cap. xiii. Achaei autem omnibus noti. Certiffima haec coniectura. Vossius. Malim.

plaustrisque ad praelia vettas. vel iunefas. Coraleias rece Carrion reposuit. primus Vaticanus, Coeia latae. Regius, Coeia letae. Cercetae, qui populi Colchorum, legit Baptista Pius, vel Arfietae qui in Sarmatia, ex Plinio & Ptolemaco: vel Caela, Lerae. vt duas Thraciae ciuitates coniungat. idem, iunctas manus malit, quam, cunstas. Heins. In nostro codiset hic legendum, Coralii, a quo ce illa, plaustrisque ad proclia cunct as Et puer e primo torquehs temone cateias. Linquitur abruptus pelago Tyra; linquitur & mons

Ambenus, & gelidis pollens Ophiusa venenis.

Dege-

cunfias Coraletae traxere, decrant.

v. 82. Sub vellere] Lugdunent. & vet. cod. fub vulnere: male. CARR. Crudum vellus est corum, quo plaustra texisse Scythas etiam lustinus lib. 11. 2. & alii testantur. male Berneccerus pro coriis, corsicibus tentabat. Burma.

v. 83. Carcias] Hastas. Alexander lib. vi. cap. xx11. Bul.

v. 84. Abrupins] Abruptis nofler liber, [item ed. Bonon.] & ita Pius, qui explicat, linquitir Tyra a populis Tyranis, auulfis illis a rege suo per vim, a pelago Euxino. male. abrupins Tyra, vel Tyras fluuius dicitur, quia praeceps, rapidus, vt abrupii torrentes Flor. iv. 12. Germ. Phaen. 48. Abrupti fluminis influr. Stat. VII. 316.

Tunc pater abruptis cum torrentissimus exis

Fontibus & 1x. 27%.

Visimus abruptas enfis descendis in vndas.

vbi Schol. Barthii, quae ibi evant profundissimae. idem & lib. v. 423. abruptum sultum pro praecipiti dixit. Tyram autem rapidum fuisse docet Ouid. 1v. ex Pont. 10. Et nullo tardior amme Tyras. Tyra vero pro Tyras vt & apud Plin. 1v. 12. sic Hermagora, Marsya & similia. vide ad Quincill. de Inst. Orat. 15. & Bentl. Epist. ad Millium. pag. \$1. Burm.

v. 85. Embolus] Exemplaria verusta habent Ambenus, de Embolo, vel Eubolo, aut Ambeno Graeci poetae, qui Argonautica scripsere, nihil meminere. Credo Flaccum secutum Graecos alios, qui nunc non exstant, qui vel huiusmodi populos aut recensebant aut confingebant. nus, Ptolemaeus, Strabo, Plinius de hoc loco vel populo pariter tacuere. nisi quod de vico Embolo fit mentio a Ptolemaco lib. vi. quem in Arabia felici collocat. Hermol. Barbarus, in omni doctrina minime barbarus, scribendum hic censet, Embolus ex Herodoto, qui de Embolo meminit ad Borysthenis & Hypanis tradum, quod valde congruit. Pius. Sunt qui legunt, Ambenus, quibus aduersatur Hermolaus citans Herodotum 1v. 53. dicens etiam Embolium vrbem esse: legitque apud Plin. 1v. cap. 12. oppida Cremense & Obolum, vbi prius, Cene Scepolium. dicunt etiam ἔμβολον esse genus nauigii velocissimi. Quintianus hunc locum citans legit, Ambenus. ego lego, Embolus. Despauter: in Mediis ait, Ambenum effe apud Val. v1. viri nomen, & recte. sed ex sequentibus probationem quaerit. Mas. Maserius cum [Bonon.] Lugd. & Argent. Embolus. Quintianus Stoa, Ambenus, vt vetust. Paris. & liber manuscriptus habet. CARRION. mons Ambenus in scriptis, constanter. deinde etiam forte, - ge-ВЫЬ

Degeneresque ruunt Sindi; glomerantque paterno

Crimine, nunc etiam metuentes verbera turmas.

Hos super aeratam Phalces agit aequore nubem

Cum fremitu: densique leuant vexilla Coralli:
Barbaricae quis signa rotae, ferrataque dorso
Forma suum, truncaeque Iouis simulacra columnae:

Proelia nec rauco curant incendere cornu; Indigenas sed rite duces & prisca suorum

Facta

– gelidi pollens Op**biu**fu veneni.

pro, gelidis venenis. sic & potens vt plurimum cum secundo casu ingitur. pollens vini habes apud Plautum. Herns. posset & pallens legi. vt lib. v11. 586. Burm.

v. 86. Degeneresque ruunt Sindi] Ammianus scribit, Peninsulam este, quam Sindi incolunt, ignobiles propter heriles in Asia casus, coniugiis potiti dominorum, & rebus. Carrion. Vide lust. 11. 3. male Pius exponie degenerantes a maioribus, qui fortissimi suere. sed degeneres sunt seruili origine, non ingenua. Burm.

v. 88. Hos super erestam] Aerasam rece habuit V. C. Carrionis. Alii omnes, erestam. Inepre. Per aerasam nubem intelligit Valerius nimbum telorum aere praefixorum. Constat enim veteres non solum ferro, sed & acre tela hastasque muniisse. Voss. Aerasam Carrionis liber & primus Vaticanus. puto, elatam nubem. pulueris videlicet. sed apud Statium Theb. VIII. 408.

Nubila.

de sagittis. Silius lib. VIII. Tullius aeratas raptabas in agmina
surmas. malo &, bis saper, id
est, praeter hos. vel, boc. HeINS.
Ego mallem, aeratam pubem, hastis aereis armaram. nubes enim
rectius dicitur, cum tela emiss,
velut nubes, tegunt aera, in qua
locutione luxuriare saepe poetas
notum est. vt supra 11. 521. &
alibi. nubem pro ipsa multitudine
militum capiunt Pius & Maserius.
& ita scio vocem hanc vsurpari.
vide I. 396. sed hic non probo.
Burman.

v. 90. Ferrataque dorso Forms fuum] Quia apud Scythas sues erant despicatissimi, Hystrices intelligit Maserius. Burm.

v. 91. Columnae In nostro codice erat, columnar. vide lib. 111. 444. consulendae hic notae Pii, quae longiores, quam vt hic inseri potuerint. Burm.

v. 92. Nec ranco curans incendere cornu Indigenas] Decrant haec nostro codici. Burm.

v. 94.

Facta canunt, veterumque viris hortamina landes.

Ast vbi Sidonicas inter pedes aequat habenas: .95 Illine juratos fecum trahit Aea Baternas:

Quos,

v. 94. Falls canunt | Fata pr. Vaticanus. HEINEIUS. Et nofter

codex, fara. Burm.

v. 96. Aes Basernas | Hermolaus in Plinium lib. 1v. cap. x11. pro lagyges & Absternae icribendum, inquit, lazyges & Baflernae, vt constat ex Strabone & Ptolemaco, dicuntur & Bafternae Dionysio. Versus in Ouid. corrigendus est de Tristib. lib. 11. 191.

Laziges & Colchi, Mesereaque turba, Getaeque.

& legendum eft, Inzyges. Flaccus quoque post Corallos statim Subjungit, Basternas, Baternas appellando: ita enim canita

Illine iuratos in se trabit Aea Baternas.

Esti ea scriptura, quam omnes agnoscunt, mihi non contemnenda videretur: non potui tamen difimulare vet. cod. lectionem, quae talis est:

Illinc invatos secum trabit Exabaternas.

alii legunt, in fe trabit Aea Baternas; indicent doctiores. CAR-Baternas dixit Flaccus, Erre ve Basternas. In Aldina editione perperam vno vocabulo legitur, Acabaternas. Nec placet quod in Carrionis MS. fuit,

Illinc iurasos secum trabit Exa Baternas.

Quamquam non fugiat me, dodiffimum Valesium in notis ad excerpta Ioannis Antiocheni hanc lectionem sequi, ac existimare Exa populi nomen esse, cui contermini effent Bafternae. sed coniectura ista est. Certifima est le-

ctio, quam fide editionum vetustiorum reposuimus,

Illine iuratos in se trabit Aca Basernas.

Ait Valerius, Acacam iuratos Basternas in se traxisse. Aca enim pro Aeaea posuit, vt & alibi. Nec aliter Apollonius, qui id oppidum nunc A'my, nunc Aminy Sic & Aeta pro Aeeta nuncupat. non semel dixit Valerius, ita Dicarchaei Graecis Auxanaguatu. Forte scripsit &, iuratas caternas, Voss. Ita Carrion, cuius tamen codex, Exabaternas. vulgati, in se trabit Aea. forte scribendum,

Ast ibi Sidonicas acer pedes aequas babenas.

vel, Inter pedes errat babenas. nisi sub voce inter peculiare aliquod nomen gentis delitesceret. Sed cum Sidonas Basternarum gente recenseat, ac illorum partem faciat Strabo, videtur corrigendum, ne eiusdem populi bis meminerit.

Post Essedonicas inter pedes errat babenas.

vel, Hine Assedonias. fic & apud Lucanum libro 111. 280 [vbi v. Oudend. & rel. interpretes.]

Hinc Esfedoniae gentes, auroque ligatas

Substringens Arimaspe comas. vbi perperam in vulgatis fcriptisque, & Sidonine vel, & Sithonine constanter legitur, nist quod in vetustissimo fragmento, quod Lutetiae ad D. Germani adseruatur, exaratum exstat, Isidoniae. hoc eft, Iffedoniae. nam & Iffedones dicebantur Stephano Byzantio. Bbbs å Quos, duce Teutagono, crudi mora corticis armat;

Aequaque, nec ferro breuior nec rumpia ligno. Nec

& sic eos appellat Aelianus & Ptolemaeus. Assedones etiam nonnullis dicti. noster infra. 750.

Forte vbi ferus Iber, Esfedoniaeque phalanges

Marte carent.

vbi veterrimus liber Vaticanus, Iffideniae, quomodo optimae membranae in Lucano. Heinsius. Noster codex,

Ast vbi Sidonias insus pedes aequas babenas,

Illinc iuratos in se trabit aera
Batarnas.

censeo cum Heinsio, Isfedonias esse rescribendum, & in voce intus vel inter latere nomen populi, quem diuinare difficile; vel forte legendum,

Hinc Issedonias mixtus pedes acquat babenas,

Illine iuratos in se trabit Aea Baternas.

vt Issedonum copias acquo peditum & equitum numero constare dicat; ab Exa, forte, Exampeus fons apud Scythas posset deduci. fed hae funt hariolationes, citat enim Valenus, Atque vbi Sidonias. Iuratos in se [vti quo que legitur in ex. Bonon.] mutari non debet: Aea trahit. lacessitos scilicet, & prouocatos iniuria Perfis, Baternas, qui iurati funt in eius exitium & ruinam, & quafi facrata lege conscriptum in Aeam vrbem ducunt exercitum, eleganter enim iurare in aliquem co sensu dicitur. Stat. vii. 382.

Nam liber in arma Impetus, & meritas viero iurafiis in iras. vbi Lutatius, iurare proprie est, quotiescumque sacramento exercitus in aliquo bello conspirat. Tacit. 1. Hist. 76., Primus Osboni siducion addidit ex Illyrico nuncius iurasse in eum Dalmatiae ac Pannoniae & Moesiae legiones. Ouid. 1. Met. 242. In facinus iurasse putes. Burm. v. supra ad v. 416. & ad v1. 750. De Bastarnis v. Scymni Chii Fragm. in Script. geogr. minor. vol. 11. pag. 46. HARL.

v. 97. Teutagono] Tentageno

codex nofter. BURM.

v. 97. Mora corsicis] ld est, scutum ex cortice arboris, quod, vt reste Pius, moratur tela, net transitum illis dat. Stat. lib. v11. 277. Arborei dant scuta simili modo Ioseph. Iscan. 1. de Bell. Troi. 429.

Thorncisque moras, clypeique vubrumina rapsim

Diffipat.

Ita Ouid. x11. Met. 97. de Cygni telo in Achillis scurum misso, quod & aes, & proxima rupit Tergo nouena boum; decimo tamen orbe moratum est. Burm.

v. 98. Rumpia] Codex Bonon. Noster tamen habet rompia. hunc citans locum legit, rbon-Maferius, in scriptis nopben. Et fanc ftris. jeupain Graecis. fecundam producit fyllabam Claudianus. Hefychius, Poudaise, igéκιον, άμυντήριον, μάχαιρα, ξίθος, ў екбитіви накрови, apud Gellium tamen libro x. cap. xxv. inter caetera telorum genera recenientur frameae, mefanculae, cateiat, rumpiae, scorpii, sibenes. mox 2dNec procul albentes gemina ferit aclyde parmas,

100 Hiberni qui terga Nose, gelidumque securi Eruit, & tota non audit Alazona ripa:

Quos-

dit, rumpia genus teli est Thracae nasionis, positumque boc vocabulum in Q. Ennii Annalium quarso decimo. Heins. Vide notas Pii, & Weitzii. Burm.

v. 99. Ferit aclide parmas] Ferit aclyde Regius. [& ex. Bonon.] quomodo de Hispaniae populo Silius, quem cetras plaudentem telios describlt. Heins. Sine dubio ferit legendum. vide supra v. 561. palmas noster codex. albentes parmae, sunt sine insignibus. Virg. Ix. Aeneid. 548. parmaque inglorius, alba. vbi vide commentatores. & quae hic Maserius. BURM.

v. 99. Aclide] Aclides tela sunt, sic dicta quasi drudies, a cuspide, vel quasi drudies, vel Turnebo placet, cum & drudies, vel Turnebo placet, cum & drudies Graecis iacula sint, lib. xxx. cap. xxx. De his praeter Virgilium lib. v11. Aeneid. vs. 730. etiam Silius: Aclidis vsus eras. Bul.

v. 100. Tybarni qui terga Noae]
Scribo ex antiquissimo exemplari,
Hiberni. hoc est, gelidi, niualis
& rigidissimi. de quo stunio, cui
nome est Nonas, superius [ad
1v. 719.] est habita mentio.
quamuis Nonae auctore Ptolem.
lib. 111. sit ciuitas penes Danubium. alii exponunt locum Sarmatiae, quem Prolem. lib. 111. inquit appellari nona moenia. de
Tybarnis tamen populis in ora
Colchica meminis Strabo. sed
ego priscum codicem sequor. Ptvs. Sunt qui legunt, Tybarni

cum codice Bonon. sed cum dixerimus Tibarenos esse, & breuis prima sit, legam, biberni. Nec me praeterit, viros sane quam, conspicuos legere, Tybarni qui serga nouem. quod verum ne sit, facile posiunt iudicare eruditiores. pro None alii legunt, Noune. Herodot. in Melpomen. Noes, vbi funt, qui legunt, Noëes. Graecus codex habet, Noús. MAser. nouse ex. Bonon. Lugd. & Argent. & scripti libri Heinsii. Sed hoc iam monente, Nóve fluuius est Herodoto. Noae Maser. ed. Par. al. Hiberni qui terga Norae cod. Carr. & plures edd. habent biberni. at Tybarni Bon. Tybarni -- nouem Quinctian. Stoa male coniecit. HARL. Noue noster codex. gelidum autem, scil. Noën glaciatum, securi secat, & eruit quasi frusta securi ex solido sluvio, vt liquefacta bibere possit. Claud. 1. in Ruf. 314. caefamque bibens Moeotida Alanus. vide Ouid. 111. Tritt. 10. & passim, Burm.

v. 101. Tuta non audit Alazona ripa | An suta? vel sacita? de ripa tacira ad Claudianum vel. lege, nota. vid. ad lib. Iv. 228. HEINS. Non percepife mentem Valerii videtur vir nobilissimus. ita glaciatum suuium dicit, vt a sonte ad ostia vsque accola nullum labentis sonitum audiat, vt fere Pius explicat. tota ripa est per omnem suuii cursum. Flor. lib. II. 16. primam Critolai manun Metellus consul per pasentes Elidis sampes sono cecidis Alpheo. & lib. Bbb 3

Quosque Taras, niueumque ferax Euarchus olorum.

Te quoque venturis, ingens Arialmene, seclis Tradiderim, molem belli, lateque ferentem 105 Vn-

III. cap. 4. Minucius toto vastauit Hebro. Burm.

v. 120. Quosque Taras] Scribo, Tyras ex Plin, lib. 1v. 12. aduerte ne potius Teras sit legendum, quoniam infra de Tyro mentio fit. de Taro flutio praesi legis, Torus, qui est fl. Colchidis, de quo Strabo lib. x1. quoniam de Tyra alibi. Prus. Teras noster codex, certe de Tyra iam ante mentio facta. Bunn. Taras scripti Heinsii & ex Bonon. ac Paris. Tyras Lugd. & Argent. Turax cod. Carr. HARL.

v. 102. Nineum olorum] perpetuo epitheto. Virgilius 11. Georg. vf. 199. pafcentem nineos berboso in flumine cicnos. lidem purpurei, eodem sensu. Horatius IV. Od. I. purpureis ales oloribus, hoc est, dylasts, dylasubsequis. Nam quicquid pulchrum aut splendidum, purpureum dicebant, monente Scaligero in Coniectaneis. Sic Ouidius, seu potius Pedo Albinouanus, ad Liuiam ninem molem corporis intelligit Ariasetiam purpuream vocauit: purpurea sub nine terra latet. Bu-LAEUS.

v. 102. Enerchus] Non minus libenter legerem, Euergus, a quo, Euergetae populi, ad quos ex Drangis iter est, inquit Strabo gna se mole ferebat. & 111. 656. in xv. & Curt. in v11. 3. [1. vbi de Polyphemo. vassa se mole mov. interpret. Curtius vero vocat uentem. & Florus Gallis 1. 13. illos. Arianos. HARL.] qui cos molemcorporis dat. late laseque, Ariones vocat, nihil tamen tollo. vel longe lateque, vel longe longedocet egregie huc faciens locus quibus vide Bentlei, ad Horat. 1.

Etym. M. 'Eugener, True inulities δ Κύπνος, δια το έπιτυχώς naivisas TO SECU TE ANIMANC. RAI YEE SI meráfodes eddymizómeres tür mebter ώνητάς, ευάρχες καλόσι. Φασί δο кој потарбу тіук писк тур Туубпуу [lege Eirbays] "Eugeneor und tur ter Flaccum nemo fomniat, quid Agyerautur meeruyeeeveday, 20' & nebror inter. De Dieter Eudeelur; 'H of 'Eunoxoso pies adies aud) his-Seev. Euerchus edidit Pins & eum secuti alii. Burm.

v. 104. Molem belli, lateque ferentem] Maluerim, lateque furentem Vndique falcato deserta per aequora curru. sic ense furere, de quo lib. 1, vf. 144. Heins, Suspecta haec funt. an Ariasmenum vocet molem belli, an falcatos currus? vtrum eligas, sententia non fatis plana. suspicionem auget codicis nostri scriptura, quae vna voce auctior versum septem pedum facit, molem belli, late lateque ferentem. quare forte, extrita voce belli, legi posset,

molem late laseque ferentens. meni, quem ingentem vocauit. sie lib. v11. 599.

In caput inque bumeres ipfa vi molis & irae

Proruit. Virgil. vIII. 199. de Caco. ma-Nihil mutandum esse que sunt vsitatissimae formulae, de

Sat.

105 Vndique falcatos deserta per aequora currus. Infequitur Drancaea phalanx, claustrisque pro-

> Caspiadae: quis turba canum non segnius acres Exfilit ad lituos, pugnasque capessit heriles. Inde etiam par mortis honos; tumulisque recepti

positusque virum: nam pectora Inter auos ferro,

Terribilesque innexa iubas ruit agmine nigro, Latratuque cohors: quanto sonat horrida Di-

Ianua, vel superas Hecates comitatus ad auras. Ducit

Sat. VI. 18. hic tamen ita diuiferim, vt fit ferentem late molem, & late currus falcatos. molem belli supposuit librarius, cum semel lare aliquis scripsifiet, vt suppleret versus mensuram. & quia ilita nonam belli molem Florus 11. 6. molem pugnae Liu. vir. 32. & alii. posset & post ferentem distingui, & nouo initio sensus facto, legi, coniunctis sequentibus,

Vndique falcatos deserta per ac-QUOTA CHITUS Insequitur Draucaea phalaux.

BURM.

v. 106. Drangea phalanx] Lego, Drangaes ex Strabone in xv. & Plin. in vi. Maser. Drancaea scripti Heinsii, qui probat, ex. Bonon. & cod. Carrion. HARL.

v. 107. Acres] Acre Editiones Pii, Arg. Colinei. & Gryphii. male: nam acres lisui funt, qui acerrimum sonitum edunt, vide fupra ad vers. 28. Ennius. Inde loci lienus foniens offudie acueos. Stat. vi. Theb. 228.

Es lisuis aures circumpulsantur acutis.

Burm. adde Horat. 1. od. 12. 1, & Klotz. lection. Venus. pag.

173. fqq. HABL. v. 109. Tumulisne recepti Inter lam locutionem sciebat obniam; auos positusque virum] Positus pro sepulchris viderur sumi, a ponendo ferali verbo. Pius quoque posituras & conditoria interpretatur. cuius vocabuli aliud exemplum in antiquitate Romana non occurrit. opinor tamen Valerium dedisse nobis,

> --- tumulisque recepti Inter anos positique virum.

plura de hac voce ad Nasonem Artis libro 111, verf. 736. HEINS. Sed nec eleganter, recepti positique geminatur. haereo in hoc loco. etsi posisus pro sedibus, & sepulchris Flacco fingulare fuisse poffumus concedere. BURM.

v. 112. Quanto fonat borrida ditis] Quantum pri. Vatic. & mox fcripti, Hecates comitatus. Heins. v. 113. Vel superas aulas] quid

fi legas, auras? quamnis & in Bbb 4 pri-

Ducit ab Hyrcanis vates facer agmina lucis 115 Varus: eum Scythiae: iam tertia viderat actas Magnanimos Minyas Argoaque vela canentein. Illius & dites monitis spondentibus Indi, Et centumgeminae Lagea noualia Thebes, Totaque Rhipaeo Panchaïa rapta triumpho.

120 Di-

prisco codice legatur, aulas. quam lectionem tueri potes, pro recesfibus & locis amoenioribus, contrariis inferorum fetoribus. Prus. Vulgati, Superas Hecaten comitasus in aulas. Vetus codex, superas Hecates comitatus ad auras. CARR. in auras codex noster. BURMAN.

v. 113. Hecates comitatus] Canes Hecates, id est, furias intelligit Flaccus. Virgilius v1. Aeneid. [v. 257.] Vifaeque canes vjulare per vinbram Aduentante dea. vide Seruium ad 111. Aeneid. v. 114. Vates facer] Acer no-

fter codex. Burm.

v. 115. Vannus] Est nomen proprium, si ita scribatur, prisci codices cum a simplici scribunt, ve sit vanus pro demente positum: immo mendaci, qui male diuinaret in propriis rebus, sed quoniam Valerius inquit, hunc non vana de Minyis praedixisse, commodior est lectio, vt Vannus sit nomen proprium. Prus. Vanus mendax est, nunc viri proprium videtur esse, forsitan Varnus a Varna vrbe Mediae. Herodotus in Melpomene nonnulla adfert de Schytarum vaticiniis, quae fiunt salignis virgis, & de pseudomantiis, falforumque varum poena, ad quae si mauis, vanus referes. Maser. Varus liber calamo exaratus. alii omnes, Vamus. CARR. Vanus scripti. an est. Qui Lagae recipiuns, nescio

Aunus? Heinstus. Vannis in notis agnoscit bis Pius. Burm.

y. 115. Viderat aestas | Verus codex, viderat aetas. CARH. Inepte aeras ex MS. reposuerat Carrion. Voss. Enim Scychiae iam tertia viderat aestas noster codex. haesito inter haec duo: si enim senem fingamus, vt Nestora, potuit tertia aetas eum vidiffe canentem. & hoc augeret vatis venerationem. BURM.

v. 117. Illius & monisis spordensibus] Vaticinationibus eius promittentibus certam victoriam. monica vatibus proprie tribui vidimus lib. 1. 29. Spondere voro, grauius quam promittere, in hac re proprium est verbum, & reste vaticinationum fidem exprimit; lib. 111. 504.

Consiliis asque arte tua spondes adjure reges. vide ad Ouid. xv1. Ep. 114.

BURMAN.

v. 118. Lagi naualia Thebe | Prisci codices habent, Thebes, vt fit paternus casus, fic, naualia Thehus centumgeminae viitatius de vrbe Aegyptia dicitur, haec Thebe, Thebes. Prus. Alii habent, Thebes, Thebe aliis placet, item codices alii habent, Lague: funt qui Lagi, vt Bonon. [Lugd. Argentor. al.] eritque appolitio, Thebe centumgeminae, naualia Lagi, κατά πρόληψιν, quae frequent

120 Discolor hastatas effudit Hiberia turmas,

Quas

an voluerint Lagiae substituere, & tunc prima effet breuis, quae frequentius producitur. MASER. Longuena nonalia Carrion ex membranis suis. perperam. in primo Vaticano, Largae nonalia. Regius Lagae monalia. vnde procline elicere, Lages nouslis. quomodo erudite & vere Gronouius Obsernat. libro 1. cap. xv111. qui conpraeterea maluerim, fulendus. centumgeminae Thebae per adpofitionem, quod magis poeticum. apud Marcellum carmine de Medicina,

- Quadque ab Idumaeis vectum feplafia vendunt, Et anidquid confert medicis La-

gea cataplus. sic scribendum. vulgo circumfertur,: Lalages. vnde vir eruditistimus Ioannes Meursius Antiquitatibus Laconicis lib. 11. cap. xv1. Lelegea cataplus. Niliacum cataplum habes apud Martialem libro xII. Ep. 75. HEINS. lagi naualia thebae ex. Bonon. fed novalia corre-Qum est a docta manu. codex vero habet longe. Gronouii emendationem vnice veram esse, Vosfius quoque putat. HARL. Disquirit etiam Maserius, qua ratione Indiam cum Aegypto coniungat, & fimul Argonautarum aduentum praedicat, quibus longum temporis spatium satisfacere deberet. rede quidem, fi fupra sersia aesas legatur, non aeflas. practerea Plinii loco lib. v. 9. vbi nobile fama, copiosum Indicarum Arabicarumque mercium Nile proximum emporium memorat, putat communia inter Indos, Arabas & Thebeos commercia probati, & vectoribus potuife iangi vatem, aut verius cius

monitis & confilio victos fuiffe Indos &c. fed fortaffe rectius haec ideo coniungi potuiffe quis flatuat, quia Indiam veteres vsquo ad Aegyptum extenderint. vnde Ouid. 1. Art. 53.

Andromeden Perfeus nigris pertarit ab Indis.

Vide Cuper. IV. Obseru. 7. & hinc ortam illam opinionem Nilum apud Indos orici, de qua vide Epistolam Huetii tom. 11. 9. inter dissertationes eius a Tilladetio editas, indicari vero Scytharum in Asiam vsque ad Aegyptum expeditiones puto, quas ex veteribus memorat lustinus lib. 11. cap. 3. qui Vexorim ab iis vichum, & Scythas vsque ad fines Aegypti profecutos, & inde Afiam, id est, Arabiam & Indiam, perdomitam & veiligalem fecific, per mille quingentos annos, quae, licet fabulosa, poetae ius dederunt illa memorandi. an vero Thebe., vel Thebae, scribatur perinde effe pudo, cum vterque nominatious etiam in Boeotica & Aliatica vrbe fuerit in vsu. vide ad Ouid. x11. Metam. 109. & confuías íaepe has duas vibes docet Vales, ad Excerpta Peirescian. pag. 13. BURM.

v. 120. Effudit] Diffudit nofter codex, surbas etiam Gryph.
& Colin. Editiones. vtrumque
perperam. effundere enim multitudinem & numerum magnum
fignificat militum. fic Dacus se effudiffe dicit Sueton. Cael. cap.
x1.1v. & supra 111: 263. & ita
passim. hwixsesv ita vtitur Homer.
II. ● 158. vbi Schol. δ le) πυκνώς

πλ αλοφων δειχείων ποὶ δειβάλλουν.
surmas vero mutarunt forte, quia
peditibus hastas melius conuenire
B b b 5

crede-

Quas Otaces, quas Latris agunt, & raptor amorum

Neu-

163. equites hastis armanit, & Bul. Forte nihil mutandum. omnes deinde poetae & Histori- viderur enim Valerius per ameres ci, ex ipsa rei veritate, vide inf. 229. & IV. 607. sic & Romani lib. II. de Tauro 549. equites. Horat, 111. Od. 2.

Vexet eques metuendus balta. vide Liu. 1. 27. 11. 6. & Polyb. VI.23.& innumeros alios. BURM.

v. 121. Quas Oraces] [Bonon.] Lugd. & Argent. Quas Soraces, Melam pag. 113. quas Latris agunt. vet. cod. Quas operis Grammatici libro 11. cap. Otaces, quas Latris, &c. CAR- 16. RION.

v. 121. Raptor amorum Neurus] Neuros statis anni temporibus in lupos verti narrat Mela lib. 11. cap. 1. Quare Andr. Schottus lib. 11. Obseru. cap. xxxv11. legendum arbitratur, raptor agnorum, quod luporum sit in agnos facuire & cos rapere. Sed non vidit imprudens castigator violari legem Pediam. Nam quod Progne, Cycnus, aliaque huius generis corripiuntur, eum nihil iuuat: siquidem Graeca sunt, & a Graecis correpta, quos Latini imitantur. Illud autem Ouidii, quod vulgo adducunt ex viii. Transform.

Debuit illius misereri, & ignoscere nobis.

in MSS. fine & haberi iam dudum Micyllus & Bersmannus docuere. Igitur si emendatione opus, legendum duxerim. rapter agrorum. Seneca: Arcadii populator seri. Ouidius xiir. Metam. Troise populator Atrides. Ibid. lib. XIII. Operis nostri populator Acbilles. Agres autem, pro bobus in agris pascentibus, dixit Kennya alibi vocat; auni argenti-Noster inferius libro vii. vs. 281. que rapones, apud Nonium Mar-

credebant, sed & Homerus II; K. & Acteos inbeas mitescere campes, intelligere piguora adamaea: fic

> Et patrium nemus, & bello quos vitus amores.

fed viderint alii. Voss. Reser anorum castigabat vir eximins lfacus Voffius ad Pomponium Pater eins

- raptorque Amado-

Neurus. quod Amadoci Neuris sint vicini. sed castigandum,

- raptor agrerum Neurus.

Neuros lupinam formam induifse ex Geographic notifimum. qua de re inter caeteros Herodotus, Mela, Solinus. rapcoris autem vocabulum lupo congruit. Virgilio Aeneidos 11.

----- inde lapi con Raptores atra in nebula. apud Nasonem Met. x. habes. Raptoresque lupos, armatosque unguibus urses.

Columella libro VII. cap. XII. Cum & lupi repellere infidias & rapeorem forum consequi fugientem, praedamque excutere, atque auferre debeat. raptor agrorum, quomodo apud Plautum in Epidico. raptor bostium gloriosus. raptor & latro Inpus Phaedro. sic & lupum Oppianus dixit agreram repterent. Αργεννών δρίφων πολύπλοκον άς-

જલપ્રદર્પેલ્લ. cellum.

Neurus, & expertes canentis l'azyges acui. Namque, wbi iam viresque aliae, notosque refutat

Arcus.

areem rapere. atque hanc in Valerio nostro coniecturam etiam Andreae Schotto in mentem venisse video. Heinsius. Schottas agnorum corrigebat, sed Vosfius, quem hic compilauit Bulaeus, agrorum etiam protulit. Pius amorum explicat puellae, vel puellarum & coniugum raptorem vt inf. 268. nostrosque feret qui viffor amores. sic raptus amor Propert. 1. 1v. 26. quando alia puella amantem ad se transtulit. & I. XIII. 2. abreptus amor, Vt Broukhusius capit. BURM.

v. 122. Neurus | Potest effe nomen proprium ducis Iberum, ve Sotaces & Latris. in Plin. lib. vi. legitur Sotales vel Zotales, & apud Ptolem, Latris pro fluuio. Lasrin ponit infulam in Ponto Plin. IV. cap. 17. Maser. Regio véveis vocabatur, quae nunc pars maxime orientalis Lithuaniae est. v. Plin. H. N. IV. 12. pag. 218. ibique Harduin. HARL.

v. 122. Iazyges] Iazices [Bonon.] Pii, lunt. Arg. Colin. Gryph. Incyces Aldi; sed Maserius, laziges, a lazix, vt Mastiges a Mastix deduci oftendit. lazyges vero rectius. Burm. conf. Ouid. 11. Trift. 191. ibique notam. HARL.

v. 123. Notusque refutat Argus] Scribe, Arcus. dicitur arcus refutare fagittarium senem, quando est inhabilis illum expedire. Codices pene omnes Argus ostendunt. Sabellicus legit

cellum. rapere wrbem Lucano pro anger, vt respiciatur, quod Hevastare, libro 111. 99. & v1. 14. rodoms ait, languore extinctos: nam & langor dici posset, inter eas distiones facile est paritatem inuenire, si tollis addisue. Qui vero cum aris defendendam iudicabunt dictionem Argus, nescio fi Meyee admittunt, quod onus exponunt & molestiam, vnde keyálses infestus. Ego sanc angor admitto cum Sabellico. Infuper videbunt oculatiores vtra dictionum magis conducet, notus an motus. nec velim notus prorfum abiicere, quum sensus esse possic optimus, vbi angor notus scil lazygibus; quod enim inter omnia terribile est & horridum, semper timetur, vnde & lazyges quantumlibet longo senio frati vix dignos se arbitrantur, aut videri volunt, qui iugulentur, at quum iam omnibus nocus est languor & virium attenuatio, tunc a filiis caeduntur. MASER. [Bonon. &] Vet. Paris. notusque refusat Argus. Lugd. & Argent. notusque refusat Arcus. notusque refutat Angor. quam scripturam recipiendam esse coniecit Sabell. & eam multis afferere conatur Maser, addens considerandum esfe, legine debeat, morusque refutat. vet. cod. notosque refutat Arcus, optime, CARRIon. ego vero pro vulg. Argus potius arcus, quam angor, legerem. Minor enim est literarum inuersio, & magis credo illud, quam hoc eruditis iudiciis arridebit. Significat enim laziges, cum le viribus destitui sentiunt, & nec arcum, qui sibi diu fuerat in vsu, pol-

764 C. VALERII FLACCI

Arcus, & Inceptus iam lancea temnit heriles,
125 Magnanimis mos ductus aus, haud fegnia
mortis

Iura pati; dextra fed carae occumbere prolis, Ense dato: rumpuntque moras natusque parensque,

Ambo animis, ambo miseri tam fortibus actis.

possum tendere, nec iaculum hastamue iacere, mortem sibi propria manu consciscere. BALBUS. Forte,

Namque vbi iam effoetae vires. quomodo apud Maronem,

mella gelidus tardante fe-

Sanguis bebet, frigentque effoctae in corpore vires.

possis etiam, inualidae vires. quod propius ad vulgatam scripturam accedit. vel vires coffae, aut quaffae. deinde etiam, motusque refutat Arcus. sic libro 1.393. libr. 1v. 609. Heins. In nostro codice erat, notusque refugit argus. sed correctum alia manu, refutat. quod rectum. refutat arcus, id est, negat, non amplius tractari & tendi vult ab inualido, sic refueare pro recusare poni, docuit Heins. ad Claudian. 1. in Eutrop, 91. negare autem ita dici idem ad lib. 11. de Rapt. 180. & Gronou. Diatr. Stat. cap. xLv. & contra fequi dici, quae facilia funt & cedunt, non repugnant. de quo nos alibi. Heinfius notauerat Columbum voluisse, nodosque refutat Arcus. lazygas vero arcu valuisse docent viri dogli ad Ouid. Ibin. 135. Вивм.

v. 124. Incepeus] Vide Zinzerl-Promul. Crit. cap. xLIII. WEITZ.

v. 125. Magnanimis wox dictus auis] Scribe, mos ductus anis. mos ille longe a parentibus deductus est, segnia iura non pati mortis, hoc est, senecturem oderunt atque detestantur, nec sub mortis iure vitam transigunt, verum illam praeuermnt. dicitur aliquis pati iura mortis, quando patitur iugum & dominium mortis, moriturque non quando ille voluerit, sed quando mors. in eum mors est imperiosa, quoniam auctore Lucano, non cogisur vilus Velle mori. Pius. mox dietus pri. Vatican. & Regius irem edd. Bon. & al. at mos duffus etiam Sabellicus, Heinfius & Maser. probarunt. HARL. Vulgata recta, vt enim ducere genus, nomen & fimilia, sic morem bene dicitur. vide Heins. ad Ouid. 11. Fast. 424. & 111. 733. & infr. v11. 137. de more vero hoc vid. Claudian. 1. in Rufin. 330. Burm.

v. 125. Morsis Iura] Horat. L. Od. 28.

Debita iura, vicesque superbae

Te maneant.

hinc imperiofam Proferpinam dixit idem 11. Sat. v. 110. Burm, inra pati etiam cod. iura patris dentra. fed &c. ex Bon. HARL.

v. 127. Rumpuntque] Rumpitque codex noster. Burm.

v. 129.

Hic & odorato spirantes crine Micelae,:

Cessaeque manus; & qui tua iugera nondum
Eruis, ignotis insons, Arimaspe, metallis.

Do-

v. 129. Hic & odoratus Micael] Mychael est in prisco codice. fi coniicere liceat, & in re dubia industriae locus est aliquis, crediderim populos eos, quos Prolemaeus in v. in ora Colchidis ponit, & Michlepfes flue Mochleffos iuxta diuersitatem codicum vocat, ab hoc poeta barbarie parum emollita, ve in pluribus nominibus propriis Maro fecit, Mycelas appellari, vt idem fit Mycael qui Micblefus. quinam populus fit Mycael, vel vt alii scribunt, Michael, non memini me legisse. Prus. Quod Sabellicus legit Metletae, ii verus est codex meus, ideo contigisse puto, quia Valerius loquens de Iberia, potuit nomen principis fubiungere, inditum ab vrbe lberiae, sic vt Meslesis legatur, etsi anud Prolem. in v. conspiciatur Mésasta iuxta Zálissov. Maser. Vulgati, Hic & odoratus spiranti crine Michael. apud Valerium, inquit Niniuita, Michael nomen est vnins Caspiadarum: qui dicuntur Iudaei, arque ex hoc loco Erasmum, Philelphum, & alios plerosque constanter affirmat erraffe, alios per synaeresim excusat. Sabell. autem putat legendum, spiranti crine Metletae. vet. cod. odorato spirantes crine Micelae, quam scripturam, etsi nihil inveniam quod cam adiunet, vt concinniorem tamen repraesentandam curaui, CARR. Micelae Carrionis liber. Micael pro Mycaei primus Vaticanus. Micael re-Aldus, Meletae. HEINS. Illud Michael prouenit a manu

Monachorum, quos saepe nomina sibi notiora antiquis supposuisse docuimus ad Ouid. 111. Art. 35. sic apud Martial. v1. 18.

Sancta Salonini terris requiescit Iberis

Qua melior stygias non videt ombra domos.

vbi Saloments repperi in codice Vossiano. vnde ridicule hic Maferius de Iudaeis, qui apud Caspios fuissent, somniat, & hine pro Cessaeaque manus etiam legi posse, Esseeque, vt ad Esseos pe Essenos Iudaicos respiciatur, proponit. cessaeaque noster codex. BURM. odoraus-Michael ex. Bonon. HARL.

v.130. Cesseague And Schott.
11. Obseru. cap. 39. ex Zenobio, cent. 5. Adag. 25. νόμος καὶ χώςω, haec intelligenda putat. Caessia in alicnius ortu stere, in obsetu autem gaudere: Καίσια δεί νονομένοις δακρύστον, δεί δε κπονόνους χαίρυσε. Idem quoque secerunt Thraces. Weitz.

v. 131. Ignotis infons Arimaspe metallis] Libro I. At quibus arvorum studiumque insontis aratri. But. Ex hoc loco apparet, temere virum eruditum in notis ad Marcellinum scribere de Arimasporum iustitia nihil apud antiquos legi. Quin & huc quodammodo spectat quod Eureyiras di-&i fint, sic Stephanum audimus. "Ευεργέται Σκυθικόν έθνος. Στράβον; д нај Адинастич Глеусто, гист уде मधेद देनो मॉद Aeyës Xespavos नर्गाण्यमтос, бімомвйная то екффес, кай бты หมพริทัยลุง. Ita locus ille vulgo mancus ex MSS. 78 #410 Salmaſш Doctus & Auchates patulo vaga vincula gyro Spargere, & extremas laqueis adducere turmas.

sii restitui debet. spos confuderit Stephanus. Ariaspi enim in Drangiania sunt, ab Ariafpe vrbe id nomen fortiti, cognominatique Orosangae, id est, Eugystan, postquam Cyrum fame laborantem copiis suis sustinuissent. Testis Diodorus lib. xvii. & Curtius lib. vii. quamquam apud hunc Agriasoi, apud illum Aeipáswa dicantur. Vide & de iisdem Herodotum aliosque. At non verofimile est Argo nauem ad iftos Euergetas, id eft, Drangianos peruenisse, nec id vlli veterum traditum. lmo absurdum id est. Quapropter omnino Arimaspi intelligendi, quos fupra Pontum Euxinum in Scythia Europaea Geographi ex sententia poetarum constituunt. aut igitur Ariaspos & Arimaspos, ve dizi, confudit Stephanus, aur verique dicti fuerint Euergetae: Ariaspi, quod in Cyrum; Arimaspi, quod in Argonautas suifsent benefici. Quod fortasse verum est. Voss, adde Plin, 1111. H. N. cap. 12. HARL.

v. 132. Doctus & Auchaces] Prisci codices habent, Auchates. Plinius hos populos, vel ductorem ab his populis cognominatum, vocat Anchesen. Pius. Vetus cod. Doctus & Auchates, CAR- xisse, vt iugularent, codem mo-RION. Auchates in scriptis. re- do vt retiarii & laquearii in spe-&c. Augira funt Herodoto haec caculis Romanis solebant. fefel-1111. 12. Harduin, eos illam par- hic est attrahere, laxo in se latem tenuisse ad h. l. scribit, queo contracto. vt ita vincula quae nunc Vkrania Polonicae adducere lib, v. 160, adduttae badictionis ortum versus solis dici- benae inf. vers. 771. sic adducetur. HARL.] & Solino. deinde re arcum, frena & similia. vide

Quamquam cum sequatur paulo post, vagis subuerear, ne Ariaspas & Arima- pellibus; hic loci malim reponi, cana vincula. Vt retiarios fuifie denotet. apud Nasonem lib. r. Ar-

> Hos cana contento retia fune trabunt.

HEINE. Auchates etiam Voffius ad Melae lib. 1. cap. 19. & 11. 1. Anchaces Edit. [Bonon.] Pii, Ald. lunt. Arg. Colin. & Gryph. Buz-MAN.

v. 132. Vincula Egyro] Sic vet. cod, omnes vero vulgari, vincula Cyro! inepte. CARR. lam Maserius gyro vindicauit. noster codex, syro Burm.

v. 133. Extremas laqueis adducere surmas.] Pius explicat, quod Auchetes populus veniebat rapiens secum turmas, quae Cyrum fluuium trahebant captiuum, & laqueis iniectis catenatum, vt Romani Nilum & Eufratem, fignificare volentes, se Aegyptum ac Orientem vicisse, ita illos signisicare volentes, se olim Armenios vicisse. inepte. videtur respicere Flori locum ex lib. IV. 2. vbi ex auro captiuus Oceanus & Nilus in triumpho Caelaris. sed sensus hic est, Auchates, laqueis suis iniectis hostium collis, etiam in extrema acie politorum, eos.adducto laqueo, in terram detra-Auchetae Plinio [H. N. lit virum vis vocis adducere, quae

ad

Non ego sanguineis gestantem tympana bellis Thyrlageten, cinclumque vagis post terga silebo

Pellibus. & nexas viridantem floribus hastas. Fama, ducem, Ionis & Cadmi de sanguine, Bacchum,

Hac quoque turiferos, felicia regna, Sabaeos, Hac Arabas fudisse manu: mox rumperet Hebri

140 Cum

ad Laërt. 1. 74. Burm.

funt illi Scythiae populi, quos Plinius lib. Iv. Thyffagetas appellat, doctiores expendant. vt sem floribus bastas. Voss. turpe & barbarum nomen poeta was noster codex. BURM. fabuloso nominis etymo conuefliuerit: non ausim affirmare, an Tyragetae scribendum sit, dubitant aliqui, de quibus ab eodem fit mentio, quod nobis vix videtur. alii Thuffagetas Valetium in Thursageras a Thursis, id est, Thyrsis Bacchicis deriuasse, de quibus Plinius in vr. & Stephan. Outemptres 13mg may) the Mainter Mamer, de Hesseros. Plining IV. Strabo & Ptolomaeus attigerunt. fed penes eos scriptum est oveanytrus. Pius. Thyrfageten reche hic legi monstrat, quod a Thyrfis id nomen deducat Valerius. Aliis funt Thy fagetae. Vosstus. Codex noster Thyrfs gerit. Burm. Plin. Iv. cap. 12. Theffagetae legitur in ed. Harduini, qui eam tenuisse partem, animadvertit, quae nunc Moscouia dicitur, atque propter reliquorum, qui memorantur, populorum vi-

ad Ouid. 1. Fast. 305. & alibi. cinitatem hanc lectionem, Thufgenus vero hoc pugnae, rete vel fagetae, veram effe iudico. Thyflaqueum iniicere collo aduerfarii, fagesae vocantur a Pompon. Me-a Pittaco deducunt. vide Comm. la 1. cap. 19. fin. HARL.

v. 136. Pellibus & nexas viriv. 135. Thyrsogeteu] An hi dantem floribus bastas] Lego, Nexas vibrantem floribus bastas. Bu-LAEUS. Forte, & nexis viridan-No-

> v. 138. Turiferos, felicia regua, Sabaces | Sabacei Arabiae felicie populi funt, apud quos folos tus gigni tradit Plin, lib. x11. cap. x1v. Virgilius 11. Georg. vs. 117. folis est suren virga Sabaeis. Idem 1. Georg. vf. 57. India missis ebur, molles fua sura Sabei.

v. 139. Hac Arabes fudiffe manus] Scribe, bac manu. hoc exercitu & legione. Pius. Manus eriam Ed, [Bonon. &] Maser. Arabas dunisse manus Ald. Burm.

y. 140. Cum inga] Peffime Carrion ex cod. suo inga: cum vada legerentur antea. quod nostri codices confirmant. Thyrfagetae Stebhano funt Overyira. Heins. Iuga & vada etiam confusa vidimus lib. 111. 359. & apud Claud, in Eutr. 11. 353. nofter codex hic habebat, nata, mihi placeret, sumperes Haemi Cum iuga, id est,

140 Cum vada, Thyrfagetas gelida liquisse sub Arcto.

Illis omnis adhuc veterum tenor, & facra aeris

Pulsus, & Eoae memoratrix tibia pugnae. Iungit opes Eumeda suas: sua signa secuti Exomatae, Torinique, & slaui crine Satarchae:

145 Mel-

transiret aditus angustos, vt solent in montanis regionibus effe, Haemi, & claustra cum exercitu peruaderet, ita luuenalis de Hannibale Sat. x. 153. montem rupis acero. quod imitatus Sidon. Apoll. Carm, 11. fi ruperit Alpes Poenus. moster 1. 588. Oceanus cum rumperes aduena Calpen. & Lucan. 111. 63. ne rupti repetant confinia monses, ita rumpere viam est, remotis omnibus, quae obstant, viam facere, de quo ad lib. 1. 4. Haemus vero & Hebrus alias quoque a librariis confusi. vide lib. 11. .515. BURM.

v. 140. Liquisse] Fadisse noster codex. Thyrsassas hic Ald. & lunta, [& ex. Bonon.] BURM.

v. 141. Veterum tenor ld est, mos a veteribus traditus constanter retinetur. Ouid. Ep. x1v. 14. dumque tenor vitae sis sine labemeae. veteres ita absolute lib. 1v. 419. vt priores alibi. postet & a vetera deduci, sed malo prius, BURMAN.

v. 143. Emoda fuas Niniuita ait, Emodam apud Valerium pro vrbe poni. Diodorus lib. 111. Emodam montem effe dixit, Sacas ab India difterminantem. Prolemaeus, Strabo, & Plinius Emodos montes recenfent, vet. cod. Eumeda. quod malo. CARR. Enmeda ex V. C. reposuit Carrion.

inepte. Emoda omnino legendum. non modo fide aliorum codicum, sed & omnium Geographorum, qui Emodae, non Eumedae montis meminere. Voss. Eumeda Carrionis liber, primus Vaticanus, Emeda. Oemeda Regius, vulgati, Empda. mox Exomatae bene scripti. peius vulgati, laxametae. quomedo cos Mela appellat Pomponius. Exemetae funt Plinio Sarmatiae populus. pro Torinis in primo Vaticano, Torynique. Toresaeque legit Pius. qui sic didi Straboni, Periegetae & Plinio; ditat sus mulctes, non ditant Regius codex, sic & in Prudentio variant codices. Virgil. Georg. 111. 309. Quam magis exbausto sumanc-

ris vbere muldre.
Aldus, mellis bonos Torines. Heins.
Emeds noster codex. Burm. Eme

da ex. Bon, HARL.

v. 144. Torinique] De Torinis nullibi mentionem reperio. quare Toretas ficibendum aliqui dacum, de quibus Stephaaus. Toretas gens Pontica, de quibus agit Apollodorus. de his inter Scythas Plin. vt. [cap. 5, vbi vide Harduin. HARL.] icribit in codicibus emaculatis. Apollonius, Toretas, inquit, natio funt Ponticas. Strabo Toretas appellat. Dionysius cum Plinio & Pomponio Toretas.

ARGONAUTICON LIE VI.

145 Mellis honos Torinis; ditant fue mulcire Setarchen;

Exomatas venatus alit, nec clarior vilis

Arctos

Torees, vt mirer Eustathium Oreess legiste, sunt qui Varini scribunt, has aliqui in Germania, alii in Sarmatia Europae ponunt. nunc Varnos distos, iunces Phenas, quos Tacitus mire socios appellar, quos aliqui Pruenos aut Lituanos putant. Pius. Andre marise: Twintque ex. Bonon. HARL. v. 144. Dissus l'Legitur &, di-

v. 145; Disant J. Legitur & mulfirum. Horat. Epod. xvi. Veniums ad multira capellae. Virgil. 111. Gaong. 309. Quo magis enbansia spumaueris viere multira. M. a e. r. disan ex. Bonon. & antea suaniore

Sono bener. HARL.

. IV. 146. [ausmatas] Qui legunt Remasas, failuntur, auftore Hermolao, fateor fane apud Pomponium mendum haberi, vbi legitur, Xamethee, verum apud Despauter, vbi citatur, fua signa secuti Axemetes, credo a Chalcographis factum id effe, credentibus i delendum, quod principium debuit esse carminis & sinis. MASER. Vet. cod. Emmagas. [v.aduers. 569.] Hermolaus lib. vi. cap. vii. pro, Sarmetac, imquit, scribendum elt, lazamarae: Prolem. andor eft. Item Mela. ostio stuminis proximi Iaxamosac. Stephanus ponit populem iuxta Macotin Inxametes, quos Ephosus Sauromatas appellata; Vopiscus vita Caesarum, Exemetas pro Insurasus i voçauit, librarionum culpa, sieut & in Valetio scribendum est, Jaxamatas, de quibus Amministe lib. Iv. dicite genres fermonum, institutorumque varietate dispares esse laxamaras, E

Macoras. hace Hormol. & eum secutus Maserius, negantes inverea in veteribus libris aliter quam Exomasas legi, quam ego scripturam ut antiquam retineo. GARE. Exomasas Torinique. Hance verissimam lectionem esse, nou Issumasas, vt alii ex Strabone & Prolemaco restituunt, liquet ex eo, quod infra legitur:

Eurysus Exomatas egit ac-

Et sane Exemaras etiam appellat Plinius libr. vr. Dicii ergo non folum Iaxemerae sed & Exemerae. imo & Ixemasae quomodo legitur in Marcellini MSS. lib, xx11. ybi editum, laxamatat, ac apud Polyaenum lib. viri. [cap. 53. vbi vide Cafaub.] vbi integrum remansit Ipopáras. Nuncupati esiam Ixamere, fine u, vt facpe, in & mutato, Itabéray. Et hoc quidem modo scripsit Stephanus, altero Pomponius fub finem libri: ostio suminis proximi Iaxamathae. sed lectio haec ab Hermalao Barbaro est. Antea legebatur, Xamasbae: Vnde non dubito, quin repetita postrema praecedentis vocis littera Ixamotae fit legendum. Voss. Exemesue noster liber. & Ald. & lune. Bunm. Innameras ex. Bonon. & Pius sie . la Plinia feribendum centuit. Harduini, hoc nomen inuenire non, potui, nec Exemetas, Apud Pompon. Mel. .. 19. circa-fin. in ed. Gron. legitur lecamater, vbi Reinold dedit Sauremaras, Habitaffe videncur, vbi hodie Afof MCCE HARL.

Ccc v. 146.

Arctos equis: abeunt Hypanin, fragilemque per vndam,

Tigridis aut saeuas profugi cum prole leae-

Moestaque suspectae mater stupet aggere ripae.

Inpulit & dubios Phrixei velleris ardor

Cento-

v. 146. Venatus alis] Silius viii. 572. Hos venatus alis. Burm.

v. 147. Fragilemque per undam? Facilemque primus Vaticanus. forte.

Tanaimque per vdam,
Tigridis aut facuae profugi cum
prole leaenae.

vel, Tagarimque per vaum. Plinio libro vi. dein Tanaim amnem gemino ore influentem incolunt laxamatae. HEINS. Loco Plinii VI. cap. 7. ab Heinsio laudato in ed. Harduini legitur Sarmatae; non Jaxamatae. In fragm. Peripli Euxini pag. 2. Geogr. vet. gr. scriptor. minor. vol. 1. post Sarmatas effe dicitur genus Mocotarum, qui Iaxamasae adpellantur, yéves Tagequarão, qui locus est valde commodus. HARL. Rece Maserius fragilem exponit, glaciatam & sub pondere dissolubilem, fed quae non frangitur a laxamatis, adeo pernices funt equi. fic Ouidius 1. Art. 375.

Vs fragilis glacies, interis ira

&t ibi in MS. facilis, vt & alibi variatum in his vocibus. notureset & Heinfus, in voce onda
force latere momen fluuii ArRoi:
deinde ponest construi, profigi
eum prole signidis, une leaenae.
cum raptis manitum estulis venatores fuga se in tuta recipium;
et notus ille mos. vel profugi
signidis, aut laeaene comitatae sua

prole, vt Flor. III. cap. 22. prefugi feralis sabulae. vide ad Ouid. vI. Met. 189. fed prius puto verius. BURM.

v. 149. Suspettae] Quia ferae non fatis firma videtur glacies, cui se crederet. ita poetico tumore Flor. III. cap. 4. dum perfident glacie flumen equisarur, vbi vida Freinshem. alio paultum fenta luuen. Sat. Ix. 57. fuspettum ingumCumis, dixit imminencem montem Misenum Cumis. & sespets frera Senoc. Agam. vf. 464. quae tempeltates minantur, de quo vide ad lib. 1. 332. & quam locutionem familiarem poetis contra Scaligerum vindicat Barth. ad Claud. 1. de Rapt. 166. aggerste ripae dixit imitatione Virgilii vII. Aen. 106. Granineo ripae religavis ab aggere classem. Sil. VI.

Aggere se ripae sandem exhalevis in auras.

Stapes vero immora stetit, subito impedimento siunii, quem non ander transmittere. ve libr. v. 338.

Ingensi circum finpefalla pro-

v. 150. Inpulie & dables] Qui antes definauerant fo medios gerore, & neuri parti adiungi-Starius post nostrum xz. Theb-481.

Non utbil impalerae dubies, nk euraa notasses Tispbone frances

VIII

Centoras, & diros magico terrore Choatras. Omnibus in superos saeuus honor; omnibus artes .

Monstrificae: nunc vero nono conpescere frondes.

Nunc

labantem Impulit. BURM.

scribunt, Cancades, enumeratos a Plinio in eo situ, quo Centores; mihil tamen ausim immutare, priscis exemplaribus refragantibus. qui hos Centoras attigerit, neminem, quod sciam, memini. Prus.

v. 151. Chearras] Codex nofler, Cobatras Burm.

v. 152. Omnibus binc facuus fuperis bonor | Scribe cum priscis exemplaribus, emnibus in Superes faenus bouor. Pius. Syllabas breues produci propter caesuram etiam ab optimi aeui poetis vidimus ad Ouid. 11. Met. 743. & quidam Grammatici hoc fieri hic vi literae H. quae eandem vim, quam habent aliae consonantes, quae syllabam breuem ante se potineret: quod posterioris aeui poetis familiare esse scimus, etiam vbi nulla caesura est. sed corum gregi non debuerat Barth. xx1. Adu. 17. nostrum immiscere. alia ratio est in versu, quem ex libr. VIII. 259. profert,

Quis nouns incepsos simor impediit bymenacos.

de talis enim syllabae productione nemo fanus dubitauit, vt in periit, rediit, subiit, & similibus Heinsius saepe ad Ouidium & alii demonstrauerunt. secundas Barthio facit Reines, ad Inscr. Cl.

Virgil. IV. Aen. 23. animumque poetae perperam citat hunc ver-, fum, & plura ex sequioris aeui v. 151. Centoras] Sunt qui poetis loca adnumerat, & alia Buchnerus ad Venantii Hymn. de resurrect. vers. 67. & assentime Barthio Omeisius ad Iuuenc. 1. 301. iniuriam etiam poetae nostro fecifie Wasium in Senario suo oftendimus ad lib. 111. verf. 348. rede enim fecifiet Vir eruditus, fi exempla, quae firmandis eis. quae afferit, adducit, ex emendatioribus scriptorum codicibus depromsiffet. ita eodem cap. v. pag. 58. ex Virgilii lib. x. 126. producit.

Es Clarus & Haemon Lycia comitatur ab alsa.

1x. 405. & alibi. sed contendunt cum in Heinsi editione reclius legatur, & Themon, & in sequentibus duobus ex IV. Georg. asque pro & edidit, codem eriam capite exemplum huius productiositam producendam faciunt, ob- nis profert ex adulterino Ouidii versiculo lib. IV. ex Pont. 3. Indigni effectus omnibus ille magis. fed non vacat omnia negligentiae specimina corradere, cautius Vosfius lib. 11. cap. 15. exempla, quae in hanc rem produci solent, dubiae & controuersae esse lectionis admonet, neque vmquam hoc effici litera H. sed vi caesurae, neque ego dubito, magnam partem harum elegantiarum debere Criticis, qui rara coniectari soliti, loca poetarum, vt vitiose etiam leguntur, avide arripiunt. quamuis non negem, alixv11. p. 167. vbi ex alio libro quando id fibi permifife poetas, Ccc 2

Nunc subitam trepidis Macotin soluere plaustris. Maximus hos inter Stygia venit arte Coastes: Sollicitat nec Martis amor; sed fama Cytaeae Virginis, & paribus spirans Medea venenis.

Gau-

sed acri iudicio in his opus esse alii, incobo: prius tamen malo puto. feenes vero bener funt facrificia, quae victimis humanis

peraguntur. Burm.

v. 154. Nunc subitam trepidis Macosin foluere plaustris] Opinor reponi oportere, tepidis claustris. vt claustra glaciem appellet, certe in codice Regio tepidis plaustris legebatur. HEINS. Nec hic vila correctione opus esse puto, cum fubira res aliqua saepissime dicatur, quae subito mutatur vel accidit. ita vt subitam Maeotin folvere sit positum pro subito soluere. vide ipsum Heins. ad Ouid. Ep. xvIII. 160. fenfus ergo eft, magica arte Choatras, & alios subiro soluere Maeutin constri-Cham glacie, trepidantibus illis, qui plaustra per eam agunt, & metuentibus, ne foluta glacie fubmergantut, illa tepida clauftra absona sunt. si quem offendat subitam, reponere potest, folidam; quae vox saepe alterius locum occupauit, & maiorem artis magicae potentiam notaret, quae firmislimam eriam glaciem folueret. ita Statius x11. 525.

Truncaeque bipennes, Quis nemora & folidam Macotida caedere fuetae. Claudian. 11: Ruf. 26.

- Alii per terga ferocis Danubii foliunta tuunt, expertaque remos

Frangunt flagna rotis. ex quo loco & plaufira firmantur. vo casa gaudero multis docuit BURM.

v. 155. Choaffes] Alii, Coba- Burm.

vt saepe viri docti ostenderunt. fles, vt quidam scribunt, inchee, cam Festo, Mauro, & Seauro. Coaspes, noster liber. CARR. quod non improbat Maserius, vt a fluvio Coaspe, in Media, sit nomen ductum. Burm.

> v. 196. Nec Martis amor, sed fama Cytatae | Respexisse nostrum puto ad adagium Graecorum, quo amoris seltu infanientes comparantur lis, qui ex Marte furunt. Aelian. 11. Var. 44. 20 oles Br anthy evolution wante if Apos paverra, & lib. III. 9. noi à pa bià TOTO TO MOINDY \$5 "Ageor, AM' E Similis hic "Boutos, μένεντα. Ghoastes inducitur a nostro poeta Coraebo, apud Virgil. 11. Acneid: 342. qui

Illis ad Troism forte diebas Venerat, insano Cassandrae incensus amore.

BURMAN. Cytaca virgo est Medea, a Cytaeis [v. infra v. 426.] h. e. Golchicis dicta. v. ad verf. 198. HARL.

v. 197: Spirans Medea venenis] Sie supra vers. 129. spirantes crine odorato. inf. vit. 327. gicis spirantia telfa venenis. lib. v. 589. multa spirat comu flexias aura. quare non opus apud Claudian. iv. Conf. Honor. 592. corrigere,

Et variis spirat Nereia batca figuris.

& referibere, varies figures, fic olere, fragrare & similia ablati-Heihlius ad Ouid. xv. Ep. 76.

v. 159.

Gaudet Auerna palus, gaudet iam noche quieta Portitor, & tuto veniens Latenia coelo. 160 Ibant & geminis aequantes comibus alas Ballonoti; comitumque celer: mutator! equo-

TUD

Moe-

Aen. 296. Iqq. HARL.

coelo] Tuto coelo, recte Gronoui- vruntur, optimi & maximi. Arius capite x. Observationum in stoceles insuper Nucules Innes scriptores Ecclesiasticos. HEINE. maxime commendat. MAS. Vet. Pius toto exponit, coala totics cod, Moefus vet. Paris. Noefus, & toties longum iter coeli eme- quae scriptura cum locis iam notiri. Burn.

saepe versus suos inchoasse, & quod tueme Maserius illo Sidograuitztem incessus mire ita ex- nii, tuluisse, docet Barth. ad Stat. 11. Theb. 230. quam nemini obri potest. Burm.

per i habet antiquum exemplar. Quidam vocant a Belliaca vtbe, liaci scribunt. Prus. Despauterus docet posse dici etiam, Ballonosi, ex Sidonio. Mas. Balloniti pri. Vaticanus. Bellonothi viedentur effe apud Sidonium Apollinarem Panegyrici Maioriani. Car. v. verf. 476. HEINS. compara Homer. Il. 6. 679. sq.de hisce desultoribus laudatur in Miscell. Obsf. Salmasius ad Vopisc. Carin. cap. 19. HARL.

v. 162. Mesus] Inspiciant doci, an ad rem nihil faciat Nesus. funt enim Bellonoti Burgundiones, Nesi Basternaeque in Seythia Europaea, vt in Asiatica plerique eodem nomine, & de hoc putarim Sidonium dixisse, Bel suni adseriptam dicunt, Free ver

v. 159. Porsitor] Charon. Virg. lonotus, Rugus, [qui & Rogins] IV. Georg. 502. sq. inprimis VI. Burgundio, Nesus, Alites. eth apud Despaut, legitur, Vesus, Strabo v 159. Et toto veniens Latonia x1. equi Nefei, quibus reges minaris, non male congruit. CARE. v. 160. Ibant] Ab hac voce Quidam codices legunt, Nefas,

Bellomesus, Rugus, Burgundus, Nefus, Alites. servatam energiam notat, eius Inepte. Si quidem Sidonius scriexemplis & hic versus adnumera- pserat, Vefus, vt iam recte a viris dollis editum. Atque 2 Vev. 161. Ballonoti] Balloniti, fis & Gotthis mixtis nomen est Velo-Gotthorum. Omnino ergo vera Valerii lectio est, quam requas polt Apolloniam elt, & Bei- praesentauimus. Quam etiam non parum firmar Aelianus in Tacticis. cap. mxmvrr. im scribens. Τάττετω τουθεον χήμα μάλοτα πρός the meet vor "Iren Bueflague, be al duplement theyer, he elbrouting merafairar ikud Manu furus alç Ma. ABC. Vbi quod Valerius Moefes, ille Istri accolis adscribit: Quod idem est. Moesi enim ad Istrum Noc mos ille geminos liti. equos iungendi posterioribus sacculis apud Moefus desiit. Eadem enim confuerudo apud Bulgaros, quomodo hodie pars Moesiae nominatur, obtinuit. Quod confirmat gloffa, quam ad marginem Acliani in MS, regis Christianis Ccc 3 **T0**/2

Moesus: & ingentis frenator Sarmata conti: Nec tot ab extremo fluctus agit aequore, nec

Fratribus aduersa Boreas respondet ab vnda; 165 Aut is apud fluuios volucrum sonus; aethera quantus

 \mathbf{T} unc

reile Budykebie eurydde, Quod ve- conti Carrion e cod, suo & edd. ro hos duofimmes attinet, iidem iure probat. HARL. Consietiam plane funt, quos Latini defutto- Pius coniecerat. & per contum res vocant. De quo alias pluri- etiam iugum intelligi posse putat bus dicemus; ve & de auswaue nec aptari conto posse re frenare. ac Dimachis. confuse de iis viri do li pertracta- nam illis Sarmatis pugnafie infirunt. Voss. Pius ridicule, Me- nita loca veterum docent. eos sks, pro ex Mesopotamia veni- praelongos veraque manu regeente, quasi extremae syllabae ab- bant, teste Tacit. 1. Hist, 79. scissae essent, vt Homerus Cri pro frenator rece a Maserio exponi-Crithen, id est, ordeum dixit. eur, quia amentati erant conti-& do pro doma &c. deinde prae- & habena instructi, qua ciecti refert, Messum pro Messeniano po- trahebantur. vide infra ad verl. pulo a Plin. v1. inter Macoticos 237. Statius 11. Achil. 418. numerato. Burm.

licus legit, causbi, id est, currus. si vero quis malit antiquam . dictionem retinere conei, habebit vbi vide Barth. Aldina editio Pompon, Mela duce sensum non incongruum, ait enim lib. 111. cap. 4. gentem Sarmaticam babitu armisque Parthicae proximam, bellatricem &c. potest itaque legi, conti. solent enim tela amentare, tremes noster codex. Bunn. elequae torquent. est autem contas ganter & forsan vere legitur in [inquit Nonius] basta longior & cod. nec tot fratr. - respondet robusta. Virgil. duris contendere ab aula. Quia enim venti pro dicontis vnde in textu dicitur, in- is habebantur, ornate tribuitur gentis conti. quod Nonius non Boreze aula, i vide Broukh. 2d alienum a longiori interpretatur. Prop. 111. 5. 11.] fic tamen renec tamen minus apertum linquit tinerem comp. Homer. IL. B. 144. Pomponius sensum, si canthi ad- sq. 459. sqq. 465. &c. HARL. Mittit. trabunt figuidem Sarmatae curribus res opesque, semper castra Tantus apud, vel Quantus apud babitantes. MASER. Canti pro fl. v. sonus, aethera santus. hoc rota, etiam Pius coniecit, sed sensu. quantus auium clangot

Admodum enim sed conti vnice vera est lectio.

Quo turbine contum v. 162. Sarmata conti] Sabel- Sauromates, falcemque Getes, arcumque Gelonus

Tenderes. vitiole, Tarmasa consi. Burm.

v. 163. Nec tot ab extremo] Scribendum, non tos. ordo est, Boreas non tot agit fluctus ab extremo aequore. Pius. Al ex-

v. 165. Auchus apud] Scribe,

Tunc lituum concentus adit, lymphataque mi**fcet**

Millia: quot foliis, quot floribus incipit annus. Iple rotis gemit intus ager; tremebundaque pullu

Nutat humus: quatit vt saeuo cum fulmine Phlegram

170 Iuppiter, atque imis Typhona reuerberat arvis.

Pri-

tantus auditur tubarum, tympacum omnibus vulgatis, Auffus apud flunios volucrum sonus aethera, quantus: vet. cod. Aut is apud flunios volucrum quatit acthera clamor, vnde legendum conieci, vt exculum est. CARR. Carrionis liber mendose,

- volucrum quatit aetbera clamor.

puto, volucrum canor. mox pro-- aetbera quantus

Tunc lituum concentus adit. perperam Carrion reposuit, agit. nostri codices pro recepta stant lectione. extremo fluctus agit acquoro praecesserat. in pri. Vatic. lituum conceptus. quomodo & Aldinus codex, Non tot ab extremo. legit Pius. pro Aut is, ante Carrionem legebatur, Auflus. vnde Pius, Tantus, vel Quantus. Heins. Noster codex, Aus is apud fluuios volucrum clamor, aesbera &c. vnde canor Heinsii verofimilis fit. adie rectum. Silius x. 379. Fama debine gliscente sono iam sidera adibat. vide Virgil. 1v. 322. BURM.

v. 166. Tunc lituum] Lugd. & Argentor. [irem Bonon.] Tune

apud ripas fluminum auditur, lituum concentus adit. vet. Paris. cum Malerio, Tune lituum concenorum, armorum ac vocis diffo- plus adit. vet. cod. Tunc lituum nae strepitus. Prus. Vet. Paris. concentus agit; optime CARR. Conceptus noster etiam codex. Pius edidit, concaepsus, sed in notis concentus. Burm.

> v. 167. Incipit annus] Induit ex coniectura Pius, secundum illud Virgilianum, Induet in florem. Heins. Non tamen repudiat in ora codicis sui vir illustris, incipit, & pro auspicatur inuentam suam vernam, interpretatur. Burm.

> v. 168. Ipfe rotis gemit intus ager] Scribe, illus ager. Statius Theb. x11.

Isla gemit tellus: virides granis ungula campos

Mutat, & innumeris equitum peditumque cateruis

Exspirat protritus ager. HEINS. Tremis habet Pius in notis. BURM.

v. 168. Pulsu] Equorum scilicet. vid. lib. v, 612. Burm.

v. 169. Falmine] Flumine noster codex & editio Pii: sed iam Sabellicus emendauit. Burm.

v. 170. Typhona renerberat arvis | Sic ex. Bonon. antris legit Sabellicus. HARL. Typhona reverberat aruis ex Maserii editione emendaui. Perperam alii, Ty-Ccc 4

Prima tenent illine petriis Absyrtus in armis, Et gener; ingentesque inter sua millia reges. At circa Aesoniden Danaum manus, ipsaque Pallas

Aegide terrifica; quam nec déa lassat habendo, Nec pater horrentem colubris vultuque tremendam

Gorgoneo, nec semineces ostendere crines

Tem-

Typhea renerberat, aut vt habuit V. C. Carrionis, Typhoea verbe-Nam repugnat metrum, cum prima in Typhoeus semper corripiatur. Quod non satis at- 274. BURM. tendit vir eruditissimus, qui primam producere non dubitauit. Videtur eum in errorem induxifse corruptus Valerii textus, aut quod prima in Typhon semper producatur. sane similem errorem iam olim errauit (Martianus Calogiae & Mercurii,

Dissona Sacra Mitram, Ditemque, ferumque Typhonem. Nam prima Typhenis omnino produci debet. Vossius. Typhoen verberat etiam in scriptis nostris. quidam antris teste Pio. sed legendum, Typhona reverberat. Vt lib. 1v. 516.

na nefando.

516. Nostros iam zona reverberas HARL. ignes. fed hic puto iterum iterumque verberare, & repetere Horrendam codex nocher. Burn. saepe verbera notare, vt saepe illa verba composita ex re. vide netis in primo Vaticano. latet hb. III. 596. quoties enim co- aliud quid. HEINS.

natur Typhon furgere, lupiter iterum eum verberat & deprimit. Burm.

v. 172. Reges] Vide lib. v.

v. 174. Laffat] Fatigat, aut laxat, aperit, aut deterit. Pius. Laxas etiam noster codex, quod praesert Alardus, sed non explicat. laffare aliquis & farigare rem dicitur, qua frequentius vtitur. vide lib. 111. 662, ita limina lafpella lib. 11. de Nuptiis Philo- fare Stat. 1x. 723. vbi etiam laxare alii male reponunt. nondum ergo habendo, id est, gestando lassat aegida, antequam ea opus sit; solet enim parare ante pugnam Pallas arma sua, sed in ipsa pugna exserit. Horat. 1. Od. XV. II.

lam galeam Pallas & acgides Currusque & rabiem parat. Implerant clemers patrem Typho- babendo Pius capit passue, dum haberur, vt apud Virgil. VIII. nam prima in Typhoeus corripitur. Ecl. 71. cantando rumpitur anguis. Heins. Typhen noster codex. babere vero recte explicat tracta-Thiphoes Edit. Pii, Arg. Tiphoes re, gerere, vt apud Lucret. 1. Colin. & Gryph. renerberae mu- 313. vide ad Ouid. 1. Amor. VIII. tatum voluerunt forte, quia no- 51. Burn. Compara Hom. Il. tat remittit & repellit. vt lib. 1. B. 445. sqq. a. 439. – 451.

v. 175. Horrentem colubris]

v. 176. Semineces crines] Semi-

v. 178.

Tempus adhuc; primasque finit, conquirere pugnas.

Inpulit hos contra Mauors pater, & mala leti Gaudia, Tisiphoneque caput per nubila tollens 180 Ad fonitum litui, mediaque altissima pugna: Necdum clara, quibus sese Fuga mentibus .. . addat.

> Illi vbi consertis iunxere frementia telis Agmina; virque virum galeis adflauit adactis; Con-

v. 178. Mala leti Gaudia] Mole noster codex. perperam: rede Pius & Maserius observarunt, Flaceum hic imitari Virgilium, qui lib. vt. 278. mala mentis gaudia. Stat. 1. Theb. 229. mala gaudia matrum. Burm.,

v. 180. Ad sonitum] Ad sonisus editiones priscae ante Carri-

onem. Burm.

v. 181. Necdum clara] Scribe, necdum certa: praeterea venit & consequitur pugna nondum certa, quae non adhuc decreuit, an fe Graecorum mentibus insereret, Fugam ponit an Barbarorum. pro vna ex illis inferorum Furiis, quae egressae turbare studebant exercitum, ceterum Furia nesciebat, quibus se potissimum turbis insereret, an Graecis an Barbaris. ii quis, clara defendit, sermonem sequitur vernaculum. Prus. Periculosum ita ex ingenio corrigere contra scriptos codices. eodem modo vtitur Liuius voce elerus. lib. v1. 32. Extemplo pugnatum, & vt noudum Sacis claram victoriam, fic prosperae rei pugnam imber ingentibus procellis fusus diremit. vbi etiam Tanaq. Faber gnaram corrigit, & explicat cersam, quod genio Linguae Latinae convenire vellem

docuifiet. clara hic est idem, quod alibi manifesta, & Graecis Sanos, de quibus vid. ad Ouid. x111. Met. 106. Burm.

v. 181. Mentibus addat | Vide

ad lib. v. 286.

y. 182. Illi ubi confertis innxere trementia telis Agmina | Confertis Regius. inxere pri. Vaticanus, & addent superiori versu. Heins.

v. 182. Confertis telis | Conferere tela, eleganti tralatione; vti Bellum, praelia, vulnera serere dicimus. infra vf. 352. Medioque in corpore pugna Conferitur. vert. 539. Deus quoque consere dextram. lib. 111. vl. 122. Conferuere manus. Confer Zinzerlingum Promulf. Crit. c. 20 WEITZ. adde Rader. & Freinshem. ad Curtium III. II. 5. HARL.

v. 183. Virque virum galeis adflauit adactis] Nullum dubium de verbo adflare. sed galeas ada-Bas an quis dixerit praeter nostrum, nescio. Silius haec ex-

primens lib. IV. 355.

Pesque pedem premit, & nutantes casside cristae Hofilem tremulo pulsunt conamine frontem.

& lib. 1x. 323, Galea borrida flittu Adnersae ardescit galeae, Bc. Ccc 5

Continuo hine obittis, perfractaque caedibus arma,

Corporaque, alternus cruor, alternaeque rui-

Voluit ager galeas, & thorax egerit imbres Sanguineos. hinc barbarici glomerantur ouatus, Hinc gemitus, mixtaeque virum cum puluere

Calpius Aeaeum correpto crine Monelen 190 Ab-

& hine fortalle Columbus, vt notat Heinsius in ora codicis, maluit, Gladiis adflauit adactis. adigere enim gladium, ensem, &c. obvium est. Val. Max. 111. cap. 11. 5.23. quinque militum diurno proclio suffettura pila, una dexera, bostinm corporibus adegisti. Ouid. VI. Met. 271. ferro per pelius ad-##o. & XII. 324.

Ferrataque collo

Fraxinus, ve casu iacuit resupinus, adaeta eft. vide & infra 273. & 307. cunei adoli lib. 111. 164. & alibi pafsim: confirmat Columbi conie-Sturam, quod mox galeas repetatur, & quod continuo binc [id eft, ex gladiis illis adactis] obitus. gladios etiam & galeas librarios aliquando permutasse, videbis ad Ouid. x11. Met. 466. Adflare vero est idem, quod tam prope confistere, collato pede, vt tangerent se, & ferirent. vide de vsu huius verbi Freinsh. Indic. in Florum; & Barth, ad Claud. 1. de Rapt. vers. 2. Bunn.

V. 184. Perfrastaque] Vide Heins. ad Ouid. x11. Mer. 273. BURNAN.

v. 186. Therax erigit imbres] Eiaculatur & emittir erestos imbres languinis. nam perfoffus tho-

rax micante fanguine faciebat veluti salientes & aquarum scattrigines. Egerit alii emendant, sensu apertiore, per patefastam loricam fanguis fluebat, Pius. Sabellicus legit, torrens erigit. omnes vulgati, thorax erigit. vet. cod. thorax egerit, optime, CAR-RION. Eadem verborum erigere & egerere confusio supra lib. 1, 157, sic apud Virg. 111. 423. Sorbet in abruptum fluffus, rursusque sub auras

Erigit alternas. vbi codices multi, egerit. & vl.

Inserdum scopulos avolsaque saxa sub auras

Erigit. & ibi nonnulli, egerit. Lucan. v1. 294.

> Spirente noto, cum tota cavernas

Egerit, & torrens in compes defluis Actus.

alii, erigis. vide ad Sil. IV. 280. Burman.

v. 188. Mixtaeque virum cum puluere vitae] Et haec singularis Flacco locutio, quam Pius explicat, corpora vitalia quidem, sed vulnere strata. Burm.

v. 189. Cafpins Acaeum] Vetus. cod. cum Lugdun. Cespins Actaerm. CARR.

v. 189.

190 Abhulit; hunc pariter Colchi Grafique lequunthe street

Missilibus: rapit ille necem, praedamque re-Le a Molinquit: com

Nec sociis iam cura viri. Dypsanta Caresus, Strymonique obscura spergentem vulnera funda Deiicit: Albani cadit ipse Cremedonis hasta: 195 lamque later; currusque super turmaeque so-

runtur.

Pro-

ad Ouid. II. Met. 476. Burm. correpso Crimenon enfe. cod. HARL.

v. 190. Hinc pariter] posset legi, bunc; scil. Caspium, qui Monesen auferebat. Maserius. Obsecuti Maserio Carrion & sequentes editores. Bugu.

v. 191. Rapit ille necem] Et hoc mire dichum. Pius explicat, pro raptim ad le arcessit, cui consentit Maserius, consequitur fubito necem, & coastus relinquere Monesen, quem spoliare parabat. relingui tamen in textu habet editio Pii, & Arg. Colin, & Gryph. vt & Ald, & lunt. Buass. relinquis cod. Carrion. & ex. Bonon. bene, HARL.

v. 193. Obscura funda] Vim hums vocis explicuimus lib. 111, 526. & ita hic vult, Caresum ex infidiis, & occulro loco funda vulneraffe aduerfarios: ita Liu. x. 1. ex loco obscuro multa valuere accepte, maximeque lapidum te nec Aldi, nec reliquae editilitem ignauum iocus apud Terent. Eunuch. Act. IV. fc. 7. legunt. CARR. Fundam tibi nunc nimis vellem dari, us su illes procul binc en occul- ola Super u ducta, nostes coto caederes. unde posset effici, den. i. e. fequencum Bunn.

v. 189. Correpte crine] Vide funditores, dum alii pede collato rem gladiis gerunt, procut ex occulto hostes solitos fuisse fundis infestare. Bunm.

> v. 194. Deiicis] vide ad lib, 1. 191. BURM.

v. 194. Cadit is Cremedonides bafta] Chremonodis habet priscum exemplar, [& pr. Vatic.] res fris vola & non magni momenti. Pro Us, Medenidis ex. Bon. Cremedonis Carr. & Heinsti codd. Pins vero recte iudicat. HARL. Iremedonis noster codex. in Aldino erat, Albani Cader ipfe Medemidis bafta, tamquam Cader' effet nomen proprium. Pii & luntae editiones, caditis, vitio credo operarum. Burm.

v. 195. lamque latet \ Verfus hi duo in libro manu exarato desiderantur. Valeriani tamen sunt, quamquam eosdem Mycillus Statio lib. vii. Thebaid. tribuit; an vero ille exemplar habucrit, in quo eos inueneris, nescio: ceriffa. Illustrat vero hunc locum ones ibi eos versus constituunts egregie Gnathonis parasiti in mi- quin liber Bononiensis, Aldinus, & vierque Parifienfis hoc loco

v. 195. Ferumur] Seque, line-

v. 196.

Processer Meles & Hidesmenus; incipit halla Ante Melas: leuis ast abies elusit vtrumque; Enfibus inde ruunt: prior occupat sere citato Cassidis ima Melas; infracta est vulnere cer-

200 Mixta perit virtus: nescit cui debeat Ochreus, Aut cui fata Tyres. dum sibila respicit fron Cuspidis Argiuae, Pyliam latere accipit hastam. Viderat Hyrcanos paribus discurrere fratres Castor equis; pater armento quos diues ab omni

205 Nu-

v. 196. Es Hidasmenus | Es Fidesmenus lunte & Ald. Meles Fidasmenus noster. Burm.

v. 196. Incipit basta Aute Melas] puto, incisas baftam. libro primo 409. pellis &, inruit bafta. Heins. Nihil muto. folebant enim in congressu prius hastis & iaculis committere pugnam, quibus emissis ad gladium veniebant. incipere basta, vt supra vers. 167. quot floribus incipit annus. Burm.

v. 198. Enfibus inde ruunt: prior occupat aere citato Cassidis ima Melas] Force, furnut. adeantur annotata libro 1. vers. 144. pto sere citata. occupat, aerigitase primus Vaticanus. scribendum Vtique,

- prior occupat aera Cy-EACAC

Caffidis inea Melas. me dubita, hoc est, Colchae Caffidis. sie de infra v. 543. pro Cysaeus etiam citatis legebatur ante Carrionem. fic infra, cufpis Argina, & basta Pylia, &, manis Ocbalis. Cyta vel, Cytaca Colchorum cinitas. hinc Cyraeis Medea Propertio. supra v. 156. fama Cysacae Virginis. HEINS. Neque hic contra omnium librorum le-

enim gladium notat, licet enim ex ferro fuerit, acris tamen nomine, vnde olim omnia arma fiebant, apud poetas venit vide Cerdam ad Virgil. 11. Acn. 470. & Franc. Fernandii de Cordous Didascal. Multipl. cap. v1. vide fupr. ad verf. 27. citatum aes vero est celeriter vibratum, motum. vt lib. 111. 527. citatae forores, vbi vide. Burm. aptum vltimae antiquitati est voc. aes; non ferrum. v. Riccii diff. Homer. tom. 1. diff. 16. HARL.

v. 200. Mixta perit virtu] Eleganter & acute dictum. pro non posiunt singulorum facta dignosci prae turba & tumultu. Sil-

1. 312.

Clara nec in numero virtus latet. alio sensu dixit Ouidius 11. Fast. 227. fraude peris virsus. Bull. v. 200. Debeat Oebreus] Sic

vecus codex. alii, Ocheus. CARR. Noster, Occus. Burm.

v. 201. Sikila] Nubila nofter codex.

v. 204. Armente] Vitiole, " maro idem liber, ceterum rarior illa constructio, dines ab armenso. Seruius enim notat ad Virgil. 1. Aeneid. 14. veteres iunxif-Stionem aliquid nouarem. aes se tantum genitivo casui & ad 805 Nutrierat, fatisque viam mondinarat infiquis; Tum magis atque magis peditem candore noemitato a mili

Tyndariden incendit amor: fimul. obiius ha-

Rechus in aduersim Gelae iacit alipedemque: Constitit excusso victor duce: risit ab alta

210 Nu-

exempla, paullum alio sensu Oui- legerem iraque, dius 1x. Bp. 95 .-

Quaeque redundabas fecundo vulnere serpens

Fertilis, & damnis dines ab

ipsa suis. Pius male haec cepisse videtur, qui coniungit nutrieras ab omni armenso, scilicet separatos ad militiam eligens, nolens cos verfari inter armenta. Burm.

v. 207. Incendit amor | Equi scilicet, qui candore Cyllarum fuum, quem domi reliquerat (vid. lib. 1. 426.) referebat. Burm.

v. 208. Subito iacit] Graniter iacis liber Carrionis. primus Vaticanus, gleacie. Regius, Gelae iacit. non male, certe later nomen proprium. pro alipedemque Constisis. opinor, alipedemque Infilis. Inflire cum quarto casu frequenter jungi ad Claudiani Confulatim Manlii Theodori pluribus probadimus. Apaleius Met. vii. Ipse quoque insuper lumbos meas ixfiliens refidebat. pollis &,

Infilit excusso vetter duce." Arusianus Meshus deliberes. Infilire illane rem. Salluftius Hift. V. peractis LXX. annis armatus equum infilit. Heins. nofter coacie alipedemque. Pius; alipedem'

11. Aeneid. 22. ve rarum notat que conflisis coniungit, & expli-Statium ablatino iungere, cuius cal equum celerem confidere fecamen constructionis plurima sunt cit, donec ascenderet, non male,

> bastam Pestus in adnersum Gelae iaciea alipedemque Confistis excusso vellor duce.

vt confistere active sumatur, pro constituere, morari equum, ne excusso duce aufugeret, & ipse deinde eius tergo insilire posser. vide Voss. 111. de Analog, cap. 4. vellor hic non est equus, vt Vollet, vult, sed ipse Castor equalidens, ve notissimum est, ita dan quamquam non contenderem, si quis viffor malit retinere. Burm. Burmanni emendationem comprobat Markland ad Statil Silu. 1. 2. 45. pag. 19. &' ita explicat. Rifit, lactatus est Inpiter hoe filii fui praeclarum facinus cernens: & statim cognouit, equitem effe Castoreni, [non Pollucem, hic enim caess gandebat] quia babenas prebenderat, frenum occupaneres equi: hoc enim elt prensis babenis. &cc. HARL.

v. 209: Conflisio excusso victor Arrel Vix dubite quin legendum fit weller, non wifter. Veltorem enim equum appellat Valerius. dex, bafia Pettus in adversam gle- Non est de hac coniectura dubicandem, Vose.

T. 209.

210 Nube pater, prensique equitem cognouit has benis.

> At pariter luctuque furens visuque Medores Tyndaciden petit, & superos sic voce preca-

> Hune, age, vel caelo comitem me reddite fratri:

Primus & hic nostra sonipes cadat inpius hasta, Credita qui misero non rettulit arma parenti. Meque venit contra, captinaque terga mini-

Dixerat: Actaei sed eum prior hasta Phaleri

Deii-

v. 209. Rift ab alta Nube pater] Ita solent poetae deos inducere, laetos & se delectantes fortibus suorum factis. vt hic lupiter, qui tam subito Castorem videbat equo, quasi Cyllaro suo, inequitantem. & contra dolentes faciunt infelicibus suorum casibus. Statius VIII. Theb.

Hunc laudat ab als

Iuppiter, bunc tardus frustra miferatur Apollo.

IX. 820. Audit & mixto rist Latonia fletu. i. Achil. 644.

Rist chorus omnis ab also Astrorum, & tenerae rubuerune cornua Lunae.

alitet etiam in contemtu deos zifiile irritos conatus hominum docet Stat. x. Theb. 913. vbi. vide Barth, Burm.

fi feribatur, rifi, prae dolore age ex. Bon. HARL. furebat Medares [vr prifei codi- v. 214. Inpins] Qui fratre exridere casum eine, quo a Iuus- Bunu. ne Graeco spoliarus equo fuerar, v. 217. Aeaei parentis] Aectae. & resupinus excussus. fi rist lu- sic enim legit Sabellicus, erat aupiter, quid putas, alios facturos, tem adhuc fortis Acetes, non, . (C. .)

Prus. Vetus codex, visuque Medores. CARR. Forte, nifuque va apud Maronem,

Connixi incurrunt baffis. Risuque Medores Pius corrigebat. alii, Medones. HEI'NS. tes ex. Bonon. HARL.

v. 212. Precasur] Profatur codex noster, in margine, precatur. BURM.

v. 213. Hunc age] Codex nofter, nunc age vel celfo, nunc Pius in notis agnoscit. forte, Hunc ego vel caeso comitem me reddite fratri. vt fit abruptus fermo: bune ego scilicet occidam in vindiam fratris mei, vel me comitem addite fratri. sic lib. 1. 202. Musi ego, &c. Virgil. 1. Aeneid. 135.

Quos ego: fed motos praestas. componere fluctus.

y. 211. Visuque Medores] Quid vbi vide Seruium. Buum. Nunc

ces habent] cum videret, omnes cuffo nouum vectorem patitur-

Deiicit: ad focias fonipes citus effugit slas. Quis tibi fatales vinquam metuisset Amyclas 220 Oebaliamque manum, tot, Rhyndace, montibus inter

Diviso, totidemque fretis? cadit inpiger vna Inquine transfosso clari Taulantis alumnus Semidea genetrice Tages; cui plurima filuis Per-

fractus senio. Quin & Diodorus ait, ipsim fuisse ab Argonautis caesium in pugna. Atqui in Catalogo non fuit nominatus. nam in armis patriis prima tenebat Abfyrtus. Igitur non videtur improbandus textus habens, Dareneis, vt nomen sit viri. facile enim est ex p posse d sieri, si quod caput est superius renoluatur. Prius erat Attei, inquit Sabellicus. saris norum est Asticus dici, & Allens, pro Atheniensi. Potes cum Sabellico legere, Assei, seu Darentis dixeris, seu Parensis, pro viro Aezeo & Colchico. fic mules inveniuntur appellati- ce ex. Bonon. HARL. va in proprietatem transire, vt Equises, Harpe & alia. MASER. Multae variaeque funt in vulgazis libris lectiones, quarum nulla tamen cum hoc loco congruit, si eam excipias, quam vet. cod. habet. Allei sed eum prier basta Phaleri. CARR. Actaeus Phalerus recte dicitur. vide in Catalogo Argonautarum in Phalero. Pius intelligit hastam, quam Pater Aeacus, five natus in Colchico locq, dederat Medori, & quo spohiarus erat a Castore. Astei Mafer, & luntae Edit. Aeaet Pii, Ald Argent. Gryph. & Colin., tur. HABL. Edit. Attaei se dum prior basta. parenti noster codex. per socias vigilat materna foror] Cur non alas Pius Graecorum & Acetae paterna? nihil est ea vox hoc parentis, Bonon. HARL.

v. 219. Quis tibi.] Hic versus legebatur post vs. 215. in codice nostro. Burm.

v. 220. Tor Rhyndace] Sabellicus locum hunc emaculare volens, ait, Tu vide an, sothryndace fit melius, quam shorrindace. credo voluisse, tot Rhyndace. ponere. MASER. Cum fuperius in vet. cod. legatur, Rhundace, hic tamen constanter Rhyndace reperio, ea qua dixi v Graeco cum a nostro affinitate. CARR. Multis disputat Maserius, posse. Rhyndaeus & Rhyndaces dici. yt. Qaxes & Oaxes. Burm. Rhyda-

v. 220. Inter] Pius capit, tamquam vna vox effet, interdiuifon id est, separato. exprimit autem-Homericum illud II. A. 156.

Μάλα πολλά μοταξύ Ούρεά τε σειδεντα, βάλασσα το **Ϋχήεσσα**

ego illud inter ita capio, montihus inser, id est, qui sunt interpoliti. aduerbo polito pro adiedino, tot montibus interiedis diviso. Burn. mox vns etiam cod. ima Bonon, quae duo vocabula in cod. nostro & ed. Bonon. quam plurimis locis confundun-;

v. 223. Cui plurima filuis Per-, intelligit. Burn. aeaei - besta loco. fed nec vidro, quid situae,

Peruigilat materna foror, cultusque laborat. 225 Tenuia non illum candentis carbala lini,

Non

ad rem faciant. ne quid lectorem moremur, a Valerii manu esse, opinamur,

--- cui plurima telis-

Peruigidas nocturna foror. vel certe, plurima telae. vt apud Silium libro xvi.

Ludentis per colla iubae.
fic inf. 699. Bose flamina telae,
pro filuse, reponendum esse monemus. & lib. 1. 428.

— quod gemina mater spettabile sela

Duxis opus.

mollurus forer, vt apud Maroneit.
Georgico primo, vers. 390. seq.
Apollonius libro IV, [v. 1063.]

"EVVUXIV RAMSHEM YOUN TRAGEGYOS

λλίσσει. Signum vero sedulitatis & continentiae matronalis lanam nocturno tempore, aut telam facere. id Incubrare veteres dicebant. Varro de vita Pop. Rom. Cum interes Incubrando faceres iuxea ancillas finam. Talis Lucretia a Liuio & Nasone describitur. Notte fera deditam lange inter lucubrantes ancillas in medio dedium fedentem inveniunt inquit Liuius, vid. Maro lib. v111. 409. fqq. & mater Euryali libro 1x, 488 fqq. Propertius libro IV. El. 3, [33. vbi vero vide Broukh. 1

Noctibus bybernis castrensia pen-

Es Tyria in calastos vellero lecta fuos. ita scribendum, ni mauis, in ra-

dies vellera texta fues. vt telae radios intelligat. vulgo,

Es Tyria in radios vellera fellafies. noster quoque-libro 117 140.

Anse serum longe mulcers infomnia peufo.
ceterum vt hic notturna foror laborat cultus tratti: fic apud Curtium libro v. cap. 11. Alexander
ad Syligambin, Hanc veftem, que
indusus fum, Sororum non desum
folum, fed esiam opus vides. Ad
quem locum operofe complura
huius rei Freinshemius congeste.
apud Claudianum quoque in Epigrammatis ad Honorium,

Accipe parua euae, Princeps venerande, Sororis

Munera, quae manibus tennit ipfa fuis.

HEINS. Ingeniosa hace est Heinfii emendatio, quam tamen veram praestare non aufim. Pius explicat, plurimas Nymphas a Silua matre prouenientes cam comitari, vt coniungat, foror materia filuis. fed maternam fororem, (ita enim placuit Poëtae potius, quam poternam) explicarem de fotore genetricis Tagis, quae erat semides, & ideo a nobiliore parte generis eum commendat: illa vero pro fororis filio vestes & cultus texebar. plurima coniungendum cum pernigilat & laborat, id eft adfidue & diligenter operi inuigilabat. ita Horat. 1.1 od 7.

Plurimus in Innonis lioneren.
Aprum dicet equis Argun.

Aprum dicet equis Argun.
vbi vide Xylandri noras. Flor. v.
2. multur in ev proclie Caefar. &
ita passima ahi. in Stair ego latter
nomen proprium credo, quod
quis dicat, nife codice adiatus?
ter vigilir etiani noster codir.
Boan.

v. 225. Candentis carbafa villa]
Sic reposition haber coder Bononientis. funt plures, qui haben,

Non auro depicta chlamys, non flaua galeri Caesaries, pictoque iuuant subtemine bracae. lamque nouus mediae stupefacta per agmina pugnae

Vadit eques, densa spargens hastilia dextra; 230 Ful-

eandentis Nili. sed a textus can- Pall. 352. Pius capit de filamendore secedunt in Nilum, seu Me- tis, quae praesuuntur orae galerilonem. his tutior est progressus, ex holoserico, vel panno bombysi legerent, lini candentis. & for-cino. Burm. san, candensis Nili si ad id refergyptiaco & Colchico lino & Sarquem secum trahit. MASER. lini rede cod. Carrion. & noster collatus. HARL. Villi Pius in notis; Nili quoque noster codex, quae lectio forte venit in mentem licredebatur, Aegyptiorum coloni, & quia in Aegypto texebantur etiam vela & carbaía, de quibus vide Heins. ad Claudian. z. in Eutrop. 357. carbasa vero senuia hic funt veltes ex ferico tenuissimo textae, vt Ouid. IV. Met. 104.

Ore cruentato tenues lanianis omictus.

Plaut. Mercat. 111. 1, 20. Possin' tu, si vsus venerit, subtemen tenne mere. Senec. Hipp. 329.

Tennem Tyrio subtemine pallam. Apulei. Florid. 111. Quid? qued & vestis textu tenuis, tactu mollis, purpura radians, tenuiarii hinc, qui velles tenues texebant. vt in antiquis lapidibus apud Gruterum & Reines. Clas. xs. Ins. 84. & alios. Burm.

v. 226. Flaus galeri Caesaries] Multa de Galeris & corum vsu notauit Salmalius ad Tertull. de secunda editione Carrionis, vnde

v. 227. Picto subtemine] Carlicet phurimum remote, rion e cod. suo dedit subtemine. quod dictum est in lib. v. de Ae- & hanc scribendi rationem tam auctoritate Varronis de L. L. lib. donico. ve candor & carbasa non IV. quam Caristi Sosi patris lib. r. ad Nilum transiret, qui dicitur Instit. Grammat. Pierii ad Virgi-Melo propter lutum & limum, lium & Dion. Lambini ad Horatium, denique Florentin. Pande&. in 1. 70. princ, & f. vlt. tit. de legatis libr. 111. l. 22. fine tit. de auro, argento copiose vindicat. adde Drakenb. ad Sil. Ital. v11. brariis, quia & Colchi erant, vt 80. vulgo subtegmen, contra codd. alios, HARL. Accurate Salmafium ad Capitol. Pertin. cap. v111. de famine & subtemine agentem vide. Pius pro limbo hic capit. BURM.

v. 228. Nouns eques | Pins exponit, qui modo militiam auspicatus, vel admirandus nouo robore & viribus. sed rectius Maserius de Castore, antea pedite, nunc equum nacto, exponit. Iam nonis Ald. vitiole, pugna etiam Edit. Pii. Burm.

2. 228. Stupefacta per agmina] opinor, flipara. vide notas libro v. 337. Silius libro 1x,

Stat niucis longum stipato per agmina vallum

Dentibus. cap. 11. §. 2. Vs animaduersis

frontem bostium flipatam. HEINS, v. 229. Vadit eques | Vidit in Ddd

230 Fulmineumque viris proturbans ingerit ensem Huc alternus & huc: cum faeuior, ecce, inventus

> Sarmaticae coïere manus, fremitusque virorum Semiferi: riget his molli lorica catena;

> > Id

in Alardi, Heinfii & alias irrepfit. ita saepe vitia propagantur. sed vadere verbum in hac re est proprium, cum quis alacriter, magnis passibus & impetu quodam incedit. Virgil. 11. Aeneid. 358. per sela per bostes Vadimus, vi. Aen, 203.

Ille ducem band timidis vadentem passibus aequat. infra VII. 235. cui vadis Ibero &c. vid. Barth. ad Stat. viii. Theb. 296. & hinc patet stupefacta aemina non moueri debere: intelligit enim hostium; cum sipata effent sociorum intelligenda, quibus stipabatur Castor. Hostes vero stupebant Castora insidentem equo aduersarii, quem deiecerat: in nostro codice erat, vadit equus densa aspergens b. d. an, densa afper agens bastilia. vt supra ad lib. 11. 179. agere tela & timilia vidimus. sed & spargere rectum & obuium inf. vs. 698. Lucan. 111. 227. & passim. Burm.

v. 230. Fulmineum ensem] Fulminis instar irrumpentem. Bul. Vid. lib. 111. 119. male, flumineum edit. Pii. Burm.

v. 230. Viris prosurbans ingeris ensem.] Sic vetus codex, alii profundens ingerit. CARR. Heinfius malebat, viro. forte, viros proturbans. In editionibus priscis & codice nostro, profundens, sed Claud. bell. Gild. 198. proturbat auita Quemque domo. 11. Rufin. 476. regem Proturbat plebeius egens. & nulla differentia inter equum &

gerit vero Virgilianum verbum. vid. Barth. ad Stat. 1x. Theb. 304. apud quem etiam lib. v. 230. mallem,

Impellitque minis atque ingerit en∫em.

vulgo, inferit. Pius explicat, praemittit, Burm.

v. 231. Huc alternus & buc] Sic ex. Bonon. HARL. Hunc & bune editiones Pii, Maserii, luntae & Aldi. cum Pius tamen in notis, bue probet, & bis hoc hemistichium placuisse Poëtae noter. vt lib. IV. 266. BURM.

v. 231, Cum saeuior Crebior adscripserat Heinsius. sed vocem hanc faeuns placere Flacco faepe vidimus. mox, fremisuque codex noster.

v. 233. Molli catena] hoc vocabulo artis excellentia exprimitur, vt infr. 364. Molles galeae Gefander babenas. catena, mollis, tam affabre & artificiose facta, vt rigidam loricam alligaret molliter. & ita contra dura dicuntur, quae rudius & non elaborate fatis sunt facta. vid. Ramirez. ad Martial, spectac. Epigr. 1. Burn. riget & ex. Bonon. HARL.

v. 234. Id quoque segmen auis: et equi] fic ex. Bonon. HARL. Scribo, id quoque tegmen equi, feb equi, vt fit hic fenfus, rigida catenataque lorica tedus erat eques, fed & equus erat opertus ferro fimili, vt vulnerari non poset, passim. vid. ad Sil. 1x. 447. In- equitem erat in ferro, nisi quod

Digitized by Google

ARGONAUTICON LIB. VI.

Id quoque tegmen equis; at equi porrecta per armos

Et caput ingentem campis hostilibus vmbram Fert abies obnixa genu; vaditque virum vi,

Va-

787

wmbra lanceae vastissimae equum totum porrecta vmbrabat. Prus. Omnes vulgati, id quoque tegmen anis, & equi porrecta per armos. vet. cod. id quoque tegmen equis agitur porrella per arms. CARR. perperam Carrion, per arma. equis agequi porretta prim. Vatic. in Regio, ac equi. lege, at equi perrecta per armos. Heins. Id quoque tegmen anis, age qui porrecta edition. Pii, Iuntae, Arg. Colin. & Gryph. & codex nofter, id quoque tegmen equis, at equi Ald. & Carrion. quod secuti sumus. senfum effe puto, equos etiam fuiffe loricatos catenato ferro, sed contos, quos equites Sarmatae gerebant, porrectos prominuisse per armos & capita equorum, & genibus equitum sustentatos & inmixos. Silius lib. xv. 686.

Nec non, cornipedis tergo de more repostus, Sustentata genu per campum pondera conti

Sarmasici, prona aduerfos vrgebas in bostes.

hos contos loro amentatos fuisse supra vs. 162. vidimus, vt si longius eiecti fuissent, retrahi possent, vel si vellent, possent, vel si vellent, possent equites manu emittere loro dimisso, instar iaculi, vnde addit, docilis relegi, docilisque relinqui. inst. 253.

cursibus exsuis bassam,

Dunque reconlectam rursus locat.

locas scilicet ad genua, vnde per
armos & caput equi protendebatur. fers vero umbram, quia longus ille contus vmbram faciebat

hostibus, quam tamen melius, si erectus fuisser ab equite gestarus, facere dici posser, quia runc latius vmbram iaceret. vt apud Stat. x11. Theb. 730.

Vs vero aequoreus quercum Marasbonida Thefeus Extulit, erestae cuius crudelis in hostes

in boftes
Vinbra cadit, campunque truceus
lux cufpidis imples.
vbi Barthius hunc locum recte ad-

voi Bartnius nunc locum recte adducit, & de magniloquentia hac veterum vatum agit. obnins genu veto est genu sulta, sustanta, innitens. vt inf. v11. 595. Obninsique genu superes. noster veto codex, obnena habebat. Burm.

v. 236. Abies obnine genn] Lucem huic loco Lipfius accendit lib. 111. de milit. Rom. cap. v11. quem non pigeat adire. Bul.

v. 236. *Vaditque virum vi, Va*dit equum] Sic Bonon. & cod. Cartion. virum vis coniecit Heins. HARL. Melius vadis equi, vt ad solum equitem referatur, qui impulsu vndae subsequentis ferebatur. vt equi pernicitate; qui equus erat docilis relegi, & docilis relinqui, vt decilis fit cafus genitiui. qui equus erat docilis manere in loco aliquo, vnde non moueret se, nec alio auerteres. Pius. Pius male de equo accepit, quae de abiete siue conto Poëta intellexit. at recte legit, vaditque virum vi, Vadit equi, quamquam equum perinde effet. sensus vero est, contum illum du-Ddd a pliVadit equum, docilis relegi docilisque relinqui, Atque iterum medios non altior ire per hostes. Orbibus hos rapidis, mollique per aequora Castor

240 An-

plices vires accipere, & ab equite, qui eum frenatur, vt supra loquitur, & torquet, & etiam ab equi citato gradu; ita enim contus ille erat aptatus, vt emitti & retrahi possit, & iterum locari sede, vel penitus emitti loro dimiffo, quod per relinqui intelligo: licet fi quis relingui, pro suo loco iterum locatum manere, capiendum effe velit contendere, non repugnabo. fed relinquere pro emittere manu etiam Martial. x 1. 50. Nunc plorat speculo fallax ancilla relicto. id est, cum cecidisser e manu, ve ex sequentibus patet, male pro attrito vel confumto capiunt alii. vide fupr. 111. 685. Maserius +d docilis referens etiam ad sequentia, de iuuentute Sarmatica explicat, quae docilis ctiam fit ire non altior. perperam. nos senfum, quem dedimus, verum esse credimus, & omnia de conto intelligenda, qui si relectus fuerit, & iterum locatus sede, non altior potest ire per medios hostes, sed eodem, quo prius, tramite emisfus per armos & caput equi, non altior, vt iacula, quae alte torquentur, fed humilior in hostium confertas turmas ciicitur. Pius, qui omnia de equo capit, exponit, vel non altiori vel maiori gradu se tollens: vel tandem illis, qu' non aptior legunt, affentitur. vt sit aptissimus, qui inferatur in aciem hostilem. & iterum capit pro etiam. omnia frustra. omnibus fraudi fuit, quod tà do-

lucrint, fed vide ad Ouid. r. Amor. xIV. 13. BURM.

v. 238. non altior ire per boftes] non lentior puto. vel, non tardier, vel, audentior, v. infra 681. & tv. 284. Baptifta Pius accedit illis, qui aptior legunt. Heins.

v. 239. Mollique per acquors Castor Anfractu] Molli lorica casena praecesserat. puto, volucrique. pro orbibus rapidis. Perperam Carrion, rabidis. Heins. Nec hic quidquam mutem. mollis enim anfractus equi per acquora, id est, campos, est non praeceps & incitatus slexus, sed lenis & arte quadam moderatus, vt eo sensu, molles clini, clementes, lenes &c. dicuntur. vid. Barth. ad Stat. vi. Theb. 260. apposite Silius iv. 491.

Dumque vada & molles aditus
per devia flexo

Circuin petis

Vbi vide Cl. Drakenborchii notas.
notandum vero quod anfrattum
hic tribuat equo, & pro flexu ponat. de quo vid. Barth. ad Stat.
v. Theb. 520. mollis igitur anfratus equi, est cum circumagenti equiti obsequitur facilis
equus freno, nec duro ore relucatur, vt Ouidius 11. Amor. 1x.
29. describit,

Vs rapis in praeceps dominum, fpumantia frustra Frena retentantem, durior oris equus.

capit pro esiam. omnia frustra. Idem, per flexos exiguo in orbe omnibus fraudi fuit, quod 10 do- pedes, intellige apud Ouid. IV. cilis rei inanimatae tribuere no- Ep. 80. quod hic per mollem anfractum.

Anfractu leuioris equi deludit anhelos,
Immemoresque mori: fed non isdem artibus
aeque

Concurrunt, vitroque ruunt in funera Colchi. Campesus, inpacta latus inter & ilia quercu, Tollitur; ac mediam moriens descendit in

245 Ocba-

fradum, in quem Castor sciens flectere equum, eum circumagebat; & ita deludebat longos illos contos, qui cum recto tramite porrigerentur & emitterentur, longiori tempore & spatio campi opus erat ad emittendos & recolligendos, hos ergo leui, id est, agili & non cataphractario (vid. ad. lib. 1. 389.) ve Sarmatarum, equo eludebat Castor, gyro exiguo & molli. eodem modo, vt Romanos folo scuto pectori adpresso, & manu insidenti capulo, Germanorum praelongas hastas (id est contos) quas artis in locis non protendere, non colligere poterant, crebris adfultibus, & velocitate corporis inutiles reddidiffe, narrat Tacitus 11. Annal. cap. 21. quia vero orbes rapidi, & mollis anfractus sibi contraria esse videri possunt, ego mallem, erbibus bos rapidus, mollique &c. vt Castor rapidus, id est, celer & velox, eluserit orbibus mollibus & molli anfradu hostes sessos. qui toties longos & difficiles anfractus & gyros facere cogebantur. Bunm. Nil mutem : fubito circumagere (herum tummeln) & facile leniterque flectere equum potuit Castor. Non sibi funt oppolita, licet aliquantum diuerla. HARL.

v. 241. Inmemoresque mori] Inmemoresque sui malucrim. HZIN-

stus. Pius exponit oblitos mortis, prae tumultu Martis. Maserius, cum vitae essent prodigi. melius, non curantes, aut cogitantes de periculo, cui se exponerent persequentes Castora, qui leui equo & molli gyro cos eludebat, & captato tempore, vt mox vers. 294, inuadebat turbatos, & non satis tegentes se & munientes latus, ita lib. vill. 137. volat ipfe seneetae inmemor Acetes. Stat. 1. Achil. 311. turbae securus & immemor aeui. codem sensu vtitur saepe Statius voce nestire. vt vII. Theb. 674. de Leone greges inuadente,

Pracdam videt & fus vulners nescit.

& lib. v. 345.

Tantosque inbet nescire labores. De verbo meminisse vidimus supr. lib. v. vers. 584. hinc iam satis essicitur, nihil esse mutandum. Burm.

v. 244. Mediam moriens descendis in bastam.] discendis prim. Vatican. an describ? HEINS. Et noster codex, discendis. sed nihit muto. eques enim erat Campesus, quem aduersarius hasta quercea ex equo tollit in altum, vt mox vers. 250. vebis. itaque eleuatus ille, at mox moriens, descendit in hastam. vt contra, vbi ex alto vulnerantur, dicitur hasta vel ensis descendere in illos, ita hie Ddd 3

Digitized by Google

Oebasus, infestum submisso poplite Phalcen Euasisse ratus, lacuum per luminis orbem Transigitur; tenerae liquuntur vulnere malae. Contra autem geminis fidens thoracibus, iclum Sustulit, & gladio Sibotes ferit vltima teli,

Nequicquam: iam cuspis inest, nec fragmina curat

Ambenus, & trunco medium subit Otrea ligno.

contra eques vulneratus ab hoste, qui iam erat inferior, descendit in eius hastam. Ouid. 111. Met. 67, de priori modo,

Toto descendit in ilia serro. Vbi vide notata, & Barth. ad illa Claudian. Bell. Getic. 601.

Altius band unquam toto descendimus ense

In iugulum Scythiae. Burm.

v. 247. Transigitur | Sabellicus pro eransfigieur, (quod etiam in ex. Bon. est,]. volebat, transfigit. neutrum placet; hoc non admittit quantitatis regula, illud verbi natura. Maser.

v. 247. Tenerae liquuntur] Sic cod. Carr. ed. Maser. al. linquuntur Bon. Lugd. & Argent. tenero prim. Vatic. ed. Bonon. HARL. Linquuntur noster codex & Argent. Colin. & Gryph. quod Pius scribit, quosdam pro pereunt, in nihilum abeunt, capere. ille in notis liquuntur (vitio operarum tamen editum linquuntur) explicate franguntur, dissoluuntur, quo sensu Lucretius saepe, sed male illuc refert illud Martialis, quod paullo ante ad vers. 237. adduximus, Speculo relicto, quasi hoc a reli*quor* descenderet, cuius verbi nulla est auctoritas. Burm.

v. 248. Geminis thoracibus] Id est, duobus, ve capit Barthius ad Stat. IV. Theb. 174. Pius expli- Virgil. x. 797.

cat duplici & grani: quales clypei septemplices & similia, quod verosimilius puto. Burm.

v. 248. Ichum Suftulit] Suftinet, ni fallor, vt apud Maronem,

--- contra ille repugnans Suffinet a ingule dextram, & vin viribus exit.

HEINS. Reclius Pius, erexit lanceam, vt feriret. ita efferre vtitut Silius 1x. 626.

Extuleram dextram atque aduersum cominus ensem. Buru.

v. 249. Ferit vltima teli Nequicquam] Sic distingue. deinde, At Sibotes legit Pius. HEINS.

v. 249. Vltima teli] Extremum teli, finem hastae. Bul. interpretatur primam acuminis lanceae partem. male; cuspis inerat iam corpori, Sibotes vero secat gladio lanceae partem vltimam, quae manu Ambeni tenebatur, qui trunco illo ligno, fine cuspide Otrea vulnerat. Burm.

v. 251. Otrea] Ocres noster codex; subire vero proprium in hac re verbum, ve iam notauimus lib. IV. 299. artis enim id gladiatoriae, ita subire & interiorem fieri aduersario; ve ille armis suis vti non possit, inf. 322.

Vbi congressu subiis Gesander iniquo.

Zameri

791

Seminecem Taxes Hypanin vehit, atque remissum

Pone trahit fugiens, & cursibus exsuit hastam:
Dumque reconlectam rursus locat; inruit vitro,
Turbatumque Lacon, & adhuc inuadit inermem.

Inpulit aduerfo praeceps equus Onchea conto, Nequie-

Iamque adfurgentis dextra, plagamque ferensis Aeneae fubiit mucronem.

Sic ad amoris certamen transfulit Propert. 1. eleg. 9.

Acrius illa subit, Pontice, fi qua tua est.

vbi vide Broukhusii notas. Burm. Ocrea Bonon. Onchea cod. HARL.

v. 252. asque remissum Pone trabit fugiens, & cursibus exuit bastam] Recius videtur fore,

Pone trabit fugiens, & calcibus
exuit bastam.

Heins. Nihil muto. primo vebit hasta Hypanin transfixum. vt fere apud Statium lib. v111. Theb. 495. Hasta viri per pedus abit, par-

mamque tenenti

Excutit, & Summa fugiens in cuspide portat.

& Silu. xv. 686.

Tunc quoque transfixum telo, per membra, per arma Confulis ante oculos, magno cla-

more Sabellum

Afportabat onans.
Deinde eum remissum, id est, vulnere debilitatum & confectum, in terramque pondere suo delapsum post se trahit. sic lib. 111. 334. equus ceruice remissa. ita cera remissa, est mollis, liquesacta, apud Seren. Sammon. cap. xv1. arcus remissus Horat. 111. od. 27. pro retenso & soluto. ita hic Hypanis

ante vulnus rigido & erecto corpore, nunc soluto & languido trahitur per terram. Taxes vero dum cutrit & trahit vulneratum, hastam extrahit & eucllit ex vulnere: eleganter vero exsuit, quod imitatur Statius lib. 1x. Theb. 287. Megnoque e vulnere telum Exsuit ips gemens. Ita ex codice Mediceo Ouid. 1x. Met. 52. Exissiti pos gemens, adduttaque braches solute. Vbi vide adnotata. Burm. exuit, Boron. Harl.

v. 254. Locat | Vocat noster codex. male. reponit loco suo ad genua, vt supra vidimus. Burns. v. 254. Inruit utro] Imo, uter. simile mendum sustuliamus libro 11. 522. Heins. Retinendum utro. id cst, prior, antequam ille in statu & gradu se repossisser, occupans & praeueniens. vt lib. vt. 198. prior occupat. vid. ad lib. v. 21. sic vitur illa particula utro Terent. Eun. I. 1. se utro accusation de la vitro de la vitro accusation de la vitro accusation de la vitro de la vitro accusation de la vitro acc

Cerui luperum praeda rapacium Sectamur oltro.

Noster libro 11. 124. coniungit prior & viero; vides illa prior, iamque aduolat viero. lib. 1v. 39. viero petis. & passim. Burm.

v. 255. Turbasum] Vid. ad lib. 1v. 293.

v. 256. Onches conto] Ita vetus D d d 4 codex. Nequicquam totis reuocantem viribus armos. In latus accedit sonipes; accedit & ipse Frigidus: arma cadunt; rorat procul vltima cuspis.

260 Qualem populeae fidentem nexibus vmbrae. Si quis auem fummi deducat ab aëre rami,

Ante

codex. alii, Ochea. CARRION. Onchea tocho codex noster, obscurior vero huius versus sensus videtur, quem ego ita explico. equus Onchei praeceps, id est in caput ruens, vt recte Pius, impulit etiam, id est, effudit Onchea, qui contum aduersum ferebat Castori. iungo enim non impulit conte, sed Onches aduerfo lebat, affedit. Bunu. conso, id est, qui ferebat aduerfum. ve obuius ille vsus ablativorum: male Pius Onchea conto aduerso percussum explicat. contus enim armatura Onchei Sarmatae, non Castoris, qui leui equo & gyris vtebatur. Oncheus yero tentabat reuocare armos, id est, rursus erigere equum labentem, sed ille labitur in latus, & iple eques morte propinqua frigidus. sic renocare hastam pro retrahere Ioseph. Iscan. v. 408.

as ille Obliquam renocans bastom sic excipit ambos.

& ita renocuntes dominos infra vs. 409. qui currus retorquere volebant, dixit. aduersus consus, scilicet in Castorem protensus. vt mox vers. 270. aduersae bastae. Sil. 1v. 207.

Aduersumque viro rosas obnius ensem.

1x. 626.

Extulerat dextram asque aduerfum comminus enfem. Claud. 111. Rapt. 71.

Namque modo adversis innadi viscera telis.

Gigant. 79.

Tunc concisus enfe Pelerum Transigit aduerfo.

Armos vero non de homine dici, fed de equo vidimus ad Ouid.x11. Met. 137. Burm.

v. 258. accedit] Heinlins ma-

v. 261. Ab aëre rami? Fastigio, fummitate. sic Maro in Georgicis, [11. 123. vbi v. interpr.]

Vbi aëra vincere summun Arboris band vllae iactu potnere sagittae. Pius.

Carrion e cod. suo; deduces el arbore rami. & Bulaeus putat, hanc lectionem defendi posse simili loco apud Virgil. v. Aen. 504. aduersique insigitur arbore mali: B arborem rami esse ipsam arborem: neque arborem semper nome grandem slipitem, sed quandoque frutices. Vulgatum tamen, quod exquisitius est, iure defendunt Zinzerl. Promuls. cap. 10. & Vossius; loco Virgilii a Pio jam laudato. HARL. ab arbore perperam Carrion. vulgatam lestionem Zinzerlingus rece tuetur ex illis Virgilianis, Vbi aëra &c. Theb. v. 565. vt rede iam castigarunt homines eruditi.

> nemorumque per atra donfi

Diffultant nexus. libro v1. 281.

Ante manu tacita cui plurima creuit harundo; Illa dolis viscoquè super correpta sequaci Inplorat ramos, atque inrita concitat alas.

Parte alia infestis (nam fors ita junxit) in armis Styrus adest, laetusque virum cognoscit Anaufin;

Et prior: En cuius thalamis Aeëtia virgo Dicta

Inminet, & refugae sterilem rapit aëra filuae.

Lucanus libro 1x. Quam segnis Scythicae strideres arundinis aër.

HEINS. Vid. Gronou. ad Statii locum priorem. BURM.

v. 262. Ansel Prius hoc tacite fiebat. nisi legamus, arre. Pius. Sabellicus pro Ante reponebat, Arte. Inepte. Ordo verborum Valerii est. si quis, cui ante manu tacita plurima arundo creuit, deducat auem ab aëre summi rami &c. plurimas arundines, easque ità arbore animaduerteret, tacita manu arundinum ordinem erigebat, fcie Anaufin | Scribo, laetusque vt tamdiu in altum excrescerent, viri, simillimus locus exstat libro donce auis visco, quo suprema arundinum illita erat, corriperetur. Cantum autem adhiberi in pacisque meae. eandem lectionem genere istoc aucupii necesse erat, vt auis facilius falleretur. Martialis lib. xIV. 218.

Non tantum calamis, sed cantu fallitur ales.

Callida dum tacita crescit arundo manu. Alii fistula vtebantur. Dionysius

Cato, Fistula dulce canit, volucrem dum decipit auceps.

--- non qui fallacibus undis Vossius. Hoc aucupii genus non recte cepit Pius, qui sub arbore, aliam arborem vifcatis ramusculis plenam sublatam vult. in quam transilientes, vt in veram arborem auiculae, visco alligatae fallebantur. rece Vossius explicat post alios multos. vid. ad Petron. cap. x1: & CIX. & hic Weitzium. Burm. creuit etiam cod. crescit Bonon. HARL.

v. 265. Nam fors adiunxis] Ita omnes vulgati. vetus codex, nam fors ita iunxit. CARRION. Ita iunxit non male Carrionis liber. Tale enim erat genus nisi, fors ita duxis. sic, fors tulis illud aucupii. Accipiebat auceps Ouidius. vbi vide. forfiem iunxis prim. Vaticanus & regius. forte, aptabat, vt vna alteri includete- fors rata iunxis. vel duxis. Heins. Itaque si auem in summa Forsisaniunx noster codex. Burm.

V. 266. Laetusque virum cogno-IV. 297. vbi habes, anidus viri. laesus viri, supra, Laetus opum Maroni quoque reddidimus Acneidos primo, vers. 441. vbi videantur annotata. & ad Ouid. vrr. Metam. 435. Heins.

v. 267. Thalamis] Thalamos malebat Heinsius. sed cum idem sit sensus, vulgatam non muto. ditta autem proprie: nam ditta prius, vel pacta, tunc sponsa vocabatur. vt recte Pius & alii, passim obuii. Burm.

Ddds v. 262. Dicta manet, nostrosque feret qui victor amores.

Non, sit: inuitoque gener mutabere patri.

Tum fimul aduerfas conlatis cursibus hastas
Coniciunt: fugit adductis Albanus habenis
Saucius, atque datum leto non sperat Anausin,
Nec videt. ille autem telo moribundus adacto,
Ad soceros, pactaeque sinus en coniugis, inquit,
Styre, fugis; vulnus referens, quod carmine

Sustineat, nullisque leuet Medea venenis.

Dixerat: extremus cum lumina conripit error;

Voxque

v. 268. Feret] Id est, auferet. vid. lib. 11. 577. BURM. v. 269. Non sie] Verus coder,

En, air. CARRION. Lego, Non, air. subintellige patiar. Nec aliter scripti nostri & priscae editiones. quod a Carrione mutari nequaquam debuit. apud Maronem,

Dardanium toties sudaret sauguine litus?

Non ita. mox, pro, conlatis curfibus, opinor, conlatis viribus. Heins. mon feres Pius & Maserius supplent. Burm.

v. 271. Addustis] Manu compressis, quod faciunt qui sugere volunt. aptant habenas, ne nimis suant. abdustis pro remissis noscio quis legit. cursus tantum fauorem [an furorem] respiciens. repugnant prisci codices. Paus. Recte. ita tendit, id est, adducis frena Euhippe vers. 377. & contra irruens, Gesander admiss babenis inst. vers. 303. Burm.

v. 272. Datum leto] Lette non fperas noster codex. mendose. sensus est, saucium Styrum sugisse. fed ignoratie nec vidifie Anaulim fimul letali vulnere, quod sperare non poterat, consectum a se. Burm.

v. 274. Ad Soceros] Et focer & focrus intelliguntur. vide ad Quinchil. 1x. de Inft. Orat. cap. 3. p. 817. & ad Decl. CCLXXIX. & Calp. XII. Ouid. 1v. Mer. 61. & Virgil. 11. Aeneid. 457. ad foceros dixit. vbi vid. Seru. & German. Valent. Burm.

v. 275. Vulnus referens] Maluerim, vulnusque refers. Heins. v. 275. Carmine] laudd; feu cantus magicos intelligit. Vide

v. 277. Conripit borror] Error Carrionis liber. & prim. Vaticanus, [item ex. Bonon.] vere.

nec

Voxque repressa gelu, percussaque vertice tellus. Hinc animos acies auget; magnoque doloris 280 Turbine Gesandrum Mauors rapit: ille mo-

Increpat, & stricto sic vrguet läzygas ense: Nempe omnes cecidere senes, nempe omnis ademtus

Ante

Maronem Aeneidos IV, 690. fqq. eculi errantes de moribunda. Silius lib. v11. de Bibulo moribundo, erratque niger per lumina fomnus. Statius Theb. x11.

- ille oculis extremo errore Solutis

Labitur.

idem pietate Abascantii, vt quidem illic optime restituit Gronovius Diatribes cap, xLVII.

Ismque cadunt vultus, oculisque nouissimus error. Obtusacque aures.

Heins. Rede errer, quia morientium oculi non agnoscunt praesentes, prae tenebris, quae illis obducuntur. eadem varietas apud Ouid. xv. Met. 198.

Me luridus occupat borror. vbi MS. error. vide ibi notata.

v. 279. Magnoque doloris] [Bonon.] Lugd. & Argent. acies auges, magnosque dolores. vet. cod. acies auget magnoque doloris Turbine: melius. CARRION. Animes acres opinor. Mauors scilicet. HEINS. Acies auget magnosque deleres editiones omnes priscae, sensus vero in illis nullus vel intricatus. mallem, Hace eni- nes | Sarcasmum hunc rece exmos facies auget, magnoque doloris Turbine &c. hoc spectaculum, zugas senes non naturali fato obiscil. caedes illa Anausis, quam rent, sed a filiis interficerentur, videbane eins socii, incendebat vt supra vers. €25. dicit, non

nec aliter adgnoscebat Pius, apud animos illorum, & praecipue Gefandrum, quem dolore magno Mars stimulat. sic. Ouid. 1. Trist-III.

> Hace facies Troise, cum caperetur, erat.

Ita mox vers. 411. Libyco nec ralis Imago Litore. fic facies cinitatis pro statu, in quo est. vid. Zinzerl. Promulf. cap. xxx11. & Cl. Drakenb. ad Sil. 1v. 593. Stat. x. 524. baec pugnae facies. ita & in fimili casu speciem dixit Virgil. Aen. 11. 407.

Non tulit banc speciem furiata mente Coroebus.

vbi Seruius interpretatur, inisriae fuciem. voces vero has, acies & facies permutatas videbis apud Ouid. IV. Met. 463. vbi vide notas Heinsti, & apud Quind. vrrt. de lnst. Orat. 111. pag. 702.

v. 281. lazigas] caue lazyeas [quod vero iam fuit in ex. Bonon, non, Isficas, vti Maserius ex illa editione profest. HARL.] cum Carrione reponas. Iazya lazygis, Vt lapyx lapygis. HEINE. Sigurgitis azicas codex noster. mendose, vid. supra 122. BURM.

v. 282. Nempe omnes cesidere seplicat Pius: cum enim apud Ia-

omnes

Ante pater, quae vos subito tam soeda senectus Conripuit, fregitque animos, atque abstulit iras? Aut mecum mediam, iuuenes, agite, ite per vrbem,

Argolicamque manum; aut caris occumbite natis.

Inruit,

omnes dicit senes interfectos, sed superesse hos, qui licet aetare effent iuuenili, senes tamen ignavia & languore videbantur: quare exhortatur eos, vt secum velint pugnare strenue, vel a filiis, tanquam reuera essent senes, occidi. ironiae inseruit vocula nempe, vt saepe apud Ouidium xIII. Met. 339.

Nempe capi Troiam probibebant fata fine illo.

& obiurgationi simul inseruire docuit Freinsh. ad Curt. x. 11. 25. Ademsus vero proprie de illo, qui ante saralem diem rapitur, vel, vt vetus Barthii Scholiafter, ad Stat. 1. Theb. 627. qui visae suae cursu non expleso praeter spem moritur. quod pluribus ibi Barthius illustrat. Ouid. x1. Met. 273. Fratrem lugebas ademsum. & vers. 331. Nasam delamentasur ademsam. noster lib. 1v. 315. Nullus ademsi Regis amor. cadere autem & ademsi coniungit exemplo Horatii lib. 11. Od. 4.

Barbarae postquam cecidere turmae Thessalo victore, & ademtus He-

Thessalo victore, & ademtus Hefor. Burm.

v. 284. Abstulie iras] Irae hic virtutem bellicam notant, vt pasfin noster, Statius & alii vtuntur. vid. Barth. ad Papin. lib. Iv. & 23. & 114. & alibi millies. Burn. v. 285. Mediam per wrbem] Forte,

Aus mecum Acaeum innenes, agise, ise per boftem Argolicamque manum.

HEINS. Violentior correctio, quam vt eam probemus. Quare enim non potuit Gesander adhortari suos, vt in ipsam Colchidis regiam vrbem irruant? ad summa enim hortari solent duces, vt saltem minora virture sua confequantur, nist enim vrbem capiant, & Argonautas sternant, domi manu natorum esse cadendum dicit. Burm.

v. 286. Caris occumbite natis] Scribe, claris occumbise factis. aut vincendum est, aut strenue agendo moriendum. Prus. Lugd. & Argent. aus claris occumbite factis. vet. cod. caris occumbise natis. quam lectionem Maser, laudat. Natis, inquit, quibus pulcro eritis exemplo, si insigni morte ante senium cadatis. Ego vero aut nasis, aut factis occumbere, Latinum esse non puto: legendum itaque conieci, claris occumbite fatis, & meam conieduram inueni a verusto Parisiensi comprobari. CARRION. Alii, faffis. Carrionis liber & primus Vaticanus cum Regio [& ed. Bonon.] caris natis. optime, pro quo tamen claris factis substitutum Pius Voluit. supra, 125.

Magnani-

Inruit, & patrias coeptis ferus aduocat vinbras:
Sancte mihi Vorapte pater, tua pectora nato
Suggere nunc, animamque parem: fi fata
perofo

Parnimus, paruique viam didicere nepotes.

Haec ait, auditurque Erebo: tunc corripit en-

fem

Turbidus, & Furiis ardens quatit arma paternis.

India

Magnanimis mos ductus auis, band fegnia morsis Iura pasi: carae sed dextra occumbere prolis.

— genitor turpi durare senesta

Quem mibi reris adbuc, ipfe bac occumbere dextra

Maluis.

HEINS. Recte explicat Heinsius. Occumbere natis est intersici a natis, vide & eumdem ad Claudian. 1. in Rusin 326, posset forte etiam legi,

Argolicane mann, ant caris oc-

In nostro codice erat, caris occumbere nasis. Occumbere vero ita construit & Silius v. 260.

Rullo ditissimus agri Occumbis, generose Voluna. & Claud, bell. Get. 74.

--- dum vellere Pelion Otas Nisieur, occubuie Phorbo. Bunn.

v. 288. Santle paser 3 Ita mortuos, qui piorum fedem erant confecuti, appellare veteres confuesiffe egregie docuit Broukhufus nofter ad Tibul. 11. eleg. v11. 15. Inuocatió vero haec fimilis illi apud Senec. Thyeste 275.

Animum Dealis inspire parens, vbi praechare Gronouius nostri etiams verba illustrat, mihi vero notat cultum, quem manibus patris se debere faretur; vnde saepe mamina dicuntuu manes Poetis. Ouid.

11. Fast. 842.

Perque tuos manes, qui mibi numen erunt.

vid. & ad Epist. 111, 105. BURM. v. 291. Parnique viam] Ita ex MS. Carrionis reponere non dubitaui. Alii codices habent, esiem, non viam. Sed alterum verum effe arbitror. Viem autem confuerudinis istius parentes interimendi intelligit Flaccus. Sie viam morum dixit Dionysius Cato in praefatione Distichorum ad filium. Vossius. Parnique viam didicere Carrionis liber. & placeat. paruique Aeam Regius. HEINS. Eam nofter codex. obvium vero est viam poni pro ratione, disciplina, quam quis sequitur. ita fibree xelbobes dixit Dionys. Perieg. 233. BURM.

v. 292. Auditurque Erebo] Auditurque codex noster & editiones Pii, & omnes vsque ad Carrionem. nisi quod vitio operarum in Aldina str; Crebro, quod & securus Gryphius, Burm.

v. 295.

Indigenis facratus aquis, magnique facerdos Phasidis Arctors Aquites errabat in armis: (Populeus cui frondis honor, conspectaque glauco

Tempora nectuntur ramo) te, Cyrne, parentis Inmemorem durae cupiens abducere pugnae;

Iamque

in armis] Sunt qui legunt, aruis vt fignificet vagatum effe per Colchicum campum, vbi ante vrbem pugna committebatur. Quidam vero a codice desciscentes, industriam suam experti legunt, Ar-Hois equitans errabas in aruis. alii, Arctois equites terrebat in arnis. Pius. Pius monet a nonnullis legi, equitans errabat in aruis. cette codex Regius, equizes - in armis. Heins. Ita & noster codex. Burm. & ita ex. Bonon. HARL.

v. 296. Conspettaque glauco Tempora nectuntur ramo] Contectaque correxerat Heinfius. fed consoeta recte Pius explicat, conspicienda, id est, illustria, excelsa, praeclara; haec enim eius verbi vis. Ouid. IV. Met. 796.

Nec in tota conspection vlla capillis

Pars fuit. liber. xIII. 794. placano conspectior also. luft. x1. 5. reges confpe-Hieris ingenii. vid. ad Vellei. Paterc. 11. 36. Acidal. & Voss. ita conspici dicuntur, qui supra vulgus eminent & excellunt. vid. ad Ouid. 11. Trift. 113. nettere vero tempera rame acque Latine dici, atque innellere, hinc patet, quod ex Ouid. v. Trift. 3. profert Cl. Bentleius ad Horat. Epod. xvII. 72. sic & idem I. Amor. 2. neete coman myrso. & sempe-

v. 295. Artiois Aquites errabat ra Phoebea virgine nexa. Onid. 11. ex Pont. 2. & 111. 1. que nodosus angue Medusa comas. Epist. 11. 141.

> Colla quoque infidis, quae fe mectenda lacertis

Praebuerint, laqueis implicuiffe libet.

& contra Epist. v. 48. Vt tua sunt collo brachia nens

IV. Met. 491.

Nexaque vipereis diftendens beachia nodis.

cum etiam dici posit, nestere nedos brachiis: nam in hoc verbo est reciprocus vius, nellere sempora fertis, & nettere ferta semporibus. sed haec alias pluribus. BURM.

v. 298. Inmemorem durae cupiens] Dure lunt. & Ald. cogitabam aliquando, dirae, sed vide infra ad vers. 545. inmemorem parentis vocat, vt rede Maserius, quia pater ipli praedixerat mottem, si in bellum hoc iret. vt autem ratio syntaxeos constet illa, Populeus &c. vsque ad rame parenthefi includenda. aliter legendum effet, *capienti* , Vt 🖼 cui conveniret. locutio vero hace, licet ratior, abducere pugnae, pro a pugna, facit paene, vt mutem sententiam, quam olim securus sum in illis Petronii cap. CXIV. exponendis, Tryphseuss abduxere certissimae morti, & capiam

Iamque omnes inpune globos diuersaque lustrans

300 Agmina, quem quaerit, nusquam videt, atque iterum instat

Vociferans, iterum belli diuersa peragrat: Lancea caeruleas circum strepit incita vittas. Opprimit admissis ferus hunc Gesander habenis.

Ille manum trepidans atque inrita facra tetendit:

305 Teque per hanc, inquit, genitor, tibi fi manet, oro

Canitiem, conpelce minas, & ficubi nato Parce meo. dixit. contra fic victor adacto Ense refert: Genitor, turpi durare senecta

Quem

piam pro eripuerunt. vel eripere saltem tentauerunt. Burm.

v. 300. Non viquam videt] Vulgati omnes, non viquam videt asque iserum intrat in nequor. quam postremam versus partem multis verborum circuitionibus Maserius interpretatur: pletisque de veterum in augurio religione temere allatis, vetus cod. Quem quaerit nusquam, videt atque iterum intrat, &c. Carrion. Instat opinor, pro belli diversa Regius, campi dimensa, non male. Heins. Vt restius connestantur sequentia, quae nimis associam sunt, mallem,

videt. vique iterum instas
Vociferaus, iterum belli diuersa
peragras,
Lancas caeruleos circum strepis
incito vittas.
Opprimie admissis ferus binc
Gesander babenis,
semel iam impune lustrauerat
vid. ad lib.v. vs. 24. Burn.

omnia agmina: cum vero iterum per agmina discurreret, lancea circum vittas strepit, & binc, id est deinde, Gesander admissis habenis opprimit vatem. Burn.

x. 303. Opprimis admissis lta vet. cod. alii, opprimis amissis, inepte, vt & quod sequitut, genisor inquis. vet. cod. inquis genitor, multo melius. CARRION.

v. 308. Turpi durare fenetta]
Legent forte aliqui, durare cum
hoc sensu. O sacerdos turpi senio indurate. Maser. Durare,
superesse. respicit autem ad superiora vers. 123. & seqq. Butlineptus certe foret, cui a Maserio
proposita in mentem veniret lectio. ordo est, ipse meus genitor,
quem tu reris adhuc mihi durare
turpi senesta, maluit hac, id est,
mea, dextra occumbere. durare est
manere, morari in vita, vt mox
vs. 305. dixit geniror tibi se manes.
vid. ad lib. v. vs. 24. Burm.

v. 311.

Quem mihi reris adhuc; ipse hac occumbere

Maluit, atque vitro segnes abrumpere metas. Et tibi si pietas nati, si dextra fuisset, Haud medii precibus tereres nunc tempora belli.

Praeda future canum. juueni fors pulchrior omni;

Et certare manu decet, & caruisse sepulcro. ille deos moriens coelumque pre-Dixerat: 315

> Dextera ne misero talis foret obuia nato. Te quoque, Canthe, tui non inscia funeris Argo Fleuit, ab inuita rapientem tela carina: Iam Scythicos miserande sinus, iam Phasidis amnem

> > Conti-

v. 311. Pietas nati] Pius natus. Bul. Terent. Andr. v. 11. 28. Chreme, Pictatem gnati! BUR-MAN.

v. 312. Tereres] In Iuntina, geretes, quod vitium operarum fecutus & Aldus, BURM.

v. 313. Proeds future canum] Maserius haec explicat, ex more gentis, quae canibus cadauera obiiciebat, quod erat pro sepultura, sed verius est, hic de occiforum in bello cadaueribus capi, quae inhumata in campo relica canibus feris & auibus relinquebantur, vt ex infinitis Homeri, Virgilii & aliorum locis constat. praeterea Phasiaci erant Aquites & Cyrnus, de quibus hoc non proditur, sed de Hyrcanis & aliis. vt praedicat, sua manu casurum Immo sepultos fuisse Colchos, colligere licer ex sequentibus, ignauo parente fore, quia manu vbi dicit, iuuenem decere certare certans cadet & sepulchro caremanu & caruiffe fepulchro, id eft, bit. videant tamen me acutiores,

in bello occumbere & insepultum iacere in campo pugnae. Bunn.

v. 314. Es certare decet] Lege, decus, & carniffe Sepulchro. HEINS. Certaffe editiones priscae ante Aldus etiam, quem Carrionem. certasse. in nostro codice erat lacuna, & certare manum & caruisse sepulchro. Obscurus locus; quid enim illa volunt, Isveni fors pulcbrior omni? moratur me illud, omni, quod quo referas? an omni iuueni, an sors pulchrior omni forte. neutrum placet. fi liceret, refingerem,

Inneni sors pulcbrior inflats Quem certasse manu decet, & carniffe sepulchro.

cius filium, ideoque feliciorem

320 Contigeras: nec longa dies, vt capta videres Vellera, & Euboicis patrios de montibus ignes. Millum, vbi congressu subiit Gesander iniquo, Territat his: Tu, qui faciles hominumque 9164.55 12 15 0 ostate putasti marane,

Has.

an aptiorem fensum exsculpere leratu faciles, melius; sed obpoffint. Burm. . 1

capea videres] Prope aderat tem- suppeditant, & adfluunt necessapus, quo videres capta vellera, forte erjam pro of legendum, &, lustin. 11. 1. Aegyptii certantes

Nec longa dies , & capta vi-

Vellera.

Stat. v11. 300.

Nec longum, & pulcher Alatbreus

- Estius.

non longum eft saepe occurrit, pro prope adest. Terent. Phorm. 111. 11. 10. Experire, non eff lengum. & vers. 30. Hand lengum est id, quod orat. & contra Andr. v. vi. 13. atque ades longum eft, nos illum exfectiore dum exest, ita post longum, de quo ad Onid, Ibin 397, vidimus. Bunn. v. 221. Patrios ignes | Pius in lactitiae fignum a patre fublatos, quia victor filius remeabas, interpretagur, vellem hoc probaffet. ego de ignibus in montibus, ad Phaedr. 111.7. figna danda, vel ad naujum curfus dirigendos interpretor, vid. ed lib. Iv. 755. noti ignes, a Nauplio etiam in monte Euboico -Caphareo accenti, quibus decepti . Gracci a Troia reduces naufra--gium fecerunt. Burm.

Aib. 11. werf. 960. But. 🕆

ponit, quae facile expugusti pos- tium, cum hic fint semiferi. Bunfent, Malenius, hospitales & so- MAN.

scure. explico, quae cultiori & 1 No 339.3 Nec longa dies, ve humaniori vitae facile omnia riis ad cultum & vidum. vt apud cum Scythis, hoc argumento vtuntur, ibi primum bomines natos videri debere, ve educari facillime possent. vbi vide Cl. Graeu. & ad Cicer. 111. ad Fam. 2. vbi quid fit facilitas, & facile vinere explicat. Virgil. 1. Aen. 443. de Carthagine,

Sic nam fore bello Egregiam, & facilem victu per secula gentem.

vbi admodum aestuat Cerda. & cum verum vidifiet sensum, inclinat tamen in peiorem, quo facilem victu, ad vincendum facilem exponit. fine vllo exemplo. fi legeretur facilem victus, omnis dubitatio ipli exempta fuiffet. apposite ad hunc locum, quo bar--bari vagi, & fine domibus & incertis sedibus errantes indicantur,

Nunc pation nines Imbresque, in siluis asperam vitam trabens.

Quante of facilius mibi sub telto vinere,

Es esiosum large satiari cibe? ita contra, difficultatem, labore perv. 322. Subih] Aggressus est. donni Quinct. Decl. 2111. 2. vid. ad Petron. cap. xLIII. bominum v. 323. Qui faciles | Pius ex- vero capiendum cultorum & mi-

Eee

V. 324.

Has, Argiue, domos, alium hic miler adspicis annum,

325 Altricemque niuem, festinaque taedia vitae. Non nos aut leuibus conponere brachia remis Nouimus, aut ventos opus exspectare ferentes:

> Imus equis, qua vel medio riget aequore pontus,

> Vel tumida fremit Hister aqua: nec moenia nobis

330 Vestra placent: feror Arctois nune liber in aruis '

> Cuncta tenens mecum: omnis amor iacturaque plaustri

> Sola; nec hac longum victor potiere rapina. Ast epulae quodcumque pecus, queecumque ferarum.

> Mitte Afiae, mitte Argolicis mandata colonis. 335 Ne

codex noster, male, anne est ante Carrionem. Burn. conditio anni, quod per vicistitudines veris, aestatis & autumni fruges benigne praobet, cum hic fit continua hiems. Bunm.

v. 326. Leuibus]. Ita per contemtum vocat, cum fatis graues effent Argonautarum remi. ita lib. 1. 369. validam tonfam vocat. & 11. RII. valides remes. Burm.

v. 329. Premit Hister aqua] Legendum, priscis exemplaribus adstipulantibus, fremit. PIUS. fremit Ister a Carrione in premit minime mutari debuit. fremis recte ex scriptis Pius. Heins. pmir noster codex, quod est premit, vt est in [Bonon.] Pii, Mase- bec, deerat. Bunu. rii, luntae & Aldi edit. Burn.

v. 324. Alium ennum] Annuem codex noster & editiones priscae

v. 331. Cunfta tenent mecum? Trabens maluerim. HEENS. Britannus quidam in Obst. miscell. ad h. l. p. 287. vol. IV. coniicit quoque ordens. At vero hanc fuam & Heinfii correctionem refle repudiat, focumque putar haud effe corruptum. Contra poeta iph adludere videtur ad Virg. 111. Georg. 344. outsis focum Armentarins Afer agit. HARL.

v. 332. Sola]. Hunc verfum tamquam adulterinum Pius Baptifts perperam delendum censee, HEINstus. Sols nec ac Edit. Pii, Innt. & Ald. in noftro codice vocula

v. 333. Aft epulae quodeumque V. 330. Nam liber] Name liber pecus] Vid. ad lib. 111. 642. Lucan. II.

No trepident namquam has hiemes, haec faxa relinquam

Martis agros; vbi iam saeuo durauimus amne Progeniem, natosque rudes: vbi copia leti Tanta viris? sic in patriis bellare pruinis

Prac-

ean. 11. 384. de Catone, Hnic opelas, viciffe famem &c. Burm.

v. 335. Has biemes] Terras frigidas, quibus adfueti fumus. Florus 11. cap. 6. poëtice, vt folet, bomines a meridie & fole vemientes nostra nos bieme vicerunt.

v. 335. Heec saxe relinquent] Vulgati, baec faxa relinquam Martis agras, vbi tam facui duranimus amne. vet. cod. beet faxe relinquent Martis agro subitam sãovi, &c. in altera earum lectionum facilis error est. Ita enim veceres scribebant, Martis agres whi sam. CARR. Verba funt Gesandri Cantho vni ex Argonautis infultantis, in quibus cum verbum illud, relinques, ad nullum referri possit, miror interpretem eruditum non emendaffe, & pro relinquat, relinquam primae personae verbum reposuisse, quod enim Gesander eo loco ait, hoc est: lube Argiuis renunciari, quamuis haec terrae pars aspera sit cultu, & infoecunda, ipsos tamen citra vllam posse formidinem ese, id est, ne timeant me in fuam aliquando terram perventurum. Nunquam enim haec loca niue semper referta, glacieque concreta, atque aspera, & Quod ad ilmontuola deseram. lius Virgiliani aemulationem in nono vers. 609. dichum esse videtur.

Durum a firpe genus, natos ad flumina primum

Deferimus, faenoque gelu dura-

BALBUS. Carrionis lectionem reiecerunt quoque Zinzerling, Vossius, qui dare voluit, son steni, atque Heinsius, qui tamen pro vbi iam correxit, solitam vel suetam. ex. Bon. habet relinquam vbi tam faeno. atque ego faeno reducere non dubitaui. HARL. Relinquat omnes praeter Colin. & Gryph. ante Carrionem: licet Pius in notis, relinquae explicet. *wi ia*m non mutandum, hoc enim argumentum est, se non relicurum Scythiam, vbi iam olim filios quoque suos in patientiam frigoris & asperi coeli durauerat. facui vero retinendum est tamen capiendum, quasi ... opinione facui effent parentes. fed ex mollium & effeminatorum Afiaticorum & Argolicorum fententia, quibus haec confuerudo, recens natos fluuio abluendi, crudelis & immanis videri poterat. sed potius saeno reciperem cum priscis editionibus, auctoritate Virgilii, qui faeno gelu habet, e:fi ibi codices quidam, dure, quod est gloffatoris. morem vero hunc Barbarorum ad Virgilii locum satis illustrarunt viri docti & alii. quos iure suo Weitztus & Alardus compilauerunt. vide Gorop. Becani Atuatica lib. 1. p. 11. Bur-

v. 337. Nasos rudes] 'Agriybius, recens-natos. Bul.

Ecc 2 v. 340.

Praedarique inuat : talemque hanc accipe de-

340 Dixit, & Edonis nutritum missile ventis

Conci-

frem missile ventis | Edonis ex Aldina editione emendaui, aliae male. Aedoniis: Graece enim funt. "Howe), idem mendum etiam in aliis auctoribus. de, quo alias porro, video ab interpretibus hic quaeri, quid fit nutritum miffile ventis. Maserius quidem annotat, leue aut durum: alii de duratis vento hastis omnino id intelligendum censent. Non bene, vt mihi videtur : Miffile nutritum ventis est, quod Homerus appellat avenoreedic syxoc, id eft, xuper Nam celerrima ROY EURÍVYTOV. quaeque ventis generari & nutriri dicebant veteres. Non fugit tamen, Eustathium in locupletissimo, aut potius loquacissimo ad Homerum commentario, id interpretari de telis, cuius lignum, antequam arbor exscinderetur, vento effet duramm. fed non pla-Edonis ventis cafticet. Voss. gandum. nutritum autem missile ventis, vt apud Homerum, 2vsμοτρεφές κύμα impullium ventis. HEINS. Multis iam viri dodi de modo vocis Edonis egerunt. quorum nomina reperies apud diligentissimum Drakenborch. ad Sil. 1v. 778. & Pius iam omnibus praciuit, qui Lucanum systolem fecisse notat, untritum ventis est fine dubio Homericum avenaτειφίς έγχος, quod ille tribuit Agamemn. II. A. 256. & quod Scholiastes & Eustath. firmum, folidum explicant, quales solent esse arbores, quae in vento expontis locis nascuntur, vel etiam leue ac mobile. & ita Empedocles apud

v. 340. Dinie & Edoniis nutri- Laett. VIII. 59. febuara devoe-Spenta vocat, plunias, quae nutriunt arbores. illud vero kvepemede sous II. O. versi 615. exponunt Grammatici veteres, infatum, audum a ventis, & vehementer agitatum, quod huc male adduxisse Heinsium, observauit iam Celeb. Bentlei, ad Horat, 1. Od. 22. 18. vbi probat multis, ventos alere arbores & fata. & ante eum Vossius ad Catul, par. 154. Boream vero hic intelligunt Pius & Maserius, qui Edenus 2 Virgilio dicitur lib. x11. 365. alii Fauonium, vt ita animas Toratias apud Horatium lib. 1v. 13. capitunt interpretes : quamuis & rede Torrentius epitheton hoc esse positum, pro quibuscumque ventis in Thracia flantibus, prodat. de Fauonio etiam Auienus Desc. orb. 1140.

Inde Paueni

Qua plaga fecundos alis almos
fluctibus agros.
ita vulgo circumfertur, fed in-

epte. in antiquo codice, quem contulit Heinfius, legitut optime, Qua plaga fecundos alis aluis

flatibus agros.

nihil certius. flatus almi fant alentes, vt infra verf. 712. felicus
venei. vbi vide. & hinc puto ventos habitos pro diis, iisque honores habitos diuinos. vide comment. ad Aelian. x11. Var. 61.
fupendum vero hic mirari & ridere Alardi acumen fiber, qui
autrirum ventie exponit telum,
medicamentis vento duratis ita
praeparatum, vt alicui inflictum
nullum admittat medicamentum.
qualia

Gencitat: it medium per pectus & horrida

name Letisfer seem chalybs. trepidus super aduolat Idas,

Bebrycio propius remeauit ab hospite victor.

At vero ingentom Telamon procul extulit or-

345 At vero ingentem Telamon procul extulit orbem,

Examinem te, Canthe, tegens: ceu septus in

Dat catulos post terga leo. sic comminus hastam Aeaci-

qualia etiamnum hodie ficarii parare norunt. O dignum Poëtarum Interpretem! Quis deus hoe pfi inspirație? sed quia legerat forte, queedam explicare 10 nustrium ventis, duratum, & ipse, cum multis suae gentis, durari aduersius setua omnium armorum posse pectora & corpora arte quadum magica & medicamentis credebat, etiam tela medicamentis durari nobis sinxit. Burm.

v. 342. Chalybs] Vid. lib. v.541. Burm.

v. 342. Tropidus] An, tropidus Idas, qui semper, vt audacissimus inter Argonautas inducitur? vid. ad lib. vii. 574. quare puto, vltimas literas repetitas ex sequenti fuper, & legendum, trepido superaduolas. trepidanti nimirum Cantho. vel quis mox exanimem vocat, rapidus superaduelas. vt apud Horat, Iv. od xIV. 46. quidam, trepidus Tigris pro rapidus, eadem confusio apud Lucan. v11. 127. & Stat. v11. Theb. 782. potest tamen & srepidus explicari festinans, ve srepidare, de quo vid. Broukh, ad Tibul. 11. 11. 17. BURM.

v. 344. Bebrycio Pollux] Prisci codices habent, propius, tanquam Pollux Cantho vicinior effer, quam ceteri. Pius.

v. 345. Procul extulit orbem? Vrbem codex noster: inepte. imitatur Virgil, x. 261.

Clypeum cum deinde finistra Extulit ordentem.

Orbis enim est clypeus rotundus, vt mox vs. 367. & ita saepe Poëtae, vid. ad Petron. cap. LXXXIX. hine vero apparet, magnos suise Heroum clypeos. sic apud Ouid.

XIII. Met. 75.

Opposui molem clypei, sexique
iacensem.

v. 347. Leo] Leonem pro Leaena positit Valerius. Quod apparet ex istis Homeri, [lliad. é. 133.] quae expressit,

Eichnet, Se vie vo Mus mogt sies.

Ωί μα τα νήπι' Εγοντι συναντήσονται δυ θλη

"Aviges immrifees.

Vide de hoc loco Agellium lib.
Ece 3 2111.

Aescides gressumque tenet, contraque ruentem Septeno validam circumfert tegmine molem.

350 Nec minus hinc vrguet Scythiae manus, armaque Canthi, Onisque sibi. & Graio poenam de cornore

Quisque sibi, & Graio poenam de corpore poscens.

Arduus inde labos: medioque in corpore pugua Confe-

xIII. cap. vii. & ea, quae nos fupra ad ilibrum 111. notauimus. Vossius. Maserius etiam hic Leonem pro Lenena poni notat. & apud Poëtas saepe animalia vno genere polita, alterum fexum exprimere vidimus iam supra de ceruo, vers. 70. vid. & lib. 111. 737. vbi adi Pii notas. & Philargyr. ad Virg. ecl. 11. 63. notat vereres ignorauisse vocem Lenenam, quae tamen auctoritate valet. sed dixisse Leonem masculum & feminam. vide ad Quin&il. 1. de Inst. Orat. 6. leam eam dixit Ouid, 11. Art. Am. 375. & 1v. Met. 102. & noster & alii. & leas pro leonibus etiam poni, docet Barth. ad Stat. v. 204, & x. 408. quia ille fexus facuior, ve autem noster leonem pro leaena, ita & Stat. 11. Silu. 1. 90. Orbasique velint andere leones. & Claud. 1. 12pt. 210.

Blandasque Leones Submisere inbas.

de aliis animalibus idem vsu videat, si quis restius poem nire, notarunt viri dosti. vid. labore & pugna, capienda scheffer. ad Phaedr. 11. 4. Muncker. ad Hygin. fab. 75. Bentlei. ad Horat. 11. Stat. 1V. 44. & nos ad Quinctil. v111. de Inst. Or. 3. Scythae. quod quin fieri et alios. posser tamen hic quis rit, si Gigantea mole Ca desendere Leones masculos, quia fingamus, non negabimus non de partu, sed tutela catulotum agitur, pro quarum salute medio quis corpore. Busm.

acque Leones ac Leaenae pugnare solent; vt recte notat Pius. Burm.

v. 347. Sie comminus basta] Hastam opinor. &, contraque ruentes, non ruentem. Heins. Hasta prifeae editiones & codex noster, sed bastam in secunda editione Carrion. per Acacidem male Pius Peleum intelligit: agi enim de Telamone manisestum est, ve recte Maserius. Burm.

v. 349. Septeno regmine] Inde forte & ad filium Aiacem peruenit, vt reste Maserius, ex Ouidii x111. Met. 2. de maltiphicatis clypeorum tegminibus, egregie Clar. Graeuius Lest, Hesiod. cap. x1x. BURM.

v. 351. Poenam de corpore poftens | Poscis Aldina editio. parum refert. sed quaenam ista poena, quam de cadauere quisque sibi poscebat. forte melius foret, praedam legere. quisque enim Scytharum arma, vel aliam praedam de corpore Canthi poscebat. videat, si quis rectius poenem pro labore & pugna, capiendam credat. durum etiam est, quod sequitur, medio in corpore pugna, quasi institerint corpori Graeci & Scythae, quod quin fieri potuerit, si Gigantea mole Canthum fingamus, non negabimus; sed mallem, medio fic corpore: vel,

₹. 354.

en en Conferitur. megno veluti cum turbine fele Ipfius Acoliae frangunt in limine venti,

355 Quem -

est enim Aeolia ventorum do- lebat, spissus. sed vide ibi notas & terras turbine perflant. Acoliam Lupi Epigrammaticus Poëta vocauit domum ventosam. Prus. Infins Acoline vet. cod. longe meline, quem aut Maser. Ipsius Eubeene: aut omnes vulgati, Ipfins Enboise. CARR. Eubocae Bonon. Acolise cod. HARL. Nescio an quisquam veterum Acoliam absolute vocauerit regionem, vnde venti emittuatur ab Aeolo rege: quare malim,

Spissius Aeolio frangunt in limine venti.

frangunt fo illustrauimus ad Peeron. Lxxv. licet hic paullo alio fensu dicatur. Nimirum, vt venti exire conantes in apertum, in ipso limine, vade simul crumpere properant, spist & conserti, concursu illo se frangant, & vnus alii impingatur, quod saepe ipsi Aeolo, qui frementes cohibet, adscribi solet, sic Stat. Silu. IV.

Es Pater Acolio frangis qui carcere ventos.

Claud. 1. Rapt. 73.

Si forte aduersus abenos Acolus obiecit postes, vanescit inanis

Imperus, & fractae redeuns in claustra procellae.

recte vidit sensum Pius, qui exponit frangunt, agitant, dum in egressu luctantur, alius alium premens. de voce spissis vid. Heins. ad Ouid. x. Met. 508. sic rare acies & spissa opponitur a Virgil. IX. 508. vbi & codices, pressa, quomodo & hic posset, pressus;

v. 354. Ipsius Euboine Exptisco ve apud Vellei. 11. 129. caussas codice scribendum est, Acoline: pressius audit, vbi & Heinfius vomus, in que que data porta runt, interpretum: male tamen Heinhus deserit priorem interpretationem, qua pressius pro instantius, Athtius cepit, & explicat depressus, & ad civilitatem Tiberis refert. Nam & Macrobius faepe hoc verbo vtitur, vt pressus intueri &c. vide Gronou. ad 1. Macrob. in Somn. Scip. 6. Postquam haec scripseram, quae delere sane potuissem, si clara lux satis aliunde appareret, alia mihi de hoc loco suspicio nata fuit: nec ingenio & iudicii elegantiae Poëtae hanc comparationem satis conuenire purabam, si Scythas & Argonautas de corpore Canthi, quod medium erat inter pugnantes, comparasset ventis, ex Aeolio carcere certatim exire pugnantibus, ita vt prefilm se collidant, cum omnes tamen, qua data porta ruentes, in apertum emissi in diversas regiones mundi flatus suos exercent, & disfipentur: nam debuiffet, si quid video, comparationem sumere a ventis fibi contrariis, & vt saepe poëtae, directa fronte inter fe pugnantibus, & hoc voce surbine indicare voluisse videtur; similiter enim Ouid. 1. Trift. 11. 25.

Inter verumque fremunt immans turbine venti.

& quae ibi plura sequuntur, vbi aduería fronte proelia gerunt: quare nescio an illud, Enbocae sit repudiandum, & an non hoc certamen comparare voluerit reciprocantibus vadis Euripi, quae impulsae & fluchs contrario & Ecc 4 Ventis

355 Quem pelagi rabies, quem nubila, quemque fequatur

Illa

ventis discordibus, se frangunt, & inter se colliduntur, nunc cedentes, nunc vincentes contrarias. & ita simen Eubocae esset Euripus, per quem aditus est in insulam: & trace comparatio Postis familiarissima. Appositissimus est locus Virgilii x. 354. vbi de famili pugna,

Expellere tendunt
Nunc bi, nunc ili; certatur limine in ipfo

Aufoniae: magno discordes aethere venti Proelia ceu tollunt, ammis & vi-

ribus aequis;
Non ipsi inter se, non nubila,

non mare cedunt,
Anceps pugna diu, slant obnini
omnia contra &cc.

ibi, limen Ausoniae, vt hic Eubocae; ibi, nubila, & mare, vt apud noftrum; ibi, tendunt nunc bi, nunc illi, vt nostro, bi tendere contra, bi contra &c. ibi, fant obnizi, hic, obnixa virum sic commus bacres pugna; & reliqua inter se simillima. & ad eum locum Cerda & alii adduxerunt plura Poëtarum loca, inter quae principem locum tenet Homeri, vbi pugnam de Patrocli corpore inter Graecos & Troianos describit. quae ibi videri possunt, quibus addi potest locus & alius Virgilii lib. 11. 416. whi ruptus turbo, vt hic magnus. vnicum hic me moratur, 73 ille dies, quod nullum fensum facit, quare forte legi poffet,

Magno cum surbine sese Ipsius Eubocce franguns in limine venti,

Quem pelagi rabies, quem nubila, quemque sequantur Mille vices, obnina virum fic

Pugna, nec arrepto velli [vel pelli] de corpore possum. Mille vices, nunc cedenrium nunc vincentium vontorum, ita We, & wille commutari folent. vid. Heinl. ad Ouid. Remed. 726. & Harduin. ad Plin. x1. 3. quod si cui mimus placeat, ille priorem emendationem amplestens legat, quesque sequasur Vda dies, id est, plaviae, vt dies humida nimbis Ouid. IV. ex Pont. IV. I. posset etiem, quemque sequatur Nulla quies, nam dies & quies permutari fotent; vt apud Claud. III. rapt. 291. nulla petest placare dies. vbi Barth. & Heins. restituere, quies ex MSS. qui obscurum hunc locum clariori luce perfudețit, illi ego lubens accedam. Burm. Vir doctus in exemplo Alardi correxit: Rupis vbi Acoliae, & landanie Heinfium ad Sab. el. 111. 91. p. 826. HARL.

v, 355. Quem pelagi rabies &c. Illa dies] Et haec verba obscura funt: Pius exponit, quem ventum sequetur mare rabiosum, tempestas, & illa dies, id est, calamitas coelo demissa, quae sternet sata lacta boumque labores. in prioribus facile adfentior, & quem refero ad turbinem. fed illa dies mihi videtut, vt dixi, mendo non carere. fequantur est in nostro codice. ille dies editiones priscae ante Cartionem, forte, quemque sequatur Nulla dies, id est, tenebrae, ve folet in tempestatibus, vel *vde dies* , id est, pluuiae, vt apud Ouid, v 111. Met. 175. pro , crudelis in illo Litore defernits

Hla dies: obnixa virum fic comminus haeret Pugna; nec adrepto velli de corpore possunt. Vt bouis exunias multo qui frangere oliuo

Dat famulis: tendunt illi, tractuque vicissim 360. Taurea terga domanta pingui fluis vinguine

Talis vtrimque labos, raptataque limite in acto Membra

fcripfit Heinfius. Burm.

v. 346. Haeret pugna] Ita florus III. 10. Haerebas in vadis pugna. Bunm. compara Homer. Π. μ.³384. íqq. HARL.

v. 357. Arrepto velli] Arreptos belft hofter codex, mendole, fed forfan hic pro velli posset, pelli, quod inruentium & adverforum hostium vi melius conucait. sic certe Statius lib. 1x. vers. 144. in simili pugna de cadauere Tydel, marine in the

Non ibi Sidoniae valuissent pellere coepto

Hippomedonta manus. Burm.

v. 358. Ve bouis] Aliquando reppetit volis Sabellicus, quod delet. not mirum, quum alionum lie a metri ratione & fanfus congruitate. MASER. Es vebis in nostro libro erat, exuniss vero rectins, quam pellem, aut corium dixit, quia comparatio a re. viliori fumta vocabulo grandiori eleuanda est. Sic. Virgilius 1. Aen. 726. & Stat. 1. 520. vitandae humilitatis caussa lucernas noluerunt dicere, sed lychnos; notante ad Statium Lutatio, qui indigaum id heroico carmine ait. & similia passim Grammatici notarunt. v. Seru. ad 1. Aeneid. 175-474. IV. Aca. 254. & YIII.

deferuit, ex MSS. vdo litore re- 456. & Barth. ad Stat. i. Theb. 524. & Seruius faepe docet, fi veantur vocabulo humilioti, tunc TENSÍVEGIV illam leuare Poetas epitheto. vide ad 11. Acn. 19. & 481, 1116 1974 av. 402. & alibi. in mediocri genere carminis, ve funt Georgicorum libri, permittitur magis berkonen vilitas. Vt ita, huc respiciens, vocat Petron. cap. Cx VIII. vid. Seru. ad 1. Georg. 391. Burm.

v. 359. Dar famulis 1- Verior est textus, frangie &, dat in codice Bononienfi. aut etiem, das frangere, scilicet dominus iubens famulis, vt pellem distrahentes domantesque pinguit perungant, vt durior sit, aptiorque ad tegendos clypeos, & alia huiusmodi facienda. id totum est ex Homero Iliad. P. 389. vbi de cadavere Patrocli, quod in multis a Valerio traductum est. MASEV. frangit olino cod. Carrion. qui vero dedit frangere - dans. frangis etiam codd. Heinfii, qui vero & frangere & lectionem edd. pr. das iure praesert. HARL. Frangis & das noster codex. mox tenduntque illi idem liber. olinum vera dixit pro oleo, vt solent Poerae, vide Heins ad Ouid. x. Met. 176. BURM.

v. 360. Vnguine] Omnis fuccus, qui vngi potest, unguen dicitur. BULARUS.

Eee 5

Membra viri miseranda meant. hi tendere · contra,

Hi contra; alternacque vicum non cedere dextrae.

- Hinc medium Telamon Canthum rapit; hinc tenet ardens
- 365 Colla viri, & molles galeae Gesander habenas: Infonuit quae labsa solo, dextramque fefellit. Ille iterum in clipei septemplicis improbas orbein

Arietst, & Canthum fequitur, Canthumque reposcit:

Quem manus a tergo socium rapit, atque receptum

370 Virginis Euryales curru locat: aduolat ipfa, Ac fimul Haemonidae: Gesandrumque omnis in vnum

> It manus, ille nouas acies & virginis anna Vt videt, Has etiam contra bellabimus? inquit.

233. Burm.

v. 366. Quae lapfa folo] Qua lapfa folo dentraque fefellit nofler liber. Bunn,

v. 368. Arietat] Lugdun. &. Argentor. ariesas Cansbum. vet. cod. cum [Bonon. &] Paris. vetust, eriesas &: melius; est enim proceleumaticus; vt. labat ariete crebro Ianua Virgil. 11. Acneid. CABRION. Vide Gifanii Ind. Lucret, de versib. Her, in Proce-Leumatico, BURM.

v. 368. Es Causbum sequisur] Infequitur praestiterit. vt apud Natonem, non insequer bostis. apud Maronem lib. x11. nec tela ferentes Infequitur. HEINE.

V. 370. Aduolat ipfa] Pius ex-, bellanimus, male. CARRION.

v. 365. Molles] Vid. fupr. vers. plicat, eurru eum in castra asportat : sed ex sequentibus colligitur, illam amandato curro, qui cadauer auferret, equo aduolafe contra Gelandrum pugnaturam: aliter legendum foret, areler. in nostro erat, aduolat ipfe. Buzu.

v. 373. Has etiam | Roctius legas, bas ne etiam. HEIMS.

v. 373. Bellauimus 7 Quid fie bellabimus legis? hoc fenfu, & nos viri, & nos fortes pugnabimus contra feminas, fed pugnemus, vt Canthum a feminis abactum recuperemus, nec diffonst haec lectio, quod fequitur, Her puder! bellare videlicet in feminas. Pius. Bellabimus. les vet. cod. & non nulli recentiores, alii, v. 375. Hen pudor! inde Lycen ferit ad confine papillae;

Inde Thoën, qua pelta vacat. iamque ibat in Harpen,

Vixdum prima leui ducentem cornua neruo, *Inlabentis equi tendentem frena & Henippen:

- inic

v. 375. Pelsa vacas] Vocas noster liber. male. Pius exponit, qua parte non est pelta. Melius Maserius, qua parte desiis orbis; lunae enim imaginem referens, fuperiori parte incifa erat, inferior rotunda: supra erga incifuram vulnus inlatum. Buam.

v. 379. Ibat in Harpen] Vid. ad lib. 111. 408. BURM.

v. 376. Prima levi ducentem cornua neruo] Eleganter tyrocinium virginis, quae rudimenta primum edebat, describit. Stat. 1x. Theb. 720.

Siluestria cuius Nondum tela procax, arcumque implere valebas.

v. 376. Duckantem] Sie Bon. & al. ducentem codd, Pii, Carrion & Heinsti, qui praeserunt. vix rum prim. Vat. HARL. ductore exercisum in obicaenum fermonem detortum effe, dicit fabius lib. VIII. de Inst. Or. cap. 3. [44. vbi v. Gesner.] & Charifius lib. av. Inst. Gramm. p. 242. qui in vno verbo seniourer fieri docet. fed fuspicari liceret, vt in parrare bellem, ad Fabium oftendimus, compositione sieri hoc verbum obscaenum, si coniungatur eum exercitum, aliter nihil turpe fubese huic verbo. sed ratio obscura, nec mihi patens, force ex- zit, erat enim versus sine vila ercisum illi, qui nanémares quae- venere, nec, ve ego existimo, starebant, non acculatium at en re pollet, raro enim breuis voca-

ercitus interpretabantur, sed fupinum ab exerces, vt fit dullare all exercendum, scil. scortum. ve Plaut. Amphitr. 1. 1. 132. Hace non feisis of exercentes fearss, comdutto male. Buxm.

v. 377. Inque labentis] Scribe; inque labantis. Prus. Linilabantis - frena neippen ex. Bonons HARL. Potest etiam legi, in labenris: & legatur, Nebippen di quis vekit pertinaciter defendere contra codic. Bonon. Enbippen primam protrahat, spondaicum faciens verfum. Sic enim apud Papin. Enbipous profertur.

Arcados Enbippi spolium cades aureus orbis.

& ab equo nomen deductum erit in Nebippe seu Enbippe. codex Bonon. non admittit b. MASERIUS. Lugd. & Argentor. Inque labantis equi tendentem frena Cenbippen, quam lectionem veram non effe credit Mycillus, quod tamen dici debuit, non ostendit. vtrumque Paris. Inque labentis equi tendensem frena Nefippen. vot. codi Illabensis, equi sendencem frena G Henippen: optime. CARRION. Inque labantis equi-tendentem frena Enbippen legebatur ante. ferius autem Enbippen repudians, Nebippen induxit. Rece meo iudicio priorem dictionem expun-

vellemus primam in Enbippe longam bile, quod tamen negarem, legit, lege, gratiam adhuc Valerianam reciperet versus. est enim ille vocalium concurfus Illic afper, & acer- vel. bus, adda, phod, raro apud cos, ... Hint ganentis equi tendenten in qui post Carullum Veronensem faerunt, reperitur in quinta fede spondaeus, quin dactylus quartam pobțineat prinifi forțe anud Virgilium semel dicentem, aut levis ocreas lento ducunt argento. sed nec Nebippen credo omnes admittent. Non est enim, ynde componatur, & omnia illa Amazonum, quae a Valerio celebrantur, nomina Graecanicam habent originationem. Εὐευάλη, Què. Abru, Kery. cumque Nebippe and ve imas, ve ipie affeuerat, deducatur, nec prior pars quicquam fignificet, integriorem & suauiorem existimo dictionem Menippen, quam Nebippen, est enim nomen apud Graecos frequens Menippus, dad tā pives un leus. Balbus. Inlabencis equi sendencem frena & Henippen. V. C. Carrionis, malim. Exispen. nist force verius sit,

Inque labantis equi tendentem frena Eubippen,

Sane plerique Valerii codices habent:

Inque labantis equi tendentem fraena Enbippen.

Enbippes vero nomen legas etiam apud Hyginum in Fabulis, & Parthenium in Erocicis. Nomina autem omnis. Amazonum, quae hic recenser Valerius, Graeca funt, Έυρυάλη, Θοή, Κ΄ επη, Ευίπw. Vossius. Menippen puto. tum & labentis equi. pro Illahentis Horat.

Et labentis equo describat uninero Parthi.

tis in fine dictionis, semiente 100- in Regio, Hine lebensis, primus cali retinet vim suam. nec, si Vaticanus, Inlabentis equi ten. fr. Enthippen. Inque labansis Pius

Inte albentis, equi tendenten in frena Menippen,

frena Menipen

HEINS. In labentis equi tendentem frenaque Enbippen noster codex. illud. & vel que poni quinto loco vix tolerabile, & tamen copula requiritur, quia de duabus Harpe & Enhippe agitur. Heinfü vltimae coniecturae obscurant magis orationem. nec docent, an illud in ad frena, an ad cendentene cui maleste postponitur, sit referendum; quare priorem praeferimus, & labentis: quia To tendebat requirere mihi Libensis videtut. adducebant enim frena, fi equis calum minaretur, ve vidimus lupra verl. 257. & 271, vt contra admissis frenis irruebent. valueratum ergo equum huins Amazonis fingere liber. sendere vero efse adducere patet ex Ouid, 111. Am. 2.

Tende, precer, valida lera finiftra mana.

Sic. 11. Art. 433.

Aspice at in curry made det fluicantie refler Lore, mode admisses are reteutet eques

id est, in cursu reprimat & compescat. xv. Met. \$20.

Es retro lectas tando resupinas babenas.

Menippen etiam probo, cum quis & Menippi viri multi dicti fuerint, rum quia & Menippe filia Orionis dicta memoretur Anton. Liber. 25. & hoc nomine etiam mulier dica occurrat in Anthol. lib. 111. cap. 12. p. 335. Edit. Brod. Enippon quo nomine aliae in fabulie intigueCum regina, grauem nodis auroque fecurim Congeminans, partem capitis galeacque ferinae 380 Distipat. hic pariter telorum inmanis in vnum It globus: ille diu coniectis sufficit hastis:

Quiş

infignites admitterem, nisi Poeta noster parcior esser in versibus illis licentia quadam a communi metro recedentibus. Neippen Ald. frena Enbippen lunt. reliquacante Carrionem, frena Cenbippen. Pius in notis, Neippen: BURM.

v. 378. Grauem nodis auroque fecurim] Lege, atque aore fecurim. hinc aerata bipennis passim apud Poetas. Virgilius,

--- aeratam quatiens Tarpela
fecurins.

quamnis de coelatura posser capi, vt argento coelatam biponnem Maro dixit lib. v. & Silius xvt. folido argento coelata biponnis. Heins. Nihit muta, vid. supr. vers. 27. & Pius non male auro decoratam securim putat, quia Reginae erat. Burm. securem Bonon. Harl.

v. 380. Diffpar Tentabat Heinfus, difficis. sed nihil mone. difffpare enim est obliquo icu illam galeae partem, vbi erat crista, simul cum capitis parte absendere & divellere a reliquis. ita lib. v11. 628. Et galeae nexus, ac vincula diffpas ima. sic Statius lib. 12. 108. de simili icu, Lycus excelfo serrore co-

mansem
Perstrinnis galeam, connulfae
cuspide longe

Diffugere inbae, patuitque ingloria cassis.

vbi Schofiestes Barthii, obsiquo istu, vs non restam attingeres. Quidius hoc verbo in alia re vtitur pro dispergere, separare, disfundere. quo verbo mox noster vettur vers. 388. lib. viri. Met. 344. Obliquo satrantes dispose idu. Lucan. vi. 177.

As male defension fragili com-

Distipat.

vbi & vnus codex, disteas. Burm.
v. 381. Coniestis sufficis? Vndique in eum iastis. sic habet and tiqua lectio, non, [vit Bon.] consestus. Pius. roce & eleganter, sofficis, pro par est resistendo, & excipiendo hastas. infribib. vis. 624

Nec magis and illis, and illis mile

Sufficit.
Lucan. 11. 87. de Mario, Jir ferus, T. Romam cupiensi perdere fato fufficiens. & v11. 368. (Lucar nostris non fufficit armis. vnde varium eius verbi vsum videmus. adi & notata ad Ouid. 11. Amoravii. 1. Burm.

v. 381. Quin granior] Sic Bon. & al. & gran. cod. HARL. Lege meo periculo, Quis granior: quibus telis oneratior cecidis, & Idam proximum exterruit, ne ve ferpentem elephas, exterreret cadens. Prus. Optime hic versus in Aldi editione legitur. Male Carrionis codex verus,

Quin gravier nutuque carens.

Quin grauior nurnque cadens. Omnino vera lectio est, quam ex Aldino exemplari restituimus. Ait enim Valerius Gosandrum graui-

7

Quis gravior, nutuque cadens exterruit Idam. Tunc ruit, vt montis latus, aut vt machina muri,

Quac

graniorem fuisse, cum caderet, sa. [vnde nutare dicuntur, quae ob molem shastarum, quae in casum minantur,] cadens extereum erant coniestae. Sic Lucaruit Idam, qui aduolayerat, vans.

Telorum nimbo peritura & pondere ferri.

Item Ouidius lib. 1. Metam. v. 443. de Pythone ab Apolline interfecto,

Mille grauem telis exbaufta pene pharetra

Perdidit.

Qui locus vt Valerio & Lucano lucem dat, ita ab iis lucem accipit. Nam ex eorum collatione apparebit frustra aliquos reponere:

Mille grani telis &c. Nimirum vt Ouidius pharetram grauem telis vocet, quemadmodum alicubi Horatius granidam sagittis. Mihi, vt dixi, altera lecio perplacet, idque non folum, quod ea sit elegantion, sed etiam quod consensu plurimorum codicum firmetur. Vossius. Aldus, quis, vnde Zinzerlingus, quis, n. hastis in eum coniectis. locus corruptus, videtur versus vmus aut alter excidisse, comparationem arboris cadentis complexi, quae ldam montem lapfu exterret suo, pro tune ruit mallem, corruit. & mox pro procubuit tamen, malim, tanden, & pro vrbem, vmbram. Heins. Pio restitutio huius loci debetur, nec defunt versus; nam comparatio sequitur, non sufficiens amplius, fed obruptus fensim, nec praecipiti casu labens, sed nutu, id est, inclinatione & vacillatione cosporis, vt folent pondere preffa. [vnde nuture dicuntur, quae casum minantur,] cadens exteruit Idam, qui aduolauerar, ve supra vers. 342. dixerat. granis est onussus, ve reste viri dost. Flor. 11.2. Classes sriumpto gravis. & 111. I. Vrbs granis arais the surisque. quod nescio an sumser; ex Statio, xt. 275.

Vebem armis opibusque granam. fic forte apud Caetarem de Bell. Gal. IV. 3. granitas orbis capienda, quam Volfius explicat frequentem populo & incolis. autam vero pro inclinatione & proclinitate etiam apud Giceron. II. de Nat. Deor. 39. terra matique in fest nutibus suis conglobase: vbi Philosophus se ridendum praeber cum ninibus suis. nam postea cap. 45. dicit, omnes eius partes in medium vergere, id est, idem, quod nutare. vid. & Somn. Scipionis c. 4. & ibi Comment. Burn.

v. 383. Time ruis,] Hie versus mutitus in nostro codice erat, suue ruis lasus asque us machina muri. forte, fie ruis us monsis latus, aut us m. m. imitatur Statius lib. v11. 744.

18 IID. VII. 744. Sic obi nubiferum montis lesum

aut nous ventis

Solais biens &c.
vbi moz, grauses des tems, vt
hic, grauis bafiis. Sequentes vero
versus solam muri euersionem,
non montis respicium. machina
enim muri, id est, turris scopulis, id est, ingentibus saxis, &
trabibus, id est, arietibus, concussa, & randem ignibus consecha & confulsa procumbit, & propellit, & ruinae suse inuoluit vr-

Quae scopulis trabibusque diu, consectaque flammis

285 Procubuit tamen, ingentem propulit atque vrbem.

> Ecce locum tempusque ratus, iamque & sua posci

> Proelia, falcatos infert Ariasmenus axes, Sacuaque diffundit socium iuga, protinus omnes

> > Graiu-

bem. its vt non opus fit ombrem huf, ad Propert, 11. Eleg. 1. verf. cum Heinsio legere. vide similes 76. Ouidius 11. Met. 337. comparationes apud Stat. 1x. 554. Sil. 1. 305. fed videamus fingula. Scopulos Pius machinas oppugnatorias explicat, vt funt equus, vinea, turres &c. & quosdam Sclopis legere dicit, quod non admittit, quia nondum puluis ille nitri, quo emittuntur glandes, erat notus, fed fcopuli funt audaciori hyperbole faxa ingentia, quae ex tormentis in turres & muros torquentur: nec tamen solus noster ita grandiloquus: nam & Statius de Amphionis aedificatione Thebarum lib. v11. 665.

In bace viero scopuli venere frequentes.

vbi videndus Barthius. & ita potest capi infra vers. 633.

Imber agens scopulos, nemorumque operumque ruinas. trabes effe arietes nemo negabit, qui eius machinae habitum noverit. sames non mutem in tandem vt Pius etiam mutare voluit, idem enim notare iam a viris doctis saepe animaduersum: vid. Douz. ad Propert. 11. eleg. v. c. Salmal ad Spart. Adrian. 7. & qui hoc ipso Valerii addu- nec enim currus violentia tan-&o loco idem docuit lan. Brouk. tum hostibus, sed & sociis no-

Repperit offa tamen peregrina

condita ripa. tandem propulis eleganter, quasi ruinae suae obstantem, eam quoque impulit & cuertit fimul. Pius bene explicat, deiecit ante fc. vt lib. Iv. 311. Labentem propulit beros. cogitabam aliquando, proruit, quia id verbum frequens Liuio & aliis historicis in expugnationibus & euerfionibus vrbium & murorum. sed nulla opus effe puto mutatione. BURM. Scopulis scrobibusque cod. quae minus bona lectio ex eo orta effe videtur, quod quis +# fcopulis minus intellecto, scrobibus in ora adscripserit, vnde duplex illa leaio in textum irreplit, expulso tü trabibus. Harl.

v. 386. Es sua posci Proclia] vid. ad lib. 1. 544.

v. 388. Diffundis] Etli dictio non inconcinna est, videbunt tamen oculatiores, fi diffindit aptius non sit, vt conformis sit textus Valerii sententiae. Lucretius 111. 642.

Falciferos memorant currus abscindere membra.

cet,

Graingenas, omnes rapturus ab agminè Colchos.

Oualiter, exolus Pyrrhae genus, aequora rursus
Iuppiter atque omnes fluuium si fundat habe-

Ardua Parnasi lateant iuga, cesserit Othrys Piniger, & mersis decrescant rupibus Alpes. Diluuio tali, paribusque Ariasmenus vrguet

395 Exci-

eet, si obuii sunt. nihil tollo, quum non omnes farebunrur, Ariasmenum sociorum iuga disfidisse. MASER. Diffundir idem quod paullo ante vers. 380. diffipat. & reste Pius explicat, in diuersas partes fundit. eodem modo vt diffundere nebulam infr. vers. 743. Burm.

v. 389. Rapturus ab agmine] Lugd. & Argent. rapturus ab imguine: male. Carrion. Pius exponit a coniunctione proeliari, vt rumperet ordines. Maferius, acie vel impetu, & hoc rectius. Ita lib. 11. 530. iamque agmine toto Pifiris adefl. vide & 111. 265. vbi vehementori impetus indicatur. Heinfilus volebat, rapturus surbine. fed nihil opus. ab agmine, id est, ipso actu currus, nam & de curribus agmen dici, apparet ex Ouidio 111. Amor. 11. 78.

Enolas admissis discolor agmen equis.

vbi & de equitibus dici probauimus, & licet hic res in ipla acie gereretur, reche tamen ab agmine, dici potest, cum non strataria pugna, sed impetu dimicetur, incurrendo in ordines. ita Silius v. 377.

Ex agmine Poenum

Cedentem conful sumulo speculatus ab also.

Id est acie excedentem. & vers.

444. Incessebatur tutis ex agmi-

v. 391! Si fundat] An, effusdat? fed & alterum legisse videor apud nostrum. Heins. Vid. ad lib. 111. 499. Bukm.

v. 393. Decrescant] Pius explicat, ruant & ferantur in praeceps, dubito, an non crescentibus aquis humiliores esse videantur, & ex conspectu, auctis aquis; incipiant euanescere paullatim, vt lib. 111. 156. Fixanque vides decrescere cornum. ita saepe alia occasione, quae euanescunt, decresce dicuntur. Stat. 11. Achil. 4.

A tergo decrescit Bacchica Naxos.

vbi vide Barth. & r. Achil: 462. Miranturque fuum decrefcere monsem. lib. v111. 397. Mediumque videne decrefcere campum. Et Claud. r1. in Rufin. 373. decrefcere campus Incipie. & Sidon. Carm. v. 173.

Respiceres medium post se decre-

ita contra subsidentibus suctibus, montes El storn crescinte, vt Statius v. Theb. 709, vbi Schol. Barth. Subsidentibus flustibus, qui illos vin videri antea finebans, adeo circum creuerant: Burm.

v. 394. Dilunio | Doruille ad Chariton, pag. 574. fq. plura eiusmodi comparationis exempla laudans,

304 Excidite pullo rapiene discrimine currus. Aegida tum primum virgo spiramque Medusae Tercentum saeuis squalentem suttulit hydris, Quam foli vidiftis equi: Pauor occupatingens Excullis in terga viris sudiramque retofquet

:400 In socies non sponte luem, tune ensible uncis Inplicat, & trepidos lacerat Discordia currus.

mossi Romanas veluti facuissima cum legiones

Tisiphone regesque mouet; quorum agmina fran Marie from Der ale anna e apilis, a

Quorum aquilis virimque micant, eademque parentis
405 Rura

and the second to -dank, non belle, ait, hac voce fit. verbum ergo accommedat dilusio vins poem. and misset -memphoricae voci, quod propripropriam & memphoricam locu- ae connenia. Bunn. stionem in ea ipla re; in qua : v. 403. Fifiphone les enimen instituerat comparationem. bello ciuili eam inducit Petronius. -Mom igitur est, ac. si quie seri- - Nec'mon Tifiphone fisientes perbate pocen rapidus torrens rapit, in luit artus. : / b 'mile impette &c.co. Egregiel com- gie describit. & hie bella cinibe para Homer. Hisd. g. 593. Siq. innuis manifestum. Bunn.

quibusdam codicibus, fanalentum ve inth monthit diarribe ad Sta-[vei legitur innex. Bon.] fuisse tium cap. 11. Gronouius. Hainlechum, ex Sabellici notis pates. s rua. Non vere reges, quafi

. .v. 398. Resergues | Columbus infigniti possent, vt vult Barth. maller, recorquent, & de equis ad Cland, in Ruf. 314: sed re-intelligere. non male, ve equi, gnum, affectantes, Caesarem & .quos occupanciae panor, excus- Pompeium, quos innuera nostrum tis recoribus se converterint in rece interpretes ex imitatione Jocia agmina, quibus huem hanc Lucani lib. 1.7. Pares aquilas & intuberunt, non fua sponte, sed pila minancia pilis, ostendunt. immisso pauore à Minerua, de Casanbonus credebat respici ad inde falcati currus inter se con- bella ciuilia inter Imperatores, anplicentur, & lacerentur. Lues te Vespasianum, Galbam, Othovera fimt ipfi currus falcati, qui nem & Vitellium. Burm. luem inferunt & tunc proprie verbum reserguens, ve Lucan. VII. quorum aquilis, ex antiqua lecti-3. currumque polo rapiente reter- one, ve fit repetitio decentissima.

tali torrente hostes sternit, pro qui & Distordian ibidem egre-

& c. 223. HARL. V. 397. Squalencen olim in regibus auxiliaribus capiendum, co titulo Imperatores Romani

> v. 404. Asque aquitis] Scribe, Fff Pius.

405 Rura colunt; idem lectos ex omnibus agris? Miserat infelix non hace aduproelia Thybris. Sic modo concordes externaque fata petentes

200 . Palladii rapuere metus; ific in lua verli

Funera concurrunt dominis renocantibus axes. Aro Non tam! foeda virum Laurentibus agmine hall the street is a terris

. Little Pholling .

بياس لاتأليدن Eiecere

Prus. Es qualis verumque lectum tate, quae in propinqua parte Sabellich videntur. eadem paternis elt pro quo valgo nos adi Velleis 12. 30. Bunm. aquilar, in ferenci recipias. for- lib. IV. 646. te tepetito ra querum poffet legi, to milo . Enfenque recludie oademque parentes Rura colunt, & nati, quorum parentes cadem rura colunt, id est, qui inter se vbi vide Emmenessi notassi infr. ifocii bomlares, cines einsdem vii. 89. regionis. & patrise, farpe nofter omillis talibus obsouriorem reddit orationem. [Oudend, ad Luc. . Spent Minghs. d. 7. ead. - column , putet lignificari frances, qui eiusdem paren- Burm. tis agros colere confueuerant. Sed Burm, in edit, sua Lucani ad illum locum dubitat, quoniam oratio tunc foret hiulca, & column refert ad reges, ve intelligantur Lege, denfa. fede, inuerfis literis reges, h. c. regii innenes, quocum parentes funt inter se ciues ros nauifragi. Heins. temeraria eiusdem patrize & eiusdem re- & hace emendatio: nam foeds

fuisse antiquitus, indicare notae amicitiae est, coniuncti. HARL.] hellici videntus. max stiam mallem, isem lesses v. 404. Lademque parentis An, communities agris Miseras Thybris. ferenti ? an , paternie? vide quae nam omnis & communis, quae vox note! ad Ouid. Amor. lib. 1. El. per compendium scribebarur, sae-IV. principio. HEINS. Pius & pe inter se commutata. sic scri-Maferius per parentem patriam, prum erat coneribus, fubducta Aneo--feu kaliam intelligunt, quam Pe- la, vade es prima litera e librarius tronius in hac re nonercan vocat. fulciendo verfiti fecit, en omnibus. imi Moinfil emendatione fenfum communes vero agri func einsdem non video aprum, qui esse de- ciuitatis, vade el servir Graecis, -beret quorum agmina colune ea- & commune Lutinis. de quo vide dem rura, quae parentes. Nam Heine, ad Ouid. vrt. Mer. 2091 &

dicunt , radem cum paternio. vel . v. 406 : Miferat um buec de eadem quae cotit ille, qui fest preelie | En Virgilio cotor ductus

> Dardanium, non bor quarfitum munus in ofes.

Non, dit, bes reditus, non banca . Acets, dedifti ... 1

de an missere vide ad lib. 1,369.

v. 409. Remeautibus]. Id est retorquere in hother cupientibus. vid., fupr. verk 257. Burne.

v. 410. Non tam foetu virum] primum feriptum fuit. vel, ses gionis rura colunt, & ita vicini- dicuntur omaia, quae adipedu turpia Elecere Noti; Libyco nec talis imago

Litore, cum fractas involuent acquora puppes. Hinc bijuges, illine artus tenduntur heriles.

Quos radii, quos frena secant; trahiturque tra-

hitque Currus caede madens; atroque in puluere ree their control gum

Vilcera

fim Virgilius & alii, vbi de cae- vt & Naso Met. 11. radiorum ardibus & vulneribus" agunt. vide gentent orde. Hern's. Pius frens Seruium ad 11. Aeneid. 502. & exponit, impetum frenatorum 411. 241. & 244. & apposite ad equorum. hanc naufragii comparationem ferre secont. quod quid velic ne-Florus III. cap. 5. centum ampli- scio, nisi si, quicumque illi edius nanium classem, apparatugue tioni practuit, & radios & serrans belli grauem in Pensica mari aggref- intellexerit de curribus serratis, se tempastas foeda strage laceranie, vel radios & serram de frenis; or noualis belli instar efficeret. nam, tefte Polluce lib. 1. cap. x1. BURM.

v. 411. Eiecere] Et hoc proprium de Naufragis verbum. vid. ad Petron. cap. cxv. & Ouid. VAI. Epist. 87. eiicere serris vero distum pro in terras, vt it clamer coclo, Virgil. mistere Tiberi Ouid. v. Fast. 655. & alii passim. BURM.

v. 413. Artus tenduneur] Explicantur atque lacerantur. funt, qui scribunt, arcus caeduntur, dominorum franguntur arcus. Prus. Areus inquit Sabellicus pro arcus, & tenduntur pro caeduntur, recte, sed eam scripturam nusquam invenio. CARRION. arcus ex. Bonon. HARL. Hinc biinges arcus tenduntur, omifio illine, nofter codex. conferri debet similis fere foeditas & confusa pugna apud Stat. VII. 760. vbi omnesque per artus Sulcus, & plura gemina noftris. Burm.

v. 414. Frena secant] Puto, teme fecat: nam semenes quoque

turpia aut mileranda funt, vt paf- falcati. radies pro rotis posuite Aldus edidit, ques fest. 184. καὶ τῶν ὑποτομίας 🐠 μεν κοίλα, εχίνοι, τὰ δε παριφορή non mesovura, reexel. Hypoftomierum canitates, echini, rotundae vero partes & servatae radii. de quibus vide Scheffer. 1, de re vehic. cap. 13. & saepe mentio asperorum frenorum occurrit: yt ita & radii, quos ego de rotis capio, & equorum ferocientium aspera frena & lupata secuerint & lacerauerint implicatos restores. an aliud quid lateat, fateor me ignorare, saltem frena pro babenis non puto hic intelligenda, sed cum equi morfu appeterent corpora, tunc illa etiam asperitate lupatorum fuisse secta. Burm.

v. 414. Trabitur trabitque] Ita & lib. vrr. 594. Burm.

v. 415. Acroque in pulnere regum Viscera] Per reges hic auxiliares Perfi, intellige. horum enim currus, immittente pauorem Pallade, equi in suos retorserant. & ita implicuerant currus curribus. Fff 2

Viscera nunc aliis, aliis nunc curribus haerent. Haud vsquam Colchorum animi: neque cura cauere

Tela;

ever vero puluis est foedatus sanguine, ve mox vi. 523. esri equi, quos male mouet Heinius. Virgil. 11. den. 272. eserque cruesto pulure. Ouid. vi. Met. 558. terraeque tremens immurmurat atrae. Vid. 1. 13. Burn.

w. 417. Hand usquam Colchosum minis] Subintellige, fans. exemplaria prifca fic habent,

Haud vsquam Colchorum animi.

neque peste reuintios:

Tela, sed implicitos miseraque in

peste reuintios.

Verum vt ingenue fatear, non perplacet, quod autem a Berosaldo praeceptore nofito, viro confammato, recognitum est, non displicet, sic, [vti quoque exflant in ed. Bonon.]

Haud vsquam Colchorum animi.
non inclysa destris
Tela: fed inplicitos miferaque in
pefe renintios
Confodiunt.

vr hic sit sensus, tela in manu Colchorum torpere ac hebescere videbantur; nihil habebant viuidi nec robusti. Prus. Hos versus, e quibus Interpres se expedire non potuit, tacitus praeterit. Omnes vulgati, neque pesse recimpos Tela, sed implicitos, miseraque in pesse revintes. vot. cod. neque sura canere Tela, sed implicitos miseraque in veste revintes: optime. Illarum autem vocum, pessis se vessis, in se transmigratio, frequens est. Exemplum vnum adducam ex Pacuuii Nyptris:

Barbaricam vestem nanibus nostris obtaire Noua figura fastam, commissam

Sic ibi vet. cod. at in Vulgatis Nonii Marcelli libris, versus hi duobus in locis ita leguntur:

infabre.

Barbaricam pestem Sabipus ==-

inepte. Carrion. Forte, exfalsant Colchorum animi. HEINS. Maserius explicat non male; nusquam poterat Colchorum virtus enitere, quum non difficile hoftes caederentur. verfus vere funt mendolisimi. Pii editio in primo versu habet, reninstor, in fecundo, recinillos, contra Argent. Gryphius & Colin. in priore, 🦟 cincles, in altero, revinctes. Maler. & lunt. in vtroque, renincios. Aldus, non inclyta dextris Tela. cui consentit noster codex. illud. que cura canere tela, nefcio qui cohaereat cum praecedentibus. force feriplerit,

Haud vsquam Colcborum animi, non incita dextris Tela, sed &:.

vt sensus sit; non opus Colchis suisse animis, id est, animose pugnare, aut tela iacere in hostes aduersos, sed confodiunt illos, deprensos & implicitos inter currus suos: quod consismat comparatio sequens, vbi venator non canibus, nec spiculis petit ceruos, sed implicitos cornibus venabulo conficit. incita tela, vt supra vers. 302. incita lancea, & incitare bassas. 1. 409. Burm.

v. 419,

Tela; sed implicitos miseraque in peste revinctos

Confodiunt: ac forma necis non altera furgit;
420 Quam ceruos vbi non Vmbro venator edaci,

Non

v. 419. Surgis] Oritur. lib. tv. 455. Surgitque miferrima pugnā. & lib. v. 202. Impia monstriferis tam surgius proelia campis lim. Acneid. 411. Oriturque miserima caedes. BURM.

v. 420. Quam cornes obi non Vubro venssor edaci | Confer Seniec. Thyeste vers. 495. Weitz. Nescio, an recte Valerius Vubrium odacem vocet. fane aliter sentire viderur Gratius in Cynegetics vs. 172, vbi ita scribit;

At fagit adverfos idem quos
repperit bostes
Vinher. Quanta sides, vernam, &
folertia narit,
Tanta foret virtus, & santum
vellet in urmis.

Rem Silius lib. 111.

Nare fagax e calle feros.

Atque ob hanc causam factum, quod cum Celtici canes minus estent sagaces, caeterum inconfulti, maximae virtutis haberentur, qui ex Celtico & matre Vmbra crearentur. Gratius vs. 194.

Quondam inconfuleis maser dabit Vmbrica Gallis Senfum agilem.

Voss. Sed Pius adduxit Virgilii locum ex lib. x11. Aen. 753.

as vinidus Vinber Hoeres bians, ione iamque senes, fimilisque tenens, Increpnie malis, morfuque elufus inani eft.

bions Virgilii, & malis increpans, nostro est edax, quod idem est quod rapan. vt Ouid. 11. Amor.vi. 33. edax vultur. Burm.

v. 421. Non penna petit] pinnis petit baerentes. sed &c. ex. Bonon. Harl. Male haec de pinna (vt erat in nostro codice & editionibus priscis) siue formidine capiunt interpretes, & Pius coniungit penna hierentes. quae admodum esset perturbata construccio verborum. sed petere penna, est fagitta, vel iaculo. Ita apud Ouid. 11. Fast. 110.

Traictius peuna tempora cantae.

vbi vide, quae adnorauimus. pennigeras sagittas dixit Silius v111. 375.

Nec mos pennigeris pharetram implemisse sagistis.

& lib. xv. 633.

Hinc, iussae Poenum sugientem fistere, pennae Dictacae volitaur, biuc lancea &c.

& hine de Lyciis notat Eustath. ad Dionys. Perieg. 857. illos habere elebe summutres durique, fagistas en calamis fine penna. & contra Oppian. 11. Cyneg. 36.

Σχουνήος πρώτη δε πλυτή θυγάτης, 'Αταλάντα συηβόλος'

Ander Conen Areberge and bru

vbi recte diver nregioru, çacden, Fff 3 pennatam,

Non penna petit: haerentes sed cornibus altis Inuenit, & caeca constrictos excipit ira.

Iple reconlectis audax Ariasmenus armis Defilit, illum acies curuae fecat vudique falcis,

425 Partiturque rotis: atque inde furentia raptus
In iuga Circaeos tetigit non amplius agros.
Talia certatim Minyae sparsique Cytaei

Funera miscebant campis, Scythiamque premebant:

Cum Iuno Aesonidae, non hanc ad vellera cernens

430 Esc

pennatam, explicant per fagittas illatam Brodaeus, & Bodinus, contra eos, qui de formidine capiunt: nam Ouidius quoque vIII. Met. 380. Atalantae sagittam cederem tribuit. baerentes vero debemus intelligere ramis arborum implicitos, qualem describit Phaedrus I. fab. 12. Burm.

v. 421. Cornibus altis] Nonnulli legunt, arctis, anguste vide-

licet implexis. Pius.

v. 422. Accipit | Scribendum, excipis. hoc est, insidiis illaqueat. hoc verbum dolo & fraudibus est accommodum. Prus. accipit male Bonon. & Carrion e cod. suo: reclius excipit, quod est voc. venatorium. v. quae scripsi ad Cicer. 11. de Orat. cap. 8. HARL. Male, accipit Carrion. pro ira, force, vmbra legendum. HEINS. Rece quidem Pius, excipit practulit, sed non plene explicuit: nam est venabulo confodit, quod inde excipiabulum dicum. vide ad Quincil. 11. de Instit. Orat. cap. 12. ad proelium, vt sacpe auctores venatui & pugnae eadem verba tribuunt, transtulit noster idfra verk 639.

Et desertus equo Tydrum pedes excipit basta.

quid vero per caecam umbram in-, telligat Heinfius nescio. nam.cocae umbrae lib. VII. 402. longe dinerfae funt. fed caecam iram, intelligo impetum ex occulto, vnde non exipedabat, nec videbat hostem fera haerens & implicita. ita caeca pugna lib. v. 664. vbi omnia confusa & turbata: sie apposite, incurrere agmine caeco lib. 111. 110, nec distimile illud fupra 193. obscura spargentem vuluera funda, vt ibi expoluimus. ita pastim, caeci icius, caeca uninera, quae inferuntur inopinantibus, nec praeuidentibus, vide ad Sil. Ital. VI. 7. & IX. 105. & paffim. BURM.

v. 426. Terigit Codex noster, retegit: male. Ianiatis & sparse eius membris, non integer posthac tetigit campos Circaeos. BURM.

v. 427. Sparfique] Lege, sparsique campis, vel pasriisque. HETNsius. Nihil muta. sed vide lib. viii. 27. &c ad lib. v. 488-BURM.

v. 430.

430 Esse vizan, nec sic reditus regins parandos, ::-Extremam molitur opem: fanesta priusquam Confilie. 20 feras aperit rex perfidus iras. Increpat & saenis Vulcanum moesta querelis, Cuius flammiferos videt inter regia tauros

Pascua Tartaream proflantes pectore noctem. Haec etenim Minyas ne iungere Marte peracto Monstra satis inbeat Cadmei dentibus hydri, Ante diem timet, & varias circumspicit artes; Sola animo Medea subit: mens omnis in vna

440 Vir-

v. 430. Reditus regina parandos] Reginae vocabulum, quid in hoc versu faciat. nondum diuino. Fors migrauerune duae literae in faeuns querelis. Burm. alienam fedem, & legendum, nec fic reditus in regna parandos. regna scilicer patria, & nunc ipsius propria. nec respuam tamen explicationem vulgati, si quis attulerit commodam. Zinterl. hunc sequitur Voshus: & Maserius ita edidorat: fed refte probauit Heinsius vulgatum. HARL. Regime cum lunone conjungit Pins. recte: quis enim nescit eum proprium Deae titulum? RURM.

v. 432. Ac saeuas aperit] Vet. cod. feras aperis. sequenti vero versu, Increpat & feris vet. cod. increpae, & facuis: bene. CARE. Seras iras, hactenus diffimulatas vel granifimas, vt Sallustius: ferum bellum in angustiis futurum. Vid. ad lib. 11. vers. 294. Bul. Serse irae, possunt recte latis defendi, forte tamen, veras iras scripserit: nam huc vsque benevolentiam fimulauerat Acetes. & hoc role aperit, & perfidus optime conveniret: ita mox, 459. verus sperire simeres. certe in vtroque versu epitheton freuns tolerari nequit. omnes fere ad Carrio-

nem vsque primo verfu, facues, altero habent, feris. Sabellici in adnotationibus viriose legienr,

v. 434. Inser regia] Vet. cod. inter egentia, prius mato. CARR. Inter egentia liber Carrionis. forte, inter alentia pafcua. Hein-' SIUS.

v. 435: Proflantes] Sic, fpirmses naribus ignem. But. Ita & lib. VII. 571. Immani proflantes surbine flammas. Onid. 1. Fast. 573. Quas quoties proflat, Spirare Typhoës credas. BURM.

v. 436. Haec etenim] Lege, baec etiam Minya num, &c. HEINS. in nostro codice erat, nec eteuim Minyas nec. Pius, baec, scilicet Iuno: sed intricara haec: facilius fluerent, fi legeretur,

Ren etenim Minyas ne iungere &c.

timet Inno, ne rex Acetes iubear jungere tauros, ante diem, satis, dentibus, fimul arque hoc bellum peractum fit, ante diem est ante tempus, quod illa aptum de-Sinauerat; vt Ouid. 1. Met. 148.

Filius ante diem patrios inquirit in annos.

vbi vide. idem 1. Art. 184. Caefari-

440 Virgine; nocturnis qua nulla potentior aris. Illius ad fremitus sparsosque per auia succos Sidera fixa pauent, & aui stupet orbita Solis: , Mutat agros fluuiumque vias; suus adligat igni Cuncta

sic contra, ad diem dare est constituto tempore dare. Cicer. 11. Verr. 2. & passim. Burm.

V. 440. NoEuruis qua nulla gasentior aris] Andreas Scottus legendum arbitrabatur, Nocturnis que nulla potentior berbis. sed velim equidem discere, quid sint notturnae berbae. An quae nochu Medea sidera & solem in stupocarpuntur? nugae. Vulgara le- rem redigere murmure magico, Stio omnino vera est. Per nosturwas aras nocturna facrificia intelligit Flaccus. Imo & aras Medeae Mediam attributa congerit Flacetiam tribuit Ouidius vIII. Me- cus. HARL.

ad aras .

Iuffit &c. Vossius. Potentior cit, quae plus posset tum. Burm. per arres magicas efficere. Ouid. VII. Met. 167.

Et tamen boc possunt, quid enim non carmina possunt ? ita Horat, Epod. xv11. efficacem scientiam, & carmina valentia. vid. Broukhuf. ad Tibul. 1. 11. 43. & seqq, vbi artes has egregie illustrat. per aras nocturnas vero Hecates sacra intelligit. vid. ad lib. v. 239. Burm.

cod. illius ad fremitus. CARR. Ad flerus noster codex. Pius, adflasus, ve eius, & aliae priscae legunt, ingens, quorum sensus na carmina, quae clanculum im- vbi vult, & ad annos iuneniles,

Caefaribus virtus contigit ante tus, qui funt murmura illa magica, de quibus infr. lib. vrr. 90. & 462. magicum stridorem vocat Tibul. 1. 11. 47. vbi vid. Broukh. BURM. veterem lectionem ad flasus stabiliri posse putat Oudend. loco Lucani vi. 522. & non letiferas spirando perdidit auras, sed Burm. ad illum Lucani locum bene vindicat fremitus, quoniam non, aerem inficere, dicitur : aec omnia magis attributa etiam in

v. 441, Per auia] Francius Aesonis effoesi proferri corpus malebat, per aira. sed in solis & desertis locis operari solebant veneficae & magae. vt fatis no-

V. 442. Ani stupes orbita] Heins. ad Ouid. v11. Met. 208. citat, gemit orbita, an memoriae vitio, an sponte, nescio, conferenda haec funt cum illis, quae notauimus ad Quinciil. Decl. r. cap. 15. vbi pro pallere superes, etiam postea vidi Cl. Perizon. quia legitur in Obrechti editione fauere, maluiffe, papere, vt noster, fidera fixa pauent, etiam non v. 441. Illins ad flatus] Vet. male ; licet pallere praeferam.

v. 443. Suus alligat ignis] Alii editiones habent, explicat noctur- erit, Medea omnia sopore sepelit, murmurane & infusurrant. Du- aut saltem fortigres parentes rebito, an hoc adflatus possit signi- ducit, potestue reducere. alii haficare. quare retineo, ad fremi- bent, ignis: & tunc fenfus erise Medeam

Cuncla sepor: recoquit fesses aetate parentes. 445 Datque alias fine lego colus, hanc maxima Circe

> Terrificis mirata modis, hanc aduena Phrixus; Quam-

Medeant nouum ignem & calo- nes. Pius Maset. Ald. Iunt. post rem (quo maxime fenio confectos cunsta. Arg. Colin. Gryph. vnico sentim destitui constat) reducere: concestu, fluniumque vias fins aleoque membra vitalia colligere ligat ignis Cunsta fopor, reco-& solidiora facere, ait enim Qui- quit &c. Bunn. Forsan sensus dius.

tuneque foper sequentibus assums : nilis aetas visue redire videantur. cum hoc sensu; sommus, qui ab- les verbs, que sequencur proest senibus, redit opera Medese, xime, superiora explicant. HARL. & membra resouet. forfitanque id dictum propter illud Quidii,

ad aras

carmine founes

in bertis.

phure lustret, & que alia descri- lib. 11. Sat. v. buntur ab Ouid. v11. Metam. cogitabam igitur si fuisset, sus' alliges illi Cuntta fopor. illi, id est, Medeae. Joper suus probe dictum, vbi agit de testamentis. Petron. vt Vitgil. IV. Georg. [190.]

Post wi iam sholemis se composuere, filetur

occuput artus.

vide, quae noto in Promulfide cap. 47. ZINHERL. nofter codex, dus] legendum est: fi vis alligat ignis: haec.me noncapere fateor. qui enim sopor alligari igni poffet, non video.

hic erit, somnus, quem mittit Terque senem flamms, ter aque, Medez, & qui conueniens est. ser fulpbure luftrat, : cuncta firmet facitque, vt inue-

V. 444. Recolit fessos aesase parenses] Colere, unde colonus, est Acfonis effoctum proferri corpus. agrum exercere, & ex senoscente · inumem reddere. hinc enim rene-· Infit, & in plenes refolutum vari dichtur, ita homines recolers est renoware, & ex siru squallore-Examimi similan frațis porrexie que senectutie in inucuilem nitorem reftituere, qui refouet fcri-MASER. alligat igui MS. Carrio- bunt, vnde acceperint, nescio. nis, cum vulgati habeant, fans Prus. Recequir omnino scribenalligus ingent. Aldus, ignis. is dum. idque in observationibus vero ordo est huius veneficii, ve Geonoulum iam occupaffe deprecorpora carminibus sopias, sopias hendo, qui videatur lib. 1v. Obpost deinde flamma, aqua, sul- seruat. cap. xx1. apud Horat.

> - recollus Scribe en Quinqueniro cornum deludet biantem. · enus recolla vino. Heins.

v. 445. Sine lege colos] Sine certo fatorum ordine, imo con-In noction feffosque fopor funs era. ve lib. Iv. 709. Id fati ceres nam lege manebat. Burn.

v. 446. Terrificus mirata me-

--- banc maxima Circe Terrificis, mirata modis, banc aduena Phryxus. dinerse vero diftinguunt editio- Mulier terrificis modis, vt. sir Fff 5 magnis Quamuis Atracio lunam foumare veneno Sciret, & Haemoniis agitari cantibus vmbras. Ergo opibus magicis & virginitate tremendam Iuno duci sociam coniungere quaerit Achiuo. Non aliam tauris videt & nascentibus armis Quippe parem. medio quam si stet in agmine flammae.

Nullum mente nefas, nullos horrescere visus. Quid?

magnis factis apud Ciceronem. BULAEUS. Ecquis vinquam ali- mae arte magica passim inducunzer legit? sed stupidus Alardus, vel ignauae eius operae, serrificus mirata modus, fine vilo senfu dira ... arte tremendam, postez corruptissime ediderunt. nec videtur bonus ille Bulaeus aliam editionem vidisse. & hanc tamen veniret. Nihil tamen mutandum, palmam omnibus praeripere dixit Crenius ad Scop- quam virginem effe decebat, vt pi Consult. p. 327. Burn.

gendus Turnebus, lib. vr. Advers. 10. qua viso Atracio legi: Gronou. ad Senec. Octav. 287olim notat Sabellicus. Qua vifu Statius, zartareo spumare codex noster. senfus vero est, licer Phrixus, aduena ex Graecia, iam noffet. quid Thefalicae magae possent facere, mirabatur prae illis tamen: Medeam, vt scientiorem artis huins. Burman. & chracio cod. Interpres. Lugd. & Argent. mosio HARL.

prium verbum de illis, qui vi di- medio quae fi fter Bonon. HARLvina vel magica mouentur & in- Medie quae flaver Pii, Ald. & quietanrur, vid. Broukh, ad Ti- aliae; fed luntae, medio quae flet bull. 1. Eleg. VII. 51. BURM. in agm. noster coder, mediaque in

v. 448. Ergo opibus magicis & agmine. Burm. virginisate tremendam] Perpetam editio Carrionis & aliae eam fe- nulles berrescere vultus] Ald. cdcutae, opibus magnis. Voss.

v. 449. Virginitate tremendini] Fortaffe legendum, nulles borre-

deflorata, sed & arras potentifitur, haesit & Heinsins in hoc loco, & adferipferat codici fue, suppleturus lacunam, vbi in mentem quid, quod placeret magis, editionibus quia enim erat auxistita Hecates, vidimus ad lib. v. 239, hinc terv. 447. Quamuis Atracio] Le- ribilis erat, & folicas fuille vicginitatem admodum iactare docet

Non ne banc, Gradino. proter u am Virginitate vides, median fe ferre virorum

BURM.

v. 452. Medio quan fi fles Sic quae flares. vet. cod. neque quae v. 448. Agitari] Et hoc pro- medio flet : optime. CARRION.

Coesibus.

v. 453. Nullum mente nefah tio legit, mullos borresceres aufas. Pius exponit, quia virgo Daemo- feere & sufus. Vossius. Nulls nibus est formidotofior nupra, & borrefeeres aufus Aldus. fed & feperion

Quid? si caecus amor, saenusque accesserit Ding toris, sangenerge exercice consis A

Hinc Veneris thalamos, semperque recentia b Sainting welcoul aibion fertise town of the a

periora valde funt corrupta. hic malum, damnum, calamita-HEINS. Nesclo vide Heinsius tem intelligo, quam a siammis petierit lectionem, quam edidit, sentiett. vide supr. ad lib. 111. quam si medio stee in agmine &c. 284. posset & pro facinore contra quam in nulla editione repperi. patrem capi. aufus & aufa passim berrescere visus est in Pii editone noster de factis temerariis & pe-& Maserii [Bonon.] & luntae & riculosis, quibus alium laedere aliis. sed Pius monet nonnullos conamur. vid. 1. 211. 111. 613. legere, nifus, id est, conatus & alibi. borrescere ad ausus, ve flammae. in illis, nullum mense infr. vers. 686. sefas subintelligit voluere, id est, putaret nullum malum in igne medio, quia se illine expedire & supr. vi. 441. ad flarus pauens. posset. quae vix intelligo. Ma- vide ad lib. 111. 264. posset & exserius si see explicat, si Medea Carrionis libro legi, fauere velit, non timendum lafoni optime nouit, nec haec fatis plana, forte,

Medio, quae si (vel quamuis) Nullum mente nefas, nullos bor-

rescat ad ausus. Etli staret Medea in mediis flam- Abruptus sermo, qui viterioris mis, quas Tauri euomunt, imper- successus spem & modum contiterrita tamen mente non horre- net. fi tam audax virgo, quid scat ad vilum nesas, id est, cala- non auderet, si accederet amor. mitatem, quae sibi vel lasoni Horat. 111. od. 9. Quis? si prises euenire inde posset, nec ad nul- redit Venus? Ouid. 1. Met. 498. los aufus monstrorum, fi quid Re quid? fi comentur, ait. Bunm. mali meditaremur, vel ad aufus, si quid ipsa aggrederetur audacis rum descriptionem ex Claudian. facti. agnen flummae vocat multi- Epith. Hon, vers. 50. & seqq. replices & conglobatas flammas, & adduxit Pius, & Apollonius quas eiicium tauri, quibus in- a Vulcano factos fingit, lib. 111. volui infra lib. v11. 74. lafona di-cer. eodem modo vt agmen aqua-tam prudentius & elegantius conrum, fluuii, verborum, & similia, sulere pudicitiae Palladis. quam de quibus vid. Barth. ad Stat. v. Graecus vates, qui comitem dat Theb. 60. vbi & hunc locum ad- Iunoni Pallada ad Veneris doducit. agmen pharetrae idem dixie mum, vnde illa semper longissilib. 111. Silu. 1. 34. Nefas vero me se remouebat. Bunu.

Primaque ad infesti Lexanoris berruit arcus. ...

Neque quae, medio licet agmine flammae,

Vllum mente nefas, vilos borresceret ausus. flet in agmine flammae, certe in vulgatis sensus vel nullus, vel intricatissimus. Burm.

v. 454. Quid? fs caecus amor?] v. 455. Veneris shalames] EoTecta petit, visa iamdudum profilit altis Dina toris, volucrumque exercitus omnis Amo-

Ac prior hanc placidis supplex Saturnia dictis Adgreditur, veros metuens aperire timores:

A60 In manibus spes nostra tuis, omnisque potestas Nunc, ait. hoc etiam magis adnue vera fatenti. Durus vt Argolicis Tirynthius exfulat oris; Mens mihi non eadem Iouis, atque auersa voluntas:

Nullus honor thalamis, flammaeue in nocte priores.

465 Da,

v. 456. samdudum] Mox, cito. v. 458. Atque prior placidis] Virgilius 11. Aeneid. iamdudum Sic ex. Bonon. Hart. Vecus simite poenas. Seruius. Insta. vs. codex, At prior banc. Carrion. 604. Ora sub excelso iamdudum Sed non addit, vnde vo blandis vertice coni Saeua micant. But.

v. 456. Vifa] lusta codex no-

fler. Bukm.

v. 457. Exertitus omnis amorum] Ex illorum opinione, qui plures pueros alatos fingun firipare Venerem, quorum omnium dux & princeps Cupido, Veneris filius. Claudian. Epith. Honor. 71.

Mille pharetratri luduns in mur-

gine fratres,
Ore pares, fimiles babisu, gens
mollis amorum.

Hos Nymphae pariuns, illum Ve-

Edidir.
vbi vide Barth. & Epith. Pallad.
& Celer. vers. 10.

Pennati passim pueri quo quem-

Vmbra, iacens. Silius x1, 413.

Haec postquam Venus, applausis' lascinus, & alto Missis se coelo nineis exercitus' alis. Bunna.

v. 458. Atque prior placidis]
Sic ex. Bonon. HABL. Verus
codex, As prior banc. GARBION.
Sed non addir, vade và blandis
petierit, cum in omnibus editus
ante Carrionem, & in meo scripto sit, placidis, quod lumoni deae asperae & truci [Stat. xi.
Theb. 211. & aliis passim] rectius hic conuenit, quam blandis
distis, ad quae illa raro descendebat. ita & placidis distis singere funa petiora lib. v. 534. & alibi. BURM.

v. 463. Adnersa] Anersa cum Gronouio, qui adeatur lib. Iv. Obseru. cap. xxi. Heins. Illud asque offendit. forte, esque auersa voluntas, vel, mens mibi non eadem louis est, ac versa voluntas. vi versa sides vii. 91. & similia. vid. ad lib. 11. 572. ita versos amores Stat. I. Achil. 591. de loue agens & lunone. Burm. asque post propositionem negativam saepe habet vim aduersativam, & indicat sed: quod infinitis exemplis probari potest: quare nil muto. Harl.

v. 465.

465 Da, procor, artificis blanda adipiramina forproduce a management of the contract of the co

Ornatusque tuos, terra coeloque potentes. Sensit diua dolos, jam pridem spome requirens Colchida & inuisi genus omne exscindere Phoebi

Tuni vero optatis potitur; nec passa precari 470. Viterius, dedit acre decus fecundaque monstris Cingula; non pietas quibus, aux cultodia famae.

> Non pudor: at contra leuis & festina cupido, Adfatusque mali, dulcisque labantibus error,

cus putans ad spiramina effe duas dictiones, & divisim ad for ranina, quamquam male, editum est in ex. Bonon. HARL.] legit, afpiramina, priorem tollens. iple nihil abiicio; nam & adspire & aspiro, vt adsto & asto dicitur. MASER. Nofter hic imitatur Virgilium, qui dixit 1. Aen. 592.

Lactos oculis adflanit bonores. Cestum intelligie Pius, de quo vide nome Weitzii. Bunm.

v. 466. Terra coelegue potentes.] Puto, terrae coelique potentes. fic infra vi. 689. potent incepti. lib. 111.48. Pan nemorum bellique posens. he & v. 151, libr. 1v. 366. sed Virgilius Hecaten vocat, copr Joque Ereboque potentem. HEINS. comp. Homer. II. z. 197. fqq. HARL.

v. 470. Dedit ecce decus] Scribe, acre decus. concessit terribilem cestum lunoni, quod est promrum illicium ad mentes alienatas conciliandas, Psus. Venus codex, dedit acre decus. CARRI-DN. posset distinctione inuari lo-

v. 465. Adspiramina] Sabelli- deinde ipsa Veneris verba tradentis celtum ellent, Ecce decus fogundaque &c. fecundaque vero, quae multas, & vehementistimas animi mali adfectiones in Medea producerent. Stat. 1x, 349.

Non bues fecunda vaneno

. Lerna. Burm. v. 473. Adflarusque, mali] Sctihe affasus, mala colloquia, quae, vt. air Apostolus ex Epimenide, carrampunt bones mores, alii, afflatus servant, pro inspiratione, qua fibi inuicem nodantur amantes. Pius. Lege, aiftaensque, & ita Pius. Heina, affatusque malis lunt. [Bonon.] Ald. Col. Gryph. malus Maler. adfatus yero minime mutandum, nec voluit Pius, fic adfari Minyas supr. vers. 16. & affaeus funt illa prima tentamenta amoris & appellationes, quibus animae puellarum sollicitantur. vnde adfatus & exordia coniungit Virgil. 1v. Acn. 284. mali additur, quia vox est media, vid. lib. 1. 299. & de voce #slus ad h. l. vers. 12. Burm.

v. 473. Dulcisque labentibus] cus. dedie scilicet quae petierat; Lege, labantibus, pro errantibus. 475 Et metus, & demens alieni cura pericli, Omne, ait, imperium, natorumque arma meorum

> Cuncta dedi: quascumque libet nune concute mentes.

> Cingitur arcanis Saturnia laeta veniens. Atque hinc virgineze venit ad penetralia sedis, Chalciopen imitata fono formaque fororem.

480 Fulfit ab inuita lumen procul: & pauor artus Protinus, atque ingens Aeëtida perculit horror.

Ergo

sie exigit structura syllabica. Pt- nis] Arcana omnia vocantur in us. Non iniuria repellit Sabellicus, Inbensibus, refragante metri ratione. dictione tamen encli-· tica subducta, dulcis labentibus greer, non inepte poterit legi. Sunt enim pleraeque Virgines, quae per errorem lapfae errorem lapfumque cenfent iucundiffimum, & dulcia furta, quae fi arguuntur, errorem, fed dulcem; praetexunt excusantque. Maser. Lafonsibus, est quae non firmae & constantes in proposito pudicitine, sed facile labascunt. vt apud Terent. in Eunuch. 1. 2. Phaedria victus vno verbo, labascis. Claudian. Epith. Honor. 81. in primis titubans audacia furtis. Error vero inter Veneris comites ab Quidio enumeratur 1. Amor, 11.35. Maserius ad vers. 603. vbi labitur in gaudia Medea, eo ctiam loco se moueri dicit, vt hic labentibus legat. Burm. v. 474. Alienaque cura] Vet. cod. alieni cura. & sic legi debet. CARRION.

v. 474. Pericli] Quidam peculi scribunt, pro pecuniae & vtilitatis. Prus.

facris, & praecipue magicis, quibus vis quaedam occulta, & divina inesse credebatur, & ideo idem quod facrum faepe notat. vt facrum venenum lib. v11. 165. & Nemel. Cyneg. 42.

Colchidos iratae facris imbuta venenis.

Ouid, 11. Met. 122,

Tum pater ora sui sacro medicomine nati

Contigit. Sic arcanam nostem qua sacra illa fiebant, vocat Ouid. 1x. Ep. 40. & Stat. x. Theb. 360. notter facram lib. viii. 25. vid. supr. ad lib. IV. 15. Statius III. Silu. IV.

Arcanos iterat Cytherea liquores. Claudian. 111. de Rapt. 402.

Arcano perfudit robora succe. Burm. veneno vis amoris frequenter comparatur. v. Doruille ad Charit, p. 203. & quae scripsi in Anthol. gr. poet. pag. 129. HARL.

v. 480. Numen] Legendum, lamen. Herns. Itaiam Prus in notis, & dininos radios interpretatus eft. Burm.

v. 481. Perculit] Pertulit nov. 477. Cingisur areanis vene- fler codex mundofe. ita & in finis inuene-

Ergo nec ignotis Minyas huc fluctibus, inquit, Aduenisse, soror, nec nostro sola parenti Scis foeias iunxisse manus? at cetera muros 485 Turba tenet, fruittirque virum coelestibas armis. -Tu thalamis ignaua sedes, tu sola paterna Fixa domo? tales quando tibi cernere reges? Illa nihil contra; nec enim dea passa: ma-

Inplicat, & rapidis mirantem passibus aufert. 490 Duci-

numque

·immenerat Sabellicus, sed barbs-Orst. 1. cap. 10. HARL.

***2. v. 6.** ſqq.

Illum e moenibus bosticis Macrona bellansis syranni Prospiciet, & adulta virgo. Lucan. v11. 368.

Credite pendentes e summis moewithus vrbis

Crinibus effusis bortari in proclia matres.

vid. & Virgil. x1. 877. & Sil. 11. 251. immo & hoc Romanorum temporibus viitatum apparet ex Liuio xxx1.24, & Caesare 11. de Bell. Gall. 13. Burm.

. 7. 485. Fruitur armis 1 Id est. cum summa voluptate spestat. vid. ad lib. iv. 38. Burm.

v. 486. Ignaus feder] Cum harismi damnatierat. Bunn. For- berent ignaus omnes codices, Carsan perselle vitiose scriptum fuit rion tamen ex MS. suo reposuit, pro perputis : quod quidem voca- iguara: Additque in notis verumbulum elegans est in hoc sensu, que serri posse. Atqui non po-& cum percuite sepe confundi- terat Medea effe ignara puguae, tur. v. quae feripfi ad Cicer. de quae ante vrbem fiebat. Ignare itaque el ignana relecit Carrion. v. 484. Muros surba tenes] Ex Vosstus. Legt, ignara cum more antiqui acui, quo marro- Carrionis libro. Herns. Et nothe & virgines pugnantes viros fer codex, ignara, & certe ignare ex muris prospectabant. ita Ho- esse poterat virgo huins pugnae, mer. It. r. vers. 150. pugnante quum antea neicisse aduentum & Paride cum Menelao Helenam societztem Minyarum dizerat. & in muris sedentem, & Priame hoc virginitatis, qua eremendam omnes Graecorum duces often- dixit, honorem augebar, quod dentem inducit. Horat. 111. od. fixa paterna domo ignoraret, quae foris gerebantur, quare hoc fatis defendi poterat, nec erat cur cam acriter in Carrionem inueheretur Vossius. sed praesero tamen ignana, quod melius vi fedes convenir, & alie puellis, quae alacriter & studiose in muros provolauerant, eam dissimilem indi-'cat. ita defides & vatantes Minyas federe vrbe dixit lib. 11. 370. & infr. v111. 318.

Hand ita sed summo segnis sedet aethere Iuno.

v. 489. Mirantem] Attonitum flupentem, quidam tardantem scribunt, non placer. Prus.

V. 491.

400 Ducitur infelix ad moenia fumma futuri Nescia virgo meli, & falsae commissa sorori. Lilia per vernos lugent velut alba colores Praecipue, quis vita breuis, totusque parumper Floret . تاأدداد .

Iunoni, pro forore Chaltispe HI per vernos colores politunus alios gerenti. BULAEUS. Falfa est si- flores, super quos eminent lilia, mulata, cuius formam sumserat, intelligere, nescio tamen, an id ve falfi vultus infr., verf. 661. & ferat pracpolitio per, ve pro infalfas, taurus lib. VIII. 266. Stat. ter sumatur. de quo vide ad Ouid. 1. Silu. 11. 135. ve Geuartius lo- 111. Trift. 111. 64. huc referri cum condituit

m conticuis. Falfus buic pennas & carqua sumeret activat

Rector, in banc vero cacidiffee Inpiter aura. 938. vid. Quid. 11. Fast. 808. com- intelligens, purpureum colorem ambulans, vt 111. 190. &1.v. 310. xit Heinfius, pingues verme pro & alibi. male Pius hic subintel- epens, sed mallem, ligi est vult. nam commissa & mefcia ducitur funt coniungenda. BURM.

v. 492. Lilia] Stat. 111. Siln. 111. 129. Turneb. x11. Adu, 7. Serta florentia Veneris verna, funt Paschal. 111. de Coron. 8. WEITZ. rosae, quas imprecatur, ne nav. 492. Per vermes colores] Coloribus vernis. Bulaeus.

v. 493. Praecipue | Lege praecipitat auis uita breui. vel diftingue,

– velus alba calores

HEINS. Praecipue iungendum cum luceus; id est, super alios flores lucent, vt lib. 1v. 365, praccipuos fontes. & v. 464. bonores dixit. eleganter vero virum bre-· uem illis dat, vt Horatius, quem noster forte ante oculos habuit, lib. 1. od. 36. 16. breue lilium dixit: & rolas flores nimium bremes lib. 11, od. 3. v. 13. vid. Barth.

v. 491. Falfae commiffa forori | ad Stat. III. Silu. III. verf. 128. potest illud ex Diris Catonis v.C. 19.

Hace Veneris vario florentia ferse decore,

Purpureo campos quae inugit AHENA Colore, Falfus olor Claud, conf. Olybr. vbi nugas agir, Amoldus & nibil miffa vero est coniuncia, simul in auenae calamo quaerit, corre-

> Nec Veneris vario florentia fersa decore

Purpures campos distinguant ver-

Ra colores scantur, & distinguant campos. vt Horat. 11. od. distinguene ausumnus racemos Purpures varios colore, vel quia in MS, pro beec legitur, binc, posfet, Hins Veneris Uc. campos ne pingant verna. co-Praecipue, quis vita bre- terum hic quoque posset legi, per vernes calores, id est, vere. BURM.

v. 493. Totus bonor] Exquifte dictum, quia dupi illa floris est breuissima, & cito pars honoris & pulchritudinis decrekit. & euanescit. sic vtitur hac voce totus Statius x1. Theb. 85.

Tu cui totus adbue furor, exfultantque recentes Cotysi de fonte comae. Bunm.

v. 494.

Floret honor, fuscis & iam Notus inminet alis.

405. Hand residens altis Hecate Perseïa lucis Flebat, & has imo referebat pectore voces: Deseris, heu, nostrum nemus aequalesque cateruas.

> Ah misera, vt Graias haud sponte vageris ad vrbes!

> Non iniussa tamen: neque te, mea cura, relinguam.

500 Magna fugae monumenta dabis; spernere nec vsquam

> Mendaci captiua viro: meque ille magistram Sentiet, & raptu famulae doluisse pudendo. Dixerat. ast illae murorum extrema capessunt, Defixaeque virum lituumque fragoribus horrent.

505 Quales instanti nimborum frigore moestae Succe-

v. 494. Etiam] Lege seiun-Sim, & iam. & cum florent Spirante zephyto, illas adortus auster prosternit. Prus. Maserius perperam per notum, intelligit ci. Heins. ventum suauislimum, & imminet, inspirat explicat. Burm. fustae alse tribumotur noto v. Broukhus. ad Tibull. 11. 1. 89. adde fupra 1. 609. Stanley ad Aeschyli Prometh. v. 88. HARL.

v. 496. Ime Codex noster, more. quod quid sit nescio. an moto?

BURN.

v. 499. Non iniussatemen 3 Scrivifa. CARRION. Iniussa retinen- HARL.

dum. Iunonis nempe imperiis & instinctu. & fuga est exsilium a patria, non voluntarium. Burm.

v. 501. Mendaci] Forte, pella-

v. 502. Sentiet] Vid. ad lib. v. 746. BURM.

v. 502. Et raptu] Et, etiam; aut legatur versus cum codice Bononensi, e raptu. MASER. v. 503. Murorum extrema ca-

peffunt] Supra: 1. 74. freta iufso capessuns. Bulatus.

v. 505. Nimborum frigore] Lege, fidere. forte etiam, nimbebo, invifa. quamuis discedas a so sidere. Heins. Ita frigus & nobis. O Medea, tamen non in- fidus commutari docuit Heins. uisa discedis; ego sanguinem me- ad Claud. 1v. Cons. Honor. 444. um odifie non poffum. Pius. vid.ad Ouid. v. Met. 281. Burm. Nov inius a Maserius & vet. cod. ego vero, cur mutetur frigore, Lugd. vero & Argent. Non in- iustam caussam non perspicio.

> v. 507. Ggg

Succedunt ramis, haerentque pauore volucres. Iamque Getae, iamque omnis Hiber, Drancaeaque densa

Strage cadit legio, & latis proflernitur aruis:
Semineces duplicesque inter sua tela, suosque
no Inter equos saeuam misero suctamine versant
Congeriem, & longis campos singultibus inplent.

Victores contra patrium Paeana Geloni
Congeminant: eadem redeunt mox gaudia
victis;

Qua deus & melior belli respexit imago. 515 Quis tales obitus dederit, quis talia sacta,

Dic

v. 507. Drancaeaque] Drangaeaque Maser. Dratiaque noster codex. Bunn.

v. 509. Semineces duplicesque]
Scribe, seminecesque duces. Pius,
Coniecturam Pii sequuti reliqui,
sed codex noster etiam, duplicesque, quod non est de nihilo:
non enim soli duces sternebantur, sed totae legiones. duplices
vero possumus explicare vulneribus incuruatos, vt apud Ouid.
vi. Met. 293.

Conticuit subito, duplicataque vulnere caeco est.

vbi vide, quae diximus: & quae interpretes ad Virgil. x1. Aeneid. 644. Statius IV, Theb. 856. parwumque gemens duplicatur in boflem. & 111. 89. & ingentem nixu duplicatus in islum. vbi vide Barth. BURM.

v. 510. Lustramine] sic. edd. Heins.
Bonon. Maser. al. lustamine. h. e. & 411.
dum lustantur inuicem & obhaerent, Pius, [exconiestura an codice, nescio] Carrion e sio MS.
& Heinsius cum edd. antiq. atque

Heins. laudat loca libr. 11. 234111. 39. idemque acernant pro
versant coniicit: quod equidem
non admitterem. HARL. Lastromine luntae etiam & Ald. sed
male: dum incidunt aceruo seminecum, illum luctantes contra
mortem versant sursum deorsum:
congeries proprie, vt apud Stat. x.
Theb. 470.

Et im Argina cobors, notturno freta triumpho,

Profilis in campas, per & arms
& membra iaceusum
Tesraque congerie fola, femimimumque cruorem

Cornipedes ipsique ruunt.

vbi Barthius egregios nostri Poërae versus laudat. sed semianimum
cruorem male capit, cum sit pro
semianimorum positum. Burm.

v. 514. Imago] Putabam, Enyo. HEINS. Supra vers. 279. facies. & 411. imago. Burm.

v. 515, Dederie] Dixerit, Pius. Vide fupr. ad lib. v. 219. Bunn. v. 515. Talia fasta] Lego, fara. Hains.

v. 516.

Dic age, tuque feri reminiscere, Musa, furoris, Absyrtus clipei radiis curruque coruscus Solis aui; cuius vibrantem comminus hastam Cernere, nec galeam gentes potuere minantem; Sed trepidae redeunt, & verso vulnera tergo Accipiunt, magnisque sugam clamoribus augent:

Proterit inpulsu grauis agmina, corporaque atris Sternit

v. 516. Die, age, su veri] Sic ex. Bonon. HARL. Vetus codex: die age, suque feri. CARRION. Veri Pius exponit meri, quia merus erar furor, non bellum: & noster codex habet, veri. sic quidem verus furor. Ouid. x111. Met. 43. sed ibi simulato opponitur. vt modo vers. 459. veri simores. hic vero verus furor, esset, vt reuera suit, non singitur a Poëta. Burm.

v. 518. Vibrantem] Ita fupr. 11.
67. quo fidere vibres Enfis. vid.
ad Petron. cap. xxvII. Sabellicus notat, argutiorem aliquem
magis probate posse vibrasa,
quam vibrasam. vbi forte vito
operarum est vibrasa pro vibrassem editum. Burm.

v. 519. Minantem | Sunt qui, micantem scribunt. Ego nihil audeo, exemplaribus priscis refragantibus. Pius. Micantem lege, tam hic, quam lib. vii. vs. 577. sic lib. iti. cui galeas clipeique micant. Heins. Et cur mutemus sanam vocem & hic, & lib. vii. 577. sic & minacem cassida dixit Status iv. 204. minax vero erat cristis & terribilium animalium siguris, quas in galeis quatibant heroës. vide lliad. r. vers. 337. Serdy 33 λόφος magicales vivue. si comantem vel micantem habe-

v. 516. Dic, age, su veri] Sic rent MS. non mutarem in minamex. Bonon. HARL. Vetus codex: sem, fed nec contra hanc vocem dic age, suque feri. CARRION. per me mouerem. conjungit co-Veri Pius exponit meri, quia memas & minas Stat. 1x. Theb. 107.

Lycus excelfo terrore coman-

Perstrinnit galeam.

vbi vid. Scholiast, Barthii, qui galeas comantes etiam reddit Statio lib. 11. Th. vs. 530. Burm.

v. \$20. Es verso vulnera sergo Accipiuns] Videtur ex Ouid. 11. Fast. 211. diffugiuns bostes, inbonessaque vulnera sergo Accipiuns. BURM.

v. 521. Clamoribus augent] Lege, orguent, Valeriana phrasi. vid. libro IV. 727. Heins.

v. 522. Proteris impulsa! Verbi huius vis explicatur a Schol. Horat. lib. Iv. Od. 7. ver proteris aestas, id est, sequitur & consumis. postemas enim partes & vestigia quasi premendo terit, & proculcat. ita apud Manil. I. 626. ex MSS.

Posteriora pedum Cynosurae prateris astra. Virgil. x11. 336.

Semineces voluit multos, aut agmina cursu

Proterit.
faepe eo verbo vtitur Caefar, vide
lib. vIII. de Bel. Gal. 48, & I.
Bell. Giu. 41. Burm.

Ggg 2 v. 522.

Sternit equis, gemitusque premit spirantis acerui.

Nec leuior comitatur Aron; horrentia cuius 525 Discolor arma super, squalentesque aere lacertos.

Barbarica chlamys ardet acu, tremefactaque vento

Inplet

v. 522. Atris Sternit equis]
Forte, actis. agere equos familiare
auctoribus. vel aeris flernis agris.
HEINS. Non videtur nigros equos potuisse tolerare Heinsius.
vid. lib. 1. 174. sed non quod eo
colore fuerint, aeros equos dixit,
verum puluere & fanguine protritorum foedos, vt recte Pius.
vid. supr. 415. quare nihil mutem. Burm.

v. 523. Spirantia cerni] Scribe, fpirantis acerui. globi & congeriei hominum exfpirantium. Prvs. Spirantis acerui. Male quidam legunt, fpirantia cerui. vt Argent. chlomis ardet pro arcet. CARR. Gemitusque premit adhuc fpirantis acerui, fcil. fellinando illis mortem, qua gemitus finitur. premit enim hie non proculcat vel proterit, vt Pius, fed premendo & occidendo fupprimit. vt premere os & fimilia apud Virgil. & alios. Burm.

v. 526. Barbarica chlamys ardet acu] Fulgurat & coruscat propterigneus stammas, auro neto depictas. Est enim ardet scribentum, non arcet. Ptus. arcet Bon. & Carr. Harl. Chlamys ardet olim de coniccura emendaueram. Quod nunc in contextum recipere non dubitaui, cum ita in Argentoratensi editione legatur. chlamys ardet, vt Virgilius,

Tyrioque ardebat murice laena. item Statius,

Chlamys buic, chlamys ardet & illi.

Et quis non? Inepte alii edunt, arces. & ineptius id interpretantur. Vossius. Ardes cum Pio Gronouius contra Carrionem Obferu. lib. IV. cap. XXI. ex illo Statii,

Chlamys buic, chlamys ardet &

nihil verius. inf. verf. 708. ignes chlamys. & lib. 1. v. 427. Teemario ignes fuco purpura. Virgil. Iv. Tyrioque ardebas murice lucus. Iuuenal. Sat. x1. [155.]

Quales effe decet, quas ardem purpura vestis.

Silius lib. xvii.

At contra ardenti radiabat Sci-

pro tremefactaque vento malim, tumefacta. Heins. Ita lib. 111. 340. ardentes murice vestes. Bus-MAN.

v. 526. Tremefasta] Inundatione crispata. alii sumefasta scribunt, pro inilata a vento. Prus. sed & tremefasta, a vento tremule concusta est. supr. lib. 1. 427.

Illis Taenario pariter trenit

Purpura.
Ouid. 11. Met. 875.

Tremulae finuantur flamine ve-

æiteri

Inplet equum. qualis roseis it Luciser alis,

Quem

agitari dixit Auien. descr. Orb. 1008.

Pallia & impulsi Zepbyris agitantur amictus.

BURN.

v. 527. Roseis it Lucifer alis] roseis aut Lucifer cod. collatus: latet quaedam lectio subtilior, quam inuenire aut feliciter expiscari mihi non licuit. HARL. Scribe, priscis exemplaribus admonentibus, Qualem rofeis cit Lucifer alis, qualem equum Lucifer praemittit aurora veniente. Lucifer stella ante solem praemittit equos, quos Poëta fingit roseas alas habere, propter colorem aureum aurorae, vnde nomen ade-Ideo a Graecis neen6pta est. wowles, & lutes nuncupatur, a Latinis pudoricolor. Si legis, roseis is Lucifer alis, necesse est, dicere Poëtam, innuere Luciferum habentem alas roseas, propter igneos radios & equi similitudinem propter celeritatem cursus, vel quia solem praecurrit: vt de Zephyro dictum est a Catullo, Chloridos ales equus. Pius. nostro codice est, qualem roseis ve Lucifer. vnde facile cit, formari poffet. & si effet verbi illius apud nostrum vsus, lubens Pii emendationem reciperem. sed exemplum ignero. Seruius quidem ad Virg. 111. Aen. 676. Excitum deducit a verbo, cio, cis, cit. cui consentit Priscian. lib. x. circa fin. fed ipfi illi argumentum dant aboliti verbi, qui non producunt citum a cio, sed compositum excitum, cuius praesens excio, & excire maiori erant in vsu: si dicete licerct ire equum, (vt federe equeme dici viri dolli annotauerunt. vid. Salm. ad Spart. Adrian.

22. & Barth. ad Stat. 1x. Theb. 284.) legerem, qualem rofeis is: fed cum hoc infolentius sit, legerem,

Quali roseis it Lucifer alis.

vt fupra verf. 328. imus equis. vid. ad Ouid. 1. Art. Amat. 214posset etiam credi vltima litera m in qualem esse facta ex in, ve millies in codicibus priscis occurrit id genus labis, & legi: Quali in rofeis is Lucifer alis. in alis, VE in basta & similia. vid. lib. 1. 485. vbi Heinfius similiter pro, borrentem iaculis, iuslit rescribi, borrentem in iaculis, & lib. v. 349. Talis is in vittis idem Heinsius, vbi multa huius locutionis exempla. quod autem roseas alas tribuat Lucifero, facit, vel quia aurorae est anteambulator, vt Pius rece, simili modo, ve aurora solem praecedit. Ouid. IV. Met. 628.

dum Lucifer ignes
Enocas Aurorae, currus Aurora
dinenos.

vel quia etiam Venus fibi eum vindicat, & ideo rosco colore, a flore Veneri facro, esse debet. vid. Hier. Aleand. Explicat. Tabulae Heliacae, in Mercurio Vere, hinc meus dicitur a Venere apud Claudian. 11. de Rapt. 121.

Dum mens bumettas flauentes Lucifer agros, Roranti pronettus equo.

vbi vide Parrhasium. & sic Virgilius v111. 590. de Lucifero,

Quem Venus ante alios astrorum diligis ignes.

vbi videndus Seruius. vide plura de Lucifero apud Barth. ad Stat. vr. Theb. 239. & feqq. BURM. Ggg 3 v. 528. Quem Venus inlustri gaudet producere coelo.
At non inde procul Rhamelus & acer Otaxes

530 Dispulerant Colchos, pariterque inglorius Armes.

Fraude noua stabula & furtis adsuetus inultis Depopulare greges: frontem quum cornibus auxit

Hilpi-

v. 528. Producere] Vide ad lib. v. 382: illustre coclum dicitur purum, serenum, vt illustrem notem dixit Auien. descript. orb. 761. vt fublime candens Ennio. BURM.

v. 529. Rhambelus] Vnde hanc lectionem petierit Heinsius nescio. in omnibus editionibus vidi, Ramelus. Burm. rambelus ex. Bonon. Harl.

v. 530. Pariterque inglorius Arnes] Sic Ald. probante Vossio. Armes Gronou. IV. Obs. 15. & Heinfius. armis Bonon. & plures edd. HARL. Parum mea refert, an Arnes, an Armes dichus fuerit ille Barbarus, dum aliquod saltem hominis vnius nomen nobis detur. nam quid ineptius alicui in mentem venire potest, quam hic Alardo? qui aeque inglorius stabula & alienos greges furtis depopulare sucrus, hic rem suis auspiciis insignem gerere voluit, & legere, inglorius orbis, vel ordo. & intelligi vult calones & caculas. & vilioris adhuc fortis homines, qui exercitum quaestus gratia sequebantur, &, dum reliqui milites pugnabant, stabula & pecudes depopulabantur. & vt hoc probet apud Scythas heroicis temporious fuisse vittatum, remittit nos ad Cl. Aelian. Tactic. cap. 11. vbi nihil tale reperitur, sed tantum in delectu militari &

& apparatu praeter milites, comparari largès, dyogaiss, & δτύλες, vel vt Arcerius legit, deau, medicos, mercatores & famulos. huc etiam Suidae Wides aduocans, Téξιν Έγενες άτην, quem Silius lib. 11. 331. inglorium ordinem vocat, tam secure Arcerii notas compilans, ve pro Silio, Statium citauerit. fed mittamus ignauum fucum: in Scythia & Colchide talia fingere non sani cerebri est, ad quorum castra mox ait Aron, non esse pascua, nec sepem. agitur hic vero de vno homine, qui combus sumtis Pana mentiebatur, & quem Aron inuadit & occidit. quem inglorium per malues vocat, id est, turpem, infamem, quia, in patriis scilicet sedibus, suetus erat, ita mutato habitu, furtis depopulare stabula & greges, quo nihil apud Scythas turpius: mullam enim scelus apud eos furto granius, teste Iustin. 11. 2. quare & hic fraudem nouam vocat, & inulta furia, quae non cum Pio explico, quali apud illam barbariem fint inulta, sed quia latebant eius furta, quae noua fraude committebat, & ideo inulta tulerat. BURM.

v. 532. Cum cornibus] nihil quidem intereste puto, saltem nunc, quia ita soler, an cum vel quum scribamus. sed ne quish praepositionem esse putet, scriberem,

Hispidus, inque dei latuit terrore Lycei.
Hac tunc attonitos facie defixerat hostes,
Quem simul ignota formidine bella mouentem
Vidit Aron; Pauidos te, inquit, nunc rere
magistros,

Et

tem, quum. licet omnes editiones cum, etiam alianocis quum exhibentes: vnde dubito an editores non pro praepolitione acceperint. ordo enim est, suetus depopulare stabula &c. quum auxit frontem cornibus, & latuit. &c. Hac facie etiam nune prodibat in aciem. Burm.

v. 533. Hispidus Hipsidus editiones [Bonon.] Pii, Maser. & Iunt. Arg. Colin. & Gryph. quod pro viri nomine sumsere. Pius, quia supra legerat, inglorius armis, illis verbis nomen Hipsidus coniungit. Burm.

v. 533. inque Dei latuit terrore Lycaei] De Panico terrore exponit Ang. Politianus Miscell. capite xxvIII. & supr. lib. III. Argon. & in Adagiis Erasmus. SCHOTTUS. Deus Lycaei Pan vocatur. Lycaeus enim Arcadiae mons, vbi Pan educatus & cultus. Huins formam affumfit Otaxes, homo imbellis & praedo, nulla armorum gloria celebris, sed furtis notus. Solebat enim depopulari greges, impune & licentissime, ob terrorem scilicet, quem incolis incussit deum mentitus. Igitur in pugna quoque cornua assumit, & terrorem Panicum inter hostes excitat, victoriam reportaturus strategemate. At enim Aron fraudem animaduertens, personatum Faunum mascule fubit, & se non pauidum opilionem effe sit, sed fortem bellatorem, qui non curet istius modi

μορμολύκεια. Nene Deum mibi finge, inquit: hoc est, frustra sub perfona Panis aut Fauni latitas, non enim laruam tuam timeo. anoque consere dextram, hoc est, prodi ad certamen etiam in habitu illo Panico, senties me simulatam divinitatem tuam non metuere. Haec mihi videtur genuina huius loci fententia, quae etiam solertissimo Alardo probabatur, in quodam schedio nuperrime ad me transmisso. Bu L. Male de Otaxe capit Bulaeus: agitur enim de Arne vel Arme. hunc terrorem vidimus lib. 111. 56. vbi panidum praesepibus aufers pecus. Deus vero Lyceus, non Lycei cum Pio & Maserin, rectius puto. ita Pan Lycens Virgilio virr. 344. vbi vide Servium. & ita Graecis Ausses pasfim. Burm.

v. 535. Simul ignota] codex noster, agnota. & certe non vero-simile est, Arona statim ipsi exprobrasse sistum illum terrorem, si ignota ipsi fuiste fraus, quare ego mallem, quem simul ac nota &c. simul ac vidit Aron, eum lam nota illa & solita domi arte, etiam vti in bello, inquit &c. Burm.

v. 536. Pauldos se, inquit, nunc] Lege, pauldosne, inquit, se rere. Heins.

v. 536. Magistros] Absolute pofuir pro pastoribus, vel gregum custodibus, ve & infr. v11. 400. Armentorum mogistros Quid. 111.

Ggg 4

Fast.

Et stolidum petiisse pecus: non pascua, nec feps

Hic tibi: nocturnis mitte haec simulacra rapinis;

Neue

Fast. 61. dixit, vbi editio Neapolis & quidam codices perperam, ministris. vide & lib. Iv. Fast. 747. & ita saepe Poëtae. Virgil. 11. Georg. 529. Manil. 11. 27. Stat. 1x. 190. Aus. Ep. 57. & alii. BURM.

v. 537. Stolidum pecus] Ita proprie oues dicuntur. Prop. 11. Eleg. x111. 8. Et flolidum pleno vellere carpe pecus. Burm.

v. 538. Simulacraque Penos] Scribe, vetusta lectione ansam dante.

Non pascua, nec bos Hic tibi, nocturnis mitte baec fimulacra rapinis.

hoc sensu. Hic neque sunt pascua, neque boues, quos furari possis. mitte haec sunulacra, & indue Pana, cum abigere armenta volueris & abiurare, nos pastores non fumus, qui terriculis inanibus moueamur. miere, manda, repone, reserva. Pius. Diuersissime versus hic in omnibus legitur & interpungitur. Lugd. & Argent. non palcus nec bos Hic tibi nocturnis mitte baec simulachra rapinis. vtrumque vero Paris. non poscua nec bos, Hic tibi nocturnis mitte baec simulachraque Panis. vet. cod. non pascua nec spes Hic tibi no-Aurnis mitte baec simulachra rapinis. CARRION. Non pascus nec bos bic tibi nosturnus: mitte baec simulacraque panos. ed. Bonon. HARL. Non pascua, nec spes ve-MS. Carrionis depromea est. Ar- voce. Burn.

nes villo & cornibus se ornarat ad incutiendum hostibus terrorem. Aron his an motus negat illi cum pastoribus timidis rem esse, nullaque ei hic esse pascua aut spem nodurnis rapinis, quaproprer simulachra haec dimitteret. Vossius. Nec spes Carrionis liber, vnde Salmasius ad Spartianum pag. 31. nec feps. bene. similis error insederat Prudentianos codices praefatione contra Symmachum. vers. 74. vide ad Ouid. Heroid. Ep. xx. 144. pro fimulacra rapinis vetus codex, fimulacraque panis, forte,

--- nocturni mitte baec fimulacra panoris.

vel, simulamina Panis. Heins. Noster codex, nunc pascua vexes Hic tibi n. m. b. simulacra peanis. in edit. Maser. lunt. Ald. nodurnus: quod factum, quia simulacraque panis legebant, & ita nocurnis nihil habebat quo referretur. & forte ceperunt nocturnum absolute pro fure. vid. ad Petron. cap. xv. mittere vero simulaces rapinis nocturnis vix placet; quare, cum mittere pro omittere, deponere, faepius occurrat, forte vulgata lectio, nocturnus mitte baec simulacraque Panis, ita posset defendi: nocturne fur, & abactor pecoris, depone nunc, quum luce & die res geratur, haec cornua, & alia, quibus Panem simulas, ornamenta adscititia. sed puto ram arbitror lectionem, quae ex adhuc vicus latere in vitima

v. 539.

Neue deum mihi finge; deus quoque consere dextram.

Sic ait: intentaque adiutum missile planta Dirigit, & lapsis patuerunt vulnera villis.

codex noster & lunt. & Ald. BURM.

v. 540. Intentaque adiutum misfile planta] Pulchrum schema, quando volumus mittere telum, pedem intendimus, ac alterum crus explicamus, & mox iaculamur, quo corporis nifu miffilia iuuantur. Plinius noster in hanc sententiam cum libr. v111. cap. 42. laudat equorum dexteritatem, ita scribit; Ingenia eorum inenarrabilia, iaculantes obsequio experiunsur. difficiles conatus corpore ipfo nixuque inuantium. Eft enim ita in Plinio scribendum, non inuitantium. Plus. An, extenta. Vt extenso gradu apud Propert. 11. El. Iv. 6. vt ibi legendum monuimus. vel legendum, intentaque adintum missile babena, id elt, amento. fed prius placet; procurrebant enim iaculatores. HEINS. Nihil mutandum puto: intenta enim planea, est gradu incitato, in hostem cum impetu promoto, quod missum telum adiuuabat, eodem modo, vt supr. vers. 236. contus, vadit vi equi & viri. sic lib. 111. 103. en, insensis quem viribus, inquit, experiar. vbi intentae vires sunt omni modo auctae, & gradus. incitatae. fic intentus Amm. Marc. xxviii. 5. Erupis Saxonum multitudo, & Oceani difficultatibus permeatis, Romanum limitem gradu petebat intento. Livius xxxv1. 21. cum dixisset, Catonem Romam ingenti curfu pernenisse, addit, a porta ad prae-

. v. 539. Confere Dextram] Dextra torem M. Iunium iter intendit. & ita ille saepe intendere iter, fugom, & fimilia. Sallust. Iug. cap. 91. omnem equitatum curfu tendere ad Capfam jubet , deinde ipfe intentus propere fequi. Ita Silius 111. 466.

lamque Tricastinis intendit finibus agmen.

ve ibi rece Heinsius pro incedis legebat. fraudi fuit interpresibus, quod plantam ceperint pro parte pedis ita dicta, cum idem fit intenta planta, quod gradus intensus; vt noster saepe hac voce solet vti. sic contra Mercurius, le-. nis plantis lib. 1. 841. id est, leniter incedens. & cunffatae plantae lib. vii. 4. quae intentis oppositae. & alibi noster & Poëtae alii centies. adiutum nisu etiam Silius lib. v. 326. dixit. vid. fupr. ad lib. 11. 528. Burm. miffile dextra cod. HARL.

v. 541. Et laxis] Venus coder, & lapsis. CARRION. Nescio quo iudicio in emendando Valerio vfus fuerit Carrion, qui vulgatorum codicum lectionem retinuit,

Et laxis patuerunt vulnera vil-

Arnes enim ille villis corpus intexerat, quibus lapsis vulnera patuisse ait Valerius. Vosstus. Malim, lapsis, vel, cassis pasuerune vellera villis. HEINS. Lapfis iam Pius vindicauit, decidente enim veste vel pelle hircina, patuit illum non effe deum, sed furem: quippe vulnera eius manifesta fuerunt. antea latuit in terrore Dei Lycei, nunc patent vulnera GERS de:racta

Nec minus Aeolii proles Aeëtia Phrixi Fertur & ipsa furens; ac se modo laeta Cytacis Agminibus, modo cognatis oftentat Achiuis. Atque hos, in medio duri discrimine belli,

Laudi-

detracta persona & simulacro Panis, haec opponi inter se debent. BURM. quare non dubitaui, veterem lectionem, quae etiam est in ex. Bonon. lapsis reponere. HARL.

v. 543. Ipsa | Proles Acetia Phryxus, vel legas, ipfe, Phryxus scilicet, proles Acetia. sed quoniam sequitor laesa, nihil mutandum. Pius.

v. 543. Furens] Furens, est furore bellico percita, & proeliandi cupiditate quafi ardens. Virgil. 1. Aeneid. [490. fq.]

Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis

Penthefilea furens.

vbi similiter in laudem dicitur. Bulaeus.

v. 543. Citatis | Omnes vulgati, modo lacta citatis. vet. cod. & Maserius, modo laeta Cytacis, multo melius, ve ostendit Sabellicus, cui refragantur Florent. & Bonon, libri. CARRION. Nofter codex, ipse furens, ac se non laeta *citatis*. Burm.

v. 544. Oftentat] Vid. fupr. ad vers. 61. Burn.

v. 545. Duri belli] Malim, crudi. Ouidius,

--- crudaque bella colant. durum tamen bellum Lucanus Crederet quis, dixit. Heins. rectius reponi, dubii belli, quia ancipitem Martem indicauerat fupra verl. 512. & feq. & ita dubium Martem Virgil. 11. Georg.

29. & infiniti alii. vide ad Vellei. 11.79. fed nihil mutandum: perpetuum enim belli epitheton est, durum, quod huic optime conuenit, vbi tot caedes editae. fic dure pugna supra vs. 298. & dura proclia Horat. 111. Od. 20. & Liuius x L. 10. vbi Gronouius etiam mallet, dubia. eadem confusio apud Lucan. IV. 770.

> Nullo dubii discrimine Martis

Ancipites steterunt casus.

ibi enim in Hamburgensi est, duri. cui non obstat lectioni discrimen. Nam sic & lib. v. 723. Summa videns duri Magnus discrimina Martis. vbi alii codices, diri, alii, faeni. & Stat. Ix. Theb. 566. Sic anceps dura belli vice Mauors. idem Lucanus v. 265. Eripuit partem duris Hispania bellis. Ouid. x111. Met. 296.

Quid? quod me duri fugientem munera belli

Arguit.

apud quem & durum bellum est in MSS. lib. x11. 5. & lib. 1. ex Pont. VIII. 6. Dura pharetraso bella mouente Geta. vbi Heinsius reposuit ex vno codice, dira. quod vero Heinsius hic, crude, velit, sollemne illi fuit, hanc vocem pro dura obtrudere. sic apud Sil. xvi. 118. pro dura fuga, crudam maluit, & xrii. 532. dura Gradiui forte creatos mutat in, cruda forte. male. vide inf. vers. 280. & dubium bellum Liu. xxxv1. 624. & ita duros cafus Quinct. de ' Laudibus inque ipsis, gaudens vbi vidit Iäson; Macte, ait, o nostrum genus, & iam certa propago

Aeoliae,

de Inft. Orat. 3. ex Cicerone profert, vbi nunc dubios legitur. de quorum verborum confusione vid. ad Ouid. v11. Ep. 116. BURM.

v. 546. Laudibus] Lege, caedibus, vel, firagibus. Heins. Et hoc mutare nihil attinet: laus enim & laudes saepius pro militari virtute & fortibus saciis poni a Poetis & aliis solet. Virgil. J. Aeneid. 461.

Sunt bic etiam sua praemia landi. vbi Seruius, landi, virtuti, vt, Primam merui qui laude coronam. & plura adiecit Cerda, vbi laudes ex Propertio adducit. & ita illa Ciceronis pro Sextio, cap. 2. non aggrediar ad illa maxima, priusquam docuero, quibus initiis ac fundamentis bae tantae summis in rebus laudes excitatae fint, explicat Abrahamus, & exemplis illustrat. & ita cape illa Tibulli, 1. 1. 57. Non ego landari curo, mea Delia. & IV. I. 88. Laudis E assiduo vigeas cersamine miles. quae ad castrensem laudationem restrinxit Broukhusius; ego licet hine laudationes illas dictas non negem. latius extendere mallem. & omnium ore virtutem bellicam celebrari, capere: nam hinc & laus & gloria [de qua lib. 1. 77.] militari virtuti per kuesedeyiav quamdam, & militibus attribuitur. Loca si quis conquirere velit, sexcenta inueniet, vide & fupr. lib. 1. 104. BURM.

v. 547. Maffe] Erit forte, qui tantum referet ad Argum Acoliden: eius namque modo Valerius meminerit. ego sane tutius legam, messi, vt referatur ad il-

lud, atque bes in medio. ait, o Madi iuuenes, nostrum genus, appolitione facta, ve cum Plinio 11. 12. ponamus in plurali, me-&i ingenio. iungitur frequentius casui, qui potest genitiuus esse & ablatiuus, vt maffe virtute, & virtusis &c. at vero si masti minime placeat, dicas a Poeta pofirum matte, non habito respe-Qu ad genus, neque ad numerum. cum dicis, malle nous virtute puer &c. salutatorium ponis casum sing. masc. vbi autem T. Liuium citas dicentem lib. 11. 12. Tu vero abi [inquit] in te magis quame in me bostilia ausus, inberem malle virtute effe, si pro mea patria ifia virtus staret. & Cicer. Macte virtute esto. vides a vocatiui natura decidiffe, positumque hic pro resto, illic pro accusativo. sic modo adstrues. O nostrum genus & propago, air, macte esto. vel velim, iubeoue, aut si quid simile est, vt opto, si velis, non incommode ex praecedentibus interpretari. erant enim honoribus cumulati, audique amplioribus, edita de hostibus strage memoratissima. MASE-RIUS. quam fudat hic interpres? tu lector, vide de hac locutione Scalig. Epist. 20. Schol. Barthii ad Stat. VII. 280. malte exponit landande, & virtute plene. & ad 11. Theb. 495. vbi cum genitiuo, matte animi, probus es & fortis. vide & Voff. de Analog. lib. 1. cap. 47. in fine. mattus a magis deducit Cl. Perizon. Sanat. Mineru. lib. 1v. cap. x 1v. n. 24. hic vero legendum, malle, nec obitar

Aeoliae, nec opina, domus: fat magna laborum

Dona fero, satis hoc visu quaecumque rependo.

Dixit, & in Sueten, magnique in sata Ceramni
Emicuit, clipeumque rotans, hunc poplite caeso
Deiicit, illum aperit lato per pectus hiatu
Argus; vtrumque ab equis ingenti porrigit
aruo

Et

obstat genns quod sequitur, non magis ac lib. 11. 154. vbi miseres dixit, praecedente rā proles; vbi vide. Burm.

v. 548. Nec opina | Non credita proles domus Aeoliae, sed quam stimus & explorato cernimus. opinamur incerta, scimus vera. Prus. v. 549. Satis boc visu quaecumque rependo | Puto,

Fata boc visu quaecumque rependo.

vel,

Fati boc visu quodeumque rependo. Heins. Codex noster, fais. sed seq. vers. fata iterum leguntur, quare nihil mutarem, & explicarem vt fere Pius & Maserius: hoc visu, omnia quaecumque mala in hac nauigatione perpessus sum, rependo satis, & magnum laborum pretium me tulisse credo, cum viderim vos tam fortes. quaecumque, vt lib. 1. 157. fat multa parato, In quaecumque vocas. visus nostro saepe ita ponitur de re, quam videmus. vid. fupr. verf. 211. lib. v11. 121. & alibi. Burm.

v. 550. Dixie ve insuetem] Scribo, dixie. At in Suetem. hace verba dixit lason, cum Argus modo hunc, modo illum sternit: est enim nomen proprium Suetes. denima pro magnaque in sata scride

bendum, magnique in fata. Ptus. Insuerum Aldus. sotte, in Sutae, vel Butae. Heins. Insuerum magnique in sulfa Tyranni noster codex. Cerauni editiones priscae, quod Maserius vel a Ceraunus, vel per apocopen a Ceraunius deducit. Burm. insuerum? magnaque in sata Ceraumi. ed. Bonon. vitiose. Harl.

v. 552. Illum aperis] Pro, vulnere corpus eius patefacit, Virgil. x1. 666.

Cuins apertum

Adversi longa transverberat abiete pestus.

& x. 314. Latus baurit apertum. fic vulnera patere dixit Florus 11. 7. Burm.

v. 553. Ingenti porrigit auro J Ense aurato: sunt qui legunt, aruo, hoc est, per aequor campestre. Pius. Vetus codex, porrigit islu. Carrion. Porrigit aruo scripsi side omnium editionum, quae ante cam Carrionis prodierunt. Ipse ex MS. ediderat, Ingenti porrigit islu. Quod non ita placet. Ingenti porrigit aruo dixit Valerius, ve Propertius lib. 11. vii. 21. multa porresium arena.

Viderat informem multa Patreclon arena

Porregum.

Item

Et Zacorum & Phalcen, peditem pedes haurit Amastrum.

Sanguinis ille globos, effusaque viscera gestat Barbarus & cassa frendens sublabitur ira. Dat Calais Barifanta neci, semperque propinquas

Rhipea

Item Silius lib. iv. 295. ua ruina.

defendant, porrellus in arma ruina, Nimirum vt zavreugiav inpla apponere. Vosstus. Sine Bunn. dubio aruo rectum: idem enim Pius notat, quia mortuorum pedes extendi solent, ita notat Scaliger ad Catulli Epigr. LXVIII. perrettum pro mortuo dici, & Homerum & alios ravius ita vti, quos imitantur Latini, duce Virgilio 1x. 589.

Multa porrectum extendit arena. wid. infr. vers. 716. Ingens ve-20 & muleus, in his locutionibus, iubet ex spatio terrae, quod cadauera occupant, illorum staturam ingentem colligere. sc Ouid. VIII. Met. 422.

Immanenque ferum, multa tellu- Burn. re iacentem.

BURMAN.

V. 554. Es Zachorum & Phalcen] Vtrumque Parisiens. cum Lugd. & Argent. & Zacorum & Palcen, peditem pedes baurit Ama- dens irae melius convenit. vide frum : alii, Anastim. vet. cod. vt ad Ouid. v111. Met. 437. BURM. excusum est. CARR. Palchem --awastrin ed. Bonon. HARL.

V. 554. Amastim] Legune alii, hus Idmon Labitur. Bulagus.

Amastrum, ab Amastri forte Pa-Procumbit lata porrectus in ar- phlagoniae metropoli. MASER. Amastrum etiam noster codex, & Ita recte Modius, sunt tamen, qui ita edidit Carrion, rectius: quo nomine & alius apud Virgilium in pugna inter Aenean & Turtelligamus. Sed altera lectio si- num, lib. x1. vf. 673. Amustim ne dubio vera est, ve ex Vale- erat in Edit. Pii, Iunt. Ald. Arzii & Propertii locis apparet, No- gent. Gryph. & Colin. Pius talo enim in re clara plura exem- men in notis Amaferim agnoscit.

v. 555. Viftera gestat.] Non est, quod supra vers. 508. latis placebant haec Francio, qui leprosternitur aruis. porrigere veto gebat, calcat, vt apud Ouid. X113 Met. 390.

> Terraque ferox sua viscera traxit.

Tractaque calcauit, calcataque rupit &c.

Sed modestior Ouidio noster Poeta, & magis verotimilia narrara gestie, quam vltra fidem ingenië luxuriem extendere. Quere intelligamus, eum vikera ex corpore effula manibus sustinuisse. qui gestus maxime est naturalis: cum sufficere vires ad effusa viscera calcanda, vix sit credibile:

v. 556. Ridens] Alii scribunt. frendens, aliqui, fridens. Pius. Ridens Carrionis liber: [& ed. Bon.] quod effet, ftridens. HEINE. Ridens etiam noster codex. fren-

v. 556. Sublabitur] Occidit. moritur. Libro v. fatisque rapaci-

v. 558.

Rhipea venali comitantem fanguine pugnas. Centum lecta boum bellator corpora, centum \$60 Pactus equos; his ille animam lucemque rependit

Crudelis: tandem dulces iam cassus in auras Respicit, ac nulla coelum reparabile gaza. Labitur intortos per tempora caerula crines Tunc quoque materna velatus harundine Peucron.

At genetrix imis pariter Maeotis ab antris Inpleuit plangore lacus, natumque vocauit,

v. 558. Rhipes] Ita Heinfins fere semper edidit, alii Rhiphes, vel Riphes. sed Graecis P'swais. vid. Daufquei Orthograph. Bur-MAN.

v. 559. Laeta bonu Pinguia. funt qui non leeta scribunt, sed tetta, pro electis & melioribus. Pius. Laeta boum [Bonon.] Lugd. & Argent. vet. cod. laesa bominum. CARRION. Quid funt lacta bominum corpera, an pinguia? Nugae. Omnino legendum est: Censum letta bominum bellater corpera &c. Vossius. Laesa bominum Carrion ex suo codice, cum ante boam legeretur. scribe Centum letta boum-corpora, lib. III. Dat Cererem lectumque pecus. ibid. *lectas aurasa fronte bidentes*. lectus de more bidentes passim apud Virgilium. & apud eundem, le-Aiffima masrum corpora. Silius lib. xııı.

Corpora lauigerum procumbunt lecta bidentum. si quis tamen laeta malit, non repugnarem. Virgilius lib. 111.

menta videmus.

Aeneid. 220.

vbi Seruius. laeta, id off, pinguia, nam in animalibus, in quibes cognosci non potest sousus, lactitiam pingue corpus oftendit, nom mens, us in bominibus. HEINS.

v. 560. Rependit] Vid. Pium, qui de Calai accipit, puto vel in bellator, vel in bis ille latere aliud nomen proprium. Bugu. conf. Hom. II. 1. 406. fqq. HARL. v. 561. Iom cassus] Quia cosso

ira praecesserat, Heinsins hic ma-

lebat, lassus. Burm.

v. 562. Reparabile Gaza] Buchnerus de commutata ratione dicendi; cap. 8. in fin. notat, potuisse dicere Poetara, nullis opibus reparabile caelum, sed grandius & numerolius visum Gazs, exemplo Virgilii, Buam.

v. 564. Pencon] Sic ed. Bonon. HARL. Fencron in altera editione Carrion, quem sequuti alii. an forte, Leucon, quo nomine rex Bosporanus fuir, de quo Strabo lib. v11. pag. 301. Bur-

v. 565. Pariser | Heinfius malebat, patries, vt ad lacus refe-Lacta boum passim campis ar- ratur. sed pariter impleuit, lacus & vocauit natum. Bunn:

v. 568.

Iam non per ripas, iam non per curua volantem

Stagna, nec in medio truncantem marmore ceruos.

Eurytus Exomatas agit aequore. Nestoris ha-

Inmoritur primaeuus Helix (nec reddita caro Nutrimenta patri) breuibus praereptus in annis. At Latagum Zatenque Daraps; illum exigit hasta.

Hunc

v. 568. Mermore] Dubitat Pius an de cautibus, an de mari

sequale, puto. Burm.

v. 569. Eurytus Exbomatas] Scribe, Axematas, pro Inxamasas, quos in catalogo Valerius dem redditam. Bunm. fupra nominauit. Iaxamatas vematus alis, est enim apud varios außores varia lestio. Plus. Codex Bonon, haber, Examarbas. I meum exemplum Bonon, haber exbomatas. HARL.] diximus laxamasbas legi vbique, a qua dicione capitalis litera videtur nunc detrada, si Axamaibas admittimus, nisi quis dinersos dicat Exbomatas a laxamatis. MASER. lnterpres, vt fibi constet, putat legendum esse, Axamatas, pro lasematas. prima litera detraca. Exemates. & ita plane legendum Ptolemaeum Ponticas vrbes nocenseo. CARRION. Adde supra minare, Ablasam & Zelem nec taad vers. 146. compara Homer. men ab illis haec nomina dedu-II. A. 477. & P 301. HARL.

[quod & Pius notauerat] transtulisse docet. eius scrinia impucapiendum; sed intelligi mare dentissime compilauit Alardus. glaciatum, durum ve marmor & Weitzius quaedam de suo & aliunde adiecit. vide & Apollon. Rh. 1. 283. Iustin. x11. sam foedam illi alimentorum suorum merce-

v. 57 (. Primis ereptus] Vet. cod. brenibus praereptus. CARRI-ON. Ita non male Carrionis codex. sed forte,

Nutrimenta patri, breuibus praecepta sub annis.

HEINS.

v. 572. Ablatacum Zetemque I Alii [ex. gr. Bonon.] habent, Zetren: si illud gratum est, pro Calais fragre non fumatur, nam verumque Herçules cecidit: facile est in his nominibus Scytharum quidquam immutare; si quid au-Ego constanter in vulg. & vet. tem addis aut tollis, integra adlibris, & hic & superius inuenio, huc videtur manere dictio. Scio da esse vellem afferere. Ma sen. v. 571. Nutrimenta] 900 mrique, Omnes vulgati, Ablatacum Zede quibus vide doctifimum Me- temque Daraps; illum exigit basta persium ad Theocriti Epig. xvIII. Hunc fugat, ingenti subiti tum qui Valerium haec ex Homero sanguinis unda Vidit. vet. cod.

Hunc fugat; ingentem subiti cum senguinis vndam

Vidit,

At Lasaeum, &c. vt imprimendum curaui. CARRION. Legunt aliqui, Ablatacum Zelenque. Nimirum ve haec nomina ficta fint ab vrbibus Ponti Ablata & Zele. Perperam si quid iudicare valeo. Vulgata lectio verissima est, vt vel inde liquet, quod Latagi praecedenti libro meminerit etiam Ablasacum Flaccus. Vossius. Zetenque noster codex., Burm.

v. 572. Illum exigit basta? Lege, illi exigit bastam. Heins. Vid. Inpr. ad lib. 1v. 390. nihil tamen mutamus, licet locutio infolention, quales multae in nostro Poeta, videatur. & reste Pius explicat, eiicit vel expulit illum vita. sie noster 111. 382.

Ferroque morantes

Exigere binc animas. Ouid. vrr. Met. 338, Telisque Teneffam Exigite. & videtur haec locutio ex Graecis sumta, qui ita fere verbo ¿fáyeiv vtuntur. fi Diog. Laërt. 11. 13. de Anaxagoτα, έκ ένδγκων την υβριν, έπυτον έξηγεγεν. & cap. 15. δ δ' έυτον εξήγαγεν βιότε, quae addi possunt exemplis a Budaeo adductis in comm. Gr. Ling. p. 380. vbi tamen cum addere, se nusquam alibi meminisse id legere, notat Victor, vi. Var. 11. quod ego in editione Stephani non repperi. in nostro codice erat, esigit, an erigit, vt fupra verf. 244. tollere, & 252. vebere vidimus. Et ita ex equo fixum halta sustulisse posset capi. vid. ad lib. 1. 157. Burm. conf. Valcken. ad Euripid. Phoeniss. vers. 1427. pag. 481. ĦARL.

Scribe. bunc fugat ingenei. illum traiicit, hunc fugat vulneratum & fugientem cum magno sanguinis fluento, cum vnda- ingenti fubiti sanguinis fugat hunc. Vada capitur pro nimia copia fanguinis amissi. Prus. Non lego cum codice Bonon. bine fugis ingentem Subiti quum sanguinis vudam. sed, bic fugis. vt sit dictum per epanodon. sensus est, Zetes fugit, in praesenti tempore, postquam se graui vulnere percusium agnouit, ingentemque fanguisis vndam vidit, & pedus ferri lucidi extremitate perfofium, aut liuens vulnere, fi placet liuens legere, quod non est inconcinnum. Lucentia tamen commode legi potest, quum dictum sit propter teli trans pectus eminentis fulgorum, qui autem sensum terminabit in vitima dictione. legat. onda ingenti. Sed hoc nimis quam remotum mihi videtur. ne tamen legas, Hine fugit ingentem subiti cum sanguinis undan, monemus. Maserius. Bonon. liber, bune fugie, quam lectionem irridet Maserius, ipse potius irridendus, cum legar, bane figit: nulla carminis ratione habita. meminit cuiusdam Latagi a Mezentio interfecti Virgilius Acneid. lib. x. CARRION. Iniuriam Carrion, facit Maserio, qui in notis legit, bic figit, [vti etjam Heinsius putat. HARL.] sed vitio operarum in textu editum erat, figit, contra eius, vt ex notis apparet, mentem. sed rece editum a Carrione in fecunda editione, Hunc fugat, ingentes v. 573. Hine fugit ingentem] fubiti cum fanguinis undam Vidit. Latagum

Vidit, & extremo lucentia pectora ferro. 575 Ecce autem muris residens Medea paternis, Singula dum magni lustrat certamina belli, Atque hos ipla procul densa in caligine reges Agnoscit, quaeritque alios Iunone magistra, Conspicit Aesonium longe caput: ac simul

580 Huc oculos sensusque refert animumque fauentem:

> Nunc quo se raperet, nunc quo diuersus abiret, Ante videns; quotque vnus equos, quot funderet arma,

> > Oran-

Latagum transfixerat Daraps, ex tenebat Daraps, ad quam vsquë cuius vulnere cum ingentem fanguinis vim prorumpentem, & verl 244. Campefus Tollitar, & trans eius corpus lucentem hastae cuspidem, in se intentam videret fam. videat lector, si quid me-Zetes, in fugam se coniicit. ita lius ex his verbis obscuris efficeve Darape vno ichu transfoderit re queat. Nos nihil certi adfir-Latagum, & Zetem, quem pone mamus, sed coniecturas nostras eum sterisse fingere debemus, fugauerit terrore cuspidis per corpus traiectum fulgentis. Ita vt non etiam Zetes fuerit vulneratus, vt Pius exponit, sed terrore illo in fugam coniectus. lucentia vero non debet mutari. nam vel pedora lucent ferro, vt saepe arma & enses & hastae fulgere & lucere, dicuntur. vid. ad lib. 111. 100. vel pettors lucent, id est, translucent, quia perforata funt, vt Pius volebat. sic, licet non perforata, Statius lib. ¥111. 525. dixit inguli vitalia lucent, id eft, apparent oculis, nirent. Si, vt vidimus, erigit pro exigit, legi liceret, & fingere, hasta sublatum gestasse Latagum, posset ita capi, vt extremum ferrum non effet cuspis trans pedius

pectus Latagi descenderat, vt supr. mediam moriens descendis in baeruditioribus expendendas proponimus. Burm.

v. 580. Animum fanentem] Ouid. 11. Trift. 55. bunc animum fauisse tibi. Burm.

v. 581. Dinersus abires] Vide lib. 1v. 387. Burm.

v. 582. Quodque vaus eques, quod] Lege, quorque vnus equos, quot fuderat arma. Pius. Quodque vaus equos, quod fuderas. ed. Bonon. quoque fud. cod. HARL. Omnes vulgati, quod fuderat arma, Orantesque viros quam denfis fifteret armis. de quo Maserius: magna, ait, lasonis laus est, qui orantibus vitam concedebat, vicisse contentus. vet. cod. quot funderet arma Orantesque viros quam densis sterneres bastis. eminens, sed pars, quam manu melius & elegantius. Carrion. НЫЬ Lege, Orantesque viros quam densis sterneret hastis. Quaque iterum tacito sparsit vaga lumina vultu, Aut fratris quaerens, aut pacti coniugis arma, Saeuus ibi miserae solusque occurrit Iason.

Lege, funderet enfe, sic infra de sae illae bastae, quas non nisi inhoc ipso lasone,

--- ac modo saeno Enfe, modo infesta rarescunt cuspide pugnae.

Heins. Quot fuderat arma noster codex. Burm.

v. 583. Orantes] Vt sibi parceretur. funt, qui scribunt, borrentes, arma horrida indutos. & pro fifteret armis, prisci codices habent, bastis. Pius. Ineptistima lectio. Emendo:

Horrensesque viros quam densis sterneret bastis.

Mirabatur enim 'Medea, vnum Lasonem sternere viros horrentes tam densis hastis. Sic Virgilius 11. Georg. 142. .

Deufisque virum seges borruit & lib. IV. Od. 9. bastis.

Idem x 11. Aeneid. 663.

- Strictisque seges mucronibus borret.

Quos locos eo appofui, ne quis de emendatione nostra dubitaret. Palantesque Aldus. Vossius. non male. Herns. Mutilus hic erat codex noster, qui a primo vocabulo huius versus transiliebat in sequentem, recto tramite Orantesque, iterum hoc modo. tacito sparsit vaga lumina vultu. Illud oranses minime placet, vix enim tam ignauos Scythas, qui adhuc strenge pugnauerant, fingere Poetam credimus, vt pro vita rogarent. neque laus inde magna lasoni veniret, si imbelles & veniam salutemque petentes ferret, eum vt faenum & durum sterneret, praeterea turbant den- fingebat, & ea specie ipsi occur-

epte conjungere licet cum serneret; ita enim vni lasoni densas tribucremus hastas, quare ego puto, legi aptius posse,

Obstantesque viros quan densis sterneres bastis.

hoc sensu; & quam sterneret viros obstantes densis hastis: obstabant enim turmatim, densis proiectis hastis, per quas perrumpebat lason, & sternebat viros, haec vera Herois & bellatoris laus. vt Horat. lib. 111. Od.

Cum per obstantes inneunn coternas

Ibat insignem repetens Near-

Et per obstantes caternas Explicuit fue victor arms.

Errantes Sabellicus probabat magis. quod & defendi posset. Buz. MAN.

v. 584. Vaga lumina | Opponuntur illa oculis, qui in vnum locum figuntur, vt saepe Poetse. Sic. VII. 104. fixa solo lumina, & passim. sed hic inquieti animi indices celerrime in omnes partes circumferebantur, vid. de voce vagus fupr. 111. 558. Burm.

v. 586. Saeuns Iason) Scio saeuum etiam in bonam partem dici de forti & bellicoso, vt Pius explicat. & mox ora faeve dicit vers. 605. sed hic Medea iam sibi metuens, ne repulsam ab hospite rebat:

Tunc his germanam adgreditur, ceu nescia, dictis:

Quis, precor, hic; toto iamdudum feruere campo

Quem tueor, quemque ipsa vides? nam te quoque tali

590 Attonitam virtute reor, contra aspera Iuno Reddit agens stimulis, ac diris fraudibus vrguet: Iplum, ait, Aesoniden cernis, soror; aequore tanto

> Debita cognati repetit qui vellera Phrixi; Nec nunc laude prior generis, nec sanguinis vsquain.

rebat: nam ex virtute bellica colligebat, eum non facile amori vacaturum: & ita iusta erit oppositio inter faeuum & miseram, quae more deperibat, huius enim vocis propria in amore infelici fignificatio est. Burm. vero lason saeuus dici poterat, quod vnus tot hostes fudit: Medez vero misera, quod & animum fauentem fenfit verf. 580. & fratrem pactumque coniugem frustra quaesiuit v. 586. HARL.

v. 588. Quis precor bic] Prior placebat Sabellico. Burm.

v. 590. Aspera luna 1 Ita saepe dici, & Virgilio lib. 1. Aeneid. 279. notum, quia semper viris egregiis & fortibus, vt Herculi &ce. inimica fingitur. hic vero propria suberat caussa appellationis, quod virgini huic, quae ante castos toros seruauerat, & virginitate tremenda, vt altera Pallas, erat, stimulos & aculeos addebat, rece Pius, quam virgini nocere non pudebat. ita lib. idem notant. quare forsitan scri-11. 271.

Dens bace, dens afper verisque

Implicait.

Stat. 1x. Theb. 106. Premit aspera virgo. Burm.

v. 592. Aequore tanto] Vid. ad lib. 11. 375. Burm.

v. 594. Nec fanguine quisquam] Sic quoque ex. Bonon. & forfan vera est lectio. Nemo inter pugnantes majore laude generis ortusque nobilitatus & celeber est. & nemo maiore necessitudinis vinculo nobis iun dus. Ita gens & sanguis hoc loco differre videntur. HARL. Vet. cod. nec fanguinis vsquam. CARRION. Corruptum hunc quoque versum puto, ita varie editur. pro prior noster codex, precer, vt & lunta & Aldus ediderunt. quae confusio est frequens. de qua agemus libr. v11. 163. deinde quaenam differentia, quaeso, inter laudem generis, & fanguinis, quae plerit,

Nec Hhh 2

Adspicis, vt Minyas inter, proceresque Cytacos, Emicet effulgens; quantisque insultet aceruis: Et iam vela dabit, iam litora nostra relinquet, Thessaliae felicis opes, dilectaque Phrixo Rura petens. eat atque vtinam, superetque la-

600 Tantum effata, magis campis intendere suadet.

Dum

Nec nunc laude prior decoris, nec fanguinis usquam. sine decus de forma & dignitate corporis sumamus, vt millies apud alios & passim apud nostrum, vid. 111. 180. & hoc libro vers. 62. & 470. & alibi. siue de fortibus factis, & inde acquifita fama & gloria. vt lib. v. 540. & v111. 117. & alibi. Virgil. 11.

Es nos aliqued nomenque decusque

Gellimus. facilem vero harum vocum permutationem esse, docet locus Ouidii Epist. xv11. 54. vbi pro Tanzalidae Pelopis Tyridareique genus. Heinsius ex optimo Puteaneo rescripsit, decus, cui suffiagatur Bernensis codex. Francius volebat, buic nec laude prior generis, nec fanguinis vsquam eff. BURM.

v. 595. Citatos] Scribe, Cysacos, id est, Colchicos, ita prisci codices habent. Pius. Ita & Sabellicus & Maferius. & fimilis aberratio fuit supr. vers. 543. BURM.

v. 596. Insultet aceruis] de turmis pugnantium capit Pius, eri, rede explicat Pius. ita plenam per vegeat & infiftat explicat ne lib. 111. 572. nec longius acrem 70 infulter; sed intelligendi stra- Intendens aciem. vide Heins, ad torum hossium & cadauerum cu- lib. v11. 114. sed quia supra vers. muli, quibus ve victor infultabat. 580. oculos fenfumque animumque

vid. lib. 111. 274. & fupr. 523. Ouid. v. Met. 88.

Exstinctos morientum calcat acernos.

Liuius xxIII. 15. Seminecem eum ad Cannas in acerno caesorum corporum innentum remiserat. XXXVII. 43. Romani per acernos corporum, quos in media maxime acie cumulauerant, pergunt ad cafra diripienda. Ita acerues Faber apud lustin. 11. 11. castigabat, vbi alii mordicus caternas defendunt, nescio an satis idonea au-Coritate, sed de quo nunc agendi locus non est. Burm.

v. 597. Et iam vela dabit] lllico, post partum hoc decus, & impetratum a patre tuo vellus. fic lib. r. 223. Et iam, iamque bumeri. Burm.

v. 598. Dilectaque] Delectaque codex noster. Burm.

v. 599. Eat atque vtinam] Petat malim, vel, redeatque vinan, Aut redeat vt lib. v11. 139. quocumque modo. Heins.

v. 600. Effata] Affata [Bonon.] Maserii, Iuntae & Aldi editio. BURM.

v. 600. Intendere] Acrius intufaucsDum datur, ardentesque viri percurrere pugnas. At fimul hanc dictis, illum dea Marte fecundo

Inpulit, atque nouas egit sub pectora vires, Ora sub excelso iam dudum vertice coni 605 Saeua micant: cursuque ardescit, nec tibi, Perse,

Nec

favenem coniunzit, cur hic separemus? nam & intendere simpliciter, pro animum intendere, saepe solet poni. vid. Cl. Graeu. ad lust. 1. cap. 8. ita idem lustinus lib. x111. 6. ad nuptias Cleopatrae intendie. Burm.

v. 602. At simul] Lege, ac. Heins.

v. 603. Egit sub pectore] Scribe, fub pettora. fignificat enim morum quemdam in animum Medeze, potest & defendi, sub pettore, fed illud verbum egit magis ad motum spectat. Pius, Omnes vulg. Intulis atque nouas egis sub pestore vires. vet. cod. Impulis asque nowas egit sua pectora vires. CAR-RION. Mirum est, quam semper fere fluctuauerint librarii in hae locutione. Ita supra lib. 1v. 4. eamdem varietatem vidimus. Ideoque affentior Pio, hic fub pe-Hara praeferendum, quia verbum egit & impulit hoc requirunt, contra vbi actus ipse iam pectori quafi inhaeret, fub pellore. vt apud Virgil. 1. Aen. 37. Aesernum feruans sub pellore vulnus. vbi Seruius, pro in pellore. vt etiam codices quidam habent. sic lib. 1v. 563. ediderunt, dirum-

quod proprius ad nostri verba accedit, sed ibi non primum surorem iniicit deus, sed stimulat iam ante ipsi iniectum. Lucan. 1. 247. Be saciso muses voluums sub per-

Es saciso musos voluuns sub pectore questus.

vt rece Grotius edidit ex scriptis. & lib. x. 336.

Habitant sub pettore manes.

Statius 11. 145.

At Inachio tenuis sub pe-Gore regi

Tratta quies.

vbi Behotii codices, fub pettora.

ibid. verf. 321.

Talem sub pettore nuben
Consilio voluens

& 481.

Tacitoque simul sub pettere regt Precantur.

& ita passim Poetae, agere vero proprium in hac re verbum, ve mox 609. vimque recentem Sensie agi membris. Lucan. 111. 506. Ignis agis vires. vid. supr. 111. 393, Burm. conf. Hom. ll. e. I. sqq. Harl.

apud Virgil. 1. Acn. 37. Aeterstum feruans sub pettore vulnus.

vi 605. Cursusque ardescit]

cursus lasonis ardentior sit. aut
cursus lasonis ardentior sit.
aut
cursus lasonis ardentior sit.
aut
cursus lasonis ardentior sit.
aut
cursus lasonis ardentior sit.
aut
cursus lasonis ardentior sit.
aut
cursus lasonis ardentior sit.
aut
cursus lasonis ardentior sit.
aut
cursus lasonis ardentior sit.
aut
cursus lasonis ardentior sit.
aut
cursus lasonis ardentior sursus
cursus lasonis ardentiors
cursus lasonis ardentior
cursus lasonis ardentior
cursus lasonis ardentior
cursus lasonis ardentior
cursus lasonis ardention
cursus lasonis arde

Nec tibi, Virgo, iubae laetabile sidus Achivae.

Acer vt autumni canis, iratoque vocati Ab Ione fatales ad regna iniusta cometae. Nec sua Crethiden latuit dea, vimque recen-

610 Sentit agi membris, ac se super agmina tollit :

Quan-

laetabilis, sed magis terribilis appartit Persi & Medeae, cui vtrique feret terrorem, & clades. Burm.

v. 606. Laesabile] Ne legas cum codice Bonon, letbabile, non enim fuit lasonis aduentus illis laetabilis, sed potius asper & leshabilis. ideo negatio non patitur, vt asperetur dictio, nisi forsan quis diceret sidus lesbabile & pestiferum, nec Persae, nec virgini profuisse. Maser. letabile Pii, Argent. Iunt. & Ald. BURM.

v. 607. Acer ve Ausumni canis] Vide, quae notauimus lib. v. 369. proprie vero acrem vocat, quia întolerabilis caloris austor crede-Statius III. Silu. 1. 53.

Istusque Hyperione multo Acer anbelantes incendit Sirius agros.

Ita & Sol acer Horat. 1. Sat. vI. Ast vbi me fessum Sol acrior ire lauatum

Admonuit. Vid. Cl. Graeu. lect. Hefiod. cap. 10, deinde congruentius Sirio hoc epitheton, quia & Comis dicitur & id animal proprie acre dicitur. Horat. Ep. x11. Quam canis acer. Cicero pro Roic. cap. 20. quod fi luce quoque canes latrent, cum Deos salutatum aliqui

curlu & impetu Iasonis non fuit venerint, opinor, ve crura suffringantur, quod acres fint, etien tum, cum suspicio unlla fit. vid. ad Phaedr. 111. Fab. 7. Cererum rece Maserius notat comparationem fumtam'ex Homeri Iliad. x.25. BURM. comp. Apollon. 111. 956. qui lasonem coram Medea venientem comparat Sirio. HARL.

v. 608. A Ione] Vet. cod. ... Sic. Aeneid. Es mi geuss ab loue summe. Et in Bucolicis: Ab Ioue principium Musac. Iouis omnia plena. Et Calpurnius Ecloga 4. Ab Ione principium, si quis canit aetbera, sumat. & alibi facpe. CARRION. vid. Heins. 2d Onid. 1. Fast. 236. Burm.

v. 608. Ininfla] Heinfius in ora codicis, innifa. sed Tyrannos indicari rece Pius norauit. Buk-MAN.

v. 609. Sus] Sibi fauens. vid. ad lib. 11. 626. nofter codex male, bacc sua Trethiden.

v. 610. Sentit agi] praecessit modo, agis sub pectore vires. lege hoc loco, ali: & deinde, tolli. Heins. Sic & Heinfius apud Phaedrum 11. 8.

Quem conuocata inbes occidi familia,

Praedamque tolli. pro tollit. Burm.

v. 611.

Quantus vbi ipse gelu, magnoque incanuit im-

Caucasus, & summas abiit hibernus in Arctos. Tunc vero, stabulis qualis leo saeuit opimis Luxurians, spargitque famem, mutatque cruores:

615 Sic

era gela. HEINS.

loco, quoniam praepoluit, incameit. Pivs.

v. 612. Abiit] Ita Florus 111. 10. wine crenerant Alpes. vid. ad lib. IV. vers. 203. Burm.

v. 513. Tunc vero] Forte, aus vero. HEINS.

v. 614. Luxurians] ld est, sibi indulgens, & quali ipia eaede fe oblectans. Statius lib. VII. 12. de Marte.

Caracque in sanguine gen-

Luxuriat. Burm.

v. 614. Spargisque famem] Insolentior locutio iure videri potest. vult enim diuersa occidendo animalia; & modo in haec, modo in illa saeuiendo & irruendo, exstinguere famem. sed nescio, an ita quis vmquam locurus fuerit, Forte vl-& an ita loqui fas fit. tima litera m ex sequenti mutat est repetita ab incauto librario, & legendum, spargisque fume, musasque cruores. vt fit fenfus, Leonem fame stimulante ita saeuiisse, vt sparserit, & subinde mutauerit caedes, & nunc in hanc, nune in illam pecudem inlatus fuerit, amat noster illud verbum spargere. ita spargere faces lib. 1. metus 11. 115. & 111.55. vulnera VII. 193. lumina VI. 584. fagittas mox 698. & alia his similia. sic Virgil, x11. 50. ferrum

v. 611. Ipfo gelu] Puto, vbi fpargere, & pastim alii. vid. Gell. 1x. 1. ceterum respexisse credo v. 611. Imbre Niue in hoc Flaccum ad illa Virgiliana lib. 1x.

> Impastus cen plena Leo per onilia turbans

[Suadet enim vesana fames] manditque trabitque Molle pecus, mutumque metu,

fremit ore crueuto.

vbi mandit trabitque est idem, quod spargit & mutat cruores, & quod sic simpliciter fame, ille dicit plenius, fuadet fames. & hine alii Poetae colores duxere, vid. Sil. 11. 683. Seneca Thyeste 707. pro Leone Tigrim substituit, vbi notabilia verba funt. famem dubiam tenet, id est, dubitat, quo pecore famem sedare velit; vt coena dubia dicitur. vid. & Stat, lib. vIII. 474. qui locus egregie nostrum illustrat: nam & ibi Tydeus mutat & hostes & arma, ve noster mox & ense & hasta rem geret. Spargers cruorem alio paullum sensu dixit Lucret. lib. 11.

Quod genus e nostro cum missus corpore Sanguis Emicat, exfultans alte, spargitque cruorem.

vers. 194.

Et Virgil. x11. 308. Sparfe late rigat arms cruore. hic vero est spargere cruorem, os cruentum in varia animalia & diuersa inferre. non enim vno contentus, statim alia inuadet: vt eleganter Horatius 111. Od. 2. de Leone,

Hhh 4

615 Sic neque parte ferox, nec caede moratur in vna

Turbidus; inque omnes pariter furit: ac mo-

Ense, modo infesta rarescunt cuspide pugnae. Tunc & terrificis vndantem crinibus Hebrum, Et

Quem cruenta
Per medias rapis ira caedes.
mutare vero eleganter etiam dicitur, qui non cidem rei vel loco inhaeret. vid. Heinf. infr. ad
lib. v11. 587. & ad Ouid. x111.
Met. 937. & creberrime eo verbo delectatus Statius. vid. lib. v.
720. v11. 71. 1x. 716. 849. x1.
521. & x11. 657. & non infelix
meliorum Poetarum imitator lof.
Iscanus lib. v. 341. de Hestore,

Vulnerat, interimit, fugat, indefessaque mutat

Spicula.
fic mutare bostem dixit Sil. v. 287.
& vi. 238. Burm.

v. 618. Undantem cornibus] Sic vulgati ante Carrionem, & Zinzerling, probauit, quoniam cornua fluminibus tribuuntur, quod quidem abunde norum est: isque laudat Zitzmannum ad Rutilium I. v. 179. at enim Hebrus h. l. nomen non fluminis, sed viti est. Carrion. e suo cod. dedit sudantem crinibus: atque ego rationibus criticis & austoritate Vossii ac Burmanni morus, dedi ondantem crinibus. Heinsius coniecit, nutantem cornibus. Harl. Omnino legendum arbitror,

Terrificis undantem crinibus He-

Sic Ammianus de Germanis lib. xvi. eoque vista folisum facuicusium comae fluentes borrebant, & elucebat quidam furor en oculis.

Comas fluentes dixit Ammianus, quos noster crines ondantes. L'adam vero crinium restissime dicas, vt Martialis lib. v111. epigt. Lv. de Leone undam iubae dixit,

O quantum per colla decus, quem sparsis bonorem, Aurea lunaiae cum slesie vudo iubae.

Non enim affentiri possum viro doctifimo, qui vadam hic pro splendore poni arbitratur. Vossrus. Vndantem tuentur omnes editi ante Carrionem, & noster codex. Crinibus vero facile amplederer, cum Cornibus undare inquditum sit, & rationi contrarium. nam frustra est Pius, qui sanguine madere exponit, quamquam & ille crinibus legi in priscis exemplaribus testatur, quibus +) undare egregie conuenire vidimus iam ad lib. 111. 525. verba vero vudare & sudare a librariis esse permutata, apparet ex notis Heinsii ad Claudian. Epith. Pall. & Celer. vers. 5. In Carrionis vero prima editione vitio operarum, credo, Oebrum legitur, pro Hebrum. Bunn.

v. 619. Caput eripit] In ora codicis sui scripserat Heinsius, abripis. sed nihil opus. Ouid. 1v. Met. 784. eripuisse capus cello, voi etiam Heinsium perperam nouate ostendimus. sic & ereptus pro intersecto Stat. viii. Theb. 431.

Re-

Et Geticum Priona ferit: caput eripit Auchi, 620 Brachiaque, & vastis voluendum mittit harenis.

> At genitus Ioue conplerat sua fata Colaxes; Iamque pater moesto contrista sidera vultu, Talibus aegra mouens nequicquam pectora curis:

Hei mihi, fi durae natum subducere sorti

Moliar, atque meis ausim confidere regnis!

Frater adhuc Amyci moeret nece: cunctaque
diuum

Turba fremunt, quorum nati cecidere cadentque.

Quin

Repulit erepto cunei ductore Manalca.

vbi vide Barth. Burm.

v. 619. Anchi] Lege, Auchi, cuius mentionem fecit in catalogo. Pius.

v. 620. Brachiaque | Et hic notauerat Heinsius, forte, Branchisdae, vt mox vers. 640. Tydrum Phasiaden dixit. Burm.

v. 621. Colaxes] Sic verus codex & Maserius, alii omnes, Coraxes: male. CARRION. comp. Hom. II. 11. 433. sqq. Ceterum Valerius putarit, Iouem Fato superiorem effe, quamquam aliter explicari possit; inde tamen nec ex hac imitatione, nec alio modo effici poterit, vti auctor quidam in Obs. Misc. pag. 183. vol. 4. opinatur, Homerum Fatum louis imperio subiecisse: saltem equidem, quantum ab hac opinione alienus sim, satis ostendiste videor in Opusculis meis, sect. de Theologia Homeri. Nec Valerius personam Theologi, vti Homerus sustinuit. HARL.

v. 622. Contriflet] In nostro codice erat, concriflet. vid. supr. 111. 427. & hic Weitzium. Bur-Man.

v. 624. Durae forsi] Ita Ouid.
11. Fast. dura cum forse. vbi alii codices, dira. & Silius x111. 532. dura Gradiui forse creates. vbi more suo, cruda Heinsus malebat. vid. supr. vest. 545. sic dura kx lib. 1. 834. fors facus lib. v11. 441. Burm.

v. 625. Molior] Moliar vulgati ante Carrionem, quod murari non debuir. HEINS. Arqui [Bonon.] Pii, Maserii, Iuntae & Aldi habent, molior. & fortasse melius, si legatur, distinctione posita post molior.

Vique meis aufim confidere regnis,

Frater &c.
hoc fenfu, quamuis fratus mea
potentia hoc moliri auderem,
non tamen vti illa expedit: nam
& reliqui diui, quorum filii morte,
& reliqui diui, quorum filii cecidere cadentque, fremunt. ne erHhh 5

Quin habeat sua quemque dies: cunctisque ne-

Quae mihi. supremos misero sic fatus honores 630 Congerit, atque animis moriturum ingentibus

implet.

Ille volat campis, inmensaque funera miscet Per cuneos: velut hiberno proruptus ab arcu Imber agens scopulos, nemorumque operumque ruinas;

Donec ab ingenti bacchatus vertice montis
635 Frangitur, inque nouum paullatim deficit
amnem.

Talis in extremo proles Iouis emicat aeuo; Et nunc magnanimos Hypetaona Gesithoumque,

Nunc

go in me odium & tumultus moveam, habeat sua dies vnpmquemque sine discrimine. Burm.

v. 628. Habeat] Vide fupr. ad lib. v. 284. de fua die vid. ad lib. v. verf. 12. Burm.

v. 628. Negabo] Lege, negaro. Heins.

v. 630. Implet] Vide ad lib. 11. vers. 126. Burm.

v. 631. Funera mistet] Idem porat, quod paullo ante musas, id est, diuersos hic & illic occire neces. & hoc libro vs. 428. Funera mistebans campis. Burm.

v. 632. Hiberno proruptus ab arcu] Pius, postquam diu suctuauerat, & vel de arcuato ponte, vel montis vertice arcuato sumi posse notauerat, verum tandem esintum vidit, qui est, postquam leis sustice quem bibernuss vocace notat Malerius, aquis hibernis

pastum, quia ex Oceano aquas haurire credebatur. sed biberuus est tempestatum auctor vt biberus supiter lib. 111. 578. sic imbrifer dicitur Tibullo lib. 1. El. 1v. 38. & Stat. vII. Theb. 427. & 1x. 405. comparatio vero deducta a Virgilio lib. xII. vers. 450. de voce proraprus vide ad lib. Iv. 507. Burm.

v. 633. Inber] Iber olim lectum notat Sabellicus, qui emendauit, imber. nihilominus Iber Iunta ediderat, & vitium hoc non correxit Aldus. vid. inf. 685. Burn. Iber quoque ed. Bonon.

v. 633. Operumque] Aedificiorum, vt ita opera publica dicuntur. Burm.

v. 637. Gesteboumque] Gesteumque cod. col. lat. Gessoninumque, ed. Bonon. HARL.

Iris fulfit: quem bibernum vocace notat Malerius, aquis hibernis Nunc Arinen Olbumque necas ism fasNunc Arinen Olbumque necat: iam faucius Apren,

Et desertus equo Tydrum pedes excipit hasta 640 Phasiaden; pecoris custos de more paterni Caucasus ad primas genuit quem Phasidis vn-

> Hinc puero cognomen erat; famulumque ferebant

fancius Apren, Et desertus equo Tydrum pedes excidit basta: 0mnes vulgati : Nunc Arinem Nolbumque notat, i. f. A. & d. e. T. pedes excipit bafta; CARRION. Ego roras libentius legerem, quicquid dicat Sabellicus. Eft enim metar leuioris multo incommodi. retat vero vehementioris, & virtuti Colaxis, atque irae conueniens, ad hoc Valerio nostro peculiare. BALBUS. Notat noster codex quoque. non male Heinsius in codice suo scripserat, rotat. Ita rotati viri lib. IV. 181. & hoc verbo frequentissime vtitur Statius, apud quem lib. vr. 536. ctjam abierat in notare.

– bic mixta Lapitbarum caede notantur.

Saxa, faces. fed Barth. & Gronou. ex scriptis, rotantur reponi iusterunt, simpliciter hoc verbo, vt noster, etiam veitur Papinius lib. 11. vers. 607. rotat ipse furentem

Deilochum, vbi est, interficit. quare necat eius verbi glossam este credimus. caput rosare & alia membra obuium est. norat Pius explicat, destinat ad caedem. Sabellicus etjam tune pro nune malebat. Bun-MAN.

Iphim Argonautam dicere possumus, quum non exprimatur: nam non licet inuertere textum, quod & darenur, iam faucius Ipbin dicerem. MASER. Cecidifse in hac pugna Iphin ex lib. v11. vers. 423. apparet; sed eius mortem Colchicorum immiscuisse Poetem non fit verosimile, qui eius honori separatum dedisset locum & aliquot versus, ve Cantho feeit supr. vers. 317. quare Poctam omilife Iphin crediderim, fed an confilio, an obliuione, non dixerim. In nostro codice erat, iam faucia tre. Burm.

v. 639. Excipit] Sunt, qui habent, excidit, tuncque practeritum erit ab excinde. MASER. Male. vide supr. ad vers. 422. Bur-MAN.

v. 640. Pecoris custos de more paterni] Lege, pecoris custodens in rupe paterni. vel, custodem e more. HEINS. Nescio, quid hic offendat, custos paterni pecoris fuerat hic Caucasus, de more gentis suae, quia id non vile officium apud Scythas erat, nec fervis aut fordidioris fortis ministris committi solebat, sed ipsi filii pascebant greges patris. vt & vidimus in facris literis Parriarchas, quos reges fecerunt exteri fcriv. 638. Iam fancius Apren] Aut prores, fecille, & adhuc hodie hic, aut superius caesam suisse gentes Scythicae solent. Ita vagans Phasidis intonso nequicquam crine parentes. Iamque aliis instabat atrox; cum diua supre-

Rumpit iniqua colus, victorque aduenit Iason.
Excipit hunc facua fic fatus voce Colaxes:
Vos Scythiae saturare canes, Scythiaeque volucres

Hac

gans hic Caucasus, qui nomen a monte habebat, ad fontes Phafidis filium genuit, quem fluuio consecrauit, & voluerat pascere eum crines; quem morem praeter alios plurimos illustrauit Lindenbr. ad Censor. de Die Natali cap. I. & quos adducit Almelou. Amoen. Theol. Phil. p. 151. vbi id maxime Sacerdotes fecific obferuat. Pius sequentia, binc puero cognomen erat, male capit, quasi ideo Puer vocaretur, quia semper capillatus erat, cum velit Poeta, iuuenem hunc a Phaside Phasiadem cognominatum fuisse. BURM.

v. 643. Parentes] Parentis omnes editi ante Carrionem, quafi Phasis suisset eius parens. Burm. ferebas — parensis. Bonon. male. HARL.

v. 646. Fatus] Fletus codex nofter. Burm.

v. 647. Susurare canes] [Bonon.] Lugd. & Argent. fasurare canes Schytiaeque volucres Heu miferi venifits ait. vet. cod. Vos Schytiaeque volucres, Huc miferi venifits ait, optime. Sic Virgilius 1. Aen. 523.

Non nos aus ferro Schyticos populare penates

Venimus.

Quem loquendi modum Lauren- eturos, ad foluendum. & ita se sotius Valla non reciperet. CAR- lere, scribit. non tamen plane

RION. Nescio, an errauerint operae in notis Carrionis edendis: nam in Argentinensi non modo, sed & Pii, luntae & Aldi & Colin. & in nostro eriam codice legitur, saurae. sed Maseri [Bonon] & Gryph. saurare habent; reste. ita enim solent veteres loqui. Propert. 1. Eleg. 1.

Ibus & birsus ille ferire serus. Gicer. pro Quintio cap. xv. es-den se bora concilium sepsife bominis propinqui fortunas fundius euertere. Lucan. 1. 463.

Es vos crinigeros bellis arcure Caycos

Opposiei. Noster IV. 407.

Ditem volat aethere Mes-

Praecipere. eadem ratio in verbo cenfere, quod eum infinitiuo construebant veteres. vt cenfee reddere, vel reddi. de quo vid. Gronou. ad Liu. 11. 5. Vorst. ad Iust. x111. 2. & nos ad Quinct. 11. de Inst. Orat. 1. & ita frequentistime Columella lib. 1, cap. 2. & 11. 2. & passim. Valla, quem Pius & Maserius hic notant, lib. 1. Eleg. cap. 25. carpit illud ex vulgato interprete, Matth. v. 17. non veni soluere legem, sed implere: & plerosque eruditornm fuisse didamnate

Huc miseri venistis? ait: saxumque prehensum,
Illius & dextrae gestamen, & illius aeui,
650 Concussa molitur humo, quod regia suno
Flexit ad ignotum caput instetumque Monesi.
Praeceps ille ruit, nato non depusit ictus
suppiter; Aesoniae vulnus fatale sed hastae

Per

damnat, sed Graecismum esse sta-Beza neutrum sequitur, sed veni ve soluam reddidit. & interpres Matth. 11. 2. venimus adorare eum. IX. 13. veni vocare. vbi Beza, vocatum. x. 35. veni separare. vbi Reza, veni fa-Hurus vt dissideant. & its semper fibi constat vetus interpres, Beza vero inconstans variat locutiones, de aliis modis vtendi infinitiuo vide Scal, ad Propert. 1. xv1. 7. Gronou. 11. Obs. 20. Muncker, ad Hygin. Fab. xli. Barth, ad Claud, Bell, Gild, verf. 51. & ad Nemes. Eclog. 111. 56. qui abunde vsum hunc contra Vallam & alios vindicabunt Grammaticos, quos faepe non audire elegantis est ingenii. BURM.

v. 648. faxumque] Compara Homer. II. 6 304. fqq. HARL:

v. 651. Flexit at J Vulgati, Flexit ad ignotum caput infletumque Moness: Maserius per infletum ignobile accipit, vet. cod. Flexis in admoti caput in fatumque Moness. Carrion. Flexit ad ignotum. Flexit admoti liber Carrionis. non placet, nisi legas, in admotivid. lib. v. vers. 50. Heins. Ego constantem omnium editonem priscarum & codicis mei lectionem,

Flexis ad ignosum capus infletumque Monefi.

reduxi. nam quia ignotus, id est, ignobilis erat, ideo etiam, si infletus obiret, nihil mirum: haec

enim cohaerent. fic contra lib. v. 576. defletos duces dixit. Ouid. v11. 611.

Indefletaeque vagantur Natorumque virumque animae. Aeschylus Choephor. 428.

Decale marec, gaine ga gur

** Aveu πολιτέν Ένκπτ', Ένευ δε πενθημέτων "Ετλης ένοίμωπτον Ένδοε θάψαι,

& ita cape illa Statii lib. xt. 284. Hoslia, nate, iaces, ceu mutus, & e grege sanguis.

fed infinite in hanc rem adduci possent. illud in farum tamen adstrui posset ex Ouid. viii. Met. 411.

Miss & Aesonides iaculum, quod casus ab illo

Versis in immerici fasum latran-

simile est & illud Statii vet. Theb. 751.

Ipse doces iactus, adnersa-

Spicula, fortunamque bastis venientibus aufert.

BURMAN.

v. 654. Agit] In priscis codicibus legitur, abit, id est, transit & transuolat. Prus.

v. 654. Clypeoque cruentus Lege ex antiqua lectione, lapsque, hoc est, Colaxi cadenti instat lafon: acerbas vero est acerbioren reddit & deteriorem, instans, vrgens, agitans. Plus. Abis lapsque.

Per clipeum, per pectus abit: labsoque cruentus

Aduolat Aesonides, mortemque cadentis acerbat.

Spargitur hinc, miserisque venit iam notus Alanis.

Λt

que. cod. egit clypesque. ed. Bonon. HARL.

v. 655. Cadentis acerbat] Sunt quibus aceruat placet. MASERIus. Acerbas vet, cod. & omnes typo excufi, at interpres, cadentis aceruat: minus bene: vitii origine ex litterarum cognatione dusta: veteres enim promiscue & indifferenter v & b vtebantur. sic in Epist. Plinii male, Celfus Jubentius, pro lunentius. nominatur & apud Ciceronem de Senest. bospes tuus babitus Masimissa. pro bosper tuns avitus Masinissa. & oratio Ciceronis pro Cluentie Habiso inscribitur, cum vocari debeat, pro Cluentio Auito: multisque aliis in locis, vt eleganter docuit lacobus Cuiacius acutissimus interpres, quibus illud Varronis addatur ex Satyra inscripta, Bst modus masulae. #eel perig. Cui nibil incundius quisquam viuit, pto, vino nibil iucundius quisquam bibit: Quo in loco Gifanius putauit legendum save nibil &c. acute, fed hoc contra vet. lib. apud Virgil, quoque x11. Aeneid. quidam legunt, formidime crimen aceruat: alii, acerbat: quod malo, sed id nemini mirum videri debet; tanta enim est v & b, quemadmodum dixi, cognatio, vt ante M. CC. annos fuerint, qui integros de ca libros conscripserint: quod testatur Cassiodorus, qui sub sustino seniore versu 666. legis, serae sensere cavixit, lib. 1. Inflit. diu. lect. cap. ringe. vbi miseras carinas denuo

30. cuius verba, & quod in vulgatis male interpuncta fint, & omnes intelligant, quanti facienda sit Orthographia, adscribam emendata. Orsbographes, inquit, antiquos legant, Velium Longum, Curtium Valerianum, Adamantium Martycium de v & b, eiusdem de primis, mediis asque olsimis syllabis: einsdem de b listera trifariam in unum posita: S Eutichen de aspiratione. sed & Focam de differentia generis, quae prolixius appolui, vt eruditos incitarem ad huiusmodi Grammaticos conquirendos. CARRION. Sine dubio Acerbat est vera leaio; intelligendum vero est, addidiffe acerba dicta, & infultaffo prostrato. sic Stat. 1x. 302.

Sic premit aduerfos & acerbas funera dictis.

lib. x11. 75.

Et ingratum regni mibi munus acerbas.

passim autem ita Poetae inducunt veteres dicteriis & iocis acerbantes vulnera letalia. de quibus vide ad lib. IV. 313. BURM.

v. 656. Spargitur binc] In diversam partem abit. vide lib. v. 488. BURN.

v. 656. Miserisque venit im notus Alantro | Delenda est dictio, Alantre, nihili, vt censeo. Maser. Forte, verfis Alanis. niu habes

At regina virum (neque enim deus amouet ignem)

Persequitur lustrans, oculisque ardentibus hae-

Et iam, laeta minus praesentis imagine pugnae, 660 Castigatque metus, &, quas alit inscia, curas; Respiciens, an vera soror: nec credere falsos Audet atrox vultus, eademque in gaudia rurfus

Labi-

habes ex Carrionis libro, & nostris scriptis, non curuas. in Regio, miserae accepere carinae. paullo ante. v. 667.

- facus trabitur dulcedine Ranmae.

primus Vaticanus. Heins. Alansro est in Pii Edit. & Iuntae. Burm. alanis ed. Bon. HARL.

v. 657. Regina? Medea, regis filia. ita reges sacpe vidimus. adde Seru. ad Virgil. 1. Aeneid. 273. BURM.

v. 657. Virum] lasona, non mirum; vt habet Bonon, codex. Maser.

v. 657. Deus amonet] Intelligendus, cum Pio, Cupido, cui mox vers. 673. faces dat. & quem magno ambitu huc aduocat etiam Apollonius, sed noster tamquam transiens. pro amouet est, amonet in nostro codice. non amoues vero est per uelweir distum, pro vehementer admouet. Burm.

v. 657. Ignes] Amores. etfi in priscis codicibus legitur, ignem, id est, amorem. quod quidem pufillum est, sed curiositas nihil eadem illa Medea, quae antea recufat. Prus.

v. 658. Ardentibus] Et haec affarim illustrata a Barthio ad Claudian. Nupt. Honor. vers. 5. amorem: vt eo sensu Horat. di-

rem fatentibus, vt Ouid. 1. Art. 573. dicit. illustrat, sed non admodum erudite aut eleganter. ingens incongruorum saepe constipator, Dan. Paraeus, ad Muszei vers. 71. alii ardenses oculi erant Paulli apud Sil. 1x. 65. do quibus egimus ad lib. 111. 316. Burm.

v. 660. Metus] Suos nimirum & curas de lasone, ne periculum vitae adiret. Inscia hic est, rudis ad Veneris res. vt lib. 11. 278. de alia re. Burm.

v. 662. Atrox] Hoe, vt perpetuum Medeae, epitheton, Pius capit, & Maserius qui tamen etiam constantem nihilique dolum facientem, securam, explicat. fed quia animus Medeae in varias partes dividebatur, cum suspicaretur, an vera effet foror, amore virginitatis & pudicitiae, nondum labefactatae respicit serox falsam sororem, mox iterum gaudia sentit corde suo, & fauet flammae nascenti. Eadem male cum gaudia iunxit Pius; cum sit atrox, rurfus in gaudia labitur. vide ad lib. 1. 104. arrox vero eft, obfirmans animum contra WEITZ. Ardentibus, id est, amo- zie II. Od. I. Aerocem animum CoLabitur, & saeuze trahitur dulcedine flammae. Ac velut ante comas ac summa cacumina sil-

665 Lenibus adludit flabris leuis Auster: at illum Protinus inmanem miserae sensere carinae. Talis ad extremos agitur Medea furores: Interdum blandae derepta monilia diuae Contrectat, miseroque aptat flagrantia collo:

670 Quaque dedit teneros aurum furiale per artus, Deficit; ac sua virgo deae gestamina reddit: Non gemmis, non illa leui turbata metallo, Sed

vide Klotz in Lection. Venus. p. 237. HARL.] vide ad Petron. cap. &c. velox & non fentiens ventum. WI. BURM.

v. 663. Flammae] Famae noster codex male, BURM.

v. 664. Ante] Coniungi debet, cum adludie, vt noster saepe. sic ante videns supr. 582. ante monens v. 261. & alibi. adludere vero eleganter, leuiter quassando tangere. Senec. Thyest. 156.

Ac tremens Adludit patulis arbor biatibus. & ita alii, Burm.

v. 666. Curuae sensere] Sic ed. Bon. & al. at miserae codd. Pii & Carrionis: vim grauem & elegantem verbi sentire illustrat quoque Burmann ad Petron. cap. 139. & ad Ouid. Trift. 11. 229. & 111. 8. 14. HARL, recte, miferae, quo epitheto etiam faepe nauene fignantur, ob metum naufragii, quo torquentur. vid. ad lib. 1. 573. & hoc exigit το fenfere, de quo lib. 1v. 746. Horat. 111. Od. xxv11. 23.

Hostium vxores; puerique caecos Sentiant motus orientis Außri.

Catonis. [v. 23. ad quem locum ita Senec. Epist. LXXVI. Nais bona dicitur, quae stabilis & firms ve rede constituit locum Gronou. lib. Iv. obs. 21, sed tamen, mes sententia, explicat perperam, quae minima aura propellitur, cum sit, quae a vento nihil damni ob firmitatem accipit. BURM.

v. 668. Directa monilia Dium] Sic Bonon, & al. at Vossius derepra maluit quod voc. inconstantiam Medeae atque animi perturbationem bene depingere videtur. Ita oestro amoris percita, & tamen pudore & castitatis sensu adfesta esse videtur, vt in pugna quasi & tumultu motuum animi nesciret, quid focerit. HARL Derepta. videantur, quae adnotamus ad Nasonem Met. 111. vers. 52. HEINS. Omnia exempla, quae Heipsius ad Ouidium affert vim quamdam, qua aliquid invito aufertur, inferunt. quae an huic loco conueniat nescio. ego mallem, decepta, primo casu legere, & intelligers Medeam, quae nesciebat, illud monile esse Veneris sertum, ve paullo ante insciam vocauit. Sin surrepea liceSed facibus, sed mole dei; quem pectore to-

. Jam tenet: extremus roleo pudor errat in ore. 675 Ac prior his: Credisne patrem promissa da-

O foror, Argolicus cui dis melioribus hospes Contigit? aut belli quantum iam restat acerbi? Heu quibus ignota sele pro gente periclis Obiicit! haec fantem medio in fermone reliquit 680 Incepti iam Iuno potens, securaque fraudis. Inminet e celsis audentius inproba muris

Vir-

ret refingere, magis puellae conveniret. Burm.

v. 673. Quem pestore toto Iam tenet] Vid. ad lib. 1. 207. Lucan.

Nec, fi se pettore soto Accipiam, Cirrbaen velim fecreta monentem Sollicitare Deum.

ita in Thuaneo codice. vulgo, pettore vates, quod force a Glofsatore venit, qui verbis illis pefore toto adfcripferat, ve vates. Burm.

v. 674. Extremus puder] Non, vt modo, extremi fureres, qui · vehementes & immensi debent reddi, sed vltimus, deficiens, & iam fugam parans a virgine, quae breui effet viro succubitura, nec postea erubesceret. male Pius, qui extremitates faciei pererrabat. vid. ad Petron. cap. xx11. BURMAN.

v. 675. His Male Maserius argonautis explicat. quali cum promissa daturum coniungi deberet. ied bis loquitur, id est, sic affarur lunonem Medea: his verbis. ita lib. v. 247. Huec sibi, sibus noster codex. Burn.

scilicet dico. vbi vide adnotata. olim prior is lectum fuisse docet Sabellicus. Burm.

v. 676. Dis melioribus] Vide ad lib. 11. 152. Burm.

v. 677. Aut | Scribe, at, pro en, ecce; vel affirmantis ell, certe vide, quod parum belli acerbi iam reflat, nam omne confectum est ab lasone, Quantum, quasi dicat minimum, nihil. Pt-At belli Aldus. Heins. Phaedr. 11. 8. tollere bacc aranea quantum oft laboris? Burm.

v. 680. Potens] pro potita. vt vers. 469. sic lib. 1v. 366. neris illa potens. Burm.

v. 681. Imminet at celfis! E celfis scripti. Heins. Ve celfis Aldus. & celfis codex nofter, [item ed. Bonon.] reliqui, at. excelfis olim lectum notat Sabellicus. Burm.

v. 681. Andentibus] Scribe, audentius. solebat puellari timore, priusquam amarer, extimescere, nunc audentior effeda muros ascendit. Prus. Audentior Aldus. audentibus Bonon. audien-

lii 683. Virgo, nec ablatam fequitur quaeritue fororem. At quotiens vis dira ducum, denfique repente Aefoniden pressere viri, cumque omnis in vnum

685 Imber iit; toties saxis pulsatur & hastis.
Primaque ad infesti Lexanoris horruit arcus;
Alta sed Aesonium supra caput exit harundo,
Teque, Carce, petit. coniux miseranda Carco
Linquitur, & primo domus inpersecta cubili.

690 Regius Eois Myraces interpres ab oris
Venerat, vt Colchos procul atque Aeëtia Parthis

Foe-

v. 683. Ab quoties] Ita ante Carrionem editi, qui at repositi. Heinsus maluerat, ac. Burm. dura suprascr. a do?ta manu in meo exemplo Bonon. HARL.

v. 684. Cumque omnis] Opinor,
— iamque omnis in vnum

Imber iit. non, cumque. Heins. Iber iit Edit. Pii, Iuntae & Aldi. vid. supr. 633. Burm.

v. 685. Sanis pulsatur] Medea, vel eius animus. ita patris animum exprimit etiam Statius lib. v. Silu. 111. 220.

Talis Olympiaca iuuenem cum Speetas arena

Qui genuit, plus infe ferit, plus corde sub also

Caeditur.

v. 686. Lexanoris] Ita vetus codex [Bonon.] & Maserius. alii, Laxanoris. CARRION.

v. 688. Teque Caice petit] Turnebus explicat lib. xx1. Adu. cap. 17. & lib. xx1x. cap. 25. Schottus.

v. 688. Coniunx linquisur] Infequisur male codex noster. recte enim Weitzius vidit, esse imita-

tionem ex Homer. II. B. vers. 700. vbi vide Scholiasten. & vr multa Homeri, ita hoc quoque in formulae & prouerbii speciem abiit. Horat. 11. Od. 14.

Linquenda tellus & domus, & placens

Vxor.
Statius VIII. Theb. 385. de Marte,

Arma ciens, abolesque domus connubia, nasos.

Pellitur & patriae, &, qui mente nouissimus exit,

Lucis amor.

vid. & fup. lib. 11. 290. Burm. v. 689. Primo domus imperfe-Ha cubili | Imitatus est Homerum, qui de Protesilao dixit interfesto, Iliad. β. vf. 701. καὶ δόμος ώμιτι-Ais. Vbi adstipulatur corum sententiae, qui immatura morte 25reptos interpretantur, nullis fuperstitibus liberis. Turneb. xxix. cap. 25. quem vide & lib. xx1. c. 17. WEITZIUS. Sic inceptam domum dixit Catullus Carm, Lx1x. vid. ad lib. 1. 721. & Huetium ad Anthol. lib. 111. cap. xx111. pag. 378. & haec ratio erat, cur 7887É-

Foedera donato non irrita iungeret auro.

Tum iuuenem terris Parcae tenuere Cytaeis, Ac subiti Mauortis amor: simul armiger ibat 695 Seminir; inpubemque gerens sterilemque iuventam.

Ipse, pharetratis residens ad frena tapetis,
Nunc leuis insesso procurrit in agmina curru:
Nunc suga conuersas spargit mentita sagittas.
At viridem gemmis & Eoae stamine siluae
700 Subligat extrema patrium ceruice tiaram,

In-

weeyάμου prioris anni vacationem a militia apud Graecos haberent, vt alibi docui. Βυρμ.

v. 691. Precul] male cod. pariter aique. & docta manus correzit Acia. HARL.

v. 692. Non irrita] Non in inga codex noster. Burm.

v. 695. Seminir] Videtur Ma- Caesar. vide, quae nos ad Quinferius de ipso Myrace capere, sed Sil. Iv. de Inst. Orat. 3. diximus; intelligendus armiger, qui Eunu- & ira capiendum esse verbum, chus erat, nec vir, nec semina. docent sequentia de sugae more ver Ouid. 11. Am. 3. Burm.

Parthico, ad fastidium ab anti-

v. 695. Gerens innensam] Latina & proba locutio, vt apud Sueton. Domit. I. adolescensiae sempora gerere. vindicauimus cam ad Ouid. 11. Met. 497. Burm.

v. 697. Nunc leuis I ld est, agilis, citato cursu. ve inf. v11. 259.

Cum lenis a fuperis ad te modo laberer auris.

vid. ad lib. 1. 389. Bunn.

v. 697. Infesto curru] Cornu fortassis. Heins. Atqui ad frena sedebat, quate curru retinendum, nisi quis cursu malit. Parthi enim equis, non curribus nobiles. quamuis & Parthos, vt reliqui Scythae, vnde oriundi creduntur, ex curribus pugnasse non sit absturdum, alterutrum certe 70 pre-

currere exigit; est enim in proeliis propria vox, cum quis extra ordines & aciem in hostem inuehitur. & tales fere omnes Heroum pugnae apud Homerum, Visgilium, Statium & alios, praefertim eorum, qui curribus pugnant, viteur centies hoc verbo Caesar, vide, quae nos ad Quinctil. Iv. de Inst. Orat. 3, diximus; & ira capiendum esse verbum, docent sequentia de fugae more Parthico, ad sastidium ab antiquariis illustrato. Burm.

v. 699. Ad viridem] Quis non viderit, ac potius, quam ad debere legi. Balbus. Ad Edit. Pii, Maser. Iunt. & Aldi. as [Bonon. Argent. Colin. & Gryph. & Carrion. Bubm.

v. 699. Vir dem gemmis Vide quae diximus ad Petron. cap. Lv. & Ouid 11. Amor. v1.21. BUPM.

v. 699. Es Eous stamine silnae] Bombycina intelligit ex arboribus depexa. ni mauis, Eous stamine selus. quale mendum iam expunximus libro vi. 223. HEINS. led siluae bene praefert Doruille ad Charit. p. 545. Heinsianae coniecturae. HARL.

ex curribus pugnasse non sit absurdum. alterutrum certe 70 pre- um siaram bene scripti. non, palii 2 sriam: Infignis manicis, infignis acinace dextro;
Inproba barbaricae procurrant teginina plantae.
Nec

sriam: quod perperam inuexit Carrion e cod. suo. facer siaras agud Matonem. barbarus siaras apud Claudianum, HEINS. Patrium ed. Bon. sed cod. patriam. HARL. Vide & Heins. ad Prudent. Apotheof, verf. 145. psgrum olim legebatur, teste Sabellico. noster vero patrium recte addit, vt distinguat a Phrygio tiara, qui non poterat subligari, nec ceruices tegebat, fed capiti medo imponebatur, vt nobis pileus: qued docent figurae Midae & Ganymedis, in Thesauro Graeco tom. i. a Cl. Gionouio expositae, & qualem dat Midae Ouid. x11. Met. 181. hi autem erant, quales Arfacidae & Armeniae reges gerebant, turriti, & qui ad ceruices vsque descendebant, ibique subligaculis nectebantur, vt ex nummis docuit egregie III. Spanhem. de Praest. & Vs. num. dissert. v111. cap. 1. s. 3. & Tristan. tom. 1. comm. pag. 58. ex nummo Antonii. diuersae figurae Mithridatis Tiaram profert Begerus tom. 111. Thefaur. Brand. pag. 8. qui gemmis distinctus, totum caput occupat, & ad humeros vsque velat. reclum tiaram folis regibus concessum gestare, multis docet Barth, ad Claud. 1v. conf. Honor. verf. 217. BURM.

v. 701. Manicis] Manicas Romanos, vt imbellis hominis signum credidisse, notum ex Virgilio & aliis. Statius v11. 957. nostrum aemulatus,

Brachiaque in manicis, & pictae vincula plantae.

BURM.

v. 701. Infignis acinace dextro? An, dextram? nam dextra est in Maferii editione. HEINS. vero legit, dezira. vt dextra effet infignis manicis & acinace: cui & consentit Maserius, etfi illi non improbandum videtur, fi legatur, dextro. fed in textum recepit, dextrit. folus, vt video. [minime solus: nam in ed. Bonon. est quoque dextra. HARL. ? nam omnes dentro exhibent. & recte: nam in dextro latere geffiffe acinaces, docet pluribus Valef. ad Ammian. lib. xv11. cap. Apud Romanos a dextro latere suspensos gladios gestifie Praetorianos milites, docuit Salmas. ad Spart. Seuer. cap. v1. & Fabrett. ad Column. Traian. cape 11. pag. 25. acinice erat in nothro libro. Burm.

v. 702. Improba] Purpurei coloris interpretatur Salmafius ad Spartian, Pescen, cap. 6. quia quidquid nimium est & modum excedit, improbum Latinis distum est. ita & Lipsius ad Senec. Ep. CXIV. explicat lacernas coloris improbi, purpurei aut coccinei, quia nondum tritus, vel aliquid impudentiae habebat. vid. & Ferrar. de Re Vestiar, part. 11. lib. 1. cap. 24. fed rece Celebr. Gronou. lib. IV. de Pecun. veter. cap. 8. etsi concedit improbum colorem dici, de purpureo, non communi, sed saturo, & praestantissimo [quo sensu & Bades a Graecis dicitur, vt docuit Kuhnius ad Aelian. Var. lib. vr. cap. 6. & in Indice in passes & Wes] hic tamen non agi de colore, sed de mede, & impreba reguina effe, quae

Nec latuere diu saeuum spolia illa Syenen,
Perque leuem & multo maculatam murice tigrin
Concita cuspis abit: subitos ex ore cruores
Saucia tigris hiat, vitamque effundit herilem:
Ipse puer fracto pronum caput inplicat arcu.
Sanguine tunc atro chlamys ignea, sanguine
vultus,

Et grauidae maduere comae, quas flore Sabaeo

quae modum pedum excedebant, egregie ostendit. & hoc firmat verbum procurrunt; id est, extenduntur longe extra pedes. ita improbum pasibulum de altissima cruce a Saltustio lib. 1v. Hist. dici, ipse Salmas. de Cruce pag. 314. docet. forte & procurrentia dixit, qua etiam crura vsque venicbant, vt hodie ocreae. sic Virgil. x1. 777.

Pictus acu sunicas, & barbara tegmina crurum.

ve similis cothurno fuerit, quem alte vinciebans. Pius non de calceis, sed de vestibus talatibus capit, licet & de cothurnis aliquid addat. Burm.

v. 704. Leuem eigrim] Ita vocat, quia pellis, vacua carne, minime grauis erat, fed vacua carne, minime grauis erat, fed vacua & leuis. ita inanem vocat Statius lib. vi. 719.

Tunc genitus Talao victori tigriu inanem

Ire iubet.
vbi vide Barth. 1. Achill. 115.
Sed pharesrae infontes, & inania serga ferarum.

vid. eumdem lib. v11. Theb. 276. & 1x. 685. Pius hic in cono galeae Tigrim gestatam intelligit. BURM.

v. 706. Tygris agit | Tigris agit Carrionis liber. vulgati, biat. pri. Vatic. ait. Heins. Illud bias damnare non ausim, cum sit elegantior multo, ve mihi videtur, vox, quam quae a Carrione ponitur; nec facile verbum tam reconditae fignificationis pro vulgatissimo a librario nobis prodi potuit. biat vero cruores est, per hiatum, quem cuspis secerat, effundit sanguinem, vt recte Pius explicat. huius glossa est illud agit, quod ex superiori versu illi superscripta voce abit natum est. Hiare autem actiue poni poffe, docet Propertius lib. 11. eleg. 23.

cet Propertius 110, 11, eleg. 23.

Hic equidem Phoebo vifus mihi
pulchrior ipfo

Marmoreus tacita carmen biare lyra.

Riasus autem ille tigridis, quae galeae loco erat, est, vt Cleonaeus biasus lib. 1. 14. Burm.

v. 703. Ignea] Vt fupra verf. 526. (blamys ardes acu. vbi vide. pro tunc codex meus, nunc. BURM.

v. 709. Quas flore Sabaeo Natrierat] Ad epistolam Nasonianae Sapphus rore castigauimus. vbi vide quae adnotamus, vs. 76. Heins. De myrtha vel nardo posset capi. vid. Spanh. ad Callim. Hymn. in Apoll. vers. 38. & 39. Burm.

lii 3

v. 710.

fito Nutrierat, liquidoque parens fignauerat auro. Qualem si quis aquis & fertilis vbere terrae Educat, ac ventis oleam felicibus inplet.

Nec

v. 710. Liquidoque curo] R2rum omnino erat, quod crines auro liquido fignarentur. Frequentior multo erat inspersio nitellae aureae, de qua videndus magnus Cafaubonus ad Capitolini Verum. eandem tamen xeveler, vt arbitror, respexit etiam Papinius v. Theb. 227.

Aspiciens floremque genae, & quas finxeras aure

losa comas.

Vbi fortaffe aptius repones, sinmerat. sane contrarium mendum irrepsit apud Martialem lib. 1v. Epigr. xxxvi.

Cana est barba tibi, nigra est coma, tingere barbam

Non potes, baec ratio est, sed potes, Ole, comam. Viri docissimi ingenue fatentur, se hoc non capere. At capient facile, vt puto, si pro tingere, scribatur, fingere. Ait enim Martialis non obscurum esse, cur Olo coma nigra, & barba cana Nimirum quod comam fingere & formare sibi posset ex alienis crinibus, non vero barbam. Vossius. Auri liquamen intelligit Pius, quo capillus madefactus rutilatur, quod qui fieri potuerit, vix capio. nam liquefacto auro capillos irrigatos non legi, nec facile fieri poruisse concipio. fed ramentis aureis conspersos crines sine vllo dubio intelligere licet. Ita liquidum aurum esset purum, vt liquidi colores lib. 111. 467. liquidus ignis Virgil, Ecl. v1. 33. vbi vide com-

liquidum aurum, non ipsum aurum liquefactum, sed vnguenrum aliquod zeveneibe, vnde color flauus proueniebat, intelligat, vid. Reines. ad Class. 1. insc. 89. vbi & thapio, quae χουσόξυλον dicebatur, rutilaffe crines docet, & aliis pigmentis: formulas etiam βεφής χουσοειδές ex antiquis medicis profert. In loco vero Statii a Vossio adducto nihil mutandum. cum fingere comas recto a Barthio sit vindicatum, & passim occurrat. posser & capi, finxerat comas auro, id est, auro ornatas. vt apud Virgil. v. Aeneid. 817. pingis eques aure genisor. ita enim legi debere Pierius oftendit. equi aure, vt culter ferro Norico. vid. sup. lib. IV. 596. & ad Ouid. 11. Met. 107. vbi currus aura ex Propertio. BURM.

v. 711. Si quis aquis] Forte, agris. HEINS. Vbere v. ad vi. 39. Alio modo Prop. 1. 32. 10. Vinbria -- terris fertilis oberibus. Ouid. 111. Met. 31. aquis vberibus fecundus. HARL.

v. 712. Ventis felicibus | Supra ad vs. 340. ventos nutrire plantas & sata vidimus, quos hic felices vocat, quod idem norat, quod fecundi, vt de olea agens Palladius Nouemb. tir. 5. Amas bace arbor arduo locorum fitu mediscriter ab bumore suspendi, scalpi assidue, laetaminis obertate pinguescere, feracibus vensis clementer agitari. Quae omnia fere noster habet, & vnde apparer, aquis mentatores, & supra ad lib. Iv. non mutandum in agris. praeci-16. quod si cui non placet, per pue vero Fauonius oleae veilisfimus. Noo labor adfiduus, nec spes sua fallit alentem;

Jamque videt primam tenero de vertice frondem:

Cum subito inmissis praeceps aquilonia nimbis Venit hiems, magnaque enullam tendit harena.

Hand fecus anto vrbem Myraces, atque iplius ante

Virginis ora cadit: fed non magis illa mouetur

Vnius aegra metu; quam te, Meleagre, furentem,

720 Quam Talaum videt, aut pugnas miratur Aca-

(At

simus. Varro lib. 1. de Re Rust. cap. -24. agrum oliusto conferendo, nife qui in ventum Fauonium spectet & Soli oftentui fit, alium benum zullum effe dicit. Columell. lib. v. cap. 9. in Fauonium dirigi ordines connenit, vt aestino proflatu refrigerentur. vt vero ventos felices, ita imbres lustin. xxxv. 1. felicibus & tempestiuis imbribus, in omnia frugum genera fecunda eft. Auien. Descr. orb. 1139. Inde Fauoni

· Qua plaga fecundos alis almis flatibus agres. BURM. aquis verum effe, oftendit quoque Britannus quidam ex comparatione Homeri II. e. 51. fqq. in Obst. miscell. vol. IV. pag. 184. fq. HARL.

v. 712. Implet] Post hunc versum in vetustissimo codice sequebatur hic,

Nec labor assiduus, nec spes sua fallis alensem.

vulgatis & abest & deest: quem ex vet. cod. Valerio restitui. CAR-RION. Erat & in nostro codice, qui pro alentem, balentem habebat. & sequentem versum, lamque videt, omittebat. Burm. v. 714. Iam videt &] Sic liber calamo exaratus. alii, iams quae det. prius malo. CARRION. Iam qui olim, notante Sabellico, & fubit, legebarur. Burm. 716. Magna arena] Ex codico Bonon, alii habent, nigra, non quod perpetuum fit arenae epitheton, quae fulna scitius dicitur, fed id positum crediderim propter procellam, vt enim ponso nox incubat aera, fpirantibus super maria ventis, sic & terrae, tunc ex oculis hominum caelo & die subductis nigrescunt omnia, vt lib. 11. 517. piceo necdum teomnia caelo. quare mnc, quae fulua est, arena nigrescit. MASER. Nigraque cod. noster Prus. Hic versus ab omnibus coll. edd. Lugd. & Argent. quaes lii 4

(At latis hos iplac gentes, campique videbant) Tempestate pari versis incumbere turmis: Ante oculos fuga foeda ducum, largusque cadentum

It cruor, & currus dominis ingentibus orbi-Non tulit hos Perses gemitus: clademque suorum,

Tergaque versa tuens his coelum questibus inplet.

Quid me iam patriis eiechum sedibus istas

Vt

vti etiam Bonon, habent extendit. cod. Carr. dat nigraque -tendit arena, tendit vero Bulacus interpretatur, prosternit, vti lib. IV. 320. magna denique verum est in ed. Bonon. HARL. Tendit arena Carrionis liber & primus Vaticanus. quomodo lib. 17. 320.

Tenditur ille ingens in bumum pauer. quomodo illic correximus. apud

Maronem tamen, lib. v. – fulua moribundum extendit arena. & alibi, lib. 1x.

> - multa porrellum extendit arena.

in Regio codice,

– mognaque euulsam extendit arena

HEINS. Magna etiam codex nofter, quod verum effe puto, & nimis subtile hic esse acumen Maserii. dicum vero est, vt supr. 553. ingenti porrigit arua. & id: probat locus Virgilii ab Heinfio adductus, vbi multa arena. Bun- fup. 459. Bunu. MAN.

pro spurio mihi tuspectus ac tol- Burm. lendus. Heins. Columbus volebat, Scythicae, vel, Afiae gen- 1. 535. Burman.

ses. tollendus vix viderur, ne fortissimorum Argonautarum virtutem contemnere & deprimere nimis Poeta viderotur. licet etgo Medea in vno Iasone defixa, illos non videret, alii tamen videbant & sentiebant: forte pro ipfae, victae gentes. Bunn.

v. 723. Euga foeda decem] Lugd. & Argent. fuga foeds dueum largasque cadentum. vet. cod. fuga torna Ducum largusque cadentum. CARRION. Fuga terus in Carrionis libro, quomodo, terne proelia apud Carullum. in primo Vaticano, fuga fera, mox rece ante Carrionem legebatter,

- largusque cadensum Is cruor.

pro quo pessime is, Es creer. vid. lib. 11. 232. Heins. Fage fers ctiam nofter codex. mellent fuga vera, non simulata, vt Parthorum, & ipfius Myraces, quam paullo ante vers. 698. mentitam vocauit, ita veri timeres

v. 726. Coelum questibus implet v. 721. At fatis bos] Versus Deos dixit lib. 11. 167. vbi vide.

v. 728. Sernerem] Vid. ad lib.

V. 7:8.

Vt flruerem pugnas, Scythiamque in bella mouerem,

Vos Superi, vos augurio lufiftis inani? 730 Quid fratris meritas tua, Iuppiter, omina poe-40 - 1 District

Promisere mihi? nobis Argoa parabas Scilicet auxilia, & tantas coniungere vires. Saeua quidem lucis miseris mora: dent tamen. oro,

Vnum

v. 729. Iustistis] An, Lusistis? idem sensus est. Maser. HEINS. Rede puto; non enim idem plane fenfus, plus enim Latine dicitut, iuffisis me ve firu- el mora lucis, id elt, vitae, quia, erem. vid. ad Ouid. viti. Mct. quo diutius viuunt, eo maior 752. Ita Ouid. v. Met. 147. nunc ane deceptus falfa. Burm.

v. 730. Fratris facui] Prisci codices habent non facui, sed mericas. quas meretur Acetes pro piaculis suis. Prus. Lugd. & Argene. Quid fratris faeni tunc lupiter emnia. Bonon. faeni tunc Inpiter omine. Maserius, saeni tunc Inpiter omina, haec cum fob practo effent, incidi in novas lectiones, hominis & Graece & latine insigniter docti, Guilalmi Canteri, lib. 1. cap. 8. vbi hunc locum ita ab co emendatum reperi; apud Valerium Flaccum, inquit, legendum, forvi tune lupiter omina, non autem omnia. CARRION. In nostro codice vno verbo defectus verfus ita legebatur,

Quid fratris tum Inpiter omina poenas.

edidit Carrion tua etiam. Bubm. v. 733. Saeus quidem lucis miferis mara | Calamitolis vita ingrata est. alii [vei ed. Bon.] habent, Sacua quidem lun of mi-Seris, mode dens samen &cc. Sed

Non miseria & calamitas est, quan temporis spatio augetur. sic lib., IV. 458, bas mibi fere in luce moras. & ita verbum morari saepe pro vitam trahere occurrit. Horatius lib, 11. od. 17.

Ab to meae si partem animae rapis Maturior vis, quid moror al-

quae lectio licer facile se meri. posset, & ex ijs, quae Lambin. ad lib. 11. od. 7. producit, ad-. strui. elegantius tamen legeretur, quid morar alteram! cuius ledionis vestigia funt in Porphyrione, qui explicat, partem quae apud me est non resincho: ita idem Poeta lib. 111. od. 27. Impudens orcum moror, fic Anchifes apud Virgil, 11. Aenpid. 646.

Iam pridem innifus dinis, & inutilis annos

Demorar. vbi Serujus, diu vinendo detinea, quaft festinanses. Senec. Herc. fue. 1257.

Cur animam in bafta luce detineem amplius

Morerque, nibil eft. lii s

qui

Vnum illum mihi fata diem, quo fallat Achi-VOS

Sic meritos; quoque hunc videam virtute fuperbum

Aesoniden, tantos flentem sine honore labores.

Di-

qui & Phoenist. 235. Quid bie manes meos detineo. Stat. VII. Theb. 364. Seras tibi demoror improbus imbras. Propert. 1. eleg. XIX. I.

Non ego nunc trifles vereor, mea Cynthia, manes, Nec moror extremo Mebita

fata rogo.

faeuam moram alio sensu nosterdixit libr. v. 549. & hic Heinstus fers in ora codicis notauerat. BURM.

v. 734. Quo fallere Acbivos quisque velit, quoque] Sie Bonon. HARL. In antiqua lectione scriptum est, sic meritos, hoc ordine, dii mihi dent illum vnum diem, quo fallere Achiuos sic meritos videam, vel, quo die videam lasonem superbum virtute, flentem tantos fine honore labores, quando fibi praemia denegabuntur. Prus. Vulgati omnes, quo fallere Achinos Quisque velis quoque bunc. vet. cod. quo fallat Achinos. Sic meritos quoque G Quo fallere bunc. CARRION. Achinos Sic merites videam, queque bunc &c. Hanc lectionem ex Aldina editione Valerio restitui. Maxime cum neque longe ab ea recesserit MS. Carrionis, cuius lectionem retinere possis, modo pro fallas scribas fallere. Vulgati codices exhibent, quo fallere

achφus vox merisi, quae praecesferat, in tam breui spatio effet repetita. Quasi non & alii poetae id facerent. Imo & iple Valerius, qui lib. 1v. spatio quatuor quinque linearum arduns bis poluit. Vossius. Carrionis liber probe, quo fallat Achines Sic meritos, de Aeëta loquitur, neque aliter primus Vaticanus, nisi quod in eo, fellet. Regins, que fallere Achinos Sic meritos. vti etiam Aldinus codex, nec aliter in suis Pius inuenerat, mendose, lib. II. **I44**.

- in tali quoniam tibi tempore coniux

Sic meritae, votis quem tu fletuque requiris, Heu furit, & captae indigne famulatur autore.

Malo praeterea, — quoque bac vide**an v**irt**ete** *∫uperbam*

Aesoniden. quam bunc. HEINS.

v. 735. Sic meritos | Vide ad

lib. 11. 145. Burm.

v. 736. Sine bouore] Ita intenoratam militiae focietatem queritur Thoas Aetolus apud Florum lib. 11.8. qui ex Liuio sua transtulit, apud quem lib. xxxv. 15. Thoas queritur, Quod omnime Graeciae gensium civitatumque inkonorstissimi post victorism essent Achinos Quisque velit. Quod a Actoli. vid. & Quid. x111. Mex. sciolis profectum esse non dubi- 41. Bunm. De secu Persis con-Verebantur nimirum, ne fer notam ad IV. 42. HARL.

v. 739.

Dixerat haec, pectusque suis euerberat armis, Et galeam sletu, galeam singultibus inplet: Ibat & in medii praeceps incendia belli;

740 Ni prior aduerfis Pallas vidisset ab armis: Et secum; Ruit ecce ferox in funera Perses, Quem genitor Colchis solioque reponere fratris

Iam statuit. nostra vereor ne fraude peresh-

Increpet, & culpam hanc magno terrore re-

745 Haec dicens, atro nebulam diffundit amichu, Stridentesque viri circum caput amouet hastas. Ille super socias clementi turbine gentes

Eri-

V. 739. In medii] Iu mediam. ed. Bonon. Harl. & codex mens. BURMAN.

v. 740. Ni prior mendolum hunc versum Heinstus notauerat. ipse resingebat,

Ni propere adversis Pallas vidisset [vel subisset] ab armis.

me nihil est, quod offendat; ruisset in mediam aciem, nisi prior
ab aduersa acie Pallas eum vidisset. Pius, aduersa arma Persis intellexit, quia explicat, deam eum cognouisse ab insignibus
hostilium armorum sed Pallas vidit eum ab acie Aeetae, vbi illa Argonausis aderat, quae acies aduersa erat Persi. ita lib. v.
690. Vadite, & aduersis, ve quis
voles, irruat armis. Bur n. compara Hom. Il. 6 293. sqq. Harl.

v. 743. Nostra vereer ne fraude peremtan | Pessime posterior deditio Carrionis, parentum. Hains.

v. 746. Admont Ita Pius, Mafer. Ald. lunt. fed, smout [Bonon. 1 Arg. Colin. Gryph. & Carrion. rectius. supra vers. 657. Burm.

. v. 747. Dementi turbine] A demo demis verbo, id elt, rapienti & auferenti. aut legas, *cle*menti, vt fignetur Perfes eductus sine violentia. & mox, paulum leni, vel, *paulumque leui.* Maser. clemensi Carrion recte e cod. suo dedit: & Balbus quoque dementi. reiecit. HARL. Qui vinquam codices MSS. inspexit, nouit mille. locis, voces, quae a cl vel d in-. cipiunt consulis illis literis exaratas, nihil enim facilius, quam deas el, si nimis iuncim scriban-. tur, transire in vnam d. sic clamo & damno, clamosus & damnofus, clemens & demens, fere femper confusa. vid. ad Ouid, 1v. Trift. 1x. 4. clemens turbo est, placidior & minus vehemens, quam in procellis effe soler sie Stat. v. Theb. 468.

Dr

Erigitur, paullumque leui raptatus in aethra, Iam tandem extremas pugnae defertur in oras: 750 Forte vbi serus Hiber Essedoniaeque phalan-

Marte carent, **folisque** innant clamoribus agmen.

Nox

mentior auster

Vela vocat.

Catull. LX1V. 272.

Quae-tarde primum clementi flamine pulfae.

Pallad. Nouemb. tit. 5. ventis clementer agitari. vid. Barth. ad Nemes. 1. Ecl. vers. 8. inepte Maserius tentabat a demo. Pius demensem, interpretabatur, de impetu feroci. sic infanas procellas, aquas & similia dici noui; sed dementes non legi. Horatius eleganter tamen 111. 19. dementem ffrepitum dixie de clamore conviuali, vt tolli ab ebriis & genio indulgentibus folet. vbi scholiastes magnum interpretatur. Bunm.

v. 750. Serus Iber | Legunt alii, faeuus, quod etfi lberis optime congruit, nunc tamen haud videtur opus adiungere, quando Marse carent &c. nam quod aliquibus, calent legere placet, non probo, cum fequentibus non cohaereret: si enim Marte bellique furore aestuarent, non solis clamoribus agmen inuare diceren-Praeterea super gentes socias non fuiffet ventorum turbine Perses transuectus ad locum tutifimum, vbi milites Martis acstu caluissent, quem maxime saluum elle Pallas cupiisset, & ex conflictu ereprum. Masen. Vul-

Bernmuere animi maris, & cle- Cor veram lectionem praeserat. de Essedonibus multa narrat Solinus cap. 26. & 27. inter cetera autem, Effedonum [inquit] mos est, parentum funera cantibus prosequi, & proximorum corregatis coctibus cadauera ipfa dentibus laniere, pecudumque carnibus mixte dapes facere, capitum etiam offs auro incincta in poculorum tradete ministerium. de hac autem consuetudine intelligendi sunt Tibulliani verfus lib. 1v. I. 143. tametfi corrupti;

Nec quae regna vago: Tompis foniuit Aran,

Impia nec facuis celebrans conviuia menfis;

Vltima vicinus l'hoebo tenet atva Padaeus.

Medius enim ita legendus vide-

Nec pia qui saeuis celebrans convinia mensis &c.

Air enim, eos impie pios, sed haec in transcursu: ad Essedones reuertimns. illos describit Mela lib. 11. cap. 1. Plin. x11. cap. lib. 1v. vet. cod. & Bononienfis, Marte calent, male, sequitur enim, folisque innant clamoribus agmen. CARRION. Carrionis lectionem probat quoque Vossius, idemque emendat Lucan. 111. 280. [vbi vide interpretes,] Hinc Effedones, vti quoque Oudendorp. exscribi gati, ferus Iber vbi Syndoniae- fecerat. v. ad verf. 96. Edit. Boque phalanges, vet code ferus lber non, habet: faeuns biber: vbi Essedoniacque phalanges. videat le- Sindeniacque phalanges marte 44rens :

ARGONAUTICON LIB. VI. 277

Nox simul astriferas profert mortalibus vinbras:

Et cadit extemplo belli fragor; aegraque mu-

Digreditur, longum virgo perpessa timorem. Vt fera Nyckelii paullum per sacra resistunt, 755 Mox

rent; non, calent, vti Carrion tradit. HARL. Forti Marte opinor. Heins. Nofter codex, ferus Iber vbi Sydoniaeque. Maserius de Sindonibus capit, qui in Maeotidis confinio sunt. vide supra vers. 95. Marte carent fine dubio vera lectio, qui in vitima acie erant, nec adhuc proelio immixti. alio sensu Horat. 1v. Od. 14.

Frustra cruento Marte carebimus,

eleganter vero eorum ignauiam describit, quod solis clamoribus iuuerint: ita Lucan. v11. 366.

Paucas victoria dextras Exigit, at plures tantum clamore caternae

Bella gerent. idem de equo dixit lib. 1. 293. clamore innatur Eleus sonipes. BURM.

v. 752. Profers mortalibus] Malo exemplo reposuit Carrion ex membranis suis, optabilis. quamquam sic quoque primus Vaticanus. Heins.

v. 754. Digreditur] Malim, degreditur. Vossius. Rede quidem. quia ex alto loco descendebat. vid. ad Quinfil. x. de Inft. Orat. 6. & Celebr. Duker. ad Flor. 111. 16. sed & digreditur pro discedit simpliciter potest capi. saepe vero illa cognata verba confusa. sic apud Cicer. 11. Thyades ergo non continuo fude Nat. Deor. 40. Lune congre- rore aguntur, sed aliquando in-

diens cum fole, tum digrediens. vbi Lambinus & alii degrediens volunt. sed congredi & digredi te-Qius opponuntur. Burm.

v. 755. Vt fera Nystelii] [Benon] Lugd. & Argentor. vt fera Nystelii paulum per sacra resistunt, Mox rapuere Deum iam iam quodcumque paratae. Interpres & vetust, Paris. ve fera Nictelius paul-lum per &c. Vet. cod. Ve fera Nyclelii paulisper sacra resistunt. CARRION. Ego antiquam lectionem esse seruandam puto, nist quod mendose, Nystilii pro Ny-Helii habent editi,

, Vt fera Nyttelii paullum per sa-,cra resistunt.

Mox rapuere deum iamiam in quodeumque parasae

Thyades, vt Thyades paullum resistere solent per sacra Nycelii, id est, inter sacra; dum sacris operantur, fed breuis illa quies: nam mox rapiunt deum, id est, statuam dei & pompam eius, iam redeunte illo furore, paratae in omne facinus. resistere pro quiescere, ve homines & animalia a curfu, saepe apud Terentium, Ouidium & alios occurrit. Terent. And. 2. Dane resiste. Eun. 11. 3. restiti. Ouid. 111. Art. 554. Nouns vifo caffe refistes amans. Vid. Salmas. Exercit. Plin. pag. 116. termitMox rapuere deum iamiam in quodcumque pa-

Thyades, haud alio remeat Medea tumultu, Atque inter Graiumque acies patriasque pha-

Semper inexpletis agnoscit Iasona curis. 760 Armaque, quique caua superest de casside vultus.

intermittunt furorem, nimirum Burmanno in quodcunque: nec duper facra, id est, dum sacra siunt, vt per bella fupr. h. lib. vers. 35. per sidera nostis, id est, dum prachent lumen, lib. rv. 82. per Indos Liu. 11. 18. per comitia. Suet. Caes. 79. per somnum. ibid. cap. 45. per trituram. Colum. 1. 6. & 7. id est, illo tempore, quo ea fiunt. Pius per saera explicabat, cum incipiunt, relistunt, pausam ac quietem trahunt. sed non ipsa sacra resistunt, & si iam illa intermitti quandoque solerent, hic non apra esset sacrorum cum Medea comparatio, fed rece Thyadum. in quodcumque necessario legendum, docet locus lib. 1. 174. Sat multa parato in quaecumque vocas. Onid. v1. Met. 613.

In omne nefas ego me, germana, paraui.

paratus, [vt militem proprie dici vidimus ad Petron. Cxxx.] dicitur audax, nihil dubitans, promtus ad omnia. Terent. And. IV. 3. virum in quouis loco paragum. feruus ad partes paratus. Ouid. I. Am. vIII. 87. vbi vide. Burm. cum iam in quodeunque paratae feil. funt, aut parantur, coniecit Pius, quocunque dedit non omnino, ita vt & pars vul-Carrion. quodeunque retinet Vof- tus exstaret. saltem oculis viam. sius, & Hellenismum effe ait. malim tamen cum Pio, Heinsio & dedisse, credibile est. Burn.

t

biraui, antiquam lectionem paullum per, 2 Burmanno probatam, reponere, & Carrionis deserere lectionem. Nystelius vero vocatur Bacchus, quod facra eins nochu fiebant; a vit & realu. HARL.

v. 757. Tumultu] Vide fupt. ad liv. 1. 736. & Barth, ad Stat. vr. Th. 589. & vrii. 296. Bur-MAN.

v. 759. Inexplesis] Vox efficax, id eft, quibus faturari nequibat. Ouid. 111. Met. 438.

Spectas inexpleto mendacem lumine formam.

vtitur saepe Statius. vid. lib. vtt. Theb. 703. VIII. 481. ita Musaeus de Her. & Leand. vers. 78. 16cord, ex encon gununde, Api unita constipat Paraeus in hanc rem, BURM.

v. 760. Quique] Malebat Heinfius, quodque vultus. parum refert. sed hic locus ostendit, falfum elle, quod tradit Barthius ad Stat. IV. Theb. 20. & vill. 492. ita claufas fuiffe galeas, vt nihil ex vultu agnosci poruerit. Melius ad Claudian. 11. in Rufin. 257. diuerfi generis galeas distinguit, & quasdam clausas, alias & spiritui exitum per foramina

C. VA-

C VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAUTICON

LIBER SEPTIMUS.

e quoque Thessalico iam serus ab hospite vesper Diuidit, & te iam tua gaudia, virgo, relinquunt: Noxque ruit, soli veniens non mitis amanti. Ergo vbi, cunctatis extremo in limine plantis, 5 Con-

v. 2. Ete iam tua gaudia] Es iam te primus Varicamus. Heins. Et tua iam te Aldus. Burm.

v. 3. Non misis amanti] vt ait Laodamina apud Ouid. Epist. x 111. 105.

Nox grata puellis, Quarum suppositus colla lacertus

aliter, nottes vigilantur amarae; ve Medea lasoni scribit apud eumdem Epist. x11. Burm.

vet. cod. at vulgati, ergo vbi contactis. Lucanus lib. 11. Pharfal. vf. 358.

Turritaque premens frontem matrona cor**ona**

Translatue visat contingere limbna plancae.

Si quis omnino contendet legendum. constatis, dicet, vitil id irrepliffe ex corum opinione, qui contatis auctore Verrio, quem Festus refutat, quam cunteris scribere malunt; atque ita vnius litterae e additionem facilem effe: mali autem apud veteres ominis indicium erat, si pes in limen impingeret, idque cum omaibus, vt abunde ex Poetis probari potv. 4. Ergo vbi cunctatis] Sic est, tum potissimum nouis nuptis atque hinc est, quod apud Plautum, Casin. Iv. Iv. I. his verbis monetur nous nupts.

Ser

Contigit aegra toros, & mens incensa tenebris;

Vertere tunc varios per longa infomnia que-

Nec

Sensim super actolle limen pedes nona nupta,

Sofpes iter incipe boc, ut viro two semper fis fuperfles. Causam allegat Seruius in VIII. Virgil. Ecloga, ex Varrone, ne scilicet a sacrilegio inchoarent, si depositurae virginitatem calcarent rem Vestae consecratam. Isidorus extremo lib. IV. Etymolog. tradit, id vetitum, quia illic januae & coeunt & separantur. De verbo cunctari CARRION. multis egit Heins. ad lib. 1. 156. contactis tamen & noster liber habet, & editiones veteres, nihilominus cunttaeis praefero, quia inconcinnum est idem verbum bis in eadem periodo geminare, & dicere, contactis plantis contingere toros, nec Lucani locus inuat, ibi enim contingere limina, non plantas dicitur: quare & hic contallo limine dicendum foret, inuien aurem & resistens saepe intrabat domum, aegre diuulsa a gratissimo spectaculo lasonis sui, & cum iam limen fere superaffet, haerebat dubitans, an referret pedem, sed nocte ruente in thaiemos abit. eadem varietas est apud Ouid. xviii. Epist. 115. vbi vide Heinf. neque hic de mato omine cogitandum est, sed de mora & tardo ingressu. vt vero cunctutas plantas noster, ita & vires cunttates Statius lib. vi. 762.

Doctior bic differt animum, mo-

Cantlatas vires difpensat. rum est in vti ex optimo libro restimit Bar- lib. vti. 58.

thius, cum vulgo constants legatur. alia forma constantia petions dicet infr. vers. 176. Extrems etiam viciose Colin. quam sideliter Gryphiana secuta est. Burm.

v. 5. Incenfa 1 Crusius restiruendum putat infensa. Bonon. ed. habet accensa. equidem nil mutarem HARL.

v. 6. Vertere] Vario questus in primo Vaticano, an?

Versere sunc vario per longa in-

vt versers pro versi posucrit, quomodo optimae Latinitatis auctores frequenter. sed &, versers quessus bene se habet, quomodo ad Maronem Acn. vi. 101.

--- stimules sub pectore ver-

vertere questus, ex aliis in alios mutare. HEINSIUS. Admodum follicitum habuit hic locus Heinfium, qui & in ora codicis coniecerat, voluere, vel,

Vertere per varios sunc longa infomnia questus. vel denique,

Vertere se in varios per longa in-

& fane insolens locutio, vertere questas per insomnia. Pius explicat repetere. sed forte scripserit, perdere, id est, varios questus essundere, dum vigitat. vide de hoc verbo ad Petron. cap. LxxxII. & ad Quind. Decl. 1. 10. & v. 7. nunc in nostro codice pro sunc. apud Lucanum eorumdem verborum est in alio sensu consulto lib. vII. 58.

Hac

Nec pereat quo scire malo: tandemque fateri Ausa sibi, paullum medio sic sata dolore est: Nunc ego quo casu; vel quo sic peruigil vsque

10 Ipla volens errore trahor? non haec mihi certe Nox erat ante tuos, iuuenis fortissime, vultus. Quos ego cur iterum demens iterumque recor-

> Tam magno discreta mari? quid in hospite folo

> Mens mihi? cognati potius iam vellera Phri-Χì

> > 15 Ac-

Hoc places, o Superi, cum vobis unt, & agitantur. Horat. 1. od. 27. vertere cunfa

Propositum. vbi perdere in octo libris reppezi. Burm.

. v. 7. Nec pereas | Scribendum ex prisca lectione, nec perens: hoc ordine; nec scire, id est, nesciebar, quo morbo periret ac langueret, cui concinit illa Ouidiana Elegia lib. r. Amor. 2. Prus. Omnes vulgati, Nec poterat que scire male. vet. cod. Nec pereas que scire modo. vetuft. Paris. Nec poterat que scire medo. CARRION. Carrionis codicis lectionem firmat cod. noster collatus, probatque Vollius, ego vero lectionem Heinhi ex scriptis suis, vti etiam Pius correxerat, Nec peress quo scire malo; & malo pro vulgato mede rescripsi ex priscis editt. vei iam Carrion fecerat: in cuius quidem edicione a. 1565. non editum fuit modo. HARL. Et no-Rer codex, nec pereas quo scire ma-40, quae vnice est vera lectio. non aduerterunt librarii vim verbi perire, quae propria est amantibus, qui impotenti armoris aestu suQuo beatus

Vulnere, qua pereat sagitta. Propertius 1. eleg. 1v. 12. Suns maiora, quibus, Bassa, perire iuvar: vbi vide Broukhuf. & nos ad Quinct. Decl. xv. 8. Burm.

v. 8. Paullum | Coniecerat antea Heinfius, pauidum, vt fimiliter apud Ouid. 1x. Met. 568. fed nihil opus, infr. 384. paullumque bis vocibus baefit. BURM. mox vsque est continuo, perpetuo. v. Parei Lexic. critic. sub h. v. HARL.

v. 10. Non baec mibi] Codex noster corrupte, non ego mibi certe nox erat annos.

v. 11. Aute tuos vultus | Antequam te videram. Bulazus. anse meos cod. perperam. HARL.

v. 13. Quid in bospite solo Mens mibi | Emphasis in boffite, qui solet & loca & mentem mutare. Ouid. Epist. x v11. [al. x v1.] 191. Certus in bospitibus non est amor,

errat, vt ipsi. & ipsa Medea lib. VII. Met. 21. Quid in bospite, regia virgo, Vreris, & sbalamos alieni concipis orbis?

Kkk vnde Accipiat, quae ioia petit, quaeque vna iaborum

Caussa viro. nam quando domos has ille reviset?

Aut meus Aesonias quando pater ibit ad vrbes? Felices, mediis qui se dare fluctibus ausi, Nec tantas timuere vias, talemque secuti Hunc qui deinde virum: sed sic quoque talis

Tum iactata toro, nimiumque experta cubile, Ecce

abito.

vnde noster huc quaedam transtulit, vt ille ex aliis. Bunm.

20

v. 16. Reuiset] Reuises noster codex. & mox, abis ad vrbes. Burm.

v. 18. Felices] lta & apud Ouidium Helena; Ep. xv11. 145. Felices, quibus vsas adest. & x. Met. 328. Myrrha, felices, quibus ista licent. Burm.

v. 20. Hunc qui] Nunc qui noster codex. Si quoque talis editio Pii & Iuntae. male. vid. ad lib. IV. 598. BURM.

v. 21. Iam instata toro | Vet. cod. Tum iastasa toro sumque exfpettasa cubili. nonnulli recentiores, [vti Bon.] Iam instata toro nimiumque experta cubile. CAR-BION. Nimiumque experta cubile habent omnes Editiones praeter eas, quae Carrionianam fecutae. Iple ex MS. edidit, tumque exfpe-Haza cubili. vnde coniiciebat Zinzerlingus tumque externata cubile. Sed fine dubio vera est lectio, quam expressimus. Nimium expersa dixit etiam Virgilius in Culice,

Illa quidem nimium manes exper-

ta feueros. Monuimus autem supra Flaccum nostrum saepissime Maronem imitari. Vosstus.

caetera ex suis membranis sic constituit. primus Vaticanus.

Iam instata toro, tumque expersa cubile.

Regius. Tum iastata tere, vacuumque ex-

perta cubile. sed optime legebatur ante Carrionem, nimiumque expersa cubile. hoc est, graue ac molestum. elegans omnino eius vocis est vius apud terfae Latinitatis scriptores. de qua ad Claudianum nonnulla iam praefati fumus. vidit & cepit sinceritatem vulgarae in Valorio scripturae Gronouius Observat. lib. IV. cap. xxt. Heins. Debuerunt operae peccasse in notis secundae editionis Carrionis, vbi dicit in codice suo veteri efic, tum inclato toro, nimiumque experta cubile, in prima expreserat, iam iacfasa. sed illa lectio vnice vera, & rede a Gronouio explicata: grauem & molestum lectum expertam esse dicit, vt in dicta elegia Ouidius. Propert. 11. Eleg. x111. 60.

Quoties defertus amarus Expleni noctes, fractus veroque toro.

Tum inflata in vid. & Passerat. ad lib. 1. Eleg. secunda editione Carrion, qui & xiv. 21. pag. 209. Burm. leaio Ecce videt tenui candelcere limen Eoo: Nec minus infomnem lux orta refecit amantein,

Quam cum languentes leuis erigit imber ariflas,

Grataque iam fessis descendunt flamina remis. 25 At fua longarum Minyas iam cura viarum

Ad-

lectio Vatic. primi fauet correctioni Crusii, tumque experresta cubili. ego vero accedo Burm. HARL.

v. 22. Candestere limen] Lumen & Heinsius, & manus viri do&i in editione Carrionis, quam habeo, notauerat. sed male. limen enim thalami hic videbat tenui lumine Aurorae, vel Luciferi candescere. Eous autem est Aurora, vel Lucifer. vt Virgil. 1. Georg. 288.

Aus cum fole noue terras irrerat Eous.

vbi vid. Seru. & Passer, ad Propert. 111. Eleg. 24. pag. 543. & Heinf. ad Ouid. Epist. 111. 57. BURM.

v. 24. Languentes erexerit imber] Erexit repositum habent cod. Bonon. Florent. & Venet. impressi. quod verbum si admittimus ad Mart, Capellae regulam concedendum est, qui vleimam vocalem dictionis in t definentis communem relinquit. breuitas fazis aperta est. productio ex Virgilii carmine patet.

Et tibi Thymbre caput Buandrius abstulit ensis.

& alii. at dicent aliqui propter caesuram id concedi, audiant exemplum huic perquam simile. quod est apud Poetam Ennium in Annalibus.

Certabunt urbem Romanne Remaune vocarent.

Omnibus cura viris vter effet induperasor.

alii habent, erexerit, quod non improbo. Maser. Leuis erigis vet. cod. Bonon. vero, Florent. & Parif. languentes erexis imber, quam scripturam multis probat Maserius, atqui mihi eius commentum non placet, quidam legunt, erexeris imber. fed prima lectio optima est, GARRION. An, inrigar? vt apud Maronem, fessos sopor inrigat artus. sed nil temere mutem. HEINS. Hic iterum Carrion non inspexit credo editiones, quas post Maserium laudat, in quibus vox lenis deest, quae si adesset, certe Maserii nota inutilis effet, nec est 78 leuis in nostro codice, nec in editionibus Pii, [Bonon.] Maserii, Iuntae, Aldi, Arg. Colin. & Gryph. fed in Carrionis primum apparet. erigit vero fine dubio verum, non irrigat, quia hoc languescentibus, id est, caput submittentibus & declinantibus in terram convenit. Imber vero leuis esse debet, nam grauis magis deiiceret, & frangeret culmos, Burm. Neque vero, quantum video, Carrion scriplerat, in prifcis edd. leuis adeffe. in meo contra Carrionis exemplo per errorem operarum typis exscriptum est --- erepis (pro eremit) & ereperit (pro erexerit.) HARL. Kkk 2

¥. 25.

Admonet, inque iplo nequicquam tempore re-

Laetitiae meritique petunt; quem passus l'ason Vota prius captasque deis accendere praedas, 30 Pro-

fius, Grataue iam f. Succedunt fl. r. prius probo, sed descendunt non mouendum. vid. lib. 111. 652. BURM.

v. 27. In ipso tempore] Eleganter & Terentianum, sic Andr. v. 6. O Charine in tempore ipfo mibi aduenis. 23. 111. 2. atque adeo in ipfo tempore eccum ipfum obnium. sic in bot tempore Phorm. 11. 4. & noster, in tali tempore 11. 144. & in paruo tempore VIII. 273. saepe etiam omittunt praepolitionem. vt lib. v. 535. vid. ad Phaedr. v. Fab. 25. Terentius etiam Adelph. 11. 11. 21. dixit, in ipfo articulo codem fenfu. BURM. Ita quoque Cornel. 1. 5. 1. vbi vide, quae adnotaui, boc in tempore nulla ciuitas Atbeniensibus auxilio fuit praeter Plasacenses. loco sempore in cod. collato fuife notatur poder, vt fupra o semicirculus, cornibus o versus porredis, & supra e lineola fuiffet transuerfa. quid vero hoc fignificaret, divinare non poteram: nam pondere si arbitreris, fensus minime iuuatur. HARL.

v. 29. Accendere] Liuius lib. 1. cap. 37. & xx111. 46. spolia Vulcano vota dicit. quam historiam cum Grammatistae non tenerent, hic pro vera dictione accendere substituerunt, appendere, quae tamen inferioribus male quadrat, sed prisci codices repugnant. Huc spectant & illa Virgilii VIII. 562. scutorum incendi victor acernos. addit Servius,

v. 25. Grataque] Malebat Hein- boc traxit de bistoria &c. Plutatchus quoque scribit Marium spoliis in pyra collectis rem diuinam fecisse, circumstante coronato exercitu. Prus. Opinor, appendere praedas, quod alii suspendere dixerunt. apud Cic. lib. v. Tufc. Quaest. fulgentem gladium seta equina e locunari appensum demitti iussis. apud Maronem Aen. VI. [860.]

Tertisque arma patri suspendet capta Quirino.

cuius imitatione Florus libro 11. cap. IV. Marcellus tertia pof Romulum patrem Ioui Feretrio arma suspendit. idem Maro Aeneid. 1x. 408. x11. 769. apud Hor. lib. L Od. v.

> – vuida suspendisse poten!i

Vestimenta maris Deo. & ita alii. Pius Baptista vulgatum tuerur ex Liuio, apud quem Marcellus Spolia bositum, l'ukano votum, cremanisse dicitur, tum ex illo Maronis. VIII. 562. HEINS. Cum vterque mos in viu fuerit, & diis confectare arma in templis suspensa, & etiam cremare, quid opus contra MSS, codices verbum, quo alteruter notam, mutare: praesertim cum nullus locus producatur, vbi zvestoyis huius moris in verbo appendere ostenditur, cum suspendere in hac re, quantum mihi constat, semper dixerint veteres, neque necesse est hic magis agi de illo more, quo Romani in ipto proclii

campo folebant Vulcano, vel

30 Prominet, atque oculos longe tenet; aurea in iam

Pellis, & oblatis clarescant atria villis.

Ille

Luae, [v. Liu. 45. cap. 33.] vel alii numini arma cremare, de quo vide Freinsh. ad Flor. 11. 4. mislam, tamquam seneratim de sacrisciis, is atriis appensim. Plus. Clarequae victores reduces solebant diis offerre, tam ex armis crematis, quam ex praeda, vt apud Ouid. Epist. 1.

Argolici rediere duces, altaria fumant.

Ponitur ad overins barbara

Ponisur ad paerios barbara praeda deos.

& de lasone reduce lib. vii. Met. 159.

Haemaniae matees pro gnatis
dong receptis,

Grandaeuique feruns passes, congestique stamma Tura liquestiunt, industaque cornibus aurum

victima vosa cadit.

in hoc versu vero est desesus
vnius verbi, admodum familiaris, qui supplendus ita, passus est
prius vota reddere, & captas praedas accendere. vid. Seru. ad Virgil. 111. Aeneid. 260. & VIII.
260. & Graeu. ad Flor. 111. 21.
& alios. Burm.

v. 30. Si] Pro an. vid. Rittersh. ad Gunther. lib. 1. 13. WEITZ.

v. 31. Clarescere aspera] Si ita legimus, iungendum est cum, o st. & aspera auro, rigens interpretare. sed prisci codices habent, clarescant atria. tanquam diceret: o si possem hoc tropaeo vestibulum meorum larium insignire. Quid si scribis?

Promines asque oculos longe tenet, aurea fic iam Pellis, vi aurasis clarescant asria villis. iunctim omnia scribendo, sic contemplantur illam pellem vt promissam, tamquam si haberent suis atriis appenfam. Prus. Clarebent, praeter vnicum vetust. Paris. qui legit, clarescant atria: cuius fidei per me derogarum nolo, cum & vet. cod. sustragetur. CABRION. clarescant atria etiam cod. coll. promines capit Heinsius, quomodo infra v. 114. foribusque impendit apertis. HARL. Pius male, mea sententia, promines ad vellus refert, quod hinc longe aberat, in luco nimirum Martis. Sed lason, dum rex sacrificiis operam dat, alio vertit vultum, se erigens & corpus attollens, id est, digitis pedum se leuans, vt videret, si hinc vel illine vellus illud apportaretur ipfi in mercedem & honorem militiae, sperabat enim, Acetem non pium modo & gratum erga deos fore, sed & erga se, & iam mandaffe ministris, vt vellus afferrent, quod in tam follemni panegyri lasoni donaret. & hoc sequentia, longe senes oculos, probant, id est, intendit oculos in cam partem, vnde venturum vellus sperabat. sic longe mirari inf. vers. 264. tenere oculos pro intendere etiam IV. 189. & infr. VII. 214. & tenere vultus in moenia vers. 191. prominere vero notat, caput extuliffe lasonem supra adstantes. similiter, licet alia in re, Horat. Epod. ▼. 35.

Cum promineres ore, quansum exflans aqua Suspensa mento corpora.

Kkk 3

Profi-

& 1. Od. xxt. Quaethnque aus gelido promines Algido. Id est, exstat. & cum sublimis coniungit Claudian. bell. Get. 329.

Sublimis in Arctum
Promines Hercyniae confinis Rbaetia silvae.

pro si iam in nostro codice erat, si tam. Burm.

v. 32. Iamiam oultus] Sic vetust. Paris, cum omnibus vulgatis. vet. cod. non iam vultus vocesque parantem. CARRION. nam iam --- parantem quoque ex. Bonon. male. & parantem primus ac fecund. Vaticani cum Regio, hinc Heinfius scribere iuber parantem ante capit, h. e. anticipat, praevertit, multisque locis ostendere fludet. 2 veteribus antecapere vfurpatum fuisse pro, occupare, praeuenire: quod quidem quamquam negari non potest, cum Burmanno tamen facio, Heinsianam correctionem h. l. esse pla-Aldus dedit ne intempestiuam. parantem ante petit. HARL. Intempestiua plane est Heinsii corre-Stio, parantem Ante capit, cum sensus ex vulgatis longe melior existat: quem recte cepit Pius, ante coniungens cum paratas, & aperis explicans detegit. senius enim est, Acetes, qui huc vaque fimulauerat, sed secum iam antea parauerat vultus & voces, id eft, fecum voluerat & meditatus erat, quo vuitu & sermone lasona compellaret, nunc aperte mentem dissimulatam aperit. antea placidis dictis fera pectora finxerat lib. v. 534. nunc contra torua tuens & verbis minacibus in Iaso-

na effunditur. sic voces & vultum coniungit lib. 1. 39. fiftis dat vulsum & condera diffis, vbi vid. & ad Ouid. x1. Met. 637. & in exemplis ab Heinsio ad Prudent. in Addend. pag. 154. ad Hymn. x. week red, verf. 719. paresas vero voces & vultus dicit eodem modo, vt lib. 17. 125. dixit Famam iam ora parare. Ante vero si nolis cum pararas coniungere, quod non omnino necesse est. cum fatis intelligantur parati vultus iam antea, eth finxerit benignos, potest ante aperie capi, id est, antequam lafon eum cogeret aperire petendo promifia, quod sequentibus, in ipsa meranis [scilices hoqui | Profilit ora viri, convenit. ita ante videns, ante monens &c. vide lib. vr. 664. Aperire vero plane gemino fensa apud Terentium Andr. act. IV. I.

Id of genus beminum peffmum,

In denegondo modo quis pudor pantulum adeft,

Post vbi tempus est promissa persici,

Tam coasti necessario se aperiuntputes Aceten describi, vel Valerium co respexisse. nam ve mox dicit, quis regum Pelias, quis Thessalus &cc. its Terentius pernit.

Ibi tum corum impudentifima oratio esi,

Quis tu es, quis mibi es, cur meam tibi, &c.

Ita Plaut. Trucul. 1v. 11.50.
ego aedepol iam ena probra aperiba
omnia. noster lib. vi. 459. veras
aperite eimoras. & lib. 111. 371.
Kkk 3

Problit ora viri, talique effunditur ira: Orbe satos alio, sua litora regnaque habentes, Quis furor has mediis tot fluctibus egit in oras, Quisue mei vos tantus amor? tu prima malorum

Caussa mihi; tu, Phrixe gener: non te aequore merfum.

Quo soror, vt felix nullos nunc nomine Gra**io**&

Nossem ego. quis regum Pelias, quis Thessa-40 lus, aut quae

Grae-

Muraen. cap. 25. Hominem apersiffimm vocat, qui nescit simulare. & ita passim alii. Burm.

35

v. 34. Talique effunditur ira] Et hoc verbum oppolitum firmulationi, quae premit iram & voces, nunc ima ex mente in iras apertas effunditur, & omnem fenfum fine circuitu denudat : fic effundere iras lib. IV. 273. & se ardensem effundere lib. 1. 701. se omnia effusa dici, quae simul & temere & inconsulte fiunt, vidimus ab lib. 1. 762. & 1v. 304. fic apud Silium lib. v. 66. legendum,

Signa etiam offusu certant dum vellere mole.

id est, effusis omnibus viribus, corpore in maximum conatum effuso, quod optime colligi potest ex opposito verbo dispensare. nam ita dixit Stat. vs. 762. Mesuensque futuri cunttatat vires dispensat. id est, non omnes simul effundit. vt Plinius Paneg. 25. quae singula quantum tibi grasiae dispensata addidissent, tu simul omnia effudisti. Vt veto effundi ira, eadem constructione dixit Virgil,

aperire delerem. ita Cicero pro 11. 650. effusi lacrimis, pro effus in lacrimas, notante Serujo. BURM.

v. 35. Orbe alio] Peregrino, vt vocat Ouid. v11. Met. 29. BURMAN.

v. 37. Quisue mei] Hic versus deerat nostro libro. Burm.

v. 40. Quis regum Pelias, quis Theffalus, ant quae Graecia] Mirun est Thessali hic fieri mentionem ab Aceta, qui tunc necdum erat; fed videas fere omnes Graecos Latinos in id impingere. Hoc est, quod ita reprehendit Velleius noster lib. 1. cuius verba, quae longiora funt, apud illum legi malim. Vosstus. Rete miratur Vossius mentionem sieri Theffuli; licet ea ratio, quam dat, non valeat; cum plures eo nomine fuerint. sed hoc nunc non agimus, & legendum credo, quae Thessalis, aut quae Graecia? nam primo adfatu lason dixerat Acctae, se ex Thessalia venire lib. v. 475. & 481. vbi & Peliae & Cyanearum mentio, quae menti Acetae insederant. an simile quid viderit Pius, nescio, qui in paraphrafi fcribit, nec noffem, quis Kkk 4

Graecia? quodnam hominum cerno genus? aut

Cyaneae? venit Scythicas en hospes in oras. Quinquaginta Asiam (pudet heu!) penetrarit Iäson

Exfulibus? meque ante alios fic spreuerit vna,
45 Vna

rene Pelias esset, quae Thessalia, quae Graecia, male haec coniungens. distinguendum enim post ego, & tunc ex abrupto, Quis regum Pelias &c. vt satis illustravimus ad Ouid. 11. Ep. 106. BURM.

v. 41. Quoduem bominum cerno genus] Sabellicus aliquando reperit, quondam, & quoniam reponit, fed male, id forsan impressoris incuria contigit. MASERIUS. To bominum vocem proxime subsequentem Minyae, vt opinor, absorpserat. vnde versu claudicante ro cerno ab audaci & temeraria manu enatum sit,

quis Theffalus, ans

Graecia? quodnam bominum Minyae genus?

omnia vtique iam concinniora funt, & magis adposita. Heins. Temerarium & hoc. bominum enim contemtim pronuntiabat, quasi vagis exprobraret humilitatem generis, quibus nulla patria. non dissimiliter apud Liu. XXII. 33. quod, quorum bominum effent, scire se insi negarent. & notabile est, quod Donatus ad Terent. Eun. v. 1. 17. quid illic bominis est, observat, per genitiuum iniuriose dicitur, per nominatiuum bonorifice. vt antea dixerat non Quis rex Pelias, sed quis regum. nam poterat dixiffe, Quis Pelias ren, ant quis Theffa-

lus; & recte Pius, quesnam ises Graecules video. quendam erat in nostro codice. Burm.

v. 42. Seytbiços] Cum emphafi, incultas & vastas, ad quas nemo ex molliori regione fine certa caussa veniret. Heinius malebat, sospes in oras. Burm.

v. 43. Quinquagines : Extenuat quantum potest per contentam numerum, plures enim fuise docet Catalogus, vid. & VIII. 274. fed numero rotundo viitur. Bur-MAN.

v. 44. Sie spreuerie] Vetas codes, ve spreuerie. Carrion. In
spreuerie male in secundis curis
Carrion. in sequentibus sorte,
spolium aus vino de rege reportet.
quamquam & vulgata subsistit
commode scriptura. Heins. Il
Carrion in secunda editione expressit. sed sequens, ve reportet,
hic sie requirit. Burm.

v. 44. Vna, Vna] Repetitio auget vim stomachi, vt apud Ciceron. 1. ad Att. vidi enim, vish, animumque suum perspexi. P103. Recte Pius. sic Horat. 111. och v. 21.

Arma

Milisibus fine caede [dinit]
Derepta vidi, vidi ego &c.
sic & lib. Iv. 745. & saepe alibi.
quae repetitiones suo loco positae vim magnam habent, de
quibus egregie optimus Poetarum interpres Broukhus. ad Pro-

Vna ratis, spolium vi vino de rege reportet?

Ipsum efferre, meos ipsum me pandere lucos

Imperet: & nullo dignetur vincere bello?

Cur, age, non templis sicrata auellere dona

Omnibus, atque ipsas gremiis abducere natas,

50 Prae-

pett 111. eleg. 11. vers. 37. nec minor venerum arbiter Heins. ad Glaud. 11. in Rusin. 402. nunc autem ineptos homines susciendo versui easdem saepe voces iterare non sine risu videmus. Burm.

v. 45. Spolium ve vine 1 Vetustus Paris. of Iuno. CARRION. Ita & editio Pii, Iuneae & Aldi. quales mendae a scribendi ratione proueniunt, cum fine punctis fuperpolitis, & continuo tradu literae i # & n scriberentur, vnde femper iunclus & vinclus ex eodem literarum ductu effici potest, & ita in similibus obuit funt lapfus. viue vero non tantum sollemnis formula exigit, qua audaciam exprobrabant, vt Terent. Heaut. 1. 1. 51. baec licere speras facere me vino patre. Eunuch. v. 6. ego te, furcifer, fi vino. Heaut. v. 1. nae illud baud inultum ferent, fi viue, & passm. omnes ex Homerico fonte lliad. A. 81.

"Ourse èpeü çüvres, nai ên 29n' dequeptrese ec.
cui similis illa Ciceronis pro
Quinct. 15. buic acerbissimum vino
videntique sunue ducitur. quomodo
& alii saepe, vt ibi commentatores docent. nec abhorrent illa
ins. v111. 64. sed praeteres vi
spolium requirit vino, nam proprie
mottuis detrahuntur spolia, & repositum v
caesis in bello, vnde addit, & melius dicitum
uullo dignetur vincere bello, Burm. one Maserii.

v. 46. Ipsum offerre] Scribe; efferre, vel auferre. & decet me

ipsum lasonem auferre ac velle dilapidare lucos meos, profanare, aperire, omnibus exponere temerandos, potest & offerre defendi, quoniam sic habent prisci codices, vt fit hic fenfus. & lafon tanquam tyrannus, & rex. regis, imporat mihi vt illi vellus aureum offeram tanquam rem suami quod manu vincere non audeat. & tamen eius praemium petat. Paus. Lugd. & Argent. Infum efferre meos stque ipsum panders lucos. veruft. Paris. Ipfum efferre mees, ipfum me pandere lucos. ita & vet. cod. nisi quod pro efferre, legat offerre. CARRION. offerre mees acque infum panders. ed. Bonon. HARL. Diftingue. rem, ipsum efferre, meas ipsum me pandere lucos. & intelligerem praecedens, spolium efferre. nihil autem frequentius ilta confusione verborum efferre, afferre, auferre & offerre, quia laepe fenfus constat, quodcumque recipias. sic apud Ouid. x111. Met. 345.

Eripere aede deam, rapsamque efferre per bostes.

Iam pius Aeneas facra, & facra alsera Pasrem Auferes.

vbi vide notata. hic malo efferre, quia in facrato loco Martis erat repositum vellus; vnde efferri melius dicitur. meas est in editione Maserii, Burm.

v. 49. Gremiis abducere natas ? Nates noster codex. sed male, do-Kkk 5 ces

tes

Esse putem, ratis infandis quos sola rapinis Saeuaque pascit hiems? & quos, credamus vt ipsis,

'. Rex suus inlisit pelago, vetuitque reuerti?

Sci-

vet imicatio: ex Virgilio enim, lib. x. 79. sumtum, Gremiis abducere pastas. & VII. 362. Persidus alta petens abdusta virgina praedo. Bunm.

v. 50. Vobisne parentes] Scio, posse capi, quasi vulgo concepti & spurii estent. sed quia praecefferat, quis Velius, quis Thessaus quue Graecia, nihilque de Iafonis aut Argonautarum reliquorum parentibus adiectum, non puto, hic parentes locum habere. & certe licet pro piratis haberes, tamen eos parentes habere ignorare non poterat, quare puto legandum sollemni vocum permutatione, vobisne penates esse parentes domus & penates centies iunguntur. vt lib. 1. 721.

O domus, o freti nequicquam prole penates! vbi etiam alii, parentes. Ouid. IV. Teift. VIII. 9.

Bt paruam celebrare domum, veteresque penates. Lucan. viii. 132.

Hic fucra domus, carique pe-

vbi alii codices, nepotes. de qua confusione supra. lib. 1x. 230.

Pasrios permitte penates, Defertamque donum dukesque reuisere natos.

ita & patria, quae eadem, quae domus, & penares iunguntur ab Quid. 1x. Met. 638. Sine qua patriam, invifeque penases

Deferit. & ibi codex Cantabrigiensis, parentes. Lucan. VII. 346.

oarentes. Lucan. VII. 346.

Quisquis patriam, carosque penates,

Qui fobolem ac thalames, desertaque pignora quaerit. & ita penares & parentes confunduntur apud etimdem Lucan. vII. 257. vide & infra vers. 145. & elibi. si quis pertinaciter parentes tueatur, habeat sibi locum ex huius libri versu 503.

Si te sceptra, domum, si te liquisse parentes

Senferis. Bunn.

52. Pafcit biems] Pius naufragia interpretatur; sed intelligit mare clautum: cum enim reliqui naues subducerent, quibus piratas fugare poterant; tunc piratae solebant secure maria infestare, & in litora descendere. Plin. 11. cap. 47. religuum sempus biemat, nec tamen faenitia concludit mare. Piratae primum coegere mortis in periculo in mortem rutte & biberna experiri, nunc etiam anaritia cogit. Ita Iulius Caelat hibernis mensibus nauigans a piratis captus fuit, teste Sueron. cap. 3. Burm. credamus at ipsis cod. HARL.

v. 53. Ren funs Vid. ad lib. v. 488. Burm. Markland. ad Statium 111. 2. 61. fin. legit immifit Scilicet Aeoliae pecudis poteretur vi auro. Ante meus caesa descendet Caucasus ymbra.

.. Ac prior Haemonias rapiet super aequora pracdas.

Haud ego cum vittis statui feralibus Hellen. Si

misst pelago, vti Flaccus noster acquera praedas Aut ego. CARcodem fensu libr. 1. v. 815. misis - RION. in aequora cecinit. illifit contra & male legi, & aliam effe tem, pronunciat. HARL.

55

v. 54. Potiatur vt suro] Pote- . retur; bene in scriptis nostris. Effe enim id verbum apud antiquos tam tertiae, quam quartae Ha integrum hunc focum ex coconiugationis, ad Nasonem monuimus lib. x111. Met. vs. 130. Heins. In noftro, posiresur; vitiole. Burm. its quoque correa. in cd. Bonon. HARL.

v. 55. Caefa descendes Cancasus umbra] Sunt, qui descender, rapiet, & band ego legant, quorum sensus erit, priusquam rex vester vellere aureo potiatur, e Caucaseis montibus euerti iubebo, ex quibus naues fiant, quae nos in Thessaliam transuehent, prius etiam ab Aemonia praedas abigam. Inde se a lustina commendans, aut Graecos reges insuauiferocitate volens inurere, ori subiunxit, band ego. potest tamen codice Bon. duce legi, descendit, rapuit, & ant ego, & tunc is cum ordine fensus erit. Armavine puppes ante, aut praedam 115. e Theffalia egi? &c. MASER. Ac prior. Bonon. liber, Ac prior Haemonias rapuis Super acquera & lib. v. Theb. 339. ex MS. praedas, Aut ego. recentiores, Ac prior Aemonias raptes super aequora praedus, Hand ego. Maletius, Ac prior Aemonias rapses fuper ne- vbi vulgo, decurrere. vide etiam quora praedas, Hand ego. vet. cod. ad Ouid. Bpift. avi. 107. Bur-As prior Huemonius repetes super MAN.

Ante mens caefa deftendit Cancafus umbra? Ac prius Haemonias rapuis super aequora praedas? Aut ego cum vistis statui ferali-

bus Hellen? dice Bononiensi restitui. Voss. ac prior & cum victis habet Bonon. Vossus male inspexit. repeses vero cod. HARL. Descendas & rapies Regius. In caeteris scriptis, defcender & repeser, quod Pio Báptistae probatum. Heins. Descendes omnes, sed raptet edit. Pii, Iuntae, Aldi, Argent. Gryph. &. Colin, peter noster, ego regium: codicem lequar, qui deftendet, & rapies habet, nisi destendas & rapret placer, quod eodem redit. minantis enim funt, & hic fenfus. potius quam Pelias potiatur vellere, ex Cancafeis arboribus naves fabricabo, & prior ex Thefsalia praedas rapiam. pro incolis regni, ad Caucasum. destender eleganter dictum, vt Statius, licet in alia re 11. Achill.

Aut mutare folum, aut veteres destendere filuas.

Barthii, Aut fractum pelago descendero montent.

***.** 57.

Si tamen his aliter perstas non cedere terris, Teque pudor cassi reditus mouet, ac latet vna Nescio quid plus puppe viris; hand ipse morabor,

Quae petitis: modo nostra prior tu perfice iussa. Martius ante vrbem longis iacet horridus an-

Campus, & ardentes, ac me quoque vomere presso,

Mc

v. 57. Hand ego com viffis] Scribendum, cum pittis. Pius. Visis [Bonon.] luntae, Aldi & Gryphii editiones, vitiole. band vero non mutandum: est enim amolientis a se crimen formula. Virgil. 1v. Acu. 425.

Non ego cum Danais Troiquem exscindere gentem Anlide inrani. Burm.

v. 59. Ac lates vna Nescio quid plus puppe viris] Maserius explicat, fi naues vna plus habetis, quibus tentetis intidias struere. certe, plures una puppes dixifiet. sed aberrat a sensu, qui hic est: fi in vna ista naue lateat quid plus viris, id est, forte deus aliquis, aut deorum filii, qui plus viris mortalibus valent, aut denique neicio quid, quod plus valeat quinquaginta illis viris; nam lib. v. 479. iastauerat diuinum genus. adde & mox verf. 71. BURM. loco puppe cod. ipe. forte ipse. HARL,

v. 62. Martius aute vrbem longis incer borridus annis Compus] De campo hoc Martio aliquid dicere infipidum videri polit, cum res etiam tonforibus & futoribus fit nota. Non possum tamen omittere, quin monsam apud Apollinii interpretem ad lib. 14. 49. vbi Hercules, vel Commo-

corrupte legi. Të 🔀 ly Kidzes derentite 'Appeion modies, and the desi-In "Weed ashipent hihadasi angry Omnino enim legendum, Action medies. Vossius, conf. Apolica. 111. 409. sqq. Hart.

v. 62. Horridus | Incaedum explicat Pins. mallem, inculranvailum. Nam mox iubet, recelere & erere. sic lib. 1.517. herrida facuo gelu arus. & 11.945. sellus borrida, infr. 233. Nes mibi flammiferis borrent chi pafina sauris. ita Virgil. 111. Georg. 161.

Herrentem company fractio inpertere glekis,

Apoilonius lib. 111. 411. 🖘 🕬 reidy "Agree vocat. & Scholiafics explicat, reaxities, vt & ad lib. 11. 1007. τυφελέν χθους, τρεχείο nai snangár. Burm.

v. 63. Vomere preffo] lea fete solent Poetze eloqui, vt Virgil 11. Georg. 203.

Es preffo pingui fur vomere sort quem & vid. verl. 356. Ouid. L ex Pont, viii, 57. Lucan, VI 383. VII. 430. & alios, ratio vero huius locurionis egregie adparet ex nummo Commodi inter illos, quos ex Muíseo Abbaris Campii edidit Vaillantius, p.S. 400 Me quoque cunctantes interdum agnoscere tauri.

65 His magis atque magis rabiem nunc nostra senectus

> Luxuriemque dedit; folitoque superbior ignis Ore fremit. succede meae, fortissime, laudi; Et nostros recole, hospes, agros. nec seminadeerunt,

> Quae prius ipse dabam, & messes, quas solus obibam.

Consiliis nox vna satis. tecumque retracta, Cunique tuis haec iussa deis: ac, si quid in isto est

Robore, praedicti venies in rura laboris.

Iple

hentibus, quod male Vaillantius explicat, quasi boues vt Colonus ageret; cum vt conditor Vrbis aratro vibis spatium designet, vt fieri solebat; nam hoc inscriptio docet, HERCULI ROMAE tent vrbes aratrum imprimebant, vt loquitur Horat. 1. od. 16. vid. ad Ouid. Met. 111. 104. Burm.

v. 67. Forsissime] Antea dixerat, me quoque, me quoque, repetione illa suam fortitudinem extollens, & mox, quas folus obibam, confidentiam suam iactans, qui fine ope aliorum andebat tauros illos agere, nunc ergo ironice foreissmum vocat, quasi illudens. fic Vlixes tangit Aiacem apud Ouid. XIII. Met. 278.

Sed tamen eventus vestrae, fortissime, pugnae Quis fuit? Burm.

dus Herculis figura, premit vo- dum. quod regius codex confirmer, iunctis bobus aratrum tra- mat, apud Propertium, [111. el. 12. 1. vbi vero Brouckh. dedit & vindicat iure. HARL.]

> Multa tuae, Sparte, miramur iura palaestrae.

Veniens Edit. Pii, lunt. HEINS. Ald. ego mallem, venias. Prae-CONDITORI. & ita cum euerte- feripei etiam Heins. in ora codicis. sed rura laboris praeditti funt, quae tibi praedixi esse laboriosa, plena laboris. praedicere hic non est, de quo ante mentionem feci: ita enim Latini non vruntur, fed praemonere, vt praedicere vates dicuntur: ita praedista deorum lib. IV. 460. & mox 188. praedictus lucus lib. VIII. 127. praedicta offia. occurrere tamen praedicla eo fenfu, quo rectius fupra ditta dici Muncker. ad Ouid, Met. Arg. lib. xr. fab. 4. & Waf. ad Salust. lug. 38. oftenderunt, viderur apud Frontin. 11. Strateg. 1. 4. boftem, quen v. 72. Praedicti venies in rura praedicta profligauerant incommoda, laboris] In iura veique scriben- fuganis. vbi ante narrata funt. نانه

Inuolui flammisque velim: durare parumper
An magis, euerfo iacias dum femina campo,
Ac tibi Cadmei dum feminis exeat hydri
Miles, & armata florescant pube nouales.

Filia

nifi quis velit a Postumio praedida, id est, qui praemonuerat milites ita sore, capere. si ve praediximus, quod saepe apud Velleium occurrit, a manu mala esse volunt eruditi. vide ad lib. 1. 4. non male Heinsus etiam coniecerat, cras, si quid in isse est r. pr. venies. vt insta 96. crassimus ignis. Burm.

v. 73. Ipfe incertus adbut tenebris te prodinus illis

Inuolui, flammasque velim durare parumper Anguis, in enerfo iacias dum femina campo]

Hanc lestionem, quamuis in fola Aldina editione a me repertam, «Valerio nostro restituere non dubitaui. Nolo eam multis asserere, cum ipsa per se clara sit, & altera lestio, [quae etiam est in ed. Bonon.] quas sores suo indicio perear: Ecce eam:

Ipfe incertus adbuc, tenebris te provinus illis Inuolui, flammisque velim durare parumper An magis euerfo iacias dum fe-

mina campo.

Vossius. Sed vt edidit Heinfius, & alii, magis incertus animus Acetae apparet, qui inter duo haeret, an velit protinus involui lasonem tenebris & slammis, an potius parumper durare, donec annata seges surgat, quae eum consiciat. quare illam recepimus, & ita Pius, qui rece di-

Min lienem post parumper sustu-

v. 75. Enerso campo] Innerso praestiterit. campum fractis innertere glebis. apud Maronem in Georgicis 111. 161. noster ipse hoc libro vers. 547. ex Carrionis membranis, Aequara nunc primum in glebas invertite tauri. Heins. Maserius deriuat ab esterre, vade euersus. vt apud Virgil. 1. Aen. 478. & versa puluis inscribitur basta. vbi Seruius a verrer deducit. vid. & ad r. Aeneid. 59. dubito: & enersum campum puto dici posse, cum inferiores glebae superiores fiunt, quod fit vers terra, vt ita euersas aquas dixit Ouid. Ep. v11. 42. quod innerfum mare dixit Horat. Epod. v. vbi ab imo, vt saepe Poetae, flu-Sus egeruntur. & certe, vbi codices constanter retinent verbum aliquid, non facile mutarem, etsi enim nobis durior & insolentior viderur locutio, antiquis tamen sua constitit ratio. invertere certe vsitatius est, & de hoc ipso campo Virgil. 11. Georg. 141. vius est. sed Flaccus noster fingularia multa habet. Buan.

v. 76. Tibi] In te exeant, vel tibi aranti, aut speclanti. Pius.

v. 77. Florescant] Ex Apollonio, qui lib. 111. 414.

'Αλλ' δφιος δεινότο μεταλδέσιουτας δδόττας 'Ανδράσε τευχητίδει δόμας, Βυκκ. v. 76.

rilla prima trucis vocem mirata tyranni Haesit, & ad inuenem pallentia retulit ora, 80 Contremuitque metu, ne nescius audeat ho-

fpes, Street time to the territory Seque miser ne posse putet, perstrinxerat horror month the our segment

Iplum etiam, & moesta stabat defixus in ira, Non ita Tyrrhenus stupet löniusque magister. Qui portus, Tyberine, tuos, claramque fereerac angle Standary wil kn your, while her rice in our public, follow

- Ar- wind times there will 85 Ar-

v. 76. Cadmei dum feminis exeat bydri Miles] To feminis hic non placet, praesertim cum semina praecesserint proxime. superiora etiam perperam distinguebantur, opinor, dum dentibus exeat bydri. Iuuenalis Sat. xIV. [241. fq.]

-li caronev che son accident

In quarum sulcis regiones dentibus anguis

Cum clypeis nascuntur, & borrida bella capeffunt. Lucanus lib. iv. 550.

Phasidos aut campis insomni dente creati

Cognato tantas implerunt fanguine fulcos.

ex quibus locis etiam fuspicari possis hic oportere scribi, dum fulcis exeat. vt libro primo, 122.

Tollunt se galeue sulcisque ex omnibus baftae.

forte & messibus corrigendum, vt infra,

Exeat Haemonio messis memoranda colono.

vel lege, dum comminus exent. HEINS. Construe, dum miles feminis hydri Cadmei, id est, ex femine hydri Cadmei, nihil, hic inconcinni, quod mutari mereatur. Burm.

v. 79. Haefit] Exit in noftro libro. BURM.

v. 80. Ne nescius] Non nescius. & mox non posse liber noster.

v. 82. Moesta stabat defixus in ira | Reste noster iram adiungit perturbationi animi, ne Heroi animum excidiffe penitus oftenderet, multo elegantius & decentius Apollonio, qui fine voce fediffe deiectis in humum oculis Iafona fingit lib. 111. 422.

> Ο δε σίγα ποδών παρος όμμα-TO THEZS

"Ησθ' αύτως ἀφθογγος, άμηχανέwy xaxotyti. BURM.

v. 83. Non ita Tyrrhenus] In ed. Bonon, ita legitur, ve partim Maserius dedir: Non ita tyrrbenus. nautes stupet ionio alto: Qui te iam lilybee tuens clarumque ferena Arce pharon. praeceps subit omnis quam bostia nunquam. Balbus vers. nostrum ita corrigit - Tyrrbenus stupeat maris inscius alto. HARL. Mendum multiplex & caecum pelagus, per quod fine phari lumine, hoc est, veteris lectionis adminiculo nauigare fuerit impossibile, sic habet vetustum exemplar,

Non

Non ita Tyrrbenus stupet, Ioniusque megister, Qui te iam Lilybaee suens, claramque serena Ausoniam videt, & saccedere Syrtes.

ita limpidissimus versus elucet. comparatio est lasonis, iamiamque accipere auream pellem credentis, subitaque mutata facie fortunae denegari, ac extorqueri de manibus vota cernentis nautae, qui minimo minus applicuerat orae Siculae, vel Aegypto, cum in idu oculi ventis immutatis aufertur, & ab Italia reflatur ac Aegypto, nec litora, quae iam fubiturus erat, apparent. Non ita Tyrrbenus nautes Pius. Rupet Ionio alto Qui te iam Lilybace enens. nauses dicitur & nausa, vt prophetes & propheta, pfalres, & pfalsa. pessime labuntur legentes, stupet magis. non tantum stupere solent nautae Tyrrheni, quum per lonium nauigare volentes in Italiam relico curfu Syrtes incidunt. Idque poterit videri tracum a Virgilio, qui in primo ait Troianos soluentes a litore Siculo, vi ventorum in saxa latentia, in breuia, in Syrtes incidisse. Maser. Maserius, nautes slupet Ionio alto Qui te iam Lilybace suens. Lugd. & Argent. Super magis Ionus also. vet. cod. stupet Ioniusque magister, Qui portus Tiberine tuos. praeceps subito etiam omnes vulgati praeter Bonon, qui habet, praeceps subit omnis quam oftia. vet. cod. praeceps subite, nusquam ostia, nusquam &c. CARRION. Qui portus Typerine tuos Carrion, fed primus Vaticanus,

Qui iom te Liberine tues.
vulgati,
Qui te iam Lilybaee tuens.
in Regio,

Cum iem se Lypare metrens. & pro diuersa lectione in margine,

Cum iam te Lilybace tuens. quomodo vetustae editiones, post

nulla.

Qui iam te Tiberine suens, claramque serena . Arce Pharon praeceps subiis, si

Nimbosi vis saeva noti, tale quid voluit Flaccus, pro sa-biit nostri codices, subito, salsus quoque est Pius, dum ex vetusto codica, hoc est, Vaticano illo primo legit,

Qui te iam Lilybase tuens, idem omittit illum versum Arce Fbaron, perperam. HEINS. No-ster codex ita exhibet,

Non its Tyrrhenus stapes Ionins magister,

Qui iam te liberi metuens, claramque forena Arce Phoron pracceps subit bo-

nus bostia, nusquam Ausoniam vides & sacuas accedere Syrses.

Forte legendum,

Non ita Tyrrbenus stupes Ioniusue magister,

Qui te jam, Tiberine, tuens, claramque serens

Arce pharon praeceps: fubito
nusquam oftia, nusquam

Aufoniam videt, at faeuas accedere Syrtes.

vox illa naures, quam Maserius induxit, & Weitzius probaste videtur, nihili est. sensum vero dunc esse puto, cum nauta iam in conspectu haberet Ostiam & portus Ostiensis Pharon, illustri vertice se ostendentem, subiao exorta tempestate ab ora Italiae isterum auertitur, vt nusquam videat Ostiam, nusquam Italiae, sed ad Syrtes se accedere, inconcinne

84 Arce Pharon praeceps subiit: nusquami ostia, nusquam

Aufonism videt, & facuss accedere Syrtes.

· January Commission of the Co

cinne Pius, simul a Poeta induci - satitam voluis, qui ab Ivilia vel Aegypto, quas iam jam tenet, fubito repellitur. fed video, quid deterrerit cum & alios. Pharen pro Aegypto cepere; vel, pro litore Aegyptiaco, vel etiam pro quocumque, quo derigitur nauis. Sed hic, Pharon non Aegyptiam, sed portus Ostiensis intelligi debere, apparet ex Sueton, Claud. 20. qui de portu a Claudio exfiructo agens, addir, congestisque pilis superposuit altissimam turrim in exemplum Alexandrinae Phari, ot ad nocturnos ignes cursum nawigin dirigerent. idem Dion. Caffius lib. 1x. scribit. Tyrrbenam Pharon vocat luuenal. Sat. xII. ታ6. quae loca & plura adduxit Cluwer. Ital. Ant. lib. 111. cap. 3. & hanc Romuleam Pharum vocat Rufus Fest. Auien. carmine ad Flauianum Myrmecium in Caralectis Pithoei pag. 186. ad hanc Pharum etiam refere leg. 111. Cod. Theod. de Calcis costoribus, vbi agitur de calce Tarracimenti, quae vetufto priteberi Fari ac portus vfibus more confueuit, erudirus eius commentator lac. Gothofr. quem omnia sua de hoc portu debere Cluuerio inde col-Tegi, quia hunc Valerii locum ex libro quinto citat, vt vitio operarum in Cluuerio exstabat. ex Eutropio Paulino citat etiam lib. v. Epist. 2. secutus Clunerium, cum locus ille tit in Meropii Paulini Epistol. x t ix. n. 8. Holstenius vero ad Cluuer, Ital: Ant. 111. 7. pag. 212. vbi agit de Anxure, stue Tarracina, intelligit Pharum

portus Tarracinensis, quod vix istno. Cluuérius véto rocle liue adplicuit locum Valerii nostri, quem ita laudat,

Qui portus, Tiberine, tuos cla-

Area Pharon princeps [linquens]
nusquam offit, hasquam
Ausoniam vides.

nihil monens, vnde illam lestionem habeat, nam reliqua ex Garrionis editione. The pracess ceta fe sententiam turbar. Es sicet procederiter possit capi, vt mox vers. 102. & lib. v111. 261. vbi & fubita additur, tamen melius forte, tangens vel prendens, quod verbum nauticum, cum prope manibus tangitur terra. ita apposite Ouidius 11. Am. 1x. 31.

Ve subieus, prope iam prensu tel-

lure, carinam Tangentem portus ventus in alta rapit,

vbi vide notas, ita capere portum Propere, 111. xx. 23,

· Inde voi Piraci capient mea lin-

vt recte Broukhusus. comprehendere portus Quindt. Decl. x11. 25. arx vero Phari pro altissima turre, vt de Aegyptiaca noster 1v. 417. ferenam vocat, pro lucidam, ignes ostendentem. Burm.

v. 89. Subito nusquam ofita] In Bonon. codice legitur, fubit omit quam ofita. quod non placet potest etiam dici, [vr postea Vossions legendum putuit,] as facuas accedere fyrtes. MARER.

v. 87. Infando syranno] Cruideli. Hinc Cicero vem infandam-L11 Tum tamen, infando quae det responsa tyranno,

Conligit, & tandem obtutu consurgit ab alto: Non, ait, hos reditus, non hanc, Aeêta, de-

90 Spem Minyis: cum prima tuis pro moenibus arma

> Induimus, quo versa fides? quos vestra volutant

> Iussa dolos? alium hic Pelian, alia aequora cerno.

> > Quin

& crudelem conjungit. Inferius vs. 415. infando --- parenti. Bu-LAEUS.

v. 88. Colligit | Secum reputat & deliberat. Ouid. vii. Met. 733.

Tu collige, qualis in illa, Phoebe, decor fuerit.

Cicer. 11. ad Att. 23. ex eo colligere poteris, quanta occupatione difinear. vid. Cl. Schulting. ad Senec. Suafor. I. pro tum tamen Heinfius malebat ium, me non intercedente. Bunm.

v. 88. Obtutu confurgit ab alto \ Obtuens regem barbatum in alto subsellio, & quibusdam velut in roftris sedentem. Pius. Perperam : defixus steterat lason deiedis in humum oculis, nunc caput leuat ad regem. quamquam & insolentius dictum videri potest, obsuseus aleus pro defixo in terram. longum obtutum dixit lib. 1v. 324, & ita hic postet aleus obtutus, profundus, pertinax intelligi, in quo folo hacrebat. altus timer Petron, cap. CxxvIII. altus fopor Ouidio vii. Met. & alibi. ab autem est post. obenien co-

v. 89. Hos reditus] Vid. lib. vi. 406. Burm.

v. 89. Aceta] Ex decoro, iratus, & perfidiam indignatus proprio nomine, non regis appellat, contra ac lib. v. 472. in primo affatu, ex dignitate compellauerat, Rex Hyperionide. haec ex. arte funt diligenter obseruanda; nam Seruius docet ad Virgil. 1. Aeneid. 76. inferiores debere nomine dignitatis appellare maiores, contra maiores nomine tantum vocare minorem; qui orde non nis per indignationem corrumpitur. vide & ad vs. 144. & x11. 652, idem obseruat Schol. Euripid, ad Orest. 81. vbi Electra Helenam proprio nomine appellat, सर्वेद सर्वतवद रहेद प्रहिर्वाद हैग्रामारेंग्या रहे EXIVY. BURN.

v. 92. Alium bic Peliam, alia nequora cerno] nuebspiunue, q. d. Acetes non minus fraude ac dolo interitum meum quaerit, atque Pelias: & postquam aequora iusta superaui, obiicitur aliud periculum non minus graue & timendum. BULAEUS. Barth. ad Claudian. r. in Rufin. 92. explicat, dex noster. 1 & ed. Bon.] Burm. non minora pericula, quam quae acquo-

White agire, noc omnes odissque vrguete tyrapni

Imperiisque caput; quamquam mihi dextera, nec spes

Defuerit mox iusia pati, nec cedere duris. Vnum oro, seu me illa suis seges obruet ha-0.1

Hauriet aduerso seu crastinus ignis hiatu; Nuntius hinc saeuas Peliae mittatur ad aures. Hic periisse viros; & me, si vestra fuisset

100 Vlla fides, reducem patriae potuisse referri. Talibus attonitos dictis natanique patremque Linquit, & infida praeceps prorumpit ab aula, At trepida & medios inter deserta parentes

Vir-

aequore subimus. vid. ad Petron.

v. 93. Hoc omnes] Et baec comes codex noster. Heinsius reperit, & boc. force. quin age & boc. vid. ad lib. III. 313. boc caput elt deintinde, meum. vide inf. VIII. 349. imperiis non imperio. vide ad libr. 111. 620. apud Tacit. x11. Annal. 2. vulgo legitur, band quaquam novercalibus odiis vfure in Britannicum. fed in MSS. visura Britannicum, vnde reste Heinsius faciebat, vrsura, teste Ryckio. Burm. Magna sublimitas est in hac lasonis oratione. HARL.

v. 94. Quamquam mihi] Columbus malebat, numquam. defuerit pari dictum, vt Propertio 1. Eleg. 8.

Nec me deficiat nautas rogitare

citatos. Rutil. Lupus de Figuris Sent. lib. 11. in fin. [pag. 131. ed. Ruhnken. quem vide. HARL.] Hagi-

Inches.

tat vestram operam, viri Atheniencap. CIX. & Phaedr. Fab. vlt. ses: in tanto resp. periculo est. vos enim defendere defecislis, temere omnibus credendo. ita editio Aldina. pro qua Pithoei, vos enims decepsi estis semere o. c. pro insta peri, viderur Sabellicus notare, olim fuisse, petit. pro nec cedere noster codex, mox cedere Bunn.

v. 99. Hic periiffe] Malim, Sic, quia bine praecessit. Heins. Nofter codex praecedenti verfu habebat, numeius bic: sed hoc versu bie non mutem. in Colchide nuntiet nos periisse, quo numquam penetraturos nos sperauerat, sed medio itinere, aut acquore, aut vi hostili casuros sciat nunc, nos hue venisse, & tua perfidia, superato acquore tanto, periisse. & hoc convenit 73 reducem, ab vltima scilicet itineris meta. Burm.

v. 103. Medias inter deferta parentes] Legitur &, medias. Pius. v. 103. Deferta] A lasone. MASER: Quomodo a lasone de-LII2 **Serta**

900 C. VALERII FLACCI

Virgo filet: nec fixa solo servare parumper
Lumina, nec potuit moestos non slectere vultus:
Respexitque fores, & adhuc invenit cuntem:
Visus & heu miserae tunc pulchrior hospes

Discedens: tales humeros, ea terga relinquit.

Illa domum atque ipsos paullum procedere
postes

110 O-

serta dici poterat, cuius nondum erat, aut cui nondum notus eius amor? fed absolute ponitur, pro destiruta, desperata, inope con-Mii, vt ita desertorum animi eleganter explicuit Gronouius ad Senec. Phoenis. vers. 45. sic defitutus eodem sensu Liu. 11.12. de Scaeuola, ante tribunal regis, destitutus sum quoque, inter santas fortunae minas, metuendus magis, quam metuens. Suet. Neron. xxxI. verum vii spes fefellit, destitutus. & Galb. xI. consternatus & destituto similis. desertam neci dixit noster 111. 455. BURM.

v. 104. Seruare] Eleganter, in eodem loco intenta tenere. vt Stat. 111. Silu. 11. 80.

Et longe servansia vincis Lumina.

Ouid. 1. Met. 627. Cetera fervalant, acque in statione manebant. Burman.

Es casu solito formosior Actione

Illa luce fuit, confer & Epist. xxx. 55. & in simili Ouidii casu xx. Amor. v. 42. BURMAN,

v. 108. Tales bumeros, ea rerga relinquie] Haec infeliciter tentaffe Flaccum ex Apollonii illis lib. 111. vs. 446.

νέος δ) οί, άθτ' δοειφος, Ερπίζων ποπότητο μιτ' έχοια νιασομένοιο.

notat Rondellus ad Musaei vers. 72. fed minime inferior nofter Graeco Poeta. Mirum enim non videri potest, facle formosa imflammari virginem, zákka zai zaelreces. sed magis incendit Medeam fortitudinis species, quae apparebat ex abeuntis humeris & tergis, quae fola videre poterat, non aufa prae virgineo pudore faciem eius impudenter adspicere. ex humeris vero robut colligebant, sic lib. 11. 492, de Hercule. Nec sales bimeros pharetramque gerebat Apollo. & Virgil. 1. 589. de Aenea, os bumerosque Deo similis. vbi Donatus, bumeros ad forsitudinem, relinquit veto, in mente Medeae intelligendum. quantum vero incensae mentis argumentum! vt fimul cum lafone, quem Medea prosequi prae pudore non audebat, ipiam doa"

mum

Qualis, vbi extremas Iö vaga fentit harenas, Fertque refertque pedem; tumido quam cogit Erinnys

Ire mari, Phariaeque vocant trans aequora matres.

Circuit haud aliter, foribusque inpendet apertis, 115 An

mum & ianuam procedere optazet ne ex conspectu amitteret lasonem. non adspirauit Apollodori ingenium ad illa. Burm,

v. 110. Ardentes] Prurjentes, ardenter iturientes. Confer. lib. vi. verf. 46. Bulgeus.

v. 110. Intra limina Carrion, inter limina, sed aliter codices nostri Heins, Mallem etiam,

Optet, as ardenses senes intra limina gressus.

optaret quidem, sed non egreditur domo prae pudore. Burm. & mutandum esse, quisque sentiet; quare lubentissime Burmanni sententiae subscribo HARL.

v. 113. Phariaeque] Codex noster, parriaeque. Burm.

v. 114. Foribusque inpendet apersis] Hoc est, incumbit, sed scripserat, ni fallor, Valerius, intendir, oculos nimirum, aut intenta est. Adposite noster lib. v1. 600.

Tansum effata magis campis in-

Dum datur, ardensesque viri procurrere pugnass. lib. 1v. 677. quae illic vara est. scriptura,

Coeperat intendens adductis mon-

Ferre ratem.; Plinius fecundus lib. vitt. ep. ZIX. Proinde, fi quando nunc intende libro, quen cum bas epificha secipies. Symmachus libro primo Epistola xvIII. Proinde etiam bis rebus insende, quae occupatis nibil molessiae adferunt. apud Terentium in Andria,

Sed vbi quaeram? aut quo nunc primum intendam? Prudentius Cathemerin. Hymno 11. ad Christum,

Intende nostris sensibus, Vitamque totam dispice. Silius Italicus libro 111. 466. ex optimis membranis,

lamque Tricassinis intendit sinibus agmen. vbi perperam vulgati codices, incedit, idem libro v111, 339.

--- nullus, qui portes in bo-Gem

Sufficis infano sonipes, intendere nosti

Quae tardent cursum, tenebrusque dolet.

ita & illic videtur esse corrigendum. nam in veteri libro Oxonienfi, incedere nollis, ita & Greeci lulzur cum tertio casu coniun-. gunt vetus interpres aclis Apofolorum 141. c. 4. 5. autem in eum Petrus cum Ichannes. dinis: Respice in nos. at ille intendebat in cos. & De duetger burote: vbi fubaudi, πές Ιφθαλμές, plene exculit Tacitus Annalium fecundo, Caeterum Germanicus aliis anoane. Acqypti miraculis intendit animum. instrust durette in actie Apostolo-LII 3 rum

Hospitis, aut solo moeret desecta cubili. Aut venit in carae gremium refugitque sororis Atque loqui conata filet; rurkisque recedens Quae-

sum vertit vetus interpres, insendebat in ees, vt iam vidimus. pari modo insensus in Dene specimen Apuleio Milefiarum vndecimo, quod nequidouam mutatur tum ab aliis, tum a doctiffimo Pricaco, quomodo attentus in rem, & attentus rei dicebant, five attonitus. qua voce Apaleius pro attentus amat vti. quod quatuor aut quinque locis inmutarunt malo exemplo Scioppius & Wouwerius. intendere & absolute aliquando dicebant. Apuleius initio Milesiarum, Fabulam Graecanicam accipimus, Lestor intende, delestaberis, ita enim malo, quam laesaberis, idem Met. VII. Ore, follicitis animis intendite, quorsum furiosae Veneris proruperis imperus. Statius cum infinitiuo conjungit Theb. vr. 618. ex au-Coritate membranarum,

Arcades arma fremunt, armis defendere regem Intendunt, totoque parant descendere circa.

hoc est, regi defendendo sunt intenti. vulgati perperam, contendunt, & discedere. intendere cum quarto casu coniuncum occurrit apud Dionysium exigiuum in vita B. Pachomii cap. xLVII. Transièns autem puerulus, conflitutus Aut ad obsequium eins, qui sepeimanam faciebat, intendis B. Pachomium, & dicit ei: non bene, pater, operaris. Hains, Licet docta & elegantia fint, quae de mni Poetscam more, in simili Dec 1

verbo intendere congerit Heinsius, non tamen a constanti omnium codicum lectione difcedimus. nam comparatio lus, quae ferebut & referebat pedem, oftendit etiam, Medeam non folos oculos intendisse in fores, sed circumcurfuse hac illuc, & pependisse maxime circa fores, ex quibus modo exierat lason: & hoc cirenie exigit. sic Quindt. Declam. XV. 10. Totos infelix dies lupanarium foribus impendes. Burm.

v. 115. Melior] ld est, mutata mente benignior. vt lib. 1. 674. & 11. 152. & alibi. Rurm. v. 115. Oraque quaerens] Coniecerat Heinfius, oraque anbelans. eleganter quidem, sed non neceffario. quaerens enim est, abfentem iam & ablatum lasona adhuc oculis quaerens & desiderans. vt lib. v1. 682.

Nec ablatam sequitur quaeriene fororens.

vide ad lib. 111. 609. tune demum a foribus abiens ad thalamos se recipit, sed nec ibi quiescens, illes mutat cum sororis cubiculo, egregia & omnibus numeris perfecta inquierae amantis descriptio. Bunn.

v. 116. Defetta cubili] Languida, animo defecto, ni, deielfa fortaffe mauis. HEINS. Confer haec cum Ouidii Epist. x11. 37. BURMAN.

v. 118. Atque loqui | Ex folecalite Phrixus, vi aligeri Circen rapuere dracones. Tum comitum visu fruitur miseranda suarum, Inplerique nequit; subitoque parentibus haeret

casu, mallem, Terque loqui conata files. vt Ouid IV. Ep. 7.

120

Ter tecum conata loqui, ter inutilis baefit

Lingua. & x1.Met. 419. Ter conata loqui &c. & ad millies, maxime autem me mouit Apollonii locus lib. 111.654.

Τρίς μέν έπειρήθη, τρίς δ' έσχετο. licet ille de ingredi cunclante thalamos Chalciopes Medea agat. Bunm. at Burmanno regero, quae iple ad verl. 75. fin. scripsit. HARL.

v. 118. Rurfusque recedens] Hoc mendosum est. Heins. Recedens a gremio fororis deberct intelligi, sed praecesserat refugitque. Heinsius orae codicis sui adscripserat, reducens, vel resentans. forte, rursusque recumbens, in toro fororis, vel renidens. de quo verbo ad lib. 14. 234. subridens sororem rogat, quo pasto Phrixus venerit in Colchida. BURM. mallem residens. vide infra ad vers. 591. h. libri. Est forsan vero nil mutandum. re enim in compositis non semper obtinet potestatem suam. sic reclusus pro inclusus, v. Obst. miscell. vol. x. pag. 40. recognoscere pro cognoscere, ib. pag. 37. & 41. recipere pro percipere ib. vol. viii. pag. 58. immo recedere abeundi habet notionem, vide vol. v111. Obff. misc. pag. 58. refugit gremium fororis, stat quasi immota, 'loqui conatur, nempe cum forore, sed verbum prae moerore edere non potest: quare tursus abiit mutatque locum & quaerit. nage animi egregie reddit & fequitur naturam vates. HARL. ..

v. 119. Quaerit Aceis | Vetus codex, Actacis. CARRION. Hanc lectionem, quam in MS. inuenerat Carrion, in contextum recipere non fum veritus. ab Aceta enim Aesaeus. vide quae ad lib. 1v. iam dicta, & quae paulo post notamus. Vulgo, Aeaeis, Vossius. Quaerit & nofter liber. BURM.

v. 119. Confederit] A confido deriuat Maserius. sed tunc confiderit legendum. nam hoc verbo co sensu vtitur lib. IV. SII. V. 235. & etiam alii. fed confidere a sedeo, proprie de illis, qui nouas sedes quaerentes iis deinde manent, viurpatur. lustin. 11. 4. in Cappadociae ora iuxta amnem Thermodonta consederunt. lib, xxx11. 4. Iunta Aquileiam consederunt. vide de confusione horum verborum a fedeo & fido deductorum, Brouckh, ad Propert. 111. 7. & nos ad Petron. cap. xcvi. & ad Quin&. 11. de Inst. Orat. 1. & facre ad Ouidium.Burm.

v. 121. Fruitur] Excerpta Gracuii, furit. male. vide ad lib. 1v. 38. licet fruatur, & folari velit curam earum aipedu, non tamen expleri potest eius desiderium, hinc mutat illas & parentes adit, mox alios atque alios. Burm.

v. 122. Explerique nequit] Vet. cod. implerique nequit. CARRION. Parum refert. sed cur praeserri debear impleri, non video. Te-LII 4 rent.

Sic adfueta toris & menfae dulcis herili,

125 Aegra nova iam peste canis rabieque sutura,
Ante sugam totos lustrat queribunda penates.

Tandem etiam molli sese semel increpat ira:
Pergis, ait, demens; teque illius angit imago,

rent. Heaut. I. I. vi me vnum enpleant. qui & facpe, explere animain, & fimilia. noster. ev. 323.

Mole incentis

Ipfe esiam expleri victor nequis. Burm.

w. 122. Subitoque paremibus baseres Blandior] Opinor, foliroque, in Nasonianis codicibus has voces consumal non semel observo, expleri nequis liber Carrionis & nostri codices, inpleri, pro circumfert ofcula dextractorte rechius sit, nunc offers ofcula vel, rursum fert ofcula. Heins.
v. 126. Queribundal Querebunda ed. Bonon. furibunda cod. haud male. Harl.

v. 127. Tandem etiam molli] Hand molli puto. superiori versu malim, aute fuga. Heths. Molli ira non mutandum, est enim hic vera imago animi dubitantis, qui quidem pudori, sed magis tamen amori vult obsequi. Irascirur quidem sibi Medea, & se obiurgat, quod peregrini amore caleat, sed ira illa non est pervicax & vera, sed mollior, &, vt Pius rede, cerea & flexibilis. ve ita fucilem facuitiam dixit Horat. 11. Od. XII. 20. ita molli brachie obiurgare Cicer. ad Att. 6. quod & IV. 15. kui bracbie agere dicit, pro negligenter. vt Quin&. x1. de Inft. Orat. 1. molli articulo tra-Gare, vid. ad lib. 11. de Inftiti Orat. 4. sic apud Horat. IV. Odi 1. v. 6. fq. define mater faena Cu-- 1114

pidinum fleftere mollibus iam durum imperiis. caias loci senfam non viderunt interpretes, qui mollia imperia reddunt, quae faciunt homines molles. fed vut Poeta, se qui iam actate proue-32 minus sentit calores Veneris, & ideo jam, vt equus, est durus, vel duri oris, non poffe illis mollibus Veneris imperiis, id est, minibus, lenibus, flecti in amores, vt iuuenes, ad quos fle-Stendos non opus erat Veneri imperiosa saeuitia, sed qui sponte frena mollissima sequebantur, tota enim locutio a re equestri defumta. & ita mollia regna Cupidinis dixit Quid. 1. Rem. 23. & iple Cupido, mollis aesas & spea regi 1. Art. princ. fic mollis in [] & similia plurima, hos autem acstus Medeae egregie criam depinxit Ouidius initio libr. vir. Met. vbi dicit,

Video meliora proboque;

Deteriora fequor.

haec est mollis illa ira, qua se increpat, sed quae tamen amoti

facile cedit. Bunm.

v. 127. Sese semel Sic verus codex. alii, sese semul. Carriero. Sollemnis hace confusio. sed semel egregie, quati iam suntae officio, deinceps frena dare sunta liceret. vid. ad Onid. vi. Met. 511. & quos adduxi ad Quias. Decl. vi. 2. Burm.

v. 128. Pergie] Nauigat lason qui legunt pergis, interpretan-

. Curaque, qui profuga forlan tenet alta carina? 130 Quique meum patrias referet nec nomen ad ₽Ĺ | vrbes?

Quid me autem sic ille mouet, superetne la-

An cadat, & tanto turbetur Graecia Inclu?

Sal-

tur, perseueraine Medea amore Vide mili Taubmannum ad Plauperegrinum? & ita habent antiqui libri. Prus. pergis corr. in ed. Bon. a. docta mann. HARL. . Y- 128. Teque illius] Asque illi angis noster codex. Burm. asque ed. Bon. seque cod. HARL.

v. 129. Qui profuge forfan tenet alta carina | Fors lain teret alsa carina, scribendum, vel, fors inn tenet. non dissimiliter Medea apud Nasonem. lib. vii. Met. 39.

Asque ope nescio quis servabisur aduena nostra, Vs per me sospes sine me des lintea vensis?

eni profuga Politianus, quomodo & duo Vaticani, HEINE. Et noster liber, eni profuga. quod Politianus 89. Misc. pro qui more prisco scriptum accipit. de quo vide comm. ad Virg. Iv. Ecl. 64. Maserius ex Politiano sua descriplit. tenet vero non mutandum. Virgil. v. Aeneld, t.

Interea medium Aeneas iam clafse tenebas.

vbi Seruius, vsus est verbo nautico, & exemplis illustrat. Ouid. 111. Met. 2. Distacaque rura tenebas. & verf. 609. deamque sene. vid. fupr. lib. Iv. 7. fors iam vero placet. Burm.

Petron.cap. 1x. Bunn.

moves] Elegans vius vocis asses. Graecia turbatetur morte tanti

ti Mercatorem ast. 1. 2. Virg. 11. Aen.

Sed quid ego bace autem nequiciquam ingrata revolve? Bulaeus. Haec ex Apollonii lib. 111. 464. translata. Bunm. v. 132. Tanto turbetur Graecia

luctu] Nescio, quid in mentem venerit Zinzerlingo, vt, quanto luclu, hic reponi velit. sic infra, tanins labor. vers. 159.

Sum memor, vt tantum mechan partita laborem.

vbi perperam Carrion totum leborem inculcanit. tanta pudor nefunt ira, etiam hoc libro, 316.

- tanta luvenem qui perderet ira.

adi notas lib. 1v. vers. 202. llbro iv. 745. v. 372. vi. 592. &c. fed in infinitum irent exempla. Sil. Ital. IV. 310. ex optimis membranis,

Mox subita in tanto lucent incendia monte.

Corippus Africanus libro 1. Cognatos , famulos, & santes. tinguis alumnos?

vbl cunffos alumnos perperam invexere contra fidem veterum membranarum. Heins. Quante non potest locum habere, nisi legatur, distinctione posita post v. 130. Nec nomen] Pro ne cadat. At quanto turbetur Graequidem nomen meum. vid. ad cin luttu? vt se reprehendens, nunc iterum euadere eum cupiat, v. 131. Quid me queem fle ille non fui caussa amoris, sed ne LIIS

Saltem, fata virum si iam suprema serebant. Iussus ad ignotos potius foret ire tyrannos! O vtinam, & tandem non hac more retur in vrbe!

Namque & sidereo nostri de sanguine Phrixi Dicitur; & caram vidi indoluisse sororem: Seque ait has iussis actum miser ire per vndas. Aut redeat quocumque modo, meque ista pro-

140 Nesciat, atque meum non oderit ille parentem. Dixe-

Herois. nam & ita apud Apollon. d. l. cum dixisset Iffire, subiungit, i plv opener duiges flutinsay, at vinam fine noxa difcederet. illud at diversae sententiae initium facit, vt mox vers. 139. & centies alibi. BURM.

v. 135. O vinam & tandem non bac moreretur in vrbe | Forte corrigendum,

Atque veinam Acca non bac moreretur in vrbe. fic Aeëa moenia habemus infra 191. polis. &c, bec in orbe. Heinsius. Nihil corrige: atque vtinam! scilicet saluus rediret, vel ad ignotos isset, &, si tandem est ipsi cadendum, ne in hac vrbe moreretur. BURM.

v. 137. Dicitur] Puto, ducitur. apud Nasonem, sed non a tibi firwello ducit Vlyffe genus, mox pro, as redeat, in scriptis, aut. nift quod Regius, o redeat. HEINS. Dicieur rece. ducitur reclius de posteris. vide ad libr. VI. 125. nec ex Phrixo descendebat lason, fed illi cognatus dicebatur. Bug-MANNUS.

v. 137. Caram] Claram codex noster. Burm.

· v. 138. Miserere per vmbras] Lega, mifan ire per under. Prus, sequentia etiam non planar cur,

Noster codex, at infis assum miferer per undas. Burm.

v. 139. Aut redeat quocunque modo] At redeat ed. Bon. atque ita, vel, ve redeat! legendum putauit Balbus, HARL. At Pius in notis. & edidere Maser. Arg. Gryph. Col. reclius tamen 100haerere omnia mihi viderentur, si legatur,

Seque ait bas inssis actum miser ire per undas,

Vt pereat quocumque modo. Non ista precari

Me sciat. Sciat me ipsi non imprecari mala ista & mortem, quae ipsi imminent. sunt vero sumta ex Apollon. [111. 468.

"Олкабе чосфевля Фиубу иберу. гв de min alon

Δμηθήνει ύπο βασί, τόδε προπάpoide guein

Olvenev ex' of lybys nany lamyétepay éty.

redeat domum enitata morte. fi vero ipsi fatum sit opprimi a bobus, boc prius sciat, me non gaudere eins exisio. alii nestiat explicant, quasi pudore, ne sciret lason eius amorem, cohibita, noluerit scire lasonem, se a Medea adiutum: enim

ANGONAUTICON LIE. VII. 007

Dixerat hace, firatoque graves projecerat artus-Si veniat miserata quies; cum saeuior ipse Turbat agitque fopor: supplex hinc sternitur hofpes,

> Hinc pater: illa noua rumpit formidine somnos.

Erigiturque toro; famulas carosque penates Agnoscit, modo Thessalicas raptata per vrbes. Turbidus vt Poenis caecisque pauoribus ensem · Cor•

tem, quem ipla fatebatur effe nostro, supplex bit flernitur bospes auctorem exitii lasoni sibi tam Hinc paere, ille noue &c. amato; & cuius, vt trucis Tyran1 ni, ipsa extrorruerat ante dicta. forte scripserit,

Me scias, us non me, verum oderit ille parentem.

ita mox 303. cumque emnibus odis Me queque. verum erat compendio scriptum vrum, vnde cum me coaluerat. sic mox vs. 159. atque meum, alii pro ve totum, vel tarsum. vel vulgata feruata, poffet sensus effe, non oderit meum parentem, id est, non iustas habeat odii caussas in parentem, postquam ille scilicet mitigatus lafoni fuerit. non oderas noster codex. Burm.

v. 141. Graues Aegros & amore saucios. Prus. malim fatigatos infomnia & curis. ve graues oculi lib. IV. 18. BURM.

v. 143. Turbat agitque fopor De verbo agere supr. lib. 111. 393. confer cum his Stat, vii. Theb. 463. & in primis Apollon. 111. 618. Burm.

V. 143. Supplex Sernitur bo-Spes] Cernisur praestiterit. atque ita vir eruditus in ora codicis Veneti castigarat. Heins. Sed Bernieur, est, ftratus cernitur, ed

enim precetur, ve oderie paren- habitu, quo solene supplices. in

v. 145. Carosque penasts] Vocus codex, carosque parentes. CAR-RION. Perperam Carrion parenres loco penaelum hie inuexerat: quasi Medea in eodem cubiculo parentibus decubuiffet, tum quod fequitur de Thesfalicis vrbibus scripturam vulgatam satis tuetur. quid, quod parentem praecefiffe non advertit. HEINS.

v. 146. Raptata | Vila raptati. vid. fupr. 1v. 402.

v. 147. Turbidus ve poenis] Non dubitans, ne poenas det pro scelere cogitato, vt Pius. sed Poenis maiori litera prima feribendum, & Euriae intelligendae, quae & Poenae vocantur, noster lib. 1. vers. 796. Furorum patentem faciunt Poenem. vbi vide comment. alii Poenas a Furiis distinguunt. vide Barth. ad Stat. VIII. Theb. 25. & Abrah. in Ciceron. in Pison. cap. 37. vnde apparebit, quam intempestiue ciuem nostrum dostissimum G. Canterum arguat Iof. Barnefius, quod ille apud Euripid. Suppl. 490. 1101valus & 129ea, verterit Poenis inimica, cum ipse maluerit Furiis: man eodem recidit vtraque interbre-

1

Corripit, & lacuae ferit agmina matris Orelles; Iplum angues, iplum horrisoni quatit ira flagelli;

Atque iterum infestae se feruere caede Lacaenae Credit agens, falsaque redit de strage dearum

pe, & pauperem nobis oftenderet. ad Furiam referebat Goldastus ad Isidorum de Przelatis p. 117. illa Propertii lib. IV. x1. 27. vbi legebar,

Ipfa lequor pro me. fi falle, Porna forerum Infelia bumeros urgeat una

cura rectius forarum orna, scilicet Belidarum, legarur & intelligagur. Bunm. Plura de Peenis pro Furiis dabit Markland in Epistol. critica pag. 125. HARL.

v. 148. Ferit agmina] Futias & diras, quae concomitatae Clytemnestram instant & involant in Orestis ora. sunt qui legant, inguina, vt ad matrem referant, reclamant prisci codices. Pius.

v. 148. Matris Orestes] Mania, inquit, Maserius, regio est circa Eumenidum remplum, quod est inter Megalopolim, & Messeniam. vbi Orestes, occisa matre, insania correptus est, & iuxta eam dicitur alterius manus digitum exedisse, vade nomen tumulus traxit. ego postremam illum partem fabuloiam esse arbitror, frigidum enim commentum est: quin potius a Mania (quid sit ex Cicerone, cuius verba adscribam, satis ad Quid. 11. Fast. 88. Burm. constare potest) illi loco nomen inditum crediderim. Cicero 40. Bunn,

pretatio, nec censuram meretur; Tuscul. lib. IV. Graeci Marie quae vero Barnesius loca adfere unde appellent non facile dixeriu; suae sententiae stabiliendae, de- eam samen distinguimus melius, bet Stephano, qui si sur ab hoc quam illi: banc enime infanian, interprete reposceret, nudum sae- quae iuneta stultitice latius part, a furore distinguimus, Gracci voluns illi quidem, sed parum valent verbo, quem nos furorem, Melancholiam illi vocant, quafi vere atra bile folum mens ac non frepe, al iracundia graniere, vel simore vel dolore moneatur, quo genere Athemaytem, Alemasonem, Aiacem, Orestem furere dicimus. reliqua quae sequentur elegantissima funt, Can-RION.

v. 150. Infestae se fernere cada Lacence Domin, Marius ad Quid.t. Amor. VII. 10. citans hunc los cum, incestae exhibet, non male, yt adultera Clytemnestra intelligarur. Barthius ad Stat. x. 408. sequenti versu pro dearum malebat prius, Learum, sed postea industus auftoritate Euripid. Oreft. 268. vbi arcum poscit Orestes ve deas Furias depellerer, nihil mutandum censuit, & rede. sed suspicio mihi est in priori versa rede posse legi, infestae se fervere caede leaenae, pro Lacaenae, qui lapfus facilis librario, its Aiax furens oues vulnerabat. in Bacchae in Penthea furentes aprum le conficere existimabante & timilia paffim. infeffus vero proprie de feris, vt lupis &c. vid.

v. 151. Agens] Vid. ad lib. 141.

v. 154.

His vbi nequicquam nutantem Colchida curis Iuno videt necdum extremo parere furori; Non iam mentitae vultum vocemque refumit Chalciopes; quando ardor hebet, leuiorque pudori

Mensque obnixa malo; tenues sublimis in auras

Tollitur, & fuluo Venerem vestigat Olympo: Sum memor, vt tantum mecum partita laborem;

160 Il-

V. 154. Extremo parere furori) Id est, non excussa cunctatione & dubitatione totam se tradere amori, sed nutare & vacillare. sic lib. v. 667. Tulis ad extremos agitur Medea furores. Bunm.

v. 155. Mentitae Chalciopes] Falfae, eam referentis. vid. D. Heins. & Cl. Drakenborch, ad Sil. 11.

677. BURM.

v. 155. Vulsum vocemque] Vid. fupr. ad vers. 32. Burm.

v. 156. Quando ardor bebet] Male vetuft. Parif. ardor babet. CARR. Vid. lib. 1. 53. quando autem hic politum pro quoniam. vt et infra versu 241. quoniam ergo ardorem illum in Medea deficere & diminui videbat Iuno, & mentem eius obniti contra amorem, in auxilium vocat Vene-rem. Burm.

v. 156. Leuiorque pudori Mensque obnixa malo] Quid hoc loco sit malus pudor, non satis capio. Omnino censeo legendum, pudore mens obnixa &c. Ait Valerius solo pudore mentem Medeae malo obstitisse. Et hoc verum est. Vossius. Puto, leuiterque pu- mecum primus Vaticanus. veque

Nihil muto; illud que facpe & nostro iungitur voti alicui prascodenti, cum sequenti inngenda fit in conftructione, quae eft, & mens leuior obnixa pudori, & malo: malum illud est amor, ve supra, nes perent que scire malo. leuis ergo & inconstans Medeae amor, nunc obnitebatur pudori, vt eum vinceret, nunc malo, id est, amori, vt & eum excuteret. leuior pro leuis, ve folent. Bunm. lea iterum videmus, mens dupliciter esse sumendum, quasi scriplisset poeta, mens mensque, vide ad 111. 207. HARL.

v. 158. Fulno Olympo] Fulue propter fidera. Tibullus verfu superius citato: lostino fidera fulua choro. But. v. Gebaueri Antholog. differt. pag. 207. seqq. HARL.

v. 159. Totum mecum] Sunt. qui scribunt, fum memor, atque meum tecum partita laborem; sed non placet. Pius. totum vet. cod. alii, santum mecum. CARR. Carrionis sosum hinc effe ablegandum, paulo ante monuimus, ue dors Mens obnina malo. HEINS. meum Regius. HEINS. Sum me-

160 Illa nimis sed dura manet, conversaque in iram Et Furias dolet, ac me nunc decepta reliquit. I, precor, atque islum, quo me frustratur, amorem

Vin-

mer ve tecum, mecum partita no- potitam, frustratam, quia de la-Rer codex. partita, scil. fis. Bu n-MAN. ve eantum mecum etiam Bonon. & reposui, pro totum. HARL.

v. 160. Illa nimis sed dura mames] Duros appellabant, qui ad rem aliquam effent difficiles. infra vers. 202. durae forori. Tibullus 1. eleg. 1. Es sedeo duras innisor ante fores. Molles contra, qui facile amarent. Carullus carm. x LvI. Ignis mollibus ardet in medullis. BULAEUS. vide ad vf. 127. Burm. adde Ouid. 14. Pont. 7. 40. & quae de voc. mellis scripsi in Chrestom. lat. poet. pag. 89. De vi voc. durus, h. e. ab amoribus auersus, alienus, v. Broukhuf. ad Propert. 11. 25, 44. & quae feripfi in Chrestom. lat. poet. pag. 119. Locus elegans est apud Tibull. 111. 4. 76. Vincuntur molli pellora dura prece. HARL.

v. 161. Decepta reliquit] furiata reliquit Carrion ex suo codice, cum decepea prius legeretur. atqui cum furias hoc ipso versu iam nobis dederit Valerius, illud furiata repeti inconcinne admodum mihi visum est. forte, ac mea nunc incepta relinquit. sed decepea, quae te fruftra inpulsui numinum crediderat. feorum Pius & Maserius decepeam interpretantur, quia crediderat, Iunonem fuisse Chalciopem. sed non constat, Medeam deprehendisse falfam sororem, sed

sonis amore desperat, vide, quae de hec verbo ad Petron. cap. Cxv. & Ouid. v. Met. 147. notauimus. Sil. VIII. 102. Quod vidi decepta nefas. Auson. Parental. 1x. iuuenis primis luxi deceptus in annis. Burm.

v. 163. Vince precor] Vince prior arbitror. nam +d precer bis repetitum hic non placet. Heins. Probabilis Heinsii correctio: centies enim haec confusio nata, ex compendio scribentis pror, quod & prior & precor notat. fic & fupra lib. v1. 594. Statius lib. 1x. 635. vbi mater Parthenopaei Dianam precatur, ita ex MSS. Lindenbr. & Heinfianis legendum,

Miserae sine funera ma-

Audiat ille prior.

vulgo precor, inepte: respicit enim illud votum parentum, ve filii sint superstites, de quo alias. fic in Catal, Pith. p. 232.

Quae mibi debebas supremae munera vitae,

Infelix foluo nunc sibi, nate, grior.

faepe etiam apud Ouidium & alios hae voces commutatae. sed praeterea dubito, an intis refte tit anorem vince, cum debeat Venus iniicere amorem, & vincere illam cunctationem, qua incerta pendet inter pudorem & amorem Medea. Pius etiam hachife videtur, nam amorem interpretatur, non erga lasona, sed circa diuerdereptam explico, voto suo non sa, siue affectum diuerium amori, quem

Vince, precor; patriis vt tandem cuadera techis Audest, atque meun cafe defendere shomni-165 Aesoniden. quin illa sacro, quo freta, veneno Illum etiam totis adstantem noctibus anguem, Qui nemus omne suum, quique aurea (respice 3/ r porro)

Vellera tot spiris circum, tot ductibus implet, Sol-

quem Venus debebat inilcere, quantur priscam lectionem. Prys. quare, si audaci liceret esse, mal- Recte Plus. nec excedere dicie, sod lem, atque istum, quo me fruftrata, éuadere, id est, per omnes diffipudorem Vince prior. & hoc fe- cultures, quae obstare videbanquentia, parriis ve tandem enadere tue: nom id notate enadere, dosellis Audent, exigere videntur. his enim pudor obstabat. quem sandem exfuere debebat auctore Venere. vid. vers. 177. & 294. BURMAN. Britannus doctus in Obff. miscell. tom. 1v. pag. 188. do hoc loco ita disputat: "Burmanni coniectura speciosa est, sed poslumus retinere amorem, si explicamus, amorem patris, patriae, cognatorum, comitum &c. qui illo tempore amorem, quo Medea lasonem prosequebatur, superare videbatur. Pius id ita videtur intellexisse. Vide antea v. 121. &c. & ad verbum prior quod attinet, licet fat elegans fit, & parua admodum mutatio; nescio tamen an praeferri debeat va precer: faltem, si Heinstus bene indicarit in Claudiani Conf. Pr. & Ol. 140. Sed precor, — recenti Ad-ncias. Si vera — nostri. Vbi Heinfius ex MS. legit, Adde precor, & dicit, geminatio illa re precor efficax eft." Atque geminatio ve pretor mihi numquam vifa est hos loco suo mouenda, vid. ad Phaedr. 1v. 8. BURM. HARL.

di, exire, lasonem meum secu- no, hoc sensu. Quin illa Medea ta. qui reddere emendant non fe- foluat veneno facro, quo pollets.

cet Donat. ad Terent. Andr. 1. 2. quod egregie to andeat connenit. hace est illa elogantia Poetici sermonis, quae aptistima & maximo propria verba eligit, nihil obsten pudor, nihil reuerentia patris aut maeris, nihil amor patriae, haco omnia superet & perrumpat Medeae amor, a te immiffus. sic Virgil. v 1. 128.

– Superas enàdere ad au-

dere pugna

Hoc oper, bic labor oft. & ita ille saepe, qui & cum ablatiuo caft construit, ve notter, lib. xr. 792. ex optimis codicibus, Isque obi se nullo iam cursu eua-

Posse &cc. cernis. vbi Picrius & pugnam & pugnas offe in MSS, testatur, quod vitimum Heinfius male fecurus mihi videtur, fic & lib. 1x. 99. quaecumque enaferit undis. vbi Servius notat, vidas alios legere. Linius xx1. 33. fibi quoque tendence, us periculo prius enaderesa

v. 165. Quis illa facris] betiv. 163. Tandem enadere] Egre- be, quin illa sucro quo freta venean-

1.530.00 anguem totis nostibus adstantem. Pros. Legunt alii, quis illa faeris, tuncque sensus exit, Medea aliquibus facris freta & veneno fotuat anguem. Maser. Carrienis liber, quis illa facris, quo freta veneno? in duobus Vaticanis, quis illa facro. putabam aliquando, quin illa facri vi freta veneni. sic & alibi apud nostrum non vno loco. vim vezeni habes. adi adnotata infra, 333- quemque illa facro Regius. vulgo, quis illa facris. quis illa facro primus Vaticanus. Hains. Quis illa faere etiam noster codex. Heinsius etiam adscripserat, fac illa facre, ve fac absorpeum sit a prima syllaba 18 facro. posset etiam legi, atque meum cafu defendere

ab omni Aesoniden velis illa sacro; que foeen, Jeneno.

& ibi distinctione posita, reliqua ad anguem pertinentia perlequi ad foluar. foera venena est plena, vt foesa armis &c. vid. Seru. ad Virgil, 1. Aen. 51. facrum venenum est magicum, arcanum. vid. infr. vers. 358. & ad lib. v1. 477. BURM.

. v. 169. Soluat, & in Somnes ingenti soluat ab orno] Diffoluat ac renoder, & resoluar ac compellat in somnos: iocus est in verbo foluo, & in duplici eius significatione, prius resoluere significat, religare, secundo resoluere est, compellere. Prus. Forte, in femnes ingenti voluat ab arno. Bu-LAEUS. Repetitio ciusdem verbi in hoc veriu odiola est, & a mala manu. forte;

: f(161) * Sopiat infomnem, atque ingenti - folket ab erue.

vel, . Soluat & in sommos ingenti avellat no orno.

nifi praestiterit, enoluar. Senec. Ep. 75. Acti in exilium & evoluti bonis. Latinus Pacatus in Panegyrico. Miferos asistis encluife pacrimoniis. HEINS. Sine dubio vitiosa repetitio. sed vitimo loco remoueri nequit vo folunt: nam in sommes Solwere & resolwere, est locutio obuia & vsitata, sie Onidius de eadem Medea lib. vit. **253**.

Bs in plenos tefolutum carmine somnas

Exanimi similam stratis perrenit in berbis.

quare pro priori mallem, Molliat, in sommosque ingensi fel-

yas ab erno. lic mollire & sulvere confuderum librarii apud Nasonem 11. ex Pont. 111. 89, Ita fomnum Medea inuocat, vt velit Maga ilian trend riens. Apollon. IV. 147. mulcere blanda voce. & ita hacc duo coniungit Ouidius vit. Met. 154. Peruigilem superest berbis sopire drecenem. & paullo post: Verbaque ter dixit placides facientis fomnos. sic & herbis & verbis Medea sopiuit Draconem. Buan. Acutifimo meo Herelio Heinuanac correctionis in Epistola critica pag. 71. iure videntur nimis violentae, ac valde probabilitor reponendum is putat. Sterner & in fomnos &c. quo quidem verbo, quod aptius ad anguem at flantem lit, num melius vilum inveniarur, dubito. HARL.

Nec tibi, cum primos adgrella es flectere fenfus

Virginis, ignotaque animum contingere cura, Defuimus: data continuo sed cingula soli

175 Nostra tibi: quis mota loco labesactaque cessit. Haud satis est; sed me ipsa opus: & cunctantia poscunt

Pecto-

V. 170. Haec sibi non Furiis: asque iesi cetera mando] Qui habet, nam Furiis, hunc habebit sensum: haec tibi committo, o Venus, caetera vero Furiis & Medeae mando. Maser. Garrionis lectionem secuti sumus, & distinctione iuuimus. nostri, baec sibi non. Heins. Garrion nihil in notis monuit. sed in prima editione, habet, baec sibi, non Furiis. in altera,

Haec tibi: nunc Puriis asque ipsi caetera mando.

Haec sibi nam furiis [Bonon.] Argent. Colin. & Gryph. quod snihi placet. fed non cum Pio, vt nam Furiis sit in parenthesi, sed

ve distinguas hoc modo,

Hace tibi: nam Furiis &c.
vid. ad lib. v. 247. & hoc fenfus
exigit. Veneri tantum mandat, vt
Medeae excutiat omnem pudorem & cunclationem, & amorem
iniciat, quo cum correpta erit
Medea, ipfa furens amore per fe
fatis cuncla exfequetur. imitatio
autem est, vt bene Pius notauit.
Ouid. 11. Met. 140. Forsunee cotera mando. mandare vero eleganter, vt Flor. 111. 1. primum selus mandat instalis. vid. Freinsh.
indicem. Burm.

v. 174. Continuo quod cingula foli] Vetus codex, fed cingula. CARRION. Putabam aliquando,

continuo quin cingula foli. cin pro quin exaratum fuerat, quod poflea cognata vocis proxime fubsequentis syllaba absorpsit. at poflerior Carrionis editio, fed cingula. bene. và quod omissum erat
in primo Vaticano. in Regio, funt.
Heins. Codex noster, nunc
cingula. sed reca est Regii codicis scriptura, funt, nisi quis malit, dasa continuo scis cingula soli.
Burm.

v. 175. Mota loco] Vid. ad lib.

v. 176. Hand fais eff] Vid. ad Ouid. vr. Met. 363. Burm.

v. 176. Me ipfis opus est] Sunt qui ipfism legunt hoc sensu: opus difficile & arduum & cunstantia pectora poscunt me ipsim. Quidam scribunt, ipfism opus. prisca lectio habet, ipfis in ablatiuo cafu. Plus. Omnes vulgati, sed me ipsism opus & cunstant. vet. cod. sed me ipsis opus est. cunst. CARRION. Forte legendum,

-- Sedme ipsa opus & cunstantia poscurt &c.

fed hoc leue est. Vossius. & ita clare vereque legitur in edit. Bonon. atque, ne insuauiter est repeteretur, sic rescripsi. Harl. Hand satis est, sed me ipsa opus est scripsii. in vulgatis, sed me ipsum opus est. Pius ipsam a non-nullis monet legi. opinor,

M m m

Hand

Pectora me, dubiusque pudor: 12m 10edera faxo

Aesonii petat ipsa viri, metuatque morari. Tu face luciferae citus ad delubra Dianae Deueniat, sacras solita est vbi fundere taedas Colchis, & aequali dominam lustrare caterua. Nec te nunc Hecates subeat metus, aut mea forte

Inpediat ne coepta time. quin audeat opto:

Con-

Hand fatis id, me me ipfa opus

Hand fasis est, me me ipfa opus, en cunstantia poscunt

Pettora me. nam in scriptis nostris, & cun-Ipsum etiam Aantia. Heins. quosdam habere notat Maserius. me ipsu opus est vera lectio. de verbo poscere vid. ad. lib. 1. 543. pectora nec dubiusque meus codex.

v. 179. Tu face letiferae] Letiferae ex vetufto codice Carrion. nolim mehercules factum. adeantur notae nostrae ad epistolam Nasonis xx. 194. in nunmis antiquis, DIANAE LUCIFERAE. pro metuatque morari, quod praecessit, maluerim, metuatque rogari. Heins, Barth, xvii, Adu, 5. vt probet apud Lucretium pro effice legendum effe, & face, hic etiam legit, & face, contra omnes codices. morari non mouerem; respondet enim praecedentibus, patriis excedere tellis Audeat. Burm.

v. 180. Fundere taedas] Ventilare. Prus. Aut abunde offerre & praebere, aut etiam in pri- oribus, impediat, nec enim eft tarma sumsit fignificantia. vt funde- .ti. quod scripturae adulterium,

pro liquefacere. ad vnam duae Non plareferuntur. MASER. cent hae explicationes, quae 17 fundere non conveniunt, nec etiam, quod Heinsio placebat, cui fundere, id est, in cuius honorem adolere consueuerat, nec tamen occurrit aliud verbum, quod huic substituam. forte, tollere Sed hoc incertum. taedas. crae autem taedae, vt feffae lib. VIII. 240. an fundere taedas ele duriori figura, pro taedarum lamina? nam lumen fundere obuium est. Burm. forsan scindere. HARL.

v. 183. Impediat nec me aetati] Sic Bonon. HARL. Scribe net onim eft tanti. non est tanti pretii, nec auctoritatis numen Hecates, vt nobis summatibus deis resistere auderet. Prus. Noster legit, aut mea forte Impediat. deinde prius lectum est accasi, castigation inde textus fuit duce Sabellico: legendum enim praecipit, Acetis quin andeat. non, atati quia audent. MASER. Vetuft. Paris. ve men forte Impediat nec me aetati: Sabellicus & Maserius legunt, nec me Acaeis. Lugd. & Argentor. cum recentire aurum, argentum, ceramque, fuum auctorem Engentinum prodit. vet. cod. habet impediat, nunc alta sime. CARRION. Inepta lectio. Vltima enim verba, quin audest opto, quae de Hecate dici videntur, omnino de Medea capienda funt. Magnum vlcus later: quod vide ne feliciter de coniectura fanauerim. Lego,

--- aut mea forte Ne impediat nunc Aetine, quin audeat opto &c. Medea hic dicitur Aetine a pa-

tre Aeta. fic ctiam eam nominavit Rufus Festus in descriptione orbis. vers. 1219.

Has post in terras pinu subiit
Actine.

Ita lego. Perperam editum, fubinin Beine. Vltimam autem in fubiie propter caesuram produxit Rufus. vt vero diuerse scribidur Aesa & Aeesa, ita—etsam Medea non solum Aesine, sed Aeesine dicta suit. Ouid. epist. Hypsipyles ad Iasonem, v1. 103.

Non bac Aefonides, sed Phasias
Aereine.

Ita enim optime legebatur ab antiqua manu in codice clarissimorum fratrum Puteanorum, cuius collationes viro incomparabili Cl. Salmasio debemus. Vulgo, fed filia Phasis Acetae. aut fed filia Phasias Aetae. Quae librariorum ludibria esse arbitror. Idem nomen etiam Ruso Festo vs. 655. iam olim restituit frater Isaacus,

- Colches buc quondam cura

fidesque Extulis insanam sestantes Aceti-

Pessime editum est festantes & inene * * *. Sed haec hacenus. Vossius. Aus mea force Ne impediat nunc affa time Carrionis liber. vulgati,

Inpediat, nec enim est tanti.
quod ex coniectura Pii promanavit. Florentinus Iuntarum, Impedias me aetati. Maserii editio,
Impedias me Acetis. Regius, Impedias nec me aetati. primus Vaticanus pari fere modo, nec me etati. scribe,

Inpedias ne coepta. sime.
Heins. Noster codex,
aus mea forse

Impediat, nec aetati me, quin audent opto.

vbi manifesta Heinsianae lestionis vestigia: nam ex ne caeta time, si disiuncta coniungantur, se coniungantur, fieri potest facile, ne caepta time, interposita litera p. Aldus vero, quod nemo monuit, edidit,

band mea furta Impediet, nec enim est tanti, quin audeat, opto. BURM.

v. 184. Transibit amor] Non in Iasonem, vt Maserius, sed in ipsam Hecaten, vt reste Pius, cui minatur Venus vim suam. proprie autem transibit, vt pestilentia & lues quaedam, quae vicina quaeque corripit, hinc transitione nocere, dixit Ouid. Remed. 616. Capitol. Anton. Philos. cap. xxvii. quem statim d'insist, ne in eum morbus eransires. vbi vide notas Salmassi. apposite de amore Ausonius Epigr. Lxxx.

Aut restingue iguem, quo torreor, alma Dione, Aut transire iube, vel face vtrumque parem.

vbi

Mmm a

185 Ipfam flammiferos cogam conpefcere tauros, Amplexumque pati. volucrem tunc adípicit Irin,

Festinamque iubet monitis parere Diones; Et iuuenem Aesonium praedicto sistere luco. Protinus hine Iris Minyas, Cytherea petiuit Colchida: Caucasiis speculatrix Iuno resedit Rupibus, attonitos Aeaea in mocnia vultus

Spe-

vbi malim, vel face vtrisque parem. quod aequis ignibus ardere Ouidius dixerat. Florus translate lib. 11. cap. 2. ferpente latin bello in Sardiniam adnexamque Corficam transfits. vbi eadem Metaphota in ra ferpere. BURM.

v. 185. Flammiferos] Ita & equis Solis Ouid. 11. Met. 155. tribuit flammiferos binnitus. Bur-

v. 186. Amplexumque pati Sic ed. Bonon. HARL. Iasoni concubirum mortalis cum dea, quod est dispar & respuendum, priscum exemplum habet, amplexuque pati. & cogam Iasonem Hecaten inire. sed supersum est hoc haemischimm in codicibus, qui Pomponii Leti suerant, hoc ordine codex desectus resistutus est,

Ipsam flammiseros cogam compescere tauros, Atque nouam segetem ardenti de-

cidere ferro, Peruigilem fomno claudencem vi-Eta draconem

Lumina conspicies, lacta est luno, inde resurgit,

Amplexuque petit. Volucrem tunc aspicit Irim.

Prus. Amplexumque pati libri editi. vetus codex, amplexuque peti. Carrion. Veteres editiones oftendunt, Amplexumque pe-

tit. sed legendum est, Amplexumque peter. Voss. Amplexuque petit in scriptis nostris. alterum est a Carrione. Vulgati amplexumque pati, quod minime mutandum suit. iussa & imperia pati, hoc ipso libro. Instra, ve vere restituit Gronousus.

Tunce air, Aefoniden quidquam se velle relicta

Credis, & villa pati fine refreta ? pari dominum libro viii. plura de eleganti viu huius verbi ad Claudianum obseruamus. Heins. Amplexuque peta noster liber. amplexuque petit Edit. Pii, luntae, Aldi sed amplexum pati melius. inuidi enim patiuntur sibi molesta. recte explicat Pius. vid. ad lib. v. 571. Burm.

v. 186. Tune adfpicit] Scil. Iuno, quae forte later in voce, tune. vt legendum lit, volucrem Inno afficit Irin. aliter transitio nimis est inconcinna, & obscura. BURM.

v. 187. Festinansque Vetus codex, Festinanque, CARRION. Dione h. l. Venus, vti apud Bionem 1. 93. vbi vide Schwebel. HARL.

v. 193. Ignara futuri] Indecorum hoc Reginae dearum videri posset. sed lunonem non inter fatidica numina habitam, vt nec alios deos, licet suminos, docet Broukh.

turi.

Vix primas occulta Venus prospexerat arces; Virginis ecce nouus mentem perstringere languor

Incipit: ingeminent commotis questibus aestus. 195 Ergo iterum sensus varios super hospite vol-

Moeret, & absenti nequicquam talia fatur.

Si tibi Thessalicis nunc si tua forte venenis Mater, & heu, si qua est, posset succurrere coniunx!

200 Quidue tuos virgo possim nisi flere labores? Hoc satis; ipsa etiam casus spectare supremos,

Broukh. ad Tibul. 111. 1V. 45. BURM.

v. 193. Prospexerat arces] Heins. malebat, obrepferas. BURM.

v. 195. Ingeminant conmotis questibus aestus Ita scripti, [item ed. Bonon.] non ingeminat. apud Maronem, ingeminant curae. malo praeterea, commoti questibus seftes. paulo ante, proestringere mentem Regius, non perstringere.

v. 198. Si sibi] Opinabar, beu tibi. HEINE.

v. 199. Mater] Hic versus, culpa operarum credo, excidit in editione Pii: in notis enim explicat. Burm.

v. 200. Quidue suos Virgo] Aldus elegantius, Nam quid virgo suos possum nift flere labores. ZIN-Legerim interrogationis particula, Quidne? BALBUS. Pro, supremum casum mortem voca-· Quidue tuos virgo, scribi maluerim, Quidue o virgo suos. Aldinus certe codex, Nam quid virgo twos. mox scripti nostri, comes hune versum addit primus Vari-

ire fereri. male Carrion, effe. HEINS.

v. 200. Possim nifi flere] Si haberes matrem vel vxorem adiutrices, ego flerem labores tantum, sed quoniam cares veraque, fletu posito, opus est opere & ope. alii scribunt, possum, superiori iungentes. vtinam mater & foror adelfent hic tibi: ego virguncula quid possum iuuare labores tuos? quasi dixerit, nihil. quo potero fietu iuuabo. Pius. Ego mallem. Quid dubios virgo possem nifi flere labores, sensu primo Pii. dolores a m. pr. noster. Burm.

v. 201. Hoc fatis] In defecatis codicibus non priscis, sed a Laeto emendatis habetur, Hei mibi ne cafus etiam spectore supremos. mus. Pius. Hand fatis putabam. vt supra vers. 176. nam Aldinus liber, Haec faris. lege, Nec. post Mmm 3 canus, Atque iterum durae cogar comes esse sorori. Et nunc ille sua non quemquam sorte moueri, Non vllum meminisse putat: cumque omnibus odit

205 Me quoque. si quando suerit tamen vlla potestas,

> Illum ego, qui diris cinis vltimus haeserit aruis, Ossaque, quis tauri saeuusque pepercerit ignis, Conponam, sedemque dabo. sas tunc mihi manes

Dilexisse viri, tumuloque has reddere curas.

210 Di-

canus, [item codex collarus, HARL.]

Hei mibi nec casus etiam spettare supremos.

HEINS. boc fatis ipfe etiam c. f. f. noster liber, Burm.

v. 202. Dure cogar | Compellar, ne legatur, cogne. MASER. Vet. cod. dirae cogar comes effe forori. Es nunc ille sua. vulgati, dure cogar comes ire forori, Et nunc ille sui. male. Carrion. Male haec Maserius capit de Circe. de qua nondum somniare poterat Medea. sed de Chalciope recte Pius capit, quae, inquit Medea, me, vt ante, ducet ad triste illud spectaculum pugnarum. durae retineo, quae siccis oculis illa adspicere potest, cum ego fim mollior, & mouear Iasonis periculis. diris arnis mox sequitur. Burm.

v. 203. Ille sui-sorte] Emenda ex antiqua lectione, sua, vel propter vocalitatem sonoritatemque meliusculam. sortem vocat conditionem & fortunam iniquam. Pius. Forte noster. sed supradura sort lib. vi. 624. occurit. Burm.

v. 204. Non vilum meminisse putas Ingemuisse maluerim. vol metuisse, ve sup. 178. metuatque morari. Heins. Nullam caussam video, cur mutari debeat, meminisse. Burm.

v. 206. Haeferis aruis] Vetus codex, baeferis oris. Garrioni. Religio mihi fuit, hanc MS. Carrionis lectionem non recipere. Editi hactenus, aruis. fed vt hic diras oras, ita alibi diferiminis oras dixit Flaccus nofter. Vossius. Sed diferiminis toras habemus lib. v. 312. & infr. vers. 500. non oras. Burm.

v. 208. Componam] Vid. Broukh. ad Tibul. lib. 111. eleg. 2. vers. 26. Burm.

v. 209. Tumuloque bas reddere curas] Osta Iasonis, pro quo tam solicita sum. Solentissimum enim curas pro personis amatis ponere. Vel illud Virgilii sufficit Eclog. x. Tuo cura Ly.oris. Bulaeus. Immo, credere, si quid video. Heins. Dubito. nam dictum videtur, vt reddere & solicita iusta caesis. ita vt singulatis sit Valerii locutio. Maserius videtur videtur videtur videtur videtur.

Dixerat. ecce toro Venus inprouisa resedit,
Sicut erat mutata deam, mentitaque pictis
Vestibus & magica Circen Titanida virga.
Ipsa, velut lenti fallatur imagine somni,
Hic oculos incerta tenet, magnique sororem
Paullatim putat esse patris: tum slebile gaudens
Prosiluit, saeuaeque vitro tulit oscula diuae.
Ac prior: O tandem, vix tandem reddita,
Circe.

Dura tuis; quae te biingis serpentibus egit Hinc suga? quaeue suit patriis mora gratior oris?

Ante & Thessalicae Phasin petiere carinae, Perque tot inselix frustra vada venit Iason,

Quain

detur Heinfianae interpretationi occasionem suppeditasse: nam explicat, amores, quibus viuus caruit, credam sepulchro, quod amabo, colam, venerabor. & ita fere Pius. certe curae, non semel, pro amore poni solent apud Virgil. Nasonem & alios. male Bulaeus de iptis ossibus capit. Burman.

v. 211. Sic ve erat mutata deam] Synecdochen dicit Maserius este. cod. vet. aliter distinguit, Sic ve erat mutata, deam mentitaque. Carrion.

v. 214. Hic oculos incerta senet]
Tunc. alii legunt, fic: repugnat
exemplum, & frigidum videtur.
Prus. Hic legabatur ante Carrionem. fortaffis, Huc reponendum. vt supra,

— attonitos Ataea in moenia vultus Speque metuque tenens.

fane ad Sic paullo ante praecesse-

v. 220. Ante Theffalicae] Praefero & hic Aldinam lestionem, An qued Theffalicae &c. & paullo post, Quis pastriae se menis amor? ZINZERL. haec certe turbata sunt, nec aptum sensum efficiunt. Aldina lestio sine dubio aptior: vnde mallem omnia per interrogationem legere,

An quod [vel quia] Theffalicae
Phossin tetigere carinae,
Perque tot insclix frustra vada
venis läson?
An patriae te mouis amor?

an huc post tantas moras venisti propter Argonautas, vt iis opem ferres, & adesses illis contra Aeeten? an vero amore patriae, vt discordias inter Persen & Aeeten componeres? egregie occasionem de Argonautis sermonem iniciendi quaerentem Medeam inducit Poeta. Iason enim menti eius obuersabatur solus, & ideo rogat, an ille caussa aduentus sit. & patriae amorem etiam postponit Mmm 4

rumpit, '

Occurritque Venus: Tu nunc mihi caufa viarum;

Sola tuae venio (iam pridem ignaua) iuuentze:

Cetera parce queri; neu me meliora secutam

Λr-

lasoni, in quo mens eius tota.
Burm.

v: 222. Quam patriae te mouit amor] Ita haec distinguo. in Aldino codice perperam interpolata sunt. HEINS. Quis etiam Pius in notis agnoscit. noster etiam liber, quam caetera rumpit. BURM.

v. 224. Sola tuae venio (iam pridem ignaua) iuuensae] Subintellige caufa. venio, & caufa veniendi eff iuuenta tua, quam per ignauiam traducis. ignaua fupple fuisti, nec iuuentutem exercuisti, per interpositionem haec dicuntur. iuxta illud Ouidianum, Infelix, cui torpet bebes locus ille prella. Pius. Scribendum,

Sola tuae venio iampridem ignara iuuentae.

atque ita vir eruditus in ora cafligarat Venetae editionis. Heins. Et hace corrupta puto. & Pii interpretatio dura, nec ignaua potest de Medea dici. & Ouidii locus incongruus, si ignara legas cum Heinsto non video sensum. an dicere velit, se cupiditate videndi Medeam venisse, cuius iuventam propter longam absentiam ignorabat, & quam, vel numquam, vel non nisi infantem viderat. sed si ita capiamus, vnde ergo Medea statim Circen cognoscebat? in nostro codice, fola viae nemo iam pridem ignana innentee. legerem

Tu nanc mibi cauffs viarum Sola, suae venio (iampridem guara) inventae.

non alia caussa viae, nisi ve tibi adlim, venio tuae iunentae, id est, tibi iam maturae virgini opem ferens, iampridem (quia diuina erat) gnara fatorum tuorum, & amoris erga lasonem. Venire alicui, cleganter de benigno & fauente dicitur. sic simpliciter Horat. 1. Od. 19. Mallasa veniet lenior bostia. sic noster lib. 11. 561. Noster ades, iunclusque venis, si vulgata seruanda, iampridem ignaun, de ipla Circe, quae meritum hine ialet, quod anus iam, & dudum deses & laborem fugiens, nunc Medese causia veniret, capiendum. Buz-

v. 225. Cetera parce queri] Querela tua versari debet circa tempus amiffum, cetera nihil funt. Quid si legas hos versus hac ferie. Tu nunc mibi canfa viarum Sola. fubintellige, es o Medea, & veni queri, te esse its ignauam circa tuam iuuentutem. caetera parce queri, caetera omitte mecum conqueri, & quod ego fugi patriam & meos declinem. Querere te inutiliter aeuum confumere, nec reprehende me, quod ductus Hesperia patria meliori, illam sum secutus, contempta ea patria rigoribus aeternis, pruinisque damnata. Pius.

v. 226.

Argue: quippe vt iam reputentur munera divum,

Omni-

v. 226. Quippe etiam repetentur munera dium etiam repetuntur ed. Bonon. repetentur Carrion & al. HARL. Mox paullo Italia repetetur, praetoria & viridaria mea, quae in Ausonio orbe possideo. quae rura florida, felicia & amoena diuum munera vocat. Prus. Nihili haec funt. in Maseriano -codice, repesuntur. fore dederit Seribe, qua redit, itque dies. Valerius,

Quippe vt iam reputensus munera dinum.

fic libr. 11. 139. & libr. v111. 385, Heins. Sensus intricatus, quem hunc puto esfe; cetera, scilicet, quae ad fugam meam attinent, parce queri, nec argue me, quod patriam reliquerim, secuta enim sum meliora (eo fenfu, quo Medea apud Ouid. *11. Mct. 21. video meliora proboque, Deteriora sequor) nam, ne munera deum, quae in me benigne contulerunt, nunc longa oratione .recenfeam; hoc vnum sufficiat, communem esse omnibus patriam, totum orbem, & communes effe deos, procul ablit, vt semper haerere voluerim in hac maligna & aspera regione, fed fas mihi fuerit Colchos linquere, ve coniugio Pici fruerer. vbi male viri docti fuit rescriita & tibi fas esis, cum lasone patriam relinquere, legerem vero,

Quippe, of ne repetam iam munera dinum,

Omnibus bunc &c. crede. nam crede omnem orbem communem, licet non accederent ista munera diuum, quae mihi funt, coniux Picus, & quod ipsa dea & fatidica fasta sim. ita summo artificio & ingenio Poëta ex ipfa

querela Medeae de absentia Circes, argumentum Veneri falsac. fuppeditat, vt cum lasone patriam deserere, & in alias oras, vbi omnia meliora fuo exemplo oftendit, abire velit. Burm.

v. 228. Communes deos] Vid. ad lib. IV. 761. BURM.

v. 229. Qua redeuntque dies] omnis orbis ab oriente ad occidentem est patria bonorum, ie posuit pro venit, Plautine. Prus. Bonon. qua redeuneque dies, vet. Parif. qua reditque dies. manuscriptus & recentiores, que redis itque. bene. CARR. Sabellicus etiam cortexit, qua redit itque, & recte. dies autem, quod non advertunt interpretes, hic pro fole ponitur, vt faepe apud Poëtas. sic Horat. IV. od. 7. & almum quae rapit bora diem. id est, solem, quem almum vocat Carm. Secul. vers. 9. Manil. 11. 827.

Vnde dies redit, & tempus de-Scribit in boras. Pedo Albin. apud Senec. Suafor. 1. Ruit ipfa dies, orbemque relistum

Vltima perpetuis claudit natura tenebris.

bunt. nam sie noster lib. 1. 274. dixit,

Sol ruit, & totum Minyis lattantibus undae

Deduxere diem. Claud. 1. de Rapt. 275. Merserat unda diem. & 111. 316. Accingar lustrare diem. vbi teste Barthius, quacumque sol lucet. vt Lucan. vii. 189. fed quocumque die. Auien. Descr. orb. 62. Mmms Vist Omnibus nunc pottus communetti anunantibus orbem,

Communes & crede deos. patriam inde vocato. Qua redit itque dies. nec nos, o nata malignus 230 Clu-

Vix euesta dies. Calp. IV. Ecl. levatque diem vicini spiritus amnis. & ita nox pro Luna v. 567. Buz-MAN.

v. 229. Diis nata] Bonon. eruasa malignus. Sabellicus & libri recentiores, o nata malignis. vet. cod. diis nata malignis. CARR. ego vtor. HARL. Variant hic libri, prae omnibus malo, quod in Aldi legitur. nec nos, o nata, malignus Cluseris boc uno semper fub frigore Phases. nec enim acque bene messibus regiones claudi dicas, ac fluminibus, finium arbieris Tertulliano dictis. Exempla noto in Promulfide Criticor. cap. 47. natam vocat ob aetatis disparitatem, vti vicissim Circe ab illa mater audit versu ab hoc duodecimo. ZINZERL. Nec nos Dis nata malignis Clauferit boc uno semper sub frigore messis Catrion, ante quem legebatur, nec nos o nata malignus Cluferit menfis. o nata malignus pri. & fec. Vaticani. malignus Phasis in Aldino codice. quod arridebat Zinzerlingo. in secundo Vaticano, nec nos onerata malignis. in Regio, nec vos o nata malignus. ego Gatrionis codici insistens scribo,

– nec nos Dis noto malignis Luserit boc vdo semper sub frigore messis. possis &, crudo sub sidere. Ludere proprium hac in re verbum. Tibullus lib. 11. El. 1. [v. 19. ad quem locum vide Broukhuf.]

Nen feges eludat messem fallacibus berbis.

Propertius lib. 11. El. xv. Tarre prins falso partu deludes arantes. pari modo Manilius etiam & Boëthius. idem fallere & decipere, & mentiri dicebant, plura ad illustrationem huius congessimus cuo nata mal. habet ed. Bonon. qua ris secundis ad Pontica Nasonis lib. 11. El. 1x. vdo frigore pro voo repoluimus etiam, quod meminerimus humiditatem & frigus fegeti esse damnosa, in Cataledis veterum Poërarum, Humer ale Segotem, Segeti contrarius bumor. Ouid. Epist. v ..

Illa fibi a Tanai Scyebineque paludibus vdae Quaeras, & a patria Phasi-

dis vsque virum. Satins ramen eft, crudo frigore. apud lustinum lib. 1x. cap. 11. de Scythia, inclementiam coeli & ferilitatem terrae caufacur, quae non patrimoniis ditet Scytbas, sed vin alimentis exhibeat. puto, vix dimentis se exhibeat. locus correprus. sed vide Berneggerum; hinc Libioi Scythae disti. Heins. Nofter codex,

nec nos, o nata, mañenis Cluserit boc imo semper sub fri-

gore menfis. fed mihi Aldina lestio maxime arridet, quae elegantishma es, nec mensis pro tempore, vel mense aestiuo cum Pio dici recte posse puto. nec messis ludere etiam hic praecipue dicitur, quod & mollistimis & fertilistimis regionibus euenit, vbi grandine vel alis cala-

Digitized by Google

Fas mihi non habiles, fas & tibi linguere Colchos.

Et nunc Ausonii coniux ego regia Pici:

Nec

calamitate fallit colonos. vt exempla ab Heinfio ad Ouidium prolata euincunt: fed fingula vidéamus: malignum Phasin eleganter vocat, sterilem ad Phasin regionem, quae propter continuum frigus vix alimenta exhibet, & semper inopes & clausos quasi & obsessios tenet. ita Seruius ad Virg. 11. Georg. 179. Malignos celles dixisse Virgilium pro infecundis observat, & Nonius explicat, graciles & minus feraces. Plinius lib. 11. Ep. 17. Quarum arborum (ficuum) illa vel maxime ferax est terra, malignior ceteris. Pomp. Mel. 11. 2, regio infecunda, frigida, corumque quae seruntur maligne admodum patiens. & mox contrario sensu, viros benignius elit. fic Tibul. 111. 3.

Et magnas messes terra benigna dares.

Onid. r. Am. 10.

Praebeas Alcinoi poma benignus ager.

vide Lambin. ad & ita passim. Horat. 1. od. 17. iam vero cluserit, vel clauserit minime mouendum, Phasis enim eleganter, quasi sepes & vitima terra, extra quam progredi non licet, claudere dicitur incolas, quos coercet intra fuos limites, vt contra aperire & aperiri terrae dicuntur. vt vidimus saepe supra. vide de vi & viu huius verbi disputantem Cl. Graeuium ad Cicer. v. Verr. 37. & Zinzerl. Promultid. cap. 47. Auien. Desc. Orbis 1334.

> Cocant tot, & anguli ab omni

Parte, sibi obliquo claudentes extima terrae.

vno fub frigore etiam minime mouendum, licet Cel. Bentleius [ad Horat. 111. od. 19. vers. 17. pag. 223. fq. ed. Lipfienf. HARL.] in ceteris Aldinam lectionem secutus malit, Arttoo fub frigere, vel uno sub cardine, vel mundi sub cardine. nam vnum frigus eleganter continuum, per totum anni tempus, & omnes regionis partes pariter insestans exprimit. sic Florus 11. cap. 17. fed simul pariter, quasi vnum vndique bellum fuit. Ouid. 1. Met. 721. de Argo,

Censumque oculos nox occupas

vna. quod videtur transtulisse ex Sophocl. Oed. Tyran. 380. qui de Tirclia, μιάς τρέφη πρός νυκτός. quod idem Naso exprimit lib. 111. Met. 335. Iudicis acterna damnavit lumina notte. vna ergo nox, est aeterna caecitas. sic Stat. v 111. 267.

Sic whi per fluctus une ratis obruta fomno

Conticuit.

lib. x 11. 168. Vno vultus pallore gelati. plura exempla praecebir larga manu iple Heinfius ad Claud. 11. in Eutrop. 285. & v1. Conf. Honor. 238. Burm.

v. 231. Non babiles] Inhabiles, & non apros ad habitandum propter tigorem immodicum. funt qui bumiles scribunt, prisco codice repugnante. Pius. les Colchos secundus Vaticanus adgnoscit. & sic nonnullos legere testis Baptista Pius. arbitror a

Vale-

Meque vides I uici dominam maris. 2t tibi

253 Sauromatae, miseranda, proci? cui vadis Hibero.

(Hei mihi!) vel faeuo coniux non vna Gelono? Illa deae contra iamdudum spernere voces:

Non

Valerio esse, non sinbiles Colchor, hoc est, in quibus certam habitationem non fixerat, tolle praeterea interrogationis notam. Plautus Mercatore Actu 111. Scen. 1v.

Quis modus tibi exfilio sandem? enenics qui finis fugae?

Quae patria aut domus tibi flabilis effe poterit? dit mibi. male etiam Carrion, & fas tibi linquere. aliter codices 'nostri. Nec babiles adiicien-HEINS. dum est: nam si cluserit legendum, certe stabiles & certas habentes sedes sunt Colchi. nec tamen non babiles cum Maferio explico, qui dexteriores funt alii populi, cum quibus Circe habitabat. quae interpretatio prouenit ex vernacula lingua, qua dextrum & solertem virum, babilem Galli vocare folent. fed cum Pio non babiles sunt rigidi, inculti, hominum vsui & vitae cultiori non satis accommodati, & quibus non apte vti possumus. & ita babiles res, & loca dicuntur tractabilia, & quibus apte vtimur. ita babilem pharetram dixit nofter lib. 111. 607. & Virg. 1. Aeneid. 318. babilem arcum. vbi apeum fexui, Servius. sic Horat. 111. od. 19. vicina, feni non babilis Lyco. vt Ouid. 1. Am. 8. noluering babiles pluribus effe viris. Pomp. Mel. 1.5.

nos equis, facile aeque babilins utuntur. Cicer. 1. de Otat. 54-calcei babiles & apsi ad peden. Ouid. 11. Met. 531. currum babilem dixit. Ouid. 11. Am. 4. bace babilis breuitste sua est. in Aldina editione omisso va fas erat, um babiles, & tibi linguere Colches. cum detrimento versus. Carrion detrimento versus. Carrion edidit, & fas ribi 1. C. idem see sensus in issus paridis ad Helenam apud Ouid. xv1. Ep. 189.

Parca sed est Sparte; su cultu divite digna: Ad talem formam non facit iste locus.

id est, non est Sparte habilis abi-

v. 233. Nec mibi flammiseri borrent ibi posens tauris] Apage Carrionem, qui male reposint, borrent tibi pasens tauris, pro, ibiquamquam & in primo Vaticano, tibi. Regius, vbi. Heins. Tibi & noster codex. Byrm.

v. 235. Cui vadis] ld est, tam alacriter, & cum impetu quodam contendis in matrimonium horridi & asperi coniugis, vide ad lib. vi. 229. quare respondens Medea viitur verbo cogi. non una autem eleganter, quia plures ducunt, & vago concubiru gaudent. Buam.

pluribus esse viris. Pomp. Mel. 1.5. v. 237. Iamdudum Mox. Vi parma, ob magnitudinem nulli nunc lib. praecedente vers. 456. Sie babilis. 111. 7. Elephansis sicus paulo ante vers. 224. iampriden videNon ita me inmemorem magnae Perseidos, inquit,

Cernis, vt infelix thalamos ego cogar in illos. 240 I, precor, atque vnum pro me dimitte timorem Sed magis his mileram, quando potes, eripe

> Vnde metus aestusque mihi, quaeque aspera, mater,

> > Per-

BULAEUS.

v. 238. Magnae Perseidos Auiam explicat Maserius, matrem Pius. non convenit inter Mythologos de hac femina, aliis Persa dicitur Aeetae mater, ex qua Sol illum quosdam etiam Calypso. vide Tzetz. ad Lycoph. Alex. 174. qui alios matrem eius Antiopen facere tradit. Scholiastes vero Apollon, ad lib. 111. 242. dicit, Epimenidem eins matrem facere Ephyram, vnde nomen Corintho Ephyrae fuit, & ipsum Aceten Corinthium fuisse. Diophanem vero dare ipfi Antiopen matrem. fed Perseida vocat etiam Hesiod. Gover. vers. 957. & Hygin. Fab. CLVI. vbi vide Muncker. & ad praefat. Hygini. Burm.

V. 240. I, precor, atque vnum pro me dimitte timorem | Pro, atque vnum, opinor reponi debere, ac querelum simorem. nihil certe nunc occurrit, quod propius accedat ad receptam lectionem. possis etiam, ac vanum timorem amplecti. pro dimitte prim. Vatic. diu mitte, an dea mitte? HEINS. mutandum, malim, & vanum, lam vocauit natam. Prus.

videtur vsurpare pro iam fatis. vid. Heins, ad lib. 11. 167. & nos infr. vers. 539. & ad QuinQ. Decl. CCCXXX. BURM.

v. 241. Magis | Potius. Barth. ad Claudian. But. Vid. ad lib. 111. 271. BURM.

v. 241. Quanium potes} Sic ve-& Aloea, filias vero Circen & tus codex, alii, quando potes. Pafiphaen fustulit, & secundum CARRION. Nihil necesse, quod Carrion inuexit, quoniam potes. librò v##. 41.

> Verum age & boc etiam, quando potes, adiice tantis Muneribus. HEINS.

v. 242. Vnde metus est vsquo mibi] Ita impressum textum habent aliquot codices: [e. g. ed. Bonon.] tuncque iambus est in secunda sede, vel id caesura excusat. tutius potest legi, vnde metus sestusque mibi, in numero plurali. MASER. Eft vsque scripti. quod perperam amplexus est Carrion. in Regio, Vnde metus funt vsque mibi. aestum simili fignificatione iam supra non semel habuimus: vf. 195. ingemimant commosi queslibus aeslus.

v. 242. Quaeque aspera semper Verustissimi codices habent, mater, vt fit reuerentiae nomen. At vnum noster codex. si quid adiunat, quod Circe superius ilquae voces passim commutantur. Carrion, quaeque aspera, mater, per-

Perpetior durae iamdudum incendia mentis. Nulla quies animo, nullus fopor: ardua amanti. 245 Quaere malis nostris requiem, mentemque repone:

Redde diem noctemque mihi; da prendere vestes

Sa-

Perpetier. confirmat primus Va- & difficile fuerit. Buz. ticanus. sic infra, 248. Tu quoque nil, mater, prodes, mibi. & fic in venustissimis codicibus sibi inventum adseuerat Pius. Heins. Carrionis lectioni consentit cod. collatus, in quo m'r h. c. mater. HARL.

v. 243. Durae incendia mentis Fortalle, crudae.

Accepere tamen crudam contra aspera mentens

Et magnos tollunt animos. apud Silium, IV. HEINS. Amavit Heinfius illud crudum, quod bis terue iam pro duro obtrust Valerio. vid. ad lib. v1. 545. sed ego hic quoque, dubiae incendia mensis malim. vt lib. 11. 252. Iom dubiae donum rape mentis. Claudian. r. in Rufin. i.

Saepe mibi dubiam traxit sententia mentem.

incertam dixit noster v. 304. eadem varietas apud Plin. v111. Ep. 14. Num ergo dubium est alia omnia sentire cos, qui occidunt, quam qui relegant. vbi codex Medicens, durum habet. Burm.

v. 244. Arida mens est Bonon. ardua menti. Maserius legit, arida mens est, quam lectionem omnes libri vulgati seruant. vet. cod. ardua amanti. CARRION. meum exemplar Bonon, habet arida mens est. Harl. Ardua amanti, hoc est, mihi amanti ardua, id tenebris. sed sequentia non co-

amanti Carrionis est scriptura. vulgati, arida mens est. nisi quod in Aldino & Maseriano, ardus menti. in duobus Vaticanis, arida menti. feribe.

Nulla quies axime, nullus fepor, baeret amanti.

HEINS. Certe ter repeti in tribus continuis versibus mensis vocem minime tolerabile videtur, neque etiam Carrionis aut Heinsii lectio placet, quia Medea se nondum confitetur amantem. ego illud menti reliquum effe puto ex integro verbo aliquo. Forte,

Nulla quies aximo, nullus soper, arma timenti.

sed nondum mihi satisfacio in hoc loco. Burm,

v. 246. Redde diem noctemque Quietem diurnam, & soporem nocturnam, animi curas exonerantem, sic enim scribendum. redde diem noctemque mibi, da prebendere vestes. Exemplar literis fere exolescentibus sic habet, quod cum Caesar Satius Laudensis, vir in omni disciplina summus, vidiffet, exofculatus antiquitatem, valide comprobauit. Prus. Sunt qui Bonon, codicem sequentes legunt, redde diem, noctem mibi deme; adprebendere vestem. forsan pro ferenitate mentis & est, lasonem, cuius potiri ardunm haerent. Itaque cum Sabellico

ARGONAUTICON LIB. VII. ...927

Somniferas, ipsaque oculos conponere virga. Tu quoque nil, mater, prodes mihi: fortior

Sola fui. tristes thalamos, infestaque cerno 250 Omnia, vipereos ipfi tibi surgere crines. Talia verba dabat, conlabsaque slebat iniquae In

legam, de me apprehendere. MA- Ita & Medea apud Ouid. vss. Maserius cum Sabellico, Met. 76. Redde diem & noctem mibi, da me adprendere vestes, vet. cod. cum Lugd. & Argent. Redde diem nostemque mihi, da prendere vefes. veruft. Parif. diem nottemque mibi da adprendere vestes. causam mendi facile est indicare, suspicor enim cum ita scriptum esset, da adprendere, in margine aliquem adnotaffe deme ad, quod glossema postea in versum irreplit. CARRION. Fac noce fruar quieta, vtque deleam ex animo istum virum, cuius amor omnes mihi dies acerbos facit. But. Non video Sabellicum da me apprendere legere, cum solum pro de me, corrigat da me, non indicans an apprendere, an prendere velit. Burn.

v. 246. Vestes Somniferas Pius vel stragula, quae dormientem iuuant, vel jolum fomni furuum amicum intelligit, quo contacto flatim obdormiscat, fateor, haec me nondum fatis perspicere, inclino tamen in vltimam interpretationem propter illa Tibulli 111. IV. 55.

Et quum te fusco somnus velavit amiGu.

Stat. x. Theb. 134. dat chlamydem somno. & Ouid. x 1. Met. 611. Somni dei torum pullo velamine restum describit. Burm.

v. 248. Fortior ante Sola fui]

Et iam fortis erat, pulsusque resederat ardor. vbi vid. & ad 1. Art. Amat. 281. BURM.

v. 249. Infestaque cerno Omnia Zinzerlingianum, [vti etiam Vosfius & Bulaeus legere iusserunt. HARL.] emnia omnino admittendum. quomodo ante illum Aldus quoque. fed & infausta omina revocari malim apud Nasonem. Met. v1. verf. 447.

--- infausto committitur omine sermo.

vbi plurimis exemplis haec ad-Ego hic infefts serui. Heins. omnia retineo, non enim omina tantum infausta, quae possent fallere, videbat, sed aperte patris animum hostilem & infestum Argonautis, vel omnia cerno mihì aduería, etiam te, vt colligo ex vultu furiali tuo, vt mihi apparet. coniecerat & Heinfius, infe-Raque cerno Somnia. Burm.

v. 251. Iniquae Veneris] Quia lasoni & amori magis sauebat, quam pudicitiae Medeae. ita lune iniqua Ouid. 1x. Epist. 45. & Lucan. 1. 576. & alii passim dei, aequi & iniqui. Burm.

v. 253. Monstrabat] Perdite se amare hoc ipso oftendebat. Bul. Atque ibi pri. Vatic. Regius, arque pii. nutribat, non monstrabat Aldus. HEINS. Nutribat non male, vt ab ipso tadu Veneris, eiusque

In Veneris Medea sinus, pestemque latentem Oslibus, atque imi monstrabat pectoris ignem. Occupat amplexu Venus, & furialia figit

Oscula, permixtumque odiis inspirat amorem. Dumque illam variis moerentem vocibus ambit,

> Inque alio sermone tenet; Quin hoc, ait, audi, Atque attolle genas. lacrimisque haec infit obortis:

> > Cum

finus augeretur pestis. sed tamen contra omnes codices cum sit, credo scriptum fuisse, nudabat, quod glossator reddiderat per monstrahat. librarius vero rescriplerat, nutribat. fic apud Claud. 1. Rapt. 214. Ac Veneri mentis penetralia nudat. vbi aliqui codices pandit, aliqui monstrat. ita & Seruius apud Virgil. 1. 356. nudanie exponit, indicauit, vide de hoc verbo ad Phaedr, prolog. pestem & ignem, ita lib. vIII. vs. 165. cur tanta mibi non prodita pestis? vt mater Medeae exclamat. pestis autem amoris vehementiam & contagionem notat, exemplo Virgil. 1. Aen. 712. infelix pesti denota futurae. Burm. v. 254. Occupat amplexu] Vid. ad Petron. cap. LXXXVI. BURM.

v. 254. Furialia] exitialia, nec legas, Funalia. MASER. Funalia eft in lunt. Burm.

v. 254. Figis] In codice nostro a prima manu fuerat, fingit. BURM.

v. 255. Permixtumque odiis in-Spirat amorem | Eleganter Catullus de Venere:

- Non est dea nescia nostri, Quae dulcem curis miscet amaritiem.

BULAEUS. Non cepiffe videtur mentem Poëtae Bulaeus, cui non quadrant verba Catulli. rede Maserius odia in Colchos, amorem erga Iasona explicat. Pius Zelotypias etiam non satis rede intelligit. Bunm.

v. 257. Inque alio sermone tenet] Adscripserat Heinfius, inque alco. sed Circe illa falsa, ve penitus animum Medeae denudaret & deprehenderer, eam tenet & morahib. 111. vf. 47. & vt hic nudabat tur sermone iniccto, non de lasone, sed de alia re. nam haec vis ve tenet, moratur, detinet, quaelito & arcellito fermone. Ouid. 111. Met. 364. Illa deam longo prudeus sermone tenebat. apud eumdem paullo ante vers. 279. sumili astu luno Semelem fallit,

Ergo, vbi captato sermone diuque loquendo,

Ad nomen venere Iouis, suspirat &c.

Cicero Brut. 65. nam etsi me facile omni tuo sermone tenuisti, tamen is mibi longior videtur, quod propero audire de te. Virgil. I. Acn. 670. tenere & morari iungit,

Hunc Phoenissa tenet Dido, blaudisque moratur Vocibus. Burn.

v. 258.

ARIGONAUTICON LIB. VII.

Cum leuis a superis ad te modo laberér auris:

260 Forte ratem primo fugientem litore cerno, Qualem nostra suo numquant dimittere portu Vellet, adhuc omnes quae detinet infula nautas. Vnus ibi ante alios, qui tum mihi pulchrior

Vi-

v. 258. Attolle genas | Poetae bi non vno loco. Virgilius A. genas saepe pro oculis ponunt, vt Barthius notauit ad lib. 1v. Statii vers. 542. vII. 75. vIII. 736. & alibi. deiecerat Medea prae moefitia & pudore oculos, quos nunc tollere iubetur. Heinfius ètiam adscripserat, bucque attolle genas. Burm.

v. 259. Lenis] Vid. ad lib. v1.

697. BURM.

v. 259. Superis aaris] Oris maluit Pius Baptista. Heins. Nihil opus. per superas auras non coelum intelligit, (ve apud Claud. 1, Rapt. Prof. 277. Heinfius intelligit, sed perperam,) inde enim non veniebat Circe, sed per aëra ex Italia se adue-Stam fingebat. sic Virgil. v1. Aen. 128. Superas enadere ad auras. Auten. Fab. xx. Sed postquam superas captum perduxit ad auras. fic fiperum lumen, infero opponi docuit ipse Heins. ad Claud. de Rapt. 1. 99. Superus Olympus sup. 111. 380. vide ad Ouid. 11. Met. 437. lic, supremus aer infra vers. 375. BURM.

v. 260. Forte ratem primo fugientem litere cerno] Nondum fugiebat ratis. quare scribendum, fulgentem. scutis nempe pracfixis. noster lib. 1. 404. prora splendes ena cuspis ab alta Aeacide. lib. 111, 28. Aerifono de monte ra- pulchrior annis noster codex. omnes tem praefixaque vidit Scura. & ali- etiam Pius. Burm.

neidos vIII. 91. fqq.

- mirantur & vudae, Miratur nemus insuetum fulgentia longe Scuta virum flunio pictasque innare carinas.

quod sequitur mox vellet, minime satisfacit, & fortaffe in fuenis mutandum. Heins. Non probo +) fulgentem. licet enim nondum fugeret, fingit tamen Venus, Argonautas, quo magis incenderes Medeam, parare iam & moliri fugam, perterritos atrocibus Acetae dictis. sic vidimus ad lib, 1v. 59. repetens, pro qui repetere solebat, meditabatur, & ideo addit, prime litere, quia nondum foluerant oram, sed iam omnia ad fugam parabant. veller etiam non mutandum, nam ita & voluntatem detinendi Medeae ex fua cupidine inspirat. & ita astute & facile inspirat virus suum dea. BURM.

v. 261. Dimittere ponto] Sic ed. Bonon. HARL. Scribe, portu ex antiqua lectione, notum est Circen nautas omnes ad eam appellentes in varia monstra vertisse.

v. 263. Vnus ibi ante alios, qui tum quoque pulcrior emnis] Tum mibi in scriptis. legendum praeterea, omnes. Heins. Quitum ...

Nnn

v. 264.

265 Aduolat, atque vnam comitum ratus esse tua-

Per, tibi si quis, ait, morituri protinus horror, Et quem non meritis videas occurrere monstris, Haec precor: haec dominae reseras ad virginis aurem:

Tu fletus ostende meos: illi has ego voces, 270 Qua datur, hasque manus, vt possum, a litore

> Ipíae, ego quas mecum per mille pericula traxi,

porti solipe siames De-

v. 264. Longeque ducem mirabar, & ipfe Aduolat] Ipfe Iason, si quis velit cum codice Bononiensi, ipfa legere, ad Circen Venerenue referat necesse est. Nesex. Ipfe Carrion & Regius codex. vulgati, & ipfa Aduolat. scribe & distingue totum locum,

Vnus (ibi ante alios qui tum mibi pulchrior omnes

Visus erat; longeque ducem mirabar & ipsa)

Aduolat. HEINS.

v. 266. Per, tibi si quis, ait, morituri protinus borror Par tibi Regius. opinor legi debere,

Per tibi si quis, ait, morituri proditus ardor.

HEINS. Reche Pius constructionem explicat, per horrorem, si quis est tibi, morituri mei. morituri autem est, cui nullum esfugium datur, sed cui certa & decreta est mors, vt mox vers. 335. vide ad Petron. cap. CXIX. & Vell. Paterc. II. 5. & Barth. ad Stat. v. Theb. 623. auget vero vim verbi addendo prosinus, sine mora, quod debet iungi tā morituri. BURM.

v. 267. Non meritis occurrere monstris pius explicat, tauris, quos ego non mereor. Maserius, indignis nee debitis in gratiae pensationem. obscure omnia: & quae alio interprete egent. Heinfus etiam occumbere corrigebat. & sane occumbere ita construi documus ad lib.vi. 286. sed meriti illi tauri me male habent, licet sciam posse capi, a quibus ego non merui occidi. sed malim,

Et quem nil meritum videas occumbere monstris.

vel,

Et quem non meruisse vides occumbere monstris.

BURM.

v. 269. Tu fletus oftende meos I fletus praestiterit. vel, Huic stetus oftende meos. Heins. Fletus oftende; id est, narra tam plane & esticaciter, vi videre se puretita oftendere saepe apud Ciceronem occurrere docuit Manut. ad. lib. v. ad Fam. Ep. 19. & Graecos ita desarcas, vi Cel. Graevius, cum D. Heinsio, norauit Lect. Hesiod. cap. xiv. Burn. v. 271.

Defecere deae. spes & via sola falutis, Quam dederit, si forte dabit. ne vota repellat. Ne mea: totque animas, quales nec viderit

275 Dic precor, auxilio iuuet, atque haec nomina

Si Pelopis duros prior Hippodamia labores Expediit, totque ora simul iugulata procorum Respiciens, tandem patrios exhorruit axes: Si dedit ipla neci fratrem Minora virgo:

280 Cur non hospitibus fas sit succurrere dignis Te quoque, & Aeseos iubeas mitescere cam-

pos?

Occi-

v. 271. Ipsae, ego] Ipse ego editio Maser. Argent. Colin. & Gryph. noster, + ego omisso, Ipse, quas in p. pericula sbrassi. BURMAN.

v. 273. Quam dederit] Supple, illa sola, quam dederit, erit spes &c. similiter Phaedra apud Quid. Epist. IV. I. Quan, nifs su dederis, non est babitura salutem, vt quidam codices. Burm.

v. 273. Ne vota repellas] Sabellieus deleuit ne, & me inuenta nunc substituens, me tamen reicto, ne admitti posset, si diuisim legantur ne & mea. insuper geminatio vim affert, propterea legi potest, ne voca repellas, ne mes. MASER. Nuze mes Ald. sed repetendum ne. vid. Heins. ad Ouid. Epist. xvs. 170.

v. 274. Quales nec] Forte, quas lux nec viderit vitra. HEINS. Qualis codex noster & editiones priscae. Bunm. viderit umbra cod. forsan ex mala cuiusdam interpretatione & corredione. HARL. v. 276. Si] Correst. sie in ed.

Bon. HARL.

v. 277. Expediit] Vid. ad lib. 1. 217. BURM.

v. 277. Ingulate procorum] Sic exquisite ed. Bon. & Sabellic. ac Maferius ita iusferunt legere, cod. vero Carrionis & vet. Par. al. mulgasa. HARL. Vulgasa & nofter codex, & Ed. Pii, lunt. Ald. BURM.

v. 281. Te quoque] Te, iunge cum succurrere. Pius. Sabellici verba sunt corrupta, dicentis se fecific, te quoque, vbi erat, to quoque. prius inuentum reliquit, & tamen inventum se ait reiecisse. ego sane coniicio Sabellicum in altero reliquisse, tu quoque, quod siue est ex veteri lectione, seu noua, non displicet. Nam dici potest, su quoque inbeas &c. vbi vero te quoque admittitur, sensus: Quum Ariadne & Hippodamina Theseos Pelopisque misertae fuerint, cur etiam te non tit fas fuceurrere. &c. MAS.

v. 281. Aeaeos iubeas mitefcere campos] Subeas in scriptis. HEINS. v. Ouid. BURM. T. 1. 731. CORT.

Nnn 2 V. 282. Iam feges, & viso fumantes hospite tauri. Hei mihi, quod nullas hic possum exsoluere grates!

285 Vt tamen hoc faeua corpus de morte receptum, Hanc animam fciat esse suam. miserebitur

ergo? ic, ait, an potius? firiclumque ruebat in

enfem.

Pro-

v. 282. Occidat aeterna tandem Cadmeia morte Iam seges & viso spumantes hospite tauri] Morte mox denuo subsequitur, quare scribendum,

Occidat alterno tandem Cadmeia Marte

Iam feges.

Naso de iisdem terrigenis, suoque Marte cadunt subiti per mutua vulnera fratres. Stat. IV. 560. fed alternum cuperent baurire cruorem. morte alterna fi tueris, memento versus Maroniani, Si fratrem Pollux alterna morte redemit. HEINS. Re-Clius aeternam mortem Pius interpretatur, non rediuiuam, nam cum Aeaetes faepius hanc dentium sationem repetierit, vt supr. verf. 68. dixit, & Apoll. lib. 111. 415. femper tamen, licet inter fe mutuis ictibus conciderent, ad nouam sationem iterum sufficiebant, iam vero bona fide, inquit, & in acternum percat illa feges. nec vmquam posthac renascatur. BURM.

v. 283. Spumantes In scriptis primo Vaticano Regioque, fumantes. quod reser ad ignem, quem naribus efflabant. Herns. Ita & Pius explicuit, & legit.

BURM. Fumantes quoque in ed. Bon. HARL.

v. 284. Hic possum] An, buic?

v. 285. Attamen] Ve tamen in feripiis. forte, Sie tamen. malim etiam, de morte redemium. HEINS. ve tamen ed. Bonon. & cod. Carrion. Maferius igitur leuiter infpexit Bonon. ed. qui quafi de coniectura ita emendare voluiste. HARL. Receptum ne mutes. vid. Seru. ad Virg. 1. 178. & v. 111. & Scheffer. ad Phaedr. Iv. 5. & nos ad Vellei, II. 5. BURN.

v. 287. Strictumque ruebat in ensem] Venetus & Bononiae impressi codices ostendunt, ruebit, quod nulla ratione admitti potest. etsi non pauca inueniuntut tertiae coniugationis verba ad secundam transcuntia. propterea olim dixi doctiores haberi, qui exibit legunt, nam doctos vix dixero, qui illud dicere audebunt. ego vero nec exibit admitto, nec ruebit, sed ruebat. Masea. Aldus edidit, strictos gaudebit in carses, quod quid velit nescio. Heinfes, quod quid velit nescio. Heinfess gaudebit in carses est properties de ruebat.

fes, quod quid velit nescio. Heinfius inde faciebat, frictos gaudebat an enses. sed vulgatum fanus est servare. sensus: die ergo, an miserebitur, an potius mini moriendum erit. & simul stricto gla-

verer

Adloquio casuque viri, te passa rogari 290 Sum potius: tu laude noua, tu supplice digno Dignior es: sat fama meis iam parta venenis. Torferat illa graui iamdudum lumina vultu Vix animos dextramque tenens, quin ipla loquentis

Iret in ora deae; tanta pudor aestuat ira 295 Ver-

dio sibi inferre parabat mortem, Gram. 11. cap. 31. de illa elegancum ego promissa tua ope eum tia digno dignior, vide Heins. ad inhibui. Burm.

v. 288. Promiss, ne falle precor] Hoc est, promisi ipsi amo- liber, offa loquentis. Bunm. rem tumm, & spem seci certam auxilii, noli igitur committere, vt falsa fuerim. Bulaeus. Promiss. Ne falle, precer. est vera scriptura. Heins, male Carrion. in priore ed. Premise, (ne falle precar.) HARL.

v. 288. Mouerer] Monerer no-Ster codex. BURM.

v. 291. Dignior est] Dignior es. & fama, ed. Bonon. Dignier. eft & fama Carrion. e cod. suo dedit, multisque negat, es fequenti vocali posse produci, ideoque apud Propert. 11. 9. 18. si pudor eft, vti hodie editur, legere iubet pro altera lectione, si puer et, alio &c. Heins. de coniectura bene dedit, dignior es. sat fama, n. satis mihi est fama, quam venenis meis peperi tam parta prim. Vatic. qui in ceteris lectioni vulgatae consentit. HARL. Noster codex, dignior es, & fama me iflam parta. multa hic Pius & Annot. poster. cap. 150. & Maserius, de modo ve es, an produci queat. de quo vide ad Albin. Eleg. posset, tacita pudor aestuat ira in Druf. 379. & Voff. de Art.

Ouid. VIII. Met. 704. BURM.

v. 293. Ipsa loquentis | Noster

v. 294. Tanta pudor aestuat ira Verba cavens] Ita Carrionis liber & primus Vaticanus, in secundo canens. canes Regius. opinor, santo pudor defluat ira Sefe acneus. libro primo, 761. 11. 172. apud Maronem v11. Aen. 330. & 406. familiare & alibi id verbum est Maroni. verbis acuere trepidantia castra Silio lib. 11. 27. HEINS. Variis coniccuris vexauerat iam Heinfius haec ve.ba, orae fuae adscriptis; verba panens, verba acuens, vel transpositis literis, (ganens scriptum suspicatus fuerat,) verba negans. vt infr. 435. Nec prima pudor dat verba timenti. quod non displicet, quamquam idem fenfus ex vulgato caueus posset elici. pudor enim, qui iram excitabat, vetabat, ne tam cito responderet insidioso sermoni Circes falsae. in alio codice scripserat Heinfius,

Verba labant, borror molles invaleras arsus.

planior tamen effet sensus, si legi Verba cauens. Vt non aufa fuerit Nnn 3

Iamque toro trepidas infelix obstruit aures; Nec quo ferre fugain, nec quo se vertere posset Prensa videt: rupta condi tellure premique Iamdudum cupit, ac diras euadere voces.

300 Illa sequi iubet, & portis exspectat in ipsis. Saeuus Echionia ceu Penthea Bacchus in aula Deserit, iniectis per roscida cornua vinclis;

Cum

in Circen, reuerentia scilicet mota, inuehi graui sermone, licet mifesto pren
secum tacita ira excandescetet. in furso vb
posset & legi, verba cadunt, vt
saepe poetae. Mascrius verba cavens explicat, fraudes & dolos
Circes, vnde verba dare. Pius,
declinans, auersans. in nostro libro erat, canens. Burm.

v. 295. Molles borror inuaferate annos | Artus putabam. HEINS. Molles anni non mouendi: in prima enim aetate, & rudis ad Veneris furtum erat Medea, quales semper horrentes ad primam amoris mentionem inducunt Poetae. ita aetatem mollem dixit Ouid. I. Art. 10. vbi vide adnotata. sic rudes anni Quinctil. de Inst. Orat. 1. I. Burm.

v. 296. Obruit aures] Sic cod. Burm, edd. Bonon. Carr. in textu: eius tamen cod. habet obfruit, quod Maserius, Balbus, & Heinsius praeserunt. Sic Virg. 1v. Aen. 440. viri deus obstruit aures. HARL.

v. 298. Prenfa] Vel, pressa. MASEE. Male: prensa est deprehensa & conclusa ira, vt euzdere non posset: nam iam monfirauerae imi pessoris aessum, vt supra dixerat. sic lib. v. 137.

Herculeae mox valuere prensa

& lib. 11. 230. prenses soris ma- Aldus, infersis. force,

elas. sic Gell. x1. 18. fareo manifesto prensi. Plaut. Asin, 111. 2. in furto vbi sis prebensus. Burn.

v. 298. Rupes condi tellure premique Cupis] Ita Dido IV. Acneid, 450.

Mortem erat, tacdet coeli con-

BULAEUS.

v. 299. Duras enadere.] Diras bene aute Carrionem, qui e cod. fuo repofuerat daras, legebaun, se probatur id a Zinzerlingio atque Heinfio. Harl. Recte dirae voces, quae ad scelus impellebant. sic diras fraudes lib. vt. 591. quibus Iuno Medeam vtguebat, vt nunc Venus, dixit. Burm.

v. 300. Porris Male habet Bon, potint enspectur. Carrion. De Echion. vide infra ad v. 554. HARL.

v. 302. Innestis — vitsis] Lege, iniestis. Vittatus erat more facrificali Bacehus. Prus. cui adcedit Vossus. atque ego, duce Heinsio, cui subscribit Burmanus, in textu dedi, iniestis — vinclis. Harl. Infestis per rescida cornua vitsis. Sic editiones nonnullae cum Carrionis libro, & nostris membranis. alii, iniestis ex coniestura Pii Baptistac. Aldus, infertis. forte,

Cum tenet ille deum, pudibundaque tegmina matris.

Tympanaque, & mollem subito miser accipit

Haud aliter deserta pauet, perque omnia circum Fert oculos, techisque negat procedere virgo.

Contra saeuus amor, contra periturus Iason

— iniallis per rofcida cornua vinclis,

Cum tepet ille Deum. certe vidis codices nonnulli, [in feftis - viftis etiam ed. Bon.] iniicere vincula, ve apud Masonem [vi. Ecloga, 19] Sileno, Iniiciuns ipsis & vincula sertis. HEINS. Rece Heinfins: nam non respicit noster ad fabulam Penthei, vt ab Ouidio describitur, qui a Pio adducitur: ille enim nihil habet de Baccho a Pentheo correpto & ligato, sed ad Euripidis Bacchas, vbi vera 504. & feq. Pentheus Baccho inbet vincula iniici, & in carcerem detrudi, qui mox inde vi diuina clapfus, Penthea muliebri habitu & Bacchico ornatum, & mente alienatum producit, quem conspicatae Bacchae occidunt. deferit autem, cum nimirum produxisset Penthea quasi exploratum orgia, vsque dum a Bacchis conspici posset, & earum furori obiici. vid. Eurip. vers. 1075. coniungenda vero deserit inieffis &c. licet iniecta effent vincla, cludit & deserit Penthea Bacchus. inie-His eriam coniecerat Sabellicus. pro rescida, resida habet Editio Pij. vid. ad Ouid. 11. Fast. 314. & Albin. Eleg. in Druf. 282. BURM. v. 303. Pudibundaque tegmina pneris | Pulzbundaque primus Vaticanus. puto,

furibundaque tegmine matris.

ve nachrida intelligat. vel certe, furibundacque agmina matris. Patri Penthei hic nullus est locus. nec dissimilia habes supra de Oreste, vers. 147.

Turbidus ve poenis caecisque pavoribus ensem

Conripit, & faenae farit agmina matris Orestes.

& de ipso Pentheo lib. 111. 264. Cen pones ad crines & cristia Pentheos ora

Thyas, vbi inpulsae iam se Deus agmine matris Abstulit, & caesi vanescunt cornua tauri.

HEINS. Recte, matris, nam quae hic Pius de Ityphallo multis tradit, incongrua funt; tegmina enim vocari nequeunt. fed de Bacchico habitu, quo & mater eius Agaue erat culta, capiendum. vellem autem ira distinguere,

Cum tenet ille deum, pudibundaque tegmina matris, Tympanaque: & mollem subico miser accipie bastam.

dum deum, id est, surorem a Deo immissum tenet, & habitum simul Bacchicum & tympana, mifer subito vulneratur Thyrso. id enim accipis hic notat. vt lib. vs. 202. Buan.

Nnn v. 308.

nuce externo le prodete patrem

310 Dura viro: famam scelerum iamque ipsa suorum

Prospicit, & questu superos, questuque satigat Tartara: pulsat humum, manibusque inmurmurat vncis.

Noctis heram Ditemque ciens; succurrere tandem

Morte velint, ipsumque simul demittere leto, Quem propter furit: absentem saeuissima poscit Nunc Pelian, tanta iuuenem qui perderet ira:

Sae-

V. 308. Crescunt in pettore we- miscel. vol. 1. p. 160. & vol. ces] Elegantissime; antea cauerat verba, nec admittese voluerat; fed illa auribus accepta, nunc in animum demissa, absente Venere vim fuam exferunt, & pudorem labantem penitus concutiunt. Barth. x L v. Adu. 4. explicat, eas iterumque se audire putabat. sed in pettore notat, eas obuerfari animo magis nunc, quam auribus, visas. Burm.

v. 309. Heu quid agat] Virgilianum ex lib. IV. Aen. 283. vid. & Claudian. 11. in Rufin. 14. Burm.

v. 309. Externo] Ne legas, extremo, licet dici forsan posset, quali postremo aduerbium. sed ex-Vetus Paris. extremo se prodere. CARRION. Adu. cap. 4. Burm. externe Bon. ed. Harl.

mox pulfat humum, quoniam in- fcere saepius occurrunt. Bu rvocat infernalia numina. v. Obil. MAN.

IV. p. 189. HARL.

v. 314. Ipsumque simul demissere letbo] Dimittere in scriptis nostris, de quo plura ad secundura Maronianae Aeneidos vf. 85. HEINE. Ego semper in bac locutione demittere praeferendum censco. vt ad Ouidium saepe notaui. Bunm. demistere ex. Bon. & restitui. HARL.

v. 315. Furit absentem] Distinguendum post furis. & abfertem ad Pelian referendum. quem licet absens sit, interficere vellet, vt Petron. cap. Cxxx11.

> Absentem votis interficit bestem.

terno scelus adauget. MASER. vid. supr. ad lib. 121. 589. posite vero proprie, ad poenam & mot-Vide Barth. xLv. tem exposcit. Cicero pro Rok. Am. cap. v. denique accusant ii, quos populus pescit. Flor. 11. 6. v. 311. Profpicis] Quae sit fu- buius tantae cladis aufler Hannitura fama, iam praeuidet. Burm. bal poscitur. ita exposcere & depe-

v. 317.

Denegat, atque vna potius decernit in ira; Ac neque tam turpi cessuram semper amori Proclamat, neque opem ignoto viresque daturain:

v. 317. Deftinat | Vult, ftaruie Columella: Itaque confiderandum erit, vt folum, quod excolere destinamus, pingue sit. Bulaeus.

v. 318. Denegat atque ima posius] Subintellige, modo, modo renuit, modo annuit. ima ira fu- CARRION. Toties decernis Gisprema & vltimo loco veniente Medea potiorem partem eligit. Quidam legunt, vne codem sensu. in vna ira, quod mirum accidit vni Medeze, quod est potius elegit. Pius, Quatuor hic verfus transpoliti funt, qui ordinem verborum & fenfum perturbant, fic enim in vulgatis leguntur, [ita quoque in ed. Bonon, praeter quam, quod pro vas habet ima, codex vero collatus confentit Carrionis codici, nisi vt ims; non, una legatur; faltem nulla indicetur varietas lectionisi HARL.]

Proclamat neque opem ignote viresque dotur am : Ac neque tam turpi cessuram sem-

per amori, Saepe suas mifero promittere de-

. stinat artes Denegat, aique vua potius difcernit in ita.

Aliser fane in libro manuscripto, multoque emendatius, & quemadmodum a Poeta scriptos fuifse non derbito, nam in alie commodum sensum velle inquirere, est cum ratione infanire. Se ergo legendi func:

Saope suas misero promittere de-- Ainet arces . --- .

Denegat, atque vna potius decernis in ma, Se neque tom turpice/furant semper amori

Proclamat, neque open ignote, viresque daturam. berrus Cuperus Observation. lib.

11. cap. x. bene. Heins. Vna ira explicanda ell, vt lib. vi. 615. Nec caede moratur in una. vide supra ad vers. 230. sed quia era modo praecessit, Heinsus in ora codicis hic coniecerat legendum, decernit in bors, quod minime absonum videtur, & vsitata locutio est pro breuissimo temporis spatio. Liu. I. 29. vna bera quadringentorum annorum opus excidio & ruinis dedit. fic in bora saepe Poetae. Virgil. Ecl. v.

Hie alienus ones custos bis mulges in bota.

Propert. 11. v11. 33.

Ifte quad off, ogo saope fui, sed forfit in bore, Hoc ippo eiecto carior elect eris.

Horat. I. Sat. IV. 9.

in bora faepe ducentos, 'Vt magnum, versus dictabes stans pede in uno.

transpoliti vero illi versus quatuor in omnibus ante Carrionem editionibus leguntur. Burm. & v. 319. ac neque ante Carrion. Pro denegae Bulaeus malit, men negar: Doruille ad Charit, pag. 604. dein nogas. HARL.

Nnn 5

Atque toro proiecta manet: cum vila vocari Rurlus, & inpulso sonuerunt cardine postes. Ergo vbi nescio quo penitus se numine vinci Sentit, & abscisum quidquid pudor ante monebat:

325 Tum thalami penetrale petit, quae maxima

Auxilia Haemoniae quaerens pro rege carinae. Vtque procul magicis spirantia tecta venenis, Et saeuae patuere fores, oblataque contra

Omnia, quae Ponto, quae Manibus eruit imis,

230 Et

neque, neque etiam illud semper videtur accommodatum. Heinfius voluerar, femer, sed hoc Comicis viitatius. Burm.

v.321. Atque toro proiesta manet : cum vifa] scribe,

l'ique toro proiesta manet, tum vifa vocari

Rurfus.

decernie paullo ante bene scripti.

v. 323. Nescio que Nescio quod Edit. Pii, luntae, Ald. sed Poeta non ignorabat ab amore & Veneris numine vinci, sed ignorabat Medea: quare malim, mefcia que. ve sie imitatio Virgilii. 1. Aen. 718.

Gremio fonet inscia Dido, Infideat quantus miserae dens. Ouid. 11. Met. 868.

Ausa est quoque regia virgo, Nescia quem premeret, tergo considere tauri.

penitus funt numine noster codex; vitiofc. Burm.

v. 324. Abscissum] Abscisum altera Cartionis editio. Liuius lib.

v. 319. Ac neque] Mahm, as xxxv. 32. res prope absciffa erat. eleganter Apollon. 111. 784. lfiberu kıbûş,

lilite dykam.

Heinfins, excussum coniecerat. BURM. atque abstisum simplice 6. verius est. v. Drakenb. ad Sil. Ital. 111. 552. HARL.

v. 325. Tum Thalami penetrale] Virgilius lib. 1v. penetrali in sede. Sed contende quaeso loca: nam illuc intendisse oculos Valerium satis apparet. Bulakus. Lib. vi. 478.

Asque binc virgineae venit ad penetralia sedis.

thalami secretam partem vocat Stat. VIII. Theb. 607. BURM. v. 325. Norae] Noras Ed. Pii vitio operarum. Runm.

v. 328. Oblasaque contra] Scribe, coram. Pius. Noster coder, ablataque contra Ominaque ponto. sane contra mutari non debet; polita scilicet exaduersum, intranti oppolitz, itz lib. I. 137. contra ignis. & passim. Burm.

v. 329. Manibus imis] terrae locis. BULAEUS. ita Tartara vocare Poctas noui. vide

Tune sequeris, sit, quidquam, aut patiere pudondum.

Cum tibi tot mortes, scelerisque breuissima tanti

Effngia? haec dicens, qua non velocius vila. Pesti.

passim. hic tamen non male ex Medea fecum, sepulchris collectas herbas, offa & fimilia intelligere licet, de quibus omnia obuia. Burm.

· v. 330. Sanguines Lunae di-Brinxit ab ira | Sanguineo Lank distrinxis ab orbe. vel, ab ore. Naso in Amoribus,

Purpureus Lunae sanguine vultas erat.

Nihil muto. intelligit HEINS. enim spumam lunarem, cuius magnus vius in magicis facris, cum spumarer vero, irara esse videbatur & sanguinea. Ouid. 11. Am. 1. Carmina fanguinene deducuns cornua lunae. ideo vero deducebant, Vt terrae propior spumam suam in herbas infunderet. vid. Paffer. ad Prop. 1. Eleg. 1. pag. 135. & Barth. ad Stat. 11. Theb. 284. & alios plures. Burm.

v. 332. Cum tibi tot mortis Sc. Effugia] Non mortis effugia Medeam in his verbis quaerere, & Forte, que non vis ocyer vila, vel, potius mortem fibi confeifeere voluisse olim notaui, nec igitur adhucdum pudet me coniecturae viii. 86. Senec. Herc. Oetae. meze, Cum tibi tot mortes. similisque sic fuerit oratio illi Senecae velocius vllam. & toto limine, non Ep. 41. Ego illam (fortunam) fe- lumine. Herns. Omnes editioram, cum in manu mea mors fit. & nes, qua non velocius. vnde veto Epist. 91. Non sumus in villus porestate, cum mors in nostra pose- rit, nescio. intelligit vero pestifeflate sit: per tot mortes, tot mo- 'ram cistam, in qua herbas & vedos mortem tibi consciscendi in- nena sua condita habebat; oue-

vide ad Ouid. Iv. Met. 444. & de re versus apud Ouid. vII. vb?

Quin aspice quantum -Aggrediare nefas, & dum licet, effuge crimen. ZINZERL. cui subscribunt Vos-

fius & Heins. HARL. Rede ita Zinzerl. Promulf. cap. x L v 11. vide quae nos ad Ouid. x1. Met. 538. fimilis vero color istis apud luven. Sat. v1. 30.

Perre potes dominam fuluis tes restibus vilam,

Cum pateant altae, caligantesque fenestrae,

Cum tibi vicinum fe praebeat Aemilias pons, Aut si de mulsis nullus places

exitus &c.

v. 332. Breuissime effugia? Facillima, & quae breui inuenire potes. BULAEUS. Effigie nofter codex. Burm.

v. 333. Que non velocius vlle] vis acrier vila. vim pro veneno etiam infra posuit, 355.450.460. 563. Prolata vis est. in Regio, que in Heinfii editionem irreplemuit. at perlimiles sunt his eadem pro vocat Apollon, lib. 211. 801. ridicule vero Maserius pestiferam Venerem; illa enim iam abierat, & longe erat. Pius potionem subintelligit. sed lib. viit. 17. condita letiseris prodit medicamina sissis, se & lib. 17. 267. in Bacchicis sacris, plenas tacita formidina sissas, quare legendum forte,

qua non velocior vlla, Pestiferam toto nec cistam lumine lustras.

velociorem vocare potest, eodem modo, vt praesens venenum, quod 1 statim mortem adfest. & ita apud Plin, lib. xxv11. 3. vbi de Aconito agit, quod & in ciffa fua habebat Medea, vt ex versu 357. apparet. Alii quoniam vis eadem in mortem (ita lego) effet, quae cotibus ad ferri aciem deterendam, Ratimque admota velocitas sentiresur. Sucton. Neron. 33. coëgit fe coram in cubiculo quam posses velocissimum ac praesentaneum coquere, sed puto tamen vocem velocius esse corruptam, & alii suppolitam a librario, cuius menti obuersabatus notissima illa Famae descriptio apud Virgil. IV. 174.

Fuma malum, qua non aliud velocius vllum.

& cum ibi codices etiam quidam habeant, violentius, cur non licet bic legere, qua non violentius plla? hanc ergo pessisteram cinfam, qua non vlla violentior, lustrat nec toto lumine, sed obiter, & cunclatur super ea, quas potissimum herbas eligat, qui locum hunc felicius extricare poteris, magnam a me inibit gratiam. catte substantiuum desiderari, quod raspondeat su pessisteram,

planum est, & illud latere in sequicquam puto. Buns. Plana & acuta est emendatio Dornillii al Chariton. pag. 604. qua non selocior vila Pessis erat, voto &c. Pessis vero pro letali veneso ysurpatur Valerio & aliis. Hari-

v. 335. Moritureque celligitirs] Id est, omnem irarum vim is vnum contrahit; ve moriens simul estundat. ita Lucanus s.

verf. 207.

Subfedit dubius, totam dam colligit iram.

& lib. 11. 93. Libycas ibi colligit iras. Statius x11. Theb. 177. in hoc Statii loco colligit fignificare videtur, adipiscitur. vide Catan. & Cortium ad Plin. 12. ep. 11. 2. HARL.

Hit non femineae fubitum vir-

Colligie Argia.
alia forma dixit Stat. lib. x11.
758.

otque aegra notanit Hinc atque binc adia, extreme fe colligis ira.

de quo egimus ad Quinctil. Decl. 11. 11. Boëth. lib. 1. Conf. Philprof. 4. colletto in vires animolidem Statius eodem fensu compeare vittur. lib. 11. Theb. 413.

totosque agitata per

Connocat in fauces, & squammed colla venenum.

BURM.

potissimum herbas eligat, qui locum hunc felicius extricare poterit, magnam a me inibit gratiam.

111. \$11. & Poëtae nostro palmam deser. substantiuum desiderari, mam deser. substantiuum desiderari, iam instante. Ita Stat. viii. 647.

Occidis, heu! primo potes hoc durare sub aeuo? Nec tu lucis, ait, nec videris vlla filuentae Gaudia? nec dolces fratris pubescere malas? Hunc quoque, qui nunc est primaeuus, läsona

Morte perire tua, qui te nunc inuocat vnam,

iam morte sub ipsa Ad nomen visus, defectaque fortiter ora

Sullulit. Îta cum Heinsio lego, vulgo, de-

ielfaque. Burm. v. 337. Morte magis!] ita haec diftinguantur. Heins. Id iam

Pius fecit, & Engentinus. Burm. v. 338. Occidis beu] Noster codex, occidis en. Heinfius etiam haec varie tentabat.

Occidis beu, primo (potes obdurare) fub acuo? vt Catullus, Catulle obsinatus obdura, vel,

Occidere ben primo potes, boc dic dura, fub aeao.

sed nihil attinet sana trastando corrumpere. boe durare idem est, quod obstinato & duro animo exsequi, ve durare animum, cor, & fimilia paffim. de quo vide ad Quinct. Decl. v1. 3. fed & fimpliciter durare hic posset capi, & construi, durare sub boc primo seno, id est, pati & subire mortem in hac actate prima: ita enim hoc verbum poni solere vidimus ad Quind. lib. ix. de lnst. Orat. 2. & ita Liu. xx111. 18. exercitum in tellis babuit, aduer-Sus omnia bumana mala Shepe ac din durantem, vbi minime necesse est rescribere, durasum: nam sequentia, bonis inexpertum atque infuerum id exigunt. milites, qui notas & alios passim. Burm.

poterant pati & perferre omnia mala, qui bonis (id est, bonis rebus, de quibus vid. ad Phaedr. 1v. 23.) non erant adfueti. durare in boc dixit QuinSil. Decl. CCXCVII. videt miseram seminam durare in boc non posse, ve excaecet. & ita ille & alii saepius. Burm.

v. 340. Gaudid] Vid. ad lib.

111. 317. BURM.

nefcis

v. 340. Nec dukes] Non dukes

editi ante Carrionem.

v. 341. Qui nunc eft Vulgati, qui nunc est trudelis. Vet. cod. qui nunc est primacuus. CARRION. Scribe.

Hunc quoque, quin bunc, ben crudelis, Iafona nefcis

Morte perire tua? sed Carrionis codex, qui nunc eff primaeuus. non male. poffis etiam. cui nunc es crudelis. Heins. Crudelis & noster codex & omnes editi ante Carrionem. & puto rede, fi vltimam Maferii interpretationem recipiamus, & ita distinguamus,

Hunc quoque, qui nunc est, crudelis lafona nescis

Morte perire tua. hunc, qui nunc est, id est, viuit, statim etiam periturum, si tu tibi mortem consciscas. vide de vst vocis effe hoc fensu Barth. ad Stat. 11. Theb. 140. & Muncker. ad Hygin. Fab. 139. & hic Weitzii

v. 343.

yiai ?

Cur tibi fallaces placuit coniungere dextras? Tun' poteras istis iuuenem non perdere mon**ftris**

Pro-

praestiterit. HEINS. Quod Medea se vbique adloquitur secunda persona; mutationem in vltimo versu ad primam personam, vidi pro vidisti, adprobare non potest Britannus quidam in Obst. miscell. vol. 1v. pag. 189, & malit legere: quem primum in litore vidit? Constructio ipsi esse videtur: Nescis, morte tua perire lasona, qui nuncinuocat, qui rogat te vnam, & quam primum in litore nostro vidit. At adnotator B. bene monet, fi vidit legendum fit, noffro hic locum non habiturum effe: dicendum tunc fuiffe, tuo, veftro: sed permutationem personarum in fermone turbatione saepe occurrere. Sic h. ipso libro v. 345. orationem efferri in secunda persona; versu 346. in prima. Comparat denique Medeae & Myrrhae deliberationes in Ouidii Metam. libr. VII. & X. HARL.

v. 344. Cur sibi fallaces &c.] Post hoc carmen sequebantur hi versus vitio temporum deperditi,

Acta parens, si poscenti sua fulua negasses Vellera, sed pasrium vetuisses

Phosin adire, Tune poteras istis innenem, tune perdere monstris.

si petenti lasoni vellera negaties, & horrendis monstris obiecisses, ego susque deque latura fuissem, sed nunc iactis amoris fundamentis reluctari non possum, nec non aegre eius mortem ferre, scribe

v. 343. Quen primum]. Primu verb pro Tune puer asque ifiis Tunc poteras iftis. Pius. Bonos. tune pater atque ifis. Lugd & Argent, tune poteras ifis inneres tune perdere monstris. vet. cod. & Maser, tunc poterasque istis inne nem non perdere monstris. GARL. Tunc poteras ifis legit interpres noster ingeniose & acute, ve tibi videtur: vt mihi vero, negligenter nimium, ne dicam indout, quum vera lectio illa nimirum, fit, quam ipfe damnat : quam autem probat, illepida sit omnino, & a poëtae sententia nimis quan aliena. Vide obsecto eius expotitionem. Tunc poseras: Scufus inquit, eft, quem dextras innimus. potui tunc Iafona liberen Quid hac interpreta-& volui. tione frigidius? quid maiori cachinno excipiendum? Quaero abs te, bone interpres, fi Medea lafenem liberare & voluit & potuit, quid illi obstitit, quo minus cum liberaret? Vbi enim & potestas aliquid agendi, & voluntas fimul accedit, nihil reliqui video, quod Vellen possit esse impedimento. praeterea ex te cognoscers quando temporis, vbinam loci lason & Medea dexeras iunxerant? an exciderant memoria poëtae ex Medeae persona verba? quae si meminisses profesto non puerili lapfus effes ertore:

Quem petis Aceten, genitor mens, ipfaque inxen Mocnia, si veres possis discerne

Hs:

Testor cara tuas, Circe Titania, voces: Te ducente sequor: tua me grandaena fatigant Con-

Hac adeo duce ferte gradus, ingentia namque Caftra alies aditus, atque im-

ė

:

pius obsidet bostis. Hace funt Medeae ad lafonem verba. in quibus an fidei, amicitiae, foederisque mentio vlla fiat, ipse vides, at quid Medea fecit, postquam haec locuta est? nempe vna ex comitibus suis relista, quae lasonem cum sociis ad vrbem duceret, ipla ad fluuium accessit, sacra, quae instituerat, peradura. Dixerat baec [inquit poeta] patriumque viem deterquet ad amnem, Sacraque terrificae supplex moues irrita notiis. an posthac dextras innxerant? profecto numquam, quippe qui rige, numquam postea conuenerant. quare cassigata & emaculata le-Qio illa nimirum erit, quam vt dixi, ipse interpres vult exterminate. Cur tibi fullaces placuit coniumgere dextras, Tunc pater, atque istis innenem &c. Vt fint Medeae ad absentem patrem verba per apostrophen, quod in oratione pathetica quam fieri crebro foleat, omnibus est compertum, cui nihil magis quam crebris sententiarum mutationibus fluctuare conuenit, vt Macrobio placet. Queritur ergo Medea, quod cum lason primum Acetam regem conuenit, vellusque aureum ab eo petiuit, cum eo amicitiam Acetas inire simularit, & non protinus eum monstris obiecerit. tunc enim ipia, quae non- sed ante exhibet, mihi a manu dum lasonis amore capta erat, Flacci esse videntur, & optime

libenter in eius caedem consensiffet, nullumque ex es inderorem molestiamque cepisser. Erit itaque ordo cum fenfu: o pater, cur tibi placuit tunc, cum lason primum ad te venit, dextras fallaces coniungere? id est, amicitiam falso inire? Atque cur tibi placuit non perdere protinus, id est, statim, iuuenem lasonem istis monstris? sunc euim [fateor] infa volcham. id est, mihi non ingratum omnino fuisset. BALBUS, cui subscribit Vossius, HARL. Tunc subscribit Vostius. HARL. poterasque istis luveneus non perdere Carrionis liber. vulgati, Tunc poteras nunc perdere, non gerdere etiam in duobus scriptis cor-

Tun' poteras istis innenem non perdere monstris? Regius codex duos subiungit verfus, nescio quo auctore,

Aeta parens, fi poscenti sua fulva negasses

Vellera, fo patrium vetnisses Phasin adire.

adgnoscit & Pius Baptista pro genuinis, ex codice Pomponii Laeti haud dubie depromptos. qui versu secundo adgnoscit, sed patrium. sed inserit hos duos post versum 345. qui sic ab illo exhibetur,

Tunc poteras istis innenem tunc perdere monstris. HEINS. Nofter liber, sunc poteratque. isti vero versus, quos Pius non post vs. 345. vt Heinsius,

con-

Rurfus ad Haemonii iuuenis curamque metum-

Vertitur: huno solum propter seu viuere gaudens,

Siue mori, quodcumque velit. maiora precatur Carmina, maiores Hecaten inmittere vires

Nunc

connectere fentum, folum obstat illud Aeta bisyllabum, pro quò Ouidii etiam auctoritate [vid. ad Epitt. vr. 103.] pugnat Pius, quod st non liceat admittere, vellem ita legere,

ellem ita legere,

Cur sibi fallaci placuis commis
sere densras

Arte pater? si poscenti tua sulva negasses

Vellera, fi patrium vesnisses Pha-

Tunc poseras istis innenem, sand perdere monstris

Prosinus. Ipfa etiam fateor, tunc ipfa volcham.

sua, mallem, quam sua, yt patri suris imaginem praebeat. licet, si quis sua, sibi debita, vt toties vocat, malit, non contendam. Burm.

v. 349. Es monisis codo mimor] En monisis puto. HEINS, Caclo vitiose olim lectum suife, notat Sabellicus. minor, non aetate, vt Weitzius, nec minor dignitate aut staru, vt Maserius videtur capere, sed quae victa sum confiliis & vocibus tuis, quibus succumbo & resistere nequeo, vt reste Pius. sie Ouid. 11. 221. Am. \$47.

Hac ego confiteor non fum perfectus in arte,

Quid faciam? monitis sum minor ipse meis.

Horat, 1. Ep. x. 35.

Donec minor in certanine longo

Imploranie opes bominis. qui eleganter saepe hac voce vitur. vid. 1. Od. x11. 57. 111. Od. vr. 5. 11. Sat. v11. 76. 1. Ep. 1. 106. & alibi. Silius v. 76. Hes fatis superi certaffe minores. Statius x1. Theb. 508. Er bent fecum portet minor umbra deloren. vbi vide Barth. eodem. senfu apud Graecos frant. Aristoph, Plut. ad. II. fc. 3. 'AAA' slri të zipësçëvertes Htrovet, omnes funt minores lecre, ld est, seruiunt lucro, non possunt resistere anaritiae. ita, testibus Scheffero & Perizonio, legitur apud Aelian. I.b. x 1v. cap. vit. in MSS. dvije frrus rá sielec. อ้ง. Herodian. 111. 6. รุรายง โรงจัเ & fimilia passim. & hoc postulat 70 cedo, quod & victis conuenit, vt Graecorum Yinny, Apollon. 111.796. µaeyosivy Vizusu. laftivi ae cedens, id est, vista a lascinia, indulgens. ita cedere & succumbert fortunae, de quibus ad Quin& VI. Decl. 16. BURM. adde Lucan. vii. 686. ibique Schol. caede ed. Bonon. HARL.

v. 352. Sine mori; quodenment velis] Seque mori, ni fallor. lego.

—— seu vinere gaudens

Sine mori.
male hace etiam diftinguebantar.
HEINS. Propeer to vinere gauden
nofter codex. propeer fo omnes
editi.

ARGONAUTICON LIB. VII. 949

Hortaturque sequi, breuibusque insurgere pen-

Illos caerulei primus ferit horror Olympi; lamque redire rogant, adsuetaque quaeritur

380 Haud aliter caecae per moenia deficit vrbis Incedens, horretque domos Medea silentes. Hic iterum extremae nequicquam in limine portae

> Substitit, atque iterum sletus animique soluti: Respexitque deam, paullumque his vocibus

385 Ipse rogat certe, meque ipse inplorat Iason.

Nul-

saturque suis --- pennis in Carrionis libro, in primo Vaticano, Carrionis ex MS. faexi. nil muta. ex Nasone vide-Met. viii. Hortaturque Sequi, damno fosque erudit artes, idem hemistichion in Claudiano etiam occurrit. Heins. Pinnis etiam no-Aer codex & editiones priscae, **L**olemni permutatione. BURM. pennis tamen ed. Bonon. HARL.

v. 378. Primus ferit borror Olympil Antor Olympi in nostro libro vitiose. ferit vero eleganter de fubito tremore, qui obucitur. Stat. 111. Theb. 422.

Armorum tonitru ferit, & trepidantia corda Implet amore fui. Bubm.

v. 379. lamque redire regant] . Lanque redire rogans ciptime le habet. nec audiendus Carrion, qui sinuitis codicibus nostris e suo MS. reponebat, redire volume. Heins. Cogane erat in nostro. BURM.

v. 380. Hand aliser caecae] Le-Rio naec, caecae, quae Editionum de illa fieret. Si mihi credatur,

v. 377. Hortaturque sequi] Hor- veterum auctoritate nititur, elegantior nobis visa, quam illa

Haud alin Acaeae per moenta &c. licer hauste hemistichion, qui Quod nescio quid absoni in se haber. Vossius. Et nobis magis placet eneca vrbs, pro noctis caligino tenebrofa, fatis enim intelligitur, quaenam fit, & Acaea est a glossatore. sic caecae fores Virgil. 11. Aen. 453. & alia obvia. Burm. Doctus quidam Britannus in Obff. Miscell. vol. 1v. pag. 190. fq. hos versus a v. 373. ita explicar. "Venus hic Medeam deludit, deducens illam extra vrbem ad occurrendum lafoni & in suam ruinam. Dea comparatur aquilae, teneros foedu ex nido producenti, vt volent. Vor pollida denotat curam & amorem aquilae, illiusque metum pro teneris pullis, ideoque hic impropria est, & totam comparationem tollit; nam Venus nullam effectionem erga Medeam habebat, neque curabat, quid Qoo legeIlla nihil contra, vocesque abrumpit inanes.

Et iam iam magico per opaca filentia Colchis

legemus callida. Vt vetus aquila decipit pullos, vt nidum relinquant, non ignara, quando semel eum reliquerint, eos volare debere: sic Venus Medeam noce e palatio suo elicit, ad occurrendum Iasoni. Et vt auiculae non sine horrore feruntur, cum primum, in aera producantur, sic etiam horret Medea propter facinus suum consus & pudore ad-

festa." HARL.

v. 386. Nullane culpa fubest ?
Culpa nec vila fubest. opinor.
versu praecedente puro, meque
infe imploras. HEINS. Me
infe imploras noster liber. deinde a prima manu, sabes; sed
im margine adscriptum, labes.
Buma. post certe & lason sunt
signa interrogationis in ed. Bonon. reclius, puto. Harl.

v. 387. Turpe viro feruire preeanti] An dubitanti Medeze, & pudoris adhuc aliquam rationem habenti conueniat tò feruire, nefeio. neque alicut feruire, proofficium praestare, consulere faluti & vitae Latinum satis esse puto, quare mallem legere,

Nec turpe virum servare precan-

feziptum erat viro precante, ve faepe, vnde fecerunt viro precanti. & firmatur nostra correctio fequentibus vers. 482. Seruatum pudeas nec virginis arte. & vers. 573.

borruit audan, Qui modo virgineis feruari cansibus Idas

Flebos.

& ita Ouidius, quem noster hie saepe respexit, lib. v11. 93,

Servature munere nofire, Servatus promissa daso. & in tragocia Medea idem Naso, teste Fabio lib. VIII. de Inst. Orat. 5. Servare potui, perdere an possim, rogas? Propert. 11. XIX.

Iam tibi Iasonia nosa est Medes

Et modo feruaso fola relicia

& 111. eleg. XIII. 21. Si deus et, tibi turpe tuam feruare puellam? vbi etiam codices, feruire. sed vide ibi Broukh. Burm.

v. 389. Magico fono] Voluens centus magicos & murmura, ve follemne in his facris, infr. verf. 464. Septeno murmure fertur. Ouid. x1v. Met. 58. Ter nonies carmen magico demurmuras ore Stridorem magicam vocat Tibul. 1. 11. 47. nofter, fremirum lib. vi. 441. Stat. 1x. Theb. 734. Oconfio miftes Murmura. Quind. Decl. x. cap. 7. borrido murmure imperiofisque verbis dei fupri monogue sorquentur. vide ad Petton. cap. Lxxxvi. & quae Meurius collegit in spicilegio ad Theocr. Idyll. 1. pag. 8. Burm.

v. 389. Colchis] Notis notter codex. quia saepe apud alius filmtia notis legerat librarius. Bur.

v. 390. Monstrasque conderivultus Numina] Legebam primo, Lumina, postea nihil mutari placuit. Et sane constat omnibus stellis numen tribui. Sic & Manilius

Numina, cumque suis auerti collibus amnes: Iam sabulis gregibusque pauor, strepitusque sepulcris

Inci-

lins lib. v. flellarum namina quinque, vbi non necessaria Scaligeri emendatio reponentis, lumina. Idem dictum sie de loco illo in elegia Pedonis ad Liuiam,

Sideris boc obitus terris instare monebat,

Et mergi Stygia nobile numen aqua.

Quamnis & hic restituat Scaliger. wobile lumen. Vosstus. Monstrata recondere. HEINS. Scio quidem stellas numina posse dici, sed an ira recte hoe loco dicentur dubico. cum sensus sitos magicos iam coepisse euaneficere stellas, quae antea monstratae erant, & visae sulgere omnibus, quare & lumina malim. vt lib. 1. 275.

Sparguntur litere curuo Lumina, nondum vilis terras monstrantio nautis,

nifi monstrata fit corruptum, & verbum aliud fit supponendum, quod numina coalla indicaret euanescere. & ita lunam & sidera intelligerem. forte cum fataque, quasi inuita decederent & hebescerent sidera. nam obuium hoc est in magicis facris, ve cogantur, subente venenca, pallere, & fugere ex coelo luna & fidera, vide ad Quinct. Decl. x. 15. vbi etiam legitur, cum federa mundo revelluntur, cum iubentur biberni fluuiorum flare decurfus. Lucan. v1. 499. de imperiolis verbis magae agens,

illis & fidera primum Praecipiti dedutta polo , Phoebeque ferena Non aliter diris verborum obfessis venenis Palluit, &c.

BURM. Equidem probo emendationem Doruille ad Chariton. pag. 13. montanaque — numina, n. Oreades. sic vocantur apud Ouidium 1v. Epist. 170. & Fastor. 11. 307. v3 amnes cum collibus adiunet, ait idem, Virgilius canens Libr. 11. Acn. 305. & rapidus montano sumine torrens. HARL.

v. 391. Cumque suis auerti collibus amnes | Credebant carmine magico etiam flumina aliorfum deduci, aut plane fisti. in Pharmaceutr. Et mutata suos requierunt flumina cursus. Bulaeus. Hoe vero stupendum, fluvios cum collibus auerti. quales vero illi colles? an, ex quibus fontes erumpunt? vt lib. 11. 53. fummis viularunt collibus amnes, an ergo illi retro acti simul cum fontibus, ita vt veniente Medea recedere in agros viteriores viderentur? certe incredibilia saepe Poetae magicis cantibus adscribunt. vt Nemes. Ecl. 1v.

Inciderat: stupet ipsa graui nox tardior vmbra. Iamque tremens longe sequitur Venus. vtque sub altas

395 Peruenere trabes, diuaeque triformis in vmbram;

> Hic subito ante oculos nondum speratus lason Emicuit: viditque prior conterrita virgo. Atque hic se profugam volucri Thaumautias

Sustulit: inde Venus dextrae dilapsa tenenti,
400 Obuius vt sera cum se sub nocte magistris
Inpingit pecorique pauor; qualesue prosundum
Per

ad Ouid. 11. 'Met. 256. vido & fupra lib. 11. 515. ita & Statius v111. Theb. 360. feptem arua pasentia vocat alueos Nili, vt reste exponit Barthius. quamquam in codice Bibliothecae Leidensis repererim, fempremque patentibus aluis, vel alueis. valles vero & coles commutari a libratiis vidi & apud Ouid. xt. Met. 277. xtv. 425. tv. Fast, 375. & alibi. Buraman.

v. 393. Inciderat | Vide lib. Iv. 744. Burm.

v. 393. Now I Id est, Luna. vide lib. v. 567, grauis vero vmbra, quia tenebrae eius inductae erant. vid. lib. 11. 56. BURM.

v. 394. Iamque tremens] Vulgati, Iamque tremens longe fequitur Venus acque sub altas. vet. cod. Ipse tremens longe sequitur Venus: vique sub altas: multamelius. Carrion. Vique Aldina edit. namque tremens nostes codex, [item ed. Bonon.] & provenere trabes. quod non spermendum, pro procedere. trabes veto pro arboribus, vt lib. vt. 76.

& lib. viit. 329, & alibi, vid. ad lib, iii. 484. Burm.

v. 398. Volucris Thaumancias alis | Étiam hic maluerim, volueri ala, & binc se sustulia, [atque bine est in ed. Bonon, nec ego reponere dubitaui. HARL.] pro vulgato bic; quod to inde melius omnino respondet. volucri ala concinne ante Carrionem legebatur, infeliciter etiam idem Carrion , dextrae delapfa cum dilapfa antea rectius legeretur. dehapfa tamen in scriptis. paulla ante, Inmque tremens longe sequitur Venus, male Carrion mutavit in, ipfa tremens, cum proxime praecesserit, stupet ipfa gravi nox tardier vmbra. Heins. Volucri Thanmantia folis noster codex. Burm.

v. 401. Impingit] Paulto ante inciderat. BULAEUS.

v. 401. Profundum per chaos]
Ita solent Poetae vocare. vt lib.
11. 606. pater profundi. Stat. 1.
Theb. 296. profundi lege erebi.
vid. Barth. ad Claud. 1. rapt. 2.
chaos autem pio inferis poni, vi-

Cingitur inde finus, & qua sibi fida magis vis Nulla, Prometheae florem de sanguine fibrae Caucafium, tonitru nutritaque gramina, promit,

editi. absorpta fuit vitima in fen nitru nutritaque gramina penie. a prima in vivere litera.

Rabat contenta venenis | Ne Pyrrhoniani quidem hanc lectionem in dubium vocitent. Carrion & recentiores edunt, notae, & interpretantur Circes, quae foror Acetae; sed quia vnquam notam pro confanguinea dixit. Ineptum hoc est, & noli de nostra lectione, quam veteres editiones firmant, dubitare. Vossius, Peffime nerse in posteriori editione Carrionis. HEINS. Sequitur ineptam interpretationem Alardus. nora venena funt folita, confueta, ve centies noster & alii. vid. ad Phaedr. r. Fab. 12. Heinfius etiam pro stabas maluerat, adstar, vel instar. Sed stabar pro erat, non tamen simpliciter, sed inest verbo stare vis contendentis aliquid efficere, vid. Gronou. ad Senec. Herc. Furent. 285. Huet. ad Manil. IV. 347. BURM.

v. 355. Es qua fibi fida magis vis Nulla] Vis nulla, id est, nullum venenum, tic & alibi loquitur Valerius, item Seneca in Me-

dez,

– docuie

Condere vires arte Prometheus. Non enim affentio Viro maximo reponenti, virus. Vosstus. Vid. supr. ad vers. 333. Burm.

v. 357. Gramina ponis] Lege, promir, effert, ex Phoriamo, vt Rhodius inquit, hoc est, armilla & arcula, Prus. Vulgati, [vti quoque ed. Bon.] Cancafeum to-

vet. cod. [item cod. noster colv. 354. Nunc fibi, nec notis lat. HARL.] Caucufeum promit nutritaque gramina ponit, non ita placet. CARRION. Gramina pokis secundus Vaticanus & Regius, etiam Carrionis liber, qui pro tonitru, quod hoc loco alienum, promit. opinor,

Caucasium promit, nutritaque

gramina tabo. exaratum primo fuerat, gramina mape, pro, tape fine tabe, nam & & p in veterrimis libris frequenter confunduntur. in primo Vaticano tota pagella hic defiderabatur. Heins. Heinsianam emendationem recepit vir quidam doctus in exemplari fuo Alardi. HARL. Promfit noster codex, quod rede Pius interpretatur, vnde tamen Maserius ad eum versum collegit hic posse ponit legi, nempe in finu. sic postes vers. 450. e sinu depremis. & ita quidam lib. VIII. 17. prowis legunt, vbi tamen meliores libei, prome. Florem vero de sanguine dixit, vt Apollon. 111. 853. av9ec. intelligit vero Aconisum, vide Passerat, ad Propert. lib. 1. eleg. x11. pag. 200. Heinf. ad Claudian 1. in Rufin, 152. illud sabo hic non accommodatum, cum fequatur facer cruor, qui est tabum & sanies; & Apollonio III. 852. Muntéeis ixue dicitur, & Cello lib. v. cap. 26. facer vero dicitur, quia adhibetur ad facra magica, & vim arcanam habere credebatur, vide Oor

Durat editque cruor; cum viscere vultur adeso
360 Tollitur e scopulis, & rostro inrorat aperto.
Idem nec longi languescit finibus aeui
Inmortale virens: idem slat fulmina contra
Sanguis, & in mediis florescunt ignibus
herbae.

Prima Hecate Stygiis duratam fontibus harpen 365 In-

ad lib. vr. 477. & fupra verf. 165. Male Pius interpretatur, vel impii Promethei, vel fatiloqui, quia mox deus dicitur. Burman.

v.358. Triflesque pruinas] Acres. Sic sriflis biems apud Virgilium, & trifles fucci pro amaris apud

eundem lib. 11. Georg. BULAEUS. v. 359. Duras editque cruor] Lege, alitque. BULAEUS. TÌ edieque nullum hic sensum habet. quid quod adeso mox sequitur. arbitror, Durat alitque cruor. [v. Heins. Ouid. 1. Am. el. 13. pr. vel, Induratque cruor. nimirum primo exaratum fuerat, Durat itque cruor. quod supinus & festinans librarius duas priores literas in alie ob cognationem literarum proxime praecedentium omituset, idque Bulaeo iam suboluisse deprehendo, secundus Vaticanus, Durabasque cruor, quod proxime veram lectionem accedit. Duras ogisque cruor vir eruditus castigarat in ora codicis Vaticani ex editione Veneta. mox, rorat maluerim quam, invorat. Heins. Durat bedique noster codex. Columbus coniecerat, obitque. Pius explicat, edendo consumit, & deliquescere facit niuium moles, vt posset in solum & herbas defcendere; at non niues edit cruor, sed inter niues & pruinas gra-

mina nutrita durat & edit, id est, fimul indurat, & corrodit, nec permittit, vt ad maturitatem perveniant. durat etiam male wisk explicat. cum sit actiua significatione capiendum verbum, vt vidimus ad vers. 338. Burm.

v. 364. Duratam fontibus barpen Intulit | Praestiterit, si quid video, durata barpe Inpulit. pro monstrata seges, malim, confraea. Herns. Et hic nihil mutandum : nam inferre barpen dixit, vt lib. 1.798. Seemas inferre faces. & ita inferre manus, arma, figue & fimilia, itaque nunc a dubitatione discedo, qua ad Quind. Decl. x 111. 14. dixi, me nescire 21 inferre alicui telum rece dicatur. quamuis tamen de loci illius le ctione nihil mutem. Intalit vero hic retinendum, quia non agitur de impellendis herbis, sed secandis, vnde harpe debebat inferri. in ipsa enim sectione, etiam aliquid arcanae artis & vis quaedam erat; vt docuit Broukh. ad Propert. 11. 1. 74. nec mes-Strata seges debet mutari. Hetate enim magistra famulae suse Medeae monstrauit hanc segetem. sic & Statius Hecaten docuise Colchidas vim huius veneai canit lib. 1x. Theb. 734.

Canensque facros, & conscia misces

Mox famulae monstrata seges, quae lampade **Phoebes**

Sub decima iuga foeta metit, saeuitque per omnes

· Reliquias saniemque dei; gemit irritus ille Colchidos ora tuens: totos tunc contrahit artus Monte dolor, cunctaeque tremunt sub falce catenae.

Talibus infelix contra sua regna venenis Induitur, noctique tremens infertur opacae.

Dat

Notte doces, monstratque feras ligat.

į.

مثا

Ti.

ď

ß.

<u>1</u>.

k

cts

1

T/s 715 1

15

4. , je

3

41

23

ું

تحلي

į مر

"بتية

16

,55

, ż

建分分提行的人并以外的大学

apud Ouid, vii. Met. 194. Burm. v. 365. Validas ariftas] Sunt, quas feras berbas vocauit Papinius, quae efficax & praesens venenum habent. Ouid. v11. Met. 123. Semina mollis bumus valido praetineta veneno. vbi vide quae noto. ita Propr. 11. Eleg. 1. 73. Non bie berba valet. potest tamen capi & hic pro duratis illo cruore facro, vt praecessit. Burm.

v. 367. Sub decima] Id est, decima nocte post nouam lunam, quando crescens & pernox est luna Ouid. v11. Met. 268. Addit & exceptas luna pernocte pruinas. alias & piena luna operari magicis facris solere docuit idem Broukhusius ad d. l. Propertii. Burm.

v. 368. Gemit irritus ille] At- BURM. qui supra iam narrauerat, Prometheum ab Hercule liberatum esse, sed intelligendum puto, de tempore, quo flos ille colligebasur. Heins. Eumdem scrupu-

Murmura, secretis quae Colchi- vit, vt de tempore, quo flos ildas ipsa sub antris le ab Hecate colligebatur, intel-Maserius non totum ab quarentibus berbas. Hercule destructum, sed reliqui-& eo nomine eam inuocat Medea as eius adhuc mansisse ibi putat: male; Apollonius clare tunc gemuisse Promethea dicit, cum secabatur illa radix, quam nunc ex cista promtam Medea sinu suo gerebat. nam monstrata erat antea iam ab Hecate, & fecta in vius fuos. Ita Apollon. 111. 864. Kreve & durds

> *lunerole maic dobry weel Sundy baller. &c. vbi forte legendum, Iseve 3' du-

rds. frustra gemuit, ve noster gemit irritus. BURM.

v. 369. Toses tunc contrabit artus Mente dolor | Carrionis liber, & primus Vaticanus, Monte dolor. fortallis, toto monte, vel moso. HEINS. Tosus arsus etiam mox vers. 464. dixit. an, mense dolens?

v. 372. Induitur] Non damno, & de sinu, quem replebat magicis his venenis, intelligi recle potest. mallet tamen aliquis forte, instruitur ex lum mouit Pius, & similiter fol- Quidii vis. Met. 196. Quaeque 0002 magas,

Adloquiis, iunctoque trahit per moenia passu.

Qualis adhuc teneros supremum pallida foetus
Mater ab excelso produxit in aëra nido,

Hor-

magas, tellus, pollentibus instruis berbis. Burm. Docus quidam Britannus in Obst. Miscell. vol. 1v. pag. 190. voc. induitur verum & esse Metaphoram ab armis sumtam, bene iudicat. Medea hie describitur vt armata venenis. Induitur venenis, quasi armis contra sua regna. Harl.

v. 373. Dat dextrom, blandeque pauens vocem Venus, & quam Alloquiis] Sic in ed. Bonon. HARL. Scribe, vt quam, pellicit & banditiis lactat Venus, vt quam alloquiis perducit & passus concomitatur, fingens fortallis effe Circen. Prus. Versus hic in omnibus corruptus est: legitur enim, blandeque pauens vocem Venus us quem. vet. cod. Das dexgram vocemque Venus, blandisque panentem Alloquiis, CARRION. In nostro codice crat. dat dextram blandique panens vocem l'enus ana. Venus autem exfpectauerateam in portis regiae, vid, fupr. vers. 300. Burm.

v. 375. Supremum] Singulari notione, pro superne, in altis.
BULAEUS. Castiga vel inuitis oculos. Clause membranis, seneros vbi primum sullida foetus. sic in vetustissimo Nasionianorum Fastorum exemplari, suprema crepuscula, pro, sub prima scriptum ostendi. proximo versu etiam fortassis, ab exciso nido. excisa arbore, in qua nidum ducere, quod fruxerat. Heins. & ita correxit vir quidam docus in exemplo suo Alardi. Harl. Sed quid opus 382. Burm.

mutatione? rece enim Pius fapremum coniunxit cum aëra, aër vero supremus est, in quem aquilae, sublimius reliquis auibus volantes, pullos producunt; & hoc firmat, borror caerulei olympi, id est, altitudo, quae ferit pullos despicientes in subiectas terras. hinc & profundum coelum dicitur, vt infra vers. 478. Seruius ad Virg. 1. Acn. 58. maria ac terras coelumque profundum. vbi Seruius, profundum autem & sublime dicitur & in p. vt Supremum altum. loco corrupto. Danielis editio. profundum de sublime [sublimi alii] I mare profundum us summum, ultimum, ita superum aëra, superas auras vidimus supr. vers. 25% primus borrer est, quia tunc permum euolantes consternamme. nec encelsus nidus mutandus, ita enim manifeste in hac eadem comparatione Ouidius VIII. Mes. 213.

velus ales, ab also Quae seneram prolem producis in aëra nido.

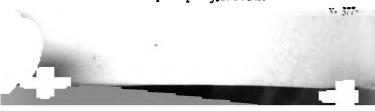
quae verba noster habuit ante oculos. Claudianus etiam Praesat. 111. Cons. Hon. vers. 1.

Paruos non aquilis fas est edecere fetus Ante sidem solis, indicium-

que poli.

vbi etiam codices quidam, producere, quod malo. quia follemae
hoc in hac re verbum videtur.

vt & in aliis vidimus ad lib. v.
382. BURM.

Cur non ipse tua fretus virtute labores? 440 Nempe, ego si patriis timuissem excedere tectis,

Occideras: nempe hanc animam fors faeua manebat

Funeris, en vbi Iuno, vbi nunc Tritonia virgo; Sola tibi quoniam tantis in calibus adlum

Ex-

XVIII. p. 340. BURM. hunc & cum Bulaeo scribatur, ex Maro-Seq. vers. tamquara spurios vncis niano [11. Aen. 554.] noster liinclusit Cortius. atque v. 435. deest in ed. Bonon. sed est in cod.

į,

ű

S

1 3:

:2 31

تنة

11.1

٤ =

1 72

1.10

افتحا

pt. is

13.

-

10

E .5

12.

12 8'S

Ŧ. C

الألحق

32

E LEADER

, si

م ا فتالي

je, 28

Pag P

r10

17 32

i (#)

17.5

1

n is

(Bird

, **13**

11.23

المتلا

11 10 o ma coll. HARL. v. 440. Timuiffem] Textum fentit castigatiorem Sabellicus, cum legitur, rennissem. nam Medea timere potuit, nec renuere, ardua enim fine timore non adgredimur. si ergo noluissem domum patriam relinquere, de te actum erat. Maser.

v. 441. Pars facua manebae]

– nempe banc animam sors Saeua manebat Puneris.

Vt Virgilius 11. Aeneid. [554. vbi vide Heyne.]

Haec finis Priami fatorum: bic exitus illum

Sorte tulit.

Bulaeus. Video ab aliis emendari, fors pro pars. Sed profecto non intellexere elegantissimum locum. Quod factum, dum non vident banc animam ad Medeam, non ad lasonem, respicere. Hic igitur sensus verborum Medeae: Nempe nifi ego misericordia inflantis & certi tui funeris tala neris manebat, & ea ex parte tecum fuiffet sepulta, si periifies. Vossius. Sors faeus funeris Bunn.

bro 1. 807. sqq.

– sum vobis si quod in– au [um

Arcanumque nefas, & adbuc inçognisa lesbi Sors Superest.

& libro IV. [112. fq.]

Tum leger e arma iubet, sumtisque occurrere contra

Caestibus? bacc miseri sors est aequissima lesbi.

fors faena Gronouius Observat.IV. cap. XXI. HEINE. Sic dura fors lib. vr. 624. pars autem & fors etiam in codicibus scriptis commutantur. vid. Ouid. Iv. Tri&. v. 1. Senec. Agam. 103. in codice nostro erat, ps. seuana mane-Hanc animam dubito, an bat. non lafonem recipiat, vt meritum suum iam Medea insinuet. Nam in primo colloquio Medeam profiteri a morte lasonis suam pendere, non fatis decorum videtur. sua morte lasonem periturum, secum dixerat vers. 342. respondet hic vero verbis lasonis, quae protulerat. vers. 427. Bur-MAN.

v. 442. O vbi Inno | Vetus coexcessissem tectis, iam occideras: dex, En vbi Iuno. CARR. Noster nempe & meam animam pars fu- liber, Funeris vbi luno nunc, vbi nunc T. V. de hac formula, vii nunc vide ad Ouid. IV. Ep. 150.

V. 444·

Externae regina domus: miraris & iple, 445 Credo: nec agnoscunt hae nunc Aeetida siluae. Sed fatis sum victa tuis, cape munera supplex

Non mea; teque iterum Pelias si perdere

quaeret,

ipsis,

Inque alios casus, aliasque immittet ad vrbes; Heu formae ne crede tuae: Titania iamque 450 Gramina, Persaeasque sinu depromere vires Coeperat; his iterum conpellat lasona dictis: Si tamen aut superis aliquam spem ponis in

Aut

V. 444. Miraris; & ipfa Credo: nec agnoscunt base nunc Acetida filuae] Scribendum,

- miraris? & ipfae, Credo, nec agnoscunt hae nunc Acetida filuac.

Vossius. Ipfe fcribo. quod ante Carrionem circumferebatur, vel ipsam cum Regio. Heins. Ipse verum est. nec agnoscune vero eleganter, pro non vident, qualem antea solebant. vid. Barth. ad Stat. VIII. Theb. 520. & quae nos fupr. ad lib. 1v. 523. BURM.

v. 446. Fatis victa tuis] Vid. ad lib. 1v. 127. BURM.

v. 447. Cape munera supplex Non mea] Non mea, sed deorum, aut verius lasonis. Sabellicus legit, nunc mea, quam necessario, Nunc [ed. iudicetur. Maser. Bonon. &] Carrion. prius legebatur, Non mea. non mea, icd Hecates, ac proinde diuina. mox prhes. cum antea legeretur, alias que immittet. primus Vaticanus, rum editionum lectionem, cui ad- dimittas. Carrion ex MS. edidit,

stipulatur codex noster. immittere enim hic majorem vim habet quam simplex missere: est enim subornabir, vt spolies alios. quomodo immittere percussores luft. 1x. 7. & xxvr. 3. & alii paffim. vel immittet, ve hostem. Bunn. Markland ad Statii Silu. 111. 3.77. corrigit, alias dimittet ad orbes. quoniam dimittit in omnis note Seneca Consol. ad Helu. c. 6. dimisit in prouincias idem de Benes. v. 16. & alii simili modo dixerunt. ego vero subscribo interpretationi Burmannianae. HARL.

v. 450. Sinu deprômere] Ex Mitra Apollon, 111, 1012, quae est zona. Bunm.

v. 452. Superis aliquam spen ponis in ipsis] Sunt, qui scribunt aliquam form Theffale ponis. repugnantibus exemplaribus, nullanecessitate cogente. Pius. Si 16men aut superis aliquam spem poidem Carrion, alias te mittet ad nis in ipfis, Aut tua praesenti virsus educere letho Si te forte potof. Ita edere placuit fide editionum alias mitter. opinor, 70 si exciditie, antiquiorum. Si, inquit Medes, alias si misses ad orbes. Heins, aut a virtute tua spem aliquem Nunc mea Aldus. non muto vete- concepisti, precor me insontem

Aut tua praesenti virtus educere leto Si te forte potest; & iam nunc deprecor, ho-

Me sine, & insontem misero dimitte parenti. 455 Dixerat. extemplo (neque enim matura ruebant

*Sidera, & extremum suffixerat axe Booten) Cum

Spem ponis in armis. .Quod nonnemini placere possit, quoniam & supra ita dixit Valerius. v. 638. Et sumptis decernimus armis. Item Virgilius 11. Aeneid. 676. Sin aliquam exper- & ita passim. Burm. tus sumptis spem ponis in armis. deri postunt. Valeriano nem admittamus, noui sequenti locus perplexissimus. scribo, versiculo diceretur? Vossius. Rede Vossius, & intolerabilis esset tautologia nunc vero egregius est sensus, siue confidis deabus fretus, audes periculum praesens nino similis subire, me ne sollicites. quia tamen noster codex habet, si tamen aut Superis aliquam Spem ponit Iafon. malim legere,

1

Ľ. زز

35

121

; :\$

¥ ;

21 21

11

مروايز

اير

30

ic

日本日本日本日本の大田市

Si tamen in superis aliquam spem ponis, Inson.

lasonis glossa fuit Thessale in lectione, quam Pius refert, repetita ex vers. 437. Burm.

V. 453. Praesenti virtus educere lete] nostri, [& ed. Bonon.] te educere; opinor, virius subducere. HEINS.

spes] Id iam nunc arbitror Valerium dediffe. HEINS. Lego con-

Si tamen aut sumptis aliquam etiam tempore, quo nihil adhuc in patrem commiti: Suet. Cael. 31. etiam nunc, inquit, regredi possumus. Iuftin. vill. 4. Graeciam, etiam nunc & viribus & dignitate orbis terrarum principem.

v. 457. Neque enim matura ruevnde Valeriana verba expressa vi- bans Sidera, & extremum suffixe-Ego tamen non rat axe Booten] Ita Carrion, in dubito, quin Maronis ille locus vulgatis, extremo axe. praeterea deprauando. Suffeceras in scriptis nostris, Al-Quid enim, si Carrionis lectio- dino etiam & Maseriano codice.

> – nam iam matura ruebans

Sidera, & extremo se flexerat axe Boötes. Iunoni & Palladi, fine rua virtute diem denotat instare. locus omapud; luuenalem. Sat. v. 23.

Sideribus dubiis, ant vilo tempore, quo se Frigida circumagunt pigri sar-

raca Boötae. nam se circumagere in Iuuenale prorfus idem est, quod in Valerio, se fletlere. sed castigationis nostrae singula videamus, pro neque enim reposuimus nam iam, sensu id postulante. nam scripserat librarius omiffa voce proxima iam ob cognationem literarum V. 454. Etian nunc deprecor bo- more solemni. ex grege semiliterato quidam, quod versum claudicare aduertebat, inprouide opem unclim, etiam nunc, id est, hoc tulit. matura sidera ruebant ex illo Maroniano videtur haulife, lib. x. 256.

interea revoluta rue-

Matura iam luce dies. & Videtur modus loquendi depromtus ab arboribus, quae fructus maturos sponte excuriunt. quamquam in Martonis loco diem maturam crenusquo, opponi con-

maturam crepusculo opponi contendit Seruius, & pro clara luce interpretatur. Auienus in Aratëis maturam nostem pro extrema pofuit,

Tum Cynosura etiam maturae in sempore nostis Attiut in Boreau sustalitus.

Aratus in hac descriptione dixerat πυμάτης δηλ τυπτές. adultam notlem eadern fignificatione habes apud eundem Auienum,

Scorpius exoriens fit sempore no-Elis adultae:

Hic maturino veniens procul acquore chelym

Brigis e pelago.

id Arato axplis sunràe est. sic masuras asui pro sene apud Poëtas. maturi etiam senes, & sene-clus maturi etiam senes, & sene-clus maturi etiam senes se senes sen

Tempus erat, que cunita filent, interque Triones

Flexeres obliquo plaustrum semone Boures.

Propertius libro 11. El. xx1v. 23. sq.

Non audis, & verba finis mea ludere, cum iam

Flettans Icarii sidera sarda

vbi castigandum, & verba finis me ludere. Ludere verba, vt, Ludere operam. Seneca Medea, vs. 3141 Nan quae fequieur, flessisque fe-

Arstica tardus plaustra Boötes. Lucanus lib. 11. 722. de instante iam die.

Et iam Plias behet, flexi iam plaustra Boötae In faciem puri redeunt languentia coeli.

idem libro tv. 521. Statius The-baidos 111.

--- iam notte suprems
Ante nous ortus, vbi sola supersite planstro
Arstos ad Oceanum sugientibus

inuidet affris.
ex quo loco manifestum sit, eur
extremo ane dixerit Valerius. &

Naso Met. 111. 515.

Mentler, obscurum nisi non aum
fecerit orbem.

Nuper bonoratas fummo men vulnera coclo Videritis stellas illic, vbi circulus

Videritis stellas illic, vbi circulus

Vleimus extremum spacioque brevissimus ambit.

fed hoc ad extremam partem axis
Borealis debet referri. Anacreon,
[111. 1. fqq.]

Mesovuntis #09' Vezu

Στρίφεται δτ' 'Αρκτός Υδη Κατά χείραν την Βούτευ. idem vertere dicebant. Naso

Trist. 1. El. 111. 47.

Lanque marae sparium non prae-

cipitata negabat,
Verfaque ab axe fuo Parrbafis Artlos eras.

Seneca Troadibus, 440.

Partes fere non alta transieras

duas,

Clarumque septem verterant sleilae ingum.

ira malo, quam, nox alma, quamquam & hoc tolerari potest ab alendo, Lucanus libro 11. 237.

--- Sed

Per chaos occurrant caecae fine vocibus vmbrae:

Haud secus in medile noctis nemorisque tenebris

Inciderant ambo attoniti, iuxtaque subibant,

405 Abietibus tacitis aut inmotis cypariffis Adfiniles, rapidus nondum quas miscuit auster. Ergo vt erat vultu defixus vterque filenti, Noxque suum peragebat iter; iam iam ora le-

Aesoniden, farique cupit Medea priorem. Quam simul essuss panitantem sletibus heros, Fla-

dimus ad lib. II. 86. & alibi. BURM.

v. 404. Inciderant | Pro occurrerant. Statius vIII. Theb. I.

Ve subitus vates pallentibus incidis umbris.

vbi Lutatius notat, esso veterem respiciens ad Phorm. 1. 111. 23. ego in eum infelix incidi locum. Valer. Max. lib. v. cap. v1. ex 3. Genneio Cipo Praetori, paludato portam ingredienti, noni & inauditi generis prodigium incidit. BURM.

Atque noster codex. mox. & similes. Apollon. vero lib. 111. 967. pro cyparifia habet quercus. Burm.

v. 406. Rapidus | Rabidus letibebat Heinfius ad lib. 1. 591. BURM.

v. 407. Vt erat vultu] Heinfius malebat, we erant, vid. ad Ouid. 11. ex Pont. 1x. 57. imitatur Statius x. Theb. 683. terunique ambo, & vox baefit verique. Burm.

v. 408. Suum peregebat iter] Ennianum, apud Vairon, lib. vi. de L. L. ex Iphigenia, Cogens fublime etiam atque etiam noctis itiner. Virgil. x. 162.

lam quaerit fidera opacae. Nottis iter.

elocutionem per datinum, cum alio sensu dixit lib. Iv. 423. non Terentius dixorit, in eum incidit. caffae nottis iter, quod Argonautae nocte confecerant. Bunn.

v. 410. Pauisantem fletibus] Sunt, qui flatibus scribant, vt illud Apollonii 111. 970. exprimat:

is iga tiye Μόλλον άλις Φθέγξασθαι ύπό πγοι-Heir Beurec.

v. 405. Aut immotis cypariss futurum erat, ve bi loquerensur fub flatibus amoris. non tamen perplacet. & quod priscum exemplar feeibus habet, & quod non filum filo nectitur. Virginum est erubescentium flere. Prus. Fletus melius flagrantibus genis conueniunt. Virgil. x11. 64.

Accepit vocem lacrimis Lauinia matris

Flagrantes perfusit genas, cui plurimus ignem Subiecis rubor, & calefacta per OFA CHENTYIS.

Clau-0005

Flagrantesque genas vidit, miserumque pudo-

Has tandem voces dedit, & folatus amantem est:

Fersne aliquam spem lucis? ait, miserata laborem

Nempe venis? an & ipfa mea laetabere morte?

Ne, precor, infando fimilem te, virgo, parenti
Gesferis: haud tales decet inclementia vultus.

Hascine nunc grates, haec exspectata laborum
Dona dari decuit? sic te sub teste remitti
Fas me, virgo, tuum? iustas da vocibus aures.

420 Nec

Claudian. 1. Eutr. 253. Aus quid in boc vultu poserit Ragrare ruboris. quae ex Valerio expressa iudicat Gronou. in omissa ad Diatribam Stat. pag. 500. alio sensu dat Cupidini sagrantes vultus Virgil. 1. Aen. 710. quos Seruius ardentes diuinitate interpretatur. Miserum pudorem illustrat Heins. ad Ouid. 11. Ep. 143. BURM.

v. 413. Fersne aliquam] Forsne noster codex. Burm.

v: 416. Haud tales decet inclementia vultus] Apollon. 111. 1005. 4 7he Young

En popofic dyangein innreige uenachai, Burm.

v. 417. Hascine nunc grates]
Hasne mibi grates. HEINS. Has
fine nunc noster codex. Burn.

v. 419. Sic te sub teste remitti
Fas mibi virgo tnum Pas tibi
feribe. Carrionis liber, Fas mi
Virgo, hexainse, de quo ad Epiftolam Herus Nasonianae. possis
etiam, Fasue o virgo tnum? idque
verum esse opinor. vel, Fas vbi
virgo tnum. tale illud Nasonis,
sura, fides vbi nanc? Heins. Diftinguunt priscae editiones quae-

dam [vti Bonom, figno interrogationis,] post remissi, & Pius explicat, Fas mibi virgo tuum, di, concede nobis virgo ins roum, quod pater abnegat, repetens de a sequentibus. vnde autem didicerit Heinfius Carrionis codicem habere mi nescio: nam nec in notis, nec in editionibus exstat, fed mibi, ve editiones omnes antiquae. nec puto mutandum. 80 fas est, o virgo, me tuum, vi fpero & promitto me fore, is remitti mihi. *mibi*, id est, in patriam, vnde veni, in codice nostro erat ad vocem remitti adfcriprum'in patriam, quod glofitoris erat. Maserius etiam notat legendum, fic te, non net te. quod nusquam inueni. se fab tesse eleganter, pro te vidente meos labores, nec adiunante: Statius 11. Theb. 439. Nec duri tanto sub teste labores. Claudian. IV. Conf. Honor. 352. gratusque feretur te sub teste labor. & Land. Seren. 28.

fie Claudia felix Teste dea, costosque probes sub numine mores. Bunn. v. 420. 420 Nec pater ille tuus tantis me opponere mon-

(Quid meritum?) aut tales voluit me pendere poenas.

An iacet externa quod nunc mihi cuspide Canthus?

Quod-

V. 420. Nec pater ille tuus Ec.]
Nam pater voluit me expendere poemas, ed. Bonon. HARL.
Vetuz codex, pendere poemas. sic
lib. 1. 150. iam pendere poemas
Colchida. CARR. Initiales duogum versuum dictiones transpositas reor, legendumque,

Onid pater ille suns tantis me opponere monstris Nec meritum, aut tales voluit

me pendere poenas?

mec meritus idem hic quod immeritus. & quem fenfum fecus elicias? ZINZERL. Zinzerlingus huius & fequentis verfus duo priora
vocabula arbitratur transponenda
effe.

Quid pater ille suus santis me opponere monstris Nec meritum, & santas voluis

me expendere poenas? sed pro recepta lectione Gronovium erudite velitantem vide Observat. lib. 1. gap. IV. voluit ene pendere codex Carrionis. in primo Vaticano, veluis expendere. quod amplector, nam repetitio ve me hic inconcinna oft, editio Pii, voluis me expendere. Heins. Codex noster, aus sales voluit (in margine debuit) me pendere poenas. quae repetitio 78 me si quem offendat, ille ex priore versu euciat, fine vllo detrimento fententiae. certe repetitionem illam malo admittere, quam vel vltimam in voluis producere, vel ob-

viam locutionem pendere poenas, (de qua vid. Heinf. ad Ouid. 1. Trift. 11. 63.) mutare, cum minus folita nostro expendere poenas, quam tamen Virgilio & Tacito noui este vsurparam. in Pii notis pro nec paser legitur, nam pater, & quod meritum, an ex eius sententia, an vitio operarum, nescio. fed tota sententia est intricata, nec vera: voluit enim pater lasona opponere monstris, quare dubito, an non scribendum sit,

Nec pater ante tuns tantis me opponere monstris,

cum primum ipsi operam offerrem contra Persen, noluit certe me opponere monstris, nec tales pendere poenas. an vero nunc, post egregie operam editam, possquam Canthus & Idas, a nostra parte, & tot Scythae a contratia cecidere, hoc merui? si statim me iussiste abire, tolerare possem. ille vero, & anse centes in scriptis consunduntur, vid. ad Quid. 1. Met. 611. & vi. 11. 1. Fast. 642, & alibi. Bubm.

v. 4.22. Non idees] Vulgati, Iam iaces extrema quod nunc mibi cufoide cantus. vet. cod. [& ed. Bonon.] An iaces externa quod nunc
mibi cufpide (antus. CARRION.
Iam etiam noster codex: quod
non facile mutem: est enim idem
ac praeterea. vid. commentatores ad Iustin. vi. 1. Burm.

V. 424.

Quodque meus vestris cecidit pro moenibus Iphis?

Aut Scythiae tanta inde manus? iussisset abire 425 Perfidus, atque fuis extemplo cedere regnis. Spem mihi promissam per quae discrimina rurfus,

Et reddat qua lege, vides. occumbere tandem Possumus: idque sedet, quam non quaecumque subire

Patris iussa tui: numquam sine vellere abibo 430 Hinc ego: degenerem nec me tu prima vi-

> Haec ait. illa tremens, vt supplicis adspicit ora Conticuisse viri, iamque & sua verba reposci; Nec quibus incipiat demens videt, ordine nec quo,

Quoue tenus, prima cupiens effundere voce 435 Omnia, fed nec prima pudor dat verba timenti. Haeret, & attollens vix tandem lumina fatur: Quid, precor, in nostras venisti, Thessale, terras?

Vn-

v. 424. Inde manus] Id est, 2 parte hoslium. Flor. Iv. 2. binc Gallici Germanique delectus, inde Deietarus. & ita alii. Bunm.

v. 427. Es reddat] Lege, en reddat. BULAEUS.

v. 428. Quam non quaecunque Quart pro potius quam. vide Comment. Terent. pag. 134. & Barth, lib. 11. in Eutrop. 206. WEITZ.

v. 430. Degenerem nec me tu. prima videbis] Timidum, recufantem pericula. Virgilius 11. edit. [Bonon, &] Maserii. vide Acneid.

--- illi mea tristia fatta, Deganeremque Neoptolemum narrare memento.

Statius: Degeneres animos timor arguit. BULAEUS. Virgilii eft IV. Aen. 13. Burm.

v. 433. Ordine nec quo, Quone tenus] Ex Apolton, lib. 111. 1010.

'Oud' Ener Erri magoiden Enos жоть ридновита

'AAA' Eudig perfeirer Ebalen márt dyogeűsai. Burm.

v. 434. Quone tenus] Quane Cuning. Animad. in Bentl. cap.

Cum gomitu & multo inueri medicamina flesu Non fecus ao patriam, pariter famamque decusque,

obiicit ille manu fubit, & vim corripit omnem. Inde vhi facta nocens, & non reuocabilis vm-

Cessit ab ore pudor, propierque inpleuit Erinnys:

Carmina nunc totos voluit figitque per artus Aesonidae, & totum septeno murmure fertur 465 Per

---- fed notte sopera Parrhasis obliques Helice cum verteret axes.

arque hace operofius quam par erat. sed locum insigniter depravatum inlustrari tanti suit. HEINS. Suffecerar in nosteo codice. suffecerat etiam lunta, sed in Maserio nihil tale reperio. nec matura reste explicuisse Pium puro., nondum, si lege & ordine solito iter facerent, tempessua ad occasium, sed quae carmine magico a Medea sugabantur nam mox redeunt eius matu vers. 499. Buzm.

. V. 458. Medicamina) Medican-

v. 459. Non fecas at passion, pariets | Es pariets, peo obiicis, etiam fostaffe reponendum, persigis. vt apud Nasonem Met. v111. 94.

— feelerataque dextra Munera porrexit, Minos porrecta refugit.

Heins. Ego mallem, obiulie. vel obiicie, vt vnum verbum ponatur conueniens volt famanque decusque, cum aliud fubintelligendum, quod respondeat va medicamina, vt sape sieri solet. ac paeria in editione Pii, vitiose. Burm.

v. 462. Propierque] Id est, magis instans & vrgens. vr lib. 11. 547. propier dolor. Burm.

v. 463. Carmina name sotos folvit figitque per artus Aefonidae] pro folute, quod hic non quadrat, Voffius ac Heinfius correxerunt volute. fic 111. 408. carmina volvit. Harl.

v. 463. Figit Aefonidas | Isfonis. verior est textus. licet quis posset dicere, figit Aefonida. sed minus commode. Maser. Aefonida lunta & Aldus. Burm.

v. 464. Es tosum septeno murmure sertur l'er clypenn le la Magicis numero septenario etiam locum suisse haud ignoro, hic tamen quid si legas?

gore fertur

Per clypeum; fic ille, dominus clypei fentemplicis Aiax apud Nasonem. ita passima Poëtae in descriptione clypeorum. tosi artus cum proxime praecesserint, 70 tosum minus opportune hic occurrit. possis tamen'8, Susum per clypeum. de quo copiosius agemus ad Maronem Aeneid. x. 313. HEINS. Ter clypeum noster codex. Burm.

Ppp v. 466.

465 Per clipeum, atque viro graniorem reddidit

Iamque sui tauris languent absentibus ignes. Nunc age, & has, inquit, stistas galeamque resume;

Quam modo funerea tenuit Discordia dextra. Hanc lace per medias, cum verteris aequora, messes.

470 Protinus in sele conners furoribus ibit Cuncta phalanx: atque ipse fremens mirabitur, & me

Respiciet fortasse pater, sic deinde locuta

Iam magis atque magis mentem super alta serebat

Aequora: pandentes Mynias iam vela videbat
475 Se fine: tum vero extremo percussa dolore
Adripit Aesoniden dextra, ao submissa profatur:

Sis memor, oro, mei, contra memor ipla manebo.

Cre-

v. 466. lamque fui] lamque etfi noster liber. Burm.

v. 467. Et bas, inquit, cristas galeamque resumo | Regius cleganter, & bas, inquit, cristam galeamque. Helns. Qui & volebat, bunc age & bas, hunc clypeum. Burm.

v. 474. Iam vela] Vitiose Innt. & Ald. sela. Burst.

v. 476. Adripit &c.] Ex Apollon. lib. 111. 1066. fed Ouidius ita Iafonem inducit lib. v11. 89.

Vs vero coepisque loqui, dexsramque prebendis Hospes, & auxilium submissa voce roganis. fed iam vices Medeae erant supplicandi. cesserat enim iam pudor, & nocens fasta in fide lasonis omnis eius fortuna stabat. hisc vero videre possunt, quam Latine loquantur vulgo, qui submissi voca soqui, pro suppressa vunnus, de quo ad d. l. Ouidii egimus. Burm.

v. 478. Quantum bic aberit] Vet. cod. quando binc aberit: tetle, Carrion.

v. 478. Profunds coeli] Pro alti. ex Virgilio, qui Ecl. 1v. 16. Terrasque eractusque maris coelam que profundum, vid. supr. ad vet. 375. BURM.

v. 430

ARGONATTICON (L'IR) VII.

Crede, tui. quando hinc aberis, dic quaeso, profundi

Quod coeli spectabo latus? sed te quoque tangat

480 Cura mei quocumque loco, quoscumque per annos:

Atque hunc te meminisse velis, & nostra fateri Munera; seruatum pudeat nec virginis arte. Hei mihi, cur nullos stringunt tua lumina fletus?

An me mox merita morituram patris ab ira 485 Dif-

44. 51. 169. BULAEUS.

meminisse puto. Heine. Rette Bulaeus, & ante eum Pius: nec opus vlla mutatione. memineris, quam mifer & supplex mihi hoc tempore fueris, nec obliuiscere meae opis & auxilii. Ouid. vii. Met. 291.

& olim . Ante quater denos bune se remi-

niscitur annos. vbi rece Heinfins hunc locum adducit. vide & quae nos notanimus ad Ouid. 111. Fast. 180. Sed in parua spes samen buius eras. Stat. vii. Theb. 503. Hunc te noctesque diesque Deflebam. & XII. Theb. 322.

Hunc ogo te coniun ad debita regna profectum Afpicio. BURN.

v. 483. Hei mibi cur nullos firingunt tua lumina fletus] Nulle

v. 480. Quocunque loco, quos- firinguntur lumina fletu, maluecanque per annos] omni loco, rim, vel, nelli firingune fleius. omnibus annis. lib. vIII. vf. 4. HEINS. Pius a spongia dedu-Sam locutionem vult, quae striv. 481. Atque bunc te meminis- eta & presa liquorem exsudat. fe velis] Hunc, id est, qualis certe tingularis est locutio. an dinunc es, milerum, in angultiis Stum ve ffringere tela, fulmina constitutum, & meis artibus eri- &c. an vero legendum, spargunt? piendum. BULAEUS. Hanc me vt illa verba apud Claud. 1. Rapt. 98. permutantur etiam. Bunn.

v. 484. Meritur merituram } ha Lugd. & Argent. cum reliquis vulgatis. vet. cod. merita meriturem. CARRION. Obserus hic quatuor voces iunctas, quae a litera mugiente, vt m vocat Fabius, incipiunt, tres iungit Vitgil. 11. Aen. 199.

Hic alind mains miseris multoque tremendum.

Vbi Servius notat, apud veteres non vitiofum fuiffe a fimilibus incipere. & ad lib. 111. 183. vbi tres a c incipientes voces, cafas Caffandra canebat, dicit iam effe vitiosam compositionem, quae placuit maioribus, sic & lib. v11. 486. custodia credita campi. vid. & Donat. ad Ter. Eun. Iv. VII. 10. & Victor. var. lect. xxvii. 11. & xxxv1. 10. qui in Cicerone talia Ppp 2

485 Diffimulas? te regna tuac felicia gentis,

Te coniux nataeque manent: ego prodita obibo.

Nec queror, & pro te lucem quoque laeta re-. linquam.

Protinus hospes ad haec, (tacitis nam cantibus illanı

..Flexerat, & fimili iamdudum adflarat amore) 490 Tune, ait, Aesoniden quidquam te velle relicta

1. Credis; & vila pati fine te loca? redde tyranno

Me

sam 1. de Orat. 1. dixit, moles molestiarum. 11. in Catil. 8. & quem, quia, quod semper volui. Quindil. 1. de loit. 5. quid? anad annedam, quae fingula vitiofa firm. & talia plura obseruarunt Viri doci. diffimulas explicat Pius, non curas, fusque deque habes. ego malim, quia non moueris HARL. illa futurac calamitatis meae imagine, fingis te ignorare, nec eredere, quod tamen certo eueniet, & lacrimas tibi excutere deberet. pro merito malim, mezita ab ira. vt lib. 11. 99. Meritas postquam dea coningis iras Horrait. Bunm. merita iam fuit in edit. Bonon. HABL.

v. 486. Te coninx natatque} Sunt qui feribunt, Te genitor materque. prifca lectio non fuffragatur. Pius.

v. 486. Perdita abibo] Vetus Burm. codex, predica ebibe. CARRION. L'erdica abibo in textu Carrion. scripti nostri editique, prodita abibo. lega, prodice chibo. quod cum Carrion reperiffet in suo co-

talis etiam observat. sic ille et- coningium apud Maronem adeantur quae adnotatimus ad Nasonem Rem. Am. vers. 455. vbi prodere ignes, & amores habes. Heins. Prodita eft relifta, deferta, vt millies. vid. Bernec. & Vorst. 2d lust. xix. I. Burm. prodita bene Bonon. v. ad Cornel. Nep. xvIII. 10, 2, & xIX. 2, 3.

> v. 487. Nec querer | Noften liber, nec precor, nec pro se. Bun-MAN.

> v. 488. Hofpes and base. Adeft. noster codex & Edit. Pii, lunt. Ald. Arg. Colin. & Gryph. Bunm. ad bace roste edit. Bonon. HARL. v. 489. Iamdudum | Modo, nuperrime. Bulacus.

v. 489. Affiabat] Sic ed. Bon. HARL. Scribendum, afflarer. Prua. Ita Maser. afflaret Edit. Arg. Colin. Gryph. & aliae.

v. 490. Tunc air] Vetus codex, tune ait. GARRION. ait Malerii editio. Burm.

v. 491. Es vlla pesi fine se loca] Pati Gronou. Observat. lib. Iv. dice, non intellexit, sic, prodere, cap. 21. vere, ne dubita, arque ita

Me potius: recipe ingratos atque exfue cantus. Quis mihi lucis amor? patriam cur amplius optem,

Si non & genitor te primam amplectitur Aeson, Teque tuo donge fulgentem vellere gaudens Spectat, & ad primos procumbit Graecia fluctus?

Respice ad has voces, & iam precor adnue, coniux.

Per te, quae superis diuisque potentior imis,
Perque haec ergo tuo redenntia sidera nutu,
Atque per has nostri iuro discriminis horas;
Vinquam ego si meriti, sim noctis & inmemor
huius,

81

ita nos ad Claudianum iam pridem: neque aliter Addints codex. vide quae fipra vf. 186. adnoto. Hesns. Vide ad lib. v. 197. Burm.

v. 492. Atque enfue cantus] Quia supra vers. 474. dixit, figie per arrus. & ipsa Medea induta venenis supr. vers. 372. Burm.

v. 496. Procumbie) procumbae legit Pius. procurrie maluerim, spectandi videlicet studio. libro 11. 638. III. 594. Heins.

v. 499. Perque baec erge sub]
Opinor,

Perque base, virgo, suo redemtia fidera nusa.

& fic Gisbertus Cuperus Obfervat. 111. cap. vi. Hilns. Ita
omnino iam editum est in ed.
Bonon. & rece puto: ac forsan
librario cuidam vos virgo suspenta
fuit, quod Medea paulto ante a laione iam coniax nuncupatur. sed ibi adulatur & inuitat

potestatem voc. coniux latiorent esse, quam vulgaria indicant lexica. a viris doctis adfatim est commonstratum. HARL. Maferius reponi inflerat. perque baét ego suo noster codex. Franc. volebat, perque baec ipfa. forte, perque baec, ecce, tuo, vt ecce ab baec fuerit absorptum. monstrabat vero iurans lason dextra sua sidera, quae iam redibant, volente ita Medea, quas antea fugauerat vers. 456. redeuntia vero dicit, quia Medea tenebras offuderat, vide fup. vi. 390. Burm.

v. 500. Asque per has nofiri inro diferiminis boras | Corrigo, oras.
fie lib. v. 312. Diras oras hoc
ipío libro vocat Flaccus. vt iam.
notauimus. Vossius. Oras nofter codex etiam. fed praestat,
boras. ipíum tempus innuit, vt
reche Pius & Maserius. Burm.
oras quoque ed. Bon. Harl.

eur. sed ibi adulatur & inuitat v. soi. Vmquam Ne legatur, ad certum quasi comingium. & motisque si so immomor, sed, no-Ppp 3 Si te, sceptra, domum, si te liquisse parentes Senseris; & mea tum non hace promissa videntem;

Tum me non tauros iuner enalifie, ferosque 505 Terrigenas: tum me techischus turbet in iplis Flamma, maeque artes: mollus fuccurrere contra

Ingrato queat, & fi quidetu facuius, iplis

Cieque nec immemor. MASER. Malerius logit, vnquem ego fi meriti noctisque si immemor buius. Lugd. & Argentor. Vnguem fi merisi nostisque sis immemor buius. liber manuscriptus, Vnquam si meriti fim noctis & immemor buius. CARRION. Si nostis repone concinna repetitione, nam in primo Varicano,

- umquam ego si merisis nactis iumemor buius.

in vulgatis editionibus etiam valde turbatur. Pius legebat, numquam ego fim. Heins. In Argentor. inueni, vnguam ego fi meriti, notis sique immemor. in Gryph. nottis fimque im. in Col. vaquams ego sim meriti, nottis sique im. in Ald. vnquam ego si meriti nottisque fim im. in nostro codice, umquam ego fi meriti, noctis & imm. BURM. In ed. Bon. est: Vmquam ego fim merisi : nostisque nec immemor buius. Sed fim mutatum est a docta manu in fi. HARL.

v. 502. Si se liquisse? Male habet Bonon. si te reliquisse. CAR-BION.

. v. 503. Et mea tum non baec promissi videntem Haec aut mendosa sunt valde, aut scioli manum adulteram prae se ferunt. forte, me quentem. Heins, Pius

id est, si non videbis, hace mea promifia fuille vera, malim, »»« bacc promissa querentem, id elt, non exprobrare poteris mihi, vmquam me promissa mea fefellifse. vt solent deceptae mulieres, quae viris obliciunt, non bacc firere promissa, non hoc promisers olim. vide supra v1. 406. v11. 89. BURM.

v. 506. Flamma] Hie & fequens versus in codice nostro deerat. Pius dicit, se reperise in codicibus emendatis additum,

Flamma, quot infanda poffent in caede furores

Adiicias, artesque tuas. succur-. rere nullus

Ingrato queat &c. fed in priscis se non invenife, nec fequentibus congruere notat. Assens hic respicit incendium, quod Medea immisir Creusae & Creontis domui. Ouid. v11. Met. 394. Burm. Izsonis & Medese fata vide ex monumentis & bistoria illustrata in Begeri Spicilegio antiquitatis pag. 118. fqq. HARL.

v. 507. Et st quid tu sacuius ipsis | Haec quoque suspecta sunt. HEINS. Pius fubintelligit nofti, vel tenes, vel habes: si quid habes his saeuius, poenis adiice. posset legi, & fi quid tibi focuins construit, non & te videntem, (feil. eff) ipfis adiicias, respicit

enim

Adiicias, meque in medio terrore relinquas. Audiit, atque simul meritis periuria poenis Despondet, questus semper Furor vitus amantis. Haec vbi dicta, tamen perstant defixus vterque, Et nunc ora leuant audaci laeta innenta, Ora fimul toties dulces rapientia visus,

Deil-

enim Poeta caedes natorum ex Medea & lasone, qua summam manum imposuit saeuitiae, & effugit lafona terrefactum & flupentem. rede haec cepit Maserius, male Pius de flammis taurorum capit & terrore in mediis ignibus, tunc enim nondum fe ingratum probare poterat lason, sed cum in Graeciam reversus eam desereret Burm.

v. 510. Desponder questus sember Furer ultus amantis | Heinsius maluerat, difponit. fed male Furor despondere dicitur periuria poenis, id est, destinare iam periurum poenis, quia certo sciebar, lasonem periurum fore. despondere est promittere. Cicer. xII. ad Fam. 9. Exigna enim est spes reipubl. nam nullam non libet dicere, fed quaecumque est, ea despondetur anno confulatus tui. fic desponsata laus Ciceroni, quam promissam vocat Ouid. x11. Met. 248. vbi vide & ad veri. 348. Maserio recte pro Nemesi accinu conspicitur apud Tristan. t. 11. pag. 431. hoc autem Furiis propriam, vt infra lib. v11, 20. Vitrici enim deae conuenit, vnde & loui Vitori tribuitur apud άρπάζειν Apoll. 111. 1017. eumdem Tristan. t. 11. p. 495. BURM.

v. §10. Farer] Furor enim periurii poena. Barth. lib. xx11. Adu. 9. WEITZ.

v. 510. Amantis] Amantes puto.

HEINS.

v. 511. Haec vbi dicta: tamen perflant defixus uterque }

Haec vbi dicta: aciem perstant defixus vierque.

ni fallor, HEINS. Conjector & Heinsius primam syllabam 78 samen repetitam ex vitima ve di-Aa. & ex mea faciebat meen baec vbi dicta, metu perstant. BURM.

v. 512. Lacta innenta] Heinsius, elata, vel freta malebat.

BURM.

v. 513. Dulces rapiensia] Ita vet. cod. Maser. dulcis rapientia. Lugd. & Argent. totiesque ducis rapientia. CARRION. totiensque ducis rep. ed. Bonon. HARL. Putabam aliquando,

Cura qualis totis dulces rapientia vifus.

eodem libro. Furer vero hic a Heins. Noster codex. toties ducis rapientia vultus, & correctum pitur. quod apparet ex eleganti visus. ego praesero, toties dulces numismate Iuliae Mammaeae, voi rapientia visus, id est, oculos Nemesis cum Flagello in ma- Medeae & Iasonis, quibus, furtim & ex occulto quafi leuantes, vtrimque limis se celeriter adspiciebant in vices, & simul iterum prae pudore deiiciebant. ita &

> The 3' kpaguyas 'ОфЗидийу йониζеч. Викм., Ppp 4 v. 514.

Redditur, ac rursus conterret lasona virgo:
Accipe, perdomitis quae deinde pericula tauris,
Et quis in Aeolio maneat te vellere custos;
Nondum cuncta tibi, fateor, promissa peregi.
Saeuior ingenti Mauortis in arbore restat,

520 Crede, labor; quem! tanta vtinam fiducia nostri

Sit mihi, noclurnaeque Hecates, vestrique vigoris.

Dixerat: vtque virum doceat, quae monstra superfint,

Protinus immensis recubantem anfractibus anguem

Turbat, & Haemonii subito ducis obiicit varbram.

25 Ille, quod hand alias, stetit, & trepidantia torsk Sibi-

v. 514. Deiicit binc] Hinc deioit noster codex. Burm.

v. \$15. Infina virgo] Infina vultus notter codex. vultus nempe Medcae, toties mutabilis, nunc fpe implet, nunc metu. sed quia praecesserat, seruo vulgatum. Burm.

v. 517. In Acace] Colchica pelle. prisci codices habent, Acolie, pid est, Phrixco. Phrixi progenitor suit Acolus. Prus. Acolin noster codex. pro custos Heini. maluerat, fudor. Burm. Acace ed. Bon. Acolio cod. HARL.

v. 519. Mauertis im arbere] In rebore meus codex. Heinfius malebat, Mauertis restat in arue. Burm.

v. 520. Quem tanta | Non apparet, quo illud quem fit referen-

dum; vnde olim suspicatus erst Heinfius, hic versum vnum excdiffe. sed forte distinguendum post quem, ve abruprus sie sermo, quem, scil. tu certe superabis laborem & serpentem vinces. fed antequam hoc plene efferret Medea, dubitans & diffidens sibi & artibus magicis, & timens lafoni, interiicit, santa veinam &c. Columbus coniecerat, went seen ts viinam fiducia in bostem, vel fiducia contra. noster codex, fidecia nostri sic mibi nacturnae Hecates. aliquid viceris hic later. Burm.

v. 521. Nostrique vigoris Omnino scribendum, vestrique vigoris. cum pracesserit, siducio uostripro quem, quod mendosum vique, primus Vasicanus, quemputo,

--- qi#

Sibila, seque metu postquam sua vellera circum Sustulit, atque omnis spiris exhorruit arbor; Incipit inde sequi, & vacuo surit ore per auras. Quis fragor hic? quaenam tantae, dic virgo, ruinae?

Exclamat stricto Aesonides stans frigidus ense.

Illa trahit ridens, tandemque ait angue represso:

Hunc tibi postremum nostri parat ira parentis, Heu miser, heu tantis iterum carpende periclis. O vtinam, vt nullo te sim visura labore Ipsam caeruleis squalentem nexibus ornum,

Ipfa-

— quin tanta veinam fiducia nostri Sie mibi.

535

Heins. Sabellicus iam quin cortigebat, nam hunc locum in eius adnotationibus innui credo, vbi pro quem, quin reponi iubet. Burm.

v. 526. Sua vellera] Quae fetvanda ipsi commissa erant. lib. vitt. 89. Burm.

v. 527. Omnis spiris Rausuparov enitaretur, si legatur, spiras. vt ipsa arbor horruisse spiras serpentis intelligatur. vide lib. 1v. 181. & supra vers. 278. Burm.

v. 528. Vacuo ore] Inani, apetro. Pius. Ignem non vomenti. MASER. Malo, qui nihil
apprehendebar, licet hostem peteret. vide ad lib. 111. 589. BurMAN.

v. 531. Trabis] Caudam serpentis tractat. Pius. Malo, Iasona wahit, dextra apprehensum. Virgil. II. Aen. 455. puerum Asyanada trabebat. & saepe noster. vt ljb. 11. 551. 111. 372. v111. 414. & alibi. Burm.

v. 532. Hunc tibi | Noster codex, nunc sibi postremum monfiri, forte, boc tibi postremum monstri parat ira. de parare vide ad lib. 111. 586. similis varietas apud Lucan. lib. IV. 245. vbi Grotius edidit, fecit nostra fides. sed antiquae editiones, fecie monstra fides, ve oft in scriptis. Burm. Burmanni coniecturam adiuuat cd. Bonon. Hunc tibi postremum menstris parat. cod. vero coll. habet uri, quod quidem nostri notate fed ex praua to m scriptura, aut, ductu obscuro deletoue ortum est. HARL.

v. 533. Mibi care periclis Heus tantis iterum carpende periclis Carrion. vulgati, mibi care. fotte, subture, vel credende, vel damnamde. Hains. Mibi care explicationeth, quem propter ipsa pericula amo. vt apud Ouid. Deucalion ad Pyrtham. lib. 1. 353.

Deinde torus iunxit, nunc ipfa pericula iungunt. fed & carpende defendi potoft. vt lib. til. 393. & fua carpunt Facta wiros refides. Seruius ad Iv. Aen. 2. carpitur explicat, paullatim con-Pop 5 fumiIpfaque peruigilis calcantem lumina monfin, Contingat vix deinde mori! fic fata, profugit; Seque sub extremis in moenia retulit vinbris. Et iam puniceo regem spes vana sub ortu Extulerat, quantis nox vina diremerit vindis Aesoniden: liberne freto iam vultus aperto.

fumieur. Iust. xv. 2. com carpi se fingulos viderent. posset & legi, iterum eripieude, vel rapiende. Burm.

v. 536. Calcantem lumina] An calcantem tergora. vt lib. viii.

Scande age, & aduerfo gressus, air, imprime dorso.

fed & per caput in dorfum greffus fecit, vt ibl docebimus. BURM.

v. 537. Vix deinde] Malo legere, mibi deinde mori. Maser. Mas deinde feribatur. Naso ix. Met. 143. Mox deinde, quid ansem Flemus? air. superiora etiam male distinguebantur. Heins. Sed vix idem saepe notare, quod mox, statim, docuimus ad Ouid. XIII. Met. 141. Burm. sie deinde cod. Harl.

v. 538. Sub extremis vmbris] Id est, descientibus tenebris, propinqua luce. Ouid. x11. 53. extrema tonitura reddunt. ita non extrema Tibul. 111. 1v. 2. vid. ad Petron. 'cap, xx11. Burm.

v. 539. Spes vna] lasonem conficiendi. Pius. Non spermenda tamen est lestio, quae habet, spes aperto Tibarine, in tertia declin tione. Non spes enim regis quod sequitur. Spes enim regis vana erat, quum lason sugam non meditatus estet. non vna. vna nocte sperabat lasona plurimum maris nauigio peregisse. Massa.

Eadem varietas est apud Virgil. 1 Acneid. 352. vana spe last a mantem, vbi uma alii codices. vid Pierii notas. & supr. vers. 240 BURM.

v. 540. Nox vana Nox va cum Zinzerlingo & prifcis editionibus. fpes vana proxime praece

ferat. HEINS.

v. 541. Tibarine fretis iam vu tus aperto] Sic quoque ed. Bor tiberine a docta manu, minus de de, corredum. HARL. Scribs liberne freeis iam vulsus apertii id est, an maria ablata & abdud essent classe libera, vacua, aperti sed scribas non Tibarine, sed ! berne. liber est vultus maris cui in quamcumque partem voluer oculos, omnia aperta videnti fine offendiculo. Prus. haec dictio (Tibarine) nauigatic nem mihi asperam. quae si pi flumine poneretur (quod tame nusquam legi) sensum daret ape tiflimum. *Tibarine fretis iam* vi tus aperto. scilicet spes vana Ac tan euchebat. Sperabat enim A soniden vna noste maxima direc ptum vnda, vultumque fretis el aperto Tibarine, in tertia declin tione, nam apparuisset tunc fre superficies, si Argonautae Tib rinem liquiffent. Ceterum cu nemo adstipuletur, inuento text adhaerens poterit apostrophe

ш

ARGONAUTICON LIB. VII.

Vtque prius totum fileat mare: dumque ea longe

Explorare quest; contra venit Arcas Echion Dicta ferens: ism Circaeis Manortis in agris Stare virum, daret aeripedes in proelia tauros. En vocor, en vltro, dixit, spesque addidit ausa:

Vos

jam contigific credatur, dicturus, O Tibarine, quantis fretis nox vna diremerit Acsoniden per vndas. nam coniiciebat nauigio, non pedibus a Colchico litore diuifum. sicque non terra; sed vndis diremprum. Est quoque runc ablatiuorum diuersa ratio. sequitur, iam valtus aperto. quod firuendum est repetitis superioribus, sc. fpes vana &c. sperabat siquidem vultum effe mari iam aperto, & ipfum mare totum filere, vt prius, dumque ea vellet explorare, venit Echion. id si non placet, poteris forsan tutius dicere, fretis iam vultus apertis. &c. MASER. Maser, legit, Tibarine fresis iam vultus apertis. in quem locum quaecunque frigide pariter & abfurde dici potuerunt omnia congesta videas. vet. Paris. Tibarine fretis iam vultus aperto. Lugd. &c. Argent. Liberne freeis iam vultus apertis. vet. cod. Liberne frete iam vultus aperto. CARRION. Liberne freto iam vultus aperto Catrionis codex. quomodo & Pins Baptista coniecerat. freis apertis vulgati. Tiberine fresis aperto in primo Vaticano, aliorum commenta piget adscribere, corrigen-

--- liberne freto iam fluctus aperto ?

Heins. Barth. ad Stat. viii. Theb. 402. illustrat bene vultum maris. ita vt fenfus effet, an temeratum antea & violatum mare Benignitas aulae meae & comitas

ab Argonautis, iam liberum, & fine metu peregrinae nauis & hostis, iterum adspici poterit. an tam placidum & quierum, quam prius fuerat, antequam tentarent Argonautae? Fludius tamen Heinsii non admodum displicet, nam simili modo hae voces confunduntur apud Stat. ix. Theb. 553. vid. & infr. v111. 333. Burm.

v. 542. Vique prius totum fileat mare | Forte, motum fidat mare. nisi tutum fileat cum Gronouio mauis Obseru. ad Script. Eccl. 10. motum mare pro procelloso. de quo ad Memmorphoses Nasonianas pluribus. Heins.

v. 543. Queat] Explorare queat Carrionis liber & primus Vaticanus cum Regio. Pius castigabat, Explorare paras. Heins. Pil coniecturam recepere Aldus, Engent. Colin. & Gryph. BURM.

v. 545. Stare virum] Viros nofter codex. In proclia, ad manus conserendas. vid. lib. 1. 17. Bur-MAN.

v. 546. Et vocat] Lege, en voent, en. haec repetitio est plena fremitus & stomachi. ecce qui tardus effe debebat, me arcessit & euocat lason. Pius. Perperam Carrion, & vocor. Heins. En vocor omnes editi, licet Pius in notis, En vocat habeat. Bunm. & vocor tamen est in ed. Bonon. HARL.

v. 546. Spesque addidit aula? hospi-

Vos mihi nunc primum in glebas inuertite tauri Aequora, nunc totas aperite & voluite flammas: Exeat Haemonio meilis memoranda colono. Tuque tuun parti Graium da, nata, draconem. * Ipli-

hospitalis, si liceat audere & conlicere in hoc turbido mari, quid fi legas aura? hoc est fulgor metalli & coruscatio. &c. PIUS. Spesque addidie aura Lugd. & Argent. vtrumque autem Parif. [& ed. Bonon.] spesque addidit aula. & notandum est, inquit Maser. Ges in multitudinis numero poni. vet. cod. fpesque addidit aufa, optime. CARR. opinor, Spesque addisur aufo, vel aufis. Heine.

V. 547. Vos mibi nunc primum in flammas invertite tauri Aequora] In glebas cum Aldina editione praestantissimus Gronouius Obferuar. lib. 1v. cap. 21. fub finem; qui illic consulendus. sane rò flammas hic admitti vix potest, cum versu proximo iterum repetatur haec vox. forte, inmanes tauri, & prima aequora. Heins. In flammus in vertice sauri noster codex. BURM.

v. 547. Mibi vertite] Vetus codex, invertite. CARRION.

v. 548. Nunc totas] Scribo,

– nunc tota coopertum immolvite flamma.

pannis coopersum corpus Lucretio libro IV, &, famosis coopertus versibus. Hor. libro 11. Sat. 1. HEINS.

v. 549. Exeat | In codice noftro, burferat, & correctum, exferat. Buum.

v. 549. Messis memoranda Scribe, meruenda: quam, contra natu-

Pro, messis memorandi, forte, = tuenda. vt apud Natonem de ha eadem to, Illa eras agricolae mefis iniqua suo. & tic Buptista quoque Pius coniecerat, praestiterit temen fortaffe, melfis plorande. pleraque in hac Acetae orations admodum mendofa funt, & ab interpolatoribus valde difforu. HEINS.

v. 550. Partim Grainm] la exemplo Bonon, hi verfus valde vitiole & corrupte leguntur: Tuque tunm gradine pater damas ta draconem Ipfius aspectu percent in vellera. & ipfa Terga &c. damnata etiam cod. Burm. 44 nata, h. e. filia Medea emitte draconem tuum, quem alere foles & mulcere, emendauit Pius. Equidem emendationem Burmanni reciperem. HABL. Partim tuus est serpens, o Medea, partim Graius. funt, qui habent, Gredine pater, tuncque opus effet dicere Draconem & Martis & Medeze, quod est iam diclis confenum. sed intermissa coniuncio vix hoc patitur. MASER. Inuitus profecto, aliqua super hoc carmine verba facio, quia, & hoc modo legi non debere pro ceno habeo, & quomodo possit emendari, vt verum fatear, non mihi facile succurrit. Non debere its legi, vel ex eo folum probari posset, quad si recte memini, nunquam aduerbium illud partie fine comite ponitur in eo fignifram mellis, Iason metuat, ve quae cato, quo ab interprete accipitut. in eum verfura sit spicula. Prus. partin enim duobus modis vsu-

tur & docissimis scriptoribus. 10, cum idem fignificat quod irs, Vt partim bominum venerunt, em est, seste Aulo Gell. quod ars hominum venit. quod exmplo Marci Caronis comprobat icenzis in orațione de re Floria: bi pro scorto fuit, in cubiculum urrepsisanis e conninio, cum parim illerum. Altero, cum accisitur pro ex parte, quod codem nodo, quo tum, geminatur. vt, vaec partina ex iplius Ciceronis vervis deprebenduntur, partim ex di-His Asconi Pediani declarantur. Vix autem dici posse crediderim, bomines sunt beni, partim mali, pro eo, quod dicendum erat, partim boni, partin meli. Ita nec dixisset Valerius: o filia da draconem tuum partini Graium, pro partim tuum, partim Graium. quod vt permitteremus dici posse, tamen ex historia nequaquam posset tolerari. si quidem draco ille, qui perpetuo vigilans vellus aureum custodiebat, nihil est, quod Graius dici posset, vt commentater exponit, inquiens: partim tuus est serpens, Medea, partim Graius. at quomodo partim Medeae, partim Graius? Medeae dicitur, quia illa ipfius curam gerebat, atque ex adytis cantu dapibusque vocabat, Et dabat besterno linentia mella veneno. Grains 211tem quare dici possit, non equidem excogitare valeo. Nam nec erat ex genere serpentis illius, quem Cadmus in Bocotia interemit, nec ex terra Graccia aduenerat, quippe cum a Marte deo ad velleris custodiam missus ex Caucaso monte descendisset, vt & ipse Valerius lib. v. scribit;

> Vix ea, Caucafeis cum lapfus monsibus unguis, Haud fine mente dei spiris nemus omno resossio

spexit ad orbem. Et funt, qui dicant, a terra procreatum ex Anguine Typhonis gigantis, quem in Caucaso monte ab loue fulmine extinctum perhibent Herodorus & Apollonia. quare ego pro partim, aut partiaut populo, aut quid simile scriprum a poeta fuspicor. Erit alius. vt spero, qui meliora excogitabit. sicque siet, vt dum alii alia inuenerint, omnia Valerii nostri vulnera sanentur. Nam, vt in Adagio eft: weakates wanyais dous seced dupageray: Multis rigida quercus domatur iclibus. Ego lestorem volui duntaxat admonitum ne Maserii interpretatione falleretur. BALBUS. Parei Graium liber Carrionis veterrimus. Vaticanus, passim. forte, patri in Graios. HEINS. Parsing Grainm daninute draconem nofter codex. in luntae & Ald. legitur, suae tuum partim. ridicula vero Alardi expolitio, qui ex Carrionis codice Parti Graium legens, dicit Minyas per contemtum vocari partem Graimm. versus sine dubio corruptis fimus; & illud parein, quidquid argutentur viri dosti, nihili est. de Medea agi certum est ex voce zasa. haec vero folita erat paftere draconem lib. I. verf. 82. quare ex Vaticani codicis vestigiis legi poterit,

Implenit, Grailmque procul re-

Inque suum. Graiis passum da, nata, dracenem, Ipsius adspellu ve pereent.

da, postquam paueris, serpentema ita vt vibret linguas multissas tanto horrore, vt ipso adspectu pereant Argonautae: posset & passum, id est, quem sibi in proclia dari mecum constituerunt. cerera ita constituerem,

Quin vellera, S ipsa Terga mibi diros spirent insessa cruores.

vel,

555

*Ipsius adspectu percant: quin vellera, & ipsa
Terga mihi diros seruent insecta cruores.
Fatur, & effusis pandi iubet acquora tauris.
Pars & Echionii subeunt inmania dentis
Semina: pars diri portant graue robur aratri.
At sua magnanimum contra Parasea inventus

At sua magnanimum contra Pagasea iuuentus Prosequitur siipatque ducem: tum maxima quisque

Dicta dedit, faeuisque procul dicessit ab agris. Fixerat ille gradus, totoque ex agmine solus

560 Sta-

vel, versent, quod verbum passim cum ri sernare confunditur. Burn.

v. 551. Ipsius adspectu pereant in vellera, & ipsa Terga In ipsa Terga Cartion ex suo codice frustra, quamquam & sic primus Vaticanus. scribo,

Ipsius adspettu pereant: quin vellera, E ipsa Terga mibi diros seruens infetta cruores.

HEINS. In ipfa terga etiam nofler codex. Burn.

v. 554. Echionii] Ab Echione, vno ex quinque comitibus Cadmi. vide Schol. Apoll. 111. 1178. & 1185. sic Echioniam Plebem Stat. 1: Theb. 169. pro Thebanis. restè yero Pius ostendit, denres fatos esse diuersi Draconis, Thebani nimirum, ab illo, qui feruabat vellus aureum. & ita supr. vers. 76. dixit esse semen Cadmei hydri. vbi etiam vide Pium. Burmann. confer. Obss. Miscell. vol. 1x. pag. 447. sqq. in primis p. 467. Harl.

v. 555. Grave robur aratri] Grave aratrum. Bulaeus. Hinc ex sentencia Heinsii corrige illa Propertii 11. xxv. 47. Sed non ante gravi taurus succumbit aratro,

Cornua quam validis baeferis in laqueis. vulgo, granis saurus. Bunm.

v. 557. Prosequitur speciosa dacem] Sic Maser. reliqui vulgati, prosequitur sparioque ducem. vet. cod. prosequitur stipatque ducem. CARRION. Sic & noster codex. Stat. 111. Theb. 394.

Turbati extemplo comites, & pallida coniux

Tydea circum omnes, fessum bellique viaeque, Stipantur. Runn.

v. 557. Maxima dicta] Vid. ad lib. 1. 262. Burm.

v. 558. Saenusque procul discess in agros] Legerem equidem, faeuos, nam quamuis faeuus pro magno accipiatur, ibi tamen nullam habet gratiam, si de Argonauta dicatur aliquo. melius autem refertur ad agros, nisi pro iratus accipiatur cum Nonio Marcello. qui inter alia eius vocabuli fignificata, hoc etiam ponit. Cui etiam Festus Pompeius astipulari videtur, faeuam rem vulgo in bonam & in malam vocari scribens. BALBUS. Ab agris maluerim, HEINS. Saeunsque & nofter

560 Stabat, vt extremis desertus ab orbibus axis, Quem

noster codex & editi olim. Bur-MAN. faeuisque — ab agris ex. Bonon. & ita rescripsi. HARL. v. 560. Extremis desertus ab orbibus axis] Pins explicat, vt si coelum polo arctico & antarctico privatum esser, quod vix intelligo. orbes Maserius rotas interpretatur. credo per axem hic intelligi septemerionem, siue Arctum. Festus, Axis plures babes fignificasiones, nam & pars coeli saptemerionalis, &c. appellatur. Virgil. 111. Georg. 351.

Quaque redit medium Rhodope porresta sub axem. whi Seruius, Axis est septemerio, qui Gracce auage nominatur. & Philag. Annotandum vetuste axem pro septemerione positum. per orbes intelligo iam stellas, quae merguntur, sola manente Arcto. Claud. Et. de apt. 283.

Sunt altera nobis Sidera, funt orbes alii.

& ita orbis folis lib. III. 437. exes-emi vero funt, vt fupr. 538. exzremae umbrae iam deficientes. reliqua obscuriora sunt, nec video quid lassa vel lupsa dies huc faciat, & quomodo illa Arctum auferre possit, cum potius dies orta eam auferre ex oculis soleat, & obscuret. an laza dies, vt referata lib. 1. 655. vel, allapfa, pro iam oriente sole. & ita senfus effet, lasona a sociis recedentibus relictum folum, vt Arctus a stellis reliquis, quae ipsa tamen ad folis lumen ex oculis aufertur, vt lason per slammas taurorum. vel, ve iterum furgentem Arctum vespere auferunt nix & tempestates a Borea concitatae, ita & laiona inuoluit & obscurat ptemerionalem & austrinam. Valefumus tautorum, pro austrique rius Flaccus in comparationibus

ardensis barbune mallem, affris quia Auster vulgo madidus & frigidus a Poetis inducitur astri autem, siue solis, calor & simul ventus harenam siccam agitat, vt coelum inuoluat puluere. qui apriorem fenfum ex his, in quibus interpretes nihil viderunt, excudet, me infignem in modumdemerebitur, mihi enim comparatio illa nondum fatis clara apparet. BURM. Doruill. ad Charit. pag. 639. versus hos difficillimos a vers. 560. fixeres --borror ita explicat, ve primum rurfus interpretatur contra. .. lafon a suis solus destirutus, vt depugnet cum tauris, comparatue plaustro, quod solitarum & non mouendum haesit sub vesperam în agro, dum reliqui currus, aurigae & veredarii iter suum in mansionem perrexerunt. poetice autem caussam istius rei dat vel enim accidit hoc in agris, puta Cyrenaicis versus austrinum polum, per excitatos subito arenarum cumulos, vel contra per nivem & glaciem sub polum arcticum in campis Rhipacis. Orbes exeremi funt vlsimi currus. in istis enim regionibus fimul multi currus iter faciunt, carauanen: in australi regione arena currum dfulit; id est, obruit: in septemtrionali regione currum nix & glacies abstulie & obruit. Exstantem autem secundo loco dicit, quia plaga septemtrionalis altior, at australis plaga depressa creditur effe. Altiora dicuntur passim exflare. currus exflat ad arces ideo, conspicuus est. Illud rursus, ve innui, opponit sibi regiones fediliQuem iam lasta dies, austrique ardentis harenae,

Aut quem Rhipaeas exstantem rursus ad arces Nix & caerulei Borese ferus abstulit horror: Cum subito attoniti longissima Phasidis vnda, 565 Cancafiaeque trabes, omnisque Aeëtia tellus Fulsit, & ardentes stabula effudêre tenebras.

Аc

diligens, & faepe paene morofus nimio everyteus atudio, & dum conetur, occupatas iam a maeno fuo magistro Marone comparationes nouis coloribus illuftrama leftori commendare. 4 Hacteaus Doruille. & meliora dare nequeo. vide esiam kipra BV. 287. & infra VEI. 609. HABL.

v. 561. Lapfa dies | Vet. cod. lassa dies: &, attoniti; vet. cod. attonitis. CARRION.

v. 162. Riphneas and arces] Add Melles forte. arces pro moncions. HEINS.

v. 563. Coerulei Boreae ferus abstulit borror] Supra vf. 378. Illos cocrul i primus ferit horror Olympi. Bulneus. Vid. & lib. 1. 652. BURM.

v. 564. Longiffima Phafidis unda] ld oft, longinquissima, remotifime, lib. 11. 642. Non tamen bac adea semuen vegue uvdua sallus Longaque iam populis imperwin lucis cone. Tibull, 1. -- Veneris periusia nensi, kerita, per verras & freta, longa fernas. Bareh. lib. vii. cap. 21. & lib. XXI. cap. 8. WELTZ. Langifiwa explicant longinquam & remotificam ab his campis Phasida Weirzius & Alardus, fecuri Pium, Barthium & Raraeum ad fabulis enim prodibant, & ef-Musaci vers. 50. sed propinquus fundebantur in campos. Bunn.

erat Phasidi lucus Martis & ki campi. quare explicandum est, quam longe Phasis extenditura per omnem eius ripam. sic longa inga montium &c. vid. ad lib. 4. 602. deinde assenisi [Phafidis] legendum cum prifcis editionibus, [quae male tamen distinguunt post hanc vocem] & nostro codice: sic saepe montes & stumina & loca alia dicuntue Rupere, horrere & attonita effe. vid. lib. u. 620. Burn.

v. 566. Effudere conebrae] les vulgati omnes, vet. cod. effudere tenebras. CARRION. Ardentes tenebrae en genere beungen est; de quibus Rittershus. se Oppian, 1. Cyneg. 260. & Barth. ad Claud. p. 245. Dref. ad lofeph. Ifcan. lib. 4. 221. WEIT-BIUS. Offudere magis arrident. de quo verbo iam supra egimus. fors etiam funeriori verfu-Accia tellus, non Acceia. Heins. Ardenses vero illae tenebrae andaci cerse figura dicuntur. fi enim tenebrze, quomodo ardentes? an fumofas flammas ita vocat? exprimit legendenta xátron VI Apolion, 11, 133, & 111, 1290. vocat: per stabula vero intelligit Boárases, fine Ecávka, tenebrae est in nostro codice & editis prifeis, effudere hie retinendum: ex

v. 567.

Ac velut ex vna si quando nube cosusos ... Ira Iouis torsit geminos mortalibus ignes; Aut duo cuni periter ruperdat vincula ventiga 570 Dantque fugam: fic tune zlauferis eualit vierque Tauros, & inmani proflauit turbine flammas . 'Arduus, atque atro voluens incendia fluctu. Horruit Argoae legio ratis: horruit audax, Qui modo virgineis seruari cantibus. Idas \$75 Flebat, & inuito prospexit Colchida vultu. Non tulit ipfe moras, seseque inmist läson; Diversos postquam ire videt: galeamque mis

Quaf

wos mortalibus ignes, &c. CARRI-ON. ima ed. Bonon. oud cod. collat. HARL. Hanc quoque comparationem debet Apollonio, sed qui lib. 111. 1264. non tauros, fed lasona fulmini comparat per caliginem tralucentia versu vero 1303. taurorum adflatus fulmini componuntar. Buam.

. v. 568. Ira Ionis.] Periphrafis ordinaria, pro irato louc. & tonante, wid. lib. IV. 580. VI. 607. Senec. Herc. Fur. 982.

Nullus iraso Ione Exfiliat ignis.

Propert 11. Eleg. x111. 51.

Non bacc Pleiades faciunt, neque aquofus Orion. Nec sic de nibilo fulminis

ira cadit. Burm. v. 507. Claustris enasis? Vid. ad verfi 163. huius libri. Bunm.

V. 573. Legio] Notandum, les gionem dici de quinquagiora Argonautis. Burm.

V. 575. Inuito respexit Colchida valta Putabam aliquando, innette legendum. sed nihil muto.

v. 367. Ex ima] Vet. cod. ex fed inngendum borruit & respenia onat rette. sequitar enim, gemi- Idas, qui anten indignabatur & flebat, Isiona alio auxilio, quam armis, contra tauros progredia vt eum etiam inducit Apollon. lib. 111. 556. & 1169. & 1251. ille tamen tam audax iam horruit, & inuidus, licet & fremens, nunc tamen respiciebat Medeame eiusque opem lasoni quasi ogulis. inuocabat : nam respicere hic notat, implorare opem, vt mox vetl. 624. Palladios defessus refpicie angues. & lib. viii. 435. Quin tu men respice saltem Confilia. Ita Florus lib. 111. 22. ille wen contentus Hispania ad Mithris datem quoque Pouticosque respentes inuito, male, hothili, inimico, Pius interpretatur, licet in reliquis sensum verum satis viderit, BURM. fed cur Burm. dedit prospexis, vei habent edd, Bonon. & Carrion, nec lectionis vlla notatur variotas? HARL.

nantein

v. 577. Galeamque minartem] Micantem puto. Heins. Caue audias; & vide ad lib. vr. 519. BURMAN.

Qqq

v. 578.

Quasilat, & errantem dextra ciet obuius ignem. Vt tandem stetit, & toruo se lumine slexit,

Qui prior adnerfi respexit Iasonis arma:

Cunctatus paullum subito furit. aequora non sie
In scopulos irata ruunt, eademque recedunt
Fracta retro. bis sulmineis se slatibus infert,

Fracta retro. bis fulmineis le flatibus infert,
Obnubitque virum: sed non incendia Colchis

585 Adspirare sinit: clipeoque inliditur ignis

Frigi-

v. 578. Errantem ignem Puto, ardentem dextra cies obnins ignems, non errantem ignem. sic & noster alibi locutus. Heins. Nec his errantem ignem damnare sustineo. errabat enim circa lasonis caput ignis essaute patiebatur Medea, qui eum medicamentis munierat. sic, licet in alia re, Ouid. xiv. Met. 351.

Flammaque per totas visa est evrare medullas.

eies warem pro repellit, demouet videtur posuisse, vt Maserius. provocae explicat Pius, etiam non

male. Burm.

v. 579. Et torus | Nihil neceffe torto lumine, quod Carrion e cod. suo inuexit. nostri codices pro vulgata stant scriptura. HEINS. Eadem in scriptis varietas apud Quidium 1x. Met. 27. & Stat. v. Silu. 11. 180. fed recte Pius notat, hic sorno necessario requiri, quia tornus proprie aspectus reveddie eft & a tauris ita dictus. Ita Columel. v1. 20. neque enim alio diftat taurus bonus a castrato, niss quod buic torua facies est. Ouid. Grandiaque in torx. Met. 237. vos transformat membra iunencos. Claud, 1. Rapt. 126.

Vitulam non blandius ambis Torua parens, & ita passim Poetae. Bunn.

v. 580. Aduersi Insenis arma]
Aduersus pro hoste, repugnante,
ve saepe apud Nostrum. Caesar.
lib. 111. bell. Ciuil. Interfestus
est gladio in os aduersum coniecto.
Infra vs. 616. Opperiens voi prima
sibi dares agmina sellus Aduerso.
Bulaeus. Aduersi est, stania
ex aduerso. vid. ad lib. 1. 493.
& alibi. Burm.

v. 583. Falla retro] Quid si, frasia retro. retrocedentia cum franguntur a scopulo, & eorum mugientium retruditur impetus. Pius. Omnino Frasta scribendum, monui ad Nasonis lib. xi. Metam. vs. 729. vsi & Zinzerlingo videbatur, & ante Zinzerlingum Pio. Statius Theb. vs. 774.

ve praeceps cumulo falis
vuda minantes

In scopulos & fracta redis.
Silius lib. 111.

Mox remeat gurges, fractoque relabitur aeftu.

vbi perperam eralloque nunc circumfertur. Heins. Sine dubio vera lectio fralla, vid, ad lib. 111. 36. alla volebat Alardus. Burm.

v. 584. Obnubitque virum] Obnubilat, fumo inuoluit. Ita supra vestire vsurpauit. Mox vers. 598. ait: nociem implicat. Bulatus,

v. 585. Adspirare I ld est, actingere, peruenire ad eius corpus.

Frigidus, & viso pallescit flamma veneno. Incitat Aesonides dextram, inque ardentia mittit Cornua, dein totis propendens viribus haeret. Ille virum atque iplam tunc te, Medea, recu-

590 Concutit, & tota nitentem cornibus ira Portat iners: tandem grauis mugire residens, Incipit, & fesso victus descendere cornu. Respicit hine socios, inmania vincula poscens, Aesonides, iamque ora premit, trahiturque trahitque,

Ob-

pus. male vulgo capiunt hoc verbum de conatu attingendi, cum reuera effectum notet. Cicer. pro Sull. 18. num quis est igitur, qui tum dicat in campum aspirasse Sullam. vbi vide noms Syluii. Virgil. x11. Aeneid. 352. Nec equis adspirat Achilles. vbi Scruius adspirat apud maiores accedit, fignificat. Cicero, num adspiranis in curiam? Burm.

v. 585. Illiditur] Frangitur vis flammae. Sabell. illuditur, repellit, quod poterat tolerari. MA-

gati, Iniicit Aesonides dextram, est, decidunt. asque ardensia missis Cornua. VCL. cod, incitat Acfonides dextram, inque ardentia mittit Cornua. CAR-Inque ardentia mittie RION. Cornua cum Carrionis libro. sed verius Regii scriptura, asque ardentia mutat Cornua. eleganter. mutare cornus, nune hoc, nune illud cornu adprehendere, sic musub finem libri x111. Metam. Inicit codex noster, HEINS. mox, atque ardentia mittit. Maserius notat esse, qui legunt, ne-Bis, ita videtur & Pius reperisse, qui illigat capistro reddit. sed

mutat elegans. vid. ad lib. vi. 614. Bunm. Iniicit Aef. d. asque ardentio nellit. ed. Bon. fixit cod. haud male! HABL.

v. 590. Tota nitentem carminis 1 Sic alii; verus codex, nitenten cornibus. Carrion. Nisanteni carminis ira codex noster. Burm.

v. 591. Granius mugire recedens Incipit] Residens optime Gronovius Obseruat. libro. 1. cap. zvii. quod subsidere est aliis. HEINS.

v. 592. Descendere] Ita lego. & decidere expono. Plaurus: dev. 587. Iniicit Aesonides] Vul- scendunt ex oculis lacrimae. hoc Probant hanc sententiam, quae mox leguntur vf. 598.

– ille fasiscens In capus, inque bumeros infa vi molis & ira.

Proruit. BULAEUS. Nescio quis aliter legerit. certe omnes editi, descendere habent, sed Alardi, desere lasus apud Nasonem restitui, coris illius Musarum, est conic-Stura, discedere, quae eius admiratori Bulaeo ramen non placuit. Burm.

> v. 594. Trabiturque trabitque] Vide lib. vi. 414. Burm. · Qqq 2

595 Obnixusque genu superat, cogitque trementes Sub iuga ahena toros, alium dehine turbida Colchis

> Exarmat, lentumque offert timideque minantem:

> Iamque propinquanti noctem implicat: fatiscens

> > Īα

v. 595. Obnixusque? Vide ad lib. v1. 236. gelu hic olim lectum fuisse notat Sabellicus. Runm.

. v. 596. Toros] The mudrae, cervicem. Virgilius de Leone: comantes excutiens ceruice tords. Seneca: Arduos toros attollis taurus. BULAEUS.

v. 597. Exarmat | Mox exponit: Lentumque offers simideque minantem. Serpentes exarmari dicuntur, quibus veneni vius ademtus eft. Barth, ad Calpurn, Eclog. 5. 94. Silius lib. 1. Nec non ferpentes' diro exarmare veneno Do-Onomast. Exarmo, Etus Atyr. iuspou. Hinc exarmare leones, est cisdem adimere dentes & vngues; quae, arma ferarum, Scalig. ad Manil. loseph. Iscan. lib. 5. 3. - Somnoque profundo Exarmata quies, facilem spondebat ituris Portum. WEITZIUS. Exarmat. Hanc scripturam approbat decus Musarum Lampertus Alardus, quem vide. At Scaligero F. placet, exorar: Ego, si quid emendandum, legerim, exanimat, inooger, sensu commodistimo. Ho-Tatius: metuentes verbera exanimanner. Terentius: Oratio bace Stat. vi. Theb. 567. me miferam exanimauit metu. Oratorum aquila: Te metus exanimane indiciorum atque legum. Bu-LAEUS. Nihil mutandum. & re-Qe Pius explicat, monfeerum & placidum reddit. Calpur. Ect. v. vbi Scholiaftes Barthii, son tor 95. . .

Marcet & obtuso iacet exarmets veneno.

vbi vide Barth. & ad Claud. 111. de laud. Stil. vf. 353. & hic Weitzium. & Scalig. ad Manil. 1v. vi. 235. pag. 291. qui in nofhi Vilerii loco exeras non legit, vi Bulacus perperam notat; illum interneratum relinquens, explicat exarmae, cicurar. sed in Manilii loco pro exerar invent in MSS, mirificum verbum, esunglar tigres, quod certe est gloilatoris: vngaes enim & dentes & similia sunt arma ferarum, vt Virgil. Culic. 176. naturat comparat arma. Ouid. x. Met. 540. armstos ungaibus vefos. & paullo polls

Nete feras, quibus arma dedit matura, laceffas. arma ingenita vocat Quin il. 11. de lift. Orat: 16. Stat. 1x. 589. Armaque curua fuum. vid. plata apud Seru. ad Virg. xrr. Acn. 6. & Lutat, ad Stat. viir. 125. & Weitz. Ind. in Dracontium in arma fic & inermes, quibus natura negauir illa arma Phaedr. I.

Et genus inerme tali decepit den.

Et'ipse procul fams iam we tus inermes Narratur ceruas, pedes intit aperia Lycel

Tollere. mibus In caput, inque humeros ipla vi molis & irae
600 Proruit: inuadit, totusque incumbit lason
Desuper, atque suis defixum flatibus vrguet.
Vtque dedit vinclis, validoque obstrinxit aratro,
Suscitat ipse genu, sacuaque agit insuper hasta.
Non aliter medio quam si telluris hiatu

605 Ter-

mibus instructos. eleganter Auien. Fab. 111. Se folum nulla munisum parse Camelum. Bur M. simidaeque ed. Bonon. HARL.

N. 598. Nottem implicas I Scribe, notte, id est, sumo. imitatur illud Apollonii 31ú 00296 tt. 3mg 120296. Pius. Malim, notte cum Pio Baptista. Heins. Nescio an accedendum sit viris dostissmis: nam & similiter vidimus lib. 111. 271. deus beec verisque implicuis. vbi etiam nouare Heinsum vidimus. vid. & infr. vers. 638. & viii, 18. vnde videnus perpetuum nostri Poërae ysum circa hoc verbum. Burm. implicas etiam ed. Bon. impueas cod. Harr.

v. 599. In caput inque bumeros]
Iuque armos maluerim. pro provair Gronouius ad Taciti Annales
lib. xv. cap. xx11. procidit. cur
non. corruit? Heins.

v. 599. Vi molis] De robore Iasonis capit Pius. non male, quamuis dubitem, an non de mole melius intelligatur tauri, id est, corporis vasti pondere. vid. lib. 1v. 232. & 322. & yi. 104. Bubm.

v. 601. Atque fuis defixum flatibus vrguet | Defessium Regius, pro diuersa lectione, sed defixum perrae innuit. malim tamen, afflasibus, HEINS. Facibus noster liber. mallem vero, defestum flatibus, vid. supr. vi. 116. & alibi. Burn. vide Begerum ad v. 506. laudatum. HARL.

v. 602. Obstrinzit] Obstruzit
Iuntae & Aldi Edit. Burm.

v. 598. Noctem implicat | Scribe, nocte, id est, sumo. imitafix elluris bintu Terga receniis equi]
tur illud Apollonii dia odorde ilme laudele. Pius. Malim, noce
cum Pio Baptista. Heins. Nescium Pio Baptista. Heins. Nescio an accedendum sit viris do[Bonon. ac] Pii. scribo,

Non secus ac medio quassae tellu-

Terga repentis equi, primoque inuasis babenis, Marmore, & in summa Lapi-

thes adparuit Offa.
quaffae telluris bintu Maronianum
illud respicit,

--- tuque o, cui prima frementem

Fudit equum magno tellus percussis tridente.

alii enim in Attica, alii in Theffalia rem a Neptuno factam adfeuerant. primo marmore, pro primo aequore. fic apud Lucanum libro 1x. 343. peccatur,

Hanc, vs fama Deus, quem to-

Audit ventofa perflantem marmora concha;

Hanc & Pallas amat.

vbi murmura minus concinne nune legitur. Pius Baptista corrigebat, — primumque euasis barenis

Murmur.

Heins. Et Pius per murmur intelligebat equum frementem & Qqq 3 hin-

605 Terga recentis equi, primumque inualit ba-

> Murmur, & in furnma Lapithes adparuit Offa Ille velut campos Libyes, ac pinguia Nili Fertilis arua secet; plena sic semina dextra Spargere gaudet agris, oneratque noualia bello. 610 Mar-

hinnientem, per barenas terram, ex qua erupit. sed haec durius dista, force ita locus constituendus,

Non secus ac medio quam si telluris biatu

Terga recentis equi, primoque inuafit babenis Turbine, & in summa Lapithes

adparuit Offa.

primo impetu Lapithes inualit terga equi, habenis eum frenans, & ita apparuit in Offa. amat noster vocem illam turbine. vt lib. 111. 78. voluns immani turbine ba-Ba. & vers. 243. diverso surbine fundunt Tela viri. hoc libro vers. 571. inmani proflantes turbine flammas. solent vero librarii turbinem & murmur permutare, vt

apud Ouid. 1. Trift. 11. 25. Inter virumque fremunt immani murmure venti.

vbi Heinfius ex antiquis libris reflituit, gurbine. Burm. - Obscurae huic comparationi lucem quoque adcendit Doruille ad Charit. pag. 640. "laso taurum domirum agens adfimulatur Lapithae, qui modo natum in Thefsalia equum postquam Neptunus terram percusserat, primus frenat & adscendit. Non secus a medio - adpurnit Offa. & hic ea nimia cura aliquam nubem orationi efficaciilimae adfudit. Tu

Marmar primes diffiffa terra. accipe dentes primum fremdentes & mutmure & fremisu recufantes frenum accipere. nec quidquam muta, nisi ve pro New eliser === dio, vel, ficur codices & ediciones quaedam habent, pro No fecus ec, mecum reponas Non fecus a medio. Ac & quan fi qui iungantur? non secus quem se eques recens a medio biera, fermo perspicuus. " Hactenus Docuille. vers. 608. pro secer haber ed. Bonon. ferat. HARL.

v. 604. Non fecus ac medio] Non aliter Carrion. Lilientis vebiets. to, quam cum telluris

SCHOTTUS.

v. 607. Libyes ac pinguia} Noster: Libyae ac p via Nili

v. 608. Plena dentra | Prouerbialem locutionem illustrat Broukhus. ad Tibul. 1. v1. 32. qui 🕊 lib. 1. Eleg. x.

Et pretium plena grande reser

re mann.

noster. lib. 11. 507. plenus manus babenis. alio sensu apud Petronixiv. Burm.

v. 609. Acrique ouerat | Acet prima correpta proferri non por est: co minus acri ideo legendum potius erit, alacri eneratque nes lia bello. quod enim piaculum committitur, fi alacrem legam le cunda producta, appositione C intellige equum recentem a telluris & R, vt apud Horatium frebiatu, mede natum ex percuffa & bre, & apud Lucretium pemeret. iecur

Martius hic primum ter vomere fusus ab ipso Clangor, & ex omni sonuerunt cornua sulco: Bellatrix tune gleba quati, pariterque creari Armarique phalanx, totisque insurgere campis: Cessit, & ad socios paullum se rettulit heros Opperiens, vbi prima sibi daret agmina tellus Aduerso. vt summis iam rura recedere cristis Vidit, & insesta vibrantes casside terras;

Ad-

fecunda producta. Alacre bellum vocat terrigenas, qui alacriter erampunt exarata ab lasone tellure. Prus. Sunt, qui scopulum volentes vitare, in profundissimas labuntur voragines: legunt enim, acrique onerantque. foede capti, quum longa non sit corripienda illarum concursu, ve docuimus in aegroto. alii Bononiensem na-Li codicem, acri oneratque legunt, tumque vitimam gaudet protrahit vt antiqui in effet, & fecundum alios in Valerio, erezis. qui vero arens non acri subdiderit, habebit quantitatem fenfui non oblistencem, sed quod ex Poeta non est. Itaque his omnibus polthabitis censeo, spargere gaudet agris legendum, quod pon improbabunt (vt reor) eruditi. ego fane sitb censeria virgula relinguo omnia. Maser. Obfecuti funt Maferio Engent. Gryph. & Colin. sed Aldus edidit, fpargere gandet, atroxque oneratque nov. b. sed faltem acrox oneratque dediffet, molesta enim repetitio illa 78 que. ego egris retineo. bello onerare nonalia audaci figura dixit, pro femine, vnde belligeri enascuntur, vt rece Bulaeus. Imitatus videtur Propertium, qui lib. 111. eleg. 1x.

Colchis flagrantes adamentina fub ingo sauros

Bgit, & armigera proclie

vbi vide Broukh. mox bellatricem glebam vocat. Burm.

v. 609. Onerasque noualia bello]
Bello, hoc est, semine, ex quo
nascituri erant bellatores. Mox:
sotique occurrere bello sosse occurrere
totale Gistori turbae Gigentum.
lib. viii. vs. 138. complentur sirtora bello. Bulaeus.

v. 612. Tum gleba quatit] Vetus codex, [item ed. Bonon.] gleba quati. melius. CARR.

v. 615. Dare germina] dare gemine ed. Bonon. HARL. Scribe ex vetustissimo exemplari, daret agmina, effunderet agmen & globum militarem, cum quo pugnaretur. Prus. Vbi alii, dare germina tellus At verae. verus codex, daret agmina tellus aduerfo. CAR-RION. Emendabitur meo iudicio, si legatur, opporiens vbi prima daret sibi germina tellus. BALBUS. Aldus edidit, vbi prima sibi det germina tellus. At vera. luma vitiose, prima sibi daret germina tellust Bunm. at vero ctiam ed. Bon. HARL.

v. 616. Recedere criftis] Vetus codex, recedere cafiris. CARR. v. 617. Caffide] Cufpide noster codex. sed nondum humeris exstantibus, hastae vel enses micaro

Qqq 4 non

Aduolat, atque imo tellus qua proxima collo,, Necdum humeri videre diem, prior ense se-

6201 Aequat humo truncos a cutilum thoraca fe-

Aut

pon poterant. Bunm. terras fispectum visum fuit Gorcio. Hant.

v. 618. Imo sellus quae proximal Commodius legetur, qua proxima, pto ce patte, qua, imitatut Apollonium lib. 111. 1379. Pius. Ima sellus Pius., lunt. Ald. & nofter codex. Burm.

v. 619. Enfe fequaci] Illa monfira persequenti, quidam in hoc fignificatu parum Latinum fequacem putantes, fecanti scribunt. fequax materia vocatur lenta, & quae sequitur trahentem. Pius. Sunt qui fequenti legunt cum codem fensu. fecanei admittit Sabellicus. ti fecaci dicatur, fiet ve bellax. MASER. Hocest, persequente. Ita de Malea, Laconiae promontorio, Virgilius lib. v. Maleaeque sequacibus undis, i. c. persecutricibus. & quae crebro retrahunt spe iam tutos & securos. Ordo autem loci est: prier ense sequaci aequat bumo truncos, quam tellus proxima collo imo, nec dum bumeri videre diem, hoc est, vbi Gigantis nouiter succrescentis caput e terra emicat, statim adest lason strido ense, & illud amputat prope terram ab imo collo, antequem emergant humeri: at sequenti, interim altius erumpenti, diffindit thoracema aut abscindit primas a matre manus, hoc est, primum seu nouiter e terra exiurgentes. Bulanus. Nihit muta. Sequex entis, non est, qui persequitur taures; sed, qui oblequitur imperui & dexerne la-

fonis, vid. ad lib. v. 562. & ad lib. r. 122, Bonn.

v. 620. Retilum shoraca fequentis Aus primas a matre manus fic Cart. edit. Harl: Hace valde cortugta funt. fequenti in psimo Varicano & Regio, rutilo im shorace fequentis Aldus. Heans. Nullum in his fontum video. coniecerat & Hainfius, stunços rutilum sharaca firentes, quod tolerabile. aut primas a matre manus. forte poster & ita conflitui.

Aequat humo trunços; rusilum thoraca fecantem, Aut primas a matre manus, pre-

mis obnius aker.

vix suffecisse turbae lasona dicit, dum enim quidam humero tenus exit, illum metit, interim alius vsque ad thoraca surgit, quem dum secat, alius iam manus ex terra, (illa enim mater) tollit, quem dum secat, iam alter in pedes elatus obuiam it sasoni, & premit, multumque negotii facit. rutilum thoraca in MSS. apud Virgilium x1. Aen. 487.

Jamque adeo entilum thoraca indutus.

inuenit Barthius ad Stat. IV. Th, 174. & hoc Valerii loco defendit. pro thoraca, eribraca inuenit in aliis Sabellicus. Burm. fequentes ed. Bonen, & cunc nil forfan mutandum, fed ante rutilum erit aus subintelligendum. HARL.

v. 623. Sufficie J Vid. lib. vs. 321., Burm.

v. 623.

Aut primas a matro manus; premit obuius ante.

Nec magis aut illis, aut illis millibus vitra Sufficit; ad dirae quam cum Tirynthius hydrae Agmina Palladios defessus respicit ignes:

625 Ergo iterum ad focias convertere Colchidos

Et galeze nexus ac vincula dissipat imae: Cunctaturque tamen, totique occurrere bello Ipse cupit; spes nulla datur: sic vidique denfant

Ter-

nes - Aguina iam bene dedit vid. x1, Met. 74. similis diversitas ed. Bonon. etiam Carrion. Quis ec, quod operose rejicit Balbus, habeat aut dederit, equidem ne-Ad, legendum co Scio. HABL. fenfu, ve fimul illa agmina hydrae videret, respiceret angues. sic ad mensum inhorrais Horat. 1. Od. 23. Vaid. ad Ouid. 111. Am. VII. 41. & fupr. 111. 264. Burm.

. v. 624. Palladios iguas] Sunt, qui angues, non ignes scribunt, quia anguis dicatus fit Palladi, bicque anguium effet Epitheton. quod non probo. Pius. Palladies angues scribendum, hoc est, Acgida Palladis, non ignes. atque ira codex Regius. Heins. Angues possemus de Aegide Palladia explicare: monstrance enim Minerus bydram interfeeit Hercules, eeste Hygino fab. xxx. sed quia omnes fere codices ignes habent, id retinendum, Albric. de Deor. linag. cap. xxii. dum Harcules gladio vincere Hydram neu poffe fe cerneret, occasione iam ducta capituny excrefcentium, igne circa eam apposito illam exussit. plura dabunt sent, quod germanum ett, non Delrio ad Senec. Herc. Fur. 241.

- v. 623. Hydrae Agmine) ad die & use in hanc rem Heins, ad Oapud Ouid. 111 Art. 504. Lumina Gorgoneo facuius igne micant. vbi angue alil. BURM.

v. 625. Brgo iterum ad focias connertere] Lego, convertit. ad artes Medeae se connectit lason, cum viribus corporis praestare non poffet. Paus. Vet. cod. [item ed. Bonon.] ergo iter ! vera melior sit, videat lector. seribentium ex more diversitas accidit: ita enim scribebant iterum. CARRION. Perperam iter innexit Carrion ex suo codice. pro connersere non melius, convertit castigatum a Pio. Heins.

v. 625. Socias arres. Id est. auxiliatrices, quas semper paratas & fecum habebat, ve focia claua lib. 111. 162. Burm.

v. 626. Diffipat ima Lege. Galeae imae. HEINS. Ita omnes editi, nec vidi, quae ima haberet: porui tamen non omnes vidiffe.

v. 628. Sic undique densant. Ter . rigenae iam figua duces] Lego, dendensant. Hoc verbum vbique fere Qqqs COL Terrigenae iam figna duces; clamorque, tubaeque.

Iamque omnes odere virum: iamque omnia contra ?

Tela volant: tum vero amens discrimine tanto.

corruptum restituerunt multis loidem me auctore hic reduci de- gatis, videre; forte, bet. & Valerio asseri. Est autem densere cumulare, multiplicare. Virgilius x 11. Aeneid. [264. vbi vero Burm, atque Heyne Pieriusdenfate. HARL.

- vos vnanimi deusete cater-

Idem. [Acn. v11. 794. vbi v. Hoyne in Var. L.] idem 1. Georg. [248. vbi quoque v. Heyne in v. Lect. Burmennus vero praetulit densantur.] id. in Culice [v. 232. & 247.] Lucret. 1. [393. vbi v. Creech.] quia se condenseat aer. & alii. Bulaeus. Denfens opinor, quod verbum ad Nasonem ex vetuftis membranis multis scriptoribus restitui. & sic Bulaeus. HEINS. Duces vocari terrigenas vix puto posse. sed legerem, sruces. Bur-MAN.

v. 629. Clamore] Sic ed. Bonon. HARL. Sunt qui claneere fcribunt. Prus. Claugore Sabellicus, aliis recipientibus, clamare, quod nec improbo, cum ad duces referri queat, ve illud ad tubam. & in tertio Met. dicitur, onus Exclamat, nec te cinilibus infere bellis. licet referatur ad Cadmum. MASER. Sabellicus legit, clamorque subaeque, vt vet. cod. habet. alii, clangore tubaeque. CAR-RION.

v. 630. Videre] Et consequen. cis Seruius, Lambinus, Gifanius, ter nocere patant. Prus. edere Scaliger, Heinfius, Taubmannus: Carrionis codex. caetera cum vul-

> Iamque omnes prodire, was namque omnia contra

Tela volant.

Heins. Nihil temere moueo. que dederunt ac defenderunt nisi scripserit forte, iamque omnes edere vnum: frequens enim no-Aro & aliis illa oppositio inter omnes & onnm. vide lib. IV. 494. vr. 371. 381. vrr. 71. & alibi. Statius viii. 701.

> Vnum acies circum confunitur, unum

Omnia tela vouent.

edere vero probum est, id est, animo inimico & hostili circumftant & irruunt. Stat. x1. 566.

Erigit occulte ferrum, vitaeque labantis

Reliquias senues odio suppleuit. mox accensas cobortes noster dixit. BURM.

v. 631. Tele innant] Scribe, sela volant. PIUS. Innant deleatur. admisso volunt, vel vt vult Sabellicus, rumt. MASER. Pro volans primus Vaticanus, Tela cabant. innant Regius. Aldus, kvant. lege, Tela vibrant, volant ex coniectura Pii eft. Heins. Volare certe viitatum in hac re verbum, ve basta volans 111.78. crateres volens 1. 142. plura dabit Weitzius. Burm.

v. 631. Amens] Vid. lib. 1. 111. & Heins, ad Ouid. 111. Met. 687. & x1.723. BURM. v. 632

Quam modo Tartareo galeam Medea veneno Infectam dederat, vsusque armarat in illos, In medios torsit: connersae protinus hastae. Qualis vbi attonitos moestae Phrvgas annua

Ira, vel exfectos lacerat Bellona comatos.

Haud

v. 632. Galeam Medes veneno] Subintellige, dedit. etfi emendati codices habeant, galeam dedis illa. Apollonius non galeam interfific scribit, sed saxum lib. 111. 1363. Ptus. Medes veneno. Poft hunc versum alius desideratur, quem ex libro manuscr. reposuimus; est is talis: Infectam dederat vsusque armaras in illos. qui plane cum hoc loco congruit. CABR. vers. 633. deest quoque in ed. Bon. HARL.

v. 635. Qualis vbi exstimulas moestae Phrygia agmina monstris Ira &c.] Emendati codices, non reclamante prisca lectione, licet praecifa, habent, attollit, hoc est, in furorem leuat, deinde lege cum exemplaribus castigatissmis, Phrygas annua matris Ira. Phrygas Troianos appellat. annuam iram sacra anniuersaria furoris ac irae, plena. Pius. Comparatio haec diverse legitur in vulgatis, qualis vbi exstimulat maestae Pbrygia agmina matris Ira, vel exestos lacerat Bellona comatos. vet. ced. Qualis vbi exflimulat maestae l'brygas annua matris Ira, vel exfectos lacerat Bellona comutos. Maserius ex Strab. lib. 11. legit, Comanos. CARRION. Vbi interpres Comanos pro comasos posuit, non ausim

nem, & ab Appiano Alexandrino nonnullam in fine libri, qui Misbridaticus inscribirut. BALBUS. Primus Vatic.

Qualis vbi atto maeste Phrygas annua matris

Ira vel exertos.

Regius,

Qualis vbi attollit maestae Pbrygas annua matris. fed bene Carrion. nisi legas, adtonnit. Heins. Codex nofter, Qualis vbi acto maestae Phrygias annus matris.

Salmasius in Epistola de Coma pag. 35. ex Valerio citat, de matris deum sacerdotibus, vetus incitat ira comatos. quae properanti infida ipsi memoria suggessit; nusquam enim illud in Flacco reperitur, sed hunc animo eius versum obuersarum esse nullus dubito, nam ad Terrul, Palt. pag. 356. adhuc austius vno verbo ex Valerio profert, Bellonne vetus incitat ira comatos, vbi reprehendie cos, qui Comanos legunt. sed ita solebat vir maximus, libros dedignatus inspicere. sic & ad Tertul. Pall. pag. 346. fub nomine Valerii producit versum ex Papinio, qualia multa in eius scriptis observaui. vnde vero attonitos habeat Carrion, non apparet. immutare, quia & hoc poetae certe non ex libris, quos memosensui consentaneum est, quam- rat. eo tamen noster codex duvis non ignorem & a Strabone cere videtur, qui ado habet, vt longam Comanorum fieri mentio- videtur & Pii codex habuisse, quia Haud feous accentas subito Medea cohortes
Inplicat, & miseros agit in sua proelia fratres.
Omnis ibi Aesoniden sterni putat: omnibus ira

17 alis erat: stupet Aeëtes, vitroque furentes
Ipse viros reuocare cupit; sed cuncta iacebant
Agmina; nec quisquam primus ruit, aut super
vilus

Linquitur: atque hausit subito sua funera tellus.
Protinus in fluuium sumantibus euolat armis
645 Aesonides. qualis Getico de puluere Mauors

Intrat

quia dicit priscam lestionem esse praecisam, id est, murilam, vade ille arrollir secit. sed arronios placet. Quid. Ibin. 453.

Assonisusque feces, vs quos Cybeleia maser Incisas, ad Porygios vilia membra mados.

fic enthea turba dicitur Martial, it. 84. fimilem vero comparationem vide apud Statium lib. x. Theb. 164. Burm. In ed. Bonon. ita legitur: Qualis vbi eximulat moesse pb igya agmina matris Ira vel exectas lac. Bell. compost, pro quo vltimo voc. cod. habet maricos, quod glosam sapit. confer supra ad 111. 234. Habit. v. 637. Accorsis cobortes In proclium ardentes. Stat. v11, 14.

. Nempe olim accendere iussis.
Inachias ocies.

vbi. vid. Barth. & Heinf. ad Claud.

v. 638. In fua proclia] In mutua, vt apud Ouid. 11. Am. vt. 27. Ecce coturnices inter fua proclia vivunt. vbi vide adnotata. BURM.

v. 639. Omnis ibi Acfoniden sierni pui a] Regius, Omnis vb. in vulgatis, vbi. forte, Omnis ab Aefonide versi furer, omnibus irae

Aequales.

Omnibus Acfoniden sterni pusas, omnibus iras

Aequales.

HEINS. I'hi noster codex. sensus est omnes credebant, se lasona sternere, in illo, quem ex fra-

tribus occidebant. Burm.
v. 641. Cantla iacebant Maluerim, fed cuntla cadebant Agnina.
Heins. Codici suo Heinsus
etiam adscripscrat, forte, iuntla
cadebant. Burm. sed propria ra
cuntla significatio inuoluit ra iuntla. Festus: "Cuncti, significat
quidem omnes, sed coniuncti,
congregati." adde Vossum ad Catull. pag. 260. (coma Beren. s.
carm. lx. 33.) vers. seq. pro sue
habet ed. Bonon, bud. Harl.

v. 643. Hansit sua funcra tellus]
Fotte, sua pignoru. Quamquam
& vulgatis lectio defendi potest.
sua funera, hoc est, suos silios
propero funere enstinctos. Bul.
Puto, munera, vel pignora. Heins.
Nihil muto. sunera sunt cadauera, quae debebant sunerari. vid.
Barth. vi. ad 10. & ad Claudian. 1.
Laud. Stil. 101. & ad Stat. 1. Theb.
36.

Intrat dipuis, vritque grauem sudoribus Hebrum;

Aut niger ex antris rutilique a fulminis sellu de Cum furit, & Siculo respirat in aequore Cyclops.

Reddien hic tandem, fociosque simplexus ouantes.

Oso Haud iam mendacem promissa reposcere regen Dignatur: nec, si ipse sibi terga ingerat vitro Qui pepigit, velit-in pacem dextramque reuerti Amplius: ambo truces, ambo abscessere minantes.

. 4

36. & veir. 3. sie restiruimus Quincit: Decl. xxx. 26. funcribal passos, de iis, qui cadaveribus aluntur. Bunm.

aluntur. Burm.
v. 646. Forfan legendum est:
intrat aquis. Hant.

v. 648 Com furit] Com rait opinor. Helns. Fugit etiam conjected vir illustris, Burm.

v. 648. Stealo] Vitiose olim lectum fuisse fico notat Sabellicus, sed puto ficq per compendium fuisse exhibitum. Bunk. v. 649. Ouantes] Amantes cotlex nofter. Bunn. v. 650. Haud im mendacem] Hand inm. Heins.

v. 65r. Ingerae] Proprium verbum, cum inuito alicui quid obtruditur. Iustin, vt. 8. vecusanti omnia imperia ingesta sint. Tacit.

Ann. 72. nomen paeris parriae a populo saepius ingestum-repudiatic vid. Barth. & Fleins. ad Claudian. Epith. Pallad. vers. 77. malim vero, quae pepigi: quamquam parum resert. Burm.

C VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAUTICON

LIBER OCTAVUS.

t trepidam in thalamis, & iam sua facta pauentem Colchida circa omnes pariter furiaeque minaeque Patris habent: nec caerulei timor aequocis vltra. Nec miserae terra vlla procul. quascumque per Ferre fugam, quamcumque capit iam scandere

Vlri-

v. 1. Patta pauentem] Fata rectius editiones Gryphii & Colinzei cum codice Regie, quod & Pius adgnoscit. Heins. Fata etiam Argent. Pius vero mortem lesonis intelligit. perperam. Suo enim ad Colchida referri debet. mihi tamen falla, quod vulgo editur, non displicer. BURN.

malebat, vt fit, circumagumes. fed nihil mouendum. vid. ad lib. v. 284. confer vero Apollon. IV. II. & legg. Burm.

puppim.

v. 4. Quascumque per vudas] Sic cod. coll. unbras ed. Bonon. HARL. Vid. ad lib. sas. 643. Pius notat in quibusdam effe, umbram, in aliis, vudas. in nostro codice erat, quascumque per vubras f. f. quacumque cupit &c. v. 3. Habens Heinsius praece- ferre fugam vero nostro familiadenti versu circum, & hic, agune ris locutio. vid. 1v. 644. Bunm.

C. Val Flacci Argonauticon Lib. VIII. 791

Vltima virgineis tunc flens dedit oscula vittis; Quosque fugit, complexe toros, crinemque genasque.

Ante per antiqui carplit vestigia somni: Atque hace inpresso gemuit miseranda cubili:

10 O

le vissis] Hoc dicit, quia mox muptura erat Medea. Turneb. 23. c. 5. Aliae autem erant nuprarum, nline virginum vittae; sed vtraeque tamen ingenuarum. Turneb. ibid. & 29. c.4. vide Tiraq. connub. 3. p. 7. Bernart ad Statium p. 160. WEITZIUG. vidis, male ed. Bonon. eadem confusio vocc. fuit supra VII. 302. HARL.

v.7. Complexa sores] Vid. Apol-

lon. IV. 26.

v. 8. Autiqui carpfit vesligis *fomni*. Valde aestuat in hoc loco Barthius Aduers. xvIII. cap. xv. qui innisi reponit somni,

. Ante per anti carlit velligia ∫omni.

primus Vaticanus. somnium hoc lib. v. narratur. lege, carpit. pro carpfis, Aldus, compfis. forte, per innifi vestigia somni. Heins. Nihil hic interpretes expedire mihi videntur, inter quos plagiariorum Coryphaeus Alardus, tenuia veteris fomni, qui din in oculis Medeae non fuerat, & incognitus & vetustus quali erat, vestigia obrepentia intelligit, & illa plena fuifie luctus & terrorum. quam iplam tamen interpretationem sublegit Barthiu ad Stat. 11. Theb. 256. sed nihil de somno vero & naturali hic cogitauit Poëta, cuius Medeae, fugam paranti & furenti, nulla erat voluneas, nec tempus. fed vifo toro, rediit animo Medeae fomnii antiqui îmago, quod narrauit Austor.

v. 6. Visima virgincis dedis ofte- lib. v. 334. vt bene Pius adnotavit. eo autem vifa erat fratres trucidare &c. qua specie nune quoque perturbata carpit crinem & genas. nihil vero in hoc loco moratur, nisi illa particula ente, quae ex antiqui videtur repetita. vel a Gloffographo adferipta, ve antiqui explicatet ante visi, vel simile quid. certe, ante antiqui in vno eodemque verfu tolerari nequit. quare mallem, fi licentis daretur, rescribere,

crinemque genasque Vugue per amiqui carpfit vestigia somni.

ungue vero reposuimus moti solleinni harum vocum confunone in codicibus. ita apud Nafonem Epist. v. 141. ante legebatur, rupi samen ause capillas, nunc ex optimae notae libris rescriptum ab Heinfio legitur, vneue, nihil vero frequentius Poetis, quam vngue laceratas comas & genas dicere. Quidius certe centies. Stat. x. Theb. 812.

Sedet eruta multo

Vugue genas. carpere vero genas dixit ex antiqua formula: ita enim in lege x11. Tab. hoc verbum erat positum. vt Seruius ad Illa Virgil. XII. Acn. 606. & roseas laniata genas. Causum lege x11. Tubularum ne mulieres carperent faciem, bis verbis, MULIER FACIEM NE CARPITO. quae tamen aliter referunt Cicero & alii, scilicet, mulieres genas ne radunto. vid. Rittersh.

to O mihi si profugue genitor nune ille supremos Amplexus, Aceta, dares, fletusque videres Ecce mees! ne crede, pater; non carior ille : 13747

Quein fequimir: tumidis viinam fimul obruar vndis!

Tu, precor, bacc longa placidus mox scentra r 1:13 gt. 7 . **fenecla**

Tuta geras, meliorque tibi fit cetera proles.

tersh. ad L. xir. Tab. claf. t. nrarro, cum anten erat, & imcaps 6. per bestie a somni vero capiendum, vt expliculmus lib. r. 787. tatia per lucrimas. est enim plexus, Acera dures] Heinfins conidem quod, dum in memoriam renockt fomnium prius: anciques enim ell praeteritus, olim vifus, vt lib. 1. 394. Plantfusque per omnes It facies antiqua domns. & lib. v. 539. I'ris & antiquae memorem vox praestia foreis. Lucan. VI. 721.

Innifaque clauftre simen-

Carceris antiqui. plura vide ad Ouid. 111. Trift. XII. I. BURM.

V. 9. Impresso cubili) Solemnis locutio est premere sorum, le flum &c. vide ad Petron, cap. xVIII. & fupra, lib. v. 217. 1/1primere vero cubile, nescio an liceat dicere, certe neminem noui, qui ita vius fit hoc verbo, quare feparatim legerem, 🕟

Atque bace in presso gemuit mi-

feranda cubili. stepe vero praepolitiones & alias particulas vidimus cum verbis fequentious coaluifle, virio librariorum, ita apud Quidinm rv. Met. 104. huic verbo idem accidit. vbi ex MSS. Heinfins restituit. G've press selcum parefecie preffe. BURM.

vi 10. Nune ille supremos Amtabat, nunc mille fupremes &co. dares, immemor, quae de elegantia hac ipse notauerat ad Onid. Epift: 21v. 95. vide & fuore ad lib. 11, 485. Burm.

. v. 12. Ectemes | Offendie illud ecce hoc loco position post vide rer, quare Heissius maluerat. bosce. ego, Retusque videres Ire meos. ve Ouid. Epift. Iv. 62. Perque finum latrimae fluminis inflir eunt. & x111, 52. More nie vis lacrimae fole madentis cuma ita ir ernor lib. 11. 232. 1v. 330. & fimilia pallim, Bunm.

v. 13. Sequimur] Proprie. vide norara ad Petron. cap. Lxxxi. 1

· v. 14. Tu precor bace] Vulgati, Tu precor back longue placidus men scepera senectae, vet. cod. Tu precor bace longa placidus mon feepers finella. CARRIONI Longe editi ante Carrionemi potest longae fenettae, quod praesere Barchius, regi a sura, geras frepora inua longae sinector, its rata fugae in codicibus MSS, quatuor reperi apud Lucan. 1x. 346. vbi vulgo tues fugs. sic spud fustin, xiit. vit, securo fugae suap Eumeni su-PCT NO-

Dixit, & Haemonio numquam spermenda marito

Condita letiferis prodit medicamina cistis; Virgineosque sinus, ipsumque monile venenis Inplicat, ac faeuum fuper omnibus addidit enfem.

Inde, velut torto Furiarum erecta flagello, 20

perueniunt ex MSS. vid. ad Ouid. vii. Met. 435. longae fenellae pto in longam senectam capit Barthius xviii. Adu. 15. Burm.

v. 16. Haemonio numquam spernenda marito] namquam speranda Barthius, forte, non adipernanda. vel, nunc adspiranda, ve supra.

incendia Colchis Adspirare finit.

Heins. Maserius fpernenda fingulari numero de Medea exponit, quae non mérita erat, quae despiceretur. sed rectius ad medicamina refertur, quae ideo non spernenda lasoni erant, quia iisdem postea plurima effecit Medea offensa, vt noceret lasoni, quae nunc ab amante in eius auxilium erant parata. sie eorum vim 'Creusa postea sensit, & ahii. adspernanda videtur probate sed libros ex Philyra in lucem pro-Broukhus, ad Tibul. 111, 1v. 31. Ita enim adducit hos versos. mariens vero hic est sponsus. vid. ad lib. 111. 497. BURM.

v. 17. Prodit medicamina cistis] Vet. cod. profert medicamina cistis. CARRION. Promis legit Turneb. 29. cap. 4. lan. Guilielm. quaest. mitcell. cap. 2. In veteribus editionibus est, prodit: quod & ipsum retineri hic potest, adscrente argutissimo Barthio lib. 33. cap. 12. prodere enim est proferre. Letbifera funt, quae obli-

ferant; hic enim vius venenorum, quibus draconem frum infelix puella fopore vincit. Barth. lib. xviii. cap. 15. WEITE. Profert medicamina ciffis pellime exemplo Carrion, cum in editis caeterisque scriptis prodit legatur, quod minime fuit mutandum. nos verbi cius elegantiam ad Claudianum initio Raptus Proferpinae, & ad Fastos Nafonianos pluribus adftruximus. vidit & veram scripturam Barthius in adversariis lib. xxx 111. 12. Heins. Prodit fine dubio rectum. vide ad Ouid. IV. Met. 655. vbi eadem varietas. & v. Fast, 508. idem verbum reddendum ex veteri codice Septimio in Epistola ad Aradium, ante belli Troinni Histotiam, nec alind quidquam praedae, dituri. nunc circumfereur, produsturi. promir defendere conatur Alard. lib. 11. Epiphyll. Philolog, cap. 8, de quo verbo vide fupra lib. vrt. 357. cifla vero ad vsus medicamentorum, quae in ea feruabantur. poesajido vocas Orpheus 954. vid. 11. 267. & v11. 334. Bunm.

v. 18. Sinus] Diffusam vestem. vide ad lib. 11. 104. BURM.

v. 19. Addidit] Adikit Barthius. HEINS.

v. 20. Furlarum erecta] Pius vionem lethaeumque somnum in- coniecit eiella, h. e. excusta; id-Rrr

Profilit. attonito qualis pede profilit Ino In freta, nec parui meminit conterrita nati, Quem tenet: extremum coniux ferit irritus Ishmon.

Iam

Carrion e cod. suo recepit, & Bulaeus interpretatus est, velut furiis exacta. Lugd. euella. Sed Heinsius probat vet. lectionem, & comparat vers. 54. iq. pbi vero vide Burm. HARL. Barthius explicat eiellam tarto flagello, a fimilitudine trochi, aut buxi volubilis, quod conceptum prius fune vel alia machina, mox eiicitur cum sonitu & impetu. & ad exemplum comparationis Virgilianaelib. vii. Acneid. 378. vult esse hoc scriptum: Valerium vero hac in comparatione Maroni praefert. vide Broukh. ad Tibul. 1. v. 3. sed an ad trochum respiciat nescio, cum tortum flagellum, ex funibus vel loris variis contortum intelligatur, quo sontes Furiae impellunt, ve de bellona Tibul. 1. VII. 52. Non amens verbera torta timet. ybi vide Broukhuf, & Heinf, ad Quid. Ibin. vs. 159. Eresta vero minime mutandum, est enim ex lello, quem gemebunda prefferat, excitata. vt lib. r. 257.& parans egressum ex thalamo,

Vt puer ad notas erectum Pelea voces

Vidit.
id est, ex herba, in qua iacebat
susus, se erigentem. Ouid. x1v.
44. Erigor, & capio tela tremente manu. neque minus ad mentem
inquietatam & agitatam, referri
potest. vt lib. 111. 631. tali mentem pars maxima sau Erigit. vide Barth. ad Stat. 1v. Theb. 382.
BURM.

v. 23. Extremam coniux ferit irritus Isibmon | Continentem & scopulum illum, qui est inter aquam & litus ab Ouidio descriptum in transformationibus, ex quo Ino se in mare deiecit. legendum enim est Isthmon per accufatinum. Prus. Interpres [item ed. Bonon.] & vet. Paris. quem tenet extremum coniunx ferit irritus Ifibmos. Lugd. Argent. & vet. cod. Quem tenet extremum caniux ferit irritus Isibmon. CABRION. Nescio, quid viderit Maserius, propter quod Ifthmos maluit, quam Istomo, quod in omnibus erat exemplarious, cum illud, ferit irritus Isibmes, nihil non ineptum ac frigidum possit significare. Atqui si aliquid in hoc carmine immutandum effet, potius ego furit, pro ferit, statuerem, quain Islbmos pro Ifthme. Effet enim fentus, luo prae timore summo, atque formidine, cum maritum furentem feque insequentem videret. Melicertae filii, quem tunc extremum, id est, vitimum in manibus tenebat, oblitam, in mare fe praecipitem dedille, coniugem vero Athamantem, in Ishmo relidum furere incassum. Est autem Ishmos, teste Suida, non folum terra angusta, ve dicieur, inter duo maria, verum etiam e contrario angustum mare, id est, fretum inter duas terras. Dicitur autem, vt affeuerat Apollonii interpres, सब्देश की देश दराई बांves. Balbus. Ilibmo in scriptis. forte. Iam prior in lucos curis vrguentibus heros Venerat, & nemoris sacra se noche tegebat; Tum quoque fiderea clarus procul ora inuenta. Qualis adhuc sparsis comitum per lustra cateruis Latmius aestina residet venator in vmbra, Dignus amore deae: velatis cornibus & iam

30 Lu-

mo. HEINS. Columbus volebar, Detit irritus Ifibmon. Ilbmo etiam noster codex, ego nihil muto: fenfus enim est, Athamanta infecutum vxorem, quae fe in mare praecipitabat, substitisse ad extremam litoris oram, & furore & indignatione inani, quod eusserit eius manus, pedibus pulsasse terram, vt mos est furibundis. ita lib. v11. 312. fat bumum manibusque immurmuras vasis. & hoc libro vers. 304.

Vocibus vrguent Interes, & pedibus pulsant tabulata frementes. Calpurn. Ecl. 1v. vtitur verbo ferire, licet in laetiori faltu,

Sen cantare innut, sen ter pede lacea ferire

Gramina.

ve in alia re Stat. vr. Theb. 617. Longae primus ferit ostia metae. & apud Ouid. lib. 1. Fast. 514. Puteancus codex optimae notae exhibet, Istaque felici ripa fit ifta pede. quod admodum placer, vt paullo post veri. 568. Istaque subsedit pondere molis bumus. ex MSS. Heinfius, tic & apud Aufon. Fpilt. xxv. 20.

Sonitum dant pulpita saltu Ista pedum.

fic & ferire terram aqua dicitur. vt apud Ouid. 1. Art. 528. Qua breuis aequoreis Dia ferisur aquis.

force, extremo furit irritus Isib- Extremum vero non cum tenet, ve editiones multae ita distinguinte fed Istmen conjungi debet, notat enim Athamanta processisse. quousque poterat Ishmo. ita lib. VII. III. Qualis vbi extremas Io vaga fentit barenas. & cod. libro vers. 4. Ergo vbi cunctatis extremo in limine plantis. Maseriì editio diftinStionem ponit post coniux: & tunc ferit irritus Ifibmos, quali separatam sententiam a reliquis ponit. & ita luntae editio. BURMAN.

> v. 25. Sacra noste] Vide ad lib. v1. 477. nox vero est hie densa & tenebricosa vmbra. ve lib. 1. 774. tegebat hic protegebas explicat Barth. ad Stat. v. Theb. 82. sed cur a solita significacione. quae est, abscondebat se, latebat fub vmbra, recedamus, nihil caufsae video. Burm.

v. 26. Siderea innenta] Pulchritudo faepe cum rofis & sideribus collata. Vide de vtroque ambitiotiffime Pareum ad Mufaei Erotopaegnion. Bulaeus. v. ad libr. v. 457. HARL.

v. 29. Velais cornibus] Quare vero velatis cornibus? pudebat, credo, ineptiarum Lunam. Sed legendum, datis cornibus. folemnes ac familiares effe huiusmodi in verfu hiatus Poetarum optimis, ad Maronem & Claudianum multis oftendimus. efferre cornus ve libro Rrr 2 primo, Luna venit, roseo talis per nubila ductor Inplet honore nemus, talemque exspectat amantem.

Ecce autem pauidae virgo de more columbae, Quae super ingenti circumdata praepetis vmbra In quemeumque tremens hominem cadit: hand fecus illa

35 lcu

primo, atque elatis cornibus amnes. Claudianus, 11. in Eutrop. 164, Cornus cans gelu mirantibus extulis undis

Hebrus.

alibi enim elatus pro velatus restituimus apud nostrum, vide lib. IV. 298. HEINS. Maserius vel de pudore explicat, vel de plenilunio, cum neutrum comu apparet, vel fublatis cornibus, cum non apparet in coelo, & descendit in terras. Pius obtusis, cum nulla haber cornua, cum plenifunium est. sed cur non simpliciter de obscura nocte capiamus? est enim ex Apollonio lib. Iv. 60. (licet ille aliter lasoni haec accommodet) qui exeriy iv vunt habet, id est, cum luna velat cornua nubibus, quae effert, vbi nox illustris est, vel etiam cum nox sit illunis, iam decrescente lunae splendore. Burm. Latmius est Endymion, dictus a Latmo, Ioniae monte, nobili ob famulam Endymionis a Luna adamati. v. Plin. v. 29. HARL.

v. 30. Roseo salis per nubila Sc.1 *Tali* Edit. Pii, Argent. & Colinaei & Gryph. male, rofeum vero benorem videtur Statius lib. vit. 223. ante oculos habuisse,

Vs cum föle malo triflique rofsria pallent

que refecis

Aura polum, redit omnis bonos. BURM. rofco benere intelligo vel de diuina pulcritudine, vel petiat de diuina praesentia. Significate hic illustrari potest ex iis, que Cuperus Obseru. libr. 1. cap. 11. & 11. c. 3. de vi voc. boner dieputauit. HARL.

v. 3a. Ecce ausem | Turnebus lib. xxix. Adu. 4. Schottus.

v. 32. Pauidae virge de mes columbae] to panidae superium videtur. cum và trement de exdem columba mox sequatur, atque ita bis idem dicatur a Valerio. forte a manu cius fuit,

- l'apbiac de more columbu. quomodo Cysberciades columbia apud Ouidium. HEINS. huc faciunt Paphiae columbie, vbi comparatio debet a pauore defumi; & est perperuum hor Epitheton columbae, vt imide & panida vocetur, vnde & G:16cis Tofew [Aristoph. Auib. 576.] dicta, expressit noster vero ila Apollon. lib. 111. 541.

Teigur per Dougues Blas siens **WEXELEC**

"Түздэн "Алезибден жафойзийчүү 💝 weer Ridung.

qui & lib. 1. 1049.

húre xiçueç · 'Axuméras ayedyddu daergife GHTL RENÍOM

Vfla noto, fi clura dies, ze byri- quae passim Latini Poetae imtantur. Ouid. 1. Act. 117.

Icla timore graui mediam se inmisit: at ille Excepit, blandoque prior sic ore locates: O decus in nostros magnum ventura penates, Solaque tantarum virgo haud indigna viarum Caussa reperta mihi; iam nunc non vlla requiro

Vellera: teque meae satis est vexisse carinae. Verum age, & hoc etiam, quando potes, adiice

> Muneribus meritisque tuis: namque antea iufli Terga referre sumus: socios ea gloria tangit. Sic ait: & primis supplex dedit oscula palmis.

> > 45 Con-

columbae. & v. Met. 605.

Vt fugere accipturem penna trepidanse columbas,

Vs foles accipiter trepidas agitare columbas.

per praepetene, aquilam vel accipitrem intelligere licet, nam omnes maiores & altius volantos ita dici folent. vt Quid. x 11 i. 617. de Memnonidis auibus, Praepetibus subitis nomen facit auctor. & de Ardea lib. x IV. 576.

Congerie e media sum primum cognisa praepes

Subuolat.

Statium Theb. VIII. 765. hoc imitatum effe, monet doctus quidam Britanitus in Obsf. Miscell. IV. pag. 191. HAEL.

v. 35. Acta simore] Icta simore Carrionis liber. sic in Fastis Nasonis, 11. Fast. 118.

Cui paret exsequias, quae sit icto nialo.

percussus servore apud Maronem · lib. î. Aen. 513. vbi plura ad rem. fup. vii. 475. extrem percuffa dolore. Heins. Sic lib. 111. 573. nube mali percuffus. & Liuius lib. xxxiv. 17. illus rebellione la putati | Mos amanciulus ma-Bergitanerum. Horat. Iv. Od. 5.

fugiunt aquilas, thuidissimo turba, desideriis itla fidelibus. Quincilian. Decl. x. 10. orbitatem feris alio dolore. Burm.

v. 35. Mediam femifiet Scribendum, mediam fe inmifit. libro vera Non tulit ipfe moras, sifeque

inmifit Infon, Diner sos postquam ire videt.

HEINS. v. 36. Prior J Ex decoro & imitatione Quidii, qui Epift. x11.72. Orfus es infido fic prior ore loqui. Burm.

v. 39. Iam iam non vita] Qui nonnulla legunt, codicem sequentes Bonon, veros fenfus peruertunt. Masen. Vetus coder, inte nunc non plla. CARREON. Non nulla Edit Pii, lunt. Ald. Burm.

v. 40. Satis est vexisse] Verus codex, sutis eft quaefiffe. CABR. Praestiterit, vexisse, quia requiro praecessit. Heins. Et ita codex nofter, & antiquae editiones ante Carrionem. Burm.

v. 41. Veram age & boc] Lege, verum avice boc. Heins. & bocce etinm Bon. ed. at duriuscule. HARE

v. 44. Primis Supplex dedie ofcu-DUE Rrr 3

45 Contra virgo nouis iterum singultibus orsa est: Linquo domos patrias te propter, opesque meorum;

> Nec iam nunc regina loquor: sceptrisque relictis

> Vota sequor: serua hane profugae, prior ipse

Quam (scis nempe) fidem: Di nostris vocibus adfunt.

50 Si-

ldyll. x1. Barth, lib. xxx1v. c. 14. WEITZ. Primus codex noster. male. recte Pius explicat, summis digitulis. vide Cl. Was. ad Sallust, Jug. 109. Bumg.

V. 45. Virgo iterum nosis \ Vet. cod. Virgo nonis iterum. CARR.

v. 46. Linguo domas patrias] Vide Column, ad Ennii Medeam pag. 207. Burm.

v. 47. Nec iam nunc regina loquor | Non loquor illo regio fupercilio, quo solebam, sed humili ac obnoxio, ve captiua, ve fertia. funt, qui vocor legunt. sed prisci codices dissentiunt. Prus. Sabellicus reponit, vocar. nemo tamen est, [vt coniicio] qui abfurdum iudicet fenfum cum *lo*quor. Maser. Forte.

Nec iam nunc regina vocor, feeperisque relictis

Vota sequer.

atque ita nonnullos legere monet Pius obnitentibus membranis. vel, domo sceptrisque relictis. HEINB. Loquor minime mutandum, & rete exposuit Pius, quod non lo- coepsibus. sed voces sunt, quibus queretur vt Acetae regis filia, hic pacta sua firmant & promifsed relicus sceptris & regio splen- la: 4638, vocat Apollonius loco doce sequeretur coningium Iaso- mox citando. Bunn.

nus osculari. Meurs, ad Theocrit, nis, quod promiserat ille lib. VII. 502.

> Si te sceptra, domum, si te liquisse parentes

Senferis, & mea tune non back promissa querentem. logui vero esse magniloquentiae verbum notauimus ad Petron. cap. Cxv11. & Ouid. Epist. xv11. 251. ita vero hic legendum, docer alius Ouidii locus, vr nos restituimus, lib. 11. Fast. 796.

Natus, ait, regis, Tarquiniusque loquor.

vbi etiam vocor vulgati, fine vlla Venere. deinde nec iam regina cleganter dictum, de quo vide ad Ouid. 11. Art. 93. relictis sceperis vero legendum esse ex loco aftero apparet. sic apud Ouid. Epist. x11. 109.

Regnum patriamque reliqui.

Burm.

v. 49. Quam, scis nempe] Sis Edit. Pii. vitiose. Burm.

. v. 49. Di nostris vocibus adsunt] Nostris orsibus lubens rescripserim, vel aufibus. adfine in Regio. HEINE. Coniecerat & Heintius,

v. 51.

Sidera & haec te meque vident: tecum aegc. quora, tecum

Experiar quascumque vias: modo ne quis ab-

Huc referat me forte dies, oculisque parentis Ingerat. hoc superos, hoc te quoque deprecor, hospes.

Haec ait, atque furens rapido per deuia passu 55 Tol-

dam. Pius. Heinsius malebat, adacfam : Neuter bene. nam abaetam est, eiestam, repudiatam. Suet. Tiber. VII. Agrippinam abegisse post dinortium doluit. vulgatius est exigere verbum in hac re. referans vitiose Edit. Pii.

v. 52. Oculisque parentes Ingeres | Ingerar icripti. Heins. Ita & Pium legisse ex notis patet, qui per abiiciar interpretatur. BURM. referans - ingerar. ed. Bonon. HARL.

v. 53. Hoc te quoque deprecor bespes] Hostis eur reponi velit Barthius in aduerfagiis libro x VIII. dp. xv. & mox. Haec ait, utque furens, cauffae nil video. HEINS. Sola prurigo corrigendi, effecit, ne Barthius verum sensum pervideret. Hostis icil. voluit legi, quia res non magna est, deprecari hospitem, sed ipsa illa bospitis appellatio aperit suspicionem Medese de perfidia, & leuitate hospitibus solita. in lib. VII. septies & vitra bospisem. vocat lasona, & praecipue vs. 454. nunc deprecer, bospes. pondus ergo in illa voce, Hospes, quia, vt Helena apud Onid. Epist. x v 11. 191. Certus in Hospitibus non est amer, errat, ve ipfi. praetetea in pretes verbo ad illustrandum et

v. 51. Abastam] Longe du- inducit loquentem lib. 1v. 89-Tuny de Beng lat coller brat-

6016 Kelva राज्य प्रांतिका किर्माद्वास्त्र, हैंड mer interes.

in codice nostro erat, bec scopulos boc s. q. d. bospes. quam vitiosam lectionem enatam puto ex compendio scripturae, & fuisse scriptum feus. quod vnus libratius per superos, alter per scopulos euoluit. sed iam superos & sidera antea tellata erat Medea, & ideo absurdum & putidum mihi videtur hic iterum superos deprecari. in fcoputis vero nullum hic auxilium. quare dum verba Apol-Ionii cum his confero, incidit suspicio scripsisse Valerium,

Hoc focios, bot te quoque deprecor, bospes.

nam antea vf. 39. lason, ferens' se contentum Medea, pro sociis, rogauerat opem ad vellus aufe-/ rendum, hinc illorum omnium, & lasonis, principis Argonautarum fidem fibi obstringere volebat; animo iam prospiciens, il-t Er iam los non magnam eius rationem habituros. vid. infr. verf. 422. BURM. Hunc etiam vide ad VII. vers. 13. HARL.

v. 55. Tollieur | Hoc vfi interhoc ipso colloquio Apollon. ita eretta supra vers. 20. ied plus notar, Rrr 4

Tollitur. ille haeret comes, & mileratur euntem:

Cum subito ingentem media inter nubila flammain

Conspicit, & sacua vibrantes luce tenebras. Quis rubor iste poli? quod tam lugubre re-

Sidus? ait. reddit trepido cui talia virgo: 60 Ipsius en oculos & lumina torua draconis Adspicis: ille suis haec vibrat fulgura criss; Meque pauens contra folam videt, ac vocat vltro

Ceu solet, & blanda poscit me pabula lingua. Dic age nunc, vtrum vigilanti hostemque videnti

65 Ex11-

set, tolli est cum impetu, ire magnis gradibus, vt docuimus ad lib. 111. 133. sic Cicer. pro Quina. 3. tollitur ab atriis Licinius, asque a praeconum confessu in Galliam Naenius, & srans Alpes transfertur. Horat. 111. od. 4.

Vester, Camaenae, vester in ar-

Tollor Sabinos.

& hoc verbo etiam de curru, quo vehimur, vti alios, oftendit Vauaffor de viu & vi quorumdam verborum pag. 65. & de navi Tennul. 2d Frontin. lib. IV. lib. viii. 328. Burm.

V. 35. Haeret comes & miseratur euntem] Ex Virgilio lib. v.s. 476. Prosequitur lacrimans longe, & miseratur euntem. noster infr. verl. 409.

Nulla palus, nullus Stythiae MPR Mooret existent

Amuis. vid. Barth. ad Stat. z. Theb. 677. & Aduers. xviii. 19. Bux-MAN.

v. 56. Cum subite] Ex Apollonio lib. IV. 139. Buam.

v. 57. Vibrantes] Ita lib. 11. 584. facris binc ignibus Ide Vibras. & vers. 342. Tyrio vibras sorus igueus oftre. Buam.

v. 58. Lugubre refulfit Sidus }. Maserius putat, lasonem existimasse, Cometen fulgere. Bunk.

v. 61. Aspicis] Explicat Turnebus lib. xx 1x. Adu. 4. SCHOT-TUS.

v. 62. *Adnocat vitro*] Vecus cap. 1. 5. 33. ve & noster veitur codex, ac vecas vitra, elegantius. CARRION. Adveces nofter cedes, [& ed. Bonon.] volebet etiam Heinlins, meque fenens. BURN.

> v. 63. Pofcis me pabula] Ex-Lanuuino serpente bacc desumtarecte Pius notat, de quo Propert. IV. VILI. 7.

Iciuni ferpensis bonas, quam pobala poscis

As-

EIB. VIII. ARGONAUTICON

Exunias auferre velis; an lumina fomno Mergimus, & domitum potius tibi tradimus anguem?

Ille

Annua, & ex ima sibila torquet bumo. Burm. V:64. Vigilanti bostemque viden-

oil Ex sollemni formula haec dicta norauimus lib. v11. 45. Burm.

v. 66. Mergimus 7 Vis, vt mergam. praefenti tempore vritur, ve celeritatem significet, Pius. Male fuit suppositum mergicur. etli dici potest congrue, serpens mergitur etales somne: imperionale etiam interdum jungitur acculatiuo, lego tamen, mergimus, ut verbo sequenti respondeat in persona. MASER. Merginus in Regio. scribendum, Vergisar. quomodo apud Maronem, [Iv. Aon. 185. noc dulci declinas lumina fomue. noster libro prime, vers. 300. Mox vhi victa gravi cecidenunt lumina fomne. Senoca Hercule Furente Act. IV.

– vulsus in sampum

Be fessa corvin capite submisso labas.

Adi, quae notamus ad Nasonem libro vii. Metamorphoseon vers. 155. Propertius libro et. El. 1.

Seu cum postentes sommen declinat occilos.

quae illic vera oft feriprura, non fomnus: vti Scaliger etiam deprehendit. Propertius lib. 1v. El. v11.

At mibi non oculos quisquam inwhi perperam, coules courses nunc circumfertur. Caluus apud Prisci-

· Cum granis urgenti conninere pupula forma.

fimiliter labentes & lapfi fomne oculi. de quibus copiose dictum ad Amores Nasonis libro 111. Apuleius in Apologia, Maximus omnium magus est, que praesente Thallus din steterit. ita plerumana morbo, seu somno [lege, cen sonino] vergeus inclinaeur. Mareianus Capella lib. viii. de Silono, prae ebrietate in somnum labante,

> Percellitur repenses Silicerniumque nusaus Tentas cisare cursum: Tune mosibus negatis Magis involutus assiste Cessinque formidantes Labant prides tremore; Titubansque, moliensque, Hacret, redit, recurrit. Tum victa palpitansque Vergens cadit Senectus.

perperam ibi turgens senectus nunc circumfertur; & v. tertio, celerare cursum pro citare contra metrum. versu septimo Abeume pro Lubant. vergi lumina. somno eleganti Graecismo, sic libro tertio arbitramur scribendum verf. 39.

Atque illum non ante sopor lu-Clamine tanto

Levis agens Dinum impariis, cadere inscia clauo Demera, demissique oculos.

clinauis biantes, pari Graecismo apud Apuleium Met. Ix. Quales illi muli senen vel campbarii debiles, qui circa anacsepium capies diners contruncabane culmus paleanum, vbi contra dimerfi nunc legitur. apud LaStan-Sic malo, quam ingenei fomne, tium Diuinac, Inflieue, lib ara Rrr 5 esp.

Ille filet; tantus subiit vt virginis horror. Iamque manus Colchis, crinemque intenderat affris.

Carmina barbarico fundens pede, teque ciebat, Sonne pater: Somne omnipotens, te Colchis ab omni

Orbe voco, inque vnum iubeo nunc ire draconem:

Quae

Fas non est coeleste ani- non. & iure vindicatur a Markmal cum terrenis & in terram vergentibus coacquari. Heins. Mihi antiqua lectio mergimus cum Pio & Maserio placer, quia tragere lumina sumno, quasi morte, vel mortis imagine, claudere, vt mox fomnum inuocat leto fimillimum. quomodo de morte dixit Virgil. vt. 429. funere merfit acerba. & hoc firmat vox adiuncta domitum, id eft, ita victum & obrutum, [vt mox vers. 86.] semno tradituram fe offert, vt mortuo fimilis iaceat. ita Apollon. 11. 409. de hoc Dracone, egs gr ihme

70

Os nuedas Agunos nanes grangea бацияты беле.

neque illi die neque notte oculos consumaces domas dulcis somnus. quod verbum Graecis etiam pro interficere, occidere, vt mergere Latinis vidimus, poni folet. Ita Zurue & Jaulvrue apud Euripid. Troad. 175. opponi docet Hoelz. ad Apoll. 1. 7. vide & Euripid. Alcest. 125. & Barnes, ad Iphig. in Taur. 199. Statius etiam 11. Theb. 36. fimiliter,

Ni deus borrentem letbeo vimine mulceus

Ferrea tergemino domnisset lumina fomno. Bunn. mergimus ctiam ed. Bolando ad Statii Silu. 111. 2. pag. ISI. quia fomnus a poetis vocatur liquidus. HARL.

67. Tantus subiit tum virginis dimus sequitur: dictum vero mer- borror | Legunt alii, subiit ve. ficut apud Ouidium, subiit argenten proles MASER. Male Barthius, Subit vi. in Regio, [item ed. Bonon.] fabiis sum. frustra. Heine. Qui volebat etiam tacitus. Barthii correctio non absurda, nam ve pro vi seepe suppositum vidimus ad Quindt. x. de Inft. Orat. z. & Phaedr. 1. 2. in nostro erat, tantos. Burm.

> v. 68. Crinemque intenderat aftris | Locus a Barthio multum exagitatus Aduerfar. lib. xvIII. cap. xv. in Carrionis libro, circumque. lego, lumenque. HIINE. Cirnem intelligo de rotatione capitis, quae spartis capillis a vaticinantibus fieri solebat, vt notun. Burm.

v. 701 Somme omnipotent] Confer haec cum Apollonii lib. zv. 146. & palmam da lubens meritoque Flacco nostro. Runn. confer librum eruditionis plenum: Papauer ex omni antiquitate erutum. Noribergae 1713. pag. 155. sqq. in primis pag. 162. & 163. HARL. v. 71. Inque unum] Vide supra ad lib. VII. 630. inbee illustrauimus fupr. 111, 443. BURM.

v. 72.

ARGONAUTICON LIB. VIII. 1003

Quae freta saepe tuo domui, quae nubila cornu, Fulminaque, & toto quidquid micat aethere: sed nunc

Nunc, age, maior ades, fratrique fimillime leto.

Tempus ab hac oculos tandem deflectere cura.

Quem metuis me hic stante dolum? seruabo
parumper

Ipsa nemus. longum interea tu pone laborem. Ille haud Aeolio discedere fessus ab auro, Nec dare permissa (quamuis innet) ora quieti

80 Nec dare permissae (quamuis iuuet) ora quieti Susti-

v. 72. Quae nubila cornu] Sic Seneca Apocolocryntos: & obscuri crescebant cornua somni. nodem crescere innuens. enim v.. Aeneid. scribit somnum solitum esse pingi cum cornu: fed & Stat. fomno cornu dat: Manus baec fusos a tempore lacuo Sustentat comes, bacc cornu oblita remise. Apud quem lib. x. Thebaid. vt & Ouid. x1, Met. elegans est somni descriptio. CAR-RION. Vid. fupr. 1v. 16. Burm. Lutatius ad Statii Theb. v1. 27. Lesting, wie die Alten den Tod gebildet. pag. 1. figuram aeri incisam, pag. 45. & alibi. HARL.

v. 73. Fulminaque] Fulmina quae Edit. Pii, Maser. lunt. Ald. Burm. v. 74. Maior ades] Solito potentior. vt supr. v111. 352. maiora carmina, & maiores vires. Stat. v111. Theb. 374.

alias noua suggere vires Calliope, maiorque chelyn mihi sendas Apollo.

Mart. VII. 22.

Phoebe veni, sed quantus eras, cum bella tonanti

Ipfe dares Latiae plettra fecunda Lyrae.

Columel, lib. x. 217. Iffa camat maiore dec. Auien. Arat. 74. Maior, Maior agis mentem folise deus. Burm.

v. 77. Quem me instante] Me sollicitante re ad discessum, ego pro te vigiles subibo, perennesque custodias. sunt, qui scribunt, me bic stante. Pius. vet. cod. quem metuis me saute. CARRION. Me adstante opinor. vulgati, me instante. pri. Vaticanus, me is sande. Regius, me bic stante. non male. sotte, obstante. Heins. In nostro cum lacuna, quem metuis me bis . . . dolum. Burm.

v. 80. Nec dare permissae (quamvis inbes) era quieti Sustinee] Vir inlustria Radboldus Hermannus Schelius, quem maximo rei literariae darmo nuper amissum, per literas me monuit, videri scribendum, quamuis innee. optime. ne dubita. quamuis lubes Barthius. Herns. & innes habet cod. collat. Hags.

V. 21.

Suffinet; ac primi percussus mibe soporis Horruit, & dulces excussiv ab arbore somnos. Contra Tartareis Colchis spumare venenis,

Cun-

v. 81. At primi] Legi potest, vbi vid. Barthium. & lib. z. Achil. ac primi. MASER. ac primi ed. Bonon. HAPL.

v. 81. Percussus nube soporis? An perfufus? cum excuffie proxime sequarur. sic, letbace perfula papauera somno. apud Maronem Georg. 1. 78. nofter tumen 111. 573. dixit, Nuhe mali percuffue amor: HEINS. Percussus non mutem, vt nec apud Tibull. 1. Eleg. 11. 3.

Neu quisquam malto percussus tempora Baccho.

non enim, si proprie velimus lo-Qui, perfundantus tempora vino, sed guttur & os; caput vero & tempora percutiuntur, cum turbantur, & nimia viņi quali nube obnubilantur, vt nubem iniqui meri dixir noster lib. 211. 66. & ita Horatius 11. Sat. 1. 24.

vt semel itto Accessis fernor capiti. eadem etiam ratio in voce faucius, vbi pro ebrio ponitur, vr omnibus notum. iam vero fomno deuin Si & ebrii pari modo & iure a Poetis semper iungunour similes, vnde fomnoque vinoque granes & sepulti Virgilio & aliis dicuntur, alia ratio est in Virgilii loco, vbi papauera perfusa somuo dicuntur recte, quia illa vim soporiferam & obliniosam ex aqua Lerhes acceperunt. wales vero foporis eleganter, quod & imitatus Statius lib. x. #85.

VI quemque ligarque Infelix setture fopur, supremagwe mubes Obrueras.

250.

Sed Bacchi comites, discussa nube soporis, Signa choris indicta pusans. Burm.

v. 82. Et dulces excussit ab arbore fomnes] Opinor, excussit corpore fomnos, vel peffore. HEINE, Ouid. x1. Met. 621. Excuffit sandem sibi se. Burn.

v. 683. Contra Tartareis | Sic Lucan. Donec Theffdisas defpumes Apuleius quosuccus in berbus. que lunam despumari dixit, ve nofter, Contra Tartareis lunam fpumare venenis. & 1v. 447. Quama nis Athracio lunam spumare veneno Sciret. Qua ratione id diestur, ex doctorum commentariis facile constere potest: aurem Poeta dicir fitentia ramia a Virgilio mutuatus est, v. Aeneid. 854. Ece dens ramum kthree rore madentem, Vique soperatum flygia, super veraque quaffat Tempora. CARRION. Vid. Turneb. 1x. 26, & xx1. 4.WEITE. Hic versus & tres sequentes desiderantur in nostro codice. ramum vero illum ex iunipero fuifie tradit Apollon. Iv. 156. quam Apollini facram dicit Scholiastes. & hine Iuniperi gravent victorias Vitgilio Ecl. x. dict, id eft, fomniferam, fuspicatur Pius, cuius editio etiam habet, contrague Lethaci, quod male lunt. & Ald. expresere. Lucani versum male puto exhiberi a Carrione, aliter enim legitur lib. vr. 505. Bun-MAN.

Cunclaque Lethaei quassare filentia rami
Perstat; & aduerso inclantia lumina cantu
Obruit; atque omnem linguaque manuque fatigat

Vim Stygiam; ardentes donec fopor occupat

Iamque altae cecidere inbae, nutatque coactum Iam caput, atque ingens extra fua vellera ceruix.

90 Ceu

v. 83. Spumarel Fotte, cumulare venenis. Heins. Coniecerat &, sputare. Bunn.

85

v. 86. Horruit] Sic ex. Bonon. HARL. Scribe, obruit, hoc est, pessumdat, opprimit, per vim cadere facit, eo vel inuitissimo. Pru's. Illud borruit, ex vers. 82. translatum fuit. Burm.

v. 87. Ardentes sopor occupatiras occupat occupatiras Forte, occupatorbes. vt ad oculos referatur. Heris. Sed lib. iv. 3. ardens ira. occupeterat in nostro codice. Burm.

v. 88. [amque altae] Explicat Turneous lib. xxix. Ad. 4. Schottus.

v. 88. Nutatque constum lam caput] Codex noster, mutatque. male. eleganter vero constum, id est, vi soporifera vistum, & invitum succumbens semno. Stat. x. Theb. 301.

Huic languida ceruix

In laeuum, cogente deo. Bur M. v. 89. Arque ingens extru fua vellera ceruix I pro vellera inique feriprum fuit în cod. vulnera. conter Begeri Spicileg. antiquitatis pag. 120. vbi inonimentum antiquum Valerium nofirum egregie explicat. caput tamen ferpentis ibi non iacet humi, fed ab arbore demillum & langui-

dum. HARL. Extra sha tergora opinor. valde aestuauit in hoe loco Barthius Aduers. xvist. cap. xv. nec se expediit. pro, atque ingens, forte, ac vergens: steins. Neque Barthius, neque Heinsius hic audiendi singendus enim draco arbori incubans, & spiris eam amplexus; pendebat vero vellus ex arbore, ita lib. vii. 525.

Seque metu pofiquem sua vellera circum Sustulit, asque omnis spiris enbarruit arbor.

vnde & apparet, refte legi, ercussie ab arbore somnos, nimirum quam inuolutam fpiris tenebat. ingens vero cernix, quae fomno vista & languida, ab arbore, in qua vigilans erecto capite fedebat, iam demilia versus humum longior, & explicata magis etat, quam cum vigilaret, & intendens in omnes partes oculos, contractiorem habebat. ita Apollon, dicit IV. 150. spinam; qua ceruix dorso committirur, laxaffe. Bolizhy dvaluer' Bearday &c. & verl. 127. megiphánia delenn iofi tribuit. laxata vero ceruix extra vellera erat, cui vigitans incubabat, fie Stat. viii. 649.

90 Ceu refluens Padus, aut septem proiectus in amnes

Nilus.

clypeo, crinesque a Exterior fronte supini.

& ita contra: lib. x. 304. digisos inter sua fila trementes, 10-Re haec cepit Pius. Bunn.

v. 90. Ceu refluens. Padua 1 Duplex afferri potest interpretatio. vna est haec. Quemadmodum Padus relinquit alueum suum, nec solito cursu fluit, perinde serpens proprium custodiae suae curium reliquit, capite deciduo in diucrium labens, vel comparat corpus serpentis, spiris multimodis voluminosum, & in gitos tortum fluminibus flexuotis, praesertim cum stagnant & alueum suum linquunt, nec refluens tantum est retrosluens, quantum in aliam partem fluens. Pivs. Apollon, lib, 1v. 151, hanc comparationem apertiorem aliquanto dedit,

· hunne 95 habin nanya" . Οίον ότα βληχροίσι μυλινδόμενου πελάγεσσι

Κύμα μέλαν πωφόν τε κὶ ἄβρομον. Mille explicuit orbes, cen voluitur in acquoribus debilibus fluctus ater. fed surdus & sine fremitu. quod vero Apollonius de fluctibus marinis dixit, noster tribus notissimis fluminibus adtribuit. refluns vero Padus, debet idem esse. quod βληχεά πελάγες, quae reddit Hoelzlinus magna aequera. fed melius Hartungus, debile mare, & Rotmarus, infirmo renoluta a gurgite nigra Vnda. recte intel- fluentis & refluentis dixit. Burm. ligit ergo noster aquam fluuiorum etiam rapacium, semper versus mnes] Et hic porredus Heinfius mare labentem, sed obuio aestu malebat, si mox, proiecta lacersis marino, repressam & leniter & esset retinendum. sed proiestus

depender languids comix languide refluentem in superiorem fluminis partem, vnde occurrente sibi aqua a fontibus, & aduería marina aqua, quali stagnat ilunius & refluere videtur. Pompon. Mela lib. 111. 1. dicit de Oceano, tanta vi immissus, ut vasta etiam flumina retroagas. & de Garumna cap. 2. obi obnius Oceani exacfluansis accessibus adaucius est, iisdemque retro remeantibus, suas illiusque aquas agit, &c. & hinc etiam exundare & extra alueos exire saepe fluvii folent, vt de Nilo notissimum. & de Pado etiam Lucan. vi. 272. quem idem Poeta grandiloquus faepe vitta modum & veritatem, lib. 11. 418. Nito com-

Non minor bic Nilo, fi non per plana iacensis Aegypti Libycas Nilus Jagnaret

arenas. de Alphei exundatione nihil memini me legisse, nisi de Arethusa capias, refluens ergo est relabens & a mari versus fontes flu-

ens. Claud. laud. Seren. 79. Quaeque relabentes undas acflumque secusae In refluos venere palum Nerei-

des amnes. Aufon, Epigr. III. Quod fi kge maris refluus mibi curreret amnis. & ita paffim refluum more, cum recedit a litore. vid. Lucan. Iv. 427. Prifc. Perieg. 7. & alios. hine Mela I. I. motus Pelagi ad-

v. 90. Sepsem proieclus in aidem

ARGONAUTICON LIB. VIII. 1007

Nilus, & Hesperium veniens Alpheos in orbem.

Ipsa caput cari possquam Medea draconis Vidit humi, susis circum proiecta lacertis; Seque suumque simul sleuit crudelis alumnum:

Non ego te sera talem sub nocte videbam,
Sacra serens epulasque tibi: nec talis bianti
Mella dabam, ac nostris nutribam sida venenis.
Quam grauida nunc mole iaces! quam segnis
inertem

Flatus habet! nec te faltem, miserande, peremi,

idem est, quod extendens se longe lateque, & vaus antea survius Nilus, se explicans in septem amnes, & totidem ostia; & saepe hoc vocabulo de locis, quae eminent in altum, vel longum extenduntur, vetuntur scriptores. Auien. Desc. orb. 524. Hinc iaces in paralos proiesta Calabria cempos. Lucan. VIII. 442. Si regna times proiesta sub Austro. Silu. VI. 645.

vbi latis
Proiesta in campis nebulas exbalas inertes,
Es sedes ingentem pascens Meua-

nia taurum.

Mela I. cap. 7. promontoria vafle proiects in altum. imitatus Giceronem IV. Verr. 10. de Phafelide, ita proietts in altum, ve El excuntes e Cilicia praedones faepe ad eam necessario denenirent, de militibus Frontin, I. I. 6. omnia vereri, si se in patentes aanpos proiecissent. id est, lato agmine & explicito incederent, vide & supra ad lib. IV. 268. quem vero noster proiestum Nilum, Ouid. IX. Met. 777. dige-

idem est, quod extendens se flum in septem cornua: dixit. Burlonge lateque, & vnus antea flu- MAN.

v. 91. Alphens | Sic Bonon. HARL. Alpheos Regius. HEINS.

v. 93. Fusis circum proietta lacertis? Porretta scribendum. nam, septem proiettus in annes paulto ante praecesserat, Heins. Forte nec hic aliquid monendum, licet praecesseric proiettis. Virgil. 1x. 444.

Tum super exanimem sese proie-

circum vero recte Pius cum fusis iungit, circumfusis lacertis proiefa. Burm.

v. 94. Se saenumque simul] Scribendum, seque simul, seuit se, quod Deaconem, quem in deliciis habebat, occidister.

v. 97. Nutribam] Alardus edidit, nutriebam, egregius scilicer ille metri poetici arbiter, qui maliut praeceptis grammaticorum recentium obedire, quam vetarum flexiones scire. Busm.

v. 98. Quam signis inerten status babet] Malim, signis inerta Flatus beber. Hetns. Sed vidad lib. v. 284. signis status rede a MaVellera, nulla tua fulgentia dona sub vintera.

Cede Deo, inque aliis tenium nunc digere lucis
Inmemor, oro, mei: nec me tua sibile toto
Exagitent infesta mari. sed tu quoque conctas,
Aesonide, dimitte moras, atque essuge raptis
Velleribus, patrios extlinxi noxia tauros;

Ter-

a Maferio fine igne exponitur: inde enim vocem habe deducit Seru, ad Virgil, x11, 525, in editione Pii vitio operarum etat, suras babes, nam in notis rece Plasus exponitur. Bugm.

V. 100. Saenum paffure diem Sunt, qui habent, nec faeuum poffure, [& ita legitur in ed. Bonon.] & ad Medeam referunt, quae conscientiae stimulis agitata, fi ferpentem, fidum volleris cestodem diginitus milium, Marti facrum, interfecisset, non fine luctu vitam egiffet. funt, qui habent, ne siemm passure diem. referentes ad serpentem, qui diem veique non passurus erat lacvum, cum sublato vellere supereffet causa peruigilii & insomnii. Aut nee dicas, it serpentem vis fignare passurum facuum diem, vbi vellus raptum cognoscet. MA-BER. Nae faeunm pussure Edit. Pii, Maser. Arg. Colin. Gryph. ne lunt. Hen Ald. & Carr. nec faewww noster codex. Burm.

v. 101. Sub umbra? Non' intelligenda umbra draconis incubantis velleri, vt Barthius volutife videtur, sed ipsa aibor, vt saepe Poetae, & ita recte Pius. sic lib. v. 229. vellera Marsis in umbra siqueras. & alibi. Burm. lectio fulgentia est exquistior, quam ea, quam dat cod. collatus. pradensia. Hart.

· v. 102. Serium nunc digere lucis] Heinfius volebat, senium fer degere lucis. a dege infinitivo modo. Maserius fenium & fenett .tem dici docuit Barth. ad Stat. iv. Theb. 97. fed tunc legendum purarem, degere, deporta, depopone exuuiza tuas in aliis lucis. ego tamen mallem, inque aliis fenium n. d. lucis deliderabantur. quinam vero alii luci intelligi debeant, nescio. an ad Hesperios horros velit eum abire, vt idem ille tit custos eius horti, & huius velleris, videant me dectiores. BURMAN. Hand vilum & cettum definite Incum videtut Medea. HARL.

v. 105. Dimiete moras] Dis mitte Barthius Adueif, xiv. cap. vi. non placet. Heins. Dimitte rates in nostro codice a manu prima. sed correctum erat, morus. Burm.

v. 105. Asque effage raptis |
Hicest postremus verius ver. mei codicis manuscripti, reliqui temporum iniuria perierunt: quorum iacturam eo leuius & aequiori animo patior, quo praeciariora ea sunt, quae nobis seu fata seu Deus aliquis superesse voluit. cum irac ue non niti ab excuis & vulgatis exemplaribus adiuuari possim, vnum hoc superest, vt eorum vartationes aliquot in locis cstendam; quot

CHA

ARGONAUTICON Lis. VIII.

Terrigenas in fata dedi; fusum ecce draconis Corpus habes; iamque omne nefas, iam, spero.

Quaerenti tunc deinde viam, qua se arduus

110 Ferret ad aurigerae caput arboris, Eia, per ipfum

Scande age, & aduerso gressus, ait, inprime

Nec mora fit. dictis fidens Cretheïa proles

Argonautas Iunoni & Palladi committam, CARRION.

· v. 107. Terrigenas infesta dedi] Scribendum, in faca, terrigenas fociali & fraterno bello disionxi. Prus. In face Lugd. & Argent, at verumque Paritiento, terrigenas infesta dedi. male. CABRION. Infefta codex nofter. & editiones [Bonon.] Pii, Mafer. & lunt. fed dare in fata dictum, vt lib. vii. \$45. in proclia dare. & apud Flor. 111. 10. in wincla dare. Tertul, 1. ad nation. 4. in ergastulum dedit seruum dominus. fic in opus publicum dare lib. 1v. s. 1. ff. de incend, ruin. & naufr. & similia. Heinsius adscriplerat etiam, in busta dedi.

v. 108. Im Spero Pracsentiébat enim Medea atia adhuc sibi peragenda scelera restare, in illo forre est praesagientis mentis av-Qus. BURM.

. v. 110. Per ipfum Pius exponit, per te ipsum, vt ita per se facere quis dicitur, & adnersum dorfem eriam de Medea, quae proclineco derfo scandentem iuverit, capi posse putat, & exemplo Valeriani Imperatoris, qui dorsum, sic dictis firmare v. 359.

cum fecero, vela complicabo, & Regi Parthorum equum adscendenti dorsum praebere calcandum cogebatur, illustrat: quod certe indecorum Medeae fuisset. quare rectius omnia de serpente, cuius membra languida, & ab arbore humi demissa, iacuisse supra vidimus, funt capienda. Capur vero serpentis humi iacebat vers. 92. per quod iuber scande. re lasonem Medea, & ita gradum facere ad dorfum aduerfum, id. est, ante lasonem in arbore pendens. vide ad lib. 1. 493. & its in arboris caput, vbi pendebat vellus. per ipsum est ergo per ipsum Draconis corpus, initio facto a capite, tunc in dorfum, & inde ad vellus ipfum, vide ad hb. vsi. 535. Burm.

V. 112. Nec mora fir diffis | Simitem quidem scio locum vii. 514. & mora distis Readitur. & alludi posse ad vulgatum, au Ynog au' Leyov, dictum, factum. nihilominus puto hic distinguendum,

Nec mora fit. distis fidens Cretheia proles. fidebat enim praeceptis Medeas lason, & scandebat perterribilis paullo ante serpentis caput &

See

C. VALERII FLACCI

Calcat, &, aëream quamuis, perfertur ad or-

Cuius adhuc rutilam feruabant brachia pellem,-Nubibus accensis similem, ant cum veste recincta

Labitur ardenti Thaumantias obuia Phoebo.
Corripit optatum decus extremumque laborem
Acsonides: longosque sibi gestata per annos
Phrixeae monumenta suge vix reddidit arbor
Cum gemitu, tristesque super cosere tenebrae.

Egressi relegunt campos, & fluminis ora
Summa petunta micat omnis ager, villisque co-

Side-

incits diclis 111. 690. & alia. Burm.

v. 113. Et aëriam quamuis perfertur ad ornum 3 Squamis perfertur puto. confirmat Aldinus codex. Claudian. 1. Rape, Prof. 184. ruitum squamis intermicar aurum. proxime sequenti versu recius to aut sustaines. Heins. Dubito de hac correctione, cum sensus saiream. pro, quamuis este aëria. rarior constructio industr virum illustrem ad corrigendum sed ita etiam infr. vers. 410:

Ac prior ipfa dolos, & quamlibes insimo fensit Non fidi iam signa viri.

id est, quamuis interna essent. vide & vers. 340. sensus ergo est; licet hace arbor esset altissima, tamen peruenit ad summam. vereste Pius & Maserius. Ornum noster etiam, vocauit lib. vii. 535. Fagum vero Orphea &

Apollonium dixisse notauit iam Pius. sed & Apollon. 1v. 162. quercum vocat. ita Poetis ius est variate species diuersas, ques serepe pro quacumque arbore pomunt. BURM. Squamis etiam cod. collarus. HARL.

v. 114. Brachia] Id est, ingentes rami. vid. Barth. ad Stat. 1. Theb. 361. Burm.

v. 115. Nubibus accenfis similem] Apollonio deberi hanc comparationem lib.1v. 125. reste notat Pius. Burm.

v. 115. Recineta | Decore. nuntia enim louis & lunonis est luis, quae recinsta veste, & administeria & iter capessendum parata semper esse debet. & ideo lib. iv. 77. vesocem. & v11. 186. posacrem & festimam dixit. Burn.

v. 117. Extremumque laborem? Laborum in Pii notis editum, quod & Heiniko olim płacebat. sed Virgil. Ecl. x. 1. Extremum bunt, Aresbusa, mibi concede laborum. Burn.

₹. 12}.

ARGONAUTICON LIB. VIII. 1011

Nunc in colla refert: nunc inplicat ille finifirae.

Talis ab Inachiis Nemeae Tirynthius antris
Ibat, adhuc aptans humeris capitique leonem.
Vt vero fociis, qui tunc praedicta tenebant
Ostia, per longas adparuit aureus vmbras;
Clamor ab Haemonio surgit grege: se quoque
gaudens

Promouet ad primas inueni ratis obuia ripas.
Praecipites agit ille gradus, vtque aurea milit
Terga prius: mox attonita cum virgine puppim

Infilit, ac rapta victor confisti in hasta.

Inter-

v. 123. Sidereis toros] Heinsius rutilos corrigebat. sed nihil muta: expressit enim Apollon. 1v. 180. quem vide. Burm.

v. 124. Implicae ille sinistrae] Inuoluit & brachium clypear. Prus. Recte. vid. ad Petron. cap. LXXX. BURM.

v. 127. Praeditia] Vid. ad lib. vii. 72. Burm.

v. 130. Ratis obuia] Hoc eft, fponte se mouens, prona: erat enim animata: Stat. x. 72.

Tempus tamen obuia magni Fors dedit auxilii.

K vers. 187. vocat obnia virsus. Burm.

v. 131. Atque aurea misses Vique legendum, quomodo Barthius
in Aduersariis lib. x Iv. 6. HEINS. sa veto vidimus supr. 1. 641.
v. 132. Artonisa] Quia nullam
antea nauem viderat Medea, explicabat Heinsius. & ita fere Pitus, qui tamen reste addir, otelligir: cum hastam lason, quae
annia ve noua stupuisse virginem.

Burm. infilis etiam adcusatiuo
Burm.

iungi, docet Oudend. ad Lucan. 111. 626. datiuo additum est supra 11. 513. vbi vide notam. HARL.

v. 133. Rapta victor confistit in basta] De victoris habiru, qui folo fixas hastas manu tenebat, explicat Barthius, sed reclius, de statu proelium parantis, si quis forte vellet eripere vellus raptum, vt Apollonius dicit eum metuisse, dum ab arbore ad nauem renderet, ne quis hominum vel deorum obuius ipsi eriperet spolium. & hoc to confiftere notat, Ouid. Epift. xxx1. 117. Non ego constiteram sumea peltata fecuri. Plin. v11. cap. 20. Milo Athleta cum confluiffet, & ita pallim. vide ad Petron. cap. x1x. in bafla vero vidimus supr. 1. 641. Male vero Pius per hastam hic ramum arboris, quem simul cum

See 2 v. 134.

C. VALEELI PLACC

Interea patrias facuus venit horror ad aures, 135 Fata domus luclumque ferens, fraudemque fugamque

Virginis: hinc subitis inflexit frater in armis: Vrbs etiam mox tota coit: volat ipse senectae

In-

v. 134. Ad aures] Nescio, vnde in aures petierit Alardus. Burn.

v. 135. Fraudemque fidemque] Lege, fugamque, hoo est situe. post hunc versum in nonnullis codicibus reperiuntur haec carmina, non tamen in antiquissimis, quos sequor:

Occidit Aertes, casu perculsus
acerbo

. Stratus bumi. carne relegens veligia natae

Dat gemitus: lacrymasque fimul vocesque resarbet.

Hen miser! assolvens foedatem puluere tandem

Caniciem. poserasne suo nocuisse parenti

Filia, fola meae spes non indigna sencelae?

Duceris a Minyis furtim: dulcique carevis

Coningio, lacta & numquan prae-

Hic labor est, Absorte, thus:

Vndique selectam pubem: iam classe parata

Es nostro da vela mari. Tum
ille impiger omen

Accipit: & magni fubiit manda-

Interea velo remisque feruntur
in altum

Certasim Minyae folers Neptunia proles.

Confulis, vi dubio caucans contendere curfu

Es fecurus, air, nobis & suti-

fed cum Acetes infra conqueratur, potest praciens comploratio esse praepostera supposititiaque. nisi credere libet in tanto dolore percustum regem vna orazione non fuille contentum. pro clofle parata alii codices habent, iamque arbore caefa. omen accipit, revocandi scilicet sororem. Neptunia proles, Erginus Neptuni filius. contendere cursu ne per Cyaneas nauigent: fed, vt praedixi, superuacanei videntur ii versus. Pius. Fugamque cod. collat. fidemque ed. Bonon. HARL. In nostro codice post hunc verfum omittebantur sequentes vsque ad veri. 186. Fundere non vno. sed legebantur tamen positi post. 385. At Minyue. Burm.

v. 136. Hinc fubicis inflexis frater in armis] Scribendum, effluxit, hoc est torrenti similis inumeo. & ab obice concitatiori. le dedit armatus in medium. Pius. Neutrum est inflexit. nisi dicas bune, scilicet patrem, qui a filio excitatus in arma venit ad littus, quod Diodor, in v. recitat, nam & illic caesius est, placet tamen bine legere, qued fonio fractus effet, licet acui immemor ad litus vexerit. MASER. Insurgit cum Aldo Zinzerlingus. bune subisis inflexit frater in armis Alardus, & ante illum Barthius Aduera x11. cap. vs. Pius Baptillar effluxis. hoe est, sorrenti similis spumeo. lego, adfluxio, vel fcribe, - binc

Digitized by Google

Inmemor Aeëtes: conplentur litora bello Nequicquam: fugit inmissis nam puppis habenis.

140 Mater adhuc ambas tendebat in aequora palmas,

Et foror, atque omnes aliae matresque nurusque

Colchides, aequalesque tibi, Medea, puellae. Exstat sola parens, inpletque viulatibus auras: Siste sugam; medio refer huc ex aequore puppim,

145 Nata, potes. quo, clamat, abis? hic turba tuo-

Omnis,

- binc subitis effulsis frater in armis.

vel, en fulfit. sic os Virgilius Aeneidos, vt. 827. xt. 769. fulgentia arma passim apud cundem Maronem & Silium. verius tamen sit fortasse,

- binc subitis en vinden frater in armis.

quod malo, quam vinden it, etfi propiore ad verustam lectionem seriptura, nam Tò it languidam praestat orationem, post
hunc versum ex codicibus vertustis versus xv. inferit Bius Baptistis versus xv. inferit Bius Baptistis, quos esse supposititios nullus dubito. Heins. Forte legendum, se erexis. vt supra vers,
20. excitatus ex somno de lecto
raptis armis profilit: vltima enimpars noctis agebatur. Burm. forte en sexis. Hari.

v. 138. Ipfe fenettae immemor? Stat. 1. Achil. 469. Nee cogitee annos Antilochus. Burm.

v. 139. Nam puppis } Pracstite-

v. 140. Adbuc] Forte, ad boc. vide ad Ouid. v. Met. 458. Burm.

v. 143, Exflat] Vid. ad lib. v. 253. Burm.

v. 143. Impletque viulatibus auras] Ita saepe veteres. vide ad Ouid. x11. 469. & x111. 406. pro quo saepe aures repositum. vid. ad Ouid. 111. Am. 1. 62. quae varietas in simili quoque Lucani loco lib. 11. 33. Adsuetas trebris feriunt viulatibus aures. vbi auras multi codices, sed perpetam. contra apud Curt. v111. 13. 10. slabans ingentes vassorum corporum moles. E' de industria irritatae borrendo stridve auras farigabans. vbi aures Modil codices. Burm.

v. 144. Sifte fugon] Sifte fugo codex noster. Burm.

v. 145. Nata potes] Nota codex noster. male. potes, nimirum arte magica potes inuitis etiam Argonautis, nauium curtum sistere, & ressecture ad litus, referra Sas 3 illu-

Omnis, & iratus nondum pater: haec tua tellus Sceptraque, quid terris folam te credis Achaeis? Quis locus Inachias inter tibi, barbara, natas? Istane vota domus, exspectatique Hymenaei? Hunc petii grandaeua diem? vellem vnguibus

Vt volucris, possem praedonis in ipsius ora Ire, ratemque supra; claroque reposcere cantu Quam genui. Albano fuit haec promissa tyranno:

Non tibi. nil tecum miseri pepigere parentes, Aesonide: non hoc Pelias euadere furto Te iubet, aut vllas Colchis abducere natas. Vellus habe, & nostris si quid super, accipe, templis.

Sed quid ego quemquam immeritis incufo querelis?

Ipla fugit, tantoque (nefas) ipla ardet amore. 160 Hoc

illustrauimus ad Ouid. 11. Amor. 1x. 33. Burm.

v. 149. Istane nota domus | Vota domus Gronouius Obseruat. libro IV. cap. XII. probo, confirmat liber Regius. HEINS. Vosa iam Pius in notis expressit, & desideratam exponit: quam votis tibi destinauimus Albaniam deseris, & Graeciam petis? Burm.

v. 151. Vnguibus uncis praedonis in ipsius, ora ire] Ignibus vneis codex noster. Burm.

Verv. 155. Furto] Praeda. bum hie appolitissimum. Nam Tue. amores clandestinos, aut quidquid occulto sit, furrum appellamus. Bul AEUs. plura dabit Markland. ad Statii Silu. 1. 2. V. 59. Burmannus 11. ad Anthol. vet.

vis, quae scripsi in Chrestom. lat. poet. ad Catul. 67. 136. infinita enim funt loca poetarum, qui furrum in sensu illo metaphorico viurparunt. HARL.

v. 157. Habe] Cum indignatione concedentis verbum, vide Barth. ad Stat. VIII. Theb. 515. Burm.

v. 157. Si quid super ? Pro superest. vt & infra vers. 435. nec spes villa super. & Virgil. ve notat Turneb, xxIII. Adu. 5. SCHOT-

v. 159. Ipfa fugit] Ipfa, sus sponte, nemine impellente, deτόμολος: quomodo Theocritus derdy viurpat, Bulaeus, v. Virgilius Eclog. 1v. 21. & quae ibi Latin. 1. 13. 3. vol. 1. adde, fi scripsi. in Chrestom. lat. post160 Hoc erat, infelix, (redeunt nam fingula menti) Ex quo Thessalici subierunt aequora remi; Quod nullae te, nata, dapes, non vlla iuuabant Tempora. non vllus tibi tum color; aegraque verba,

Errantesque genae, atque alieno gaudia vultu 165 Semper erant? cur tanta mihi non prodita peltis.

Vt gener Aesonides nostra consideret aula,

Nec

note eft. HARL.

v. 159. Tante] Tam nefario. vemox vs. 165. cur tanta mibi non prodita pefiis? Bulazus.

v. 161. Subierunt acquara remi] Opinor,

Ex quo Theffalici subiere bacc acquora remi.

vel, fubiere bacc lisora. vide notas lib. Iv. 735. vel fecuerunt. Silius libro x I. laura redimita fubibat Optotus | puppis portus. in primo Vaticano duae hae voces acquera remi omittuntur. Heins.

v. 162. Qued nullae se nase dapes &c.] De his fastidiis & curis, quae amorem comitantur, vide neb. xvIII. Adu. 5. SCHOTTUE. Gebh. 111. Crepund. 20. vbi & de vsu verbi innare. quae vero sempora hic intelligat, non fatis certo scio. Pius explicat, etiam serena nubila ipsi fuide visa. ego mallem de festis & lactis diebus, qui acti fuere post Persen repulfum. ita sempora saepe absolute, pro opportunitate, occahonibus, quibus hoc vel illud agere debemus. vide ad lib. 1. 543. BURM. Doruille ad Charit. pag. 528. tentat, - inuabant Pocude, i. e. potus. tamen ipli tempora pro festis diebus non displicet.

Lucret. 1. 254. 260. & alii. res vide viii. 226. dapibus enim non carebant tales dies : nec ego mutandam elle puto lestionem vulgatam. HARL.

v. 163. Non vilus tibi tum color] Non vilus vultu color videtur fore reclius. fed vultu mox fequitur. HEINS. In nostro codice, illa verba, tum color, acgraque verba decrant: non opus vero aliquam addere vocem colori. Color enim absolute de certitimo figno fanitatis corporis & mentis in primae actatis puellis intelligitur. Horat. 1v. 13. que fugit color. & alii millies. Bun-MAN.

v. 164. Errantesque genae | Tur-Commode fatis genae hic pro oculis lumi possunt, vt supr. v11. 258. vidimus. & itz effent, qui mobiles erant, & contra pudorem virgineum saepe in lasonem fixi, & iterum alio fe flectentes, inquieti. alio paullum sensu in Cataled. Pith. 141. Heus ocula errante quae aspicie lethi domum. Pius capis de incerto genarum colore & vacillante, sed de coloto praecessit, nescio tamen an praestiterit, arentesque gerae. Ex amore enim macies. ita Ouid. x1. Ep., 23.

FREE S 6 5 4

Nec talem paterere fugam? commune fuillet Aut certe nunc omne nefas: iremus & ambae In quascumque vias; pariter petiisse innaret

Thessaliam, & saeui, quaecumque est, hospitis

Sic genetrix, fimilique inplet foror omnia questu

Exululans. famulae pariter clamore fupremo In vacuos dant verba Notos, dominamque reclamant

Nomine. te venti procul & tua fata ferebant. Inde diem noctemque volant. redeuntibus aura Gratior; & notae Minyis transcurrere terrae: Cum subito Erginus puppi sic fatur ab alta;

Vos,

xerat artus,

Sumebant minimos ora coa-Ha cibes. Burm.

v. 164. Alieno gaudia vultu] Numquam Ille suus, vulsumque mco sumebat ab ore. Pius, Redius tamen forte explicaretur, cum 11. Sat. 111. 72.

Cum rapies in ius, malis ridensem alienis.

vbi vid. Lambin, qui rece malis de genis explicat & vultu, Turnebus autem, in iura legens, malis a mala derivare debuit. BURM.

v. 167. Paterere | Deest hoc verbum, vt & sequens iremus codici nostro. Burm.

v. 168. Aut certe uunc omne nefas | Coniicio,

- commune fuisses Aut certe tecum ombe nofas.

Fugeras ore color, macles addu- vt in illo Maronis, 11. Aeneid. 709.

🛥 опит & соппите регіclum.

Vna falus ambobus eris Si videbas Iasonem laetum, lae- Heins. Sed commune, & rocum tabaris, si tristem, turbido eras fuiffes idem notat, forte, aus cerore. Papinius graphice collust, ce non omne nefas, si nesas suisset, mihi tecum fuiffet commune, sut certe non ex toto nefas dici potuisset, quia matre suadente per-Turneb. xx111. ve illud Horatil egisses. si hoc non placet, fateor me huius loci sensum non peruidere Burm,

> v. 172. Clamore fupremo] Pius in notis, Supino haber, & exponit vasto & immani. sed supremus est, quia vitimus erat, quent Medea exaudiret, & illae ad cam mitterent. vid. 1. 752. & 111. 350. Burm. in paches --- neter hac metaphora, quae quasi in prouerbium abiit, frequenter vii poetze, pro, frustra, fine vila frustu damnoue. Virgil. 1x. Aen. 313. Multa patri portanda dubat mandasa, sed aurae Omnia dister-PHRIL

VEGGNYALLICON FIR AIII.

Vos, ait, Aesonide, contenti vellere capto, Nec via quae superet, nec quae fortuna videtis. Crassina namque dies trucis ad confinia ponti 180 Cyaneasque vocat: meminique, o Tiphi, tuoruin

Saxa per illa, pater, memini, venerande, laborum.

Mutandum, o socii, nobis iter. altera ponti Eluctanda via; & cursu, quem fabor, eundum est.

185 Haud

adde Tibull. 111. 4. 96. ibique od. 4. cum praemisisfer, Broukh. id. ib, el. 6. 28. fq. etc. HARL.

177. Erginus] Argo hoc consilium adscribit Apollon. IV. 256. BURM.

v. 178. Vos, ait, Aefonide,] Ducem alloquitur, plurali numero, quoniam mukorum est instar. imitatus forte Virgilium dicentem lib. 1x. 525.

Vos mibi, Calliope, precor adspirate canenti.

quem Silius imitatur. Pius. Ab lasone, qui dux crat, ceteros Minyas vocat Aesonidas Valerius, aut ponatur in genitiuo; vos placet. contenti vellere lafonis. quod MASER. Maferius, vos ais Acfonidae. veruftus Parifienfis, vos ais Aefonide. Lugd. & Arg. vos eit Aesonides media lectio maxime placet. CARRION. Reste Pius haec cepit, follemne enim hoc Poetis, & aliis scriptoribus, cum verba ad collegium, aut plures cum Heinfio, rapto. Burm. confunctor faciunt, vnum alloqui; & plurali numero vtendo, ad reliquos sermonem intendere, vide commentatores ad d. Virgifii locum. & ad Sil. 111. 222. & fupra lib. v. 218. & Ouid. IV. pian. 11. Cyneg. 141.

gunt, & nubibus irrita donane. Fast, 157. ita Horatius lib. 111. Descende coelo & dit, age,

> Regina longum, Calliope, melos.

fubiicit, Andisis? Cicero 11. de Orat. 47. quamobrem vos boc doceo, Sulpici. vbi rede Strebaeus, vnum nominat, duos respicit. ita & capienda illa Lucae cap. x111. 15. ὑποκρίτα, ἔκατος ὑμῶκ τῷ σαβ-Báty à lies tor Ber duts? vbi male legunt alii, Imozeirai. Quem transitum a singulari ad pluralem numerum, vel contra, frequentum ețiam facris & profanis feriproribus oftendit Stolberg. ad Sophoct. Aiac. verf. 732. pag. 190. Homero id etiam familiare notat Eustath. ad Iliad. r. 279. Scholiastes etiam Pindari ad Od. xIV. Ol. 28. docet ex Aristarcho, Poetas solere choros singulari numero appellare. Burm.

v. 178. Vellere capso.] Malim

v. 184. Cursu] Deest codict nostro. Burm.

v. 185. Scytbici ruit exitus Eleganter rapiditatem fluvii norat, quem Scythicum vocat, vt & Op-

See 5

185 Haud procul hinc ingens Scythici ruit exitus Hiltri.

> Fundere non vno tantum quem flumina cornu Accipimus: septem exit aquis; septem ostia pandit.

> Illius aduersi nuac ora petamus & vndam, Quae latus in laeuum ponti cadit. inde seque-

190 Ipsius amnis iter: donec nos flumine certo Perferat, inque aliud reddat mare, fint age tanti,

Aclo-

AV ERUBINY "ICOC ALARREV MENE πάντοθε πάθτη Dughusac nommagn, noi ngutemhyesiv kupais

· vbi Bodinus errorem veterum castigat, qui fontes Istri in Scythia Hyperborea quaerebant, & cum Tanai confundebent. BURM. adde Dorville ad Chariton. pag. 687.

v. 186. Cornul Multa hic infigni plagio Alardus de carnibus fluuiorum constipat, nihil ad rem facientia, cornu enim, ve rede Weitzius ex Turnebo, hie est oftium. fic Ouid. 1x. Met. 773. Nilum in septem cornua digestum dicit. pro tantum malim, fando. vid. ad 1v. 170. Burm.

v. 189. Quae latus in laenum ponsi cadit] Atqui ex Colchide nauigantibus versus Cyaneas, vt curfum huc vique instituerunt, Ister ad dextram erat. Maserius explicat de ostio Peuce, quod respectu vitimi ostii Thiagoles erat gonautarum remigantium, qui terineprum, ego putu hic non re- Barth, ad Stat. 1x. Theb. 346.

spici situm navis, aut Argonautarum, fed ex communi more loquendi laeuum latus dici, quod ingredientibus Pontum, per Bosporum erat laevum, vt fuerat reuera prima nauigatione, ita centies Ovidius in Tristibus & ex Ponto sinistrum & laevum Pontum. dicit. sic respectu introitus maris mediterranči per fretum Gaditanum Auienus Desc. Orb. 25.

Europaeque debinc laeuum est latus.

Noster libr. IV 210.

Ingens Asiac plaga, quinque per Artton Dexter, & in lacuum Pontus iacet.

vbi vide. Heinsius malebat etiam ana lasus in laenum. Bunn.

v. 190. Flumine certo] Saum intelligit Maserius. male. rectius Pius securum & nauigabilem. vt contra incersus. vid. lib. 1. 17. & 307. 11. 66. & alibi. Bunn. v. 191. Perferat] Ad optatum ad eius laevam, vel respectu Ar-, finem ac portum ferat, sunt, qui proferas scribere malunt, pro vigum obversum prorae habebant tro ferat & promoueat. Prus. cancrino more nauigantes. quod Proferes noster codex. male, vide Aesonide, quaecomque morae; quam saeua **fubire**

Saxa iterum; Cyaneos perrumpere quam montes.

Sat mihi: non totis Argo redit ecce corymbis. Haec ait, ignarus fixas iam numine rupes Stare, neque aduersis vitra concurrere faxis. Reddidit Aesonides: Et te, fidissime rector, Haud vani tetigere metus; nec me ire reculo Longius, & cunctis redeuntem ostendere terris,

200 Protinus inde alios flectunt regesque locosque, Adfuetumque petunt plaustris migrantibus aequor.

Puppe procul summa vigilis post terga magistri

ita supra 113. seriem perfereur ad hine minor rapes puppe Lucano ernum. Virgil. I. Aeneid. 389. 11.717. vel, fi nondum illud bine te Reginae ad meenia perfer. damaum teparatum credere li-BURM.

v. 191. Sint age tanti, Atfonide, quaccumque morne, quam freva subire] Locutio elliptica; deest onim posius aut fimilis particula, hoc sensu: feramus potius quascumque moras, quam subcamus iterum Cyaneas. Ita libro superiori vl. 428. Bulaeus. Heinsius conjecerat sins mage sansi. Acefonidae editio secunda Carrionis. Burm.

v. 194. Sas mibi] Codex no-Roc, fas mibi. & ita Heinsius in ora codicis sui conjecerat, qui & sediensa vel sediisse volebat. forte scriplerit,

Sat mibi, dum totis Argo redit ecce corymbis.

fufficiet mibi, si modo illaesa navis redierit, eta per aliud & longius iter, nec, ve in primo itinere, lib. IV. 69r. corymbis dimi- Alard. Edit. quod vnde habeat. nuta nobie periculum minetur. nescio. Bunn.

cear, legerem,

. Sat tibi, non totis Argo redi-

tura corymbis. vel, redit ecce. sufficiat tibi primum illud derrimentum, quo effectum, ve non redeat integra, ne in novum te periculum conferas, si eumdem per Cyaneas curium teneas, & totam navem perdas. Burn. Golon posui post mibi, & fenfus tunc forlan erit planus. HARL.

v. 196. Viera] Viera Codex noster. Burm.

201. Planstris migrantibus Mirantibus noster codex. sed male. respicit ad vagam & errantem Sarmatarum & Scytharum vitam, qui constrictum glacie pontum plaustris transeuntes sedes mutabant. quae notistima. Burm.

V. 202. Post terga] Post regna

V. 203.

4

Haelerat auratue genibns Medea Mineruae: Atque ibi deiecta residens in lumina palla

Flebat adhuc, quamquam Haemoniis cum regibus iret;

Sola tamen, nec coniugii secura futuri. Illam Sarmatici miserantur litora ponti: Illa Thoanteae transit dessexa Dianae, Nalla palus, nullus Scythiae non moeret euntein

Amnis: Hyperboreas mouit conspecta pruinas, Tot modo regna tenens: ipsi quoque murmura ponti

Iam

exci-

v. 203. Haeferat] Turneb. lib. TIX. Adv. 2. SCHOTTUS. mamibus Medea. cod. sed genibus supplicum proprium est vocabulum. HARL.

v. 203, Minervae] Vid. lib. I. 301. BURM.

v. 204. Dejecta in lumina palla] Rede hane scripturam tuetur conera Turnebi & Zinzerlingi conieduras Gronouius Observat. lib. Iv. capite xxI, sub finem, & jum diximus libro primo.

v. 205. Cum regibus Tum codex noster. Burm.

. v. 208. Ille Thoanteae transit deflexa Diannel An, devexa. defle-14 Regius & Aldinus liber, quod Alardo placebat. HEINS. Thosmeae noster liber, sed odiosa illa repetitio +# illa, forte, Inde, vt faepe alibi permutatae voces. vel veque, defleta etiam Pius in notis exhibet, & explicat, quam Diana multis lacrymis, ve disci- serunt ora conuiciatoria. Tamen pulam profequitur. Burm.

fosta pruinas] Crastium censet Graeciam. vide, cui fortunae

oculos & animum dare his locis, sed intelligendi homines hac rigida in regione habitantes, vt paffim Poëtae loca pro incolis ponere folent. vide Schol. Barthad Stat. x1. 742. & x11. 171. & Gronou. ad lib. x1. 256. ita lib. 111. 416. litera pro Argonautis in litoribus agentes, & fimilia alibi vidimus. Burm.

v. 211. Ipsi quoque murmurs ponsi &c.] Sunt, qui interpretantur; Argonautae illam ponti murmura pauentem increpant, hortanturque, vt fine formidine ferat, & nequeuntem incessunt. mover pathos, vt quae modo regina tot imperabat, nunc increpetur a Minyis. Antiqui codices habent, Ipsi quoque marmura ponunt Iam Minyae, iam ferre volung. Ipii Argonautae non libenter tulerunt, virginem hanc rapi & abduei, murmurabane in lafonem & Medeam, & vix supprespersuasi ab lasone, mutata senv. 210. Hyperboreas movie con- tentia iam illum ferre volunt in Barth, ad Stat. x. Theb. 654, virgo se credidit, ve murmura

RECENTATION DID. VIII. 100

Iam Minyae, iam ferre volunt: vix adlenat ora Ad feras, fi quando, dapes, quas carus Iason Ipse dabat: iam nubiferam transire Carambin Significans, iam regna Lyci: totiensque gementem

Fallit, ad Haemonios hortatus surgere montes. Insula Sarmaticae Peuce stat nomine nymphae; Toruus vbi, & ripa semper metuendus vtraque

exciperet Argonautarum, & a consensuidreum penderet. Pius. ipsae quoque murmure ponunt primus Vaticanus, pro, ipsi quoque murmura ponti. aspri murmura ponti Aldus. Heins. Aldus edidit, Aspri quoque murmura ponti sam Minyae iam ferre volunt; mihi lexio illa, quam Pius memorat, maxime placet. indignati erant Minyae, virginem abduci, nunc ferre cam volunt, miserati ejus sortunas. scripserat & Heinsus in ora codicis, marmora ponti, sorte,

lpfi per marmora ponti Iam Minyae, iam ferre volune. Burkst

v. 213. Ad feras fi quando dapes] Turnebus lib. xxvii. cap. I. vbi & alterum mox verfum 216. exponit. SCHOTTUS. Subintelligit Pius, veniebas. Masferius ad Argonautas referre videtur. diffinctione juuari potest sensus, vix allenas ora

Ad feras, fi quando, dopenhaeret deiectis femper oculis, fi vero aliquando alleuat ora, hoe facit ad cibum diu dilatum fimendum, quem ipfe lafon dabat. fi quando illustravimus lib. v. 474. vid. & mox vs. 226. Burm.

v. 213. Quas carus lafon lefe dabas] Has Barthius Advers. xiv. Cap. vs. sed nil pecese. Hess.

v. 216. Hortaner cum primo Vaticano, quód [& Bulaeus] & alii jam viderunt. & tum distinctio mutetur. Heine. Ita Barthius. & Haemonios legi a quibusdam notat Maserius, quod recte rejicit. mentiens enim lason, jam propinquam esse Thessaliam, horratur eam furgere, vt videat. Pius viderur cepisse, vt ad mentionem Thessaliae & spem eam breui videndi, eam furgere, id eft. fortem animum fumere hortaretur. fed tunc Fallit vix congruit. BURM.

v. 217. Peuce] Peucae Ald: Burm.

v. 218. Termus] A tornitate incolarum ita vocari vult Pius, non quidem male. sed ego potius, quia taurino capite & cornigerà flunii a Polis tinguntur. Torvi proprie mari. vid. Parrhaf. ad Claud. I. de Rapt. 128. Festus. Taurorum specie simulacra fluminum, id est, cum cornibus, quod fint atrocia, vt Tauri. sed haec obula & nota. Bunm. bins, inquit doctus Britamus Obff. Miscell. IIII. pag. 193. torous vocari potest propter accolar. candem ob rationem Danubius & Rhenus feroces & varbari a pcetis vocantur, & fluvius Indus vocatur niger a Claudiano in Prob. & Olyb. Conf. iv. 170 tie quoIn freta per saenos Hister descendit Alanos: Soluere in hoc tandem resides dux litore curas. Ac primum focios aufus fua pacta docere, Promissanque fidem thalami, foedusque iugale Vltro omnes laeti insligant, meritamque fatentur.

Iple autem inuitae iam Pallados erigit aras,

Inci-

que ab eodem poeta de laudib. Stilic. 1. v. 156.] ab Heinfii coniectuza, glacie piger -- Indus, Brimnnus ille bene defendit. HARL.

v. 219. Per saeuos ister descendit Alaues] Sunt, qui alumnos habent. intelligunt ergo accolas Istri. Crediderim tamen veriorem esse dictionem, Alanes. Iuvat me Dionysius, qui Istrum ad Alanos & Tauros praeterfluere dicit. Quidam ponunt in Dacia. Prolem, in Scythia & Sarmatia Europaea locat: nisi quis dicat Alaunos hic legendum, vt codex oftendit. Plinius tamen & Dionysius maculam facile tollunt, legentes, Alanes. Alaunus autem est flumen Britanniae, inquit Ptolemaeus, & Alma vrbs Noricorum. sed nihil ad rem. nec me praeterit Vollaterranum citare Prolemaeum, quem air Alanos posuisse in Scythia intra Imaum, san diversos sensie Alaunos elle, alios ab Alanis. Insuper cum Sarmatiae meminerit, & Alaniam subiungit recte, cum etiam Martialis dicat lib. VII. 29. Nee te Sarmatico transit Alanus equo. In-Neicio, cuius haec fit coniectura. fans a Poetis inquestur.

gnoscunt. sic miles alumnus Oceani apud Claudianum de laud. Stil. 158. vbi perperam Alauns erat repositum. deinde quaenam istae relides curae. in boc refidens asore opinor. Heins. alumnos ed. Bonon. HARL.

v. 221. Primum focies] Heinfius volebat, ac primum bie focios.

v. 224. lpsa autem innitae iam Pallados erigit aras] Quis non viderit, igle masculino genere, non ipfa forminino legendum? ve ad lasonem referatur, de quo ea quae sequentur, & non de Medea dicuntur. BALBUS. Eripere aras maluetim. pro Ipfa Barthius, Ipfe Aduerfar. x Iv. cap. 6. HEINS. Sine dubio haec lasonem spectant, qui semper Palladi addidus, nunc quoque Veneri facra parat, nam Medea non potest dici, nunc demum non spernere numen Veneris, cui iam quod inficior minime. fed & in dudum operata. & sequentia, Sarmatia constituisse credo, for- praecipue sui &c. docent & hacc ad laiona referenda. ipfe pro lasone centies in his libris occurric. BURM.

v. 224. Innuprae] Prisci codices habent, inuitae, tamquam Pailas futurae crudelitatis gnara, ventum forsan prius Alaunos ali- id coniugium aegre ferret. Prus. quis in Alumnos vertit. MASER. Sed Pallas semper nuptiis aduernam codices omnes alumnos ad- etiam nupturae & virginitatem

Incipit Idaliae numen nec spernere diuae. Praecipueque sui, si quando, in tempore pulcher Coniugii Minyas numquanı magis eminet in-

Qualis sanguineo victor Gradiuus ab Hebro Idalium furto subit, aut dilecta Cythera; Seu cum coelestes Alcidae inuisere mensas lam vacat, & fessum Innonia sustinet Hebe. Adfunt vnanimes Venus, hortatorque Cupido Suscitat adfixam moessis Aeetida curis. Ipía fuas illi croceo subtemine vestes

Induit: ipla fuam duplicem Cytherea coronam Donat,

deponentes se Palladi excusare solebant, vid. Lutat. & Barth. ad Stat. 11. Theb. 255. Bunm. Ipfa - innuprae. ed. Bonon. Harl. v. 228. Hebro] Haemo citat Zinzerl. ad lib. 11. 283. quod ferri posser, si codices addicerent. vide ad lib. 11. 515. quia camen Epitheton fanguineus melius fluviis, qui caede & sanguine saepe infecti & rubere a Poetis & Historicis post proelia dicuntur, convenit, nihil muto, ita cruenta freen infr. verl. 346. cruentus Aufidus Flor. 11. 6. vida Freinsh. indicem in Fluuii. sanguineum vero notare sanguine insectum vidimus lib. 111. 588. Burm.

v. 231. Sustinet | Distinet vel suscipis cogitauerat olim Heinsius, sed recte induxerar. nam est idem quod reficit, recreat, vt Stat. vi. Theb. 873. Ac fursim rapsa sustensas pectora terra. fic lib. 1. 348. contepfam pectore matrem sustinet, id est, fouet. BURM.

v. 233. Sufficie | Scribo ex le-Wione verusta, sufeisas, hoc est,

animum desponderat, & defixa stabat. Pius. Mallem post Capide collere distinctionem maiorem; vt suscitae Cupidini tribuatur, fequens ipfa Veneri. Bunn.

v. 235. Duplicem Coronam] Quae ex Turnebo & Paschalio de duplici & simplici corona adferuntur a Weitzio, & Alardo in Epiphyll. Philolog, cap. 7. vix probari posse puto, quare capienda duplex, quia ex gemmis & auro erat. ita Virgil. 1. 655. duplicem gemmis auroque corenam. vbi vide Seru. sed salem Venerem gestasse non scio, quae Myrto erat coronata, aut si agatur de alia, quae Creusae data fuit, illa de Naphtha fuit. Sed neque admodum est elegans, suame duplicem coronam. Heinfius, in margine scripserat, duplex. quod non abfurdum, fi linguae Latinae ratio permittat, vt duplex effet fallax, infida, quae sciebat non Rabile fore hoc conjugium, ita Catull LXVIII. 51. duplex Amathusia licet Vossius ibi άνδρόγυνος intelligi contendat; nec dupliceme recreat ac erigit Medeam, quae Vlixem pro doloso ab Horat. I, od.

Donat, & arfuras alia cum vingine geramas.

Tum nouns inpleuit vultus honor: ac fua flauis
Reddita cura comis: graditurque oblita malo-

Sic vbi Mygdonios planctus facer abluit Almo, 240 Lae-

od. 6. dici velit. 2d quem locum v. Viri Cl. Bentleii notas, quare hunc locum adhuc maiori luce perfundendum aliis relinguo. Burm. Si coronam interpretari liceat id, quod circumdar, atque adeo cingulum Veneris hoc loco, duplen corona crit Kesse Veneris duplex, quorum alter ad amorem excitandum fecerat [Homer. 11. 4. 219. 223. adde Bion. t. 60.1 alter vero vilus fuerat De duplice ornamento datus. hoc Veneris Kire vide Winkelmann Geschichte der Kunst &c. pag. 198. fq. HARLI

v. 237. Tum nouns implents vultus bonor Honor quandoque pulehritudinem rerum fignificat, Martialis lib. 6. Tantus veris bonos. Horatius lib. 11, Od. x1.

Non semper idem floribus est bo-

Statius: Flavimens oris bonor. Bu-LAEUS, vide ad vers. 30. h. libri, HARL.

v. 238. Reddità cura comis] Adducto hoc Valerii loco, proprie curam dici de comeu & ornatu capillorum, docuit Gronou. hb. 1. obseru. 23. cui adiungenda ea, quae viri docti obseruatunt ad Petron. cap. CVII. Burman.

v. 238. Graditurque | Ipsum hoc verbum animi alacritatem notat, sic Virgil, 1. Aeneid, 500.

Fert humero, gradiensque deat
[uperemines ounes.

tv. 147. Ipse iugis Cynthi gradienr. vid, & Barth. ad Stat. x. Theb. 247. sic de Tigride Petros. cap. CXIX. Aurain gradiens vestatur in anla. BURM.

v. 239. Sic vbi] 11. Kalend. Apriles solebat lauari Cybele, illiusque ministri, qui in deorum ministerium inter se ad sanguinis vsque effusionem digladiabantur. Fiebat id autem in Almone propterea, quod, cum Romani profedi Pellinunte [telle Valerio Maximo] deae simulacrum adueherent, & nauis, in Tyberis vado haestrans, nulla inde vi hominum moueri posset, accesserit Claudia virgo Vestalis, incestus erimen fallo obiectum refutatura, & ad Almonem vsque protraxerit. co autem die, qui erat, vt dixi, 11. Kalend. Apriles, lavatio Deum matris esse dicebatur. Arnobis, Lauatio, inquit, Deum matris est bodie; de ca Papinius :

Est locus ante vrbem, qua primum nascitur ingens Appia, quaqua Italus geminis Almone Cybele Ponit, & Idaeos iam non reminiscitur annes.

Ovid.

Est locus in Tybrin que Inbricti instait Almo,

Est magno nomen perdit in anne minor.

Estilic purpures canus cum veste saccretos

inse-

240 Laetaque inna Cybele, sellneque per oppida taedae:

Quis modo tam saeuos adytis fluxisse cruores Cogitet? aut ipsi qui iam meminere ministri? Inde, vi facrificas cum coniuge venit ad aras Aesonides, vnaque adeunt, pariterque precari Incipiunt, ignem Pollux vndamque ingalem

Prae-

Innonis dominam facraque lavis aquis.

Martialis:

Capena grandi porta qua pluit gutta, Phryginmque matris Almo qua lanas fertum.

Ita vet. cod, non ve alii, ferram. Forte quod de simili lauatione verius ille intelligendus fit, referam lotos in templa dracones: nam per dracones signa & vexilla in remplo Bachi accipio. CARRION. De hoc Romano Cybelilustrio Vib. Sequester de fluminibus. Lucan, lib. 1. Ouid. 4. Fast. Ammian, Marcell. lib. xx111. Prudent. perikeph. xIV. 160. & quae ibi notani. Gyrald. hist. deor. Syntag. 1v. p. 136. & 142. Tutneb. xxx. c. xx1. Barth. ad Claudian. de bello Gildon, 119. & lib. xIV. c. VI. WEITE. vide ad 111. 234. HARL

v. 240. Lorraque ion Cybele] Nimirum cum post planctum sequuntur Hilaria. Burm. laeracque per oppida ed. Bon, festacque cod. recte. HARL.

v. 241. Iam faenes Tam faenos Heins. Ita & Pius in notis. Burm. sam quoque ed. Bonon. Hari.

v. 242. Aut ipsi qui iam memimere ministri] Quid lam Barthiws. Bribe, baud ipfi quin lom membere miniferi.

HERNS. Qui fi ablatiuo cafu fumatur, fenfus fatis aprus ex vulgata feriptura oriretur. Bun m.

V. 243. Hinc vbi facrifical)
Hunc locum celebrat & enarrat
doctus & elegans I. C. Briffonius
lib. de ritu nupriarum. CARston. Et Barth. 1. Adv. 7. Hinc
vode Carrion habeat, nescio
BURM.

v. 244. Adenne) Simpliciter pofitum. adire enim proprie dece dicantur, qui sacra facere volunt, & preces vel vota ad eos allegare. tangit vero hic praecipuos nuptiarum ritus; nam fungit sacrificio preces, & vota. quae vno verbo comprecari comprehendit Terent. Adel. IV. v. 65. Abi domune ac dees comprecare, 🕫 vxorem accessas. nam: comprecart est preces facrificio iungere, vid. I. Douf. Plautin, Explan, lib. 111. cap. 9. ita Liuius xxxix. 15. follemnem deorum comprecationum dixit. Hygin. Fab. 2. cam ad area cum infulis effet adductus, & pater lovem comprecari vellet. vid. Gell. xtit. 22. Bunn.

v. 245. Iguem Pollun oudamque praeratie.] Ance sponsam aquam & ignem deferri, & ab ea vrrumque tangi mos suit, vt vxor esse potifimum propagandae sobolie causa manifestaretur. Nam sicut Ttt A WERRII LINCCL

1026

Praetulit; vt dextrum pariter vertantur in or bem.

Sed neque le pingues tum candida flamma per auras

Explicuit: nec tura videt concordia Moplus, Promissam nec stare fidem; breue tempus amorum.

250 Odit

calor & humiditas, quae illis in elementis excellunt, generationis causa sunt: sic maris & feminae conjunctio maxime ad generandum prolem introducta est. Fr. Barbatus de re vxoria lib. 1. c. viii. Adde Cuiac. lib. xi. Observat. c. 11. Turneb. xx1x. c. xxvii. & lib. xx. c. xxxvi. Alex. ab Alex. l. 11. C. v. lan. Bernart. ad Statium pag. 262. WEITZ.

v. 245. Pollux | Vt puer patrimus, qui facem gestabat. vid. Fest. in patrimi. Senec. Oed. 500. Concusis saedas geminus Cupido,

Claud. II. de rapt. 230.

Nimbis Hymenaeus biulcis. Intenat, & tefles firmant connubia flammae.

whi vide Barth. & commentatores ad Virgil. iv. Acn. 167. & Fabret. ad Column. Traian. cap. v1. pag. 153. Burm.

. v. 246. Ve vereantur Et versuntur cum primo Vaticano. HELMS. in omni cod. melius ed. Bonon., & vertuntur. HARL.

... v. 247. Dextrum pariter versantur in orbem] Rece Pius, Maserius, & Weitzius, baec de adoratione in quase vertebant in dexerum orbem, fi laeta erant sacra, explicuerunt: & omnia de tisse, idem Maserius observat ex Papin, lib. v 1. 215. lustrantque ex more finistro Orbe rogum; voi Heinfius malebat, finistri, vt & vers. 223. pto dextro Gyro, dextri, quomodo & codices quidam, fed nihil murandum ex hoc loco confici potest. sic laeuos orbes dixit noster lib. 11. 387. Bunm.

v. 247. Per curas] Malo, aras legere, super quas pinguis hostie caesa fuit. MASER. Male. Nam ve in omnibus sacrificiis id mali ominis, fi non lacta & ampla flamma furgeret, ita praesertim in sacris connubialibus, si maligne ignis se ostenderet. Stat. VIII. 631. surbata repente Omina cernebam, fübisusque insercidit ienis. Burm. pingues nec cod. inconcinne! HARL.

v. 248. Nec tura] Sic fcribo; non autem sbura suffragantibus vet. cod. & Grammat. Solipater enim Carifius Tes a tundendo di-Stum vule: quamuis Iulius Modestus And TE Hear deducat. CHARRION.

v. 249. Brene tempus amorum] Es breue sempus. deinde sequentia ad Mopfum refer, perperam hacc vulgo distinguebantur, lege,

Promissa net stare fide breus tempus amorum.

hoc ritu obuia, in triftibus & fu- mox, & tibi tum nulles primnereis facris in finistrum se ver- Vatic. HEINE. Ego nihil muto. ftare

250 Odit virumque simul, simul & miseratur virum-

Et tibi iam nullos optauit, barbara, natos. Mox epulas & facra parant: filuestria laetis Praemia, venatu facili quaestra, supersimt: Pars verubus, pars vudanti despumat aheno.

Gramineis aft inde toris discumbitur, olim Hister anhelantem Peucen quo presserat antro. Ipsi inter medios rosea radiante iuuenta Altius, inque sui sternuntur velleris auto.

Quis nouus inceptos timor inpediit Hymenaeos?

260 Turbauitque toros, & facra calentia rupit?

Ab-

flare fides dicitur quae permanet & durat, vt contra cadere, quae infirma & fallitur. Ouid. 11. Am. VI. 13.

Plena fuis vobis omni concordia vita; Es stesis ad finem longa tenax-

que fides. Burm. v. 251. Opeanis] Apranis noster codex. Burm.

v. 252. Siluestria laesi] Laetis [iam ed. Bonon.] Barthius & Alardus, vti & prim. Vaticanus. HEINE. Et noster codex, laesis: Heinfius & lauris coniecerat, & praeterea, mox epulas & strate parant filveftrin lacti. vt gramineos toros intelligat. sed vel nihil mutandum, vel festis legendum, vt illa saepe confundi solent. vide ad Ouid. 11. Trist. ví. 69. & fupr. lib. v. 237. pracmia autem pro praeda venatica eleganter dicuntur. Ovid. v1. Met. 518. Spellar sua praemia raptor. & hinc praemiari. quae aliis notata. BURM.

v. 256. Presseras] Positum pro oppresserat, compresserat. Martial. 111. 58. Rhodias superbi seminas premunt Galli. Suet. Calig. 25. noli unorem meam premera. anbelantem vero, quia sugerat, vt saepe Nymphe inducuntur a Poëtis, vt Daphne, Arethusa & aliae ab Ovidio. Burm.

v. 258. Inque sui sternuntur velleris aure] Confer Apollon. 1 v.

verf. 1142. Buxm.

v. 260 Sacra calentia] Non tam inhonesta voluit indicare, vt Maferius volebat, quam quae tune maxime fervebant, & studio ingenti perficiebantur, cum mox frigus effet interventurum. ambiguitas verbi ab iptis facris, quae incenso igne & madatis victimis calent. vid. ad lib. 11: 331. BURM. Poruitne tantillo tempore classis haec aedificari, fi Argonautarum nauis prima fuit? v. Schrader ad Musaeum pag. 275. an Argo prima dici potest nauis sui generis, suae patriae, vel quocumque alio respectu? quae est haud spernen-, Ttt 3

Absyrtus subita praeceps cum classe parentis
Aduenitur, profugis infestam lampada Graiis
Concutiens, diramque premens clamore sororem:

Atque, Hanc, o si quis vobis dolor iraque, Colchi,

265 Adcelerate viam: neque enim fugit aequore raptor

Iuppiter; aut felsi sequimur vestigia tauri.
Puppe (nesas) vna praedo Phrixea reportat
Vellera: qua libuit remeat cum virgine: nobis
(O pudor!) & muros & slantia tecta reliquit.

270 Quid

da sententia Gesneri ad Orphei Argon. v. 1292. HARL.

v. 263. Diranque premens Quid hic fit premere, dicit Turnebus lib. xx 1x. adv. 4. SCHOTTUS.

v. 264. Atque] Statim, mox, fine mora. Videatur Gellius lib. x. cap. xxix. Taubmannus ad Plauti Epidic. 28. 11. fc. 11. Pareus in Lexico Plautino. Bulaeus.

v. 264. Asque, banc] Heinfius malebat, asque bacc? of quis &c. Burn.

v.265. Accelerate fugam] Lege, viam. Pius. Codex noster, i trem ed.] Bonon. fugam, quae solemnis est librariorum abercatio, in his vocibus confundendis. vide ad Ouid. v. Met. 574. Iv. Trist: 11. 60. & Gronou. ad Senec. Thyest. 1042. & desendi potest fugam, quae notat saepe citato imperu & gradu iter. vt lib. iv. 577. Fuga nunc medio properanda recursu. vide ad lib. 111. 534. sed quia fugis sequitur, viam retinendum puto. Burm.

v. 266. Falsi eaurs] Vid. ad lib. v 1. 491. Burm. v. 267. Puppe ima] Scribendum, vna; non ita mirabile, si multis navibus & numerosa classe hanc nobis iniuriam intulistet lason; sed vna naui dedecorosum est & msame. ranquam vni cesterium, dedecus nostrum negligeneissime ferentes. Prus. Vid. lib. v11.44. Burm.

v. 268. Qua libuis remeas? Remeans Edit. Pii, Argent. Colin. & Gryph. Heinfius malebat, qubque libes remeas. remeas vero vi victor. vid. lib. 1v. 589. Burn.

v. 268. Nobis] Junge hanc diaionem sequentibus, hoc sensu; o pudor nobis, o ignominia inehibilis. Prus. Non puto. sed o pudor! & pro pudor! folemnis exclamatio parentheli recle includitur, vide Heins, ad Ovid. ix. Ep. 111. jungenda vero, reliquit nobis muros & flancia tella, quae ironice dicit. scilicet in gratiam nostram & muros disiecerie, reliqua ita capienda. Quid mibi deinde fatis: post hanc tam infignem contumeliam, quid erit, quo sarisfacere mihi poterit? nec repeto iam vellera, nec fororem, 270 Quid mihi deinde fatis? nec quaero vellera; nec te

Accipio, germana, datam: nec foederis vlla Spes erit, sut irae quisquam modus. inde reverti

Patris ad ora mei tam paruo in tempore fas sit? Quinquaginta animae me scilicet, vnaque mersa Sufficiet placare ratis? te, Graecia fallax,

Persequor, atque tuis hunc quasso moenibus ignem:

Nec tibi digna, foror, desum ad connubia frater.

Primus & ecce fero quatioque hanc lampada vestro

Coniugio: primus celebro dotalia facra, 280 Qui potui, patriae veniam da, quaeso, senectae. Quin omnes alti pariter populique patresque

fi iam reddere vellet, nec foedus vlla ratione, etsi id spestare vellet, inire volo; non potero satiori, nisi tuina Argonautarum. sed neque haec sufficiet, nisi accedat totius Graeciae vastatio & eversio. Buam.

v. 270. Nec quaero vellera] Lege, nec curo vellera. tum mox,

— nec foederis vila

Spes super, ant trae quisquam

madre.

v) spes absorpsit v) super infra vers. 435. Nec spes ville super. Hzins. Non video quare spes vris eiici debeat. ne speres, te soedere etiam villo satissasturum iustae irae. Burm.

v. 271. Daram | Si vitro offerret lason. Bunn.

v. 272. Inde renersi] Maluorim, unde. HEINS. v. 273. In tempore Vid. ad lib. vii. 77. non parvo in tempore Ald. Burm.

v. 275. Sufficiet] Per interrogationem, non sufficiet; sed Graeciam funditus perdere ac delere paro. Prus. Heinsius malebat, sufficias. Burm.

v. 278. Quatioque banc lampada]
Singulari quodam modo quassaras
nupriales faces hinc efficere vult
Barth. ad Star. I. Silv. 11. vers. 4.

figna vero Pius coniungit + conmubia. recte, si ironice ominia capientur. BURM.

x. 280. Qui poeni! Editio Pii, Qui poenie parriae Gr. sed in notis poeni explicat de Abfyrto, qui proepotens viridi iuuenta potuit consequi sororem, cum pater non possit senio praepeditus. Bunn.

v. 281. Quin omnes alci pariter populique patrerque] Legetur et-Tet 3 iam Mecum adfunt. magni virgo ne regia Solis:
Haemonii thalamos adeas despecta mariti,
Tot decuit coiisse rates, tot sulgere taedas.

285 Dixerat, itque orans iterum ventosque virosque, Perque ratis supplex vox remigis illa magistros.

Illi

iam mea sententia, alto, id est, mari. non enim est Epitheton fatis populo congruens. BALBUS. Alto arbitror. id est, mari. alii in nonnullis editionibus, sed alti in scriptis. Heins. Alsi certe corruptum est, nec enim alti populi recte dicuntur, nec alsos proceres ex populo licet dicere, vt populi fit genitiuus. alii praetulit Bentl. ad Horat. 111. od. 6. v. 20. & populus. An, onines affir pariter &c. adfunt ecce nuptiis, quas celebrasti cum lasone, omnes Colchi praeter patrem, quem excusare debes propter actatem. BURM. Et Bentlei, quem conferes, explicat: excusa modo patris absentiam: alii omnes mecum adfunt. alii habet ed. Bonon. nec video caussam, cur Bentleii emendationem reiiciam. ob 78 alii mutauerit librarius & correxerit populi: tunc vero ex correctione oriri potuit, alti pro alii. HARL.

v. 284. Tot decuit coiffe rates]
Coire libri calamo exarati, & Aldinus codex, feribo, concise rates.
fibro vi. 35. Heins. Cobiere nofer codex. coiro lunc.
Burm.

v. 284. Fulgere] Ita & Virgil, v1. 827.

Ille estam paribus quem fulgere cernis in armis.
Claudan, vi. conf. Hon. \$45.

Ima viris, alsas effulgere matribus uedes. Burm.

v. 285. Dixerne atque orans 1 Ita | ed. Bonon. 1 Maserius. - & verust. Paris. at Lugd. & Argent. dixerat, itque orons. CARRION. Atque noster codex. Burm. v. 286. Perque ratis supplex vex remigis illa magistros] Scribendum magistris ex prisco codice. hac voce *magifiris* , vt accelerarent, vtitur Absyttus, sunt, qui legunt, perque rasis supplex rephs vex illa Magistris. non tamen placer, priscis codicibus diffentientibus. Pius. Deleri ac tolli iubet hunc versum Barthius in Aduersariis lib. x rv. cap. v1.

Perque ratis supplex & remigis vexilla magistris.

scripti,

tum paullo ante, arque orans, non irque. later haud dubie vicus maioris rei. forte,

Dixerat, atque orans iterus
ventosque virosque,
Perque rates fupplex it remigi,
Et inde magistris.
vel,

Ter quaser bis supplex vox erigis illa magistros.

HEINS. Perque ratis supplex & remigis vexilla magistres nother codex. versus sine dubio corruptus. forte,

Perque rases implet von remigis illa magistres.

ve idem, quod Abfyrens orabat, remiges quoque clamarent magiftris. Bunn.

₩. 287.

ARGONAUTICON LIB. VIII. 1091

Illi autem intorquent truncis frondentibus vndam:

Quaeque die fuerat raptim formata sub vno. Et tantum deiecta suis a montibus arbor, 290 (Quid dolor & veterum potuit non ira virorum?)

Hand longis iam distat squis: sequiturque volantem

Bar-

fis frondentibus, puto, pro re- Met. 510. mis. apud Maronem Aeneidos quarto, 399.

Frondensesque ferunt ramos, & reborà filuis

Infabricata fugae studio. HEINS. Sed trunci possunt esfe maiores illi rami, fubito detracti arboribus, qui vice remorum fungerentur. sic apud Ouid. xIV. Met. 392, pou, longis dat vuluera. ramis, in Ambroliano erat, sruncis. in Virgilii vero loco Heinfius hic frondentes ramos legit, cum vulgati remos habeant. sed auftoribus MSS, mutauit Heinsius, ve eadem varietas apud Stat. vi. Theb. 22. & ita truneum pro ramo posuit noster infra verf. 447. & 461. vid. 111. 444.

v. 288. fub vno] Ed. Bon. fub imo, perpetua fere confusione.

v. 289. Deiella suis a montihus arbor] Delasum nemus vidimus lib. 1.121. deilcere vero arborem proprie est exscindere, vel euellere. sic apud Virgil. 11. Georg. 207.

Aut unde iratus filuem deietit draters .

. Ant nemore energie multos ignava per annos.

v. 287. Illi autem interquent ita in codice Mediceo, teste Pitruncis frondentibus undam] Ton- erio, vulgo, denenie. Ouid. XIL

> Infani deieltam viribus austri

Forte trabem nactus. vbi nihil mutandum. Stat. 11.

Silu. v1. 15. Inuitas deiecit in aequora pinus. Liuius Ix. 2. angustias deiettu arberum septas innenere. Vipianus T. 55. S. 2. ff. de Legar. 3. deiectas autem arbores lignorum appellatione continebuntur, incredibile vero ni4 mis videtur, vno die naues fuilse fabricatas. & nescio an, vt notat Maserius, non magis Poeticum fuisset, Dei alicuius munere, arbores in naues lubito mutatas fingere, quam hominum iratorum manu tam ceterites naues factas nobis narrare. vt ita Florus 11. 2. vt non arte fa-Ese, fed quodent munere deerum connerfue in naues, atque mutetae arbores viderentur. Bunm.

v. 290. Quid dolor] Qui dolon noster codex. male. credibile veto hoc mirum facere vult Poeta, ex viribus & mole immenfa veteris aeui heroum, vide lib. VI. 649. veteres vero funt Heroes. Stat. 1. Achil. 118. Aut monfirer re lyra veteres Heroas alumno. 11. 444. Priscosque virum mirarer banores. Quid. 11. Amor. 14. 33. Ttt 4

Barbara Palladiam puppim ratis: offia donec Danubii viridemque vident ante ostia Peucen; Vltimaque agnoscunt Argoi cornua mali,

Tum vero clamorem omnes inimicaque tollunt Gaudia: tum grauior remis fragor, vt procui

Visa viris; vnamque petunt rostra omnia puppiin.

Princeps naualem nodosi roboris vncum Adripit, & longa Stirus prospectat ab vnda, 300 Coningio atque iterum fponfae flammatus

> Iamque alii clypeos & tela trabalia dextris Expediunt: armant alii picis vnguine flammas. Inpatiens tremit hasta morae, nec longius inter,

Tu, quia tau longa es, vereres Scheffer, de Milit. Nauali lib. Meroidas aequas. Burm.

v. 292. Palladiam] Palladium Edit. Pii, Iuntae & Aldi. Bunn. v. 293. Danubii] Danuuil primus Vaticanus. quomodo & in antiquis nummis frequenter. HEINE. Vid. Tristan. tom. 1. Comment. Hift. pag. 395. BURM. v. 296. Argo] Ako, male, codex. HARL.

V. 298. Princeps nauslem nodofi reberis uncum | Vucus, pro re adunca accipitur, quidam malum, alii proram incompositam intelligunt. selige opinionem, quae maxime placuerit, Pius. Barth. xIV. Ad. 6. citat, primus, male. Maserius per vncum intelligit manum ferream, harpagonem. Ego incuruum fustem in vsum naualem, quo iniecto poterant nauem attrahere terrae; conti speciem; bake nostratibus, si Harpago intelferro adunco praefixos, vid. Bunn.

11. cap. 7. neuslem nofter codex. vitiofe. Burm.

v. 300. Coningio atque iterum] Coningis Barthius Aduer L xIV. cap. vi. Heins.

v. 302. Armant picis unguine flammes] Instruunt ignea alimenta, quae in Argo coniiciant, & illam cum Minyis vrant. funt, qui ad Phalaricam referunt, quae oblita pice tela, sequentibus mox flammis iaciebat, quod non placet. Pius. Per flammas intelligo faces, taedas, quas armant, id est, instruunt, pice, vt facilius flammas concipiant. ita tela armare veneno Virgil. 1. vl. 773. & alii. vide ad lib. 1. 108. BURMAN.

v. 303. Morae | Mora editio Rii. Buzm.

v. 303. Insen] Heins. malebat ligatur, debemus fingere fulles med vide infra 382. &lib. x1, 220.

W. 307.

Quam

Quam qued tela veter, superest mare, vocibus vrguent

305 Interea, & pedibos pulsant tabulata frementes: Cum subitas videre rates, vibrataque sammis Acquora, non vna Minyae formidine furgunt, Primus & in puppim deserta virgine ductor Profilit, & summa galeam rapit altus ab hasia:

310 Ense summi clypeoque micat. nec cetera pubes Segnius adreptis in litore constitit annis At tibi quae scelerum facies, Medea, tuorum? Quisue pudor Colchos iterum frattemque videnti?

Quidquid & abscisom vasto iam tuta profundo Credideras, ergo infaulto sese occulit antro. 345 Non aliud quam certa mori; seu carus lason, Seu frater Graia victus cecidisset ab basta. Haud ita sed summo segnis sedet aethere luno; Haud

. V. 307. Non wan Minyae formidine surguns ? Non vana. BAL-Bus. Non vans fortaffis. Heins. Nihil muta. Tibul. 1. eleg. v. Mex tibi non vous faculet ipse Dess. vide lib. Iv. 598. & VII. 230. & 318. Pius explicat communem fuific omnibus Argonautis formidinem. etiam non male: quamuis, quia res erat subita, de diuerse adsectis Argonautarum animis, & vario metus genere intelligere liceat. Bunn.

v. 311. Conflècie] Vid. fupr. vs.

133. Buam.

v. 316. Certa mori | lta certus nellis. Stat. wir. Theb. 699. & Ampliciter ceres Senec. Hippol. 699.

Corsa destandi ad praces, Finem bic deleri faciet, aus

v. 317. Cecidiffet ab bafta] Vide de hoc loquendi genere ad Ovida v. Met. 193. Burm.

v. 318. Hand is a fed firmuse fegui feder aethere hino] Vetult. Parif. band ita fed fomno. male, CARREON. Hand its nec fumme. quid enim frigidius, quam illud sed sedet segnis luno, quod poëtae confilio contrarium est, raceo, quod concursus ille tot dictionum ab eadem consonante incipientium, aspero & acerbo sono aures offendit. BALBUS. admodum mendofus, forte,

Viderat, vt summo segnis sedet nesbero lumo. pro sedet in primo Vaticano sed. forte, Vidit & band fumme. HELMS. Ego mallom Balbum fe-

qui. sed ita distinguere, Hand ita: witaes dies, Bunn. Nec fummo feguis feder arthere In-TRE &

Haud finit extrema Minyas decernere pugna, 320 Nec numero quoniam Colchis, nec puppibus, aequos.

Ergo, vbi diua rates hollemque adcedere cernit, Ipla fubit terras, tempestatumque refringit Ventorumque domos, volucrum gens turbida fratrum

Erumpit: classem dextra Saturnia monstrat,

325 Videre; inque imum pariter mare protinus
omnes

In-

no, Aut finit &c. band ita: immo ės, & similia vidimus ad Ovid. vii. Metam. 512. fensus est, non ita evenit, vt cadente lasone, aut fratre victo illa mori cogeretur. nec finit id luno. fomno edidit Colin. & Gryph. Burm. Mirifice laetatus fum, quum vidiffem, me in interpretatione horum verfuum consentientem habere Herelium meum in epist. crit. pag. 72. vt primum enim legi illos anse infpectas Heinfii ac Burmanni notas, construxi: Sed luno haud ita segnis sedet summo aethere. In sequenti versu idem V. C. aus finit cum Pio bene corrigit. Sic cunda, vt vere ait, remota difficultate, integra seruari poterunt. HARL.

v. 319. Hand finit] Scribe, aut finit, vel, non finit Minyas fumma pugna decernere luno. Obtat luno, ne supremo proelio pugnetur. Aut finit disiungit quidem, sed repetit inficiatoriam praecedentem. Ptus. Hand sinit Maserius, recentiores vero, aut finit. CARRION. band sinit ed.

v. 319. Decernere] Proprium in hac re verbum, vt euentus proelii diiudicaret, cui fortuna caueret, & alios viccori fabiice-

ret. hinc decretoris phyna Quind. vi. de Inft. 4. & decresaria arms lib. x. 5. vbi vide: & Graev.ad Cicer. ad Fam. lib. x. Epift. 20. hine Lucan. I. 227. Veendam eft indice bello. sic & in aliis, quae finem imponunt & difudicant es, quae antes dubia erant. Liuius x. 19. postremo conditionem ferre, quae decretura fit, non orator, fed imperator vter fit melier. vid. Gronou, ad Liu. xx111. 14. Burn. vide ad Iv. 193. HARL. . v. 320. Quentian] Aldus, cervens Colchis. HEINS. Pius subintelligit quomiam vides nec numero &c. aequos: vnde arripuit Aldinus corrector. fed mox cernit fequitur. fcrupulum fecit aeques in accusatiuo casu, cum videretur dicendum esse non finit (sc. Argonauras) decernere Colchis, quoniam non erant aequi numero. fed vidimus sup. vers. 113. similem constructionem, & faepe alibi. Burm.

v. 323. Ventorumque domos] Vid. ad lib. 1. 584. Bunn.

v. 322. Ipfa subit serras] Forte, lapsa. Heins.

v. 324. Dentra Maserius parte fupplet. melius, mann e cum Pio. indice digito. Bunn.

v. 325.

Infesto clamore rount: inimicaque Colchis Aequora, & aduersos statuunt a litore fluctus. Tollitur, atque intra Minyas Argoaque vela Stirus abit. vasto rursus desidit hiatu

Abrupta revolutus aqua. iamque omnis in astra Itque reditque ratis, laploque reciproca fluctu Descendit. vocat hos vortex; hos agmine toto Gurges agit: fimul in vultus micat vndique terror.

Crebra ruina poli coelessia limina laxat.

335 Non

v. 325. Inque imum] Scribendum, inque wum, id est, vnam partem maris. Pius. Inque vnum Regius. quomodo & Baptista Pius gorrigebat. Kerrentes imum pariter mare Aldus. vide ad Ouidii I. Amor. IX. 14. Heins. Inque vnum rectum est, & hoc exigit to owner vid. lib. vs. 371. 380. & alibi. BURM.

. v. 328. Tollitur] Vid. fupr. verf. 55. & lib. 1. 340. Burn.

v. 329. Defedit biatu] Defidet prim. Vaticanus. reliqui, defidit. bene, de quo ad Maronem 111. 555. HEINE. defidit ed. Bonon. descendit cod. sed hoc mox minus fuauiter repeteretur. HARL.

V. 330. In afira In bafta codex

poster. Bunm.

v. 330. lamque omnis in astra itque reditque ratus Poetica hyperbole, nauigationis difficultatem ostendens. Vide Virgilium Aeneid. 1. 110. & 111. 564. Ovid. 1. Trift. 2. & Metam. x1. 504. Silium lib. vlt. Boch. ad Pfalm. 106. Barth. xv. C. vii. WEITZIUS.

v. 332. Hos agmine toto Gurges] Sunt, qui torte scribunt, sed of laxore melius conveniunt limiprisci codices repugnant: nam na, ve habet noster codex. it si-·Valerius fignificare vule facto im- mine coeli lib. Iv. 28. & pallim petu aquarum & ventorum agmi- Poetae vid. ad Quid. 11. Amos.

natim incumbere mare, quod infidiofum nautis effet; vnde ingurgitare, deuorare. ponitur & pro mari. Quis illud Virgilianum. ignotat? apparent rari nantes in gurgite vafto. Pius. Torto scribendum viderur, quomodo legi a nonnullis außor est Pius. pro erabit bes vertex, prista. Vaticanue, varas. secundus, naras. emenda, vorat bos verten, atque ita liber Regius, Heins, atqua iam ed. Bonon. & veras pro vulgato trabit restitui. HARL. Varas noster codex, & vertex. & pro gurges gorgr. ogmine toto no mutes. vid. lib. rr. 530. Burm.

v. 339. Simul in vultus micat ondique terror.] Locus cortuptus. force, fimili in vultu. Helus. Poffet &, fimili vulsu, id oft, vt, quocumque adspicias, sit eadem facies terroris. malim tamen, & mul in fluctus micae andique terror. sic & lib. v11. 541. vidimus, ouleus & fluffus a librarus permutari. Bunn.

334. Coeleftia lumino laxas] Exponunt, aperit atque oftendit. fed VI.

1046 ... C. VALERII FLACCI

Non tamen ardentia Stiri violentia cedit. Hortatur socios media inter proelia dicum: Transferat ergo meas in quae volet oppida dotes

Colchie? & Haemonius nobis succedet adulter? Nec mihi tot magnos inter regesque procosque

Profuerit prona haud dubii sententia patris? An virtus praelata viri est, & sortior ille, Quem sequitur? iungam igniferos sine carmine tauros,

Saeuaque Echionii ferro sata persequar hydri. Hoc adeo interez spectans de litore pugnas

Amborum, victoris eris: iam digna videbis 345 Proelia, iamque illud carum caput ire cruenta Sub freta; feminiri nec murrha corpus Achiui, Sed

VI. I. ruina coeli dicitur de tonitru & fulmine, quo coelum dehiscere & apertum discedere videgur. vid. ad Phaedr. IV. 17. & Broukh. ad Propert. 1. VIII. 7. * fupr. ad lib. 1. 663. Busm... v. 336. Proelin dinum] Quae faepe proclia veutorum dicuneur a Poetis, vid. ad lib. 11. 179. BURM. v. 338. Prono | Fauens. Stat. IV. Silv. viti. 61.

. Si modo prone benis innicti Cooforis adfino

Numina. & ita centies. Burm.

 v. 342. Inngam igniferes fine carmine sauros] Nescio, an hunc locum expresserit Martial. Spectac. 27. Ignipedes posses fine Colsbide vincere serves, vbi Gronouius beme coniicit legendum effe, inngene saures, nam de mox nocter verl. 450. ardenses inugere sauros, vt : & Ouidius Epift. x 11. 93. Lungis abenipedes inadefia corpore.acuros.

Vade Heinfing etiam apud Mantialem volebat, Aenipedes, vel ex Valerii hoc loco, igniferes Bunu.

v. 343. Sata'l Male fato legitur in codice Bonon. MASER.

v. 344. Speltans de litore] Spelle in scriptis. Heins.

y. 347. Seminiri] Sollemnis inter Heroas exprobratio. Stat. vs. 818.

> Genas, meruit quibus ist fanorem Seminir, effodiam.

vbi vide Barthium. BURM.

v. 347. Nec myrrba corpus Acbini] Vet. Paril. & Maserius. nec myrrba corpus Achini Lugd.& Argent. nec myrrba corpus Achinis. CARRION. Myrrbae vium in iepulturis creberrimum fuiffe innuit Martialis:

Dam lenis orfara firnitar Libi-

ARCONAUTECON L'IB. VIII.

Sed pice, sed flammis, & olemes sulfure crines. Vos modo vel folum hoc fluctus expellite corpus, 🕮

Non te, Aeeta pater, generi, aut, Sol magne, -pudebit.

> Fallor? an hos nobis magico nunc carmine ventos

> Ipla mouet, diraque lenat maria ardua lingua? Atque iterum Actonides, iterum defenditur arte.

Oua solet? haud illi cantus & futile murmur Proderit. ite, rates, & frangite virginis vndami

Dum Myrrbam & Culiam flebilis vxor emit. Et alibi:

> Vuguenta, & Cafias, & olentem funera Myrrbam.

Vide celeberrimum virum Raimund. Mindererum in Alcedario Marocostino c. vi. Bulaeus. Corpus hic minus ad rem facit, quum mox denuo sequatur, forte,

--- seminiri nec murrba condizum Achiui,

Sed pice, fed flommis, fed olenti fulpbure cernes.

Hetne. Nihil temere mutandum: corpori enim lasonis olenti murrha, minatur ignes, quibus mox ardebit, isti opponit suum corpus folum, id est, nudum, fine armis, vel fine fociis, qui, licet omnes naufragio percant, ie fuffecturum folum pugnae contra lasonem iactat, capiendum ergo folum boc desertable, vt de se loquentis. vos vndae me etiam fohum, fine fociis expellite, vi cum lasone decernam. vide lib. 1. 207. & VII. 93. eleutes voco fulpoure prim. Vaticanus, Hurne. lea &

١

crines recte dici apparet, quia elere cum accusatino & ablatiuo construi solet. vide ad Ouid. v. Met. 405. & Epift. xv. 76. Acbivir Edit. Pii, Arg. Gryph. Colin. BURM. vers. 349. est mirifice ornatus & fublimis. Vide vindi 32e & pugnae aestum! Compara cum Aiacis voto apud Longin. de sublimitate fect. 1x. ibique interpretes in exemplo Tollii pag. 64. iq. HARL.

v. 350. Aur fol] Es fol noster codex. Burm. e cod. coll. adscripsit docta manus hanc, quam intelligere nequeo, lectionem:

nus. HARL.

v. 354. Hand illi] Malim, band vli. Burm.

v. 355. Frangice Virginis undam] Rede interpretes vndam a Medea concitatam explicant. de 👣 frangere vid. 2d' lib. 1. 363. Lucan. 1. 221.

Molli sum cetera rumpis Turba vado frasti faciles iam fluminis undas.

BURM.

v. 357. Ac fluctu Ar fluctu noster

Dixit, & intortis socio cum milite remis Profilit: ac fluctu puppis labefacta renerso Soluitur, effunditque viros, ipsumque minantem Tunc quoque, & elata quaerentem litora dextra. 360 Ibat & arma ferens & strictum naufragus enfem:

Incipit & remos & quaerere transfra solutae Sparla ratis, moestas altis intendere voces Puppibus, ast inter tantos succurrere fluctus Nulla potest, aut vlla velit, quotiesque propinquat,

365 Tune aliud rursus dirimit mare. iam tames exstat.

Iam-

moster codex. Burm. & ed. Bon. HARL.

v. 358. Soluisur] Vid. lib. 1. 637. Burm..

v. 360. Ibae & arma ferens] Nabat opinor. Herns. Qui & adscripserat codici, vibrat & arma furens. sed ibas rectius, raptus & ablatus vi fluctuum, renitens & oblustans ibat. Burm.

v. 361. Quaerere erunstra] Forte, prendere, nam quaerentem praecesserat. pro incipis malim, arripere. HEINS.

v. 362. Alsis intendere Moeflas aliis intendere voces Puppibus. non altis puppibus. Heins,

v. 364. Aut illa velit] Codex Bononiensis habet, baud vlla velit, quo falsus datur Sensus, ideo malo legere, band multa velit, cum hoc sensu, voluissent Colchi fuccurrere nauibus admotis, sed non potuere, quod autem alii, aut ille velit supponunt, aut ville, vix verum notant sensum. MA-SER. Hand illa velis Maler. Bo- quid erit, quod cui non displice-

band vlla velit. Sabellicus, band nulla velit. Carrion. Aut olla velit. Balbus. Ant illa velit. Medes nempe. baud nulla velit Barthius aduers. xIV. C. VI. rectius tamen, vila velie in aliis, band villa Regius. sed vere prim. Vaticanus, ant illa velit. Heins. Ille velit etiam noster codex. ille scilicet Stirus, qui quaerebat terram. Bunm.

v. 365. Iam tamen errat] Malo cum Aldina editione, iam sames Exstare aquis dicimus, quod ex iplis prominet, & notati superius exempla: praestat etiam cum cadem legere, revolutus, pro violentus. Atque haec funt fragmina potius notarum mearum ad Valerium ante decennium scriptarum, quam notae ipsae. Periisse omnes dudum putabam; Nunc quidquid earum recuperaui, ecce ad calcem renouatae magis huius quam nouse editionis appendere volui. Quod fi ex omnibus alinon, zutem, Lugd. & Argent, bat, voto meo, quod de iis concepi

abiit: fundoque iterum violentus abimo

Erigitur: sed fluctus adest, magnoque sub altis Turbine sigit aquis, & tandem virgine cessic. Absyrtus visu moeret desixus acerbo;

370 Nec quid agat, qua vi portus, & prima ca-

Ostia, qua possit Minyas inuadere clausos, Quos videt agnoscitque fremens: maria obuia contra

Sae-

cepi, satisfactum erit. ZINZERL. Exflas cum Aldo bene Zinzerlingus. forte, iamque iserum exslat. vel, iam iamque fere. Heins.

v. 366. Violentus ab imo) Reuolutus bene cum Aldo idem Zinzerlingus, vesupra, 330.

-- vafto rurfus defedit biatu

Abrupta revolutus aqua.

HEINS.

v. 367. Fludus adeff Praesenti periculo deprimit. Prus. Vid. ad Iv. 34.

v. 368. Figit equid] Aquis edit. [Bonon.] Maser. & Carrionis & sequentes: nec male. Burm.

v. 368. Es tandem virgine cessis I Tentauit varie hunc locum Heinfius, Stygiaque veragine pressis, vel mersit, tantaque, vel vastaque veragine vel biansi in gurgite sepsit, yt biant vadae Lucan. v. 640. sed vulgata sana est. cum mergoretur post varia luctamina, tandem Medea cessis lasoni; Masorius explicuit, cessis a conspectu Medeae, vel cessis Medeae, contra cuius vires & carmina obnixus erat. niale. cedete re & rem dicimus, vt teste Pius notat. vide ad Quinciil. 111. de Inst. Orat. 1.

& Decl. x. 6. & ad Vell. rr. viir. 5. Burm.

v. 372. Quos vides adgnoscisque tremens; Fremens, arbitror. consitrat primus Varicanus. forte etiam paullo ante, Heu, quid agat? nam Regius, Ne quid agat. Heins. Distingue cum Pii, Aldi, Iuntae, Colin. Arg. & Gryph. editionibus:

Qua possis Minyas innaderes clausos

Ques videt adgnostitans fre-

quos videbat ita claufos & obsessios, ve euadere non possent, nes tamen inueniebat modum, quo inuaderet. Fremens iam Sabellicus voluit. BURM.

v. 373. Totosque in vertice] Imminet capiti eleuatum mare, cum eius nauis sit ad inseros pressa. si scribis, vortice, inteligo mare totum suisse vortice, inteligo mare totum suisse vorticemum, absorbere naues paratissimum, pro abstessis scribendum, absorbere naues paratissimum, pro abstessis scribendum, absorber relinquit frustra tentatam & desperatam proninciam Absyrtus. Prus. Ascedis Aldus etiam, tentauerat & Heinsius, motusque a gurgite pontus, sed induxerat, prior Pii expositio placet satis. Burm.

v. 377.

385

Secusque pugnat hiems, totusque in vertice pontus

Abscessit tandem, vanaque recedit ab ira,
375 Et tanta de clade ratis: latus inde sinistrum
Aduersamque procul Peuces desertur in oram
Cum sociis: gemino nam scinditur insula stexu
Danubii: hac dudum Minyae Pagaseaque
puppis

In statione manent: illinc Aeetius heros
380 Obsidet aduersa tentoria Thessala classe
Inpatiens: pugnaeque datur non vlla potessas.
Noctes atque dies vasis mare sluctibus inter
Persurit; expediant donec Iunonia sese
Consilia, atque aliquem bello ferat anxia finem.

At Minyae tanti reputantes vitima belli Urguent, & precibus cuncti fremituque fatigant Aesoniden: Quid se externa pro virgine clausos Obiiciat, quidue illa pati discrimina cogat?

Re-

v. 377. Quum socii] Lego, oum sociis Colchicis & Albanis, qui secuti suerant Stirum. Maseutus. Deferer in oram Cum sociis. atque ita Barthius Aduersa. xtv: v1. Heine. & ita iam exaratum est in ed. Bonon. Hakk.

v. 377. Infula] Ofcula codex noster. Burman.

v. 383: Expediant] Cicer. RIV. ad Fam. 12. metwo, ne id conflii reperimus. quod non facile explicare possimus. vbi vid. Manut. ita & Caesar locutus & alii. vid. ad lib. 1. 217. Burn. mox vlims belli sunt pericula belli. vide Horat. 11. od. 7. 1. & Ruhmken ad Ruttlium pag. 27. sq. Harl.

v. 387. Se] Pro ess positum est, etiam priscorum exemplo,

licet catachress habeatur. Prus. Sed fe, quia & de se & lasone loquuntur, potest vitata significatione poni. Bunn.

v. 387. Clausa obiiciae.] Clast obiiciat. BALBUS. Alii claufen claufas prim. Vaticanus. secundus, claufa. sed optime optimus Schelius, classe obiscius, ne dubita, ni mauis, clauftre obiicias. Vt clauftrum & tamquam carcerem appellet, in qua circumfidebantur, nec pateret egressus a Colchis. postis & Colchis obiicias. Heins. Mihi claufos placeret; id eft, quali oblesos ab Abiyrto. vid. vi. 371. morarur tamen obiiciae fine datiuo positum. Burm. claufet ed, Bonon, & reddidi: Datieus ex ferie orationis facile subintelligi poterit. HARL.

v. 389.

Respiceret pluresque animas, maiorsque fata 390 Tot comitum: qui non furtis, nec amore no

Per freta, sed sola sese virtute sequantur. An vero, vt thalamis reptisque indulgeat vnus Coniugiis? id tempus enim. sat vellera Graiis: Et posse oblata conponere virgine bellum.

395 Quemque suas finat ire domos: nec Marte cruento

Europam atque Aliam prima haec committet Erinnys.

Namque datum hoc fatis, trepidus supplexque canehat

Mopfus, vt in seros irent magis ipla nepotes.

v. 389. Maioraque fata] Vide ad lib. IV. 127.

v. 390. Qui non furiis nec amore mefande] Scribe, furtis, vt futtiuos amores lasoni exprobret. more pro amere in scriptis. sed perperam. Heins. More etiam nofter codex, Bunm.

v. 393. Id tempus enim. sat vellero Graiis] Lego, vellere. fensus autem erit, id tempus sufficere ad componendum bellum inter Graios & Colchos; his virgine, illis vollere oblato. MASER. sempus onim: fat vellera Graiis. Vt fit, transit enim tempus, & Graecis satis est vellus habere &c. BALBUS. Puto,

An vero vt thalamis, raptisque indulgeat vnus

Coniugiis, id tempus emi? fat vellera Graiis.

Heins. Pius, id tempus enim? per interrogationem, & indignationem dicit. an, id tempus Veneri & thalamis accommodum,

pro coningibus policum kluftrae Weitzius. Burm.

v. 395. Nec Marte] Ne martei HEINS.

v. 396. Commutes] Vel, com" missas. sic Papinius,

Miscore cruentas Europaeque Afraeque manus

Confuisaque bella Inposter, & triftes edikit caedibus annos.

NASER. Committat onnes rev centiores. Interpres, buec commuter. inepte. Sic apud Virgilium libro quinto Aeneid.

Non vires alias connersaque memina sentis.

plerique vet. cod. habent commiffaque: melius, ve mihi quidem videtur. CARRION. Lego omnino, committat, vt & Turnebus libr.xx111. cap.5. BALBUS. Commases lunta, Ald. Bunn.

v. 398. Irent magis ipfa] Quaenam ipfa? an quae lequintur incendis? bella intelligit Pius. Hein-& non potius Marti? coningils fius conlecerat, irens wenfcripes Vvv

Atque alius lueret tam dira incendia raptor.

400 Ille trahens gemitum, tantis ac vocibus inpara
(Quamquam iura deum, & facri fibi confcia
pacti

Relligio, dulcisque mouent primordia taedae) Cunctatur, mortemque cupit, sociamque pericli Cogitat: haud vltra socias obsistere pergit.

405. Haec vbi fixa viris; tempus fluctusque quietes

hopotes. pollet & irent mage bella, vel iret megis ira. sed praestat cum Pio incendia pro bellis capeze, vt pallim spud luftinum & alios, fic incendium belli Iuft. IX. 3. & alibi. & ratio aperta huius Metaphorae, quia ve incendium emansie in vicinos, ita proxima quaeque corripit bellum, & etsom igne & valtatione praecipue facuit. & ita forte intendia Carshaginis impiae apud Horat, IV. od. 8. 17. possent capi, pro impiis, & iniustis bellis Punicis. quamuis & ibi intelligi possene incendia & ignes, quibus Scipio prior agrum Carthaginiensem, in confpedu ipfius Vrbis ita vastauit, ve iplas Carthaginis postas oblidione quaterer, vt air Florus 11. 6. praccipue vero intelligi polici incendium castrorum Asdrubalis & Syphacis, quae illatis facibus vna noce deleuit, vt egregie de-Seribie Liuius lib. xxx. 5. & seq. quo incendio ipsa Vrbs Carthago în castris illis cremari visa potuit Poetae effe, & Vxor Syphacis eum obtestata legitur, ne iisdem Bommis Carsbaginem, quibus castro conflagraffent, abfuni sineret. Livius cap. 7. hic ergo intelligit bellum Treianum, ortum ex raptu Helenae, conferri debent levis dica lib. 1. 549. qui ibi praedieit, pro raptu hoc Medeae Pa-

sin musua dona & iras Graiis laturum, indeque Troianum incendium, fiue bellum fecuturum. BURM. Ifla neposes. ed. Bon. rece, puto. HARL.

v. 400. Me] Ma codex nofter. vitiofe. Burm.

v. 401. Est acris vii] Scribendum ex prisco exemplari, Es sacri sibi conscia. Pius. Male habetur in exemplaribus Boionienibus, quamquam iura deum est acris sibi conscia. Nam pro est dicendum venit, &, nit velis umittete, & pro acris, sacri, ve sinalis litera sit Capitalis. Mases. Maluerim, & facri sibi conscia pasti: nam in scriptis, est acri, vel, est acris. Heirs. Es acris nostecodex. sed sacri non mouerem. Ouid. vii. Met. 708.

Sacra tori, soitusque noues thelamesque recreter, Primaque deferti referebam focdera letti.

religio autem iusiurandum, quo se obstrinxerat lason, notat, vt millies apud veteres impar vocibus est minor, qui non potest resistere verbis illis minacibus & exprobrantibus. vide Barth. ad Stat. 1v. Theb. 406. Burm.

v. 403. Cunitatur] Cunitator Argent. Colin. & Gryph. Bux M. v. 407. ARGONAUTICON LIB. VIII.

Exspectant: ipsam interea, quid restet, amantem

Ignorare finunt, decretaque trissia seruant. Sed miler vt vanos, veros ita saepe timores Versat amor; fallique finit nec virginis annos.

410 Ac prior ipsa dolos & quamlibet intima sensit

Non fidi iam signa viri, niminmque silentes Vna omnes, hand illa fui tamen inmemor vmquam,

Nec subities turbata minis, prior occupat vnum Aesoniden, longeque trahit; mox talibus infit:

415 Me quoque, vir, tesum Minyae, fortissima pubes,

Nocte dieque mouent: liceat cognoscere tandem,

Si modo Peliacae non sum captina carinae, Nec dominos decepta fequor, consultaque vestra Fas audire mihi. vereor, fidissime coniux,

400 Nil equidem: miserere tamen, promissaque **ferua**

Vsque

. v. 407. Sernant | Occultant, interpretatur Pius, sed quaero exemplum. fernare decreta est idem, quod observare, custodire, exlequi. quod bic noluit auetor. quare malim, decretaque stific celant. Bunn.

v. 409. Virginis annes] Eleganter, id est rudes, faciles decipi, ve rece Pius. Stat. v. 81.

Nam me sunc libera curis Virginitas, annique tegunt. vbi Scholiastes Barthii, anni, paelleris aesas. male, animi Lutatius. vide ad Quinail. 1. de Inst. Orat. 1. quae de rudibus annis, dens me feruam & captivara. & animis diximus. Burm.

v. 414. Longeque trabit] Seducit a turba. vt 111. 372. secreta trabens Phoebeum ad litora Mopfum. Burn.

V. 415. Me quoque vir tecum] Quin tecum opinor. in primo Vaticano, vittae cam. fcribe, Me quoque quid secum Minyoe.

fortissima pubes Heins. Confer Apollon. IV. 354. vir non mouendum, hoc erlim vetbo admonet coniugli & foederum sacrorum, noster vero codex, fortifime. Bunn.

v. 418. Decepta] Gredens, the vxorem futuram, nunc vero vi-BURM.

Vvv 2

¥. 418.

-men. Vsque ad Theffelieus fahem comiubia portus: Inque tua me sperne domo. scis te mihi certe.

Mon focios inraffe tues. Ni reddere forfan

Fas habeant: tibi non cadem perwiffa potestas. 4251. Teque finul mecum ipla traham: non fola re-W. P. polode ming SA Cra મોકાનું કાર્યો હતા. કાર્યોના લઇન

Virgo nocens 1 atque that parker rate fuginus อาเมา เหลือนที่ การการเป็นเป็น (Commence Commence)

An fratris to bella mei, patriaeque biremes must Terrificant? magnoque hapar vigueris ab And Inden follogie, in wolling war is alien frage,

Finge, rates alias, & adhno analora colre 413

241. Burm.

dere, tibi non idem concedituit. Brus. Incurpres legit, his red do. Bunn. dere forsan Fas: abeant, Lugd. cam omnibus vulgatis, Hi reddere forfin Fas babeans, prius malo. CARRION. Habeme feripti. nempo corrigendum,

> -- bi reddere for an Fas babeant.

atque ita Gryphii ac Colinaei. editiones, etiam Pius Baptista. apud Nasonem Met. 11.

· Conflicte aure dourum : meque enim fuccedere zeleit" Fas behot. male lidem codices, promisso pe- to as. Bunn.

. . . .

v. 418: Confules | Vid. lib. t. reffas: Herna. His reddere servis fas babeant nuster codex. sed corv. 423. His reddere forsan Ras, rectum crat forsan, ego puto ilabennt | Sic ed. Bonon, HARL. lud abeant requiri. hoc enlin vult Subintellige fie. tortaffe fuciis Medea, illis fas fie reddere me; tuis sit fas reddere me, non tibi abeant illie sed tibi abeundi fine est eadem ratio. Abeant, eant me potestas non ell, ego redis tem bonson, to mecani ut the ideadh is thing to timus meculia um traham: concedatur illis, vt traham: non enim ego sola rereddant, Prisci codices habent, poscor, vt nocens, sed tecum. M reddere forsan fas babeans. hi ideoque malim, bis reddere fors socii tui forsan habeant fas red- fie Fag: Abeant, &c. deinde, atque bac partier were Juginda at-Prior lectio sequencibus concinie. bo. nondum plana hace este cetti

v. 426. Aique bac pariser sais fagimus omnes] feribendum;

- acque bac pariter rate frgimus omnes. 7 F7: P

arque : ambo , pubus , thabes , apud) Plautum Menaochmis. Harvey Huc codex nofter, vt & Pius quosdam legere notat. Burm. buc ed. Bonon. HARL.

v. 427. An frairis to bella mei] Te rela maluerim. aur, sela: Heins. Ald. At fratris to bella. rede. est obiedio, cul inseruir

v. 430.

conditional to proceed a few few orum ? Linia Vellennequidem nostri tetigissent litera gatris Te fine, durque illis alius quicumque fuisset.

Munic memenat; meque ecce (nefes) & reddere possunt:

435 Nec spes vila super. quin tu mea respice saltem constituți de nimio comitum ne cede tiatori.

Credidit ardentes quis te nunc iungere tauros Posse? quis ad saeui venturum templa draconis?

O vinam ergo mens pro te non omnia posset, 440 Atque aliquid dubitaret amor, quin nune quo-

que quaerit,

111. 704. Burs.

, V. 43.1. Non metal.] Ne legas, merui. MASER. Immo vero legas, worm; An Aon digna fum, pro qua su & comites tui mortis periculum subeaut. Heinfins codici 500 adicripleret, Martenque yuser, son abfurde, vt arma pro gog caperes, ita faque Quiding, ve Ep. 1880. 480. diruta Marte tuo Lyrnaefia moenia vidi. & alibi, vid. ad lib. vr. Met. 464, & 11. ex Ponta Tall. 49. mate & mors paf-Am commutanter, vid; Onid, 711. Fast. 215. Petron. cap. CXx.

v., 434. Redders, poffins] Alii Joguna, pofense, Macari Cafaub. in ora codicio sui, postume ecsam emendamerat. Bur w.

V. 437. Credidit ardenses quis fe some invers toures Poffe] Quis se scribendum. In Regio, quis swim non male. Reddidis male scripti. pro andances fortaffe repenendum, acripates. Lie & appl

.. v. 430. Nolla fides | Vid. lib. Martialem frestaculis feribendum. Achipedes poffet fine Colobide iungere sauros, vide, quae adnotamus ad epistolam Hypsipyles Nasonianas. Heins. Reddidit edeutes qui se iungere noster coder. BURM.

> r v. 440. Quin nunc quoque quaere] Nunc etiam machinor pro se aliquid magnum facinus aggredi, & fratrem, vt te feruem, trucidare, alii legunt, quare, & quid lason erubuerie. Prisci codices habent, quaere. & superiosibungnnechnna: hoc fensu. Nihil dubitauit amor meus pro te facere, etiam nune quaere, fi quid a me vis. a Fraterna morte pro se non abitinebo. id. enim pacite fignificare voluit & innuere. Prus. Tutior est lectio, quae recipie, queerie, fine figuta. Quis etiam tuus iste pudor querit nescio quid non exprimit aperte pro lafonis falute fe fretrem lenisturum, quod fcelus tamen. Vvv 3

Nefcio quid, taus iste pudor, mene, optime quondam

Aesonide, me ferre preces, & supplicis ora Fas erat? haud hoc nunc genitor putat: haud dare poenas:

Iam sceleris, dominumque pati. sic fata paran-

445 Reddere dicta virum furiata mente refugit Vociferans, qualem Ogygias cum tollit in arces Bec-

tamen admifit. fed nefcio quid, quod vix sperare posser. habet Thyada. Insignem esse hanc loci codex Bonon. quaero, quod tolerabitur, si, sensu post quid claufo, subaudiatur eft. quaero pro tua falute nescio quid, inde tuus & talis est pudor ad id me impellens. MASER. Quaere duo Vaticani. Regius, quaeret. in vulgatis, quaerie, forte, quaeras. quaere Pius ex scriptis. Heins. Quaere & noster codex. Burm.

v. 441. Quondam | Facit amphibologicum fermonem, quendam, politum inter adjectiuum & verbum. Maser.

·V- 443. Ans bot nunc geniter putat, hand dare poenas Hand vero vetufice editiones, & scripti codices, mox pro dare poenas fcribe, aus dare poenas jam fcekris. HEINE.

v. 444. Iam ftekris] Deerat hic versus codici nostro. Burm.

V. 444. Dominumque pati] Invita scificet mente, serre. videarur industrius noster Barthius lib. xvi. Adu. 20. WEITZ. Vid. ad lib. wir. 186. Burm.

V. 446. Qualem Ogygins] Si recto attendis, nihil est, ad quod referatur +à qualem. expedit difficultatem veterrimus Vaticanus, in quo pro sympana legitur, syana. scribendum procul dubio, quelem pellime affecti reltitutionem, nemo diffitebitur, nisi qui litteras ignorat, & in rebus Poëcicis est tyro. Respexit illa principis Poëtarum, lib. IV. Aeneid. 301.

--- qualls commeris excite [4cris

Thyas, vbi audite fliamlant trie terica Bacche

Orgia, nocturnusque vocat clomore Cithaeron. noster ipse libro 111. 264.

Cen panes ad trimen & triffia Pantheos ora

Thyas, whi impulfac iom fe Deus agmine matris

Abstulis. libro v. 81.

> - Bosotia qualru Thyas, & infelix cuperes visiffs Citheeren.

Horatius lib. 111. Ode xv.

Expugnat innenam domos, Pulfo Thyas vei concie a sympano. Smrins Theb. v. 92.

Exolat infano veluti Theumefia Thyas

Rapea Dee, com faces vecesty Idaes fundes

Buxus, & a fimemis auditus montibus Enan.

HEMS. Reciperem coniccump pro-

Digitized by Google

Bacchus, & Aoniis inlidit tympana truncis: Talis erat, talemque iugis se virgo serebat, Cuncta pauens, fugit infeltos vibrantibus haltis 450 Terrigenas, fugit ardentes exterrita tauros. Si Pagasas, vel Peliacas hinc denique nubes Cerneret, & Tempe viridi lucentia fumo;

Hoc visu contenta mori. tunc tota querelis

probabilem, si constaret, quid es-Set, Thyada illidere truncis Aoniis. per truncum Aonium thyrfum puto intelligi; sed illi non illiditur Thyas, sed illum quatiebat & iactabat furibunda mulier. motas thyrso Ouid. 1x. Met. concitas Epist. 1x. dixit. si infligat Threds vel impellis legi postet, res expedition effet, sed linguaraus & hunc locum male affectum. BURM. Doruillius ad Chariton. pag. 633. probat Heinli emendetionom, & laudet illa Horatii 111. 04. 25. Baccharum valensium Proceros manibus vertere fraxinos. At enim, ve Burmannus iam bene obiecit, Thyas mouet thyrsum. forsan vitii sedes in verbo illidis, atut porius in voc. Aouis, h. e. Thebanis, quod idem fere est, ac Ogygias. At fanare locum nequeo. HARL.

V. 450. Fugit infestes Terrigewas] Capiendum eft, ac fi externata Medea videret terrigenas & tauros praesentes, qui camquam vitores sceleris instabant, quales imagines confeise mensi se offerebant, ideoque fugiebat illos, Bomm.

v. 451. Pelineas nubes Quia mabes Pelio incumbunt, nisi rupermanis: fed non opinor. HEIRS. v. 452. Et Tempe virldi lucentis fame] Legerem, fande, fi co-

causa, ad credendum vis non impellat. ratio autem, si valida est, persuadeat. Maser. Haec nihili funt. scribo, Tempe viridi ridentia luco. quomodo apud Maronem, viridi gandens Feronio luco. pari modo castigandus Plinius lib. Iv. cap. vIII. vbi Tempe deferibit, Ineus fub luce viridance allabitur Penens, perperam, Intas fua luce viridante circumfertur. Mela de monte Corycaco, viret lucis pubentibus undique. its Valerio scriptum prius fuerat, viridi lucentia, confusis syllabis pro, viridi lidentia luce, cui fciolus non nemo addit fume. To piridi aberat a primo Vaticano. pro quo Regius nigro. ridentia Tempe; quomodo, ridentia litera conchis apud Maronem in Ciri. argentum ridet apud Horatium, & rident aequora apud Lucretium. plura de elegantia eius verbi nos ad Nasonem Met. xv. 205. sed. forte nil mutandum. Seneca Rhe-. tor. Controuers. 1. lib. 11. verbis Fabiani Papirii, Quin esiam montes filuaeque in domibus marcidis umbra, fumoque viridibus. HEINS. Vid. & Heins. ad Ouid. x1. Met. 592. ratio a Maserio. multis ambagibus adducta eft, quod olim Theffalia vndique montibus septa fere vnus lacus crat, fluuis exite nequeuntibus, . dex aliquis invaret. nec reor fine donec Neptunus exitum fecir Pe-VVV 4

Egeritur quacfinque dies: éademque sub altris Sola mouet, moestis veluti nox illa sonaret

Plena lupis, quaterentque truces iesuna leones Ora, vel orbatae traherent suspiria vaccae.

v. 455. Nox ille Ven ille nofter

neo. vid. Claud. 11. de Rapt. verl. 179. Herculi tribuit Seneca. Herc. Fur. 287, & deinde hæret & fluctuat inter fundo & fumo, nec decernit, vtram lectionem practerat, fed cores nihil mutandum: fumus enim pallim fluminibus adscribitur, surgens ille ex aqua quali vapor & aura. ita Acberon fumeus lib. 1v. 596. sulit & Maserius ad odores, quae comparatur vaccae, surgunt ex rosis & floribus, quo potuiffet referre lilia alba lucentia lib. v1. 492. Led vix puro hoc sic per sumum illum tenuem & lis hic leonibus arque lupis sub-

Tantoque panentibus ulla Nox Minyis egesta metu. gemitugue. Burm.

odex. Burm. v. 457. Plena lupis prim. Vatic. plane, forte planela. Heins. v. 457. Suspiria Bacchae Expungenda est dichio, Bacchas, & vercee substituenda. voi enim invencis orbantur vaccae, gemilcunt trabuntque suspiria, inquit, Valerius. MASER. Bulaeus pari-Fumidus Phlegeson Stat. IV. Theb. ter vacase, quod voc. est queque 522. fumans Padus Nemes. Cy- in ed. Bon. probat, & practer negetic. Aponus fumifer Lucan. Cointum laudat Lucret. 11. 352.. VII. 194. plura vid. ad Quin lil. HABL. Vol orbacae traberens faxII. de Inft. Otat. IO. fasco la- spirio vaccae. Cointus Smyssacus censio semso erat in nostro codice. lib. VII. vs. 254. Deidanium sed viridis sumus, quia ille hae- Neoptolemi discessu plorantema mebat inter nemus & arbores, confert cum vacca vitulamerequiquae Penea cingebant & obum- rente, & Andremache apud conbrabant. vid. fupr. 1v. 149, rc- dem lib. x111. vf. 261. indom

> Hil den yours biles wing apperd for nevi

Maned moneoping. velle Poëram; cui lucentia est, Confer Lucretium, lib. 11. 350. maxime illustria & conspicua. vt. Barthius autem, omni liberali wie lucer igne t. 842. &cita fulgen-, doctrina politissimus, lib. xiv. tes Cycladas dixie Horat, 111. od. c. 6. suspicatur vo vaccae, ex byen-26. & vt lucere corpus, & ipia, nae veteris scripturae affinitute Puells in tenni veste dicitur, no-, corruptum esse, & truculentifitante Broukh, ad Propert. 11. I. mam illam bestiam orbam, caru-. rarum conspicua sunt Tempe, iestam certo este. Mox. v. 463. faltem mutari hoc verbum con- legit idem, magicumque minetur, tra codices non placer. Bunn. Minae nempe aliquid superioriv. 454. Egeritur | Heinfins bus facinoribus commune & malebat, exigitur, sed & lib. v. 299. gici tetroris planum bababant. Virginem obseram dicit, quia salis: erat forma, cum prope fimalesed odiosa illa geminatio, quere- crum Palladis, naui tutelare, conlis questuque, forte, flesuque, vel stitisset; ve altera Don Pallas vederi posset. Sic de Hore suit. Mu-

A RECOMMENDATION IN 18 . WILL TOLE

Procedit non gentis honos, non gloria magni Solis mi, non barbaricae decor ille muedtae. 460 Quid dubitas? hen, duce, files? magnunque minatur.

Qualis: erat, cum: Chnenio radiantia trunco Vellera vexit ouans; interque ingentia Graium gg i de de la la la Sala de T

Mulaeus: Man Kower Everen. femper punicantem ac rutilam WEITZEUS. Alii beechee; fed! iure hereditario poscere videtur. neugrum hic ad rem facit. puto alii legunt, non lumino digna fovitimam vocem excidifie, tigres. lis aui, non ei facies illustrabspellime, byaquge Barthius in Ad- tur radiis acutis. Pros. versariis, de orbatis tigribus pleni

Ennodius carmine ar-. Fostibus orbasas ferrent sibb. nunero sigres de trigibus foetis limilia Poccas.

189. 48. BURM.

460. Quid dubites] Vel: pres-Poetze, luuenalis, vi. 170. posterus ordo carminis, vel sub-Tiem grants illa niro, nunc erba diririus est versus, funt tamens sigride peier. ... qui paullo superius inseruns poft. . Jan feelenis, dominumque pacis

magningles minatur Quid dubitat ben dura files, fia-

fata parantem. eleris orha marie Seneca Medea & relique, quod fuperius omifi-863. proximo versit duae illae quonium in priscie exemplaribuse voces, glorio mogni, ablimt a dao- non repenitur, & mea quidem bus Vaticanis, Regius, non lumi- sententia ex hoc loco prorsus ne digna Selis aui. alias, non met, eradenda funt, nec ferri poffunt. re paperni Selis ani, Haine. Piva. Indecore profecto & foe-Rarebius retractauit, quae prius diffime interferitur carmen iftnescripserat, & peccae legendum effe ante Qualis erat, quod admiffum: multis adstruit ad Stat, vt. Theb. fententiam apertam & lucidam Cimmeria caligine involuit, infu-, v. 458. Procedie | Pius capit, tumque. fenfum honestum detleac fi in confrectum Islonis veni- corat. Erunt forfan, quibus pruret pafis crinibus, & habitu for-, persinum & variegarum incumdius: dido. Maserius nen procedit, id erit palliolum, quam vua panno: elle non conspicitur in Medea de-, concolore chlamys, milera faner cus & honos, familiae. sed quis hellucinario a Chalcographis Bo-i its loquitut? non procedit est, noniensibus, Venet. & Florent. nibil iquat; cum lason maneret emersit, quos nostrates hie secuimmobilis, vid. ad Quid. 1x. ti fant. ve in primo fuerat. vbi-Ep. 109. & Geonou. ad Liu. v. fimas, & ben conffae quas mifie in sequera gentes. o fun fede dif-W. 458. Non more paterni) Sic turbatum diffirumque frectabeed. Bon. HARL. Scribe, nen gloria. tur. Ego quid dubicas ante, Promagni Solis ani. non splendenti cadir non gensis, aut decention cornicaque facia, qualem fel auna, ante, Meefius & ille minis, locan-:

War garan ayan dami

HIC. MALEGII: PLACCI: A

in Momina Palladia virgo Actit eltera prora Moestus at ille minis, & note Colchidos ira, 465 Hacret: & hinc praesens pador, hinc decrets **fuorum**

Dura premunt, leteninque tamen mulcere gementem

Tentat & iple gemens, & tempora currere dictis. Me-

dum censeo. nam quis, quaeso, berent intelligit quae infane lonmines, non Myopes, nec male mihi nondum satisfaciens. Bunn. affecti. Non procedit decor ille cora nauem ingressa est. hoc si Italicus lib, viti. admittas, patentes, vt coniicio, campi, sentibus exertis, magna viae planities sublata rupium asperitate & Syrtibus declinatis, nauigatio facilis proponitur, MA- Aeneas de Mercurio. Herns. BER. Hunc verfum, Quid dubitionibus omilit, fortassis quia Va- Burm. lerianus non est. CARRION, Cer- v. 463. Ille nimis] Scribatur sur, turbarent iterum : nam illa HARL. fune Poctae, fed abrupta nimis: w. 465. Praefens puder] Pa-& concila. & illa, quid dabitas, 1 sris puder codex noster. vociferent . & compia interiedae tiotibus vulgatis illud est postretanguam in parentheli pplita de-

Sensus? quao verborum cohae- ga & incommoda; iunctim enim sentia, quod genus interrogatio- capienda effent; refugir vecifenis inter collationem effet? ordo rans, quid dubieaus ben dure file ? varo nostri textus sic reformati magnamque minatur. & melius is erit, cum fensu, quem admit-; effet, refugie vociferans quis &c. tent, vt spero, dilutae auris ho- magnumque minaea. sed desino,

v. 460. Magnumque minerar inuentae, in Medea, qualis erat, Magicamque Barthius Adversar, quando primum vellere aureo de- lib. xIV. cap. non placet. Silius

- Nec abscoffem shalamo, ni magna minatus Meque fire recibus desera impefuiffet.

v. 463. l'irgo altera] Secunda sus? ben dure files magnumque a lafone, vel hilaris & lacta, lonminatur. inuenio in Paris. Bo- ge dinersa ab hac nubila & tristi. non. & Florent. post illum, decor quid fi aures scribis. ve formoelle innentae. Interpres vero reie- fam fignificet, & alludat aureo cit post illum, altera prore. En- velleri, quod tulit. Prus. Altera gentinus in Lugd. & Argent. edis eft Medea, cum Pallas effet prime.

ta versus illehic incommode inse- minis, nam musta minanter egit rieux, & omisit Engentinus, eum- Medea cum duce. Prus. Nec que secuti Colin. & Gryph. Mase- nimis legere placuit, quod codex rii editio habet post version 463. Bonon, impressum retinet. Macumque facile facere possem. lect san. Es ille minis noster codex. ultima verba, magnumque mina- Burat. & ille minis ed. Bonon.

ARGONAUTICON LIE VIII.

Mene aliquid meruisse putas? me talia velle.

mum carmen, in antiquioribus autem fequitur, Mene aliquid mernisse putas? me talia velle. vt est, constat sane Poëtam morte pracuentum vitra fragmentum ducere bellum, diem, & similia pro octaui libri nihil scriptum rellquiffe: quo magis miror loanmem Hartungum & 10. & 11. eius libros in Decuria. 2. locorum a se correctorum adducere: cum illi a Valerio Flacco non edit, sed a Baptista Pio ex Apol-Ionio conversi & extremo Valeriani cod. adietti funt. optarim izaque duos locos sub cap. 5 quod continet errata in citando, in eadem Decuria ab Harningo politos effe. CARRION.

v. 467. Currere dictis Decurrere, praeterite. funt qui, fallere Kribunt, aliqui, decere, pro transmittere. Prus. Quarere scribandum omnino. Horatius Serm. lib. Sat Ix.

, Maneribus Sernos corruptants non, bodie si Exclusus fuero, desistam: tempora quaeram, Occurram in triniis, deducam.

proximo versu, met wife pro meruiffe. Barthius in Adversar, libro xxvII. cap, III, probe. Heins. Mihi ducere placet: ve trahere passim occurrit. Bunn. Forfan tempora carpere, quod a vetere scriptura parum recedit. De vi vero & potestate re carpere a Burmanno aliisque & Gosnero thesauro L. L. adfarim est disputatum. HARL.

v. 468. Metuisse] Ita rocte legitur. Nam supra puella ipsa ita illum affata est, ad quod ille

respondet:

Nec spes vila super; quin tu men respice sultem

Confilia, & nimib comirum no cede timori. Barthius, & in exordio non fine

laude à me nominandus, lib. xxvII. c. III. Et haec hactenus. Anchera de prora incitur, flans litore puppes.

WEITZIUS. merniffe. cd. Bonon-HARL. Hunc versum Pius fecit primum reliquorum libri Octaui, a se compositorum, & ex Apolionio fere conversorum. Bunn.

Ea funt, quae Valerianum aequor metientes notatu digna duximus, in quibus nonnunquam cum fapientibus putamus, interdum cum audaculis loquitamur. Ioannes Baptista Pius', homo impense literatus, in adnosationibus posteris adserit, Codrum Vrceum Bononiensem in enodatione quorundam versuum nostri Poëtae, & plerosque alios non parui nominis Grammaticos fuisse tenebris Valerianis non parum deterritos; quo sane dicto super obscurimte maxima nos admonet, & quasi desperandam in hoc mari nauigationem oftendit, atque (vt libere farcar) non semel vnguem rodere Poëta me compulit triumque characterum quamuis adiums codicibus, quibus cuami v.

1942 JIC VALEDDI FLACCESA

ction accellit quatus maria fedula cuius cumbile fuerit, inscriptus, vela pene obuerti: cum tutius regrediendum quam male progrediendum videatur. Sunt non pauci, qui loca quacdam penims abdita reddidere clarierat funt, qui note prius fecerunt incognite, & que tersa inuenerunt loca, reliquerunt mendola. Pomp. Lactus fine duce non emerfit ex pelago Valeriano. Sabellicus perquam multa notanit. Quaedam Angel. Politianus. Bapt. Pius aliqua profunde rimarus est, Jamus Parrhasus pauca admodum, sed ingeniose deducta. Baptista Egnazius in Racemationibus ait, se velle integros in Val. Flaccum commentarios adferuare. Daniel Caierenus in Medenm Senerac commentarios edidiffe afferit. Ipfe quoque · Quintiano, Poeta gravistimo Oratoreque confummatistimo, accepi, Volseum nonnihil in Valerium scripsisse. Horum sane nihil praeter ischantism ad Gallos peruenisse existimo. Optimam itaque visus sum mihi nauere ope, men, fi tantis genehrie lucem aliquantulum infunderem, quod ne facerem monebat me viae obscurae difficultas, quam interitatam caute ab cruditioribus putati, quod Mercurii lampade illustrata non effet. dicent inuiduli liuore extremo, non nocumis pellescentes charculis, collectanea effe: inuidiose quoque ramenta dictitabunt. quod auctorum innitens sentencie, non tam mentem, quam integros ipfos aduocem, quibus in plerisque non inficior. Ceterum diligenter perpendant, si libram ingenii habcant exactam, mensurent, si Geometrica fint illis instrumenta, considerentque, modicusne labor Argus fuerit trabes trabibus contignare aequaliter, & Tiphy Argo natiem juste compactam caclo duce inter Cyaneas ductare. Credo me mari, viam novam oftentans, nemo nisi valens sequatur: fi Seythia displicet. Gates petantur. Nihil enim mea interest, an ipse Creta soluens austrum adeas, an sumpris Daedali alis ad Arctos nouo remigio transuoles. Infurgatque gens barbara, si potest, Palladiam sectans carinam. sed provideat, ne Iunonis confilio praeuerrantur, quae marinis defunction periculis tandem coelo collocet. Et haec funt, quae doctiorum fornacibus recoquenda, emendandaque amicorum calamis proponimus. fi recte sensi, ne abiiciar inhonesto flagitio: Il parum integre (abin Albini Venia) Ċ

& id forsan frequentius putabitur atque decet: cum multa humanitus contingere solcant: ne maior sit, quaeso, poena, quam peccatum, nec ingratus Persarum res nouos promatur, qui Nauarchim grans conona donatum interfecit. scio multa Tiphyos contum, Lynceique oculos exconcre. Si nostira non theis funt denigatives ad raise hendam nauem, ab Ulysse vtres Acolios inutuentur. Iam quietis optatae fignum. ego in Casteria remos depono. quos forsan altera vox propediem reuecabit, si Vacet inten-

tius tueri, quae cursim transegi. MASER.

Operate facturus est precium, qui cum Valerio Flacco coniunxerie Argonautica, quae concinnauit Casparus Canradus; Phaebi amor, Aonidum flos, Arctefque iubat. Illa vero leguntar in Delicus, poetarum Germanorum T. 11. p. 997. O seq. Quomoda verò fabula de Iasone Medea ad Alchymiam transferatur & accommodetur; de illo proficcius oft anie va matra evologos Ioannes Petrus Lotia chius, amicus noster, ad Petronii Saniriton p. 276. 2776 178. 279. Rolmbagius in Batrachomyomachia lib. 1. parte 11. c. XVI. Vide & quae notaus ad Horatium. Epod. Ode Avi. v. 57. que te, Lactor benevolens, remitto, quid etian ?

Καί πατά νθυ μεγάλως θάη απαντα τεόν. : WELTZ.

N.J.S.

والمرابعة والمراجلين فالمرأون والمراجل والمراجل والمراجل والمراجل والمراجل

Application of the control of the section of the se

ERBORVM LOCVT

LERIVM FLACCVM

matre manus primae 7, 621. moenibus agmen 3. 229, polo lucere I, 16. Ab agmine rapere 6, 389. hafla cadere 8, 317. Abaris 3, 152.

. & flumina ponto 5, 163. abductis montibus 4, 677.

Abics leuis elusit 6, 197. obnixa genu 6, 236. abietes tacitae 7, 405.

Abigere coelo 5, 618. abaclum refert dies 8, 51.

Abire diversus 4, 387. 6, 581. intra vela 8, 328. abit in Arfor mons 6, 612. vulnus per pedus 6, 653. scopulus altis montibus 4, 202.

Abluere sacros planchus 8, 239. thyrfos 5, 76. Abnegare se comitem 3, 695.

vellera 5, 669.

Abnuit comes ferri 3, 478. Abolere animas memores 3, 449.

Abrumpere inanes voces 7, 388. metas fegnes 6, 310. pugnas 3, 250. abruptus pelago Ty. Ascendere praedas deis 7, 29. acra 6, 84. abrupta aqua 8, 330abruptae orae 2, 616.

Abscedit imago 4, 37. abscessit lacrimans 3, 9. abscessere mi-

nantes 7, 653.

Abscindere querelas 2, 161. tantum maris a, 529. terras 20 619. abicifa anla fignernia rebus I, 827.

Abscisum quicquid pudor mone--bat 7, 324. vasto profundo 🕵 3T4.

Abiit pudor in anis rebus 5, 325. Abducere pugnae 6, 298. abdu- Absens veilus promisticur 1, 272. Absenti fari 7, 197. absentem poscere 7, 315. absentibus ignibus languere 7, 466.

Ablumere pubem 6, 5. abfumi. luctu inerti 4, 169. absumpta occidit 3, 322. abfampta tempora queri 4, 25.

Abiyreus 5, 458. 6, 517. 8, 261. et 369.

Abydus I, 285.

Acamas I, 583.

Acastus 1, 153. 164. 485. 695. 709. 6,720.

Accedere cootus 3, 413. faltus 2, 283, nous nomins 5, 119. scis alicuius 2, 378. in latus 6, 258. in se 3, 186. accedit prorae terra 2, 443. dextrae 4, 635. accessura polo 1, 829. accessus inanes 4, 27.

cenditur auro nox 5, 370. in cunchis armis aderam 4, 747. accensa luno iugali cura 40 354. accensae cohortes 7. 637. nubes 8, 115. furiis ora 3, 590.

. *) Eas formulus, quae nimis vulgares cognitaeque funt, aut a Burmauno bis politae, in liuc indice Burmanniano defeni. Hert.

INDEX VERBORI ETILOCVIION.

- 590. accenia fipicula ?, 135. Accidit vox aures 4,480. 2, 452. Accinctus germnis anhs 5, 514. Accipere, pro audice; preces I, 91. aliguem; pro excipere 4, 487. haftam latere 6, 202. 7, 304. motus inanes 3, 73. pro-'miffa I; 183. ratem mari & .: 217. vulnera tergo 6, 520. vi-: Clerem 1,:347, accipit animos, id est, intelligit illos audere I, 182. accipe il quid fuper 8, 1:147. Acer amor laborum 3, 367. aftus a, 1995. canis autumni 6, 60%. firidor.2)272. Vefinius 3, 209. acris dextra 4,623. acrem ach . iem intendere 3,571. acre cor 6, I. decus 6, 470. acres arcus 3, 161, curae 5, 549. litui , 6, 107. monitus I, 475. ccull 6, 579. turbae 6, 27. acriter inflare 2, 457. Acerbus gemitus 2, 458. odor fra-🔻 grat 4, 493. questus 5, 624. 🕬 fus 8, 369. nox 2, 291. fors 3, : 285c acerbum belium 6, 677c : acerba fremere 3, 229. acerbis dictis immodicus 5, 597. soerbare mortem 6, 645. Acerui spirantis gemitus 6, 523. acerui exfangues caedis 3, 274. aceruis infultare 6, 596. Achaese nymphae 3, 542. terrae 3, 697. 8, 147. Wibes 6, 46. Achaemenia pagna 6, 65. Acheron ater 4, 595. Acherusidis orat 5, 73. Achilles 1, 133. 256, et 408. Achiuo 6, 450. Achiuum 3, 86. Achiuis 4, 737, 5, 553, 6, 544. Achiuos 5, 435. 6, 10. et 734. Achina inba 6, 606. Acies acris 3, 571. falcis curuae 6, 424. aciem admouere 3, 502. implere discursibus 3, 220. intendere 3. 572. raptare vinbrià 3, 55. acies referre 2, 6;8. Aclys gemina 6, 99. Adreus Bootes 2, 68. Ades fo- ror 4, 465. A. Marze orde 1. •23 •4 ··· 394. Attorides 197407 aming to mile in Acu barbarica ardet 6, 5260 preof more 2, 211. or and cubuA Acueto fictus 2, 1721 patres et walgus to 7612 to a contract Ad agmina respicere 7, 624. diopid suspicare 4: 532. arcus - horrere 6, 686 camming offer-. re vultus: 1,738. / compubia defum 8, 277. crimes pauere: 3, 264. fludus printoritutgent 2, 464. Haemomos montos fur-- git, id est, visis montibus 🛼 216. iter medium cunctari ?. . 656. litora effusi 3, 267. litus os exfilite 6, 108, ora parentis pugna 4, 237. ofcula forgere 7, 561. ratem ftupere 4, 712. regna fatales cometae 6, 60%. .tem pawere 3, 264. talia certus 2, 57. voces respicere 7, Adado ense 6, 307. telo 6, 273. adelli canci 3, 264 adelle gat - lose 6, 183. . . . Adamas fractus 3, 225. Adcelerare viam 8, 265. Adceled .: rat fumma dies I, 542. Adeingere animum futuris 4. 593. adcingi pugnae 2, 1974 Addinis piceae 3, 533. scopulo 2, 92: tapeti I,:147. Aderefeere famae I. 178. Adcubare iuxta aliquem 2, 193. Addere domas 2, 236. enfem 🗞 19. galcam et telum & 13. me-. tum et numen loco 3, 42% mortuis 1, 825. addit se suga amentibus 6, 181. addunt open mari fluuii 4, 720. addidit au-£ \$es.7, 547. adde 2, 59. €£ 156, addi armis 5, 286. addica diuis 4, 417. freta fretis 5,854 Adducere turmas laqueis 6, 133. . vincula 5, 160. adductis habenis fugere 6. 271. Adeo hac duce fer gradus 5, 396; :: atque .adeo 4, 128, ismque

adce

atles & 70. mullum finem da- . 5, 409. thalamos 8, 287. adit bis 4, 64. . aethera concencus 6, 166. adA Adelum iugum 2', 30. vikus 7, aus pro initiis 7, 227. adieus S. ... , imuadere 2, 280a obfidere () - 359-Adeffe agmine toto a, 530. ali-.: 397. refringere 2, 596. - cni L. 181. in armis cuncis 4, Adiungere custodom 4, 367. ad-748. in calibus 7, 443. maior iungi armis 2, 422. . 8, 74. venientibus 2, 189. ad-Adiuta votustas ventis 2, 528. adiutae vires prono pondere 3, : Sam colloquiis 7, 297. adfent di vocibus 8, 49. humina ali-564. adiurum millio incenta - eui 4, 34. Venus et Gupido 2, .. planta 6, 140. . 232. viris laerae 2, 189. aderat Adhabi vatis 3, 43. Adleuare aliquem 3, 339. ora ad , dies 2, 107, adfuit deus ansis .4, 652. adforet 3, 620. : dapes 8, 413. Adfams mali 6, 473. placidi fer-Adligate vnda volucti 5, 429. ad-.. monis fuggerere 1, 298. ligae fopor 1; 48: 6, 444. Adferre animos paternos I, 243. Adloquii acqui facilis 5, 407: adfeelus vmbris 2, 172. loquio moueri 7, 289. vnius Adirit error aliquem 3, 579, haerere 2, 353. adioquia blan-Adfixus curis 8, 237. da 7, 374. dukia 1, 251. Adflare ab also 3, 223. smere 7, Addudit Auster comes filme. 6. - 489. adflae vir vieum 6, 183. :66€. Adlucre terras actu 4. 122. Adflista massa 4, 612. Adfremere alicui 1, 528. Admenus 1, 445. Adfala manus I, 760. Admittere cutas 2, 399. admissis Adglomence fretum 2, 499. la-. habenis 6, 303. tera 3, 87. fe 3, 17.1. sene-Admonet lius dies 5, 12. fue cura 7, 26. admonita generice bras 2, 197. Anignoscere latiees 4, 533. moni-4, 349. tus 4, 523. vultus hefternos 3, Admouere aciem vrbi 3, 502, ad-1288. fremens 8, 372. fun testà .' motus Monefus 6, 641. admoti Colchi 5, 50. admota manu parens 3, 275. adenoicum cor-5, 242. ra 5, 202; non filme 7, 445. Admaere arces superas 2, 94. 6th tenti vere 6, 461. plure vocatauri aliquem 7, 64. adgnica tis 2, 578. rem I, 41. thalamit votis 4, 437-Adgredi dictis 6, 458. et 587. 5. 259. feelus 4, 659. Adolere flammis 3, 443. Adorea farra frangere 2, 448. Adhibere armente deis 3, 412. Adoriri aliquem I, 694. 4, 360. facris 7, 412. Adiacet coniux s, 192. corbis 1, aequor 2, 375. 4, 541. progeniem regis I, 694. 452. Adparare et firmere aliquid 2, 526. Adiice hoc muneribus 2. 40. adiicias fecuius quid 7, 50%. ires 4, 55. Adimere nomina alicaius 5, 656. Adparere magno aftro 5, 226. adademins Hercules 3, 649. Rex paret per longas vmbras 8, 128. 4, 315. 6, 282. ademia proles Adpellere alno 3, 536. adpellic

3, 737.

Adire arua 5, 503. epulas 2, 96.

· monstra maria 5, 482, ora dei

Digitized by Google

pupple harenis 2, 445. adpulit

Deus oris 4, 484. dux oris 5,

Adrestae

278. fors 2, 559.

VERBORVM ET LOCVTIONV M.

Adredae comae 2, 213. mentes 2, 186. Adripere opem 4, 623. vncum 8, 299, arrepto de corpore reuelli 6, 357. arrepta atma 8, 311. Adicendere thalamos 6, 45. adscendit ignis 1, 206, oriens vndas 3, 411, Adidet me hollis 5, 536. Adliftere menfis 3, 159. trabes 5, 641. Adspirant incendia 7, 585. adspiramina formae 6, 465. Adstare mensis 2, 416. trabes illas 5, 641. adflans totis noclibus anguis 7, 166. Adfricum vber 2, 203. adfricis cornibus sedere I, 282. Adluefcere frenis etc. 5. 516. Adiueta arbor quaeritur 7, 379. canis meniae 7, 124. adiuerum aequor plaustris 8, 201. Adfultat mare lateri 2, 504. Adlumti temere 5, 569. Adfurgere intortis vndis 3, 476. Adtentare precibus 4, 12. Adtollere animos 1, 336. genas 7, 258. lumina 7, 436. palmas fessa 4, 326. Adtonitus virtute 6, 590. adtonito pede 8, 21. adtoniti difiis 7, 101. facie 6, 534. pauore 5, 17. vultus 3, 532. adronita menía 1, 44. virgo 8, 132. adtonitae vrbes 3, 209. adtonitum os c, 374. Adtrahit dolor orbes 3, 739. Aduehere agmina 3, 497. humero 3, 69. aduehitur praeceps 8, 26s. aduchimur pubes hofpita 5, 387. adueStat ratis pabula 4, 106. Advenire fluctious ignotis 6, 483. aduenit laeuum 1, 157. procul 3. 175. aduena 5, 540. aduena Occanus I, 588. Phrixus, 5, 462. 6, 446. Aduertit puppis harenae 4, 733, aduertere dii 4, 667. aduerte Apollo 5, 17. aduersus Ama-

nus I, 493. cantus 8, 85. contus 6, 256. hiatus 7, 97. lason 7, 580. linguis 6, 58. mons 1, 493. serpens verimque 6, 58. aduerio fibi dat agmina tellus 7, 616. czestu siccare 4, 332. aduersi fluctus a litore 8. 327. aduería flamma 3, 134. ora 8, 376. Thrace 2, 406. vnda 6, 164: adueríae hastae 6, 270. filuae 3, 420. aduerfum aequor 5, 180. aeuum 2, 619. dorsum 8, III. flumen 8, 188. pectus 6, 208. vulnus 4, 184. aduersa arma 5, 690. 6, 740. brachia 4, 209. faxa 4, 659. 8, 196. aduerlari coelo 2, 18. Adulter Haemonius 8, 338. Aduocare patres 1, 73. vmbras patrias 6, 287. Aduolare alicui 1, 163. 3, 72. 6, 655. ora 4, 300. Adytis excipere 2, 437. feret fe rex 5, 405. fluunt cruores 8, Aea 5, 51. 6, 96. Acacides 1, 139. etc. Acacidae 4, 223, 5, 574. Aeaeus Moneses 6, 189. puluis I, 451. tyrannus 5, 548. Acaei campi 7, 281. Aeaea vrbs 6, 621. 7, 380, Acaeae orae 5, 278. 7, 119. Acaez moenia 7, 191. Acas 5, 426. Acetes 1, 43. 3, 495. 4, 14. 5, 286. 290. 317. 394. 402. 554. 590. 6, 13. 7, 89. 640. 8, 11. 138. 350. Acerius heros 8, 379. Aceria 6, 542. et 267. Aeetia tellus 7, 565. Acetis 6, 481. 7, 445. 8, 233. Aegan 1, 629. 4, 715. Aegaeum 2, 366. Aegaeum profundum I, 160. Aegaea aequora I, 561. Aeger 1, 777. 3, 571. aeftus 3, 365. popleš 2, 93. pudor 7, 514. taurus I, 777. aegri artus

Xxx

4, 276. mentibus 3, 283. paffus 3, 357. aegra canis pefte 7, 125. metu 6, 719. parens 4, 46. fegnities 3, 395. fiti 4, 379. virgo 6, 753. 7, 3. aegra curda 3, 74. odia 5, 146. pettora curis 6, 623. verba 8, 163. Aegis Mineruae 6, 396. 2, 97. 6, 174. 4, 670. 6, 653. aegida manet fudor 5, 288. aegifonum pectus 3, 88.

Aemathia 2, 641.
Aemula virtus 5, 87.

Acneades 3, 4. Acneadum genus

2, 574.

Aeolus I, 417. et 598. 5, 478.

Aeolia I, 576. 6, 354. Aeolius Phrixus 6, 542. Aeolia domns 6, 548. Pecus 7, 54. porta I. 654. Aeolium aurum 8, 79. genus I, 770. vellus 7, 517.

Aeolii penates 2, 595. Aeolides I, 286. Aeolidae 5, 462.

Aequalis aura 4, 615. caterua 5,

343.

Aequare alas cornibus 6, 160. truncos humo enfe 7, 620. aequat pedes habenas 6, 95. aequatus Pelios fretis 2, 6. aequata lux tenebris 4, 731.

Aequo ordine cunt remi 3, 675. aequi numero 8, 320. aequis fluctibus venit vnda 2, 505. oculis prospicere 7, 795. oculis suftinere 4, 1. superabilis 3, 643. aequa rumpla 6, 98. virtus 4, 151. aequae vires 5, 285. aequum adloquium 5, 407. aequissma fors leti 4, 113.

Aequor pro campo 6, 30. etc. aequor adoriri 4, 541. atrum 3, 500. candidum velis 1, 381. coeruleum 8, 3. claufum 4, 638. extremum 6, 163. frangere 1, 363. fractum 7, 583. horrer 2, 514. iratum 7, 582. iacet 3, 732. morum e fedibum 2, 513. obfetium fcopulis 4, 696. placabile 1, 324. procellofum 3, 621. quaefitum per

oras 2, 12. rapidum 4, 270. recussion 5, 168. rubrum 5, 77. ruptum 2, 37. ffratum 3, 605. tantum 4, 541. 6, 592. tantum maris 2, 375. totum I, 707. 4, 657. vacuum 4, 588. vibratum flammis 8, 306. victum 5,-512. aequore certare 4, 566. dirimi 1, 284. ferri 4. 56. magno vestit puppim 4, 666. medio riget Pontus 6, 328. tanto repetere 6, 592. toto currere 1, 306. aequora candida velis 1, 181. canent sulco 3, 32. capeffere 4, 345. corripète I, 131: domare velo 1, 600. feruent 1, 641. intrare 2, 12. invertere in glebas 7, 547. inuoluunt puppes 6, 412. lasiant vacuos visus 3, 661. laxant finus 4, 720. mandere 3, 706. mouere 5, 44. ct 229. pandere 1, 526. 7, 553. portae Aeoliae 1, 654. quaestra per curuas oras 2, 12. fernare 4, 488. finuosa 3, 277. subire 2, 586. 8, 161. et 193. tot vedae 5, 670. venti poscunt 1, 608. vertere 7, 469. acquoreus Pater 1, 193. Rex 4, 249. aequorei busti agger 4, 92. aequorei diui I, 138. 1, 212. aequoreos cursus rendere 1, 483. aequorea Lemnos 2, 127. aequoreae vndae 3, 421.

Aër breus 2, 524. plenus pennis 1, 233. vaporibus coquitur 2, 323. aëra interrogare 1, 233. in aëra producere 7, 376. aëre septus 5, 401. ab aëra rami de ducere auem 6, 261. aërius murus 2, 553. aërius Perseus 1, 67. aëria ornus 8, 113.

Aes tridens, pro roftro 1, 688.

aeris fragor 2, 389. aera horrida nexu 6, 342. mouere 4,
76. aere citato occupare 6,
198. fonum reddere 2. 260.
fqualentes lacerti 6, 25. aera
tae puppes 1, 339. aeripedes
tauri

VERBORVM ET LOCVTIONVM.

tauri 7, 545. aerifonus mons 3, 28. aerifona Ida 1, 704.

Aesepia slumina 3, 420.

Aefon. I, 72. 144. 149. 152. 296. 335. 734. 756. 767. 825. 5, 48. Aefonius ductor I, 241. 3, 240. 4, 8. iuuenis I, 32. vir 7, 178. Aefonia cuspis 3, 275. patera 1, 660. Aeionium caput 5, 295. 6, 579. Aesonides I, 98. 161. 194. et passim.

Aeftus metusque 7, 242. furit aquis 2, 615. nouercae 3, 506. rapidus 1, 291. rutili fulminis 7, 647. aeftu adhibere terras 4, 132. aegro carpitur mens 3, 365. concitus 1, 291. infano turbidus 3, 676. aeftus ingeminant 7, 195. aeftus fanguinei 4, 132. varii 5, 362. aeftus excitare 3, 572. aeftuat pudor ira 7, 294. 8, 28.

Aetas materna 2, 321. veterum 6, 315. aetate fessi 6, 444.

Aeterno Marte cadere 6, 38. aeternum opus voluere 2, 358. aeterni luminis arces 5, 410. aeterna moenia 1, 847. aeternum aduerb. 1, 833. 6, 151. et 708.

Aether coeruleus I. 82. igneus 1, 616. incertus 1, 307. inhorruit 3, 348. pronus 2, 35. ruit 1, 616. stellatus 2, 42. summus 8, 318. aetheris ignis 4, 179. spem concipere 3, 226. aethera adit concentus 6, 165. aethera implere 2, 241. perdit lupiter vmbra 1, 466. vestit chorus 5, 566. in aethera exstruere montes 2, 20. per 2ethera lapfus I, 91. aethere corusco piena 5, 183. lactus adstabat 2, 415. micat 8, 73. ruit vesper. 4, 377. ab aethere spargit. 3, 54. ex aethere venti 1, 591. aetheria mensa 4, 67. pax 2, 84. aetheriae arces 5, 165. 2, 444. aethra I, 156. leuit 6, 748.

Aetnaeus Deus 2, 420. Aetnaez antra 4, 104.

Aeuum extremum 5, 3. 6, 636. laboratum 6, 226. prius 6, 649. fummum 4, 426. aeui aduersi labor. 2, 619. canentis expertes 6, 122. longi fines 7, 361. rudis 1, 771. fortibus raprus 3, 688. aeuo fessus 1, 474. Africus 2, 506.

Agenor. 4, 444. Agenorea tecta
4, 522. Agenorides 4, 582.
Ager albet 2,73. 3,167. diues 2,
636. gemit rotis 6, 168. micat
8, 122. voluit galeas 6, 186.
agri ardent rogis 2, 476. facui
7, 558. vacui 3,222. agris colonos imponere 5, 422. agros
recolere 7, 68. vrere 1, 664.
agreftum manus 1,684. 11,461.
Agger, 5, 642. agger pro fepulchro 5, 187. pro rogo 3, 337.
aequorei bufit 5,92. aggere ripae stupet 6, 149. aggeres, pro

aceruis caelorum 3, 281. Ago, et quae inde deriuentur. agere bidentes 3, 431, carmen 1, 783. 4, 87. cruores ex ore 6, 706. cursu secundo 2, 613. face facua I, 370. famulas pracmia belli 2, 114. fluctus 6, 162. fratres in proelia 7, 836. gradus 3, 441. 8, 131. greffus 3, 8. hasta 7, 603. inconsulta brachia 6, 302. in thalamos 2, 215. in valles 4, 382. nauem 1,689. nimbo praecipiti 4, 267. stimulis 6, 591. vires sub pectore 6, 603. Agit fama omnes 2, 122. finis debitus 6, 531. fuga 7, 218. furor medius flu-Qibus 7, 36. gurges hos 8, 237. imber scopulos 6, 633. litus longo dorso 2, 632. lues Tiphyn 7, 15. mens variis modis 3, 393. sopor et turbat 7, 142. tauros hasta 7, 603. ventus rapax 4, 607. vis regis 2, 352. Egit amor 3, 685. furor 7, 36. Egerunt enfes et arae hue 5. Xxx 2 480. 4 280. age, pro agite 5, 539. agat quid 7, 309. agens credit 7, Isl. lehit 3, 40. torquet cor-· pora 4, III. agentes noctibus arcti 5, 46. agi ad furores extremos 6,667. fallacibus tenebris 3, 186. per Styga 2, 603. · agitur culmen per ignis 2, 179. mare remo 2, 77. vis recens membris 6, 610. vrbs moru 3, 1 114. actus lufis 7, 138. acti manes per litora 3, 219. actis venatibus 3, 67. acta ratis No-tis 4, 106. scopulis et fluctibus 5, 604. actae Cyaneae cominus 4, 563. natae 2, 247. Acta fulmina 3, 355. alla prima 5,97. t actis accedere 2, 178. comes 3, · 678. plenus 1, 376. se adcommodare 3, 423. actu vano refoluitur spes 4, 43. actus placitos deis deserere 2, 5. in actus comes 4, 163.

Agor. 1, 146.

Ahena iuga 7, 596. ahenum Taenarium 5, 513. aheno ardenti despumare 8, 254.

Ala volucris 7, 398. Carbali 2, 520. fulminis 2, 97. noctis 1, 611. Noti fuscae 6, 494. rapi-. dae I, 577. tofeae Luciferi 6, \$27. rutilae fulminis 6, 56. 10ciae 6, 218. Itridunt 4, 498. alas aquare cornibus 6, 160. formare 2, 97. alis dubiis clanguescere 4, 527. se tollere 4,94. Ales Cyllenius 4, 385. dei 4, 72. moribunda. 5, 177. alitibus arcentibus 1, 361. Aligeri amores 7, 171. angues 1, 224. 5, 454. dracones 7, 120. alipes 6, 208. currus 5, 512. alipedes equi 5, 184. Alani 6, 42. et 656. 8, 219.

Alazon 6. 101.

Alba frons 5, 10. albet ager 2, 73. 3, 167. albentes parmae 6, 99. albefeunt turres 3, 258. Albanus 6, 271. Chremedon 6. 194. Tyrannus 5, 259. 6, 44.

8, 153. Albana porta 3, 497. Albanae orae 5, 460. Alcides 2, 451. et pallim.

Alcimede 1, 297. 317. 335. 731: Afere curas 6, 620. alit campus bouem 6, 361. tellus gentes facuas 2, 645. venatus Exomatas 6; 146. alentem fallit spes

6, 713. altrix cura 6, 325. Alieno vulto gaudia 8, 164. alie-

na pugna 6, 23.

Alius Alcides 3, 644. 4, 62. 2n2 nus 6, 324. draco 2, 382. or-bis 2, 629. Pelias 7, 92. raptor. 2, 309. alium te promifi 5, 495. alii dii 1, 323. luang 5, c. aliae colus 6, 44c. rates 8, 429. vires 4, 126. 6, 123. aliud mare 8, 191. et 365.

Alma progenies louiss, 551. Tithonia 1, 311: videri tumet 2. 102. virtus I, 851. almum iubar 5, 311. almo facer 8, 239. Alnus pressa regibus 1, 203. fol-

vitur 1, 637. trunca 2, 300. A

Alpes decrescunt 6, 293. Alphebs 8, 91.

Altaria cingere 1, 90. iniqua 4,

Alterius morte perire 7, 341. altera forma necis 6, 419. lux 5; 1. proles 1, 771. tellus 1,582. via 8, 187. virgo 8, 463.

Alternus cruor. 6, 185. huc et illuc 4, 266. 4, 231. alternos greffus cunctari 11, 93. alterna dextra 6, 363. alternae ruinae 6, 185. alternis dictis infurgere 5, 672.

Altus Iupiter 2, 305. rapit equos v, 414. alti equi 6, 28. luci 6, 495. ortus fatorum 5, 309. populi et patres 8, 281. tori 6, 456. ab alto obtutu confurgit 7, 88. alta Carambis 6, 108. gens 3, 201. nox 2, 288. 3, 206. et 731. 6, 14. quies 4, 16. 5, 334. rupes 2, 462. ftrages 3, 276. altae aquae 8, 88. porticus 2, 190. trabes 7, 39f. al-

tum

Verborum et Locutionum.

tum chaos 5, 96. pellora 5, 595. flabula 2, 548. altissima media pugna 6, 180. altum pro Mari 2, 506. spumans 4, 268. alto euocare iubar. 3, 429. ex alto iras trahere 5, 523. alta dant viam 4, 405. profundi 1, 160. fecare 2, 2. tenere 4, 7. 7, 129. vocant placida 3, 2. alte ferre manus 3, 437. tenere crine 3, 131. altius recipit ratis 5, 102. Alumnus, pro cui cibum damus 8, 94. alumna trepida 5, 359. Amanus I, 493. Amans infomnis 7, 22, amantis queltus 7, 510. amenti nox non mitis 7, 3. amantem folari. 7, 412. ignorare finunt 8, 406. amata dea 6, 112. amor acer laborum 3, 367. agit 2, 625. caecus 6, 454. lucis 7, 493. mognus 3, 606. Martis 6, 156. et 694. perculfus nube mali ?. 573. permixtus odiis 7, 255. plaustri 6, 331. regis ademti 4, 316. facuit 2, 398. facuus 7, 307. sedis Stygiae 3, 450. spirat magnum 2, 184. tantus mei 7, 37. transibit 7, 184. versat 8, 409. vrit 3, 736. amori indulgere spatium 2, 356. amorem inspirare 7, 255. amore adflare 7, 489. arder 8, 159. captae famulari 2, 146. Deae dignus 8, 29. flammatus 8, 300. Clat 4, 345. furens 5, 427. laudis captus 1, Amoena piorum 1, 843. 707. praedae deceptus 3, 22. amores alicuius ferre 6, 262. aligeri 7, 171. Nympharum 3, 181. volucres 6, 457. vlcisci bello 2, 549. amorum breue tempus 8, 249. raptor 6, 121. Amaris monitis accensus 2, 385. Amaster 6, 554. Amazon 5, 90. Amazonidum gene A. 602. Ambages vatis Mopfi 1, 227. Ambenus 6, 25, et 251. Ambiguus Proteus 2, 318, ambigua cunda 5, 301.

Ambire insidiis fallacibus 5, 672. variis vocibus 7, 256. ambit balteus 3; 189. ambitus senez 5, 622. Ambrosius 3, 138. Ambusta pruinis lumina 4, 70. Amens concipit spem aetheris 3, 226. discrimine 7, 631. exsilit 4, 50. luno 1, 111. rigor 3, 576. Amicus caelus 4, 136. magnus 3, 563. amice 3, 296. amici Roges 5, 578. amicos arrus complecti 3, 289. amicum fulfur 2, 450. Amidus ater 6, 745. facer 1, 659. amidu liber 3, 470. Amnie ditiffimue spoliis 5, 123. fidus 5, 104. nouus 6, 635. Pha-. sidis 4, 616. et 706. 6, 319. placati gurgitis 4, 338. facer 4, 338. Scythicus 2, 596. Scythiae 8, 210. ferus 4, 705. spumans aquis 4, 195. spumans nimbis 2, 101. amnis iter sequi 8, 190. amni donati equi et secures 5, 123. amne durare 6, 336. amnes auerti collibus suis 7, 391. calidis fontibus 5, 373. collibus vlulant 2, 537. congeminant fragorem 4, 71, elatis cornibus 1, 106. grati 3, 557. immoti 4 724. in tontibus I, 692. ftricti 1, 513. in septem proiecus Nilus 8, 90. amnes rigidos etu-Amouere arma alicui 3, 114. has stas 6, 746. amouet ignem deus 6, 657. Amphidamas 1, 376. Amphion 1, 367. 3, 479. Amphitryoniades 1, 375. et 635. 3. .723. Ampletti amicos artus 3, 287. animas limine portae 1, 676. nigris hydris 2, 195. primam 7, 494. locios ouames 7, 649. amplexi 4, 702. amplexa terra si-

nu 2, 427. amplexum pati 7,

186. amplexu occupare 7, 254.

Xxx :

tenere i, 214. amplexus dulces 1, 237. supremi 8, 11. iungere 1, 163. rumpere 5, 32. soluere morantes 1, 351. ad amplexus tendere 1, 237. amplexibus longis haerere 1, 316. miscere artus 3, 310. vacuis instare 4, 39. vrgere 4, 325. Amplius adefle 3, 662. certat 3. 556. dicere 4, 548.

Ampycides 3, 420. 460. 5, 367. Amycus 4, 165. 232. 243. 276.

296. 317. 745. 6, 626, Amyclea herba 1, 426.

Amymone 4, 374.

Amyros 2, 11.

Amythaon 2, 162. Anaulis 6, 43. 266. 272.

Ancaeus I, 191. 377. 413. 2, 128.

5, 64. Anceps diversis molibus 5, 310. pauor figit 3, 74. pontus errat 4. 576. vrbs 3, 46.

Anchora puppe sedens 5, 72.

Ancon 4. 600.

Anfrastu blando finuosa litora 2, 45 I. molli eludere 6, 240, anfractus immensi 7, 523. anfradibus curuis angere terram 4, 727. longis fluere 5, 121.

Angere anfractibus terram 4,727. angit te imago illius 7, 128. angunt proxima 4, 546. angi immemores Laris 3, 376. angitur fluctu coacto 5, 688. in orbes

2, 387.

Anguis circumuenit paruum I, 400. lapfus montibus 5, 254. Lernae 1, 35. repressus 7,531. Anguem foluere in fomnos 7, 169. Angues aligeri 1, 224. 5, 454. famuli vmbrarum 3, 457. gemini Nymphae 6, 52. oppoliti 4, 238. quatiunt 7, 149. superati tenero 3, 516.

Angusta Helle 3, 7. angustae fau-

ces 2, 587.

Anhelar terra 2, 31. Vesuuius mugitor 7, 208. anhelans 1, 777. Peuce 8, 256. anhelo flatu gliscit'2, 277. anheli 1, 186. 6, 240. equi 2,75. ponunt pestora 4, 699. anhelae metu leti 4, 514. anhela vulnera 2, 233.

Animam dammare 2, 483. hanc effe fuam sciat 7, 286. purpuream expellere 3, 107. rapere 1,749. rependere equis 6,560. fuggere parem 6, 289. tenuem spirare 4, 436. Animae faciles 1, 151. ingentes 1, 237. 3,84. morantes 3, 383. parentum 1, 544. animas abolere memores 4, 448. auxilio iuuare 7, 274. exigere ferro 3, 282. respicere 8, 389. animantia 7, 227. Animantibus communis orbis 7, 227.

Animus est 1, 166. 4, 193. favens 6, 580. stabilis 2, 264. animi incertus 1, 79. animo nulla quies 7, 244. redit 4, 577. animum adiungere futuris 4, 593. componere I, 321. contingere cura 7, 173. dare 1, 41. flexus 3, 615. referre 6, 580. animi, pro superbia 1, 603. haud vsquam 6, 417. ingentes 1, 772. 6, 630. animi nil iuvant I, 702. rediere viris 3, 468. foluti 7, 383. animis credere 4, 621. fides certa 4, 744. insulte tuis 3, 519. miseri 6, 128. non ferre 5, 650. pares 4, 703. animos accipere I, 182. adtollere 1, 336. dextramque tenere 7, 293. auertit error 6, 17. augere 6, 279. perurere mentemque I, 76. reponere in aliquo 5, 391. follicitare 3, 547. fuperum nosse 3, 17. tenere 7, 293. tollere 1, 540.

Annus incipit floribus 6, 167. ingruit luctifer 3, 454. pinguis fine imbribus 5, 424. annum alium adspicis 6, 324. deficiunt 3, 179. molles 7, 295. primi I, 22. 3, 316. 5, 458. quicumque 7, 480. siderei louis ?, 401. virginis falluntur 8, 409.

VERBORVM ET LOCVTIONVM.

augurare 3, 356. venatibus dare 3, 242. annis hebet ardor. 1, 53. in primis 1, 458. annofus Eryx 4. 321. annua ira Matris 7. 635. flatio Nili 3, 361. Anre adludit 6, 664. aperit 7, 33. diem 6, 438. monens deus 5, 261, tuos vultus, id elt, antequam te vidi 7, 11. videns 6, 582- .

Anteire metus I, 31.

Antenna prona 1, 623. antennae cornu 1, 623.

Antiquus sommus & g. antiqua facies plantius 2, 394. malla (chaos) I, 830, fors 549.

Antrum auratum 5, 210. antro infausto se occulere 8, 215. arcana 2, 625. conscia culpae 4, 356. curus 3, 639. dei Clarii 3, 299. ima 6, 656. fecreta I, 751. tenent Pana 3, 49. ab antris expellere 6, 79.

Anxius refugit 2, 143. anxia curis 2, 113. 4, 7. virtus fletit 3, 256.

Anxur 6, 68.

Aonii trunci 8, 447. Aoniae arae

1, 379.

Aperire dolorem 3, 371. flammas 7, 548. hiatu lato 6, 552. iras 6, 432. iugulum 3, 154. pelagus 1, 7. et 169. timores 6, 459. voces et vultum 7, 30. aperit fe feries 2, 218. apertum fretum 7, 541. apertae fores 7, 114. vndae 4, 710.

Apes claudere 1, 395.

Apex frontis 3, 189. montis 4,508.

Apidanus 1, 357.

Apollo 1, 567. 2, 492. 4, 61. 5, 17. et 113. augur 1, 234, pul-Sator citharae 5, 694. vates 4, 445.

Apres 6, 638.

Apricus Nilus 3, 361.

Apta gens iaculo 5, 610, aptare arma humeris 2, 544. leonem humeris 8, 126.

, voluences I, 505. annos fibi Aqua fremit Hister 6, 329. breves 2, 615. indigenae 6, 294. aquas fternere 2, 591. torquere 4, 594. et 600. aquis canis tollitur campus 5, 307. diffundere inbar. 3, 560. elata 3, 532. ifta 4, 48. longis distat 8, 291. se condere 2, 320. septem exit 2. 187.

Aquilis micant agmina 6, 404-Aquilonia hiems 6, 715. proles 4, 462, et 501.

Aquites 6, 295.

Arae praeficere 2, 302. robora portare 5, 10. Arae Aoniae, I, 279. deorum in continio 1,142. et enfes 3, 480. flagrantes I, 755. frondences 3, 456. humiles 3, 426. iniustae 1, 279. meritae 1, 677. patriae 1, 32. lacrificae 8, 243. tumulorum 2, 509. aris impolita arma 4, 186. inserere dapes 3, 456. honor pascet I, 677. aris noctis potens 6, 440.

Arabes 6, 139.

Aratrum inlons I, 103, aratri grave robur 7, 555. aratro obftringere 7, 605.

Arbiter spes omnibus esto 1,558. Arbitrium herile 4, 383.

Arbor adsueta quaeritur 7, 379. aurigera 8, 110. cadit montibus 3, 353. exhorruit spiris 7, 527. pro malo nauis I, 496. facra 5, 204. vacua 1, 399. umbris maioribus occurrens 2, 46. arboris brachia 8, 114. arborem dissolucre 1, 123. arbusta ruere fluctu 3, 102.

Arcadius ritus 4, 384. Arcadium astrum. 1, 481. venenum 1, 108. Arcana fagitta 3, 322. tellus facris 2, 432. arcanum neclar 4, 15. nemus 2, 599. arcana antra 2,625. venena 6,477.

Arcas 1, 36. 5, 371. Dea 5, 206. Echion 7, 543.

Arcere regionibus 2, 118, arcentibus alitibus I, 360. Arttos

Xxx 4

Digitized by Google

Arctos 1, 419. 6, 147. arcton Ares 3, 203. quatere rumoribus 5, 273. per Arcton jacet Pontus, 4, 210. Arcti agentes noctibus 5, 46. Arcto sub media 5, 318. in Arctos confurgit 5, 156. fummas abit 6, 612. Arctous carcer 3, 499. Arctoa arma 6, 295. arva 6, 330. aequora 5, 620.

Arcus dubius 1,401. hibernus 6, 632. lethifer 4, 524. primus in ceruice 4, 310, refutat notos inceptus 6, 124. resoluit coelum 1,656. vndans 4, 95. arcum occupat 2, 521. variat balteus 4, 95. in arcum specie sinuntus 4, 728. arcu ceruix committitur 4, 310. fracto caput implicare 6, 707. fundere 1, 446. intento decurrere 3, 591. ruere 3, 133. stricto stare 5, 581. arcus et pharetram exercere 3, 161.

Ardere furiis 6, 1. ardet acu chlamys 5, 526. auro balteus 5, 140. ardens 2, 3. pro iracundo I, 701. aufter 7, 561. fledit ab vndis 4, 3. metallum 5, 231. quercus 1, 146. tergum 1, 400. ardentes greffus 7, 110. irae 8, · 87. murice 3, 340. tauri 8 437. tenebrae 7, 566. ardentia cornua 7, 587. arfurae gemmae 8, 236. ardefcir curfus 6, 605. ardor heber 1,53. 7,156, velleris Phrixei 6, 150, Vulcanius 4, 686. ardorem effundere 4, 274. ardores trifidi 6, 54. Arduus adduzerat vincula 5, 161.

' Iupiter 5, 164. petebat vano clamore 3, 129. taurus proflat flammas 7, 572, tumor vndae ° 2, 54. ardua cernix 2,502. ardua amanti 7, 244. flumina 4, ' 402. maria 8, 352. montis 3, 695. rigare tumido fluctu 4,

726. Rhipaea 2, 516. Arer humus frigida 4, 215. arenti hiatu cuncari 4, 277. arida

Pestora 4, 699.

Argo 1, 273, 441, 6, 317, 8, 194, 296. Argons malus 8, 294. Argoa manus 3,430. raeis 7,573. fecuris 5, 436. Argua auxilia 6, 731. vela 6, 126. 8, 328. vincula 3, 691.

Argelici coloni 6, 334. Argolicae orae 6, 462. vrbes 1, 96. Argolicus hospes 6, 976. Argoli-

ce manus 6, 486.

Argus I, 93. 314. 2, 390. 4, 366. 370. 383. 388. 5, 961. 6,553\ Argi 1, 107, 239. 3, 666. 4, 360. 5, 487.

Argos 1, 359. Ariasmenus 6, 103. 387. 423. Aricia 2, 305.

Arietare in orbem clypei 6, 368; Arimospus 6, 131. Arines 6, 628.

Arista damnare quercum 1, 70. aristae languentes 7, 24. validae 7, 365.

Arma ciere I, 803. coelestia 6, 486. concita furoribus 5, 577) credita refetre 6, 215. expreffa cafus 1, 399. fatigare 5, 142. fumantia 7, 644. holpita 2, 662. humeris aptare 2, 544. lauare cerebro 4, 153. legere 4, 112, locare 3, 462. ministrare 4, 8. nascentia 6, 451. obuia 3, 80. perfracta caedibus 6, 184. praesentia luco 5, 253, praecari sua 2, 512. puppi depromere 5,215. quaerere fratris 6, 585. reconligere 6, 423. sacra metu 4, 185. simulata 3, 445. tendentia validis remis 2, 312. vana 4, 173. varia 3,430. vocare 3,714. armis arreptis confiftere 8, 311. floret via 3, 565. innectere palmas 4, 253. pectus euerberare 6, 737. peruigil 3, 76. vallere inopem 4, 697. in armis cuncis adesse 4, 747. subitis inflectere 8, 136. Armare flammas vnguine 8, 302. in illos vius 7, 633. manus 2, 182. 5, 667. armat

VERBORVM ET LOCVTIONVM.

mora crudi corcicis 6, 97. armata manus 2, 249. pubes 7, 77. armati orbes 2, 347. armata agmina campis 2, 130. Armiger louis 2, 416. I, 156. femiuir 6, 694. armipotens turbidus 3, 253. armifonia Pallas 1, 74.

Armenia 5, 167.

Armenta adhibere Deis 3, 412. armentarius 3, 729.

Armes 6, 530.

Armi candentes verbere 4, 38% armos reuocare totis viribus 6, 257.

Aron 5, 591.

Arfione 5, 423.

Ars benigna 4, 554. colus 2, 148. Oebalia 4, 272. Palladis 2, 53, praefaga 5, 434. virginis 7, 482. monthrificae 6, 152. promittere 7, 317. varias circumfpicere 6, 438. ad artes convertere 7, 625. artifex forma 6, 465.

Arta moles vietni 1, 757, in arto feptus Leo 6, 346. limine raptata 6, 361, artis in rebus pu-

dor ablit 5, 325.

Atrus emici 3, 289. famuli 1,749. heriles 6, 413. foporati 5, 332. tremunt erroribus 4, 376. artus emplexibus miscere 3, 310. auger vigor 4, 552. contrahit dofor 7, 369. excipere 2, 263. graves proticere firato 7, 141. ligare hederis 2, 268. vellitur 5, 171. in artus fundero 8, 123. per artus dare 6, 679.

Arvim ingene 6, 553. sma Calabra 3, 729, conferta gentibus 2, 617. dira 7, 206. dura 4, 611. occupat 3, 86. pinguia 7, 608. premere 1, 513. fecare 4, 601. vadis inferre 2, 632. aruis cinis haeret 7, 206. incidit nubes 3,

Arx fragofa Malese 4, 261. Phari 4, 317. fiderea 1, 498. arce ex alta corufcat lupiter 5, 305. ratis nutat ab arce 5, 469. arces seterni luminis 5, 410. setheriae 5, 164. 2, 444. coeli 3, 481. Rhipuese 7, 562. fuperae 2, 94. 4, 73. virginese Cecropis 5, 547. vmbroise 3, 565.

Afia 1,544. 2,615. 4, 210. 728. 6, 334. 7,43. 8, 396.

Afper Deus 3, 271. quait equo 3, 21. afpera agna 3, 706. huno 6, \$90. nox curis 3, 362. Plias 2, 405. afpera cingula 3, 141. incendia mentis 7, 243. odia 4, 254. afperare rerum verfare 1, 725. afperare ignes 5, 369. vndas 2, 435.

Aspide cincla comas 4, 418. Asyrii sinus 5, 110.

Afterion 4, 355.

Aftrum nimbosum 2, 357. astrocomantes 5, 367. maguo adparere 5, 226. ab astro pendere 1, 481. astra capua 4, 237. dare, pro ostendere 1, 466. ignae 3, 211. nuda 2, 171. fernare 4, 489. subsentia 2, 90. tueri 3, 478. in astra itque reditque ratis 8, 330. mendere 1, 563. astrisexistit currus 3, 83: intendere crinem 8, 68. nox clingitur 5, 567. sidera tollere 3, 741. sub astrie x, 454. 2, 171. astriferaeymbrae 6, 752.

Astraea 2, 163.

Affus pauidus 1, 402. per affum omnem rendere 3, 519. affus inuenti 4, 365.

Afylus volucer 3, 581.

Atauos exanimes vocare 1,737.
Ater Acheron 4,595: amictus 6,
745: atri equi 6, 523: ignes 2,
236: atra vefiis 3, 406: atrae
faces 3, 96: itae 2, 205.

Athamas I, 280.

Athos 1, 664. 2, 76. et 201. 4,-322.

Atlas 1, 842. 2, 621. 5, 411. Atlantis 2, 72.

Arque adeo 2, 61. 4, 122.
Arracia virgo 1, 141. Arracium
venenum 6, 447.

Xxx's ... Anii

Attia clarescunt 7, 31. Auchates 6, 132.

Auchus 6, 60. et 619.

Audet hospes 7, 80. audens fallere 3, 183. mori 4, 382. audentior spes 4, 284. ausus cunctantes 3, 613. ausi arguere aliquem 4, 317. conscius 2, 280. ingentis conscius 4, 295. ausi adfuit Deus 4, 652. ora digna ferre 2, 242. audax Bacchus 5, 498. audaci iuuenta laeta ora 7, 512.

Audire confulta 8,419. Zephyros vocantes 2, 372. auditi Achiui 4, 737. auditae aurae 4, 21. voces 2, 321. 7, 308. audita vota 1, 341.

Auellere filuis 1, 304. templis 7,

48.

Auena carmen modulari 4, 386. stricta myrtus 3, 524.

Auer omnis 1, 100. auens 1, 485. quaerit 2, 124. auidus viri 4, 297. auidi greffus 1; 183.

Auernus 4, 700. 5, 348. pro Pluto 5, 348. patrius 4, 493. vacuus 2, 603. auerna palus 6, 158.

Auertere dolis fratri 3, 491. lucis vellera 5, 630. motis ventis 2, 128. auertit animos error 6, 17. auerfo caestu siccare 4, 322. Auferre correpto crine 6, 190. de rupe 2, 543. in altum 2, 27. pecus praesepibus 3, 56. rapidis passibus 6, 489. se agmine 3, 266. aufert aër ratem 1, 479. Notus ratem 1, 640. auferunt secula 2, 245. auferture oculis 3, 551. spes 3, 542. ablata soror 6, 682.

Augere dapes ferina 3, 569. frontem cum cornibus 6, 532. auget acies animos 6, 279. hora metus 2, 38. lupiter tonitru honoro. 2, 199. nox ruinas 3, 207. vigor artus 4, 552. augent fugam clamoribus 6, 521. Author certior 3, 622, idem am-

bobus, id est, origo 5, 478. Augur Apollo 1, 234. auguris caput ligare 5, 10. auguris et forte iubere 6, 729. auguris et sorte promissa 2, 486.

Auia frondola 3, 545. horrenda 5, 476. implere gemitu 2, 458. Auis implorat ramos 6, 264. filee 2, 349. aues a Nilo ad Arctos redeunt 3, 364.

Auis mos ductus 6, 125.

Aula confidere & 166. orba bearus 6, 47. fedet 1, \$28.

Aulon 1, 389.

Aura acqualis 4, 615. incita quatit 5, 565. multa spirat coma 5, 589. vehit 3, 34. aurae auditae 4, 21. cassae 6, 561. et dies vocant 4, 344. glaciales Boreae 4, 722. pingues 8, 247. rorantes imbribus 5, 177. stridentes 2, 586. superae 7, 259. occupare 1, 159. secare 1, 224. in auras tolli 7, 157. per auras surit 7, 528.

Aure quiescere 2,44. aures accidit vox 2, 452. dare vocibus 7, 419. implet clamor 2, 389. obstruere toro 7, 296. sanguineae 4, 309. suscitare 2, 125. auribus haerentia verba I, 334. Auriga trepidis rotis 3, 52.

Aurora exfuit polum 3, 2. pergit vias 1, 282. pharetris fullinit 5, 560. furgit 2, 261. aurorae bigae rofeae 2, 261. leue lumen 3, 257.

Aurum, pro poculo I, 148. 138. furiale 6, 670. liquidum 6, 710. pecudis Aeoliae 7, 54. facuum 5, 370, auro ardet balteus 5, 140. coruscum iter 1, 805. depicta chlamys 6, 227. grauis securis 6, 378. in imo decidit 2, 58. in auro sterni 8, 258. modli sundere 1, 430. noz accenditur 5, 370. pictae vestes 3, 340. rependere 1, 661. aurata Minersa 8, 203. auratae pecudis exuuiae 5, 491. aurata frondis

te bidentes 3, 431. aurati corymbi 1, 273. dracones 6, 57. aurata cornua 1, 89. aureus ruber 6, 27. vector 1, 281. aurea nox 5, 567. aurea cornua 6, 71. tegmina 1, 454. terga 8, 43. aurigera arbor 8, 110. auricomus fol 4, 92.

Ausonia 7, 86. Ausonius Picus 7,

Auster ardens 7, 561. descendit montibus 3, 652. miseet arbores rapidus 7, 406. recipir velum 2, 14. austri inexperti 1, 97 vela petunt 3, 700. vocantes 3, 341. austris resistere 2, 53. austros tentare 1, 97.

Autolycus 5, 115.
Autumni acer canis 6, 607.
Auxilia ciere 3, 563.

Axis defertus ab orbibus 7, 560.
horrifer 5, 518. nivalis 5, 205.
sparsus 5, 432. voluitur 1, 670.
axe nitet serpens 2, 65. suffigere Bootem 7, 457. axes falcati 6, 387. patrii 7, 278.

B Racchus 2, 272. 274. 3, 538.

4, 237. 5, 75. 8, 447. audax 5. 498. it circum pateris 2, 348. parcus 2, 70. fatus palmite Bithymo 3, 5. saeuus 7, 301. validus 1, 260. Bacchi dona 5, 216. habenae rofeae 3, 538. latices 4, 533. libamina 5, 193. templa 2, 254. trieterica 2, 624. bacchatus imber frangitur 6, 634. bacchata Dindyma 3, 20. Baculo deferri 4, 434. Ballonotus 6, 161. Balteus ardet auro 5, 140. coeruleus 3, 190. subligat aliquem 5, 579. variat arcum 4, 95. Barathrum infernum 2, 192. barathri nox 2, 192. poena 2, 86. Barba turbare pocula 5, 596.

Barbarus 6, 556. 5, 523. clamor

1

2, 241. Phass 1, 517. 5, 426. cuspis 1, 451. vsto mento 2, 150. barbaricus pes 8, 69. barbarici ouatus 6, 187. barbarica chlamys 6, 526. sunenta 8, 459. barbaricae opes 3, 494. Barisas 6, 557. Baternae 6, 96.

Beatus orba aula 6, 47. beatior 5, 384.

Bebryx 2, 649. 4, 157. 261. et 290. Bebryces 4, 315. Bebrycius hospes 6, 344. Bebrycia 4, 742. 5, 503. Bebrycium litus 4, 442. regnum 4, 99.

Bellare contra aliquem 6, 373. bellator 6, 559. equus 2, 386. bellatrix gleba 7, 612.

Bellona I, 546. 2, 228. 7, 636. nuda latus 3, 60.

Bellua consurgit ponto 2, 479, resoluta vadis 2, 535. belluam metiri montibus 2, 479.

Bellum acerbum 6, 677. componere 8, 394. remittere 5, 666. et 682. belli cetera perpeti 2, 179. certamina 6, 576. creatrix manus 4, 144. decus oblati 5, 540. diuería peragrare 6, 201. fragor 6, 753. moles 6, 104. monstrum 6, 6. ostia 5, 308. porta 3, 253. potens 3, 48. bello complentur litora 8, 138. damnata 2, 16. finem ferre %. 384. iniquo pressus 5, 555. laetari 4, 752. maturus 1,54. occurrere 7, 627. onerare noualia 7, 609. vincere 7, 47. ylcisci amores 2, 549. bella dare 5, 219. differunt toros 5, 461. effusa classe 1, 552. et terrae, 2v did dvoiv I, 322. euntia in nepotes 8, 398. fama praecurrit 2, 129. loqui 1, 268. manent 3, 296. mouere 6, 535. prima 5, 656. pugnata 1, 770. sanguinea 6, 134. terrificant 8, 427. veniunt 5, 546. videre I, 33. beltorum casus 2,655. bellis ablistere 3, 45F. comes 2,

.419. inferta 4, 8. nomen capetfere 1, 540. sanguineis tympana gestare 6, 134. spectara turba 1, 100. belligeri labores 5, 617. bellipotens 1, 529. Benignus casus 5, 114. benigna ars 4, 554. mens 3, 174. Besti 2, 231. Bibulae vestes 1, 289. Bices lacus 6, 68. Bidentes aurara fronte 3, 431. . Bienor 3, 112. Bindum iter 1, 570. Biformes diui 1, 669 Bigae aurorae roseae 2,261, lentae noctis 3,211. foporiferae 2,295. Biiuges 2, 567. 6, 413. biiugae ferpentes 7, 218. Bipedes equi 2, 508. Bipennis valida 4, 337. bipennem ducere I, 122. bipenni perfringere colla 1, 192. Bisaltae 6, 48. Bissenum sidus 4, 93. Bistones 1,727. 3, 83. Bistonia 3, 160. Bistonidae 5, 652. Bithynum vinum 3, 6. Blandus anfractus 2, 451. testu-` dine 1, 187. blanda dina 6, 668. haeret parentibus 7, 123. lingua 8, 63. profatur 3, 534. blandum os 8, 36. blandi ignes 2, 354. 4, 353. 5, III. blanda dista 6, 458. pocula 2, 417. Boebeia proles 3, 543. Boebeis pinguis I, 449. Boeotia Thyas 5, 80. Bonus ire per hostes 1, 438. bona mors 1, 327. Bootes 2, 68. Bootem axe suffigere 7, 457. Boreas praecipitat nubes 2, 517. praepes 1,578. respondet fratribus 6, 164. tollitur 2; 515. boreze aurae glaciales 4, 722. coerulei horror 7, 563. decus 4, 630. Bos coeruleis vittis I, 190. indomita 4, 362. bouis in ora reaurrere 4; 395.

Bosporus 4, 345. et 419. Bracae pictae subtemine 6, 227. Sarmaticae 5, 425. Brachia, pro antennis I, 126. agere inconsulta 4, 303. arboris 8,114. componere remis 6, 326. eripere 6, 620. rapta viris 4, 182. reponere 4, 281. spargere 1, 421. tendere 1, 258. tollere 4, 210. et 263. Breuis aer 2, 524 equus 2, 387. Luna 3, 194. vita floribus 6, 493. breues anni 6, 571. aquae 2, 615. fortitus 3, 379. brene tempus amorum 8, 249. brevior remus 1, 460. rota 5, 415. rumpia 6, 98. breuiores alae 1, 705. bteuissima essugia sceleris 7, 132. Brotes 3, 152.

603.
Buffi acquorei agger 5, 92. buffa
Dolopeia 2, 10.
Butes 1, 394.
Buxus barbara 3, 231. horrifona
2, 584. Idaea 1, 319.

C.

acumen arboris 6, 72. firi

2, 542. filuae 6, 664.

Byzeres vagi 5, 153.

Bruma exorta 4, 732. Rhipaes 54

Cadauera prima 3, 143.
Cadere ab hasta 8, 317. ense 1, 812. hasta 6, 194. et 214. incassium 2, 54. marre 1, 355.
Marte acterno 6, 38. pro moenibus 7, 423. strage densa 6, 508. Cadit arbor montibus 3, 353. clauo dextera 3, 40. fragor belli 6, 753. in hominem 8, 34. Orion 2, 63. vnda in laeuum latus 8, 189. caduna arma 6, 259. claustra muris 3, 53. faces 1, 623. lacrimae 1, 238. lumina vista somno 1, 300. manus in pectus 4, 301. ceci-

dit tumor vndae 2, 54. cecide-

horruit

re jubae altae 8, 88 cadens

VERBORVE ET LOCYTIONVE

horruit 3, 177, mutu exterret 6, Calcare dorfum 8, 133. luming 382. cadentis mots 6,655. cadentum cruor it 6, 723. soni- Caledonius Oceanus 1, 8. tus 3, 206. voces 2, 210. Cadmus 6, 137. Cadmeïa seges 7, 282. Cadmeus hydrus 6, 437. 7, 76. Caecus amor 6, 454. clamor 2, 461. caeca hyems 3, 151. ira 6, 422. manus 3, 79. mens 4, 544. pugna 5, 664. vibs 7, 380. caecum agmen 3, 110. caeci pauores 7, 147. caecae vmbrae Calpe 1, 588. 7, 402. caeca vada 2, 632. Caedere armenta bipenni 4, 337. robora filuis s. 9. caefa vmbra 7, 55. caelorum imago 5, 363. vmbrae 4, 258, caesis dare lu-Aramina 3, 409. dare munera 3, 312. roddere iusta 3, 366. Caedes conferta 3, 274, caede tuere dolorem 5, 547. madens 1, 225. 2, 274. spargere manus 5, 341. caedibus perfracta arma 6, 184. Caelare' Achiuos 5, 435. caelata arma 1, 402, tegmina 6, 53. velamina 5, 6. Caeruleus aether 1, 82. Boreas 7, 563. Olympus 7, 378. caeruleo situ tenebrosa 3, 400. cae-

ruleum agmeh 3, 91. acquor 8, 3. caerulei nexus 7, 535. caeruleae vestes I, 220. vittae 1, 189. horror 1, 652. caerula 1, 460. Aegaea 1, 661. tempora 6, 563.

Cacfaries flaua galeri 6, 227. Caestus strictus 4, 182. caestu 2verso siccare 4, 332. obruere Canent aequora 3, 22. canens aeora 4, 160. veratus 4, 298. caestus resides 4, 214. tollere 4, 148. et 209. caestibus contra occurrere 4, 113. et 194, frangère vultus 1, 390.

Caïcus 6, 688. Calabrum aruum 1, 687. Calabra arua 3,729. septa 3,582. Calais 3, 692. 4, 465. 6 537.

monstri 7, 536. Calet ara iuuenca 2, 331, calent

ora rabie 3, 216. calentia facra 8, 260. calidis fontibus amnes 5, 373.

Calle reuerti 3, 568. calles biuit **5, 3**95.

Callichoros 5, 75. Calor additus 1, 271. patiens re-

rum 3, 680.

Calydon 3, 646. et 658. 4, 223. 5, 5742

Campelus 5, 594. 6, 243. Campus Magnes 2, 10. niger nocte 2, 45. Tequitur 4, 596. fummus 4, 267. tollitur aquis 5, 308. campi potens 3, 151. campo euerío iacere femina 7, 75. iacet vnda 4, 726. medio videre 5, 550. toto feruere 6, 588. campi Circaei 5, 328. ferunt 3, 148. monstriferi 5, 222. Pheraci 1, 444. campos ingentes prospicere 5, 611. legere 8, 121. secare 8, 607. campis armata agmina fingere 2, 129. volare 6, 631.

Candelcit limen Eoo 7, 22. candens linum 6, 225. candenti veste sacerdos 3, 432. candentes cornipedes 3, 487. verbere armi 4, 380. candentia castra 🕿 447. candentior Phoebus 3, 481,

Candor deficit 3, 179. notarus 6, 206. nota Phoebi 3, 559. candida aequora velis 1, 380.

vum 6, 122. canus Atlas 2, 621. fremitus 1, 159. cani Eumenidum 3, 228. iparti 1, 711. canae aquae 5, 307. pruinae 2, 287.

Canis acer autumni 6, 607. aegra peste 7, 125. Eumenidum 3, 228. canes faturate 6, 647. yematrix tutba 3, 335.

Ca-

Canere fata 5, 43. intentis 4, 351. laude magna 1, 104. luftra 3, 68. vates 1, 28. 234. 238. 4, 351. 553. 8, 397. cantus et ludus 5, 444. non proderit 8, 354. trilinguis 7, 184. cantu aduerfo obruere 8, 85. claro repofere 8, 152. et dapibus vocare 1, 62. fluenti infignis 3, 158. luftrifico vocare 3, 448. cantus exfuere 7, 492. refpicere 4, 387. cantibus agitantur vmbrae 6, 448. in mediis 4, 390. feruari 7, 574. tacitis flectere 7, 488. Canthus 1, 166. 451. 3, 192. 6,

317. 346. 364.
Captus amore laudis I, 717. ignota regione 2, 43. luxu 2, 131. femifero corpore 6, 51. capta ferina 3, 569. captum littus 2, 493. vellus 8, 178. capta aftra 4, 236. corpora 4, 109. vellera 6, 320. capax clauae dexte-

Capeffere aequora 4, 344. extrema murorum 6, 503. fata digna 1, 768. freta iuffa 1, 74. limina 5, 408. montem 4, 316. nomen bellis 1, 540. oftia prima 8, 370. pugnas heriles 6, 108. vittas et laurum 4, 548.

Caphareus 1, 371.

ra I, III.

Capillus feruatus 1, 378. capillo rectus colla 1, 378. capilli comti 5, 593.

Captiua carinae \$, 417. ora poflibus imponere 3, 25. terga ministrare 6, 216.

Caput Aesonium 5, 295. 6, 579. atboris aurigerae 8, 110. auguris ligare 5, 11. condere 1, 148. dubium 4, 272. efferre sundo 1, 642. eripere 4, 272. 6, 619. et arma regis videres hic 1, 52. sauus harena Eurus 1, 613. genitale Oceani 4, 91. implicare ramis 4, 333. insuperabile odiis 3, 510. nutat 8, 39. obnubere 2, 254. 5, 98. ponere in transser 3, 480. Ponti 4, 561. pro-

num 6, 707. quaffare 1, 528. 5, 527. tollete per nubila 6, 179. vrguere imperiis 5, 487. 7, 94. capiti aptare leonem 8, 126. in caput proruit 7, 599, et fatum flecht 6, 651. capitum moestissimus ordo 4, 183.

Carambis 4, 599. 5, 108. 8, 224, Carbasus panditur 2, 580. transcurrit 4, 615. carbasi alae 2, 580. carbasa braccis permutare 5, 425. lini tenuia 6, 225. permissa pro fundo 1, 575. tendunt venti 4, 422. vehit Oceanus 1, 8. viderunt terrae 1, 607. Carcer Arctous 3, 499. carcere

clausus I, 602. se fundere I, 610. Carchesia libare I, 193. porrige-

re 2, 656. Cardine impulso 7, 322.

Garina coronata 1, 301. fugiens 3, 724. inuita 6, 318. non nota 5, 151. Peliaca 8, 417. prima 5, 473. profuga 7, 129. carinae captiua 8, 417. imperium 5. 14. iuga 4, 647. carinam dignari manu 2, 50. carinae miferae 6, 666. Phariae et Tyriae 1, 644. Thessalicae 7, 220. in carinas certior cynofura 1, 17.

Carmen agere 1, 783. 4, 87. auena modulari 4, 386. exorabile 1, 783. honorum 4, 343. magicum 8, 351. pulfum fide 4, 88. carmine dicta 2, 244. gaudent Phocae 5, 440. ire tonfas docet 1, 471. magico mouere ventos 8, 351. fustinere vulnus 6, 275. in facris 1, 738. maiora precari 7, 353. mouere rite 5, 99. placantia manes 3, 408. 5, 99. voluere 3, 408. 7, 463. Carmeius 5, 583.

Carpere crinem, genas 8, 7. honores 1, 178. iter nocliuagum 2, 44. nocles securas 5, 48. pabula 4, 379. carpunt facta viros 3, 393. carpi periclis 7,

533. carpitur aegro aestu 3, 365. Caspius 6, 189. Caspia claustra 5, 125. Caspiadae 6, 107. Castir caua 6, 760. extrema 3, 197. infella 7, 617. Martia 3, 53. vit- 1

conus 1, 386. ima 199.

Caffes in autas respicit 6, 561. nox'4, \$27. in cassum cadere .. 2, 54.

Caftor 1; 425. et faepe.

· Casus adpulit 4, 482. adrulit moras 3,574. calus me comitem ' accipies 1: 763. casu ab omni defendere 7, 164. tali spes 3, 682. trahi 7, 9. casus et pericla 1, 153. expressa arma 1, 398. expressa pocula 2, 655. in omiles firmare 5, 216. locorum referre 4, 349. patrii 2, 2. 😁 quaerere alicul 3, 517. folari thalamis 2, 151. tot menii 5, 476. calibus erratus orbis 4, 447. in calibus adelle 7, 443.

Calligare metus 6, 660. tristissima

rerum 3, 370.

Caftre leuare 2, 447. retro dare victa 5, 682. castris ingentibus vrguere 5, 538. castella inclusa 3, 739.

Cateias torquere 6, 83.

Carena mollis 6, 233. catenae tacitat 2, 100. tenent 2, 100. tremunt fub falce 7, 370. catenas trattere 3, 225.

Caterua aequalis 5, 343. 6, 497. 7, 181. carentae dux et domi-' na 5, 378. fecurigerae 5, 138. ' fparlae 8, 27.

Catuli reliei 1, 493. catulos post terga dare 6, 347.

Caua cailis 6, 760. fiftula 4, 384. nubes 4, 259. caua lintea 4, 83. Caucasus consonat 5, 161. descendie 7, 55. incanuit imbre 6, 612. Caucalius flos 7, 357. lenex 4, 63. Caucasei montes 5, 254. Caucaseae Nymphae 5, 382. rupes 4, 72. trabes 7, 565.

Cauda redit 2, 502. Cauese fauor 4, 228.

Cauere tela 6,417. verba 7, 294. Catilla furoris 2, 239. reperta 8, 39. viarum 7, 223. caussas docere 2, 335. 3, 377.

tata frontem 1, 386. cassidis Cautes concurrunt 1, 630. Cyaneae 7, 41. Itricae 2, 449.

Cecropis arces 5, 647. Cecropia

Orithyia 1, 468.

Cedere Deo 8, 102. dextrae 6, 363. regnis 7, 425. fomno 2, 71. terris 7, 58. virgine 8, 368. cedo monitis 7, 349. cedit cautes 4, 672. regia tauto 5, 67. violentia 8, 335. cedunt agmina pulsa 3, 221. aftra loco 3, 210. e pectore nati 4, 89. facta mea tone incentae 1, 147. litora 4, 714. cellit loco mota 7, 175. pudor ab ore 7, 462. ceffere irae 4, 483. iubae 3, 196. cederer his 1, 514. cedens clypeus 3, 199. cedentia fata 4, 485.

Celaeno 4, 453. et 499. Celara terga plumbo 1, 420. Celebrare domiia facra 8, 279. litora ludo 1, 423,

Celeneus 3, 406.

Celer Afterion 1, 355. Echion 4, 734. harpe 4, 390. celeri manu subire 2, 605. sinistra rapie ora 4, 291. telo profternere 3, 185. celeres ruunt 5, 118. terrae 4, 574. celerare imperium 4, 385. opem supremam 3, 251. celeranda imperia 4, 80.

Cellas pandere 1, 396.

Celfus lupiter 4, 75. celli fori 3, 462: celfae flammae 8, 351. puppes 1, 719. 5, 215. celfum oftrum 3, 339. celfa frena laborum ie 455. cellior artus taurus 2, 547.

Centores 6, 191. Centumgemina Thebe 6, 118.

Cepheus 1, 375, Cera et pice'illitae naues 1, 480. cerae tenuel I, 128.

Cera-

Ceramous 6, 550. Ceraunia fumma 3, 465. Cerebro arma lauare 4, 153. sparsus ager 3, 166. Ceres, pro pane vel frumento i, 254. 3. 5. credita I, 60. rapta 5, 217. Ifrata 1, 578. Cereris munere restituere vires 2, 69. oblitae honores 4. 532. Cernere agmina Eumenidum 2, 227. corpora cara 5, 35. discrimina 3, 75. 4, 619. hastam 6, 519. iter 1, 807. maiora altra 3, 66. nubes 8, 452. omina 7, 249. ora defecta 2, 466. reges 6, 487. robora oppetere 1, 553. viam 6, 429. cerno alia aequora 7, 92. cernunt vias creicere 1, 502. cerne nos medio mari 5, 668. potantem 5, 586. cerni virum non patitur 5, 401. vna ratis 5, 440. cernimur hi 5, 477. Cerrare aequore 4, 566. cerrat Chalcidicae harenae 1, 454. imago vaga 3, 597. tendere Chalciope 6, 479. 7, 156. vitra 3, 555. certant agmina Eumenidum 2, 227. donaria tes-* ris 5, 645. Zephyri 3, 92. certante nulla comitum 5, 347. certantes rogi 2, 476. venti 4 270. certamine laeti campi 4, 116. virum rapi 3, 717. Cerrus ad ralia 2, 57. cogere sagittas 1,436. concurrere I, 59. iaculis 1, 366. linquam habenas 1, 560. Olympus 2, 66. certi discriminis horae 5, 312. certi succurrere 2, 457. certo agmine petere 5, 354. flumine perferre 8, 190. omine 5, 212. paffu fugere 4, 140. Stridore tendens halta 3, 239. Helice 5, 70. lex fati 4, 709. mori 8, 316. fequi 4, 47. fpicula 3, 124. vox fonat 2, 455. certae pennae I, 233. certior auctor 3 622. cynolura 1, 18. non certior perfringere 1, 191. Ceruchos tremulos temperare 1, _ 46g.

Ceruix ardus 2, 502. commirtitur arcu 4, 310. extra fua vojlera 8, 89. infracha vulnere 6. 199. magna 1, 344. ceruice extrema'lubligare 6, 700. pendere 1, 259, 2, 426, recipere 1, 249. reducta 4, 266. remiffa 3, 334-Cervus sublimis cornibus 3. 546. cervum suscitare 3, 545. cervos comitridos excipere 6, 422. petere penna 6, 420, cerua cornibus aureis 6, 70. facidica 6, 70. laeta 3, 634. Cespes vivus 5, 61. Cessaeze manus 6, 130, Ceffat Eurus 3, 483. manus Iouis 4, 414. remus in ordine 1, 443. Cetera progenies 3, 664, peples 2, 15. pubes 1, 354. 8, 310. Cetera belli perperi 2, 179. da mihi 1, 267. linguere nuda neci 1,696. Ceto maxima 2, 317. Chalyps audiri 5, 169. domat Euros 1, 593. letifer 6, 343. trahit virum 5, 541. Chalybes 4, 611. 5, 142. Chaonius Iupiter I, 303. truncus **%** 461.. Chaos altum 5, 96. confument potest mundum 1, 881. horrendum 2, 36. implet 4. 133. iacet ore ingenti I, \$31. profundum 7, 402. Chelyn pulsare 1, 139. Chiron 1, 139. 255. 267: 407. Chlamys 5, 513. acu barbaries & \$26. depida auro 6, 226. ignes 6, 708. impler equum 6, 526. lignis horrida 📞 528, torta 💃 IIg. Choaspes 🗲 585. Choattae 6, 151. Chorus aethera vestit 5, 566. choros ferre 2, 282. 5, 240. ducere 5, 345. timulare 2, 188. Chremedon 6, 194. Ciere aliquem 1, 751. arms 1,

\$0}.

" 301. auxilia 7, 563. herem uoelis 7, 313, ignem errantem 7, · 578. manus 1,754. humina nota 4, 549. fommum patrem 8, ' 69. vltima verba 3, 156. vi-. rum 3,63. cier lupiter ab Alba 2, 304.

Cimmeriae opes 6, 61.

Cingere altaria 1, 90. falligia muri 2,554 lacum 6, 68. cingenes horae 4, 92. cingi finus 7, 355. cingitur nox aftris 5,567. vindus pellibus 6, 135. ciuda comas 4, 418. cingulà aféera 3, 144. data alieui 7, 174. secunda monstris 6, 471. inicere ro-: go 3, 342. mattmat 3, 526. vibrantia 3, 142.

Cinis induit vibes 4, 509. vitimus 7, 206. cineri dare vina 5, 98. ' honorem soluere 3, 357. reddere dica 2, 601. cinerem com-. affendare 5, 62. et offa compo-

nere 7, 208.

Circa aliquem voluere lumina 4, -779. it Bacchus 2, 348. omnia - purata 1, 690. feruare vndas 45 640. vellera Mars 1, 223. videre discrimina 1, 714. videre montra 2, 17. videre tenebras 2, 40.

Girce 6, 445. 7, 120. '212, 217. Circaeus campus 5, 328. Cir-.: Etei agri 6, 426. 7:544. Circumdata vmbra 8, 37.

Circumferre ofcula dextrae 7, 124.

molem validam 6, 349. Circumfluir mare 2, 646. circum-

flua vrbs gemino ponto 5, 443. Circumttufa palla 1, 384.

Circumspicere artes 6, 438. saltus 5, 346. circumspicit Aeson I, • 767. pauens 1, 756.

Cistae plenze formidine 2, 267. · ciftis condita 8, 17.

Citaci 5, 467.6, 428. Citaca virgo 6, 196. Citacad terrae 6, 697.

Orthurae publator 9, 694. cithara · "'intignis 3; 158.

Citus ignit 2, 449. cita caffina 5. 707. cuípis 3, 197. citae habenae 3, 498. citatae forores 3, \$27. cimeum aes 6, 198:

Clades ratis 8, 375. Idorum tueri 6, 725. clade fuorum terricus 5, 420.

Chimare numina 4, 411. clamani parens 5, 442. patri Achilles I. 256. clamantia ora 1, 292. clamor caecus 2, 461. implet aures 2, 389. infellus 8, 326. fuvat Deum 3, 84. Marcius 26 188. nauffetts, I, 186. nefandus 4,516. ruit 3,58. fonat aequote 2, 112. fupremus 1, 752. 3, 350. 8, 172. ftirgit a grege 8, 129. clamorem tollere 8, 295. clamore afio ruere 5, 575. impellere laxa 3, 95. ingenti petere arma 2, 391. morari 5, 28. premere 8, 263. vano peteré 3,128, clamores mali 1, 646. clamo2 ribus augere fugam 6, \$21. iuvare 6, 751, petere vrbem 2, 379. plenae vndae i, 646. ftupere 4, 72.

Clangie tuba luSifieum 3, 349. clangor Martins 7, 611.

Clarii Dei antra 3, 299, Clarus cantus 8, 152. languis 4, 348. Taulas 6, 222. clara fuga 6, 181. nox 1, 416. 4, 82. pharos 7, 85. clara vela 1, 495. clarior arctos equis 6, 146. cla-

refeunt atria 7, 31.

Claffem dare 1,720. claffe aduersa obsidere 8, 380. effusa bella I, 3\$1. claffes sgitare mente I, **50**0.

Claua socia 3, 162. clauae capax destera 1, III. clauam intona-

re 3, 168.

Claudere apes 1, 395. effugia 1, 807. claudit fub frigore Phalis 75 230. cfatidi: pontò 1. 903. rempora 6, 34. claufus careere 1,601. hintu Cleonzeo 1,724. thalamis 1, 569, cohors 15203. stamma 2, 338. claufi Angi 1, Yуу

claufum aequor 4, 688. 441. claustra aequoris 5,77. Caspia 5, 125. maris 1, 557. refringere I, 595. claustris euadere 7, 570, oppolitis exfectare 5, 605. profuti 6, 106. Claui semira 2, 430. clauo dexte-12 cadit 3, 40. Clemens turbo 6, 747. Cleoneus hiarus 1, 34. Cleopatra 4, 464. Clio 3, 15. Chypei opus 3, 199. orbis 6, 367. radius 6, 517. clypeum rotare 6, 551. per clypeum ferri 8, 465. clypeo illidirur ignis 7, 585. micare 8, 310. clypei micant 3, 76. clypeos expedire 8, 301. Coastes 6, 155. Cocytia nubes 4, 495. Codrus 2, 136. Coelum immutabile 2,55. implere questibus 6, 726. incubat vrbi 2, 494. ingens 2, 628. magnum 1, 668. micat 2, 55. piceum I, 617. 2, 517. praeruprum 2, 88. reparabile 6, 562. resoluit arcus I, 655. tradere alicui 1, 418. coeli arces 3, 481. graue iter 1, 565. latus profundi 7, 479. limina 4, 28. patiens 1, 765. quantum cognoscere 1, 168. venturi praeícia 5, 53. coelo abigere 5, 627. adesse 4, 35. componere 5, 296. debere moras 2, 407. debita cetera 4, 692. gliscit stella 5, 372. illustri producere 6, 528. infurgens lupiter 4, 415. it gemitus 3, 277. par regia 1,688. producere 6, 528. prospicit Colles Cynthia 3, 558. reditura semina 3, 382. temperies exacta 2. 475. gerraque potens 6, 466. venire 5, 84, 6, 259. coelestes

. mentae 8, 230. lumina 8, 334.

ecolicolae 2, 83. 5, 472. proci

.: 5, II2.

·(¿:

239. claufos inuadere 8, 371. Coeptum vanum 2, 525. coeptue dapes 2, 349. coepta pia 2, 264. placita 3, 416. referre 3, 503. coeptis arcet metus 2, 368. deficere 2, 597, jungere focium 1, 165. filent litora 3, 416. spes datur 1, 242.

Cogere pari discrimina 8, 388. promere 4, 144. fagictas 1, 438. sub iuga 7,595, cogit Erinnys ire mari 7, 112. sua hyems 2, 404. cogam compeleere tautos 7, 185. in freta 1, 65. in thalamos 7, 239. coactus fluctus 4, 687. coactum caput 8, 88. ebur 2, 465. coada agmina 3, 496.

quis 8, 242. Cognarus Phrixus 5, 187. 6, 593. 7,74. cognutae sedes 5, 593. Cognoscere casus 2, 2. quantum coeli I, 168. cognouit equitem

Cogitare fociam 8, 404. cogitet

6, 210. cognita bellis 1, 789. fors 4,577. Cohibere suspiria 4, 359,

Cohors faeua ventorum 1, 593. Coit manus agrestum 1,684. porta belli 3, 253. vmbra minax 3, 579. cocunt in proclin gentes 5. 636. naues 8, 284. coiëre duces 6, 9. manus 6, 232. tenebrae 8, 120.

Colaxes 6, 48. Colere foedera leguna 4, 103. Phasin I, 44. rura parentis 6, 405. coli iola vmbra 6, 642culta coma 5, 592. fides 1,839. patiens in duris arais 4, 611. primi acui 5, 358. cultu cognita manus 5, 356. mitia corda 2, 647. cultus laborare 6, 224. coloni coëunt 2, 461.

amnium g, 537. 7, 391. . Collum auratis cornibus 1, 89.

colle aptare 6, 669. imo proxima tellus 7, 618. colla capillo tectus 1, 378. compressa trahere 3, 331. dare ignibus 1,90. perfringere binenni 1, 192. fnr-

furgentia obruere 2, 533. mmens 2, 547. in colla labi 2, 425, referre 8, 124.

Collucent aequora flammis 3, 351. Colluvie rigare folum 4, 497.

lores, liquidi 2, 467. verni 6,

Colubris tremenda aegis 6, 175. Columen carinae 1, 117. Columnae truncae, fimulacra 6,

91.

Colus arre par 2, 148. colus aliae 6, 445. Supremas rumpere 6,

645. Coma culta 5, 592. flexilis 5, 589. frontis fibila 3, 50. furgens 1, 208. comam induit 2, 265. adrectae 2, 213. Eumenidum 3, 54. grauidae 6, 709. 1, 229. comis flauis reddita cu-12 8, 238. prensus 2, 26. comas adludit aufler 6, 664. cinna 3, 716. fula 3, 315. nutrire flore Sabaco 6, 709. comans alta pellora 5,595. iugum montis 3, 402. 08 3, 136. pellis villis 8, 122. comantes aftro 5, 367. siluae 1, 429. comati ex-Te&i 7, 636.

Comes acis 3, 678. et 694. adfpernandus 4, 163. haeret 8, 55. in actus 4, 163. lunae venator 3, 195. sim bellis 2, 420. foror 4, 188. forori effe cogor 7, 202. comiti iusta ferre 5, 6. fat datum 3,688. comitem adeffe 3, 662. casus accipere 1, 763. condere 5, 91. miserata 3, 195. redde me fratri 6, 213. se abnegare 3, 694. comites addere 5, 114. equi 6, 161. comitum cateruae 8, 27. comitari ad auras superas 6, 113. pugnas sanguine 6, 558. comitanda potestas 5, 293.

Cometes 1, 356. cometae fatales 6, 608. vocaci a loue 6, 607.

Commemorare figna 5, 181. Commenta molem ferro 1,599. Commercia miscere 1, 246.

Comminus ense nobilis 1, 366. am ferre 1,263. vibrans hasta 6,518.

Color tibi non vilus 8, 163. co- Committere ora 3, 190. ponto I, 413. committit Erynnis 3, 396. proelia 6, 31. committitur cervix areu 4, 310. commissa sorori 6, 491.

> Commouere fretum 5,71. imagine poenae 4, 486. pectore fesso molem 2, 33. commotis questibus 7, 195.

> Compellare aliquem dictis 2, 592. 7, 451.

Compendia montis 1, 484.

Compescere aliquem auro, id est. poculo I, 338. frondes vere 6, I Ç 3.

taxi 1, 777. comarum horror Complecti amicos artus 3, 289. quercum metallo 5, 231. finus 5, 110. terras omnes falo I, 195. toros 8, 7.

Quaspide 4,418. desormare are- Complere fata 5, 226. 6, 621. litora bello 8, 138. litora monstris 3, 261.

Componere animum ad calus I, 121. bellum 8, 394. brachia remis 6, 326. cinerem et offa 7, 208. coelo 5, 296. lumina 3, 279. oculos virga 7, 247.

Comprensa aequora 3, 106. vina 3, 609.

Compressus pedore tigres I, 491. compressa colla 3, 331.

Conari preces 4, 372. conans fequi 5, 339. conata loqui 7, 118. conamina dextrae 4, 40.

Concaua iuga 4, 594 Concedere dicis 3, 616. fatis I, 554. concede tantus 1, 680. Concentus adit aethero 6, 166.

Concidere armis 4, 123. flebilis vrbi 3, 203.

Concilium vocare 1, 213. 2, 313, conciliis cognita nomina 1, 789. conciliare limina coeli 4, 28. locis I, 794. thalamis aliquem **3,** 496.

Con-Yyy 2

Concipere ignes irarum 1, 748. Confines orae 2, 633. cohfine pa-Ipem aetheris 3, 227. concipit auftros vnda 5,522.

Concire molimine Scythiam 6, 35. Comingere flatus 2, 130. concitus aestu 1, 291. tendit I, 577. concita arma furoribus 5, 577. cuspis 6, 705. iuga 1, 3. pestora 3, 556. faxa 4, 672. 6, 341. se fuga 3, 583.

Conclamat ab agmine Tiphys 3, Congeminare fragorem 4, 71. 259. Mars faevus 6, 29.

Concolor alas nocti 1, 611. Concordia laerae vocis 3, 464.

··· concordia tura 8, 248. Concrescere facilis 4, 723. con-

creti fanguine crinos 3, 286. Concurrere artibus 6, 242. Cvaneas ponto 1, 59. 4, 562. furtis 2, 661. ignotis 6, 25. monftro 4, 155. monftris 3, 512. pugnas 6, 177. faxis aduertis 8, 196. concurrunt cautes 1, 630. dextrae hospitis 3, 18.

Concutere lampada 8, 263. mentes 6, 476. monstrum belli 6, 7. concute a sede maris 2, 530. concuffo remo tollere nauem 1, 340. concusti rogi 3, 348. concusta humus 6, 650.

Condensae feminae 2, 172.

Condere caput 1, 148. comitem · ·· cum armis 5, 91. litora 4, 626. regionem 5, 107. ie antro 3, 636. se aquis 2, 320. se fumo 4, 676. vrbem, pro amittere ex oculis 2, 443. vultus 7, 396. ··· condit nox domos 3,731. condi per vrbes, de statua deo ere-&a 1,680. tellure rupta 7,29g. tumulo inani 5, 199. vndis 2, 64. condita ciftis medicamina 8, 17. pergunt fuo ordine i, 531. tumulo 5, 199.

Conducere vulnera 1, 480. Conferre genas 3, 309. manus 2, 222. contulit quos Argos 1, 359. conlati curius 6, 270. Confecta flammis machina 6, 384. Conferta caedes 3, 274.

pillae 6, 374. confinia ponti 2, 635, 8, 180, terrae 4, 574.

Confedere implicitos 6, 419. Confraga 4, 582.

Confinidere menlas 5, 581. confusa pectora 1, 79.

conciture alas 6, 264. missile Congelat hyberni Touis vulcus t. \$78-

> icus 2, 535. Pacana 6, 513. vocem'2, 201.

Congocere idus 4, 306; Supremos honores 6, 630. congerit tellus amnes 4, 717. congerles prima fluit' 3, 98. congeriein verlare 6, 5rt:

Congressa iniquo fubire 6, 322. Congruit manus 2, 307. Serpens aduerfus linguis 6, 59.

Conficere hastas 6, 271. confectae hastae 6, 381.

Coniux anxia 2, 113. dita 2, 237. furens 2, 191. Mauortia 2, 208. miferanda 6, 688. patta 6, 44. et 274. turbuta pellice 5, 447. coniugii fecura 8, 206. coniugio dicare 7, 535. flammatus 8, 300. lampada quarere 8, 279. morari 1, 523. confugirs raptis indulgere 8, 393.

Conjungere fallaces dextras 7, 344. greffns 4, 176. fociam duci 6,450. vires 6, 732.

Conligere auratos dracones 6, 57. ignes 2, 354. iras 7, 335. quae det responsa 7, 88, confedae vestes 1, 433.

Connectere rempora lauro 4, 134. Connici toris viribus 3, 193.

Conflendere terga 1, 410. conicendit fol arces 2, 444. Conicius aufi' 2, 280. 4; 295. (ausis 1, 211. conscia antra cul-

pae 4, 356. cortina I, 5. mens varum 3, 301. nox 3, 211. ora facti 3, 262, relligio patti 2, 401. facra 2, 410. filua 1, 526. 3, 584. templa 2, 254.

Con-

Conferere dextram 6, 539. manum 3, 123. focias manus 3, 31. conferitur pugna 6, 352, conferta arua gentibus 3, 617. tela 6, 182. Considere aula 8, 166. Olympo Contexere puppes 2, 108. con-1, 4. vris 7, 119. fedibus 5, 235. terra 4, 511. transtris 2, 442- 3, 459-Consilia abdita 4, 480. funesta 6, 432. grandaeua 7, 349. mone-. re.6, 14. respicere 8, 436. se expediunt 8, 384. fociare 5, 282 confiliis nectere foedera 3, 509. nox vna fatis .7, 70. Consistere pro castra ponere 5, 276. alipedem 6, 209. armis arreptis 8, 211. in basta 8, 133, confistit nauis 1, 126. constitit Alcides 2, 462, Helle 2, 589. moles 1, 127. Consonat Caucasus 5, 161. Confors curis 3, 489, confortia famae despicere 3, 677. Conspicere cruorem 1, 823. conspecta mouit pruinas 8, 210. tempora 6, 296. conspicienda figna 1, 261, conspicuus toris In 253. Constituere ad altaria 4. 153. constituit nubem lupiter 3, 92. Constringere galeam 3, 80, conftridi cerui 6, 422. Consueta fata ex ordine 4, 449. Confulere diem 3, 38. confulta audire 8, 418. Superum 1, 241. Consmit mundum chaos to 832. Confurgere ah aggere busti 5, 92. ab ordine 1, 387. fama 1, 75. in arctos 5, 156: in iras 1, 67 %. in yndas 1, 362, ponto 2, 478, , venti 1, 635. confingit ab alto obentu 7, 88. moles aperie I, 499. Contegere, membra fepulchro I, . \$14. offa tumulo 5, 58. contedus nubibus 1, 279, contecta fpelunca arboribus 4, 178. Contendere ad vibes 3,452. contenta arrindo 3. 136. mori 8. ٤٤.

453. venenis 7, 354. vela 4, 748. Conterret lasona virgo 7, 515. conterrita non meminit nati &. 22. virgo 7, 197. texti vmbones 3, 90. Conticere nefas 3, 302. conticent domus 2, 263. flamina 3, 732. ora 7,432. politi toris 1, 295. Contingere, pro polluere 1, 817. amnem Phasidos 6, 320. animum cura 7, 173. optatam pellem 4, 620. toros 7, 5. votis quaesitam 5,507. contigit lancea leonem 3, 587. contigit hospes alicui 6, 677. contignat mori 7, 537. vellus Ancaeo 1, 377. Continua vis inuentae 4. 319. Contorquere frena 1, 455. contorta porta 1, 609. Contra, pro ex aduerso i, 137. 7, 328. fulmina that fanguis 7, 362. occurrere caestibus 4, 112. et 194. tendere I, 235. tollere caestus 4, 209. venire 4, 137. 6, 216. videre 8, 62. volant tela 7, 630. Contrahere Phocas 3, 728. contrahit dolor artus 7, 369. Contrectare monilia 6, 669. Contriftat sidera Iupiter 6, 622. filua opaca 3,427. Contundere ora freno 1, 424. Conti frenator 6, 162. gestamine vehi 6, 72. conto aduerlo impellere 6, 256. Conualles Hebri 2, 515. Connellere nifu 5, 159. Convertere ad artes 7, 625. animum ad alicuius labores 4, 539. conversus ad ora comitum 5, 129. vultum 3, 343. conueria , frontem puppis 1, 618. in iram 7, 160, in se furoribus 7, 470. terga lequi 3, 256. conuerlae lagiuae 6, 698. Conviuia expedire tectis 2, 341, , felta inice 4, 760. pati laeto vultu 5. 57%, ... Conus **Y**yy'3

Contus cassidis 1, 386. 3,51. coni excelsi vertex 6, 604.

Copia leti tanta 6, 337. rerum data 1, 102.

Coquitur aër vaporibus 2, 333. Coraletae 6, 81.

Coralli 6, 89.

Corde acri tumere 6, 2. aegro filens 5, 133. aegro volutans 5, 265. excidit tumor 5, 655. promere metus 1, 734. corda aegra labant 3, 75. cunctantia 3, 693. diuería regi gerere 4, 158. erecha rapere 2, 187. euica 2, 187. languent 1, 316. miria cultu 2, 648. moras nectunt 3, 375. pavent 3, 237. Paeantia 3, 722. pendent metu 3, 94.

Cornu antennae I, 624. cornu equino pellere 5, 154. fesso descendere 7,592. incendere proelia 6, 92. Lunae grauidum 2, 46. non vno flumina fundir 8, 186. somni 8, 72. vigili flumina 5, 486. cornua aditricta I, 282. ardentia 7, 588. aurata I, 89. ducere neruo 6, 376. expedire malo 1, 313. mali 8, 294. mitra tument 2,271. montis 4, 96. Phoebes referre 4, 361. soscida 7, 302. faeua Bacchi 1, 726. Sonant 7, 611. torquere 1,726. vda 5,79. videt 3,238. per cornua virtae 1, 776. cornibus aequare alas 6, 160. al-' tis haerere 6, 421. elatis fluvii I, 106. frontem augere 6,532: portare 7,590. refulget 4.405. sublimis cervus 3, 546. velatis 8, 29. corniger Hammon 2, 482. comipedes candentes 2. 488-

Cornus fixa 3, 156.

Corona gemmifera 5, 448. cum corona currere freta 4, 336. coronata nauis 1, 201.

 femiferum 6, 52. corpore femifero captus 6, 52. corpora capta 4, 108. lecta boum 6, 559. noua furgunt 4, 283. perfracta 6, 185. primaeua 2, 654, refituere Baccho 2, 70. fortita Lethen 2, 484. fumma locare 3, 333.

Corripere aequora 1, 132. decuş optatum 8, 117. enfem 7, 148. viam 3, 501. 5, 329. vim omnem 7, 460. corripir error lomina 6, 277. corripuir foeda fenedus 6, 284. correpro crine auferre 6, 189. correpro venenis 5, 451. vifco fequaci 6, 236. Corricis crudi mora 6, 97.

Cortina conscia 1, 6.

Coruscus aether 5, 183. huce parmae 1, 486. nube sumanti 3, 129. radiis clypei 6, 517. coruscum fulmen 6, 55. iter auro 1, 205. coruscae faces, pro sulmine 1, 622. coruscis linguis rapere 3, 458. coruscae ferrum 2, 228. falum telis 1, 703. coruscat lupiter ex arce 5, 305.

Corymbi aurati 1, 273. corymbis increpant faxa 4, 691. non to-

cis rediturs 8, 194. Corythus 3, 99.

Cothurnus puniceus 1, 324. Cotys 3, 112.

Grater fignifer 1, 337. cratera geminare 4, 343. libare Soli 5, 616. cratere magno laceffere 5, 372. crateres mensaeque volant 1, 142.

Gratem defendere tergo 2, 109. Greantia oppida dittos 5; 485. creati phalanx 7, 612. creati Aquillone 4, 432. creatrix belli manus 5, 143.

Greber pulfus 4, 285. crebri istus 4, 306. fingultus 3, 338. crebra ruina 8, 334. crebra fulmina 2, 23. crebior pavor 5, 551. Gredere falsos vultus 6, 161. visibus 4, 622. dari Phoebum 3, 542.

•

742. dati Phrixo 5, 511. ne Crobialus 3, 101. formae 7, 449. credamus ve iplis 7, 52. creditus alicui cultus primi aeui 5, 358. credita Ceres 1, 69. proles Neptuni 4, ·· 150. credita arma referre 6,212.

Crepido faxi 4, 44. Cremari vifa ratis 5, 33.

Crenacus 2, 173.

Crescere vias cernunt Parcae 1, crescit acervus donis 5, 31. crescunt auditae in pestore voces 7, 308. cretus Agenore Phineus 4, 444.

Gretheus I, 42. 740. 5, 477. Cretheia proles 8, 112. Cre-

thidis 6, 609.

Crimen. crimine iuvare aliquem 5, 659. mouere figna 3, 439. in crimine linquere aliquem I, 698. pro crimine poenas perpeti 4, 430. crimina scelerum

pendi 4, 478.

Crinis de igni 1, 205. intonsus 6, 643. percurrit tempora 6, 53. tenuis vmbra 3,526. vagus innatat 3,526. crinem carpere 8, 7. hispidus 1, 612. intendere aftris 8, 68. proferre 1, 205. fubnecti auro 2, 103. crine correpto auferre 6, 189. odorato spirans 6, 129. tenere alte 3, 132. crines abrupti 4, 413. concreti languine 3, 286. intord 6, 563. madidi 5, 416. mileros perdere I, 449. ofentes fulfure 8, 348. scmineces 6, 176. sparft 1, 297. terrifici 6, 618. velare I, 218. viperei 7, 250. ad crines pauere 3, 264. crinibus fudare 6, 618. crinita nox faces 5, 371.

Crispans pelagus Tironia 1, 311. Crista triplex 3, 62. crista pulsare fastigia 3, 62. crishe rubentes 3, 176. criftas quatit aura 5, 564. refumere 7, 467. criftis fulgura vibrat 8, 61. summis recedunt rura 7, 616. criftarus

1, 356.

Crocei odores 5, 591. crocene frondes 4, 23. croceum fubremen 8, 234.

Cromna 5, 106.

Crudelis egeftas 4, 449. Vrha'2, 484. crudele exitium 3, 302. crudelia figna gerere 5, 272.

Crudus cortex 6, 97. crudi tauri 4, 250. crudum frigus 7, 230. faxum 2, 542. vellus 6, 82. crudescit dux Furiis 2, 509.

opus pugnze 3, 210.

Cruor alternus 6, 185. cadentum largus 6, 724. facer durat gramina 7, 359. cruorem baurire 1, 818. renomere 1, 822. cruores diri 7,552. ex ore agere 6, 705. mutat leo 6, 614. cruentus Acionides 6, 654. cruenti Dahae 2, 156. cruenta moles' 2, 27. cruentae terrae 2, 303. cruenta freta 8, 246.

Cubile castum seruare 2, 137. nimium experta 7, 21. saevum Promethei 5, 155. fanctum tangere 2, 344. cubili defecta moeret 7, 116 impresso 8, 9. meo iumda 4, 464. primo imperfedta domus 6, 689. cubilia ferri eruere 5, 145. folis 3, 37.

Culmen agitur per ignes 2, 179. a culmine spectare 5, 446. ni-

grefcunt 4, 260.

Culpa subest 7, 386. culpae deprehensae conscia 4, 356. proxima 3, 392. culpam pendi facuitiac 4, 1477. remittere 3, 407. rependere magno terrore 6, 744.

Cumulare flammam libamine 1, 204.

Cunabula gentis 5,418.

Cunctari ad medium iter 3, 656. alternos greffus 2, 93. amore 3, 606. arenti hiatu 4, 277. super 7, 335. virgineo meru 5, 393 et 428. cunclantes aufus increpare 3, 613. cuncantibus viris adelle 2, 377. cunciantia Y y y 4 corda

corda 3, 693, pectora 7, 176. cunctatae plantae in limine 7.4. Cunchus fauor 3, 701. Phalanz 6, 53. cunctae catenae 7, 370. domus 2, 128. manus 6,80. cun-Qa adligat sopor 6, 444. clau-Ara maris I, 557, feruere I, 121. noua videre 4, 424. ruunt vndis 2, 359. filentia 8, 84. fimillima Phrixo 5, 363.

per Cuneos miscet funera 6, 632. cuneis adactis gemit robur 3,

Cupit condi telluse 7, 299. curam _ fateri 4, 415. cupiene effundere omnia 7, 434. cupido feltina et leuis 6, 472. hortator 8, 232. ignota 1, 839. nulla 1, 846. fera 4, 247. turpis 2, 131.

Gupresti noz i, 774. Cura angit 7, 129, belli et pugnao , \$, \$34. cauere tela 6, 417. demens alieni pericli 6, 474. iugalis 4, 354, magistri 4, 270. nostri 5, 19. sua reddita comis . **8,** 238. luorum 3, 336. 4, 127. tangit te mei 7, 480. vulgi 5, **265.** curae acres 5, 549. inex-, pletze 6, 759. iuvenis 7, 350. nullae in virgine 5, 335. fubeunt 1, 759, funt vellera 1, 64. Superant 5, 53, vigent 1, 55, vigiles incumbunt 3, 447. vrgentes 8, 24. curatum decreta .1, 536. curas admittere 2, 399. alere 6, 660. invare 3, 702. mittere 4, 489. pellere I, 838. reddere tumulo 7, 209. resides foluere 8, 220. refoluere 4, 703. sociare 5, 282. curis adfixa moestis 8, 233. aegra pe-Aora 6, 623. anxia variis 2, 112. 4, 7. aspera nox 3, 362. confors 2, 489. dubiis variare. 3, 623. eripere 4. 538. 7, 241. exesa 2, 137. nutans 7, 153. par 1, 733. relinquere 2, 161. saeua insomnia i, 329. vndare 5, 304. curant non incedere Cultos Argus 4, 367. in vellere proelia 6, 92.

Currere aequore toto 1, 307. fucu 1, 265, freta 4, 336, inter medias cautes 4, 587. tempora dictis 8, 467. currit fulos fulgor 5, 244. hiems profundo 3, 152. currunt deserti remi 5, 120. curius ardefeit 6, 605. oblatus 3, 614. placidus 4, 83. princeps 1, 532. curlus imperium 4, 14. tempora 4 439. cursum tenent vndae 2, 407. curiu ire 8, 184. pari contendere 3, 548. roftra tremunt 2, 77. rumpere otia 3, 614. secundo agerea, 613. curfus aequo, rei 1, 483. fubiti 2, 400. curfus erudire 2, 49. laetos ingredi 5, 70. regere 3,489. rum pere 1, 3. curibus conlatis 6, 270. hastam exsuere 6, 253. involuere 4, 264, curlare in omnes vias 4, 108.

Currus audit 5, 133. falcati 4, 105. feruntur fuper 6, 195. gelidi, Latoniae 3, 415. hyperionius 2, 35. impellere 6, 6. madens caede 6, 415. Martius exflit altris 3, 84. mouere 3, 415. orbi dominis 6, 724. pii 2, 411. rapere 6, 395. surgentes Eco litore 5, 246. trepidi 6, 401. curru alipedi pulsare 5, 612. cosuscus 6, \$17. frenare dracones 1, 68. leuis procurrit 6, 697. locare 2, 266. 6, 370. curribus haerere 6, 416.

Curvus Olympus 5, 414. ora 2, 500. curuae orae 2, 11.

Cuspis a prora splendet 1, 404. barbara 1,451. concita 6,705. extrema casside sonat 3, 197. inest 6, 250. Neptunia 2, 619. subit ilia 3, 105. vltima roras 6, 259. cuspidis ictus 3, 284. sibila 6, 202. cuspide extrema iacet 7, 422. inclytus patris 1, 392. infelta rarelcunt pugnae 6, 617.

Acolio 7, 517. pecudis Phrixeas

VERBORYM ET LOCUTIONYM.

7. 75. pudoris virginei 5. 3576 Daraps 6, 66. et 572. custodem adjungere 4, 366. custodia famae 6, 471, a stoded Cyanei fragores 5, 483. montes Dare adspiramina formae 6, 465. 2, 382. 8, 193. Cyaneae 1, 60. 4, 681. 5, 168. 6, 168. 8, 181. cautes 1, 630. 7, 41. errantes 4, 562. furentes 5, 85. rupes 4, 638. seit f. (11. debits e Cybele 8, 240 Cyclops 1, 136. 4, 287, 7, 648. Cyclopes rabidi 4, 104. Cydrus 3, 192. Cygnus patrius 1, 432. Cyllaros I, 426. Cyllenius ales 4, 385. Cyllenia fidem 8, 48. fugam 7, 570. fuproles 1, 436. and an ing Cymaea vates 1, 5, wenene 7, 633. imperium et Cymothoe 2, 606, sayan isol Cynofura certa I, 17. Cynthia 2, 56. 3, 558. Cypariffi immotae 7, 405. Cyris 6, 80 marg A Sport hughil Cyrnus 6, 297. Gyraeae terrae 6, 693. Cythera 8, 229. Gytheraea 2, 328. 7, 189. 8, 215. de los dinos Cytiforus 5, 463. Cytoros pallens 5, 106. Cynzicus 3, 60. 220. 313 et 326. speed of the dome small - Contraction and the second of the second

٢

١

ı

. be phicked at D. bosto by so. aedalus I, 704. Damnare animam 2, 483. arista quercum I, 70. pectora fomno 3, 260. damnatus taurus I, 787. damnata bello 2, 16. pellice proles 2, 153. Danai I, 371. 555. 6, 173 Danubius 8, 293, et 378. Dapes 1, 137. adcumulare 4, 339. captae 2, 349, dare 8, 213, ferina augere 3, 569. inferre aris 3, 457. letales 2, 155. libare faeuas 2, 194. milerae 4, 107. remorae 3, 120, verrere 4, 454. dapibus in mediis 4, 492. 10pori. 2, 221. vocare I, 62.

WY II

Dardanius parer 2, 582. Dardaniae harenae 2, 445. agmina 7,615. aliquem vsque fretum 2, 29. amplexus 1, 333. 8, II. animum I, 4I. annos venatibus 3, 242. aftra et terras 1,466. aures inflas vocibus 7, 419. aurum per artus 6, 670. Cererem 1, 254. 2, 5, colla ignibus 1, 89. colus alias 4, 445. decus 6, 470. dicta 2,69. 4, 222. dicta ventis 5, 21. exta verubus 1, 254. fata 1, 534. nera 3, 681. galeam infectam arma 6, 476. in fata 8, 107. in praelia tauros 7, 545, iter fedis placidae 1, 793. iuvenes et classem 1, 720. labores varios 5, 487. latus 4, 304. litora feffis 4, 736. locum 2, 412. lustramina caesis 3, 409. luxuriem 7, 66. mella 1, 63, mella hianti &, 97. montes 3, 484. monumenta magna 6,500, moras 5, 547. munera caefis 3, 312. neci 6, 557. 7, 279. nomina remo 1, 352. obitus 6, 515. opem 7, 320. ora quieti 8, 80. ofcula palmis 8, 44. ofcula ripae 4, 373. ofcula vittis 8, 6. poenas fceleris 8, 443. pondera dictis 1, 39. portam I, 596. portum 2, 322, post terga 5, 149. 6, 347. praelia obvia 3,77. preces et vina 2, 336. promissa 6, 675. ratem sluvio 5, 183. regem 1,592. responsa tenebris 4, 62 ç. retro castra victa 5, 682. faxa aduerfa faxis 4, 659. se mediis fluctibus 7, 18. fedem 7, 208. femina 7, 69. focios 4, 543. fonum 3, 106. tauros in proelia 7, 545. terga 3. 738. terga fatalia 5, 242. terga metu 3, 254. et 268. terras magistro 1, 465, triumphos

forte

YYY S

forte 3, 301. vela 1, 766. 6, 597. vellera 5, 542. vellera templis 1, 89. verba 7, 251. verba in Notos 8, 173. vestes 3, 11, et 340. viam 4, 409. vina cineri 5, 98. vina precesque 2, 336. vinclis 7, 602. vires 7, 320. vultum dictis I, 39. vsum stellis I, 482. dat aetas spatium 6, 62. famulis frangere exuvias bonis 6, 359. fidem nox 2, 338. montes regio 3, 484. tempora jungi 2, 324. dant alta viam 4, 405. animum facta 2, 264. campi Pheraei Admetum dia voces 4, 292. moenia The-3, 43. dabat diua videri ingentes 2, 226. Pindus rates 5, 497. te fama talem 5, 507. dedit te mihi deus 5, 391. dedit vsque fretum Sicanium 2, 29. dabit oftia Phasis 2, 598. dabunt dii mentem 4, 568. da bella, id eft, dic 5, 219. cetera mihi 1, 268. draconem 7, 550. lungere 5, 516. mergere 1, 604. prendere 7, 246. reddere terris I, 675. Scythiam 1,87. vellera 5, ' 667. date tangere vultus 4, 634. des adcrescere 1, 178. dent Dii superare labores 5, 618. fata vnum illum diem 6, 734. dediffet insedisse domos 2, 176. dari alium Alcidem 3, 645. crede Phoebum 3, 542. manibus 3, 104. datur dum 4, 141. 6, 661. nulla potestas 8, 3\$1. proles Iovis 3, 667. dabitur currere 4, 587. transcurrere 4, 598. datus dies 5, 276. enlis 2, 303. 6, 127. leto 6, 272. forte labor 4, 704. data copia rerum'I, 102. datam te accipio 8, 271. datae habenze 1,560. daris manibus 3, 14. datum est componere I, 322. fatis 8, 397. fat lacrimis 3, 688. data cingula 7, 174. nomina ponto 4, 347. figna mali 5, 261.

Dathis 6, 63. De more 6, 640. 8, 32.

Debere fata alicui 6, 200. moras
coelo 2, 408. mnrum alicui 1,
119. debueram quaerere nullos casus 3, 517. deberi Pergama telis Herculeis 2, 571. debitus duxoris 5, 278. sinis sista
agit 5, 531. debita coelo 4, 693.
fata 5, 21. fatis 3, 461. munera
caesis 3, 512. velleta 6, 593.

Decedere Lemno 2, 401. tectis 4.

viam 4, 405. animum facta 2, Deceptus amore praedae 3, 22.
264. campi Pheraei Admettim
1, 444. fata luem 4, 432. gaudia voces 4, 292. moenia Thegmine pectus 3, 477.

fpia Argum 1, 478. tubae figna 3, 43. dabat diua videri ingentes 2, 226. Pindus rates 5, 497. te fama talem 5, 507. dedit te fama talem 5, 391. dedit vaque fretum Sicanium 2, 29. dabit ostia Phass 2, 598. dabunt dii feruare 8, 433. premunt 8, 465.

Decet certare manu 6, 314. haud inclementia tales vultus 7, 416. decuit coiisse tot rares 8, 284.

Decor barbaricae inventae 8, 459.
pulfus 5, 348. decorare pyras
3, 333.

Decus acre 6, 470. boreae 4, 630. et famam obiicere 7, 459. frontis pulchrae 4, 241. magnum 8, 37. natale 6, 62. oblari belli demittere 3, 540. Olympi 5, 379. omne fugir 3, 180. optatum torripere 8, 117. orbis clari 1, 452. referre 3, 346. fuorum et gloría 4, 162. vndarum 2, 612. 3, 523. ad decus praefens itur 5, 564.

Decidit in fluctus 2, 58, pars Ergcis 4, 321, Sol in vno Euro 2,58. Decima lampas Phoebes 7, 367, vnda 2, 54.

Declinare lumina 3, 69.

Decrescit cornus fixa 3, 156, decrescunt Alpes mersis rupibus 6, 393.

Decutrere ad vridas 1, 802. 3, 421.

secu intento 3, 591. pronoc 1, 186. vertice 1, 255. decurrit ab arce 7, 125. decurrens ad cingula crinis 3, 526.

Deditur manus primaeus 2, 483.

Deducere auem ab aëre rami 6, 261. caestus manibus 4, 275. vela 2, 403. deducunt diem

vndae I, 275.

Defendere ab angue I, 35. cratem inducto tergo 2, 109. fedes cognatus 5, 539. defenditur arte Acionides 8, 153. fluvius vrbe 5, 558. defensa filentia 4, 67. Deferre imperia properanda 4, 80. nemus I, 122. rorem 4, 17. deferunt imbres montem 2,523. deferri baculo 4, 434. errore 4, 297. in vrbem 2, 135. defertur in aduersam oram 8, 376. in imos fludus 2, 535. delatus fato 4, 159. delatum nemus I, 122. Defefium nec fue ioca nolcunt 4,

Deficere ad istus litoris 1, 231. in duris 4, 35. deficit 6, 671. discursibus 5, 429. imber in novum amnem 6, 635. incedens 7, 380. infultans 3, 236. in tha-· lamis 5, 447. deficiunt anni 3, - 180. Minyae vifu 4, 246. defecere dese 7, 972. ne defice 4, 592. ne defice coeptis 2, 597. defecta laboribus vndag ratis 2, 284. moeret solo cubili 7, 116. monstris Pergama 2, 489. ora virginis 2, 463.

Defigere hostes attonitos 6, 534. defigit error operum 5, 416. defixit gelidts fanguis 4, 226. defixus haerere 5, 377. perflat 7, 511. filonti vultu 7, 407. stabat in ira 7,82. visu acerbo 2, 369. defixum vrgere 7, 601. defixae fragoribus horrent 6,

· 504. defixe numina Ponto 4. 667. ora folo 5, 313.

Defre numquert 6, 39. Deflectere oculos a cura 2,76. de-

flexa Dishate 8, 208.

Deflere nefas 3, 284. defleti duces 5, 576. defleta Lemnos per labores 2, 79. nomina 5,60. Deformare comas harena 3,716. Degeneres quellus I, 164. Sindi

6, 86,

Dehiloens vnds 1,624, 2,582. Deiicere caeso poplice aliquem 6, 552. iuvencam 1, 191. taurum 2, 330. pudor oculos 7, 514. deiecta arbor a montibus 8. 289. oculos 2, 470. palla 1,132J 8, 204. deielta flumina faxis 3, 594-

Deilcon 5, 115. Delabi Lemnon 2, 127. delapía polo 2,62. 3,533. Deligere regem 3, so1.

Delius I, 446. sacerdos 3, 432. Delphin I, 131.

Delubra Dianee 3, 301. 7, 179. fella fronde tegere 2, 188. instituere 1, 15.

Deludit anhelos 6, 240.

Demens cura 6, 474. discordia 2, 204. Demetere ense 3, 157.

Demittere leto 7, 314. mubibus 4, 77. robora ferro I, 94. vittas a vertice 6, 64. demiffs hiems loui 2, 434. iugis placidis 2, 636. rupes I, 581. demiffs ore

3, 640. Denegare artes 7, 318.

Dens Echionius 7, 554. dentes Hydri 6, 437. rari 4, 215. vacui 3, 589.

Denfus labor 5, 169. denfi amplexus 4, 325. Coralli 6, 29. thoraces 3,87. trabe montes 3, 484. viri premunt 6, 683. kuna imbribus 2, 367. denfa dextra spargere hastilia 6, 229. ftrage cadit 6, 508, trabe montes 7, 484. denfæ haltae 6, 487. 1. Pliades 5, 415. denfa exta I. : 205. tilentia montis 3, 604. denfare figna 7, 628. denfet fonitus 3, 207.

Depattere alicui idua 6, 652, ernos

ombot 4, 566s ventor I, 6520 Depide chianys auro 6, 227. Depandre viros ponto 5, 34. Depopulare greges 6, 131. Deposere sulman I, 199. holter 5, 635. Deprecor. 7. 4351 to hoc 8a 53. Deprendere reliquies patris In 458. Styga vifu.1, 464. deprenin culpa 4, 356, pars, iugis 4, 692. Depromete, arma, puppi 5, 215. finu Nines. 74:450. Dequeri secum labores 5, 449. Deripere pinum 2, 48. derepta planstro unrus 2, 160. derepte. monilia 7, 668. Descendere: ad. pugnas 3, 518. cornu, festo. 7, 592. louem 4. 353. lapíu molli I, 686. terrae: -en regna of, 352. descendie, aufler montibus 3, 652. fludu laplo 8, 332. Hiften in freta:8, 219. in mediam hallam 6, 244. mgm, ab Euro 1, 528. defcendunt flamina 7, 25. zephyri. I, 686. descender Caucasus 7,554 regio 1, 538. Deferere actus 2, 5. delermis axis 7, 560. :: equo pedes 6, 639. Hercules 4, 84. deferti remi 5, national peri virgo 2, 445. virgo 7, 103 et 305. 8, 308. defertae.domus 2, 376. deferta lufton 4, 52. Defes mira 5,149. terra 3, 660. Desidere hiatu 8, 3292 😅 📑 Defignare limta ferro 3, 43504 Defilice aethere 4, 355. in terram 2, 198, defiliunt 2, 447. Befinit fundere iras 3,696. Defpicere confortia famas 3, 678. despecta adoas chalamos 8, 283. Despondere perincia poenis 7,510. Defoumare aheno vndanti 2, 254. Desbinare servitiis 2, 180. destinat Acolus ventos I, 417. vina cradelis (kopulis 2, 484.

Desum ad connubia 8, 247. de-

fina endas Systibus 4,716. del

. fuit hoc voum fais 3, 294. decrunt nec femina 7, 68. defuerit nec spes, nec dextra iufsa pati 7, 95. defuerint nec dome nec arab 5, 20% Desuper 4, 307. 5, 275. 7, 602. Deteriora potioribus fouere 3. 647. Detonat ira 4, 294. Detorquere habenas 4, 571. ocus los I, 120. tauros fub iuga 4, 685. viam ad amnem 5, 398. Detrahere aliquem 3, 564. cingula 3, 142. : Detruncat prenfum 3. 145. Deucalion 1, 366. Deuesta puppis 4, 114. Deuenire ad delubra 7, 180. ilvas 1, 843, deueniung omnes 4. 452. Deuexi montes 32 627. deuexa identia nociis 3, 398, Deuglare, de Dea 1,93, furence tem 4, 204. Devoluere sa rhalamis a 2354 vertire coeli 2, 89, Deus adfuit aulis 4, 659, apre monens 5, 261. Deus Clarius 3, 299. dedit te mihi 5, 390. impulie vrbem 3, 325. leujor. . 2. 323. radians 5, 409. respi-, cit 6, 514. fuus mptar in Venerem 2, 636. Volens 1, 596. .. 4. 484. Dei mens '5, 955. to-. tus 1,1207. Dilaequorei I, 212. . communes 7, 228, magni I, 341. 3, 412. maris 3, 259. me-. fiores 6, 676, polagia, \$12. fog. cii et duces 4, 554., pleni 2, 441, praedicia 4, 460, prima ; Pallas, 4, 237. prodigia, 1, 742. fors, et auguria 1, 486. Deum cultus 1, Is. futa 4, 86. jura 8, 401. lues 4, 426, metus 2, . `16. monstra 3, 356. nati 1, 553. . Sanguis 6, 49 .. Strages 2, 179. deis praedas accendere 7, 29. vocatis adouere 2, 578. vote : audita I, 342. Vota facere I 323. vota sundere 5, 617. Dis geniti

geniti 3, 505. Deos implere questu 2, 167. inuidifie 2, 375. Dea amata 5, 113. Arcas 5, 206. ardens 2, 175. Deae Harpyiae 4, 519. shuarum 1, 106. virtices 1, 796.

Dexter acinaces 6, 701. orbis 8, 246. pontus 4, 211. dextrum omen 1, 245. dextra, vel dextera, acris 4, 633, cadit clauo 3, 40. capax clauae 1, 110. dei 2, 258. denía 6, 229. dulcis 1, 334. fidiffima 5, 64. fulmines . 4, 167. funeres 7, 468. grauis 1, 817. 4, 311. inicia 3, 41. louis 3, 89. funda ad foedera 6, 12. magifter 7, 211. nauet opus ferro 3, 144. non defuerit iuffa patí 7, 94. nuda 5, 438. par oneri 1, 110. fera 3, 179. dextrae accedere ptopius 4,635. dilapfa 7, 299. elatae succedere 3, 139. foedera 5, 495. patriae ofcula circumferre 7, 123. conferere 6, 539. dare 7, 373. et arma fequi 6, 21, fallere 6, 166. incitare 7, 587. iungere 5, 516. parare et minari 4, 289. tendere 3, 269. tenere 7, 293. in dextram reuerri 7,652. elata quaerere 8, 359, occumbere 6, 109, plena spargere se-"mina 7,608. porior prudentia 4, 622. premere lumina 1, 334. sequi verba 1, 681. dextrae iunctae hospiriis 3, 18. madent fanguine 3, 39t. potentes 3, 630. sequumur verba 1, 681. dextras fallaces confungere 7, 344: dextris expedire tela 8, 301.

Djana 2, 301. 4, 60, 5, 239. 346. et 380. 7, 179. 8, 208.

Dicare coniugio 3,535.
Dicere amplius 4,547. dicitur de fanguine Phrixi 7, 137. dicia carmine meo 2,244. manus tibi 3, 671. virgo thalamis 6, 268. dicta cineri reddere 2,

ferre 2, 577. 4, 136. fata reddere 8, 445. ferre 4, 330. et 735. 7, 544. fica 1, 39. litora a nomine 5, 157, magna volant 5, 600. maxima dare 7, 558 placent 2, 326. respuere 5, 322. faeua 3, 638. tumida 3, 714. ventis dare 5, 21. dictis aggredi 6, 458. et 587. alternis infurgere (, 672, attonitus 7, 101. compellare 7, 451. currunt tempora 8, 467. fidens 8, 112. firmare 5, 359. impellere 6, 602. incitare manus 3, 690. inhiare 5, 469. mora redditur 7,514. placidis fingere pectors fera 5,534. vultum dare 1,39. dictare vota 1, 685:

Dies aderat 2, 107. additus ifte 5, 545. aprica 1, 845: atrulerae Alciden 5, 157. datus 5, 276. egericur questu 8, 454. ille super 1, 344. illa 6, 356. ifte quis 3, 698: laffa 7, 561. longinqua 2, 286. nimium iucunda 7, 236. non certa 4, 730. occurrit 4, 678. orta 3, 258: peragit vices 1; 505. premir 2, 214. qua ie et redit 7, 229. quis refert abadam 8, 52. referata 1, 655. fua habet quemque 6, 628. fubitus horruit 2, 52. fumma 1, \$42. fuus admonet \$, 12. vrie folibus' 2, 286. vocat 4, 244. diem confutere 3, 37: deducung vndae 1, 275. dispergit in vndas 2, 76. et nochem fatigare ς, 602. et nottem volare 🛼 175. fuscare nube 1, 396. pari sacvum 8, 100. petere 8, 150. reddere 7, 245. sacrare laribus 3, 175. subtexere Olympo 5. 414, trahere vndis 4, 97. videre 7, 619. in diem mitti 2. 439. die fub vno formata 2. 288. dies profpicere 1, 329.

bi 3, '671' virgo thalamis 6, regem 1, 753, differt fragor 268, differ rirei reddere 2, toros 5, 460.

601. dare 2, 69. 4, 222. dona Diffidere capillis comeis 5, 597.

Diffugiunt verfi 3, 255. diffugere maria 4, 645.
Diffundere iubar aquis 3, 560.

radios 6, 56. diffundir iuga fociorum 6, 388. nebulam 6, 745. diffusa sinus sidereos 2, 104.

Digerere senium 8, 102.

Dignus prima carina 5, 473. digna adiungier armis 2, 421. aegide 5, 653. frons 1, 6. manus
4, 588. periclis 8, 430. et indigna canere 2, 117. fata capeffere 1, 769. malis 2, 471.
ora ferre 2, 242. proelia videre 8, 345. pascua legere 4, 363.
dignis hospitibus succurrere 7,
280. dignor supplice digno 7,
291. dignari leto 4, 168. se periclis 1, 57. dignatus vt cadet
ense 1, 811. dignata manu carinam 2, 50.

Digredi muris 6,754. digressibus

haerere 3, 4.

Dilabi aegris passibus 3, 3,8. dilapsa dextrae tenenti 7, 399.

Diligere manes viri 7, 209. Phoebo vates 2, 316. dilecta cingula regi 3, 342. rura Phrixo 6, 598.

Diluit sudor pectora 3, 557. Diluvio vrgere 6, 394.

Dimittere decus belli 5, 540. exuvias 6, 19. infontem 7, 455. moras 8, 104. noctem Olympo 5, 692. portu 7, 261. reges in Hymettum 1, 397. timorem 7, 240. vittas facris 6, 54. dimittit ancora terras 5, 72. dimiffa vota retentare 5, 173.

Dindyma bacchata 3, 20. vlulantia 3, 232.

Dione 7, 187.

Diras ptaecurrere 1, 804.

Dirigere facem 1, 569. missile 6,

541. pinum 2, 49, Dirimit lux noctem 4, 664. mare aliud 8, 365. nox vna vndis 7, 540. diremit apex frontis 3, 188. dirimi acquore 1, 285.

Diripere dapes 4, 454. fenem I,

813. et 885. Thress 2, 240. Dirus Amycus 4, 148. diri Choatrae 6, 151. cruores 7, 552. magico terrore 6, 151. dira coniux 2 237. lingua 8, 352. lues 2, 291. 4, 426. 6, 399. noverca 3, 610. vis ducum 6, 683. volucris 4, 79. dirae fraudes 6, 591. Hydrae agmina 7, 623. taedae 2, 235. vltrices 5, 446. dirum lumen 3, 132. nefas 2, 568. seelus 3, 172. dira arua 7, 206. coniugia 2, 172. iusta tyranni 5, 660. pabula 4, 106. somnia 3, 59.

Discedere in agris 7, 558. in bifidum iter 1, 570. vrbes a se 1, 285. discedunt aduers montes 4, 645. discedens hospes 7, 108.

Discernere biulos calles 5, 395. discretus mons 2, 623. discreta

mari 7, 13.

Difeere animos ingentes 1, 772. confeendere terga 1, 410. didicere viam nepotes 6, 291, Difeolor Hibesia 6, 120. via flo-

ret 5, 565.

Discordia demens 2, 204. sacerat currus 6, 401. tenet cristas etc. 7, 468.

Discrimen belli duri 6, 545. tenue 3, 712. 4,689. discriminis horae 5, 312. 7, 500. discrimine amens 7, 631. nullo rapiens 6, 395. nullo praecipitare so 4, 296. discrimina fratrum 5,689. seti 1,714. ponti 1,37. Troiae 2,579. per discrimina expediri 1, 217. reddere spem 7, 426.

Discurrere equis 6, 203. discursibus aciem implere 3, 220. deficit 5, 428.

Discuss formidine 4, 700. nive sternuntur litora 5, 175.

Disticere agmina claua 3, 163. ora 3, 141. disiecta lumina 4, 167. verbera 4, 413.

Disiungi oris 2, 562.

Dispot

Difpellere Golchos 6, 530. manum: 3, \$9. i Dispergere diem in vndas a, 76. dispersi ignes. 6, 54. Diffiliunt latera 4, 694. Dislipare partem capitis 6, 380. vincula 7,616. Dissolveré arborem lamna 1, 123. Dissona iuga 3, 359. regna ducum 5, 609. Distat aquis longis 8, 291. Distringere ab ira lunae 7, 330, Ditis in vius feruare 1, 780. ianua horrida 6, 113. opem cla-

. mare 4,411. Ditem ciere 7, 313. Furiasque mouere 3, 520. Dite folum 2, 296. ditem Memphim volat 4, 407. dites Argi 4. 360. ditior gentibus plaga 6, 38. ditiflimus amnis spoliis 5, 123. ditant sua mulatra 6, .. 145. .

Diuersus abis 4, 387. 6, 581. eunt 7, 577. diuería belli peragrare 6, 301. corda regi gerere 4, Dolopeia busta 2, 10. 157. turbantem 3, 182. 🏸 Dives ab armonro 6, 204. ager 2, .

636. Aron 5. 591. Butes 1, 394. Hebms 4,463. plaga I, 511. Dividit ferus vefper 7, 2. dividet humus vmbras 5, 57, dividicur pubes 1, 355. diune tot montibus inter 6, 220.

Dini aequorei 1, 138. biformes 1, 669. imi 7,498. sinistri 3, 303. divum fatum 4, 741. imperia 3, 40. monitus 1, 231. pater 4, L. progenies 3, 668. (ventorum) proclis & 336. divis addita 4, 417. geniti 4, 438. di-. vos creantia oppida 5,485. diva errans 4, 419. Idalia 8, 225. . inimica 2, 226. iniqua 6, 644. maris 5, 200. melior 2, 369. poli 2, 120. ratis Argo 4, 336. trifofinis 7, 395.

Docere caussas 2, 335, labem 3, : 277. focios fue pacta 8, 221. . tempus et modum 5,398. vias rerum 4,558. docet flamma I,

.235. quanta peena manent I, 849. tonfas, ire 1, 472. destus Palladio munere 1; 477.. ipargere vincula 6, 132. docta bi-. pennis I. Laz, docilis logi er relegi hafta 6, 237.

Dodonis quercus 1, 302.

Dolor, attrahit orbes 3, 739. contrahit artus 7, 370. durat 3, 384. fert corda 3, 694. inflimulat 2, 133. infurgit mentes 4, 174. novus exoritur 2, 393. proprior 1, 548. subit 3, 230. furgit 2, 165. doloris turbine rapere 6, 279. dolorem aperire ₹, ₹71. hiere caede 5, 546. dulore medio fari 7, 8. percusta extremo 7, 47 I. dolores obrust vnda 2, 143. pati 1,792. rediere 2, 610. dolere pudendotraptu 6, 502. reges secundos 4. 130. doluit angues oppolitos 4. 238. dolens repetit chaos 5.06 Dolionius rex 5, 7.

Dolum metuere 8,77. dolos movere 5, 292. oblitos pati 2, 793. operros moliti 5, 249. volume 2, 568. 7, 92. dolis anertere fratri 3, 491. rapere 1, 695.

Domare aequora velo 1,600, freta 8, 72. pontum I, 75. terga taurea 6, 360. domat Euros Chalybs 1, 394. domirum anguem tradere 8, 66. domitae vndae 5, 300.

Domini cerramen 4, 116. domino timens equus 1,490. dominum pati 8,444. vult equus 2, 384. domina cateruae 5, 378. Cybele :, 23. maris 7, 234. virgo 7, 268. dominae cubile tangere g, 345. dominam lustrare 7, 181. reclamare 8, 173. tremere 4, 356.

Domus pro nido 4,48. Acolia 6, 548. casta 1,6. Eumenidum 3, 199. imperfecta 6, 684. ignea 4, 613. intremuit 3, 73. Lipares 21.96. madent caede 2, 275. Neptuni

Neptuni 4, 213, Pelopis 1, 512. pracfixa galeis 1, 837. furilis 6, 82. tonat 4, 612. domus ventorum 1, 584. 8, 323. Vom 8, 149. domus infesta regna 2, 594. domum implere Furiis 2, 163. domus deserme 2, 376. faciles et hominum 6, 324. Hiberae 3, 731. Stygiae 1, 782. Vulcani 2, 331. domos addere 2, 236. amiffas flere 4, 448. efse vobis rear 7, 50. et sceptra tenere 5, 685. et sceptra linquere 7, 502. igne implicare 5, 452. rinanes, pube linquere 2, 290. infidere 2, 177. irrumpe-· re 2, 211. natales rapere 3, 321. obsecrare igne 1, 782, petere - 2,74. et 190. seruat tempestas Is 584. filentes horret 7, 381. suas ire 8, 395. tenere 5, 685. Vertere 2, 128. per domos it facies antique 2, 394.

Donum exitiale 5, 448. ingens 3, 170. rapere 2, 252. dono fige-- re vellera I, 528. dona muellere cemplis 7, 48. Bacchi 7, 216. debita posci 2, 593. Dei sammea 2,421. expectata laborum Dux Achivus 6,490. eampi po-7, 418. fulgentia 8, 101. gerete 3, 177. haefura duci 3, 40%. reddita 5, 504. flata 2, 488. fuprema parentum 2, 472. donis coescit acervus 5, 31. donaria : terris certant 5,649. equos et secures 5, 124. pelagus et labores 1,473. folio 2, 309. velamina 5,7.

Dorceus 3, 159. Dorice nex 2, 577.

Dorsum adversum 8, III. mimns Dulcis Celydon 3, 658. demes 1, ipeluncae 4, 178. dorio forma ferrata 6, 90. longo litus agit 2, 633.

Doryclus 2, 149.

Dotes transferre in oppida 8, 437. dotalia facra celebrare 8,279. Draco carus 8, 92. vigil 2, 382. draconis corpus 8, 107. lumina torna 8, 60. draconemidare 7,

550. itiber ine iir Vnam 8, 71. dracone possessa velleta 1, 60. dracenes aligeri 7, 120, auran 6, 57. gemini 3, 290. loti a, 276. Drancaea legio 6, 507. pholant 6, 1061

Dryope 2, 174. Dubius arcu 1, 401. pudor 7, 177. dubii haud fententia prone &

340. ignes 2, 72. dubios impulit ardor 6, 250. feleri: 4, 47%. dubia mens 2, 252; figners 5, 302. dubine alae 4, 527. eurat 3/ 622. dubium caput 4/ 272. dubie vora 4, 257. dubitat amor 8, 44cl.:

Ducere aliquem, pro praeire t. 734. bipennem I, 122. choros 5, 344. comus neruo 6, 376. et fequi 1, 343. fauentes 3, 645. fercula 3, 540. nubila 1, 307. obliuia poenae 4, 536. somnos 2, 183. ducitur virgo 6, 496. ducuntur nouem ab omni numero 5, 737. ductus mos auis 6, 124. ductor Actionius 1, 240. Colaxes 6, 58. ductibus implés .: nemus 7, 1682

tens 3; 150: careruae 5, 37\$. excuffus 6, 209. infolirus 5, 376. ipla 5, 139. Lemni 2; 108. quicumque illis fuiffet 8,477. Itella nauis 2,64. Thracia profes 4, 705. duce coeto 1, 482. famula 5, 400, reperto fequitur turba 5, 268. te I, 19. et 507. 5, 197. duces defleti 5, 576. indigenae 6, 93. turbati 6, 9. ducum surba I, 100.

334. error 6, 473. meniæ herili canis 7, L24. petten 3, 159. taeda 8, 402. testudo 1, 277. dulces amplexus 1, 237. herimae 3, 371. malae 7, 340. nati 4, 89. folos 4, 632. femni 4 289. 3, 82. vifus 7, 513. dukis adioquia 1, 251. humina 4, 447. dulceding flammag trahi 6, 663. Dumeta

Dumeta sternere 3, 57. Duplicata securis 3, 140.

Durus Hercules 6, 462. inuerfa tneri 3,648. tauri 4, 100. manet 7, 160. mens 4, 175.7, 243. pugna 6, 298. foror 7, 202. fors 6, 624. toris 2, 355. tuis Circe 7, 218. viro 7, 310. pugnae 3, 710. durum bellum 6, 545. iter 1, 565. dura arua 4, 611. cubilia ferri 5, 145. decrera 8, 466. duris cedere 7, 95. in duris deficere 4, 35. dure pati 5, 197. durare aliquid sub primo aeuo 7, 338. inualidis 5, 24. progeniem amne 6, 336. feneda turpi 6, 708. fermonibus in seras vmbras 2, 350. durat dies aprica per annum I, 244. cruor facer gramina 7, 359. lues in ortus 3, 246. durant fastis secula 2, 245. durate 1, 237. durata crudis tauris 4, 250. fontibus herpe 7, 364. gelu 2, 158.

E.

Ebur coastum arte moeret 2,

Echion 1, 440. 4, 134. 734. 7, 543. Echionius dons 7, 554. hydrus 8, 343. Echionia sula 7, 301.

Edere, pro parere 1, 367. se penetralibus 5, 457. voces 4, 24. Edit cruor 7, 359. edum labores robur 5, 365. edax Vmber 6, 420.

Ediscere vultus I, 368.

Edocere mandata 6, 16. questu 3,

Edoni venti 6, 340.

Educate oleam vbere fertilis terrae 6, 712.

Educete leto virtus potest 7, 453. nimbos luxu 2, 371. noctem ludo 1, 251.

Affera ira 2, 104. 5, 517. virtus 2, 648. effera corda 1, 798. loca

4, 318. efferat pota vnda 4, 67.

Efferre caput I, 642. noctem 4, 517. orbem ingentem 6, 345. vultus I, 738. effert ira aliquem 2, 660. filma trabes 6, 76. extulerat spes regem 7, 540. elatus aquis 2, 532. elata deixra 3, 139. 3, 359. securis 5, 614. elata cornua 1, 106.

Effigies vafta 5, 233. veneranda fluentis 5, 208. virorum quercus truncae 3,444.

Effuit sequor claufum fuper fcopulos 4, 688. imber spumeus 4, 665.

Effodere aristas scopulis 7, 369. Effoeta spes 4, 300.

Effugere aras 1, 42. famulos artus 1, 749. ignibus 2, 237. raptis velleribus 8, 105. effugit Europa Aliam 2, 616. fonipes ad alas 6, 218. fuper alta 1, 160. effugia breuissima sceleris 7, 333. claudere 1, 804. tentata 1, 804.

Effulit rubor aureus 6, 27. efful-

Effundere iras 4, 273. omnia prima voce 7, 434. le 1, 701. vitam 6, 706. effundit puppis viros 8, 358. turmas 6, 120. effundunt stabula tenebras 7, 566. effundi ira 7, 34. effus ad litora 3, 267. crincs 2, 42. sletus 7, 410. lacerti 4, 375. tauri 7, 553. effusa manus 1, 762. effusa lacrimae 4, 41. vndae 4, 714. effusum sequi 4, 304. effusa bella classe 1,551. viscera 6,555.

Egestas trahitur victu 4, 459. Egeriae nemus 2, 304.

Egerit thorax imbres sanguineos 6, 186. egeritur dies querelis 8, 454. egesta nox 5, 299. Egredi metus 2, 276.

Eiiciunt; Noti 2gmina 6, 411. eiestus fedibus 6, 727. eie-Care fundamenta iugi 2, 30.

Z z z Elan-

Elanguescere alis dubiis 4, 527. Electria tellus 2, 431. Eleus parens 4, 226. Elis 1, 389. et 665. Elisa lux 4, 663. Eluctanda via 8, 184. Eludere anfractu molli 6, 240. eludit abies leuis 6, 197. eludi refuga vmbra 4, 41. Elysium quietum 1, 650. Emensa pelagus 4, 350. emensae gentes ordine 5, 182. Emersit lux Olympo 5, 1. Emicat dies 1, 655. effulgens 6, 596. in aeuo extremo 6, 636. in scopulos 2, 543. in Sueten . 6, 551. proles Aquilonia 4, 501. Tyndarides 4, 289. emicuit lafon 7, 397. fol 4, 97. taurus 3, 582. Eminet rex aggere 3, 338. vox fuper omnes I, 317. Emittere vmbras 4, 260. emitti longis tenebris 2, 550. emissa vox tenebris 3, 44. Enare orbem fretis 5, 316. Enipeus I, 83. et 357. 5, 209. Eniti remis 4, 680. visu 2, 462. Enfis accinctus gemmis 5, 514. et furor placet 3, 233. fulmineus 6, 230. rigidus 3, 157. faevus 6, 617. 8, 19. fequax 7, . 619. ftrictus 3, 119. etc. vibrat 2, 68. ensem corripere 6, 292. 7, 147. dare 2, 303. enfe arma-. re manus 2, 181. cadere 1, 812. comminus nobilis 1, 366. demetere 3, 157. ferire 1, 225. furere 1, 144. micare 8, 310. petere 5, 272. praefulgurare vias 3, 119. vrguere 6, 281. enfes cadunt 3,51. enfes huc me egere 5, 480, inuenire 2, 215. vnci 6, 400. ensibus ruere 6, 198, enfifer Celeneus 3, 406. Eo, et ab eo deducta, ad vibes Aesonias 7, 17. cursu 8, 184. domos suas 8, 395. equis 6, 328. gladio per holtes 1, 438. immilis habenis 5, 587. in ali-

quem 6, 375: in armis 3, 43Ein'hostes 3, 308. 6, 375. in ictus 3, 187. in imagine prifca 4, 392. in incendia belli 6,739. in ora 7, 294. **8**, 151. in vias 8, 16**8.** in vnum 6, 371. 375. 380. 685. 8, 71. magico fono 7, 390. mari 7, 113. per altum 1, 272. testis 3, 3. tonfas docet 1,472. vias iubet 4, 371. it Bacchus circum pateris 2, 348. caput fub freta 8, 346. coelo gemitus 3, 277. cruor 2, 233. 4, 330. 6, 724. dies et redit 7, 229. globus 6, 381. imber omnis in vnum 6, 685. Lucifer roseis alis 6, 527. manus Argoa 3, 3. manus omnis in vaum 6, 372. per domos facies antiqua planetus 2, 393. ratis 1, 508. 2, 60. 4, 710. fecura metus 4, 201. super 4, 46. vestis barbara 2, III. vox per magistros 8, 285. remi ordine 3, 675. ibat arma ferens 8, 360, globus in amnem 5, 431. simul armiger 6, 694. talis Tirynthius 8, 126. victrix 4, 392. ibit honos omnibus 4, 217. in se conuersa 7. 470. ibimus 4, 51. indecorès 5, 670. i decus 1, 56. meus es 1, 750. ite, agite 6, 29. et 285. peremti 3, 448. rates 8, 355. irent bella in nepotes 2, 392. itur ad decus 5, 564. Eous mons 4, 96. Eous fanguis

Sous mons 4, 96. Eous fanguis 5, 76. Eoa Atlantis 2, 72. pugna 6, 142. Eoae lucis populi 2, 643. filuae ftamen 6, 699. Eoae orae 6, 690. vrbes 4, 509. Eoum regnum 2, 539. Eoo litore currus furgentes 5, 246. tenui candefeit limen 7, 22.

Epulae pecus quodcumque 6, 333.
epulas adire 2, 96. ferre alicui
8, 96. gestare manibus 2, 654.
reponere toris 4, 530.

Equus bellator 2, 386. illabens 6, 377. praeceps 6, 256. praemium arenae 4, 230. recens 7,

60ş.

605: remiffe ceruice 3, 334. timens domino 1, 491. volucer 3, 21. equi armi 6, 234. cruores potare 5, 586. equum vrguere 1, 491. equo desertui 6, 639. fugere I, 147. quatere 3, 21. equi alipedes 5, 184. alti 6, 28. anheli 2, 75. bipedes 2, 508. et secures amni donati 5, 124. Martis 3, 90. puluerei 4, 608. foli vidistis 6, 398. Thraces I, 611. tondent pabula 2, 10. equorum flarus 2, 130. iuga fiftere 5, 184. mutator 6, 161. equum vis 6, 237. equis atris corpora sternere 6, 523. clarior Arctos 6, 147. discurrere 6, 204. exigit Phoebus Athon 2, 75. intrare 7,646. ire 6, 29. et 328. rotisque stare 1,678. vndat regio 1,539. fundere habenis 3, 498. manet sudor 5, 289. nitentes rapere 5, 413. pości gemit 2, 552. eques discat conscendere terga 1, 410. iactat odores 5, 592. Lapithes 5, 516. equinum cornu 5, 154. Erebi diua 2, 120. virgo 4, 407. Erebo auditur 6, 292. Erebum retegere 3, 410. Erginus 1, 415. 5,65. 8, 177. Eribotes 1, 402. 3, 478. Eridanus 5, 431. Erigere aras 8, 224. haerentem 3, 331. mentem flatu 3, 632. vlnis 1, 658. vnguibus agnam 1, 157. erigit imber aristas 6, 24. erigi a fundo imo 8, 367. ad notas voces I, 257. super socias gentes 6, 747. toro 7, 145. erecta profilit 8, 20. Krinnys 2, 281. 3, 19. 4,74. 617. 5, 147. 7, 112. 462. 8, 396. Eripere caput 4, 272. 6, 619. curis 4, 539. 7, 241. monftris 2, 490. volucri 4, 79. eripe me Pallas 1,88. ereptus coniux 3, 316. erepta nouercae I, 287. pharetra 2, 570. Error adficit aliquem 3, 579. auer-

tit animos 6, 17. extremus corripit lumina 6, 277. fixit ibi 5. 116. infandus 5, 575. labantibus dulcis 6, 473. operum defigit 5,456. tuus me plangeret 3, 298. errore deferri 4, 397. lucre infontes 3, 407. errore trahor volens 7, 10. errores saeui 3, 31, erroribus tremunt arrus 4, 376. vrbem implicare 3, 31. errare in armis 6, 295. errat anceps pontus 4, 576. pudor in ore 6, 674. errabant odia 5, 147. errans diua 4, 419. errantem igneme ciet 7, 578. errantes Cyancae 4, 561. genae 8, 164. scopuli 3, 621. erratus orbis 4, 447. Eructat amnes 4, 345. Erudire cursus 2, 50. Eruere cubilia 5, 146. gelidum fecuri 6, 101. iugera 6, 131. manibus imis 7, 329. eruta Bebrycia 4,761. Erumpere nebulam 5,466. erumpit gens turbida 8, 324. Erymanthus 2, 495. Erymantheum monstrum 1, 374. Erymus 3, 194. Erythia 5, 106. Eryx 2, 523. 4, 322. Essedoniae phalanges 6, 750. Ethelus 3, 148. Etiam nunc 7, 454. Euadere claustris 7, 570. diras voces 7, 299. furto 8, 155. tau-1057,504. tectis patriis7, 163. Euectae habenae 2, 35. Euellere iugis 3, 709. evuliam oleam tendit harena 6, 716. Euerberare pectus armis 6,737. Euertere campum 7, 75. Euincere rebus 1, 248, eui&a corda rapere 2, 186. Euocare iubar alto 3, 429. Euolare in fluvium 8, 644. Euoluere questus pectore 4, 117. Euarchus 6, 102. Euboici montes 6, 321. Euboican vndae I, 373.

Zzz 2

Eume-

228. 399. Euphemus 1, 365. Euripus 1, 454. Europa 2, 616. 8, 396° Euroras 1, 430. Eurus cessat 4, 483. flavus caput 1, 613. immenfus 1, 538. niger 11, 365. verberat nauem 1, 639. euro (ab) descendit regio 1, 538. in vno decidit Sol 2, 58. euros domar chalyps I, 594. euris immissis prouchere 4, 421. Euryale 5, 613, 6, 370. Eurymenae 2, 14. Eurynome 2, 136. Eurytion 1, 378. Eurytus 1, 419. 1, 99. 471. 6, 569. Exagitant fibila 8, 104. Exanimes ataui 1,737. exanimum ebur 11, 465. morari 5, 28. exanimat me proles 3, 154. Exarferat infula monstris 2, 248. Exarmare taurum 7, 597. Excedere pro mori 1, 826. teclis 7, 440. Excelius coni vertex 6, 604. vertex 4, 381. excelia hasta 1, 405. excelsae orni 3, 485. excelsum caput 4, 333. Excidere frenis remissis 5, 174. excidit tumor corde 5, 654. excidunt gesta 3, 461. Excidium parare 5, 538. excidiis vrguere **6, 3**95. Excipere, pro respondere 4,755. 5, 543. 673. adytis 2, 438. artus 2, 253. ceruos constrictos 6, 422. hasta aliquem 6, 639. Excitus vmbris parens 1,791. exciti Colchi 3, 77. excitae vmbrae 1, 732. excita tela 5, 8; excitare aestus 3, 572. questibus 1, 50. Excutere natos ab vbere 2, 185. formos 8, 82. excusso duce 6, 209. excusti hydri 4,413. remi 1,618; viri 6,399; excusta vincula 2, 393.

Eumenides 2, 228. 3, 54. 217. Exedit labor 4, 470. exefa curis 2, 137. Exercere pharetram 3, 162. exercitus amorum 6, 457. Exhorruit angues 6, 52. arbor fpiris 7, 527. armos candentes 4, 280. axes patrios 7, 278: mater 2, 202. Exigere animos ferro 3, 783. harpen 4, 390. hasta 6, 572. exigit Phoebus equis Athon 2, 75. exacta sereno coelo temperies 2, 475. exactae volucres 4, 633. Eximere sceleri 2, 256. Exire e scopulis 4, 68. in aequor 4, 588. exit in vmbras 1, 95. fupra caput 6, 687. exeunt flumina 4,698. exeat meffis 7, 549. miles seminis hydri 7,76. exitus Histri 4, 718. 8 185. exitus vigere 6, 394. Exitium furiale moncre 2, 102. noclis acerbae 2,291. senectae 3, 302. exitia mutua 5, 626. pudibunda dare 1, 810. exitiale donum 5, 448. vellus 5, 262. Exomatae 6, 144. et 569. Exopeare virum 4, 194. Exorare vndas I, 155. exorabile carmen 1, 782. Exoritur dolor 2, 393. Notus 5, 419. exorta bruma 4, 723. Gradiuo gens 4, 602. exordia belli venerunt hinc 6, 20. Exofus genus Pyrrhae 6, 390. exofa parentes 5, 350. Expedire clypeos 8, 302. conuivia mediis testis 2, 342. expedire cornua malo 1, 313. fata locosque 4, 558. labores duros 7, 277. expediunt se consilia 8, 387. expediat quid inventus 4, 669. expediri per discrimina I, Expellere animam 3, 107. expellit ab antris fluvius 6, 79. flu-Etus corpus 8, 349. Expendere poenas 7, 421. Experiri aliquem 3, 103. aequora 2, 51. mouendo fumma 1,559.

Nemeca

Nemeen et bellua 3, 512. quantus Deus 5,640, terras 1,567. fi tela fequantur 5,562, experta cubile nimium 7, 21. experienda mens 5, 320. Expertes acui canentis 6, 142. Expetere finem malorum 4, 582. . experit, pro rogat 5, 578. Expiat pontus 2, 275. Expleri mole iacentis 4,322. nequit 7, 122. Explicuit se flamma 8, 348. explicito agmine stare 5, 561. Exprimere raptum 2, 414. expreffus imber 4, 660. expressa cafus arma 1, 398. pocula 2,655. Exquirere regem et terras 4,734. Extanguis rex 3, 280. Extangues acerui caedis 3, 274, artus 3, 263. et 310. Exscindere genus 6, 468... Exfedi comati 7, 636. Exfequi, pro narrare 2, 217. 5, Exferta manus 2, 207. Extilire ad lituos 6, 108. currus aftis 3, 83. exfultare equis 4, 608. turmis 5, 613. extultans deficit 3, 235. Exioluere grates 7, 284. honores 5, 291. nuctes imagine 2, 219. Exfortia terga 4, 340. Exspediare oppositis claustris 5, 605. ventos 6, 327. exspestati hymeniei 8, 149. exspedita

manus 4, 437.

Exspirat halitus 4, 493.

Exstat iam 8, 365. nuntius 4, 170.
parens 8, 143. vox nocibus 5,
253. exstans ad arces Riphaeas 7, 562.

Exstinguere iuvenem 1, 31. tau-

ros 8, 106. exflingui manu alicuius 3, 294. exflinctum genus 3, 247,

Exstruere in aethera 2, 20. exstrusta carina 5, 629.

Exfuere cantus 7, 492. haftam curūbus 6, 253. exfuit polum aurora 3, 2.

Exfules quinquaginta 7, 43. exfulare oris 6, 462. exfulia emenfa pelagus 4, 351. inopis fenectae 5, 687.

Exsuperare loca 2, 623.

Exta dare verubus 1, 253. denfa 1, 205. lubrica 1, 232. rapta 1, 254. extorum flammae 1, 232. extis vincere famem 2, 347.

Extemplo 2, 605. 4, 315. 637.

Externus murex 5, 361. vir 7, 309.
externa cufpis 7, 422. domus 7,
444. manus 5, 250. proles 4,
454. virgo 8, 387. externae
orae 4, 159. 5, 56. externa fa-

ta 6, 407. Exterruit cadens Idam 6, 382. exterritus vmbra vifa 1, 778. exterrita fugit 8, 450. mon-

ftris 5, 330. Extorris 4, 427. Extra sua vellera ceruix 8, 89.

Extrahere noctem 1, 278. Extremus Bootes 7, 457. error 6, 277. fol 3, 730. taurus 4, 732. extremo dolore percussa 7, 475. ferro lucentia pestora 6, 574. furori parere 7, 154. extremum Ishmum ferit 8, 23. extremi Corymbi 4, 691. extremos ad furores agi 6, 667. per manes fama volat 5, 82. extremis ab orbibus defertus axis 7, 560. fub vmbris 7, 538. extrema lux 5, 178. pugna 8, 319. extremam opem moliri 6, 431. extrema casside sonat cuspis 3, 197. cervice tiaram subligare 6, 700. culpide iacer 7, 422. extremae harenae 7, 111. manus 1, 293. orae pugnae 6, 749, portae limen 7, 382. extremum acquor 6, 163. flumen 5, 350. funus 5, 227. limen 7, 4. litus 4, 177. prospexit 4, 115. extrema munera 5, 13. murorum capeffere 6, 503. proelia 3, 64. figna decernere 8, 319.

Exuberat fanguis 3, 234. Exululans 8, 172. Zzz 3

Exun-

Exundat hiatu 4, 595. Exuviae auratae 5, 492. leonis 3, 721. facra 6, 19. exuvias auferre 8, 65. frangere oliuo 6, 358. linquite 3, 143.

📕 acies antiqua planctus 2, 394. moestissima litoris 2, 493. nec nomen erat 4, 185. Olympi 2, 39. scelerum 2, 216. 8, 312. facie attonitus 6,534. Facilis adloquii 5, 407. concrescere 4, 723. facilem ducere 1, 734. facili mente receptus 5, 525. venatu quaesita 8, 253.

faciles animae 1, 151. arcus 1, 109. domus 6, 323. Minyae

4, 6.

Facit verendam deus 2, 276. faeta nocens 7, 461. via 1, 545. factum fulmen 2, 337. facta silentia 1, 210. faci conscia ora 3, 262. facta dare 6, 515. luunt minores 3, 455. fasta mea cedunt tuae iuventae 1, 347. sua carpunt refides 3, 394. veneranda 1, 12. factis parua gloria 2, 564. faxo 4, 191. 220. 5, 655. 7, 177.

Facultas iusti 1, 534. nosse animos 3, 16.

Fallere dextram 6, 366. luctum solamine 3, 319. neruo 3, 182. Pallada molitur 3, 490. sic meritos Achiuos 6, 734. tempora 2, 349. spes alentem 6, 713. fallunt orgiz semel 2, 282. ne falle 7, 288. falli imagine fomni 7, 213. falli meritus 5, 224. finit annos virginis 8, 409. fal- Fari cursum 8, 184. medio dolore lor 4, 675. 8, 351. falluntur anni virginis 8, 409. falfus taurus 8, 266. falfi vulrus 6, 661. foror 6, 491. Strages 7, 151. falsa praedicta 4, 461. fallax Graecia 8, 275. senecta 1, 809. fallaces dextrae 7, 344. insidiae 5, 632. tenebrae 3, 186.

Falcis curuae acies 6, 424. fub falce tremunt catenae 7, 370. falcati axes 6, 387. currus 6,

Fama agit omnes 2, 122. apeni pelagi 1,8. Cytaeae virginis 6, 156. dabat te talem 5, 507. decepta non est 1,411. fallits, 317. fatigat terras 2, 110. ingens mouet 6, 10. instat 1, 30. nuntia 1, 46. operis confurgit 1, 76. parat ora 2, 125. parta venenis 7, 291. praecurrit bella 2, 129. rapit 1, 381. volat 5,82, famae consortia despicere 2,677. custodia 6,471. famae adcrescere 1, 178. famam prospicere scelerum 7, 130. fama maior imago 2, 641. notior Aetnae 2, 95. sacrata nomina I, 790. spestata turba I. 100. venturus per terras omnes 4, 553.

Fames par 4, 456. vincitur extis 2, 348. famen spargit leo 6,

614.

Famulus Phasidis 7, 642. famuli angues vmbrarum 3, 457. artus 1, 749. Cybeles 3, 20. morati iusta 1,459. propioris honores 2, 205. lacertis bacchata 3, 20. famulis dat exuvias frangere 6, 358. dat palmas innectere 4, 254. famula Iouis 1, 303. 4. 520. famulae raptus 6, 502. seges monstrata 7, 366. famula duce 5, 400. famulae espediunt conuiuia 2, 341. praemia belli 2, 114. fatigare 2, 138. famulari captae amore 2, 146. famulares hederae 2, 268.

7, 8. priorem 7, 409. super Hercule 3, 641. suprema 1, 786. viros captos cupidine 2, 132. fandi tempus et modus 5, 389. tempora 3, 651. fando nun-

tius exstitit 4, 170. Farra frangere faxo 2, 449.

Fas accedere coetus 3, 414. audire

" dire 8, 416. dilexisse manes 7, 202. iungere pectora 3, 309. fas linquere Colchos 7, 231. remitti 7, 419.

Fasti Latii 2, 245. fastis durent fecula 2, 245.

Fastidia ferre 4, 496.

Fastigia cingere muri 2, 553. pulfare crista 3, 62. ad fastigia tacdas iniicere 2, 235.

Fateri curam 4, 415. meritam 8, 223. munera nostra 7, 481. sibi 7, 7. vera 6, 461.

Farigare arma 5, 142. famulas litoribus 2, 138. gemitu louem 4, 69. Marte 5, 602. ora 1, 636. precibus 8, 386. questu 7, 311. filuas 3, 21. vim Stygiam 8, 86. fatigat fama terras 2, 120. tartara questu 7, 311. fatigant me confilia tua 7, 348.

Fatilicere in legnitiem 3, 395. fatiscit domus 4, 48. fatiscens

promit 7, 598.

Fatum monens 5, 65. vrguens 4, 253. in fatum et caput flectit 6, 651. delatus 4, 159. divum 4, 741. meo bella veniant 5, \$45. teneri 3, 619. fata canere 5, 43. capessere digna 1, 768. complere 5, 226. 6, 621. con-· fueta ex ordine 4, 449. dare 1, 534. dant 4, 432. debere alicui 6, 201. debita 5, 21. 8, 445. dent illum diem 6,734. Deum folari 4, 86. expedire 4, 557. exsequi 2, 216. externa petere 6, 407. ferunt te 2, 595. 8, 174. ferens halta 3, 194. ferens luctusque 8, 135. flectere 3, 250. habent fua furores 5, 677. iacentum 2, 216. immota manent (, 82. locosque expedire 4,557. locosque fouere I,541. magna 1, 554. maiora 8, 389. morari 5, 157. obstantia 2, 5. parare 1, 649. pauere 8, 1. persequi ferro 8, 343. praerepta 4, 751. prodere 4, 479. rapacia 5, 2. reducunt 1, 32 3. referre per-

empti 3. 734. rumpere morte 4, 458. fuprema ferunt virum 7, 133. tarda 6, 289. trahere 1, 764. 3, 221. vertere regnis 2, 573. vincunt 4, 137. in fata dare 8, 107. ruere 2, 5. fatorum laudes 5,83. ortus alti 5, 309. tutela meorum 5, 247. fatis cedentibus 4, 485. datum 8, 397. defuit hoc vnum 2, 294. fretus 4, 101. haec mihi domus 4, 26, ingemere 4, 499. iniquis monstrare viam 6, 205. iunctis venire 5, 59. mirabile 3, 170. negatum 5, 103. plenus 1, 230. quibus ingreditur 1, 744. fimillima nostris 2, 594. tendere in proelia 3, 64. victa tuis 7, 446. fatalis fomnus 2, 260. fatales Amyclae 6, 219. cometae 6, 608. fatale vulnus 6, 653. fatalia terga dare 5, a42. fatidica cerua 6, 70. ratis I, 2. fatidicae filuae 1, 304.

Fauces angustae 2, 587. orci 1, 784.

Fauere canenti I, II. fauens animus 6, 580. fanentes ducere 3, 645. fauor caueae 4, 228. pender ab ortis 4, 669. verfus ad Alciden 3, 701.

Fauni visi 1, 105.

Fax odiis 3, 664. volans tenui luce 4, 672. facis sulcus 1, 569. facem dirigere 1, 569. fulmineam iaculari 4,671. supra facem ruit 3, 137. face facus agere 1, 370. faces, pro oculis 5, 380. atrae 3, 96. cadunt I, 623. coruscae 1, 622. iacere 3, 350. inferre 1, 798. iugales 2, 344. Luciferae 5, 371. rapidae 5, 33. spargere 1, 14. sparlae 4, 412. facibus coruscare salum I, 703. turbata 6, 673. cum facibus ac spiris Tissphone 4, 393.

Fecundi louis proles 5, 205. fecunda cingula monstris 6, 470. Felix labor 4, 329. nullos nosem 7, 39. proic parens 5, 384, ftel-223 1

lis vium dedir I, 482. veelabat vomere Olympum I, 25. campi 1, 445. venti 6, 712.

Feminei viulatus 1, 318. femineae caternae 4, 603.

Feralis acervus 5, 31. ferales vit-Cac 7, 57.

Ferax olorum Euarchus 6, 102. Fercula ducere 3, 540.

Feretro politus 5, 11.

Ferire ense 1, 225. oblatum 3, 176. per opus clypei 3, 200. vltima teli 6, 249. ferit agmina matris Orestes 7, 148. extremum lithmum & 23. horrot Olympi 7, 378. imos pedes

palla 1, 385.

Ferre ad patrios penates 5, 511. amores alicuius 6, 268. animis 5, 650. arma, pro auferre 4, 326. aftra capta 4, 237. choros 2, 282. 5, 240. currus falcatos 6, 104. dicta 4, 330. 735. 7, 544. dolorem 1, 766. fata et luctum 8, 135. fastidia visu 40 496. finem bello 8, 384. freta curua 1, 615. fugam 4, 644. 7, 297. 8, 5. gradus 5, 396. honores 3, 20%. ignes infeltos 2, 314. imperia 1, 819. infigne notum 2, 418. in tuta 1, 24. iusta 3, 47. iusta pia 5, 6. lacrimas flammis 5, 31. lampada coniugio 8, 278. leonem super terga 2, 460. libamina 5, 194. manus alte 3, 438. mentem fuper alta 7, 473. moras 4, 458. 7, 306. ora 1, 707. 2, 243. 4, 19. 242. 5, 418. ora sideris 5, 467. orfa tyranno 5, 471. ofcula 7, 216. parmas albentes 6, 99. pedem 7, II2. piacula 2, 601. regna poli 4, 237. responfa 5, 548. facra 1, 730. 8, 96. se ad caput arboris 8, 110. se adytis 5, 405. sele siluis 4, 199. fe iugis 8, 448. spem lucis 8, 413. tela obnia 2, 314. tergo victorem 1, 145. toros 5, 240.

verba alicuius 3, 328. vanbran fub nubibus 1, 826. vota 3,415. vultus sub acquora 2, 610. ten dolor corda 3, 694. et refet pedem 7, 112. fors lacua & 392. hoc mihi moras 4, 451. ie adytis 5, 405. via 4, 438. fert ymbram ingentem 6, 235. vnda ratem 4, 677. vox Parnsfia fortes 3,618. ferunt fata 3liquem 2,595. 7, 133. fata et yenti 8,174. hoc fulmina 3, 355. vela aliquem 4, 748. ferebat fe iugis 8, 448. ferebant famulum Phalidis 6, 642, tulit Arene Lyncea 1, 463. huc fiducia 4. 207. me huc fides 5, 500, plena Ancaeum I, 414. gemins 6, 725. moras 7, 576. refides 2, 374. ferent altra te 4, 36. fer gradus hac duce 5, 396. ferat quid admirans 4, 142, quid luno incertus 4, 55, te film faxo 4, 192. ferentes Cyanese 5, 25. ferti acquore 4, 56. m aequo I, 405. incensa mente 4. 255. laetam per vrbem 2, 299. murmure valto 3, 588. feror liber in aruis 6, 330. non sponre 1, 198. fertur comes adis & 678. hand minus 1, 415. leo vallo murmure 3, 588, marus ouans 5, 68. Tirynchius sic 3. 191. feruntur currus 6, 195. kopuli 4, 681.

Ferox ardore praedae 3, 549. nos moratur in vna parte 6, 615. murmura ponti 8, 212. oculos Ferrum ardens 2, 222. capefere 1, 759. cornicare 2, 228. imbelle 1, 760. ferri cubilia 5, 145. lumen 3, 100. ferro abscindere rezinacula 1,488. brevior rumpia 6, 92. delignare litora 3, 425. exigere animas 3, 381. fata persequi 8, 343. innexa iubas 6, 110, metere 3 670. molem commenta 1, 599. nanet opus dextra 3, 145. vilo reperant incendia 2, 239. ferreus Arlas 5, 411. ferrata for-

ma firum 6, 90, ferrugine pallens 1, 775.

Feruere caede 7, 150, toto campo 6, 588, feruent aequota 1, 640.

Ferus furor 6, \$16. horror boreae 7, \$63. feri terrigenae 7, 704. miferae 3, \$92. ferarum quaecumque 6, 333. fera murmura 1, \$96. 5, \$652. pedora fingere 5, \$34. facra 6, 655. faxa 4,585. ferina galea 6, 379. ferina augere dapes 3, \$69. ferinum lac 2, 157.

Feffus aeuo 1, 474 discedere 8, 79. redit strage 7, 152. sessum sustinere 8, 231. sesso insurgere 4, 274. remi 7, 25. rupere amplexus 5, 32. sessis dare litora 4, 736. sux ostendit Colchos 5, 179. sesso sustinere 1, 231. palmae 1, 288. sagittae 6, 77. siluae 4, 20. terrae 5, 280. sessa vires restituere 2, 69. fessa vires restituere 2, 69. fessa vires restituere 4, 639.

Fessiona coniux 2, 191. cupido 6, 472. rapuit 3, 341. senestus 6, 570. sessionam subet parere 7, 187. sessiona taedia vitae 6, 325. Festa frons 2, 188. ludo 2, 583. nocte 5, 74. festae mensae 3, 159. taedae 8, 240,

Fibra Promethea 7, 356. Fibula soluit vestes 1, 433.

Fidere auxiliis 1,118. mens eaeca nequit 4,544. fidens dicits 8,112. geminis thoracibus 6, 248, nexibus vmbrae populeae 6,260.

Fides (pro cithara) adsumpta 4, 88. Fides certs 4, 744. culta 1, 839. hospitii 4, 614. immota 3, 598. loco est 6, 22. suda 5, 494. promissa 7, 222. stat promissa 7, 222. stat promissa 7, 249. superum si qua 4, 541. versa 7, 91. vestra si fuisse vila 7, 100. dat nox 2, 338. datam seruase 8, 48. sidus amnis triuise 5, 105. sida manus 1,

812. vis 7, 355. fida minifleria 3,710. fidifirmus coniux 8,419. redor 8, 197. fidifirma dextra 5, 63. fiducia gentis 3,669. huc sulit 4, 206. puppis 1,603. tagra nofiri 7,520.

Figere dono vellera 1, 528. gradus 7, 559. oscula furialia 7. 254. per artus 7, 463. vestigia 4, 395. figit fluctus turbine 8, 368. fixit error 5, 116, fizi montes 4, 708. scopulis artus 5, 171. Stant litore 4, 505. fixa cornus decrescit 3, 156. domo paterna 6, 483. fententia menți I, 549. vnguibus I, 157, in hasta silet Gradivus 4, 281. fixac rupes fant&, 195. tigres 2, 260. fixum pectore flat 5, 289. fixa haec viris 8, 405. fidera pavent 6, 442. folo lumina 7, 104. vellera dono 1, 529.

Fila lyrae meditari 1, 409. Fingere Deum 6, 539: geminus 2, 210. mille tubas 2, 130. pesto-

ra fera 5, 534. tela louiz 1, 662. vultus blandos 3, 507. ficta dicta 1, 39.

Finis debitus ista agit. 5, 531.

Phasidus 3, 501; finem docere.
4, 558. ferre bello 8, 384. imponere bello 5, 680. maiquim dare 4, 64. partet ignauia 3, 376. quo fine 1,768. de fine

Danaum sedet 1,555. sines songi acui 7, 361. pendere 1,589.

sanibus longi acui languescere 7, 361. vilis tolerare moras 3, 656.

Firma potestas renum 4, 12. sirmare animos repulsae 5, 324. dicis 5, 359. in casus 5, 226. numine 3, 711.

Fiffa vulnera 1, 479.

Fistula caua sonat ritu Arcadio 4,

Flabra lenia 6, 665.

Flagellum tortum furiarum 8,20. flagelli ira quatit illum 7, 149. Flagitate iras 2, 362. Zzz 5 FlagranFlagrantes arae 1, 755. genae 7, 411. flagrantia corpora rogis 5,

35. monilia 6, 669.

Flamina conticent 3,732. descendunt 7, 25. linquunt 4, 98. portant 2, 429. referunt terris 5, 684.

Flamma aduersa 3, 134. explicuit fe per auras 8, 247. expressa fulsit 4, 660. pallescit veneno 7, 586. poli 5, 228. flammae agmine in medio 6, 452. dulcedine trahi 6, 663. murmura clausae 2, 338. flammam cumulare libamine 1, 204, flammae celfae 3, 351. extorum 1, 232. labentes 5, 55. rapidae 3, . 443. flammas aperire et voluere 7, 548. armare vnguine picis 8, 302. morari 3, 273. proflare 7, 471, renomere pestore 2, 25. fammis adolere 3, 443. confecta 6, 384. inuolui 7, 74. . munera serte 5, 30. vibrata aequora 8, 106. flammabat aquas fol 5, 178. flammans fax nubila 1, 568. flammarus amore 8, 300. flammara pudore iuventus 4, 655, flammata tela veueno 1, 108. flammea iuga folis 3, 400. tegmina murice 5, 361. flammifer Olympus I, 4. flammiferi tauri 6, 434. 7, 185. et 273.

Flatus equorum 2, 130. et superbia 3, 699. fegnis 8, 99. flatu anhelo gliscit 2, 278. erigere mentem 3, 631. flatus moti 3, 624. flatibus fulmineis se inferre 7, 583. fine flatibus iacet cequor 3, 732.

Flavus caput arena I, 613. flaui crine Satarchae 6, 144. flaua arilla 1, 70. caelaries galeri 6, 226. flause comze 8, 237. flavens Rhyndacus 3, 35.

Fledere a mediis vndis 2, 3. canribus tacitis 7, 488. fata 3, 250. gradum 3, 416. in caput 6, 651. iter 3, 42. 4, 59, minas I, 216. 👵

reges alios 8, 200. se ad limina 5, 696. lenius 7, 172. le toruo lumine 7, 579. vultus moestos 7, 104. flexit huc Minyas Deus 2, 323. flexus animum 3,615, flexu gemino scinditur 8, 377. flexus populei 5. 186. ilexilis aura 5, 589.

Flere alumnum suum 8, 94. hiberna 1, 552. labores 7, 200. flet Acacides 3, 722. manus parua 5, 23. Vehus 2, 175. flebat conlapía 7. 251. refidens 8, 205. flens dedit oscula 8, 6. flentes haerent amplexibus 19 318. occumbere leto 1, 633. fleturus pater 5, 139. fletus multus 7, 458. fletu implere galcam 6, 738. lumina rumpere 5, 341. mulcere pectora I, 643. requirere aliquem 2, 145. fletus foluti 7, 383. ftringunt lumina 7, 483. fuper Hercule 3, 704. fletus acuere 2, 172. offendere 7, 269. videre 8, II. fletibus effusis panitans 7, 410. flebilis vrbi 3, 202. flebile gaudens 7, 215. succedens vox 2, 453.

Flos Caucaseus 7, 356. iuventae 1. 101. Sabaeus 6, 709. floribus incipit annus 6, 167. vita breuis 6, 493. floren iuga Hymetti 5, 344. floret honor totus 6, 494. via discolor armis 5, 565. noualia armata pube 7, 77.

Fluctus adest 8, 367. ater 7, 572. placitus I, 265. rapit foetum Halcyones 4, 44. vocat in certamina 3, 475. fluctu angitur coatto 4, 687. currere 1, 265. fissa vulnera 1, 479. hausta 4, 48. labefacta reucrio 8, 357. laedere terram 2, 434. laetata 1, 134. lapío descendere 8, 331. ruere arbusta 3, 103. secare tegmina 1, 453. tumido rigare 4, 726. fluctus ablistunt 4, 404. agnofcunt vellere 5,202. expel-